BIBLIOTHECA SICULA, SIUE DE SCRIPTORIBUS SICULIS, QUI TUM VETERA, TUM…

Digitized by Google

Magl. 17 — 27
...oteca Nazionale
...ntrale - Firenze
17. — 27
Digitized by Google

BIBLIOTHECA SICULA.

SIVE

DE SCRIPTORIBUS SICULIS,

QUI TUM VETERA, TUM RECENTIORA SÆCULA ILLUSTRARUNT,

NOTITIÆ LOCUPLETISSIMÆ;

In quibus non ſolùm Siculorum Auctorum, qui ad hæc uſque tempora ſcripſerunt, Codices excuſi, vel manuſcripti adnotantur; verùm etiam eorumdem Patria, Ætas, Profeſſio, Munia, Dignitates, Memoranda, Obitus, & Epitaphia recenſentur.

Encomia itidem, quibus adhuc exteri Scriptores Siculos Auctores exornarunt, in Lectorum gratiam indicantur: nonnulli Scriptorum lapſus corriguntur: plureſque Siculi Scriptores vel ab alienigenis Provinciis uſurpati, veræ Patriæ reſtituuntur.

AUCTORE SAC. THEOL. DOCTORE

ANTONINO MONGITORE

PRESBYTERO PANORMITANO.

TOMUS SECUNDUS.

PANORMI

EX TYPOGRAPHIA ANGELI FELICELLA MDCCXIV.

Superiorum Permiſſu.

Digitized by Google

лист. 17—27

~~[illegible] 99~~

Digitized by Google

BIBLIOTHECA SICULA,

SIVE

DE SCRIPTORIBUS SICULIS,

QUI TUM VETERA, TUM RECENTIORA SÆCULA ILLUSTRARUNT,

NOTITIAE LOCUPLETISSIMAE.

AUCTORE

D. ANTONINO MONGITORE

PANORMITANO.

L

LÆLIUS CENTURIONUS incertæ patriæ vir, ſed certè Siculus, ut ex indice Poetarum Siculorum Joannis Vigintimillii, libro primo Poetarum Siculorum prefixo, habemus. Fuit Poeta praclarus, & Academicus Accenſorum Panormi, circa annum 1571. Hujus extant Italicè

Rime in libro cui titulus: *Rime dell'Accademia degli Acceſi di Palermo*. Panormi apud Jo: Matthæum Maidam 1571. in 8.

LÆLIUS PALUMBUS. vide Paulus Bellus.

LAUDANTIUS ALCIDES Meſſanenſis Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci. Natus 29. Julii 1653. cùm annum ageret 15. Regularem Ordinem amplexus eſt, in quo ſolemnia emiſit vota 11. Auguſti 1669. Emenſis cum laude ſtudiorum ſpatiis, ingenii excellentiam liquidò patefecit: hinc in Panormitano Ordinis ſui Lyceo fuit ſtudiorũ Magiſter, & Bononiæ, ut vocant, Collegialis. In Bononienſi Academia triennio Philoſophiam docuit, & acceptâ Magiſterii laureâ, eamdem facultatem Mutinæ tradidit. Meſſanæ in generali Ordinis ſtudio Baccalaurei titulo inſignitus, quatriennio Methaphyſicam docuit: ibique etiam ſeptennio Theologiam Dogmaticam, & Moralem, ac triennio Pontificia Jura explanavit: ac eximiam doctrinæ, & eruditionis præſtantiam, quâ exornatus refulſit, abundè detexit. Eloquentiâ clarus, in præcipuis Siciliæ, & Italiæ Civitatibus in quadrageſimali curriculo conciones habuit, præſertim Senis, Meſſanæ bis anno 1680. & 1695. Panormi anno 1684. Pactis, Tropeæ, Mileti, Catanæ, Raguſæ, & alibi: ut etiam extra Quadrageſimam pluries concionatus eſt cum auditorum plauſu, ac fructu. Hinc licèt ab honoribus abhorreret; attamen Guardiani munere Cœnobiis Meſſanæ, Calatajeroni, & Randatii præfuit. Nunc apud ſuos haud exiguâ æſtimatione proſecutus, Definitoris perpetui titulo exornatus refulget. Edidit Italicè

Digitized by Google

Panegirici Sacri. Meſſanæ apud Vincentium Amicum 1686. in 12.

LAURA BONANNO nobiliſſima Panormitana, non minus generis claritate, quàm ingenii excellentiâ inſignis, amœniores literas, ac Etruſcam Poeſim egregiè coluit. Floruit circa annum 1571. Ipſam laudat Antoninus Alfanus in libro: *Rime degli Acceſi di Palermo pag.* 7. Scripſit nonnulla metro alligata; at pauca leges in citato libro: *Rime degli Acceſi di Palermo*. Panormi apud Jo: Matthæum Maidam 1571. in 8.

LAURENTIUS ABBAS Meſſanenſis Eques, & Sacerdos. In Deiparam Virginem ſingularem enutrivit amorem: ejuſque cultum calamo, & exemplo amplificare mirificè ſtuduit. Extructâ Meſſanæ à fundamentis Eccleſiâ, cui titulum impoſuit, S. Mariæ à Bono Itinere, in ea, Sacellani munere, toto vitæ ſuæ tempore Cœli Reginæ inſervire non deſtitit. Doctrinâ cumulatus effulſit, ac Muſas dilexit, quarum benevolentiâ apud poſteros innotuit. Ipſum laudant Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib.* 5. *cap.* 12. *pag.* 583. Placidus Reina *in not. hiſt. Meſſanæ p.* 2. *pag.* 528. & Hippolyt. Marraccius *in Biblioth. Mariana p.* 2. *pag.* 10. Edidit Italicè

Dialogo tra il Maeſtro, e il Diſcepolo ſopra la Vita, ed Eccellenze della Sagratiſſima Vergine. Meſſanæ apud Sarmantellum 1613. in 12.

Vita di S. Alberto compoſta in verſi ſciolti. Florentiæ in 4.

LAURENTIUS AMICUS nobilis Mylenſis Ordinis Minimorum S. Franciſci Paulenſis, in ſæculo dictus, Antoninus Amicus, lucis uſuram accepit 17. Decembris 1633. ac renuentibus parentibus, ut divinæ vocationi obtemperaret, Ordinis inſtitutum amplexus eſt Catanæ 5. Octobris 1648. In ea gravioribus diſciplinis inſtructus Lectoris munere functus eſt: ſeptennio enim Philoſophiam, ac Theologiam docuit. At morborum vi exagitatus ad mitiora ſe vertit ſtudia: ideoque Canonicas Inſtitutiones aliis explanauit. Tyrones Ordinis inſtituit. Multa rexit Provinciæ ſuæ Cœnobia: bis præfuit in Sicilia Provincialis: in comitiis Generalibus Siculæ Provinciæ nomine interfuit. In Provincia Paulenſi Vicarium Generalem egit, & alia præclara exercuit Ordinis munia; multaque etiam promeruit, quibus nuncium remiſit; inter quę munus Socii Patris Zelantis, ut vocant, ſive Procuratoris Generalis. A Mylenſi Urbe pluries Orator miſſus eſt ad Sicilię Proreges, & ad Meſſanenſem Magiſtratum, ut magni momenti negotia pertractaret. Nunc annorum pondere gravatus, in patria non ſine emerita æſtimatione vivit. De eo Philippus de Amico *in epiſtola nuncupatoria Reflexion. hiſtor. Mylenſis Vrbis pag.* 26. Edidit ſub nomine, quo in ſæculo utebatur,

Diſſertationes Epiſtolares ad Amicum directas, quibus ſtemma, & patria D. Franciſci Aleſſii de Paula vindicatur. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1693. in 12.

Scripſit etiam

Formularium electionis Canonicæ. in 4. quod Genuę Amico cuidam religioſo tradidit, & an typis ediderit ignoratur.

Librum Cæremoniarum Eccleſiaſticarum. in 4. quem multi ut opus novum probavere, at dum ipſum legendo percurrebat U.J.D.D. Placidus Joppolus, ex inopinata hujus morte liber amiſſus periit. Italicè verò

Vita di S. Papino Martire.

Panegirici: & alia,

quæ in bello Siculo anni 1676. amiſit. Philippus Amicus citatus *pa.* 14. ſcripſiſſe etiam ait:

Diſcurſum, quo probavit linguam Italicam à Sicula derivatam. & pag. 25. *&* 27. opus ipſius citat, cui nomen

Epinovium.

LAURENTIUS ANTIQUUS Leontinus Sacerdos, Philoſophiæ, ac Theologiæ Doctor, vir Græcis, Latiniſque literis apprimè excultus. Poſthabitâ Siciliâ Patavium adiit, ibique Seminario Magiſter præficitur, ubi eximiis literarum elementis adoleſcentes erudivit. Vivebat anno 1601. De eo Petrus Angelus Spera *de nobilit. profeſſ. Grammaticæ lib.* 4. *pag.* 479. Philadelphus Mugnòs *in Raptu Proſerpinæ fol.* 11. *& in Theatro Geneolog. p. p. pag.* 65. Philadelphus Maurus *in hiſt. SS. Alphii, Philad. & Cirini lib.* 1. *cap.* 10. *pag.* 71. & Vinc. Coronellus *in Bibliot. tom.* 3. *pag.* 1133. Edidit

De Eloquentia compendiarios libros tres. Adjecta eſt brevis copia verborum, & rerum appendix. Venetiis apud Paulum Mejettum 1594. in 8.

De Inſtitutione Grammaticæ Commentarios tres. Patavii apud Mejettum 1601. in 8.

Hujus viri cognomen errandi anſam dedit Joſepho Queſnello, qui inter antiquos Grammaticos Laurentium collocavit *in Cathalogo Bibliothecæ Thuaneæ*, ut obſervat Jo: Albertus Fabricius *in appendice Bibliothecæ latinæ pag.* 101. ſicut & lapſus eſt Elias Putſchius in opere inſcripto: *Grammatici Veteres*, quos collectos, & emendatos edidit Hannoniæ 1605. in 4. ex eodem Fabritio cit.

LAURENTIUS ARPA Panormitanus, natus an. 1610. ex Franciſco Arpa Medico Doctore, Philoſophiæ, Theologiæ, & Jurisprudentiæ operam dedit: Politioribus etiam literis ornatus, vixit: eruditione, ac Poeſi clarus, fuit inter Academicos Reaccenſos Panormi recenſitus. Procuratoris munere eximias dotes in Panormitano Prætorio, ac Magna Regia Curia patefecit. Obiit Panormi an. 1675. & in Eccleſia S. Franc. Paulenſis ſepultus eſt. Ipſum laudat Hyacinthus Maria Fortunius *in Relatione feſti D. Roſaliæ an.* 1652. *pag.* 19. Edidit Italicè

Il Mondo Vilipeſo Dráma muſicale per S. Roſalia. Panormi apud Petrum Iſolam 1658. in 4.

Dialogo nella Venuta dell' Illuſtr. e Rev. Signore F. D. Martino di Leone, & Cardenas Veſcovo di Puzzuolo, & Arciveſcovo di Palermo. Panormi apud Petrum Coppolam 1650. in 4.

Leo Allatius in ſua *drammaturgia ind.* 6. *pag.* 615. ſcripſiſſe teſtatur hæc alia, nondû typis tradita.

Martirio di S. Felicita con ſette ſuoi figlioli Dramma muſicale in verſo.

La

Digitized by Google

La Pellegrina d'Amore favola Paſtorale rappreſentata in Palermo nell' anno 1650. nelle nozze di D. Carlo d'Oria Duca di Turſi in verſo.

In libro inſcripto : *Deſcrizione del Trionfo fatto in Palermo celebrandoſi a 15. di Luglio dell' anno 1652. l' Invenzione di S. Roſalia V. Palermitana.* Panormi apud Joſephum Biſagniū in 4.pag.19. & ſeq.aliqua ejus ingenii monumēta ſervantur.

LAURENTIUS BALSAMUS Panormitanus, Siculas Muſas coluit, quarum ſuffragio pios animi affectus mirificè expreſſit. Laudatur à Joſepho Galeano *in Muſis Sicul. par.4. pag. 241.* ubi vernaculâ linguâ extant

Canzoni Siciliane Sacre. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1653. in 12.

Ottave Siciliane. Ibid. in 8.

LAURENTIUS BOLANUS Catanenſis Philoſphiæ,ac Medicinæ Doctor celebris: has enim facultates ultra annos viginti in Catanenſi Academia publicè docuit, non ſine doctrinæ plauſu. Anatomes, ac Metheſeos peritiſſimus in Orbe literato mirificè inclaruit. Ingenio, & eruditione excelluit. Antiqua Patriæ monumenta ſedulò perſcrutatus eſt. Floruit anno 1588. Obiit Catanæ, & in Cœnobio S. Dominici ſepulturæ traditus fuit. De eo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Catan. pag.* 95. Petrus Carrera *in hiſt. Catana vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 22. cap. 3. pag. 37. cap. 38. pag.* 80. *cap. 50. pag.* 112. *& vol. 2. lib. 2. pag.*361. & Joannes Baptiſta de Groſſis *in Decacordo Catan. tom. 1. pag. 7. & tom. 2. pag.* 152. Edidit

Opus Logicum. Meſſanæ typis Petri Brea 1597. in 8.

Ex Pirro etiam

Rhetoricam.

Scripſit etiam

Chronicon Urbis Catanæ, quod opus m. s. ſeruabat Hieronymus Bolanus, teſte Carrera, qui eumdem citat in hiſtoriis, locíſque citatis, ut etiam de Groſſis *loc. cit.* uterque verò nonnulla hujus operis fragmenta exſcribit.

Italicè etiam ſcripſit

Diſcorſo di Mongibello. ex eodem Carrera *vol. 2. lib. 2. cap. 2. pag.* 135.

LAURENTIUS CORRADUS Meſſanēſis Ordinis Minimorum S. Franciſci Paulenſis, Sacræ Theologiæ Lector Jubilatus, ac Sancti Officii in Sicilia Conſultor. Vir doctrinâ, & eruditione inſignis, amœnioribus literis inſtructus enituit. Floruit anno 1690. Edidit Italicè

Il Minimo Maſſimo. Poema Sacro della vita del Glor. S. Franciſco di Paola Patriarca de' Minimi. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1681. in 12. & ibidem apud Dominicum Coſtam 1695. in 12.

Ejus operâ prodiere *Opuſcula S.Franciſci de Paula.* Meſſanæ apud Matthæum la Rocca 1684. in 12.

Apud ſuos ſervatur m. s.

Epitome curſus Philoſophici, & Theologici.

LAURENTIUS FERRARUS Nobilis Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis in Gregoriano Cœnobio S. Martini propè Panormum. Vir multarum ſcientiarum ornamento conſpicuus, virtute verò longè clariſſimus:ideoque meritò ejuſdem Cœnobii Abbas perpetuus, Monachorum ſuffragio electus 3. Septembris 1452. ex Nicolai V. facultate à Simone Bononia Archiepiſcopo Panormitano ſolemni ritu benedictionem accepit. Cœnobium ſibi creditum laudabiliter rexit, ad cujus majeſtatem ab Alphonſo Rege, & Calixto III. Pontefice Max. nonnulla obtinuit privilegia. Egregiis virtutibus inſignitus enituit; nam ferventiſſima charitatis officia perſæpè complectebatur. Pauperes, ac Peregrinos frequentiſſimè excipiebat, cibo inſtaurabat, eorumq; pedes magno humilitatis exemplo proluebat. Cœnobii, Templique cultum, & ſtrictiores regularis obſervantiæ leges ſedulò curavit: hinc eo moderatore monaſtica diſciplina mirificè effloruit. Concionatorem egit eximium; & tum Fratres ſuos,tum pauperes hoſpites ſermonum ardore incendebat. Spiritualium librorum, ac divinæ pſalmodię ſtudioſiſſimus fuit. Tandem exacto ſexto (non octavo ut Pirrus mox citandus) præclariſſimi regiminis anno, piiſſimè deceſſit in eodem Monaſterio, menſe Octobris anno 1458. adeptâ jam ſenectute. De eo Rocchus Pirrus *de Abbatiis pag.* 180. *&* 181. qui ſcripſiſſe teſtatur : *Non pauca volumina de re cóncionatoria* m. ss. in Archivo ejuſdem Cœnobii aſſervata. Ex relatione Monachorum laudati Monaſterii ibidem ſervari ſcimus

Sermonum volumina varia.

Sermones Aſceticos.

De vero Monachorum profectu libros tres.

LAURENTIUS FINICCHIARUS Catanenſis Societatis Jeſu, natus anno 1609. ad Societatem acceſſit anno 1625. cui votorum Sacramento ſe adſtrinxit. Exacto ſtudiorum curriculo, præter humaniores literas, Rhetoricam, Græcaſq: literas ſodales ſuos ſexennio docuit. Diu etiam Concionatorem non ſine laude egit. Collegia Ennenſe, ac Thermitanum rexit. Superſtes erat Catanæ anno 1680. ubi deceſſit. De eo lege Bibliothecam *Soc. Ieſu pag.* 540. Edidit Italicè

Le Attioni, ed opere meravglioſe del P. Bernardo Colnago della Compagnia di Gieſù. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1653. in 4. hanc P. Bernardi vitam latinitate donavit Joannes Paulinus Societatis Ieſu. Monachii 1662.in 8. & in compendium contraxit P. Marius Clemens Baratta, ac Italicè edidit Taurini apud Joannem Sinibaldum 1663. in 12.

Le Glorie del Gran Martire di Santa Chieſa S. Giorgio. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1658. in 4.

Suppreſſo nomine edidit etiam Italicè

Vita della Ven. Serva di Dio Suoro Remigia Scammacca, e Tornabene. Catanæ apud Paulum Biſagnium 1680. in 4. edita etiam videtur ſub Alexii Lombardi nomine, officinæ typographicę miniſtri.

LAU-

Digitized by Google

LAURENTIUS LANCEA Panormitanus nobiliſſimo genere ortus, Octauii Lancea Principis Trabiæ, ac Comitis Camaſtræ filius, Comitis Montis Mellis titulo inſignitus refulſit; ac præclaram familiæ nobilitatem literis amplificavit: vix enim adoleſcentiæ limites tetigerat, cùm Muſas Siculas, Latias, ac Etruſcas mirificè coluit. Inter Panormitanos Academiæ Reaccenſos adſcriptus, ingenii præſtantiſſimi dotes patefecit. Fato ceſſit adhuc juvenis, ac patrem præceſſit anno 1660. Laudibus exornatur à Joſepho Galeano in ſuis carminibus inſcriptis: *Diperti Giovaniſi pag.* 142. *&* 143. *&* *in Muſis Siculis tom.* 1. *par.* 2. *pag.* 524. Hic extant noſtri Laurentii vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane, Panormi apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

LAURENTIUS MARIA PISANUS Mylenſis Ordinis Prædicatorum, vir Theologicâ, ac Philoſophicâ doctrinâ excultiſſimus. Natus 13. Aprilis anno 1650. regularis inſtituti habitum accepit 9. Maii 1665. ac ſolemnia vota emiſit 10. Maii 1666. Morum integritatem ſervavit, ac ingenii excellentiam tùm in ſcholaſticis diſciplinis, tùm in morali Theologia, ſacroſque Canones inſigniter detexit; ideoque ipſum perſæpè viri præcipui conſulebant in arduis conſcientiæ difficultatibus. In concionibus dicendis etiam eminuit non ſine laude. Ad Prioris gradum promotus in patrio Cœnobio, ut in ſcholaſtico pulvere deſudaret, muneri nuncium remiſit: hinc florente adhuc ætate Lectoris, Magiſtri ſtudiorum, ac Baccalaurei muneribus ornatus inclaruit, at tandem Regentis gradum in Panormitano Lyceo obtinuit. Matthæo Fatio Panormitano, Ordinis Prædicatorum, Epiſcopo Pactenſi gratiſſimus, ab ipſo Examinator Synodalis fuit renunciatus. Dum autem ad ſublimia properabat, & Panormi Ordinis ſtudia moderabatur eximio cum fructu, ac plauſu, immaturo adhuc fato deceſſit in Cœnobio S. Dominici 30. Maii 1690. anno ætatis ſuæ 40. Quæ edidit hæc ſunt.

Gedeonis Gladius. Propoſitiones à SS. D. N. Innocentio XI. damnatas, Angelici Doctoris ope penitus profligans, radicituſque convellens. Panormi typis Thomæ Rummolo, & Orlando 1683. in 4. & Venetiis apud Aloyſium Pavinum 1704. in 4.

Allegationes de electione Canonica. Editæ ſunt in libro: *Animadverſiones Juris Franciſci Mariæ Piſani fratris.* Panormi typis Jacobi Epiro 1689. in 4.

De Poteſtate Summi Pontificis contra Propoſitiones Sorbonæ. in 4.

Reliquit m.ss. hæc alia nempè

De Deo, de Incarnatione, de Prædeſtinatione, de Angelis.

LAURENTIUS MARICONDA Panormitanus, utriuſq; Juris Doctor eximius, fuit primarius cauſarum Patronus, Tribunalium Regiæ Monarchiæ, & S. Officii SS. Inquiſitionis Fiſci Patronus, Pluries Judex Prætorii Panormitani, Magnæ Regiæ Curiæ, & Tribunalis Sacræ Regiæ Conſcientiæ. Doctrinâ, & eruditione mirificè effulſit, cujus ope ad alia Juriſprudentiæ munia ſeſe elevabat: at dum extra patriam delegatam ſibi cauſam Proregis juſſu pertractabat, in Oppido Uccriæ obiit circa annum 1677. Edidit opus inſcriptum

Veritas triumphans è propugnaculo, velut ab ergaſtulo educta, Apologetica diſſertatio adverſus opus Propugnaculum veritatis inſcriptum in cauſis Primogeniorum Ill. D. Octavii Corſetto, Imperatore, & Tignoſo Comitis Villaltæ; cum RR. PP. Præpoſitis, & Oeconomis Cænobiorum SS. Joan: & Marci Evangeliſtarum Felicis Urbis Panormi. Panormi typis Nicolai Bua 1657. in fol.

Edidit etiam linguâ hiſpanâ

Allegationes ad Ducem Sermonetæ Siciliæ Proregem in cauſa extractionis Serici ab urbe Meſſanæ. in fol. ſine titulo, anno, ac Typographi nomine.

LAURENTIUS MAURICI Panormitanus Sacerdos, natus 10. Auguſti 1653. gravioribus ſtudiis addictus in Collegio Panormitano Soc. Jeſu, ingenii præſtantiſſimi ope, in doctiſſimum virum efformatus eſt: ibi enim Academiæ Principem egit, ac Doctoralem Philoſophiæ, ac Sacræ Theologiæ lauream accepit anno 1676. Inde Juriſprudentiæ operam dedit, & Utriuſque Juris laureâ donatus, Prothonotarii Apoſtolici inſignia conſequutus eſt. Elegantiſſimis ingenii dotibus abundè inſtructus, politiores literas egregiè coluit; præſertim cultiſſimæ oratoriæ facultatem, ac Poeſim tum Etruſcam, tum Latiam magna cum laude; quibus Gallicam, & Hiſpanam linguam, & eruditionem addidit. Hinc ad Archipresbyteri gradum in Urbe Salemis evectus, in Diœceſi Mazarienſi Examinator Synodalis renunciatus eſt à Franciſco Maria Graffeo Epiſcopo Mazarienſi, à Bartholomæo Caſtelli ſucceſſore confirmatus; horum enim æſtimationem, ut etiam D. Ferdināndi Bazan Archiepiſcopi Panormitani, promeruit. Morum comitate, ingenio, doctrinâ, ac eruditione nulli ſecundus, adhuc ſuperſtes effulget. Edidit ſupreſſo nomine

Inaugurationem Auguſtiſſimi Templi Cathedralis Mazarienſis ab immortali pietate Magnificentiſſimi Præſulis ferè funditus nuper erecti, carminibus epicis expreſſam. Drepani per Bartholomæum de Franco 1694. in 4.

Molitur opus inſcriptum

De Jure Parochorum Diœceſis Mazarienſis.

LAURENTIUS PANORMITANUS ex familia Cioffo Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, vir doctus, qui plura Ordinis ſui Cænobia Cuſtodis munere rexit. Vivebat anno 1667. de eo Petrus Tognoletto *in Paradiſo Seraphico par.* 1. *lib.* 5. *pag.* 576. qui ſcripſiſſe teſtatur

Librum caſuum conſcientiæ.

LAURENTIUS PEGOLUS Panormitanus Juris utriuſque Doctor, qui Juriſprudentiæ mitiores literas innexuit. Muſas præſertim Etru-

ſcas,

Digitized by Google

ſcas, Siculaſq; dilexit. Vivebat anno 1647. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom. 2. par. 2. pag. 62.* hic extant ingenii ſui maternâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Prælo paraverat, ſed non edidit

L'Agneſa Poema ſacro.

LAURENTIUS VIGEVI Meſſanenſis, Clericus Regularis, nobili genere ortus anno 1662. Ordinis habitum ſuſcepit Meſſanæ in domo SS. Annunciatæ 9. Decembris 1680. ubi ſolemnia emiſit vota 9. Aprilis 1682. Egregio munitus ingenio in graviori Philoſophiæ, ac Theologiæ curriculo magnam ſibi doctrinam comparavit, ac non vulgarem promeruit laudem. Hinc emenſis ſtudiorum ſpatiis ſtatim eaſdem ſcholaſticas ſcientias alios docuit in eadem domo non ſine plauſu, ac diſcipulorum progreſſu. Philoſophiam etiam, & Theologiam eadem felicitate per plures annos tradidit in publico patriæ Seminario, quod ſub Clericorum Regularium cura efflorет. Ab Archiepiſcopo Meſſanenſi Franciſco Alvarez Examinator Synodalis electus, à Præſule ſucceſſore Joſepho Migliazzo in eodem munere confirmatus, doctrinæ ſuæ excellentiam liquidò manifeſtat. Politioribus etiam literis apprimè inſtructus, elegantioribus ingenii monumentis emeritam laudem in ſui exaltationem ſæpiùs excitavit in Clitiæ Academia Meſſanæ adſcriptus. Ibidem vivit, & doctrinam morum innocentiâ mirificè exornat; ac exemplo non minùs, quàm literis omnibus prodeſt. Laudatur in libro inſcripto: *Galleria di Minerva tom. 2. par. 5. pag. 167.* Edidit

Rudimenta Rhetoricæ ad orationis omnigenæ, quà ſacræ, quà ſæcularis ſtructuram. Meſſanæ typis Vincentii de Amico 1694. in 4.

LAZARUS CARDONA Morycenſis Sacerdos, Juris utriuſque Doctor, vir pietate, ac doctrinâ illuſtris. Floruit anno 1584. Hujus meminere Antonius Poſſevinus *in appar. ſacro tom. 2. pag. 334.* & Hippolytus Marraccius *in Bibliot. Mariana tom. 2. pag. 26.*

Scripſit

Commentaria in tres libros Jacobi Sannazarii de Partu Virginis. Venetiis 1584. in 8.

LEODORUS SCRIGNUS. v. Heliodorus Scrignus.

S. LEO II. Pontifex Maximus Siculus. Incerta eſt ſanctiſſimi viri patria, in plures enim ſententias diſtracti abiere ſcriptores. At in primis repellenda Alphonſi Ciacconii ſententia, qui *in Vitis Pontificum* è Sicilia Leonem evellere conatur; nam in Oppido Cedellæ in Valle Siciliana apud Samnites natum ſcribit, eumque ſequitur Auguſtinus Oldoinus *in Athenæo Romano pag.* 458. Sed hæc opinio è ſolo Ciacconii capita dilapſa eſt; nullus enim ante Ciacconium id unquam ſomniavit; ideoque dum ad ſuæ ſententiæ firmitatem, ut ait Pater Octavius Cajetanus *in animad. ad tom. 2. SS. Siculor. pag.* 1. nec veterum Auctorum teſtimonio, nec vetuſtis membranis, nec argumento utitur, quo dictum fulciat ſuum, infirma ejus opinio, facillimè corruere videtur. Immò Cajetanus cit. omninò falſam demonſtrat; innumeri enim Auctores infra adducendi, Leonem Siculum prædicant: at dum Siculum proclamant, non in alio Orbis loco natum intelligendum, niſi in Inſula Siciliæ. *Is Scriptoribus omnibus vocabuli uſus*, ait rectè Cajetanus, *ut dumtaxat in Inſula Sicilia natus, Siculus diceretur.* Nam quis unquam legens, aliquem Siculum fuiſſe, in obſcuriſſima Valle Siciliana apud Samnites natum ſuſpicatus eſt? Adde, Vallis hæc non Siciliana, ut corruptè legit Ciacconius, ſed Ciculiana dicitur ex Pontano *lib. 6. belli Neapolitani pag. mihi* 1944. ubi ait: *eſt & Vallis item Ciculiana, quæ Præcutinorum eſt in Veſtinis, qui ſunt inter Aternum, atque Truentum amnes, quæ regio Piceni quondam fuit, nunc verò Aprutii.* Ideoque dum à Scriptoribus Siculus dicitur Leo, nunquam intelligendum, eũ in Valle Ciculiana natum. Inſuper Auguſtinus Inveges *in Panor. Sacra pag.* 579. ait, antiquiorem eſſe D. Leonis ortum, quàm Cedellæ originem, ac fundationẽ. Tandem ipſe Ciacconius ſibi contrarius, in alio opere, Catanenſẽ dixit Leonẽ, ut infra, ac forſan ob Cedellæ nomen, cuidam Siciliæ loco datũ, de quo infra, in ambiguitatem lapſus eſt. Turpior mihi videtur opinio Hieronymi Maraſioti *in Chron. Calabriæ lib. 1. cap. 26. pag. 56.* (immò potius Gabrielis Barrii *de antiqu. & ſitu Calabriæ lib.* 3. ex quo hanc opinionem hauſit Maraſiotus.) Hic enim, Cajetano teſte, è Sicilia Agathonem, Leonem II. & Stephanum IV. Pontifices eripere tentavit, ut Calabriam ſuam ſtudiosè ditaret; hos enim natos, ait, in Urbe Rhegii. At dum hæc ſcribit, deleto ſibi hiſtorici nomine, fabulatorem induit. Pro Agathone, & Stephano locis ſuis Lectorem remitto; hic enim tantum de Leone agendum. Hoc modo Maraſiotus ſibi viam inſtruit, ut Leonem Rhegio daret. S. Agatho, ait, Epiſtolas dedit ad Conſtantinum Imp.: in his Abundantium Portuenſem, & Joannem Rheginum Epiſcopos, qui Concilio Conſtantinopolitano nomine ſuo præerant, Conterraneos vocat. Sed hi Rhegium patriam habuere, ergo & S. Agatho Rheginus. Procedit ulterius, ac ſubinfert: eo modo, quo Scriptores de Agathone ſcribentes errarunt, facilè eſt etiam erraſſe in Leone, & Stephano: Agatho Rheginus eſt, ergo Leo, & Stephanus Rhegini ſunt. Hæc Maraſiotus. At licèt ratiocinationis falſitas lippis, & tonſoribus clarè pateat, attamen pro meo inſtituto, ejuſdem ſcriptoris fallaciam breviter aperiam. Quòd Agatho Rheginus ſit, jam ſuo loco pleniſſimè rejeci; nam falſo fundamento innixa Maraſioti loquendi ratio, tota corruit. Agatho enim cùm Abundantii, & Joannis meminerit in Epiſtola ad Conſtantinum, non Conterraneos, ſed Conſamulos vocat, more Pontificum,

Digitized by Google

cum, qui Epiſcopos, Confamulos paſſim vocant, ut videre eſt *tom.* 3. *Concil. pag.* 27. Ita & ipſe Agatho Theodorum Epiſcopum, Britanniæ Primatem, in Epiſtola ab ipſo, & Concilio Romano ſcripta in eodem tomo Conciliorum *pag.* 57. Confamulum appellat. *Sperabamus*, ait, *deinde de Britannia Theodorum Confamulum, atque Coepiſcopum noſtrum magnæ Inſulæ Britanniæ Archiepiſcopum, & Philoſophum . . conjungere*. Quod autem prædictos Joannem, & Abundantium Confamulos, non Conterraneos dixerit, quiſquis in omnibus Conciliorum editionibus videre poterit, & quam mereatur fidē Maraſiotus, liquidò intelliget. At eſto dicat Conterraneos; quænam hæc nova argumentandi ratio? Erraverunt Scriptores in Agathone, ergo faciliter erraſſe putandū in Leone, & Stephano. Agatho Rheginus eſt; ergo Leo, & Stephanus ſunt Rhegini. Judicet Lector oculatiſſimus an Maraſiotus hiſtoricum, vel fabulatorem agat. Vide hac de re Octavium Cajetanum *in animad. ad tom.* 2. *SS. Sicul. pag.* 1. cui addo judicium de Maraſioti opere editum à Nicolao Toppio *in Biblioth. Neapolit. pag.* 159. ubi de ejuſdem Chronico ait: *ſarebbe ſtata riuſcita con applauſo ſe non conteneſſe molte coſe apogrifе, nè vi foſſero citati varii Autori ſuppoſiti*. Hinc vides quâ ſcripſerit fide Maraſiotus. Tandem contra Siciliam inſurrexit Joannes de Flores Calaber, qui *in Calabria Illuſtrata lib.* 4. *cap.* 4. §. 6. *pag.* 385. & 386. hæc ſcribit. Quia SS. Pontifices Leo II. & Stephanus IV. à Scriptoribus, tabuliſque eccleſiaſticis Siculi vocantur, ideoque exorta quæſtionis occaſio, ſintne Siculi, an Calabri; nempè an ex Sicilia citra, vel ultra Pharum. At quia, ait de Flores, verbum, Siculus, quo utuntur Auctores, ambiguitatem habet; nam Siculum, & Calabrum virum ſignificat; hinc cenſendum ea in regione natos, ubi validiores conjectationes, ac Scriptorum auctoritas exortum putant. Hinc pro Calabria nonnullos adducit Auctores, nempè Barrium *lib.* 3. *pag.* 207. Maraſiotum *lib.* 1. *cap.* 26. Taſſonum *de antiph. pag.* 549. Politum *Chron. lib.* 2. Octavium Beltranum *par.* 1. *t.* 7. *cap.* 20. & ex exteris Henricum Bacchum *in deſcrip. Neapol.* & Alphonſum Ciacconium *in vitis Pontif.* nam hic non Siculos cenſuit. Hæc de Flores. Ab hujus rationibus breviter me expediam, ne Lectorem tædio afficiam. Quòd verbum, Siculus, Calabrum virum non ſignificet, ſed tantùm in Inſula Siciliæ natum, ſupra innui cum Cajetano, & hanc diſſertationem ſatis diſcuſſi in Apparatu §. 2. ad quē Lectorem remitto. Auctores pro Calabria adductos expende. Barrius in ea dictione, Conterraneos, ſententiam fundavit ſuam, & in ea argumentandi ratione, quam Maraſiotus ab ipſo edoctus exſcripſit. Hinc rationes ſupra adductas contra Maraſiotum, adverſus Barrium militant; ejuſque opinionem penitus enervant, & evertunt. Nec de Taſſonio, Polito, & Beltrano curandum; hi enim poſt Barrium, & Maraſiotum ſcripſere, ac ſine opinionis examine, hos clauſis oculis ſequuti, nil mirum ſi in eamdem Barrii foveam inciderint. De Baccho viro extero, nempè Germano, quid Lector expectas? attende quæſo. Vidi deſcriptionem Regni Neapolitani anno 1618. editam, à Cæſare Eugenio Neapolitano recognitam, & auctam; ſed *pag.* 122. & 123. ubi de Rhegio loquitur, altum de Pontificibus noſtris ſilentium: at in hoc libello anno 1629. recuſo cum additionibus Joannis Petri Roſſi, Neapoli anno 1629. ex typographia Octavii Beltrani poſt Bacchi obitum, *pag.* 253. legitur, Urbem prædictam, Agathonem, Leonem, & Stephanum Pontifices protuliſſe. Eſtne hæc Bacchi opinio, an Roſſi, vel Beltrani fraus impudentiſſima? Ciacconium denique adducit pro Calabris, quia Siculos hos Sanctos noluit: at ſi Siculos noluit, nec Calabros voluit; ipſe enim Cedellæ apud Samnites adſcribit, ejuſque opinionem ſupra rejeci. Conjectatione quadam omnia concludit Calaber de Flores; ea eſt: S. Leo in ſuum cubicularium aſcitus fuit à Zaccharia I. Sum. Pont. qui Calaber fuit: hic etiam in Cardinalium Collegium Leonem cooptavit: ſanè potuit Zachariæ animum impellere, ut eumdem hac dignitate cohoneſtaret, nativi ſoli vis: etſi non deneget de Flores, ex alia forſan ratione permotum. At hæc nec ratio, nec conjectura: Zaccharias enim non Calaber, ſed natione Græcus fuit, ex Panvino *in Pontif. Romanis pag.* 74. aliiſque. At eſto fuerit Calaber Zaccharias, haud potuit Cardinalem creare Leonem: hic enim ad Pontificatus faſtigium evectus eſt anno 682. Zaccharias verò Pontificia dignitate auctus eſt poſt Leonem anno 741. ex eodem Panvino cit. *pag.* 29. & 41. aliiſque. Rectiùs ſanè hæc dixiſſet Calaber de Flores de Stephano IV. qui verè Cubicularii munus, ac Cardinalis dignitatem à Zaccharia ſuſcepit. Hæ ſunt rationes, conjectationeſque ab hoc Auctore non ſine ſtomacho forſan à Lectoribus delibatæ. Quòd autem S. Leo II. Siculus fuerit, id innumeri Auctores ſcribunt, inter quos eminet Breviarium Romanum 28. Junii: ita etiam antiquiſſimus Anaſtaſius Bibliothecarius *in Vitis Sum. Pontif.* Gilbertus Genebrardus *in Chron. an.* 683. *pag.* 489. Bzovius *hiſt. Eccl. tom.* 1. *an.* 683. *pag.* 1535. Ughellus *in Ital. ſacr. tom.* 1. *pag.* 22. Victorius Ubaldinus *in Chronol. Eccl.* Panvinus *in Roman. Pontif. pag.* 29. & *Epitom. Roman. Pontif. pag.* 32. Severinus Binius *in Concil. General. tom.* 3. *pag.* 111. Raphael Volaterranus *anthrop. lib.* 22. *pag.* 305. Platina *in Vitis Pontif.* Petrus de Natalibus *in Catal. SS. l.* 6. *cap.* 18. *pag.* 81. Phil. Bergomenſis *in ſupplem. Chron. lib.* 10. Vigliegas *in Vitis Sanctorum*, Poſſevinus *in appar. ſacro to.* 2. *pag.* 339. Tritemius *de ſcrip. Eccl. pag.* 226. Ordericus Vitalis *in hiſt. Eccl. l.* 2. ex recentioribus Brietius *ann. p.* 2. *tom.* 2. *an.* 683. *pag.* 207. Joſephus Silos *in mauſoleis Rom. Pontif. pag.* 119. Joannes Bapt. Ricciolius *Chronol. Refor. tom.* 1. *lib.* 9. *pag.* 282. *tom.* 2. *pag.* 98. & *tom.* 3. *pag.* 13. & alibi, Fran-

ciſcus

Digitized by Google

ciſcus Carriere *in hiſt. Chronolog. Pontific. pag.* 124. Marcus Battaglini *in hiſt. Concilior. to.* 1. *p.* 429. Rainerius in libro *Stati del Mondo p.* 186. Card. Joſephus Saenz de Aguirre *in collectione Conciliorum Hiſpaniæ tom.* 2. *pag.* 718. & *tom.* 1. *pag.* 21. Guilelmus Cave *in Scriptorum Eccleſiaſticorum hiſt. literaria an.* 682. *pag.* 330. Lud. Morerius *in dict. tom.* 2. *pag.* 359. aliiq; multi. Ex Siculis verò Lucius Marineus *in Epiſt. lib.* 5. Aug. Inveges *in Panormo Sacra p.* 579. Timotheus Termitanus *in Chroniſt. an.* 683. *pag.* 72. Leonardus Orlandinus *in diſcurſu pro Roſario P. Brandi p.* 469. Franc. Carrera *in Panth. Siculo pag.* 168. P. Ant. Brandi *in Chronolog. Pontif. pag.* 82. & alii. At ſi Siculus in quanam civitate exortus? Patriæ incertitudo multorum ingenium acuit, adeo ut Pontificem hunc nonnullæ urbes ſibi vindicarent. Octavius Caetanus *in Idea SS. p.* 61. & *in animad. ad tom.* 2. *SS. Siculor. pag.* 3. dubitat, ſitne Catanenſis, Aidonenſis, vel Herbitenſis. Catanenſem fuiſſe ſcribit Ciacconius ſibi contrarius in libro: *de Breviarii Romani Reformatione*, quem Sixto V. Pont. nuncupavit; & ſervatur m.s. codex in Bibliotheca Collegii Romani, ut ait Caetanus *in animad. cit.* Hanc opinionem amplexus eſt Jo: Bapt. de Groſſis *in Decacordo Catan. to.* 2. *cord.* 9. *pag.* 140. & *in Catana Sacra pag.* 4. P. Dominicus à SS. Trinitate *in Biblioth. Theologica to.* 3. *ſect.* 4. *cap.* 12. *pag.* 239. ideoque Honuphrius Panvinus *in Chronolog. Eccleſ. pag.* 86. Siculum Catanenſis diœceſis Leonem renunciat. Sed Joſephus Bonfilius *in hiſt. Siciliæ par.* 1. *lib.* 1. *pag.* 41. & 55. cum Siculum ex incerta patria pronunciaſſet; inde recogitans, Meſſanæ adſcribit *lib.* 4. *pag.* 153. & *lib.* 10. *pag.* 388. & *in ſua Meſſana lib.* 4. *pag.* 27. & *lib.* 7. *pag.* 53. In eamdem ſententiam abiere Placidus Samperius *in Iconolog. M.V. lib.* 1. *p.* 12. & 92. & *lib.* 4. *pag.* 552. Maurolicus *in Mari oceano pag.* 16. Jo: Paulus ab Epiphania *in Clavi Italiæ pag.* 99. Fulgentius Arminius *in Proſis Officinæ lib.* 1. *pag.* 51. Joſephus Ambroſius *in deſcr. Solemnitatis Epiſtolæ Marianæ pag.* 470. 267. Benedictus Chiarellus *in Monumentis Sacris Meſſanæ pag.* 142. Stephanus Maurus *in ſua Meſſana cap.* 21. *pag.* 158. & *cap.* 25. *pag.* 242. qui cum Bonfilio ex noſtro S. Leone nobilem familiam Meſſanenſem *Papaleone* fluxiſſe credit; quod etiam ſcribit Petrus Anſalonius *in ſua familia pag.* 342. & nuper *cit.* Chiarellus *pag.* 143. Hanc verò ſententiam innuit Caetanus *in Idea p.* 55. & 61. & *in animad. cit.* Ad hujus opinionis firmitatem Maurus *cit. pag.* 243. nonnullas adducit conjectationes, nempè 1. familiam Papaleonem Meſſanenſem, ita à S. Leone dictam (quod negat Philadelphus Mugnòs *tom.* 2. *Theat. Genealog. pag.* 294.) 2. Monaſterium S. Leonis, ex quo nomen habuit ſuburbium S. Leonis, corruptè vocatum *Sadden.* 3. aliam S. Pontificis Eccleſiam anno 1212. Conventualibus S. Franciſci conceſſam. 4. Pontificis hujus domos, quas ibi extitiſſe putant, ubi nunc effloret Monaſterium Montis Virginum, ac fontem, quem *Pozzoleone*, vel *Pontelcone* appellant. 5. Officium, & Miſſam in Eccleſia Meſſanenſi ab antiquis temporibus. Hieronymus Raguſa *in Elogiis Siculorum pag.* 172. & *in Siciliæ Biblioth. veter. pag.* 170. opinionis cujuſdam meminit, quæ Leonem Mylenſem voluit: eamque ſequitur Gabriel Bucelinus *in Menologio Benedict.* 23. *Junii pag.* 455. & *in Aquila Imper. Benedict. pag.* 111. Qui hanc ſententiam amplexi ſunt, eo forſan innexi fundamento docuere, quod Caetanus *in Idea cit. pag.* 122. ſcribit, à Mylenſibus feſtum D. Leonis celebrari; ait enim: *Mylis S. Pappiani M. Item S. Leonis Papæ II. de cujus ortu plures in Sicilia Urbes contendunt.* At Caetanus hic non agit de Leonis patria: & *pag.* 61. ubi diſſerit de Urbibus, quæ Leonem ſuum eſſe dicunt, Mylarum non meminit. Idem Raguſa locis citatis ex oppido S. Marci fuiſſe, juxta quorumdam ſententiam ait: & hæc vox apud incolas viget. Aydonenſem putavit Honuphrius Panvinus apud Caetanum *in animad. cit.* & pro Aydonenſibus retulit Caetanus civium ſtudium in Divum Leonem, ac ejus cultū ea in urbe; illuc enim Eccleſia erat, in cujus pariete hæc legebatur inſcriptio: *D. Leoni PP. II. Civi, & Patrono, Ordo, Populuſque Aydonenſis Baſilicam hanc extruxit.* Inde refecto muro, inſtaurata fuit inſcriptio; verbum verò *erexit*, in *reſtituit* immutatum. Hæc autem Eccleſia vi terræmotus anni 1693. corruit ex Dominico Guglielmino *in Catana deſtructa pag.* 138. & Petro Mataplana *in Vita D. Roſaliæ pag.* 247. Aydonenſem, ſive Herbitenſem voluit Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Panor. pag.* 74. & *not. Eccl. Catanenſ. pag.* 115. Herbitenſibus adhæret eruditiſſimus P. Jo: Andreas Maſſa *de Urbib. terriſq; Siciliæ jacentibus pag.* 64. Aydonenſibus favent Leonardus Orlandinus *in diſc. Siciliæ, edito in calce topographiæ Ætnæ Antonii Philotei pag.* 82. Vincentius Littara *in Conradiade lib.* 3. *pag.* 140. Philadelphus Mugnòs *in Theatro Nobilitatis Mundi pag.* 260. additque P. Maſſa citatus, quòd extructo ex Herbitæ ruderibus Aydono, Aydonenſes anno 1090. Baſilicam cum inſcriptione ſupra relata ædificarunt. Benedictus de Paſſafiumine *de origine Eccleſ. Cephalæditanæ pag.* 80. & 81. ex Paulo Diacono, Nicoſiam Leonem protuliſſe affirmat. At licèt ipſi Paſſafiumini hæc ſententia magis arrideat, quàm alia, quę Aydono Leonem adſcribit; at probabiliorem Meſſanenſium opinionem putat. Tandem Alcarenſes, Meſſanenſis Diœceſis, in Caſtro Thuriano Siciliæ (ex quo originem agnoſcit ſuam Alcara) Leonem progenitum putant. Hanc verò opinionem aſtruunt, nomine Papæ Leonis, quo ab antiquis ſæculis vocantur amnis, pons, ac locus quidam juxta Alcaram. Ita in incerto vagantur Auctores: nec mihi tuta elucet ratio, quâ ſuadente alicui Scriptorum ſententiæ ſubſcribendum cenſuerim. Solùm hic addam, quòd hodie jacentis urbis ruinæ, ab Aydono duo paſſuum millia diſſitæ, ſpectantur, quas antiquæ Herbitæ eſſe ſuſpicatur Fazellus *dec.* 1. *lib.* 10. *pag.* 225. hodie locus hic *Cittadella* vocatur, quòd etiam obſervant Maurolycus *in hiſt. Siciliæ in indice Oppidorum*, & Pirrus *in not. Eccl. Catan. p.* 115. Ex hujus ruinis conditum oppidum

Nicoſiæ, vel Aydoni, vel utrumque colliges ex Cluverio *Siciliæ antiq. lib. 2. cap.* 8. Caetano *in animad. ad to.2. SS.Sicul. pag.63.* Pirro, Paſſaflumine cit. Joſepho Perdicaro *in vitis SS. Siculor. pag.* 206. Maſſa *cit. pag.63.* aliiſque. Hinc dixerim Ciacconium legiſſe *Citadella*, vel corruptè Citella,& in ambiguitatem lapſum, Citellę apud Samnites Leonem adſcripſiſſe. Sit igitur Leo II, vel Meſſanenſis,vel Catanenſis, Aydonenſis, Nicoſienſis,vel alterius Siculæ Urbis, pro certo eſt Siculum fuiſſe. Patre Paulo nobili Siculo natus, cúm literarum ſtudiis operam dediſſet, eloquentiâ, ac ſacris, diviniſque literis claruit, græcè, latinèq; apprimè doctus. Doctrinæ muſices peritiam innexuit, quâ ſingularem promeruit laudem; eamque ſtudio, ac inſigni ingenii labore ad elegantiorem cultum redegit: Pſalmorum n, & hymnorum concentum perfecit; ipſeq;multos elaboravit hymnos. At virtutum ſplendore longè refulſit, quas ſummo ſtudio acquiſivit. Hæ autem Cononis Pontificis animum impulere, ut in Cardinalium Collegium Leonem recenſeret. Defuncto verò Conone, ad ſummi Pontificatus faſtigium evectus eſt 12.Auguſti an. 683. vel ut aliis placet ann.682. Ea in dignitate multa edidit ſanctimoniæ ſingularis argumenta. Chriſtianam pietatem ferventi ſtudio excitavit: paupertatem coluit, ac in pauperes eximiam liberalitatem patefecit. Quà ſuaſionibus, quà laboribus omnes ad virtutes adipiſcendas extimulavit. Hinc tum morum ſuavitate, tum vitæ ſanctitate omnium animos in ſui amorem accendit. Paſtoralem ſolicitudinem in Eccleſiæ beneficium exercuit. Abſoluto Occumenico Conſtantinopolitano Concilio ſub Agathone Panormitano Summo Pontifice, ejuſdem Concilii acta græcè ſcripta, Leo noſter pontificia auctoritate roboravit, latinitate donavit, eorumque exemplar in Hiſpaniam tranſmiſit. Hæreticos verò Macarium, Stephanum, Polycronium, & Anaſtaſium adhuc indomitos, in nonnulla monaſteria detruſit: at Anaſtaſio Presbytero, Leontio Diacono, ad catholicæ Eccleſiæ reverſis, abſolutionis beneficium conceſſit. Leone Pontifice Romanæ Sedi obedientiam juravit Eccleſiæ Ravennatis Antiſtes: at ipſe decrevit Archiepiſcopi Ravennatis electionem irritam eſſe, niſi Pontificia approbatione firmaretur. Prohibuit etiam ne anniverſarium funus Mauro Ravennati Præſuli in ſchiſmate defuncto perſolverent. Legem condidit, ne quis epiſcopali charactere inſignitus pro uſu pallii, vel pro alio eccleſiaſtico officio, aliquid ſolveret: ut etiam, quòd quocumque die baptiſma miniſtrari poſſit: & in Miſſæ Sacrificio pacis oſculum dari conſtituit: ex Platina *in Vitis Pontif.* Genebrardo *in Chron.an.684.* Durando *in Ration.div.Offic. lib.4. c.53.* aliiſq;vel ex Alphonſo Vigliega *in vita*, hujuſce oſculi exhibendi tempus, ac modum ſancivit. Romæ Eccleſiam S. Pauli Apoſtoli extruxit, in qua SS. Simplicii, Fauſtini, ac Beatricis, aliorumq; Martyrum corpora collocavit; eamq;nonnullis donis mirificè illuſtravit. Aliam etiam conſtruxit Eccleſiam Sanctis Sebaſtiano, & Georgio dicatam ad Velum Aureum. Tandem menſe Junio ordinatis 9.vel ex aliis 43.Presbyteris, 3.Diaconis, ac 23. Epiſcopis; meritis, ac ſanctimoniâ clarus obdormivit in Domino 28. Junii anno 684. cùm Eccleſiam menſes 10. ac dies 17. rexiſſet. Sepultus in Baſilica Vaticana S. Petri, cùm lapſu temporis ejus ſepulchrum ab hominum memoria excidiſſet, S. Sergius Pontifex civis Panormitanus, divinitùs admonitus, in decentiorem locum tranſtulit, variiſque ornamentis cohoneſtavit. At Paſchalis II. Pontifex Leonis noſtri corpus, unà cum corporibus Leonis I. Leonis III. & Leonis IV. ſub altari D. Petri condidit. Noſtri Leonis mandibula in Ebulo Picenorum urbe ſervatur, ut habemus ex Caetano *in animad.ad to.2.SS.Sicul.pag. 3.n.9.* ejuſq; feſtum 28.Junii celebrat Romana Eccleſia. Hujus Pontificis meminere Auctores ſupracitati, qui Pontificum geſta ſcripſere, ut ſunt Panvinius, Ciacconius, ejuſque Auctarii, Anaſtaſius Bibliothecarius, Baronius *in annal. Eccl. tom.8. & in notis Martyrologii Romani 28.Junii*, Auguſtinus Oldoinus *in Atheneo Romano pag.* 458. Binius *in notis Concilior.tom.3.pag.* 111. aliique innumeri. Extat ejus memoria in faſtis Sanctorum, nempè in Martyrologiis Romanæ Eccleſiæ, Bedæ,Uſuardi, Aydonis. Sed de Leone ſatis: nunc de ejus ſcriptis. Sub Leonis II. nomine extant

Epiſtolæ quinque. 1. ad Conſtantinum Imper. 2.ad omnes Hiſpaniæ Epiſcopos.3.ad Quiricum Epiſcopum. 4. ad Simplicium Comitem. 5. ad Ervigium Regem Hiſpaniarum. Editæ ſunt *in tom.3.Conciliorum* ex editione Severini Binii Coloniæ Agrippinæ apud Joannem Gymnicum, & Antonium Hierat 1606. *in fol.à pag.*113. & ſeq. Has Binius accepit ex m. s. Bibliothecæ Toletanæ, cujus authographum habuit à Jacobo Huttero S. T. Doctore, Canonico Colonienſi. Harum quatuor (omiſſa prima) ediderat ante Binium Garſias Loaiſa *in notis ad Concilium Toletanum*, ex m.s.codice pervetuſto Cœnobii S.Joannis Regii Toletani ex familia Franciſcana: ſed in nonnullis diſcrepant ab editione Binii. Editæ ſunt etiam in Tomo 2.Epiſtolarum Romanorum Pontificum. Eaſdem recudit Joſephus Saenz de Aguirre S.R.E. Cardinalis *in Collectione Maxima Conciliorum Hiſpaniæ tom.2.* Romæ typis Joannis Jacobi Komarek Boemi 1694.in fol.poſt Concilium Toletanum XIII. *à pag.*711. Edidit Cardinalis hìc juxta antiquiſſimum m. s. Gothicum Eccleſiæ Lucenſis, poſtea tranſlatum in Bibliothecam Regiam S. Laurentii in Hiſpania, & in margine lectionum varietates appoſuit. De his etiam Ludovicus à S.Carolo *in Biblioth.Pontificia lib.1.pag.*147.Tritemius *de Scrip.Eccleſ.pag.*246. qui ſcripſiſſe ait: *Epiſtolas multas ad diverſos lib. 1. & ſimilia*; Oldoinus *in Atheneo Romano pag.* 458. Cave *in Scrip.Eccleſ. hiſt.literaria par.1. pag.* 330. aliique. At Baronius *in annal. tom.* 8. *an.* 683. *n.*3. 17. *& ſeq.* has epiſtolas apocryphas, ac falsò Leoni adſcriptas putat. Baronii opinionem ſequuntur Poſſevinus *in appar. ſacro tom.* 2.

pag.

Digitized by Google

pag.339.Severinus Binius loc.cit.in notis ad eaſdem epiſtolas, & noviſſimi Conciliorum Editores. Ex his duas ad Conſtantinum, & Ervigium ſpurias eſſe ſcripſit Brietius *annal. par. 2. tom. 2. an.683. pag.*207. Sed ipſas utpote veras, à Leone editas, defendit contra Baronium Franciſcus Combeſis *in hiſt. hæreſis Monothelitarum cap. 2.* §.6.*pag.*157. De hac re judicium promiſit ſuum Card. de Aguirre loc. cit. *pag.*710. in operis ſui appendice addendum, ſed ad alia diſtractus, promiſſis non ſtetit. Attamen fatetur Baronius *cit. n.* 27. & Ludovicus à S.Carolo *cit.* alias, præter quinque prædictas, ſcripſiſſe *Epiſtolas ad Hiſpanos*, ut legitur in Concilio XIV. Toletano *can.* 2. & in Conciliis Generalibus *tom.*3.*pag.*129. præſertim ad Epiſcopos Hiſpaniæ, quibus Acta Concilii Conſtantinopolitani tranſmiſit. Ait Oldoinus cit.quòd ſcripſit: *Epiſtolas multas*, quarum ſolùm quinque ad noſtram pervenerunt notitiam. Ex Joſia Simlero *in epit. Biblioth. Geſneri pag.* 539. *ſcripſit epiſtolas multas ad diverſos lib.* 1. *& quædam ſimilia*. Aliam ſcripſit Epiſtolam ad Conſtantinum, quam, teſte Ludovico à S. Carolo *cit.*à quibuſdam Leoni I.tribuitur. Duas memoratas ad Conſtantinum Epiſtolas, à Leone ſcriptas, ut etiam alias quatuor defendit Du-Pin *in Bibl. Eccl. to.*6. *pag.*33. contra Baronium.

Acta Concilii VI. Conſtantinopolitani è græco in latinum ſermonem translata, ex Breviario Romano 28.Junii. Tritemio *de Scrip.Eccl. pag.* 246. Binio *cit. pag.* 111. Poſſevino, Ludovico à S. Carolo, Oldoino, Simlero citatis, aliiſque.

Pſalmodiam compoſuit, Hymnoſq; ad meliorem concentum redegit, teſte Ciacconio, Platinâ, à S.Carolo, Poſſevino, cum aliis. Addunt Ludovicus á S. Carolo, & Oldoinus ex Anaſtaſio Bibliothecario, Leonem *alia plura proſâ, & metrò latinè, græcèque ſcripſiſſe*.

Decreta Eccleſiaſtica, quæ reperiuntur apud Collectores, ut ait Ludovicus cit.

Sermonem in die ordinationis habitum. Hunc ex Lucæ Holſtenii ſchedis edidit Daniel Papebrochius in libro: *Conatus Chronologici ad Catalogum Pontif. Roman.p.*107. ubi, utrum ſermo iſte Leoni noſtro, an Benedicto ſucceſſori ſit adſcribendus, parùm conſtare fatetur: at in eam propendit ſententiam, quæ Leonis fœtum eſſe putat: & Leoni ipſum attribuit Gulielmus Cave citatus.

Baronius *tom.*8. *an.*682.*n.*1. quamdam *Epiſtolam ad Edictum Archiepiſcopum Viennenſem* Agathoni Pontifici adſcribit: hæc antem extat apud Joannem Boſcum *in Biblioth. Floriacenſi par. ult. pag.* 39. & Joannem Lieuræum *in Antiquitatibus Viennenſibus pag.* 163. & apud Baronium *cit.* At Baronii opinionem rejicit Franciſcus Combeſis *in hiſtor.hæreſ.Monothelitarum cap.*2. §.5.*pag.*146. & potius Leoni Pontifici adſcribendam putat §. 6. *pag.* 152.

LEO Centuripinus doctiſſimus orator, Græcis literis inſtructiſſimus. Octavo ſæculo poſt Chriſti Domini adventum claruiſſe conjicio ex his, quæ in S. Leonem Catanenſem Epiſcopum ſcripſit: hic etenim obiit anno 725. ex Octavio Caetano *tom.*2. *SS.Siculor. pag.* 5. Scripſit ex eodem Caetano *in animad.ad tom.*2.*cit. pag.*106.

Laudationes in S.Leonem Thaumaturgum Epiſcopum catanenſem.

Idem Caetanus *in Iſagoge ad hiſtor. Sacram Siculam cap.* 42. *n.*9. *pag.* 352. ſcripſiſſe etiam tradit

Laudationes in S.Jacobum Apoſtolum, & in Nectarium Patriarcham Conſtantinopolitanum. Laudationis in S.Jacobum meminit etiam Leo Allatius *de Simeonum ſcriptis*, in eo enim libro *pag.* 262. capitulum retulit inſcriptum: *Certi Auctores Græci Allatiano primo indiculo, alii à Metaphraſte, qui SS. Vitas, ac encomia ſcripſere.* inter hos: *Leo Centuripinus in Jacobum Zebedęi Apoſtolum*.

LEO CORINTHIUS, Troynenſis Notarius, vir græcis latiniſque literis ſatis excultus: claruit anno 1312. ex Octavio Caetano *in animad. ad tom.*1.*SS.Siculor. pag.* 51. qui ſcripſiſſe teſtatur

Vitam SS.Alphii, Philadelphi, & Cyrini è quodam m.s.codice latinitate donatam anno 1312. non ann.1322.ut ex typographi errore legitur apud Carolum Antonium Converſanum *in Æthereâ Leontinorum Gloria pag.* 74. nec anno 312. ut ex graviori lapſu extat apud Hieronymum Raguſam *in elogiis Siculor. pag.* 174. *& iterum in Sicil. Biblioth.Veter. pag.* 172.

LEO ROSSELLUS Panormitanus, vir ab ingenio, eruditione, ac politioribus literis clarus: uberi, ac nitidiſſimâ venâ ditatus, inter eximios Poetas enituit; multaque vernaculis, ac etruſcis numeris laudabiliter cecinit. Obiit paulo ante annum 1647. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom.*2. *par.*2.*pag.* 5. ubi hujus Poetæ extant Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cirillum 1647. in 12.& apud Joſephum Biſagnum 1662. in 12.Edenda reliquit hæc alia, nempè:

Rime Toſcane. Diſcorſi. m.s.in 4.paucis ab hinc annis ſervabantur Panormi ab V.I. D. D. Fiderico Bertolo.

LEODORUS SCRIGNUS. v. Heliodorus Scrignus.

LEONARDUS AMATUS Saccenſis, Philoſophiæ, & Medicinæ doctor eximius. Doctrinâ, & eruditione inſignis Panormi ubi literarum ſtudiis operam dedit, & Saccæ, in qua diu medicam facultatem exercuit, ſui æſtimationem excitavit. Obiit Saccæ circa annum 1674. Edidit librum inſcriptum.

Adverſariorum Catena de Jure Galli veteris proaſthemate. Panormi apud Petrum de Iſola 1667. in 4.

De Balneis. De uſu Aquæ Thermalis, ſeu Aquæ Sanctæ, qua hora, & qua quantitate potanda eſſet. Horum tractatum authographa m. ss. in 4. extant Panormi apud D. Franciſcum Bevilacqua Sacerdotem Saccenſem.

Italicè.

Diſcorſi dell'origine; & antichità di Sciacca, della ſua Nobiltà, e Famiglie, d'ogn'una di eſſe in particolare. m. s. in 4. Servantur Saccæ in Bibliotheca Capucinorum.

LEONARDUS DE BARTHOLOMÆO Nobilis

Digitized by Google

bilis Panormitanus, celeberrimus Juriſconſultus, Siciliæ Prothonotarius, & oppidi Trabiæ Dominus. Regnãte in Sicilia Alphonſo anno 1436. unà cum Antonio Cardona Calatabilloctæ Comite, Adamo Aſmundo, & Baptiſta Platamone Siciliam Proregis munere gubernavit, ut tradunt Rocchus Pirrus *in Chronologia Regum Siciliæ pag.*47.& 100. Antoninus Amicus *in Chronolog. Proregum Siciliæ pag.* 5.& Vincentius Auria *in hiſtor. Chronolog. Proregum Siciliæ pag.* 10. Cum Ioanne de Abbatellis, & Franciſco Vigintimillio Orator Urbis Panormi ad eumdẽ Alphonsũ miſſus eſt; & nonnulla ejuſdem Urbis Capitula Regi obtulit, quorum confirmationem obtinuit, ex privilegio Alphonſi apud Hieronymum Brancium *in diſc. de Privileg. Panor. pag.* 33. Fuit Leonardus Panormitanæ plebi gratiſsimus: ideoque anno 1450. cùm ob malè adminiſtratam Rempublicam in tumultuationem prolapſi fuiſsent Urbis viliores, populares motus compoſuit, teſte Fazello *dec. 2. lib. 9. cap. 9. pag.* 590. *&* 591. ſed paulò poſt à Thoma Criſpo (non à Panormitana plebe, ut innuere videtur Pirrus *de Abbatiis pag.* 198.) interfectus eſt, & Alphonſus, cui non arridebat noſtri Leonardi in plebem ſtudium, criminis ultionem neglexit, ut ait Fazellus cit. Scripſit ex Mario Muta *in cap. Regis Alphonſi* 95. *n.* 1. *pag.* 111. *& tom.* 5. *cap.* 369. *pag.* 183. & Auria *cit. pag.* 7.

Ritum Magnæ Regiæ Curiæ, & Totius Regni Siciliæ Curiarum. Extat inter Regni Siciliæ Capitula, edita Venetiis ex officina Domini Guerræi, & Io: Baptiſtæ Fratrum 1573. in fol. & alibi.

In Regni Comitijs Panormi coactis 24. Octobris anno 1446. ſupplices dedere preces Regi Siculi omnes, ut Ritum hunc, in omnibus Siciliæ cauſis ſervatum, examinatum, & à Regijs Conſiliarijs approbatum, regia auctoritate muniret, confirmaret, & ut impoſterum inviolabiliter obſervarent. Eumdem Alphonſus Rex approbavit, & nunc hac methodo Regni negotia moderantur: ipſumque commentariis illuſtrarunt nonnulli, nempè Marius Muta, Leonardus Ciminus, Ioſephus Cumia, alijque.

LEONARDUS CAMPAGNA Meſſanenſis Iuriſconſultus, & Philoſophiæ doctor eximius: in publico Meſſanenſi Lyceo Jura Cæſarea docuit. Claruit anno 1627. Edidit

Pro legibus Panegyricum. Meſſanæ apud Ioannẽ Franciſcum Biancam 1621. in 4.

Secundum pro lege Panegyricum. Ibidem apud eumdem 1627. in 4.

Proluſionem, quam in auſpicanda Imperialium Inſtitutionum explanatione habuit pridie idus Septembris. Ibidem apud eumdem 1624. in 4.

Proluſionem, quam in exordienda Civilis Juris Inſtitutionum expoſitione habuit Idibus Septembris 1625. Ibidem apud eumdem 1626. in 4.

LEONARDUS CIMINUS Panormitanus, Philoſophiæ, Theologiæ, ac Jurisprudentiæ Doctor inſignis. Panormi diu Cæſarea, ac Pontificia Iura doctiſſimè explanavit magno cum plauſu, & diſcipulorum progreſſu. Egregii cauſarum Patroni laudem promeruit: & Erarium Fiſcalem primarium Urbis, & Status Montisregalis egit. Claruit anno 1630. Quæ edidit hæc ſunt:

Sol Ritus Regni Siciliæ, ejuſque Commentarii ad Cumiam. Panormi apud Franciſcum Ciottum 1617. in fol.

Theori-Praxis de Contrario Imperio ad Ritum Regni Siciliæ ex Jure communi digeſta. Ibidem apud eumdem 1618. in fol.

Praxis quinquaginta ſeptem §§. in quibus conditæ ſunt ordinationes, & declarationes Ill. & Eccell. D. D. Franciſci de Caſtro olim in hoc Siciliæ Regno Proregis vigilantiſſimi in vim Pragmaticæ circa aliqua dubia litium ipſius Regni. Ibidem apud Ioannem Baptiſtam Maringum 1630. in 4.

Multa ſcripſit, quæ edenda reliquit, & in fine *Theori-praxis pag.*48. promiſerat, nempè,

CX. & ultra obſervationes in Ritum Siciliæ.

Tractatum de Praxi Sicula in mille quingenta, quæſita ſecundùm Jus commune, & Jus ſtatuarium Regni, juxta Conſuetudines particulares locorum, Villarum, & Terrarum Regni, ultra quinque principales Civitates Panormi, Meſſanæ, Catinæ, Syracuſarum, & Drepani diviſum.

Tractatum de Privilegio Urbis Panormi, quòd Fiſcus non poteſt principaliter agere contra Cives, & Habitatores Urbis, etiam Clericos, neque de ipſius meritis, & dignitate, validiſſimè diſcuſſus, & noviter digeſtus.

Tractatum de Concordia, & diſcordia Scribentiũ Siculorum in materia feudali, & in materia Ritus; ac etiam in argumento deciſionariorum, qui huc uſq; candidè ſcripſerunt in Regno.

Tractatum de vera forma allegandi ſecundùm jura, & dignitatem doctoratus contra Pragmaticas, & vulgares Juris Interpretes.

Tractatum de maxima poteſtate Proregis in proviſionibus faciendis in Regno Siciliæ.

Tractatum de Leguleis, & Chirotegathis legum, & Praxis corruptoribus ad effectum ne Juſtitia corrumpatur.

Tractatum de fortuna legali, & de ejus libra, & lance inexaltanda; in quo virtutes, & vitia indicantur.

Tractatum de vera, & non ſimulata legali Philoſophia.

Tractatum de Jure, & Poteſtate Tridui in receſſu Principis remanente Curia.

Tractatum, ſeu diſcurſum de vera Civilitate Divæ Agathæ.

Tractatum de Excellentia Clariſſimæ Urbis Catanæ, & de triginta ſimilitudinibus, cum alma Urbe Panormi ab alio ante non obſervatis.

Tractatum de prælatione Regnicolorum Scriptorũ, & qui ex eis luculentius ſcripſerint.

Tractatum de vera inductione legali, ac de deploranda corruptela in patrocinando contra jus, & fas, deque forma veræ Juſtitiæ.

His adde alios Tractatus, nempè

De Feudis.

De ſoluto Matrimonio.

De Legatis, & Fideicommiſſis:

De Inſtitutionibus, & ſubſtitutionibus.

De-

Digitized by Google

Declarationem ad 5. Cato de verborum obligationibus.

Declarationem ad l. Gallus Aquilius de Liberis, & Poſthumis.

LEONARDUS CINNAMUS Panormitanus, Societatis Jeſu, natus 5. Auguſti anno 1656. Societati nomen dedit 17. Octobris 1674. in qua ſolemnia emiſit vota 15. Auguſti 1690. Emenſis cum ingenii laude ſtudiorum ſpatiis, doctrinâ excultiſſimus, graviores diſciplinas aliis tradidit; nam Philoſophiam octennio in Panormitano Collegio, & alibi; Scholaſticam Theologiam in Collegiis Monteregalenſi, Drepanitano, aliiſque in locis per annos quindecim docuit. Nunc in eadem paleſtra ſtrenuè, non ſine emerita commendatione adhuc deſudat; Drepani enim eamdem facultatem doctiſſimè explanat. Vivit vir eximius morum integritate, aliiſque animi, & ingenii dotibus clariſſimus. In lucem emiſit

Curſum Philoſophicum, quem in Panormitano Collegio dictabat, auctior nunc, quàm in prælectionibus. Tomos Tres. Panormi typis Felicis Marini 1703. in 12.

Prælo paratum habet: *opus hiſtoricum, & encomiaſticum de Beatiſſima Virgine Deipara.* Aliaque forſan, Deo favente, typis tradet.

LEONARDUS FRAGALIS Thermitanus Poeta, claruit anno 1650. Edidit etruſco verſu

Brieve Riſtretto della Vita del B. Agoſtino Novello. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1655. in 4.

LEONARDUS GERMANUS ex oppido Milillis Syracuſanæ Diœceſis, Sacerdos eximius, Juris utriuſque Doctor, & humaniorum literarum profeſſor ſcientiſſimus. Floruit circa annum 1620. Hunc laudat Petrus Angelus Spera *de Nobilitate Profeſſorum Grámaticæ lib. 5. p. 538.* Edidit

Germanam Praxim Grammaticæ ſuper difficillimos obſcurorum Authorum locos. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1627. in 8. & cum auctario Hyacinthi Epiphanii Campenſis, Neapoli apud Lucam Antonium de Fuſco 1664. in 8. & alibi ſæpius.

LEONARDUS HOMODEUS Panormitanus, vir tum gravioribus ſcientiis, tum politioribus literis apprimè excultus. In naturali Philoſophia, & mathematicis diſciplinis nulli ſecundus fuit: multaque aſtrorum arcana adinveniſſe dicunt. Muſas egregiè coluit, & inter Reaccenſos Academicos Panormi recenſitus, ab ingenii monumentis clarus, laudem non vulgarem promeruit. Obiit Panormi 8. Januarii 1680. Ipſum celebrant Jacobus Masò *in curſu Mathematico lib. 2. cap. 19. prop. 1. pag. 432.* & Joannes Baptiſta Vallegius *in carm. pag. 39.* Edidit Italicè

L'Agata Tragedia Sacra. Panormi apud Biſagnium 1664. in 12.

Scripſit etiam, ſed non edidit

La Metilde, o vero l'Innocenza difeſa, drama per muſica. in 12.

Rime. in 12.

Diſcorſi Accademici. in 12.

Trattati Aſtrologici, cioè della Sfera. Della Teorica de' Pianeti ſecondo il tema di Ticone. Oſſervationi delle Comete dell'anni 1652. o 1664. ne' quali con dimoſtrationi mathematiche ſi fà chiaramente conoſcere dette Comete eſſer nella regione etherea ſopra la Luna, e non ſublunari, come vogliono i ſeguaci di Ariſtotele. Oſſervationi di molte ſtelle fiſſe, del Giove, e Comiti di Giove, di Saturno, e Satelliti di detto Saturno, non ſolo con iſtrumenti mathematici, ma ancora col Tubo ottico, e s'inſegna la fabrica di detto Tubo con quanti vetri vorrà l'arteſice.

Diſcorſo delle Direttioni, dove con vere, e ſalde ragioni ſi confutano le direttioni converſe, e ſi dimoſtra quello, che inteſero l'antichi per direttione converſa; ed altre dimoſtrationi.

Oſſervatione di nove Ecliſſi, cinque Solari, e quattro Lunari.

Canzoni Siciliane.

Il Governo di Tuniſi: ubi omnes Turcharum mores, ritus, legeſque adnotavit, quas ſedulò Tuneti obſervavit, cùm ibi biennio moratus eſt in redimendis captivis Chriſti fidelibus, adhibitus, à piiſſimo Panormitano ſodalitio Redimendis captivis addicto, illùc miſſus.

LEONARDUS LOREDANUS nobilis Meſſanenſis, Ordinis Clericorum Regularium Minorum. Natus anno 1616. parentibus Joanne Thomâ Loredano, ex Venetis Proceribus exorto, & Anna Maria Arena muliere ſpectatæ nobilitatis: cùm Regulari inſtituto circa annum 1634. nomen dediſſet, in eo virtute, & doctrinâ claruit; emenſis enim ſtudiorum ſpatijs, per annos triginta ſodales ſuos magna cum laude Philoſophiam, ac Theologiam docuit. Romæ etiam in Collegio de Propaganda Fide publicus Theologiæ Profeſſor à doctrinę profunditate, & eximii ingenii felicitate celebratus enituit. Provinciam Romanam rexit, ac Romanam domum Præpoſiti munere tertiò gubernavit. Inde ad munus Aſſiſtentis Generalis evectus eſt: & tandem ad Generalis dignitatem præclara merita virum eximium provexere. Eccleſiam, ac domum Romanam S. Laurentii in Lucina quadraginta aureorum millium ſumptu amplificavit, exornavitq; Ea in Urbe omnium amorem, ac venerationem ſibi conciliavit. Diu Borgheſiæ Principis, ac nonnullorum S. R. E. Cardinalium à confeſſionibus fuit. Tandem Romæ deceſſit menſe Januarii anno 1689. ætatis 73. Edidit

De Communione Quotidiana, ejuſque digna diſpoſitione. Romæ apud Angelum Bernabò 1679. in 4.

LEONARDUS ORLANDINUS Drepanitanus, non Panormitanus, ut aic Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana par. 2. pa. 36.* natus anno 1552. literis addictus Sacræ Theologiæ, & utriuſq; Juris lauream accepit. Ne dum gravioribus diſciplinis excultus, verùm etiam & in amœnioribus literis verſatus effulſit. Vincentio Barbaro Drepanitano præceptore (de quo ſuo loco) Græcis, Latiniſque literis egregiè imbutus, eruditione, & poeſi tum etruſcâ, tum latiâ ornatus claruit, & literatorum venerationem

pro-

Digitized by Google

promeruit. In Accenſorum Academia Panormitana recenſitus, eruditiſſimi illius Lycei principatum omnium primus obtinuit. Primus fuit, qui Italicos rhythmos ad formam odarum Horatii concinnavit, ad cujus rationem aliquas edidit odas, ut videre eſt in Carminibus Accéſorum *l.* 1. *p.*158. *& in Roſario P. Jo: Antonii Brandi pag.*480. ſed parùm feliciter ex armonici numeri deficientia. Doctrinâ, ac virtute comite, anno 1576. Canonicus Eccleſiæ Panormitanæ, ac Abbas S. Joannis de Eremitis electus eſt, & à Cæſare Marullo ejuſdem Eccleſiæ Archiepiſcopo ſibi Vicarius Generalis, Examinator, ac Judex Synodalis conſtitutus: ideoque ſui opinionem tum inter doctiſſimos viros; tum apud Regni Dynaſtas mirum in modum excitavit. Tandem anno ætatis ſuæ 66. deceſſit Panormi 13. Septembris ann. 1618. & relictâ ex teſtamento eidem Eccleſiæ hæreditate, in ea ſepultus eſt. Jacet ſub meridionali Eccleſiæ porticu, cum hac inſcriptione, temporis injuriâ penè detritâ.

Piæ Memoriæ.

D. Leonardus Orlandinus, ac Græco Drepanita, Jurreconſultus, H. S. Eccleſiæ Regius Canonicus Vigilantiſſ. D.D. Cæſ. Marulli Archiep. Panorm. Generalis Vicarius, Synodaliſq; Examinator, animi modeſtiâ, atque eruditione venerab. Sacerdos hìc jacet. Vix. Senio gravis. abiit, non obiit die XIII. Septembris II. Ind. M.DC.XVIII. marmor adhuc vivens poſuit.

Sarcophago laticem luſtralem ſparge Viator,
Sum cinis, heu cineri fer mihi mitis opem.
Dic Pater Noſter, Requieſcat in pace

Marmori etiam inſculpta hæc circumleguntur Italica carmina.

L'Orlandin dorme in queſta oſcura tomba,
Sin che'l deſti dal Ciel l'ultima tromba.

Hinc vides Marraccium iterum *loc. cit.* lapſum, qui vixiſſe ait anno 1641. Præter ipſum Leonardum laudant Vincentius de Joanne *in Panorm. triumph. lib.*12.*p.*125. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.*556. *& lib.*4. *de Abbatiis pag.*229. Antonius Alfanus, Argiſtus Juſſredus, Bartholomæus Bonannus, Joannes la Rape, & Hippolytus ab Hippolyto in libro *Rime degli Acceſi lib.*1. *pag.*10.41.49.68.75.79.97.154.*&* 123. Placidus Reina *in not. hiſt. Meſſ. p.*2.*pag.*93. Franciſcus Flaccomius *in Sicelide ſect.*3.*pag.*38. Vincentius Nobilis *in Theſauro Abſcondito pro gloriis M. V. Drepanitanæ cap.*23.*pag.*783. Edidit

Variarum Imaginum libros tres. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1595. in 8. Italicè

Trapani in una brieve deſcrittione. Panormi apud eumdem 1605. in 4.

La Deſcrittione Latina del Sito di Mongibello di Antonio Filoteo degli Homodei Siciliano tradotta in lingua Italica. Ibidem apud eumdem 1611. in 4. Extat in fine, ejuſdem Orlandini

Brieve diſcorſo del Caſtagno di Mongibello, e delle lodi di Sicilia.

Diſcorſo intorno al Roſario del R. P. M. Gio: Ant. Brandi, extat in calce ejuſdem Poematis. Panormi apud Joannem Franciſcum Carraram 1595. in 8. & Romæ apud Carolum Vallietti 1601. in 16.

Diſcorſo in lode del S. Giorgio, Poema Sacro di Matteo Donia Palermitano. Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringum 1600. in 4.

Rime. in libro: *Rime dell'Accademia degli Acceſi di Palermo.* Panormi apud Matthæum Maidam 1571. in 8.

Rime. in libro. *Rime dell'Accademia degli Acceſi di Palermo, libro ſecondo.* Ibidem apud eumdem 1573. in 8.

Scripſerat etiam, ſed non edidit

Vita di Monſignor Ceſare Marullo, Arciveſcovo di Palermo.

Somma intitolata, Seconda Orlandina.

Et tandem ex relatione P. Joſephi Barlottæ Drepanitani ſcripſit

Hortum Geographicum lib. V.

Oracula Sybillarum cum expoſitione, & commentis lib. XII.

LEONARDUS PATE' Meſſanenſis Sacerdos, Philoſophiæ, & Juriſprudentię Doctor eximius, Græcis, Latiniſq; literis inſtructiſſimus, has per annos quinquaginta in publica Meſſanenſi Academia profeſſus eſt. Fuit Magiſter Notarius S. Officii Siciliç in Urbe Meſſanæ: Provicarius Generalis Archimãdritatus Meſſanenſis: Prothopapa Catholicæ ab an. 1644. quo in munere principem locum in Clero Græco Meſſanæ degente obtinuit: & Academicus Officinæ Meſſanenſis. A doctrinâ, & eruditione, ac morum integritate laudant. Obiit Meſſanæ 1658. & in Eccleſia Catholicæ cõditus eſt, ubi hoc legitur epitaphium.

D. O. M.

D. Leonardus Patè V. J. & Philoſophiæ Doctor Meſſanenſis, hujus Eccleſiæ Prothopapa, luſtratis à puero per decennium Romanis Gymnaſiis, à vigeſimo ætatis ſuæ ad ſeptuageſimum uſq; in Meſſanenſi Univerſitate Græcam, Latinamque eruditionem profeſſus, poſt longos pro Sanctæ Inquiſitionis Tribunali labores, calamo, conſilioque exantlatos ſeptuagenario major hìc in ſpe requieſcit, donec refloreſcat. Anno M.DC.LVIII. D. Andreas Patè ex fratre nepos ex nimio amore erexit.

Ipſum laudant Placidus Reina *in hiſtor. Meſſanæ par.* 1. *pag.*98. *&* 229. *& par.* 2. *pag.*527. Petrus Carrera *in hiſt. Catanæ vol.*2. *pag.*65. Petrus Anſalonus *de ſua familia pag.*351. Georgius Gualterius *in Tabul. Siciliæ p.*3. Stephanus Maurus *in ſua Meſſana c.*11.*pag.*87. Joannes Baptiſta de Groſſis *in Agatha Catan. cap.*14. *excurſu* 8. *pag.*91. *& cap.* 29. *exc.*2. *pag.* 236. & Joſephus Ambroſius *in deſcript. feſti Epiſtolæ Marianæ pag.* 613. Hujus vidi Italicè

Diſcorſo recitato nell'aprirſi dell'Accademia della Fucina. Extat in libro: *le Muſe feſteggianti nell'aprirſi l'Accademia della Fucina nella Città di Meſſina.* Bononiæ apud Joannem Baptiſtam Ferronum 1642. in 4. in eo etiam *pag.*51. noſtri Leonardi Epigramma Græcum, & Latinum extat. Nonnulla græca monumenta latinitate donavit; præſertim

Martyrium Magnæ Martyris Chriſti Sanctæ Agathæ

Digitized by Google

thæ ex Simone Metaphraſte. Apud Carreram citatum.

LEONARDUS SACCONIUS, ex oppido Montiſalbani Sacerdos eximius: natus 18. Novembris anno 1601. Meſſanæ literis operam dedit, & gravioribus diſciplinis inſigniter excultus, Theologicâ laureâ donatus eſt. Inde patriæ ſuæ Archipresbyter renunciatus, animarum curam doctrinâ, ac vigilantiâ ſedulò geſſit. In eodem oppido mortalitatem explevit 11. Aprilis anno 1675. & in majori Eccleſia ſepulturæ traditus eſt. Edidit opus inſcriptum:

Epitome continens ſenſum literalem, moralem, & myſticum in pſalmis, & canticis ferialibus. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1669. in 4.

LEONARDUS SIMON Meſſanenſis, Philoſophiæ, & Medicinæ Doctor inſignis, natus anno 1602. doctrinâ, & eruditione ornatiſſimus claruit. Meſſanæ ubi Medicinam fecit, non ſine nominis celebritate vixit. Floruit anno 1656. Edidit opus doctiſſimum, cui titulus:

Gelodacbria, ideſt de naturali, & præternaturali Riſu, & Fletu, cæteriſque humani Intellectus proprietatibus, cum Phyſiognomia, & earum curatione, opus non modò Philoſopho, Medico, & Phyſiognomico, ſed Theologo, Politico, Hiſtorico, cæteriſque utile. Meſſanæ ex typographia Jacobi Matthæi 1656. in 4.

LEONARDUS TESTA Meſſanenſis, natus 16. Decembris 1493. literiſque addictus, in doctiſſimum Philoſophum, ac Medicum evaſit. Poeſi etiam claruit, magnamque nominis ſui famam excitavit. Deceſſit Meſſanæ 8. Julii anno 1556. & in Eccleſia S. Auguſtini ſepulchro è marmore conditus jacet, in quo hæc legitur inſcriptio:

Leonardo Teſtæ Meſſenio, Medico, & Poetæ celeberrimo, Patri benemerentiſſimo Filii pientiſſimi poſuere. Vixit annos LXII. Menſ. VI. Dies XXIII. Obiit VIII. Idus Julii M.D.LVI.

De eo Joſephus Bonfilius *in ſua Meſſana lib. 4. p. 26. & lib. 7. pag. 54.* Placidus Samperius *in Iconologia Mariæ Virginis lib. 1. pag. 37.* & Petrus Anſalonius *de ſua familia pag. 392.* Joannes etiam Vigintimillius in ſuum Poetarum Indicem retulit; poetica enim monumenta ſcriptis conſignavit: at quæ ſcripſerit, quæve ediderit, nondum comperi.

LEOPOLDUS A' S. JOANNE BAPTISTA Meſſanenſis Carmelita Excalceatus, primam aſpexit lucem 25. Maii 1677. Acceptis ordinis inſigniis, eximii cum ingenii laude ſtudiorum curriculum abſolvit: & anno ætatis 23. in Panormitano Ordinis ſui Cœnobio Philoſophiam docuit. A ſecretis tunc etiam fuit Joſephi Mariæ à SS. Trinitate Siculæ Provinciæ Moderatoris. Philoſophiam iterum tradidit, ac Scholaſticam Theologiam in Melitenſi Cœnobio. Moralem etiam Theologiam, ſacraſque literas expoſuit. Ingenii præſtantiâ, eruditione, ac doctrinâ inſignis, haud vulgarem commendationem apud Literatos promeruit, & accepit. Sacrâ eloquentiâ clarus ſæpè cum Auditorum plauſu è ſuggeſtu verba dixit, Orator egregius Meſſanæ, Syracuſis, ac Melitæ coram Magno Equitum Hieroſolymitanorum Magiſtro. Vivit nunc, & ad cinerales conciones ſeſe parat. Edidit Italicè

La Cabala Sacra per la ſacra Lettera ſcritta da Maria Vergine a' Meſſineſi. Panegirico. Meſſanæ apud Vincentium Amicum 1701. in 4.

Scripſit etiam, ac evulgabit

Miſcellanea Philoſophica Selectarum Quæſtionum. in fol.

Secreta Vraniſcopiæ, opus complectens inſtrumenta, ac praxim Horologiorum Solarium juxta varias figuras, ac formas.

La Galleria della Gratia, che contiene la vita, e morte di molte Venerabili Monache Carmelitane Scalze del Monaſtero dell' Aſſunta di Palermo, in iſtile panegirico, con elogii, & impreſe. in 4.

Annotationi ſopra la Scrittura Sacra, opera in più tomi, riccha di varie erudizioni ſacre, e profane, con belliſſime applicationi.

LUCAS BARBERIUS v. Joannes Lucas Barberius *tom. 1. pag. 347.*

LUCAS CALASCIBECTENSIS Ordinis Capuccinorum, vir à doctrina, & vitæ integritate laudatus. Claruit anno 1563. ex Dionyſio Genuenſi *in Bibliotheca Capuccinorum pag. 222.* qui ſcripſiſſe teſtatur:

Summam de Caſibus Conſcientiæ, quæ ſumma Lucana appellatur in tres tomos in 8. dipartita. Servatur m.s. Genuæ in Bibliotheca Capuccinorum.

LUCAS MARINEUS v. Lucius Marineus.

LUCAS MESSANENSIS Auguſtinianus, Theologus doctiſſimus, ac celebris. Floruit circa annum 1342. ut habemus ex Thoma Herrera *in Alphabeto Auguſtiniano tom. 2. pag. 19.* & Aloyſio Torello *in Sæculis Auguſt. to. 5. an. 1342. n. 12. pag. 536.* qui ſcripſiſſe fatetur opus

In Magiſtrum Sententiarum, cujus ſententias citat Alphonſus Toletanus *in 1. ſentent.*

LUCAS SICULUS v. Petrus Siculus.

S. LUCIANUS Civis, & Epiſcopus Leontinus, vir ſanctimoniæ gloriâ inſignis. Archidiaconi dignitate primùm in Eccleſia Leontina refulſit: & chriſtiana fortitudine inſigniter munitus, Creſcenti tunc impiiſſimo Antiſtiti reſtitit. Is enim cùm nefario auſu Martyrum corpora infra altare condita defodere, & extra Eccleſiam proiicere meditaretur, Lucianus à nefando conatu Præſulem, malo genio obſeſſum, quâ operâ, quâ oratione deterruit. Paulòpoſt Creſcente è vivis ſublato, in ejus locum Lucianus ſuffectus eſt; qui ſedulâ vigilantiâ Eccleſiaſticam diſciplinam, aliaque à perditiſſimo viro peſſumdata inſtauravit. Sævam luem, quæ in Urbem graſſabatur, orationis vi, ac jejuniis populo indictis ſubſtulit, ac juſtam Divini Numinis ultionem avertit. Per annos vigintiſeptem Leontinæ Eccleſiæ præfuit, & circa annum 400. 3. Januarii ſanctè deceſſit. Conſule Octavium Caetanum *to. 1. SS. Siculor. pag. 170. & in animad. pag. 144.* Rocchum Pirrum *lib. 2. Siciliæ Sacræ p. 446. & lib. 3. pag. 240.* Philippum Ferrarium *in Catalogo SS. extra Martyrologium Romanum 3. Januar. p. 5. & 7. Nov. pa. 435.* Joannem Bollandum in

Digitized by Google

in actis SS.Januarii to.1. pag. 136. Franciſcum Carreram *in Panth. Siculo pag.*4. Joſephum Perdicarum *in Vitis SS.Siculor.pag.*19. Carolum Antonium Converſanum *in Ætherea Leontinorum Gloriâ p.*24. 151. *&* 195. & Philadelphum Maurum *in hiſtor.SS. Alphii, Philadelphi, & Cyrini pag.* 323. Hujus Sancti viri feſtus dies Leontini recolitur 3. Januarii. Scripſit ex Caetano citato *to.* 1. *SS.Siculor.pag.*87.

Hiſtoriam SS. Martyrum Alphii, Philadelphi, & Cyrini: ex ea, quam B. Marcus ſcripſit, ac impius Creſcens cremavit. An verò hanc Marci hiſtoriam exſcripſerit, an aliam de integro exaraverit, incompertum eſt, ut benè advertit Hieronymus Raguſa *in Siciliæ vet. Biblioth. pag.*174.

LUCIANUS RICCARDUS Panormitanus Ordinis Minorum Convẽtualium S.Franciſci, Sacræ Theologię Magiſter doctiſſimus, ac concionator egregius, ab ingenii acumine, & eloquentia meritò celebratus. Virtutibus egregiis inſigniter excultus, ſui venerationem excitavit: & non ſine ſanctimonię fama deceſſit propè annum 1586. Hujus meminere Petrus Rodulphus *in Hiſt.Seraphica lib.*2.*pag.*281. Franciſcus Baronius *de Majeſtate Panor. lib.*3. *cap.*6. *pag.*128. & Philippus Cagliola *in manifeſt. Provinciæ Siciliæ Ord. Min. Conv. explor.*3. *manif.*2. *pag.*99. Edidit ex Baronio

Conciones.

In ſententias.

Et ex Cagliola

In Scripturam, & Theologicam diſciplinam Commentaria.

LUCIUS CINCIUS Hiſtoricus Siculus, cujus patria, & ætas latent. Leander Albertus *in Deſcr. Italiæ de Urbe Roma pag.*110. hunc Siculum fuiſse tradit. Scripſit teſte Simlero *in epit. Bibliothecæ Geſneri pag.*121. ex Livio

Rerum Romanarum Hiſtorias.

LUCIUS MARINEUS: veriùs Lucas Marineus; Lucæ enim nomen Baptiſmatis tempore acceperat; at Lucium ſe vocari placuit, cùm eo ſæculo vixiſſet, in quo abuſus invaluerat, ut Literati renunciatis Sanctorum nominibus Romanis potius, ac Ethnicis gauderent: quod de noſtro Marineo eruditè obſervat Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tom.* 2. *pag.* 359. qui Lucam in Lucii nomen transformavit. Hoc autem, ut Pomponii Læti ſtudio obſequeretur, feciſſe puto; hic enim ejurato Petri nomine Pomponius Lætus nominari voluit: & ne dum nomen ſibi immutavit, verùm etiam adoleſcentibus etiam, cùm poterat, id pręſtitit. Conſule Theophilum Raynaudum in libro: *Pietas Specialis punc.* 11. Fuit Lucius Siculus Bidinenſis, ut innumeri authores tradunt; quod ipſemet in epiſtolis ſuis fatetur *lib.*5.*epiſt.ad Cataldum Pariſium, & lib.*12.*ad Antonium Flaminium.* Hinc falsè inter Leontinos Illuſtres à Philadelpho Mauro *in hiſt.SS. Alphii, Philadelphi, & Cyrini lib.*1.*cap.*10. *pag.*72. recenſetur. A Friderico Manuello Bidinẽſi Vicario primis literarum elementis inſtitutus, teſte eodem Marineo *lib.* 9. *epiſt.* ſingulari ingenii felicitate donatus, literas ab ipſa pueritia enixè adamavit; & cõtra parentum vota, qui à literis Lucii animum avertere conabantur, literarum ſtudiis ſe addixit; eaque, licèt parentum auxilio deſtitutus, conſtantiſſimè proſequutus eſt. Catanam itaque primùm translatus à Petro Angueſſa, & poſt annum Panormi à Joanne Naſone viro celebri, de quo ſuo loco, latinas literas magnâ animi contentione accepit: Græcas verò à Jacobo Mirabella didicit. Mortuo Naſone Romam digreſſus, magiſtros habuit Pomponium Lætum, & Sulpitium, ſub quorum diſciplina eloquentiæ præceptis, cæteriſque diſciplinis inſtructus eſt. Fuit Orator diſertiſſimus & Poeta laureatus, ut videre eſt ex epiſtola Jacobi Ramirez Epiſcopi Malacenſis *in lib.* 2. epiſtolarum Marinei. In Philoſophicis, ac Mathematicis diſciplinis excelluiſſe colligimus ex epiſtola Montojæ ad ipſum Marineum *in lib.*11.*epiſtolar.* Hinc inſigni eruditione locupletatus Panormum evocatur, ut hìc literas ſub honeſta conditione publicè doceret; quod quinquennio præſtitit magno diſcipulorum progreſſu; ibique omnibus gratiſſimus claruit. Cùm autem Fridericus Henriquez Magnus Caſtellæ Architalaſſus in Siciliam appuliſſet, ut Annam de Cabrera Motucæ Comitiſſam uxorem duceret, in Hiſpaniam reverſurus, ſecum tranſtulit Marineum, quem ſpe felicioris fortunæ extimulavit, majoribuſq; honoribus illic locupletatum iri promiſit, quàm in Sicilia. Id verò accidiſſe anno 1484. colligit Nicolaus Antonius *in Biblioth. cit. pag.* 360. ex *epiſtola* 1. *lib.* 4. (melius *lib.*8.) ejuſdem Marinei. At anno 1486. contigiſſe apertiſſimè deducitur ex Auguſtino Inveges *in Carthagine Sicula lib.*2. *cap.* 10. §.2. *n.*4. *pag.*495. Ideoque etſi commodè, lautèque Panormi degeret (non quia Eccleſiæ Panormitanæ Canonicus tunc eſſet, ut ait Rocchus Pirrus *de Abbatiis pag.* 65. cùm anno 1524. Canonicatum accepiſſet ex eodem Pirro *ibidem pag.* 229. ſed ob ſtipendii honeſtatem, quo profusè munerabatur) in Hiſpanias velificavit eo tempore quo bonæ artes iis in Provinciis jacebant; eaque tempeſtate cùm Antonii Nebriſſenſis operâ ex Italia latinæ literæ in Hiſpaniam ſunt revocatæ. Ad Antonium ideoque Salamanticam ſe contulit, ut unà cum ipſo in detergenda Hiſpanorum barbarie deſudaret; eorumque ingenia, alioqui acuta, humanioribus literis expolire conaretur. Hinc Salamanticæ perutiles Grammaticæ Inſtitutiones ſtatim compoſuit, ac eaſdem per duodecim annos publicè docuit; & ut cum Alphonſo Seguritano loquar *in epiſt. de laudibus Marinei, in ipſius epiſt. lib.* 6. *Ibi in maximo pretio habitus, per duodecim annos, aut certè amplius publicè profeſſus, non modo barbariem proſtravit, & delevit, ſed et extirpavit, & cum radice evulſit: vel minimum quippiam non amplius propagaturam. Idque fecit diligentèr; adeout non minus Salamanticæ, & per totam Hiſpaniam de Linguæ Latinæ triumpho Lucio tribuatur, quàm Romæ, & per totam Italiam Laurentio Vallæ.* Nec tantummodo Grammaticæ

ru-

Digitized by Google

rudimenta, ſed & oratoriam, & poeticam facultatem doctiſſimè tradidit; nam ut in libro *de Rebus Hiſpaniæ* ait ipſe Marineus: *Ut Civitatis viris præſtantibus, tum equitibus, tum cæteris omnibus ſatisfaceret, & obſequium præſtando gratificaretur, lectiones duas diebus ſingulis, alteram Poeticam, & Oratoriam alteram interpretatus fuit.* Ex ejus Schola innumeri prodiere præſtantiſſimi viri, literis, ac doctrinâ clariſſimi, qui Hiſpaniam mirificè illuſtrarunt, ut ex epiſtolis ipſius Marinei facilè quiſquis colligere poterit. Hinc creſcente in dies noſtri Lucii famâ, ad Ferdinandi Regis, & Iſabellæ Reginæ aulam accerſitus fuit: aitque ipſe Marineus *lib. 5. epiſt.* ad Cataldum Pariſium: *ad Ferdinandum Regem, & Iſabellam Reginam potentiſſimos Principes proficiſcar, qui me vel honorificâ conditione propoſitâ, & ſpe certâ beneficiorum per literas vocarunt, & nuntios.* Hinc in regiam domum delatus, ut Aulicos adoleſcentes latinis literis erudiret, & Regii Sacelli Sacerdotes optimis diſciplinis plenius institueret, ibidem mirum in modum Marinei virtus, doctrinaque enituit; nam comitate, modeſtiâ, morum elegantiâ, cæteriſque animi, corporiſq; dotibus ornatum demirati ſunt omnes: ideoque ab omnibus veneratus, ſummâ benevolentiâ, & honore proſequutus eſt: & ut doctiſſimum, ſapientiſſimumque decet, doctiorum omnium amorem ſibi magnoperè conciliavit, hinc in epiſt. cit. ad Cataldum ait: *Hiſpanorum hominum mores, ingenia, & conſuetudo me maximè delectat: nobilium præſertim, & literatorum, qui me non odio, non invidiâ, ſed amore, beneficiis, & honoribus proſequuntur, colunt, & venerantur.* Equites nonnullos Poeſim, ac Oratoriam facultatem per otium docuit; & non modo apud Aulicos Literatos, ac Magnates inſigni æſtimatione valuit; verum etiam & ipſe Rex Ferdinandus in maximo pretio habuit Marineum, eumque ſummis honoribus cumulavit. Nam idem Marineus *in ep. ad Joannem Velaſcum lib. 2.* ait: *oportet me pecuniam Romam mittere, quibus apoſtolica expediantur diplomata pro quodam Siciliæ Sacerdotio, quod mihi ſplendidiſſimus Rex Ferdinandus ultrò contulit.* & in epiſtola ſequenti ad eumdem. *Paucis ante diebus in Sicilia Sacerdotium honorificum, & nunc alia duo propè Salamanticam Civitatem ex regia indulti nominatione ſum aſſecutus.* & *lib. 6. ep.* ad Lucium Flaminium: *contulit itaque mihi Rex noſter Fedinandus nudiustertius Sacerdotium: ideſt Abbatiam quamdam, cujus redditus mihi ſatis eſt ad honeſtè, beatèque vivendum. Eſt enim, ut à multis accepi, quotannis ducentorum aureorum; mihiq; dexteram ejus oſculanti munera, & beneficia multò majora pollicitus eſt.* Fuit hæc Abbatia S. Marię de Bordonaro in Sicilia, in cujus pręſentationis literis datis 8. Aprilis 1505. in Civitate Tauri apud Rocchum Pirrum *lib. 4. pag. 64.* hæc habet Rex:: *Lucas in Salamantico ſtudio, pluribus annis Poeticæ, & Oratoriæ facultatis Profeſſor; vir litteris illuſtris, qui præclara geſta per Sereniſſ. Regem Joannem laudabilia carminibus, & poematibus, & oratione ſolutâ redegit &c.* Sed cùm Petrus Iſvaglies *Meſſanenſis* S.R.E. Cardinalis ab eodem Ferdinando datis literis Valliſoleti 4. Novemb. 1510. ipſammet obtinuiſſet Abbatiam ex Pirro cit. ut propria jura propugnaret, Blaſcum Lanceam Catanenſem Juriſperitum celeberrimum cauſæ Patronum elegit, cui epiſtolam dedit, quā leges *lib. 17. epiſt.* Marinei; ac eidem ſuā cauſam ſummoperè cōmendat: & *in epiſt.* ad Lucam Barberiū, *ibidem*, gratias agit immortales, quod Barberius adverſus Cardinalis vires cauſæ ſuæ patrocinium ſuſceperit. At Cardinalis obitu, lis extincta eſt, & Lucius in libera Abbatiæ poſſeſſione conſtitutus; hac de re ei gratulatur Gaſpar Barachinus *in lib. 17. epiſt. Marinei.* Hanc autem Abbatiam an. 1525. ex Caroli V. Imp. conſenſu ſucceſſori Joanni Garſiæ ceſſit, teſte Pirro *cit. pag. 65.* A Ferdinando etiam penſionem aureorum 80. accepit ex iis, quæ Abbatia S. Mariæ de Terrana obtinet in Sicilia, ſolvendam, ex literis datis Valleſoleti 13. Aprilis 1506. apud Pirrum *cit. in not. Eccl. Syrac. pag.* 230. Apud Ferdinandum Regem Capellani Regii munere claruit: ejuſque juſſu Commentaria de Rebus Hiſpaniæ ſcripſit, ac de Geſtis Joannis ejus patris Aragoniæ Regis, quæ mirum in modum lætiſſimo animo excepit Ferdinandus; ac Regii Hiſtoriographi titulo cohoneſtatum voluit, quod ex epiſtolis ejuſdem Marinei multimodis patet. Regem hunc ubique ſequutus, ut *ex ep. 1. lib. 2.* cum eo Neapolim venit: hinc nonnullas an. 1507. ab eo Neapoli datas epiſtolas legimus. Eodem Capellani Regii munere enituit in Cæſarea Caroli V. aula, ut ex memoratis commentariis colligitur; & ab ipſo Canonicus Panormitanæ Eccleſiæ, & Abbas Commendatarius S. Joannis de Eremitis eligitur an. 1524. ex Pirro *de Abbatiis p. 229.* Quòd autem fuerit etiam Vicarius Generalis Eccleſiæ Panormitanę, ut innuit idem Pirrus *pag. 477.* in libri margine, mihi falſum videtur: licèt enim *in not. Eccl. Pan. p.* 171. ſcribat, Lucam de Marinis (Lucas etiam de Marinis, ſeu Marineus ab ipſo vocatur *lib. de Abbatiis p. 64.*) Vicarium Joannis de Paternione Archiepiſcopi Panormitani egiſſe, ac Regni Comitiis Deputatum præfuiſſe; attamen diverſum puto Lucam de Marinis, à noſtro Marineo; Marineus etenim nunquam in Siciliam rediiſſe ex ipſius epiſtolis colligitur: quòd ſi addas Joannem Paternionem obiiſſe anno 1511. ex Pirro *in not. Pan. pag.* 171. Marineum verò Canonicatum accepiſſe anno 1524. ut cum eodem Pirro tradidi, Lucam de Marinis Canonicum, ac Vicarium Generalem Joannis de Paternione, alium à Luca Marineo facilè intelliges. Paulò ante annum 1533. ſuperſtitem fuiſſe Marineum rectè narrat egregius vir Nicolaus Antonius in cit. *Bibliothecæ Hiſp. to. 2. pag. 361.* nam eo anno typis Complutenſibus Marinei opus de Regibus Hiſpaniæ prodiit; aitque Marineus ad Carolum V. Cæſarem in epiſtola nuncupatoria, in Hiſpaniis commoratum fuſſe quinquaginta propè annos; cùm autem anno 1484. primùm ibi appuliſſe ſcripſerit laudatus Nicolaus Antonius, immo ipſemet

Digitized by Google

Lucas, non ante annum 1532. vel 1533. id affirmare potuit. Cui addo quòd anno 1533. Canonicatum Eccleſiæ Panormitanæ in gratiam Antonii Marinei nepotis ceſſit, ut habet Pirrus *lib.4.Abb. pag.*229. Quo verò anno, quove loco mors ejus acciderit, mihi incertum: ſed perenni commemoratione ejus nominis fama in Hiſpaniarum Regionibus vivet: ob operam enim literariam in Hiſpanos collatam, ejuſdem memoria nunquam ex hominum mente excedet. De laudibus Marinei legenda omninò eſt epiſtola Alphonſi Seguritani, quam habes *lib.6.epiſtolarum Marinei*, & in eodem epiſtolarum volumine multæ habentur epiſtolæ ad Marineum, & alios datæ, quibus Marinei noſtri merita egregiis laudibus ornantur. Vide etiam Antonium Panormitam, Laurentium Vallam; & Hieronymum Suritam apud Pirrum *cit.& in not.Eccl.Syrac.p.*244. Vincentium Tortoretum *in fine Sacelli Regii*, Nicolaum Antonium cit. And. Schottum *Bibl.Hiſpan.to.2.pag.*353. Ant. Poſſevinum *Bibl. lib.16.ſect.5.cap.*13. qui prius Lucium Marineum Siculum, exinde Mariam Siculum vocat. Edidit Marineus:

De Laudibus Hiſpaniæ libros VII. ad Rodericum Piementellum Beneventi Comitem. in fol. ſine anno, ac loco: ſed ante annum 1504. edidiſſe obſervat Nicolaus Antonius; nam lib.4. de Eliſabetha Regina, ac Ferdinando conjuge tractat.

De Aragoniæ Regibus, & eorum rerum geſtarum perbrevi narratione libros V. Cæſarauguſtæ apud Georgium Coci Alemanum 1509. in fol. hoc opus in Hiſpanam Linguam vertit Bacchalaureus Joannes de Molina Hiſpanus, ediditque Valentiæ apud Joannem Joſre 1524. in fol. ac illa pars, quæ ad Catholicos Reges ſpectat prodiit Matriti 1587. in 8. hoc appoſito titulo: *Somario de la Vida de los Reyes Catolicos D. Ferdinando, y D. Iſabel de Marineo*. Ac tandem italicâ linguâ donavit Federicus Rocca, ac edidit Meſſanæ apud Fauſtum Buſalinum 1590. in 4.

Opus de Rebus Hiſpaniæ memorabilibus modò caſtigatum, atque Cæſareæ Majeſtatis juſſu in lucem editum libris XXII. comprehenſum. Compluti apud Michaelem de Eguja 1533. in fol. deinde Francofurti 1579. Et tandem inter Hiſpaniæ Illuſtratæ Scriptores Francofurti apud Claudium Marinum, & Hæredes Joannis Aubrii 1603. in fol. *tom.1.à pag.291.ad* 517. In Hiſpanam linguam vertit ſupralaudatus Joannes de Molina, ac edidit Compluti 1539. in fol. ex Nicolao Antonio *in Bibl.Hiſp.to.1.pag.*569.

Epiſtolarum familiarium libros XVII. ad Alphonſum Aragonium Ferdinandi Regis filium. Valliſoleti per Arnaldum Guilelmum Brocarium 1514. in fol. Habentur & infraſcripti libelli eiſdem adjuncti, nempè:

Oratio ad Reges Catholicos de Rebus Siculis.

Oratio ad Ferdinandū Regē de laudibus Hiſtoriæ.

Oratio laudatoria ad Joannem Gothmannum Methymnæ Sidoniæ Ducem.

Oratio ad Rodericum Piementellum Beneventi Comitem: ea ſcilicet, quâ ei dicavit libros de Laudibus Hiſpaniæ.

De Parcis liber ad Petrum Aquilarium Pliecenſem Marchionem.

Defenſio ad Judices pro Antonio Porta diſcipulo, de verbo Fero; & ejus compoſitis perutilis repetitio.

Carminum libri duo.

Præter hæc, quæ publici Juris ſunt, ſcripſit alia, quæ edita non vidi, nempè:

Grammaticæ Compendium, ex epiſtola ſua ad Iſabellam Reginam lib.1. epiſtolarum.

Hiſpaniæ deſcriptionem, & laudes carmine. Ex Alphonſo Segura *in præfatione ad ſuum de laudibus Hiſpaniæ opus hiſtoricum*.

Breves quasdam illuſtrium Romanorum epiſtolas ſe collegiſſe ex veteribus libris refert Joanni Sereniſſimo Principi *lib.1.epiſt.*

De Fœminis Hiſpaniæ Illuſtribus, ex epiſt. ad Mariam Velaſques *lib. 2. epiſt.*

De Epiſcoporum redditnum computo librum, ex Damiano à Goes apud Simlerum *in epitom. Bibliotb. Geſneri pag.*552.

LUCIUS PORTIUS CALBETUS. v. Albertus Picciolus *to.1. pag.*12.

LUCIUS SIVIGLIA Syracuſanus, Sacerdos pietate clarus, unus ex Patribus Sodalitii, Syracuſani Jeſu, Mariæque, & Monaſterii S. Luciæ Capellanus. Edidit Italicè

Le tre hore d'Agonia di Giesù Crocefiſſo, e di Maria Vergine inebiodata à piè della Croce con i dolori del figlio. Catanæ apud Biſagnium 1699. in 8.

LUDOVICUS BALDUS Panormitanus Ordinis Capuccinorum, Concionator diſertiſſimus, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor eximius doctrinâ, & eruditione ornatus claruit, & in divinis literis verſatiſſimus, ſui opinionem excitavit. Hujus meminere Dionyſius Genuenſis *in Biblioth. Capuccinor.pag.*224. & Torreçiglia *in ſpeculo apologetico de excellentia Religionis Seraphicæ*, ubi de Scriptoribus Capuccinis. Scripſit:

Commentaria Varia in Sacram Scripturam. Ipſum citat Thomas Calona *in lib. Judicum cap.1. n.24. §.1. pag.*158.

LUDOVICUS DE BLASCIS Panormitanus, Joannis Baptiſtæ de Blaſcis Magnæ Regiæ Curiæ Præſidis filius, Juriſconſultus doctrinâ clarus. In Panormitano Prætorio Judex pręfuit annis 1624. 1627. & 1631. Hujus vidi

Allegationes in cauſa Baroniæ Martinorum, feudi Scordiæ, & aliorum bonorum pro D. Aleonora Campulo, & de Blaſcis, contra D. Alvarum Valdaſſi. Panormi in fol.

LUDOVICUS BONITUS nobilis Panormitanus, ex Roccho Pirro *in appendice ad not. Eccl. Panor. pag.*481. *& diſquiſit.1. de Patriarcha Siciliæ pag.* 18. Placido Caraffa *in Motuca Illuſtrata pag.* 74. & Vincentio Auria *in Chronologia Archiep. Panor. edita poſt hiſtoriam Crucifixi Panor. Eccl. pag.* 202. At Agrigentinus ex Ferdinando Ughello *in Italia Sacra to.3. pag.* 550. *to. 4. pag.* 683. *& to.9. pag.*193. quem ſequitur Auguſtinus Oldoinus *in Addiction. ad Ciacconium De Vitis Pontif. to.2. pag.*767. Natus ex prænobili familia Bonito, quæ originem traxit è Scalenſi Civi-

Digitized by Google

vitate in Regno Neapolitano, literis operam dedit, & optimis diſciplinis abundè inſtructus, Juriſprudentiæ laureâ donatus eſt. Adhuc juvenis anno 1383. à Panormitanæ Eccleſiæ Canonicis Archiepiſcopus Panormitanus electus eſt: eique Urbanus VI. ſacrum miſit pallium; ac Manfredo Claramontano Siciliæ Admirato Ludovicum commendavit. Eccleſiam, inter Regni turbines involutus, octennio gubernavit: inde Claramontanos ſequutus, à Martino Siciliæ Rege è ſua Sede pulſus, anno 1391. ad ipſam amplius non rediit, nec in eadem Eccleſia deceſſit, ut Pirrus *in not. Eccl. Panor.* 160. putavit; ſed ex Ughello, & Oldoino cit. Romam petiit, & à Bonifacio IX. benignè exceptus, apud ipſum, alioſq; Pontifices claruit, ac nonnullis aulæ muneribus egregiè perfunctus eſt. Depoſito Archiepiſcopi Panormitani titulo, Antibarenſis Præſul in Albania anno 1395. inde an. 1396. 22. Maii Theſſalonicenſis Archiepiſcopus conſtituitur; anno verò 1399. 5. Septembris ad Epiſcopatum Bergomenſam, & anno 1400. 15. Novembris ad Archiepiſcopalem Piſanam Sedem ab eodem Bonifacio transfertur. At harum Eccleſiarum faciem non vidit, gravioribus Apoſtolicæ Sedis negotiis adhibitus. Ab Innocentio VII. anno 1406. Tarentinæ Eccleſiæ præficitur, quam uſque ad ſupremum diem retinuit. Apoſtolicus Nuncius ab eodem Pōtifice miſſus eſt ad Ladislaum Neapolis Regem; eoq; in munere confirmavit Gregorius XII. à quo 18. Septembris 1408. inter S.R.E. Cardinales cooptatus fuit titulo S. Mariæ Tranſtyberim: hinc Cardinalis Tarētinus, in ultimæ ſponsę obſequium, vocari voluit. Inter varios rerum eventus, in ſchiſmate ſua tempeſtate exorto, Gregorium nunquam reliquit. At dum ad Concilium Conſtantienſe tenderet, Arimini febri correptus, ibi ſummo omnium dolore è vita exceſſit 13. Septembris 1413. Ad ædem Divi Franciſci ſolemni pompâ delatus 15. ejuſdem menſis, funebri oratione Ludovici virtutes, ac promerita celebravit Joannes Dominicus Cardinalis Raguſinus: funeri interfuere Cardinales, Epiſcopi, Abbates, qui apud Gregorium tunc Arimini degebant. Sacrum verò ſolemne decantavit Antonius Cotarius Epiſcopus Bononienſis, ipſius Gregorii nepos, ex Oldoino; quem Joannem, ex Cæſare Clementino *in hiſt. Ariminienſi*, vocat Ughellus. Ibidem ejus Sepulchrum è marmore in medio Eccleſiæ inſpicitur cum ejus effigie, ac familiæ inſigniis, cui additum hoc epitaphium.

Hic animo, moribus, ſenſu, virtute, ſenecta
Conſiliorum potens, Ludovicus ſtirpe Boneto,
Agrigentinæ Siculæ telluris, ut ipſe
Ingenio clarus, ſic dignitate ſerenus,
In ſacro famam, Romanæque Tarentum
Præbuit Eccleſiam per mille pericula Papæ
Gregorii ſub vera tenens fuit uſque ſecutus.

Nonnulli, ut notant Ughellus, & Oldoinus, Ludovicum noſtrum inter Cardinales Nobiliſſimę Familiæ Brancaciæ reponunt, inter quos Joannes Juvenis *de varia Tarentinorum fortuna*, Ciacconius *in Vitis Pontif.* Victorellus, & ipſemet Ughellus *in addict. ad Ciacconium*, Aubery *in vita*, Felix Cantelorus *in Elencho Cardinalium*; quibus addo Platinam *in vitis Pontif. pag.* 495. at errorem hunc à Joanne Juvene exortum putant, qui omnium primus, Agrigentino Neapolitanum, Bonito Brancacium ſubſtituit. In Eccleſia Amalphitana inſcriptio extat, quam ad perennem Ludovici memoriam Gentiles ſui poſuere: eamque exſcribunt Ughellus, & Oldoinus citati, & hic ſubnectimus.

Ludovico Boneto S. R. E. Cardinali
Inclyta progenie conſpicuo,
Panormitanæ, Antibarenſis, Theſſalonicenſis,
Bergomenſis, Piſanæ, ac Tarent. Eccleſ.
Antiſtiti.
Ab Innocentio Septimo Neapolim Legato
Ad Ladislaum Regem miſſo.
A Gregorio XII. Legatione obita
In Purpuratorum Patrum Collegium
Cooptato,
Arimini vita functo A. M.CCCC.XIII.
Idibus Septembris.
A Cardinali Raguſino funebri oratione
Laudato.
Marmoreo tumulo ibidem in Eccleſia
Sancti Franciſci
Quieſcenti Gentiles ejus
P. P.

Neapoli etiam in Sacello Familiæ Bonitæ in Eccleſia S. Dominici, Ludovici effigies marmore affabrè inſculpta ab Equite eximio Coſina Fonſaga, cum hac inſcriptione inſpicitur, ex Carolo de Lellis *in ſupplemento ad Neapol. Sacr. Cæſaris Eugenii pag.* 134.

Ludoviço Bonito S.R.E. Cardinali
Tarentinæ, & Panormitanæ Eccleſiæ Præſulatu,
Sediſque Apoſtolicæ Legationibus
Conſpicuo,
Arimini marmoreo ſimulacro,
Gentilitio ſtemmate ornato,
Jacenti,
In avita æde ad ſuorum Conſortium hìc reſtituto,
Julius Cæſar Bonitus Princeps Caſæ Piſellæ
Pius in ſuos
Anno Dom. M.DCLIV.

De eo præter Auctores citatos Blaſius Altimarus *in memor. hiſtoricis Familiarum Nobilium lib. 1. pag.* 29. Vincentius Magnati *in notit. hiſtor. Terræmotuum pag.* 337. Vincentius Coronellus *in Biblioth. to. 5. pag.* 1159. & Dominicus Ant. Parrinus *in epiſt. nuncupatoria ad Dominicum Bonitum Boniti Ducem apud Raphaelem Philamundum in libro: Genio Bellicoſo di Napoli par. 1. pag.* 342. Scripſit Ludovicus

Concilium Provinciale Panormitanum an. 1388. *10. Novembris celebratum.* Hujus meminit Synodus Panormitana ſub Archiepiſcopo D. Jacobo Palafox *par. 3. cap. 7. n. 58. pag.* 129. Vidi m. s. apud D. Franciſcum Marcheſium Canonicum Panormitanum, & apud Joannem Mariam Amatum Soc. Jeſu, viros de rebus Panormitanis

Digitized by Google

benemerentiſſimos: ille in Addictionibus ad Notitiam Panormitanam Abbatis Rocchi Pirri evulgabit: hic ſeorſim in lucem emittet eruditiſſimis notis illuſtratum, ut innui *to. 1. pag.* 348.

LUDOVICUS BUGLIUS Menenſis Societatis Jeſu, inſignis Catholicæ Fidei propugnator, & in Chriſti Domini vinea Operarius. Clariſſimo ortus genere parentibus Mario Buglio, Burgii Barone, Biſaræ, & Favarottæ, & D. Antonia Gravina Iſfar, & Corilles, Marchionis Franciſontis filia, lucis uſuram accepit 26. Januarii 1606. Anno ætatis ſuæ ſeptimo in militarem Ordinem Equitum Hieroſolymitanorum receptus eſt, cum diſpenſatione minoris ætatis, ut ex diplomate F. Aloyſii de Vignacour Magno Hieroſolymitani Ordinis Magiſtro patet, dato Melitæ 18. Maii 1612. At ſpretis mundi illecebris, annum agens 17. Societatem Jeſu amplexus eſt anno 1623. & abſoluto tyrocinio, ad Romanum Collegium miſſus, ibi in ſtudiorum paleſtra deſudavit uſque ad annum 1634. Eodem anno ab Ordinis Generali deſignatus pro Orientali Miſſione Ulyſſiponam conceſſit, è cujus portu ſolvens anno 1636. ad urbem Goæ pervenit. Sed cùm Catholicæ Fidei cultoribus aditum ad Japponicam Miſſionem occluſum vidiſſet, ne otio animi ſui ardor tepeſceret, ad excolendam Sinenſem vineam animum vertit: ideoque Macaum attigit anno 1637. ubi apoſtolicos labores aggreſſus, magno ſpiritus fervore, uberrimos fructus in Catholicæ Religionis amplificationem undequaque collegit. Hæc una egregio viro fuit occupatio, nempè ſtudium alienæ ſalutis. Per annos 45. magnis exhantlatis laboribus, in ampliſſimis Sinenſium Provinciis Chriſti Fidem naviter diſſeminavit, multoſque Eccleſiæ aggregavit, inter quos nonnullos ex ſapientioribus Sinenſibus. Multa perpeſſus, ærumnis, carceribus, periculis vexatus, ſagittis confoſſus, & catenis vinctus, pluries mortem ſibi occurrentem vidit, ſæviſſimum martyrii genus minitantem: at mirabiliter à Deo ſervatus eſt: etſi ad ipſam toto animi ardore anhelaret, eamque imperterrito pectore expectaret. In laborioſa illa expeditione Sodalibus ſuis præfuit: & mirabili eloquentiâ coram Rege liberam Catholicæ Fidei profeſſionem propugnavit, contra Tribunalis Rituum Miniſtros: ideoque facultatem obtinuit, ut ſine ullo repagulo veræ Religionis inſtitutum profiteretur: ipſeque primus idem in provinciam Sucheven invexit. Hinc reſerato Evangelii Miniſtris in eo regno oſtio, revocati ad munia apoſtolica Miſſionarii jam antea ejecti: & conciliatâ ſibi Regis benevolentiâ, titulum Magni Mandarini Sinarum promeruit. Tandem poſt diuturnos labores in Pakein Regia Urbe vitam meritis cumulatam abſolvit 7. Octobris an. 1682. Funus Regis juſſu, & expenſis celebratum; ipſe enim Rex egregias viri dotes, virtutes, doctrinamque magnâ æſtimatione proſequebatur. De eo pauca ſparſim, ſed laude referta, liber inſcriptus *Noviſſima Sinica* editus anno 1699. alia ex relatione Patrum Societatis habui. Ipſum etiam laudant Dominicus Albertus *in hiſt. Sicula Soc. Jeſu lib. 6. c. 12. pag. 659.* & Andreas Minutolus *in not. Prioratus Meſſanen. pag.* 30. & 50. Gravioribus diſciplinis fuit Ludovicus inſigniter excultus, & in Sinenſibus literis verſatiſſimus: hinc ad animarum beneficium ſupra 80. volumina Sinicè edidit, ex quibus ſolummodo nobis innoteſcunt ſequentia.

Index S. Thomæ Aquinatis in totam Theologiam. Vol. IV.

Ejuſdem S. Thomæ Summa Theologica multis voluminibus comprehenſa. nempè

De Deo, & attributis divinis. Vol. VI.

De ratione, & Statu Primi Hominis. Vol. IV.

De SS. Trinitate. Vol. III.

De Incarnatione. Vol. VI.

De Angelis. Vol. V.

De Anima. Vol. VI.

De rerum principio Vol. I.

De materialium creatione. Vol. I.

Compendium S. Legis.

Apologia contra adverſarios S. Legis.

Miſſale Romanum.

Rituale Romanum.

Summa Chriteriana Caſuum.

Officium Defunctorum.

Parvus liber Precum.

De moribus, & ſtatu Europeorum liber oblatus Imperatori.

Vita, mors, & exequiæ P. Gabrielis de Magaglianes in aula defuncti.

De Leone Libellus, ex occaſione Leonis à Luſitano Legato deſuncti.

De Falcone liber oblatus Imperatori.

Breviarium Romanum prælo paratum.

LUDOVICUS LA LOMIA Siculus, forſan ex oppido Cammaratæ, Juris utriuſque Doctor inſignis, Cammaratenſem Comitatum Gubernatoris titulo rexit. Divitiis auctus Panormum ſe transtulit, ubi domum ſibi extruxit, domicilium fixit, ac ſplendidè vixit. Circa annum 1610. Panormi deceſſit. Hujus meminit Philadelphus Mugnòs *in Theatro Genealog. par. 2. pag.* 88. Edidit

Allegationes Jurium in cauſa aſſerti ſpolii infra bimeſtre. Panormi 1608. in fol.

LUDOVICUS MANSONIUS Panormitanus Societatis Jeſu, natus 1546. cùm annum ageret 14. anno 1560. Societatem amplexus eſt. In ea inter præclariores, qui eximiâ doctrinâ, ac muneribus eamdem illuſtrarunt, non immeritò recenſitus fuit. Gravioribus ſcientiis egregiè excultus, Philoſophiam, ac Theologiam docuit non ſine laude Panormi, Romæ, & Mediolani. Collegia rexit Genuenſe, Romanum, Germanicum Romæ, & Mediolanenſe. Panormi etiam Præpoſitum, & Romæ Vice-Præpoſitum egit. Provincias Neapolitanam, ac Mediolanenſem gubernavit. Sardiniam verò viſitavit. A Clemente VIII. Pontifice electus fuit Sedis Apoſtolicæ Nuntius in Hiberniam, cum poteſtate Legati à Latere, & ampliſſima faculta-

Digitized by Google

tate viſitandi quaſcumque Eccleſias, etiam Metropolitanas, ac Patriarchales, ut ex diplomate dato Romæ 19. Maii 1601. dilucidè patet. At licèt ex temporum conditionibus immutatis hæc legatio non fuerit executioni demandata, ex ipſa tamen deſignatione, noſtri Ludovici excellentiam indubiè colligimus. In Siciliam regreſſus, poſt innumeros labores tum docendo, tum etiam concionando, iterum Romam accerſitus eſt ad pertractanda magni momenti negotia, ne dum Societatis, verum etiam & in Panormitanæ Urbis beneficium, & totius Chriſtianæ Reipublicæ commodum. Sed in itinere Meſſanam appulſus, ibi meritis, virtutibuſque inſigniter cumulatus deceſſit 2. Septembris 1610. De eo vide Bibliothecam *Soc. Jeſu pag.* 568. Franciſcum Baronium *de Majeſt. Panor. lib.* 3. *cap.* 6. *pag.* 126. Silvium Tornamiram *in Prodigiis Euchariſtiæ cap.* 2. *pag.* 30. & Philippum Labbè *in Chronolog. Pinacatheca an.* 1610. *p.* 321. E Luſitana lingua in Italicam vertit

Vita del B. P. Franceſco Xaverio della Compagnia di Gieſù, compoſta dal P. Gio: di Lucena in lingua Portogheſa, e traſportata nell' Italiana. Romæ apud Bartholomæum Zannetti 1613. in 4.

Adverſaria. m. s. ſervantur in Bibliotheca Domus Profeſſorum Societatis Jeſu Panormi, eaque citat Joannes Rhò *in Interrogat. apologet. pag.* 177.

LUDOVICUS MATRASCIA Agrigentinus Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, vir magnæ auctoritatis, ac doctrinæ apud ſodales ſuos: fuit etenim Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, pluries Siculæ Provinciæ Definitor, Provinciæ Vallis Neti Cuſtos, ac Provinciæ Vallis Mazariæ Provincialis. Prudentiâ, & doctrinâ clarus, dum Cœnobium S. Antonini Panormi Guardiani munere gubernabat, ibidem obiit 17. Septembris 1663. Hujuſce meminit P. Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico pa.* 1. *lib.* 5. *cap.* 1. *pag.* 576. Scripſit

Relationes Provinciæ Reformatæ Vallis Mazariæ Regni Siciliæ. m. s. in 4. ſervantur in Cœnobio Agrigentino S. Viti; & Tognolettus in opere citato nonulla ejuſdem operis fragmenta exſcribit.

LUDOVICUS MESSANENSIS Ordinis Obſervantiæ S. Franciſci, vir doctiſſimus, qui in ſcholaſticis ſpeculationibus acutiſſimum patefecit ingenium. Florente publica Meſſanenſi Academia, in ea graviores diſciplinas docuit. Muſas egregiè coluit, quibus nô modicam laudem promeruit. Ipſum laudant Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib.* 2. *pag.* 150. & Joſephus Ambroſius *in Relatione Solemnitatis Epiſtolæ Marianæ pag.* 349. Scripſit heroico verſu

Subtilitates Scoti. m. s. ſervantur in Cœnobio Meſſanenſi S. Mariæ de Jeſu.

LUDOVICUS MINUTOLUS nobilis Meſſanenſis Ordinis Prædicatorum, natus anno 1600. ex Hieronymo Minutolo Equite Meſſanenſe, & D. Iſabella Staiti, adoleſcentiam inter ſæculi cômoda laudabiliter traduxit. At annum agens 22. ad ſingulare certamen à quibuſdam Equitibus vocatus, vulnus manu accepit. Dixeris plagã hanc divini amoris ictum, lumine enim divino perfuſus, vix ſanitati reſtitutus, ſæculi fugam maturavit, relictiſque mundi pompis, magno cum fervore Prædicatorum inſtitutum amplexus eſt in Meſſanenſi Cœnobio S. Dominici; & depoſito Annibalis nomine, illud Ludovici aſſumpſit. Eximio animi ardore ad regularem vitæ rationem, numeris omnibus abſolutam, omnia vitæ momenta compoſuit: in literarum verò ſtudiis ita profecit, ut exactis cum laude graviorum diſciplinarum ſpatiis, eaſdem poſtea gradatim docuerit, uſque dum Magiſter renunciatus, theologicâ laureâ cohoneſtatus eſt. Doctrinâ inſigniter excultus refulſit: ideoque in Sicilia apud Fidei Quæſitores fuit librorum Cenſor, & Qualificator. Simoni Carafæ Archiepiſcopo Meſſanenſi gratiſſimus, ab ipſo fuit electus in ſuum Theologum, ac Synodalem Examinatorem. Meſſanenſis Magiſtratus ſæpius in gravioribus negotiis Ludovicum côſulebat, omneſq; viri egregias ejus conſultationes mirificè venerabantur. Doctrinam virtutibus, ac ſanctimoniâ illuſtravit: magnâq; æſtimatione paſſim Meſſanæ proſequebatur, ubi adhuc ſâctitatis ſuę fama mirificè viget. Quidquid à conſanguineis accipiebat, diffusè in pauperes erogabat, præſertim in eos, quibus natalium conditio, & verecundia ſtipem emendicare prohibebat. In pertractando corpore ſęviſſimas pœnitentiæ regulas obſervabat. In Imaginem Sancti Dominici apud Soram ſervatam ſtudioſiſſimus fuit, ejuſque cultum amplificare curavit: hinc illius Cœnobii Fratres, ut ejuſdem negotia curaret Meſſanæ delegerunt. Multa de Ludovico narrantur admiratione digna, præſertim, quòd mortis ſuæ diem ſibi prædixerit; ac mulier ex acerbo brachii dolore cruciata, ad ejus veſtis contactum ſanitatem receperit. Prudentiâ excelluit, quam in obitis muneribus ex obedientia acceptis, laudabiliter detexit: rexit enim Cœnobium S. Dominici Meſſanæ, Definitorem Provinciæ Siculæ egit, ipſamque Provincialis munere tum conſilio, tum etiam & paterno amoris officio gubernavit: regularem verò obſervantiam magis exemplo, quàm verbo excitavit. Multa in Cœnobii Meſſanenſis beneficium patravit; idque ſacrâ ſupellectili locupletavit. Tandem poſt diuturnam, ac laborioſam ægritudinem, ac cum morte colluctationem acerbiſſimam, quas invictâ animi fortitudine patientiſſimè toleravit, ſanctè deceſſit Meſſanæ 10. Auguſti anno 1673. Maximo animi dolore funus celebratum, & ad egregii viri cadaver, ſanctimoniæ opinione populus excitus, confluxit, veſteſque ad venerationem dilaniavit: hinc meritò inter illuſtriores Ordinis recenſitus eſt. Juſtitiæ ſectator integerrimus, ita ejus jura ſervare contendit, ut nec carni, nec ſanguini proſpexerit: ideoque ad ipſius tuitionem ſcripſit

Brevem notitiam eorum, quæ pertinent ad Juſtitiam Commutativam, & ad probabilitates opinio-

num

Digitized by Google

num, in duas partes diviſam. Venetiis ex typographia Baretiana 1665. in 4.

Addictiones ad primam, & ſecundam partem eorum, quę pertinent ad Juſtitiam commutativam, & ad probabilitates opinionum. Ibidem ex eadem typographia 1667. in 4.

LUDOVICUS MONACO' Meſſanenſis, ex Ordine Clericorum Regularium Minorum, Concionator celeberrimus. Religioni nomen dedit Meſſanæ anno 1630. in qua gravioribus diſciplinis imbutus, ſacram eloquentiam mirificè coluit: ideoque maximo cum plauſu, populique frequentiâ in cinerali jejunio conciones habuit Romæ, Neapoli, Venetiis, Ferrariæ, Meſſanæ, Catanæ, & Panormi tum in principe Templo, tum in Eccleſia Ordinis; ab eruditione, doctrina, & eloquentia celebratus. Per totum anni circulum etiam concionatus eſt, Neapoli, Romæ, Panormi, & Meſſanæ. Bis Præpoſiti munere Domum Urbaneæ rexit. Panormi inter Academicos Animoſos inclaruit. Tandem fato ceſſit Panormi in Domo S.Joãnis an. 1665. Ipſum meritò laudibus extollunt Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par. 2. pag. 62.* Placidus Reina *in hiſt. Meſſanæ par. 2. pag.* 527. & Stephanus Maurus *in ſua Meſſana cap. 21. pag.* 203. Edidit Italicè

L'Aquila Colorita diſcorſo funebre nella morte del M.R.P.M. Decio Carrega. Panormi apud Petrum Coppolam 1644. in 4.

La Vergine Dolente, o vero de' Dolori della SS. Vergine nella Paſſione di Chriſto N.S. Romæ apud Franciſcum Monetam 1646. in 4.

Settimana Santa, nella quale ſi meditano tre punti: cioè il Salvatore Appaſſionato, l'Oſtia Conſecrata, la Vergine Addolorata. Ibidem apud eumdem 1647. in 4. Venetiis apud Juntas, & Babbam 1647. in 4. in hac ſecunda editione acceſſit: *Aggiunta di Venti pietoſiſſimi affetti della Vergine addolorata, e del Peccator contrito verſo Chriſto appaſſionato*. Tandem prodiit Venetiis apud Babbam 1658. in 4.

Aſſunti Quareſimali, ex Mauro citato.

La Medaglia diſcorſo delle Bellezze di Palermo, recitato nell'Accademia de' Signori Accademici Animoſi di Palermo. m.s. in 4. autographum apud me.

LUDOVICUS MONTALTUS nobilis Syracuſanus, D.Antonii Montalti Prati, & Molaccæ Baronis filius: fuit & ipſe Ludovicus Baro etiam ut dicunt, *delle Sciare, & Collibaſſi*. Doctrinâ excultiſſimus; & utriuſque juris laureâ inſignitus cauſarum patronum maxima cum laude egit: hinc ob egregiam doctrinam ad primarias Jurisprudentiæ dignitates fuit meritò evectus. In Sicilia fuit Magnę Regiæ Curiæ Fiſci Patronus, anno 1507. Regiuſque Conſiliarius. Ad Hiſpaniam accerſitus in Supremo Aragoniæ, & Siciliæ Conſilio præfuit Regens. Neapoli Tribunalis Regiæ Vicariæ primùm Regens; inde Regiæ Cancellariæ Regens, & Decanus. Eo in munere ſedens Regnum Neapolitanum rexit tum diſcedente Carolo de Lanoy Prorege anno 1523. tum etiam eo decedente ann. 1527. Anno 1533. Neapoli obiiſſe puto, nam uſque ad hunc annum Regentis munere pręfuit ex Nicolao Toppio *de origine Tribunalium Urbis Neapolis par. 3. d. p. 145. ad* 149. ubi de noſtri Ludovici muneribus. Sepultus eſt in Eccleſia S.Mariæ de Populo, ubi in Sacello ipſius familię hoc legitur epitaphium, quod *in Neapoli Sacra* Cæſar Eugenius exhibet *pag.* 189.

D. O. M.

Ludovicus Montaltus genere Siculus
Eques Neapolitanus,
Ac Magni Fori Præfectus,
Et Vincentia Montalta Conjuges
Hoc loci ſepulturæ ſibi,
Familiæque ſuæ P.

Hujuſce egregii viri meminere Petrus Gravina *in Poem. & Epigr. p. 16.* Octavius Beltranus *in Deſcrip. Regni Neapol. pag.* 81. Dominicus Ant. Parrinus *in Theatro Proregum Neapol. to. 1. pag. 67. &* 112. Petrus Anſalonius *in ſua familia p.* 333. Mugnós *in Theatro Nobil. Sic. p. 2. pag.* 184. Joannes Antonius Summontius *in hiſt. Neapolis par. 1. lib. 1. p.* 125. Toppius cit. Poſſevinus *in Appar. Sacr. t. 2. pag.* 363. & Thobias Almagiore, ſeu potius Blaſius Altimarus *in not. hiſtor. Neapolis pag.* 94. Scripſit

Lecturam ſuper Ritu Regni Siciliæ. in commentariis ſuper Ritu collectis à Marcello Converſano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Ad Bullam Apoſtolicam Nicolai V. & Reg. Pragmaticam Alphonſi de Cenſibus Adnotationes. extant in Tractatu de Cenſibus Petri de Gregorio. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1609. in 4. & iterum Panormi typis Franciſci Ciotti 1622. in fol.

Tractatum de Reprobatione Sententiæ Pilati. extat in Tractatibus Univerſi Juris *to. 14. pag.* 8.

Super Caput Volentes. ex Franciſco Milaneſe *deciſ. lib. 1. deciſ. 8. pag.* 46.

LUDOVICUS NOCILLA Panormitanus Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Lector, doctrinâ, & eruditione inclytus. Claruit circa annum 1607. Ipſum laudat Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Marian. par. 2. pag.* 64. Ab Hiſpana lingua in Italicam vertit

Libro dell'Hiſtoria, e de' Miracoli fatti ad invocatione di Noſtra Donna di Monſerrato. Panormi apud Jo: Antonium de Franciſcis 1607. in 8.

LUDOVICUS PANORMITANUS Ordinis Prædicatorum, eruditione, & ingenio illuſtris, claruit anno 1570. Scripſit ex Joanne Michaele Pio *de viris illuſtr. Ord. Prædic. lib. 1. pag. 72. & in indice Auctorum*, quem ſequitur Ambroſius de Altamura *in Biblioth. Dominicana pag.* 344.

Chronicon Parvum. Aſſervatur m. s. Bononiæ in Bibliotheca Fratrum Prædicatorum. At corrigendus Altamuranus, qui Ludovicum Prelormitanum vocat. Ipſemet Altamuranus *p.* 279. Ludovici Chronicon citans, ait: *Ludovicus Panormitanus in Chronica manuſcripta*.

LUDOVICUS PANORMITANUS Ordinis

Ca-

Capuccinorum ex familia Bianco, natus anno 1647: ætatis ſuæ 15. Ordinis habitum accepit in Cœnobio Calataniſſectæ 20. Auguſti 1662. Literarum ſtudiis apprimè addictus, doctrinâ cumulatus claruit; ideoque non ſine ingenii, & eruditionis laude Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam ſodales ſuos docuit. Conciones etiam tum in cinerali jejunio, tum etiam extra Quadrageſimam magno cum fructu habuit in præcipuis Siciliæ Civitatibus: à Sanctorum Patrum copiâ, eruditione, eloquentiâ, ac animarum zelo non immeritò celebratus. Miſſionibus obeundis dicatus, ſæpè in vitia ſummo animi ardore, magnoq; fructu detonare viſus. A Moderatoribus ſuis Generalis Procurator electus eſt, ut Ven. Bernardi Corleonéſis Capuccini Proceſſus de ejus vita, ac miraculis conderêtur, & ut ipſius Apotheoſim promoveret: eoſque non ſine magno labore ad umbilicum perduci curavit. Pluries Guardiani, & Cuſtodis munere Ordinis Cœnobia rexit. In Panormitana Provincia pluries etiam Definitoris gradu cohoneſtatus, inde Provincialis honore præfuit. Nunc iterum, dum hæc ſcribimus anno 1708. eamdem Provinciam gubernat; & prudentiâ, doctrinâ, morumque integritate omnium venerationem promeretur. Edidit Italicè

Miracoli del Venerabil Servo di Dio F. Bernardo da Corleone Siciliano Religioſo Laico dell'Ordine de' Capuccini della Provincia di Palermo. Edita ſuppreſſo nomine in vita ejuſdem à P. Benedicto Sambenedicto ſcripta, & Panormi recuſa typis Felicis Marini 1700. in 4. *à pag.* 297.

Vita del Servo di Dio P. Biagio da Caltaniſſetta, Predicatore Capuccino della Provincia di Palermo. Panormi ex typograghia Dominici Corteſii 1704. in 4. Scripſit etiam

Croniche della Provincia di Palermo de' Padri Capuccini.

LUDOVICUS PAPPALARDUS ex Oppido Pidaræ, et privilegii jure Civis Catanenſis, Juris utriuſque Doctor, & Poeta. Vivit, ediditque Italicè

L'Obeliſco alle Grandezze della Pedara Ode Panegirica Eſtaſtica. Catanę apud Biſagnium 1687. in 8.

Raguaglio encomiaſtico della feſta della Pedara. Ibidem apud eumdem 1687. in 8.

LUDOVICUS PROTOSPATARUS Panormitanus ex Clericis Regularibus Minoribus, quibus ſe aggregavit anno 1625. Vir à doctrina, ſacra eloquentia, viteque probitate celebratiſſimus. Per annos circa viginti quadrageſimale curriculum concionando perfecit Romæ, Neapoli, Panormi, Meſſanæ, Catanæ, & in alliis Italiæ Civitatibus: ſemper cum plauſu, populique concurſu auditus. Extra Quadrageſimam etiam per anni circulum Romæ, Meſſanæ, Catanæ, & alibi conciones habuit. Sodalibus ſuis præfuit Urbanæ; & Romæ à Secretis fuit Generalis totius Ordinis. Romæ tandem obiit anno 1670. Ipſum laudat Placidus Reina *in hiſt. Meſſanę par.* 2. *pag.* 94. Edidit Italicè

La Bellezza di Meſſina rappreſentata nella Predica della Lettera, che le ſcriſſe la Gran Madre d'Iddio per l'anniverſario ſolenne, che ſi celebra a 3. *di Giugno nel Duomo di Meſſina l'anno* 1646. Rhegii apud Jacobum Mattei 1646. in 4.

LUDOVICUS (aliis ALOYSIUS) SADOC Panormitanus Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, Sacræ Theologiæ Magiſter, doctrinâ inſtructiſſimus claruit, & inter illuſtriores temporis ſui viros habitus eſt. Siculæ Provinciæ pluries præfuit, quam virtute, ac literis plurimùm exornavit. Definitoris, & Provincialis munere inſignitus, Generalibus Ordinis Comitiis interfuit annis 1430. 1440. & 1447. De eo Joannes Baptiſta Lezana *annal. Carmel. to.* 4. *an.* 1430. *n.* 9. *an.* 1440. *n.* 10. *an.* 1447. *n.* 5. *&* *an.* 1450. *n.* 9. *pag.* 818. 854. 867. & 875. qui Geſnerum *in Bibliotb.* corrigit; is enim, eodem Lezana teſte, anno 1390. floruiſſe tradit: ita & *in Epitom. edit.* per Joſiam Simlerum *pag.* 33. Conſule etiam Danielem à Virgine Maria *in Speculo Carmelit. tom.* 2. *par.* 5. *lib.* 5. *n.* 3694. *pag.* 1067. Scripſit ex Lezana, & Geſnero

Diſputationes quaſdam lib. 1.

Sermones plurimos, & alia.

LUDOVICUS SCOTUS, ſeu veriùs SPOTUS Catanenſis, Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci, Sacræ Theologiæ Magiſter inſignis, in ſcholaſticis diſciplinis verſatiſſimus, ac inter ævi ſui præcipuos Theologos meritò recenſitus. Ingenii aciem patefecit in Comitiis Generalibus Ordinis Romæ coactis anno 1665. in quibus primatum inter præcipuos ſcientiarum propugnatores obtinuit. Maxima cum doctrinæ laude, ac plauſu ſcholaſticam doctrinam Lector, & Studiorum Regens docuit apud Caſalenſem urbem Montisferrati, Panormi, Peruſiæ, Genuæ, & Bononiæ, quibus in locis ingenii præſtantiſſimi famam reliquit, & ſui venerationem excitavit: ideoque inter Conſultores Sancti Officii Siciliæ fuit adſcriptus. Sacram etiam eloquentiam profeſſus, in præclarioribus Italiæ civitatibus, cinerales habuit conciones eruditione, & eloquentiâ refertas. In omnibus anni feſtis concionatus eſt Romæ per plura anni curricula in Eccleſia SS. Apoſtolorum, & triennio Venetiis cum magno populi concurſu, & plauſu. Prudentiâ etiam claruit; Viſitator enim Provinciæ Sardiniæ, illius Comitiis cum laude præfuit anno 1685. Fuit Theologus Laurentii Brancati Cardinalis de Laurea, cui gratiſſimus extitit. Anno 1690. abſolutis Romę quadrageſimalibus cōcionibus, à Romano Pontifice Siciliæ Provincialis fuit electus. Sed in Siciliā regreſſus dum laudati muneris partes inſigniter detegebat, & Provinciam ſeduló luſtrabat, deceſſit in Cœnobio Ennæ 30. Decembris an. 1690. Hujus laudes leges apud Jo: Franchinum *in Biblioſophia Franciſc. n.* 254. *pag.* 410. Antonium Lupis *in epiſt. ad lect.* libri, cui titulus *il Gerione*, & *in Diario literatorum Parmæ an.* 1688. *pag.* 135. Edidit Italicè

Lezioni, o vero Spoſizioni letterali, e morali ſopra

Digitized by Google

pra gli Evangelii delle Domeniche , e Feſte di tutto l'anno, fatte , e predicate in Roma nella Baſilica de' SS. XII. Apoſtoli. Parte Prima, Seconda, e Terza. Venetiis apud Jo:Baptiſtam Tramontini 1688. in 4. Paraverat etiam

Lezioni , o vero Spoſizioni letterali , e morali ſopra gli Evangelii delle Ferie della Quareſima.

LUDOVICUS SELVAGIUS Panormitanus , Poeta argutiſſimus , qui maternâ linguâ cecinit. Hujus meminit Academicus Aldeanus, ideſt Nicolaus Villanus *in diſcurſu de Poeſi ludicra pag.*74.& inter nonnullos Siculos Poetas recenſet , qui Poeſi ludicrâ magnum ſibi nomen compararunt : at quæ ſcripſerit, ſilentio præterit .

LUDOVICUS VISITANUS Meſſanenſis Ordinis Obſervantium S. Franciſci Theologus, ac Concionator Generalis . Moralem Theologiam docuit , ac divinas literas explanavit cum doctrinæ laude. Claruit anno 1649. Hujus meminit Placidus Reina *in hiſt.Meſſanæ p.*2. *pag.* 528. Edidit Italicè

Prediche ſopra la Lettera di Maria Vergine ſcritta a'Meſſineſi per li Sabbati di Quareſima . Coſentiæ apud Jo: Baptiſtam Roſſum 1649. in 4.

LUPUS Poeta, Siculus fuit ex Gyraldo *de Poet.hiſt.* ubi de Poetis Latinis *Dial.*8. *pag.*315. additq; ſuarum fabularum Auctorem, & Actorem fuiſſe; ac ſcripſiſſe

Poemata de Helena, & Menelao .

Ovidius *lib.*4. *de Ponto eleg.* 16. de Lupo Siculo cecinit:

Trinacriuſque ſuæ Perſeidos auctor , & actor
Tantalidæ reducis, Tindaridoſque Lupus .

Siculus etiam renunciatur à Voſſio *de Poetis Latinis cap.*2.*pag.*35.At ex Fazello *de reb.Siculis dec.*1.*lib.*2.*cap.*2. *pag.*49. fuit Meſſanenſis: aitq; quòd *de Perſeo, & Raptu Helenæ* carminibus hiſtoriam ſcripſit. Meſſanenſibus etiam accenſent Joſephus Carnilivarius *in hiſt. Sic.lib.*2.*pag.*178. Franciſcus Flaccomius *in Siccelide* §.3. *pag.*37. & Placidus Reina *in hiſt. Meſſanæ par.* 1. *pag.* 326. qui nonnulla Drammatica Poemata ſcripſiſſe ait , nempè :

Andromedam, de Pelope, & de Caſtore, & Polluce : & illorum lapſum notat , qui Lupum Hiſtoricum , cum Lyco Poeta confundunt . Inter Auctores,qui Lupum cum Lyco confundunt(ex eo decepti quòd Lycus græcè Lupum ſignificat) recenſendi Franciſcus Pharaonius *Gram. lib.* 2. *cap. de Coſmographia*, ubi Lycum hiſtoricum, & Poetam Meſſanenſem dicit : Marius Aretius *de Situ Siciliæ pag.*37.Goltzius *in hiſt.Poſt.Sicil.pag.* 91. & Petrus Ricordatus *in hiſtor. Monaſt.pag.* 446. qui Lycum latinè Lupum Meſſanenſem renunciant. Laſcaris apud Maurolycum *hiſt.Sic. lib.*1. *pag.*18. Lycum, ſive Lupum Meſſanenſem Hiſtoricum,& Poetam credit: ita & Samperius *in Iconologia M.V. lib.*1.*pag.* 33. Rectè Fazellus , Carnilivarius, & Reina citati unum ab alio diſtingunt , quos ſequitur Hieronymus Raguſa *in Vet. Siciliæ Bibliotheca pag.* 174. & utrumque Meſſanenſem volunt . De Lupo , & Lyco etiam diſtinctè egit Moretius *in Dict.Gallicè edito, to.*2. *pag.*380. & 431.& nos infra de Lyco etiam diſtinctè egemus . Laurentius Craſſus *de Poetis Græcis pag.* 311. Laſcaris verba exhibens , qui Lycum latinè Lupum Poetam, & Hiſtoricum putavit , inter Græcos Poetas recenſet : at ex Ovidio, Gyraldo , & Voſſio citatis Poeta fuit latinus . Fuit æqualis Ovidio, teſte Voſſio citato, qui loc.cit. *pag.*29. obiiſſe ait an. 1. olymp. 199. Reina cit. paululum ante Ovidium collocat Lupum, nempè anno 131. ante Chriſti Domini adventum .

LYCUS,qui & BUTERAS,Hiſtoricus Rheginus, fuit ex Suida *lex.to.*2.*pag.*67.Voſſio *de hiſt. Græcis lib.*1. *c.*12. *pag.* 75. Stephano *de Urbibus v. abrotonum pag.*8. Gyraldo *de Poet.hiſt. dial.*3. *p.*115.Thomâ Pineda *in Breviario Auctorum,quos ad teſtimonium adducit Stephanus p.*766. aliiſque. Meſſanenſis verò ex Leandro Alberto *de Inſulis pag.* 41. Reina *in hiſt. Meſſanæ p.*1. *pag.* 218. & 326.Fazello *dec.*1.*lib.*2.*c.*2.*pag.*49.Joſepho Carnilivario *hiſt.Sicil. lib.*2. *pag.*178. Raguſa *in vet. Sicil.Bibl.pag.*174.quibus addendi hi,qui Lupum cum Lyco confundunt , ſupra notati ; nempè Pharaonius,Aretius,Laſcaris,Ricordatus, Goltzius, & Samperius : his innixi auctoribus Siculis, & Meſſanenſibus accenſemus . Lycophronis Poetæ Tragici patrem fuiſſe Lycum ait Suidas *cit.* at idem Suidas ubi de Lycophrone ait , Lycum hiſtoricum in filium adoptaſſe Lycophronem : quæ Suidæ varietas notatur a Joſia Simlero *in epitom.Bibliothecæ Geſneri pag.*558.At Lycophron patrem habuit Socleum : & exinde in Lyci hiſtorici familiam per adoptionem trãſiit, ex Gyraldo cit. & Cantero *in prologomenis Alexandræ Lycophronis* . Vixit ex Suida ſub Alexandri Succeſſoribus , inſidiis à Demetrio Phalareo appetitus: nempè olymp. 118. ex Reina : & ſanè Demetrius olymp. 118. ab Athenienſibus fuit ad Ptolomæum Regem miſſus, teſte Gordonio *in Chron.* Ex Voſſio cit. & Morerio *Dict.tom.*2.*pag.*380. Ptolomæi Lagi,& Demetrii Phalarei coævus , claruit anno 435. Romæ; additq; Morerius , ejuſdem Demetrii juſſu ex zelotypia interfectum . Græcè ſcripſit ex Suida *cit.*Laſcari,Pharaonio, Samperio, Morerio, aliiſque

Hiſtoriam Libyæ, & Siciliæ.

Ex Fazello,quiLaertium citat,*plures de Libya,& Sicilia libros* edidit: ex Goltzio: *plurima volumina de Sicilia , & Africa* . De Libya hiſtoriam quamdam citat Antigonus *hiſt.mirab. 66.* apud Voſſium . Addit Morerius , quòd antiqui Scriptores,præter hiſtoriam relatam,alia ejus opera citant. Ipſum etiam adducunt in teſtimonium Agatharchides *de mari rubro* apud Voſſium , Clemens Alexandrinus *ſtromat. lib.*1. à quo Peripateticus vocatur , Stephanus *loc.cit.* Joannes Tzetzes *Chiliad.*3.*hiſt.*100.Iſaacius Tzetzes *cõm. in Lycophronem* , Porphyrius *de Vita Pythagoræ p.*4. qui quartum citat librum . Scripſit etiam

De Fluminibus , *& Fontibus* ex Antigono *hiſtor.mirab.*148. & 154. apud Voſſium .

De

Digitized by Google

De Alexandro. ex Stephano apud Voſſium citatum.

LYSIAS celeberrimus Orator, innumera ſcribendi monumenta mihi exhibet: at cohibenda calami facultas, ac paucis multa contrahenda. Syracuſis exortus eſt ex Juſtino *lib.5.hiſtor.* Photio *in Biblioth.cod.* 262. *pag.*1462. Timæo hiſtorico antiquiſſimo apud Ciceronem *in Bruto*, etſi ab eodem Tullio reprehenſo, & Paulo Oroſio, *lib.2.hiſt.c.*17. Ex recentioribus exteris Syracuſanum fuiſſe tradunt Goltzius *in hiſt. poſt. Siciliæ pag.*88. Petrus Ricordatus *in hiſt. Monaſt. pag.*445. Leander Albertus *in Inſulis pag.* 61. Chriſtophorus Scanellus *in Chron.Siciliæ.* Laſcaris apud Maurolycum *hiſt.Siciliæ lib.*1. *pag.* 20. Joannes Felix Aſtolfus *in addict. ad Vitas Philoſophorum Laertii pag.*69. Leonardus Cozzandus *de magiſter. antiquor.Philoſoph. in indice v. Lyſias*, Petrus Angelus Spera *de nobil.Profeſſor.Grammaticę lib.*4. *pag.* 265. Ex Siculis id ipſum ſcripſere Fazellus *de Reb.Siculis dec.*1.*lib.*4. *cap.*1. *pag.* 103. Octavius Caetanus *in animad. ad tom.*2.*SS. Siculor. pag.* 43. *n.* 21. Mattheus Silvagius *de Tribus Peregrinis cap.*46. *pag.* 170. Carolus de Neapoli *in faſtos Ovidii lib.*6. *n.*103. *pag.* 271. Rocchus Pirrus *in not.Eccl.Syrac. pag.*212. Franciſcus Flaccomius *in Sicelide ſect.*3. *pag.*34. aliiſque. At Plutarchus *in Vitis decem Rhetorum*, ubi de Lyſia, Athenienſem voluit, quem nonnulli ſequuntur. Suidas *in Lex. to.*2. *pag.*73. Syracuſanum fuiſſe ſcribit, Athenis natum, cùm Cephalus ejus pater eò migraſſet: quam opinionem amplexus eſt Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.*2. *pag.*310. ait enim, Civem fuiſſe Athenienſem, origine Syracuſanum. At cum ſuprà allatis Scriptoribus Syracuſis natum puto. Plutarchus verò, & Photius Athenienſibus tradidere, ex eo ducti, quia in Civium Athenienſium numerũ ex privilegio aſcriptus eſt: quod etiam ſcribit Spera citatus. At ſi Civitatis jure donatus eſt, alibi natum clariſſimè patet. Rejicienda attamen illorum ſententia, qui Cephalæditanum Lyſiam voluere, teſte Pirro *in not.Eccl.Cephalæd. pag.*476. non enim Cephalæditanus, ſed Cephali filius fuit. Bonannus citatus Gabrielis Barrii arrogantiam exprobat, impudenter enim in libro *de antiq.Calabriæ*, Lyſiam Thurium vocat, quia ea in Urbe per aliquot annos commoratus eſt. In Barrii defenſionem, more ſuo, inſurgit Joannes de Flores *in Calabria Illuſtr.lib.*4. *cap.*5. §. 5. *pag.*393. qui abominanda ſanè ſcribendi licentiâ, Bonannum redarguit; aitque, hunc minus cautè Barrii librum legiſſe; ipſe enim *lib.*9.*pag.*437. tantummodò tradit, Cephalum Thurium Lyſiæ patrem fuiſſe: *Fuit & Cephalus*, ſcribit Barrius, *Rhetor pater Lyſiæ Rhetoris, ait Tzetzes*. Sed ipſemet de Flores addit, quòd Barrius in virorum illuſtrium indice Lyſiam collocavit, ac Thurium dixit: at hoc non ex ipſius ortu, ſed ob patris originem, vel alia ex ratione. Tandem non Thurium fatetur; Syracuſanum fuiſſe negat; primò, quia filius Cephali non Syracuſani, ſed Thurii: ſecundò, quòd eſto ſit Cephali Syracuſani filius, non erit, ait ipſe, Lyſias Syracuſanus; vera etenim patria illa ſolùm cẽſetur, ubi primam accepimus lucem. Hæc de Flores. At non ipſemet de Flores fatetur, Barrium, in indice Virorum Illuſtrium Lyſiam collocaſſe, & meritò Thurium dixiſſe? cur ergo contra Bonannum inclamat, quòd non attentè Barrium legiſſet? Sanè, ut de Flores obſervavit, legit rectè in indice, non in *lib.*9.*pag.* 437. Bonannus, qui nullum Barrii locum ſignanter adduxit. At recinit de Flores: Barrius ſi inter Thurios Lyſiam repoſuit, hoc non ex nativitate, ſed vel ex origine patris Thurii, vel alia ex cauſa præſtitit. Sed quis non reſpondebit, ſi tradis o bone de Flores, quòd ille verè alicujus urbis eſt civis, ubi lucis uſuram accepit, nonne ergo, calamo tuo teſte, malè egit Barrius, qui Lyſiam inter Thurios recenſuit, ex ſola patris origine? nonne tuo te jugulo prẹfocas? Syracuſanum fuiſſe negat Lyſiam iterum de Flores, quia filius non Cephali Syracuſani, ſed Thurii ex Tzetze: ideoque Bonanni rationem corruere putat, qui ex paterna origine Syracuſanum voluit Lyſiam. At videamus, ſi Cephalus Lyſiæ pater fuerit Syracuſanus, an Thurius? Plutarchus *in Vitis decem Rhetorum*, Suidas *to.*2. *pag.*73. Photius *in Bibliotheca cod.*262.*pag.*1462. Geſnerus *in Biblioth.pag.*558. Morerius *in dict.to.* 2. *pag.* 392. aliique ſexcenti, quorum teſtimonia hìc proferre ſupervacaneum puto, Cephalo Syracuſano Lyſiam natum apertiſſimè tradunt. Hinc ſolidiſſimo innixus fundamento, Cephalum Syracuſanum protulit Bonannus, & Syracuſanum ex paterna origine Lyſiam. At ingenuè, ut putavit, ſcripſit Athenis exortum patre Syracuſano. Ideoq; impudentiſſimè eruditiſſimum Bonannum mordere attentavit Calaber de Flores; ſi enim, ut ipſe cenſuit, Barrius haud malè tradidit ex futili auctoritate Tzetzis, Lyſiam Thurium ex patre Thurio fuiſſe; cur reprehendẽdus Bonannus cum gravioribus, multiſque Auctoribus ſcribens, Lyſiam Syracuſanum ex patre Syracuſano? Natus ideoque Syracuſis Cephalo patre viro ditiſſimo olymp.82. Athenas cum eodem migravit. Ibi Cephalus vel Urbis deſiderio incenſus, vel Periclis ſuaſionibus captus, pedem fixit. Alii Syracuſis expulſum teſtantur, cùm hanc Urbem Gelo Tyrannus teneret. Lyſias verò cum clariſſimis Adoleſcentibus inſtitutus eſt, & tum ob paternas opes, tum ob familiaritatem cum Reipublicæ prẹſtantioribus magnâ æſtimatione inclaruit. Anno ætatis decimoquinto, defuncto patre, Sybarin tranſiit, cùm eò Athenienſium Colonia traducta eſt. Paternæ hæreditatis particeps effectus, ſub Tyſiæ, & Niciæ Syracuſanorum diſciplina oratoriẹ arti operam dedit. Emptâ ſibi domo, & inter Optimates cooptatus Rempublicam adminiſtravit, ac ſplendidè vixit uſque ad Clearchi Præturam. At inde accuſatus, quòd Athenienſium partes ſequeretur, ab Urbe expulſus eſt. Athenas regreſſus, immutatâ rerum facie, divitiis, boniſque ſuis ſpoliatus,

non ſine vitæ periculo Megaram fugit: & amiſſo Polemarcho fratre, exilium ſeptennio paſſus eſt. Cùm autem Cives reditum molirentur, Lyſias ipſis ſeſe ſocium addidit, quibus utiliſſimus fuit: duo enim millia drachmarum ſuppeditavit ſcutoſq; ducentos; & cum Hermane miſſus ſubſidiarios milites mercede conduxit duos, & trecentos. Thranſibulo verò Eleo hoſpiti ſuo ſuaſit, ut aliquot talenta conferret. His de cauſis Transybulus poſt reditum, Reipublicæ adminiſtrationem Lyſiæ decrevit, quam Athenienſium Populus confirmavit. At Populi placitum, Archino inſtante, abrogatum eſt, quia ſine Senatusconſulto ediderat. Hinc à publico munere pulſus, reliquum vitę Athenis inter privatos cives exegit: ibique deceſſit annos natus tres, & octoginta, vel ex aliis 76. ſive 80. Hæc ex Plutarcho *in vita*, & Photio *in Biblioth. cod.* 262. *à pag.* 1462. ſelegi. De eo alii alia. Obiit ex Morerio *in dict. to.* 2. *pag.* 393. Hofmanno *in lex. to.* 1. *pag.* 959. aliiſque, olymp. 100. ante Chriſtum natum an. 376. Brachilli fratris filiam uxorem duxit, & Mataniram adamavit ex Plutarcho cit. cui Laidem addit Athenæus *lib.* 13. *c.* 7. *pag.* 592. Tiſiæ, & Niciæ Syracuſanorum Oratorum diſcipulus fuit, ex Plutarcho, & Photio. Gorgiam etiam Leontinum audivit, teſte Golczio *in hiſt. poſt. Siciliæ pag.* 88. His præceptoribus ad ſummum oratoriæ artis faſtigium pervenit, inter præcipuos Greciæ Oratores adſcriptus. Oratoriam artem magnâ cum nominis celebritate docuit: & ex ejus ſchola Oratores magni nominis prodiere, inter quos Iſæus, ut tradit Plutarchus *in vita X. Rhetorum, de Isæo.* Epaminondam, bellicâ virtute celeberrimum, inter ejus diſcipulos recenſet Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 312. at ex Cornelio Nepote *in Epaminonda*, & Alexandro ab Alexandro *Dier. Genial. lib.* 1. *c.* 24. *pag.* 68. Epaminondas Philoſophiæ præceptorem habuit Lyſiam Tarentinum Pythagoricum. *Vim ad perſuadendum*, ait Plutarchus, *habuit maximam, ſummaque eſt uſus brevitate.* & infra:. *videtur dictio ejus facilis eſſe, quamquam eſt imitatu difficilis.* Nicolaus Cauſinus *de veter. eloq. c.* 2. nihil in orationibus Lyſiæ ſublime, aut admirabile videt: at Græci Scriptores, aliique, Lyſiæ eloquentiam inſigniter extollunt. Dionyſius Halicarnaſsæus in judicio Lyſiæ ait: *Omniū qui prius floruiſſent, aut tum etiam florebant, Oratorum gloriam obſcuravit, & admodum paucis eorum, qui poſt ſecuti ſunt in omnibus dicendi generibus, & iis etiam prælatis excellens ceſſit.* Idem *in Iſæo*, ait de Lyſia: *Attici ſermonis ejus, qui tum temporis vigebat, norma*: & iterum: *nemo diligentior, graviorve Lyſiâ.* denique: *Lyſias*, ſcribit, *veluti Archetypus, & regula Orationum hujus generis.* Photius pluries citatus, de Lyſia judicium habet: *Eſt in orationibus ſuis breviſſimus, & ad perſuadendum perappoſitus, & ſi quis alius graviter dicendi peritus, tametſi non appareat. Etenim quanquam facilis, ut videtur eſſe, nihilominus tamen imitatu eſt difficilis.* Tullius in Bruto ait. *Fuit Lyſias in cauſis forenſibus non verſatus, ſed egregiè ſubtilis Scriptor, atque elegans, quem propè audeas Oratorem perfectum dicere: nam planè quidem perfectum, & cui nihil admodum deſit, Demoſthenem facilè dixeris.* Idem *in Oratore* ait: *venuſtiſſimus ille Scriptor, ac politiſſimus Lyſias.* Alia alibi idem Cicero. Quintilianus verò *inſt. orat. lib.* 10. *cap.* 1. *Lyſias*, ſcribit, *ſubtilis, atque elegans, & quo nihil ſi Oratori ſatis ſit, docere quæras perfectius. nihil enim eſt inane, nihil accerſitum, puro tamen fonti, quàm magno flumini proprior.* Conſule etiam varia aliorum judicia, nempè Phavorini Philoſophi apud Aulum Gellium *Noct. Att. lib.* 2. *cap.* 5. Platonis *in Phædro*, Demetrii Phalarei *de eloqu.* Dionis Caſſii *orat.* 18. Suidæ loc. cit. Voſſii *de Rhetorices natura, & conſtitutione cap.* 11. Petri Victorii *variar. lec. lib.* 8. *cap.* 11. *& lib.* 20. *cap.* 16. Cœlii Rhodigini *lect. antiq. lib.* 5. *cap.* 13. Leonardi Cozzandi *de magiſt. antiq. Philoſ. lib.* 5. *cap.* 3. Laſcaris apud Maurolycum *in hiſt. Siciliæ lib.* 1. *pag.* 20. Jacobi Bonanni *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 315. aliorumque. Cicero *de Claris Oratorib.* Lyſiæ imitationem exoptat; aitque idem deſiderium incendiſſe Chariſii Oratoris mentem. Iſæus Lyſiæ auditor, ac Demoſthenis præceptor ita Lyſiæ ſimilis fuit, ut difficulter unum ab alio ſecernes, teſte Plutarcho *in vitis X. Rhetor. in Isæo.* Scripſit Lyſias

Orationes. Ex Plutarcho *in vitis X. Rhetorum* orationes CCCCXXX. Lyſiæ adſcribuntur, harum verò CCXXX. ſunt legitimæ: at ex Photio ejus orationes ſunt CCCXXX. legitimæ CC. XXXIII. Suidas cit. ultra trecentas eſſe ejus orationes germanas, tradit, præter eas, de quibus ambigitur. Ultra trecentas ab ipſo ſcriptas orationes putat Laſcaris cit. In his autem bis ſolummodo, dicendo victus dicitur, teſte Plutarcho, cum Photio citatis. Aliquot ejus orationes prodiere Græcè Venetiis 1513. in fol. ab Aldo excuſæ, cum Æſchinis, & aliorum Orationibus. Græcè etiam cum aliis edidit H. Stephanus 1575. in fol. *Apologia pro Eratoſthene adultero, & oratio funebris pro Athenienſibus, qui Corinthiis adverſus Lacedæmonios auxilium ferentes prælio interiere*: editæ habentur Gręco-Latinè, interprete Deſiderio Eraſimo Reterodamo Auctore-damnato, cum quibusdam Libanii declamatiunculis, & Iſocratis orationibus, Baſileæ apud Joannem Frobenium 1522. & alibi ex eodem Simlero cit. *pag.* 119. & 122. Omnes, quæ extant orationes, hoc titulo excuſæ ſunt:

Orationes XXXIV. de CCC. & pluribus ſuperſtites, Græcè cum Interpretatione, & Notis Politicis Jodoci Vanderheidii Brabantini. Hanoviæ apud Hæredes Joannis Aubrii 1615. in 8. & iterum Græco-Latinè, Marpurgi Cattorum 1682. in 8. Hanc poſtremam editionem ſummoperè laudant Acta Eruditorum Lipſiæ an. 1682. menſe Decembris, ubi advertunt, quòd Orationes: *Pro Cæde Eratoſthenis. In Eratoſthenem Tyrannum. In Alcibiadem. In Negotiatores frumentarios. Oratio Funebris in laudem eorum, qui in acie perierant, dum Athenienſes Corinthiis auxilium tulerunt*; jam in latinum ſermonem converſæ extabant ante Jo-

Digitized by Google

Jodoci editionem: at Jodocus accuratiori ſtudio has cum aliis vertit. Harum nonnullæ ab Auctoribus citantur: aliquot etiam non editæ ab aliis memorantur, quas hic adnotare operæ pretium duxi. Hæ autem, prout obviam habui, ſunt:

Defenſio Socratis. De ea Cicero *lib. 1. de orat.* Laertius *in Vita Socratis*, Plato *in Phædro*, Valerius Maximus *lib.6.cap.4.* aliique.

Oratio contra Harmodium pro Iſicrate. Ex Plutarcho *in vitis X. Rhetorum*.

Oratio contra Thimoteum proditorem. Ex Plutarcho *loc.cit.* qui addit, quod Lyſias victoriam obtinuit: at idem Thimoteus aliâ oratione à Lyſia ſcriptâ liber evaſit: & solùm damnatus, ut quādam pecuniæ ſummam ſolveret.

De Sceleribus, & Delictis Phaniæ. Athenęus *lib. 12.cap.13. pag.551.*

Contra Theopompum. Idem *lib.2. cap.26. p.67.*

De Calumnia contra Æſchinem. Laertius *in Vita Æſchinis*.

Oratio de accepta mutuo pecunia, ſive ære alieno contra Æſchinem Socraticum. Idem *lib.13. cap.9. pag.611.*

Contra Micinum de cæde accuſatum. Athenęus *lib.8.cap.17. pag.365.*

Contra Laidem. Idem *lib. 13. cap. 6. pag.586.* de qua dubitat, an ſit Lyſiæ paulo poſt *c.7. pag. 592.*

Contra Madontem. Idem *lib.13.cap.6. pag.586.*

Oratio pro filia Antiphontis. Plutarchus *in Vitis X.Rhetorum de Antiphonte*.

Oratio, quâ decretum populi Athenienſis ab Archino oppugatum defendit. Plutarchus *ibidem de Lyſia*.

Contra Triginta Tyramnos. Idem *loco cit.*

De Abortu. Theon *in progym. p.16.* apud Voſſium *de Rhetorices natura, ac conſtit. cap. 4. pag. 32.* at dubitat ſitne Lyſiæ.

Contra Mneſiptolemon. Photius *in Biblioth.cod. 262. pag. 1462.*

De Fœdigrafo, & de Atticis Decretis. Julius Pollux *in onomaſt.lib.7. cap.2. pag.328.*

Contra Antocleum. Idem *lib.7. c.33. pag.373.*

Contra Autocratem. Idem *lib. 7.cap.13. & lib. 9. cap.6.*

De Achillidis Cæde. Idem *lib.9. cap.5. & 8.*

Oratio Diophantis. Idem *lib.7. cap.4.*

De publicè venditis. Idem *lib.10. c.24.*

Pro Callæſchro. Idem *lib.10. cap.24.*

Ad Cleonem. Idem *lib.10. cap.44.*

De Defectione. Idem *lib.7. cap.4.*

De Theocledis Cæde. Idem *lib.9. cap.5.*

Contra Philonidem. Athenæus *lib. 13. c.7. pag. 592.* at ipſe Athenæus *ibidem cap.6.pag.586.* dubitat an ſit Lyſiæ.

Oratio in typo. Julius Pollux *lib. 7. cap. 28.* Aliæ etiam commemorātur à Bonanno, *in Syrac. Illuſtr.lib.2. pag.314.* Demoſthenem, & Iſocratem Plagiariis accenſet Jacobus Thomaſinus *de Plagio Literario* §.404.*pag.174.* & §.476. *pag. 211.* ex Teone Sophiſta *progymnaſ. p.7. 8. pag. 234. & 236.* quòd Demoſthenes quædam *ex oratione injuriarum Lyſiæ*, in orationem ſuam cōtra Midam tranſtulerit: Iſocrates verò alia in ejus Panegyrico *ex Lyſiæ Epitaphio. & Olympico* exſcripſerit. Idipſum tradiderat de Iſocrate Plutarchus *in vita Iſocratis*. Paulus Germinus Sophiſta ſcripſit Commentaria in Lyſiæ orationes, teſte Joſia Simlero *in Epitom. Biblioth. Geſneri pag. 143.* ut etiam Zoſimus Gazeus, ex Bonanno *in Syrac.Illuſtr.lib.2.pag.315.* id ipſum fecit Harpocration ex Suida apud eumdem Bonannum. Jacobus Pomerius in libro: *Exercitationes in optimos ferè Auctores Græcos.* Lug. Bat. 1668. in Lyſiæ orationes nonnulla edidit. Scripſit etiam alia Lyſias, nempè:

Artem Oratoriam, ex Plutarcho *in vita Lyſiæ*, Suida, Laſcare, Goltzio, aliiſque.

Epiſtolas, teſte Plutarcho, Suida, Photio; aliiſque.

Has citant Athenæus *lib.13. cap.7. pag.592.* Julius Pollux *in onomaſt. lib.7. cap. 26. & lib. 10. cap.5.* & Suidas *in lex. tom.2. pag. 508. & 562.* Teſtatur Bonannus, quòd hę epiſtolæ, cum funebri oratione Lyſię, ſervabantur m.ss. in Civitate Oxonienſi.

Epitaphia Photio teſte. Hæc Lyſiæ Epitaphia Venetiis aſſervari in Biblioth. S. Antonii m.ss. in 4. tradit Jacobus Philippus Thomaſinus *in Biblioth.Venet. m.ss. pag.17.*

Amatoria. Ex Plutarcho, Photio, & Suida.

Laudationes, ut ait Plutarchus, & Photius.

Librum contra Theoſdotidum, ex Julio Polluce *lib.8. c.6.*

Librum contra Hippocratem: Ut teſtatur Pollux *loc.cit.*

De Tripode Aureo Tractatum, teſte eodem Polluce *lib.7. cap.24. & 33.* At Athenæus citat *in lib.5. cap.12. pag.209.* *Orationem de Engytheca*, id eſt *de Arca vaſorum*, & ejuſdem exordium exſcribit: quòd autem idem ſit opus patet ex Delacampio *in Annot. ad Athenæum pag.738 de Engytheca* enim exponit, *de tripode aureo*: at idēmet Athenæus *lib.6. cap.4. pag.231.* dubitat an ſit Lyſiæ.

De dono Iphicratis libros duos, ut ſcripſit Paulus Germinus Sophiſta apud Joſiam Simlerum *in Epit.Biblioth.Geſneri pag.143.* De Oratione, quam Iphicrate inſtante ſcripſit Lyſias contra Harmodium, meminit Plutarchus *in vita Lyſiæ*.

LYSINUS Poeta Siculus, ut teſtatur Joannes Vigintimillius *in tabula Poetarum Siculorum*, & Hieronymus Raguſa *in Siciliæ Bibliot.Vet.p.177.* Claruit eodem tempore, quo Phalaridis ſævitia in Agrigentinos efferebatur, nempè olymp. 52. ante Chriſtum Dominum annis 566. De eo Laurentius Craſſus *in hiſtor. Poet. Græcor.p.315.* Scripſit

Carmina, & Tragœdias contra Phalaridem. Ideoque Phalaris Epiſtolam Lyſino ſcripſit, quâ ipſius licentiam exprobat; eique vindictam minatur. Epiſtolam inter alias Phalaridis leges.

Digitized by Google

M

MALACUS v. Maracus.

MALDATUS Poeta Siculus ſcripſit *Carmina* ex Joanne Vigintimillio *in Tabula Poetarum Siculorum*, libro *de Poetis Bucolicis* præfixa.

MAMERCHUS Poeta Siculus ſcripſit etiam *Carmina*, ex eodem Vigintimillio loc.cit.

MAMERTINUS Himerenſis, Steſichori Poetæ celeberrimi frater, à Geometricis doctrinis claruit. Floruit olympiade 54. nempè ante Chriſti Dñi nativitatem annos 560. Hujus meminere Suidas *in lex. to.2.p.*804. Gyraldus *de Poetarum hiſtor.dial.9. p.*333. Fazellus *de rebus Siculis dec.* 1. *lib.* 9. *cap.* 2. *pag.* 197. Marinum vocat Conſtantinus Laſcaris apud Maurolycum *in hiſt. Siciliæ lib.*1. *pag.*22. & Goltzius *in hiſt.poſt. Siciliæ pag.* 90. Ameriſtum verò Geſnerus *in Biblioth. pag.* 37. qui ab Hippia Eleo apud Proclum *in Euclidem*, laudatum prodiit: id ipſum habet ex Geſnero Vincentius Coronellus *in Biblioth.tom.* 3.*n.*888. *pag.*214. ubi corruptè pro commendatus à Proclo, emendatus legitur. Ipſum etiam ex Proclo celebrat Claudius Franciſcus Milliet de Chales *in curſu Mathematico tract. proœm.c.* 2. *pag.*7. Poſt Thaletem Geometricam diſciplinam in Græciam attulit, teſte Raphaele Volaterrano *Philologiæ lib.*35. *de partibus Geometriæ*: ac rerum Geometricarum inventorem fuiſſe tradit Claudius Franc. de Chales *cit.* Scripſit

De Rebus Geometricis:

MAMERTINUS. Inter Veteres Panegyricos tres extant; quorum unus ſub Mamertini nomine, quo gratias Juliano agit pro Conſulatu: duo verò ſub Claudii Mamertini nomine. Carolus Sigonius *lib.*1. *de Occid.Imper.* Belgam fuiſſe putat. P. Jacobus de la Baune *in interpretatione, & notis Veterum Panegyricorum pag.* 282. putat Mamertinum Meſſanenſem fuiſſe; Meſſanenſes enim Mamertini dicti ex hoſpitio Mamertinis conceſſo: eamdem ſententiam ſequitur Hieronymus Raguſa *in elogiis Siculor.p.*178. & *in Siciliæ vet.Biblioth. pag.* 78. Quis autem hic Mamertinus, ex eadem panegyrica oratione colligitur. Ærarii publici Præfectum egiſſe: Prætorio per Illyricum præfuiſſe: & in hac Provincia peculatus ambitione accuſatus, ut innocens abſolutus eſt. Demum Conſulatus dignitate cohoneſtatus à Juliano Auguſto oratione prædicta Imperatori gratias egit, quam an. 362. dixit, eo enim anno conſulatum geſſiſſe, Neviâ Collegâ, habemus ex Faſtis Conſularibus. Hujuſce Mamertini non uno in loco meminit Ammianus *lib.*6. 21. & 23. ut etiam Voſſius *de Rhetorices natura, & conſtitutione cap.*15. *pag.* 108. Moretius *in dict.to.*2.*pag.*1479. At alii panegyrici duo ſub nomine Claudii Mamertini, nempè Panegyricus Maximo Auguſto dictus: & Genthliacus Maximiani, an eidem Mamertino adſcribẽdi, affirmare dubitat la Baune cit. propter ſpatium ſeptuaginta annorum inter illius, & horum panegyricorum tempora, ſicut & negare ambigit; nam Orationem illam pronunciavit admodum ſenex, ut ex eodem panegyrico liquet, in quo n. 17. ait. *Sed à teneris annis ab ætate puerili ad hanc uſque canitiem Conſulatus amore flagravi*. At idem la Baune ſupra *pag.*108. *in notis ad paneg. Clau. Mamertini*, indicaverat alium omnino fuiſſe, ubi ait: *At Mamertinum alium fuiſſe oportet ab eo, qui poſt ſeptuaginta annos elegantiſſimo panegyrico gratias egit Juliano Imp. de Conſulatu, etſi nominis fortaſſe ſimilitudo fecit, ut aliqui ex duobus Mamertinis unum feciſſe videantur.* Sed eſto ſit alter, quis affirmare dubitaverit hunc alium duorum panegyricorũ auctorẽ etiam Meſſanenſem fuiſſe, cùm pro utroq; eadem ejuſdem de la Baune ratio militare videatur? Quod ſi aliis ſententia Conradi Geſneri *in Biblioth.* edita per Joannem Jacobum Friſium *pag.* 560. arrideat, quâ eumdem eſſe probatur, trium panegyricorum auctorem fuiſſe dicendum. Horum inſcriptiones ſunt:

Claudii Mamertini Panegyricus Maximo Auguſto dictus.

Claudii Mamertini Genthliacus Maximiani.

Mamertini pro Conſulatu gratiarum actio Juliano Auguſto. Extant in libro, cui titulus *Panegyrici Veteres* editi, ex Joanne Alberto Fabricio *in Bibliotheca Latina pag.* 123. Baſilileæ per B. Rhenanum 1520. in 8. Ibidem apud Joannem Frobenium 1528. in 8. Antuerpiæ cum Joannis Livinei notis, ex Officina Plantiniana 1599. in 8. Francofurti per Janum Gruterum cum ipſius Gruteri, Livinei, Valerii Acidalii, & Conv. Rittershuſii notis, & caſtigationibus 1607. in 12. Pariſiis II. Volum. cum annotationibus Claudii Puteani, Theodori Pulmanni, & Andreæ Schonhorii, & obſervationibus Petri Fabri Sanjorianani, & Franciſci Jureti 1643. in 12. Ad uſum Delphini cum interpretatione, & notis Jacobi de la Baune. Pariſiis apud Simonem Benard 1676. in 4. Demum prodiere adnotationibus illuſtrati à Chriſtophoro Cellario, Halæ Magdeburgicæ 1703. in 4. Cæterum Mamertinus, cæterique antiqui Panegyricorum Scriptores, Floridi, Eloquentes, Ingenioſi cenſentur, teſte Balthaſſare Bonifacio *in hiſtor. Ludrica lib.* 15. *cap.*6. *pag.*595.

MANFREDUS CREMONA Salemitanus, Muſas cum laude coluit. Obijt in patrio ſolo 10. Auguſti anno 1672. & in majori Eccleſia ejuſdem Urbis ſepelitur. Vernaculâ linguâ ſcripſit

Co-

Digitized by Google

Corona di varii fiori teſſuta in Muſa Siciliana, nella quale ſi godono alcuni trattati ſpirituali utiliſſimi per ogni ſtato di perſone. Neapoli apud Camillum Cavallum 1650. in 12.

MANFREDUS PLACENTIA Salemitanus vir doctiſſimus, ac morum candore, vitæq; probitate inſignis: ne dum humaniores literas, verum etiam & Philoſophiam docuit. Claruit anno 1604. De eo Stephanus Anna *in diſc. apud Roſarium Jo. Ant. Brandi p.* 583. & Franc. Bordonus *in Chronol. Tertii Ord. S. Franc. cap.* 38. *p.* 562. fuit etenim Tertii Ordinis Sæcularis S.Fràciſci. Edidit

Inſtitutiones Grammaticæ. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1604. in 8.

MANFREDUS REX Siciliæ. Quamvis Leonardus Nicodemus *in Addict. ad Bibliothecam Neapolitanam Nicolai Toppii p.* 161. ſine aliquo auctoris fulcimento, Neapolitano Regno adſcribat Manfredum; attamen ego inter Siculos non ſine rationis ſuffragio repono. Siculum Manfredum appellat Bzovius annal. to. 13. an. 1254. n. 1. p. 593. ubi ait: *Ipſe Manfredus procurationem Regni Siculi; in eo natus educatus Regno... non dubitavit &c.* in duarum epiſtolarum titulo quas Manfredus ipſe ſcripſit apud Stephanum Baluzium *lib.* 1. *Miſcell. p.* 475. & apud eumdem Nicodemum *cit. p.* 162. legimus: *Manfredi Siculi Epiſtolæ duæ.* Immò Franciſcus Baronius *de Majeſt. Panorm. lib.* 4. *cap.* 1. *p.* 13. Panormitanum fuiſſe teſtatur: *Fidericus, Conradus, & Manfredus Reges; qui omnes jure Panormi orti, ac Panormitani cives omnino dicendi.* Natus ex Fiderico II. Imperatore, & Siciliæ Rege, & ex Blanca Lancea: primùm ejus pellice, inde legitima uxore, ut ſcribunt Jo: Cuſpinianus apud Hieronymum Suritam *in annal. Aragon. to.* 1. *lib.* 3. Matthæus Pariſius *in Annal. Anglic.* Angelus de Conſtantio *in hiſt.* Rocchus Pirrus *in Chronol. Regum Siciliæ p.* 49. & Auguſtinus Inveges *in Panor. Nobil. p.* 635. ab infantia nimio Imperatoris amore complexus, in ipſa patris aula ne dum regio more educatus eſt, verùm etiam ab ipſo Imperatore ingenuis præceptis inſtitutus. Inde honoribus inſignitus eſt, & Princeps Taranti, Comes Gravinæ, Tricarici, & Montis Caveoſi conſtitutus; quibus acceſſit Honor Montis S.Angeli, ut ex Anonymo apud Pirrum, & Inveges cit. habemus. Ab eodem Fiderico patre, morti proximo, Bajulus, ut vocabant, Conradi filii ſucceſſoris inſtitutus eſt, & in eorumdem bonorum poſſeſſione confirmatus, ex teſtamento apud Sigonium *de Regno Italiæ lib.* 18. *p.* 176. & Bzovium *an.* 1250. *n.* 13. *p.* 556. Summontium *hiſt. Neapol. par.* 2. *lib.* 2. *c.* 8. *p.* 101. qui addit, etiam Henrici alterius filii etiam Bajulum inſtitutum: immò ex eodem teſtamento Regni hæredē ſubſtitutum, ſi prædictis filiis, ſine liberis mori contigerit. Ex omnibus hiſtoricis, qui illius ævi res geſtas ſcriptis conſignarunt, breviter addam, quod Manfredus, defuncto Friderico, Urbes in fide nutantes confirmavit, adeo ut ſtrenuâ Manfredi ope Conradus in Italiam appulſus populos omnes à quacumque ſeditione alienos adinvenit: ſed inde detractâ Manfredo auctoritate, cum eidem bona eripuiſſet, Manfredi odium ſibi concitavit, qui, ut aliquibus placet, Conradum veneno confecit. Defuncto Conrado, ad Regnorum clavum ſedit Manfredus, Conradini nepotis nomine: Pontificem, qui comparato exercitu in Campaniam contra ipſum prodierat, ſimulato animo, honorificè excepit: hinc à Pontifice confirmatus, elapſo temporis ſpatio, Eccleſiæ jura violavit, ejuſque exercitum profligavit. Cum Alexandro Pontifice ſucceſſore etiam inimicitias fovit; civitates Eccleſiæ occupavit: bellumque inconſtanti fortunâ geſſit. Inde confictâ Conradini nepotis morte, pupillo parentavit; Theſaurum, Panormi conditum à Siculis Regibus, ſurripuit; milites muneribus ſibi devinxit; & Regnorum coronam Panormi, more Majorum, accepit 10. Auguſti an. 1258. Etſi poſtmodum à Conradino, ejuſque matre nuncii ſint miſſi, ut Manfredo renunciarent, Conradum vivere, nunquam coronam depoſuit. Hinc anathemate percuſſus, in Eccleſiæ Urbes bellum protraxit, uſque ad Urbani IV. ſucceſſoris Pontificatum: at hic ejus moleſtiis commotus, Carolum Andegavenſem S.Ludovici Galliæ Regis fratrem, adverſus Manfredum evocavit; qui anno 1265. in Italiam venit, & Romæ magno exceptus honore Siciliç, & Hieroſolymorum Rex proclamatur. Anno verò 1266. inito bello, Manfredum à ſuis deſtitutum prælio vicit, & vulneribus confoſſum interfecit. Manfredi mortem anno 1266. eveniſſe ſcribunt: at de mortis die diſſentiunt ſcriptores; aliqui enim ad diem 6. Februarii, alii 13. vel 26. vel 28. ejuſdem menſis affigunt, alii tandem 8. Martii. Corpus inventum, Pontificis juſſu ad fluvii Viridis ripam in Regni confiniis ſepultū eſt, hac adicta inſcriptione.

Hic jaceo Caroli Manfredus morte ſubactus,
Cæſaris hæredi non fuit urbe locus.
Sum Patris ex odiis auſus confligere Petro,
Mars dedit hic mortem, mors mihi cūcta tulit.

Manfredi nomen adhuc viget in Regno Neapolitano, ubi Urbem Manfredoniam, ab ea ita vocatam, an. 1256. extruxit; antiquâ Siponto ob aeris inclementiam eversâ: ubi inter memorabilia æs campanum confecit, quod per quinquaginta milliaria ſonum protendit: ex Jo: Antonio Summontio *in hiſt. Neapol. lib.* 2. *cap.* 10. *p.* 145. & 155. Fazello *dec.* 2. *lib.* 8. *c.* 3. *p.* 483. & aliis omiſſis, eruditiſſimo Pompeo Sarnello *in Chronol. Archiep. Sipontinorum p.* 215. *& ſeq. & p.* 425. Salerni portum extruxit ex citato Summontio *pag.* 196. Fuit Manfredus vultu decorus, animo fortis, liberaliſq; ingenio eximius, morum elegantiâ celebris. In vocis, ac inſtrumentorum modulatione ſe exercuit, divitias coacervavit immenſas; ac nominis famâ claruit. Ex his ſingularem promeruiſſet laudem, ni virtutes, nonnullis fœdaſſet vitiis; fuit etenim libidinoſus, paraſitos dilexit, ac vitam Epicuro dignam traduxit; ideoque Eccleſiam, viroſq; Religioſos

te-

Digitized by Google

temerè exagitavit, ut ex laudatis Auctoribus, aliiſq; ſatis patet. Sed ad ejus ſtudia accedamus. Joannes Villanus *lib. 6. hiſtòr. cap.* 47. Pandulphus Collennucius *in hiſt. Neapol. lib. 4. p.* 107. & Summontius *cit. p.* 195. teſtantur, Philoſophum doctiſſimum fuiſſe, magnumque Ariſtotelis ſectatorem; immò Summontius *p.* 143. omnibus ſcientiis excultum prædicat, & *pag.* 146. ait, quòd cùm Neapolim perveniſſet regiâ coronâ jam redimitus, Archipresbyterum Caracciolum præceptorem ſuum ſedulò quæſivit, ut honoribus afficeret; & cùm jam defunctum intellexiſſet; in nepotes liberalitatem detexit. Literatorum amantiſſimus, publicam Neapolitanam Academiam ad meliorem formam redegit, ut ex epiſtola apud Baluzium mox citandum. Etruſcas etiam Muſas dilexit, aliaſq; diſciplinas amplexus, inter bellorum turbines ut literatus eminuit, teſte Maurolyco *in hiſt. Siciliæ. lib. 3. p.* 120. & Joſepho Bonfilio *in hiſt. Siciliæ. p. 1. lib. 7. pag.* 263. Inter primos, fuit, qui Italicam linguã, Muſaſque Etruſcas recenter Panormi exortas, cum Friderico II. Patre, aliiſque illius ævi doctis viris, inſigniter coluit, teſte Vincentio Auria *in epiſtola ad Lectorem in Calce Carminum Io: Baptiſtæ de Judice par. 1. pag.* 478. *& in Sicilia Inventrice cap. 9. §. 5. pag.* 31. Quem ſequutus ſum *in meis ad ipſam obſervationibus pag.* 150. & nuper etiam id ipsũ cõfirmat eruditiſſimus P. Antonius Lancella *in diſcurſu de utilitate Proſodiæ Italicæ P. Placidi Spatafora*, quem in principio ejuſdem Proſodiæ Panormi cum addictionibus recuſit hoc anno 1709. Manfredi extant epiſtolæ quædam, nempè:

Manfredi Siculi Epiſtolæ duæ de Morte Friderici Imperatoris ad Conradum IV. Regem Romanorum. apud Stephanum Baluzium *tom. 1. Miſcellaneorum pag. 475. & ſeq;* ubi etiam *p.* 483. tres aliæ habentur epiſtolæ nempè:

Ad quemdam decretorum doctorem.
Ad Juſtitiarium Neapolitanum.
Ad quemdam Caſtellanum.

De his etiam epiſtolis vide Leonardum Nicodemum *in Addict. ad Biblioth. Neapol. Toppij pag.* 162.

Epiſtola quibuſdam Baronibus, in quâ ſignificat victoriam habitam contra Legatum, & exercitum Papalem, apud Bzovium *an.* 1254. *n. 6. p.* 599. & Summontium citatum *p.* 132.

De arte venandi cum avibus, Friderici II. Imp. cum Addictionibus Manfredi Regis; addita nonnulla Alberti Magni ſub nomine de Falconibus, Aſturibus, & Accipitribus. Auguſtæ Vindelicorum 1576. in 8.

Carmina Italica: ut teſtatur Comes Fridericus Ubaldinus *in præf. ad Carmina Petrarchæ, & tractatum de virtutibus moralibus Roberti Regis*: edita Romæ 1642. Vincentius Auria, & Lancella citati: at quæ ſcripſerit incompertum eſt.

MARACHUS, ſive MALACHUS à Roccho Pirro *in not. Eccl. Syrac. p.* 212. corruptè Marcus dictus. Poeta Syracuſanus, ingenio polluit eminentiſſimo: teſte Ariſtotele *Problemat. ſect.* 30. tunc præſtantior, cùm mente alienaretur, quod etiam Cœlius, Rhodiginus tradit *in lect. antiq. lib. 17. cap.* 1. At ex Carolo Stephano *in dict. p.* 1270. Raviſio Textore *in offic. tit. 7. de ira p.* 440. & Hofmanno *in lexic. tom. 1. pag.* 974. tunc doctior carmina concinebat, cùm ferventius ira æſtuaret. Fazellus verò *de reb. Siculis dec. 1. lib. 4. cap. 1. p.* 102. ex Ariſtotele ait, quòd in lætalem morbum lapſus, inde ſanitati reſtitutus, Poeta evaſit, ſupra omnes ævi ſui Poetas egregius: at ipſum rejicit Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib. 2. p.* 276. nam aliter apud Ariſtotelem legimus. Hujuſce etiam meminere Gyraldus *de Poetar. hiſt. Dial. 3. p.* 101. Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græc. p.* 321. Petrus Crinitus *de honeſt. diſciplin. lib. 3. cap.* 6. & Joſephus Barberius *de Miſeria Poetar. pag.* 39. Claruit ex Bonanno cit. vel eodẽ Ariſtotelis ævo, vel paulo ante. Voſſius *de Poetis p.* 91. inter Poetas incertæ ætatis collocat. Scripſit:

Carmina: at quæ ſignantèr ſcripſerit, adhuc quærimus.

MARCELLUS CAPRA Nicoſienſis, ex privilegio Meſſanenſis, Philoſophus, ac Medicus doctiſſimus. Cùm in patria non ſine doctrinæ gloriâ floreret, calumniis vexatus, indignatione conceptâ, aliò ſe tranſtulit: preſertim Panormum, & Meſſanam inhabitavit; ibique literarũ præſtantiâ magnam ſibi opinionem conciliavit. A Joanne Auſtriaco in Medicum ſuum, & Hiſpanæ Claſſis, in bello memorando ad Hæchinadas inſulas patrato, electus eſt. Claruit anno 1593. Edidit

De Sede Animæ, & Mentis ad Ariſtotelis præcepta adverſus Galenum Quæſitum. Panormi typis Franciſci Carraræ 1589. in 4.

De Immortalitate Animæ rationalis juxta principia Ariſtotelis adverſus Epicurum, Lucretium, & Pythagoricos Quæſitum. Panormi apud eumdem 1589. in 4.

De Morbi Epidemici, qui miſerrimè Siciliam depopulabatur anno Chriſtianæ ſalutis 1591. *itidemq;* 1592. *Cauſis, Syntomatibus, & Curatione.* Meſſanæ apud Hæredes Fauſti Baſalini 1593. in 4.

MARCELLUS CATANENSIS v. Marcellus Romanus.

MARCELLUS CIRINUS *Meſſanenſis*, nobili genere natus, familiæ ſplendorem amœnioribus literarum ſtudiis amplificavit. Meſſanæ eminuit Princeps Academiæ Equeſtris à Stella dictæ: fuit & Academicus Officinæ Meſſanenſis. Claruit anno 1670. Edidit Italicè.

Poeſie, in libro: *Poeſie Volgari degli Accademici della Fucina Parte Terza.* Neapoli apud Ægidium Longum 1659. in 12. & in libro: *Duello delle Muſe Trattenimento* III. Ibidem apud Andream Colicchiam 1670. in 4.

MARCELLUS CONVERSANUS nobilis Leontinenſis, natus anno 1587. Juris utriuſque laureâ donatus, adhuc ephebus ad eam doctrinæ excellentiam pervenit, ut ab anno ætatis ſuę vigeſimo primo doctiſſima ediderit volumina ad illuſtranda Juriſprudentiæ decreta: multaque alia in lucem emiſſurus, ni jam doctrinæ

fa-

Digitized by Google

famâ clariſſimus, immaturo fato è vita migraſſet: vix enim ſeptimum ætatis ſuæ luſtrû attigerat, cùm vivere deſijt Leontini 23. Julij an. 1622. In Eccleſia S. Andreæ PP. Minimorum jacet, ubi hoc legitur epiraphium.

Magnæ Mentis Exuviis.
Saxum, quod diù dolor diſtulit, modò figit pietas
Filiorû amantiſſimorû Caroli Antonii, & Franciſci,
Qui Marcello Converſano Patri
Lapidem
Sextum poſt luſtrum vovent.
Hìc Marcellus ille Converſanus latet,
Qui adoleſcens adhuc ann. XXI.
Non uno Legis volumini lucem attulit.
Qui dum Nobilis Familiæ ſplendorem
Literarum fulgore augeret ,
Jamjam doctrinâ Supremis Siciliæ Curiis
Maturus honoribus ,
Sed virtutibus maturior Cœlo ,
Terras deſeruit
Anno MDCXXII. Ætatis XXXV. Julii XXIII.

Hujuſce meminere cum laude Rocchus Pirrus *in not. Eccleſ. Syracuſ. pag. 240.* Carolus Antonius Converſanus *in Ætherea Leontinorum Gloria p. 9.* Edidit

De Tutelis, & Curis; & de Capitis diminutione Commentarium. Panormi typis Angeli Orlandi 1618. in 4.

Adnotationes ad Singularia Nicolai Intriglioli. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1609. in 4. & iterum apud Angelum Orlandum 1632. in fol.

Adnotationes ad librum de Cenſibus Nicolai Intriglioli. Ibid. apud Jo: Ant. de Franciſcis 1610. in 4.

Commentaria ſuper Ritu Regni Siciliæ Scribentium, quæ in Curiis, ad deciſionem cauſarum, neceſſaria ante M.SS. ab omnibus allegabátur collecta. Ibid. apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol. & Venetiis 1617. in fol. ex Fontana *in Biblioth. Legali*.

MARCELLUS CRASSUS Panormitanus Ordinis Prædicatorum: Vir doctrinâ, & eruditione inſignis. Philoſophiam, ac Theologiam magna cum nominis fama docuit: ideoque Magiſtri laureâ fuit meritò inſignitus. In ſacris hiſtoriarum notitiis, juribuſque pontificiis verſatiſſimus fuit; ideoq; apud Siciliæ Præſules, & primæ notæ viros Principes magnâ valuit æſtimatione. Vivebat anno 1610. De eo *Jo: Lopes in hiſt. Ordinis S. Domin. par. 5. lib. 3. cap. 66. pag.* 729. Edidit

Examen ad audientiam confeſſionis exponendorum per modum Dialogi habiti inter Ad. RR. Examinatores, & Patres Confeſſarios. Panormi apud Jo: Franc. Carraram 1586. & iterum ibidem apud Decium Cyrillum 1623. in 8.

Conſtitutiones, & Decreta plena Synodo Agrigentina digeſta per Ill. & Rev. D. D. Didacum Haedo Epiſcopum Agrigentinum. Ibidem apud Joannem Franciſcum Carraram 1589. in 4.

Officium S. Calogeri Confeſſoris non Pontificis collectum ex quodam vetuſtiſſimo Codice M.S. atque ex Breviario Gallicano. Panormi apud Jo. Ant. de Franciſcis 1610. in 8.

Italicè

Leggenda della Glorioſa S. Ninfa Palermitana V. e M. Ibidem apud eumdem 1593. in 8.

Leggenda della Glorioſa S. Oliva Palermitana V. e M. Ibidem apud Jo: Baptiſtam Maringum 1600. in 8.

Compendio del SS. Roſario, nel quale ſono compreſi con brevità l'autore, l'origine, la cauſa, l'ordine di queſto ſanto eſercitio, e i gran teſori, gratie, e indulgenze, che vi s'acquiſtano. Ibidem apud Hieronymum Roſſellum 1628. in 8. & iterum apud eumdem 1639. in 12.

Confeſſionario, o vero Accuſatorio per ordine de i precetti del Decalogo, e ſette Peccati mortali. Panormi apud Jo: Baptiſtam Maringum 1606. in 12. iterum ibidem 1635. & 1640. in 12.

MARCELLUS ROMANUS COLUMNA Nobilis Catanenſis, Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, natus anno 1614. Cùm religioni nomen dediſſet, exactis ſtudiorum ſpatiis, inde Philoſophiam, ac Theologiam Sodales ſuos docuit. In quadrageſimali curriculo Catanæ, Meſſanæ, Nicoſiæ, Mylis, & alibi per annos 20. conciones non ſine fructu habuit: ideoque Lectoris, & Concionatoris Generalis titulum promeruit. Romæ à Confeſſionibus fuit Hieronymi Columnæ, S.R.E. Cardinalis: Catanæ verò Synodalis Examinator. Nonnulla Ordinis Cœnobia rexit; ac ter ad Definitoris gradum in Provincia Sicula Vallis Dæmonum evectus eſt. Tandem obiit Catanæ anno 1679. anno æt. ſuæ 65. De eo P. Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico par. 1. lib. 5. cap. 1. pag.* 577. & *cap. 11. pag.* 593. Edidit Italicè

La Vera Deità Catanesa, oratione ſacra in due Ottave diſtinta, compoſta, e in diverſe volte recitata nel Duomo della Clariſſima Città di Catania. Tomo Secondo Ottava Prima. Veronæ apud Franciſcum Roſſum 1658. in 4.

Lettera Apologetica ſcritta al R. P. F. Giuſeppe Bonafede, Maeſtro Agoſtiniano in difeſa della ſua Vera Deità Cataneſa. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1665. in 4.

Avvento. Catanæ apud Paulum Biſag nium 1670. in 4.

Sermoni del SS. Croceſiſſo. Ibidem apud Joannem Ruſſum 1650. in 4.

Sacri Apparati per il glorioſo, ed ammirabile trionfo di S. Croce. Catanæ apud Paulum Biſagnium 1681. in 4.

B. MARCUS Leontinus Monachus, vir ſanctitate clariſſimus, eâ vixit ętate cum Ss. Alphius Philadelphus, & Cyrinus præclariſſimum Catholicæ Fdei teſtimonium edidere Leontini anno 253. Martyrii deſiderio & ipſe Marcus æſtuans, Martyrum veſtigia ad carceres, prætoria, & cruciatus conſtantiſſimè ſequutus eſt. Invictiſſimos Chriſti Atletas ad animi fortitudinem confirmabat, eorumq; tormenta, ac victorias reſpexit. Sed haud ſatis liquet, ſi in eadem perſecutione martyrii coronam acceperit,

an

an verò deſiderii ſolius præmium acquiſiverit: hoc ſolummodò certum Eccleſiam Leontinam ab antiquiſſimis temporibus Marcum Beati titulo inſignitum recoluiſſe: ejuſque feſtum adhuc ſingulis annis 4. Martii celebrat. Hujus meminere Octavius Caetanus *tom.1. SS. Siculor. pag.*87. qui ad annum 262.affigit, Joſephus Perdicarus *par.1. SS.Siculor. pag.*229. Carolus Converſanus *in Ætherea Leontinorum Gloria pag.* 51. Franciſcus Carrera *in Panth. Siculo pag.*54. qui omnes ſcripſiſſe teſtantur

Hiſtoriam Martyrii SS. Alphii, Philadelphi, & Cyrini. Hanc autem enarrationem cum Creſcentius Epiſcopus Leontinus, vir impius, igni tradidiſſet, S. Lucianus in ejus locum ſuffectus ipſam B.Marci hiſtoriam vel exſcribere, vel iterum exarare curavit: eaque ſcripſit B. Marcus, quæ oculatus teſtis inſpexit. Hinc Converſanus cit.Marcum vocat unum ex Notariis Eccleſiæ, qui Apoſtolicæ Sedis juſſu Martyrum geſta ſcribebant.Marci etiam meminit Philippus Ferrarius *in Catalogo SS.extra Martyrologium Romanum 4.Martii p.*98.*&* 99.Pirrus *in not.Eccl.Syrac. p.*239.& Petrus Carrera *Vol.1. hiſt.Catanæ lib.2. c.5.p.*212.qui Grecè ſcripſiſſe ait:& Martyrium à B.Marco ſcriptum illud eſſe tradit, quod Latinè vertit Silveſter Sigona anno 1517. in eadem Arca Sanctorum inventum,ut habemus ex Caetano cit. *in animad.pag.*51.*n.*1. & Converſano *cit. pag.* 75. Prodiit Sigonæ verſio Panormi apud Antonium Maidam 1522. in 4. & apud Caetanum *cit. pag.*65.*& ſeq.*

MARCUS ALEGAMBIUS Platienſis, Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, vir Philoſophiæ,ac Theologiæ ſcientiis abundè inſtructus, & Pontificii,Civiliſque Juris ſcientiſſimus.Graviores docuit diſciplinas, & Lectoris, ac Concionatoris titulum promeruit. Prudentiâ claruit, quam in obitis muneribus inſigniter detexit: Cuſtodem etenim egit Provinciæ Netinç, ad hoc munus evectum ann. 1635. pluries fuit etiam, ut vocant, Cuſtos Diſcretus, ac ejuſdem Provinciæ Vicarius Provincialis. Tandem dum Cœnobium Syracuſanum S.Luciç moderabatur, ibidem deceſſit anno 1647. Hujuſce laudes invenies apud Jo: Paulum Chiarandanum *in hiſt. Platiæ lib.4. cap.3. p.*265. Petrum Tognolettum *in Paradiſo Seraphico par.1. lib.5.cap.1. pag.*576. *cap.7. pag.*588. *cap.12.pag.*594. *& par.2.lib.*10. *cap. 9. pag.* 562. *cap.* 10. *pag.* 564. *& cap.* 15. *pag.*574.& Coronellum *in Biblioth.to.2. n.*3944. *pag.*775. Scripſit Italicè

Hiſtoria di Piazza Città opulentiſſima col Veſſillo dell'Invittiſſimo Conte Ruggieri Normanno. Servatur m. s. in 4. in Bibliotheca Cœnobii Platienſis S.Petri: ex qua multa exſcerpſit Chiarandanus *cit.* qui multis in locis ipſam citat, & nonnulla exſcribit fragmenta: ut etiam Tognolettus *cit. par.* 1. *lib.*2. *cap.*1. *pag.* 102. *& cap.*12. *pag.* 129. alia ejuſdem hiſtoriæ protulit fragmenta.

MARCUS ANTONIUS ALAIMUS,non Alcaimus,ut perperam Morerius *in dict.t.1.p.*118. & Coronellus *in Biblioth. Univerſ. to.2. n.*3512. *pag.* 685. Ragalbutenſis Philoſophus, ac Medicus celeberrimus. Racalmutenſem vocat Antonius Vanderlinden *de ſcriptis medicis p.*774. ſed falsò;Racalmutum enim à Ragalbuto oppidum in Sicilia diverſum.Natus ann. 1590.ab ineunte ætate literas coluit eo animi ardore, ut in humaniorum literarum curriculo nimiùm profecerit: inde Philoſophiæ addictus, egregiâ cumulatus doctrinâ, inter Philoſophos præcipuos cooptatus eſt. Tandem medicam facultatem amplexus, præſtantiſſimi ingenii, ac ſtudiorum ope, ad inſigne doctrinæ faſtigium pervenit; ideoque Meſſanæ anno 1610. doctorali donatus laureâ, inde Panormi 1616. domicilium fixit,ubi munere tuendæ, ac inſtaurandæ valetudinis functus eſt eximia cum doctrina, ac maximâ felicitate; adeo ut magnam comparaverit ſibi nominis famam, ac ingentem ſui æſtimationem excitaverit. Principibus viris, ac nobilitate clariſsimis, Præſulibus, ac Siciliæ Moderatoribus acceptiſsimus fuit, qui ad ipſum in gravioribus ſanitatis negotiis,tanquam ad medicinæ oraculum,confugiebāt. Pluries etiam ad remotiſsimas Urbes accerſitus eſt magnis precibus,magnâve auri vi illectus,ut ad jam conclamatas ægritudines ſalutarem manum adhiberet: pluries etiam è diſſitis Regionibus per internuncios, ac epiſtolas conſultus, ut in graviſſimis, tenaciſſimiſq;morbis oculatiſſimam proferret ſententiam. At excellentius refulſere doctrinæ ſuæ ſplendores anno 1624. cùm graſſante peſtilentiâ Panormi, & in aliis Siciliæ locis, Urbes oppidaq; depopulabantur: in illius temporis ærumnis, nulla ductus mercede, Panormi indefeſſo labore deſudans, innumeros è morbi faucibus eripuit, & ſanitati reſtituit. Et ne dum Panormi, verùm etiam alibi egregiam attulit opem; in multos enim Siciliæ locos à Siciliæ Prorege miſſus, eximiā tum doctrinam, tum ſedulitatem mirificè detexit; ac non ſine maximo emolumento expertę ſunt Caſtrum novum,Muſulmelis, Bisbona, Calatanixecta, aliæq; Siciliæ Urbes, ubi magno labore aliorum ſanitatem conſtantiſſimè propugnavit. Hinc meritò maximâ veneratione proſequutus: nominis enim præclariſſimi fama extra Siciliæ limites progreſſa, omnem explevit Europam. Panormi fuit unus ex Fundatoribus Academiæ Medicorum, in qua quater ad Principis gradum fuit evectus. Pluries Panormitani Prætoris Conſultor, & in rebus ad ſanitatem ſpectantibus, ut vocant,Deputatus. Bononiam accerſitus,& magnæ mercedis ſpe allectus, ut in ea celeberrima Academia primam medicinæ Cathedram haberet, ac doctrinâ illuſtraret, oblatum honorem, ne Siciliam deſereret, reſpuit: eamque ob cauſam nec dignitatem ultrò oblatam à Joanne Alphonſo Henriquez,Magno Caſtellæ Architalaſſo, & Neapolis Prerege, accepit, qui Regni Neapolitani Prothomedicum delegerat. Doctrinam pietate illuſtravit, virtutibuſque adaugere ſtuduit: ideoque in pia loca benefi-

cus,

Digitized by Google

cus, ac profuſus fuit. Nec prætermittenda Panormitana Eccleſia S. Mariæ Agonizantium, quam & ipſe cum aliis ad Deiparæ cultum excitavit,& exornavit: qua in Eccleſia tum Sodales,tum Cives omnes ad ipſam confluentes,mirâ pietate pro omnibus animas agentibus preces fundunt. Ad hujus Eccleſiæ ſplendorem amplificandum, uſque ad vitæ extrema tenerrimi animi ſtudia fovit. Tandem annum agens 72. mortalitatem explevit Panormi 29. Auguſti 1662.& in eadem Eccleſia Agonizantium ſepultus eſt, addita hac inſcriptione.

En humi ſternitur, qui ab humo ipſe totam Siciliam dirâ ſæviente peſte liberavit. Proh dolor! Ipſe eſt mirabilis ille Doctor D.Marcus Antonius Alaymo Nob. Salutaris Academiæ Panor. Inſtitutor, & Princeps, Perilluſtris Deputationis Sanitatis Deputatus, & Perilluſtris Prat. pluries Conſultor, Venerabilis hujus Congregationis ſacri Templi Fundator vigilantiſſimus, virtutibus clarus, pietate inſignis requievit 4. Kal.Septemb. 1662. ætat. 72. Sacerdos Doctor D. Joſeph Patris obſequent. monumentum hoc lacrymabundus poſuit.

Panormitana Medicorum Academia tanto viro juſta perſolvit; ſuamque doctrinam, virtuteſq; funebri oratione exornavit Andreas Vetranus Medicus Panormitanus; multique alii nonnullis ingenii monumentis,quæ ſimul collecta prodiere Panormi typis Auguſtini Boſſii 1662. in 4.Marci Antonii cum laude meminere Michael Juſtinianus *in literis memorab. p.1. pag. 401.* P. Michael Frazzetta *in Vita P. Aloyſii Lanuſa l. 1. c.13. pag.109. & lib.3.cap.2. pag.279.* Jo: Hofmannus *in lexic.to.1.pag.986.* Vanderlinden *de ſcriptis medicis cit.* Morerius *loc.cit.* Coronellus *loc.cit.& n.2574. pag. 460.* ex iis, quæ ipſi ego tranſmiſi, ſed perperam exſcriptis; in oppido enim Siciliæ,cui nomen Hagalboſto,pro Ragalbuto natum ait. Edidit

Diadecticon, ſeu de ſuccedaneis medicamentis, opuſculum ne dum Pharmacopolis neceſſarium, verum etiam Medicis,Chimiciſve maximè utile, in quo nova, & admiranda naturæ arcana reconduntur. Panormi apud Alphonſum de Iſola 1637. in 4.

Conſultationem pro ulceris ſyriaci nunc vagantis curatione. Ibidem apud Petrum Orlandum 1632 in 4.

Italicè:

Diſcorſo intorno alla preſervatione del morbo contagioſo, e mortale, che regna al preſente in Palermo, & in altre Città, e Terre del Regno di Sicilia. Ibidem apud eumdem 1625. in 4.

Conſigli Medico-Politici compoſti d'ordine dell'Ill. Senato Palermitano per l'occorrenti neceſſità della peſte. Ibidem apud Nicolaum Buam 1652. in 4. Horum conſiliorum regulis Hiſpani, Neapolitani, Januenſes, Romani, aliæq; Nationes Urbium regimen direxere in cohibenda peſtilentiæ ſævitia.

Prælo parata hæc alia reliquit opera,nempè:

Opus aureum pro cognoſcendis, curandiſque febribus malignis.

Conſultationes Medicas pro arduiſſimis profligandis morbis.

Commentaria in hiſtoriam ab Hippocrate in Epidemicis Conſtitutionibus obſervatam.

Hic breviter addam Marcum Antonium Alaimum filios poſt ſe reliquiſſe doctrinæ ſuæ hæredes, & famæ Joſephum, & Dominicum.

JOSEPHUS ALAIMUS Sacerdos Panormitanus, omnigenâ eruditione cumulatus floruit. Philoſophiæ, Sacræ Theologiæ, & Medicinæ fuit Doctor inſignis: ex antidotis ab eo adinventis ſalutarem opem innumeri experti ſunt. Naturę arcana ſedulò penetravit. Amœniores literas cum doctiorum veneratione excoluit. Triennio fuit à Secretis Senatus Panormitani. Academiam Animoſorum Oreti cum aliis fundavit. Aſtronomicas diſciplinas, ac myſticam Theologiam ſingulari ſtudio complexus eſt. Tandem inter Clericos Regulares in Domo S. Joſephi obiit Panormi 12.Auguſti 1638.Multa reliquit ingenii monumenta aſtronomica, medicinalia, poetica, & oratoria, quæ non dum ad umbilicum perducta, infeliciter deliteſcunt. De eo Alphonſus Salvus *in Proſis pag.111.*

DOMINICUS ALAIMUS Panormitanus adhuc ephebus, ne dicam puer, Philoſophiæ, & Medicinæ laureâ donatus; inde inter Carmelitas Excalceatos vixit. Doctrinâ inſtructiſſimus Philoſophiam, ac Theologiam cum inſigni nominis fama docuit. A ſacra eloquentia haud exiguos plauſus collegit. Poetica ſtudia proſequutus, nonnulla cum vividiſſimi ingenii laude cecinit. Inde inter Sacerdotes Sæculares, medicinæ peritiâ ſummum ſibi nomen comparavit. Omnium primus Democriticam doctrinam Panormi diſſeminavit,quam inde egregius ejus diſcipulus D. Joannes Petrus Melatius Sacerdos Panormitanus, doctiſſimè docuit, & propugnavit. Deceſſit tandem Panormi 19.Septemb.anno 1708. & 15. Novembris ejuſdem anni, laudati Joannis Petri operâ magnificentiſſimo funere cohoneſtatus eſt in Eccleſia S.Matthæi, in quo funebrem orationem dixit Auguſtinus Gervaſius Panormitanus doctus medicus, ac innumeris laudum præconiis ab aliis celebratus eſt. Funeris narrationem breviter in lucem emittet S. T.Doctor D.Vincentius Torregroſſa. Nonnulla ejus ingenii monumēta vagantur,pręſertim poetica; pauca verò edita ſunt in libro inſcripto: *l'Apogeo di Parnaſſo*. Panormi apud Anſelmum 1671. in 12.

MARCUS ANTONIUS CATANIA Panormitanus,Joſephi Catania, ac Lucretiæ Alaimo, prædicti Marci Antonii conſanguinea,filius. Natus anno 1661. politiores literas amplexus eſt: Muſarum oblectamenta adamavit, & egregiè recolit non ſine ingenii præſtantiſſimi laude; ideoque à Literatis viris non vulgarem ęſtimationem promeruit, & aſſequutus eſt. Vivit vir eximius eruditione,& ingenio clariſſimus. Edidit Italicè

L'Enea in Cartagine drama per muſica. Panormi apud Barberam, Rumulum, & Orlandum 1680. in 12.

Digitized by Google

Il Severo in Roma, Melodramma. Panormi apud Jacobum Epirum 1685. in 12.

La Pace Trionfante con tre corone in un trono Melodramma. Ibidem apud Michaelem Conſtantium 1698. in 12.

Suppreſſo nomine

La Palma di Debora ſimbolo della Croce Trionfante del Siſara dell' Inferno. Dialogo per muſica. Ibidem apud Adamum 1698. in 8.

Le Vittorie dell' Arcangelo S. Michiele ottenute contro Lucifero, Simbolo del Trionfo della Vergine Immacolata riportato nel primo iſtante dall' Originaria colpa. Dialogo per muſica. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1693. in 4.

Alios etiam edidit Dialogos Panormi variis impreſsos annis, nempè:

Il Trionfo del Zelo per S. Michiele Arcangelo. Dialogo.

Il Trionfo d' Iſraelle. Dialogo.

Il Maraviglioſo prodigio dell' Eroe Paulano. Dialogo.

La Galleria. Dialogo.

Il Sacrificio di Meſa. Dialogo.

Il Peſame. Dialogo.

Adauxit, & in meliorem reduxit formam

L' Amante nemica Melodramma.

Il Germanico nel Reno Melodramma.

Il Maſſentio.

Prælo parata habet hæc alia, nempè:

Il S. Antonio Abbate. Melodramma.

L' Eraſto. Dramma.

L' Aprile in Decembre. Dramma.

Poeſie Liriche Tomi due.

MARCUS ANTONIUS FERRARA Meſſanenſis, vir amœnioribus literis inſigniter excultus: tum oratoria, tum poetica facultate ingenium expolivit, & emerita cum laude detexit. Inter Academicos Officinæ Meſſanenſis claruit. Obiit circa annum 1662. nam anno 1660. ex editis ingenii monumentis ſuperſtitem fuiſſe conijcio: anno verò 1663. jam defunctum colligimus *ex Tabula Poetarum Siculorum* Joannis Vigintimillii, quam in Libro primo ſuorum Poetarum Bucolicorum edidit. Ipſum ſub Sopiti Academici nomine laudat Carolus de Gregorio *in Proſis Officinæ lib. 2. pag.* 186. Hujus extant Italicè

Poeſie. In libro: *Stravaganze Liriche degli Academici della Fucina Parte Prima.* Bononiæ apud Joannem Baptiſtam Ferronum 1642. in 4.

Poeſie. In libro: *Poeſie Volgari degli Academici della Fucina Parte Terza.* Neapoli apud Ægidiũ Longum 1659. in 12.

Poeſie. In libro: *Poeſie Volgari degli Academici della Fucina Parte Quarta.* Ibidem apud Sebaſtianum Alecci 1660. in 12.

MARCUS ANTONIUS MARCHESIUS Panormitanus Juriſconſultus à doctrina laudatus. Cauſarum Patronum in Supremis Siciliæ Tribunalibus egit, & in iiſdem pluries litium arbiter ſedit; Judicem enim inveni in Prætorio Panormitano an. 1627. & 1631. in Foro Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ an. 1632. & in Magnæ Regiæ Curiæ Subſelliis an. 1635. & 1640. ac dum in eodem Tribunali adhuc effulgebat, deceſſit Panormi 14. Maii an. 1641. & in Eccleſia S. Joſephi Clericorum Regularium ſepultus eſt. Scripſit unà cum Mario Caribdo, & Cataldo Fimia

Juſtificationes ſententiæ datæ in cauſa petitionis vindicatoriæ, & reintegrationis ſeptem feudorum nuper erectorum in titulum Baroniæ Aſprimontis. Panormi 1637. in fol.

MARCUS ANTONIUS MARTINES Panormitanus hiſtoricus, ſcripſit ex Stephano Mauro *in ſua Meſſana cap.* 13. *pag.* 110.

De Situ Siciliæ.

MARCUS ANTONIUS NICOLICCHIA Meſſanenſis, natus primo Februarii 1679. ex Parentibus claro genere conſpicuis, nempè Paulo Nicolicchia, & Neri, & Annâ Coſta, & Ruffo; ab ipſo ætatis exordio ingenii præſtantiſſimi aciem liquidò patefecit: dum enim ſummâ felicitate Grammaticæ, ac Rhetoricæ præceptis inſtitueretur, poeticam indolem non obſcurè manifeſtavit, cum Præceptorum, Nobilium, ac Eruditorum ad ipſum confluentium admiratione. Philoſophiæ ſtudia ab anno ætatis ſuæ decimotertio aggreſſus in Meſſanenſi Collegio Societatis Jeſu, editis non vulgaribus doctrinæ teſtimoniis, egregiam æſtimationem promeruit. Inter Clericos recenſitus, ac minoribus ordinibus à Francisco Alvarez Archiepiſcopo Meſſanenſi initiatus, concionandi facultatem ab eodem accepit: ideoque pluries è ſuggeſtu audita, immò demirata ſunt ipſius eloquentiæ ornamenta. Hinc perſæpè à variis Ordinum Regularium Superioribus allectus eſt, ut eorumdem inſtituta amplecteretur, & illuſtraret; & alicui forſan ſacræ familiæ nomen dediſſet, ni moleſtiſſimus morbus, ob nimiam ſtudiorum contentionem contractus, ab ea advocatione animum avertiſſet. Diſcendi cupiditate extimulatus, & ut varios hominum mores intelligeret, patrios reliquit lares, Siciliæ primùm memorabilia vidit. Panormi diu pedem fixit, ibique Congregationis Oratorii Bibliothecam, quotidiè publico beneficio patefactam, frequentavit: ideoque tum ſtudiorum vi, tum Nobilium, ac Doctiorum conſuetudine multùm profecit. Medicæ facultati, Juriſprudentiæ, aliiſque diſciplinis ingeniũ devovit: ac varias Orbis plagas perluſtravit. Cùm verò Venetiis conſediſſet, ut pleniùs animum erudiret, ibi Nobilium, ac Eruditorum æſtimationem ſibi comparavit. Cum Apoſtolo Zeno præſertim, Antonio Valliſnierio, Matthæo de Noris, Vincentio Coronello, Marchione Dominico Suarez, Ludovico Teſti, aliiſque in Orbe Literato clariſſimis, arctiſſimam amicitiam inſtituit. Inter alios eminuit Bernardus Triviſanus Nobilis Venetus, à doctrina, ac editis ingenii monumentis celebris, qui Marcum Antonium ſummè dilexit, & de literariis rebus ſecum familiariter perſæpè diſſerebat. Nec minori æſtimatione ipſum proſequutus eſt Franciſcus Triviſanus Bernardi frater, Celebriores Italiæ

Digitized by Google

Academias in eorum Catalogum retulere Marcum Antonium, inter quas non ultimæ ſunt Animoſorum, Argonautarum, & Minervæ apud Venetos; ut etiam Clitiæ Meſſanenſis. Demum Siciliam repetiit, ut matris precibus indulgeret, & Annam Cimino Syracuſanam uxorem duxit: ad intermiſſa Juriſprudentiæ ſtudia rediit, ac Juris utriuſque lauream Catanæ accepit 24. Maii anno 1708. Nunc Syracuſis literis apprimè addictus, ingenii lucubrationes vel abſolvit, vel in lucem emittit; dum nominis ſui fama undiquè aſſurgit. Ipſum laudant Vincentius Coronellus *in epiſt. nuncupatoria Epit. hiſtor. Siciliæ*, Pinacotheca Minervæ *tom.* 5. variis in locis, & Dandus *in diario Literatorum*. Edidit

Triumphum Ortygæ ob annuam Divæ Luciæ feſtivitatem, Dialogum. Catanæ apud Biſagnium 1703. in 4.

Præfationem habitam in almo Studio Clariſſimæ Urbis Catanæ, cùm ibidem utriuſque Juris Lauream accipere aggrederetur. Ibidem apud eumdem 1708. in 4.

Italicè

Le Glorie dell' Umanità Redenta. Dialogo per muſica per la Concezzione di Maria Vergine. Panormi apud Ignatium Calatrum 1694. in 4.

Il Trionfo della Caſtità riportato dal Glorioſo Patriarca S. Benedetto nell'avvolgerſi fra le ſpine, Dialogo per muſica. Ibidem apud Hieronymum Epirum 1695. in 4.

Le Tenebre eſterminate per la Cõcezzione di Maria Vergine. Dialogo per Muſica. Neapoli apud Franciſcum Pacem 1696. in 4.

L'Inverno fiorito. Dialogo per muſica per la Naſcita di Criſto. Panormi apud Ignatium Calatrũ 1696. in 4.

Epilogo di tutta la Grammatica Latina. Ibidem apud eumdem 1697. in 8.

L'Amoroſe Nenie di Maria, e Giuſeppe al Bambino Gieſù nel Preſepe. Dialogo. Ibidem apud eũdem 1697. in 4.

Il Tripudio della Corte Celeſte per l'Aſſunzione in Cielo di Maria Vergine. Dialogo. Neapoli apud Franciſcum Pacem 1697. in 4.

La Coſtanza fra le pene. Dialogo per la Glorioſa V. e M. S. Caterina. Ibidem apud eumdẽ 1698. in 4.

Devote eſpreſſioni d'affetto verſo Maria Vergine. Diologo. Panormi apud Joannem Adamum 1699. in 4.

La Luce fra gli Orrori. Dialogo per la Naſcita di Criſto. Ibidem apud Gramignanum 1699. in 4.

Il Peccator Pentito a' piedi di Criſto. Dialogo. Ibidem apud Ignatium Calatrum 1700. in 4.

Le Divote Gare in lode delle Bellezze di Maria Vergine. Dialogo per muſica. Ibidem typis Filicis Marini 1701. in 4.

Il diſprezzo della Vanità mondana. Dialogo. Ibidem apud eumdem 1701. in 4.

La Tirannide Rintuzzata. Dialogo per la Glorioſa V. e M. S. Lucia. Catanæ apud Biſagnium 1703. in 4.

L'Idolatria Abbattuta. Dialogo per la feſtività del Glorioſo Patriarca S. Benedetto. Ibidem apud eumdem 1704. in 4.

Le Lagrime dell'Aurora per l' Ecliſſi del Sole, ò vero la Crociſiſsione di Criſto, e Maria. Dialogo. Ibidem apud eumdem 1704. in 4.

Li Sforzi prodigioſi della Fedeltà, ò vero Relazione encomiaſtica degli Applauſi feſtivi celebrati nella Fedeliſsima Città di Siracuſa, per la Naſcita del Sereniſsimo Duca di Brettagna. Meſſanæ apud Dominicum Coſtam 1704. in 4.

L'Innocenza Trionfante, Dialogo per la feſtività del Glorioſo Patriarca S. Benedetto. Ibidem apud eumdem 1705. in 4.

Il Serio col faceto, ò vero Prologo, ed Intermezi, per le Metamorfoſi d'Amore, opera Comica rappreſentata da i Signori Cavalieri Siracuſani. Catanæ apud Biſagnium 1704. in 12.

L'Ecliſſe Riſchiarata. Dialogo per muſica per la Glorioſa V. e M. S. Lucia. Ibidem apud eumdem 1705. in 4.

L'Arca de' Portenti. Dialogo per muſica per la Translazione delle Sacre Reliquie della Glorioſa V. e M. S. Agata. Ibidem typis ejuſdem 1705. in 4.

L'Utile fra gli Scherzi, o vero Prologo, ed Intermezi per li Sponſali per l'impero, opera Comica. Meſſanæ apud Amicum 1707. in 12.

Lettera di Ragguaglio ſopra alcune notizie letterarie al Rev. Signor Abbate D. Michael Angelo Fardella Publico Lettore di Meteore, & Aſtronomia nello Studio di Padova. In libro inſcripto. *Galleria di Minerva Tomo V. pag.* 219.

Lettera di Ragguaglio ſopra alcuna notizie letterarie al Signor Apoſtolo Zeno. Ibidem *pag.* 223.

Lettera di Ragguaglio ſopra alcune notizie letterarie, e la ſolenne entrata di Procurator di S. Marco fatta li 18. *Gennajo del an.* 1707. *dall'Ill. & Eccel. Sig. Cavalier Carlo Ruzzini al M. R. P. Girolamo Raguſa della Compagnia di Gieſù.* Ibidem *pag.* 237.

Breve Ragguaglio della Vita, e prodigioſa uniformità d'accidenti nell'infermità, e morte dell'Illuſtriſſimi ed Eccellentiſſimi Spoſi il N. H. Giovanni Moroſini, e la N. D. Eliſabetta Maria Treviſani. All'Illuſtriſſimo, e Rev. Signore Monſignor D. Aſdrubale Termini Veſcovo di Siracuſa. Ibidem *pag.* 233.

Alia etiam vagantur edita parvæ molis & ſi nõ ſpernenda. Prælo parata habet hæc alia, nempè:

Adoleſcentiæ floſculi, nempè: Elogia, Inſcriptiones, Epigrãmata, Anagrãmata, aliaque. in 12. Italicè

L'Eſito funeſto della Congiure, diviſato in quella che fù fatta contro Claudio Nerone. Racconto Iſtorico-Politico. in 12.

L'Uſo, & Abuſo del Tabacco. in 12.

L'Uſo, & Abuſo dello ſcriver lettere. in 12.

L'Innocenza Trionfante Drãma per muſica. in 12.

La Forza del Buon Conſiglio Dramma per muſica. in 12.

Il Colombo Dramma per muſica. in 12.

L'Umanità Redenta opera comica in verſo per l'Annunziazione di Maria Vergine. in 12.

L'Onofrio. Opera comica in proſa, & in verſo. in 12.

Il Patrocinio d'Alberto. Dramma per muſica. in 12.

Digitized by Google

Precetti della Toſcana Poeſia. in 12.

Idea della Prattica Civile. in 12.

Lettere Miſſiue d'ogni genere. in 12.

Raccolta di Varie ſentenze, deſcrizioni, e coſe notabili di varj Autori. in 4.

L'*Epiſtole d'Ovvidio commentate in lingua Toſcana.* in fol.

Poeſie Liriche Tomi Tre, ne' quali ſi contengono Sonetti, Madrigali, Idillj, Elegie, Odi, Serenate, Prologhi, ed Anagramme Volgari. in 12.

Il Cielo Filoſofico tradotto in lingua volgare. in 12.

Il Demetrio Dramma per muſica portato in verſo recitatiuo, accreſciuto, ed abbellito. in 12.

La Partenope Dramma per muſica accreſciuta, abbellita, e portata in uerſo recitatiuo. in 12.

I Documenti del Sauio, o uero Riflesſioni Politico-Morali ſu le Masſime di Seneca il Filoſofo. in 12.

Breue Ragguaglio della Vita di Seneca in Filoſofo. in 12.

MARCUS ANTONIUS SESTINUS. v. Placidus Samperius

MARCUS AURELIUS SCODANIGLIO Panormitanus Ordinis S. Joãnis de Deo. Parẽtibus ſat honeſtis natus 11. Octobris 1658. à teneris unguiculis literarum ſtudiis addictus, duodennis in Panormitano Clericorũ Seminario exceptus eſt, in quo prima eruditionis elementa, nempè Grammaticæ, ac Rhetoricæ præcepta accepit. Mox Philoſophicis documentis apprimè inſtructus, inter ſodales ſuos doctrinâ claruit. Ut Deo ſe totum dicaret, è Theologico curſu ad Ordinis S. Joannis de Deo inſtitutum iter flectere deliberavit, quod amplexus eſt 29. Junii 1679. Vix expleto tyrocinio, & profeſſionis biennio, Romam accerſitus eſt, ut à ſecretis eſſet P. Thomæ Bonelli, tunc totius Ordinis Procuratoris Generalis: in eoque munere operam ſuam quadriennio præſtitit, & non ſine laude Ordinis negotia pertractavit. Exinde Siculam Provinciam ſemel, & iterum laudabiliter rexit, electus nempè 14. Septẽbris 1687. & 12. Junii 1695. cui etiam Provinciæ, Commiſſarii, & Viſitatoris Generalis munere, præfuit electus 15. Martii 1696. Pluries Cœnobiũ, & Noſocomiũ Calatahjeronẽſe gubernavit, quod ædificiorum magnificentiâ amplificavit, ornavitque. At cùm formidabilis terræmotus anno 1693. 11. Januarii omnia ſolo æquaſſet, infra biennium Marcus Aurelius iterum extruxit, & in meliorem redegit formã. Noſocomium verò ita pulcherrimum excitavit ad ægrotantium profectum, ut in Valle Netina primatum teneat. Anno 1701. 16. Maii ab eodem Thoma Bonello Ordinis Generali, Cœnobii, & Noſocomii Panormitani Prior electus eſt, non ſine ingenti ipſorum profectu: breviter enim Cœnobium ære alieno gravatum in difficillimis temporibus, ab omni onere liberavit. Novum Noſocomium, in duo bipartitum valetudinaria, pro nobilibus unum, pro honeſtis viris aliud, ad Urbis ſplendorem, ac ægrotorum commodum erexit; quod 15. Julii 1703. aperuit, non ſine maxima ſui laude, ac Civium cõfluentium plauſu: à rerum enim ornamentis, & ædium magnificentia mirum in modum excellere omnes fatentur: omnique verò rerum copiâ abundè munitum, laudes promeretur egregias. Ædes etiam elegãtiſſimas ad Cœnobii ornatum excitavit, cum duplici dormitorio, fontibus illuſtrato: ac tres atrii facies elegantiſſimè expolivit: quæ omnia, magnificentiâ ſuâ, ac cultu, operis conditorem concelebrant. Ingenio munitus inſigni, è bibliotheca ſelectiſſimis referta libris, quam ſibi comparavit, haud vulgarem in ſui ornamentum doctrinam, & eruditionem protraxit. Vivit vir eximius, dum hæc ſcribimus anno 1709. & Cœnobio Calatahjeronenſi iterum præeſt, quod prudentiâ, ac virtutis legibus moderatur. In lucem emiſit

Bullarium Religionis B. Joannis de Deo compendiosè editum, cum neceſſariarum, notabiliorumq; rerum Appendice. Romæ typis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ 1685. in 4.

Italicè

Tavola Cronologica della Religione del B. Giovanni di Dio detta de' Fate Ben Fratelli. Romæ apud Maſcardum 1685. in 4.

Vita di S. Giovanni di Dio Fondatore de' Frati Oſpidaleri, Miniſtri degl' Infermi, detti Fate Ben Fratelli. Panormi apud Honuphrium Gramignanum 1706. in 12. Hanc vitam etiam in elogium contraxit, inſcriptum:

Elogio di S. Giovanni di Dio eſtratta dalla ſua Vita. Ibidem apud eumdem 1707. in folio expanſo, & in 12. cum hymno ejuſdem.

Lettera di Ragguaglio d' alcune grazie concedute dal Signore ad intercesſione di S. Giouanni di Dio Fõdatore de' Frati Oſpidaleri detti Fate Ben Fratelli nella Clarisſima, e Fidelisſima Città di Catania, in queſti ultimi anni. Ibidem apud eumdem 1708. in 12.

Scripſit etiam, & breviter typis tradet

Vita del Venerabile Servo di Dio Giovãni Peccatore dell'Ordine di S. Gio: di Dio.

Cronica della Provincia di Sicilia dell' Ordine di S. Gio: di Dio.

MARCUS BASILIUS PLANCARENUS v. Marcus Plancarenus Baſilius.

MARCUS LA CAVA Panormitanus, Epiſcopus Mazarenſis: ex honeſtiſſima familia natus anno 1563. Juriſprudentiæ operam dedit, & Doctoris laureâ inſignitus, magna cum doctrinæ laude in Supremis Siciliæ Tribunalibus Advocatum egit. Pietate etiam claruit; ideoq; unà cum aliis nobiliſſimam, & adhuc florentiſſimam Societatem Pacis Panormi anno 1580. excitavit. Inde ad meliorem vitæ rationem animum vertens, anno ætatis 34. Eccleſiaſticam militiam amplexus, Sacerdotis charactere inſignitus eſt: & non multò poſt Joanni Baptiſtæ Celeſtri in Hiſpaniam contendenti, ut in Supremo Italiæ Conſilio Regentis munere fungeretur, ſe comitem dedit. Matriti ſatis perſpectâ doctrinæ ſuæ excellentiâ, à Dominico Gymnaſio Archiepiſcopo Sipontino, tunc Apoſtolicæ Sedis Nuntio apud

Digitized by Google

apud Catholicum Regem, & inde S.R.E. Cardinali, in ſuum Auditorem delectus eſt; & anno 1603. à Philippo IV. Regius Capellanus renunciatus: anno verò 1604. ad Epiſcopalem Infulam Mazarenſis Eccleſiæ evectus eſt. Romæ à Paulo V. conſecratus Panormum remeavit anno 1606. ubi magno plauſu viſus, magnaque honoris ſignificatione à Duce Feriæ Prorege exceptus eſt. Ad Eccleſiam ſuam profectus in ea regenda egregii, immò Sanctiſsimi Paſtoris virtutes mirum in modum detexit. In pauperes ſemper profuſus, propè omnes Epiſcopii proventus in ægentes, in loca pia, Cœnobia, ac Regulares familias erogavit: quam ſingularem animi liberalitatem, hyeme ſæviente, ferventius obſervabat; oſtiatim enim per hybernas glacies excurrens, pauperes ſedulò perquirebat, alioſque ad hæc charitatis officia extimulabat. Anno 1624. graſſante in Siciliam peſtilentiâ ſupremas charitatis metas attingere viſus eſt; omnes enim & ſublevare curabat, ac paterno amplectebatur amore. Novis ædificiis Epiſcopii ædes amplificavit, ut etiam ſacellum SS. Domini Cruci affixi in Urbe Drepani. Sacrâ ſupellectile Cathedrale Templum ditavit. Diœceſanam Synodum bis ad morum reformationem coegit. Mille & ſexcenta aurea annua, quinquaginta Sacerdotibus Mazarenſibus diſtribuenda è menſa Epiſcopali aſſignavit; qui horis canonicis ad divini cultus ſplendorem ſemper intereſſent. Vicario ſuo, ac Viſitatori Generali uncias ducentas annuas conſtituit, ut Diœceſanos à quacumque ſolutione liberaret. Tandem egregiis cumulatus virtutibus, non ſine magno omnium dolore, ſanctiſſimè vitam abſolvit Mazaræ 4. Auguſti anno 1626. ac nihil ex ſpolio regio Ærario reliquit, omnia enim pauperibus diſtribuerat; ideoque ut, quo decebat honore, tanto Præſuli funus celebraretur, ex Regio Patrimonio ſumptus accepti. Sepulchro in Cathedrali Mazarenſi hæc appoſita eſt inſcriptio.

Marcus la Cava Panormit. Mazarienſi Præſulatu ad vigeſimum ſecundum annum laudabiliter geſto, ſexageſimo tertio vitæ functus, largitatis memoriam, ſuiq; deſiderium cunctis reliquit pridie nonas Auguſti M. DC. XXVI.

De eo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. p.* 527. *Fráciſcus Baronius de Majeſt. Panor. lib.* 3. *cap.* 8. *p.* 136. & Vincẽtius Nobilis *in Theſauro Abſcondito pro Drepanitanæ Virginis gloria p.* 89. *&* 90. Edidit

Conſtitutiones Synodales. Panormi apud Angelum Orlandum 1624. in 4.

MARCUS MANALOPOLUS Meſſanenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, ex Theologorum Collegio Meſſanenſi, & Concionator diſertiſſimus. Claruit anno 1640. Ipſum laudant Placidus Reina *in not. hiſtor. Meſſan. p.* 2. *pag.* 529. Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Marian. p.* 2. *pag.* 84. & Bernardus Raja *in carmin. Officinæ p.* 1. *pag.* 206. Edidit Italicè

Oratione ſacra della Lettera ſcritta da Maria Vergine a' Meſſineſi detta nel Duomo di Meſſina nel 1639. Meſſanæ 1639. in 4.

MARCUS PLANCARENUS BASILIUS Meſſanenſis, Franciſco Pharaonio præceptore humanioribus literis eruditus eſt. Amœnioribus ſtudiis addictus, ac Poeſi non vulgariter excultus claruit. Florebat anno 1531. quo anno epiſtolam nuncupatoriam dedit Panormi Antonio Minturno; ipſi enim amiciſſimo opuſculũ nuncupavit inſcriptum:

De numeroſo heroici carminis artificio compendiaria inſtitutio. Editum eſt poſt Franciſci Pharaonii Inſtitutiones Grammaticas à ſe recognitas. Venetiis apud Floravantes 1581. in 8. & alibi ſæpius.

Vitam Franciſci Pharaonii, & Epicedion in ejuſdem funere. Prodiit ſæpiſſimè cum eiſdẽ Inſtitutionibus Pharaonii, præſertim Panormi typis Hieronymi Roſſelli 1639. in 8.

MARCUS A S. ROSALIA Panormitanus Ordinis Diſcalceatorum S. Auguſtini Congregationis Italiæ. Natus Panormi anno 1604. ex familia Vita, jam gravioribus ſcientiis inſtructus, regularem diſciplinam amplexus eſt 1626. & in Cœnobio Panormitano S. Gregorii ſolemnia emiſit vota 26. Aprilis 1627. Abſoluto tyrocinio iterum Philoſophiæ, ac Theologiæ curricula confecit: morum integritate conſpicuus tyrones, ac Ordinis juniores profeſſos inſtruxit. Plura gubernavit Cœnobia: bis Provinciam Panormitanam Provincialis munere rexit, nõ ſine prudentiæ laude. Obiit tandem Panormi in memorato S. Gregorii Cœnobio 14. Martii an. 1676. Edidit

Sacrarum Cæremoniarum pro Miſſa ſolemni, ac privata, Breviloquium, ſive Compendium. Panormi typis Petri de Iſola 1667. in 8.

Sacrarum Cæremoniarum compendium pro Hebdomada Majori. Ibidem typis Dominici de Anſelmo 1668. in 8.

MARCUS A ROBORE Siculus, ut ex indice Siculorum Poetarum Jo: Vigintimillii patet, quem ſuo de Poetis Bucolicis libro præfixit: at incertæ patriæ. Poeſi claruit, inter Accenſos Academiæ Panormitanæ adſcriptus an. 1573. Hujuſce extant Italicè

Rime. In libro: *Rime degli Accademici Acceſi di Palermo.* Panormi apud Jo: Bapt. Maidam 1573. in 8.

MARCUS SERIUS Panormitanus Sacerdos, Prothonotarius Apoſtolicus, Sacræ Theologiæ, & Utriuſque Juris Doctor eximius: Ven. D. Hieronymi de Panormo viri ſanctimoniæ famâ præclariſſimi diſcipulum fuiſſe, ipſemet ait apud D. Vinc. Auria *in hiſt. Cruc. Panor. pag.* 39. Vir à cumulata doctrina clariſſimus; tum ſcholaſticâ tum morali ſcientiâ inſigniter excultus eminuit: ac in Cæſareis, & Pontificiis Juribus verſatiſſimus fuit. Hinc ob multiplex doctrinæ ornamentum, meritò egregiam promeruit æſtimationem, honoreſq; nonnullos; fuit etenim primùm Eccleſiæ S. Urſulæ Panormi Capellanus; inde à Panormitano Senatu Parochus, & Beneficialis Eccleſiæ S. Mariæ de Monteſerrato in Panormitano ſuburbio electus: & anno 1647.

ad

Digitized by Google

ad Parochialem S. Hippolyti Eccleſiam tranſlatus. In S. Inquiſitionis Officio à Conſultationibus, & Cenſuris fuit. In Panormitana Diœceſi Judicem,ac Examinatorem Synodalem egit: & nonnullis Monialium Monaſteriis præfuit, Archiepiſcopi Panormitani nomine,ut vocant,Deputatus,à F.D.Martino de Leō & Cardenas Panormitano Præſule electus,cui gratiſſimus fuit. Morum elegantiâ immò eximiâ probitate apprimè enituit: nā à laudato Hieronymo de Panormo,omnibus numeris abſoluto,ac celeberrimo, in rebus ad animæ sāctimoniā ſpectantibus inſigniter edoctus, virtutes coluit egregias. Panormi tandem deceſſit 25.Septembris an.1663. & in Eccleſia D. Urſulæ ſepultus eſt, ubi hoc legitur epitaphium.

D.Marcus Serio S.T.D. eximius, ac beneficentiſſimus Beneficialis Suburbii,dum optimæ parenti Eliſabeth, & Joanni artis medicinæ Doctori amantiſſimo Fratri hunc ſterneret lapidem,ſic ait:Collecti ſalvete cineres ,meus inter vos interea vivit amoris ignis, poſt ignem meos tandem expectate cineres. 25.Menſis Septembris an. ab Orbe Redempto 1663.

Ipſum laudat Vincentius Auria *in hiſt. Crucifixi Panorm.p.39.* & Vincētius Tancredus *quaſt. moral.par.2.tr.5.quær.4.§.2.pag.215.*Edidit

De Officio, & Parochi Poteſtate Tractatum. Panormi apud Petrum Coppolam 1647. in fol.

De reſtitutionis onere Tractatum. Ibidem apud eumdem 1647. in fol.

In Sanctam Cruciatam Bullam Tractatum. Ibidem typis Joſephi Biſagni 1650. in fol.

De Statu Religioſo Tractatum. Ibidem apud eūdem 1650. in fol.

In primæ, & ſecundæ tabulæ præcepta Tractatum. Ibidem apud eumdem 1651. in fol.

In Bullam Clementis VIII. ſuper reformatione Parochiarum Urbis Felicis Panormi Tractatum unicum. Ibidem apud eumdem 1652. in fol.

In Eccleſiæ Cenſuras Tractatum. Ibidem apud eumdem 1655. in fol.

In D.Thomæ Summam Brevem expoſitionem. Ibidem apud eumdem 1656. in fol.

De legibus Tractatum. Ibidem apud eumdem 1658. in fol.

In Sanctæ Inquiſitionis Officium Tractatum. Ibidem apud eumdem 1660. in fol.

Aliquas noſtri Marci Sententias in Bullam Cruciatæ,cenſoriâ notâ affecit P.Barnabas Gallegus Hiſpanus Ordinis Prædicatorum;ſed Marcum Apologeticâ Reſponſione vindicare curavit F. Ludovicus à S. Raymundo etiam Hiſpanus, Ordinis Diſcalceatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, edito libro Hiſpanâ linguâ inſcripto: *Queſtion Apologetica en defenſa de algunas propoſiciones, que el muy R. P. M. F. Bernabe Gallego de Vera del Orden de Predicadores cenſura al D.D.Marcos Serio Beneficiado,y Rector de la Igleſia de S.Hyppolito de la Cindad de Palermo, y Calificador del S. Officio de la Inquiſicion en el Reyno de Sicilia.* Panormi apud Joſephum Biſagnum 1656. in 4. in eo emeritis laudibus noſter Marcus exornatur.

Scripſit etiam Italicè

Veridica Relatione de' Tumulti occorſi nell' anni 1647. e 1648. nella Città di Palermo. Hanc Relationē citat Vincentius Auria *loc.cit.* at Auctoris M. S.authographum in 4. extat apud me.

MARCUS VALDESIUS Panormitanus, in rebus aſtronomicis verſatiſſimus. Claruit anno 1604. quo edidit librum inſcriptum:

De ſorte Hominum, in quo de Vera Aſtrologia. Panormi, & Meſſanæ typis Petri Breæ per Laurentium Vallam 1604. in 4.

MARIA CRUCIFIXA A CONCEPTIONE Agrigentina, Monialis Sanctimoniā celeberrima. Non eſt cur meo calamo celebrentur ejus vitæ geſta; neminem enim latent hujus Virginis virtutes, ac ſanctitatis fama: ideoque pauca hic tantùm adnotabo. In lucem edita eſt Agrigenti 29. Maii anno 1645. Pater ei Julius Maria Thomaſius oppidi Palmæ in Sicilia Dux, ac Lampaduſæ Princeps,de quo in primo hujus operis tomo *pag.416.* Mater verò Roſalia Traina Panormitana, Franciſci Traina Epiſcopi Agrigentini neptis, quæ defuncto Julio, in Cœnobio Palmæ monialis, Sororis Mariæ Sepultæ nomen accepit,& virtutes coluit egregias;ut ex funebri oratione Hieronymi Jovini edita Panormi anno 1692. & Hieronymo Turano *in vita Mariæ Crucifixæ lib.1. cap. 2. & 3.* liquidò patet. His ortа Parentibus Maria à teneris annis ſummo pietatis ſtudio educata,futuræ ſanctimoniæ ſpecimen dedit; ab ipſo enim pueritiæ exordio perfectionis iter arripuit.Hinc ſervato innocentiæ candore,ad Sponſi Cœleſtis nuptias tranſiit in Cœnobio SS. Roſarii in oppido Palmæ ſub regula S. Benedicti, in quo Iſabellæ Thomaſiæ nomen, in Mariæ Crucifixæ à Conceptione immutavit; ibiq; ſolemnia emiſit vota 28.Maii anno 1662. In eo Sanctimonialium Gynæceo, quod paulò ante Julius ejus pater excitaverat, omnium virtutum ſplendore mirabiliter refulſit; ac ad altiſſimum ſanctimoniæ faſtigium conſcendit; charitate enim in Deum, & animarum ſalute inſigniter æſtuavit: in Deiparam Virginem ſingulare ſtudium fovit: obedientiâ penitus admirabili claruit: profundiſſimâ ſui cognitione menti defixâ, egregiam humilitatem acquiſivit, & aluit. Corpus duriſſimis macerationum generibus dirè confecit:ejuſque patientiam adauxere mira, quæ Deus in ipſam plenâ manu congeſſit: nempè innumeros morborum cruciatus, ſpiritus ariditatem, ſcrupulorum moleſtias, diuturna dœmonum certamina, ac flagella, & alia quæ inconcuſsâ animi conſtantiâ uſque ad ſupremam vitæ lineam fortiter pertulit.Ea omnia, quæ Chriſtus Dominus Paſsionis ſuæ tempore toleravit, ipſa ſingulari Dei beneficio in corpore ſuo, præſertim in corde,experta eſt; quorum mole obruta ceſſiſſet,ni divinâ ope ſponſus amātiſſimus vires refeciſſet, ac fortitudinem ſupra naturæ limites contuliſſet. Ad luculentum Dominicæ Paſſionis teſtimonium, in ejus pectore

pro-

Digitized by Google

propè cor, admirabilē crucem divinitùs inſculpſit Cœleſtis Amor, in cujus medio aureum cor; eamque charitatis teſſeram uſque ad mortem retinuit. Damnatorum pœnas per quadraginta horas pertulit, ut aliquot animas in eaſdem jamjam ruituras liberaret. Ad altiſſimæ contemplationis gradum à Deo ſuaviter elata, extaſes ſæpiſſimè paſſa eſt. Supernis illuſtrationibus mirificè affecta, viſionum, revelationum frequentiâ, diviniſque deliciis, & chariſmatibus abundè cumulata fuit. Odorem è ſuo corpore emittebat ſuaviſſimum ſuprà omnem aromatum, florumque fragrantiam. In ſacrarii munere S. Catharinam Senenſem adjutricem habuit, & magiſtram, cujus conſuetudinem diu experta eſt. Cum ipſa etiam S. Roſam Limanam in ſui tutelam pluries habuit, quæ Mariæ noſtræ nomine munia ſibi commiſſa perfecit: & cum eadem, & tutelari Angelo, ac Deipara Virgine Mariæ Crucifixæ perſæpè ſe ſpectabilem fecit. Cœleſtem ſapientiam adepta, etſi literarum humanarum penè rudis, mirum in modum divina penetrabat, & expendebat arcana: eòque pertingere viſa, quò doctiſſimus quiſque longo ſtudio non accederet. Doctrinam cœlitùs hauſtam egregiâ animi demiſſione, ac puerili ſimplicitate exornavit. Prophetico ſpiritu illuſtrata innumera prædixit, multaque admiranda patravit. At quę Virgo hæc admiranda geſſerit, cùm mei inſtituti limites excedant, aliis enarranda relinquo. Jam de ejus vita, & miraculis proceſſus Ill. Franciſci Ramirez Agrigentini Epiſcopi auctoritate sūt congeſti; qui Mariā Crucifixam eximiis æſtimationis officiis non immeritò proſequutus eſt. Jam Hieronymus Turanus Agrigentinus Canonicus ejus vitam eleganter ſcriptam typis conſignavit Agrigenti anno 1704. Hoc unum breviter addam, angelicam potiùs, quàm humanam traduxiſſe vitam: ideòque cùm ejus ſanctimoniæ fama longè, latèque excurriſſet, prænunciato mortis ſuæ tempore, ad cœleſtes nuptias evolavit in memorato Palmæ Cœnobio 16. Octobris anno 1699. Triduo corpus inhumatum expoſitum eſt, ut confluentium pietati fieret ſatis. Multa admiranda patravit, quibus ſanctitatis opinio confirmata eſt. Sepulchro jam conditâ, pluries ex ſepulturæ loco à nonnullis, multorum velut inſtrumentorum modulantium armonia proſilire audita, ſupra omnes modos muſicos dulciſſima: odor verò in cella, ubi animam efflavit puriſſimam, adhuc ſervatur ſuaviſſimus. Ejus effigies Romæ, & Panormi ære inſculpta eſt, ut communem populorum devotionem expleret. Ipſam laudant Antonius Natalis in libro inſcripto: *Glorie del Sacerdotio*, recuſo an. 1701. *par.* 3. *cap.* 1. *pag.* 196. & in libro: *La Spada del dolore della Reina de' Martiri cap.* 6. *pag.* 30. juxta editionem anni 1701. Monumenta Gallica Trevolciana *an.* 1702. *to.* 5. Multa ex Confeſſariorum obedientia ſcripſit aſcetica, quæ forſan lucem videbunt; & horum aliqua circumferuntur. Solùm prodiere Italicè

Della orribile bruttezza dell' Anima d'un Sacerdote, che celebra il divino Sacrificio in peccato mortale. Romæ 1672. in 24. & Panormi apud Petrum de Iſola 1675. in 24. Prodiit ſuppreſſo nomine, ipſa adhuc ſuperſtite. Inde in libro inſcripto: *Glorie del Sacerdotio,* auctore P. Antonio Natale Panormitano Soc. Jeſu. Panormi apud Coppulā 1693. in 24. *cap.* 3. *à pag* 144. & iterum in eodem libro recuſo Panormi apud Conſtantium 1701. in 24. *par.* 3. *cap.* 2. *à pag.* 198. ubi noſtræ Mariæ Crucifixæ nomen appoſuit.

Le Salutationi del SS. Roſario, e delli ſegnalati cinque Gaudii di Maria Vergine Noſtra Signora. Panormi apud Conſtantium 1700. in 16.

Scielta di Lettere Spirituali, raccolte fra le molte, che ſcriſſe, per ſaggio del di lei Spirito, e per edificazione dell' Anime divote. Agrigenti apud Felicem Marinum 1704. in 4.

In ejus vita edita à Hieronymo Turano, ibidem apud eumdem 1704. in 4. extant nonnulla ejuſdem Mariæ Crucifixæ: præcipuè verò *in lib.* 1. *cap.* 16. *à pag.* 99. *& ſeq.* Tractatus inſcriptus:

Stato dell' Unione Perfetta dell' Anima con Dio diſtinto in Tre Gradi, e ogn'un di queſti in altri tre Gradini. Et *lib.* 3. *cap.* 1. *à p.* 316. alius Tractatus, cujus titulus eſt:

Stato d'altiſſima Unione con Dio.

MARIA MAGDALENA A S. AUGUSTINO Nobilis Panormitana, Sanctimonialis in Monaſterio Panormitano Sanctarum Annæ, & Tereſiæ Ordinis Carmelitarum Excalceatarum, in ſæculo Cæcilia Fardella. In lucem edita Panormi 28. Januarii anno 1611. præclariſſimis orta parentibus, Placido Fardella Pacechi Principe, & S. Laurentii Marchione, & Anna Maria Pacecho, ex Marchionibus Villenæ, à teneris annis magnâ curâ educata eſt. Conſpicua generis claritas, elegantiſſima corporis ſpecies, ac paternæ domus divitiæ latiſſimam ſæculi gloriam Cæciliæ promittebant: ideoque parentes Magnatum nuptiis deſtinaverant: attamen poſt diuturnum ſpiritus, ac carnis conflictum, ſpretis ſæculi blandientis lenociniis, de Mundi præſtigiis, parentum amore, ac ſui ipſius colluctatione mirabiliter triūphavit: hinc ad Cœleſtis Sponſi nuptias tranſiit, & in memorato SS. Annæ & Tereſiæ Cœnobio religioſæ familiæ habitum accepit 22. Julii anno 1635. ibique Cæciliæ nomen cum Mariæ Magdalenæ à S. Auguſtino immutavit. Abſoluto probationis anno, ſolemnia emiſit vota 28. Auguſti an. 1636. Moleſtiſſimis animi cruciatibus, internâ ariditate, tentationum certaminibus, aliiſque anguſtiis, Sponſæ ſuæ animam Deus expurgavit, ſimul & roboravit. Hinc heroicas maſculi animi virtutes adepta eſt, quibus mirabiliter effulſit. Cœleſti lumine illuſtrata, nonnullis divinæ beneficentiæ donis locupletata eſt; & ad intima contemplationis penetralia intromiſſa. Gynæceum ſuum ſextùm eâ prudentiâ, diſciplinæ regularis zelo, ac virtutis laude rexit, ut ſingulares promeruerit laudes. Puellas, regulare inſtitutum recenter amplexas, pluries cum fructu

in-

inſtruxit: ac verbo & exemplo ad ſanctimoniã adipiſcendam excitavit. Dum ſecundò Monialibus ſuis præerat, eâ inſtante, Monaſterium in meliorem locum translatum eſt, ubi nunc, ad Panormitanæ Urbis ſplendorem magnificè erectum, ſanctiſſimè efflorct: quod non ſine magno ipſius labore, ſumptu, prudentiæ, ac patientiæ exemplo eveniſſe, ex ejuſdem Translationis hiſtoria apertè colligitur. Demum meritis, annisque plena ſanctè deceſſit 20. Novebris 1694. non ſine ſanctitatis famâ. Cadaver odorem efflavit ſuaviſſimum, ut etiam cella è qua ad Cœlum evolavit. Ejus vita elegantiſſimè ſcripta, Blaſio à Purificatione Auctore, prodiit Romæ anno 1703. Ipſam etiam laudat Joannes Paulus ab Epiphania in epiſtola nuncupatoria libri inſcripti: *Il Cigno Moribondo*, quem ſub Victo[illegible] tis nomine edidit, ut etiam *in* [illegible] 235. Scripſit Italicè

[illegible] e Translatione del Monaſtero di S. [illegible] melitane Scalze nella Felice Città di Palermo. [illegible] iis apud Turrinum 1672. in 4.

Riſleſſion[illegible] *ra la Regola, e Conſtitutioni delle Carmelitane S*[illegible]*lze*. m.s. ex vita *lib. 2. cap. 6. pag. 131. lib. 3. cap* [illegible] *pag. 258. & cap. 18. pag. 316.*

Eſortationi [illegible]*meſtiche*. m. s. ex eadem vita *lib. 3. cap. 11. pag.* [illegible]65. *& cap. 18. pag. 315.*

MARIANU[illegible] ACCARDUS Netinus, Jurisconſ[illegible]ltus, Or[illegible]or, & Poeta doctiſſimus. Eximiâ polluit dexte[illegible]te in rebus agendis; ideoq; ad pertractanda Romæ magni momenti negotia tum à N[illegible] Urbe, tum à Raynaldo Montauro Epiſco[illegible] [illegible]phalæditano adhibitus eſt. Raynaldus in [illegible]aniam profecturus Marianum accerſivit, ut [illegible]m ſe ſocium adderet; at cùm Neapolim [illegible]eniſſet, & jam velificaſſe comperiſſet, [illegible]olitani Proregis conſilio, Raynaldũ [illegible] itinere ſequutus eſt. Ab Ugone Mone[illegible] [illegible]iæ Prorege in regiam aulam ad[illegible] [illegible]cretarii munere fungeretur, ſui [illegible], ac doctrinam inſigniter detexit. [illegible]ilentiâ armorum Præfectum Neti [illegible] teſtatur Vincentius Littara *de reb.* [illegible] 147. ubi Mariani laudes ſervantur: [illegible]: de eadem peſtilentia in Sicilia, [illegible]te anno 1521. agit, ex quo tem-[illegible] noſtri [illegible]ani rectè deducimus. De eo etiã Lucius Marin[illegible]us *in epiſtolis lib. 5. & 9.* Scripſit *Epiſtolas*. Harum una extat apud Marineum *lib. 5. cit.* aliæ duæ à Littara prædicto citantur *p. 141. & 147.*

MARIANUS ALCAMENSIS Capuccinus, vir omni virtutum genere exornatus; præcipuè ab orationis ſtudio, animarum zelo, ferventiſſimâ Divini Verbi prædicatione, Sanctorumq; Patrũ lectione meritò laudatus. Martyrii deſiderio mirum in modum æſtuavit; ideoque in Germaniam, ac Perſiam profectus, prædicatione, vitæq; exemplo Catholicam Fidem propagavit, hæreſes, quæ memoratas regiones peſſimè fœdaverant, doctrinâ, & morum innocentiâ oppugnavit. Ob Catholicæ Religionis amplificationem multùm deſudavit, multaſque pertulit moleſtias: ejuſq; operâ mirabiliter ibi adauctus veræ Religionis cultus, ac graviter enervati hæreſis errores. Hinc Hæreticorum invidia in Marianum exarſit, qui ad labefactandam ejus caſtitatẽ meretrices in ipſius cubiculum immiſerunt, ac mortẽ exploſo in ipſum ſclopo intuliſſent, ni divinâ virtute igneus globulus ad Mariani pedes ſine læſione defluxiſſet. In Siciliam regreſſus Panormitanę Provinciæ præfuit anno 1561. quã eximio virtutum exemplo, ac exhortationum fervore gubernavit, & ad ſeveriores diſciplinæ leges mirabiliter excitavit. Tyrones etiam Religionis inſtituit, & Provinciæ Panormitanæ Definitorem egit. Doctrinâ clarus, inter S. Officii Cenſores fuit adſcriptus. Pluries à Matthia Imperatore, qui ipſius reditum exoptabat, accerſitus, ut in Germaniam remearet, etſi martyrii deſiderio, animarumq; extimulatus, ad profectionem anhelaret, morborum pondere ac ſenectute gravatus, ſe imparem operi putavit. In Deiparam Virginem ſingulare ſtudium fovit, ſummoq; animi ardore ejus cultum nõ ſine admiratione propagare curavit: aſſiduis enim cõcionibus, Virginis laudes proclamabat; & diu, noctuque de ea ſcribens, ferventiſſimè deſudavit. Devotionis B. Mariæ Virginis de Stellario inventor, in omnia Siciliæ loca diſſeminavit: Panormi in Principe Templo per menſes quatuor quotidie ſine interruptione de Immaculata Virginis Conceptione; ejuſq; Stellario conciones habuit: multaſq; ad hujus cultum excitavit Eccleſias Drepani, Alcami, & alibi: Panormi verò in Eccleſia S. Eliſabethæ Monialium Capucinarum altare erexit. Virginis amorem expertus, ab eadem ſingularia ipſi collata beneficia, inter quæ hoc unum non prætercam, quòd in pervigilio Immaculatæ Conceptionis ejuſdem Virginis, cum Panormi gravi oppreſſus morbo decumberet, & manus, pedeſq; podagrâ affectos movere vix valeret: Virginem exoravit, ut permitteret mane in ejuſdem laudem miſſæ ſacrificium offerre poſſet. Illuceſcente die incolumis è lecto ſurrexit, miſſamq; celebravit: at abſoluto ſacrificio, ita invaluere dolores, ut opus fuerit Fratribus, ac Roccho Pirro ejus amico, prę manibus ad cubile deferri. Gratiâ curationum, & Prophetiæ dono perfuſus claruit, ac virtutũ omnium laude præfulſit. Memoratus Pirrus aliquando geſtientem invenit; acceperat enim, Imperatoris operâ, ab Ordinis Generali facultatem, ut in Alemaniam navigaret; at paulo poſt lacrymis perfuſum vidit; cui interroganti, reſpondit: Aſſecutum Superioris facultatem aliò me Dominus vocat, ac exoptatum martyrium haud conſequar. Elapſis itaque paucis diebus graviter ægrotavit, at virtutibus meritiſque plenus ſanctè deceſſit Panormi anno 1621. & ad viri egregii corpus magna confluxit populi multitudo. Multa de Mariano Pirrus teſtis oculatus *in not. Eccl. Mazar. p.* 579. Sebaſtianus Bagolinus *Epigr. p.* 88. Hippolytus Marracius *in Bibl. Marian. par. 2. pag.* 88. Dionyſius Genuenſis *in Biblioth. Capuccinor. p.* 233. qui mendoſè in oppido

do Alcami mortuum ait, Marcellus Piſe *tom.* 3. *annal. Capucin. ann.* 1621. *à n.* 19. *pag.* 399. Paganottus *de Maria Triumphante cap.* 6. Fortunatus Hueberus *in Menologio Franc.* 8. *Martij pag.* 660. *&* 23. *Sept. pag.* 1836. Edidit

Officium Parvum Stellarij Gaudioſi, Doloroſi, & Glorioſi Beatiſſimæ Virginis Mariæ. Panormi apud Angelũ Orlandũ, & Decium Cyrillũ 1615. in 8.

Labyrinthum Beatiſſimæ Virginis Mariæ. Ibidem apud eoſdem 1612. in 12.

Poemata varia, & devotiſſima in laudem Beatiſſimæ Virginis Mariæ. Ibidem 1612.

Addit Dionyſius cit.

Plures Palmulas in folio, & alia diverſa opuſcula carmine, & proſâ. Ibidem. 1613.

Italicè

Modo di contemplare la corona di M. V. nello Stellario Gaudioſo, predicato dal P. F. Mariano d'Alcamo Capuccino nel Duomo di Palermo nel 1608. *raccolto da D. Michiele Caruſo.* Panormi apud Jo: Antonium de Franciſcis 1608. in 12. & iterum apud eumdem 1611. in 8.

Reliquit etiam m. ſs.

Elucidationem in primam partem D. Thomæ. Servatur m. ſs. manu ipſius auctoris exarata in Bibliotheca Cœnobij Genuenſis Capuccinorum.

In Orationem Dominicam, quæ mare Oceanum Concionatorum pauperum nuncupatur, Tomos tres. in fol. extant m. s. in Bibliotheca Capucinorum Panormi; ubi etiam aſſervatur Italicè

Quareſimale Tomi due. m. ſs. in 4.

MARIANUS BICHETTUS Panormitanus Societatis Ieſu vir doctrinâ, ac prudentiâ clarus; nè dum graviores, verùm etiam & politiores literas egregiè coluit. Solemnia vota professus, obijt Panormi in Domo Tertiæ Probationis S. Franciſci Xaverij 17. Julij ann. 1647. Edidit Italicè ſuppreſſo nomine

Argomento del funerale, che ſi fà nel Tēpio Maggiore di queſta Città dal Fedeliſsimo Regno di Sicilia à 20. di Febraro 1647. nella morte del Sereniſs. Infante Baldaſſare Principe delle Spagne, ſeguita in Saragoza d'Aragona à 9. d'Ottobre 1646. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 4. Extat & epigramma in libro: *Selecta Epigrāmata.* Panormi apud Hæredes Jacobi Maringo 1656. in 12.

MARIANUS BONINCONTRVS nobilis Panormitanus Juriſconſultus celebris. Doctorali donatus laureâ in Ferrarienſi Academia, à doctrina celebratus, inter præſtantiores Siciliæ Advocatos adnumeratus eſt. Ingenij eminentiſſimi aciem Poeſi tum Latinæ, & Etruſcæ, tum vernaculæ egregiè addixit: & in utraque mirum in modum claruit. Linguas calluit Latinam, Germanicam, Gallicam, Hiſpanam: & Ferrarienſis Ducis fuit à Secretis. Jo: Baptiſta Gyraldus Cinthius in libro: *diſcorſi di varie conſiderationi di Poeſia pag.* 78. Mariani ingenium acutum, vividũque laudat; additque, quòd dum Ferrariæ degeret, ad animi oblectamentum, aliquas cantiones concinnabat, quas *Sonetti,* Italicè dicimus: quarum carmina rhythmica egregio ſono rectè reſpondebant; verborumque cultu eminebant; ſed ſignificatione penitus inania nihil dicebant: indè veluti clarorum virorum fœtus evulgabat; innuebatque, quòd expoſitionem meditabatur; in ijs enim admiranda occludi fingebat: quâ ſimulatione aliorum ingenia extimulabat, ut varias, in eaſdem opiniones elicerent. Inter alias cantiones, unam edidit, quâ mortem Ducis Urbinatis deplorare videbatur, eamq; Gyraldus adducit loc. cit. ac aliquot in ipſam ponderationes emiſit; quibus vir quidam apprimè doctus excitatus, luculentum in ipſam commentarium ſcripſit, in quatuor libros diſtributum, quod tunc legebatur: ac ex nullius argumenti re, ea extorſit, quæ Marianus nunquam vel legerat, vel excogitaverat: de hac re etiam Leo Allatius *in epiſtola ad lectorem Poetar. Antiquor. pag.* 17. Amœniſſimo ingenio munitus, ludicram Poeſim coluit, multaque lepidiſſima mirabiliter ſcripſit. Claruit anno 1580. Ipsũ emeritis laudibus extollunt Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par.* 1. *p.* 195. Vincentius de Joanne *in Panor. triumphant. lib.* 12. *pag.* 124. Leonardus Orlandinus *in diſc. Siciliæ pag.* 83. Matthæus Donia *in Polyſtich. pag.* 26. Franc. Flaccomius *in Sicelide ſect.* 3. *pag.* 38. & clariſſimus Jo: Marius de Creſcimbenis *in Hiſt. Poeſis vulgaris lib.* 4. *pag.* 282. Hujus extant maternâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis par. 1. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1645. in 12. & iterũ apud Ioſephũ Biſagniũ 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burleſche. In Muſis Siculis par. 3. Panormi apud Biſagnium 1651. in 12.

Multa etiam ſcripſit, quæ m. ſs. vagantur. Solummodo vidi Italicè:

Capitolo in lode della Torta.

Paſtorale, in cui riprova la converſatione delle Città.

Epiſtola per la Peſte di Palermo del 1575. Ludrica m. s. apud me.

Epiſtole due del 1568. *e* 1571. *ad Antonio Faraone Veſcovo di Cefalù.* Ludrico etiam ſtylo m. ſs. apud me.

MARIANUS BONONIA Panormitanus Sacerdos nobiliſſimo genere ortus, ſanguinis claritatem literis exornavit: gravioribus diſciplinis addictiſſimus, Sacræ Theologiæ, & Iuriſprudentiæ laureâ donatus eſt: ac doctrinæ ſplendore effulſit. Amœniores etiam literas coluit, Muſas adamavit, & in Reaccenſorum Academia recenſitus, ingenij monumenta cum laude emiſit. Eccleſiæ Panormitanæ Canonicus electus, Judicis, & Examinatoris Synodalis munere decoratus eſt: ac in Archiepiſcopali Eccleſia Montisregalis Vicarium Generalem egit. Obijt tandem Panormi 29. Octobris an. 1659. & in Cathedrali Eccleſia ſepulturæ traditus eſt. Ipſius laudes habes apud Franciſcum Baronium *in Siculæ nobilitatis amphitheatro pag.* 6. Alphonſum Salvum *in proſis academic. pag.* 25. & Ioſephũ Galeanum *in Muſis Siculis to.* 2. *par.* 2. *pag.* 68. *& par.* 4. *pag.* 270. Maternâ linguâ edidit

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis par. 2. to. 2.

Panormi apud Decium Cyrillum 1646. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Sacre Siciliane. In eiſdem Muſis par. 4. Ibidem apud Biſagnium 1653. in 12.

Edenda hæc alia reliquit m. ſs.

Rime.

Canzoni in lingua Siciliana ſecondo la teſſitura del Petrarca.

Diſcorſi, e Lettioni Accademiche.

MARIANUS BRUSCATUS Panormitanus, natus 7. Septembris 1646. Patris Fräciſci veſtigia ſequutus, publici Tabellionis munus amplexus eſt; idque in oppido Hyccaris exercuit: nunc in Vicaris oppido degit, ac eaſdem partes adimplere ſedulò curat. Politiores literas coluit, ediditque Italicè

La Notte Sacra, detta la Paſtorale, per la notte di Natale. Tragedia ſacra. Panormi apud Barberam, & Rummolum 1680. in 12.

La Sceſa della Croce in ottava, e terza rima Toſcana. Ibidem apud Angleſem, & Leonem 1693. in 8. Siculâ linguâ

La Corona ſpirituale in ottava rima Siciliana, cõſiſtente nella Quareſima ſopra l'Evangelij correnti, Stabat Mater, Dies iræ, e ſette parole, che diſſe Criſto nella Croce. Ibidem apud Angleſẽ, & Leonem 1691. in 8.

Lu divotu annuali ſupra l' orationi dominicali dell'annu. Ibidem apud eumdem 1692. in 12.

La Vita dulurùſa di M. V. Avvocata di li Piccaturi. Ibidem apud eumdem. 1692. in 12.

Lu Cuntraſtu di la Cucca, e di lu Surci in ottava rima Siciliana. Ibid. apud eumdem 1692. in 8.

Lu chiantu di Sicilia per l'occurſu di lu Terremotu in terza rima. Ibidem apud eumdem 1693. in 8.

Prælo parata habet hæc alia Italicè:

Il caſtigo d'Amore opera paſtorale in verſo.

L'Innocente tradita opera boſcareccia in verſo.

Rime diverſe.

Lettere di complimento.

Li patimenti di un carcerato applicato all'Anime del Purgatorio.

MARIANUS CARAFA Panormitanus, Juris utriuſq; Doctor, ac Poëta eximius. Obijt Panormi 10. Novembris 1648. & in Eccleſia S. Nicolai de Tolentino ſepultus eſt. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis to. 2. par. 2. pag.* 113. Scripſit maternâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagniũ 1662. in 12.

MARIANUS CELIUS Meſſanenſis Societatis Jeſu, natus anno 1595. ad Societatem acceſſit anno 1612. in qua ſolemnia emiſit vota. Gravioribus diſciplinis excultus, ac doctrinâ cumulatus, præter humaniores literas, Philoſophiam, ac Moralem Theologiam docuit: & per annos tredecim doctiſſimè ſacras literas expoſuit. Pietate mirificè enituit, & Sacrificijs omnibus, quæ in Eccleſia Societatis offerebantur, adſtare conſuevit, etſi ætate gravatus. Octogenario major deceſſit Panormi 11. Novembris 1676. De eo Bibliotheca Societatis Ieſu *pag.* 581. & P. Ant. Natalis *de Cæleſt. converſatione p. 1. c. 23. n.* 126. *pag.* 80. Edidit Italicè

Inſtruttione prattica per ajuto de' Condennati a morte. Peruſiæ apud Petrũ Salvioniũ 1648. in 8.

MARIANUS DRACO Panormitanus Juris utriuſque Doctor, ac Poeta non vulgaris. Vivebat anno 1670. Ipſum laudat Ioſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom. 2. par. 2. pag.* 109. *& par.* 4. ubi Marium vocat. Scripſit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis tom. 2. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Ioſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burleſche. In eiſdem Muſis *par.* 3. Panormi apud eumdem 1651. in 12. ſub nomine Marij, qui idem eſt. Sub eodem nomine etiam

Canzoni Sacre Siciliane. In eiſdem Muſis *par.* 4. Ibidem apud eumdem 1653. in 12.

MARIANUS DE JESU Meſſanenſis, Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, vir doctrinâ, & pietate inſignis: regulare inſtitutum amplexus eſt Panormi in Cœnobio S. Iſidori, in quo ſolemnia emiſit vota. Emenſis ſtudiorum ſpatijs, gravioribus diſciplinis impensè excultus claruit. Virtutum ornamento conſpicuus, magno in pretio habitus eſt: angelici præſertim mores integerrimè ſervati, venerationem ſibi conciliarunt. Meſſanenſe Cœnobium S. Alberti Prioris munere gubernavit. Meritis plenus obijt Meſſanæ menſe Octobris anno 1684. ætatis propè 63. in Conventu S. Mariæ Gratiarum. De eo Ioſephus Ambroſius *in deſcrip. ſolemnitatis Epiſtolæ Marianæ pag.* 369. qui anno 1685. deceſſiſſe tradit. Peculiari ſtudio Deiparam Virginem coluit, & ad ipſius gloriam, eodem Ambroſio teſte, ſcripſit:

Commentaria in Totam Scripturam Sacram, Beatiſſimæ, ſemperque Virgini Mariæ accommodita, ac multis Sanctorum Patrum ſententijs fulcita. Hujus operis tomi Tredecim mſs. in 4. ejuſdem Auctoris manu exarati ſervantur in Bibliotheca Cœnobij Panormitani S. Mariæ de Remedijs, nempè:

Tomus Primus in Geneſim.

Tomus Secundus in libros Exodi, Levitici, & Numeri.

Tomus Tertius in libros Deuteronomij, & Ioſue.

Tomus Quartus in libros Iudicum, & Ruth.

Tomus Quintus in libros quatuor Regum.

Tomus Sextus in duos libros Paralipomenon.

Tomus Septimus in duos libros Eſdræ.

Tomus Octavus in libros Tobiæ, & Iudith.

Tomus Nonus in libros Eſther, & Job.

Tomus Decimus in librum Pſalmorum.

Tomus Undecimus in libros Proverbiorum, & Eccleſiaſtes.

Tomus Duodecimus in libros Cantici Cãticorum, & Sapientiæ.

Tomus Decimustertius in librum Eccleſiaſtici.

MARIANUS DE JULIANA Panormitanus Juriſconſultus, doctiſſimus, primarius cauſarum Patronus. Pluries in Panormitano Prætorio, & in

Digitized by Google

in ſupremis Magnæ Regiæ Curiæ ſubſellijs Iudex ſedit, præſertim anno 1569. 1570.& 1571. Fuit etiam in Regij Patrimonii Tribunali à Rationibus Magiſter ab ann. 1575. Contra ſontes nonnullos anno 1577. à Marco Antonio Columna Prorege Catanam delegatus eſt: ut etiã ad omnes cauſas Armorum Dux, & Vicarius Generalis, & ut dicunt,cum mero,& mixto imperio, ac gladij poteſtate. Doctrinâ, & prudentiâ clariſſimus inſigniter enituit. Obijt Panormi 9. Novembris anno 1604. & in Eccleſia S. Nicolai Bononiorum ſepultus eſt. Ipſum laudant Antoninus Alfanus *in libro Carminum Acceſſorum lib.1.pag.*25. Philadelphus Mugnõs *in Theatro Geneolog. par.* 1. *pag.* 394. Antonius Ballus *Tractat. Varior. lib.* 5. *pragm.*1. 2.e 3.*tit.*4.*n.*30. *pag.* 206. & Franciſcus Strada *in Quietationibus pag.* 15. Multa ſcripſit, at ſolùm extant

Quæſtiones ſuper Ritu Regni Siciliæ. In Commentarijs ſuper Ritu collectis à Marcello Converſano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Conſilia duo. In Selectis Conſiliis collectis à Petro Luna. Ibidem apud Eraſmum de Simeone 1627. in fol. Marius Muta *in Capit. Regni Siciliæ to.* 4.*cap.*111. *n.*28. & *in Conſuet. Panor.cap.* 31. *n.*21. *pag.*299. & *cap.* 51. *n.*20.*pag.* 496. & alibi, citat

Allegationes pro Laurea de Oddo, & Myrto contra D.Cæſarem de Albamonte.

Allegationes pro Sicilia de Podio contra Hieronymum de Cona. Ex eodem Muta *in Capit. Regni Siciliæ to.* 1. *cap.* 18. *n.* 31. *pag.* 95.

MARIANUS DE LAURENTIO Netinus Sacerdos, & in patria Canonicus. Muſices peririſſimus, ac vitæ integritate conſpicuus, claruit anno 1620. De eo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. pag.* 228. qui multa de rebus muſicis ediſſe teſtatur: at ſolùm vidi Italicè

Primo libro di Madrigali a cinque voci, con un Dialogo a otto. Venetijs apud Iacobum Vincentium 1602. in 4.

Salmi, Magnificat, falſi bordoni, e Meſſa a quattro voci con il baſſo continuo per l' organo. Opera Quinta. Panormi apud Ioannem Baptiſtam Maringum 1624. in 4.

In libro inſcripto: *Infidi lumi Madrigali a* 5. *voci di diverſi Autori Siciliani.* Panormi apud eũdem 1603. in 4. extant nonnulla à noſtro Mariano muſicis modulis concinnata.

MARIANUS MARINGUS Corleonẽſis Ordinis Prædicatorum de Pœnitentia, Juriſprudentiâ inſtructiſſimus claruit, Floruit anno 1600. Edidit

Practicam ſuper Ritu Magnæ Regiæ Curiæ, ac cæterarum totius Regni Siciliæ Curiarum. Panormi apud Ioannem Baptiſtam Maringum 1598. in fol. & iterum ibidem apud Franciſcum Ciottum Venetum 1619. in fol.

MARIANUS MIGLIACCIUS nobilis Panormitanus, familiæ claritatem bellicâ virtute, literiſque illuſtravit: nõnullis enim ſciẽtijs excultus, ingenij dotes mirabiliter expolivit. Inter bellorum turbines pluries pugnando animi fortitudinem apprimè detexit. Anno 1565. obſeſsâ, à Turcharum claſſe Melitâ; & ingenti exercitu oppugnatâ, Marianus unà cum nonnullis nobilibus amicis, militibuſque proprio ære conductis, ad eam inſulam tranſvectus, ſuppetias attulit, & contra Chriſtiani nominis hoſtes fortiter pugnavit. Anno 1571. in celeberrimo prælio ad Echinadas Inſulas inter Chriſtianorũ, & Turcharum claſſes patrato, bellicæ gloriæ argumenta ſtrenuè decertando reliquit. Egregijs itaque animi dotibus eminuit. Prudentiâ, ac ingenio ad quæcumque difficillima feliciter peragenda aptiſſimo claruit: ideoque nonnullis in Catholici Regis obſequium munijs abhibitus; multiſque honoribus cumulatus eſt. Regni Siciliæ Vicarium contra ſontes, & bannitos egit anno 1585. ad inſulæ clavum ſedente Ioanne Alphonſo Bisbal Briatici Marchione. Dux etiam fuit ducentorum equitum levis armaturæ ſub regimine Didaci Henriquez de Guſman Comitis Albaliſtæ Proregis. In Panormitana Equitum Academia, in quo Nobilium Panormitanorum bellica virtus, velut in equeſtrium ludorum paleſtra ſolidabatur, [conſule Franciſcum Baronium *de Majeſt. Panor. lib.* 1. *p.* 155. & Vincentium Auriam *in chronol. Proregum Siciliæ pag.* 50.] ſummum illius Ordinis Ductorem egit: ac tunc periculo proxima, ne deficeret deſudavit; eamq; inſtauravit; teſte Gaſpare Ariano *in deſcript. arcus Comitis Olivarenſis*. A Philippo II. Catholico Rege Marchionis Montis Majoris titulo exornatus eſt, ex privilegio dato in Cœnobio Eſcurialenſi S. Laurentij 19. Julij anno 1598. In Sicilia etiam Regij Patrimonij à Rationibus Magiſter: biennio 1602. & 1603. Panormi Prætor, patriam gubernavit: ac tandem Straticotus Meſſanenſis electus, ad eam urbem præclarè regendam profectus eſt, cujus tunc fines à latronum incurſionibus expurgavit. His in muneribus ſingularis prudentiæ dotes detexit, ac clariſſimum ſibi nomen comparavit, & egregiis pacis, belique artibus effulſit. Muſarum amori indulſit, ac nonnulla ingenii monumenta Etruſcis, Siculis, Latiniſq; numeris expreſſit. Eruditione eminuit, & in phrenoſchematum inventione admirabilem fuiſſe prædicant. Tandem dum Meſſanam moderaretur, ibi deceſſit 31. Julij anno 1610. Mortui corpus Panormum translatum eſt. Ipſum laudant Bernardinus Bononia *in deſcrip. fam. Bononiæ pag.* 43. & 44. Ioſephus Galeanus *in Muſis Siculis par.*1.*pag.*189. Petrus Anſalonius *in Famil. Anſaloniæ p.* 319. Vincentius Ferrarottus *in præminentijs offic. Straticoti pag.* 40. Vincentius de Joanne *in Panor. Triumph. l.* 12. *pag.* 123. Hieronymus la Rape, & Leonardus Orlandinus in libro: *Rime degli Acceſi di Palermo pag.* 113. 130. & 153. ubi nonnulla noſtri Mariani extant carmina italica: Philadelphus Mugnõs *in Theatro nobil. p.* 2. *pag.*146. Ioſephus Bonfilius *in hiſt. Sicul.par.*3.*pag.*109.113. & 120. & Sebaſtianus Bagolinus *in Epigram.*

Digitized by Google

pag. 135. Multa verſu, ac proſâ ſcripſit; at ſolummodo habemus Italicè

Diſcorſi ſopra l' Arco fatto in Palermo al Duca di Feria Vicerè di Sicilia. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Maringo 1602. in fol. Aliud haud abſimile opus, in adventu alterius Proregis Panormum appulſi, ſcripſiſſe teſtatur Vincentius de Ioanne *in Panor. Reſtaur. lib.* 2. quod non vidi.

Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis par. 1. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1645. in 12. & iterum Panormi apud Ioſephū Biſagniū 1662. in 12. Servatur m. s. apud D. Vincentium Auriam Italicè

Le lagrime di Palermo Canzone per la Peſte in Palermo dell'anno 1575.

MARIANUS MUSCUS Siculus Poeta floruit an. 1513. cujus meminere Petrus Carrera *in hiſt. Catanæ Vol. 2. lib. 2. pag.* 240. & Jo: Baptiſta de Groſſis *in decacordo Catan. to. 2. pag.* 85. qui ſcripſiſſe teſtantur vernaculâ linguâ

Poema della Vita di S. Agata.

MARIANVS PERONVS ex Civitate Caſtriregalis, Sacerdos, & Poeta. Ingenio, doctrinâ, & pietate claruit anno 1590. Edidit Italicè

Rime Spirituali della Vita, e de' Geſti di Chriſto, d'alcuni Santi, feſte principali, e Domeniche dell'anno. Meſſanæ apud Fauſtum Bufalinum 1590. in 8.

MARIANUS PERRELLUS Siclenſis Sacerdos, Equitum Melitenſium Capellanus: Vir eruditione clarus, antiquitatum ſtudioſus; & præſertim in Sicularum rerum cognitione verſatiſſimus. Politiores literas, Muſaſque Etruſcas ac Siculas egregiè coluit. In Siclenſi Academia, cui titulus *gli Inviluppati*, principem locum tenuit. His literarum præſidijs ſui æſtimationem excitavit, ac eruditorum amorem promeruit. Obijt Sicli circa annum 1670. & in Eccleſia S. Mariæ de Milici propè urbem ſepultus eſt, ubi hæc legitur ſepulchralis epigraphe.

Requies Fratris D. Mariani Perelli S. R. H.

Ipſum laudant Placidus Carafa *in Motuca Illuſtr. pag.* 8. & Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom. 2. par. 1. pag.* 124. Edidit Italicè

Vita, Morte, e Traslatione della Gl. S. Agata V. e M. Neapoli apud Io. Dominicum Roncogliolum 1640. in 4.

Vita della Gl. S. Lucia V. e M. Siracuſana. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1652. in 4.

Vita del B. Guglielmo Bucceri deſcritta, ed illuſtrata. Neapoli apud Io: Dominicum Roncogliolum 1640. in 4.

L'Antichità di Scichili anticamente chiamata Caſmena, ſeconda Colonia Siracuſana. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1640. in 4.

Difeſa dell' Antichità di Scichili anticamente chiamata Caſmena, ſeconda Colonia Siracuſana. Neapoli apud Secondinum Roncogliolū 1641. in 4.

Dichiarazioni d'alcune ſcelte Medaglie della Republica Mamertina, e d'altre falſamente appropriate a Mamerco Tiranno di Catania dall' Autore delle Memorie Hiſtoriche di eſſa Città. Neapoli apud eundem 1641. in 4. Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *tom. 2. par. 2.* Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Ioſephum Biſagnium 1662. in 12.

Extant apud me hæc alia opera Italicè ſcripta, manu ipſius Mariani exarata, nempè:

Deſcrizione della Sicilia Greca. m. s. in 4. in hoc opere Græca numiſmata Sicula eruditè expendit.

La Sferza. Invettiva alle dichiarazioni delle Medaglie Cataneſi di D. Pietro Carrera. m. s. in 4. nam nonnullas cum Petro Carrera literarias habuit concertationes de rebus Siculis.

Diſcorſi Sacri della Vita, e Miracoli di S. Marziano Primo Veſcovo, e Martire Siracuſano, della ſua antichiſsima Chieſa, e preeminenza. Aggiuntavi la deſcrizione della Vita del Santo Veſcovo Zoſimo Siracuſano. m. s. in 4.

MARIANVS VALGVARNERA Panormitanus clariſſimo ortus genere 7. Oct. 1564. antequam Eccleſiaſticæ militiæ nomen dediſſet, uxorem duxit Victoriam Ferreriam Baronis Pittinei filiam, eâque defunctâ clericalem militiam amplexus eſt. Vir ſanè undequaq; illuſtriſſimus; gravioribus enim ſcientijs inſigniter excultus, Philoſophicis, Theologicis, ac Mathematicis diſciplinis abundè inſtructus, inter ævi ſui doctiſſimos mirificè effulſit. Eruditione tum antiquâ, tum recentiori, Eccleſiaſticâ, ac prophanâ, mirum in modum locupletatus, primas tenuit. Vir ſanè polyglottus Italicam, Latinam, Hiſpanam, Græcam, Hebraicam, ac Syriacam linguam egregiè calluit: præſertim in græcis literis ita excelluit, ut eruditorum omnium ſuffragio, peritiſſimos omnes ſuperaverit: & in eodem idiomate anagrammata adinvenerit. Sacrarum literarum callentiſſimus fuit, quarum ſtudio ab ineunte ætate ingenium ſuum laudabiliter dicavit. Hujus eruditionem, profectò admirandam, doctrinam, ac egregias animi dotes veneta eſt nedum Catholici Regis aula, verùm etiā & Romana. Ad illam honorificentiſſimis literis à Catholico Rege accerſitus, Regium Capellanum Philippi IV. egit, ac Abbatiâ S. Anaſtaſiæ donatus eſt: ibique patriæ Jura, ac privilegia fortiter defendit; effecitque, ne Regni Siciliæ gubernium divideretur: Curabant enim Meſſanenſes, ut Siciliæ Moderatores per 18. menſes Panormi, & per totidem menſes Meſſanæ cum regiis miniſtris moras protraherent. Nec minori ſapientiâ, animiq; ardore Romæ anno 1600. S. Agathæ V. & M. patriā, Panormi ortam, acerrimè propugnavit: ibi enim, & ſolidiſſimis rationibus, Græcis Menologijs, Mæneis, Codicibus, aliiſque vetuſtiſſimis Sanctorum Actis, coram Clemente VIII. Cæſare Baronio, Roberto Bellarmino, & Silvio Antoniano S. R. E. Cardinalibus, in hac cauſa Iudicibus conſtitutis, clariſſimè probavit, Agatham Panormi ortam: Ac ne Catanenſium pietati officerent Patres in eam ſententiam abiere, ut eraſis verbis, quæ in aliqua ſingularium Eccleſiarum Breviaria, & præſertim Placentinum, typis an. 1552. editū, falsò ir-

Digitized by Google

irrepſerant, nempè: *Catanæ nata*, hæc ſtatuerent in Romano Breviario: *quam Panormitani,& Catanenſes Civem ſuam eſſe dicunt*; relictâ Græcis antiquiſſimâ, in Mæneis juſſu ejuſdem Clementis impreſſis,lectione: *Panormi nata.* Hinc Pontifex demiratus Mariani ſapientiam, Epiſcopalem aliquam Infulam eidem obtulit, quam conſtantiſſimè recuſavit. Nec minori claruit æſtimatione apud Vrbanũ VIII;egregijs enim benevolentiæ officiis Marianũ excepit ab Hiſpania regreſſum: ſingulari honore afficiebat, ac cum ipſo familiariter magnâ animi ſuavitate doctiſſima inſtituebat colloquia: præſertim de linguæ Græcæ rebus: ipſoq; Vrbano inſtante Marianus Poetica Anacreontis monumẽta latinitate donavit. Hinc cũ ipſius promerita extollere meditaretur, Epiſcopum Catanzarij delegit; quã etiam dignitatem magnâ animi conſtantiâ reſpuit:etſi Pontifex, ut oblatam ſedem reciperet per internuncium monuiſſet; brevi enim ipſum ad eminentius faſtigium ſe evecturum ſperabat. Poeſi Italicâ, Latinâ, Græcâ excelluit, quâ præclariores ævi ſui Poetas in ſui amorem traxit; inter quos recenſendi Eques Io:Baptiſta Marinus, Antonius Brunus, Gabriel Chiabrera, alijque præclariſſimi Muſarum cultores. Tãdem Panormum reverſus Oeconomus Regius electus eſt;& Proregum Siciliæ,Dynaſtarum,ac Literatorum omnium ſtudia in ſui æſtimationem excitavit. At dum longè, latèque effulgebat, magnâ Patriæ,bonarumq; artium jacturâ deceſſit Panormi 28. Auguſti anno 1634. & funebrem pompam colluſtrarunt nobiliſſima Albatorum Societas, Canonicorum Capitulum, & Clerus Eccleſię Cathedralis alijque;& in Eccleſia S.Dominici tumulatus eſt. At ſuperſtes ejus nominis fama nũquam conſeneſcet;ac meritò eximijs laudibus Marianum exornant Scriptores innumeri, inter quos Franciſcus Baronius *in Siculæ Nobil. Amphit. pag.* 7. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Panor. pag.* 57. *& in Eccl. Catanens. pag.* 2. Philippus Cluverius *in epiſt. nuncup. Siciliæ Antiq: & lib.*1. *cap.*1. *pag.* 6. *lib.*2. *cap.* 1.*pag.* 251. *cap.* 3. *pag.* 275. & alibi ſæpius, Vincentius Gramigna *in Dialogis* in lucem emiſſis Neapoli 1615. Dialogum edidit, cui titulus: *Il Valguarnera, o vero della Bellezza pag.* 155. in eo loquentem, tamquam primarium, exhibet noſtrum Marianum: Georgius Gvalterius *in Tabulis Siciliæ* ex editione Panormitana *pag.* 71. & *in animad.* editionis Meſſanenſis *pag.*94. Ezechiel Spanhemius *de præſtantia, & uſu nummorum*, ubi de Aquila in numiſmatibus Panormitanis, Io. Vigitimillius *in Poetis Siculis pag.* 22. Octavius Caetanus *in animad. ad to.* 2.*SS.Sicul. pag.*105. & in *Iſagog. c.*42.*pag.* 347. Joannes Franciſcus Abela *in deſcrip. Melitæ pag.*24. 147. 149. *& alibi*, Auguſtinus Inveges *in Panor. antiq. pag.*23. *& in appar. Panor. Nobil. pag.* 143. Vincentius Solitus *in hiſt. Therm. to.* 1.*pag.*6. Leo Allatius *in lib. Apes Urbanæ p.*188. Mauritius de Gregorio in libro: *Condottiero de' Predicatori tr.*6. *pag.* 269. Franciſcus Scorſus *in proœm.* 3. §. 2. *in homil. Theophanis Cerамei*, Vincentius Auria *in Roſa Cæleſti pag.* 36. *& Chronol. Proregum Siciliæ pag.* 79. Jacobus Bonannus *Syrac.Illuſt. lib.*1. *pag.* 228. Petrus Carrera *in hiſt. Catan. vol.*1. *pag.* 13.*&* 17. Io:Bapt. Marinus in libro: *La Lira par.* 1.*Rime varie*, Gabriel Chiabrera *carmin. lib.*2. *pag.*48. Sebaſtianus Bagolinus *in Carmin. pag.* 136. *&* 150. Io: Baptiſta Spada *in Viridario epitet.* qui inter præſtantiores Poetas protulit, Eruditiſſimus P. Ioannes Andreas Maſſa *in Civitatibus Siciliæ jacentibus pag.* 72. 115. 143. *& alibi*, vir etiam ſummus P.D. Michael de Judice *in obſervationibus ad Appar.Siculorũ Annalium Auguſtini Inveges pag.* 70. *&* 88. alijq. plures. Edidit

Epigrammata, & Anagrammata Græca in Urbani VIII. P.M. laudem. Panormi apud Angelum Orlandum 1623. in fol.Italicè

Diſcorſo dell'Origine, ed Antichità di Palermo, e de'Primi Habitatori della Sicilia, e dell' Italia. Panormi apud Io.Bapt.Maringum 1614. in 4. hoc opus latinum fecit, multiſq; acceſſionibus locupletavit; at non edidit.

Memoriale della Deputatione del Regno di Sicilia, e della Città di Palermo intorno alla diviſione di quel Regno, che tenta la Città di Meſſina, tradotto dalla lingua Spagnola in Italiana dal Dott. D. Franceſco Paruta. Panormi apud Alphonſum de Iſola 1630. in fol.

L'Anacreonte Volgare tradotto in Rime Italiane dal Greco. Extat m. s. in 8. manu ipſius auctoris exaratum apud Vincent. Auriã Panormitanum: ipſum citat idem Auria *in declarat. ad Laurum Ioſephi Flores pag.* 102.*& obſervat. ad Batillum Io: Bapt.de Judice pag.*424.*&* 425.

Anacreontis Teij antiquiſsimi Poetæ melici convivalia carmina ſemjambica, quæ & Anacreontica appellantur ab Henrico Stephano, Helia Andrea Chilandro Lubino, & Jano Parraſio, eodem Carminum genere de Græcis converſa, expreſſaq; Mariani Valguarneræ notis, & diatribis emendata, & illuſtrata.m.s. in 4. Servatur autographum apud Ill. Dominum Franciſcum Montapertum Panormitanum Refaudalis Principem.

Apologeticum opus de Patria D. Agathæ Panormi ortæ. Perijt.

Libellus ſupplex ad Clementem VIII. de Panormitana Patria D. Agathæ. Hunc ſæpius citat Inveges *in Panorm.ſacra*, ubi de D. Agatha; cujus fragmenta pluries refert P.Ioſephus Bonafides Lucenſis in erudito Libro: *Palermo Patria di S. Agata*: Illius exemplar extat apud me.

MARIANVS LO VECCHIO, latinè DE VETERE Panormitanus Ordinis Prædicatorum, vir à doctrina,ac pietate laudatus. A teneris adhuc annis regularem diſciplinam amplexus, in ſtudiorum curriculo ita profecit, ut primùm Baccalaurei, inde Sacræ Theologiæ Magiſtri inſignia acceperit. Suſcepto concionatoris munere, Eccleſiaſtem ſanè apoſtolicum egit; eâque audientium frequentiâ conciones habebat, ut ſæpius in publicis Vrbium plateis declamare cõpulſus fuerit, ut confluentium multitudini fieret ſatis. Sæpiſſimè etiam eadem die per octo,

tum

Digitized by Google

ac novem horas diverſis in locis verba ad populum faciebat; ſemper enim indeſeſſo labore in animarum quæſtu deſudabat. Libenter ad mortem damnatorum curam ſuſcipiebat; ac non modò innumeros ad ſupplicium piè obeundum diſpoſuit, verùm etiam & adhortationum ardore obduratos peccatores, ac pervicaciſſimos hæreticos ad ſanæ mentis rationem revocavit. Deiparæ Virginis inſigniter ſtudioſus, quoties de ea concionabatur, ſingulari ardore inflammatus, ſe ipſum excellere videbatur. Ad ipſius cultum amplificandum multa excogitavit, præſertim novendiale feſtum, quod Novenam appellant, ad recolendos novem menſes, quibus in ſacro utero Sanctiſſimum Filium Virgo integerrima geſtavit: novem enim dies natalitia Domini præcedentes inſtituit, quæ magno pietatis ſenſu luminibus, pijs exercitijs, ac ſermonibus celebrarentur: huncque devotionis ritum per Siciliam, & Italiam concionibus ſuis propagavit; immò & Romam invexit; & magno fidelium beneficio adhuc vigere gaudemus. Primus etiam Panormi inſtituit, ut ſingulis annis SS. Roſarij ſupplicatio ſolemnis perageretur, in qua, per annos plures interfuere Clerus ſæcularis, ac omnium Ordinum Regularium familiæ. In Sicilia etiam ad Chori formam, ut SS. Roſarii preces decantarentur, inſtituit: ac tandem ut primo anni die unuſquiſque Sancti unius nomen ſorte extraheret, ut ſibi totius anni patronum deligeret. Inter rudis conditionis viros diverſabatur tum humilitatis ſtudio, tum ad exercenda charitatis officia. Prophetiæ dono inſignitus multa prædixit: humilitate clarus Epiſcopalem infulam ſatis opulentam à Pontifice ſibi oblatam conſtanti pectore reſpuit. Tandem fractis penè viribus, dum ſenex in oppido Caſtrinovi in Calabria novendialem celebritatem concionibus propagabat, dierum, ac meritorum plenus, ad laborum præmium tranſijt in eodem oppido 22. Decembris an. 1589. Evulgatâ morte, Ordinis ſui Fratres Conventus Meſſanenſis, trajecto freto, ad oppidum accurrerunt, ut Mariani cadaver acciperent, & abruptis non ſine labore incolarum repagulis, tandem Meſſanam adduxere: eidem obviam procedentes Clerus, ac Regularium Ordines, magnâ veneratione excepere, ac ſolemni pompâ ad Cœnobium S. Dominici trãslatum, ſepulchro côndidere. De Mariano vide Ioannẽ Baptiſtã de Franchis *in Vita B. Petri Hjeremiæ lib. 2. pag.* 81. Dominicum Marianum Marcheſium *in Diario Dominicano to. 6. pag.* 220. Mauritium de Gregorio in libro: *Condottiero de' Predicatori pag.* 133. Ioſephum Caſtellucium *in Diario Panor. pag.* 173. Io: Michaelem Cavalerium in libro: *Galleria degli Huomini Illuſt. Dominicani tom. 2. Chronol.* 4. §. 5. *pag.* 98. & Vincentium Auriã *in Sicilia Inventrice cap.* 15. §. 5. *& 6. pag.* 67. *& 68. & in meis obſervationibus ad eamdem pag.* 103. *&* 204. Edidit opuſculum inſcriptum

Manriquus in tractatu Conſtitutionum Confraternitatis Vitæ ſub titulo SS. Roſarij Dei Genitricis, quibus acceſſit Compendium Fr. Mariani de Vetere Panormitani &c. Panormi apud Io: Matthæum Mayda 1571. in 8.

Italicè

Compendio dell'ordine, e regola del SS. Roſario della Vergine, la Meſſa, indulgenze, l' adjunta della Bolla di Pio V. e altre coſe proficue da contemplare, & orare. Ibidem apud eumdem 1571. in 8.

MARINVS v. Mamertinus.

MARIVS ALBIOSVS ex Civitate Naſi, Sacerdos pius, & Canonicus regularis Ordinis S. Spiritus; muſices peritiſſimus fuit, Muſaſq: coluit Siculas. Obijt in oppido Naſi circa annum 1686. Edidit vernaculâ linguâ

Selva di Canzoni Siciliane. Panormi apud Petrum de Iſola 1681. in 8.

MARIVS ARETIVS. v. Claudius Marius Aretius.

MARIVS BONAFIDES Meſſanenſis, acri ingenio munitus, ad aliorum laudes egregiè decantandas inſignis habitus eſt. Romæ eloquentiæ præcepta publicè docuit. Neapoli moribus integerrimis, literiſque adoleſcentulos imbuit apud locupletiſſimos Dynaſtas. Claruit anno 1610. De eo Petrus Angelus Spera *de nobilit. Profeſſor. Grammaticæ lib. 4. pag.* 289. coque teſte

Franciſci Petrarchæ Amores in Lauram latino carmine donavit.

Alia etiam heroico verſu ſcripſit.

MARIVS BVGLIVS nobilis Panormitanus, parentibus clariſſimis Franciſco Buglio Barone Biſaræ, & Caſſandra Palagonia in lucem editus eſt Panormi 18. Maij anno 1619. Fuit primùm Favarottæ, Biſaræ, & Fluminis Gelæ Baro; inde ab anno 1658. ex privilegio Philippi IV. Catholici Regis 11. Aprilis anno 1658. Biſaræ Marchio: at non modo Marchionis titulo, honoribuſq; claruit, verùm etiam & literis mirum in modum refulſit: amœniores enim literas ab adoleſcentia coluit, quibus & graviores diſciplinas addidit. Hinc in Reaccenſorum Academia Panormitana pluries Principem locum obtinuit, quam magno animi ardore fovit, ac tutatus eſt. Ingenij monumentis ſui venerationem, laudemq; non modicam excitavit, & à literatis viris amatus, literatos, & ipſe Mœcenatis animo ſummè dilexit. Prudentiâ ornatus, ex facultate Joannis Auſtriaci, deſudavit, ut Leocata Siciliæ urbs ad Regium demanium revocaretur, collata in ipſum ampliſſima, ac honorifica poteſtate: & in hoc, aliiſque Regis negotijs, præclara edidit prudentiæ, ac eximiæ dexteritatis argumenta. Uſque ad vitæ extremũ poetica ſtudia coluit, dum enim ætate gravis, per cubiculũ ſuum deambulans, Siculam cantionem de morte concinnabat, apoplexiâ percuſſus, poſt aliquot horas deceſſit Leocatæ 24. Maij an. 1695. & in Eccleſia S. Mariæ de Monte Carmelo ſepelitur. Ipſum laudant Ioſephus Munebria *in Muſa excitata par.* 2. *pag.* 223. *&* 232. Io: Baptiſta de Judice *in ſuis Carmin. par.* 1. *pag.* 430. Philadelphus Mugnós *in Theatro Geneolog. par.* 1. *pag.* 193. *& p.* 3. *pag.* 80. Filium, præter alios, reliquit

Digitized by Google

ornatiſſimum Franciſcum Vincentium, qui paterna veſtigia ſectatus, Muſas coluit, boniſq; artibus inſtructus claruit, laudeſq; promeruit à Balthaſſare Piſano *in Armonijs ferialib. pag. 76.* Florente adhuc ętate edidit Marius Italicè

Le Peripetie d'Oramindo, ed Albabella. Panormi apud Petrum Coppulam 1645. in 12.

Multa etiā leges ejus ingenij monumēta apud nonnullos Auctores in eorumdem laudem: quæ collecta in librum coaleſcerent. At m.ſs. reliquit

Li Paroſiſmi Poetici dell'ingegno febricitante.

Poeſie Liriche.

Diſcorſi Accademici.

La Maria Stuarda opera Scenica.

Canzoni Siciliane.

Alia hiſtorica, & Poetica.

MARIUS CARIBDUS Meſſanenſis, nobili genere ortus, Iuriſconſultus doctrinâ conſpicuus, & eximius cauſarum Patronus. Octies in Stratacoti Foro Meſſanēſi præfuit Judex: ut etiā ter in Magnæ Regiæ Curię, bis in Sacræ Regiæ Cōſcientiæ ſubſelliis. Regii Patrimonij Fiſci Patronus conſtitutus: tandem S.R.C. Præſens electus ante poſſeſſionis diem Panormi deceſſit 9. Apr. anno 1650. De eo Anſalonius *in ſua Familia p.* 292. Ferrarottus, in libro *de officio Straticoti pag.* 27. 137. *& ſeq.* & Marius Giurba *in deciſion. obſer.* 65. *nu.* 26. Scripſit unà cum Marco Antonio Marcheſio, & Cataldo Fimia

Juſtificationes ſententiæ datæ in cauſa petitionis vindicatoriæ, & reintegratoriæ ſeptem feudorum nuper erectorum in titulum Boroniæ Aſprimontis. Panormi 1637. in fol.

MARIUS CUTELLUS nobilis Catanenſis, celeberrimus Iuriſconſultus, vir præſtantiſſimi ingenii, ſummæq; eloquentiæ. Doctrinâ, & eruditione ubique notiſſimus: ac Primarius cauſarum Patronus longè, latèque effulſit. Eximiæ doctrinæ præſidiis ad multos honorum gradus fuit meritò evectus; nam anno 1630. Magnæ Regiæ Curiæ Iudex electus, dum adhuc judicia in foro proferebat à D. Ferdinando Alfan Alcalæ Duce, Siciliæ Prorege, & Siculi Regni nomine Orator miſſus eſt in Hiſpaniam ad Catholicum Regem, ut Iuriſdictionis jurgia inter Sacræ Inquiſitionis Iudices, aliaque Regni Tribunalia dirimerentur; ejuſque operâ edita eſt Nova Concordia inter Regia, ac Sancti Officii Tribunalia data Matriti 29. Auguſti an. 1635. ut videre eſt *in Pragmaticarum Siciliæ tom. 3. tit. 5. pag.* 11. Eodem anno in Siciliam remeavit, iterūq: Magnæ Regiæ Curiæ Iudex conſtitutus eſt: at abſoluto judiciorum biennio, ſecundò ab eodem Prorege, ac Regno delegatus fuit ad Regem, ut magni momenti negotia pertractaret, quæ ſummā prudentiæ, doctrinæq; laude peregit. Anno 1639. Siciliam repetiit Fiſci Patronus Regii Patrimonij. At non multis elapſis annis, jam ſatis perſpectâ in rebus agendis Marij dexteritate, tertiò Orator miſſus eſt à D. Franceſco de Mellò Comite de Aſſumar, qui Siciliā moderabatur, ut de modo, quo Rex ad Mediolanenſem Provinciam ſuppetias mitteret, & ut regiam manum ad præcidenda mala in Siculo Patrimonio exorta pertractaret. Hinc è Sicilia diſcedens muneri Fiſci Patroni nūcium remiſit. Neapolim appulſus Ramirus Philippus Guſman Medinę Turrium Dux, Neapolitani Regni Moderator, eidem graviora illius Regni negotia apud Regem pertractanda demandavit. In ea Catholici Regis aula egregiæ doctrinæ, & prudentiæ fluenta iterum largiſſimè effudit: ac tandem anno 1648. Magiſtri à Rationibus dignitate adauctus in Siciliam rediit: in eoque etiam Regij Conſiliarij munere inſignitus effulſit. Anno 1651. à patria Urbe Orator delectus eſt, ut in Regni Comitijs Panormi advocatis Catanenſis Urbis nomine ſuffragium adderet: & in ijſdem Regni Deputatus, ut vocant, electus fuit. His honorum ornamentis additus Comitis Villærofatæ titulus, quem Felix Cutelli ejus amita à Catholico Rege Philippo IV. obtinuerat 13. Novembris an. 1642. eâ mente, ut in Marium transferret, ut & tranſtulit 25. Ianuarii an. 1644. Tandem undique diffuſa nominis ſui famâ; doctiorum venerationem latiſſimè conſequutus, Panormi deceſſit 18. Septembris àn. 1654. & in Eccleſia S. Franciſci Paulenſis Ordinis Minimorum, tumulatus eſt. Ipſius meminere D. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Catan. pag.* 94. Io: Baptiſta de Groſſis *in decac. Catan. to. 1. cord. 4. mod. 1. pag.* 200. *& to. 2. cord. 9. pag.* 149. Io: Franciſcus Pratus *in diſcept. cap.* 15. *n.* 57. Ioannes Petrus Fontanella *in deciſionibus to. 1. deciſ. 46. n. 15. & 16.* Petrus Anſalonius *in familia Anſalonia pag.* 268. Thomas Tamburinus *in decalog. lib. 8. cap. 4. §. 2. n. 23. & ſeq.* Vincentius Auria *in hiſt. Chronolog. Proregum Siciliæ pag.* 118. Ignatius Gaſtonus *in diſcep. 1. pro ſtudio Catanenſi n. 21. pag.* 10. Arias de Meſa *var. reſol. lib. 3. cap. 17. n. 2.* Philadelphus Mugnòs *in Theatro Geneolog. par. 1. pag.* 312. P. Ioannes Andreas Maſſa *in Civitatib. Siciliæ exiſtentibus pag.* 220. aliique ex Iuriſconſultis paſſim. Edidit

Tractationum de Donationibus contemplatione matrimonij, alijſq; de cauſis inter Parentes, & filios factis Tomum primum. Panormi typis Decij Cyrilli 1630. in fol.

Tomum Secundum. Ibidem typis ejuſdem 1641. in fol. uterque tomus iterum prodijt Venetijs ſumptibus Bertanorum 1661. & 1668. in fol.

Codicis Legum Sicularum Libros Quatuor à totidem Siciliæ, & Aragoniæ Regibus latarum cum Gloſsis, ſive Notis Juridico-Politicis. Meſſanæ typis Hæredum Petri Breæ 1636. in fol.

Deciſiones Supremorum hujus Regni Siciliæ Tribunalium, juxtà orationes editas. Ibidem apud eoſdem 1632. in fol. & Panormi 1636. ex Fontana *in Bibliotheca legali pag.* 275.

Deciſionum Tomum Secundum. Panormi apud Nicolaum Buam 1652. in fol.

De Priſca, & Recenti Immunitate Eccleſiæ, & Eccleſiaſticorum libertate Generales Contraverſias.

Mi-

Digitized by Google

Matriti ex Typographia Regia 1647. in fol. Liber hic Sacræ Congregationis Indicis cenſuram expertus eſt.

Patrocinium pro Regiis Juriſdictione Siculis Inquiſitoribus conceſſa. Matriti ex Franciſco Bardi *in Bullam Cruciatæ par. 1. tract. 2. cap. 6. ſect. 8. §. 2. n. 183. pag.* 139. contra quod Joannes à Torrezilla Sancti Officii Inquiſitor ſcripſit, ediditque opus inſcriptum : *Apologeticus adverſus objectionem contra juriſdictionem S. Officii à D. Mario Cutellio J. C. Siculo excitatam.* Neapoli apud Octavium Beltranum 1637. in 4.

Reſponſum de Præſcriptione. Apud Thomam Tamburinum *in Decalogum lib.* 8. *tr.* 1. *cap.* 4. §. 2. *num.* 23.

Hiſpanâ linguâ

Catania Reſtaurada. Catanæ apud Vincentium Petronium 1652. in fol.

Edidit etiam eodem idiomate *Supplicem libellum ſatis prolixum ad Regem Philippum IV.* in fol. datum Panormi 15. Auguſti an. 1653. quo ſibi objecta à Regio Siciliæ Viſitatore Alphonſo Flores, diluere conatur. Typographi nomine caret.

In lucem emittere promittebat Tractatus duos *De Feudis, & de Verborum ſignificatione.*

MARIUS DIANA Agrigentinus Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus; natus Agrigenti anno 1645. & in Dominicanorum familiam exceptus, præſtantiſſimi ingenii dotes gravioribus ſcientiis addixit. Doctrinâ apprimè inſtructus, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam, juxtà Ordinis morem, docuit magna cum nominis, ac doctrinæ celebritate : ideoque emeritam Magiſtri lauream accepit. In Morali etiam Theologia feliciter verſatus, non vulgarem æſtimationem ſibi comparavit. Vivit nunc Panormi vir eximius, ſtudio, eruditione, morum integritate, aliiſque animi bonis clarus, inter doctiſſimos jure optimo accenſendus. Edidit

Ideam Jurium interioris fori ad mentem D. Thomæ, Sanctorumque Patrum doctrinam elaboratam. Hoc eſt de Regulis Conſcientiæ generatim ad ejuſdem immunitatem, ſtatumve veraciter diſcernendum. Opus Theologicum Morale Tripartitum : ubi Prior Pars de Conſcientia: Poſterior de Vincibili, & Invincibili Ignorantia Juris, & Facti : Poſtrema de Opinione Probabili; in qua immoderatus uſus Probabilitatis ad diſcretam æquitatis menſuram ſpecialiter cohibetur contra nonnullos Recentiores. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Ajccardi 1705. in fol.

Prælo parat

De Juſtitia, & Jure Tomos duos. in fol.

MARIUS DRACO. v. Marianus Draco.

MARIUS FELIX Syracuſanus Poeta. Claruit anno 1615. Ediditque Italicè ex Petro Carrera *in hiſtor. Catanæ vol. 2. pag.* 366.

Rappreſentatione Sacra di S. Agata. 1617.

MARIUS DE GATTA Siculus incertæ patriæ. In Siculo Regii Patrimonii Tribunali fuit à Rationibus, & arithmetices peritiſſimus. Vixit anno 1610. Elaboravit Italicè unà cum Flaminio Godano:

Tariffa del Valore dell'argento, che ſi porta nella Regia Zecca di Sicilia fatta d'ordine dall'Ill. & Eccell. Sig. D. Pietro Giron Duca d'Oſſuna. Panormi apud Joannem Baptiſtā Maringum 1611. in fol.

MARIUS GIURBA Meſſanenſis celeberrimus Iuriſconſultus, à doctrinæ præſtantia ſatis clarus. Patavij Iuriſprudentiæ operam dedit unà cum Maphæo Barberino, inde Urbano VIII. & Blaſio Proto Meſſanenſi Archiepiſcopo. Primarius cauſarum Patronus, magnam doctrinæ laudem in forenſibus cauſis pertractādis adeptus, ingentem etiam pecuniarū vim ſibi congeſſit. In publica Meſſanēſi Academia ſummo cum plauſu feudalium rerum tractatus doctiſſimè explanavit. Apud S. Officii Iudices Advocatum, & Conſultorem egit, & in Meſſanenſi Iuriſconſultorum Collegio Decani munere fuit inſignitus. In Meſſanenſi Straticotis foro Iudex pluries ſedit, nempè anno 1600. 1603. 1604. & 1646. ut etiam in Tribunali Conciſtorij Sacræ Regiæ Conſcientiæ Iudex, Regiuſq; Conſiliarius fuit. Tandem Meſſanæ ætatis annum agens 65. deceſſit circa an. 1648. ejuſque nomen adhuc inter Iuriſconſultos latiſſimè effulget. Marium laudant Franciſcus Torneſius *in carmin. pag.* 122. & 123. Franciſcus Maria Pratus *in obſervat. obſ.* 50. *n.* 16. Io: Hieronymus de Philippo *in diſcept. fiſcalib. diſcep.* 9. *n.* 97. Placidus Reina *in not. hiſt. Meſſanæ par. 2. pag.* 284. & 529. Ferrarottus *De offic. Straticoti pag.* 136. Ioſephus Ambroſius *in deſcript. ſolemnitatis Epiſtolæ Marianæ pag.* 128. Jacobus Longo *in linea triumph. pag.* 8. alijq; plures, ex Iuriſconſultis. Edidit

Deciſionum S. R. C. Regni Siciliæ Volumen Primum. Panormi apud Io: Baptiſtam Maringum 1621. in fol. Genuæ ſumptibus Samuelis Chovet 1653. in fol. Amſtelodami 1651. in fol. Genuæ 1671. & 1675. Venetiis 1617. in fol.

Lucubrationum Partem Primam in omne Jus Municipale, quod ſtatutum appellant; Senatus, Populique Meſſanenſis, ſuique diſtrictus, & totius ferè Siciliæ. Meſſanæ apud Petrum Breā 1620. in fol. Amſtelodami typis Ioannis Blaeu 1651. in fol. Genuæ 1653. Lugduni ex officina Aniſſoniana 1673. in fol.

Conſilia, ſeu Deciſiones Criminales. Meſſanæ typis Io: Franciſci Bianco 1626. in fol. Genuæ ſumptibus Samuelis Criſpini 1645. in fol. & ibidem 1654. in fol.

Repetitiones de ſucceſſione feudorum inter aſcendentes, & deſcendentes maſculos, ad cap. 118. *Regis, & Imperatoris Caroli V.* Meſſanæ typis Ioannis Franciſci Biano 1635. in fol. Lugduni ex officina Aniſſoniana 1679. in fol.

Tribunalium Regni Siciliæ deciſæ Obſervationes. Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1646. in fol. Amſtelodami, ex typographia Ioannis Blaeu 1652. in fol.

Deciſionum noviſſimarum Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ Regni Siciliæ Volumen Primum. Panormi typis Ioannis Baptiſtæ Maringi 1621. in fol. & Genuæ 1653. in fol.

Allegationes in oſtentationem Pontificiæ largitæ-

tiã

Digitized by Google

tis, ac liberalitatis erga Capitulum S. Eccleſiæ Meſſanenſis. Neapoli typis Secondini Rancalioli 1641. in ſol.

Reliquit opus numeris omnibus abſolutum, cui titulus:

Politica Legalis. m.s. in fol.

Ex Paulo Franciſco Perramuto *in præf. ad Conflictum Juriſconſ.par.*1. Plures Doctorum Reprobationes collegit.

MARIUS DE GREGORIO Nobilis Meſſanenſis Jurisconſultus doctiſſimus: à muneribus obitis, ac doctrinâ clarus. Meſſanæ in Foro Straticoti, ann. 1592. Judicem egit; inde Judex Magnæ Regiæ Curiæ, Fiſci Patronus ejuſdem, Regiuſq; Couſiliarius fuit: bis Regni totius Deputatus, ac tandem in Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ Tribunali Præſidis honore claruit: quibus in muneribus doctrinâ, ac prudentiâ excelluit. Obiit Panormi 20. Maij 1606. & in Eccleſia S. Mariæ Angelorum Fratrum Obſervantium S. Franciſci ſepultus eſt. Hujus meminere Petrus Anſalonius *in ſua Familia pag.* 63. Ferrarottus *de off.Straticoti pag.*26.*&* 135. Vincentius de Joanne *in Panor. Triumph. lib.*12.*pag.* 126. Joſephus Bonfilius *in hiſt.Sicil.p.*3.*lib.*1.*pa.* 29. Marius Muta *tom.* 1. *Capitul. Siciliæ n.* 1.16. *&* 49. & Franciſcus Strada *in quietationibus pag.* 19. qui ſcripſiſſe teſtatur in Jure, præſertim *Allegationes, & Conſilia*. Prodiit verò

Conſilium ſuper conſtitutione Præſidentis Regni, facta per Excell. Ducis Macbedæ, & Naxeræ Proregis, cum deliberatione Sacri Regii Conſilii, in perſonam Excel. Marchionis Elicis ejus Primogeniti. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1602. in 4.

Marius Muta *in Conſuet. Panor. cap.* 53. *num.* 12. *citat.*

Allegationes pro D.Petro la Muta.

MARIUS ITALIA Panormitanus, Juris utriuſq; Doctor eximius, natus anno 1590. ad literarum ſtudia, & Juriſprudentiam animum eâ contentione adjecit, ut breviter doctrinâ exultiſſimus inter doctiores eminuerit. Ingenio perſpicaciſſimo, ac eruditione ſupra ætatem locupletiſſimâ, non ſine Sapientum admiratione claruit. At dum cauſarum Patronum doctiſſimè agebat, multaque de ſe promittere videbatur, anno ætatis ſuæ 28. acerbo fato deceſſit Panormi 7. Septembris anno 1618. & in Eccleſia SS. Trinitatis ſepultus eſt. Funeri Canonicorum Capitulum, & Clerus Cathedralis Eccleſiæ interfuere. Ipſum celebrat Franciſcus Strada *in quietationib. pag.*16. Proſper Farinacius paſſim eumdem citat, & laudat *in tractatu de Immunitate Eccleſiaſtica*. Edidit

In Tertium librum Decretalium de Immunitate Eccleſiarum librum primum. Panormi apud Ioannem Baptiſtam Maringum 1611. in fol. & iterum cum addictionibus Panormi typis Nicolai Bua, & Michaelis Portanova 1646. in fol.

MARIUS MIGLACCIUS Nobilis Panormitanus, Poeta laude dignus, & ſi perturbata aliquando mente vixerit. Hujus meminit Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis to.*2.*p.*2.*pag.*121. ex quo deducimus paulo ante an. 1647. deceſſiſſe. Extant in eiſdem Muſis vernaculâ linguâ noſtri Marii

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

MARIUS MUTA Panormitanus, Juriſconſultus numeris omnibus abſolutus; cujus cumulata doctrina magnum nomen ne dum eidem comparavit, verùm etiam ad multos honorum gradus virum eximium evexit: Ter etenim in Panormitano Prætorio Judex præfuit: in ſupremis etiam Magnæ Regiæ Curiæ, ex Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ ſubſellis pluries Iudicem egit, Regiiq; Conſiliariarij honore refulſit. Doctrinam ſatis egregiam mirâ integritate exornavit, quam inflexibili animi fortitudine uſque ad ſupremam vitæ lineam ſervare curavit. Panormi deceſſit 29. Februarii anno 1636. & in Eccleſia S. Matthæi tumulatus jacet, quæ magna ex parte fuit extructa magnificentiſſimis domibus à Mario eximiâ animi pietate donatis, ut habemus ex Bernardo Caſtelluccio *in Diario Sacro Panormitano pag.*136. & Pio Coſta in libro *Vittorie delle Fenici Penanti lib.*4. *cap.* 29.*pag.*228. & ex donatione in tabulis Notarii Jacobi Belmontis Panor. 14. Septemb. 1631. apertiſſimè patet. In ejus è marmore tumulo hoc legitur epitaphium in eadem Eccleſia.

Marius Muta J.C. Reg. Conſ. M.R.C. nec non & Præt. pluries, & Appellat. Judex æquiſſimus. Forenſes inter clamores paralyſi obmutuit, at ejus nomen, ubiq; clamat ingenio, virtute, monumentis in lucem editis. Aleonora verò conjux ex præclaris Iudicum, & Uſuſmarenſium familiis dolorum inter vortices id ſolamen admittit habere domi ſuæ Deo dicatæ virum, & tumulum. Petrus Muta Frater erigendum curavit. Obiit die XXIX. Februarii an. Domini M. DCXXXVI.

Ipſum laudat Franciſcus Strada *in quietationib. pag.* 16. Merlinus *Controv. Forereas. tom.*1. *cap.* 66. *nu.* 29. Joannes Franciſcus Caſtillus *in Epiſt. ad Lectorem de Conſuetud. Panor.* Maurus Burgius *de laudemio par.* 2. *inſpect.* 1.*in addict. n.* 41. alijq; Siculi Juriſperiti paſsim. Edidit

Capitulorum Regni Siciliæ Potentiſſimi Regis Jacobi expoſitionum Tomum Primum. Panormi apud Eraſmum de Simeone 1605. in fol.

Capitulorum Regni Siciliæ Regaliumq; Conſtitutionum diverſorum Regum Federici, & Petri dilucidationum Tomum Secundum: Ibidem apud Joan. Ant. de Franciſcis 1612. in fol.

Capitulorum Regni Siciliæ Conſtitutionum, & Pragmaticarum munificentiſs. Regum Martini, & Ferdinandi I. compoſitionum Tomum Tertium. Ibidem apud eumdem 1614. in fol.

Capitulorum Regni Siciliæ Magnanimi ac Sereniſ. Regis Alphonſi lucubrationum Tomum Quartum. Panormi typis Decii Cyrilli 1625. in fol.

Capitulorum Regni Siciliæ Sereniſs. Regis Alphon-

phonſi lucubrationū Tomū Quintum. Ibidem apud eumdem 1623. in fol.

Capitulorum Regni Siciliæ Inclyti Regis Joannis Commentariorum Tomū Sextum. Ibid. apud eumdem 1627. in fol.

Commentaria in antiquiſſimas Felicis Senatus Populiq; Panormitani Conſuetudines. Ibid. apud Hæredes Io. Franciſci Carraræ 1600. in fol. & ibidem cum addictionibus typis Decij Cyrilli 1644. in fol.

Deciſiones noviſsimas Magnæ Regiæ Curiæ ſupremiq; Magiſtratus Regni Siciliæ Sedis quidem ne dum Criminalis, & Civilis, ſed præterea Cauſarū Delegatarum. Ibid. apud Jo. Bap. Maringum 1619. in fol. & iterum 1635. in fol. non duos Deciſionum tomos edidit, ut tradit Fontana *in Bibliotheca Legali pag.* 705.

Regni Siciliæ Pragmaticarum Sanctionum in duas diviſarum Partes Commentariorum Tomum Primū. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1622. in fol.

Cavendum à Fontana citato, qui *pag.* 706. ediſſe ait Marium Diſquiſitiones Panormi anno 1640. in fol.

In Bibliotheca Juriſconſulti ornatiſſimi Antonini de Judice Panormitani ſervantur m. ſs. in fol.

Deciſionum Magnæ Regiæ Curiæ, Conciſtorii, & Curiæ Prætorianæ Tomus Secundus.

Notæ ſive Obſervationes in Codicem, in Digeſtum Vetus, Infortiatum, & alios Titulos, nec non in Jus Canonicum.

Super Ritum Regni Siciliæ Notæ.

Ad Inſtitutiones Imperiales Juſtiniani Imperatoris Notæ.

Repertorium Variarum Concluſionum.

Scripſit etiam alios

Tomos Tres in Capitula Regni Siciliæ præter ſex editos; innuit enim *in proœmio Capit. tom.* 1. *n.* 4. Novem lucubraſſe Tomos in eadem Capitula. Ut etiam ſcripſit

De Reformatione Studii Catanenſis, ut tradit *in Conſuet. Panor. cap.* 42. *n.* 69. & *tom.* 2. *in capit. Regni cap.* 28. *n.* 327.

MARIUS REITANUS, ET SPATAFORA Meſſanenſis, parentibus Antonino Reitano, & Furnari, & Anna Spatafora, generis ſplendore clariſſimis, in lucem editus eſt Meſſanæ 25. Martii anno 1662. Ad amœniora ſtudia ingenium adjecit, ac Muſas impensè recoluit. In Romanas Eruditorum Academias, præſertim Arcadum, & in Meſſanenſem Clitiæ admiſſus, poeticis ingenii monumentis Litaratorum animos ſibi conciliavit. Etenim non ſine laude, ac plauſu à doctioribus auditus eſt; præſertim à Clemente XI. Pont. Maximo nunc feliciter regnante: dum enim inter Purpuratos Patres effulgebat, magna cum animi voluptate Marii carminibus pronas aures præbere, ac eadem ſummis laudibus celebrare cōſuevit. Vivit nunc Meſſanæ vir ſanè conſpicuus, & ſui æſtimationem adauget. Laudatur ab egregio viro Dominico de Angelis *in vita Antonii Caracci*, quā inter *Vitas Academ Illuſtrium par.* 1. edidit vir de Republica literaria benemerētiſſimus Joānes Marius de Creſcimbenis *pag.* 157. & idem de Creſcimbenis in amœniſſima *Arcadia lib.* 4. *proſ.* 3. *p.* 137. Edidit

Il Rogiero in Sicilia Poema Heroico. Anconæ apud Nicolaum Naveſi 1698. in 12.

Oda per la glorioſa conquiſta della Real Città di Buda fatta dall'armi Ceſaree. Romæ apud Komarek 1686. in 12.

Oda per la promotione al Cardinalato del Signor Principe Franceſco Maria Medici ſeguita nel giorno che fù preſa la Real Città di Buda. Ibidem apud eumdem 1687. in 12.

Oda per la glorioſa naſcita del Duca di Berl Terzogenito del Delfino di Francia. Ibidem apud Ioānem Baptiſtam Molum 1687. in 12.

Epicedio in morte del Duca d'Eſtrees Ambaſciatore del Rè Criſtianiſſimo in Roma. Ibidem apud eumdem 1687. in 12.

Cantico per la ricuperata ſalute del Rè Criſtianiſſimo. Ibidem apud eumdem 1687. in 12.

Hinno per le ſontuoſe feſte celebrate in Roma, per la ricuperata ſalute del Rè Criſtianiſſimo dalla magnificenza del Cardinal Ceſare d'Eſtrees. Ibidem apud eumdem 1687. in 12.

Epitalamio Regio per la feliciſſima concluſione del glorioſo maritaggio tra la Maeſtà di Pietro II. Rè di Portogallo, e dell'Altezza Sereniſſima di Maria Sofia Principeſſa di Neoburgo Palatina del Reno. Ibidem apud Marcum Antonium, & Horatium Campanam 1687. in 12.

Applauſo Poetico per la ſolenniſsima entrata in Roma del Principe Franceſco Maria di Toſcana Cardinale de Medici a ricevere il Cappello Cardinalitio. Ibidem apud Molum 1687. in 12.

La Veglia Oda. Ibidem apud Vannuccium 1688. in 12.

Le Selve Centuria Prima. Ibidem apud eumdē 1689. in 12.

Il Cembalo Poeſie. Ibid. apud eūdē 1689. in 12.

Epicedii in morte di Papa Innocenzo XI. Ibidem apud Campanam 1689. in 12.

Alia muſicis modulis concinenda, odas, & ſimilia ſeorſim edidit.

MARIUS TORTELLIUS ex oppido Militelli in Valle Neti, Juris utriuſque Doctor. In ejus patria Aſſeſſoris, ut vocant, munere claruit ſub Franciſco Brancifortio Petræpertiæ Principe. Oratoriam facultatem, ac Poeſim egregiè calluit. Doctrinâ, eruditione, & eloquentiâ, non ſine nominis gloria, innotuit. Obijt Militelli anno 1621. & in majori Eccleſia ſepultus eſt. Ipſius laudes cecinit Petrus Carrera *in Epigramm. lib.* 2. *p.* 59. & 91. & *lib.* 3. *pag.* 147. Edidit Italicè

Centuria Prima di Madrigali. Militelli apud Joannem Roſsum 1620. in 8.

Diſcorſo a Militello. extat in veſtibulo libri Petri Carreræ inſcripto: *Il Gioco delli Scacchi.* Ibid. apud eumdem 1617. in 4.

Scripſerat etiam Italicè, ſed non edidit:

Madrigali Centuria Seconda.

Let-

Digitized by Google

Lettere Familiari.

Orationi Panegiriche.

MARIUS TRABUCCUS Calatajeronenſis Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor egregius, Ioãne Leonardo Boſcarello celeberrimo medico Calatajeronenſe præceptore, ad cumulatiſſimæ doctrinæ excellentiam pervenit. Hinc præclarã nominis famam, ac æſtimationem in Sicilia ſibi comparavit: ideòque perſæpè in difficillimis morborum periculis vocatus, ut ſalutarem adhiberet medicinæ peritiam. In epidemico morbo, quod in Sicilia graſſabatur anno 1622. ſtrenuam doctrinæ ſuæ vim inſigniter detexit. Claruit anno 1625. De eo cum laude meminere Joannes Baptiſta Corteſius *in Miſcell. medinal decad.* 10. *quæſt.* 1. *pag.* 729. Petrus Paulus Morretta *de Calatagirono cap.* 10. *pag.* 53. Scripſit

Practicam Medicinæ. m.s. in fol.

De Morbis Mulierum, & Puerorum. To. I. m.s. in fol.

De Febribus, & præcipuè de Febre maligna Tractatum. m.s. in fol.

Conſulta Varia Medica pro Siciliæ Dynaſtis ac Præſulibus. m.s. in fol.

De morbo epidemico ſtrangulatorio an. 1622. *Tractatum.* m.s. in fol.

MARIUS XAVERIUS BOTTONUS Meſſanenſis, clariſſimis ortus parentibus Dominico Bottono, & Philippa Raymunda, in lucem editus eſt 18. Octobris 1669. Præſtantiſſimis ingenij præſidiis abundè munitus, anno ætatis ſuæ quinto, in Meſſanenſi Collegio Societatis Jeſu literarij curriculi exordium aggreſſus eſt; quod anno ætatis decimo celeritèr abſoluit, non ſine omnium admiratione: nam præter ſcholarum ordinem, majori quàm aliis conceſſum eſt velocitate, humaniores literas, Rhetoricam, Philoſophiam, Theologiam, & Mathematicas diſciplinas didicit. Hinc cùm ſingularis ingenij ſpecimen dediſſet egregium, nonnulli ad Societatis Jeſu inſtitutum amplectendum Marium allicere ſtudebant: ideòque Dominicus pater ne tanto deſtitueretur filio, eumdem Catanam miſit, ut Iuriſprudentiæ operam daret. Ea in urbe quinquennio in Cæſarei, ac Pontificij Iuris ſtudiis inſudavit: & anno ætatis decimoquinto Doctoris inſignia magno cum plauſu obtinuit. Vix Meſſanam regreſſus, patris juſſu Romam petiit, ut Chriſtinæ Alexandræ Svetiæ Reginæ inter ephebos honorarios miniſtraret. Eâ defunctâ anno 1689. Neapolim accerſitus à Franciſco Benavides Comite S. Stephani illius Regni Moderatore, eidem ob egregiæ doctrinæ præſtaniam, animiq; dotes gratiſſimus fuit: hinc tum propriorum promeritorum intuitu, tum Dominici patris contemplatione, ut innui *tom.* I. *pag.* 166. nonnulla in æſtimationis argumentum ab eodem Prorege accepit: primò enim Regiæ Aulæ Coſentinæ Auditor, ut vocant, cõſtitutus eſt: & vix exacto trimeſtri; etſi aliis Miniſtris illius Tribunalis junior, Rotæ caput in univerſa Provincia Calabriæ citrerioris declaratur. Iudex etiam Magnæ Regiæ Curiæ Vicariæ electus eſt: & exinde Præſes, & Generalis Gubernator Armorum memoratæ Provinciæ præficitur: tandem idem Prorex Generalem Regij Tolonij Fogiæ Auditorem voluit. Quã ingenij præſtantiã, quàve morum integritate, ſũmâque laude his in muneribus ſeſe geſſerit, literæ ab eodem Prorege datæ ad Carolum II. Regem, & aliæ Marchionis Villenæ etiam Proregis ad Philippum V. Catholicum Regem abundè teſtantur: de his etiam perfunctis præclarè muneribus inſignis ſervatur notitia *in Academia Regia* edita Neapoli anno 1705. pro natali die Philippi Regis V. *pag.* 275. 314. & 315. Cùm autem ad eminentiores honorum gradus ſe provehi ſperare poſſet, conſcientiæ teneriimæ ſtimulis permotus, relictâ Iuriſprudentiæ togâ, eccleſiaſticæ militiæ nomen dedit. Romam digreſſus inter nobiles Cubicularios Petri Ottoboni S.R.E. Cardinalis honorificè exceptus eſt: at cùm Romam appulliſſet Maria Caſimira Poloniæ Regina, eidem Marium conceſſit memoratus Cardinalis, cum eodem munere intimi Aulici, quo etiã titulo etſi abſens adhuc durat. Dùm Romæ moraretur literarum ſtudia non neglexit: immò exoticis addiſcendis linguis animum appulit: ideòque ſeptem ſupra decem linguas mirabiliter perceptas habuit; nempè præter Italicam, & Latinam, calluit etiã Theutonicam, Anglicam, Gallicam, Hiſpanam, Græcam, Hæbraicam, Caldaicam, tùm vulgarem, tùm ſcripturalem, Arabicam, Syriacam, Perſicam, Turcicham, Polonicam, Belgicam, & Luſitanam. Politioribus etiam literis, ac poeticis ſtudiis impigrè incubuit magna cum nominis celebritate; ideòque in illuſtrioribus Academiis adſcriptus eſt: præſertim inter Arcades Romæ, Animoſos Venetiarum, Incurioſos Roſciani, Senenenſes, quorum nomen *gl' Intronati*, & Meſſanenſes Clitiæ. Cùm autem Philippus V. Hiſpaniarum Rex Neapolim appuliſſet, acceptâ Cardinalis Ottoboni, & prælaudatæ Reginæ veniâ, ad eam acceſſit Urbem, ut eidem Regi peramplum librum, duodecim idomatibus, proſâ, ac verſu ingenioſè concinnatum, offerret. Huic operi nomen appoſuit Italicum: *Gli Elogj di Primavera*, in quo præclara Regis geſta, ac laudes complexus eſt. Eâ benevolentiæ, ac admirationis ſignificatione proprijs excepit manibus Rex humaniſſimus, ut coram ſex Hiſpaniæ Magnatibus dixerit, opus hoc prodigium eſſe: *eſt un prodige*: & nonnulla ex ea audire voluerit, non ſine maximo animi oblectamento. Eâ occaſione Marius Neapoli pedem fixit; ac inter nobiles Cubilarios Marchionis Villenæ exceptus eſt. Hujus à ſecretis cubiculi fuit: & apud eumdem Bibliothecarij, & Antiquarij munus exercuit. Ejus etiam filium Martianum Pacechum Mojæ Marchionem egregiè erudivit, cujus fuit à morum magiſter. Doctiſſimum commercium cum egregiis in Orbe literato viris ſemper habuit: præſertim ante bellicas turbas, quas nunc Europam miſerè divexant, cum Academicis Regiæ Societatis Londinenſis:

nenſis: ideòque nonnulla ejus monumenta latinè, & anglicè invenies in Diariis Literatorum ibidem editis: Romæ cum Ioanne Belloro, Ioãne Ciampino: Neapoli cum Franciſco Picchiatti, & Ioſepho Valletta: ut etiam cum Abbate Alexandro Picciolomineo, Ioanne Mario de Creſcimbenis, aliiſque amicitiæ leges ſervavit arctiſſimas. Antiquitatis amantiſſimus Muſæum rarioribus monumentis locupletiſſimum, ſibi condidit: in quo ex Iapponicis, Sinenſibus, Meſſicanis, & Pervanis Provincijs multa collegit. Bibliothecam etiam libris ex ſeptemdecim linguis ſibi condidit refertiſſimam, in qua nonnulla celebrium Scriptorum ſervat authographa. Hanc verò Bibliothecã cum Muſæo è Neapolitana Urbe Meſſanam invexit, ubi nunc vir undique celebris, omnique honore digniſſimus effulget. Ipsũ laudat vir eximius Blaſius de Avitabile in epiſt. ad Clariſſimum Marchionẽ Ioãnẽ Ioſephum Felicem Urſium in libro: *Cõponimẽti in lode del nome di Filippo V. Monarca delle Spagne, recitati dagli Arcadi della Colonia-Sebezia.* Edidit nonnulla: at quæ ad meas pervenere manus, hæc ſunt. Italicè:

La conteſa delle Tre Grazie Allegoria, per la Serenata à 4. voci per il Compleaños del Re N. S. Filippo V. Neapoli apud Felicem Muſcam 1705. in 4.

Niſida, e Pauſilippo Serenata à 4. voci. Allegoria Poetica per il feliciſſimo giorno de' 19. di Decembre dell'anno 1706. compleaños del Re N. S. Filippo V. Serenata XX. Ibidem apud eumdem 1706. in 4.

L' Arcadia feſtante nel felice giorno del nome di Filippo V. Serenata à tre voci fatta per ordine di S. E. nelle ſtanze del Real Palazzo, per il nome del Re N. S. Filippo V. Ibidem apud eumdem 1706. in 4.

Serenata a 4. voci fatta per ordine di Sua Eccellenza nel Belvedere del Real Palazzo per l'arrivo in Napoli dell'Ecc. Sig. D. Iſidoro de la Cueva, y Benavides Marcheſe di Bedmar, Vicerè, e Capitan Generale del Regno di Sicilia, e dell'Ecc. Signora D. Franceſca Enriquez ſua conſorte. Ibidem apud eumdem 1705. in 4.

In libro: *Componimenti in lode del Giorno Natalizio di Filippo V. Re di Spagna, di Napoli &c. recitati a dì XIX. di Decembre l' anno CIƆIƆ CCIV. nell' Accademia per la celebratione di eſſo Giorno nel Real Palagio,* Neapoli apud Nicolaum Bulifonũ 1705. in 4. extant duodecim linguis varia noſtri Marij à pag. 275. ad 326.

In libro etiam: *Componimenti in lode del nome di Filippo V. Monarca delle Spagne recitati dagli Arcadi della Colonia-Sebezia il dì 2. di Maggio 1706. nel Real Palagio,* Ibidem apud Dominicum Antonium Parrinum 1706. in 4. extant & alia.

Edidit etiam Neapoli apud Felicem Muſcam duo, & viginti cantica nocturna, quæ vulgò *Serenate* vocant, aliaque id generis.

Scripſit etiam

Elogii di Primavera in cui ſi comprendono le lodi, ed eroiche geſta della Real Maeſtà di Filippo V. Monarca delle Spagne eſpreſsi con la varietà di Rime, e Proſe in dodeci diverſe lingue. Anthographum m.s. extat in Bibliotheca Eſcurialenſi in Hiſpania.

Il Ritorno di Primavera celebrato in dodeci diverſe lingue orazione Poliglotta. Ad Mariam Caſimiram Poloniæ Reginam. Hujus principium edidit Neapoli apud Felicem Muſcam 1705. in 4.

Le glorie di Roma Orazione Poliglotta in dodeci lingue diverſe con altre Proſe, e Poeſie diverſe. Hujus etiam principium ad Petrum Cardinalẽ Octobonum edidit ibidem apud eũdem 1705. in 4.

Typis parat

Rime, e Proſe Tomi due. in 4. Hæc in decem & ſeptẽ idiomata expreſsit; at characterum defectu editionem adhuc protraxit.

MARTHA BONANNO Panormitana nobiliſſimis orta natalibus, ne dum pulchritudine, quàm honeſtate, virtuteq; claruit. Ingenium ſupra ſexum præcellens habuit, quo literas, ac præſertim Etruſas Muſas egregiè coluit: ideòq; in Reaccenſorum Academia Panormitana non ſine laude recenſita effulſit. Horatio Balliano Juriſconſulto eximio nupſit, cum qua familiam propagavit. Obiit Panormi 25. Aprilis 1595. & in Eccleſia S. Franciſci Minorum Conventualium condita eſt; ejuſque è marmore ſepulchro hoc additum epitaphium.

Marthæ Bonanno omnium virtutum genere præditæ, ſingulari pulchritudine inſigni, nobilitate illuſtri, Horatius Ballianus V. J. D. uxori de ſe optimæ meritæ, ac ſibi ipſi, eorumq; liberis, ac poſteris, maximo cum mærore vivens adhuc poſuit. Obijt die XXV. Aprilis M.D.LXXXXV.

Multas hujus Poetriæ laudes leges in libro: *Poeſie degli Acceſi di Palermo lib. 1. pag.* 7. 8. 86. 120. 121. 159. *&* 171. & apud Petrum Cannizarium in m.s. *de Religione Panormi pag.* 133. *&* 415. Nonnulla ſcripſit *Poemata*, at ſolùm extãt *Carmina aliqua* in libro citato Academiæ Accenſorum. Panormi apud Joan. Matthæum Maidam 1571. in 8.

MARTINUS ANASTASIUS Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, cui nomen dedit Panormi in Cœnobio S. Martini 22. Julii 1595. In eo doctrinâ excultiſſimus floruit; fuit etenim in ſacris, prophaniſq; literis verſatiſsimus; ac omnibus ſcientiis cumulatus: Eruditione, ac Poeſi præſertim claruit. Prioris munere Cœnobia gubernavit S. Martini Panormi, S. Nicolai de Arenis Catanæ, S. Benedicti Militelli, S. Flaviæ Calataniſectæ, S. Mariæ Gangii, S. Mariæ Fundronis, & S. Mariæ Montiſregalis. Tandem è gubernio ſecedens, accepto Abbatis titulo, dum pietatis ſtudia, ac literarum exercitia impigrè recolebat, in Cœnobio Panormitano S. Martini deceſsit anno 1644. Ipſum laudat Rocchus Pirrus *in Sicilia Sacra lib.* 4. *de Abbatijs pag.* 199. & Antonius Ignatius Mancuſo *in Vita S. Roſaliæ pag.* 27. *&* 55. Edidit

De Monogamia B. Annæ Parentis Deiparæ, ſeu Veritatem vindicatam. Oeniponti apud Danielem Agricolam 1639. in 4.

Italicè

Vita di S. Roſalia V. Palermitana, ex P. D. Pe-

tro

tro Antonio Tornamira *in Reſponſionibus pro Vita S.Roſaliæ ab ipſo edita pag.* 7. at verius m.s. non edita, ſervatur in Cœnobio prædicto S. Martini, ut ex relatione P.D.Michaelis de Judice ejuſdem Cœnobij Prioris, viri integerrimi, accepi: ubi etiam hæc alia reſervantur m.ſs. noſtri Martini.

Concordia quatuor Evangeliſtarum.

De Septem Eccleſiæ Sacramentis Tractatus.

De Cenſuris Eccleſiaſticis Tractatus.

Elegiæ.

Italicè etiam

Flavio Criſpo Tragedia in verſo.

Sonetti.

Canzoni Sacre, e Profane.

Rime.

Verſi Macheronici.

Note d'hiſtorie ſacre, e profane.

Hiſtoria dell'antichità del Monaſtero di S. Martino de Scalis di Palermo.

Diſcorſi hiſtorici.

Servantur etiam apud V. I. D. Vincentiũ Auriã *Epigrammata*.m.s. in 4.

MARTINUS BARBARA' Drepanitanus eques Hieroſolymitanus vir præclarus, à Philoſophicis, Theologicis, ac Aſtronomicis diſciplinis laudatus. Gravioribus ſcientiis amœniores etiam addidit literas: in hiſtoriis tum vetuſtiſſimis, tum recentioribus verſatiſſimus fuit: Muſaſq; coluit Siculas, ac Etruſcas. Dum operum ſuorum editionem parabat, quâ perenni gloriâ illuſtrandum ejus nomen ſperabant literati omnes, mors viri eximij conatus eluſit: cùm enim Panormo diſcedens Romam velificaret, ut diſpenſationem quamdam matrimonii obtineret pro Partannæ Principe, cujus à ſecretis erat, ſæviſſimâ aggreſſus tempeſtate, propè Liparis Inſulam infeliciter naufragium fecit circa annum 1646. Laudibus exornatur à Ioſepho Galeano *in Muſis Siculis tom.* 2. *par.*2.*pag.* 157. ubi noſtri Martini extant vernaculâ linguâ.

Canzoni Siciliane.Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Ioſephum Biſagnium 1662. in 12.

Prælo paraverat Italicè ex relatione P. Ioſephi Barlotta Oratorii Drepanitani Sacerdotis.

Raguagli hiſtorici tanto antichi, quanto de' noſtri tempi.

Rime Toſcane.

MARTINUS CIAURELLA Nicoſienſis Clericus, & Poeta. Claruit anno 1600. ediditque.

D.Bartholomæi Solemnitatem Herbitæ à Clericis in Divi Nicolai Templo celebratam ejuſdem civitatis, metro compoſitam. Panormi apud Ioannem Antonium de Franciſcis 1602. in 4.

Siculâ linguâ

Trionfo della Solennità di S.Bartholomeo celebrata da' Clerici nella Collegiata, e Maggior Chieſa di S.Nicolò della Città di Nicoſia in ottava rima Siciliana. Ibidem apud eũdem 1603.in 4.

Deſcrittione della Maraviglioſiſſima Villa del Signor Duca di S. Gio. nel ſuo Contato detta S. Michiele. Ibidem apud eumdem 1607. in 4.

MARTINUS LA FARINA Panormitanus clariſſimo ortus genere, parentes habuit Vincentium la Farina Aſperimontis Baronem, & Aleonoram Madrigalem; fratrem verò natu majorem Aloyſium la Farina Marchionem Madoniæ, de quo ſuo loco. Martinus Panormi lucis uſuram accepit 22. Auguſti an. 1603. & addicto ab adoleſcentia literis ingenio præſtantiſſimo, omnium diſciplinarum ornamento inſigniter cumulatus eminuit, magnâque doctrinæ celebrate inclaruit. Teologicâ, ac philoſophicâ laureâ inſignitus, inde Mathematicis diſciplinis, ac Aſtronomicis eruditus eſt: amœniores etiã literas, oratoriam præſertim facultatem, Muſaſq: percoluit. In hiſtoriarum cognitione verſatiſſimus, totius antiquitatis ſcientiſſimus, & omnigenæ eruditionis theſauro locupletatus mirum in modum refulſit. Vir polyglottu linguam Etruſcam, Latinam, Hiſpanam, Galicã, Hebraicam, Græcam, & Arabicam perfectiſſimè calluit; ideòque ſæpiùs ut difficillimas inſcriptiones, vetuſtaſque notas ad ſanam intelligentiam revocaret rogatus eſt: hinc meritò fuit tanquam ſingulare ævi ſui ornamentum ab omnibus veneratus. His ſcientiarum præſidiis abundè inſtructus, in Hiſpaniam traſijt, ubi à Philippo IV. Catholico Rege honorificè exceptus, inter Regios Capellanos, Hiſtoricos, ac Conſiliarios, adſcitus eſt; ac non multo poſt Abbas S.Catharinæ in Oppido Siculo Linguægroſſæ, indè Major Siciliæ Capellanus S.Luciæ ab eodem Rege deligitur: Nec ambigendum quòd ob inſignem æſtimationem, quâ Martinum Rex ipſe proſequebatur, ad epiſcopalem dignitatem evexiſſet, ſi tunc dum Hiſpanam aulam illuſtrabat, aliqua Siciliæ cathedra vacaſſet: & profectò eminentiori honore dignum fuiſſe pro comperto eſt, ob præclariſſima promerita quibus ampliſſimè exornabatur: eorumq: vi in ſui venerationem Magnatum, ac Literatorum omnium amorem ſibi conciliavit: omnes enim tanquam eruditionis theſaurum, ac virum numeris omnibus abſolutum prædicabant. Nec defuere egregio viro aulæ Romanæ honores; ibi tum ob morum elegantiam, tum ob ſingularem doctrinæ, & eruditionis excellentiam nè dum literatorum omnium laudes excepit, verum etiam Alexandri VII. Pont. Max. benevolentiæ argumenta expertus eſt: hic enim an. 1657. Prothonotarium Apoſtolicum, ut vocant, participãtem delegit, & Utriuſq; Signaturæ Referendarium. In Sicilia etiam omnes eruditorum plauſus habuit vectigales, & apud Proceres, ac Proreges in amoribus fuit. Panormitanæ Reaccenſorum Academiæ, cui nomen dedit, gloriam attulit non exiguam. Tandem pervagata longè lateque nominis ſui famâ, magno omnium dolore, ac bonarum artium jacturâ deceſſit in Oppido S.Luciæ 17. Septembris an. 1668. Hujuſce viri laudes habes apud Franciſcum Quevedum *in epiſt. ad lectorem Marci Bruti*, Gilium Gonzalez Davilam *in to.*2.*Theatr. Eccleſ. pag.* 210. Ioannem

Digitized by Google

nem Caramuelem *in Rhythmica pag.*222. Garſiā de Salſedo Coronel *tom.* 2. *Comment. ad Aloyſiū de Gongora*, Ferdinandum Ortiz de Valdes *in notit.hiſtor. Ilerdæ pag.* 9. Auguſtinum Inveges *in appar. tom.* 3. *pag*, 85. Ioannem Baptiſtam Bargiocchum *in epigram. lib.* 3. *epiſt.* 143. *pa.* 328. Franciſcum Scorſum *in proœm.*1. *ad homil. Theophanis Ceramei* §. 1. Franc. Baronium *in Siculæ nobil. Amphiteatro pag.* 12. P. D. Petrum Ant. Tornamirā *in Proſap.D.Roſaliæ p.*87. Petrū Carreram *in opuſculo Ætnæ lib.* 1. *c.*10.*p.*39. *& in hiſt.Catanæ par.*1.*p.*230. Ioſephum Galeanum *in epiſt.nuncupatoria Muſarum Sicul. par.*3. Glicerīū ab Annunciatione in libro *Sfoghi ſacri pa.* 19. Nicolaum Antonium *in Biblioth. Hiſp. to.*1. *pag.* 387.*&* 461.Vincentium Auriam *in hiſt. Crucifixi Eccl.Panor. pa.*123. Georgium Gualterium *in Tabulis Siciliæ pa.*36. *& in animad. pa.*73. alioſq; Multa ſcrpſit, multaq; typis tradere potuiſſet: at in longum protrahens lucubrationes, pauca publici juris fecit: hæc accipe.

Eſcularialenſe Pantheon Hiſpaniarum, ac novi Orbis Monarchis, æterna mortalitati ſedes à Philippo IV. anno Chriſtiano M. DC.XLVIII. abſolutum, dedicatum, conſecratum, ejuſq; juſſu à Martino la Farina de Madrigali Abbate Panormitano inſcriptione donatum. Matriti 1648. in fol.ſuppreſſo typographi nomine. Italicè

Sommario delle Chieſe Cattedrali, e Badie del Regno di Sicilia di Jus Patronato Reale di Tomaſo Fazello, tradotto dal latino in lingua Italiana. Extat in calce Hiſtoriæ Siculæ ejuſdem Fazelli, quam ab erroribus expurgatam edidit Panormi apud Ciottum 1628. in fol.

Spoſitione dell' Arco dirizzato dalla Nation Genoveſa per lo Trionfo di S.Roſalia da Monſig. l' Abb. D.Martino la Farina &c. con varij componimenti diviſato. Extat in libro, cui titulus: *Relatione delle feſte in Palermo nel* 1625. *per lo Trionfo delle Glorioſe Reliquie di S.Roſalia Vergine Palermitana, ſcritta dal D. D. Onofrio Paruta.* Panormi apud Petrum Coppolam 1651. in 4. *à pag.*169.

Diſcorſo della Tragedia. Extat in tom. 2. Tragœdiarum Hortenſii Scammacæ Soc. Jeſu. Panormi typis Ioannis Baptiſtæ Maringi 1633. in 12. Ejus operâ etiam prodiere ejuſdem Hortenſii Tragœdiæ.

Concinnavit, *Indicem Bibliothecæ S. Laurentii Eſcurialenſis in Hiſpania*, typis traditum, ex Ioanne Gerardo Voſſio *in appendice ad lib.* 2. *de Hiſtoricis Græcis pag.* 548.

In libro: *Selecta Epigrammata.* Panormi apud Hæredes Iacobi Maringi 1656. in 12. aliqua Martini *Carmina* ſervantur *pag.* 305.

Scripſit etiam

Addictiones ad librum quemdam Græcè ſcriptum ad vocabularii formam digeſtum, & Antonino Agras Panormitano dicatum. Romæ excudebatur in 4. at non abſoluit.

Multa etiam lucubrationes ſcripſit hiſtoricas, eruditas, politicas, poeticas, ac Theologicas; at ineditas reliquit.

MARTINUS MIRA ex oppido Bicaris, honeſtis parentibus natus anno 1546. exinde privilegio accepto an. 1572. Panormitanus Civis renunciatus eſt: Vir fuit Sacræ Theologiæ doctor: doctrinâ, morum integritate, ac virtutum ornamento clarus. Primùm munere Magiſtri Capellani Metropolitanæ Eccleſiæ Panormi inſignatus an.1580. inde in eadem Eccleſia Canonicus,&,ut vocant, Maragmerius electus. Ob eximiam, quâ refulſit, probitatem, Panormitanis Archiepiſcopis gratiſſimus, eorum nomine Sanctimonialium Monaſteriis præfuit Deputatus; Examinator etiam Synodalis, ac primus Panormitani Seminarii Clericorū Rector cōſtitutus eſt. Ad Abbatiam S.Luciæ de Milatio evectus à Philippo III. Catholico Rege, & Regni Siciliæ Major Capellanus deſignatus, dignitatem ultrò oblatam recuſavit. A Didaco de Haido Archiepiſcopo Panormitano in ſuum Generalem Vicarium delectus eſt an. 1604. rem urgente Laurentio Xuares de Figueroa Duce Feriæ Siciliæ Prorege: & exacto biennio ab eodem Rege ad Epiſcopalem Cephaludenſis Eccleſiæ inſulam oblatus, à Paulo V. Pontif. Max. an. 1606. conſecratur. In Eccleſia regenda, morum ſuavitatem ſervavit; ideoque in ſui amorem omnium animos facilè traxit. In divino cultu ſedulitatem, in pauperes, ac viatores profuſam liberalitatem exercuit. Sodalitium SS.Sacramēti inſtauravit, aliudq; S. Nicolai de Tolentino excitavit. Sacello SS. Sacramenti in Cathedrali Eccleſia nonnullis ornamentis ſplendorem addidit: & in eodem poſt obitum ſuum 15. Auguſti 1619. tumulatus eſt, hoc adjecto epitaphio

D. O. M.

Martinus Mira multiplici Doctorum laureâ, & illuſtri munerum cumulatione perilluſtris, Cephaludenſis tandem Antiſtes non ſibi, ſed viatoribus, ſed pauperibus occidit. Hìc ſitus eſt, ubi duodecim annos præfuit, ubi ſeptuageſimum ſupra tertium explevit. Tu viator perviæ Urbis hoſpitem munificentiſſimum, tu pauper perviæ domus Dominum amantiſſimum collacryma.

De hoc Præſule vide Abb. Pirrum *in not.Ecc. Cephal. pag.* 467. Marcum Serium *in Bullam Clem.VIII.pro Reformat. Parochiarum Panormi diff. c.* 2. *quær.* 4. *pag.*116. Vincentium Auriam *in hiſt.Cephalud. pag.*80.Benedictum de Paſſafiumine *de origine Eccl.Cephal. pag.* 77. Petrum Carreram *Epigr.lib.*2.*p.*68. Synodum coegit Diœceſanam, ejuſq; decreta edidit inſcripta:

Synodus Diœceſana. Panormi typis Ioānis Antonii de Franciſcis 1619. in 4.

MARTINUS PERSONA Siculus, & forſan Agrigentinus, Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, Rhetor, & Poeta inſignis. Claruit anno 1480. ex Conrado Geſnero *in Biblioth. edita per Friſium pag.*586. qui apud Agrigentum ſcripſiſſe tradit

Orationes elegantes. lib. 1.
Bucolica, ſeu Eclogas. lib. 1.
Epiſtolas, & Carmina lib. 1.
Et alia.

MARTINUS PLATIENSIS Poeta, qui ludrica

poeſi

Digitized by Google

poeſi claruit, ut teſtatur Academicus Aldeanus, id eſt Nicolaus Villanus in libro cui titulus: *Raggionamento ſopra la Poeſia Gioroſa pag.* 74. at quæ ſcripſerit, nec ipſe innuit, nec ego vidi.

MARTINUS SALPETRA ex oppido S. Angeli Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor. Vivit Panormi hoc anno 1708. Edidit Italicè

Il Diametro, ò vero le Perfezioni di Maria, contro l'Imperfezioni della Donna; motivi per fuggire le occaſioni. Panormi typis Frãciſci Cichè 1708. in 12. at paulo poſt Sacræ Inquiſitionis edicto dato Panormi 2. Iunii 1708. prohibitioni ſubjecit.

MARTIUS ALBERGUS Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ, & utriuſq; Iuris doctor non vulgaris. Florente adhuc ætate concionibus, & amœnioribus literis operam dedit; & inter Panormitanæ Academiæ Reaccenſos recenſitus eſt. In Hiſpaniam tranſijt ubi apud regiam aulam Panormitanæ Urbis negotia pertractavit non ſine dexteritatis laude: Panormi etiam Ducis Terrænovæ negotia peregit. Doctrinâ, & eruditione clarus, ſui opinionem excitavit. Obiit Panormi 14. Octobris an. 1697. & in Eccleſia SS. Quadraginta Martyrum de Caſalocto ſepultus eſt. Edidit ſuppreſſo nomine

Magiſtrum ſcholaſticum vindicatum pro D. Joſepho Eſcalona, & Salamone. Panormi apud Carolum Adamum 1674. in fol.

Italicè appoſito nomine

La trasformata per amore diſcorſo Panegirico per la Verginella Palermitana S. Roſalia. Matriti apud Paulum de Val 1664. in 4.

Scripſit Hiſpanicè

Vida de la Santa Virgen Roſalia Eremitaña Palermitana compuoſta por el Dotor D. Vicente Auria ſu conpatriota, traducita dalla lengua Italiana. m. s. in 4. extat authographum apud me.

L'Aſia del P. Daniel Bertoli traducita dalla lengua Italiana. m.s. in 4.

MATTHÆUS AB ALEXANDRO ex oppido S. Angeli Ordinis S. Baſilii. In patrio Cœnobio S. Angeli de Brolo regularis inſtituti habitum ſuſcepit. Florente ætate literis, ac virtutibus inſigniter inſtructus, Abbatis honore inſignitus eſt in Monaſterio Panormitano S. Chriſtophori, cum Baſilianorum eſſet, quodq; undecim annos laudabiliter rexit: quo etiam tempore Generalem Siciliæ Procuratorem egit. Inde ad Abbatiam S. Michaelis Troinenſis evectus eſt, quam ſexennio gubernavit. Tunc Troinenſes eximiam ejus prudentiam perpendentes, ipſum delegerũt ut illius Urbis nomine apud Marchionem de los Velez Siciliæ Proregem pertractaret, ut urbem illam jam venditam ad regium demanium rediret. In Archimandritatu Meſſanenſi præfuit Generalis Vicarius ſede vacante. Romam translatus, totius Ordinis Procurator Generalis electus, quatriennio eximias ejus dotes Romanæ aulæ detexit; ideoq; ad Vicarii Generalis munus vocatus, provinciis Romandiolæ, Calabriæ, & Siciliæ quinquennio præfuit. Tandem ad ſupremam religionis dignitatem in comitiis Generalibus apud Monaſteriũ S. Mariæ Cryptæ Ferraræ omniũ ſuffragio evectus eſt. In Ordinis beneficium regularis diſciplinæ zelum, ac charitatis officia exercuit: & doctrinâ, ac prudentiâ claruit: ideòque omnibus abſolutiſſimi Paſtoris dotibus ornatus eſſulſit. Ad monaſticam diſciplinam inſtaurandam, ex facultate Innocentii X. Ordinis ſui Conſtitutiones reformavit: ipſoque duce ſodales ſui ad egregios ſanctimoniæ, ac doctrinæ gradus profecere. Hinc eximiis hiſce geſtis, animique virtutibus, eximiam Principum, Dynaſtarum, Præſulum, S. R. E. Cardinalium, ac Pontificis æſtimationem ſibi comparavit. Græcis literis inſtructas nonnulla latinitate donavit; & eruditione eminuit. Abſoluto Generalis munere in Cœnobiũ quodã Salernitanæ Diœceſis ſucceſſit; ubi virtutũ ſtudio incubuit; & graſsante peſtilẽtiâ an. 1656. in regno Neapolitano, ſingularis charitatis argumenta in pauperes, ac morbo affectos detexit, quos impavidus amantiſſimè amplectebatur. Tandem in eodem Cœnobio magnâ ſanctitatis famâ deceſſit circa annum 1660. Poſt obitum ter mulierem quendam (cujus confeſſiones vivens excipiebat) monuit in ſomnis, ut cadaver ſuum Cœnobii ſodales aliò transferrent, ne putreſceret. Hinc inter aliorum cadavera integrum adinventum, etſi nimia humoris copiâ obrutũ, decentiori loco ſepelirere: ut ex relatione P. D. Petri Manniti Ordinis Generalis, Panormi accepi 19. Martii 1702. De eo Apolinaris Agreſta *in vita S. Baſilii par. 5. cap. 8. pag. 379. & cap. 15. pag. 448.* ac latiſſimè Franciſcus Ambroſius Maja in libro inſcripto: *Lo Scettro, e la Corona d'Aleſſandro Magno*, edito Panormi anno 1650. Typis tradidit.

Expoſtulationem Apologeticam, in qua reſpondetur ad objecta Abbatis Caetani. Venetiis apud Petrum Turrinum 1642. in 4.

MATTHÆUS ANNA Cephalæditanus Ordinis Prædicatorum, Philoſophiæ Lector, ac Generalis Concionator. Doctrinâ inſtructus floruit; ac poeſim, amœnioreſque literas coluit. Octavio Brancifortio Epiſcopo Cephalæditano gratiſſimus fuit, qui Synodalem Examinatorem delegit. Claruit anno 1635. Ipſum laudat Vincentius Auria *in hiſtor. Cephalædit. cap. 9. pag.* 70. & Leo Allatius *in Drammaturgia ind. 6. pag.* 618. Edidit Italicè verſu

L'Oreto feſtante nell'eletione del M. R. P. F. Gio: Vincẽzo Candia al Provincialato di Sicilia dell'Ordine de' Predicatori Panegirico. Panormi apud Decium Cyrillum 1624. in 12.

La S. Margarita Tragedia.

Il Tomaſo d'Aquino Trionfante Tragedia.

Il Contrapunto ſacro alla lira profetica ſopra il Salmo 118. Reliquit etiam m. ſs.

La S. Agneſa Tragedia.

Il S. Andrea Tragedia.

MATTHÆUS CALDUS Meſſanenſis Sacerdos. Vixit pietate clarus propè annum 1555. Hujus meminit Placidus Reina *in hiſt. Meſſan. par. 2. pag.* 530. Edidit.

Digitized by Google

Vitam Chriſti Salvatoris, ejuſque Matris Sanctiſsimæ. Venetiis apud Franciſcum Bindonum, & Matthæum Paſinum 1540. in 8. & iterum correcta, multiſque addictionibus illuſtrata, cum geſtis Apoſtolorum, & diſcipulorum Domini prodiit Venetiis apud Auguſtinum Bindonum 1555. in 4. Concinnavit etiam *Breviarium Gallicanum ad uſum Eccleſiæ Meſſanenſis*, ex Stephano Mauro *in ſua Maſſana cap. 18. pag. 127.*

MATTHÆUS CANDIDUS Leontinus, nobili genere ortus, & literarum ornamento conſpicuus, amœniora ſtudia, & hiſtoricam eruditionem coluit. Circa annum 1440. claruit; ſcripſitque ex Philadelpho Mugnòs *in Theatro Geneolog. tom. 1. pag. 217.*

Hiſtoriam de Rebus Siculis ab anno 1435. *uſque ad annum* 1445. Hujus etiam meminit Philadelphus Maurus *in hiſtor. SS. Alphij Philadelphi, & Cyrini lib. 1. cap. 10. pag. 72.* & Hieronymus Raguſa *in Siciliæ Veter. Bibliotheca pag.* 183. quem ſequitur P. D. Michael de Judice *in obſervat. ad Apparatum Sicul. Annalium Auguſtini Invegii pag.* 103.

MATTHÆUS DE CASTILLO Panormitanus Ordinis Prædicatorum, patre Petro de Caſtillo S. Iſidori Marchione natus 13. Aprilis anno 1664. regulare inſtitutum amplexus eſt Panormi in Cœnobio S. Zitæ 29. Septembris anno 1679. Emenſis cum ingenii laude ſtudiorum ſpatiis, exinde Lectoris munere inſignitus, in eodem S. Zitæ Cœnobio Philoſophiam triennio docuit. Marſalæ etiam ſcholaſticam Theologiã biennio tradidit: moralem verò Panormi per annos tres. Sacrâ eloquentiâ clarus conciones habuit in quadrageſimali curriculo octennio, Panormi, Ennæ, Salemi, & alibi in Sicilia non ſine commendatione, ac fructu. Sæpiſſimè etiam per annum è ſuggeſtu auditus; ab eruditione, eloquentiâ, ingenii dotibus meritò celebratus: ideòque Prædicatoris Generalis titulum inter ſuos obtinuit. Amœnioribus literis addictus Muſas inſigniter coluit; & tum vernaculâ, tum Etruſcâ linguâ multa ad animi oblectamentum egregiè cecinit. Mylis Academiam Redivivorum una cum alijs excitavit in Conventu S. Dominici. Prioris munere præfuit Cœnobio Platiæ. Nunc ingenio, doctrinâ, morum elegantiâ, aliiſque animi bonis conſpicuus vivit Panormi, vir patriæ amantiſſimus. Edidit Italicè

Il Dolore con gli addobbi dell'Allegrezza per la morte del M. R. P. F. Angelo Maria di Palermo Oſſervante Riformato del Serafico Ordine del P. S. Franceſco accaduta a 15. *Maggio* 1709. *Orazione Funerale.* Panormi apud Ioannem de Neapoli 1709. in 4. Suppreſso nomine

Breve Compendio della Vita del Prodigioſo S. Vincenzo Ferrerio dell'Ordine de' Predicatori. Con l'aggiunta delle divozioni Spirituali ſolite dirſi da' ſuoi Divoti nelli ſette Lunedì precedenti il giorno della ſua feſta nel Ven. Convento di S. Zita di Palermo. Ibidem typis Ioannis Baptiſtæ Aiccardi 1709. in 12.

Edidit etiam *Dialogos ſeptem* Poeticis numeris alligatos, & in nonnullis Eccleſiis muſicis notis decantatos Panormi.

Nunc edendum ſcribit opus, cui titulus:

Iſtoria de' Regolari Palermitani Illuſtri in Santità, e dottrina.

MATTHÆUS CATALANUS Panormitanus Sacerdos, vir eruditione, ac pietate omni laude digniſſimus. Romam profectus, ut ibi Deiparæ Virginis cultum ampliaret, ſodalitium Siculorum, ac Melitentium excitavit ſub nomine S. Mariæ Conſtantinopolitanæ, ſive de Itria; cui anno 1595. quaſdam ſuas ædes dedit ut Eccleſia ad ſodalium uſum excitaretur. Noſocomium etiam pro harum Nationum pauperibus eximiâ pietate conſtruxit, ut habemus ex Octavio Pancirolo *in Theſauris Romæ abſconditis Regione 3. Eccl. 14. pag.* 378. & eruditiſsimo Carolo Bartholomæo Piazza *in operibus piis Romæ tract. 7. cap. 14. pag.* 591. Romæ etiam Sacellum SS. Salvatori dicatum fundavit in Eccleſia S. Mariæ Angelorum, ut idem Pancirolus teſtatur *reg. 2. Eccl. 60. pag.* 309. Claruit Matthæus anno 1595. ipſumque laudat Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana par, 2. pag.* 105. Edidit Italicè

Hiſtoria della Madonna d'Itria, o verò di Coſtantinopoli. Romæ apud Zannettum 1596. in 8.

MATTHÆUS CATANENSIS v. Matthæus Silvagius.

MATTHÆUS CIACCIUS Meſſanenſis Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci. Hujus meminit Philippus Cagliola *in manifeſt. Prov. Siculæ Ord. Minor. Conv. explor. 3. manif. 1. pag.* 58. qui pag. 56. mendosè Saccium vocat. Stephanus Maurus *in ſua Meſſina cap. 21. pag.* 204. Ioannem Matthæum Ciaccium appellat, & vixiſse ait anno 1540. Lucas Uuadingus *in Scriptor Minor. pag.* 253. Matthæum Fatium vocat, aitque à Roccho Pirro *in notitia Eccleſiæ Meſſanenſis* ſæpè citari: at apud Pirrum ſolùm pag. 347. citatum invenio pro eadem re pro qua à Mauro adducitur: ex quo eumdem eſse variè ab auctoribus vocatum comperies. Horum teſtimonio ſcripſit

Hiſtoriam Urbis Meſſanæ. Servatur m. s. in Cœnobio Meſſanenſi S. Franciſci Ordinis Minorum Conventualium.

MATTHÆUS DONIA Panormitanus, Philoſophiæ, & Medicinæ Doctor eximius, Benedicti Vitalis egregii medici Panormitani diſcipulus: doctrinâ, eruditione, varijſque ſcientiis inſigniter excultus, magna cum laude claruit. Poetica ſtudia Latinè, & Italicè coluit; græciſque literis inſtructus enituit: & in Panormitana Academia, cui nomẽ *Gli ſpreggiati*, præclarũ obtinuit locum. Medicâ facultate celeberrimum ſibi nomen comparavit: & inter ævi ſui doctiores eminuit: ideòque haud exiguas laudes promeruit. Multa ſcripſit, at pauca typis tradidit: plura attamen edidiſset ſi vitæ commoda permiſiſsent; & illorum ingratitudo, quibus opuſcula ſua nuncupavit, ob conceptam indigna-

tio-

Digitized by Google

tionem, ipſius animum ab operum editione averteriſſet. Floruit anno 1600. Hunc laudant Franciſcus Baronius *de majeſtate Panorm. lib.* 3. *cap.* 3. *pag.* 115. Honorius Dominicus Caramella *in Muſæo Illuſtr. Poet. pag.* 215. & Michael Foſcarenus *in notis*, Vincentius de Joanne *in Panor. Triumph. lib.* 12. *pag.* 124. *& in Panor. Reſtaur. lib.* 2. Leonardus Orlandinus *in diſcur. in laudē S. Georgii ejuſdem Doniæ, & in lib. Imaginum p.* 69. *&* 88. & Didacus de Maſtro *in cauſa Medicorū Poetarū p.* 55. Quæ in lucē emiſit hæc ſunt.

Ad Petrum Angelum Bargæum Oratorem, & Poetam illuſtrem Epiſtola, & Votum pro epiſtolæ navigio. Panormi typis Joannis Franciſci Carraræ 1595. in 8.

Melicus Ecloga. Ibid. apud eumdem Carraram 1595. in 8.

Formica Dialogus. Ibid. apud Jo: Ant. de Franciſcis 1595. in 8.

Ad Poſteros Gephyraptoyca deſcriptio. Ibidem apud eumdem 1595. in 8.

Panormi Queſtus, & Charontis cum Panormitano Genio colloquium, de caſu lignei Pontis in Proregis reditum fabricati. Ibid. apud eumdē 1595. in 8.

Polyſtichon. Ibid. apud eumdem 1595. in 8. Italicè

Il San Georgio Poema ſacro, & Eroico. Ib. apud Jo. Bap. Maringum 1600. in 4. hoc opus meritò laudat Marcus Antonius Nali *in lib. Avviſi di Parnaſo a' Poeti Toſcani.* Scripſit etiam hæc alia, quæ inedita reliquit, nempè:

De humoribus opus medicum.

Orationem publicè habitam de artis medicinæ præſtantia.

De nivis uſu contra Nicolaum Monardes.

Centiloquium medicinale.

Sinonyma dictionum.

De raptu Helenæ metricam orationem.

Tabulam partitæ Philoſophiæ.

Medica miſcellanea.

Epilarion, carmina.

Lira toſcana.

MATTHÆUS FATIUS Panormitanus Ordinis Prædicatorum, vir doctiſſimus. Natus anno 1619. adoleſcens regulare inſtitutum amplexus eſt. Exactis ſtudiorum ſpatijs Philoſophiam, ac Theologiam ſcholaſticam ſumma cum nominis celebritate, Regentis munere, docuit in Panormitano lyceo S. Dominici: quo per multos annos moderato, tandem Magiſtri laurea inſignitus eſt. Eā doctrinæ profunditate cumulatus claruit, ut ipſum paſſim conſulerent in difficillimis rebus Proceres, ac viri Principes; & ad ipſum etiam ex diſſitis locis accurrebant, ut conſiliorum ſoliditate negotia nutantia firmarent. Regularis obſervantiæ zelo flagravit: ac ſummā excelluit dexteritate in rebus magni negotii pertractandis. Prioris munere Cœnobia S. Dominici, & S. Zitæ Panormi rexit. Apud S. Officii Quæſitores Conſultorem, Cenſorem, & Judicem Ordinarium egit. Romæ digreſſā ejus doctrinæ famā, Generalis Definitor Ordinis electus eſt, ac Siciliæ Provincialis. Tandem anno 1682. bonis plaudentibus ad Epiſcopalem Pactenſis Eccleſiæ Cathedram evectus fuit. Prudentiā, ac rectitudine inſtructus Eccleſiam ſibi creditam laudabiliter gubernavit. In pauperes liberalis, in tuēda Eccleſiaſtica libertate infracti animi vir; in excitādis pietatis ſtudiis impiger fuit. Eccleſiæ ſuæ bona recuperavit: Diœceſanam Synodum coegit anno 1687. ac tandem meritis undequaque cumulatus deceſſit Pactis 6. Septēbris an. 1692. & in Cathedrali Eccleſia ſepelitur, hoc adiecto ſepulturæ epitaphio.

Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum Dominum F. D. Matthæum Fatio Panormitanum ex Ordine Prædicatorum Pactenſem Epiſcopum, moribus, & vitā integerrimum, ſcientiā præclarum; in Eccleſiaſticis tuendis juribus inconcuſſum, in vitijs affigendis infractum, Præſulem undequaque perenniter recolendūm, marmor ipſum, & recondit emortuum, & immortalitati commendat. Ob. VIII. Idus Septemb. M. DC. XCII. Ætatis ſuæ LXIII.

Præſulem hunc eximium laudant Joannes Michael Cavalerius in libro: *Galleria de' Pontefici &c. Domenicani tom.* 1. *cent.* 5. *n.* 188. *pag.* 661. & Auctor Orationis, cui titulus: *Felix Vitis* à Petro Vincentio Platamone habita *p.* 23. Edidit

Conſtitutiones Diœceſanas Synodi, quas Ill. & Reverend. Dominus F. D. Matthæus Fatio Ord. Præd. S. T. M. Epiſcopus Pactenſis, Regius Conſiliarius &c. omnibus ſuæ Diœceſis ovibus juxtà Sac. Concil. Trid. Sacrorumque Canonum normam ſervandas decrevit anno Domini 1687. *die* 30. *Novembris.* Panormi typis Jacopi Epiri 1688. in 4.

MATTHÆUS FATIUS alter Meſſanenſis. v. Matthæus Ciaccius.

MATTHÆUS DE GREGORIO ex oppido Ucriæ: ludicræ poeſi operam dedit ſumma cum laude, teſte Academico Aldeano, ſeu verius Nicolao Villano *in diſcurſu de Ludrica. Poeſi pag.* 74. at quæ publici juris fecit adhuc non vidi.

MATTHÆUS GIBERTUS. v. Joannes Matthæus Gibertus *tom.* 1. *pag.* 352.

MATTHÆUS MORVELLUS, Panormitanus Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, vir doctrinā, & pietate inſignis, & ab obitis muneribus celebratus. Philoſophiam, ac Theologiam per annos multos docuit ſodales ſuos magna cum laude. Eccleſiaſtem etiam eloquentiā præclarum egit non ſine plauſu. Domos Florentiæ, ac Romæ Præfecti munere gubernavit: in Sicilia Provincialis, & Romæ ſexennio totius Ordinis Conſultor Generalis eximium prudentiam detexit. Tandem in Comitiis Generalibus Ordinis Romæ coactis anno 1634. ad ſupremum Religionis ſuæ gradum evectus eſt. Regularem familiam eā prudentiā rexit, ut ſingularem promeruerit laudem. Omnes ejuſdem Ordinis Domos perluſtravit, in quibus eloquentiæ vi, quā mirificè valuit, ad domeſticam pacem, ac fraternam charitatem ſodales ſuos cohortatus, regularem diſciplinam inſtaurare curavit; ac ut juniores à ſtudijs doctrinam, & ab obſervantia conſtitutionum virtutes educerent, egregiè deſudavit. In amplificāda Ordinis maje-

Digitized by Google

ſtate nimiùm æſtuavit: & ejuſdem Ordinis inſtitutum in Hiſpaniam propagare curavit. Pietatem mirificè coluit: ideoque Romæ anno 1637. Sodalitium Nobilium ſub Ss. Crucifixi Domini vexillo militantium excitavit, ut ægrotantes, ad mortem Chriſtiano more obeundam, diſponerent, ac publicas funderent preces pro ægrotātibus, & animam agentibus. Sexennio Ordinem laudabiliter rexit uſq; ad ann. 1640. Morum comitate inſignis, Proceribus, ac S.R.E. Cardinalibus gratiſſimus fuit, inter quos recenſendus Frāciſcus Perettus Card. Montaltus, Archiepiſcopus Montisregalis, qui Matthæum Viſitatorem, ac Examinatorem delegit. Claruit uſq; ad ann. 1648. Hujuſce laudes habes apud Dominicum Regium *in hiſt. Cler. Regul. Min. Infir. lib. 11. cap. 5. pag.* 317. Carolum Solfi *in compendio earumdem hiſtor. par. 2. cap. 8. pag.* 240. Carolum Bartholomæum Piazza *in Operibus Piis Romæ trac. 9. cap. 3. pag.* 688. Leonem Allatium in libro: *Apes Urbanæ pag.* 190. Edidit Italicè

Apparecchio dell'Anima per lo felice paſſaggio all'altra vita. Romæ apud Paulum Maſottū 1629. in 12. & apud Joſepham Monaldum 1699. in 12. Maceratæ apud Joſephum Piccinum 1681. in 12. & Neapoli apud hæredes Cavalli 1683. in 12. & alibi.

Regole della Congregatione del Ss. Crocifiſſo per gli Agonizanti, eretta, e fondata nella Caſa Profeſſa de' Clerici Regolari Miniſtri degli Infermi della Madalena di Roma. Romæ ex typographia Rev. Cameræ Apoſtolicæ 1638. in 12. ubi in epiſtola nūcupatoria legitur, à noſtro Matthæo ſcriptas.

Invitto all'ajuto degli Agonizanti.

MATTHÆUS ORLANDUS ex oppido Carinis Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, vir à doctrina, ac obitis muneribus celeberrimus. Natus 10. Februarii ann. 1610. ex honeſtis parentibus Luca Orlando, & Vincentia Alberti, adoleſcens, ut cujuſdam furorem declinaret, cui canem fortuitò occiderat, Panormūm petiit, ubi Religionis habitum ſuſcepit; ibiq; ſolemnia emiſit vota 20. Octobris 1628. Stùdiis addictus, ob egregias ingenii præſtantiſſimi dotes, doctrinâ inſigniter cumulatus, Theologicâ Magiſtri laureâ donatus eſt, ac Regentis munere, ſcholaſticam Theologiam docuit in Cœnobijs Neapolis, & Florētiæ: ac tandem Romæ in Collegio S. Mariæ Tranſpontinæ, ubi diu moram protraxit. Cùm autem undique refulgeret ejus ſapientia, inter Theologos, ac Conſultores Sacræ Congregationis de Propaganda Fide cooptatus eſt; ac præfuit Deputatus Theologus pro verſione Sacræ Scripturæ in Arabicam linguam, ut ex Diario Literatorum, Romæ edito anno 1672. *pag.* 6. compertum eſt. Apud ſuos multa promeruit, nam primùm Daciæ, inde Hiberniæ fuit Provincialis; totius Ordinis Procurator Generalis fuit per annum 1659. poſt obitum P. Io: Baptiſtæ Lezanæ. Provinciam Romanam quinquennio laudabiliter rexit; ac tandem in Generalibus Ordinis Comitiis Romæ coactis, omniū ſuffragio ad Generalis gradum evectus eſt 12. Junii 1666. Magno omnium plauſu Ordinem ſuum moderatus, ad ejus gloriam nonnulla à Romanis Pontificibus accepit beneficia: nam à Clemente IX. obtinuit, ut S. Maria Magdalena de Pazzis 28. Aprilis 1669. in Sanctorum albo aſcriberetur: à Clemente X. ut Indulgentiæ antiquitus Ordini conceſſæ diplomate ſuo firmarentur, quibus nonnullas novas plenarias, ac perpetuas addidit. Idem Summus Pontifex, Matthæo inſtante, quamplurima SS. Carmelitarū officia approbavit: aliaque non pauca conſecutus eſt, quibus Ordinem illuſtravit. A Clemente IX. Viſitator Apoſtolicus electus, Galliæ Provincias, ac nonnulla etiam Italiæ loca luſtravit, in quibus collapſam diſciplinam inſtauravit: domeſticam inter ſodales ſuos pacem firmavit, ac literarum ſtudia promovere curavit. Romam regreſſus in eodem Generalis munere Clementis X. beneficio, per alium ſexennium confirmatus eſt: at bienno elapſo, anno 1674. à Catholico Rege Carolo II. Epiſcopus Cephalæditanus nominatus, ab eodem Clemente 25. Junii ejuſdem anni electus, primo Julii in Eccleſia S. Mariæ Majoris Sacris Epiſcopalibus initiatus eſt. In Eccleſiæ poſſeſſionē immiſſus, prudentiā, doctrinam, ſolertiam, aliaſque dotes laude dignas detexit, ac tanquam inclytū Præſulum exemplum effulſit. Morum benignitate præcipuè claruit, & me, poſt alios eccleſiaſticos ordines, præ nimia humanitate, Sacerdotali charactere inſignivit 20. Maii 1687. quod hìc in grati animi argumentum memoriæ tradere operæ pretium duxi. Ad morum reformationem an. 1693. Synodum Diœceſanā coegit. Plura aureorum millia Romam miſit, ut Euchariſticum Tabernaculum in Eccleſia Carmelitarum ſtatuis, aliiſq; ornamentis ex ære marmoribuſq; affabrè exultum, ſui inſtituti Fratres perficerent; & opus jam ab ipſó inceptū cùm Ordinem Generalis munere moderaretur, abſolverent. Nonnullis etiam donis Carmelitarum Cœnobiū in patrio oppido exornavit: & ut vivens amplificare, & exornare ſtuduit, ita moriens pretioſa ſpolii acceſſione adaugere curavit. Tandem luminibus ferè orbatus, annum agens 85. obiit Cephalædi 13. Novēbris 1695. & in Cathedrali Eccleſia tumulatus eſt; ubi in ejus è marmore ſepulchro, quod ſibi vivens extruxerat, hæc legitur inſcriptio.

D. V. T.

Illuſtriſsimus Præſul D. Matthæus Orlandus
Cognomento, ac mente virilis, Patriâ Hyccarēſis,
Ne ſuus Trinacriæ deeſſet Elias, progreſſus eſt
ad Carmelum.
Ibi profundiora Cœli ſcrutatus arcana, orthodoxi
Tripodis oraculum fuit.
Bis Provinciam, bis Ordinem moderatus, è Cœnobio
conceſſit ad infulas.
Nec invidit Hipponæ Aurelium Cephalædis:
Urbs Caput ſonans, Rectorem ſortita, totum prudentiâ caput.
Verè Zelotes æmulatus Thesbiten.
Flammantes in Hæreſim, rorantes in Fidem
demiſit imbres.

Nuſ-

Nuſquam, nunquam obſcurus, qui terras ardore,
cœlum replevit lumine.
Ne tanti ignis tendentis ad centrum diſperderetur cinis,
Hanc Sponſa Mater ſinu paravit urnam,
Jugi victorum celeuſmate venerandam.
Vixit Ann. XVC. I. XIII. Devixit. XIII. Novembris M.DC.VC. Epiſcopatus XXI. III.

Ipſum emeritis laudibus extollunt Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmelitarum tom.1.par.2.lib.1. n.563. pag.136. & tom. 2. par.5. lib.3. n. 3316. pag.943. & lib.5. n.3746. pag.1073. & n. 3759. pag.1075.* Paſchaſius à S.Joanne Evangeliſta in libro cui titulus: *Poeſis Artificioſa par. 5. pag.117. 130.* Petrus de Alva *in Militia Conceptionis pag.1027.* & Joſephus Maria Fornarus *in Anno memorabili Carmelitarum tom. 1. 25. Junij pag.794. & 29. Martii pag. 354.* Multa ſcripſit, at ſolummodo edidit

Curſum Theologicum in Tertiam Partem D.Thomæ ad methodum ſcholaſticum ordinatum. Tomum primum. Romæ ex Typographia Vitalis Maſcardi 1653. in fol. In eo alios Theologiæ, & Philoſophiæ Tomos, quos ſcripſerat, typis tradere promiſit.

Conſtitutiones Synodales pro Cathedrali Cephalædenſi, *totaque Diœceſi componenda, ex ſelectioribus Summorum Pontificum Decretis, Conciliis Generalibus, aliiſque Sacrorum Canonum inſtitutis excerptas. Ab Incarnato Verbo anno M.DC.XCIII. die verò Prima Novembris.* Panormi typis Auguſtini Epiri 1694. in 4.

MATTHÆUS RICCIUS. v. infra Matthæus Riccus.

MATTHÆUS RICCUS Meſſanenſis. Alii Matthæum Rubeum, vel Riccium, Mazzeum de Ricco, & Matthæum Meſſanenſem vocant; Poeta ex antiquis, qui Italicæ Poeſi operam dedere. Hinc meritò inter vetuſtiores Poetas, qui ante Franciſcum Petrarcham claruere recenſitus eſt à Nicolao Franco *in ſuo Petrarchiſta pag.19.* A Petro Bembo *in Proſis lib.2. pag. 28.* inter eos collocatur, qui ante Dantem floruere. Cùm autem deceſſerit Dantes anno 1321. ex Joanne Villano *in Chron.lib.9.cap.135.* ante annum 1321. vixiſſe noſtrum Matthæum certum eſt: quod ex poeticis ingenii ſui monumentis liquidò patet; ex rudi enim ſtylo Muſarum Italicarum infantiam in his apertè cognoſcimus. Hujus meminere etiam Joannes Vigintimillius in Tabula Poetarum Siculorum, qui Mazzeum, vel Matthæum Rubeum vocat; & clariſſimus Joannes Marius de Creſcimbenis *in hiſtoria vulgaris Poeſis lib. 4. pag.281.* Matthæi extant Italicè

Poeſie. In libro: *Poeti Antichi di Monſignor Leone Alacci.* Neapoli typis Sebaſtiani Alecci 1661. in 8. Ex his nonnulla prius exſcripſerat Joannes Georgius Triſſinus *in ſua Poetica pag. 33. & 52.* qui alia etiam ipſius carmina adducit *pag. 28.*

MATTHÆUS RUBEUS. v. ſupra Matthæus Riccus.

MATTHÆUS RUBINUS Meſſanenſis publicus Archivarius, ac Regius Notarius Meſſanæ. Claruit circa annum 1300. Scripſit ex Octavio Caetano *in Origine Illuſtr. Ædium SS. Deiparæ Mariæ in calce to.2. Vitarum SS. Siculorum pag. 289.* Placido Samperio *in Iconologia M. V. lib. 3. cap.11.pag. 379.* & Hippolyto Marraccio *in Biblioth. Mariana par. 2.pag.107.*

Hiſtoriam de Templo B. Virginis Meſſanenſis in Montealto, volatu columbæ è Cœlo delapſæ diſignato. Hæc hiſtoria Meſſanæ ſervatur m. s. in Monaſterio ejuſdē Virginis, Siculâ linguâ ſcripta in membranis ex Samperio citato.

MATTHÆUS A' S. STEPHANO Meſſanenſis, Ordinis Obſervantium S.Franciſci, vir à doctrina, & obitis muneribus clariſſimus. Natus 29.Julii 1652. ac literarum ſtudiis dicatus, in Meſſanenſi Collegio Societatis Jeſu humaniores literas, ac Rhetoricæ præcepta biennio à Balthaſſare Mazara didicit. Inde ut ſe Deo totum dicaret, Minorum habitum Meſſanæ accepit 9. Octobris 1667. In ipſo tyrocinii curriculo ingenii præſtantiam patefecit; tunc enim nonnulla latinè protulit poetica monumenta, quæ publicè expoſita, haud exiguam ſibi laudem pepercre. Solemnioribus votis nuncupatis 9. Octobris 1668. Philoſophiæ ſtudiis operā dedit Meſſanæ in præcipuo Ordinis Cœnobio; ibique, & alibi nonnullas Philoſophiæ concluſiones propugnādo, magnam ſui opinionem, maximam verò ſui expectationem excitavit. Scholaſticam Theologiam Neapoli accepit in Cœnobio S.Didaci, eo progreſsu, ut ad doctrinæ feſtigium ſeſe extulerit; ideoque tanto cum plauſu concertationē theologicā habuit coram Ordinis ſui Generale Miniſtro Franciſco Maria Rini Panormitano, ut in eodem diſputationis circulo Philoſophiæ Lectorem conſtituerit in memorato Cœnobio, dum vix vigeſimum ætatis annum expleverat. Ideoque ibidem triennio Philoſophiam magna cum nominis celebritate, & Auditorum utilitate tradidit. Detectâ cum plauſu in Generalibus Ordinis Comitiis Romæ coactis anno 1676. Matthæi doctrinâ, Sacræ Theologiæ Lector deſignatus, eamdem Neapoli docuit: ubi Marchionis de los Velez, Neapolitani Regni Proregis, æſtimationem promeruit, & nominis ſui famam, longè lateque diffuſa, increbuit. Romæ etiam in percelebri S.Mariæ Aracœli Cœnobio ſumma cum laude Theologiam docuit per annos undecim, non ſine nominis, ac doctrinæ celebritate: ideoque ejuſdem prælectiones per Ordinis Provincias adhuc vagantur, magnaque eruditorum aviditate perſcrutantur. Hinc doctrinâ mirum in modum exornatus, ad Ordinis honores pluries evectus eſt. Fuit primùm Siculæ Provinciæ Cuſtos, anno ætatis ſuæ 28. cum Apoſtolicæ diſpenſationis facultate. Romanæ Provinciæ Viſitator anno 1685. paulo poſt in Regno Neapolitano Provinciæ Terræ Laboris etiā Cuſtos. Anno 1689. ejuſdē Provincialis electus, demandatam ſibi Provinciam eximâ prudentiæ laude gubernavit; cui exoptatam quietem cum omnium beneficio, & approbatione attulit. Ite-

 rum

Digitized by Google

rum anno 1692. Cuſtos renunciatus, in Comitis Generalibus in Hiſpaniis celebratis, magna omnium lætitia Definitor Generalis electus eſt: ibique apud Hiſpaniæ Magnates, perampla, claruit opinione. In Italiam regreſſus Bononiēſem Provinciam Viſitatoris Generalis munere perluſtravit. Tandem Ordinis ſui Generalis Miniſter electus, Regularem familiam egregia cum omnium approbatione, & laude feliciter gubernavit: ac Innocentii XII. & Clementis XI. Rom. Pontif. benignitatem, ac Cardinalium amorem expertus eſt. Epiſcopus Cephalæditanus à Carolo II. Hiſpaniarum Rege nominatus, hanc dignitatem primùm reijecit; nam Catholico Regi, ac Supremo Italiæ Conſilio expoſuit, quòd haud in Dei gloriam cederet ſi Ordinem ſuum desereret, in ſuprema ejuſdem dignitate conſtitutus: ideoque Regis mandato eidem hæc infula reſervata eſt, uſque dum Generalis faſces deponeret. Hinc electo novo Ordinis Generale, Epiſcopale munus ſuſcipere coactus, in Eccleſia Aracœli primo Octobris ann. 1702. conſecratus eſt. Cephalædenſem Eccleſiam primo Januarii an. 1703. ingreſſus, ſtatim in Eccleſiæ beneficium ovium ſalutem impigrè curare cœpit. Diœceſim luſtravit, in qua tum eximia benignitate, tum zelo omnium amorem ſibi conciliavit. Synodalem Concilium celebravit. Ad Urbis ſolamen in annonæ egeſtate ne dum eleemoſynam profuſè in pauperes erogavit, verùm etiam ut Civium neceſſitati conſuleret, argentea ſua vaſa fœneravit, ut frumentum emeret, ac omnibus abundantiam redderet. Nunc Epiſcopale palatium novis ædificijs amplificat, dum vigilantiâ, prudentiâ, ac morum candore boni Paſtoris partes adimplere non ceſſat. Edidit

Venerabilibus Fratribus, ac dilectis Filiis, Clero, & Populo Civitatis, & Diæceſis Cæphaludenſis Epiſtolam. Romæ typis Rev. Cameræ Apoſtolicæ 1702. in foglio expanſo.

Conſtitutiones in Diæceſana Synodo pro ſuis Urbis, & Diæceſis Ovibus editas Anno Domini M. DCC. VI. Panormi apud Didacum Buam 1707. in 4.

MATTHÆUS SCAMMACCA Panormitanus Murgi, & Albiati, Oppidi, & Emporii Ingluni, aliorumque feudorum Baro; ac oppidi Lercaræ Dominus: generis nobilitatem ſtudiis exornavit: amœniores enim literas, ac eruditionem coluit. Deceſſit Panormi 5. Novembris 1687. Edidit Italicè

Specchio Parabolico per li Figli d'hoggidì, o vero diſciplina filiale, Tomo primo della prima parte. Panormi apud D. Cyllenium Eſperiū 1685. in 12.

Tomo ſecondo della Prima Parte. Ibidem apud hæredes Inſulæ 1686. in 12.

MATTHÆUS SILVAGIUS Catanenſis Ordinis Obſervantium S. Franciſci: ex rubicundo genarum colore dictus *Gangaroſa*. Vir fuit eruditione clariſſimus: in gravioribus ſtudiis mirum in modum exercitatus, quæ indefeſſo labore numquam reliquit; nam uſque ad ſupremam vitæ lineā diſputationibus, ac librorum exaratione ingenium acutiſſimum ampliſſimè exercuit. Catanæ diù Theologicam ſapientiam magna cum nominis fama docuit tū Sodales ſuos, tum in publica urbis Academia. Mathematicis etiam diſciplinis, & præſertim Aſtronomicis; ſacris literis, Poeſi, tum Latinâ, tum Etruſcâ, alijſq; eruditionis ornamētis eximiam venerationem, ac non vulgare decus ſibi conciliavit. Ex Roccho Pirro *in not. Eccl. Catan. pag.* 94. Jo: Baptiſta de Groſſis *in Decac. Catanenſi to.* 1. *pag.* 150. & Wadingo *in Script. Minor. pag.* 254. floruit anno 1490. At ſuperſtitem fuiſſe anno 1535. rectè obſervat Hieronymus Raguſa *in Sicilia Veter. Biblioth. pag.* 184. ex ipſius Sicularum rerum Chronico; in eo enim Caroli V. adventum in Siciliā narrat, ac Panormitanorum, & Meſſanenſiū ſolemnia exponit, quibus invictiſſimum Imperatorem excepere. Immò ulterius vitam produxit; nam in humanis adhuc anno 1536. obſervo ex libro inſcripto: *Modo di vivere ſecondo la Divina volontà*, eo enim anno Panormi Cœnobiū S. Mariæ Angelorum incolebat: eodem etiam anno Catanæ habitaſſe, ac de Ætneo incendio ſcripſiſſe, ait Petrus Carrera *in hiſt. Catanæ vol.* 1. *pag.* 158. Immò uſque ad annum 1542. vitam protraxiſſe ex nonnullis operibus editis, ac infra notatis, clarè liquet. Ipſius etiam meminere Poſſevinus *in Apparat. Sacro tom.* 2. *pag.* 420. Franc. Gonzaga *in hiſt. Seraphica*, Toſſignanus *in hiſt. Seraphica lib.* 3. *pag.* 329. Franciſcus Privitera *in annuar. Catan. p.* 192. Multa ſcripſit, quæ teſte de Groſſis vel deliteſcebant ignota, vel plagiorum operâ ſub alieno nomine prodiere; at quæ ego inſcripto nomine Matthæi vidi, hæc ſunt.

Labyrinthi duo de mundano, & divino Amore, cum ſuis exordiis, & differentiis, ac fructibus, cumq; ſuis ſemitis ritè ordinatis uſq; ad centrales, ut vocant, terminos, vel inferni, vel felicitatis æternæ. Venetiis 1542. in 8.

Apotheca divini Amoris, ſive de Apotheca Viridarii labyrinthi, quæ eſt ſanctiſſima Crux, ubi venditur Amor Dei. Venetiis apud Signum Archangeli Raphaelis 1542. in 8.

Lectura, ſeu expoſitio Brevis ſuper octo libros Phyſicorum Ariſtotelis, cum aliquibus annotationibus de mente Doctoris Subtilis. Ibid. 1542. in 8.

Opus præclarum, & nimis utiliſſimum in quatuor libris diviſum, de nuptiis animæ cum ſponſo ejus Chriſto, de Conviviis ſpiritualibus, omniq; apparatu; de perſuaſionibus falſis Sathanæ per epiſtolas diverſiſq; tentationibus, de caſu animæ in peccatum, de lamentationibus Hieremiæ cum declarationibus earūdem, & oratione pro ſpoliatione bonorum ipſius, de fletu animæ, & ſua converſione, de Gratia, & remediis à Deo datis, & de indumentis novis reſtitutis, de regmine poſt converſionem, & præparatione ad mortem, de electione Dei, & hominum, & prædeſtinatione Sanctorum, cum Dialogo inter Rempublicam, & Philoſophum. Ibid. 1542. in 8.

Opus pulchrum, & ſtudioſis viris ſatis jucundum de tribus peregrinis, ſeu de colloquiis trium Peregrinorum: de divinis perfectionibus: de Philoſophia Sanctorum; de partibus Mundi, climatibus, linguis

&

Digitized by Google

& populis, civitatibus, & conditionibus, & de excellentiis Romæ, & Hieruſalem, ibiq; multa notatu digniſſima. Ibid.in ædibus Franciſci Bindonri, & Maphæi Paſinei 1542.in 8. Hinc vides opus hoc non m.s. ut ait Inveges *in Appar. ad Annales Siculos pag.* 63.ſed editum eſſe.

De Victoria Verbi Dei contra Hæbreos. Ibidem 1542. in 8.

Scripſit *de Incendiis Æthnæ*, ex Petro Carrera *tom. 1.hiſt. Catanæ lib.2.cap.2.pag.*153.*&* 156. *de Sicilia, & Syracuſa*,ex Bonanno *in Syrac.Illuſtrata lib.1.pag.* 28. & ex his Inveges loc. cit. ſed hæc hiſtorica monumenta non ſeorſim edita,ſed in libro de Tribus Peregrinis invenies. Italicè

Modo di vivere ſecondo la Divina volontà, o vero diſciplina ſalutis. Panormi apud Antonium Maidam 1536. in 8.

In libro *de tribus peregrinis cap.* 33.*pag.* 117. opus ſuum citat inſcriptum:

Tractatus de navigio Mundi.

MATURINUS TEXTOR Meſſanenſis, ſcripſit ex Geſnero *in Bibliotheca edita per Friſium pag.*597.

Orationem exhortatoriam in Cenomanenſi Synodo habitam, de dignitate,& officio Sacerdotum.

MAURITIUS Civis, & Epiſcopus Catanenſis, primùm Monachus, & Abbas Ordinis S. Benedicti in Cœnobio, ac Cathedrali Eccleſia Catanenſi: vir ſanè doctus, ac pius. Ab anno 1124. Catanenſem Eccleſiam laudabiliter rexit. Unà cum Hugone Epiſcopo Syracuſano Eccleſiam S. Mariæ de Juſaphat in oppido Paternionis conſecravit. Apud Rogerium Siciliæ Comitem magnâ valuit æſtimatione, qui Mauritii promeritis intuitu nonnullis bonis Catanenſem Eccleſiam cumulavit: ut & fecit Adelaſia Hadrani Comitiſſa. Catanæ etiam Eccleſiam S.Catherinæ conſecravit: & ſummâ veneratione, ſolemniq;pompa D.Agathæ Virginis ac Martyris reliquias Bizantio Catanam translatas à Goſelino, & Gilberto anno 1126. pijſſimè excepit. Tandem moderatâ cum egregia virtutum opinione per annos undeviginti Catanenſe Eccleſiâ, Catanæ deceſit anno 1143.De eo vide Matthæum Silvagium *de tribus peregrinis cap.* 44. *pag.* 161. Rocchum Pirrum *in not.Eccl.Catan.pag.* 19.Petrum Carrerâ *in hiſt.Catan.vol.2. pag.*488. Jo:Bapt. de Groſſis.*Catana Sacra* §. 21. *pag.* 69.*& Decacord. Catan.tom.* 2. *cord.*9. *pag.*143. *&* 162. Octavium Caetanum *in animad.ad tom.1.SS.Siculor.pag.*46. Hujus extat ſatis prolixa

Epiſtola de Translatione S. Agathæ Virginis Bizantio Catanam. Apud Pirrum *cit. pag.* 20. Carrerâ *cit. pag.*76. De Groſsis *in Catana Sacra pag.* 70. & Caetanum *in tom.* 1. *cit.pag.* 53. ut etiam Italicè apud Auguſtinum Inveges *in Panor.nobil. pag.* 178. ex qua etiam patet Mauritium poeſi ingenium addixiſse.

MAURITIUS DE GREGORIO, ex oppido Siculo Camaratæ, Diœceſis Agrigentinæ, Comitatus titulo inſignito, non ex oppido Camerotæ Regni Neapolitani, ut perperàm Nicolaus Toppius tradit *in Bibliotheca Neapolitana pag.* 212. cujus craſſum errorem omnes editi Mauritii libri redarguunt, in quibus conſtanter legimus, Mauritium de Gregorio Siculum Cameratenſem fuiſſe. Ordinis Prædicatorum inſtitutum amplexus, in eo doctrinâ, & eruditione claruit; fuit etenim Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, Concionator non vulgaris, Sacris, humaniſq;literis abundè munitus, Pontificiis juribus, hiſtoriis, omnibuſq; ſcientiis mirum in modum inſtructiſſimus. Ab egregia doctrina, & ingenio præſtantiſſimo commendatus, tum in ordinis ſui Lyceis, tum in publicis diſputationibus effulſit, & eximiam Dynaſtarum, Præſulum, ac S.R.E. Cardinalium æſtimationem ſibi conciliavit. Neapoli, ubi diu vixit, fuit ex Promotoribus, ut vocant, participantibus ad doctoratum: Horatii Aquævivæ de Aragona Epiſcopi Calatini, & Julii Sabelli S. R. E. Cardinalis Theologus: S. Officii Conſultor, Pœnitentiarius major, & Examinator. Nonnullis etiam Ordinis honoribus cohoneſtatus eſt; cùm enim Panormi non ſine plauſu conciones haberet, ad patrium oppidum Cameratæ, ab ejuſdem Domino, ac Comite delectus, ibi Prioris,ac Viſitatoris munere ſodalibus ſuis præfuit: ut ipſemet ſcribit *in Enciclopedia pag* 934. Siculæ Provinciæ fuit etiam Definitor, & Viſitator, Epiſcopum electum fuiſſe, & dignitatem ſibi oblatam reijeciſſe, nonnulli ex fama prædicant. Amœnioribus literis addictus, & inter Otioſos Academicos Neapolis recenſitus, poeticis, ac oratoriis ingenii monumentis inclaruit. Antiquitatum ſtudioſus, & in quærendis rarioribus arcanis ſedulus perſcrutator, in Cœnobio Neapolitano S.Catherinæ apud Formellum, ubi diu vixit, multa congeſſit antiquitatis monumenta, multaque naturæ prodigia, admiratione digna, quorum omniũ deſcriptio extat in libello ſeorſim edito Neapoli anno 1642. ut etiã teſtantur, Clariſſimus Pompeus Sarnellus in libro *Guida de Foraſtieri &c. pag.* 126. Carolus Celanus *in notit.Neapol.p.*1.*p.*193.Dominicus Ant.Parrinus *in ſua Neapol.pag.* 306. & Franciſcus de Magiſtris *in ſtatu Eccl. Neapol. lib.*1. *ſect.* 2. *n.* 54.*pag.* 313. Tandem virtutibus inſigniter exculptus, in eodem Neapolitano Cœnobio deceſſit 3.Novembris an. 1651. Ipſum laudat Andreas Rovetta *in Bibliotheca Provinc. Lombardiæ Ord.Præd. an.* 1658. *pag.* 181. Quæ edidit hæc ſunt:

Commentaria laconica ad ſenſum Procemii in quatuor libros contra Gentiles. Neapoli typis Octavii Beltrani 1644. in fol.

Expoſitio laconica paraphraſtica omnium Bullarum, Conciliorum, decretorum &c. Neapoli typis Jacobi Gaffari 1645. in fol.

Praxis SS.Inquiſitionis. Ibid.apud Octavium Beltranum 1640. in 8.Venetiis, & alibi.

Enciclopedia; ideſt omnium Scientiarum Circulus ad ſenſum Procemii in quatuor libros contra Gentiles. Neapoli typis Octavii Beltrandi 1652.in fol.

Al Concilii Tridentini Margaritha, & Hyacinthus. Venetiis typis Joannis Salis 1619. in 8. ibidem apud Franciſcum Babam 1640. in 4. &

ali-

alibi. Ex Rovetta citato, & Enciclopedia ipſius Mauritii *à pag.* 925. edidit etiam

Egregia Commentaria in quatuor libros Sententiarum.

Aphoriſmos ſiue ſummam omnium Conciliorum.

Summam Omnium Apoſtolicarum Conſtitutionũ.

Praxim in libros prohibitos, atque Hæreticorum.

Viridarium omnium Scientiarum, in quo ſumma D. Thomæ. Neapoli apud Octaviũ Beltranũ in 8.

Canones Sacroſancti Concilii Tridentini, cum notis Veteris, & novi Teſtamenti.

Summam D.Thomæ cum addictione ad Tertiam Partem. Neapoli ſemel, & iterum apud Tarquinium Longum.

De Sacramentis, Cenſuris, & Caſibus reſervatis ad examen Confeſſariorum librum. Neapoli apud Octavium Beltranum.

De Auxiliis Tractatum. Ibidem apud Tarquinium Longum, & iterum apud Jacobum Carolenum.

Summam Caſuum Conſcientiæ. Ibidem apud Octavium Beltranum.

Anathomiam totius Bibliæ S. Veteris, & novi Teſtamenti, & præcipuè Apocalypſis, & de omnibus expoſitionibus ſuis, ſeu de Scriptoribus Eccleſiaſticis, cum ſimilitudinibus Homeri, Virgilii, Ciceronis, & declaratione Emblematum Alciati. Ibidem apud eumdem

Defenſionem D. Thomæ.

Phyſicam.

Methaphyſicam.

Mathematicam.

Moralem.

Controverſias hæreticales ex D.Thoma, & Scoto. Italicè

Iſola di Sicilia Beata di S.Domenico, cioè Compendio delle Vite de' Frati ſingolari Beati Siciliani dell' Ordine di detto Santo. Neapoli apud Tarquinium Longum 1611. in 8.

Condottiere de' Predicatori per tutte le ſcienze, d'onde potranno cavar concetti non ſolo da quelle, ma da Poeti, e da tutti professori di belle, e curioſe lettere. Ibid. apud Jo: Jacobum Carolenum 1615. in 8. & Venetiis apud Gervaſium Aneſi 1627. in 8.

Roſario delle ſtampe di tutti i Poeti, e Poeteſſe antichi, e moderni di numero 500. Neapoli apud Carolenum 1614. in 12.

Confeſſionario raccolto da' Dottori Catolici per il M.R.P.M. Girolamo Palermitano, con l'ultima additione neceſſaria al Confeſſore, delle Cenſure, caſi riſervati, de' Sacramenti, dell'aſſolutione, del Sacrificio della Meſſa, Veſti, Ceremonie, e da qual Pontefice inſtituite, con l'indulgenze di Paulo Papa V. al tocco dell'orologio con ſua origine. Ibid. apud Tarquiniũ Longum 1611. in 8. Addictiones ſunt noſtri Mauritii.

Abbecedario di caſi di conſcienza.

Roſario di Maria Vergine con cento cinquanta figure Neapoli 1606. in 8.

Annali ſucciati.

Le Donne Illuſtri.

Idea ... per le Gallerie, dove ſi contengono le proprietà delle gemme, delle medaglie, con le hiſtorie dell'Aſſirii, de' Perſiani, de' Greci de' Caldei, e de' Romani, con molti ſecreti, e virtù di piante, d'animali, e pietre. Neapoli apud Octavium Beltranum. ex Enciclopedia citata.

MAURUS BURGIUS Catanenſis Juriſconſultus doctiſsimus; à doctrina ſatis laudatus: pluries Judicis munere cohoneſtatus eſt; ſepties enim in Patria Judex ſedit: & in ſupremis Magnæ Regiæ Curiæ ſubſelliis Judicem, Regiumq; Conſiliarium egit. Obiit Panormi 2. Julii an. 1616. & in Eccleſia S.Mariæ Magdalenæ ſepultus eſt. Ipſum laudant Pirrus *in not. Eccl.Catan.p.*94. Jo: Bap: de Groſſis *in Decacor. Catan. tom.* 2. *Cord.* 9. *pag.* 149. Marius Cutellius *de donationib. to.*1. *trac.*1. *diſc.*2. *partic.*11.*n.*80. *pag.* 356. Garſias Maſtrillus *l.*2.*deciſ.* 157.*n.*12.& Marius Giurba *deciſ.*92. *n.*17. Edidit

Tractatum de Laudemio. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1597. in 4. Mediolani apud Jo: Bapt. Bidelli 1617. in fol. & in volumine cui titulus: *de laudemiis tractatus Auctorum, qui in ea commentarios conſcripſerunt.* Auguſtæ Taurinorum apud HH. Jo. Dominici Tavrini 1629. in fol.

Methodi Criminalis de modo procedendi ex abrupto Centuriam primam. Panormi apud Eraſmum de Simeone 1611. in fol. & ibid. apud Petrum Coppolam 1646. in fol.

Inedita reliquit.

Commentaria ad Pragmaticam de Cenſibus.

MAURUS CHIAULA Panormitanus Ordinis S.Benedicti Congregationis Caſinenſis; in lucem editus circa annum 1544. in Monaſterio S. Martini de Scalis Inſtituti habitum adeptus eſt 28. Auguſti anno 1561. In eo celeberrimo Ordinis Aſceterio, pietati liberalibus ſtudiis, ſacriſque literis incubuit: armonicis verò Muſices exercitationibus potiſſimè operam dedit; adeo ut in ijs ad ſtuporem profecerit. Hinc an. 1581. cùm Senatus Panormitanus in Eccleſia S. Mariæ dicata, cui nomen vulgò *della Pinta*, exponere ſtatuiſſet Acta Creationis Mundi; Marcus Antonius Columna, tunc Siciliæ Prorex, noſtrum Maurum ad cantus egregiè modulandos vocavit. Peritiſſimus armonicæ facultatis Magiſter ita excellenter munus ſibi injunctũm explevit, ut unus fuerit Proregis, & omnium Auditorum ſenſus, inter Angelorum Choros in Cœlis audiri poſſe præſtantiorem, ſuavioremque harmoniam. Hinc quæ harmonicis numeris concinnavit, publicis typis tradenda ſancitum eſt. Conſule Auguſtinum Inveges *in Panor. Sacra pag.*427.& Vincentium Auriam *in hiſt. Chronolog. Proregum Siciliæ pag.* 61. & 62. Supra cæteros eminuit in ordinandis plurimorum vocum, & inſtrumentorum, pleno choro ex proportione reſpondentiũ ſymphoniacis modulationibus. Singularem Mauri peritiam teſtantur ad noſtra uſque tempora Muſices Moderatores omnes qui in Triſagio ſolemnium Miſſarum *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, decantando, ſublimiorem concentus formam adinvenire deſperantes, eodem utuntur, quod in prædicta celebri Actione Cœleſtium Spirituum Chori, in eorumdem creatione, Divinum

Digitized by Google

num proclamavere, pro gratiarum actione Triſagium: & vulgò adhuc vocatur: *Il Santo della Pinta.*

Cæterùm decori Patrio me ſatisfacturum puto ſi hic breviter innuam, tunc magnificis triginta millium aureorum expenſis recitatam, ſcenicam prædictæ Creationis Actionem; Italico, & Latino carmine concinnatam à Theophilo Folengo Mantuano Caſinenſi, in Monaſterio S. Martini de Scalis per octennium degente, circa annum 1542. & Ferranti Gonſagæ Proregi permaximè charo. Ad cujus munifici Mæcenatis nutum non ſolùm Mundi Creationem, ſed alias Tragicas Actiones Italicè Theophilus exaravit. Tunc enim magnificientiſſimo apparatu ſcenica ſpectacula liberali manu Panormitanus Senatus quotannis Populo admirabundo, & plaudenti exhibebat. Ideoque nè dum prælaudatæ Creationis fama adhuc viget, verùm etiam inter cætera Cœleſtiũ, & Heroum tragica poemata, & S. Chriſtinæ, S. Cæciliæ, & S. Catharinæ memoria ſcenicæ pompæ adhuc perſeverat. Has Tragœdias, & Creationis Mundi Actionem, vulgò: *l'Atto della Pinta* publici juris forſan aliquando facturus, apud ſe cuſtodit vir præclariſſimus P.D. Michael de Judice Prior Caſinenſis, de quo vide ſuo loco. De Theophilo Folengo feſtiviſſimo Poeta Auctore operis Macheronici, ſub nomine Merlini Coccai, & de ejus eruditione, pietate, & ingenii monumentis, cùm in hac Bibliotheca exteris non ſit locus, videſis Jacobum Philippum Thomaſinum *in elogiis par. 1. pag. 72.*

Ad noſtrum Maurum regredi oporteret, ſi tanti viri ad nos plenæ perveniſſent notitiæ. Hoc tantùm de eo memorabile, non ſolùm Panormi, ſed Romæ, & Venetiis celebre ejus nomen claruiſſe: & acceptiſſima apud Summos Principes ipſius religioſi moderaminis, & muſicæ facultatis ſpecimina fuiſſe. Piè deceſſit Panormi in Monaſterio S. Martini circa annum 1600. Decani munere inſignitus. Ipſum laudant Rocchus Pirrus *in Sicilia ſacra lib. 4. pag. 199.* Arnaldus Wion *in ligno vitæ lib. 2. cap. 72. pag.* 437. Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro to. 2. pag.* 424. & Petrus Antonius Tornamira *de ſcriptor. Mariani Ordinis S. Benedicti p.* 141. A Joanne Cleſſio *in Elencho Virorum literatorum pag.* 403. inter viros illuſtres recenſentur. Edidit

Sacrarum Cantionum, quæ octo tum vocibus, tum variis inſtrumentis Chori, quæ conjunctis, ac ſeparatis concini poſſunt librum. Venetiis apud Ricciardum Amadinum 1590. in 4.

In libro: *Infidi lumi Madrigali à 5. voci di diverſi Autori Siciliani.* Panormi apud Joannẽ Baptiſtã Maringum 1603. in 4. extant nonnulla noſtri Mauri.

Alia edidiſſe teſtatur Wion cit. Multa item volumina M. SS. Sacrorum Concentuum muſicis modulis ornata, ſervantur in Bibliotheca laudati Monaſterii S. Martini.

MAURUS MARCHESIUS Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, natus anno 1608. monaſticum habitum accepit in Monaſterio Montiſregalis. Gravioribus diſciplinis inſigniter excultus claruit, quibus amœniores literas addidit. Scholaſticam Theologiam ſodales ſuos magna cum ingenij præſtantiſſimi laude tradidit. Apud Sanctæ Inquiſitionis Judices fuit librorum Cenſor: Coſmæ de Torres S. R. E. Cardinali, & Archiepiſcopo Montiſregalis gratiſſimus vixit. Ad graviora negotia pertractanda admotus, in ipſis eximiam dexteritatem detexit. Muſas egregiè coluit; ideoque vividiſſimas ingenii dotes in Latiis, Etruſcis, Siculiſque carminibus pangendis exercuit. Ingenii monumenta tum verſu, tum proſâ concinnata, magno cum plauſu doctiſſimi viri excepere in Academiis Reaccenſorum Panormi, Otioſorum Neapolis, Humoriſtarum Romæ, in quibus fuit honorificentiſſimè aſcriptus. Romæ Fabritio Veroſpio, & Bernardino Spada S. R. E. Cardinalibus, viris doctiſſimis, acceptiſſimus fuit; ac literatorum omnium venerationem promeruit. Venetias digreſſus ut opera nonnulla typis traderet, ibi in Incognitorum Academia recenſitus, primarios illus Urbis viros in ſui amorem traxit. At dum in operum editionem incubebat, oculorum lumine orbatus, vitam per anni ſpatium deplorandam traxit, quo tempore, etti penitus cæcus, Decanatus munere cohoneſtatus eſt. Venetiis tandem deceſſit in Monaſterio S. Nicolai in Lictore anno 1650. ætatis ſuæ 42. Ipſum laudat Joannes Evangeliſta à Panormo *in anagrammat. p.* 168. Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis to. 2. par. 2. p.* 143. & Honorius Dominicus Caramella *in Carmin. juvenilibus p.* 61. Hujus etiam meminere Auguſtinus Oldoinus *in Athenæo Romano pag.* 149. *&* 151. *& in Athæneo Liguſtico pag.* 120. *&* 123. Joãnes Mollerus *de ſcriptoribus Homonymis cap. 5. n. 28. pag.* 462. *& cap. 6. n. 25. pag.* 549. Philippus Labbeus *de Scriptoribus Eccleſ. to. 1. pag.* 211. Gulielmus Cave *in ſcript. Eccl. hiſtor. litteraria pag.* 436. Carolus Joſephus Morotius *in Theatro Coronologico Cartuſienſis Ordinis par. 4. n. 4. pag.* 68. & Ludovicus Morerius *in dict. to. 1. pag.* 657. Hujus habemus maternâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *par. 2. tom. 1.* Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burleſche. In eiſdem Muſis *par. 3.* Ibidem apud Biſagnium 1651. in 12. Ejus operâ, ac ſtudio prodiere S. Brunonis Opera, hoc appoſito titulo.

Brunonis Aſtenſis opera omnia Tom. II. & Oddonis Benedictini Commentaria in Pſalmos. Venetiis apud Bertanos 1651. in fol. à noſtro Mauro in unum collecta, Auctori ſuo vindicata, notiſq; illuſtrata; & exinde in Bibliothecam Patrum Tomo XX. pag. 294 illata. In his extat prævia Diſſertatio noſtri Mauri, quâ libros de laudibus Eccleſiæ Brunoni Carthuſiano aſcriptos, Brunoni Aſtenſi reſtituit: quam primùm Romæ ediderat ſub titulo: *de S. Brunone Aſtenſi, atq; ab eo conſcriptis libris Diſſertatio hiſtorica P. D. Mauri Marcheſii Panormitani;* & noſtri Marcheſii rationes

nes approbant Theophilus Raynaudus *de libris malis,& bonis* p.135.139.J.G.Olearius *in Abac. Patr.p.*93.94.& 95. Gugliel. Cave *Cartoph.pag.* 232.233.& *hiſt.liter.pag.*436.Vincẽtius Placcius *de Script. Pſeud. p.* 168.& Jo: Mollerus *de Script. homonym. cap.*6. *pag.* 549.Ejus operâ etiam prodiere

Mancipatus Deiparæ authore Gerardo Belga. Patavii typis Pauli Fambotti 1649. in 24.

Petri Boerii Commentum in Regulam S.Benedicti.

Nonnulla poetica foliis expanſis edita publicavit. Scripſit etiam Italicè, & ſub prælo habebat:

Vita di S.Geltruda.

Vita di S.Scolaſtica, e altre Sante: at hæc non abſolvit. Prælo paraverat Tomos XII. in fol. quorum proſpectum edidit,ac titulum appoſuerat: *Duodecim Cophini Fragmentorum, quæ ſuperſunt è menſa Benedictina.* In ijs collegerat opera omnia ſive integra, ſive manca Scriptorum Benedictinorum,ex Archiviis, ac Bibliothecis extracta, ob incuriam Monachorum deliteſcentia. Edenda reliquit m. ſs.

Rime.

Diſcorſi Accademici.

Siculæ Cantiones latiis Carminibus expreſsa.

MAURUS PANORMITANUS. v. Maurus Chiaula.

S. MAXIMIANUS Syracuſanus Epiſcopus, vir ſanctimoniâ inſignis. Siculum fuiſse teſtatur Jo: Diaconus *in Vita S.Gregorii lib.*1. *cap.*33.Syracuſanũ Antonius Gallonius *in reſponſ.ad Monachũ Benedictinũ.* Noſter Octavius Caetanus *in to.* 1. *SS.Siculor. pag.* 220. etſi ingenuè dubitet an ſit Syracuſanus, attamen *in animad.pag.*177. Syracuſanum putat; eo enim ævo præfuit Eccleſiæ Syracuſanæ, cùm ad Epiſcopatum non alii eligerentur, niſi ejuſdem Eccleſiæ Sacerdotes. Inter Syracuſanos retulit Michael Angelus Mancharuſus *in Kalendario SS. Syracuſ.* 9. *Junii.* Monaſticum S. Benedicti habitum in Sicilia accepit, & inde virtutibus clarus Romam accitus, Cœnobium S.Andreæ in Urbe ad Clivum Scauri,à S. Gregorio extructum,ſecundus Abbas rexit; ibique S. Gregorium monaſticam vitã profeſsum, divinis præceptis informavit, & ad vitã ſeveriorem direxit. Cœnobium hoc per plures annos moderatus eſt: at miſso Conſtantinopolim Gregorio,ut Sanctæ Sedis Legatum ageret, ibi tranſgreſſus eſt Maximianus,deſiderio videndi Gregorium incenſus: ſed inde revocatus à Pelagio Pontifice, inſtante eodem Gregorio, (nam Monaſterio cui præerat, neceſſaria ejus opera nimiùm erat) Romam remeavit. In itinere maritimo ejus ſanctimoniam detexit Deus, furente enim tempeſtate, navis jam fracta, etſi uſque ad ſummum aquis oppleta, octiduo velificavit, uſque dum fluctibus exagitata ad Crotonis portum appulit: & cùm omnes mirabiliter ſervati precibus Maximiani incolumes è navi deſcendiſſent, ſtatim ac Dei famulus omnium ultimus terram attigit, navis demerſa periit. Elato ad Pontificium faſtigium Gregorio Magno, Maximianum accerſivit, ut Pontificias ædes inhabitaſſet,& gravioribus Eccleſiæ negotiis admoveret: ipſum ſæpius conſulebat, ac ſanctiſſima Maximiani conſuetudine Pontificium onus levabat. At defuncto Agathone Syracuſano Epiſcopo, Maximianum ad Syracuſanam Cathedram evexit; & ut Eccleſiam hanc Siculam exornaret, ſe ipſum, ſpirituali levamine, ac Pontificium palatium eo lumine orbare libenter paſſus eſt. Quâ verò æſtimatione Gregorius Maximiani ſanctimoniam, ac prudentiam proſequeretur, ex multis liquet: nam Apoſtolicæ Sedis vices in Sicilia eidem delegavit, ut nonnullas exortas lites dirimeret: & in epiſtolis ad ipſum datis Maximiani Sanctimoniam teſtatur, eumdemque virum incomparabilem, Epiſcopum venerabilem, Sanctiſſimum Domini Famulum vocat: ac dignum, & ſolicitum Eccleſiæ ſuæ Patrem.Nunc zeli ſui ardorem extollit,modò vigilantiam, & paſtoralem ſolertiam laudat. Tandem defuncto Maximiano Syracuſis 9. Junii an. 594.eximii Præſulis mortem deflevit, magnumq; Eccleſiæ lumen extinctum teſtatus eſt. Maximianum anno 596. defunctum ſcribit Baronius *in not.ad Martyrol.Rom.*9. *Junii*, ſed ex eodem Baronio *in annal.tom.*8. *an.*594. & Caetano *in animad. ad to.* 1. *SS. Sicul. pag.* 178. anno 594. deceſſit. Perperàm verò Maurolycus *in hiſt. Siciliæ lib.* 1.*pag.*30. & Joſephus Bonfilius *in hiſt. Siciliæ par.*1.*lib.*1. *pag.*56. anno 624. floruiſſe Maximianum tradunt. Si plura Maximiani cupis conſule eumdem Gregorium *in epiſtolis lib.* 2.*ep.* 4. 12. 18. 24.50. & 53. *lib.*3. *ep.*11. 12.13.14.& 42. *lib.*4. *epiſ.* 19. & 47. *lib.*12. *ep.* 13. *in Dialogis lib.*4.*cap.*7. *lib.*1.*cap.* 3.*lib.* 3. *cap.* 36.& 38.& *in Evangel.homil.*34. Joannem Diaconum *in Vita S.Gregorii lib.*1.*cap.* 6.& 33.*lib.*2. *cap.*11. & 12. & *lib.*3. *cap.*7. Octavium Caetanum *in Vitis SS. Sicul. to.* 1. *pag.* 220. & *in animad p.*177. Baronium *in not.citatis,& in annal.to.* 7. *an.*581. *n.*8.*an.*583. *n.*14.*an.*584. *n.*17. & 18. & *to.* 8. *an.* 594. *n.*33. Arnaldum Wion *in ligno vitæ*, Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Syracuſ. pag.* 132. Franciſcum Carreram *in Panth. Sicul. pag.* 142. alioſque. Scripſit

Epiſtolas, quarum una ad S. Gregorium data, & græcè ſcripta adhuc extare teſtatur Hieronymus Raguſa *in elogiis Siculor.p.*184. & *in Siciliæ Biblioth. Veter.pag.* 185. ex Roccho Pirro *loc. cit.* at apud Pirrum nullam invenies mentionẽ de hac epiſtola. Epiſtolæ Maximiani memorantur ab Octavio Caetano *in animad.ad to.*2.*SS.Siculor.pag.*106.& *Iſagog.c.*42.*n.*10.*pag.*353. at latinè ſcriptas teſtatur.

MAXIMUS PANORMITANUS Ordinis Obſervantium S.Franciſci in ſæculo Matthæus Mõtorus. Panormi natus, Minorum Familiæ nomen dedit in Cœnobio Mazarenſi 15. Januarii anno 1643. & in eodem ſolemnia emiſit vota. Panormi in Conventu S.Mariæ Angelorum Philoſophiæ, ac Scholaſticæ Theologiæ curricula

eo

Digitized by Google

eo progreſſu, ac ingenii laude confecit, ut ſtatim emenſis ſtudiorũ ſpatiis, Philoſophiæ Lector conſtitutus fuerit; eamque Sodalibus ſuis tradidit in Cœnobio Drepanitano. At cùm Drepani Limæ Academia tunc vigeret, in eamdem aſcriptus Maximus, magnam ſui opinionem excitavit; cùm frequenter egregia ingenii monumenta verſu, ac proſâ, Italicè, & Latinè depromeret, in florentiſſima Nobilium, ac Literatorũ corona. Hinc ea in Urbe tũ à philoſophicis prælectionibus, tũ à politioribus literis laudes promeruit ampliſſimas. Panormum regreſſus ut Sacram doceret Theologiam; in Reaccenſorum Academia locum habuit præcipuum: ideoq; ut genio, ac amœniori literaturæ indulgeret, à gravioribus diſciplinis tradendis pedem retraxit. Idcirco oratoriæ, ac poeticæ facultati toto pectore incubuit: in Siculis cantionibus concinendis argutiſſimum præſertim, ac feſtiviſſimum detexit ingenium. Sacræ eloquentiæ dicatus, conciones habuit magnâ nominis commendatione in præcipuis Siciliæ, & Italiæ Urbibus: ac meritò Concionatoris Generalis titulo claruit. In Panormitana Provincia plura rexit Ordinis Cœnobia: ac Definitoris munere effulſit. Sacras etiam literas non ſine laude expendit. Deceſſit tandem Panormi in Cœnobio S.Mariæ Angelorum 6.Decembris anno 1692. dum multa editioni parabat; præſertim Panegyricos Sermones, aliaſque orationes. Edidit ſolùm

Orationem Panegyricam in funere Illuſtriſſimi Domini Julii Stella Nobilis Aretini J. V. D. pro Em. Principe S. R. E. Cardinali Medices in Civitate Veliterna Gubernatoris. Velitri typis Bilancioni 1658. in fol.

Italicè.

L'Aquila di Giove, Oratione per l'eſequie del Cattolico Monarca delle Spagne Filippo il Grande, recitata nella Chieſa di S. Maria degli Angioli di Palermo de' Minori Oſſervanti. Panormi apud Buam 1666. in 4.

Relatione della ſolenne feſtività celebrata in Palermo a 18. d'Agoſto dell'anno 1669. nella Chieſa di S.Maria degli Angioli de' Minori Oſſervanti per la Canonizatione del Glor. S.Petro d'Alcantara. Ibid. apud Petrum de Iſola 1669. in 4.

La Statua di Nabucco, Oratione Panegirica recitata nella Caſa Profeſſa de' Padri della Compagnia di Gieſù della Città di Palermo nell'Ottavario Feſtivo per la Canonizatione di S. Franceſco Borgia Duca di Candia, e Terzo Generale di detta Compagnia. Ibidem apud Petrum Coppolam 1671. in 4.

La Pittura, o la Gratia Dipintrice, Oratione Panegirica per il B.Giovanni della Croce, Primo Carmelitano Scalzo, recitata in Palermo nella Chieſa de' PP.Carmelitani Scalzi nell'Ottavario feſtivo di detto Beato. Ibidem apud eumdem 1675. in 4.

Oratione per l'Eſequie dell'Ecc. Signora D. Luiſia Cabrera, e Sandoval Moglie del Grande Almirayte D. Giovanni Alfonſo Cabrera, Henriquez, Conte di Modica &c. Recitata nella Chieſa Maggiore di Alcamo. Ibidem.

In Bibliotheca memorati Cœnobii Panormitani aſſervantur m. ſs. hæc alia:

Anagrammata, Epigrammata, & Epitaphia.

Italicè

Quareſimale Primo, Secondo, e Terzo.

Rime Italiane.

Ottave Siciliane.

MAZZEUS DE RICCO, &

MAZZEUS RUBEUS v. Matthæus Riccus hic paulo ante pag. 59.

MEDICORUM ACADEMIA PANORMITANA. Hujus Academiæ fundamenta poſuere Medici Panormitani anno 1645. rem promovente Paulo Pizzuto Panormitano Siciliæ Archiatro. In ea Philoſophiæ, & Medicinæ laureâ inſigniti, qui doctrinæ ſplendore effulgebant, aſcripti recenſebantur. Academiæ Phrenoſchema fuit Aquila ſolem ſuſpiciens, inſcripto lemmate: *Altera Felicitas*, quo indicabatur, Panormo naturæ dotibus, privilegiis, aliiſque bonis abundè ſibi collatis, Felicis titulo illuſtratæ, alteram acceſſiſſe felicitatem, dum Cives, Virtutis Solem intuentes, ſovebat. Primùm in ædibus S. Nymphæ Clericorũ Regularium Miniſtrantium Infirmis; indè propè Eccleſiam S.Mariæ de Martorana ſingulis Jovis diebus, ſapientiſſima Academicorum ingenia coibant; & doctiſſimis Diſquiſitionibus de Rebus Medicis inſtitutis, ad Civium ſalutem ſedulò tuendam collimabant. Per aliquot annos viribus deſtituta jacuit Academia: anno verò 1701. Octavii Cattani Medici peritiſſimi operâ feliciter reſtituta, propè Magnum Noſocomium fervet: ac proprias ſibi ædes extruxit magnificentiſſimas. Typis tradidit

Funebres honores, quos ſalutaris Medicorum Academia proſolvit in obitu benemerentiſſimi Doctoris D. Marci Antonii Alaimi 5. Idus Novembris anno ſalutis 1662. Panormi typis Auguſtini Boſſii 1662. in 4.

Funebres laudes, quas ſalutaris Jatrophyſicorum Academia Panormitana perſolvit in exequiis celeberrimi Doctoris D.Gerardi Natalis Philoſophi, & Medici Panormitani die 22.Februarii 1667. Ibid. apud Dominicum Anſelmum 1667. in 4.

Italicè verò

Relatione delle feſte, che hà fatto la nuova, e nobile Accademia de' Dottori in Filoſofia, e Medicina per le vittorie di Barcellona ricuperata dall'Armi Cattoliche. Ibid. apud Nicolaum Buam 1653. in 4.

MELCHIOR PLAJA ex oppido Sambucæ Pharmacopola, ac Botanicus peritiſſimus. Panormi claruit Pharmacopolarum Conſul: & à Siciliæ Archiatro Pharmacopolarum Siculorum examinator fuit conſtitutus. Vitæ integritate, immò virtutum ſplendore inſignis, magnâ æſtimatione vixit. Ex apoplexia deceſſit Panormi 11. Septembris anno 1704. & in Eccleſia S. Nicolai Tolentinatis ſepultus eſt. Ipſum laudat Franciſcus Cupanus *in epiſtola ad Lectorem ſupplementi ad Hortum Catholicum.* Edidit

Tyrocinii Pharmaceutrici examen in tres libros diſtinctum. Panormi apud Petrum Coppolam 1682. in 12.

Prælo paratum reliquit opus inſcriptum:

Lucidarium Pharmaceutricum.

MENECRATES Syracuſanus Medicus, ac Philoſophus celeberrimus; medicâ doctrinâ inſtructiſſimus fuit; & mirâ arte comitialem morbum curabat. At inanis gloriæ cupidiſſimus, ſpretâ mercede, hac lege medicam manum admovebat ægrotis, ut ſcilicet ad ſanitatem reſtituti, ſe ipſius eſſe ſervos faterentur: ipſumque proſequerentur. Sectatoribus verò ſuis Deorum nomina imponebat; alium enim Mercurium, alium Apollinem, vocabat: ac Jovem ſe jactabat. Hæc ex Suida *to. 2. pag.* 132. Cœlio Rhodigno *in lect. antiq. l.* 11. *c.* 16. Volaterrano *anthropol. lib.* 17. *pag.* 240. Laſcare apud Maurolycum *in hiſt. Sicil. pag.* 20. Fazello *dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 102. Jacobo Bonanno *in Syrac. illuſtr. l.* 2. *pag.* 318. Tiraquello *de nobilit. cap.* 31. *pag.* 290. Goltzio *Sicil. hiſt. poſt. pag.* 92. Lodov. Morerio *Dict. pag.* 584. Jo. Gerardo Voſſio *de Philoſophia cap.* 11. §. 30. *pag.* 88. & Athenæo *lib.* 7. *cap.* 10. *pag.* 289. Addit hic ex Ephippo, ſanitatem reſtituiſſe Nicoſtrato Argivo, qui Herculis cultum imitatus, Herculem ſe profitebatur: alius verò ab ipſo curatus clamyde, & caduceo inſignitus Mercurius appellabatur: ex aliis Nicagoram Zelitem Mercurium, Aſticreontem Apollinem, aliumque Eſculapium vocabat. Temiſion Cyprius Antiocho Regi gratiſſimus, præconis voce, Hercules Regis Antiochi proclamabatur, & tamquam Herculi ſacrificia offerebantur. Ipſe verò Menecrates Jovis nomine vocatus, à ſuorum Deorum Choro ſtipatus, purpurea veſte amictus, aureâ coronâ, ſceptroque onuſtus, tumidus regiones circumibat; quo faſtu riſum potius, quàm venerationem excitabat. Hinc cùm Ageſilao Lacedæmoniorum Regi epiſtolâ miſiſſet inſcriptam: *Menecrates Juppiter Ageſilao Regi ſalutem dicit*: hic irriſâ hominis dementiâ reſcripſit: *Rex Ageſilaus Menecrati ſanitatem dicit*, ut teſtatur Plutarchus *in apophteg. Imperator. & in apoph. Laconicis, & Cælius cit.* quo innuere voluit Menecratem ſanâ mente orbatum. Eodem faſtu Archidamo Lacedæmoniorum Regi, aliiſq; ſcripſit ex Athenæo *lib.* 7. *cit.* qui etiam cum Æliano *var hiſt.* 12. *cap.* 51. & Euſthatio *in Iliad.* ait, ſcripſiſſe Philippo Regi. *Menecrates Juppiter Philippo Regi ſalutem plurimam dicit*: cui Philippus reſcripſit: *Philippus Menecrati valetudinem. Suadeo tibi proficiſcendum ad Anticyræ loca*: quo Menecratis dementiam arguit. Lepidum etiam narrant convivii eventum Ælianus, Athenæus, & Cœlius *loc. cit.* ſcribunt enim, quòd cùm opiparum inſtruxiſſet convivium Philippus, ad illud Menecratem accerſivit: at ſeorſim ipſi menſam parari juſſit, nec alia niſi aram apponi, ſuffumigationeſque fieri demandavit, dum reliqui omnes ad convivium vocati epulabantur. Menecrates primùm honore ſuperbiens, eo cultu nimiùm elatus gloriabatur; at paulatim urgente fame, cùm ſe hominem eſſe plenè cognoſceret, è ſuo ludrico throno conſurgens, magno omnium riſu diſceſſit, & ſe illuſum quærebatur. Claruit olymp. 103. nempè annos 364. ante Chriſti Domini adventum. Ex Voſſio *loc. cit.* & Morerio claruit olymp. 105. Ante Andromachum natus eſt ex Galeno *lib.* 6. *de compoſit. pharmacor. ſecundum locos cap.* 4. De eo etiam præter Auctores nuper adductos, Petrus Caſtellanus *in Vitis illuſtr. Medicorum pag.* 53. Paſchalis Gallus *in Bibliotheca Medica pag.* 228. Joannes Haſmannus *in lexic. to.* 1. *pag.* 1029. Scripſit

Epiſtolas ſupra memoratas, quarum fragmentum extat apud Athenæum *cit.*

Librum optimum Pharmachorum; ex quibus plurima ipſe Menecrates adinvenit, ex Galeno *de compoſitione pharmachorum ſecundum locos lib.* 6. *cap.* 4. *& lib.* 7. *cap.* 1. *de compoſitione medic. per genera lib.* 2. *cap.* 6. *lib.* 3. *cap.* 9. *& de antidotis lib.* 1. *cap.* 5. & Paſchale Gallo, Hofmanno, Morerio, & Tiraquello citatis: quibus adde Voſſium *loc. cit.* qui *ibidem*, *& cap.* 12. §. 5. *pag.* 95. hunc alium fuiſſe à Menecrate Medico, qui Tiberii, & Claudii Cæſarum tempore floruit, rectè advertit.

Alia ejuſdem, vel alterius Menecratis adducit Pharmacha Galenus *de compoſitione pharmac. lib.* 6. *cap.* 1. *de compoſitione medic. per genera lib.* 6. *cap.* 16. *& lib.* 7. *cap.* 9. *de faſciis cap.* 53. *&* 121. Ipſum etiã citat Theophraſtus ex libris naturaliũ quæſtionum apud Tiraquellum *cit.* & Athenæus lib. 6. apud eumdem Tiraquellum.

MENECRATES alter Syracuſanus ex Suida, & Athenæo apud Gyraldum *de Poetis dial.* 7. *pag.* 294. & Craſſo *de Poetis Græcis pag.* 339. fuit Comicus Poeta. Scripſit Fabulas duas, quarum nomina

Maneſtor, & Hermioneus.

Hujus etiam meminit Voſſius *de Poetis cap.* 8. *pag.* 92. qui Syracuſanum fuiſſe tradit

MESO. v. Mœſon.

METELLUS Agrigentinus, vir doctrinâ clarus, & muſices peritiſſimus. Muſicam ab eo didicit Plato: ideoque Platonis ævo vixiſſe compertum eſt. De eo etiam Laſcaris apud Maurolycum *in hiſtor. Siciliæ lib.* 1. *pag.* 21. & Goltzius *in hiſtor. poſter. Siciliæ pag.* 89. A Joanne Vigintimillio *in tabula Poetarum Siculorum* collocatur; at quæ ſcripſerit adhuc in obſcuro eſt.

S. METHODIUS Syracuſanus, Patriarcha Conſtantinopolitanus, & Confeſſor: vir doctrinâ, ſanctimoniâ, præclariſque geſtis celeberrimus, Syracuſis natum teſtatur Auctor Græcus Anonymus, quem protulit, & ſequutus eſt Leo Allatius in opuſculo *de Methodiorum ſcriptis*, edito cum libro S. Methodii Martyris, inſcripto: *Convivium Decem Virginum.* Id ipſum ſcribit Anonymus alter Græcus Methodio æqualis in vita græcè ſcripta, quam ab Allatio latinitate donatam edidere Godefridus Henſchenius, & Daniel Papebrochius *in Actis SS. Junii tom.* 2. *pag.* 961. Eamdem etiam à Papebrochio acceptam, olim è duobus Vaticanæ Bibliothecæ Codicibus excerptam, & ab eodem Allatio in latinum ſermonem translatam, pri-

mùm

Digitized by Google

mum ediderat Franciſcus Chifflétius *diſſert. 1. de uno Dionyſio à pag. 42. & ſeq.* Syracuſanum etiam fuiſſe tradidere Guilelmus Cave *in Sciptorum Eccleſiaſticorum hiſtor. literaria to. 1.pag.375.* Hieronymus Beſcapè *in ephem. ſacris 14. Junii pag.183.* & Joannes Bollãdus *in Actis SS.Februarii tom.1.pag. 602.* Menologium etiam Græcum m.s. in Bibliotheca Barberina *codic.* 119. apud Allatium citatum in Sicilia natum renunciat. Ex ijſdem Anonymis Scriptoribus apud Allatium, & Chiffletium, Methodius parentibus tum nobilibus, tũ divitibus ortus, cùm à teneris annis in patria Grãmaticæ rudimẽta, ac liberales diſciplinas accepiſſet, magnâ pecuniarum vi, ac egregio ornatu, cultuque munitus Conſtantinopolim ſe contulit, ut dignitates aucuparetur, inanis gloriæ cupidiſſimus. At cùm ex Dei providentia in Aſcetam quemdam incidiſſet, ejus ſuaſione mundanæ gloriæ ambitionem rejecit, ac Deo ſe totum addixit. Ex Menologio Barberino, Leone Grammatico apud Chiffletium *in diſſert. 1. citata pag. 39.* & Anonymo apud eumdem *pag.* 43. monaſticam veſtem accepit: & in Cœnobio, addit Anonymus, cui nomen Chinolaccus, ita in virtutum ſtudio profecit, ut inter ſuſcepti inſtituti Monachos in paucis effulſerit. Menologium Barberinum habet, quòd virtutum ornamento clarus, dum Conſtantinopoli Iconoclaſtarum tempeſtas ſæviſſima efferveſcebat, in inſulam, quam Chios vocant, ſeceſſit: ibique extructo Monaſterio pedem fixit; ac rationum ope, ſacrarum literarum oraculis, doctiſque demonſtrationibus, graſſantem hæreſim oppugnavit: orthodoxam Fidem validiſſimè defendit: & pro Sacrarum Imaginum cultu fortiter decertavit; teſte Nicolao Papa *epiſt.* 8. apud Baronium *annal. tom.* 10. *an.* 847. *n.*61. Plures obiit legationes; à Nicephoro enim Patriarcha Conſtantinopolitano anno 818. ad Paſchalem Pontificem miſſus eſt, teſte Baronio cit. *an.* 818. Cedreno *in Michaele Imp.* Glyca *par.4.annal. in Theophilo*, aliiſque. Romam veniſſe credit Chiffletius *in diſſert.1. de uno Dionyſio pag.* 39. cum Michaele Epiſcopo Sidoniorum, per quem Nicephorus ad Leonem III. Pontificem Synodicas tranſmiſit literas anno 811. ex Theophane, & Ignatio Diacono *in vita S.Nicephori Patriarchæ*: aliam enim legationem à Nicephoro ad Romanam Sedem numquam miſſam obſervat Chiffletius; qui & ſubdit, quòd tunc Romæ Sacerdotali charactere inſignitus eſt. Ab anno 811. uſque ad 818. Romæ commoratum Methodium deducit Chiffletius *cit. pag.* 40. ex epiſtola Theodori Studitæ apud Baronium *an.* 818. A Leone III. Apoſtolicæ Sedis Legatus Conſtantinopolim remiſſus eſt, teſte Anaſtaſio Bibliothecario *in epiſt.ad Carolum Magnum* apud Surium *tom.* 5. *in Dionyſio*, & Baronio *an.*818. *n.* 13. & 14. Conſtantinopolim regreſſus à Michaele Balbo pro Sacrarum Imaginum defenſione in carcerem conjectus eſt, auctore Guilelmo Cave *cit.* & ſeptemnio in quodam ſepulchro cum duobus latronibus incluſus clanguit, ex Zonora, & aliis. Inde eductus in arctiſſimos Cæſarei Palatii carceres injectus eſt, ibique ejus malæ contuſæ, & ſolutæ, ut tradit Glycas: & Allatio teſte *loc. cit.* carceres teterrimos, manifeſtas calumnias, ac cruciatus acerbiſſimos pro pietate propugnãda pertulit. Anonymus apud Chiffletium *cit. pag.* 43. prodit, quòd cùm in hæreticam labem imperterrito pectore detonaret, Michaelis Balbi juſſu ſæviſſimè verberatus, ſeptingentis ferè plagis inflictis, ſemimortuus carcere, inde tenebricoſo ſepulchro clauſus eſt; cui additus comes quidam, affectatæ tyrannidis reus: ac tandem exactis novem annis, toto capite glaber, ſola ferè cute, oſſibuſque conſtans, mortuo potius, quàm viventi ſimilis, dimiſſus eſt. At cùm Michaeli Theophilus ſucceſſiſſet, & Methodius eadem animi conſtantiâ ejus impudentiam, Sacras Imagines conculcantem, exprobraret; iterum novi Imperatoris juſſu comprehenſus, ſexcentis primùm flagris contuſus; deindè in ſubterraneam foveã præcipitatus eſt: è qua cũ pijſſimi aliquot Chriſti Fideles ſequenti nocte eduxiſſent, bonorum proſcriptione ab iniquo Theophilo multati ſunt. Inde mitiùs cùm Methodio egit, cujus conſtantiam Imperator irrito conatu blanditiis tentavit. Addit Cave *cit.* quòd anno 834. Theophilus veritus ne pro ſacris Imaginibus, à Methodio fortiter propugnatis, ſeditiones excitarentur, ſecum cum exercitu contra Saracenos deduxit; ac rediens in tenebroſum carcerem iterum conjecit. Tandem Theophilo extincto, & reſtituto Imaginibus cultu à Theodora Imperatrice, & Michaele III. Porphyrogeneta anno 842. amoto Joanne Pſeudopatriarcha, ad Conſtantipolitanæ Eccleſiæ Sedem, ut ipſe prædixerat, evectus eſt, ex Menologio Barberino, Baronio, Cedreno, Glyca, Theophane *in panegyr. de S.Nicephoro* apud Metaphraſtem 13.*Martij*, alijſque. Vix Patriarchalem Sedem aſcenderat, cùm Hæretici invidiæ ſtimulis exagitati, ut ipſum è throno deicerent, calumniam contexere; nam mulierculam auro, & pollicitationibus corruptam adhortati ſunt, ut Methodium accuſaret; quòd ſibi Sanctus vir ſtuprum per vim intuliſſet. At à crimine levi manu ſe purgavit Methodius; nam coram Judices oſtendit pudẽda morbo conſumpta; divinitus enim Romæ aruerant, Sancti Petri Apoſtoli beneficio, quo à moleſtiſsimis carnis ſtimulis fuit liberatus. Ideoque illuſtrior Methodii ſanctitas evaſit; qui & pro calumnioribus ſuis veniam exoravit: hanc autem accuſationem Romæ ante ſuam aſſumptionem accidiſſe ait Cave *cit.* ſed in Conſtantinopolitana Urbe, poſtquam Patriarcha fuerat electus, ut ex Curopalate, Zonora, Glyca, Cedreno, Baronio *to.*10.*an.*843. *n.*2.*& ſeq.* Joanne Bapt: Ricciolio *in Chronolog.Refor. to.2. chr.3.pag.* 117. clarè liquet. Ipſe verò in Conſtantinopolitana Sede, tanquam ſuper Eccleſiæ candelabrum conſtitutus, virtutum ornamento longè, latèque effulſit. Imaginum cultum Eccleſiæ reſtitutum firmavit; ac ut ſolemni pompa corpora SS.

Digitized by Google

Theodori Studitæ, & Nicephori Patriarchæ Cōſtantinopolim transferrentur, impigrè curavit, teſte Baronio *cit.an.* 844. *n.*42. *& an.* 845. *n.* 2. Tandem cùm S. Joannicij Anachoretæ obitum prædixiſſet, & Joannicius Methodio mortem ſuam præmonſtraſſet ex Baronio *an.* 846. *n.* 25. virtutibus, ac ſanctimonia clarus deceſſit 14. Junii anno 847. ex Actis ejuſdem S. Joannicii apud Metaphraſtem 4. Novembris, Lippomanum *tom.* 5. Surium *to.*6. & Baronium *an.* 846. *n.* 25. *& an.* 847. *n.* 60. Inter Sanctos relatus eſt Methodius, ejuſque memoria recolitur in Martyrologio Romano, & in Menologio Græco, ex quo habemus, quòd egregii viri feſtum in Conſtantinopolitano ſacello peragebatur. De eo etiam Metaphraſtes 4. *Novemb.* Lippomanus & Surius *loc. cit.* Baronius *in annalib. cit.* & *in notis ad Martyrolog. Rom.* 14. *Junii*, Molanus *in Martyrolog. Uſuardi* 14. *Junii*, aliique apud Allatium: quibus adde Aug. Oldoinum *in addit. ad Ciacconium to.* 1. *pag.*604. *&* 624. Beſcapè *in vita* 14. *Junii pag.* 183. & Brictium *in annal. par.* 2. *tom.* 2. *ann.* 834. 843. *&* 847. De Methodii ſcriptis Aubertus Miræus *in auctario de ſcriptorib. Eccl. cap.*263. *pag.* 230. Leo Allatius, & Jacobus Goar *in Euchologio*, Franciſcus Combefis *in appar. ad Biblioth. Concionatoriam pag.* 50. apud Caſimirum Oudin *in ſupplemento Bellarmini pag.* 238. & inter Eccleſiaſticos Scriptores recenſetur à Philippo Labbeo *in SS. Patrum Biblioth. Chronolog. pag.* 103. At quæ ſcripſit nonnulli perperam adſcripſere Methodio Tyri Epiſcopo, qui martyrio fuit inſignitus anno 302. vel 303. ex eodem *Oudin p.*22. Quæ autem noſter Methodius ſcripſit, hæc ſunt.

Oratio de Simeone, & Anna, quo die Domino in templo occurrerũt, ac de SS. Deipara è græco in latinum vertit ſermonem Petrus Plantinus Belga, ac edidit Antuerpiæ 1598. ex Labbeo *de ſcript. Eccl. tom.*2. *p.*89. & Cave *cit. p.*75. extat & *in to.* 3. *Biblioth. Patrum.* Hanc orationem Martyri Methodio adſcribunt Leo Allatius *de Methodiorũ ſcriptis p.*341. Labbeus *cit.* Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.*153. & Frãciſcus Combeſis, qui & in hujus Methodii operibus repoſuit, & cum Amphilochii Iconienſis & Andreæ Cretenſis operibus in lucem emiſit Pariſiis apud Simeonem Piget 1644. in fol. At Methodii noſtri fœtum eſſe volunt Gretſerus, Caniſius, Jo: Bonifacius *lib.* 1. *hiſt. Virginal. cap.* 13. Cave *cit. pag.* 75. & Oudin *cit. pag.*22. *& ſeq:* qui multis ſolidiſq; rationibus adductis, noſtro Methodio reſtituere curavit.

Encomium S. Dionyſii Areopagitæ, & Martyris Græcè. Florentiæ 1516. in 8. Pariſiis 1562. in 8. Græco-lat. interprete Petro Leuſſelio editum ad calcẽ operum S. Dionyſi Areopagitæ ex editione Balthaſſaris Corderii. Antuerpiæ apud Balthaſſarem Moretum 1634. in fol. & Pariſiis apud Magnam Bibliopolarum Societatem 1644. in fol. extat etiam latinè interprete Anaſtaſio Bibliothecario apud Petrum Franciſcum Chifſletium in libro *Diſſertationes tres de Dionyſio primùm Areopagita, & Epiſcopo Athenienſi, tùm deinde Pariſiorum Apoſtolo, & Martyre &c. Pariſiis ſumptibus Jo: de la Caille* 1676. *in* 8. *p.*12. & ſeq: cum hoc titulo [*Paſſio S. Dionyſii Areopagitæ, Athenienſis Epiſcopi Authore Methodio*] ubi & Chifſletius *pa.*5. ait, quòd hoc Methodii opus deperiſſe putavit Voſſius *lib.* 2. *de hiſt. lat. c.*35. ſed à ſe repertum in tribus bonæ notæ exemplaribus manuſcriptis, edidiſſe. Ex Sirmondo, Launojo, aliiſq; tacito nomine citatis à Guilelmo Cave *in Scrip. Eccl. hiſt. liter. pag.*375. quæ de Dionyſio ſcripſit Methodius, omnia ex vita S. Dionyſii ab Hilduino ſcripta deſumpſiſſe videtur: At Chifſletius *diſſ.* 1. *de uno Dionyſio pag.* 46. & Leo Allatius *de Methodiorũ ſcriptis* ex vetuſtioribus Græcorum monumentis deſumpſiſſe credũt. Memoratur etiam à Baronio *to.*10. *an.*847. *n.*62. & Anaſtaſio Bibliothecario *in epiſt. ad Carolum Magnum* apud Surium *to.* 5. 9. *Octob.* & apud eũdem Baronium, & Chifſletium *cit. pag.*7. *&* 11. ab Hincmaro Remenſi Archiepiſcopo Epiſt. ad Carolum Calvum apud Flodoardum *l.* 3. *hiſt. Eccl. Remenſis c.* 18.

Oratio ad eos qui dicunt: quid profuit nobis filius Dei Crucifixus? & oratio ad eos, quos pudet Crucis Chriſti. extant Gr. lat. apud Gretſerum *de Cruce to.* 2. *pag.* 1667. bina ſunt fragmenta, ex Bibliotheca Auguſtana deprompta, & noſtro Methodio tribuenda contendit; conſonat, & Aubertus Miræus *in Biblioth. Eccl.* Gretſeri rationem infringere conatur Allatius *de Methodiorũm ſcriptis pag.*348. ubi etiam tertium de Chriſto paſſibili fragmentum ex eadem Bibliotheca Gr. & Latinè exhibet; ſed admodum frigidè objectioni reſpondet, ut ait Cave *in Script. Eccl. hiſt. literaria pag.* 375. Extant etiam *in Biblioth. Patrum tom.* 14. *pag.* 224. ubi & noſtro Methodio adſcribuntur.

Oratio in Ramos Palmarum. Extat Gr. lat. inter opera Methodii Martyris à Combefiſio edita Pariſiis apud Simeonem Piget 1644. in fol. cui adhæſit Labbeus *loc. cit. p.*90. ſed noſtro Methodio adſcribit Cave *citatus pag.*375. qui & *pag.*75. ubi de Methodio Martyre, ait, quòd an Methodii Mart. an D. Chryſoſtomi ſit, non ſatis liquet: & *pag.*185. ubi de S. Jo: Chryſoſtomo, inter opera D. Chryſoſtomi ſuppoſititia recenſet.

Encomium S. Agathæ V. & M. extat latinè in Bibliotheca SS. Patrum Concionatoria Franciſci Combefisij, teſte Cave *pag.* 375. Græcè m.s. Venetiis in Bibliotheca S. Marci ex eodem Combefiſio *in appar. ad Biblioth. Concionat. pag.*50. apud Oudin *cit. pag.* 238. Græcè, ſed mutila extat Romæ in Bibliotheca Vallicellana ex Leone Allatio *de Method. ſcriptis pag.* 365. integra aſſervabatur apud Leonardum Patè Meſſanenſem, teſte eodem Allatio, & Cave; ſed unde acceperit incertum: & in lucem latinè emiſit Petrus Carrera *in hiſt. Catana vol.* 2. *à pag.* 15. quam latinitate donatam accepit à Vincentio Raymundo Soc. Jeſu Catanenſe, ut ipſemet Carrera ait *pag.* 219. & ex eo Joãnes Ballandus *in Actis SS. Febr. tom.* 1. ſed hanc S. Methodii orationem

ubi

Digitized by Google

ubi de patria S. Agathæ agit, ab aliena manu concinnatam, validiſſimis rationibus probant Auguſtinus Inveges *in Panormo Sacr. pag.* 204. & Joſephus Bonafides in libro *Palermo Patria di S. Agata pag.* 136. *& ſeq:* & *in ſupplem. pag.* 69. *& ſeq.*

Canones pro varietate, & ætate lapſorum ejurátium. Extant in Balſamonis Græco Canonum volumine, latinè verſum, & editum à Gentiano Herueto, teſte Gulielmo Cave *cit. pag.* 375. horum meminit Arcudius apud Cave, Hermenopolus *in epitome Canonum ſect.* 4. apud Allatium *de Methodiis*, qui addit, quòd in Bibliotheca Scorialenſi, ut notatur indice m.s. extant Methodii Patriarchæ: *de ijs, qui abnegarunt, & convertuntur: oratio in Hypapanten, & Canones Compunctorii.* Extant etiam in Bibliotheca Barberina m.ſs. cod. 87. pag. 111. & cod. 95. pag. 85. ex eodem Allatio. Extabant etiam apud Antoninum Auguſtinum, ut ex ſua Bibliotheca *de m. ſs. Græcis nu.* 154. *m.s. in fol.* unà cùm actis Synodi Conſtantinopolitanæ: qui & n. 174. meminit alterius m.s. exemplaris conſtitutionis *de Reverſis*, apud ſe, in 4. anno 1574. exſcripti ex Bibliotheca S. Laurentii. Hoc opus idem puto, quod illud inſcriptum: *Conſtitutiones de ijs, qui diverſo modo, & diverſa ætate, poſt abnegationem coactam, vel voluntariam ad Fidem Chriſtianam revertuntur*: ex Cave *par.* 2. *hiſt. liter. pag.* 160. additque quòd notulis illuſtratum Græcè, & Latinè edidit Jacobus Goar *in Euchologio Græcor. pag.* 876.

Ordo Servandus in Sponſalibus. In Bibliotheca Barberina m.s. cod. 93. pag. 27. ex Allatio *de Methodiis.*

Ordo in Benedictione nuptiarum. In eadem Bibliotheca m.s. cod. 93. pag. 31. cod. 87. pag. 102. cod. 101. pag. 146. & cod. 102. pag. 52. ex eodem Allatio cit.

Ordo in Benedictione Bigami. In eadem Bibliotheca cod. 101. pag. 295. & cod. 91. pag. 89. ex Allatio cit.

Canon de non appetendo Eccleſiaſticam præfecturam. ex Theodoro apud Baronium *to.* 10. *an.* 847. *n.* 62.

Hiſtoria Poetica in Gregorium Nazianzenum, teſte Poſſevino *in Appar. Sacro tom.* 3. *ex Catalogo Biblioth. S. Mariæ in Vallicella* apud Allatium, qui noſtrum ex nomine hoc opus credit.

Adſcribi poſſunt etiam noſtro Methodio

Revelationes, in quibus multa de Turcis, multa de Antichriſto, & extremo judicio prædicta habentur. Extant Græcè, & Lat. inter Orthodoxorgrapha SS.PP. Monumēta To. 1. & in Bibliotheca PP. To. III. Latinè: hæ enim, ut ait Cave *p.* 1. *p.* 75. falsò Methodio Patarenſi adſerit Græci Syntaxis Auctor, cujus teſtimonia apud æquos rerū Judices nullius auctoritatis ſunt: ipſe vero Cave vel Methodio Patriarchæ, vel forſan alteri Methodio etiam Patriarchæ, qui claruit circa an. 1240. adſcribēdas putat. Prodiit ſeorſim, cū libro *de Creatione Mundi* Methodii, cū figuris. Baſileæ apud Michaelem Furter 1516.

Tandem Allatius *de Methodiorum ſcriptis addit: Multa adverſus Iconomachos ſcripſiſſe*: quod verba Græca ex Græcorum Menæo indicant, & m. s. Barberinum ſupra citatum: ex his nihil quod ipſe ſciam, ait Allatius, nobis eſt.

Tres ejus verſus jambicos ad Theodorum, & Theophanē Graptos, cū tribus aliis, quos ad ipſum miſerant reſponſorios: edidit Petrus Lambecius *comm. de Biblioth. Vindobonenſi lib.* 5. *pag.* 115. teſte Cave *p.* 2. *hiſt. lit. pag.* 160. & ex eodē extant apud *Conſt. Manaſses in Chron. Compend.* edit. Pariſiis pag. 100. Cedrenum ſub Theophilo *hiſt. pag.* 522. & Zonora *tom.* 3. *pag.* 121.

MICHAEL AMODEUS Menænſis, Poeta non contemnendus. Edidit vernaculâ linguâ

Hiſtoria delli Miracoli di Noſtra Signora d'Itria in ottava rima Siciliana. Panormi apud Jo. Ant. de Franciſcis 1606. in 8.

MICHAEL ANGELUS BIVOENSIS, ex familia Maimone Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci; Concionatoris, Lectoris, & ut vocant, Guardiani munere claruit. Hujus meminit Petrus Tognolectus *in Paradiſo Seraphico par.* 1. *lib.* 5. *cap.* 1. *pag.* 577. Scripſit opus cui nomen:

Chronologia, vel potius Chrono-Stromologia Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Parentum ejus, juxta ſeriem à Divo Luca exhibitam; in qua ab Adam uſq; ad Chriſtum Dominum brevis compilatio demonſtratur. In qua etiam D. Anna ab impoſtura trium virorum evidentiſſimè defenditur. m.s. in 4.

MICHAEL ANGELUS BONADIES ex oppido Sambucæ, Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, natus 21. Octobris 1603. cùm regulari diſciplinæ ſe addixiſſet, ob cumulatam in eo doctrinam inter ſuos præſtantiſſimi Theologi nomen ſibi comparavit. Inter Sacræ Inquiſitionis Conſultores, ac Cenſores relatus effulſit. Nonnullis etiam Ordinis muneribus fuit inſignitus; Siculam enim Provinciam rexit: Viſitatoris munere Provincias Coſentiæ, Florentiæ, ac Vallis Neti in Sicilia perluſtravit: à Secretis etiam fuit Generalis Ordinis ſui: bis Definitor Generalis, ac tandem in Comitiis in Hiſpania coactis 8. Junii anno 1658. Fratrum omnium ſuffragio ad ſupremū Ordinis gradū evectus eſt. Ea in dignitate eximias prudentiſſimi viri dotes patefecit, & in gravioribus negotiis pertractādis egregiam dexteritatem ampliſſimè patefecit. Abſoluto Generalatus ſexennio, anno 1665. ex Catholici Regis Philippi IV. nominatione Eccleſiæ Catanenſis Epiſcopus renunciatus eſt. In Eccleſia moderanda per annos 21. paſtoralem ſolertiam præclariſſimè adhibuit; præſertim anno 1669. quādo ex Ætnæ viſceribus erumpentes ignei torrentes, ſubjectam regionem agreſsi, magna ex parte concremarunt, & Catanenſis Urbis everſionem minabantur: tunc enim provida Paſtoris cura, ad evertendam Numinis irā, ſupplicationes indixit; preces, ac pietatis, & pœnitentiæ officia undique excitavit; & ad gregis ſui tuitionem indefeſſo labore deſudavit; uſque dum divina indignatio, admirandique ignis prodigia extincta ſunt. Multa patravit ad Eccle-

ſiæ

ſtæ ſuæ gloriam: Diœceſanam Synodum anno 1668. celebravit: omnia Eccleſiæ privilegia ſummâ curâ collegit, typiſq; tradidit; Sacrariũ extruxit picturis, aliiſq; ornamentis inſignitum. Tãdem octogenario major Catanæ deceſſit 27. Auguſti anno 1686. & in Cathedrali Eccleſia ſepulchro conditus eſt, ubi ante memorandum terræmotum anni 1693. ejus ſepulchrum, ac ſtatua videbantur, quibus hæc erat adjecta inſcriptio.

Fr. D. Michael Angelus Bonadies
Miniſter Generalis totius Ordinis S. Franciſci
Anno primo ſui Pontificatus.
Obiit Die XXVII. Auguſti anno M.DC.LXXXVI.

Hujuſce Præſulis meminere cum laude Petrus Tognolettus *in ep. nuncupatoria Paradiſi Seraphici, par. 1. & lib. 5. cap. 1. pag. 577. cap. 2. pag. 581. cap. 7. pag. 590. & cap. 9. pag. 592.* Dominicus Guglielminus *in Catana deſtructa pag. 60.* Thomas Tedeſchius *in relatione Incẽdii Ætnæi*, Frãciſcus Monacus *in Cataclyſmo Ætnæo*, Franciſcus Privitera *in annuar. Catanenſ. pag. 108. & in Catanæ Tragœdia pag. 52. & ſeq;* Franciſcus Londres *in epiſt. nuncupat. Paradiſi Marialis.* Edidit

Statuta Generalia pro Fratribus S. Franciſci.

Synodus Catanenſis. Catanæ apud Joſephum Biſagnium 1668. in 4.

Italicè

Devoto eſercitio d'orationi giaculatorie per le perſone che frequentano le viſite delle quarant'hore per tutti li giorni della Settimana. Catanæ apud Didacum Falſapernam 1678. in 12.

Scripſerat opus egregium de Sicula Monarchia, cui titulus:

Propugnatulum honoris Regum Catholicorum. m.s. Tom. II. in fol. hoc opus vidi m. s. in Bibliotheca præſtantiſſimi viri D. Hieronymi Septimi Marchionis Ceretanæ.

Sylvas conceptuum prædicabilium, latinam unam, Italicam alteram.

MICHAEL ANGELUS CASSATI Alcarenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor eximius, Poeta, ac muſicus inſignis. Ingenio mirificè valuit: ideoque magnâ ſui æſtimatione gravioribus diſciplinis ejuſdem vires addixit. Mathematicis præſertim ſcientiis, & medicâ facultate inſtructiſſimus claruit: in ſtudiis ita indefeſſo labore deſudavit, ut ex vehementiſſima eorumdẽ contentione in dementiam prolapſus, non ſine omnium dolore deceſſerit in oppido Alcaræ 6. Octobris 1680. anno ætatis ſuæ 44. & in Eccleſia Majori conditus eſt. Edidit Italicè

Il Nicolò Romito Poema Heroico Sagro. Panormi apud Petrum de Iſola 1680. in 8.

MICHAEL ANGELUS CORLEONENSIS Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, vir à morum integritate, ac virtutibus laudatus. Nonnulla Ordinis Cœnobia Guardiani, ut vocant, munere rexit, ac Ordinis Tyrones inſtituit. Ipsũ laudat Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico p. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 577.* Italicè ſcripſit, at non edidit, hæc quæ Tognolettus *cit.* apud ſe conſeruabat, nempè:

Relatione di molti Religioſi così della Riforma come dell'Oſſervanza, che viſſero, e morirono con fama di molta perfettione. m.s. in 4.

Vita, e Miracoli del V. P. F. Paulo Foreſta da Corleone de' Minori Oſſervanti. m.s. in 4.

Vita, e Miracoli del Divoto P. Arcangelo da Corleone della nobile famiglia di Geronimo. m. s. in 4.

MICHAEL ANGELUS FARDELLA Nobilis Drepanitanus, vir doctiſsimus, ac celeberrimus: Parentibus Jacobo Fardella, & Brigitta Magliocco, natus anno 1650. præcelſo præditus ingenio à teneris unguiculis ad literarum ſtudia ſe contulit. Tum humanioribus, tum etiã amœnioribus literis ſatis excultus, anno ætatis ſuæ decimotertio ad Philoſophiã ingenii vires deflexit; eoque animi ardore, ut nondum elapſo anno, doctrinâ inſigniter inſtructus, non ſine laude ejuſdem quæſtiones fortiter defenderit. Anno ætatis decimoquinto regulare Tertii Ordinis S. Franciſci inſtitutum amplexus eſt; & abſoluto Scholaſticæ Theologiæ curriculo, Concionatoris partes laudabiliter explevit, perſæpè ſummo cum plauſu auditus. Vigeſimum ingreſſus annum magnâ Auditorum frequentiâ Drepani Philoſophiam docuit. Mox Sacerdotio inſignitus, Meſſanæ ſub laudatiſſimi Joannis Alphonſi Borrelli diſciplina, Mathematicis facultatibus, ac novæ Philoſophiæ Mechanicæ, & Experimentalis, impigrè operam dedit; quas exinde inſigni diſcipulorum profectu, ac concurſu; ſummâque doctrinæ opinione ibidem docuit; ac ſcholaſticis diſceptationibus inſtitutis, publicè propugnavit. Anno 1676. Romæ in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenulam Geometricã doctrinam tradidit. Exinde in Galliam profectus, Pariſiis præſtantiſſimorum Galliæ Literatorum uſu, ac familiaritate, ad ſupremum doctrinæ faſtigium ſeſe evexit: & Geometriæ Analyticæ, & Philoſophiæ Carteſianæ arcana pleniſſimè aſſequutus eſt. Cùm verò Romam Ordinis ſui Moderatores virum egregium revocaſſent, in celebri Sapientiæ Lyceo Sacræ Theologiæ lauream accepit; ac primarius Theologiæ Doctor, & Magiſter conſtitutus, in Cœnobio SS. Coſmæ, & Damiani, Scholaſticam, & Moralem Theologiam, mirâ doctrinæ ſodilitate, ac ingenii præſtantiſſimi laude, explanavit. Tunc in eodem Cœnobio novam Phyſicæ Experimentalis Academiam inſtituit; cui celebriores literati, Romæ eâ tempeſtate efflorentes, nomen dedere. Evulgatâ eximi viri, ejuſque doctrinæ famâ, Mutinam accerſitus à Franciſco II. Mutinæ Duce, ut publicam Academiam noviter excitaret, ibidem Philoſophiam, & Geometriam maximo diſcipulorum commodo, ac fructu publicè docuit. Venetias exinde ſe tranſtulit, ubi pedem fixit, ut optimis diſciplinis Patritios quoſdã Adoleſcẽtes erudiret: & cùm ob doctrinæ ſuæ lumina plurimùm laudis promeruiſſet, ad eminentiores honorum gradus ampliſſimus Venetæ Reipublicæ Senatus non immeritò efferendum putavit, ut latiùs ſapientiæ ſplendores effuderet. Hinc anno 1693. ex Apoſtolicæ Sedis De-

cre-

creto, relicto regulari inſtituto, Cleri Sæcularis inſignia ſuſcepit; ac ſtatim aſſumptus eſt ut Aſtronomicas diſciplinas, ac Meteorum doctrinã in Patavino Gymnaſio doceret, Geminiano Montanaro celeberrimo Philoſopho, & Mathematico ſuffectus. Inde defuncto Carolo Rinaldino viro doctiſſimo, in eodem Lyceo primarius Philoſophiæ Profeſſor electus eſt, in quo hanc eamdem Provinciam ſummo cum plauſu excolere demirantur omnes. Mox Philoſophorum ac Medicorum ejuſdem Academiæ Præſes conſtitutus eſt; cùm primùm Philoſophiæ, & Medicinæ lauream publico decreto accepiſſet, ut muneris partes pleniùs exerceret. Vivit nunc vir ſanè egregius, ingenio, doctrinâ, & eruditione inſtructiſſimus: & inter noſtri ævi præcipuos ſapientes mirificè prominet: à doctis ubique viris veneratus, quibus amicitiæ vinculis adſtrictus effulget. Ipſum laudant Bernardus Montfaucon *in Diario Italico cap. 4. pag. 62.* Conſtantinus Grimaldus *in epiſt. 3. apologetica contra Benedictum Aletinum*, Joannes Cinellus in libris inſcriptis: *Bibliotheca Volante*. Joſephus Lâzonus in epiſtola ad eumdem Fardellam, in libro: *Galleria di Minerva tom. 2. par. 1. pag. 43.* Matthæus Georgius *ibidem par. 5. pag. 171.* eruditiſſimus Marcus Antonius Nicolicchia in epiſtola ad ipſum data in eodem opere *tom. 5. pag. 219.* Acta Eruditorum Lipſiæ, & Diaria Literatorum infra citata. Quæ edidit hæc ſunt.

Univerſæ Philoſophiæ Syſtema, in quo nova quadam, & extricata methodo, Naturalis Scientiæ, & Moralis fundamenta explicantur. Tomus Primus, Rationalis, & emendatæ Dialecticæ ſpecimen tradens, cui accedit Appendix de triplici Scholarum ſophiſmate detecto, & rejecto Venetiis apud Hieronymum Albriccium 1691. in 12. Lugduni Batavorum apud Petrum Vaulcurtum 1691. in 12. & Amſtelodami ex Typographia Sanzoviana 1695. in 12. laudatur *in Actis Eruditorum Lipſiæ menſ. Januarii 1692. pag. 39.* & in Diario literatorum Parmæ. Joannes Mabillonus *de ſtudiis monaſticis to. 2.* inter ſelectiores collocat libros.

Univerſæ uſualis Mathematicæ Teoria, in qua nova quadam, & extricata Methodo, inſigniores Euclidis, Apollonii, Archimedis, & Theodoſii propoſitiones demonſtrantur. Additis Speciosæ, Analyſticæ Geometriæ Logarithmorum Trigonometriæ planæ, & ſphæricæ Geometriæ practicæ, Mechanicæ, Staticæ, opticæ, ad experimentalis Philoſophiæ faciliorem notitiam aſſequendam, præcipuis fundamentis. Tomus Primus, qui dialecticam Mathematicam, ſeu organum ad univerſalis quantitatis naturam aperiendam comparatum, complectitur. Venetiis apud Hieronymum Albricciũ 1691. in 12. Lugduni Batavorum 1691. in 12. & Amſtelodami ex typographia Sanzoviana 1695. in 12. Laudatur *in iiſdem Actis Lipſiæ menſ. Aprilis anno 1692. pag. 165.*

Animæ humanæ natura ab Auguſtino detecta in libris de Animæ quantitate, decimo de Trinitate, & de Animæ Immortalitate. Venetijs ſumptibus Hieronymi Albricci 1698. in fol. de qua Pinacotheca Minervæ *to. 1. par. 2. pag. 27.* & Acta Lipſiæ *tom. 3. ſupplem. ſect. 7. pag. 302.*

Italicè

Lettera al Signore N. N. in cui per rintracciare colla maggiore facilità il vero metodo di ſtudiare, brevemẽte s'eſpongono la corruzione, ed abuſi delle umane ſcienze, i vizj, e difetti de' Letterati. Extat in libro: *Galleria di Minerva tom. 1. par. 12. pag. 361.* Venetiis apud Hieronymum Albriccium 1696. in fol.

Lettera ſeconda al Signore N. N. in cui ſi dimoſtra quanto ſia preſentemente corrotta, ed allontanata dal ſuo primo inſtituto l'Arte di Parlare. In eodem opere *Tomo 2. par. 1. pag. 1.* Venetiis apud eumdem 1697. in fol.

Lettera all' Ill. & Eruditiſſimo Signor Antonio Magliabechi Bibliotecario del Sereniſſ. Grã Duca di Toſcana, in cui brevemente ſi eſaminano, e rigettano l'oppoſitioni propoſte contra i principii della Carteſiana Filoſofia dal Dottiſſ. Sig. Matteo Giorgi, nella ſua epiſtola detta, Saggio della nuova Dottrina di Renato des Cartes ſtampata in Genova l'anno 1694. Venetiis typis Hieronymi Albricci 1697. in 8. & in eodem opere *Tom. 2. par. 2. pag. 41.* Venetiis apud eumdem 1697. in fol. de hac epiſtola Jo: Cinellus *in lib. Biblioth. Volan. ſcant. 10. pag. 46.*

Lettera a N. H. Veneto N. N. in cui replica alle oppoſitioni fatte alla ſua prima lettera in difeſa de i principii della Carteſiana Filoſofia del Sig. Dot. D. Matteo Giorgi Genoveſe: in eodem opere *tom. 2. par. 6. pag. 197.*

Lettera all'Illuſtriſ. ed Eruditiſſimo Sig. Antonio Magliabechi Bibliotecario del Sereniſſimo Gran Duca di Toſcana, in cui ſi contiene l'argomento, e l'Idea della ſua opera già ultimamente ſtampata col titolo. Animæ Humanæ natura ab Auguſtino detecta &c. in eodem volumine *tom. 3. par. 1. pag. 29.* Venetiis apud eumdem 1700. in fol.

Epiſtolam cyclicam ad Mathematicos pro Logiſtica ſive nova methodo mathematica P. Ægidii Gottignies Soc. Jeſu in Collegio Romano Matheſis profeſſore. Ipſam laudat Ægidius Franciſcus Galligus *in logiſtica univerſali.*

Proluſionem. Venetiis 1693. in 4.

Nunc lucubrationibus edendis inſudat, quas Orbis literatus expectat: hæ autem ſunt:

Philoſophus Scepticus Ariſtotelis, Democriti, & Carteſii principia in dubium revocans.

De uſu Matheſeos ad naturæ arcana detegenda.

De vera, & falſa literatura.

Cogitationes Syſtematicæ, ſeu humanæ mentis conatus ad Mundum Dialecticum, Phyſicum, Methaphyſicum Ethicum, Mathematicum, & Phyſico-mathematicum, primis rerum detectis rudimentis cogitatione architectandum. & alia.

MICHAEL ANGELUS MANCHARUSIUS Syracuſanus, natus 4. Septembris anno 1666. literiſque inſtructus, Syracuſanæ Eccleſiæ Canonicus Secundarius, & Vicarius Curatus electus eſt. Claruit apud ſuos eruditione, pietate, morumque integritate inſignis, quibus æſtimationem promeruit. In patriis rebus fuit ſatis verſatus. Electus Parochus in oppido, quod vocant

Bel-

Belvedere, non longè à patria: paulo poſt variis morborum moleſtiis vexatus, obiit Syracuſis 20. Auguſti anno 1705. Edidit

Kalendarium Sanctorum Fideliſſimæ Urbis Syracuſarum, Indexque eorum, qui ſanctitatis famá floruerunt. Panormi typis Felicis Marini 1704. in foliis expanſis.

Italicè

Siracuſa difeſa da' fulmini. Dialogo da cantarſi nella ſolennità di S.Lucia V. e M. Siracuſana à 13. di Decembre dell'anno 1704. Neapoli typis Franciſci Paci 1704. in 4.

Patriæ amantiſſimus, ad ejus gloriam hæc alia moliebatur; nempè

Iſtoria de' Santi Siracuſani. m. s. in 4.

Siracuſa Sotterranea. m.s. in 4.

MICHAEL BERTOLUCCIUS Mænenſis Sacerdos, ac Poeta: eruditione, & amœnioribus literis ornatus claruit anno 1630. Edidit Italicè

Miracoloſo Prodigio di S. Agrippina in Draſone di Mineo Tragicomedia. Meſſanæ apud Joannem Franciſcum Biancum 1635. in 8.

MICHAEL BOA Alcarenſis, natus an. 1614. literarum ſtudiis operam dedit Meſſanæ, & Catanæ; ac doctoralem Philoſophiæ, & Theologiæ lauream obtinuit. Clericali habitu inſignitus non ſine laude panegyricas orationes è ſuggeſtu pluries dixit. At ad ſæcularem habitum transfuga rediens, uxorem duxit, & medicæ facultati addictus, inter Medicos Doctores recenſitus claruit. Ad nonnullas alias ſcientias, egregias ingenii vires admovit: Muſis, & amœnioribus literis indulſit. Per plures annos fuit à ſecretis Principis Leonfortis, à quo Romam miſſus ad nonnulla pertractanda negotia; à Romano Pontifice calcaris aurei Eques electus eſt. Magno etiam Heroſolymitanorum Equitum Magiſtro gratus, Melitæ juniores erudivit. In patriam regreſſus, Ducis, & Gubernatoris munere Alcariam per plures annos moderatus eſt. Demum à D. Gaſpare de Neapoli, & Lancea Longis Barone, conſtituto ſtipendio, electus, ut medicam curam familiæ ſuæ, oppidique Longis ſuſciperet; eo in oppido ſedem fixit; ibique per annos trigintaquatuor moras protraxit, uſque ad ſupremam vitæ metam: nam ſenio confectus ibidem deceſſit 20. Februarii anno 1687. Italico carmine evulgavit

La Barbara Repreſentazione Sacra. Panormi apud Antonium Martarellum 1637. in 12.

Scripſit etiam, ſed non edidit:

Vita di S. Nicolò Eremita. Tum proſâ, tum verſu.

Teatro della Medicina.

Intermezzi ſei Tragici.

Cinque Gazzette di Cinque Regni. Hujus poſtremi operis authographum ſervatur ab Ab. Antonino Magri.

MICHAEL BURGIUS Drepanitanus Tertij Ordinis S. Franciſci: nobilibus Parentibus natus, decimoquinto ætatis ſuæ anno Ordinis habitum accepit à Jacobo Eugubino ex Ordine Minorum inter Tertiarios Regulares aſcripto. Sub tanto Magiſtro exacto probationis anno, ad graviora ſtudia ſe convertit, eximio ſanè progreſſu; Theologicam enim doctrinam, ac divinarum literarum intelligentiam, morum integritati conjunxit. Virtutum omnium ornamento excultus mirificè effulſit. Singulari gratiâ polluit in malè moratis ad virtutis ſemitam traducendis. Charitate valuit; ideoque pauperes verecendi, omneſque inopiæ anguſtiis affecti ad ipſum tamquam ad tutum pietatis aſylũ confugiebant. Dum Peſtis anno 1574. in Drepanitanos graſſabatur, Michael cum Antonio Buſſeto ſui Ordinis alumno, lue infectis adfuit, opemque dedit: in hos verò tanta charitatis officia exercuit, ut Drepanitani, in gratitudinis monumentum, ſui Ordinis Cœnobium excitaverint intra Urbis mœnia S. Roccho ſacrum, cui ipſe pluries præfuit Prior. Pro Sicula Provincia multùm deſudavit; Romam enim, ac etiam Mediolanum ad S. Carolum Borromæum, tunc Ordinis Protectorem, unà cum Magiſtro ſuo Jacobo alacriter contendit, ac felici eventu omnia juxta votorum ſummam aſſecutus eſt. Apud S. R. E. Cardinales, alioſque Dynaſtas, cum quibus res agere ei contigit, perſpectâ ejus virtute, ac prudentiâ, æſtimationem promeruit maximam. Ut difficillima negotia tractaret pluries à Drepanenſibus ablegatus ad Supremos Principes, præſertim ad Marchionem Villenæ Siciliæ Proregem, omnia ex ſententia perfecit. Drepanitana Plebe tumultuosè, & immeritò, in Patres Societatis Jeſu concitatâ, perturbatos animos compoſuit; in cujus rei gratiam, & venerationis argumentum S. Joannis Baptiſtæ Lipſana Michaeli tradita sũt, quæ Convẽtui S. Rocchi attribuit. Quater, licèt reluctans, ad Provincialis dignitatem evectus, munus nonniſi ex obedientia ſuſcepit. Eo urgente Cœnobia Drepanitanum S. Rocchi, Panormitanum S. Nicolai, Calataſimenſe, & Catanenſe à fundamentis excitata ſunt. Primus omnium Drepani anno 1615. altare Carolo Borromæo, tunc recenter in Sanctorum faſtis relato, erexit; de quo Marcus Aurelius Gratalora *in vita ejuſdem Sancti pag.* 558. Per quinquaginta annos graviſſimâ ileum procidentia laborans, eximiam animi patientiam detexit. Vitæ auſteritate, orationis ſtudio, virginitatis candore, aliiſque virtutibus clarus, venerationem apud omnes promeruit. Certus de propinqua morte ad amicos miſit epiſtolas de piis, diviniſque rebus, & dierum, ac virtutum plenus, ſanctè deceſſit Drepani 9. Januarii anno 1616. Mortis ſuæ voce per Urbem diffusâ, Drepanenſes gravi mœrore affecti ad funus convolarunt, defuncti ſanctimoniam laudaverunt; innumeris curationibus divinitus teſtatam, ad habitus, coronæ precariæ, cinguli, aliarumque rerum, quibus ipſe vivens utebatur, contactum. De eo Rocchus Pirrus *in not. Mazar. pag.* 552. qui mendosè bis tantùm Provincialem fuiſſe tradit: Franciſcus Bordonus *in Chrolog. Tertij Ordinis S. Franciſci cap.* 25. *n.* 8. *pag.* 420.

n.

Digitized by Google

n. 13. *pag.* 426. *n.* 16. *pag.* 430. *& n.* 73. *pag.* 455. Joannes Maria Vernon. *in Annal. Tertii Ordinis S. Franc. par.* 3. *pag.* 536. quem in annorum computo pluries lapſum animadverti: & Chronica M. S. Provinciæ Siculæ, à Joanne Alberghino primùm ſcripta, & ab aliis continuata *n.* 96. *pag.* 12. Scripſit Italicè oculatus teſtis:

Vita del Ven. P. Giacomo d'Ugubbio; del Principio Riforma, e Progreſſo della Provincia di Sicilia del Terz'Ordine di S. Frãceſco, e degli Huomini Illuſtri, in ſantità, nobiltà, e lettere, che fiorirono al ſuo tempo in detta Provincia. Servatur m. s. in Conventu Drepanitano, ipsâque laudant Bordonus citatus *cap.* 25. *p.* 447. 452. *&* 455. & Joannes Maria *loc. cit. p.* 537. quibus in locis non ſine laude citatur; magnoque uſui fuit his Scriptoribus. Hoc opus multis additionibus locupletavit, & in lucem emittere meditatur P. Fulgentius Poſſevinus Drepanitanus, ejuſdẽ Ordinis Sacræ Theologiæ Magiſter, vir eruditione, & doctrinâ clarus.

MICHAEL CALVUS, ET SALONIA Abulẽſis, Philoſophiæ, & Medicinæ Doctor egregius. Ingenio, ac doctrinâ inſignis inter ævi ſui literatos eminuit. Claruit laudatiſſimus, magnâque æſtimatione proſecutus anno 1575. Obiit Abulæ, ibiq; in lapideo tumulo jacebat, in Eccleſia S. Mariæ de Jeſu Ordinis Obſervantium S. Frãciſci, ex Roccho Pirro *in not. Eccleſiæ Syracuſ. p.* 250. qui perperàm Alexandrum vocat: at everſo oppido ob terræmotum anni 1693. inter rudera ſepulchrum latet. Edidit

Super Porphyrii ad Prædicamenta Ariſtotelis introductione Concluſiones. Addita eſt de libro Prædicamentorum pro omnibus Ariſtotelis expoſitionibus adverſus Hieronymum Balduinum Apologia. Venetiis apud Joannem Comencinum 1575. in 8.

De Febre Tertiana Tractationem, quam non edidit, præoccupatus à Ferdinando Caſſano, qui de eodem argumento librum evulgavit.

MICHAEL CALVUS Sicienſis Tertii Ordinis S. Franciſci, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, & Concionator eximius. Inſtituti ſui habitum accepit 8. Februarii anno 1612. & cùm literarum ſtudiis ſtrenuam navaſſet operam, eruditione, & doctrinâ mirificè claruit. In ſacrarum literarum, Sanctorumque Patrum ſtudio fuit præſertim verſatiſſimus. Concionatoris partes magna cum laude explevit. Prioris munere rexit Cœnobia S. Nicolai Panormi, & S. Mariæ Siclis. Pietate inſignis obiit Sicli 27. Novembris annò 1654. Ipſum laudant Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana par.* 2. *pag.* 138. Lucas Wadingus *in Scriptoribus Minorum pag.* 259. Franciſcus Bordonus *in Chronologio Tertii Ordinis cap.* 38. *pag.* 562. Joannes Petrus Creſcentius *in Præſidio Romano pag.* 95. Joannes Maria Vernon. *in Annal. Tertii Ordinis S. Franciſci par.* 3. *pag.* 626. & Chronica m. s. Provinciæ Siculæ Tertii Ordinis S. Franciſci *pag.* 33. *n.* 537. In lucem emiſit Italicè

Aſſunti ſopra i Vangeli della Quareſima. Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamnovam 1645. in 4. Venetiis apud Combum 1649. in 4. & iterum ibidem apud Bertanos 1665. in 4.

Parte Seconda. Panormi apud Andream Colicchiam, & Franciſcum Terramnovam 1648. in 4. Venetiis apud Junctam, & Babam 1649. & ibid. apud Bertanos 1665. in 4. Sermones hos latinitate donatos prodijſſe tradunt viri fide digni.

Sermoni Varii. Panormi apud Nicolaum Buã 1645. in 8. teſte Bordono ex Wadingo: at idem opus ac ſupra relatum Concionum Quadrageſimalium puto.

Prælo paraverat:

Panegirici de' Santi occorrenti nella Quareſima.

Sermoni per li Venerdì di Quareſima.

Settimana Santa.

Prediche di tutte le Domeniche dell'Anno.

MICHAEL CANTELLUS Aſſorenſis; non Narenſis, ut tradit Placidus Reina *in hiſtor. Meſſanæ par.* 2. *pag.* 98. Natus anno 1610. Societatis Jeſu inſtitutum amplexus eſt anno 1625. Emenſis cum ingenii commendatione ſtudiorum ſpatiis, Philoſophiam docuit Meſſanæ: inde per plures annos in Domo Profeſſorum Meſſanenſi Sacras Literas è ſuggeſtu expendit; ac diſſertiſſimi Concionatoris laudem ſibi conciliavit. Eamdem domum triennio Præpoſiti munere gubernavit. Provincialis Siciliæ ſocium egit: ac tandem Collegii Meſſanenſis Rector electus, in ſui gubernii exordio, inopinatâ morte oppreſſus vivere deſiit 3. Decembris anno 1678. maximo cum ſuorum, & exterorum dolore: virum enim egregium eximia prudentia, doctrina, ſingulareſque virtutes exornabant. Hujuſce laudes invenies apud Reinam citatum. Edidit

Orationem in ſolemni Muſarum luſtratione habitam in Aula Collegii Memertini Soc. Jeſu. Meſſanæ typis Jacobi Matthæi 1644. in 4.

Italicè

La Nudrice. La Vergine adottante di Meſſina; nudrita col latte della divotione di Maria per la mammella della Sagra Lettera ſcritta a' Meſſineſi dalla Gran Madre di Dio. Meſſanæ apud Petrum Bream 1652. in 4.

MICHAEL CARACOCIUS Francavillenſis, præclaris ortus parentibus 29. Octobris anno 1616. à teneris annis magnâ curâ educatus, futuræ probitatis, ac doctrinæ ſpecimen dedit egregium. Humanoribus literis, ac muſices peritiâ in patria abundè inſtructus, Meſſanæ Philoſophiæ, Theologiæ, ac Juriſprudentiæ operam dedit: ibique doctrinâ inſigniter excultus, Juris utriuſque laureâ donatus eſt. Inde Panormi morum integritate, literiſq; Nobilium, Judicũ, & Joannettini Doriæ S. R. E. Cardinalis, Siciliæ Moderatoris, amorẽ ſibi conciliavit: & tum in ſupremis Siciliæ ſubſelliis cauſarum patrocinio; ac in Academiis tunc florentibus variis ingenii monumẽtis, ſui opinionem excitavit. Hic etſi ad Juriſprudentiæ dignitates ſe extollere poſſet; attamen à iurgium tumultu abhorrens, contra omnium ſuaſiones, in patriam regreſſus eſt, ut vitam ab omni turbatione, & periculo alienam degeret. Inter ſuos eximii Juriſconſulti partes

Digitized by Google

exercuit uſque ad ſupremam vitæ lineam; nam Conſultorem ſemper egit apud Vicecomites Francævillæ, quibus gratiſſimus fuit. Ad ipſum etiam ex finitimis Urbibus, Oppidiſque paſſim accurrebant, ut in arduis rerum negotiis eundem conſulerent; ejuſque conſultationes, & allegationes obtinerent. Perſæpè verò Judicem compromiſſarium, ut vocant, conſtituebant, ut difficillimas componeret quæſtiones: in eo enim doctrinam cum pietate conjunctam comperiebant. Inter præcipuos viros doctrinâ præclaros, qui Jacobi Ruffi Vicecomitis Francævillæ, omnium ſcientiarum ornamento inſigniti, palatium frequentabant, doctrinâ, eruditione, & morum innocentiâ eminuit. Muſas Etruſcas, Latinas, ac Siculas ſummè dilexit; multaque cum laude nitidiſſimè ſcripſit. Memoriâ vi nimium valuit. Hiſtoricâ eruditione tum ſacrâ, tum profanâ locupletatus enituit: & in SS. Patrum codicibus fuit plenè verſatus. A Simone Rao, Pactenſi Epiſcopo, olim Panormi ſibi familiaritate alligato, accerſitus, ut apud ipſum Aſſeſſoris munere fungeretur, è patriis laribus avulſus, Præſulis eximij benevolentiam in ſe pronam apertiſſimè cognovit. Virtutes exercuit egregias; ideoque in orationis aſſiduitate, eccleſiaſticarum, ac divinarum rerum frequentiâ efferveſcebat. Divini honoris zelo æſtuabat: eleemoſynas in pauperes erogabat ampliſſimas; aliaque pietatis officia impiger exequebatur. Hincceâ, quâ vixit opinione, ſanctè deceſſit in patrio oppido 13. Maii anno 1686. Ipſum laudat Simon Raus *in Carminibus pag. 104. & 105.* Multa ſcripſit; at ſolùm pauca expanſis foliis impreſſa evulgavit. Edenda reliquit

Allegationes Juris, cum nonaginta Deciſionibus. m. ſs. in fol.

Tractatus legales.

Italicè

Il Natale di Criſto Opera Paſtorale.

Rime varie.

Francavilla, ſuo ſito, ed origine.

Lettere Italiane, & Latine.

Relatione de' ſervigj fatti alla Maeſtà Cattolica di Carlo II. Re delle Spagne, e di Sicilia da D. Pietro Paolini Milaneſe Sergente Maggiore, e Governatore della Piazza di Francavilla: con le Notizie diſtinte della Guerra di Meſſina dall'anno 1674. ſino al 1677.

Ejus operâ prodiere Carmina à laudato Simone Rao ſcripta; quibus epiſtolam nuncupatoriam ad Jacobum Ruffum Fräcævillæ Vicecomitem, epiſtolam ad Lectorem, & Proœmium ad Siculas cantiones ipſe Michael addidit.

MICHAEL CARUSUS Panormitanus Sacerdos, & Panormitanæ Cathedralis Eccleſiæ Canonicus: vir magnæ doctrinæ, eruditionis, ac pietatis, teſte Marraccio *in Biblioth. Mariana par. 2. pag. 140.* Obiit Panormi 16. Septembris anno 1623. & in Eccleſia S. Claræ ſepelitur. Edidit Italicè

Modo di contemplare la Corona di M. V. nello Stellario, predicato dal P. F. Mariano d'Alcamo Capuccino nel Duomo di Palermo nel 1608. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1611. in 8.

MICHAEL CASSARINUS, Netinus Sacerdos, Theologus præſtantiſſimus, & in eccleſiaſticis rebus admodum verſatus. In SS. Patrum ſtudio nulli ſecundus: tenaciſſimæ memoriæ vir, quidquid legebat, mente retinebat, & veluti è promptuario exhibebat. In Morali Theologia ita inſtructiſſimus fuit, ut ad ipſum in conſcientiæ difficultatibus enodandis veluti ad oraculum confluebant. Nonagenarius deceſſit anno 1581. De eo Vincentius Littara *de rebus Netinis p. 184.* & Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. pag. 227.* qui ſcripſiſſe teſtantur

Opus de verbo Dei miræ ſubtilitatis, & facundiæ, ubi plurima ſacræ paginæ vaticinia explicavit.

MICHAEL FELSINA ex oppido Caſtrileonis, Sacerdos doctrinâ, & pietate clarus: natus 8. Martii an. 1643. & literis admotus, Utriuſq; Juris lauream accepit. Nunc Prothonotarius Apoſtolicus, Miles auratus Sacræ Domus Lauretanæ, Canonicus, & Archipresbyter Troinæ inſigniter nitet: & dum Troinenſium ſpiritualia bona ſedulò moderatur, literas ſibi dilectas percolere omnes vident. Scripſit

Anagrammata, & Epigrammata in laudem Innocentii XI. in ipſo ſui Pontificatus exordio. Romæ 1676.

Anagrammata, & Epigrammata in nuptiis Caroli II. Hiſpan. Regis. Romæ 1680.

Italicè

Commento ſopra la Terza Claſſe di Grammatica del P. Emmanuele Alvaro. Romæ apud Angelum Bernabò 1681. in 12.

MICHAEL FRAZZETTA Panormitanus Soc. Jeſu. Natus anno 1612. prima virtutum, & literarum elementa ex Panormitano Clericorū Seminario hauſit, in quo fuit adſcriptus. Inde Cathedralis Eccleſiæ Panormitanæ Beneficiatus, & ut ajunt, Vivanderius electus eſt. In ſpirituali Schola Ven. D. Hieronymi Palermo Panormitani, ejuſdem Eccleſiæ Canonici, viri virtutum, ac miraculorum gloriâ celeberrimi, ad abſolutiſſimam vitæ regulam inſtitutus, in Domini via mirabiliter profecit; & illorum unus fuit, quos idem Hieronymus, tamquam æternæ gloriæ candidatos, ex divina revelatione, in libro vitæ deſcriptos vidit. Cùm autem ad Cœleſtem Patriam evolaſset Hieronymus anno 1642. noſter Michael Societatis Jeſu inſtitutum amplexus eſt anno 1643. in qua ſolemnia emiſit vota 14. Junii 1655. Morum ſanctimoniâ effulſit, egregiam præſertim pietatem coluit tum in Deiparam Virginem, tum in Cœlicolas omnes, quos pluries quotidie ardentiſſimo animi ſenſu venerabatur. Ad promovendam Ven. P. Aloyſii la Nuſa Soc. Jeſu Canonizationem, fractis penè viribus Siciliam perambulavit, ac Romam petiit. Sedulâ etiam operâ promovere ſtuduit, non ſine magno labore, Proceſſus F. Bernardi Corleonenſis Ordinis Capuccinorum, & D. Hieronymi Palermo Panormitani. Tandem omnibus gratiſſimus deceſſit Panormi in

Do-

Digitized by Google

Domo Profeſſorum 4. Auguſti 1681. Ipſum laudat Benedictus Sanbenedecti *in Vita F. Bernardi Corleonenſis, tum in epiſtola ad lectorem, tum etiá in præfatione ad librum primum p.* 2. Edidit Italicè

Vita, e Virtù del Ven. Servo di Dio P. Luigi la Nuſa della Compagnia di Giesù. Panormi apud Hæredes Boſſii 1677. in 4. & iterum Panormi apud Angelum Felicellam 1703. in 8. in hac ſecunda editione acceſſere nonnullæ additiones P. Dominici Stanislai Alberti Panormitani Soc. Jeſu. Vitam hanc latinitate donavit P. Andreas à Puteo Soc. Jeſu, & in compendium redegit idem P. Dominicus Stanislaus Alberti. Panormi apud Coppolam, & Adamum 1692. in 12.

Compendio della Vita, Virtù, e Miracoli del Ven. Servo di Dio F. Bernardo da Corleone Cappuccino. Ibidem apud Hæredes Boſſii 1677. in 8. Hanc latino ſermone induit P. Petrus Maria Cicala Panormitanus Soc. Jeſu, ediditque Panormi typis Petri de Iſola 1679. in 4.

Vita, Virtù, e Miracoli del Vener. Servo di Dio D. Girolamo di Palermo Canonico della Cattedrale della Città di Palermo. Ibid. apud Petrum de Iſola 1681. in 4. Latinam etiam fecit P. Jacobus Spinellus Soc. Jeſu Panormitanus, quæ m. s. ſervatur in Bibliotheca Collegii Panormitani ejuſdem Societatis.

MICHAEL GLYCAS Siculus incertæ patriæ, celebris Hiſtoricus, Philoſophus, ac Theologus. Magna cum nominis fama claruit regnantibus Alexio, & Joanne Comnenis Imperatoribus Cõſtantinopolitanis, quorum ſecundus Imperii clavũ rexit ab anno 1118. & ex Jo: Gerardo Voſſio *de hiſtoricis Græcis in addict. pag.* 542. ulteriùs vixit ſub Emmanuele Comneno, qui ab anno 1143. imperii faſces tenuit. Sub anno 1120. ſtatuit Jo. Bap. Ricciolius *in Chronol. Refor. tom. 4. ind. 2. pag.* 263. at ad annũ 1150. retulit Philippus Labbeus *in SS. Patrum Biblioth. Chronolog. p.* 143. Idem Voſſius *loc. cit.* dubitat, an ſit hic Michael, ille Magiſter Siculus, cujus mentio extat in proœmio hiſtoriæ Jo: Scylitzæ, & Cedreni; an verò Magiſter Siculus ſit Joannes Siculus, vel Petrus Siculus, uterque hiſtoricus celebris: at veroſimilius putat de Joanne intelligendum. Sed idem Voſſius *lib. 4. cap. 21. pag.* 499. de Joanne Siculo agens, ait, Philippum Labbeum *in delineatione apparatus ad hiſt. Byzantinam pag.* 44. alibi bene rem ſe enodaturum promiſiſſe. Matthæus Raderus *in principio obſervationum ad lib. de vana, & ſtolida Manichæorum doctrina Petri Siculi*, ſuſpicatur de Petro Siculo intelligendum. At Octavius Caetanus *in animad. ad to. 2. SS. Siculor. pag.* 18. putat noſtrum Michaelem eſſe, Jo: Scylitzæ Synchronon; additq; quòd hoc ex utriuſque hiſtoriæ fine clarè liquet. De Michaele etiã ſcripſere Voſſius *cit. lib. 2. cap. 27. p.* 304. Aubertus Miræus *in Auctario ad Biblioth. Eccleſ. cap. 312. p.* 239. Poſſevinus *in appar. Sacro to. 1. p. 554. in append. tom. 1. p. 42. & tom. 2. p.* 442. Thomas Dempſterus *in addict. ad antiq. Rom. Io: Roſini lib. 1. c. 1. p.* 1. Marraccius *in Biblioth. Mariana par. 2. pag.* 143. Joannes Halleruordius *in Biblioth. Curioſa pag.* 273. Caſimirus Oudin *in ſupplemento de Script. Eccleſiaſt. à Bellarmino omiſſis pag.* 382. Guilelmus Cave *in Scriptorum Eccleſiaſticorum hiſt. literaria p. 456. & par. 2. pag.* 223. L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. Eccleſ. to. 9. cap. 14. pag.* 199. Ludovicus Morerius *Diction. tom. 2. pag.* 54. & Jacobus Tirinus *in indice Auctorum, quos citat in Comment. in Sacram Scrip.* Græcè ſcripſit

Annales Quadripartitos. Opus non modo hiſtoricũ, ſed etiam Phyſicum, & Theologicum, quorum prima parte agit de operibus ſex dierum. II. de rebus geſtis ab orbe condito uſque ad Chriſtum natum. III. à Chriſto uſq; ad Conſtantinum Magnum. IV. Byzantinorum Imperatorum res tractat, uſq: ad obitum Alexii Comneni, qui anno 1118. moriens Joannem Comnenum habuit ſucceſorem. Huic Hiſtoriæ ſupplementum addidit Jo: Leonclavius, ac latinitate primùm donavit, ediditque Baſileæ typis Epiſcopij 1572. in 8. Inde Philippus Labbeus edidit Græcè, & Latinè cum notis, Pariſiis ex typographia Regia 1660. in fol. Extat m. s. in 4. in Bibliotheca Vaticana, in Bibliotheca Regia Pariſina, & Imperatoria Viennenſi, & Auguſtana cod. 80. ex Oudin, & *Bibliotheca Exotica pag.* 750: & in Bibliotheca Veneta S. Marci, ex Poſſevino *in appar. to. 1. pag.* 554.

Diſputationes duas, quarum prima, utrum in peccatum lapſis condeſcendendum, an, prout ratio poſtulat, increpandi ſint, ad Joannem Sinaiten Monachum, & Stylitam. Secunda, utrum audiendi ſint docentes hominem à principio caducum corpus habuiſſe, & paſſionibus, ſive incommodis naturalibus etiam ante tráſgreſſionem obnoxium fuiſſe, cibumq; ſenſibilem in Paradiſo adhibuiſſe, & lignum ſcientiæ ficum extitiſſe, ad Joannem Smeniotam Monachum. Has diſputationes latinas fecit P. Jacobus Pontanus Soc. Jeſu, & cum Philippi Solitarii libris, aliiſq; opuſculis edidit Ingolſtadii typis Adami Sartorii 1604. in 4. inde recenſitæ ex Bibliotheca Andreæ Schotti Soc. Jeſu prodiere in tomo XI. Bibliothecæ Patrum editæ Coloniæ typis Bernardi Gualteri 1618. His etiam addidit Notas Jacobus Gretſerus ex Philippo Alegamne *in Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 372.

Capita plurima theologica, & philoſophica. extant m. ſs. in fol. Græcè, Romæ in Bibliotheca Vaticana ex Geſnero *in Biblioth. edita per Joannem Jacobum Friſium pag.* 132. & Poſſevino cit. qui addunt ſervari etiam in Bibliotheca Cæſarea Viennenſi: quòd tantùm de Capitibus Philoſophicis teſtatur Cave *cit. par. 2. pag.* 223. In eadem Bibliotheca Imperiali ſervantur m. ſs. teſte eodem Poſſevino, & Geſnero.

Quæſtiones, & dubitationes in univerſam Sacram Scripturam. m. s. in fol. Horum meminit etiam Ant. Auguſtinus in ſua Bibliotheca, ubi de Græcis m. ſs. apud ſe n. 29. in fol. & Cave cit.

De Cælo, & Terra opus Hiſtoricum, m. s. in fol. in Bibliothecis Vaticana, & Cæſarea ex Poſſevino, & Geſnero cit. ubi etiam extant ex ijſdem,

Epiſtolæ vigintiduo. m. ſs. in fol. at ex Octavio Caetano *in animad. ad to. 2. SS. Siculorum p.* 106. extãt epiſtolæ *Quadragintaduo.* De Epiſtolis Gly-

Digitized by Google

cæ hoc animadvertendum, quòd earum plurima, nec quidem contendenda fragmenta adducit Leo Allatius pluribus in locis: nempè *In lib. de Eccleſiæ occidentalis, & orientalis perpetua conſenſione lib. 3. c. 13. §. 4. cap. 14. §. 15. cap. 16. §. 24. cap. 18. §. 8. lib. de Purgatorio pag. 28. 47. & 789. lib. adverſus Hottingerum cap. 18. pag. 320. de lib. Eccleſiaſticis Græcor. pag. 118. 127. 254. & 324.* quod ex obſervatione Gulielmi Cave *loc. cit. pag. 456.* habeo: qui etiam notat aliquot ex his epiſtolis ſub Joannis Zonaræ nomine, vel Glycæ ab Allatio citari, quod etiam innuerat *pag. 452.* ubi de Zonara, & ejus epiſtolis 56. ſcripſerat, quarum ſeriem, addit Cave, & argumenta deſcribit Cl. Lambecius *in Comment. de Bibliotheca Vindob. lib. 4. in codd. m. ſs.* additq; quandoq; Zonaræ, quandoq; Glycæ adſcribi: *verùm*, ut ipſe Cave concludit, *Glycæ potius tribuendæ videntur.* De ijsdem 56. epiſtolis m. ſs. in eadem Biblioca ſervatis, ut Glycæ adſcriptis, iterum Cave *par. 2. pag. 223.* ex Lambecii citati recenſu *lib. 4. pag. 152.* Scripſit præterea Glycas

Librum ad Maximum Smeniotem de Proceſſione Spiritus Sancti, ex Allatio *de conſenſione lib. 2. cap. 18. §. 17.* hujus operis fragmentum adducit *lib. 3. cap. 2. §. 3.*

Ad eumdem an Chriſtus Azymo in ſuprema Cœna uſus ſit? &

Ad Eſajam Monachum de animabus à corpore ſeparatis: ex Allatio loco laudato apud Cave *cit. pag. 456.*

Scripſit, & *tractatus duos*, qui m. ſs. græcè erant apud Leonem Allatium, ut teſtatur Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana cit.* nempè

Quomodo tranſpoſitio corporis B. Virginis facrit facta, et ſincerè ex Sepulchro reſurrexit, ad Alipium Encliſtum.

Si attendendum eſt iis, qui dicunt Dei Matrem uterum ferentem, redargutionis aquam bibiſſe.

De Planctu Beatiſſimæ Virginis Mariæ. Ex Joanne Cartagena *lib. 15. hom. 1.* & Marraccio cit.

De Adamo. m. s. Græcè in fol. extabat apud Ant. Auguſtinum ex ſua Bibliotheca, ubi de m. ſs. Græcis n. 7.

Explicatio obſcuriorum locorum Sacræ Scripturæ. m. s. in Bibliotheca S. Marci Venetiis ex Poſſevino *appar. to. 1. pag. 554.* hoc opus edere meditabatur Georgius Milius: de quo etiam Georgius Draudius *in Bibliot. Claſſica pag. 57.* extat etiam in Bibliotheca Imperatoria Viennenſi, & Auguſtana cod. 75. ex Oudin cit.

Chronica. m. s. in 4. in Bibliotheca Cæſarea, ex Geſnero cit. & in Vellicellana Romæ, teſte Poſſevino *in Catalogo m. ſs. poſt tom. 3. apparatus pag. 28.*

De Compoſitione nominum. m. s. in Bibliotheca Beſſarionis, ex Jo: Phil. Thomaſino *in Biblioth. Venet. m. ſs. p. 39.*

MICHAEL INGASTONUS ex oppido Militelli in valle Neti Ordinis Minimorum, concionator celebris, & doctrinâ inſtructiſſimus claruit. Fuit Sacræ Inquiſitionis Cenſor; & Franciſci Boncompagni, S.R.E. Cardinalis, & Archiepiſcopi Neapolitani Theologus. Floruit circa annum 1625. Hujus meminit Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syracuſ. p. 251.* qui ſcripſiſſe ait:

De Celebri Feſto translationis S. Conradi.

MICHAEL JOENIUS Nobilis Catanenſis, Ordinis Clericorum Regularium Minorum. Natus anno 1659. & Religionis inſtitutum amplexus, in ea emenſis cum ingenii laude ſtudiorum ſpatiis, Concionatoris partes egregiè complevit. Eloquentiâ, & eruditione apprimè inſignitus, in cinerali jejunio conciones habuit, magnâ nominis commendatione, bis Romæ, bis etiam Panormi, totidem Catanæ, & alibi. Ætate adhuc florente 11. Januarii anno 1693. deceſſit Catanæ in memorando terræmotu, quo Urbs tota everſa eſt. Edidit Italicè

L'Imagine della Divinità Humanata, Oratione Funebre per il Ven. Servo di Dio D. Giuſeppe Raimōdo Canonico dell'Inſigne Collegiata della Città di Catania. Catanæ apud Paulū Biſagnium *1691.* in 4. Nonnullas etiam alias orationes panegyricas in lucem emiſiſse dicunt, quas adhuc non vidi.

MICHAEL DE JUDICE Panormitanus, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, natus ex Cæſare de Judice, de quo in hac Bibliotheca *tom. 1. pag. 119.* & Anna Ferreri genere claris 10. Junii anno 1651. adoleſcens Religionis habitum ſuſcepit in Gregoriano Cœnobio S. Martini de Scalis juxta Panormum 24. Februarii 1667. In eo ne dum gravioribus diſciplinis fuit inſigniter excultus, verùm etiam & amœnioribus abundè cumulatus: omnigenæ enim eruditioni tum ſacræ, tum profanæ, quâ uberrimè illuſtratus effulget, Etruſcam addidit Poeſim, eamque egregiè coluit. Præſtantiſſima ingenii monumenta, tum numeris alligata, tum ſolutâ oratione, emeritis laudibus excepere omnes in Panormitana Reaccenſorum Academia, in qua adſcriptus mirificè claruit: ac literatorū omnium amorem ſibi conciliavit. E ſacro ſuggeſtu eloquenter, ornatèque omnium plauſu perorare pluries auditus eſt. Selectiſſimam Bibliothecam, rarioribus refertam codicibus, in ſui commodum ſibi congeſſit, quâ elegantiſſimi ingenii dotes jugiter expolivit: & ex diuturna, & numquam intermiſſa lectione doctrinam, & eruditionē locupletiſſimā ſibi cōparavit. Hæc literati viri ornamēta, ut & religioſæ virtutes, modeſtiâ, & morū comitate plurimùm elucentes, omnibus, & præcipuè eruditis viris, Regnique Magnatibus Michaelem gratiſſimū effecere. At omnium favores non in ſui, ſed in memorati Monaſterii beneficium excepit, cujus decorem, ac Dei Gloriam ſummo ſtudio, & labore adaugere vehemēter exoptans, quos ad Religionē ſelegit, vocavitque ex primaria Regni nobilitate adoleſcentes propè quadraginta, per octennium, Tyronum ipſe exemplar, & Magiſter, in omnimoda Ordinis perfectione, & eruditione ſedulò inſtituit. Id ipſum majori animi zelo perfecit ad Prioratus gradum evectus, biennio Panormi, duobus etiam annis in Cœnobio Montisregalis, ubi poſt alios ſex annos laudabiliter exactos in

Mo-

Digitized by Google

Monaſterio S. Martini, demò Franciſco de Judice Cardinale, & Archiepiſcopo Monteregalenſe, ad regimen reverſus, ſemper ſui ſimilis effulſit. Pro Eccleſia Monteregalenſi Synodalis Examinator ab eodem Cardinale in æſtimationis argumentum electus eſt. Quantùm ejus præceptis diſcipuli profecerint, conſiteri coguntur, qui eoſdem in ſcholaſticis, ac oratoriis exercitationibus, & in religioſis miniſteriis demirantur numeris omnibus abſolutos. Unus præcipuè cæteris palmam eriperet LEANDER EMMANUEL, Franciſci Emmanuelis Marchionis Villæ Albæ filius, niſi nobis eum invida Parca 19. Martii anno 1690. ætatis 19. erupuiſſet. In ipſo adoleſcentiæ limine Philoſophiæ, Theologiæ, Rhetorices, univerſalis eruditionis, Poeſis item, ac Muſices apicem attigerat. Nunquam cum doctioribus de re qualibet, etiam nova, diſſerere contigit, de qua non perſpicaciter, acriterque judicaret. Morum innocentiâ, & charitatis ardore ad Cœlum evectus, ſolùm nobis ingens ipſius deſiderium, & plura mentis penè angelicæ monumenta reliquit; quæ in lucem prodibunt cum cæteris Præceptoris ſui lucubrationibus non dum editis. Vivit Michael, vir ſanè egregius, & dum hæc typis traduntur anno 1710. ad Abbatis dignitatem, multis ab hinc retroactis annis emeritam, in Cœnobio Montisregalis (inſtante laudato Cardinale de Judice) evectum venerãtur omnes, non ſine plauſu; in qua diutiſſimè vivere ad Orbis literati ornamentum exoptamus. Michaelem laudant Balthaſſar Piſanus *in Armoniis ferialibus pag.* 100. Vincentius Auria *in hiſtor. Chronologica Proregum Siciliæ pag.* 208. Joannes Baptiſta Pacichellus in libro *Memorie Novelle de' Viaggi par.* 1. *pag.* 117. Joannes Maria Amatus *in notis ad orationem* 1. *n.* 73. *pag.* 56. Joannes Andreas Maſſa *in Civitatibus Siciliæ non exiſtentibus pag.* 37. *& in Civitatibus exiſtentibus pag.* 209. aliique. Edidit Italicè

Palermo Magnifico nel Trionfo dell' anno 1686. *rinovando le feſte dell' Invenzione della Glorioſa ſua Cittadina S. Roſalia oſſervato, e deſcritto.* Panormi apud Thomam Rumolum 1696. in fol.

Compendiaria Notizia della feſta di S. Roſalia Vergine Palermitana fatta nell' anno 1695. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1695. in 4.

Brieve Notizia dell' applauſo feſtivo nella ſolennità di S. Roſalia Vergine Palermitana fatta celebrare nell' anno 1696. Ibidem apud eumdem 1696. in 4.

L' Applauſo delle Corone nel ſolenne Trionfo di S. Roſalia Vergine Palermitana dell' anno 1697. Ibidem apud eumdem 1697. in 4.

La Spoſa de' Sacri Cantici figurata nella ſolennità di S. Roſalia Vergine Palermitana dell' anno 1699. Ibidem apud eumdem 1699. in 4.

Le Guerriere Conquiſte di Merito, e di Gloria della Palermitana Eroina S. Roſalia, dichiarate valevoli a perpetuare la Pace, ed eſpoſte nella trionfal ſolennità dell' anno 1701. Ibidem apud eumdem 1701. in 4.

Hæc Divæ Roſaliæ ſolemnia, dempta prima deſcriptione, prodiere ſuppreſſo Auctoris nomine: eaque ne dum ſcripſit, verùm etiam diſpoſuit, adinvenit.

Deſcrizione del Real Tempio, e Monaſterio di S. Maria la Nuova di Monreale. Vite de' ſuoi Arciveſcovi, Abbati, e Signori col ſommario de i Privilegi della detta Chieſa di Gio: Luigi Lello, con le oſſervazioni ſopra le fabriche, e Moſaici della Chieſa, con la continuazione delle Vite degli Arciveſcovi, una Tavola Cronologica della medeſima Iſtoria, e la Notizia dello ſtato preſente dell' Arciveſcovado del P. D. Michele del Giudice &c. Ibidem apud eumdem 1702. in fol.

Ejus operâ prodiit opus inſcriptum: *Ad Annales Siculos Præliminaris Apparatus, in quo de Siculæ Hiſtoriæ dignitate, Antiquitate, & Scriptorũ præſtantia, ac numero fusè diſſeritur. Auctore Sac. D. Auguſtino Inveges Nobili Saccenſi. Opus poſthumum.* Huic operi noſter Michael addidit eruditiſſimas

Notas, & additiones. Panormi ex typographia Joannis Napoli 1709. in 4.

Inter plurima Manuſcripta Adverſaria ab ipſo in quindecim voluminibus digeſta, hæc editioni parata habet:

De Re literaria Elucubrationes Eruditæ in quinque libros diſtinctæ.

Italicè

Panegirici, Diſcorſi, e Componimenti Accademici.

Diſcorſi Morali ſopra li Simboli di Pittagora.

Molitur demum

Siciliam Illuſtratam opus perutile, & eruditum.

MICHAEL JUVINUS Catanenſis, claruit anno 1590. ediditque Italicè

Vera, e Compita Relatione del Compaſſionevole caſo occorſo nella Felice Città di Palermo alli 15. *Decembre* 1590. *dove s' intende la morte di molti Signori Titolati, & altre perſone nella rovina d'un Ponte fatto ſopra mare.* Panormi apud Joannem Ant. de Franciſcis 1591. in 4.

MICHAEL LIPARIS Meſſanenſis Sacerdos, Philoſophiæ, & Medicinæ doctor; medicam facultatem tum Meſſanæ, tum etiam Neapoli exercuit non ſine laude. Doctrinâ ſatis excultus in Meſſanenſi Academia primam Medicinæ Theoricæ Cathedram obtinuit, eamque ſcientiam Lector Extraordinarius publicè docuit. Anno 1664. & 1665. literarias contentiones habuit cum Marcello Malpighio Medico celeberrimo, ex clariſſimo Euſtachio Manfredo *in vita ejuſdem Melpighii*, inter Arcadum Illuſtrium Vitas, quas edidit ampliſſimi nominis vir Jo: Marius de Creſcimbenis *par.* 1. *pag.* 67. *&* 68. In Meſſanenſis belli fragoribus multifariè involutus, tandem 10. Martii anno 1676. Meſſanæ capite abſciſſo infeliciter obiit. Conſule Joannem Baptiſtam Romanum *in Bello Meſſanenſi par.* 3. *lib.* 2. & Frãciſcum Stratam *in Clementia Regia pag.* 363. *& ſeq;* Edidit Michael opus inſcriptum:

Galeniſtarum Triumphus novatorum Medicorum inſanias funditus eradicans, ne mortales ex eorum hæreticalibus, perpetuòque ſepeliendis doctrinis, immaturâ, immò violentâ morte moriantur. Coſentiæ apud

apud Joannem Baptiſtam Ruſſum 1665. in 4. & Venetiis apud Joannẽ Petrum Brigonciũ 1666. in 4. in hac ſecunda editione acceſſit epiſtola ad Laurentium Bellinum. Huic libro reſpondit Malpighius, cujus cenſuram habes in operibus poſthumis ejuſdẽ, editis Venetiis 1698. & alibi. Edere promittebat ex Typographo ſecũdæ editionis in epiſtola ad Lectorem:

Curſum Medicinalem adverſus Joannem Baptiſtam Van-Helmont, ac omnes Galeni detractores.

MICHAEL MORASCHINUS v. Michael Remigius Moraſchinus.

MICHAEL PERREMUTUS Calatajeronenſis Patritius, ac Civis Panormitanus, Paulo Franciſco Perremuto patre, Juriſconſulto clariſſimo, (de quo ſuo loco) in lucem editus eſt 18. Octobris anno 1666. Iurisprudentiæ dicatus, ac Doctoris lavreâ inſignitus, inter præcipuos cauſarum Patronos incl aruit; à doctrinâ, & eruditione laudatus, Advocationis munus per vicennium ſummâ cum nominis commendatione, ac Clientum beneficio exercuit. Honoribus ſatis ſuperque dignus anno 1702. Panormitani Prætorii Judex electus eſt. Anno verò 1706. judiciaria toga Tribunalis Conciſtorii exornatur. Demum ad Magnæ Regiæ Curiæ ſubſellia evectus anno 1709. eo in Foro nunc Judex ſedet, integritate, doctrinâ, & ingenio clariſſimus. Ad altiora dignitatum culmina virum doctiſsimum extollendum promittunt egregia ipſius promerita; præcipuè ingenii, doctrinæ, eruditionis, & integritatis dotes ampliſſimæ. Ipſum emeritis laudibus extollunt Jacobus Longus *in linea triumph. pag.* 29. *&* 50. Vincentius Juſtinianus, & Joſephus Tagliarenus *in ſuis allegationibus editis Panormi.* In lucem emiſit

Patrocinium in cauſa poſſeſſoria ſucceſſionis ſtatus, & Principatus Buteræ cum Dignitate Magnatis Hiſpaniarum, ac aliorum Statuum, & Feudorum annexorum pro Domino D. Hieronymo del Carretto Rachalmuti Comite, ac Catholicæ Majeſtatis Domini Noſtri Regis à Cubiculis, contra Dominum Nicolaum Placidum Branciforti Leonfortis Principem, Aureique velleris Equitem. Acceſſerunt etiam Allegationes in cauſa ſucceſſionis Status, & Principatus Petrapertiæ. Panormi typis Auguſtini Epiri 1704. in fol.

MICHAEL PLATIENSIS Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, Hiſtoricus æquè eruditus, ac celebris. Claruit ſub Friderico III. Siciliæ Rege, qui anno 1377. vivere deſiit. Hujus meminere Rocchus Pirrus *in not. Eccleſiæ Catan. pag.* 105. Joannes Paulus Chiarandanus *in hiſt. Platiæ lib.* 4. *cap.* 3. *pag.* 265. Lucas Wadingus *in Scriptor. Minor. pag.* 261. aliiq; Scripſit

Hiſtoriam Siculam ab exceſſu Friderici Aragonii hujus nominis II. Regis Siciliæ, uſque ad annum 1361. *more Siculo, &* 1362. *more Romano*: quâ Siculam Hiſtoriam Nicolai Specialis continuavit. Vagatur M. S. in fol. Ex Codice m. s. D. Friderici de Vigintimilliis Equitis Panormitan, Marchionis Hieracis Fratris, in lucem emittere hanc hiſtoriam promiſerat Antoninus Amicus in ſuo indiculo operum edendorum, in calce operis *de antiquo Syracuſarum Archiepiſcopatu pag.* 64. at morte præventus ineditam reliquit. Exemplar m.s. in fol. vidi apud Ill. Dominum Hieronymum Sèptimum Cerretanæ Marchionem, virum græcis, latiniſque literis inſtructiſſimum, & eruditione nulli ſecundum; cujus codex memoratur à P. D. Michaele de Judice *in obſerv. ad Apparatum Siculor. Annalium Auguſtini Inveges pag.* 96. Alium hujuſce hiſtoriæ codicem citat Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Meſſan. pag.* 345. quem Abbas Martinus la Farina aſſervabat, Sæpius à noſtris Hiſtoricis citatur, qui ejuſdem hiſtoriæ non ſpernẽda exſcribunt fragmenta; nempè à Roccho Pirro *in Chronologia Regum Siciliæ pag.* 73. *in not. Eccl. Meſſan. pag.* 345. *& in not. Eccl. Catan. pag.* 40. 43. *&* 44. ab Auguſtino Inveges *in Carthagine Sicula pag.* 220. 269. 275. 285. 307. 310. 311. 330. *&* 335. à Ioanne Baptiſta de Groſsis *in Catana Sacra pag.* 158. *& ſeq; & in Decacordo Catan. tom.* 2. *pag.* 116. *&* 128. à Petro Antonio Tornamira *in Reſponſionibus ad octo petitiones pro vita S. Roſaliæ pag.* 18. à Ioãne Paulo Chiarandano *in hiſtoria Platiæ lib.* 1. *cap.* 1. *pag.* 7. *cap.* 2. *pag.* 11. *cap.* 6. *pag.* 28. *& lib.* 3. *cap.* 14. *pag.* 228. à Dominico Guglielmino *in Catana deſtructa pag.* 2. & Ioanne Andrea Maſsa *in ſua Sicilia par.* 1. *pag.* 75.

MICHAEL REMIGIUS MORASCHINUS Nobilis Panormitanus, vir ab elegantiſſimis ingenii dotibus, ac præſtantiſſima memoriæ vi clarus. Ab adoleſcentia ſeverioribus diſciplinis admotus, in Philoſophicis, Theologis, ac Mathematicis ſcientiis ita eminuit, ut magna cũ omnium admiratione doctrinâ cumulatus effulſerit. Iurisprudentiæ ſtudia amplexus, Doctoris lauream aſſecutus eſt: & ob ſingulares ſcientiarũ, ingeniique partes, ad præcipua dignitatũ culmina inclytum virum certò extollendum putabant omnes: at incoſtantis fortunæ fluctibus variè jactatus, conceptam ſpem eludere viſus eſt. Amœnioribus literis, & eruditione exornatus inclaruit. Ingenii aciem in poeticis ſtudiis potiſſimùm detexit; innumeros enim argutos, nitidoſque fœtus Latinis, Italicis, Siculiſque numeris alligatos protulit, in quibus acumina, leporeſque mirificè elucent. His ingenii monumentis magnum ſibi nomen comparavit tum in Sicilia, tum in Italia, cujus præcipuas Urbes florente adhuc ætate perluſtravit: ubique etenim Literatorum æſtimationem promeruit; præſertim celeberrimi Claudii Achillini: ac Piſis magnum ſui deſiderium reliquit. Latinorum Carminum elegantiâ, ac nitore in admirationem perſæpe traxit Societatis Jeſu Sodales doctiſſimos: ideoque poſt ejus mortem ad omnium beneficium nonnulla ejuſdem Epigrammata evulgare curarunt. Primus omnium fuit, qui vernaculâ linguâ floridam, elatamque concinendi formam amplexus eſt: adeout magnâ omnium aviditate, etiam in Italia, Siculæ ipſius cantiones expeterentur. In Panormitana Reaccenſorum Academia adſcriptus, inter illius ævi præſtantiſſimos li-

Digitized by Google

literatos eminuit. Cum corporis proceritate, immò, & majeſtate, egregio nexu animi fortitudinem copulavit, quam digladiatoria arte inſigniter exercuit: & ſtrenuiſſimi viri nomen in Sicilia ſibi comparavit; ejuſque roboris firmitatem nonnulli probavere eventus. At qui in inimicorum, ac fortunæ oppugnationibus nunquam ceſſit victus, demum mortis gladio transfixus, Panormi vivere deſiit primo Septembris anno 1648. Laudibus exornatur à Ioſepho Galeano *in Muſis Siculis par.2.tom.2.pag.164. & par.4.pag.185.* & Honorio Dominico Caramella *in Carminibus pag.23.* Prodiere noſtri Michaelis poſt ejus mortem, Hieronymi la Chiana Societatis Jeſu operâ:

Epigrammata. Panormi apud Cyrillos 1650. in 8. Horum aliqua recuſa invenies in libro: *Selecta Epigrammata* Panormi apud Hæredes Iacobi Maringi 1656. in 12. Hæc verò pauca fuiſſe intelligas ex innumeris, quæ elegantiſſimè ſcripſit.

Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *par.2.tom.2.* Ibidem apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Ioſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Sacre Siciliane. In Muſis Siculis *par.4.* Ibidem apud eumdem Biſagnium 1653. in 12. Alia ſcripſit cedro digna, inter ea hæc reponenda; nempè:

Antonii Venetiani Cælia, & Fabii Balli Alpheſibeus latiis carminibus donati.

MICHAEL DE VIO patriâ Panormitanus, genere Hiſpanus, ex Aragoniæ Regno, Montibuſq; Accetanis nobiliſſimam traxit originem. Parentibus Joſepho de Vio, & Dorothea del Yermo Herrera Panormi natus eſt anno 1650. 21. Februarii. A pueritia bonarum artium ſtudiis ſtrenuam navavit operam; & cùm ſingulari ingenii alacritate excelleret, ſeptennis in Panormitano Collegio Societatis Jeſu humaniorum literarum inſtitutiones aggreſſus eſt. Inde Philoſophiæ admotus, ejuſdem curriculum decimotertio ætatis anno abſolvit, non ſine omniũ admiratione; nam Philoſophicas theſes in puerili adhuc ætate publicè propugnavit ſub Petro Salerno ſtudiorum Præfecto, qui Michaelis ingenium maximè demirari ſolitus fuit. Civilis poſtea Juris addictus ſtudiis, & in Meſſanenſi Academia Doctoris laureâ cohoneſtatus, magnâ ſui laudem excitavit. At Juriſprudentiæ facultatem, quam ad ſui ornamentum, rerumque ſuarum utilitatem amplexus eſt, non exercuit. Mathematicis inde diſciplinis, præcipuè Aſtronomicis, adoleſcentiæ partè applicuit; quibus linguas addidit: Hiſpanam, & Gallicã, quas cũ Latina, & Italica perfectè calluit. Amores tamen ſuos præ omnibus rapuit Etruſca Poeſis: ideòque in Panormitana Reaccenſorum Academia poeticæ ipſius lucubrationes non ſine plauſu excepere ſemper omnes: ſtylo enim acuminato gravitatem univit; adeout majeſtatem ſaperet, à juvenilibus ineptiis abhorrentem. Eruditione claruit, in hiſtoriis, oratoria arte, morali Theologia, immò univerſa re literaria, quæ ſæcularem equitem ornare poſſet, fuit abundè verſatus. Plura præclarè geſſit munera, in quibus mentis capaciſſimæ dotes mirificè patefecit. Adhuc juvenis Panormitanæ Urbis Senator electus, talem ſe præbuit, ut quater ad Senatorias curas redire coactus, communi omnium conſenſione ſeſe Urbis Patronum, Populi patrem, rerum agendarum oraculum exhibuerit. Urbani Ærarii Præfectus; ad moles maritimas Deputatus, Piorum Operum pluries moderator; ad legationes in publicis Regni comitiis ſæpius deſtinatus; in Tribunalis SS. Inquiſitionis Quæſtoris munere diu perfunctus; in Proregis aula inter Tribunalium Præſides, Regnique Deputatos; rei monetariæ Conſiliarius ſpecialiter adlectus; dubium reliquit ſemper, an integerrimâ fide, vel ſingulari prudentiâ majorem ſibi promeruerit laudem. Syndicus inde, ac Generalis totius Urbis Procurator conſtitutus, fuit municipalium legum tutor egregius, Juſtitiæ propugnaculum, bonarum rerum ſuaſor, malarum cenſor. Nec unquam implicitæ rerum difficultates ipſius animum terruerunt, quin publicas magis rationes, quàm proprias tueretur. Hinc Marchio de Bedmar Siciliæ Prorex perhonorificè Michaelem coegit, ut primo jam exacto triennio, confirmatus, licèt invitus, ad publicũ bonum Syndici iterum ſuccumberet oneri. Cæterùm, ut reliqua ipſius confundam munera, vir ille fuit, cui ex Hiſpania Principes viri, ac Magnates, Romana ex Urbe Purpurati Patres bonorum ſuorum curãn, & in Sicilia Miniſtri Primarii, Quæſitores, Epiſcopi, ac Proreges magna, ac multa, eaque publica, ac regia negotia perſæpè commiſerint. Tot inter munera à cupiditatis ſtudio alienus, animi integritatem ſervavit illibatam, patriæ proſpexit utilitati: publicum unicè bonum curavit: ideoque Siciliæ Proreges Michaelem ſingulari in pretio habuerunt, eique magni momenti negotia commendarunt. His virtutes addidit eximias, charitate enim, pietate, animi conſtantiâ, morumque ſuavitate præclarus, in omnium oculis effulſit. Demum in ſuprema ægritudine inſigniter editis virtutum documentis, publico omnium dolore pijſſimè deceſſit Panormi 11. Septembris anno 1707. & in Eccleſia S. Mariæ de Remediis Carmelitarum Excalceatorum ſepultus eſt, cum hac inſcriptione.

D. Michaeli de Vio, Ezquerra, del Yermo, & Herrera, Paterno, Maternoque genere ex Hiſpaniis, ibique prænobilis Majoratus Hæredi, ac Domino: Patria Panormi in Urbe pluriès Senatori, Urbani, pijque Ærarii Moderatori, ad ſacras curas, moleſque maritimas Deputato, atque nunc iterùm Syndico celeberrimo: in Tribunali Fidei à ſecretis: in Comitiis Regni ſæpè Legato: Proregum in Aula Rei Monetariæ Conſiliario adlecto, atque per omnia Viro Patritio, de bono publico optimè merito, Pijſſimo, Integerrimo, ſummi conſilii, & univerſa literaturæ inſigni decore præclariſſimo, unà hic cum Patre, ſuaque Familia reliquis conſepulto, Monumentum

hoc

Digitized by Google

hoc, & ſuo, & Filiorum nomine poſuit ejus amantiſſima, æquè ac dilectiſſima conjux D. Maria de Monroy, Perollo, Giſulfo, & Colnago ex Marchionibus Garſigliani, & Ducibus Oſſadæ.

Obiit pretioſâ verè Juſtorum morte apud Deum, & homines meritis plenus, ſuæque Deiparæ animam tradidit, ipsâ, ſicut in votis habuit, Mariæ nomine feſtiva die, & Octava S. Roſaliæ, cujus cultum ſedulus promoverat Deputatus, XI. Septembris ſub Horam XXI. *Anno* M. DCC. VII. *ſuæque ætatis poſt LVII. annum menſe ſeptimo, ab omni vitæ laudabilis opere requievit.*

Edidit Italicè

Il Mare in feſta per la ſolennità della Vergine S. Roſalia celebrata nell'anno 1687. Panormi apud Thomam Romulum 1688. in 8.

Il ſogno d'Oreto Dialogo. Ibidem apud Petrum de Iſola 1687. in 4.

L'Abigaille figura di Maria Vergine Avvocata de' Peccatori Dialogo. Ibidem apud D. Cellenium Eſperium 1684. in 4.

Prologo all'Anarchia dell'Imperio Dramma per muſica di Giuſeppe Vollaro. Ibidem apud Angleſem, & Vareſem 1690. in 12. Aliæ etiam id generis lucubrationes muſicis numeris donatæ circumferuntur. Præterea magnam Italicarum Odarum, & aliorum carminum copiam prælo paraverat.

Antequam extrema clauſiſſet ingens volumen edere aggreſſus, poſt ejus mortem hoc titulo prodiit, nempè:

Felicis, & Fideliſſimæ Urbis Panormitanæ ſelecta aliquot ad Civitatis Decus, & commodum ſpectantia Privilegia per inſtrumenta varia Siciliæ à Regibus, ſive Proregibus collata, S. P. Q. P. authoritate, & ſumptibus edita, & in unum hoc congeſta volumen, atque quadruplici, novoque Indice locupletata operâ D. Michaelis de Vio ejuſdem Urbis pluries Senatoris, atque nũc iterum Syndici, & Generalis Procuratoris. Panormi in Palatio Senatorio per Dominicum Corteſe 1706. in fol.

MODESTUS GAMBACURTA Panormitanus, Juriſconſultus æquè celeberrimus, ac doctiſſimus. Natus ex Florio Gambacurta, & Adriana Lucchiſi, Juriſprudentiæ ſtudiis dicatus, cùm Doctoris lauream accepiſſet, doctrinâ ampliſſimè cumulatus effulſit. Inter primarios cauſarum patronos eminuit, & in omnibus Siciliæ ſubſelliis Judicem egit ſatis egregium: inde à Rationibus Magiſter in Regii Patrimonii Senatu conſtitutus, ſui æſtimationem apud omnes obtinuit. At majora promeritus, Tribunalis Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ Præſes electus; paucis elapſis annis etiam Regii Patrimonii Præſes ab anno 1593. deligitur. In utroque Foro Præſidis dignitate inſignitus per annos vigintiſeptem, ſumma cum ſuæ doctrinæ, ac integritatis laude ſedit: & aliquando vir eximius multarum rerum capaciſſimus, conjunctim utrique Tribunali præfuit, ac ſingularem prudentiam in rebus ſapienter pertractandis patefecit. Anno 1602. in Hiſpaniam accerſitus ut Regentis munere Supremum Italiæ Conſilium illuſtraret, & gravioribus rerum negotiis adhiberetur, illic à cumulatiſſima doctrina, & eximia prudentia laudatus, haud vulgarem ſibi laudem comparavit. In Siciliam aliquot poſt annos cum eadem dignitatem Preſidis Patrimonii Regii remeavit, in quo morum integritate, ac virtutũ gloriâ conſpicuus in omnium oculis mirificè eluxit. Spatarii primùm Baro, inde emptionis jure oppido Mottæ de fermo adepto, pro eodẽ Marchionis titulum obtinuit ex privilegio 2. Junii 1607. Demum condito teſtamento apud tabulas Joſephi Toſcani Notarii Panormitani 11. Octobris anno 1610. hæredem inſtituit ſuũ, Marium Gãbacurtam filium, ac poſt ejus mortem ſine liberis Montem Pietatis Panormi piiſſimè ſubſtituit, ut omnes Boroniæ, & Marchionatus proventus in puellarum orphanarum dotem erogarent: quòd ita contigiſſe, ut decreverat, compertum eſt. Obiit Panormi 30. Novembris anno 1610. & in ſacello S. Mariæ Lauretanæ in Eccleſia S. Mariæ Angelorum Minorum Obſervantium ſepultus, marmoreo tumulo conditus jacet: ubi ejus effigies marmori inſculpta ſpectatur cum hoc epitaphio.

D. O. M.

D. Modeſtus Gambacurta vivens ſibi, & Aleonoræ amantiſſ. ac ſatis B. M. conjugi P. Ob. nonis Auguſti M. D. LXXXVII. Hic verò cùm in S. R. Conſilii muneribus ferè omnibus, & præcipuè ann. XXVII. Patrimonii Regii, ac S. Conſcientiæ Tribunalibus Præſidens, etiam conjunctim, ſingulari prudentiâ decoratus, poſtmodum in Supremo Italiæ Conſilio Regens Philippo II. & Philippo III. RR. DD. NN. potentiſſimis ſerviviſſet, inde cùm eodem Regentis munere, interventu, ac voto in omnibus Conſiliis, ad Patriam reverſus, tituloque Marchionis illuſtratus, poſt LIII. annorum præclara, & continuata ſervitia, migravit in Cœlum prid. Kal. Decembris M. DC. X.

De eo Auguſtinus Inveges *in appar. Panormi Nobilis pag.* 73. Franciſcus Baronius *de majeſt. Panorm. lib.* 3. *cap.* 5. *pag.* 120. Garſias Maſtrillus *de Magiſtratib. lib.* 1. *cap.* 21. *n.* 80. Vincentius Ferrarottus *de Officio Stratic. diſc.* 2. *pag.* 7. Vincentius de Joanne *in Panor. Triumph. pag.* 126. Vincentius Auria *in hiſtor. Chronol. Proregum Siciliæ pag.* 299. 300. & 302. Philadelphus Mugnòs *in Theatr. Geneolog. par.* 1. *pag.* 373. Nicolaus Toppius *de origine Tribunalium par.* 3. *pag.* 162. & 169. qui prius Modeſtum, inde Michaelem vocat; & Rocchus Gambacurta ejus frater *in Foro Chriſtiano par.* 3. *cap.* 10. *pag.* 194. & *cap.* 53 *pag.* 329. Multa Modeſtus ſcripſit, at ſolùm ipſius extant:

Conſilia duo. In ſelectis Conſiliis collectis, & editis à Petro Luna. Panormi apud Eraſmum de Simeone 1627. in fol.

Italicè

Diſcorſo al Conte d'Olivares Vicerè, e Capitano Generale di Sicilia ſopra le Reſidenza alternativa della Corte in Palermo, e Meſſina. In libro cui titulus: *Memoriale della Deputatione del Regno di Sicilia, e della Città di Palermo intorno alla diviſione di quel Regno, tradotto da D. Franceſco Parata.* Pa-

nore

normi apud Alphonſum de Iſola 1630. in fol. Marius Muta nonnullas citat Modeſti Allegationes, nempè *in Capit. Regni Siciliæ tom. 1. cap. 23. n. 12. & cap. 33. n. 11. & 143. & in Conſuetud. Panor. cap. 38. n.56.* citat

Allegationes pro Matthæo Moleti. Idem *tom.1. cit. cap.33. n. 210.* citat

Allegationes Ferulæ. Idem *tom. 4. cap. 133. num. 20.*

Allegationes pro Pantaleone Cinigo contra Joannem Andream de Baldis. Tandem *tom.4.cap. 118. n. 4.* ab eodem citatur

Paraphraſis ad Petrum de Gregorio quæſt. 41. Judic. cauſarum feudalium.

MODESTUS A SS.SACRAMENTO Panormitanus Ordinis Auguſtinianorum Excalceatorum Cõgregationis Italiæ, natus anno 1608. ad cœnobiticum inſtitutũ acceſſit anno 1623. Virtutum omnium ornamento conſpicuus floruit: præſertim regularis diſciplinæ zelo impensè æſtuavit; omnium ipſe exactiſſimæ obſervantiæ exemplar. Orator eximius in cinerali jejunio per plures annos conciones habuit magno cum animarum fructu. Ad nonnulla Ordinis munera meritis plenus evectus eſt: utrumque Cœnobium Panormitanum S. Nicolai Tolentinatis, & S. Gregorij Prioris officio pluries gubernavit. Generalem Definitorem, & Commiſſarium etiam Generalem egit; aliiſque fuit cohoneſtatus honoribus, quibus virtutis, & prudentiæ laudem promeruit. Tandem dum prædictum S. Nicolai Cœnobium moderabatur, vivere deſijt Panormi 8. Julij 1658. & in æſtimationis argumentum ejus effigies ære incisa eſt, cum hac inſcriptione.

R. P. Modeſtus à SS. Sacramento Auguſtinianus Excalceatus Congregationis Italiæ, virtutibus inſignitus, ſed regularis obſervantiæ zelo præcipuus: poſtea in Religione Primo Definitore, in Comitijs Generalibus cauſarum Judice, Commiſſario Generali, ac non paucis alijs perfunctus muneribus. Obijt Panormi Cœnobij Majoris Prior, anno ſalutis 1658. 8. Julij, ætatis ſuæ 50. ac Religionis 34. De eo Joannes Bartholomæus à S. Claudia *in luſtris hiſtor. Auguſt. Excalceat. luſtr. 6. n. 108. pag.124. & luſtr.11.n. 1. pag. 369.* Edidit Italicè

Brieve Relazione degl'atroci tormenti, e crudele morte patiti dal ben'avventurato F. Alippio di S. Giuſeppe Chierico Profeſſo de' Frati Scalzi di S. Agoſtino della Congregazione d'Italia, nativo della Città di Palermo, in deteſtazione della falſa, & iniqua ſetta di Maometto, & in teſtimonianza del la Santa Fede di Giesù Criſto in Tripoli di Barbaria à 17. Febrajo 1645. Venetijs apud Babam, & Juntas 1646. in 8.

MOESON inter Siculos Poetas à Joanne Vigintimillio recenſetur *in Tabula Siculorum Poetarum*, edita in ſuo Poetarum Bucolicorum libro. Hunc autem Mœſonẽ illum fuiſſe puto Siculum Mægarenſem, qui teſte Athanęo *lib. 14. cap. 22. pag. 659.* hiſtrionicæ arti dicatus, Perſonam adinvenit, Mœſonam ab ipſo vocatam apud Græcos. Servi etiam, ac Coqui perſonam in comicas ſcenas omnium primus introduxit: ideoque à Clariſs. Vincentio Auria inter Siculos Inventores relatus *in Siciliæ Inventrice cap. 10.§.5. pag.44.* Ad hujus opinionis firmitatem alios adduxi Auctores *in meis obſervationibus ad Siciliam Inventricem pag. 162.* id ipſum enim tradunt Julius Cæſar Scaliger *in Poetica lib. 1. cap. 13. pag. 51.* Cœlius Rhodiginus *lect.antiq. lib. 6. cap. 17. pag. 411.* & Eraſmus *in Adag. chil. 4. cent. 7.pag.1041.* De Servi, & Coqui perſona hoc etiam ſcribit Alexander Sardus *de rerum inventor.lib.1.pag. 44.* & de ſolo Servo Andreas Perruccius *in Arte Repræſent. part.2.reg.8. pag.283.* Hinc Sales, ac Scommata à perſonatis prolata Mœſoniaca vocabantur, ex Rhodigino citato. A Mœſone etiam Mœſoniaca dicteria in proverbium abiere, ut ait Eraſmus *cit. pag. 1042.* Peritiſſimus pariter Coquus Urbanus, Mœſona, veteres dixere; Peregrinum verò, & Inurbanum, Fettiga, ideſt Cicadam, ut habent citati Eraſmus, & Rhodiginus. Mœſonem hunc, Poetam illum à Vigintimillio allatum eſſe, pro certo habeo, Comicum enim vocat Feſtus apud Scaligerum citatum. Multa poetica ſcripſit: at qui fuerint lucubrationum tituli, quove claruerit ævo incompertum eſt.

MONACHI SICULI, ex Octavio Caetano *in animad.ad tom. 2. SS. Siculor. pag.106. & in Iſagog. ad hiſt. Siculam cap. 41. pag. 352.* ſcripſere Græcè

Epiſtolas ad S.Maximum.

MONACHI SICULI Ordinis S. Benedicti Congregationis Siculæ, *quatuor ſcripſere epiſtolas*, ex Arnaldo Wion *in ligno Vitæ lib.2.cap.72. pag. 442.* editas in fine Chronicæ Caſinenſis Leonis Hoſtienſis. Venetijs 1513. nempè:

Ad S.P.Benedictum. extat *pag.* 198.

Ad Patres Caſinenſes. pag. 208.

Ad Apollinarem Abbatem Caſinenſem. p. 209.

*Ad Leonem Abbatem Caſinenſem pag.*210.

Habes, & aliam

Ad Vitalianum Pontificem. Hanc ex Leone Hoſtienſi exſcripſit Baronius *tom. 8. ann. 669. pag. 416.* & Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Meſſan. pag.292.*

MONYMUS Syracuſanus magni nominis Philoſophus, humili loco natus, Menſarij cujuſdam Corinthij famulus fuit, ex Laertio *lib. 6.in vita Monymi:* non ejuſdem Menſarij filius, ut Raviſio Textori *in officina tit.6.de literarũ, & literarũ amantiſſimis*, citato Laertio, placet. In errorem etiam lapſum cognoſcimus Conſtantinum Laſcarem, apud Maurolycum *in hiſt.Siciliæ lib. 1. pag. 20.* & Bonfilium *in hiſt. Sicil. par. 1. lib. 1. pag. 28.* ut etiam Goltzium *in hiſt. Siciliæ poſter. pag. 86.* qui Diogenis Cynici filium fuiſſe Monymum tradidere, cùm non filium, ſed Diogenis diſcipulum extitiſſe ex Laertio citato, Geſnero *in Biblioth.pag.612.* aliiſque habeamus. At non Laſcarem, ſed Maurolycum potius erraſſe ſuſpicor; Laſcaris enim apud Chriſtophorum Eſcobar *de rebus Syracuſanis pag. 14.* Diogenis di-

Digitized by Google

diſcipulum fuiſſe ſcribit. Ex ſervo Philoſophus evaſit; nam cùm Diogenis laudes à Xeniade, qui Diogenem emerat, ſæpè audiret, ipſius amore æſtuavit: ideoque ſimulatâ inſaniâ, Menſarij pecuniam diſperſit. Hinc à Domino expulſus, Diogeni adhæſit, ac eodem præceptore Philoſophiæ operam dedit, & Cynici nomen ſibi comparavit. Cratem etiam Philoſophum audivit, alioſque Cynicos ſectatus eſt. Doctrinâ, & eloquentiâ cumulatus claruit; ac eâ morum gravitate, & animi conſtantiâ eminuit, ut contẽptâ gloriâ ſolam veritatẽ adamaverit. Laertius, qui Monymi vitam *lib.6.* ſcripſit, Menandri Comici carmina in ejus laudem exſcribit, ex Comœdia, quæ Hippocomus inſcribitur. Stobæus *ſer.233.p.769.* ait: Monymum divitias Fortunæ vomitum vocaſſe. Extant epiſtolæ quatuor Diogenis ad Monymum, interprete Franciſco Aretino, quas cum Phalaridis, aliorumque epiſtolis edidit Baſileæ Joannes Oporinus anno 1554. Floruit Monymus non longè ab olymp. 113. ait enim Laertius *in vita Diogenis*, quòd Diogenes Monymi Præceptor eâ olympiade decurrente ſenio confectus vivebat. Ludovicus Morerius *in diction. tom.2.pag.623.* olymp. 109. ante chriſtianam æram 344. vixiſse tradit. Præter allatos Auctores, conſule etiam Bonannum *Syrac. Illuſtr. lib. 2. pag.* 350. Carolum Stephanum *in dict. pag.* 1378. Leonardum Cozzandum *de magiſterio antiq; Philoſoph. lib.3. cap. 1. pag.* 192. & 193. & Voſſium *de Philoſophorum ſectis cap. 17. §. 5. pag. 94.* Scripſit ex Laertio, & Geſnero citatis

Ludrica ſententijs ſerijs permixta.
De appetitionibus libros duos.
Exhortatorium.

Ex Clemente Alexandrino *in protreptico*, multa memoratu digna colligere ſtuduit: ideoque Bonannus citatus Gentianum Heruetum redarguit, qui Clementem expendens ait, apud neminem Monymi Scriptoris memoriã extare. Goltzius, & Laſcaris *cit.* teſtantur, quòd elgantiſſimè, & copioſiſſimè *multa ſcripſit in Philoſophia.*

MOSCHION Syracuſanus, à Conſtantino Laſcare apud Maurolycum *in hiſt. Siciliæ pag.* 20. & Bonfilio *in hiſt. Siciliæ par. 1. lib. 1. pag.* 28. Goltzio *in hiſt. poſt. Siciliæ pag.* 89. & Aug. Inveges *in appar. ad Annal. Siculos pag.* 41. perperàm cum Moſcho Poeta Syracuſano confuſus: quod advertunt Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.2. pag.* 294. & Joannes Vigintimillius *in Poetis Siculis cap.47. pag.* 418. & 420. Scripſit

Librum de admiranda Hieronis Syracuſani Regis Navi, ex Athenæo *lib. 5. cap. 9. pag.* 206. & Fabio Vigile apud Maurolycum *cit. pag.* 23. Ex cujus libro, quo vixerit ævo Moſchion ſatis liquet, nempè ſub Hierone II. Syracuſarum Rege, qui olymp. 135. claruit.

MOSCHUS Syracuſanus Poeta Bucholicus celeberrimus, Ariſtarchi diſcipulus, ex Pomponio Gaurico *de lege Poetica p.* 42. Fazello *de rebus Siculis dec. 1. lib. 4. cap. 1. pag.* 102. Joanne Vigintimillio *in Poetis Siculis Bucholicis cap.47. pag.* 416. Leonardo Cozzando *de Magiſt. Antiq: Philoſoph. lib.3. cap.3. pag.* 207. & Petro Angelo Spera *de nobil. Profeſſor. Gramm. lib. 4. pag.* 290. Hujuſce familiarem fuiſse tradit Suidas *tom.2. pag. mihi* 180. Gyraldus *de Poetar. hiſtor. dial. 3. pag.* 111. & Volaterrano *anthrop. lib.* 17. *pag.* 243. nempè Ariſtarchi magni nominis Grammatici, qui Alexandriæ floruit, ubi publicè docuit; à Gyraldo cit. Jacobo Gaddo *de ſcript. tom. 2. pag.* 38. & Vigintimillio *cit. pag.* 417. & 418. Grammaticorum Princeps vocatus. Ariſtarcho duce Moſchus inter peritiſsimos Grammaticos claruit, ex Svida, Volaterrano, Fazello, alijſque: ac forſan Grammatices præcepta Syracuſis publicè docuit, magnumq; ſibi nomen comparavit, ut Vigintimillio *cit.* placet *pag.* 418. Bucholicæ Poeſi etiam operam dedit; & diſcipulus fuit Bionis Poetæ Siculi, ut ipſemet Moſchus ait *in Bionis epitaphio.* At non audiendus Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib. 2. pag.* 294. qui Theocriti diſcipulum putavit Moſchum; perperam enim credidit, Moſchum in memorato epitaphio Theocriti mortem deploraſse. Conſtantini Laſcaris etiam apud Maurolycum, & Bonfilium, Goltzij, & Invegij lapſum notandum, qui Moſchum, cum Moſchione confundunt, ut ſupra in Moſchione innui. Fuit Moſchus ſecundus Poeta, qui poſt Theocritum Bucholica ſcripſit, ex Svida, Volaterrano, & Joſia Simlero *in epit. Biblioth. Geſneri pag.* 133. Secundus nempè non juxta temporis rationem, ſed ob carminis excellantiam; etenim poſt Theocritum, & ante Moſchum Bion Poeta claruit, ut ex Bionis notitijs liquidò patet: quod etiam advertit Vigintimillius *cit. pag.* 416. & 417. Ideoque in errorem lapſus eſt Joannes Ant. Viperanus *de Poetica lib.3. cap. 7. pag.* 143. ait enim, Moſchum omnium primum bucholico carmine ſcripſiſse, à Theocrito longo intervallo ſecutum. Hunc Viperani errorem notavit Bonannus *cit. pag.* 294. & Vigintimillius *cit. pag.* 418. Floruit ſub Ptolomæo Philopatore olymp. 156. ac paulò poſt; nam ea tempeſtate Ariſtarchus vixit, teſte Euſebio *in chron. pag. mihi* 138. Eodem tempore effulſiſſe tradunt Patritius *in Poetica decad. hiſt. lib.1. pag.* 121. & Joannes Criſpinus *in præfat. ad Moſchum.* At olymp. 155. vixiſſe putat Voſſius *de Poetis cap. 8. pag.* 67. ante Chriſti Domini Nativitatem ann. 156. Idcirco Bonannum meritò redarguit Vigintimillius *cit. pag.* 417. ait enim Bonannus *cit. pag.* 194. quòd olymp. 140. celebris vixit, ante Domini Adventum an. 210. ſub Hierone II. Syracuſarum Rege. Scripſit Moſchus Græcè

Idyllia. Prodiere cum Poetis Lyricis, ex Bibliotheca Fulvij Urſini Græcè, & Latino carmine expreſſa à Laurentio Gambara. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana 1568. in 8. Græcè, & Latinè ex eadem Officina 1569. in 16. Pindaro ſubjuncta. Bonaventura Vulcanius Bionis, & Moſchi Idyllia latino carmine alligavit, ſcholijſque illuſtravit ex Hieronymo Ghilino *in*

Thea-

Digitized by Google

*Theatro literat. par.*2.*pag.*48. & Laurentio Craſſo de *Poetis Græcis pag.* 92. ediditque Antuerpiæ ex laudata Officina in 16. ut ab ejuſdem Officinæ *indice pag.* 60. & 71. didici. Extant etiã inter Poetas Græcos per Stephanum editos. Græc. Lat. cum notis Danielis Heinſij, Joſephi Scaligeri, & Iſaachi Caſauboni. Heidel. ex Bibliopolio Camelliuo 1604. in 4. In libro etiam: *Poetæ Græci Veteres carminis heroici ex editione Jacobi Lectij*. Aureliæ Allobrogum 1606. in fol. Edita etiã ſunt operâ Joannis Criſpini cum Bionis Idyllijs 1570. & iterum cum Heſiodo, Theocrito, alijſque; additis notis ejuſdem Criſpini. Coloniæ Allobrogum 1612. in 16. Anglicè etiam cum Bione edidit Thomas Stanlejus. Londini 1651. ex celeberrimis Actis Eruditorum Lipſiæ *an.* 1702. *menſ. Jan. pag.* 46. Prodiere etiam unà cum Bionis Idyllijs Gallicè cum notis. Pariſijs apud Petrum Auboviнum 1686. in 12. ex Actis laudatis *in ſupplem. tom.* 1. *ſect.* 2. *pag.* 99. Jacobus Pomerius edidit: Exercitationes in optimos ferè Auctores Græcos. Lug. Bat. 1668. in his aliqua de Moſchi Idyllijs ſcripſit. De his Moſchi Idyllijs aliqua breviter adnotare operæ pretium duxi: horum primum eſt:

Amor Fugitivus, à Criſpino adducitur, & extat etiam *in Florilegio Epigrammatum Græcorum lib.* 1. *cap.* 27. *Epig.* 9. in Poetis Heroicis Lectij *pag.* 605. Apud Joannem Stobæum *ſer.* 184. *pag.* 615. Heobano Heſseo interprete. Angelus Politianus latino carmine donavit, & Antonio [illegible]o miſit, ut ex ejus Epiſtolis *lib.* 7. patet. [illegible]oque Gaſpar Bartius *adverſ. lib.* 48. *cap.* 1. Bonaventuram Vulcanium redarguit, qui de hujus verſionis auctore dubitavit. A Baptiſta Varino etiam verſum tradit Gyraldus *de Poetar. hiſt. Dial.* 3. *pag.* 111.

Amor Arator, à Criſpino, alijſque allatum, ipſum vertit Politianus, ediditque in ſuis Epigrammatibus. Baſileæ 1553. *pag.* 608. extat, in delicijs Poetarum Italorum *par.* 2. *pag.* 352. & in Florilegio Epigrammatum Græcorum *lib.* 4. *cap.* 12. *Epig.* 49.

Epitaphium Bionis, in morte Bionis Poetæ Siculi, ab Andrea Divo, & Joanne Trimanino Theocriti traductoribus, & à Julio Cæſare Scaligero *in Poetica lib.* 5. *cap.* 5. *pag.* 629. perperàm Theocrito Syracuſano adſcriptum; multi enim noſtri Moſchi fœtum tradidere, inter quos Joſephus Scaliger *in emend. Theocr. p.* 17. Franciſcus Patritius *in Poet. decad. hiſt. lib.* 1. *pag.* 121. Chiremannus *de funerib. Romanor. lib.* 1. *cap.* 17. *pag.* 247. Bartius *adverſ. lib.* 34. *cap.* 10. Criſpinus *in adnot. ad hoc idyllium*, Heobanus *in tit. idyll.* 19. quos ſequuntur Vigintimillius *cit. pag.* 423. & editiones magis caſtigatæ. Advertendum etiam quòd in editionibus Lectij, & Comellini aliqua hujuſce idyllij carmina deſiderantur, quæ poſtea adinventa, & addita ſunt, ut habemus ex Joſepho Scaligero *in emend. ad Moſchum idyll.* 3.

Megara Herculis uxor, Habetur apud Criſpinum, & Lectium *cit. pag.* 610.

Europa. A Guilielmo Cantero *novar. lect. lib.* 4. *cap.* 15. Udeno Niſielo *vol.* 3. *prog.* 73. Andrea Divo *idyll.* 20. Elio Heobano *idyll.* 20. Jo. Criſpino, & Iſaaco Caſaubono *in lect. Theocr. cap.* 22. Vigintimillio *cit. pag.* 336. & Mirabella *Syrac. antiq. pag.* 112. Theocrito Syracuſano donatur. Attamen Bonannus *Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 291. Gyraldus *dial.* 3. *de Poet. hiſt. pag.* 111. Simlerus *in epit. Biblioth. Geſneri pag.* 133: Patritius *in Poet. cit. lib.* 1. *pag.* 121. & editiones Lectij, & Camellini, Moſcho adſcribunt. Bartius verò, qui eclogam divinam vocat, *lib.* 34. *adver. cap.* 4. vel à Theocrito, vel à Moſcho editum ſcribit.

Epithalamium Helenæ. Ab eodem Bartio *lib.* 1. *cap.* 8. dubiè Theocrito, vel Moſcho adſcriptum, illudque diviniſſimum putat. At communiter Theocrito datum.

Moſchi etiam fragmenta nonnulla extant apud Criſpinum, Lectium, & Stobæum: horum unum à Stobæo allatum eſt *ſer.* 225. *de navigatione pag. mihi* 744. A Criſpino quarto loco, à Lectio primo loco collocatum. Idem Stobæus *ſer.* 184. *de Venere pag.* 612. aliud adducit fragmentum à Criſpino, & Lectio *p.* 612. ſexto loco allatum. Stobæus etiam *ſer.* 185. *de Vituperio Veneris p.* 624. aliud fragmentum refert de Alphæo flumine, quod etiam Criſpinus, & Lectius exhibent. Demum fragmentum protulit aliud Lectius *p.* 612.

Præter Idyllia ſcripſit Moſchus

Expoſitionem Rhodiorum Vocabulorum. Hoc opus ab Athenæo *lib.* 11. *cap.* 10. *p.* 485. citatum invenies; ac noſtri Moſchi fœtum eſſe ſcribit Vigintimillius *cit. pag.* 419. qui eruditè opinatur, operis ingentis partem fuiſse, in qua de alijs Nationum vocabulis pertractabat.

De Machinis. ex Athenæo *cit. lib.* 14. *cap.* 8. *p.* 634. qui hujuſce operis librum quintum citat; incertum verò, an opus grammaticum, hiſtoricum, an mathematicum, ut ait Vigintimillius *cit. p.* 419. & 420. hic verò eruditè omnia Moſchi monumenta colligere curavit; ut etiam Laurentius Craſſus *de Poetis Græcis p.* 351. & 352. Bonannus cit. alijque allati. Daniel Heinſius Bionem, & Moſchum nectareos fratres vocat. Gyraldus tandem plura ſcripſiſſe innuit; ait enim, Moſchi Bucolica temporum injuriâ periere.

MOSCHUS. De alio Moſcho Siculo Agrigentino meminit Sylvagius *de tribus Peregrinis cap.* 46. *p.* 171. qui Oratorem, & Gorgiæ diſcipulum fuiſſe ait, at quæ ſcripſerit latent.

MYTHÆCUS Syracuſanus, à Julio Polluce *lib.* 6. *cap.* 10. *Onomaſt.* Miſthæcus dictus, & à Joſepho Bonfilio *in hiſt. Sicil. p.* 1. *lib.* 1. *p.* 31. Miſeſſus. Fuit Grammaticus, Poeta, Sophiſta, & Cocus celebris: & ut ex Maximo Tyrio *ſer.* 7. habemus, non ita doctus, ut celebris apud Græcos, ob peritiam in condiendis cibis. At cùm Spartam attigiſſet, ab illius urbis Magiſtratu expulſus eſt, ne ciborum lenocinio civium mo-

Digitized by Google

res defœdaſſet; ſed cùm aliò perveniſſet, apud cæteros Græcos magnâ æſtimatione proſequutus eſt; ideoque clarius Mythæci nomen à cibis condiendis effulſit, quàm Phidiæ à ſtatuarum ſtudio. Extat apud Manutium *in adagijs pag.* 1985. & apud Hadrianum Junium *in adagijs*, Proverbium illud: *Mythæcus cum ſit, Agamemnonem ſimulat*; quòd in illum dicitur, qui ingentes jactat opes, cùm inopiâ ſit nimiùm preſſus: aut in indoctum, qui eruditum ſe populo venditat; adducitq; Manutius exemplum ex Themiſthio *orat.* 1. Claruit Bonanno teſte, *in Syrac. Illuſtr. lib. 2. pag.* 337. olymp. 90. ideſt, ante Chriſti Domini Adventum ann. 416. De Mythæco etiam Suidas *in dict.* Cœlius Rhodiginus *lect. antiq; lib. 13. cap. 25.* Morerius *in dict. tom. 2. pag.* 607. & Petrus Angelus Spera *de nobil. Prof. Gramm. lib. 4. pag.* 348. Scripſit ex Platone *in Gorgia pag.* 254. Manutio, Bonanno, alijſque

De Siculorum Arte Coquinaria: hujus operis extat Fragmentum apud Athenæum *lib. 7. cap. 7. pag.* 282. hoc modo: *in opſartytico ſuo Mithæcus.* Ab eodem etiam adducitur *lib. 3. cap. 29. pag. 112. lib. 7. cap. 21. pag. 325. & lib. 12. cap. 3. pag.* 516. Scripſit etiam ex Bonanno:

De Venatione, aliaque, at ex Spera citato: *de Canibus, & Venatione*:

N

NATALIS DE AMICO Mylenſis, vir nobilitate, & doctrinâ clarus. Patrem habuit Joſephum de Amico, qui pluries Ducis, ac Jurati, ut vocant, munere patriam rexit. Lucis uſuram accepit 25. Decembris anno 1653. literiſque addictus. utriuſque laureâ inſignitus eſt. Doctrinâ haud exiguâ excultus per annos duodecim Judicem egit in varijs patriæ ſuæ Foris. Quatriennio claruit Ordinarius Conſultor apud illius Urbis Gubernatorem. Fuit etiam & Conſultor ab anno 1692. in foro Regij Caſtri ejuſdem Urbis; aliorumque munerum ſplendore ornatus effulſit. Ad animi oblectamentum amœniores coluit literas: Etruſcas præſertim Muſas ſummè dilexit, & non ſine laude multa protulit. Vivit vir eximius apud ſuos emeritâ æſtimatione proſequutus. Edidit Italicè

Le Diſperazioni Fortunate, overo le Finte Morti. Tragi-Comedia. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1688. in 12.

Scripſit etiam, ſed non edidit:

Il Tradimento Superato. Opera Tragi-Comica. Pluries cum plauſu, & Nobilium concurſu audita.

Dialoghi. Poeſie Liriche.

NATALIS DONADEUS ex Oppido Alcariæ Vallis Nemorum; Philoſophiæ, & Medicinæ doctor egregius: Poeta etiam clariſsimus, nitidâ, diviteque venâ nimiùm dives. Effloruit anno 1615. Ipſum laudat Antonius Joſephus Maria Surdus in libro: *Le Vittorie della Penitenza cap. 14. §. 4. pag.* 125. Publicæ luci tradidit latio carmine:

De Vita Chriſti, operis ad Chriſtianam pietatem, moreſque Adoleſcentium in Scholis religioſiſſimè informandos maximè ſaluberrimi libros duodecim. Meſſanæ typis Petri Breæ 1614. in 4. & Venetijs 1616. in 4. ex Bibliotheca Claſſica Georgij Draudij *pag.* 37.

NATALIS SCHITTINUS Panormitanus Sacerdos, vir doctrinâ ornatiſſimus. Emenſis Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ ſpatijs, Juriſprudentiæ operam dedit: & earumdem Facultatum Lauream obtinuit, in quibus verſatiſſimus fuit. Doctrinæ, & eruditionis gloriâ clarus Hiſpaniam petijt: ibique à Philippo III. Catholico Rege perbenignè exceptus, inter Regij Sacelli Capellanos adſcriptus eſt; ac paulò poſt, perſpectis eximij viri promeritis, Panormitanæ Eccleſiæ Canonicus renunciatus, in patriam remeavit. Summam æſtimationem, ac non vulgarē ingenij, doctrinæque laudem adeptus, vivere deſijt Panormi 25. Octobris 1615. & in Cathedrali Eccleſia ſepultus eſt. Extat ejus memoria apud Ab. Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Panor. pag.* 210. Poſt ejus mortem prodijt

Tractatum de Jure, & Juſtitia, complectentem omnes leges divinas, & humanas, nec non Diſputationes de Juſtitia diſtributiva, & de opinionibus ſequendis in quacumque re ad Rempublicam feliciter regendam, & gubernandam valdè utiles. Mattiti ex typographia Regia 1617. in 4.

NATALITIUS ADONIUS. vide Joſephus de Voglia *tom. 1. pag.* 408.

NATALITIUS BUSCELLUS Panormitanus, Serravallis Baro, Muſas latinas, Etruſcas, Siculas inſigniter coluit, quibus ingenium patefecit eximium. Ingentem promeruit plauſum; in Siculis enim cantionibus concinnandis, ſolertiſſimum Antonij Venetiani, Siculæ Poeſis Principis, ſeſe imitatorem detexit. Senatoris munere Patriam gubernavit annis 1586. 1593. & 1594. Laudatur à Roccho Gambacurta in Foro Chriſtiano *par. 3. cap. 10. pag.* 194. ubi nonnulla ipſius Natalitij carmina latina

ca-

Digitized by Google

exhibet, edita in nuptijs inter ipſum, & Antoniam, Modeſti Gambacurtæ à Regijs Rationibus Magiſtri filiam, celebratis. Commendatur etiam à Philadelpho Mugnòs *tom. 1. Theatri Geneolog. pag. 170.* & Joſepho Galeano *in Muſis Siculis par. 1. pag. 199.* Extant noſtri Natalitij vernaculâ linguâ.

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis par. 1. Panormi apud Buam, & Portanovam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12. ut etiam in libro inſcripto: *Raccolta di Canzoni Siciliane di diverſi buoni Autori.* Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1638. in 12. *à pag. 29. & 34.*

NATALITIUS MONTESANUS Syracuſanus Sacerdos, Poeta facili, ac uberrimâ venâ dotatus: in carminibus pangendis nec dum leporis, verùm etiam gravitatis genere egregiè uſus eſt. Claruit præſertim Neapoli anno 1600. humanioribus literis impensè addictus. De eo Paulus Regius *in epiſt. ad Carolum Pintum,* apud Petrum Angelum Speram *de Nobilitate Profeſſ. Gram. lib. 4. pag. 290.* qui ſcripſiſſe ait:

Carmina in obitu D. Ferdinandi de Caſtro Proregis Neapolitani. Obijt Ferdinandus Neapoli 19. Octobris ann. 1601. ex Dominico Antonio Parrino *in Theatro Proreg. Neapolit. tom. 2. pag. 20.* Edidit etiam eodem Spera teſte:

Alia verſu latino.

NATALITIUS MURATORIUS Mœnenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, doctrinâ, & pietate clarus; à morum integritate Panormi haud exiguâ æſtimatione proſequutus eſt. Archiepiſcopis Panormitanis gratus, excipiendis Monialium Confeſſionibus diu adhibitus, nunc ſexagenario major, eodem munere laudabiliter fungitur. Edidit Italicè primùm ſuppreſſo, inde appoſito nomine:

Manuale di Roſe in oſſequio del SS. Roſario. Panormi apud Adamum 1694. & apud Joſephum Gramignanum 1704. in 12.

L'Eco del Sacro Parnaſſo in armonioſo concerto de' glorioſi titoli dati da' Santi Padri all' Altezza della Maeſtà della Gran Madre di Dio Maria. Ibidem apud Hæredé Joſephi Gramignani 1704. in 12.

NICEA v. Hicetas *tom. 1. pag. 270.*

NICETA v. Hicetas *tom. 1. pag. 270.*

NICIAS Syracuſanus Orator, Lyſiæ celeberrimi Oratoris præceptor, ex Svida *in dict. tom. 2. pag. 73.* & Plutarcho *in vitis decem Rhetorum in Lyſia.* Rhetoricæ præcepta Syracuſanos docuit, clarus olymp. 87. ante Chriſti Nativitatem an. 428. Nemo quæ ſcripſerit nobis innuit. Athenæus *lib. 4.* Niciam ſcriptorem citat: at Jacobus Bonannus *Syrac. Illuſtr. lib. 2. p. 310.* dubitat, an intelligendum de Nicia Siculo, an verò de alio. Sed apud Athenæum *loc. cit.* Niciam Nicæum in hiſtoria Philoſophorum legimus, de quo Voſſius *de hiſtor. Græcis lib. 3. pag. mihi 392.* ideoque alium à noſtro diverſum puto. *De oratorijs præceptis* forſan ſcripſiſſe melius conijcimus.

NICOLAUS Syracuſanus, vir ſanè clariſſimus, olymp. 91. jam ingenuam ſenectutem attigerat. Filios habuit duos, quos in bello Atheniensium contra Syracuſanos fortiter pugnando amiſit. At profligatis horrenda clade Athenienſibus, & inter Syracuſanos de captivis hoſtibus diſquiſitione inſtitutâ, ſegeſium conſcendit, domeſticis, & ſenectæ imbecillitatem, innixus. At dum ob amiſſos filios accuſaturum captivos ſperabant omnes, animi magnitudine exſtimulatus, pro captivis diſertiſſimè declamavit, teſte Diodoro Siculo lib. 13. Hanc

Orationem pro captivis Athenienſibus exhibet Diodorus *loc. cit.*

NICOLAUS ALBERTUS Panormitanus Sacerdos, vir doctiſſimus æquè, ac pijſſimus. Natus 28. Decembris 1652. à teneris annis eccleſiaſticæ militiæ nomen dedit; & præſtantiſſimi ingenij vires literis admovit; ideoque emenſis, magnâ cum laude ſtudiorum ſpatijs, Sacræ Theologiæ laureâ in Panormitano Collegio Soc. Jeſu inſignitus, inter ſcientiſſimos claruit. Gravioribus ſtudijs amœniores interpoſuit literas, quas ſumméè dilexit; & eruditione tum ſacra, tum prophana abundè locupletatus, ſui opinionem excitavit. Poeticæ præſertim gloriæ amantiſſimus, cui ab adoleſcentia fuit mirificè addictus, vividiſſimas ingenij dotes Muſis devovit: multaque etruſco carmine alligata protulit, non ſine doctiorum admiratione, ac plauſu. In Panormitana Reaccenſorum Academia, & in Drepanitana, cui nomen à Lima, recenſitus, magnâ literatorum benevolentiâ complexus eſt. Maturiorem ingreſſus ætatem, ſacrarum literarum ſtudio operam dedit, in quo verſatiſſimus fuit: & ut eruditionis fluenta in aliorum beneficium effunderet, libris ſcribendis ſeſe dicavit, eâ animi contentione, ut morbos contraheret pervicaciſſimos; eâ pietate, ac doctrinâ, ut his Deo gloriam, ſibi venerationem conciliaret: etſi humilitate conſpicuus, & humanæ gloriæ contemptor de ſe demiſſiſſimè ſentiret. Morum integritate, ac virtutum ornamento clariſſimus, auguſtiſſimum SS. Trinitatis myſterium, SS. Euchariſtiam, ac Deiparam Virginem præcipuo cordis affectu percoluit. Multa inculpatæ vitæ exempla reliquit admiranda, quæ viri ſanctimoniam confirmarunt. Hoc unum hic exſcribere non gravabor, quòd cùm inſigne ſtudium foviſſet erga celeberrimam Sor. Mariam Crucifixam à Conceptione, Sanctimonialem Siculam in patrio oppido Palmæ, magnâ ſanctitatis opinione defunctam, (de qua jam dictum ſupra pag. 38.) & animi ſui ardorem dum in humanis ageret, ac poſt mortem multis comprobaſſet argumentis, eodem die, eademque horâ, quâ illa ad Superos evolavit, noſter Nicolaus, Panormi pijſſimè deceſſit 16. Octobris 1707. poſtquam diuturnâ morborum vi, & acerbiſſimis doloribus diu preſſus, cæteras virtutes patientiâ illuſtraſſet. Corpus in Eccleſia S. Agathæ de Villa, in qua Capellani munus per aliquot annos geſſerat, ſepultum fuit, non ſine bonorum, ac literatorum

Digitized by Google

rum dolore. Ipſius vitæ compendium ſcripſi, & operi ſuo poſthumo de Paradiſo, ſuppreſſo meo nomine, præfixi. Laudatur à Jo: Andrea Maſſa *in ſua Sicilia par. 1. pag. 132.* Edidit Italicè

Commentarj Sacro-Storici della Vita, dottrina, e Miracoli di Gieſù Chriſto Figlio di Dio, e di Maria ſempre Immaculata, ove agitandoſi tutte le Controverſie, che ſopra ciò corrono, ſi apportano tutte le Notizie neceſſarie, con la circoſtanza de' luoghi, e de' tempi, e quanto minutamente appartiene all'eſatta cognizione di quello fece, diſſe, e patì il Redentore, e la ſua SS. Madre. Tomo I. e II. Panormi apud Felicem Marinum 1703. in fol.

La Terra de' Viventi ſcoverta a' Mortali, cioè lo Stato de' Beati in Paradiſo, eſpoſto alla curioſità Chriſtiana dalle dottrine de' Santi Padri, Eſpoſitori, e Teologi, con tutte quelle Scritture, ed Iſtorie Sagre, Rivelazioni, Viſioni, ed Apparizioni, che appartengono à queſta materia, diviſa in due Parti, nella prima ſi tratta della Beatitudine del Corpo, nella ſeconda della Beatitudine dell' Anima. Opera Poſtuma. Ibidem apud Joannem Neapolim 1709. in fol.

Scripſit etiam, ſed non edidit:

Compendio de' Commentarj Sacro-Storici della Vita di Chriſto. m.s. in 4.

Il Decalogo pratticato da Gentili, cioè la legge Chriſtiana profeſſata anche da coloro, che non la conobbero. m.s. in 4.

Selva di Caccia, cioè Selva di varie Erudizioni. m.s. in 4.

Poeſie Liriche m. s. in 4. Carminum hoc volumen exigua pars eſt omnium, quæ ſcripſit; innumera etenim poetica monumenta protulit; at eorum magna pars igni tradidit.

NICOLAUS ANTONIUS COLOSSUS Meſſanenſis Sacerdos, vir ab humanioribus literis commendatus. Poeticâ gloria clarus enituit; ingenij etenim præſtantiam in etruſcis, latiniſque carminibus pangendis exercuit. Diu Meſſanæ humanas docuit literas: & Eccleſiæ S. Joãnis Baptiſtæ Florentinorum in eadem Urbe Cappellanum egit. Floruit anno 1610. Ipſum laudant Joſephus Bonfilius *in ſua Meſſana lib. 3. pag. 16.* Petrus Carrera *Epigram. lib. 1. pag. 54.* Placidus Reina *in Not. hiſt. Meſſanæ par. 2. pag. 530.* & Franciſcus Flaccomius *in Ludricis pag. 77. & 89.* Edidit

Rhegyas, ſeu Turcharum expeditio in Siculũ fretum. Meſſanæ excudebat Petrus Brea 1593. in 8. Italicè

Brieve dichiarazione delle Regole della Grammatica. Venetijs apud Franciſcum Zilettum 1585. in 12. Meſſanæ apud Petrum Breã 1632. in 12. Extant etiam

Argumenta ad Eclogas Petri Carreræ. Edita ſunt in Carminibus ejuſdem Carreræ. Venetijs apud Joannem Baptiſtam Cottam 1613. in 12.

Epiſtola poetica latina, in libro inſcripto: *Ludrica Franciſci Flaccomij pag. 81.* Meſſanæ ex Officina Petri Breæ 1603. in 8.

Brevis deſcriptio inſignium locorum Urbis Panormi carminibus exametris complexa. m. s. in 4. apud me.

NICOLAUS ANTONIUS DE FEDERICIS Mazarenſis, Congregationis Oratorij Mazarenſis Sacerdos, pietate inſignis, antiquitatum ſtudioſus, hiſtoricâ eruditione celebris. Claruit anno 1620. Hujus cum laude meminit Ab. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag. 539. & 543.* qui ſcripſiſſe teſtatur vulgari idiomate

Vita de' SS. Vito, Modeſto, & Creſcentia m.s. quam conſervabat U. J. D. Joſephus Centorbis Mazarenſis, eamq; citat P. Octavius Caetanus *in animad. ad tom. 1. SS. Siculor. pag. 68.*

Selinunte Illuſtrata m.s. in fol. ſeruabatur ab eodem Cenobio, nunc Panormi in refertiſſima Bibliotheca U.J. D. D. Joſephi Fernandez, Tribunalis Regij Patrimonij Præſidis: eamque citat P. Joannes Maria Amatus *in notis ad orationem primam pro ſtudijs Collegij Panormitani n. 58. pag. 50.* & Ab. D. Michael de Judice *in obſerv. ad Appar. Siculorum Annalium Auguſtini Invegij pag. 96.*

NICOLAUS ANTONIUS SERINA Mazarenſis, Medicus Doctor peritiſſimus; cujus meminit Pirrus *loc. cit. pag. 544.* ex eo ſcimus, quòd *Plura de Medicina, & Chirurgia reliquit m.ſs.*

NICOLAUS ARAGONIA Siculus Juriſconſultus eximius, cujus doctrinã Romana Curia inſpexit, ac probavit; año enim 1529. Sacræ Rotæ Romanæ enituit Auditor clariſſimus. Inde Epiſcopus Boſanenſis in Sardinia, hanc inſulam doctrinæ lumine illuſtravit. De eo Joannes Baptiſta Cantalmajus *in Syntaxi Sacræ Rotæ Romanæ Auditor. p. 17. n. 133. p. 35. n. 102. & pag. 35. & 37.* & Auguſtinus Fontana *in Biblioth. legali par. 1. pag. 34.* Ex citatis auctoribus extant noſtri Nicolai

Deciſiones, inter Sacræ Rotæ deciſiones.

NICOLAUS ARONICA Calatanisſectẽſis, Juris utriuſque Doctor eximius, inter præcipuos cauſarũ Patronos eminuit. Anno 1675. præfuit in Panormitano Prætorio Judex. Panormi deceſſit. Edidit

Allegationes in cauſa poſſeſſorij ſummariiſſimi Principatus, & Status Campifranci pro D. Stephano Riggio, & Campo. Panormi typis Nicolai Bua 1653. in fol.

Allegationes alias apud Paulum Franciſcum Perramutum *in Conſlictu Jureconſultorum par. 3. tom. 1. à pag. 92. ad 109.*

NICOLAUS BELLUS Mazarenſis, Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis: Divini verbi diſertiſſimus præco, magno cum auditorum plauſu conciones quadrageſimales habuit Panormi in principe Templo anno 1675. Alibi etiã tum in quadrageſimali curriculo, tum etiam per annum, ſacræ eloquentiæ lumina concionando laudabiliter effudit. Nonnullis Ordinis ſui domibus præfuit, præſertim Romæ, ubi doctrinâ inſtructiſſimus Sacræ Congregationis Indicis fuit Conſultor. Eâ nominis famâ quâ vixit, vir eximius vivere deſijt. Edidit Italicè

Panegirici Sacri. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1669. in 12.

Pan-

Parte ſeconda de' Panegirici. Ibidem apud Angelum Barnabò 1672. in 4.

Alius à noſtro eſt Nicolaus Bellus, qui Politicarum diſſertationum librum edidit Francofurti 1615. in 8. ex Vincentio Coronello *in Biblioth. tom.* 5. *n.* 2735. *pag.* 883.

NICOLAUS BLASCUS Cluſenſis, vir humanioribus literis inſtructiſſimus; qui Neapoli, Romæ, ac Panormi per annos trigintaquinque, & ultra Grammatices rudimentis adoleſcentes non ſine fructu informavit. Muſas etiam coluit præſertim Siculas, ac lepidiſſima edidit carmina. Vivebat Panormi anno 1605. Evulgavit

De Verborum conſtructione compoſitum, cum exceptionibus ſuper ſingulis quibuſq; regulis (quod nemo forſan hactenus fecit) Adjecto de cunctis caſibus tractatu. De arte metrica, & de accentibus Italico ſermone in calcem addito libello. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1600. in 8. & iterum apud eumdem 1605. in 8.

Italicè

Rime in libro: *Rime di diverſi Belli Spiriti della Città di Palermo in morte della Signora Laura Serra, e Frias.* Panormi 1572. in 8.

Edidit etiam vernaculâ linguâ opellas, pluries Panormi, & alibi recuſas, nempè:

Il Vecchio innamorato in terza rima Siciliana. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1646. in 8.

Contraſto di un Vecchio, e una Vecchia, in ottava rima. Meſſanæ apud Joannem Franciſcum Blancum 1621. in 8.

Trofei dell'Aſino in terza rima. Panormi apud Roſſellum 1641. in 8.

Teſtamento di D. Porco in terza rima. Ibidem apud eundem 1641. in 8.

La Navigazione per le Montagne di Sicilia. Ibidem apud Angelum Orlandum 1610. in 8.

Lettera ad una Cortigiana di Napoli. Panormi apud Antoninum Gramignanum 1662. in 8. Abbas D. Horatius Forelta noſtri Nicolai aſſervabat anno elapſo

Epiſtolas m. s. in 8.

NICOLAUS BONETUS Meſſanenſis, ex Philippo Cagliola *in manif. Prov. Siciliæ Minor. Convent. explor.* 6. *manif.* 14. *p.* 186. & Stephano Mauro *in ſua Meſſan. cap.* 28. *p.* 261. Ordinis Minorum Conventualium, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, à cumulatiſſima doctrina nedum in Sicilia, verùm etiam in Italia celeberrimus: religioſis etiam claruit moribus, ac prudentiâ: ideoq; meritò à Benedicto XII. Pôtif. Max. cum Benedicto Unghato, & Joanne Florentino Legatus Apoſtolicus in Tertariam miſſus eſt. Abſolutâ feliciter legatione, & in Italiam regreſſus, à Clemente VI. Epiſcopus Melitenſis electus eſt an. 1342. In ea regenda Eccleſia, humilitatem, & eximiam benignitatem detexit: in pauperes liberalis, multa in eorumdem beneficium erogavit. Tandem moderatâ eximijs, probatiſque legibus Eccleſiâ, anno 1360. Melitæ deceſſit. Hujuſce laudes lege apud citatos auctores, ut etiam apud Petrum Rodulphum Toſſignanum *in hiſt. Seraphica lib.* 3. *pag.* 329. Lucam Wadingum *annal. minor. tom.* 3. *ann.* 1338. & *an.* 1342. *n.* 4. & *in Scriptorib. Minor. pag.* 263. Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Melit. pag.* 594. Franciſcum Aroldum *in epitom. annal. minor. an.* 1338. *n.* 7. *pag.* 776. & *an.* 1342. *n.* 2. *pag.* 791. Joannem Franciſcum Abelam *in Melita Illuſtr. lib.* 3. *not.* 1. *pag.* 305. Edidit ex Poſſevino *in apparatu ſacro tom.* 2. *pag.* 480. & Wadingo *cit.*

Poſtillam in Geneſim. Commentaria ſuper quatuor Sententiarum libros. Venetijs apud Octavianum Scotum 1505.

Nicolai Bonetti viri perſpicaciſſimi quatuor volumina: Methaphyſicam videlicet, Naturalem Philoſophiam, Prædicamenta, nec non Theologiam Naturalem. Venetijs 1505. in fol. in hac editione Nicolaus Bonettus Locatellus vocatur. Prodijt etiã Methaphyſica Barcinonæ 1473. ex Jo: Hallervordio *in Biblioth. Curioſa p.* 285. & 286. & citatis Wadingo, & Poſſevino. Extat etiam cum Philoſophia naturali m. s. Venetijs in Bibliotheca Card. Baſſarionis, ex Jo: Philip. Thomaſino *in Biblioth. Venet. m. ſ. pag.* 34.

NICOLAUS BRUNUS Meſſanenſis, poeta clarus. Floruit anno 1550. Hujus meminit Petrus Anſalonius *de ſua familia p.* 243. & Joannes Vigintimillius *in Tabula Siculorum Poetarum*, ſuo de Poetis Siculis libro præfixa. Quæ ſcripſerit incompertum eſt: aliqua ſolùmodo vidi carmina apud Paulum Jovium *in elogijs*, ubi de Antonio Tebaldeo. Alius fuit Nicolaus ille Brunus Meſſanẽſis Ordinis S. Auguſtini, Concionator celebris, cui, lateris dolore preſſo, Deipara Virgo ſanitatẽ reſtituit Panormi; claruit enim circa an. 1303. ex Octavio Caetano *in Vitis SS. Sicular. tom.* 2. *pag.* 290. alijſque. Alius etiam eſt Nicolaus Brunus Poeta non inglorius, celebris circa annum 1515. de quo eruditiſſimus Joannes Marius de Creſcimbenis *in Comment. ad hiſt. Poeſ. Vulgar. vol.* 4. *pag.* 94. Patavinum etenim fuiſſe ſuſpicatur.

NICOLAUS CANNIZZARIUS Panormitanus, Juris utriuſq. Doctor, egregius cauſarum Patronus. Claruit anno 1660. Edidit

Allegationes in cauſa vertente in M. R. C. inter D. Marium Buglio, & Minaſria Baronem Biſaræ, cum Mag. Procuratore Regij Fiſci. in fol. ſine anno, loco, & typographi nomine.

NICOLAUS CATANUTUS Catanenſis, Pharmacopola periciſſimus: plantarum cognitione magnam ſui opinionem excitavit. Politiores etiam literas coluit, & inter Claros Academicos Catanæ recenſitus eſſulſit. Florebat anno 1658. Ipſum laudat Joſephus Munebria in libro: *Muſ. Riſvegliata par.* 1. *pag.* 232. Edidit librum inſcriptum:

Iſagogicon, ſive facilis introductio ad univerſam Pharmaceutricæ artis praxim. Catanæ apud Joãnem Roſſum 1650. in 4.

Italicè

Rime Parte Prima, e Seconda. Catanæ apud Vin-

Digitized by Google

Vincentium Petronium 1658. in 4.

NICOLAUS CHIUPPA Alcarenſis Pharmacopola, & Poeta, obijt in patrio oppido anno 1700. quinquagenario major. Edidit Italicè dum adoleſcentiam adhuc non exceſſerat:

Panegirico della Vita, e Martirio del Glor. S. Stanisſlao Veſcovo, e Martire di Polonia (*in ottava rima*) Panormi apud Cyrillos 1650. in 8.

NICOLAUS COPPOLA Panormitanus, aliquandiu Ordinis S. Joannis de Deo, inde Sacerdos Sæcularis, & Juris utriuſq; Doctor. Methamaticas diſciplinas ita calluit, ut ſcribendo, ac docendo magnam ſui opinionem excitaverit. A Regni Siciliæ Deputatis fuit electus, ut Regij donativi oblationem an. 1680. factam computaret, ac rectè inter Civitates, & oppida Siciliæ diſpartiretur. Apud S. Officij Quæſitores librorum cenſorem egit. Tandem in Hiſpaniam profectus, poſtquam doctrinæ ſuæ nonnulla edidiſſet argumenta, Matriti deceſſit circa annum 1697. Scripſit

Reſolutionem Geometricam duarum Proportionalium inventam ab V. J. D. D. Nicolao Coppola &c Matriti 1690. in 4.

Contra opus hoc cum prodijſſet opuſculum, ſub nomine D. Didaci de Merino de Roſas, editum Matriti 1690. alio libro Hiſpanè ſcripto, doctrinam ſuam propugnavit Nicolaus, nēpè:

Llave Geometrica de la Reſuolta, y demoſtrada operacion de la Triſeccion del Angulo, por medio de las lineas commenſuratrices del quadrante. Matriti apud Joannem Garciam Infanzon 1693. in 4. Edidit etiam Hiſpanè

La formacion, y medida de todos los Cielos, obra architettonica por el Viviani Academico Florentino, ultimo diſcipulo del Galileo, corregida, y emendada por el Dott. D. Nicolas Coppola. Ibidem 1694. in 4. Italicè

Propoſizioni Problematiche per il General Repartimento de' Regij donativi ſopra la nuova numerazione dell' anime, e facoltà di queſto Fideliſſimo Regno di Sicilia fatta nell'anno 1680. e 1681. Panormi apud Hæredes Petri de Iſola 1687. in 4.

NICOLAUS COXA ſeu DE COSCHIS Meſſanenſis Eccleſiæ Canonicus. Floruit anno 1466. Scripſit

Libellum in quo Meſſanenſium Archiepiſcoporum ſeries continebatur, m.s. aſſervabatur in Armario Meſſanenſi, vulgò *il Teſoro*, ex Carlo Morabito *in annal. Eccl. Meſſan. tom. 1. p.* 220. eumdem puto librum, quem vidit in eodem Theſauro Georgius Gualterius, penè detritum, & m.s. in charta pergamena, ut teſtatur *in animad. ad tab. Siciliæ pag.* 179. & ex eo Stephanus Maurus *in ſua Meſſana pag. 192. qui de familijs Meſſanenſibus pertractaſſe* ait; ideoque P. Hieronymus Raguſa *in Biblioth. Siciliæ vet. pag. 190. & 191.* ut etiam Ab. D. Michael de Judice *in obſerv. ad Appar. Siculor. Annal. Auguſtini Invegij pag.* 103. duos ſcripſiſſe libros ait, nempè *de Archiepiſcopis* unum, *de familijs Meſſanenſibus* alium. Ipſum etiam citat Benedictus Chiarellus *in monum. Sacris Meſſanæ pag.* 259.

NICOLAUS DATUS Netinus, vir generis ſplendore, ſed magis doctrinâ clariſſimus, Philoſophus, ac Medicus cum paucis comparādus. Bononiæ an. 1446. Doctoris lauream adeptus, inter præſtantiſſimos ævi ſui Mathematicos, ac Medicos inſigniter eminuit; nedum in Sicilia, verùm etiam & in Italia celeberrimus. Hujus prædictiones ita ſemper exitu comprobatæ, ut nunquam infirmo mortem prænuciaverit, & convaluerit. Ob ejus felices in medendo curationes in proverbium abijt: quos alij Medici Presbyteris reliquerant, multos ipſe ab Orci faucibus reductos firmiori valetudini reſtituit. Fauſtâ ægrotorum curâ multas ſibi divitias comparavit; plurimùm etiam honoris, & gloriæ. Ab Antonio Moncata Calataniſſectæ Comite, lætali morbo erepto, feudum, S. Michaelis vocatum, in Auguſtano agro ſitum, accepit. Nicolaum celebrant Vincentius Littara *de rebus Netinis pag.* 126. Lucius Marineus *in epiſtol. lib. 5. ad Cataldum Pariſium ſcribens*, Joannes Thomas Moncata *in epiſt. pag.* 19. qui Nicolaum Deodatum vocat, & Petrus Carrera *in annot. ad epiſtolas Moncatæ cit. pag.* 163. hic autem, de eo in hiſtoria Literatorum Siculorum latius ſcribere promiſit. *Multa de rebus Medicis, & Mathematicis* ſcripſiſſe tradunt, quæ hæredum incuriâ periere.

NICOLAUS GERVASIUS Panormitanus, natus anno 1632. Pharmacopola fuit inſignis, Spagyricus, ac Botanicus eximius. In plantarum cognitione, earumque virtutibus perſcrutandis egregius. Hortulum ſibi concinnavit propè Urbis Panormitanæ mœnia, in quo rariores plantas excolere curavit, ut earumdem vires accuratiſsimè examinaret: ideoque ob præclarum doctrinæ ornamentum nedum apud Pharmacopolas, verùm etiam & apud doctiores Medicos Panormi magnâ valuit æſtimatione. Pharmacopolarum Conſulem egit cū laude; & defunctâ uxore ad clericalem militiam tranſiit; ac Sacerdotio inſignitus, poſt exactam laudabiliter vitam, deceſsit Panormi 30. Maij an. 1681. & in Cœmeterio PP. Capuccinorum ſepultus, pluries adhuc integrum vidi. Ipſum laudat Franciſcus Cupanus *in epiſt. ad Lectorem Horti Catholici, & pag.* 18. Edidit

Antidotarium Panormitanum Pharmo-chymicum. Panormi typis Petri de Iſola 1670. in 4. & ab Auguſtino Gervaſio Filio, nunc Panormitanæ Urbis Prothomedico eximio, correctum, & magnâ rerum acceſſione locupletatum, iterum in lucem prodijt, hoc appoſito titulo: *Gervaſius Redivivus, ſeu Nicolai Gervaſij Antidotorium Panormitanum Galeno-Chymicum.* Panormi ex typographia Michaelis Conſtantij 1700. in 4.

Succedanea. Ib. apud Petrum Iſola 1670. in 4.

Norma Tyronum Pharmacopolarum Gleno-Spagyrica. Neapoli apud Novellum de Bonis 1673. in 4. Italicè

Bizzarrie Botaniche d'alcuni Sempliciſti di Sicilia publicate, e dichiarate. Ibid. apud eumdem 1673. in 4.

Digitized by Google

NICOLAUS JACOBUS DE ALIBRANDO Meſſanenſis Sacerdos, & Poeta. Vixit anno 1534. tunc enim edidit Italicè

Lo Spaſimo di Maria Vergine Poemetto in ottava rima. Meſſanæ 1534. ex Placido Samperio *in Iconologia M. V. lib. 5. cap. 33. pag. 616.*

NICOLAUS INTRIGLIOLUS Patritius Catanenſis, Juriſconſultus doctiſſimus, natus anno 1562. & ſtudijs admotus, eam ſibi doctrinam comparavit, ut breviter à cumulatiſſima eruditione laudatus, magnam ſui opinionem excitaverit: non adhuc enim doctorali laureâ inſignitus, ante vigeſimũ ætatis annum, doctiſſima ſcripſit Commentaria in Bullam Nicolai V. de Cenſibus, ex epiſtola huic libro præfixa. Ideoque florente adhuc ætate ad emeritas dignitates properavit. In publico Catanenſi ſtudio veſpertinis horis maximo omniũ plauſu Jura Cæſarea explanavit; Regium Conſiliarium egit, & quinquies in ſupremis Magnæ Regiæ Curiæ ſubſellijs Iudex ſedit. At dum quintum in ipſo magiſtratu effulgebat, acerbo funere deceſſit Panormi 20. Aprilis anno 1604. & in Eccleſia S. Mariæ de Monte Carmelo conditus eſt; ibiq; hoc ejus legebatur epitaphium, quod inſtauratâ Eccleſiâ ſublatum: ipſum exſcripſit Petrus Cannizarius in libro *de Religione Panormi m.s. pag. 212.*

D. Nicolao Intrigliolo Juriſtæ Regio Conſ. Catanenſi Patritio, & legum publico interpreti M. R. C. V. Judici clariſſimo, integerrimo, ac de Juriſprudentia quamplurimis etiam editis libris optimè meritò, in ipſo magiſtratu immaturâ morte extincto, D. Calceranus filius parenti optimo J. Obijt anno ſalutis M.DC.IIII. die XX. Aprilis ætatis ſuæ anno XLII.

De Nicolao conſule Ab. Pirrum *in not. Eccl. Catan. p. 94.* Jo: Baptiſt. Groſſum *in Decac. Catatan. tom. 2. cord. 9. pag. 149.* Marium Cutellum *de donationibus tom. 1. tr. 1. diſc. 2. part. 11. n. 80. pag. 355.* Carolum de Graſſis *de exceptionibus excep. 5. n. 4.* Jo: Petrum Moncatam *de decimis cap. 5. q. 3. n. 73.* Quæ edidit hæc ſunt:

Super Bulla Pontif. Nicolai V. & Pragmatica Regis Alphonſi de Cenſibus liber primus, in quo centum quæſtiones perutiles, & quotidianæ explicantur. Meſſanæ in ædibus Fauſti Bufalini 1589. in 8. inde à Marcello Converſano J. C. Leontino Annotationibus illuſtratus. Panormi apud Io: Ant. de Franciſcis 1610. in 4.

De Feudis Tractatus. Panormi apud Franciſcũ Carraram 1595. in fol. & Coloniæ unà cum tractatu Antonij Borrini de ſervitijs Vaſſallorum 1596. in 8.

De Feudis Centuria ſecunda. Panormi apud Io: Bapt. Maringum 1599. in fol.

Ex Auguſtino Fontana *in Bibliotheca legali pag.* 520. & Draudio *in Bibliotheca Claſſica pag.* 727. Edidit etiam *Centuriam Tertiam, & Quartam*: at hæ Centuriæ de Feudis in prima ejuſdem Tractatus Centuria promiſſæ, in lucem non emiſit.

De ſubſtitutionibus Tractatus omnium difficillimus, & ingenioſiſſimus in tres diviſus Centurias Panormi apud Io. Ant. de Franciſcis 1599. in fol. Venetijs 1600. in fol. Marpurgi apud Paulum Egenolph. in fol. & Hannoviæ ſumptibus Guil. Antonij, & Pauli Egenolphi 1602. in fol.

Singularium ad Regni Siciliæ Conſtitutiones, Capitula, Pragmaticas, & Conſuetudines libri duo, cum Addictionibus Marcelli Converſani. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1609. in 4. & iterum ibidem apud Angelum Orlandum 1632. in fol. addito libro tertio cum Annotationibus, Antonij Salonia, & Scipionis Sapientiæ J. C. Catanenſis.

Singularium liber tertius. Ibidem apud Jo: Ant. de Franciſcis 1603. in fol.

De Caſibus Conſcientiæ Tractatus. Ibidem apud eumdem 1598. in fol.

Deciſionum Aurearum M. R. C. Regni Siciliæ liber unicus. Ibidem typis Jo: Bapt. Maringhi 1609. in fol. & 1631. ex Fontana *in Bibliotheca legali. pag.* 520. Lipſiæ 1621. in fol. ex Bibl. Barberina *pag.* 570.

Conſiliorum, ſive Reſponſorum liber primus. Meſſanæ apud Petrum Bream 1594. in 8. & Panormi typis Joannis Baptiſtæ Maringhi 1632. in fol.

Tractatus de vera Juriſprudentia. in fol. ex Fontana *cit.* Alia Multa etiam reliquit m. ſ. quæ morte præventus typis non tradidit, inter hæc *Novem deciſionum tomos.*

NICOLAUS A S. JOANNE BAPTISTA Panormitanus, Ordinis Excalceatorum S. Auguſtini Congregationis Italiæ: lucem aſpexit 10. Novembris 1647. ex familia Muſacchio exortus, Religionem amplexus 10. Novembris an. 1662. in Cœnobio Panormitano S. Gregorij, ſolemnia emiſit vota in eodem Cœnobio 11. Novembris 1663. Ingenij præſtantiâ munitus, graviora ſtudiorum ſpatia emenſus eſt cum omnium laude. Dignus habitus ut hauſtas diſciplinas alijs traderet, triennio Philoſophiam, ſexennio Scholaſticam Theologiam ſoldales ſuos docuit. Controverſiarum difficultates, ac Pontificia etiam jura explanavit non ſine plauſu; inerant enim in egregio viro tum ingenij præſtantia, tum cumulatiſſima doctrina, quibus mirum in modum effulſit. Sacrâ etiam eloquentiâ claruit: eruditione, & dicendi copiâ inſignis. Ideoque meritò ad Ordinis honores evectus eſt. Primus Deſinitor Generalis, ut etiam Procurator Generalis Romæ conſtitutus, ſui venerationem excitavit. Ab àn. 1687. Panormitanam Provinciam rexit; & à D. Ferdinando de Bazan Archiepiſcopo Panormitano (cui gratiſſimus fuit) Examinator Synodalis electus, doctrinæ excellentiam patefecit. Tandem meritis plenus Panormi deceſſit in Cœnobio S. Nicolai Tolentinatis 11. Octobris 1692. relicto ſui deſiderio, ac virtutum exemplo. Ipſum laudat Franc. Marcheſius *in Sacerdote in Villa cap. 1. ſect. 5. ſubſec. 3. n. 433. pag. 345.* In lucem emiſit librum inſcriptum:

Epitome Theologiæ Scholaſticæ, in quo breviter,

Digitized by Google

& dilucidè præcipui ejus tractatus expenduntur, & agitantur. Romæ typis Dominici Antonij Herculis 1686. in 4.

Prælo paratum reliquit librum Italicè ſcriptum, nempè:

Panegirici Sacri; has ſacras orationes nunc typis tradere meditatur ejus frater.

NICOLAUS JOSEPHUS PRESCIMONIUS v. Joſephus Preſcimonius *tom. 1. pag.* 398.

NICOLAUS LAVAGGIS Panormitanus Juris utriuſque Doctor eximius, & primarius cauſarum patronus: doctrinâ, & eruditione clarus inter Juriſprudentiæ candidatos eminuit. Hiſpanè evulgavit

Por D. Vicente, y Dña Maria Alagon, Barones de Bibino, y Caſal Gerardo, contra D. Pablo Abel, y Conſortes ſobre la Reivendicacion de la Baronia de Bibino Grande, y ſus membros, y pertinencias en el Reyno de Sicilia. Panormi 1631. in fol.

NICOLAUS LETUS Panormitanus Juriſconſultus Doctiſſimus, inter cauſarum Patronos egregius: cùm in legali palæſtra impigrè deſudans multa de ſe promittere videretur, & ad oppidum Caſtriboni, relaxandi animi gratia aliquantulum ſe contuliſſet, ibi ætate adhuc florente, extrema clauſit anno 1709. Edidit

Regii Jurispatronatus Beneficij S. Mariæ Succurſus Nicoxiæ defenſionem in cauſa in Tribunali Conciſtorij S. R. C. & CC. DD. Tribunalis Regiæ Monarchiæ. Panormi in Officina typographica Hæredis Gramignani 1703. in fol.

NICOLAUS LIPSOUS ex oppido Raccudiæ, Juriſprudentiæ Doctor, vir politioribus literis inſigniter excultus; omnigenâ eruditione, eloquẽtiâ, & poeticâ laude eminuit. Fuit à ſecretis Urbis Meſſanæ, aliorumq; præclariſſimorũ Principum. In Academijs Meſſanenſibus Officinæ, & Abarbicatorum adſcriptus, ingenij opes ſummâ cum laude profudit, ac ſui æſtimationem feliciter excitavit. Deceſſit Meſſanæ menſe Decembris anno 1661. dum eſſet à ſecretis Senatus Meſſanenſis. Ipſum laudat Fulgentius Arminius *in proſis Officinæ lib.* 1. *pag.* 72. & Carolus de Gregorio *in ejuſdem proſis lib.* 2. *pag.* 189. ſub academico nomine, quod ſibi delegerat, nempe, *il Diſſonante.* Hujus extant Italicè

Nell' Eſequie di Criſto Gieſù Redentore.

Cur infans ſtatim ac ex utero Matris egreditur, gemit? diſcorſi Academici. In Proſis Officinæ lib. 1. Monteleoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1667. in 4.

Per la Solennità della Sagra lettera ſcritta dalla Beata Vergine a' Meſſineſi.

Ragionamento nel dì de' Morti. Diſcorſi Academici. In dictis Proſis lib. 2. Neapoli apud Andream Colicchiam 1669. in 4.

Il Natale della Fucina, Poema Drammatico di F. D. Carlo Muſarra, e di Nicolò Lipsò. In libro: *Stravaganze liriche degli Academici della Fucina. Parte Seconda.* Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1655. in 12.

Poeſie. In libro: *Poeſie degli Academici della Fucina. Parte Terza.* Neapoli apud Ægidium Longum 1659. in 12. in libro: *Stravanganze degli Academici della Fucina Parte Prima.* Bononiæ apud Jo: Baptiſtam Ferronum 1642. in 4. & parte Tertia Neapoli apud Sebaſtianum de Alecce 1661. in 12. & tandem in libro: *Duello delle Muſe, o vero Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento Terzo.* Neapoli apud Andream Colicchiã 1670. in 4.

Rime. In libro: *Faſtoſi Preſagj dell' Accademia degli Abbarbicati per la naſcita del Prencipe delle Spagne.* Venetijs typis Bodij 1659. in 4.

NICOLAUS LONGOBARDUS Calathajeronenſis Societatis Jeſu, natus ex Patritia familia anno 1565. ex Daniele Bartolo *in hiſtor. Sinenſi Soc. Jeſu pag.* 390. & Philippo Alegambe *in Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 631. at circa annum 1556. ex Franceſco Clemente *in not. Miſſion. Sinenſ.* apud Petrum Paulum Morrettam *De Calatagirono cap.* 10. *pag.* 41. & Joanne Nadaſi *in anno dier. memor. tom.* 2. 1. *Sept. pag.* 138. qui anno 1655. ætatis 93. deceſſiſſe tradunt. Societatis Jeſu inſtitutum amplexus eſt anno 1582. & abſoluto ſtudiorum curriculo, animarum ſalute æſtuavit: ideoque Sinenſem Miſſionem obtinuit. Eâ in Inſula apulſus an. 1596. indefeſſo labore vineam illam impigrè excoluit. Anno 1597. à P. Alexandro Valignano Viſitatore ad Xauceanam ſedem miſſus, ut ſe P. Lazaro Cataneo ſocium adderet, ibi deinceps ſolus Sacerdos per aliquot annos, ſolius Fratris ope, magno labore, ad Catholicam fidem innumeros traduxit: inter quos permulti ex Principibus, Matroniſq; quod non ſine magno vitæ diſcrimine effecit. Egregiâ animi fortitudine perſecutionem in ipſum exortam anno 1606. pertulit: nam in Magiſtratu per calumniam accuſatus, tanquam commiſſi adulterij reus, de inſimulatione præmonitus, antequam ad Tribunal fuiſset acceſſitus, ante Præſidem ſe ſiſtit, ipſumq; rogavit, ut de nefario crimine omnia perſcrutaretur, & juxta veritatem, ſententiam proferret. A Præſide variè tentatus, ut libertatem pecuniâ redimeret, oblationem conſtantiſſimè reſpuit, ne crederent alij, crimen muneribus diluiſſe: quod non ſine Neophytorum, & Infidelium admiratione accidit: ideoq; evaneſcente munerum ſpe, tandem maximâ integerrimæ vitæ ſuæ opinione, Judex pronunciavit: noſtrum Nicolaum tum ab oppoſito crimine, tum à quocumque alio ſcelere ſemper alienum fuiſſe. An. 1609. auſtralibus Societatis domicilijs in Sinenſi Regno præficitur; & anno ſequente, decedente Matthæo Riccio egregio Sinarum operario, antequam extrema clauſiſſet, in ſuum ſucceſſorem, ac Sinenſis Miſſionis Moderatorem Nicolaum noſtrum delegit. Eo in munere per annos duodecim magnam ſibi laudem comparavit, tum ab eximia prudentiâ, tum etiam cœterarum virtutum ornamento, quibus fuit inſigniter cumulatus. Ideoq; etſi ab anno 1599. in Spiritualis Coadiutoris gradu conſtitutus vixiſſet; attamen ob promeritorum cumulum, ac Sinenſis linguæ peritiam, ad pro-

feſ-

feſſorum gradum evectus eſt, juſſu Mutij Vitelleſchi Societatis Generalis, & votorum quatuor profeſſionem edidit an. 1617. Exinde à labore nunquam alienus, varias Imperij Provincias luſtravit; & in amplificanda Catholicæ Fidei gloria ſeduius, multos Eccleſiæ aggregavit. Vir ſanè egregius, nullus enim Evangelij præco ex Europeis tam diuturno, & indeſſo labore in ea expeditione deſudavit; nam 58. propè annos uſque ad nonageſimum,& ut alijs placet, nonageſimumoctavum ætatis annum, pro animarum ſalute impendit; à labore, & capitis periculo numquam deterritus. Virtutes coluit egregias: orationis fervore, & vitæ innocentiâ claruit: pœnitentiæ ſeveritate corpus inclementer confecit: in lecto nullam adhibuit culcitram: Eccleſiaſticum jejunium, etſi ætate gravatus,perpetuò infractâ conſtantiâ ſervavit: immò jam ſenex duriſſimis flagellis in ſe quotidie ſæviebat. In Societatis Domicilijs ferè ſemper præfuit, ac demum nonagenario major,annorum,ac meritorum plenus,Pekini ſanctè deceſſit 11,Decembris 1655.Mortis nuncius permagno exceptus dolore: ab Imperij Dynaſtis, ac præcipuis literatis ad Societatis domum confluentibus veneratus; eximiam enim obſervantiam ſibi comparaverat vir ſanè Apoſtolicus, nedum apud Chriſti fideles, verùm etiam & apud Ethnicos: ideoque ipſemet Sinarum Imperator trecentorum aureorum ſubſidium, ad funus magnificentiùs celebrandum,donavit: & ad ſepulturam à quatricentis aulæ imperialis equitibus comitatus fuit. De Nicolao conſule Bibliothecam *Soc. Jeſu pag.*631. Hippolytum Marraccium *in Biblioth. Mariana par.* 2.*pag.* 170. Alvarum Semedum *in Relat. Sinarum par.* 2. *cap.* 8. & 12. P. Franciſcum Clementem *in Relat. Miſſionis Sinar. ab an.*1652. *ad an.*1655. Petrum Paulum Morrettam *de Calatagirone cap.* 10. *pag.*40. & 41. (qui primo Septembris 1654. anno ęt.98. deceſſiſſe ait) & *cap.*12.*p.*54. Danielem Bartolum *in Hiſt. Sinenſi Soc. Jeſu lib.* 1. *pag.* 118. *lib.* 2. *pag.* 390. & *ſeq;* 402. 446. 459. *lib.*4.*pag.* 1039. 1040. 1058. 1116. Carolum Mariam Piazza *in vita P.Gaſparis Paranymphi c.*6.*pag.* 49. & *c.ult. pag.* 163. Alioſque Societatis Jeſu Scriptores. Quæ Edidit ſunt:

Annuæ literæ è Sinis anni 1598. Moguntiæ typis Joannis Albini 1601. in 8.

Libellus precum, cum officio funebri, ac ſepulturæ, latino ſermone, ſed charactere Sinico. Sinico verò idiomate ſcripſit:

Formulam examinandi conſcientiam, & confitendi, ſive exercitium quotidianum, chriſtianorum uſibus valdè accomodatum.

Vitam B.Virginis, & nonnullorum Sanctorum.

Librum de Anima, ejuſq; potentijs.

Tractatum de cauſis Terræ motus Pekinenſis anni 1624.quo magnam Societatis viris doctrinæ opinionem comparavit.

De Confucio, ejuſque doctrina tractatum. Hunc exſcripſit P. M. F. Dominicus Fernandez Navarrette Ord.Prædic.in libro Hiſpanè edito Matriti 1676. in fol. cui titulus:*Tratados Hiſtoricos, Politicos, y Religioſos de la Monarchia de China.t.*1. *tr.*5.*à p.*246.ut ex Diario literatorū Romæ edito an. 1679. *pag.* 183. & *ex Apologia Dominicanorum Miſſionis Chinenſis*, edita Coloniæ 1699. *cap.* 1. *pag.* 13. & alibi, in qua plurics Longobardus laudatur.

NICOLAUS MACRI' Drepanitanus, Ordinis S.Auguſtini, Poeta, & Hiſtoricus. Claruit anno 1640. Edidit carmine latino:

Triumphum Glorioſæ Virginis S.Catharinæ Rotarum. Venetijs apud Guerilios 1640. in 8. Italicè

*L'origine di Livorno.*Florentiæ typis Amatoris Maſſæ 1642. in 8.

NICOLAUS MARIA JANUARIUS Meſſanenſis Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus. Natus 2.Septembris 1654. Religionis habitum ſuſcepit Tauromenij 15. Martij 1670. & abſoluto probationis anno, ſolemnia emiſit vota in eodem Tauromenitano Cœnobio. Neti ſtudiorum curriculum aggreſſus, Philoſophiæ operam dedit;Meſſanæ verò Scholaſticæ Theologiæ, eâ ingenij præſtantiſſimi laude,ut magnam ſui opinionem excitaverit. Exorto in urbe Meſſanæ bello, ſtudiorum amore accenſus, Romam ſe contulit, ubi à Generali Ordinis Magiſtro, Jo: Thoma Roccaberto examini expoſitus,ad Generale ſtudium urbis Aquenſis in Gallia Narbonenſi, quam Provinciam vocant,miſſus eſt; & aliquot elapſis menſibus,ipſemet Generalis Magiſter ad Lectoris munus evexit, florente adhuc ætate, nec dum Sacerdotio inſignitum: ideoq; Logicæ præcepta, & quæſtiones docuit. Exinde Sacerdos Philoſophiam Meſſanæ tradidit, & biennio Theologiam Randatij. Philoſophiam iterum in ſtudio Generali quatriennio edocuit Syracuſis; ubi per aliquot menſes Studiorum Magiſtrum egit.Meſſanam regreſſus primarius Sacræ Theologiæ Lector conſtitutus, biennio ſodales ſuos erudivit. In his literarijs muneribus vir egregius, doctrinâ undiq; inſtructiſſimus, ingenij excellentiam, ac ſapientiæ profunditatem non ſine plauſu patefecit: ideoq; creſcentibus in dies meritis,ſtudiorum Magiſter renunciatus eſt Meſſanæ in generali S. Dominici lyceo; & abſoluto poſt biennium magiſterio, Baccalaurei munere Drepanitani Collegij cohoneſtatus inclaruit. Inde Romam accerſitus ab Ordinis Generale F. Antonio Cloche, ut in generalibus Comitijs concionem de SS. Trinitate haberet an. 1694. eo auditus eſt plauſu, ut ſtatim Generalis Sacræ Theologiæ Magiſtrum declaraverit, & Studij Meſſanenſis S.Dominici Regentem conſtituerit: ipſeque Generalis in eodem Capitulo proprijs manibus magiſterij laureâ inſignivit. Triennio præfuit ſtudiorum Regens, magnamq; æſtimationem ſibi comparavit. Bis Meſſanenſe Cœnobium S. Hieronymi Prioris munere rexit: & ab egregiâ doctrinâ undiq; celebratus, Joſephi Migliacci Archiepiſcopi Meſſa-

Digitized by Google

ſanenſis benevolentiam expertus eſt; qui ſtatim ac in Archiepiſcopalem ſedem immiſſus eſt, in ſuum Theologum, & inde Examinatorem Synodalem delegit. Sacrâ etiam eloquentiâ clarus, in quadrageſimali curriculo, & extra, plures conciones habuit, non ſine auditorum laude: & in ſolemnibus Urbis Meſſanenſis exequijs, Carlo II. Catholico Regi celebratis, funebrem orationem cum auditorum commendatione dixit. Vivit vir eximius, ſtudijs, ac lucubrationibus ſcribendis dicatus. Edidit

Adverſus Atomos redivivas Opuſculum Dogmaticum. Meſſanæ typis Vincentij de Amico 1702. in 4. Huic Operi cùm reſpondiſſet P. Joannes Saguens Gallus, noſter Januarius opus ſuum propugnando, edidit ſub nomine D. Nicolai Januarij, ex fratre nepotis:

Platonis, ac P. Maignani adverſus R. P. Joannem Saguens Toloſæ, & Romæ olim veteranum Philoſophiæ, ac Theologiæ Profeſſorem, & Ordinis Minimorum, Siſtema Euchariſticum P. Maignani ab impugnationibus contétis in Opuſculo Dogmatico, quod nuper ſcripſit R. P. Gennarus Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter adverſus Atomos Redivivas, vindicantem Expoſtulationes, quas acceptas Patri Saguens renunciat D. Nicolaus Gennaro Meſſanenſis, Auctoris opuſculi dogmatici ex fratre nepos, & in Collegio Meſſanenſi Soc. Jeſu Sacræ Theologiæ Studens. Meſſanæ typis Vincentij de Amico 1707. in 4. In lucem etiam emiſit opus inſcriptum:

Uſura detecta in contractibus ſtricti Juris, & bonæ fidei. Rationum potius lumine, & efficaciâ, quàm numero, & extrinſecâ Auctorum probabilitate. Tomus I. in quo in mutuo, eiq; adjacentibus, Uſura humani Commercij Harpya, pallio detegitur. Ibidem apud eumdem 1702. in fol. Italicè

Il Fiore della Verga di Jeſſe Panegirico della ſagra Lettera ſcritta da M.V. a' Meſſineſi. Meſſanæ apud Biſagnium 1675. in 4.

L'Architetto Evangelico Panegirico per S. Panerazio Veſcovo, e Martire. Meſſanæ apud Dominicum Coſtam 1684. in 4.

Dal Piede il Coloſſo. Panegirico per la Glorioſa V. e M. S. Agata. Catanæ apud Paulum Biſagniū 1691. in 4. Suppreſſo nomine

Collirio agli occhi di alcuni dello Stato Eccleſiaſtico, occiecati dall'intereſſe, e dall'ignoranza; manipolato da un Religioſo Meſſineſe Maeſtro in Sacra Teologia, dell' Ordine Regale, Veridico, e Fedele de' Predicatori. Meſſanæ ex typographia Vincentij de Amico 1709. in fol.

Alia ad literatorum bonum edenda molitur: & prælo paratos habet præſertim:

De Immanitate Eccleſiaſtica Tomos Tres.

NICOLAUS MARIA SCLAVUS Meſſanenſis Sacerdos, origine Græcus, natus 3. Junij 1656. non ſine Divi Nicolai Myrenſis beneficio, ex Joanne Sclavo Cretenſi. A teneris adhuc annis literis admotus, humaniores literas, Rhetoricam, Philoſophiam, Theologiam, ac Mathematicas diſciplinas magna cum ingenij laude accepit. Amœniores etiam literas miriſicè callet, & præſertim ex naturali quadam animi propenſione, oratoriâ facultate ingenij felicitatem excoluit. Cum Muſis egregiè luſit: & literis tū græcis, tum latinis inſigniter excultus, poetica ingenij monumēta Etruſcis, Græcis, latiniſq; numeris concinnavit magno cum plauſu, ac nominis ſui opinione. Vivente Antonio Malaci avunculo, Cleri Græci in Urbe Meſſanæ Protopapa, in ipſius Antonij Coadiutorem ab eodem Clero electus eſt: at ipſo defūcto 8. Julij 1698. ad eādē Protopapæ dignitatē fuit pleniſſimè evectus, quam laudabiliter meritis, virtute, aliiſque animi dotibus latiſſimè illuſtrat. Vivit vir egregius, eruditione, & doctrinâ clariſſimus, literatis gratus, Principibus viris jucundus, & de noſtra hac Bibliotheca optimè meritus, qui nonnulla ad meam cognitionem Meſſanenſium Scriptorum notitias benignè tranſmiſit. Ipſum tacito nomine laudat Jo: Baptiſta Pacichellus *in epiſtol. familiarib. hiſt. & crud. tom. 2. pag. 195.* à quo in Indice v. Protopapas, mendosè Nicolaus Maria Silaco vocatur, ut etiam Benedictus Chiarellus *in memor. Sacris Meſſanæ pag. 10.* Edidit Italicè

Pompa Funerale, che nella morte dell' Ill. & Eccel. Sig. F. D. Giovanni di Giovanni Gran Prior di Meſſina &c. ſuo Zio gli fece celebrare il Sig. D. Domenico di Gio. e Zappata nipote dal Fratello, Duca di Saponara &c. nella Ven. Chieſa del Priorato di S. Gio. in Meſſina. Meſſanæ apud D. Antoninum Maffeum 1700. in 4. ſuppreſſo nomine.

Amore, ed Oſſequio di Meſſina in ſolennizzare l' Acclamazione di Filippo Quinto Borbone Gran Monarca delle Spagne, e delle due Sicilie. Ibidem apud Vincentium de Amico 1701. in 4. hoc opus Gallicè verſum, ac Pariſijs recuſum audio: memoratur in monumentis Gallicis Trevolcianis *an. 1701. tom. 5. pag. 172.*

Nonnulla etiam ſparſim edidit tam proprio, quàm ſuppreſſo nomine, multaque alia edenda ſperamus.

NICOLAUS MARIA SOLIMA nobilis Meſſanenſis, in patria inter Equites Militaris Ordinis, quem à Stella dicebant, recenſitus inclaruit. Vir politioribus literis inſigniter ornatus, Officinæ Academiam cum laude frequentavit, cui adſcriptus floruit. Poſt bellum Meſſanæ exortum ab anno 1678. patriâ relictâ, Romæ vixit, ibique anno 1691. Academijs Arcadiæ, & Infœcundorum adjunctus, eximij Poetæ nomen adeptus eſt. In patriam rediens anno 1702. eodem anno 7. Septembris Meſſanæ vivere deſijt. In lucem emiſit Italicè

La Verga occhiuta. Canzone. Coſentiæ apud Joannem Baptiſtam Roſſum 1671. in 8.

Il Trionfo dell'Innocenza per la vittoria ottenuta dall'armi Chriſtiane contro il Turco. Ode. In libro: *Poeſie de' Sig. Academici Infecondi di Roma per le feliciſſime vittorie riportate dall' armi Chriſtiane*. Venetijs 1684. in 12.

Rime. In libro: *Duello delle Muſe degli Academi-*

Digitized by Google

mici della Fucina. Trattenimento Terzo. Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. in 4.

NICOLAUS MARIA TEDESCHIUS nobilis Catanenſis, natus an. 1671. adoleſcens inter Hieroſolymitanos Equites adſcriptus eminuit. Humanioribus literis dicatus, præſtantiſſimo ingenio ſe munitum detexit. Inde Philoſophiæ ſtudio adhærens, in eo mirabiliter progredi viſus eſt. At cùm in Catanenſi Monaſterio S. Nicolai de Arenis Ordinis S. Benedicti, tunc graviores diſciplinæ efflorérent operâ Abbatis D. Honorati Columnæ Menenſis, ſtudiorum promotoris: & monaſticam obſervantiam ſoveret P. D. Camillus Mancinus Leontinus, tyronum tunc inſtitutor, inde ejuſdem Monaſterij, & S. Martini de Scalis Panormi Abbas, nedum doctrinâ, verùm etiam ſpiritualium rerum notitiâ, & morum ſuavitate inſignis; noſter Nicolaus, qui Cœnobium frequentabat, & animum ad literarum ſtudia, & pietatem æquè propenſum aſſervabat, ut in literaria Paleſtra, ac virtutum Scola proficeret, Sacræ Equitum militiæ nuncium remittere, & eo in Monaſterio Deo ſe dicare conſtituit. Obnitentibus patre, & conſanguineis, è paterna domo tertiò fugâ elapſus, tandem ſuorum omnium victor, ut optatiſſimum Caſinenſium inſtitutum in laudato Cœnobio amplecteretur, eidem permiſſum fuit; & ut aſceticis, ac literarijs ſtudijs impensè incumberet. Elapſo tyrocinij anno tertio, ſolemnia emiſit vota anno 1686. Gravioribus ſcientijs admotus eſt tum ſcholaſticis, tum dogmaticis; ac doctrina egregiè aſſecuta Nicolaum inter doctiſſimos inſignem reddidit: ideoque Sacræ Theologiæ Laureâ in Catanenſi Univerſitate cohoneſtatus inclaruit. Politioribus etiam literis abundè inſtructus, poetica ſtudia latinè, & Italicè non neglexit, quibus ingenij dotes latiſſimè patefecit. Sacræ quoque eloquentiæ operam dedit, & ſummi Oratoris partes expreſſit; pluries cum plauſu è ſugeſtu auditus. Dum Philoſophiam ſodales ſuos non ſine ingenij laude docebat; & à cineralibus concionibus, jam paratis, omnes ſperabant ſe emeritas laudes comparaturum; conceptam de eximio viro ſpem exturbavit terræ motus, quo Catanenſis Civitas anno 1693. everſa corruit: dum enim aeris mutandi gratia Cœnobij ſui villam incoleret, ut fractam valetudinem inſtauraret, eâ terræ trepidatione Monaſterium demolitum jacuit; ideoque ad Panormitanum Cœnobium S. Martini pertranſijt, ubi per anni circulum exemplo, literiſque præfulſit. At dum inſtabant Patres Monaſterij S. Nicolai, ut ad rudura renovandi Cœnobij rediret, ibique Scholaſticam Theologiam doceret: & Patres Monaſterij S. Martini ipſum retinere meditabantur, ut eamdem ſcientiam in Panormitano Cœnobio traderet; ad literariam litem dirimendam præceptum acceſſit Moderatorum Congregationis Caſinenſis, à quibus Romam accerſitus eſt, ut Scholaſticam, & Dogmaticam Theologiam in Romano Collegio S. Pauli doceret, juxta mentem Divi Anſelmi, quam Caſinenſes profitentur. Quâ doctrinæ profunditate, eruditione, ac plauſu hanc Provinciam ſuſceperit, ac deduxerit, clariſſimè patet tum ex Theologicis compendijs jam editis, tũ ex nominis claritate, quam ſibi comparavit apud præſtantiores viros doctrinâ effulgentes, qui Romana tunc illuſtrabant Lycæa: ac apud quamplures S. R. E. Cardinales; præſertim apud Cardinalem Bandinum Panciatichum, & Clementem XI. Pontif. Max. feliciter regnantem. Hinc meritò inter Conſultores Congregationis S. Officij adſcriptus eſt: & dum Caſinēſis Congregatio, quæ ad Prioris munus evexerat, ad Abbatis dignitatē jã extollere curabat, ab eodē Pontifice Liparenſis Epiſcopus conſecratus eſt anno 1710. Compoſitis Eccleſiaſtico, ac paſtorali zelo Eccleſiæ ſibi traditæ rebus, Romam remeavit, ubi nunc haud exiguâ æſtimatione apud omnes effulget, & ſui opinionem magis, magiſque adauget. Quæ publicæ luci conſignavit, hæc ſunt:

Scholæ Divi Anſelmi doctrina. Sivè mille, & octoginta Theſes ex Logica, Phyſica, Methaphyſica, Morali, ſeu Ethica, Theologia Scholaſtica, & Dogmatica. Ad mentem Divi Anſelmi Ordinis S. Benedicti Abbatis Beccenſis, & Archiepiſcopi Cantuarienſis. Romæ apud Joſephum de Martijs, typis Jo: Franciſci Chracas 1705. in 4.

Sacræ Doctrinæ Synopſis, in qua Univerſa Theologia tum Scholaſtica, tum dogmatica, ad Sacræ Scripturæ Auctoritatem, Pontificum Sanctiones, decreta Conciliorum, ac Sanctorum Patrum Dogmata, præcipuè verò Divi Anſelmi Ord. S. Benedicti Abbatis Beccenſis, & Archiepiſcopi Cantuarienſis collimata proponitur. Nec non ex Eccleſiaſtica Hiſtoria ſelectæ Controverſiæ ad illam ſpectantes, juxta veterum Scriptorum Fidem, Chronologiæ rationem, & criticæ Scientiæ leges excitantur, & dirimuntur. Ibidem typis Joſephi Nicolai de Martijs 1708. in 4.

NICOLAUS MARSALA Panormitanus Juriſconſultus doctrinâ excultiſsimus. Edidit

Allegationes pro Illuſtre Marchione Pallavicino contra Joannem Antonium, & Joannem Simonem fratres de Queirolo. Panormi 1671. in fol.

NICOLAUS MAUGERIUS Siculus hiſtoricus, Græcè, & latinè doctus, claruit anno 1424. Teſte L. Porcio Calbeto, ſive potius Alberto Piccolo *in Philactirio pag.* 131. & Petro Carrera *in Sicilianiſmo m. s.* apud Placidum Reinam *in not. hiſt. Meſſanæ par. 2. pag.* 221. ex Græco latinam fecit

Hiſtorialam Arcadij Imp. in urbe Theſſalonica obſeſſi.

Hiſtoriam Comitis Rogerij in Sicilia. Utrumque opus m.s. aſſervabatur in Bibliotheca Principis Melitelli.

NICOLAUS MOROUS Panormitanus Favarellæ Baro, Juris utriuſque Doctor, generis claritate, & doctrinâ præſtantiſſimus. Poeticâ etiam laude clarus, inter Academicos Reaccenſos Panormi effloruit, & apud literatos ſummâ

va-

Digitized by Google

valuit opinione. Vivebat anno 1684. Edidit

Dilucidationes ad Privilegium Regis Alphonſi, quòd Fiſcus non poſſit contra Cives Panormi principaliter agere. Panormi apud Auguſtinum Boſſium 1660. in fol.

NICOLAUS MUSSUTUS Panormitanus, natus 23. Julij anno 1609. literas ab adoleſcentia inſigniter coluit: & à poeticis ſtudijs, ac amœniorum literarum ornamento conſpicuus vixit. Muſas Etruſcas, Hiſpanas, Latinaſque impensè adamavit: ejuſque ingenij monumenta non ſine plauſu excepere ſemper viri eruditi; præſertim in Panormitana Reaccenſorum Academia, cui nomen dedit. Ob eximium ſcribendi nitorem, haud modicam æſtimationem promeruit. Arithmetices peritiſſimus, magnum ſibi nomen acquiſivit. In pingendi artificio, & in graphicè ornandis minio membranis mirum in modum claruit. His lyræ, citharæq; ſonum, aliaſque mechanicas artes addidit, quibus dedalæas admovit manus. Tandem non ſine propinati veneni ſuſpicione (ut fama divulgavit) inopinata morte ſublatus eſt 11. Januarij 1668. & in Eccleſia S. Mariæ de Miſericordia ſepelitur. Ipſum laudat Balthaſſar Falſaperla *in carmin. p.* 18. *&* 142. & Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par.* 2. *tom.* 2. *pag.* 175. *& par.* 4. *pag.* 291. Extant noſtri Nicolai vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Tom. 2. par. 2. Muſarum Sicularum. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burleſche. In par. 3. ejuſdem operis. Ibid. apud eumdem 1651. in 12.

Canzoni Sacre Siciliane. In par. 4. ejuſdem operis. Ibid. apud eumdem 1653. in 12.

Ejus operâ iterum prodijt, opus inſcriptum: *Muſe Siciliane parte* 1. *& tomo* 1. *&* 2. *della* 2. *parte*, quas locupletavit, & expolivit. Prælo paraverat.

Poeſie liriche.

Gioco Serio. Centurie di Poeſie amene.

NICOLAUS NIGIDUS v. Placidus Nigidus.

NICOLAUS PETRUS CHILLEUS ex oppido Gauteri Diœceſis Meſſanenſis Sacerdos, Pontificij Juris Doctor, ac S. Mariæ de Bonaherba Prior, Poeta non contemnendus. Floruit anno 1660. quo edidit anno

De Triumpho Nobilis, & Exemplaris Urbis, Meſſanæ, quando primùm accepit Sacram Epiſtolam à Beatiſſima Virgine Maria libros quatuor, & alia Poemata Sacra. Meſſanæ ex typographia Jacobi Matthæi 1660. in 8.

NICOLAUS RICCIUS, ſive DE RIZZO Saccenſis, Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, Sacræ Theologiæ Magiſter, vir pietate, & doctrinâ conſpicuus: inter Verbi Dei Declamatores clariſſimus. Anno 1411. ut in Bononienſi Academia Sententiarum libros explanaret electus eſt. Ab anno 1420. Siculam Provinciam rexit; in qua etiam Definitoris munere enituit. Obijt in Cœnobio Catalauniæ. De eo Ægidius Leondelicatus *in Virid. Carmelit. par.* 3. *cap.* 12. *pag.* 145. Rocchus Pirrus *in not. Eccleſiæ Agrig. pag.* 336. & Joannes Baptiſta Lezana *in annal. Carmel. tom.* 4. *an.* 1200. *n.* 3. *p.* 155. *ann.* 1421. *n.* 13. *pag.* 794. *an.* 1425. *n.* 4. *&* 8. *pag.* 804. *&* 805. qui rectè advertit, hunc Nicolaum Riccium, à Nicolao Ritzone Tholoſano, alijs Cataneſe (de quo infra) diverſum. At Saccenſem hunc, cum Catanenſe confundit: à Scriptoribus enim allatis, & infra citandis ſecernitur Saccenſis à Catanenſe, vel Tholoſano; hic etenim Saccenſis anno 1420. Catanenſis, ſeu Tholoſanus anno 1372. claruit. Edidit ex Auctoribus citatis

Sermones Quadrageſimales, quos Bononiæ habuit.

NICOLAUS RICCIUS Patritius Drepanitanus, Baro S. Joachim, vir doctrinâ, & eruditione præclarus. Natus ex Placido Riccio, & Grimaldi S. Annæ Barone, & D. Franciſca Sieripepoli, Baronis Mangiadaini primogenita, pervetuſtam nobilitatem ingenio, ac virtute adauxit. Studiorum literis admotus, poſt Philoſophiæ curſum, biennio Sacræ Theologiæ vacavit, & in utraque palæſtra doctrinâ exultiſſimus, ingenij dotes latiſſimè expoſuit. Inde Juriſprudentiam amplexus, & Doctoris laureâ cohoneſtatus, in ſupremis Siciliæ Tribunalibus cauſarum patrocinium peregit ſumma cum laude. Tribunalis S. Officij SS. Inquiſitionis hujus Siciliæ Regni Ordinarius Conſultor; ac Hieroſolymitanæ Religionis (in cujus albo fratres habuit præclariſſimos) Fiſci Patronus, & Privilegiorum defenſor, ſui opinionem excitavit. Generalis Procuratoris, ac Viſitatoris munus per ampliſſimum Motycæ Comitatum, ultrò ſibi oblatum à Magno Caſtellæ Architalaſſo Joanne Gaſpare Henriquez de Cabrera, unà cum abſolutiſſima poteſtate Magiſtratus creandi, alijſque privilegijs, anno 1689. & 1690. geſſit; ſummoque doctrinæ, & Juſtitiæ zelo adminiſtravit. Togas (ut conſtans omnium opinio ſemper fuit) etiam in primis Juriſprudentiæ ſubſellijs, mereri potius, quàm induere ſtuduit. Morum integritate clarus vivit Panormi, Majorum exempla præ oculis effulgentia inſpiciens; præſertim Ven. Innocentiæ Riccio, ex Tertio Ordine Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci (de cujus vita, & miraculis jam proceſſus Urbani VIII. Pont. Max. auctoritate conditus pro futura beatificatione, apud Sanctam Sedem pendet; ejuſque vitam edidit Petrus Tagnolettus) cujus eſt ipſe Nicolaus ex fratre nepos: & D. Catharinæ Burgio, & Tagliavia, ſanctimoniæ famâ celeberrimæ, quæ Nicolaum in ſuum nepotem aſſumpſit; eidem neptem ſuam D. Angelam Mariam Burgio, Sciridæ Baronis Primogenitam, anno 1684. nuptui tradens, Nicolai virtutem eximijs benevolentiæ argumentis proſequuta eſt. Laudes promeruit à Sanctoro Oliva in libro: *Flos Legalis n.* 20. *pag.* 16. *& in alphabetica virorum Illuſtrium corona*, à Carolo Antonio de Luca *in Specilegio de Iurium ceſſione ad Oleam quæſt.* 99. *n. final. pag.* 238. à Franciſco Petronio in libro: *Arbor decora, &*

Ful-

Digitized by Google

Fulgida, ſive Geneologia SS. Joachim, & Annæ, in epiſt. nuncup. & à Jacobo Balduccio *in obſerv. ad conſilia Ramonij adnot. ad conſil.* 1. *n.* 68. *pag.* 20. & *n.* 106. & 108. *pag.* 108. Edidit

Juridicam diſquiſitionem de Renunciatione Paragij, Deciſionibus Tribunalium M. R. C. & Conciſtorij S. R. C. Siciliæ Regni illuſtratam. Panormi ex typographia Petri de Iſola 1680. in fol.

Scripſit etiam alia prælo digna, conſtanti, & diuturno labore diligenter ex Legali Oceano extracta, nempè:

Collectanea Singularia de Concurſu Creditorum.

Collectanea Elegantiſſima de Dote, & Fideicommiſſo; quando hoc teneat ſuper dote, & quid quo ad feuda, ac ipſorum incidentia.

Collectanea Subtilia de Fideicommiſſis, & Subſtitutionibus.

Collectanea Curioſa de Fiſco, ejuſque Incorporatione, Actionibus, & Privilegijs.

Collectanea Utiliſſima de Gratijs, & Guidaticis, alijſque ſcitu dignis criminalibus.

NICOLAUS RITZONUS Catanenſis Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo. Catanenſem fuiſſe ſcribunt Petrus Lucius Belga *in Biblioth. Carmelitana pag.* 67. Poſſevinus *in appar. ſacro tom.* 2. *pag.* 492. Rocchus Pirrus *in not. Eccleſ. Catan. pag.* 84. qui etſi Petrum Lucium citet, attamen Nicolaum Bitronium vocat, ipſumque ſequitur Jo: Baptiſta de Groſſis *in Catan. Decacord. tom.* 1. *cord.* 2. *mod.* 10. *p.* 157. Siculum verò vocat Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Marian. par.* 2. *pag.* 179. & Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmelitar. tom.* 2. *lib.* 5. *n.* 3716. *p.* 1069. At Geſnerus *in Biblioth. pag.* 631. & Carolus Dufreſne *in indice Auctorum ad Gloſſarium in Script. mediæ, & infimæ latinitatis pag.* 133. & Trithemius *de ſcriptoribus Eccl. & pag.* 330. Tholoſanum dixere: ſed hic ſibi contrarius in libro *de ſcrip. Eccl. & viris illuſtr. Ord. Carmelit. apud eumdem Danielem à V. M. tom.* 2. *par.* 5. *lib.* 5. *n.* 3125. *p.* 902. natione Siculum, & Conventus Catanenſis filium dixit. Lezana *Ann. Carmel. to.* 4. *an.* 1425. *n.* 8. *pag.* 805. cum Nicolao Riccio Saccenſi confundit: Catanēſem enim, ac Saccenſem eumdem putat, à Tholoſano diverſum, ut ſupra innui. Siculus etiam Cœnobij Catanenſis, & Nicolaus Riczo vocatur ab Arnaldo Boſtio *de viris illuſtr. ord. Carmel. apud eumdem Danielem cit. to.* 2. *par.* 5. *lib.* 1. *n.* 3056. *pag.* 895. Nicolaus de Riczo Provinciæ Siculæ, & Conventus Catanenſis filius appellatur à Joanne Groſſo *in viridario Ord. B. Mariæ V. de Monte Carmelo par.* 2. apud Danielem cit. *to.* 1. *par.* 2. *lib.* 1. *n.* 628. *pag.* 143. Vir acutiſſimi fuit ingenij, ac doctrinâ inſtructiſſimus: Sacræ Theologiæ Magiſter, & Siciliæ Provincialis. Singulari laude in publico Bononienſi Lycæo Philophiam, ac Theologiam docuit. Eccleſiaſtes etiam celeberrimus magno cum plauſu conciones habuit: & nedum egregia cumulatus doctrinâ, verùm etiam & eximijs virtutibus ornatus effulſit. Claruit anno 1372. Scripſit ex Trithemio Poſſevino, Lucio, Boſtio, Geſnero, & Groſſo:

Sermones de Tempore.

Quadrageſimalem duplicem tom. II.

Sermones de Sanctis.

Marraccius edidiſſe ait, ex Paradiſo Carmelitarum,

Sermones elegantes de B. Virgine in præcipuis ejus feſtivitatibus.

NICOLAUS SACCANUS nobilis Meſſanenſis, Juriſconſultus egregius, ac doctiſſimus, Regiuſque Conſiliarius. Præfuit Magnæ Regiæ Curiæ Judex anno 1537. 1546. & ſeq; & anno 1553. uſque ad 1555. Vir ſanè integerrimus; cùm enim, ut m. ſs. nonnulla teſtantur, Joannes Vega Siciliæ Prorex, proprij filij homicidæ cauſam Nicolao patri remiſiſſet, ipſe in filium capitis ſententiam protulit. Hinc in ipſius integritatis gratiam, mortis reum libertate donavit Prorex. Scripſit

Ad Bullam Apoſtolicam Nicolai V. & Reg. Pragmaticam Alphonſi de Cenſibus Addictiones. Extant apud Petrum de Gregorio de Cenſibus. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1609. in 4. & iterum apud Franciſcum Ciottum 1622. in fol.

NICOLAUS SERIUS Panormitanus, natus 24. Februarij anno 1671. ex Petro Nuntio Serio Notario Panormitano. Patris veſtigia ſequutus inter patriæ Tabelliones non ultimum obtinet locum: eo enim in miniſterio peritiſſimus, eruditione, & doctrinâ, juxta muneris ſui partes, abundè pollet. In Regia Curia Primarum Appellationum Urbis Panormi Magiſtrum Notarium etiam agit; & in Notariorum Collegio Urbis, & Regni Cancellarium. Vivit Panormi, ipſumque laudat Antoninus Fatius *in Introd. ad inſtruc. ad artem Notariam, & tract.* 1. *cap.* 2. *n.* 2. & *cap.* 4. *à n.* 1. & Joannes Ambroſius Priaruggia *in faſciculo florum ultim. volunt. in proluſionibus.* Edidit librum inſcriptum:

Nabucodonoſor Simulacrum ab ictu Lapidis incolume. Sive Notariatus Nobilitas Invidiorum vel inter injurias firmiſſima. Panormi ex typographia Dominici Corteſij 1705. in 4.

Nunc inſtante Joſepho Papè Jampilerij Duce, Siciliæ Prothonotario, molitur *opus ad perfectum, & integrum Notariatus munus.*

NICOLAUS SERPETRUS ex oppido Raccudiæ, Sacerdos, & Eques omnigenâ eruditione refertiſſimus. Natus anno 1606. literiſque dicatus, doctrinâ inter ſcientiſſimos claruit. Thomam Campanellam virum celeberrimum præceptorem in gravioribus ſcientijs habuit, ut ipſemet fatetur *in hiſt. natur. pag.* 55. Philoſophus non vulgaris, abdita naturæ arcana perſcrutare ſummâ animi contentione ſtuduit. Poeſi, cæteriſque amœnioribus literis ornatus, inter Panormitanæ Academiæ Reaccenſos, & Officinæ Meſſanenſis literatos relatus effloruit. Nonnullas Italiæ Urbes peragravit; Venetias præſertim aliquandiu, Romam diutius incoluit, à viris doctrinâ excultiſſimis veneratus. Memoriâ egregiè valuit; ideoque multa auctorum volumina memoriæ vi retinebat, cùm vi-

ge-

Digitized by Google

geſimum ætatis annum adhuc non attigeret:ac eodem tempore quatuor amanuenſibus diverſa dictabat ; ut ipſe ſcribit *in hiſtoriæ loco citato.* Fuit à ſecretis multorum, præſertim Comitis Raccudiæ , & Principis Rocchæ floridæ Panormi; ubi non ſine veneni ſuſpicione vivis ereptum tradunt , circa annum 1664. De eo Leo Allatius in libro : *Apes Urbanæ pag.* 203. Edidit Italicè

La Fama Idillo à Pietro la Valle. Roncilioni apud Ludovicum Grignanum 1632. in 12.

Il Mercato delle Maraviglie della Natura, o vero Iſtoria Naturale. Venetijs apud Thomaſinum 1653. in 4.

Oſſervazioni Politiche , e Morali ſopra la Vita di Marco Bruto , traſportate dallo Spagnuolo. Ibidem apud eumdem 1653. in 12.

Poeſie, In libro : *Poeſie Volgari degli Accademici della Fucina Parte Terza*. Neapoli typis Ægidij Longhi 1659. in 12.

Scripſit etiam alia multa, quæ non edidit; præſertim

La Geografia.

NICOLAUS SOLLIMA Meſſanenſis , Juris utriuſque Doctor. Scripſit in Jure

Apoſtillas ad Cap. ſi aliquem , quas citat Joſephus Xibecca *in alleg. in cauſa Principatus Buteræ pag.* 62.

NICOLAUS SOLIMA alter. v. Nicolaus Maria Solima pag.92.

NICOLAUS SPECIALIS ex nobili, & perantiqua familia, patriâ fuit Netinus ex Roccho Pirro *in præf. ad Siciliam Sacram* , ubi ait : *m. s. Nicolai Specialis Netini de Rege Fiderico &c.* id ipſum habet *in not. Eccl. Syrac. pag.* 225. quamvis hunc cum alio ejuſdem nominis Siciliæ Prorege confundat, *& lib.4. de Abbatis pag.*159. *de his meus concivis Nicolaus Specialis accuratiſſimus Siculæ hiſtoriæ Scriptor.* Ipſemet Pirrus *in not.Ecclеſ.Syrac.pag.*225. hunc Siculæ hiſtoriæ Scriptorem (hujus contemplatione inter Siculos ſcriptores recenſetur) Siciliæ Proregem egiſſe ait, cujus opinionem innuit Vincentius Auria *in Chronol. Proregum Siciliæ p.* 5. Sed à verò aberravit Pirrus, nam Siculæ hiſtoriæ Scriptor non Nicolaus fuit, qui Proregis dignitate Siciliam moderatus eſt , ſed alius, de quo modò loquimur , Prorege antiquior ; hic enim floruit ſub Alphonſo Siciliæ Rege , & Siciliam rexit ab anno 1423. uſque ad 1432. ut infra oſtendam. At Siculæ hiſtoriæ Scriptor claruit ſub Friderico Siciliæ Rege , & ab eodem Friderico Legatus miſſus eſt ad Benedictum Pontif.XII. an. 1334. inſimul cum Ogerio Vizolo,& Nicolao de Lauria,ut ſcribunt Franciſcus Maurolycus *lib.5.hiſt. Sicul. pag.* 162. Joſephus Bonfilius *in hiſt. Sicil. par.1. lib.9.pag.*335. & ipſemet Nicolaus *in hiſt. Sicil. lib.* 8. *c.* 5. qui etiam *in lib.8. cap.* 2. Ætnæ incendium , quod anno 1329. exarſit , oculis ſuis uſurpaſse teſtatur . Adde,quòd Pirrus ſibi contrarius *lib. 4.de Abbatijs p.*159. de Nicolao hiſtorico ait in apoſtilla: *floruit an.* 1334. *ſcripſit à cæde Gallorum ad Friderici Regis obitum* : nempè ab anno 1282. uſq; ad 1337. at *in not.Syracuſan. pag.* 225. ſcripſerat: *Nicolaus Specialis Prorex Siciliæ literis tradidit hiſtoriam Siculam ad ſua tempora an.*1444.Hinc clarè patet Pirrum utriuſq; tempora confudiſse . Quòd autem Nicolaus, qui ad an.1334. vixit, Siciliæ hiſtoriam ſcripſerit , præter ipſiuſmet teſtimonium ſupra allatum, hoc ipſum affirmant Maurolycus cit. Petrus Carrera *in volum.* 2. *hiſt. Catan.lib.2.pag.* 334.363.546. *&* 557. Petrus Anſalonius *de ſua familia p.* 41. Antoninus etiã de Amico in calce diſſertationis *de Urbis Syracuſanæ Archiepiſcopatu*, ubi librorum indiculum appoſuit, quos edere promittebat, *pag.*64. Nicolao Seniori hiſtoriam Siculam adſcribit , ad diſtinguendum hunc à Nicolao Prorege juniore : quibus addo Jo:Baptiſtam de Groſſis *in Catanenſi decacordo tom.* 2. *p.* 51. Auguſtinum Invegium *in Carthagine Sicula pag.* 184. 207. 216. *&* 218. qui Nicolaum hiſtoriæ Siculæ ſcriptorem,ſenioris nomine citant : tandem in antiquiſſimo codice m.s. hujus hiſtoriæ,olim apud Vincentium Auriam Panormitanum , nunc verò apud Ill. D. Hieronymum Septimum Jarratanæ Marchionem, virum præclariſſimum , in operis fronte, ſenioris titulo prænotatur. Hinc eorum lapſum vides , qui Siculæ hiſtoriæ Scriptorem , Siciliæ Proregem vocant . Nicolaus itaque Specialis Senior ſcripſit

Hiſtoriam de Rebus Geſtis Siculorum ab expulſione Gallorum, ſub Friderico Siciliæ Rege , quæ cùm m.s. in Sicilia, & extra diu vagaſſet , tandem ab antiquo codice m. s. Regiæ Bibliothecæ Regum Galliæ erutam, Petrus de Marca Archiepiſcopus Pariſienſis edidit anno 1683. in fol. in libro cui titulus: *Marca Hiſpanica, ſive limes Hiſpanicus, hoc eſt Geographica , & hiſtorica deſcriptio Catalauniæ, Ruſcinonis, & circumjacentium populorum, Auctore Illuſtriſs. Viro Petro de Marca Archiepiſcopo Pariſino. Pariſijs apud Franciſcum Muguet* 1688. *in fol.* in eoq; extat à pag. 597. ſub hoc titulo: *Nicolai Specialis libri octo Rerum Sicularum ab anno Chriſti M. CC. LXXXII. uſq; ad annum M.CCC.XXXVII. nunc primùm editi ex veteri codice m. s. Bibliothecæ Regiæ.* ideoq; codices m. ſs. quos pluribus in Bibliothecis vidi, hic recenſere ſupervacaneum puto : ſolùm addam Franciſcum Maurolycum hac hiſtoriâ uſum, & in ſuo Siculæ hiſtoriæ Compendio contractam inſeruiſſe, ut fatetur loc. cit. id ipſum fecit Fazellus,ut obſervat Auctor Marcæ Hiſpanicæ in obſervatione prævia ad dictam Hiſtoriam Nicolai Specialis.

NICOLAUS SPECIALIS alter nobilis Netinus ab obitis præclarè muneribus , & à fortunæ bonis ſatis illuſtris . Vir fuit in rebus difficillimis peragendis egregiâ dexteritate munitus ; belli , paciſq. artibus inſigniter excultus. Alphonſo Regi gratiſſimus fuit, qui Siciliæ regendæ præfecit; eamque ſumma cum ſapientiæ , & integritatis laude , ac Siculorum utilitate, Proregis titulo rexit ab anno 1423. uſq; ad 1431. Ipſius prudentiam, doctrinamque ita perſpexit

Al-

Digitized by Google

Alphonſus, ut ſæpius dixerit: ſi fortè jura omnia, mores, vivendiq; leges interirent, Nicolaum ſatis eſſe, qui reficeret omnia, & integræ obſervantiæ reſtitueret: ideoque Nicolai operâ uſus eſt pro rebus graviſſimis ad Joannam Neapolis Reginâ, Romanos Pontifices, atq; ad Sigiſmundi Regis coronationẽ, quibus miſſus eſt orator. Ann. 1436. unà cum Alphonſo Rege, alijſque Proceribus in navali conflictu à Liguribus captus, honorificentiſſimè dimiſſus eſt. Plura ad patriæ ſuæ beneficiũ vel ſanxit, vel à Rege sãciẽda curavit. Non unũ oppidum ſuæ paruit ditioni: fuit etenim Dominus Paternionis, Iſpicæfundi, Caſtellucij, Granerij, Caſſibilis, Sancti Marci, Celſi, Montis Climin, & Cipullæ. Multis à Rege honoribus, ac muneribus auctus, divitiarum affluentiâ valuit. Magiſtrum etiam, ut vocant, Portulanum egit Portus Vindicaris; & à Rationibus Magiſter fuit. Tandem condito teſtamento Neti 7. idus Decembris an. 1443. ibidem deceſſit 13. Februarij 1444. & marmoreo ſepulchro conditus eſt in Eccleſia D. Franciſci, in quo hæc legebatur rudis inſcriptio, ante memorandum terræmotum anni 1693.

Magnificus Specialis heros jacet hic Nicolaus:
Trinacrijs tumulis ditior euge, lapis,
Divinos Cineres ſerva Speciale ſepulchrum,
Sicelidum ſpecimen, tam ſpeciale decus.
Neſtor conſilio; quamvis virtute Catonem,
Hunc Quintum Fabium pro gravitate puta.
Proregemque tribus luſtris videre Sicani:
Nam totidem Regis ſubſtulit ille vices.
M.CCCC.XXXXIIII. Magnificus Dominus Nicolaus de Speciali obijt XIII. Februarij.

Duas habuit filias, quas nobiliſſimè nuptui tradidit; nempè Leonoram Blaſco Barreſio, Militelli Domino, & Iſabellam Ferulæ Toparchæ. Præterea Joannem Matthæũ genuit filium, Regis Quæſtorem, & Petrum Dominum Alcami, Calatafimis, & Caſtellucij: hic enim non frater, ſed filius fuit Nicolai, ut contra Littaram *de Reb. Netinis p.* 117. & 125. ait Petrus Carrera *in fragmentis m ſs. Sicilianiſmi*: quod ex multis probat, præcipuè ex teſtamento ipſius Nicolai in tabulis Philippi Pullicini 7. idus Decembris 1443. in quo Petrus Nicolai filius appellatur. De Nicolao vide Rocchum Pirrũ *in chronol. Regum p.* 100. & *in not. Eccl. Syracuſ. p.* 225. Fazellum *de rebus Siculis dec. 2. lib. 9. cap. 9. pag.* 590. Maurolycum *in hiſt. Sic. lib. 5. pag.* 181. Vincentium Littaram *de reb. Netinis p.* 105. & 116. Antonium Panormitam *epiſt. lib. 5. pag.* 97. Pandulphum Collennucium *hiſt. Neapol. lib.* 6. Joſephum Bonfilium *in hiſt. Siciliæ par. 1. lib. 10. pag.* 374. Antoninum Amicum *in Chronol. Proreg. Sicil. pag.* 5. & 6. & Vincentium Auriam *in hiſt. Chronol. Proreg. Sicil. p. 5. & ſeq*; Noſtri Nicolai extant

Ordinationes ſuper juribus ſolvendis Officialibus Civitatis Meſſanæ factæ per D. Nicolaum de Speciali Proregem. In Capitulis Regni Siciliæ ſub Alphonſo Rege, editis Venetijs ex officina Dominici Guerræi, & Jo: Baptiſtæ fratrum 1573. in fol. *à pag.* 188. Italicè, ſed rudi ſtylo, prout ea ferebat ætas:

Capituli, e Statuti ordinati, e promulgati per lu Magnifico, e Potenti Signori Miſer Nicola Speciali Vicerè de lo Regno di Sicilia, miſo per Re Alfonſo ſopra la Reformationi de li Cabelli de la Regia Secretia de la Citate di Palermo. In prædictis Capitulis, *à pag.* 199.

NICOLAUS STIZZIA nobilis Catanenſis, Juriſconſultus doctiſſimus, natus anno 1545. eâ animi contentione graviores diſciplinas amplexus eſt, ut doctrinâ inſigniter cumulatus, poeticâ laude inclytus, egregijſq; animi dotibus munitus, ad nonnullos honorum gradus fuerit evectus. Philippi II. Catholici Regis primùm Capellanus, inde Abbas S. Philippi de Grandis an. 1579. electus eſt: & eodem anno primus Regiæ Monarchiæ Siculæ Judex Eccleſiaſticus conſtitutus fuit. Eo in munere tanta prudentiâ, pietate, ac doctrinâ claruit, ut Rex laudatus, ad ornanda eximia ejus promerita, anno 1582. Abbatem S. Mariæ Novæ lucis, & 1590. Meſſanenſem Archimandritam elegerit. Meſſanæ in Archimandritali ſede Græcorum Seminarium excitavit, ac ejuſdem jura conſtanti pectore propugnavit. Tandem anno 1593. ab eodem Rege Epiſcopus Eccleſiæ Cephalædenſis deſignatus, à Clemente VIII. Pontifice creatus eſt. Narrant, quòd ante Pontificem conſtitutus, ut examine probaretur, ejus doctrinæ præſtantia, idem Pontifex petierit: *Quæ eſt Monarchia, cujus munere in Sicilia es perfunctus? cui reſpondit: Illa, quam prædeceſſores Sanctitatis veſtræ Principibus Siculis conceſſere.* In Eccleſia moderanda, pietate, ac virtutibus effulſit; ideoque non ſine ſuorum dolore Cephalædij deceſſit 17. Februarij 1595. & in Cathedrali Eccleſia ſepultus eſt, hoc addito epitaphio.

D. O. M.

Illuſtriſsimi, & Reverendiſſimi D. Nicolai Stizzia nobiliſſimi Catanenſis, Abbatis Novæ lucis, Archimandritæ Siciliæ, & Calabriæ, Epiſcopi Cephaludenſis, miræ pietatis, integritatis, & Religionis Antiſtitis, cæteris maximis virtutibus, eccleſiaſticis dignitatibus, etiam Monarchiæ in Regno ornatiſſimi, cumulatiſſimique viri, Romæ, ac Hiſpaniæ celeberrimi, pij, optimi, vigilantiſſimi Præſulis æternâ memoriâ, ac æmulatione digniſſimi mauſoleum. Obijt XVII. Febr. an. M. D.LXXXXV. ſuæ ætatis LV. Cura alta gregis, cura ſpes inopum.

De Nicolao Stizzia vide Roccham Pirrum *Siciliæ Sacræ lib. 2. pag.* 159. & *lib. 3. in not. Eccl. Catan. p.* 92. *in not. Eccl. Cephal. pag.* 466. & *lib. 4. de Abbatis pag.* 39. & 99. Leonardum Orlandinum *in Imaginib. lib. 2. pag.* 60. Vincentium Auriam *in hiſtor. Cephal. pag.* 80. Benedictum de Paſſafiumine *de origine Eccl. Cephalæd. pag.* 77. Joannem Bapt. de Groſſis *in decacord. Catan. cord. 9. pag.* 144. Scripſit ex Petro Carrera *in hiſtor. Catanæ vol. 2. pag.* 357. Italicè

Martirio, e Traslazione di S. Agata, Poema Sacro.

Vidi etiam in fine voluminis m. s. Ludovici Parami *de Monarchia Siciliæ*, noſtri Nicolai

Digitized by Google

Tractatum, quod Clericorum exemptio, rerumque Eccleſiaſticarum ſit de Jure divino. m.s.in fol. Scripſit etiam

Epigrammata. m. ſs.ex Jo: Bap. de Groſſis *de ſcriptorib. Catanæ m. s.*

NICOLAUS SYLVATICUS Medicus. Claruit anno 1516. Ex Joanne Antonio Vander linden *de ſcriptis Medicis pag. mihi* 516. & 844. Emendavit, & edidit

Roſam Anglicam dictam, quatuor libris diſtinctam; de morbis particularibus: de Chirurgia, & Pharmacopœja, Joannis Anglici, ſive Joannis de Gandeſden. Venetijs apud Octavium Scotum 1516. in fol.

NICOLAUS TEDESCHIUS Pontificij Juris Doctor celeberrimus, anthonomaſticè vocatus, *Abbas Panormitanus*, Trithemio teſte *de Scrip. Eccleſ.* paſſim *Lucerna Juris* à doctoribus appellatus. Nicolai notitiæ juſti voluminis materiam calamo exhiberent: at juxtà inſtituti mei rationem, multa paucis contrahere ſtudebo. De viri patria longa eſſet diſquiſitio inſtituenda: Scriptorum ſententias, ac rationes breviter expendam. Lis eſt inter Panormitanos, & Catanenſes de ipſius patria. Catanenſem volunt ex nobiliſſima, perantiqua, & Catanenſi familia Tedeſchia auctores multi; præſertim Bellarminus *de Scriptoribus Eccleſiaſticis pag.mihi* 398. Joannes Trithemius *de Scriptoribus Eccleſiaſticis*, Alphonſus Ciacconius *in Vitis Pontif* Hieronymus Ghilinus *in Theatro Viror. literator. par.* 2. *pag.*101. Æneas Silvius *in Chronico de temporibus mundi pag.* 241. Ex Siculis Thomas Fazellus *decad.* 1.*lib.* 3.*cap.*1.*pag.*67. Marius Aretius *de Situ Siciliæ pag.* 23. aliique tam exteri, quàm noſtrates, quos adducunt, ac ſequuntur Petrus Carrera *in hiſtoria familiæ Tedeſchiæ*, & Joannes Baptiſta de Groſſis in libro inſcripto: *Abbas Vindicatus*. His addunt epitaphium, Nicolai tumulo appoſitum, in quo extat:

Panormi Antiſtes, & Catanenſis erat.

Ac tandem ipſius Nicolai teſtimonium, nam *in proœmio Rubricæ extra de Judicijs*, ait: *Quapropter ego Nicolaus de Tudeſcho Catanenſis.* Et alibi, ſcilicet *in repet. capit. Novit ille de Judicijs n.* 13. inquit: *Ethnici ab illo Monte Ætna, qui in veritate eſt in Sicilia, & diſtat à Civitate mea per* 14. *milliaria*, *ſcil. à Civitate Cataniæ.* Id ipſum affirmalle tradunt in epiſtola quadam ad Catanenſes ſcripta anno 1425.

At Panormitani allatis rationibus, & Scriptorū auctoritati non exigui ponderis argumenta nervosè objiciunt; Panormi etenim natum contendunt non ex nobili, ſed honeſta familia; nam Guido Pancirolus, in libro *de claris legum Interpretibus*, in vita Nicolai ait: *Obſcuris natalibus ortus*. Id ipſum tradunt Ludovicus Domenichi *in hiſt. varia lib.* 1. *pag.* 35. & Marius Cutellus Catanenſis *de donationibus tom.* 1. *tract.*1. *diſc.* 2. *partic.* 11. *n.*80. *pag.* 354. qui ſcribit: *ex vulgari familia originem trahens*. His adde Antonium Panormitam Nicolai Synchronum; hic enim in libro *de dictis, & factis Regis Alphonſi lib.* 2. *pag.* 39. teſtatur, quòd cùm Alphonſus Rex accepiſset, nonnullos Europæ Reges ad Concilium Baſilienſe Oratores miſiſſe viros nobilitate, ac potentiâ illuſtres, magnâque pompâ inſtructos; ipſe Alphonſus non viros nobiles, ſed ingenio, ac doctrinâ clariſſimos ad Concilium dirigere decrevit: & horum unus fuit noſter Nicolaus. En Panormitæ oculati teſtis verba. *Cùm audiſſet nonnullos Europæ Reges ad Baſilienſe Concilium deſtinaſſe, miſiſſeque Oratores potentes, & progenie illuſtres, magnâ cum & equorum, & comitantium pompâ, delegit ipſe è ſuis, quos ad Concilium mitteret, non quidem qui ſanguine, ſed qui ingenio, & ſapientiâ præcellerent. Hi fuerunt Ludovicus Pontanus Juriſconſultorum eo tempore facilè Princeps, & Nicolaus Siculus Archiepiſcopus Panormitanus, & hic in jure Pontificio ætatis ſuæ nemini ſecundus.* Hinc vides non ex clariſſimo Tedeſchiorum genere natum Catanæ; ſed ex Tedeſchiorum familia Panormitana, quæ honeſtis proventibus munita, ab antiquiſſimis temporibus Panormi vivit; ubi nonnulla, etſi exigua, prædia tenuit, ſuper quæ annuos reditus Panormitano Monaſterio Monialium SS. Salvatoris perſolvere tenebatur. Inter publica documenta hoc apertiſſimè firmantia legitur, Nicolaum quemdam Tedeſchium vineam unam ſitam in regione dictâ *del Padiglione* juxta Panormum, Nicolao alteri Tedeſchio nepoti legaſſe: & exinde ab Andrea Tedeſchio patre, ac legitimo adminiſtratore ejuſdem Nicolai, venditam Joanni Vivazza, ex tabulis Jacobi de Comite Panormitani 9. Septembris 1452. Quòd ſi ipſemet Nicolaus ſe Catanenſem affirmat, ut reſpondent Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Panor.pag.*163. & Franciſcus Baronius *de majeſtate Panor. lib.*3. *cap.* 8. *pag.* 136. ad eam reſpexit conſuetudinem, quâ S.Benedicti religioſa familia alumnis ſuis cognomen imponit ab urbium nuncupatione; ubi monaſticum habitum accipiunt, quam conſuetudinem huc uſque vigere ſcimus: at certò certiùs eſt Nicolaum regularem diſciplinam Catanæ amplexum fuiſſe, ut ipſemet teſtatur *cap. cauſam de Judicijs n.*8. aitque: *Eccleſia Catanenſis, ubi ego habitum à pueritia ſuſcepi D.Benedicti*: quod ultrò fatentur Petrus Carrera *cit. pag.*80. & de Groſſis *cit. cap.* 10. *pag.* 115. Ideoque ab urbe Catanæ ſibi cognomen aſſumpſit, dictus meritò, Monochorum more, Nicolaus à Catana, vel Catanenſis: idque Scriptores decepit, qui hanc conſuetudinem non advertentes, Catanæ natum exiſtimavere. Addunt, & Panormitani, quòd forſan Nicolaum gloriolæ ſtimulus impellere potuit, ut ſe illius Urbis civem profiteretur, ubi nobiliſſima Tedeſchiorum familia efflorebat, ut ex ea progenitum crederetur. Nec deſunt illorum exempla, qui humili loco nati, in alienam familiam nobilitate refulgentem, ſe ipſos intromittere ſint auſi. Conſule Valerium Maximum *lib.*9.*cap.*15. per totum, cui & recentiora exempla addere quiſque poſſet. Ad prætactam conſuetudinem Monaſticam re-

Digitized by Google

reſpexiſſe volunt auctorem epitaphij eò in carmine ſupra allato: *Panormi Antiſtes, & Catanenſis eras.* Cui accedit, quòd epitaphium, Nicolai Sarcophago additum fuit poſt multos annos ab ejus morte, nam in urna marmorea antiqua (cui ſacrificium Veneris inſculptum, teſte Georgio Gualterio *in Siciliæ tabulis pag.* 94.) conditus eſt; & in ejuſdem operculo recentiore, characteribus novis inciſa ſpectatur Inſcriptio. Hoc verò apertiſſimè intuentium oculis patet: multaque enim epitaphia Archiepiſcoporum ejuſdem temporis circumſpectantur Panormi in Sacello, ubi Nicolai exuviæ jacent, diverſiſſimè inſculpta: quòd obſervavit Vincentius Auria *in Chronologia Archiep. Panorm. in fine hiſtoriæ Crucifixi Eccleſiæ Panor. ex tertia editione pag.* 206. Id verò firmatur ex Pancirolo *de claris legum Interpretibus*, ubi in vita Nicolai ait: *ſed ejus ſepulchrum, & epitaphium nullum apparet*: nullum etenim poſt ejus obitum appoſitum, ſed multos poſt annos excitatum. Epitaphium verò non Panormitani incidi curarunt, ut Carrera *cit. pag.* 61. & Hieronymus Raguſa *in Siciliæ Biblioth. vet. pag.* 195. falsò tradunt, ſed non una conjectura validiſſimè ſuadet, à Joanne Paternione Catanenſe Archiepiſcopo Panormitano (anno 1507. claruit) editum: hic enim cùm multa è marmore ornamenta fabrefacta tum in Cathedrali Eccleſia Panormi, tum in Epiſcopio, tum denique in Eccleſia, & ædibus Baidæ, & alibi condidiſſet, ſepulchrum Anteceſſoris Nicolai excitavit, & inſcriptione inſignivit. At Panormitana Nicolai patria à Panormitanis, multis fulcitur rationibus, præſertim ipſius Nicolai teſtimonio; ipſe enim *in conſilijs* editis Lugduni ann. 1537. *par.* 2. ita ſe ſubſcripſit, nempè *in conſil.* 72. *Nicolaus de Tudeſchis Abbas Siculus Panormitanus*: *& in conſil.* 52. 74. 75. *&* 77. *Nicolaus Abbas Siculus Panormitanus*. Accedit, & nomen, quo ab omnibus anthonomaſticè paſſim vocatur *Abbas Panormitanus*; & operum ſuorum inſcriptio eodem nomine inſignis. Hæc autem appellatio originem trahere haud potuit, niſi ab ejus ortu in Urbe Panormi: Nicolaus enim Abbas Maniacenſis renunciatus à Martino V. Pontifice 10. Januarij 1425. ut ipſemet fatetur *in cap. cum olim initio de dolo, & contumacia*; ex tunc vocatus ab omnibus Abbas Panormitanus: nempè multos ante annos, quàm ad Archiepiſcopalem Sedem Panormitanæ Eccleſiæ fuerit evectus anno 1434. quod ex ſubſcriptionibus in prædictis Conſilijs, ante Archiepiſcopalem dignitatem ſcriptis, clariſſimè patet. Maniacenſis autem Abbatia, non Panormi ſita eſt, ut falsò Bernardus Colnago apud Carreram *in hiſtor. Catan. vol.* 2. *pag.* 119. *&* 145. & L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. Auct. Eccleſ. tom.* 12. *cap.* 4. *pag.* 98. ſed longè ab Urbe Panormi diſtat, in Meſſanenſi Diœceſi ad Montis Ætnæ radices, ex Aug. Oldoino *in addict. ad Ciacconium tom.* 2. *pag.* 943. de Groſſis *cit. pag.* 117. Franceſco Privitera Catanenſe *in ann. Catan. pag.* 185. ut ſine controverſia liquet. Hic verò advertendum, Carreram in libro *familię Tedeſchiæ pag.* 64. & de Groſſis *pag.* 95. pro Catanenſibus adduxiſſe Petrum Ranzanum Panormitanum, quem (*in tom.* 8. *m.s. Annal. lib.* 4. in Bibliotheca Cœnobij Panormitani S. Dominici aſſervato) ſcripſiſſe tradunt, quòd Nicolaus fuerit Siculus Catanenſis: at egomet librum proprijs oculis luſtravi, & in allato codicis loco non *Siculus Catanenſis* obſervavi, ut falsò teſtantur, ſed *Nicolaus Tudiſchus in Siciliæ ortus*: nec aliud de ejus patria. Pro Panormo tandem nonnulli militant Scriptores, qui Nicolaum Panormi exortum affirmant; inter hos Leander Albertus *in deſcrip. Siciliæ pag. mihi* 47. Chriſtophorus Scannellus *in Chron. Siciliæ*, Joſephus Carnilivarius *in hiſt. Siciliæ lib.* 2. *pag.* 249. Secundus Lancellottus in libro: *L' Hoggidi par.* 2. *diſin.* 6. *pag.* 118. Bartholomæus Cepolla *de verb. ſignif. in ſummar. legis* 147. *n.* 7. *pag.* 653. Joannes Baptiſta Zilettus *in indice Doctorum* edito Venetijs 1566. Gabriel Bucellinus *in* 2. *par. annal. Benedictin. an.* 1422. *pag.* 83. Gonzalus de Illeſcas *in hiſtor. Pontif. par.* 2. *lib.* 6. *cap.* 12. *pag.* 42. Hieronymus Piperus apud Hyacinthum Giminam *in elogijs Accad. Incurioſorum Roſciani par.* 2. *pag.* 62. Franciſcus Strada *in Glorijs Aquilæ Triumphantis pag.* 544. *& in epiſt. nuncupatoria libri inſcripti, Vincentia Victus Petri Poſſini Panormi recuſi pag.* 8. Quibus addo Siculos, ac Panormitanos Auctores id ipſum confirmantes: hi ſunt Joannes de Honofrio *in orat. pro ſtudiorum inſtauratione pag.* 10. Franciſcus Baronius *de majeſt. Panorm. lib.* 3. *cap.* 8. *pag.* 136. Rocchus Pirrus *in not. Eccleſ. Panorm. pag.* 163. Auguſtinus Inveges *in appar. tom.* 2. *annal. Panor pag.* 71. Joannes Jacobus Adria *in topographia Vallis Mazariæ* apud Joannem Vigintimillium *de Poetis Siculis Bucholicis cap.* 48. *pag.* 437. Joſephus Centorbis relatus à Philadelpho Mugnòs *in Theatro Genol. par.* 3. *pag.* 465. Petrus Antonius Tornamira *in Proſapia S. Roſaliæ pag.* 170. *in origine Congreg. Caſinenſis pag.* 236. 480. *&* 526. *& in Patriarchatu S. Benedicti pag.* 234. Seraphinus à Panormo *in declarat. arboris monaſtici pag.* 33. *&* 175. Alphonſus Salvus *in Proſis pag.* 25. Hippolytus Maja *in obſerv. ad Bullam Clementis VIII. pro Parochijs Panor. obſer.* 1. *n.* 52. *pag.* 14. Vincentius Auria *in Roſa Cæleſti pag.* 29. *& in Chronol. Archiep. Panor. pag.* 205. Gregorius de Auguſtino *de rebus Siculis lib.* 1. *cap.* 17. m. s. in Bibliotheca Cœnobij S. Zitæ Panormi, alijque.

At his de Nicolai patria delibatis, (multa enim ad hæc pleniùs diſquirenda proferre poteram) ad alias ejuſdem notitias progrediar. Anno 1400. ætatis ſuæ decimo quarto, Monaſticum S. Benedicti inſtitutum amplexus eſt Catanæ in Cathedrali Eccleſia D. Agathæ, ut ipſemet fatetur *in Repet. cap. cauſamque de Judicijs n.* 8. non in Catanenſi Cœnobio S. Mariæ Novæ Lucis, ut Aloyſio Lello placuit *in hiſtor. Eccleſ. Montis regalis par.* 2. *pag.* 21. Studijs addi-

ctus, ob ingenij excellentiam, & ſubtilitatem, ac admirandam oris eloquentiam, inter Doctiſſimos Philoſophos, ac Theologos recenſitus eſt. Anno 1414. Catanenſis Eccleſiæ Canonicus declaratus fuit: exinde ut ſingulares ingenij dotes impenſiùs exerceret, Bononiam miſſus eſt, ubi Juriſprudentiæ operam dedit, & doctrinâ mirum in modum cumulatus enituit. Ideoque adhuc diſcipulus, ab illius Academiæ Moderatoribus cum eximijs aliquot viris electus fuit, ut ejuſdem Athenæi privilegia recognoſceret, eo aſſerente *in cap. finali n.3. ne Clerici*. Pontificia Jura ab Antonio de Butrio didicit, ex Philippo Labbæo *de Script. Eccleſ. tom. 2. pag.* 112. & Lud. Morerio *in dict. tom. 2. pag.* 85. & à Franciſco Zabarella, teſte Joanne Fichardo *in vitis Juriſconſ. pag.* 25. Hic autem cum multa in Nicolai beneficium edidiſſet benevolentiæ argumenta, ad Cardinalis dignitatem evectus, doctorali laureâ Nicolaum cohoneſtavit. Cùm autem doctrinâ cumulatiſſimus ſupra omnes undique celebris emineret, primum in Catanenſi Academia ſacras ſanctiones interpretatus eſt, ex Hieronymo Raguſa *in Siciliæ Bibliotb. veteri pag.* 196. inde ad Senenſium Lycæum accerſitus anno 1421. ut Pontificia Jura publico ære doceret, eo in munere per annos tredecim magno cum plauſu, & Auditorum frequentiâ refulſit. Tunc à Martino V. Pont. Abbas S. Mariæ Maniacis, in Meſſanenſi Diæceſi ad Ætnæ radices, electus eſt 10. Januarij 1425. ut ipſemet Nicolaus ait *in cap. cum olim de dolo, & contumacia cap.* 7. non S. Agathæ, ut habent Labbæus, Morerius *loc. cit.* & Henricus Wharton *in appendice ad hiſtor. literariam Guilelmi Cave pag.* 70. Inde Parmæ vocatus ſexennio Pontificias etiam Conſti tutiones in illius Athenæo, haud minori plauſu, publicè docuit. Tandem in Bononienſi Academia id ipſum præſtitit, addito ſtipendio 800. aureorum. Honoribus ſatis maturus à Martino V. Romam evocatus, Romanæ Rotæ, & Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditor conſtitutus eſt: & ab Eugenio IV. Apoſtolicus Referendarius renunciatus. Alphonſo Siciliæ Regi etiam gratiſſimus fuit, à quo Regius Conſiliarius electus, & 150. auri uncijs ſingulis annis perſolvendis ex Regia Secretia Panormi donatus. Ab eodem Rege, & ab Apoſtolica Sede Judex Delegatus in difficilimis controverſijs conſtitutus, ſingulari doctrinâ ſe ornatum oſtendit. Tandem ab ejuſdem Regis munificentia Archiepiſcopus Panormitanus deſignatus, anno 1434. ab Eugenio prædicto conſecratus eſt. Multa in Eccleſiæ ſibi creditæ bonum patravit, & obtinuit. Ad Baſilienſe Côcilium cum Joanne Cardinali Tarentino Orator Miſſus ab Alphonſo Rege, in eo, teſte, præter alios, Henrico Wharton *loc. cit.* dicendi copiâ, verborum gravitate, reconditâ Juris Canonici ſcientiâ, & nominis auctoritate, principem inter omnes locum tenuit. Sed exinde corrupto Concilio ob fœdiſſimas contra Pontificiam auctoritatem ſententias, ab Eugenio IV. Apoſtolicæ Sedis Orator adlectus eſt, ut Concilij diſſolutionem curaret; ejuſque operâ diſſolutum fuiſſe tradit S. Antoninus Archiep. Florentinus *in Chron. par.* 3. *tit.* 22. *cap.* 10. §. 4. & magnâ ingenij ſubtilitate, & eloquentiæ vi Pontificis auctoritatem egregiè propugnavit, ut ait Pancirolus *loc. cit.* ex Ænea Silvio; cui Bzovium *ad ann.* 1439. *n.* 7. addo, & Petrum Poſſinum *in Vincentia victo cap.* 11. *pag.* 192. & *ſeq.* Conſtanti etiam pectore navavit operam, ne Presbyteri in Epiſcoporum vacantia loca ſuccederent ad deciſiva vota pronunciada, teſte Ænea cit. & Bellarmino *de Script. Eccleſiaſt. pag.* 394. cû alijs. Immutatâ Côcilij facie, dum ejuſdem Patres deponere è Pontificia Sede Eugenium temerè meditabantur, noſter Nicolaus Alphonſi Regis juſſu, à Concilio receſſit, ex Hieronymo Surita *Annal. Aragon. lib.* 15. *cap.* 1. & Pancirolo. Eo igitur tempore, quo aberat à Côcilio Nicolaus, per ſūmam audaciam Eugenium Pontificia auctoritate expoliatum definiere Patres; & Felicem V. ad Pontificatus apicem evexere. Sed ad Concilium redire coactus, Alphonſo Rege impellente, ejuſdem nomine Felicem veneraturus, Baſileam adijt, Felici adhæſit, ut Regi morem gereret, qui & ipſe Eugenio infenſus, Antipapæ acceſſit, ex Ænea cit. & Amadeo Pacifico *pag.* 131. & 132. apud de Groſſis *in Abbate Vindicato pag.* 47. & 48. Felix verò, non in mercedem iniquitatis, ut ſcripſit S. Antoninus *in Chron. cit.* ſed in egregiæ doctrinæ, & meritorum præmium, ad Cardinalatus dignitatem Nicolaum extulit, ut Amadeus Pacificus *pag.* 178. *n.* 5. apud de Groſſis *cit. pag.* 69. Wharton *loc. cit.* & Thomas Strozzi *in Controverſia Conceptionis par.* 2. *cap.* 14. *pag.* 94. ſcribunt. Cardinalis titulo SS. Duodecim Apoſtolorum fuit 12. Novembris 1440. electus, ex Alphonſo Ciacconio *in Vitis Pontif. tom.* 2. *pag. mihi* 943. & Honuphrio Panvino in libro: *Romani Pontifices pag.* 299. aliiſque. Etſi ab Antipapa Felice creatus, qui quatriennio poſt Nicolai mortem, anno 1449. Pontificiam dignitatem depoſuit; attamen Nicolaus V. Pont. Max. qui Eugenio ſucceſſit ne dum Cardinales ſuperſtites à Felice Antipapa creatos confirmavit, ut ait Panvinus *cit. pag.* 303. S. Antoninus *loc. cit.* & Oldoinus *in Atheneo Romano pag.* 507. & *in addit. ad Ciacconium tom.* 2. *pag.* 943. verum etiam omnia Felicis acta confirmavit, & collatas ab ipſo dignitates ratas fore decrevit, ex Bulla edita 15. Junij 1449. apud Bzovium *annal. Eccl. tom.* 15. *ann.* 1449. *n.* 4. Hinc deducendum, quòd etſi eo tempore jam defunctum ſcimus Nicolaum, attamen creationis ſuæ decretum, ex bulla ſubſequuta confirmatum fuit. A Felice V. Legatus à latere in Germaniam miſſus eſt, Morerio *cit.* teſte. Panormum è Baſilienſi Concilio regreſſus, dum Eccleſiam ſuam ſummâ vigilantiâ moderabatur, Generalibus Siciliæ Comitijs præfuit anno 1440. in quibus Alphonſus Rex feuda à Regni Præſulibus, & Baronibus poſſeſ-

ſa

Digitized by Google

ſa vel confirmavit, vel iterum conceſſit. Anno 1445. eidem Regi imperterritè ſe oppoſuit, qui Eccleſiaſticorum bona, & beneficia bellorum ſumptui obſtricta contendebat: etenim id fieri illicitum, dicebat Nicolaus, inconſulto Pontifice. Demum eodem anno menſe Julio, ex Pirro *cit.* vel 24. Februarij ex Carrera *cit. pag.* 102. & de Groſſis *cit. pag.* 123. Panormi deceſſit: at non peſte affectus, ut perperam Henricus Wharton *in append. ad hiſt. literar. Guilelmi Cave pag.* 71. & L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. Auct. Eccleſ. tom.* 12. *cap.* 4. *pag.* 98. eo enim anno nullum peſtis veſtigium fœdaſſe Panormum pro certo certius habemus. Nonnullos poſt annos marmoreo ſepulchro cohoneſtatus eſt, in cujus operculo hæc inſculpta legitur inſcriptio.

Morte tua Canon, & Leges, & Jura Quiritum
Occubuere, jacent hoc tumulata loco.
Tu Nicolaus eras Tudiſco ſanguine natus,
Panormi Antiſtes, & Catanenſis eras.
Eugenio, & Baſila diſcordi pace ruebat
Noſtra fides, ſteterat te Duce Concilium.
Nominis, & Tituli cumulos, & laudis adeptus,
Unde tuum texit Rubra Thiara caput.
Obijt anno M. CCCC.XXXXV.

Hinc corrigendus Philippus Labbæus *in SS. Patrum Biblioth. Chronologica pag.* 277. qui anno 1443. obijſſe tradit. Nonnulla ſunt edita honoris argumenta, quæ Nicolaum emeritis laudibus extollunt, ejuſque excellentiam teſtantur. Inter alia æreus nummus, in cujus antica parte Abbatis noſtri effigies ſpectatur, in poſtica verò Trutina, Juſtitiæ, virtutiſque ſuæ teſtis. De eo Mauritius de Gregorio in libro: *Condottiero del Predicatore tract.* 6. *pag.* 266. Carrera *cit. pag.* 78. & de Groſſis *cit. pag.* 35. Pulcherrimum Nicolai ſimulachrum in Bononienſi Cœnobio Ord: S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, ſub S. Proculi nomine, demiratur, ut habent Victorinus Aucellus *in Itinerario* apud Petrum Ant. Tornamiram *in Origine Congreg. Caſinenſ. lib.* 2. §. 15. *pag.* 236. & Bernardo de Montfaucon *in Diario Italico cap.* 27. *pag.* 398. Alia ex pario marmore ſtatua, licèt non integra, ſpectabatur Panormi in ornatiſſimis ædebus Marci Getij Cathedralis Eccleſiæ Panormitanæ Canonici, teſte de Groſſis *cit. pag.* 36. & 37. De noſtro Nicolao innumeri Auctores edidere multa, quos (præter ſupra allatos) habes apud Rocchum Pirrum *in not. Eccleſ. Panor. pag.* 163. Petrum Carreram *in hiſt. familiæ Tedeſchiæ lib.* 2. *per totum*, & Joannem Bapt. de Groſſis in libro, cui titulus, *Abbas Vindicatus, ſive Nicolai de Tudiſchis vita, edita Florentiæ* 1651. in qua nonnulla Nicolai gloriam obumbrantia diluere conatur. His adde Aubertum Miræum *in auct. de ſcript. Eccleſ. pag.* 267. & Joannem Baptiſtam Catalmajum *in Sintaxi Auditorum Sa. Rotæ Romanæ.* Quæ dilucidè, doctè, & eruditè edidit noſter Abbas hæc ſunt:

In quinque Decretalium libros Commentaria. Omnes hic horum editiones recenſere non vacat: præcipuas tantùm indicabo. Prodiere Venetijs apud Juntas 1588. in 4. & 1582. & 1592. in fol. cum alijs Nicolai lucubrationibus octo tomis comprehenſa. Lugduni 1527. 1534. 1537. Cum addictionibus Alexandri de Nevo. Ibidem 1549. 1578. & 1586. in fol. in ſex Tomos diſtributa. Cum addictionibus Zachariæ Ferrerij Vicentini, Taurini apud Nicolaum de Benedictis 1517. Parmæ typis Bernardini Macrini 1569. in 4. In compendium contraxit hæc Commentaria Hieronymus de Ferrarijs Ordinis Prædicatorum. Venetijs apud Michaelem Tramezinum 1564. in 4. ex Ambroſio Altamurano *in Biblioth. Domenic. pag.* 391. & Fontana *in Biblioth. legali par.* 2. *pag.* 341. & 374.

Commentaria in Epiſtolas Clementinas, & earum Gloſſas. Pariſijs 1516. in 8. ex Bibliotheca Claſſica Draudij *pag.* 668. & Geſnero *in Biblioth. pag.* 633. qui, & m.ſs aſſervari addit in Biblitheca Imperiali in fol. Venetijs 1571. in fol. ex recognitione Leonardi à Lege J. C. Mãtuano Ibidem apud Juntas 1617. Lugduni 1584. & 1586. ex Du-Pin *in Biblioth. cit.* & alibi cum Commentarijs in libros Decretalium.

Conſilia CCXXVI. non 118. ut habet Wharton, & Du-Pin *loc. cit.* nec 104. ex Trithemio, & Geſnero *in Biblioth. pag.* 633. & Oldoino *in Athenæo Romano p.* 508. Tomis duobus comprehenſa, Lugduni typis Joannis Criſpini 1537. in fol. & alibi ſæpius cum Commentarijs Decretalium.

Quæſtiones VII. ſubtiliſſimæ unà cum Conſilijs editæ ſunt Lugduni 1584. & 1586. in fol. ex Bibliotheca Claſſica Draudij *pag.* 684. Venetijs 1571. Ibidem apud Juntas 1617. Aliquæ ejuſdem Quæſtiones extant in volumine inſcripto: Quæſtiones Juris Variæ, & Selectæ. Coloniæ 1570. in fol. & Lugduni 1572. in fol.

Repetitio in Cap. per tuas de Arbitrijs. Typis tradita cum Commentarijs Decretalium, & in volumine ſecũdo operis inſcripti: *Repetentium in univerſas ferè Juris Canonici partes, materiaſque.* Venetijs 1587. Antuerpiæ 1615. & Coloniæ 1618. & 1650. ex Fontana *in Bibliotheca legali pag.* 157. & 374.

Proceſſus Judiciarius, ſive Practica in omnibus ferè Curijs obſervari ſolita. Prodijt in 4. ex Geſnero cit. & cum Commentarijs allatis. Ex Leonardo Cimino in libro *Sol Ritus p.* 163. *n.* 61. Rithum Regni Siciliæ, qui modò in omnibus Siciliæ Curijs viget, noſter Nicolaus, Alphonſo Rege inſtante, condidit.

Theſaurus ſingularium in Jure Canonico Deciſorum, conſcriptus in Concilio Baſilienſi, & ſecundum ordinem alphabeticum pro faciliori uſu diſpoſitus. Ex Trithemio *de ſcript. Eccl.* Wharton, & Labbæo *cit.*

De Concilio Baſilienſi Tractatus. Pariſijs, ex Bibliotheca Exotica *pag.* 467. & Bibliotheca Claſſica *pag.* 675. Hujus etiam meminere Geſnerus *in Biblioth. pag.* 633. Bellarminus *de Scrip. Eccl. pag.* 394. & Oldoinus *in Athenæo Romano pag.* 508. & *in addit. ad Ciacconium to.* 2. *pag.* 943. Sed liber hic à Sacra Congregatione Indi-

di-

Digitized by Google

dicis prohibetur, *ut ex Indice librorum Probib. pag.* 62. patet. Nicolao Simeoni etiam adſcribunt, teſte Fontana *in Biblioth. Legali par.2.pag.* 292. Prodijt etiam à N. Gerbais Doctore Sarbonico in Gallicam linguam verſus, ut Du-Pin *in Biblioth. cit.* tradit.

Tractatus de Auctoritate Papæ, & Imperatoris, & ſeritate, & Inſtitutione Conciliorum Sacrorum, præſertim Baſilienſis, cum annexione quorumdam dubiorum, & caſuum. Lugduni 1517. in 8. Geſnero teſte aſſervabatur etiam m. s. apud M. Dreſſerum cum alijs Panormitani libris; & omninò diverſus eſt à præcedenti libro.

Commentarium inchoatum in Decretum, ex Geſnero *cit.* ſed nunquam ſe vidiſſe fatetur Bellarminus.

Quæſtio quædam in Parmenſi Gymnaſio diſputata. Prodijt unà cum Repetitione in cap. Per tuas, Commentarijs in Epiſt. Clementinas, & Practica. Lugduni 1587. in fol. *ex Bibliotheca Claſſica* Draudij *pag.* 710. *& Biblioth. Exotica pag.* 579.

Diſputationes Variæ. Ex Trithemio, Geſnero, & Oldoino.

Deciſiones Rotæ Romanæ. Inter Deciſiones Rotæ, ex Fontana *cit. pag.* 373. & Jo: Bapt. Catalmajo *in Syntaxi Sacræ Rotæ Romanæ Auditorum.*

Concluſiones Gloſſarum Clementinarum. Extant m. ſs. in Bibliotheca Imperiali, ex Geſnero *cit.*

NICOLAUS TERRANOVA Drepanenſis, Ordinis Prædicatorum, vir morum integritate perilluſtris, ac doctrinâ clariſſimus: fuit etenim Sacræ Theologiæ Magiſter ſcientiſſimus, nulli ſecundus, & Eccleſiaſtes diſertiſſimus. In Cœnobio Sancti Dominici Panormi graviores diſciplinas, Regentis munere docuit. Apud Alphonſum Neapolis, & Siciliæ Regem magnâ æſtimatione valuit, cui à confeſſionibus fuit. In Sicilia præfuit Ordinis ſui Provincialis. Celebris claruit anno 1445. Immatura ejus mors ſummo dolore Alphonſum affecit, quem ut aliquantulum leniret, magnificentiſſimo funere virum egregium cohoneſtatum voluit. Ad plenam ipſius laudem juvat hìc Petri Ranzani Panormitani, Epiſcopi Lucerini, verba exſcribere, qui *in annal. Mundi tom.* 8. *lib.* 42. m. s. in Bibliotheca Cœnobij Panormitani S. Dominici, ait: *Nec pretermittendus eſt mihi Nicolaus Siculus Drepanitanus cognomento Terranova Ord. Predicatorum, vir peracuto ingenio, & memoria ſingulari, unuſque Theologorum hujus temporis eruditiſſimus: nemo in diſputando vel vehementior, vel copioſior, & acutior eo exiſtimatus eſt. Eam ob rem Alphonſus Rex miro eſt ipſum honore proſequutus, mirificèque dilexit. Cum autem ageret cum Eugenio Põtifice, ut Capuanæ præficeret Eccleſiæ, immaturâ morte correptus deceſſit. Perhibent nõnulli viri graviſſimi, Paulum Venetum, de quo dictum eſt, nonniſi Nicolai hujus præſentiam reformidaſſe, quoties ei eſſet de gravi aliqua re publicè diſputandum.* Hæc Ranzanus. Emeritis laudibus ipſum etiam exornant Leonardus Orlandinus *in deſcrip. Drepani pag.* 53. Leander Albertus *in deſcrip. Siciliæ pag.* 52. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 546. Chriſtophorus Scannellus *in chron. Siciliæ*, Joannes Lopez *in hiſt. Domin. par.* 5. *lib.* 2. *cap.* 60. §. 1. ex Italica verſione Petri Patavini, & Vincentius Nobilis *in Theſauro abſcondito de Virgine Deipara Drepanitana cap.* 23. *pag.* 780. qui ex Ranzano ſcripſiſſe ait

De Immunitate Eccleſiaſtica Tom. I.

De Poteſtate Papæ Tom. I.

Hieronymus Raguſa *in Elogijs Siculorum pag.* 193. & iterum *in Siciliæ Biblioth. Veteri pag.* 193. ſcriptis mandaſse tradit ex Orlandino:

In Epiſtolas D. Pauli Tomos II.

Sermonum Tom. I.

Sed apud Orlandinum hæc non invenies; ideoque ab alio hoc accepiſse credendum.

NICOLAUS TOSCANUS Erycinus, Ordinis Prædicatorum, muſices peritiſſimus, eo naturæ dono ditatus eſt, ut omnimodam vocis modulationem, à muſices arte expetitam, ad miraculum eliceret: & quoquò vellet vocem inflecteret; adeo ut organum in pectore reconditum aſservare videretur. Poſtquam Italiam peragraſset, & in ſui admirationem traxiſset, ſenio gravatus, ſuum Erycis Cœnobium repetijt, ibique deceſſit anno 1505. ex Roccho Pirro *in not. Eccl. Mazar. pag.* 564. & 569. quem ſequitur Hieronymus Raguſa *in elogijs Siculor. pag.* 198. *& in Siciliæ Biblioth. Veter. pag.* 200. at veriùs è vivis abijt anno 1605. ex Antonio Cordici *in hiſtor. m. s. Erycis*, *lib.* 2. *cap.* 15. cujus authographum Panormi ſervatur ab Alberto Palma Erycino. Edidit

Libros de Rebus Muſicis.

Hìc advertendum ex Cordici citato, quòd in operum fronte, Nicolaus ſe Drepanenſem dicit, at id forſan effecit, utpote Cœnobij Drepanenſis filius, Fratrum more.

In libro: *Infidi lumi Madrigali a* 5. *voci di diverſi Autori Siciliani.* Panormi apud Joannem Bapt. Maringum 1603. in 4. extant aliqua noſtri Nicolai.

NICOLAUS VALLA ſive LA VALLE Agrigentinus, Ordinis Conventualium S. Franciſci, Theologus præſtantiſſimus, & in ſacris, ac humanioribus literis verſatiſſimus. Doctrinam adoleſcens è Romanis Scholis exhaurire ſtuduit; ibique literarijs exercitationibus ingenium expolivit; & coram Alexandro VI. Pontifice egregias ipſius dotes magna cum laude patefecit. In nonnullis etiam Italiæ, & Siciliæ Civitatibus ejus doctrina, eruditio, & eloquentia refulſit, ut ex ipſius epiſtola data in oppido Petræpertiæ ad Chriſtophorum Schobarum Canonicum Agrigentinum, compertum eſt, eamque leges in ejuſdem Schobaris opuſculis *pag.* 6. & in reſponſione ejuſdem Schobaris ad Nicolaum data in oppido Galliani 8. Kal. Iunij 1510. eumdem Nicolaum Sacrarum Literarum Profeſsorem, & Concionatorem præſtantiſſimum vocat, ejuſque eruditionem extollit; & humaniores literas ſub Petræpertiæ Domino, Literatorum Mœcenate, docere in-

quit.

Digitized by Google

nuit. In laudati Schobaris opuſculis *pag.* 6. extat & alia epiſtola Joannis Antonij Saloniæ ad ipſum Nicolaum, in qua Vallam vocat Sacræ Theologiæ Magiſtrum, prædicatione exercitatum, celebris eruditionis virum, ac ſapientiſſimum; eique nonnulla dubia grammaticalia mittit, ex quadam epiſtola Nicolai ad Schobarum exorta, ut eruditione ſua difficultates diſſolvat. Poeticâ etiam laude claruit, ex indice Poetarum Siculorum, quem ſuo de Poetis libro præfixit Joannes Vigintimilius. Tandem meritis plenus Epiſcopus titularis Madaurenſis in Africa electus eſt 11. Auguſti 1525. De eo præter allatos Auctores, Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Agrig. pag.* 331. Philippus Cagliola *in manifeſt. Provinciæ Sicil. Ord. Minorum Convent. explor.* 3. *manif.* 3. *pag.* 109. *& explor.* 6. *manif.* 13. *pag.* 185. & Lucas Wadingus *in annal. Minor. an.* 1525. *n.* 30. Edidit

Gymnaſtica literaria. Præludium octo partium orationis. De Nominum declinationibus. De generibus nominum. Venetijs apud Lazarum de Soardis 1516. in 4.

Vocabularium vulgare cum latino. Ibidem apud eumdem 1516. in 4. Hic advertendum, quòd Geſnerus *in Biblioth. pag.* 634. & Petrus Angelus Spera *de nobilit. Profeſſor. Grammaticæ lib.* 4. *pag.* 242. tradunt, Nicolaum Vallam Florentinum Vocabularium vulgare cum latino appoſito Venetijs 1535. ediditſe; ſed vel pro Agrigentino Florentinum mendosè appoſuere, vel Florentinum ab Agrigentino diverſum eſſe credĕ iſ(?)mam in editione Vocabularij an. 1516. ex ipſa operis inſpectione intuĕtibus patet, Nicolaum Vallam Agrigentinum fuiſſe; ita enim ſe prædicat, præſertim in Epiſtola nuncupatoria, in qua quiſque leget. *D. Domno Martynello Apatellis Ill. D. Comitis Cammeratæ, & Magiſtri Portulani totius Regni Siciliæ Auguſto filio M. Nicolaus Valla Agrigentinus.* In eodem Vocabulario *pag.* 49. alias lucubrationes ſe ſcripſiſſe ait: hæ autem ſunt:

Libri Epigrammaton.

Libri de reditu Proſerpinæ novem.

Seraphycæ libri ſex.

De Unione Hypoſtatica Verbi coram Alexandro VI. Pont. Max. Sermo Magnus, ſeu Panegyricus ab eodem recitatus.

Oratio funebris ab eodem Senis habita in funere Sanſonis Generalis Ordinis Minorum Conventualium.

Multæ orationes funebres Agrigenti habitæ.

De vita D. N. Jeſu Chriſti liber unus.

De laudibus Deiparæ liber unus.

De Præceptis Decalogi liber unus.

De Septem Capitalibus vitijs liber unus.

De Pœnitentia liber unus.

De Sacramentis alijs ſex liber unus.

De Domino Noſtro Jeſu Chriſto, an ipſe triumphaverit optimè de triplici Mundo liber.

De Dæmonibus, an ſint Dæmones, & quando naturali ratione eos eſſe probari poteſt, ſi ſint corporei, vel quâ ſint formâ. Si poſſunt corpora hominum ingredi, & animalium, & quando. An cognoverint Chriſtum eſſe Filium Dei ante Paſſionem, & multa id genus ſcitu digniſſima, quæ in plerisque Siciliæ, atque Thuſciæ Civitatibus diſputavit, & prædicavit cum laude; præſertim Romæ in Eccleſia S. Celſi anno à Parthenio Partu 1502.

Hæc typis tradere promittebat, at ſi ediderit incompertum eſt. Nicolaus Valla, qui aliquot vertit libros Homeri, & Heſiodi, aliaque in lucem emiſit, eſt alius à noſtro Agrigentino; fuit etenim patriâ Romanus, ex Geſnero *in Biblioth. pag.* 634. Voſſio *de Poetis latinis cap.* 7. *pag.* 80. Gyraldo *de Poetis noſtrorum tempor. Dial.* 1. *pag.* 388. & clariſſimo Proſpero Mandoſio *in Biblioth. Romana Vol.* 2. *cent.* 6. *n.* 15. *pag.* 19. Alius etiam eſt ille Nicolaus Valla, qui ſcripſit, de rebus dubijs, & quæſtionibus in Jure controverſis Tractatus teſte Geſnero *cit.*

NICOLAUS URSUS Mazarenſis, Ordinis Obſervantium S. Franciſci, Theologus, & Eccleſiaſtes præſtantiſſimus. Patriam doctrinæ eminentiâ illuſtravit, & eloquentiæ vi alibi uberrimum animarum fructum Domino comparuit. Poeſi excelluit; & Vicarium Provincialem in Sicilia laudabiliter egit. Catanæ debitum naturæ perſolvit anno 1504. Hunc ſummoperè commandant Rocchus Pirrus *in not. Eccleſ. Mazar. pag.* 537. & 543. Joannes Jacobus Adria *in topographia Mazariæ*, & Wadingus *in Scriptor. Minor. pag.* 268. qui ſcripſiſſe teſtantur

Sermonarium Prædicationum.

De fuga Mundi librum.

De Nativitate Chriſti librum.

De Triumpho Mortis librum.

De Triumpho Quinque Martyrum pro Chriſto apud Marrochium interfectorum librum heroico carmine.

NICOLAUS URSUS Mazarenſis alter, Medicinæ Doctor egregius, qui medicam facultatem in celeberrima Salmaticenſi Academia publicè docuit anno 1540. Scripſit ex Pirro *cit. pag.* 543. & 544.

De re medica plurima volumina.

NICOLAUS ZUMMUS Syracuſanus, natus 14. Septembris 1574. adoleſcens in Equirum Hieroſolymitanorum albo relatus eſt an. 1594. Vir generis ſplendore illuſtris, at virtutum ornamento longè clariſſimus. Unà cum fratre Jacobo, ſive Jaimo (de quo *tom.* 1. *pag.* 305.) Panormi Monaſterium Monialium S. Mariæ Omnium Gratiarum, quod S. Viti vocant, Tertij Ordinis S. Franciſci fundavit, in quo mirum in modum ſanctimoniam efflorescere exploratum habent omnes. Jaimo fratri non minus ſanguine, quàm ſanctimoniâ devinctiſſimus, virtutes omnes aſſecutus, ad abolutiſſimum Chriſtianæ perfectionis faſtigium pervenit. Charitatis ardore, ſui ipſius demiſſione, caſtitate, & divinarum rerum contemplatione enituit. Prophetico ſpiritu illuſtratus inclaruit. Diuturnâ, ac moleſtiſſimâ morborum maceratione patientiæ exempla edidit mirabilia. Ideoque meritis cumulatus è mortalium cœtu abijt 24.

No-

Digitized by Google

Novembris 1642. Miraculis poſt mortem patratis confirmatam voluit Deus viri præclariſſimi ſanctimoniam, quam de ipſo jam conceperant omnes. In Eccleſia S. Mariæ Omnium Gratiarum Panormi, ubi deceſſit, ſepultus jacet, unà cum Jaimo fratre; & ad utriuſque memoriam hoc legitur epitaphium.

Hic jacent Frater
D. Jaymus, & Frater
D. Nicolaus Zumbo Milites
Hieroſolymitani Fratres, qui
Sic in unum Chriſto vixerunt,
Quòd neque à morte ſeparari
potuerunt.
Frater D. Jaymus obijt anno
M. DC. XLIII. ætatis verò ſuæ LXX.
Frater D. Nicolaus
Anno M. DC. XLII. ætatis ſuæ
LXVIII.

Nicolai, & Jaymi vitam edidi ann. 1710. in libro: *Memorie Iſtoriche della Fondazione del Ven. Monaſtero di S. Maria di Tutte le Grazie nella Città di Palermo.* De eo etiam Carolus de Amico *in vita Philippi de Amico cap. 11. pag. 98. & cap. 14. pag.* 130. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Melit. pag.* 655. Michael Angelus Mancharuſus *in Kalendario SS. Syracuſ.* Andreas Minutolus *in memor. Prior. Meſſan. pag.* 29. 47. & 244. & alij. Scripſit Nicolaus

Lettere Spirituali. Panormi in 4. Has Epiſtolas Nicolai, & Jaymi fratris colligere olim ſtuduit Glicerius ab Annũciatione Panormitanus, Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum Sacerdos, & earum pars typis tradita fuit; at editionem non abſolvit: nunc omnes utriusq; fratris Epiſtolas in lucem emittere curant Moniales laudati Monaſterij S. Mariæ Omnium Gratiarum.

NICOLETTA PASCHALIS Nobilis Meſſanenſis. Claruit poeticâ laude inſignis ann. 1540. ex eruditiſſimo Joanne Mario de Creſcimbenis *in hiſt. Poeſis Vulgaris lib. 4. p.* 264. qui Collectam vocat: at quæ ſcripſerit nec ipſe innuit, nec ego vidi.

NINA Mulier Sicula; Nina enim nomen Siculum, Italicè, & latinè *Antonina* ſonat. Ab egregio ingenio, ac eximijs animi, corporiſque dotibus celebrata, omnes in Sicilia, & alibi ævi ſui mulieres pulchritudine excelluit. Hinc Poetæ, qui Ninæ tempore claruere ad explicandas animi paſſiones, poetica ingenij monumenta ad ipſam direxere, tanquam ad amorum objectum. Inter hos Dantes à Majano, Poeta non incelebris, Ninæ famâ captus, ad eamdem Italicam cantilenam, vulgò *Sonetto*, ſcripſit; cui Nina, etſi nunquam Dantem cognoviſſet, aliam reſcripſit egregiam; & ab eo amari ſolummodo paſſa eſt. Exinde in eo tanto æſtuavit amore, ut non alio nomine ſe vocari placuerit, niſi Nina Dantis. Alexander Zoliolus *in hiſt. Poet. Italor.* apud Leonem Allatium *in epiſt. nuncupatoria Poetarum antiq.* Ninam inter mulieres primam fuiſſe ſcribit, quæ Etruſcæ Poeſi operam dederit. Id etiam confirmant Joannes Marius de Creſcimbenis Poeticæ facultatis decus, & ornamentum, *in Commentar. hiſtor. Poeſis vulgaris vol. 2. par. 2. pag.* 47. & Antonius Muſcettola in libro *Gabinetto delle Muſe pag.* 14. & 104. At à vero aberrat Allatius citatus, ex relatione Joannis Vigintimilij ſcribens, Ninam Meſſanenſem fuiſſe, eâ ductus ratione, nempè quòd Ninæ nomen tantummodo Meſſanæ vigeat: in omnibus enim Siciliæ urbibus, oppidiſque nomen hoc efloruit: ubi que à remotiſſimis temporibus qui Antonini, & Antoninæ nomine vocantur, corrupto nomine Ninus, & Nina appellari, omnibus ſatis innoteſcit. Extat Panormi inſcriptio marmori inſculpta Goticis literis in proſpectu Eccleſiæ S. Franciſci Minorum Conventualium, in qua legimus vulgari idiomate: *Nino Abatelli, e Chonſorti M. CCCII. a dì XVIII. di Settembre.* De hoc vel alio extat mentio ad annum 1296. in *Sicilia Nobili pag.* 26. & certè de alio anno 1408. in eodem libro *pag.* 63. & hi Meſſanenſes non fuere. In antiquis Notariorum Siculorum tabulis nomina hæc ubique uſque ad nauſeam exuberant, ut omnibus liquet. Ideoque ex adducta conjectatione ad Meſſanenſem Urbem Ninam attrahi haud debet, ut Hieronymus Raguſa *in elogijs Siculorum pag.* 199. *& in Siciliæ Biblioth. Veteri p.* 201. peregit, Allatij fidei innixus. At indubium eſt in Sicilia exortam. Literis ornatiſſima, ac cultiori ſcribendi dictione inſignis, meruit ut inter Etruſcæ linguæ conditores recenſeretur; nam ipſam citant Auctores Vocabularij Cruſcani. Ipſam etiam adducunt Alexander Taſſonus *in conſider. carmiaum Franc. Petrarchæ pag.* 240. Fridericus Ubaldinus in libro: *Tavola de documenti d' Amore di Franceſco Barberino.* Claruit celebris anno 1290. De ea etiam ſumma cum laude eruditiſſimus Joannes Marius de Creſcimbenis *in hiſt. vulgaris Poeſis lib. 4. pag.* 283. *in comment. ad eamdem hiſt. vol.* 1. *lib.* 4. *cap.* 11. *pag.* 344. *& vol.* 2. *par.* 2. *pag.* 47. Scripſit Italicè

Rime. Hujus Poetriæ carmina edere promiſit Allatius citatus *pag.* 55. aliqua publici juris fecit laudatus de Creſcimbenis *in comment. cit. vol.* 2. *pag.* 53.

NUNTIUS SURDANUS. v. Antoninus Surdus tom. 1. pag. 51.

NYMPHODORUS Syracuſanus hiſtoricus vetuſtiſſimus: quo vixerit ævo incertum, ex Gerardo Joanne Voſſio *de hiſtor. Græcis lib.* 3. *pag.* 394. qui inter incertæ ætatis hiſtoricos Nymphodrum collocat. Conſonat Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 305. dum id ipſum tradit. Scripſit

De Aſiæ Prӕternavigatione, ſive *de Aſiæ Circumnavigatione librum.* Opus hoc citat Athenæus *lib.* 6. *cap.* 16. *pag.* 265. (hic ejuſdem fragmentum adducit) *lib.* 7. *cap.* 20. *pag.* 321. *lib.* 8. *cap.* 1. *pag.* 331. & *lib.* 13. *cap.* 8. *pag.* 609.

De his quæ in Sicilia ſunt admiratione digna librum. Ex Athenæo *cit. lib.* 13. *cap.* 6. *pag.* 588.

at

Digitized by Google

at Voſſius loc. cit. Athenæi locum legit: *De mirabilibus Aſiæ rebus*; qui & advertit juxtà alios ſignari titulo: *De Siciliæ mirandis*. Ex eodem Voſſio librum hunc citat Ælianus *de animalibus lib. 11. cap. 20.* Operis hujus meminit, & Bonannus cit. Voſſius etiam ſcripſiſſe putat librum alium

De mirabilibus Sardiniæ; nam Ælianus *cit. lib. 16. cap. 34.* admiranda quædam Sardiniæ narrat ex Nymphodoro. Syracuſanum Nymphodorum citat Gyraldus *de Poetarum hiſtor. dial. 1. pag. 34.* cujus etiam meminit Geſnerus *in Bibliotb. pag. 638.* Hofmannus *in lexic. tom. 2. pag. 42.* Morerius *in dict. tom. 2. pag. 702.* Fazellus *de reb. Siculis dec. 1. lib. 1. cap. 6. pag. 141.*

Nymphodori teſtimonium adducunt Stephanus Byzantinus *de urbibus v. Athyras p. mihi 30.* Harpocration, & Heſichius uterque *in ver. Ægis*, ideſt, pellis caprina, & Tertullianus *de animæ cap. 57.* Plinius etiã inter Auctores collocat, ex quibus libros 3. 5. 7. 33. 34. & 35. naturalis hiſtoriæ excerpſit. At Voſſius *cit.* & Thomas de Pinedo *in breviario Auctorum, quos ad teſtimonium vocat Stephanus p. 768.* neſcire fatêtur, an intelligendum de noſtro Syracuſano, an de alio.

Mechanica ſcripſit etiam Nymphodorus: ſed an ſit Nymphodorus Syracuſanus, vel Amphipolites, an alius ab utroque diverſus, haud divinare auſus eſt Voſſius *de quatuor artibus popular. cap. 48. §. 9. pag. 291.*

Natalis Comes *in mytholog.* Nymphodori opus citat, *de Erinaybus*, ſed alium à Noſtro diverſum putat Bonannus cit.

O

OCTAVIANUS BULGARINUS ex oppido Ciminnæ Diœceſis Panormitanæ, Ordinis Prædicatorum. Lucis uſuram accepit noćte Octobris anno 1641. parentibus Michaele, publico Oppidi Tabellione, & Maria Bulgarino. Litteris addictus Panormi à teneris annis Prædicatorum inſtitutum exoptavit; anno vero 1658. cùm Ciminnam perveniſſet P. Gregorius de Areilza Ord. Præd. Viſitator Generalis Ordinis in Sicilia, doctrinâ, ac regulari obſervantiâ clarus, & Octaviani deſiderium, ejuſq; mores, ingenijque egregias dotes percepiſſet, nedum Ordini aggregare, verum etiam & ſub ejuſdem tutela recipere Octavianum promiſit: ideoque Neapolim ſecum deduxit, ibique anno 1658. in Cœnobio S. Mariæ Sanitatis eidem Ordinis inſignia conceſſit. In ſtudiorũ curriculo ita profecit, ut perfunctis ſumma cum laude Lectoris, Baccalaurei, & Regentis muneribus; tandem ad magiſtralem Sacræ Theologiæ lauream pervenerit, quâ anno 1690. cohoneſtatus fuit: & meritò; in literarijs enim concertationibus Neapoli habitis, ingenij præclariſſimi aciem, doctrinamque egregiam ſumma cum ſui nominis, ac Ordinis decore detexit. Prælaudatus de Areilza ad Provinciæ Neapolitanæ regimen evectus, in ſuum ſocium noſtrum Octavianum delegit, qui & exinde eandem etiam Provinciam Provincialis munere gubernavit: ac Vicarium Generalem Fratrum, ac Sanctimonialium Congregationis S. Mariæ Sanitatis laudabiliter egit. Neapoli etiam præfuit pluries Cœnobio S. Spiritus de Palatio, & non ſemel ab eo longè abſens (ut accidit anno 1680. cùm ad Patrium Oppidum regrederetur ut ſuos reſalutaret) ab illius Cœnobij Fratribus inſtantiſſimè revocatus eſt, ut Cœnobij gubernium reſumeret; ab ipſius prudentia, morum ſuavitate, & regularis diſciplinæ zelo extimulatis. Per annos plures Neapoli Collegio, in Cœnobio Montis Dei, ſemel & iterum præfuit, in quo perpetuò ſcholaſtica exercitamenta fervent. Monaſterium etiam Sanctimonialium S. Sebaſtiani in eadem Urbe direxit: eâque curâ, ac profectu moderatus eſt, ut inſtantiſſimè Octaviani regimen denuò expetierint. Monaſterium etiã S. Catharinæ Chietinæ, nobilitate, & obſervantiâ præclariſſimum rexit, cui & prudentiæ, ac virtutis exemplum, ſuique deſiderium reliquit. Tãdem anno 1698. in Cœnobium S. Spiritus de Palatio ſeceſſit, quietis deſiderio ſuccenſus, ubi nec otio delituit; Confeſſarius enim extraordinarius nonnullorum Monialium, ad rectam perfectionis normam conſcientias componere ſtuduit: ac Nobilium Sodalitijs regendis impigrè incubuit: vitæ enim inculpatæ exemplis, ac regulari obſervantiâ clarus, ſui æſtimationem excitavit, & omnibus gratiſſimus floruit. Superſtitem virum doctiſſimum, ac morum ſanctimoniâ inclytum adhuc Neapoli puto, anno 1712. quo hæc typis traduntur. Edidit Italicè

Vita del P. M. F. Domenico di S. Tomaſo dell' Ordine de' Predicatori, detto prima Sultan Orman Ottomano, Figlio d' Ibrain Imperator de' Turchi. Neapoli apud Joſephum Roſellum 1689. in 4. & iterum ibidem apud Michaelem Aloyſium Mutium 1698. in 12. de hac vita Acta Eruditorum Lypſiæ *menſ. Decembris anno 1690. pag. 601.*

OCTAVIANUS PRÆCONIUS Caſtroregalenſis

Digitized by Google

lenſis ex Roccho Pirro *in not: Eccl. Panorm. pag.* 181. *& in not. Eccl. Cephalæd. p.* 464. Sylveſtro Maurolyco Meſſanenſi *in Mari Oceano lib.* 3. *pag.* 253. Ferdinando Ughellio *Italiæ Sacræ tom.* 1. *pag.* 1050. *n.* 37. *& tom.* 8. *pag.* 311. Vincentio Auria *in hiſt. Cephalæd. pag.* 78. *& in Chronolog. Archiep. Panorm. pag.* 213. Michaele Juſtiniano *in Indice PP. Concilij Tridentini pag.* 398. Wadingo *in Script. Minor. pag.* 269. alijſque, & ex epitaphio ad ejus ſepulchrum infra exſcribendum. Hinc in errorem lapſos comperimus Hieronymum Ghilinum *in Literatorum Theatro vol.* 2. *p.* 205. Petrum Rodulphum *in hiſt. Seraph. lib.* 2. *pag.* 280. *& lib.* 3. *pag.* 330. Petrum Anſalonium *de ſua familia pag.* 356. & Stephanum Maurum *in ſua Meſſana cap.* 28. *pag.* 264. qui Meſſanenſem fuiſſe tradidere: niſi dicas Meſſanenſem domicilio, ac Religione voluiſſe: Meſſanæ enim Ordinis habitum ſuſcepit, ex Philippo Cagliola *in manuſ. Siciliæ Prov. Ordin. Min. Convent. explor.* 6. *manif.* 3. *pag.* 170. ubi ait: *Octavius Præconius Caſtroregalenſis Patriâ, domicilio, quod in Mamertino Conventu traxit, Meſſanenſis*: idque; à Bartholomæo Carandino *in deſcrip. Eccleſiæ Cephalæd. pag.* 127. à Caſtroregali Meſſanenſis dictus, & in Concilio Tridentino ſe Meſſanenſem ſubſcripſit. Hinc perperàm Hippolytus Marraccius *in Bibl. Mariana par.* 2. *pag.* 184. patriâ Meſſanenſem à Caſtroregali fuiſſe ait: & *in Antiſt. Marianis pag.* 425. Meſſanenſem vocat. Cui adijciendus Placidus Samperius *in Iconologia M. V.* qui *pag.* 69. *&* 179. Meſſanenſem voluit, & *p.* 98. Meſſanensē ex Caſtroregali oriundū: quod etiā placuit Placido Reinæ *in hiſt. Meſs. par.* 2. *p.* 530. In lucem editus an. 1502. patre Præconio de Præconio, Minorum Conventualiū Ordinem amplexus eſt: in quo doctrinæ, & probitatis ornamenta aſſecutus, in omnibus ferè Scientiarum generibus, præſertim in Philoſophicis, ac Theologicis facultatibus, primas tenuit; ac magiſterij laureâ inſignitus eſt. Virtutibus, eruditione, ac doctrinâ clarus, effulſit. Eccleſiaſtem egit in præcipuis Orbis civitatibus magnâ nominis celebritate: eloquentiâ enim excelluit admiranda: eâ eminuit dicendi vi, ut in objurgandis vitijs metum incuteret, & quoquò vellet animos inflecteret; atque in ſe omnium oculos, imò corda attrahere videretur: tantaque majeſtas, ac auctoritas in eo fuit, ut ſingulæ ejus ſententiæ teſtimonij loco haberentur. Bis Siculæ Provinciæ præfuit, nempè anno 1534. & 1541. ubi & Commiſſarium Generalem etiam egit. Viſitatoris Generalis munere inſignitus eſt in Provincijs Ultramontanis, & Valentina; quibus in munijs eximiam prudentiam patefecit. Dum Hiſpaniam luſtraret, & omnium plauſu, maximâq; æſtimatione conciones haberet, ejus eloquentiæ, doctrinæq; fama ad auguſtiſſimas Caroli V. Imp: aures delata pervenit, qui Octavianum à ſuis Concionibus, Concilijs, ac Confeſsionibus voluit. Ipſi perjucundus profectò fuit, eumque nonnullis ſacris lipſanis muneravit, præſertim ligno crucis Chriſti Domini, & aliquibus ſociarum D. Urſulæ capitibus: ideoque S. Cordulæ caput nunc in oppido patrio Caſtriregalis veneratur, in Conventu S. Mariæ Annunciationis Minorum Conventualium, cui dono dedit: eumque Cœnobium Octavianus poſtmodum ditavit. In eodem oppido nunc etiam ejus effigies, ad vinum expreſſa, conſpicitur in Eccleſia Monialium S. Claræ, ex Cagliola *cit. pag.* 85. Patrium etiam oppidum Caſtriregalis nonnullis Imaginibus affabrè depictis, alijſque donis illuſtravit: ibique Monaſterium S. Mariæ Angelorum excitavit. Multis quoquè muneribus Cœnobium Meſſanenſe, ubi diu honorificè vixit, condecorare curavit, teſte Cagliola *cit. pag.* 170. *&* 171. cum Samperio *cit. pag.* 179. At creſcentibus in dies meritis Octaviani, nedum in Sicilia Dynaſtarum, ac Proregum venerationem promeruit, verùm etiam à Paulo III. (non IV. ut habent Wadingus, & Pirrus, qui in notis m. ſs. apud me, ſe ipſum correxit) Epiſcopus Monopolitanus conſecratur 11. Martij 1546. mox ad Arianenſem cathedram tranſlatus eſt, anno 1561. & à Philippo II. Catholico Rege ducentis annuis aureis, ex Abbatia SS. Petri, & Pauli de Itala in Sicilia ſolvendis, donatus, ex Pirro *lib.* 4. *Sic. Sac. pag.* 107. non Abbas electus eſt ut perperàm Cagliola *cit. pag.* 189. qui ſibi contrarius *pag.* 170. ſolummodo penſionem ſuper Abbatiam prædictam accepiſse tradit. Nec Abbatiâ S. Michaelis de Troyna donatus eſt, ut habet Bartholomæus Carandinus *in deſcrip. Eccleſ. Cephalud. pag.* 127. ubi noſtrum Octavianum cum Octaviano Præconio, Epiſcopo Cephalædenſi nepote confundit: hic enim, ut infra oſtendam, hac Abbatia auctus eſt. Noſter Octavianus ab eodem Philippo Rege ad Cephalædenſem infulam evectus; inde Panormitanæ Siculi Regni Metropoli anno 1562. præficitur, ex Pirro, alijſque: ſed 14. Martij anno 1560. ex Juſtiniano *in indice PP. Concilij Trident. pag.* 398. & à Pio IV. Pontifice inauguratus eſt. Ad Tridentinum Concilium cum Epiſcopis Pactenſi, & Mazarenſi ab eodem Rege miſſus, in illa ſapientiſsimorum Patrum Synodo eximiæ doctrinæ ſpecimen præbuit non vulgare: ibique doctiſſimas conciones ad Patres Concilij habuit 11. Januarij, 25. ejuſdem, 11. Martij, & 4. Octobris anno 1561. ex Angelo Roccha *in Catalogo orationum, & Concionum ad Patres Concilij Tridentini in calce ſuæ Bibliothecæ*. Panormum regreſſus, Regni Comitijs Meſſanæ coactis anno 1564. tanquam Panormitanus Archiepiſcopus præfuit: & anno 1565. Diœceſanam Synodum celebravit. Panormitanam Eccleſiam eâ moderatus eſt prudentiâ, ut Regi, ac præcipuis Regni Proceribus, ob ejus prudentiæ, virtutumque laude gratiſsimus fuerit. Societatem SS. Euchariſtiæ Eccleſiæ Catedralis Panormi excitavit; cùm enim ultimo ſui Præſulatus anno, Panormi 1568. in quadrageſimali curriculo conciones ad populum haberet in Cathedrali Eccleſia, è ſuggeſtu viros nobiles ad Societatis ſun-

fundationem accendit ex Petro Cannizzaro *de Relig. Panormi.* Demum meritis, honoribuſq; plenus, poſtquam Panormitanam Eccleſiam laudabiliter rexiſſet. vivere deſijt Panormi 18. Julij 1568. & in æde majori marmoreo ſepulchro tumulatur, cui appoſitum legitur hoc Epitaphium.

Fr.Octavianus Præconius Ord.Min.Con.Siculus à Caſtro Regali Archiepiſcopus Panormitanus, pietate inſignis, eruditione clarus, poſt multos curæ paſtoralis quatuor Eccleſiarum Monopolitanen. Arian. Cephaluden. & Panormitanen. exantlatos labores, quieturus tandem obijt XVIII. Julij ſuæ dignitatis anno VI. ętatis LXVI. Chriſti verò nati M.D.LXVIII.

Octavianus Præconius Prior Prioratus S. Andreæ Civitatis Platiæ deſloreſcentis Patriæ jacturâ mæſtus, floreſcentis nominis gloriâ lętus, tantum virum tantillo marmoris & honeſtavit, & tumulavit.

De laudibus Octaviani vide Auctores ſupracitatos. Cagliolam etiam *pag.* 59.32. & 183. Ludovicum Morerium *in diction.tom.* 2. *pag.* 910. Hieronymum Camerotam *q. eſt.Quis majori dignus honore Juriſperitus, an medicus pag.* 69. qui Octavianum tanquam perfectum Philoſophum proponit. Quæ edidit ſunt:

Pręconium Sacramenti: hoc eſt:diſpoſitio, & Pręparatio ad altiſſimum Euchariſtię Sacramentum. Panormi apud Jo. Matthæum Maydam 1566. in 8. Neapoli etiam latinè, & Italicè in 8.

Hiſtoria Sacrę Imaginis Dei Genitricis à Scalis Meſſanam inſigni miraculo advectę, cum officio de eadem. Panormi apud eumdem 1565. Officium recuſum Meſſanæ 1700. in 8.

Officium Septem Angelorum. Ex Octavio Caetano *tom.*2.*SS.Siculor.pag.* 268.

Summa de Sacramentis. Ex Toſſignano *lib.* 3. *pag.* 330. & Ghilino.

Decreta habita, & acceptata in Congregatione Diœceſana in Cathedrali Eccleſia Fel. Urbis Panormi. Panormi apud Jo. Matthæum Maydam 1565. in 8.

De SS.Euchariſtię Sacramento. Ex Cagliola *cit. pag.* 171.

Conciones plures. ex eodem Cagliola

Expoſitio Lucida in orationem illam, quę ab Eccleſia in Miſſa Defunctorum pio quodam ritu canitur:Domine Jeſu Chriſte Rex Glorię, ex Ghilino *cit.* Italicè

Eſpoſitione, o diremo breve Trattatello del Reſponſorio Maggiore delli Defonti: cioè Libera me Domine de morte ęterna. Panormi apud Jo: Matthæum Maydam 1566. in 8.

Della Paſſione di Chriſto, ex Toſſignano cit. & Ghilino.

Diſcorſo del Santo Sacramento dell'Eſtrema Untione. Neapoli apud Joannē de Boy 1567. in 8.

OCTAVIANUS PRÆCONIUS alter, Octaviani Præconij præcedētis ex fratre nepos, Caſtroregalenſis, natus anno 1544. literiſq; addictus, fuit primùm Philippi II. Catholici Regis Capellanus, à quo Prior S.Andreæ de Platia, inde Abbas S.Michaelis de Troyna ann. 1570. electus eſt: & ejuſdem Regis præſentatione, à Gregorio XIII. Pont. Max. ann. 1578. Epiſcopus Cephalæditanus renunciatus fuit. Anno 1584. Synodum Diœceſanam coegit: multaq; ad Eccleſiæ Cephalæditanæ ſplendorem, tanquam amoris ſui, erga ſponſam argumenta, patravit. Scholarium ædes extruxit: Templi veſtibulum, ſive Cœmeterium, exornavit, & auxit: Epiſcopale Palatium aquarum fluentis condecoravit. Demum dum Româ ad Eccleſiam ſuam remearet, Mylis obijt 11. Aprilis 1587. & Cephalædium delatus, in Cathedrali Eccleſia, hoc inſcripto epitaphio, jacet.

D. Octavianus Pręconius Epiſc. Cephalud. integerrimus, F. Octaviani Pręconij Archiepiſcopi Panormitani nepos, qui Româ revertens Milatij obijt die Aprilis 11. anno 1587. ætatis ſuę 44. regij ęrarij impenſa, ac Abbatis Octaviani Pyrelli operâ huc translatus, ſuę Eccleſię reſtituitur.

De Octaviano vide Pirrum *in not. Eccl. Cephal. pag.* 465. & *lib.* 4. *de Abbatis pag.* 78. Bartholomæum Carandinum *in deſcript.Eccl. Cephalæd. pag.* 128. Vinc.Auriam *in hiſt.Cephal. pag.* 79. & Benedictum de Paſſafiumine *de orig.Eccl.Cephal. pag.* 17. & 73. Edidit

Sanctiones Synodales editas in Diœceſana Congregatione habita in Cephaludenſi Eccleſia. Panormi apud Jo: Franciſcum Carraram 1584. in 4.

OCTAVIUS ABRUZZUS Caſtribonenſis, Balthaſaris (de quo tom.1. pag.92.) pater. Claruit anno 1630, ſcripſitque Italicè

Caſtribonum, ſive hiſtoriam Caſtriboni. Extat m.s. apud Marchiones Hjeracenſes, eamque citat Rogerius Vigintimillius *in Genelog. Comitum Hjeracenſium pag.* 48.49.51. & 52. cui additiones acceſſere Balthaſaris Abruzzi filij, quas etiam idem Rogerius citat *pag.* 52. & 53.

OCTAVIUS ARCHANGELUS nobilis Catanenſis, Hiſtoricus, ac Poeta inſignis: à morum integritate, animi candore, vitæq; probitate veneratus. Vixit circa annum 1602. ipſumque laudant Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Catan. pag.* 95. Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par.* 1. *pag.* 260. Petrus Carrera *in hiſt. Catan. vol.* 1. *lib.* 3. *cap.* 4. *pag.* 263. Jo: Bapt. de Groſſis *in Decaord. Catanenſi tom.* 2. *cord.* 9. *pag.* 152. Scripſit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Extant in Muſis Siculis par. 1. Panormi apud Buam, & Portam novam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Lettere di Diodoro tradotte dal latino in Italiano. Apud Petrum Carreram *in hiſt. Catanæ vol.* 1. *à pag.* 457. quas apocriphas naſutiores putant, & non ſine rationum pondere.

Cronica della Città di Catania tomi due. Inter rariora Urbis illius authographa ſervabat Senatus Catanenſis m. ſs. ut teſtatur Carrera *cit pag.* 12. qui ſæpiùs Octavium in ſuis hiſtorijs Catanæ citat, multaq; ejuſdem Fragmenta exſcribit. Scripſit etiam ex Pirro, & Groſſo:

Chronicon Univerſale.

Digitized by Google

Poema Heroicum, ex Pirro. *Poemata Heroica*, ex Groſſo.

OCTAVIUS DE AUGUSTINO Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ, & Utriuſq; Juris Doctor, Abbas, & Prothonotarius Apoſtolicus. Natus anno 1615. literiſq; addictus graviores diſciplinas amplexus eſt: & florente adhuc ætate ob egregiam doctrinam, morumq; ſuavitatem Julij Romæ S.R.E. Cardinalis benevolentiam promeruit, qui Octavium in ſuum Auditorem delegit, ac intimum familiarem. Eam ſui opinionem Romæ excitavit, ut Innocentius X. Pont. Max. Epiſcopum Liparenſem deſignaverit; etſi ob ætatis defectum, quæ non dum trigeſimum attigerat annum, oblatam Inſulam non acceperit. Eccleſiæ Miletenſis in Regno Neapolitano Vicarius Apoſtolicus delectus, munus accipere recuſavit. Panormi à doctrinæ, ac virtutum laude æſtimationem conſecutus, ad nonnullos honorum gradus ſibi aperuit viam; ad quos tum Panormi, ac Siciliæ Præſules, tum Regni Proreges evexere. In Panormitana Diœceſi fuit Viſitationis Judex; Panormitanarum Eccleſiarum Viſitator: Synodalis Examinator, & Judex: nonnullorum Monaſteriorum, Eccleſiarumq; Deputati munere curam geſſit. In Regiæ Monarchiæ Siculæ Tribunali Examinator: & in multis appellationum cauſis, alijſque difficillimis quæſtionibus Judex Eccleſiaſticus à Proregibus conſtitutus. Nonnullorum Cœnobiorum Ordinum Regularium Judicem Conſervatorem egit. In Monteregalenſi Diœceſi Examinator, ac Synodalis Judex inclaruit: & in Diœceſi Mazarenſi Synodalis Examinator. Ab anno 1665. uſque ad ſupremam vitæ lineam pro Regia Juriſdictione tuenda librorum edendorum Cenſor. In Sacro S. Officij Tribunali primùm Advocatus, inde Conſultor. Anno 1671. F. D. Joannis Lozani Archiepiſcopi Panormitani nomine, ſacra limina viſitavit, ubi ejuſdem promeritis maturè perpenſis, Clemens X. Pontifex Max. Sacræ Congregationis Indicis Conſultorem delegit: at Epiſcopales Inſulas Maſſæ, & Iſchiæ ab eodem ſibi oblatas recuſavit. His in muneribus doctrinam, prudentiam, morumq; ſuavitatem detexit. Amœnioribus etiam literis ingenij dotes devovit; ideoque in Reaccenſorum Academia Panormitana, alijſque Romanis literatorum lycæis recenſitus, non ſine laude auditus eſt. Demum Panormi deceſſit 23. Maij anno 1682. Ejus laudes vide apud Joſephum Riccium in libro: *La Fede coronata*, quem Octavio nuncupavit, Joſephum Bonafidem in libro: *Palermo Patria di S. Agata par. 2. c. 9. pag. 65. & 68.* & in libro: *Proſapia di S. Agata* §. 5. *pag.* 17. Joſephum Galeanum in libro: *Diporti Giovanili pag.* 292. & Vincentium Auriam *in Roſa Cœleſti p.* 28. Edidit

Orationem S. Octavij. Romæ 1644. Italicè

Compendio della Vita di S. Ottavio Martire. Extat in libro inſcripto: *La Fede Coronata nel Martirio de' Santi Ottavio, e Compagni del Sig. D. Gioſeppe Riccio*. Venetijs apud Nicolaum Pezzanam 1659. in 8. In libro etiam inſcripto: *Nota d'alcuni ſervitij fatti dall'Abb. D. Octavio d'Agoſtino &c.* Panormi in fol. extant *Nonnulla* ejus *Epigrammata*. Scripſit etiam ac m. ſs. reliquit

De legatis Pijs Tractatum.

De Judicibus Conſervatoribus librum

Panegirici.

OCTAVIUS BALSAMUS, & JUSTINIANUS nobilis Meſſanenſis, Sacræ Theologiæ, & Juris utriuſque Doctor, primum Canonicus, inde Cantor Cathedralis Eccleſiæ Meſſanenſis, & Tribunalis Inquiſitionis S. Officij Siciliæ Commiſſarius. Literis ſatis inſtructus in Meſſanenſi Eccleſia non ſine laude enituit. Obijt circa annum 1670. Ipſum celebrat Placidus Reina *in hiſt. Meſſan. par. 2. pag.* 521. Edidit Italicè

Diſcorſo Sacro ſopra la favorita Lettera della Vergine Noſtra Signora vivente in terra, ſcritta alla Città di Meſſina. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1646. in 4.

OCTAVIUS BELLIA, & STATELLA Panormitanus, Baro Camemi, claro genere exortus, in lucem editus eſt 20. Martij 1661. Ab amœnioribus literis meritò celebratus; vividiſſimas enim ingenij dotes Poeſi Etruſcâ, & Siculâ magno cum plauſu retexit. Omnigenâ eruditionis copiâ ditatus effloruit; & eloquentiâ valuit: ideoque ſæpiùs in Reaccenſorum Academia Panormitana emeritis laudibus auditus eſt. Morum comitate, ac literarum ornamento omnium amorem tum Panormi, tum in Sicilia, & alibi, in ſui venerationem excitavit. Etruſcam, Latinam, Gallicam, Græcamque linguam mirificè calluit. At vir ſanè inſignis, ſtudijs impensè addictus, dum in literarijs ſpatijs ad præſtantiores progreſſus properare videbatur, magno omnium dolore in oppido Caſtrinovi deceſſit 27. Septembris anno 1693. Octavium laudant Balthaſſar Piſanus *in carminib. par. 2. pag. 74. & in Armonijs Ferialibus pag.* 66. & Ignatius de Mazara in libro: *Euterpe Officioſa pag. 95. & 99.* Edidit Italicè

La Lidaura Melodrama. Panormi apud Jacobum Epirum 1685. in 12.

L'Andromeda Drama per Muſica. Ibidem apud Angleſium, & Leonem 1691. in 12.

Poeſie. Ibidem apud eoſdem 1691. in 12.

Oſſervazioni alla Primavera, Egloga Prima del Battillo di D. Gio. Battiſta del Giudice. Prodijt cum eodem Poematio, Panormi typis Petri Coppolæ 1686. in 12.

Il Capriccio Cantata per Muſica. Ibidem. Nonnullos etiam edidit Dialogos muſicis modis decantatos.

Poeſie liriche. m. ſs. extant Panormi apud Joſephum Fernandez, virum egregium, Tribunalis Conciſtorij Præſidem.

Octavio non immeritò addendus

CÆSAR BELLIA frater, Camemi, & Capitis Paſſari Baro, qui natus Panormi anno 1670. & Octavij veſtigia ſubſecutus, poeticis ſtudijs egregium excoluit ingenium. Literarum aman-

Digitized by Google

amantiſſimus, inter Panormitanos, eruditione claros, non ultimum obtinet locum. Vivit vir inclytus, ac laudes promeretur ſummas. Ipſum commendat Balthaſſar Piſanus *in Armonijs Ferialibus pag.* 87. ob bellicam virtutem, quam Panormi detexit in haſtiludijs anno 1690. habitis pro nuptijs Catholici Regis Caroli II. Edidit Italicè Dialogos nonnullos armonicis notis modulatos, typis Panormi traditos, qui omnes in volumen coaleſcerent ſi colligerentur: horum nomina hæc ſunt:

Sette Angeli umiliati alla SS. Euchariſtia.
Il S. Criſtoforo.
La Salute del Mondo per il SS. Natale.
Daniele nel lago de' Leoni figura dell'Anime del Purgatorio.
La Spoſa della Divina Sapienza.
Il Trionfo della Cattolica Fede.
Il Sagrificio d'Abramo.
Il Trionfo della Virtù.
L'Eſquilino per S. Maria della Neve.
Giacobbe tra le pelli figura di Gieſù Criſto N.S. nel Pane Euchariſtico.
La Superbia Depreſſa dall'Umiltà.
Averno Abbatuto nella Naſcita di Maria Vergine.
L'Annunciazione della Vergine.
La Concezione della Vergine.

Scripſit etiam, Italico carmine, hæc alia in lucem editurus, nempè

Il Cleomene.)
Il Tolomeo.)
Il Seſto Pompeo.) *Opere ſceniche recitate in*
L'Elvira.) *Teatri.*
Il Servo Traveſtito.)
Il Gio. Guarino.)
La S. Tecla.)

Drammata etiam armonicis numeris decantata, quæ ſunt:

L'Aleſſandro.
Il Tarquinio Superbo.
L'Alcide.
Il Belloforonte.
La Salute del Mondo per la Natività di Noſtro Signore.
La Madre Vergine per la Natività del Signore.
Il Ballo degli Elementi.) *Per il complimento de-*
Il Tripudio de' Numi.) *gli anni di Filippo V.*
Il Ballo delle Muſe.) *Re delle Spagne.*

His addidit

Prologhi, e Intermedij diverſi in opere di molti Autori.
Poeſie liriche contenenti, Sonetti Amoroſi, Sagri, e Lugubri. Idillj, Epiſtole, Cantate a voce ſola, Stanze Sacre.

Tandem maternâ linguâ

Due Poemi Eroici Burleſchi.
Capitoli.
Canzoni amoroſe, e morali.

OCTAVIUS DE BONONIA Nobilis Panormitanus, Juris utriuſque Doctor, literis, ac doctrinâ inſtructiſſimus, anno 1578. in Regia Curia Primarum Appellationum Urbis Panormi Judicem egit: & dum ad alios honorum gradus properabat, in ipſo ætatis flore deceſſit, ex Balthaſſare de Bononia *in deſcrip. familiæ Bononiæ pag.* 57. Inter Poetas Siculos relatus eſt à Joanne Vigintimillio *in Tabula Poetarum Siculorum*: at hujus non vidi niſi *Carmina Italica* in libro inſcripto: *Rime di diverſi Belli Spiriti della Città di Palermo in morte della Signora Laura Serra, & Frias.* Panormi 1572. in 8.

OCTAVIUS BRANCIFORTIUS Panormitanus, ex præclariſſimo genere exortus anno 1599. Herculis Brancifortis S. Joannis Ducis, & Comitis Camaratæ, ac Agathæ Lanceæ, ex Principibus Trabiæ filius. A teneris adhuc annis literis admotus præſtantiſſimam ingenij indolem mirè detexit; in Philoſophicis enim, ac Theologicis ſpatijs nulli ſecundus, egregiâ doctrinâ cumulatus effulſit. Eo animi ardore literarum ſtudia amplexus eſt, ut, etſi parentibus defunctis, in rerum familiarum adminiſtratione deſudare coactus fuerit, nunquam aggreſſum ſcientiarum ſtudium dereliquerit. Compoſitis eximiâ induſtriâ domeſticis rebus, Hiſpaniam petijt ad Philippum IV. Catholicum Regem, cui anno 1627. Divæ Roſaliæ Lipſanothecam, Panormitanæ Urbis nomine, detulit, ut ex Regis literis *in privilegijs Urbis p.* 471. liquidò patet. Ab eodem Rege honorificè exceptus, ut eidem à Cortina adminiſtraret, præficitur; fuitque primus, qui è Siculis hoc munere fungeretur. Ob eximias animi dotes, Regi gratiſſimus, magnâque æſtimatione proſequutus, ab eodem Epiſcopus Cephalæditanus deſignatur anno 1632. ætatis ſuæ 33. & ab Urbano VIII. Pont. Max. conſecratus eſt. At Pontifex cùm eximiam Octavij doctrinam percepiſſet, eumdem Aſſiſtentium Præſulum Collegio adſcripſit. Cephalædenſem Eccleſiam prudentiâ, pietate, ac ſapientiâ rexit: Diœceſanam Synodum celebravit; & Cathedralem Eccleſiam nonnullis ornamentis illuſtravit. In Regni Comitijs Panormi coactis præfuit anno 1636. & 1637. Inde creſcentibus Octavij promeritis anno 1638. ad Epiſcopalem Catanenſis Eccleſiæ Cathedram evectus eſt. In hac moderanda Eccleſia paſtoralem curam inſigniter detexit: Epiſcopale palatium amplificavit; pomarium, in regione quadam, cui nomen *Ciſali*, non longè ab Urbe excitavit, ibique Eccleſiam, Divo Michaeli dicatam, conſtruxit. Ad Cathedralem Eccleſiam condecorandam Archidiaconi dignitatem reſtituit, & Præbendam, ut ajunt, Theologalem inſtituit. Anno 1643. ab Epiſcopi noſtri adminiſtris Senatorio ſtragulo proſciſſo, in Octavium exarſit Catanenſium omnium indignatio: ideoq; ut furentium Civium impetus declinaret, prudentèr ab Urbe ſeceſſit: ac primùm Scordiæ, inde Panormi, tandem Romæ diu moras protraxit. At eo æſtuavit odio Catanenſium pervicacia, ut nec Proregum auctoritas, nec annorum lapſus, indomitam animorum aſperitatem lenire potuerit: adeo ut cùm Octavius Proregis auctoritate ful-

Digitized by Google

ſultus die 17. Auguſti ejuſdem anni 1643. ex oppido Acis Catanam acceſſiſſet, Divæ Agathæ feſtum celebraturus, Senatores Patronæ ſuæ ſolemnia peragere recuſaverint, ne cum Octavio convenirent. Hinc Acim regreſſus, mox iterum Panormum, inde Romam anno 1644. petijt initio Pontificatus Innocentij X. cui intimus fuit familiaris: ſub cujus augurijs fama purpurei pilei ſpem Octavio præcinebat: ibique biēnium traduxit, S.R.E. Cardinalibus ſummè charus. At Acim Aquilejam reverſus ſeptimo reditus die apoplexiâ conſternatus ibidem deceſſit 14. Junij 1646. & in majori ejuſdem oppidi Eccleſia ſepelitur. Vir fuit doctrinâ, & eruditione exculitiſſimus, & in ſtudijs percolendis aſſiduus: ideoque Bibliothecam librorum copiâ refertiſſimam ſibi, literatiſq; viris inſtruxerat. Octavij laudes invenies apud Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Catan. pag. 73. & in not. Eccl. Cephal. pag. 469.* Jo: Bap: de Groſſis *in Decacord. Catan. tom. 1. pag. 65. & 67. & tom. 2. pag. 167. & in Catana Sacra* §. 78. *pag.* 286. Vincentium Auriam *in hiſt. Cephal. pag.* 81. Benedictum de Paſſafiumine *in Orig. Eccleſiæ Cephalæd. pag. 79.* Ludovicum Morerium *in dict. tom. 1. pag.* 785. & Jacobum Baſilicò in diſcurſu, cui titulus: *le Dame Guerriere pag.* 13. alioſq; Edidit

De Animorum Perturbationibus ſubceſivarum cogitationum Partem primam, & ſecundam. Catanæ per Joſephum Biſagnium 1642. in fol.

Conſtitutiones Synodales editas anno Domini MDC.XXXV. Panormi apud Decium Cyrillum 1636. in 4.

Prælò peraverat opus eruditiſſimum, cui titulus

Mercatus Eloquentiæ, ideſt de arte Rhetorica, & linguæ latinæ ornatu: quod m.s. in oppido Scordiæ, apud familiæ ſuæ Principes, ſervari intelligo.

OCTAVIUS BUGLIUS Catanenſis, vir à Philoſophicis, ac Theologicis ſtudijs laudatus, quibus ætate jam gravi ſeſe dicavit; at magnâ præclariſſimi ingenij laude. Amœniores etiam literas coluit, ac cum Muſis Siculis, Etruſcis, Latiniſque egregiè luſit. Obijt Meſſanæ anno 1648. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom. 2. par. 2. pag.* 183. ubi extant Octavij vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi typis Decij Cyrilli 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

OCTAVIUS CAETANUS Syracuſanus, Societatis Jeſu, vir generis ſplendore, doctrinâ, & vitæ ſanctimoniâ illuſtris. Præclariſſimâ familiâ Marchionum Sortini, & Principum Caſſari exortus, parentibus Barnabâ Caetano, & Hieronymâ Perno, in lucem editus eſt 22. Aprilis 1566. non 1556. ut ex typographi forſan errore, tradit Ricciolius *in Chronol. Reform. tom. 4. pag.* 266. Fratres habuit Conſtantinum Caetanum Abbatem Caſinenſem, & Alphonſum Soc. Jeſu, de quibus *tom. 1. pag. 21. &* 143. egimus. Octavius dum adoleſcens in Syracuſano templo Societatis Jeſus orabat, Chriſtum Dominum è cruce pendentem aſpexit, qui quò propiùs accedebat, eò grandior fieri videbatur; ac ſupra ipſius Crucifixi caput admirandum intuitus ſplendorem, eo commotus viſo, Societatem amplexus eſt 20. Maij 1582. in qua editâ quatuor votorum profeſſione an. 1602. vitam ſanctitate præſtantem egregiè traduxit. Sui hoſtis acerrimus in feſtorum præcipuorum pervigilijs, alijſq; anni diebus, uſque ad sāguinis effuſionem corpus diverberabat. Super nudos aſſeres ſomno indulgebat. A corporis cultu abhorruit: obedientiâ, modeſtiâ, humilitate, cæteriſque virtutibus clarus, eximiam morum innocentiam coluit. Quanta fuerit Deo gratiſſima Octavij ſanctitas, multimodis ipſe Dominus demonſtravit: anno enim 1600. cùm vaferrima mulier permaximo odio in Octavium æſtuaſſet, inito etiam cum Dæmone turpiſſimo fœdere, ejuſdem ope eximio viro pluries necem inferre, ac ejuſdem famam deturpare tentavit: at ipſe divinam opem, ac S. Ignatij patrocinium ſemper in ſui tuitionem expertus eſt. Collegia Panormitanum, & Meſſanenſe ſummâ prudentiæ notâ gubernavit, in quibus ſodalium ſtudia plurimùm excitavit: Panormitanæ etiam Profeſſorum Domui præfuit magnâ cum laude; ſemper etenim alios ad ferventioris vitæ profectum exſtimulavit: & obſervantiæ, & pietati addictos tenerrimo amoris ſenſu proſecutus eſt. diſciplinæ ſeveritatem effugientes acriter concitavit. In pertractandis ad Dei gloriam negotijs, mirabilem animi fortitudinem patefecit, ac nunquam adverſam auctoritatem reformidavit. Magno pietatis ardore in eruendis ab antiquitatis latebris Sanctorum Siculorum geſtis, indefeſſo labore deſudavit; eamque animi religionem adhibuit, ut Cœlitibus gratiſſimum opus nonnullis demonſtraverit Deus. Quadriennio enim ante mortem, opere tunc imperfecto, cùm gravi morbo laboraret, contra omnium opinionem, non ſine miraculo convaluit; ac curis omnibus ſolutus, viribuſq; ita auctus, ut opus numeris omnibus abſolvere exinde potuerit. Anno 1611. magnæ virtutis mulier inſpexit, quòd dum votivum Octavius offerebat de Sanctis Angelis Sacrificium, ut ijſdem laudatum opus ſub incude commendaret, Beatorum Spirituum agmina ad confeſſionis generalis formam Octavium circumvallabant; quibus alij additi Angeli quò magis in ſacro procedebat: at inſtante conſecratione adſtitit Deipara alijs Spiritibus comitata: in Virginis pectore Euchariſtici tabernaculi ſpecies videbatur, è quo, ad conſecrationis verba, Jeſus egreſſus pulcherrimi pueri formâ, facem præ manibus geſtans, qui ad communionem Octavium arctiſſimè complexus eſt. Pijſſimi viri cubiculum ingredi conſpectus Sanctarum Siciliæ Virginum Chorus. Vidit, & magnæ virtutis Matrona, quod Sanctorum multi ab ore Octavij turmatim prodientes, magno gaudio perfuſi, omnem Siciliam circumibant: & in extremo vitæ ſpatio ipſum inviſere, & Octavio gratias agere haud dubitarunt, ob maximum honorem

O 3

ob viri labores accepturi. Ad extrema vitæ redactus, multi de ejuſdem vita ſolliciti Sanctorum lipſanis, votis, precibuſq; ipſum ad ſanitatem revocare curabant. At ipſemet Octavius Superiori manifeſtavit, ſe moriturum, ac primùm vidiſſe dixit per ſomnium, inde evigilantem Divum Ignatium Deiparæ fuſas preces, & vota obtuliſſe; ac SS. Virginem innuiſſe haud ampliùs neceſſariam ejus vitæ protractionem; eo quod de SS. Siculis opus jam ad umbilicum perduxerat. Hinc Octavius inter colloquia de rebus divinis, & ferventiſſimi amoris in Deiparam, & Chriſti Domini cruciatus argumenta, ſanctè deceſſit Panormi 8. Martij an. 1620. Ejus effigies in ære inciſa Romæ excuſa eſt, hac addita inſcriptione. *Religioſus Dei ſervus Octavius Caetanus Soc. Jeſu, genere, doctrinâ, ac ſanctis moribus conſpicuus, obijt Panormi die 8. Martij an. 1620. æt. 54. relig. 36.* Hujuſce viri ſanè egregij laudes vide apud *Bibliothecam Soc. Jeſu pag.* 639. Joannem Nadaſum *in anno dierum memorab. tom.* 1. 8. *Martij pag.* 129. Sylvium Tornamiram *in Prodigijs Euchariſtiæ pag.* 338. *in Centum vocationib. pag.* 369. *de SS. Angelis pag.* 235. & 317. & *de Paſſione Domini pag.* 197. Hippolytum Marraccium *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 185. Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Syrac. pag.* 213. Franc. Mariam Maggium *in Societ. Jeſu Mariana pag.* 111. & 158. Placidum Reinam *in not. hiſt. Meſſanæ par.* 2. *pag.* 99. Franc. Scorſum *in proœm.* 2. §. 4. *ad homelias Theophanis Ceramei: & proœm.* 3. §. 2. Philippum Parutam *in ſua Sicilia in fine pag.* 5. Joannem Bap. Ricciolium *in Chronol. Refor. tom.* 4. *ind.* 2. *pag.* 266. Felicem Gerardum *in Diario 8. Martij pag.* 211. & 31. *Octob. pag.* 89. Petrum Salernum *in epiſt. ad Lectorem SS. Siculorum*, & Joſephum Perdicarum *in epiſt. etiam ad let. par.* 1. *SS. Siculorum.* Philippum Labbeū *in Chronolog. Pinacotheca Scrip. Soc. Jeſu an.* 1620. *pag.* 336. Ant. Natalem *de Cœleſti converſ. par.* 2. *cap.* 15. *n.* 395. *pag.* 275. Jo: And. Maſſam *de fluminib. Siculis pag.* 328. Michaelem de Judice *in obſer. ad Inveges p.* 97. & Antonium Ignatium Mancuſum *in Vita S. Roſaliæ pag.* 17. Scripſit Octavius

De die natali S. Nymphæ V. & M. Panormitanæ. Panormi apud Jo: Ant. de Franciſcis 1610. in 4.

Ideam operis Siculorum Sanctorum, famave ſanctitatis Illuſtrium. Ibidem apud Eraſmum Simeonem, & Socios 1617. in 4.

Vitas SS. Siculorum ex antiquis, græcis, latiniſque monumentis, & ut plurimum ex m. ſs. codicibus non dum editis collectas, aut ſcriptas, digeſtas juxta ſeriem annorum Chriſtianæ Epochæ, & animadverſionibus illuſtratas. Opus Poſthumum Tomum Primum. Panormi apud Cyrillos 1657. in fol.

Vitas SS. Siculorum &c. Tomum ſecundum. Acceſſit opuſculum, ubi origines illuſtrium ædium SS. Deiparæ Mariæ in Sicilia, ad promovendum illius cultum, & pietatem explicantur. Ibidem apud eoſdem 1657. in fol. Opuſculum de Deiparæ ædibus recuſum eſt ſeorſim, Panormi apud Petrum de Iſola 1663. in 4. & Italicè traductum à Thoma Tamburino Siculo Caltaniſſectenſi, additis nonnullis, & imaginibus in ære expreſſis, Panormi apud Andream Colicchiam 1664. in 4.

Prodijt etiam operâ Joannis Andreæ Maſſæ Soc. Jeſu

Iſagoge ad Hiſtoriam Sacram Siculam. Opus Poſthumum, & diu expetitum. Panormi apud Vincentium Toſcanum 1707. in 4.

Italicè etiam

Orazione Funerale nell'eſequie del Cattolico Re di Spagna Filippo II. celebrate nella Cattedrale Chieſa per lo Illuſtriſs. Senato Palermitano. Panormi apud Jo. Bap. Maringum 1601. in 4. apud Jo. Ant. de Franciſcis 1601. in 4. & tertio apud eumdem 1619. in 4.

OCTAVIUS CARACCIOLUS in oppido, Montiſmellis, vulgò *Muſſomeli*, natus eſt 14. Septēbris 1600. ex Joſepho Caracciolo, & Porſia Lancea generis nobilitate præclaris, ut habeo ex fide baptiſmatis apud me: non Thermitanus, ut perperàm Vincentius Solitus *in hiſt. Thermarum tom.* 2. *par.* 3. *cap.* 3. *pag.* 134. Adoleſcens Thermas incoluit; inde Panormi Juriſprudentiæ addictus, egregiam ſtudijs navavit operam. Doctorali laureâ inſignitus, magnaque doctrinâ cumulatus, inter primarios cauſarum patronos adnumeratus eſt. Ter Judicem in Panormitano Prætorio egit: & in Supremis Conciſtorij Sacræ Regiæ Conſcientiæ, & Magnæ Regiæ Curiæ Tribunalibus etiam Judex Juſtitiæ jura integerrimè adminiſtravit. Tandem à Franciſco Fernandez de la Cueva Duce Alburqueque Siciliæ Prorege Acim miſſus, ut damna in eodem oppido ab Ætneis ignibus anno 1669. patrata inſtauraret, ibidem deceſſit anno 1670. De eo Philadelphus Muguòs *in Theatro Geneol. par.* 1. *pag.* 224. & Franc. Ambroſius Maja *in Glorioſo, ac triumph. reditu Joannis Auſtriaci pag.* 72. & 77. Edidit

Deciſiones Regiæ Curiæ Præt. Felicis Urbis Panormi. Panormi apud Petrum Coppolam 1641. in fol.

De Fori Privilegiatorum Remiſſione. Ibid. apud eumdem 1641. in fol.

OCTAVIUS CATALANUS Ennenſis, Abbas, & Canonicus Eccleſiæ Catanenſis. Muſices peritiſſimus, Romæ magnam ſui opinionem excitavit; ac Paulo V. Sum. Pontif. in Pontificio Sacello muſicis modulationibus præfuit. Meſſanæ dum Muſicorum cœtum Eccleſiæ Cathedralis moderabatur, ibidem deceſſit. Claruit anno 1610. Edidit

Ad SS. D. N. Paulum V. Pont. Opt. Max. Sacrarum Cantionum, quæ binis, ternis, quaternis, quinis, ſeptenis, octonis vocibus concinuntur cum Baſſo ad Organum Librum Primum. Romæ apud Bartholomæum Zannettum 1616. in 4.

OCTAVIUS CORSETTUS Panormitanus, Jacobi Corſetti filius, vir generis claritate, doctrinâ, ac morum ſanctimoniâ inſignis. Natus an. 1538. à teneris annis literis addictus, futuræ pie-

pietatis, ac doctrinæ præſagium non obſcurum edidit, tum ob ingenium præſtantimum, tum ob morum innocentiam. A bonarum diſciplinarum cura nunquam virtutum ſtudium ſejungere viſus. Emenſis humaniorum literarum, ac Philoſophiæ ſpatijs, Bononiam petijt, in cujus percelebri Academia magnâ animi contentione Juriſprudentiæ operam dedit: ideoque ita breviter profecit, ut Juris Cæſarei, ac Pontificij Profeſſorum admirationem excitaverit; qui ut Bononiæ ſeſe firmaret, nonnullos Octavio obtulere honores; at ipſe doctorali laureâ contentus Panormum remeavit, ubi eximiæ integritatis, ac cumulatiſſimæ doctrinæ laude cauſarum patrociniū ſuſcepit. Vir patriæ amantiſſimus, ac Senatus Panormitani Conſultor, plures Panormitanæ Urbis privilegia admirabili eloquentiâ, ac doctrinâ propugnavit. Effulgentibus Octavij promeritis, Filippus II. Catholicus Rex primum Prætorij Panormitani Judicem conſtituit, mox an. 1579. Magnæ Regiæ Curiæ, exinde Conſiſtorij Sacræ Regiæ Conſcientiæ ſucceſſivè Iudicem delegit, quibus in muneribus mirificè effulſit cum vitæ probitate, integerrima juſtitiæ cuſtodia. Forenſes inter clamores vitijs obſurdeſcere imò, & egregias virtutes excolere ſtuduit. A litigantium calumnijs, & forentium cavillationibus abhorrens, è Tribunalium ſubſellijs corruptelas, ac fraudes eliminare curavit. Hinc maximâ veneratione apud Marcum Ant. Columnam aliosq; Siciliæ Moderatores enituit. At ſecundò ad Judicis dignitatem in Magna Regia Curia evectus anno 1583. multò antequam ſui judicatus biennium abſolviſſet, honorem ſponte depoſuit; vel divino afflante ſpiritu exſtimulatus, vel honorum tædio affectus: at ipſe ut virtutis ſplendorem obtegeret, gravi morbo, quo laborabat, id effectum dicebat. Hinc à fori tumultu ſecedens, ad tranquillum vitæ genus ſeſe vertit. At ne patrocinio deſtituerentur pauperes, quos vel eleemoſynis, vel tutelâ protexerat, Juriſconſultorum, ac Procuratorum veluti Collegium inſtituit, qui ſtatutis diebus ſimul convenientes, pauperum curæ invigilarent, eorumque ſubſidium eleemoſynis, vel induſtriâ excogitarent. Ceterùm ipſe rectæ liberorū educationi addictus (inter quos Jacobus, & Petrus Corſettus Juriſperiti celebres) ſeveriorem vitæ rationem agreſſus eſt: cilicijs, flagellis, & jejunijs corpus edomuit: lachrimarum copiâ, orationis frequentiâ, alijſque pijs operibus vitam ſanctimoniâ clariſſimâ traducere ſtuduit. Tandem repentina morte ſublatus vivere deſijt Panormi primo Januarij anno 1587. at mortis hujus genus paulo ante ſibi prædixerat, cui ſeſe paravit; nam mane Euchariſtico cibo refectus, omnes illius diei horas obſecrationibus, piiſque exercitijs impendit in Eccleſia S. Citæ PP. Prædicatorum. In eadem Eccleſia jacet, in cujus ſepulchro hoc legitur epitaphium.

D. O. M.

Octavius Corſettus illuſtris ille Juris, & Juſtitiæ conſultus, cùm ſupremi æquè Patroni, atq; Judicis faſtidiens dignitatem, ad ſancti ſe tranquillitatem otij retuliſſet, repentinâ morte, ut animus rectè conſtitutus nullam ſentiret ex divulſione moleſtiam, ad Cœli ſublatus eſt requiem Kal. Januar.

CIↃ. IↃ. LXXXVII. Vixit annos XLIX.

Emeritis laudibus Octavium extollunt Philippus Paruta in oratione cui titulus: *Oratio de laudibus Octavij Corſetti*, edita Panormi 1595. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. pag.* 226. Franciſcus Baronius *de maj. ſt. Panorm. lib.* 3. *cap.* 5. *pag.* 120. *& cap.* 9. *pag.* 141. Franciſcus Strada *in quietationib. pag.* 16. Petrus Anſalonius *de ſua familia pag.* 211. Antonius Ballus *tractat. var. lib.* 5. *de pragm. Regni prag.* 4. *tit.* 2. *n.* 1. Inveges *in appar. Panor. nobilis pag.* 65. Joannes Cattagna *in tract. deducto ne egeat queſt.* 1. *num.* 155. alijque. Scripſit

Conſiliorum feudalium Volumen I. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1616. in fol. & iterum apud Decium Cyrillum 1646. in fol.

Quæſtiones forenſes ſuper Ritu M. R. C. Panormi typis Jo: Antonij de Franciſcis 1615. in 4. iterùm ſumptibus Franciſci Ciotti apud Angelum Orlandum 1621. in 4. & tertiò cum ſupradictis Conſilijs, & Annotationibus Petri Corſetti filij. Panormi apud Decium Cyrillum 1646. in fol.

Conſilia quatuor, in Selectis Conſilijs à Petro Luna editis Panormi apud Eraſmum de Simeone 1627. in fol.

Juſtificationes ſubſcriptas à nonnullus Doctoribus tam regnicolis, quàm exteris, in quibus plenißimè diſcutitur, an Syndacus Urbis Panormi poſſit pro Defenſione privilegij comparere, & pro Cive bannito ut in juſtitiam rem trætur, pro terminando articulo contra Fiſcum, quod non auditur? & Judices poſſint cauſam terminare non obſtante banno, & pragmatica, quod Judices non auxilientur bannitis ſub pœna in dicta pragmatica contenta. Extant apud Franciſcum Boronium in Conſilijs diverſorum Siculorum ſuper privilegium Fel. Urbis Panormi, quod Fiſcus non poſſit principaliter agere contra cives. Panormi apud Maringum 1656. in 4.

Conſilium non antea editum, apud Jo: Franciſcum de Caſtillo in deciſionibus *lib.* 1. *deciſ.* 51. *pag.* 288. Panormi apud Angelum Orlandum 1626. in fol.

Pro debitoribus privati delinquentis contra Fiſcum, Tractatum ex Baronio cit.

OCTAVIUS CORSETTUS nobilis Panormitanus, filius Primogenitus Petri Corſetti (de quo ſuo loco) à prudentia, & honoribus clarus. Ab anno 1622. Panormitanæ Urbis, ut vocant, Secretus renunciatus eſt; anno 1624. inter Equites militaris ordinis S. Jacobi de Spata relatus, exinde Comitis Villatæ titulo inſignitus eſt, dato diplomate Matriti 13. Maij 1628. Generalis armatorū Capitaneus in Valle Mazariæ, & Caſtrorū Viſitator conſtitutus, Militaribus etiam copijs tum peditum, tum equitum

Digitized by Google

tum in maritimis locis præfuit. Anno 1640. & 1644. ſecundò, & tertiò Vicarius Generalis in univerſa Mazaræ Valle: & 1645. Regni Siciliæ Deputatus electus fuit. Panormi Capitanei munere effulſit annis 1663. & 1676. & eamdem Urbē ampliſſimâ Prætoris dignitate illuſtravit anno 1666. His in muneribus præclarè obitis prudentiam, integritatem, aliaſque animi dotes egregiè detexit. Panormi dierum plenus obijt circa annum 1682. Ipſum laudant Auguſtinus Inveges *in appar. Panormi Nobilis pag. 65.* Mugnòs *in Theatro Geneolog. par. 1. pag. 303.* & Petrus Anſalonius *de familia Anſalonia pag. 211.* Edidit Italicè

Inſtrutioni per li Deputati, e Miniſtri dell' Hoſpitaletto, eretto l'anno 1646. nella contrada chiamata delli Diviſi in Palermo. Panormi apud Buā, & Portamnovam 1648. in 4. Hujus pijſſimi operis unus ex tribus Rectoribus, & ut ajunt, Deputatis perpetuis, electus eſt Octavius à D. Petro Faxardo Marchione de los Veles Siciliæ Prorege.

OCTAVIUS GRAVINA DE CRUYLLAS Panormitanus, ex antiqua, nobiliſſimaque familia, longo Procerum præclariſſimorum ordine ſat celebri progenitus, Patre Sancio Gravina primo Ramacchæ Principe in lucem editus eſt Panormi anno 1652. Hæreditario jure Principis Ramacchæ titulum adeptus, inter Siciliæ Dynaſtas longè, latèque effulget. Vir politioribus literis, eruditione tum ſacrâ, tum profanâ ornatiſſimus, æſtimationem promeruit ſingularem. Florente adhuc ætate Poeſi addictus, eximijs ingenij dotibus ſe locupletatum detexit. In Panormitana Reaccenſorum Academia (in qua Princeps conſtitutus enituit) eloquentiâ, ac poeticâ laude valuit: nec ſine plauſu Literati omnes egregia ejus ingenij monumenta excepere, quibus ſui venerationem excitavit. Pietate inſignis in Albatorum Societatem relatus (hæc Panormi cùm laudabilitèr efflореat, ipſius Sodales nobiliſſimi capite damnatos ad piè ſupplicium obeundum mirum in modum diſponunt, & adhortantur) plurièś eximij ſodalis munus in animarum beneficium exercuit. Cùm autem anno 1707. eidem Societati Gubernatoris titulo præeſſet, omnium primus ab Iſidoro de la Cueva Bedmaris Marchione, Siciliæ Prorege, obtinuit, ut Societas die Paraſceves ſingulo anno Sontem, etiam mortis damnatum, pœnâ abſolvere poſſet. Ut animi ardorem in animarum ſalute retexit, ita & ſingulare ſtudium in Philippi V. Catholici Regis obſequium ſummè commonſtravit: quòd anno 1708. liquidò patefecit Panormi; cùm enim hanc Urbem Prætoris munere gubernaret Ferdinandus Franciſcus Gravina de Cruyllas Palagoniæ Princeps, aurei velleris Eques, inter Urbis pericula eidem Prætori ejus conſobrino, ac Carolo Philippo Antonio Spinolæ Marchioni de los Valvaſes Siciliæ Proregi, adfuit indefeſsè, neglecto vitæ periculo; eâque ſedulitate Urbis beneficium, ac Regis gloriam procuravit, ut ejuſdem Proregis benevolentiam, ac bonorum omnium laudem, & plauſum ſibi comparaverit. Nec egregio viro promeriti defuiſſent honores, ad quos extollere meditabantur tum Regis beneficentia, tum Proregis officia: at ipſe ab omni ambitionis umbra alienus, dignitatum faſtigia ſtudioſè declinans, rectæ liberorum inſtitutioni addictus (quos ex Anna Antonina la Farina, Vincentij la Farina Madoniæ Marchionis filia, habuit) ac rei familiaris adminiſtrationi adhærens, familiæ ſplendorem adaugere procurat: ideoque edito novi oppidi fundandi conſilio, in antiquiſſimo familiæ Gravinæ feudo Ramacchæ, in ipſius amplificationem invigilat. Vivit vir ſanè præſtantiſſimus, eximiâ comitate inclytus, ac morum elegantiâ clarus; cujus vividiſſimæ ingenij dotes abundè teſtantur ſales, ac non illepidæ ſententiæ ſua ſpontè mirabiliter ex ejus ore effluentes, ſed ab omni dicacitate penitùs alienæ. Edidit Italicè

Il Conforto degli Afflitti, Eſercizj Spirituali diviſi in ſette Miſſioni, che ſi fanno nella Real Capella della Compagnia del SS. Crociſiſſo, detta de' Bianchi, della Città di Palermo da' Fratelli Nobili; e Confeſſori, che ricordano i Condennati dalla Giuſtizia. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Aiccardi, & Franciſci Cichè 1706. in 4.

Prælo paravit

Poeſie Liriche.

L'Argenide opera Drammatica.

Diſcorſi Accademici.

OCTAVIUS POTENSANUS Panormitanus, Poeta egregius; Etruſcis, Siculiſque numeris multa cum nominis laude protulit, ac eximiam celebritatem ſibi comparavit. Dum plurima de ſe prómittebat, in ipſo ætatis flore deceſſit Panormi. Claruit circa annum 1598. Ipſum laudant Franciſcus Baronius *de majeſt. Panor. lib. 3. pag. 116.* Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par. 1. pag. 230.* & Vincentius de Joanne *in Panor. Triumph. lib. 12. pag. 125.* Scripſit Italicè

Poema Sacro della Paſſione, e Morte de' SS. Diecimila Martiri. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1600. in 8. Opus poſthumum.

Vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Extant in Muſis Siculis par. 1. Panormi apud Buam, & Portãnovam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12. & in libro: *Raccolta di Canzoni Siciliane di diverſi buoni Autori.* Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1658. in 12.

Scripſit, ſed non edidit, ex Leone Allatio *in Drammaturgia indic. 6. pag. 623.*

L'Inganni d'Amore Comedia Paſtorale.

Il San Giorgio Tragedia Sacra.

Has annis elapſis Panormi ſervabat m. ſs. Vincentius Corſettus Panormitanus.

OCTAVIUS RIZZARUS Catanenſis, Patritio, nobilique genere exortus, ingenij excellētiam Siculæ Poeſi addictam cum nominis laude

manifeſtavit. Claruit circa annum 1600. Laudatur à Joſepho Galeano *in Muſis Siculis par.1. pag.* 256, & Joanne Baptiſta de Groſſis *in decacordo Catan. tom. 2.cord. 9.pag.*152. Hujus patriâ linguâ habemus

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis par. 1. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

OCTAVIUS SAPIENTIA Catanenſis Sacerdos, Pontificij Juris Doctor, dum Româ in Siciliam remeabat anno 1604. à Thurcarum pyratis captus, & in vincula conjectus, primùm Hipponam, vulgò *Biſerta*, inde Conſtantinopolim deductus, quinquennio barbaræ ſervitutis jugum inter innumeras ærumnas, ac vitæ pericula, expertus eſt. Inde Galliæ Oratoris operâ libertatem adeptus; eo defuncto per alios ſeptem annos Conſtantinopoli liber vixit apud laudati Oratoris ſucceſſorem, qui Octavium à ſacris, & confeſſionibus voluit: ac per idem tempus impigrè ſtuduit, ut Chriſticolæ multi, durâ ſervitute preſſi, vel ſoluto pretio, vel fugâ, libertati reſtituerentur. Sacramentorum adminiſtratione, & Verbi Dei diſſeminatione multos, qui Catholicam fidem renunciaverant, ad ejuſdem ſinum revocavit, alioſque multos animo nutantes confirmavit. At cognitis à Mahometicæ ſectæ cultoribus Octavij ſtudijs, in necem conquiſitus, ac fugâ elapſus, Hiſpaniã petijt. Cùm autem Philippo IV. Catholico Regi perpeſſas expoſuiſſet ærumnas, in laborum levamen Abbatiâ S. Nicolai de Ficò in Sicilia donatus eſt anno 1627. In Siciliam regreſſus, Panormum appulit, ubi adoleſcentem ſervum ſecum detulit, ætatis annorum 18. quem ab infantia tanquam filium ſecum educaverat. Sed qui inter innumera pericula incolumis vixerat, ab eodem ſervo, furti causâ in ſecunda noctis hora inter domeſticos parietes interfectus eſt 22. Decembris 1628. & in eadem domo ſepellitur. At poſt tres dies tanto detecto facinore, ſervus palam confeſſus ſceleris impietatem, flagitij pœnas ſolvit; nam obtruncatâ ejus dexterâ, furcis ſuſpenſus interijt; & in tanti ſceleris memoriam nefarij caput clavo furcis confixum tradit Rocchus Pirrus *de Abbatis lib. 4. pag.* 135. De eo etiam idem Pirrus *in not. Eccl. Catan. pag.* 95. Joannes Baptiſta de Groſſis *in decacordo Catan. tom. 2. cord. 9. pag.* 144. & 152. & Nicolaus Antonius *in Biblioth. Hiſpana par.2. pag.*355. Edidit Hiſpanè

Nuovo Tratado de Turquia, con una deſcripcion del Sitio y Ciudad de Conſtantinopla, coſtumbres del Gran Turco, de ſu modo de govierno, de ſu Palacio, Conſejo, martyrios de algunos Martyres, y de otras coſas notables. Matriti apud Viduam Alphonſi Martini 1622. in 4. Philippo IV. Catholico Regi dicavit opus, pro cujus editione duo centum aurea accepit.

OCTAVIUS SPINOLA Panormitanus claro genere exortus, Regni Siciliæ, ut vocant, Portulanus. Patriam Urbem Prætoris munere rexit anno 1576. Ingenij dotes poeticâ facultate excoluit. Obijt Panormi 15. Decembris anno 1590. in memoranda lignei pontis ruina, & in Eccleſia S. Franciſci de Paula ſepultus eſt. De eo Matthæus Donia *in Gephyraptoyca deſcriptione caſus Pontis pag.* 30. Vincentius de Joanne in libro: *Il miſerabile ſucceſſo della rovina del Ponte pag.* 24. Inter Poetas relatum invenies à Joanne Vigintimillio *in tabula Poetarum Siculorum.* Quæ ſcripſerit incompertum eſt. Solummodò pauca vidi ejus carmina Italicè ſcripta in libro: *Rime di diverſi belli Spiriti della Città di Palermo in morte della Signora Laura Serra, & Frias.* Panormi 1572. in 8.

OCTAVIUS TEDESCHIUS nobilis Catanenſis, Societatis Jeſu, in lucem editus anno 1600. ad Societatem acceſſit anno 1614. in qua ſolemnia emiſit vota. Gravioribus diſciplinis egregiè excultus, præter humaniores literas, Rhetoricam docuit Meſſanæ; ibidem etiam & Catanæ Philoſophiam, Neti Scholaſticam Theologiam; Moralem verò Syracuſis non ſine magnâ laude tradidit. Sacræ etiam eloquentiæ addictus, per annos quindecim Eccleſiaſtem egit magno cum plauſu, ab eruditione, & dicendi copiâ celebratus. Græcas etiam literas mirificè calluit. Religiosè vitam abſolvit Catanæ 17. Junij anno 1672. Ejus laudes lege apud Joſephum Munebriam in libro: *Muſa Riſvegliata par. 1. pag.* 222. Thomam Tamburinum *in decalogum lib. 2. cap. 5. §. 2. n.* 15. & Bibliothecam Soc. Jeſu *pag.* 641. Edidit Italicè

Prediche Panegiriche Sacre, e Morali. Catanæ apud Joſephum Biſagnium 1666. in 4.

Prediche Quareſimali. Neapoli apud Novellum de Bonis 1672. in 4.

ODO DE COLUMNIS Meſſanenſis, Poeta ex primis Etruſcæ Poeſis cultoribus, ut ex rudiori carminum ſtylo patet. Doctrinâ claruit circa an. 1240. unà cum Guidone de Columnis ex eadem familia, & patria. De eo clariſſ. Joannes Marius de Creſcimbenis *in hiſt. Poeſis Vulgaris lib. 4. pag.*284. & *in Commentarijs ejuſdem vol. 1. lib. 1. cap. 2. pag. 4. & lib. 2. cap. 9. p.* 53. & *vol. 2. par. 2. pag.* 18. Hujus extant Italicè

Poeſie. In libro: *Poeti Antichi raccolti da' Codici m. ſs. della Biblioteca Vaticana, e Barberina da Monſ. Leone Alacci.* Neapoli typis Sebaſtiani de Alecci 1661. in 8. & de Creſcimbenis *in comm. cit. vol. 3. pag.* 21.

OFFICINÆ ACADEMIA Meſſanenſis, vulgò *della Fucina*, ortum habuit anno 1639. die 23. Octobris in ædibus Caroli de Gregorio Equitis Meſſanenſis, hujus Literariæ Palæſtræ fundatoris. Fundationis occaſio hæc fuit. Muſices, & politioribus literis oblectabatur vir ampliſſimus, & ad ipſum, tum amicitiæ jure, tum morum ſuavitate illecti viri nobiles, literis, doctrinâque exculti, confluebant. Horum aliquis modò etruſca, modò latina carmina proferebat: problemata diſquirenda, ac ſolvenda proponebat. Nonnullus obſcura veterum Scriptorum loca illuſtrabat: & certatim omnes eruditis hiſce ſtudijs ingenium expoliebant.

Hinc

Digitized by Google

Hinc adaucto literatorum numero, Cœtum Academiæ nomine cohoneſtare placuit, cui ipſemet Carolus Officinæ nomen indidit. Ipſius Phrenoſchema Fornacula fuit fuſoria, quæ flammarum repercuſſione ſuccenſa, duriſſima quævis metalla facili negotio emollita, & pœnitus eliquata, in alias utiliores, nobileſque formas flectebat: addito lemmate ex Virgilij *Georg.* 4. *Formas vertit in omnes*. Palladia in hac Officina ſtrenuè deſudabant ingenia, politiores literas ampliſſima cum laude excolebant; Muſarum delicias, Poeſeos venuſtatem, & eloquentiæ ornamenta ſingulis Dominicis diebus exponebant Academici, & ad nova ſemper opera edēda mirificè æſtuabant. In ejus albo nedum Siculi effulgebant adſcripti, verùm etiam exteri nonnulli literarum gloriâ celeberrimi. Diu enituit, gloriæque ſuæ ſplendorem ubique propagavit: at anno 1678. flante bellorum Aquilone, & rerum ordine perturbato, hujus Officinæ ignis extinctus eſt. Anno verò 1701. ſub Clitiæ nomine antiquos reſumpſit ſplendores, ut loco ſuo proditum eſt. Ipſam laudat P. Placidus Samperius *in Iconologia M.V. lib. 1. digreſſ. 2. pag.* 38. *& lib.* 5. *cap. ult. pag.* 644. *& in Meſſana Illuſtrata m. s.* Joannes Franciſcus Lauredanus *in epiſt. par.* 2. *pag.* 120. *&* 122. Leo Allatius *in epiſt. nuncup. Poetarum Antiquorum*, Antonius Anſaldus in libro: *Sogni d'Euterpe p.* 234. Fulgentius Arminius, & Auguſtinus Zerbonus *in libro Proſe della Fucina lib.* 1. *pag.* 59. *&* 76. Dominicus Arganantius *in Pēpis feſtivis p.* 138. eruditiſs. Blaſius de Avitabile in libro *Componimenti diverſi de' Paſtori-Arcadi della Colonia-Sebezia pag.* 16. alijque. Edidit Italicè

Le Muſe Feſteggianti nell'aprirſi l'Accademia della Fucina nella Città di Meſſina. Bononiæ apud Jo: Baptiſtam Ferronum 1642. in 4.

Le Stravaganze Liriche degli Accademici della Fucina. Parte Prima. Ibidem apud eumdem 1642. in 4.

Parte Seconda. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1655. in 12.

Parte Terza. Neapoli typis Sebaſtiani de Alecce 1661. in 12.

Le Poeſie Volgari degli Accademici della Fucina Parte Prima. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1656. in 12.

Parte Seconda. Ibidem apud eoſdem 1658. in 12.

Parte Terza. Neapoli apud Ægidium Longum 1659. in 12.

Parte Quarta. Ibidem apud Sebaſtianum de Alecce 1660. in 12.

Proſe degli Accademici della Fucina. Libro Primo, nel quale ſi contengono varij diſcorſi. Monteleoni typis Dominici Antonij Ferri 1667. in 4.

Libro Secondo. Neapoli apud Andream Colicchiam 1669. in 4.

Il Duello delle Muſe, o vero Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento I. dell'anno 1667. *e Trattenimento II. del* 1668. Monteleoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1668. in 4.

Trattenimento III. dell'Anno 1669. Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. in 4.

Trattenimento IV. dell'anno 1670. *e Trattenimento V. del* 1671. Ibidem apud eumdem 1671. in 4.

OLYMPIUS JULIANENSIS Ordinis S. Mariæ Montis Oliveti, ejuſdem Ordinis Abbas, & Viſitator. Doctrinâ, & eruditione ornatus claruit anno 1590. Poetica m etiam facultatem coluit, ex libro: *Rime di diverſi Ecc. Autori all'Illuſt. Pittore, e Poeta Franceſco Potenzano*. Scripſit ex Secundo Lancellotto *in hiſtor. Olivetana lib.* 2. *cap.* 43. *pag.* 268. & Roccho Pirro *in not. Eccl. Agrig. pag.* 382.

Hiſtoriam Monaſterij S. Mariæ de Nemore, ſive de Boſco Ordinis Olivetanenſis. Servatur m. s. in eodem Monaſterio, & in Bibliotheca Monaſterij S. Martini Ordinis Caſinenſis Panormi, teſte Abbate Michaele de Judice *in obſervat. ad Appar. annal. Siculor. Auguſtini Inveges pag.* 105. qui addit; Olympium: *Plurima de Fraticellis Hæreticis è Sicilia, ubi confugerant, abactis, & alia ad Siculas res pertinentia ſcripſiſſe*.

ORPHEUS Siculus Camarinenſis (Camerina olim Siciliæ Urbs magnificentiſſima, nunc ruinis obruta jacet) Poeta eximius heroici carminis, ſed incerti ævi, cujus meminere Suidas *dict. tom.* 2. *pag.* 339. Gyraldus *de Poet. hiſtor. dial.* 2. *pag.* 57. Conſtantinus Laſcaris apud Maurolycum *in hiſt. Sicil. pag.* 21. & Bonfilium *hiſt. Sicil. par.* 1. *lib.* 1. *p.* 19. Laurentius Craſſus *de Poetis Græcis pag.* 389. Fazellus *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 5. *cap.* 2. *pag.* 118. Vincentius Littara *in Corradide lib.* 3. *pag.* 154. Goltzius *in hiſt. Poſt. Siciliæ pag.* 89. Joannes Mollerus *de Scriptoribus Homonymis cap.* 3. *n.* 47. *pag.* 325. aliique. Ex ipſis ſcripſit Græco carmine

Deſcenſum ad Inferos.

Addit Laſcaris: *& alia multa*.

ORTHON Siculus Medicus. Quo vixerit ævo incompertum eſt. Scripſit

De rebus Medicis. Hujus teſtimonium adducit Galenus *lib.* 1. *de compoſitione medicamentorum localium cap.* 2. *pag.* 123. quod Andreas Tiraquellus *de Nobilitate cap.* 31. *pag.* 294. obſervavit. Eugenius Raymundus in libro: *Sferza delle Scienze diſc.* 4. *pag.* 109. ait: *I remedij di Othone Siculo per il pelatojo ſono poco giovevoli, havendoli molte volte iſperimentati, e ſempre ſono riuſciti vani*.

Digitized by Google

P

PANPHILUS Poeta Siculus ex Athenæo *Dipnoſoph. lib. 1. cap. 4. pag.* 4. Facili venâ locupletatus, in convivijs ſemper metricè loquebatur, teſte Svida *in dict.* De eo etiam Laurentius Craſſus *de Poetis Græcis pag.* 399. Tempus quo vixerit, & quæ ſcripſerit latent: ſolummodò duo ejus carmina extant apud Athenæum citatum.

S. PANTÆNUS Apoſtolicus ſanè vir, ac Sãctiſſimus, in Siculorum Scriptorum albo non immeritò reponendus. At plura de S. Pantæno eſſent examinanda, quæ longam diſſertationem expeterent; ſed duo hic breviter ad noſtrum inſtitutum, ſtudio veritatis inquirenda, pluſqnam neceſſarium: primò quænam ejus Natio? ſecundò quænam Patria? Clemens Alexandrinus *Stromatum lib.* 1. ubi de ſanctis ſuis præceptoribus, à quibus eruditus eſt, ait, ex editione Gentiani Herveti, Florentiæ 1551. pag. 3. & 4. *Eorum unus quidem in Græcia Jonicus, alij verò in Magna Græcia, alter ex Ægypto, alij autem ex Oriente; & ejus alter quidem Aſſyrius, alter verò in Palaſtina Hebræus ex alto ducens originem. Cùm autem in eum ultimum incidiſſem, erat autem primus poteſtate, conquievi in Ægypto venans ea quæ latuerunt. Sicula re vera Apis, Prophetici, & Apoſtolici prati flores decerpens, ſinceram quandam, & incorruptam cognitionem ingeneravit eorum, qui audiebant animis.* In illo Hebræo in Palæſtina Pantænum ſignari putat Euſebius Cæſarienſis *hiſt. Eccl. lib.* 5. *cap.* 11. Addit, & Gentianus Heruetus *in comment. ad lib.* 1. *ſtromat.* ex editione Pariſienſi ann. 1590. *pag.* 303. Apem Siculam Pantænum Siculum deſignari; ſcribit enim: *Ex ijs poſtremum audivit Pantænum, quem dicit venatum eſſe latentem, ut qui fortè delectaretur ſolitudine, quâ frui tamen non licuit, cùm præeſſet Catecheſi. Eum autem vocavit Apem Siculam. Et cur Apem quidem vocarit non ſatis oſtendit, cùm dicit eum legiſſe flores ex ſcriptis Prophetarum, & Apoſtolorum, quæ vocat Pratum. Cur autem Siculam vocat, non poſſum aliud conijcere, quàm habitaſſe quidem Alexandriæ in Ægypto, fuiſſe autem Siculum natione. Sed videtur obſtare, quòd dicit eum in Palæſtina Hebræum ex alto ducta origine. Fieri autem potuit ut eſſet quidem ex Palæſtina oriundus, & Hebræus, natus tamen in Sicilia.* At Baronius *tom.* 2. *annal. Eccl. an.* 185. per Hebræum in Palæſtina à Clemente Alexandrino indicatũ Theophilum Cæſariẽſem; & per eum, qui in Ægypto demùm convenit, Pantænum Philoſophum indigitari putat: (etſi Guilelmus Cave in *ſcript. Eccl. hiſtoria literaria pag.* 40. Theodotum rectius deſignari cenſet) Hinc vides quod ſicut Clemens alios à patria indicavit, ita & Pantænum, qui ſupra alios doctrinâ, & vitæ ſanctimoniâ eminebat, ſpeciali encomio laudavit, & à regionis nomine Apem Siculam dixit. Ex his patet Octavium Caetanum *in Idea SS. Siculor. pag.* 22. nimis durè ſcripſiſſe, & à Siculis Sanctorum faſtis Pantænum expunxiſſe; dum ait Pantænum ſolùm Siculum ex Gentiani Herveti conjecturâ, verbis Clementis Alexandrini perperam verſis innixâ, & *in Animad. ad tom.* 2. *SS. Siculor pag.* 34. fuſiùs rem ad lancem perpendens; Heruetum ab ambiguo verborum ſenſu deceptum ait; & Pantænum Apem Siculam dictum, non quia in Sicilia natum, ſed *ob præſtans viri ingenium, doctrinamq; & cæleſte ſtudium depaſcendi ſacra ſcripta*; quòd & exemplis probare conatur. Huic opinioni adhæſit A. Junius *cent.* 4. *prover.* 19. Sed in Clementis Alexandrini verbis nullam inveniri ambiguitatem ſatis liquet, nullumq; in verſione mendum, ex hoc patet, quòd omnes in eadem verba conſentiunt. Relata Clementis verba ſine immutatione leguntur in editione Pariſienſi Gr-lat. anno 1629. ex recenſione Danielis Heinſij, viri græcis literis excultiſſimi *pag.* 274. in alia etiam Pariſienſi an. 1590. cum obſervationibus, & caſtigationibus variorum, operâ Friderici Sylburgij. Prodiere etiam Clementis lucubrationes cum conſtanti eorumdem verborum lectione Baſileæ 1556. Pariſijs 1592. 1612. & 1641. Lugduni Batav. 1616. ac tandem Coloniæ 1688. Nec Pantænum Apem Siculam dixit Clemens Alexandrinus, ut ejus ingenij excellentiam ſolummodò extolleret, ſed ut ipſum laudando, in Sicilia ſimul natum demonſtraret; nam ſi Pantæni excellentiam eidem explicare tantùm placuiſſet, nonne ſat erat Apis nomine Pantænum vocare, ſine illa Siculi dictione? Cur Siculum addidit, niſi ut in Sicilia natum indigitaret? Adde quòd ſcriptores, cùm Apis nomine auctores egregios deſignarent, epithetum ex propriæ regionis nomine, ubi in lucem editos, addidere. Ita Xenophon Athenienſis ab eloquentiæ dulcedine Apis Actica dictus, ex Apibus Acticis regionis ſuæ, ut ipſemet Caetanus *loc. cit.* obſervat. Ita etiam Platonem Athenienſem Apis Acticæ nomine celebratum, ſcimus, ex Genebrardo *in Chronograph. an. mundi* 3730. Sophocles etiam Poeta Tragicus Athenienſis Apis Actica dictus, teſte Volaterrano *in Anthropol. lib.* 19. ex Svida. Nec res magis apud Rhetores pervia, quàm in translatis virorum illuſtrium, addi regionis nomen: ideoque Italus ſtrenuus Achillem Italum vocant: Heroem Gallum, Herculem Gallicanum.

Vi-

Vide præter alios Aloyſium Juglares *in Ariad. Rhet. obſer.* 5. Et profectò omnes nimis durè loquutum crederent Clementem, ob translationem ab Alexandria in Sicilia, ſi per Siculum Pantæni nationem non deſignaſſet. Gulielmus Cave *in ſcriptorum Eccleſ. hiſt. literaria pag.* 37. *an.* 181. incertum ait, an Siculus, an Palæſtinus, & ab ultima origine Hebræus. Valeſius *l.* 5. *adnot. ad hiſt. Eccl. c.* 11. Siciliæ oriundum, tradit; quòd non improbat Cave *loc. citat.* etſi idem Cave *par.* 2. *an.* 181. *pag.* 23. auctoritate cujuſdam fragmenti Philippi Sideræ (quē dubiæ fidei ex nonnullis tradit) Athenienſem fuiſſe ſcribit. At præter Heruetum, Siculum voluere Pantænum L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. Auct. Eccl. tom.* 1. *pag.* 78. *&* 79. Morerius *in dict. tom.* 3. *pag.* 946. Clariſs. Benedictus Bacchinus *in Diar. liter.* edito Parmæ ann. 1688. *pag.* 139. Ex his reijcienda illorum opinio, quæ Pantænum Alexandrinum voluit. Hanc amplectuntur Leonardus Cozzandus *de magiſterio antiq. Philoſ. lib.* 3. *cap.* 4. *pag.* 247. & Joannes Bap. Ricciolius *in Chronol. Refor. tom.* 2. *indic.* 2. *pag.* 268. fuit etenim Alexandriæ ſacrarum literarum Profeſſor, non Civis Alexandrinus. At ſi Pantænus Siculus, ubi nam in Sicilia natus? Petrus Anſalonius in libro *de ſua familia Anſalonia pag.* 341. Meſſanenſem fuiſſe opinatur, cujus opinionem ſequuntur Carolus Morabitus *tom.* 1. *annal. Eccl. Meſſan. pag.* 232. Stephanus Maurus *in Meſſana cap.* 25. *pag.* 233. Joſephus Ambroſius *in Relat. ſolemnitatis epiſtolæ Marianæ p.* 471. & tandem Hieronymus Raguſa *in elogijs Siculorum pag.* 200. *& in Biblioth. Sicil. Veter. pag.* 204. At videamus an rectè Meſſanenſem velint. Anſalonius Petri Carreræ opinionem protulit, qui in ſuo libro m. s. inſcripto *Il Sicilianiſmo*, dum ſub dubio inter Siculos illuſtres Pantænum recenſet, hanc conjectationem pro Sicilia deprompſit: nempè territorium Palæſtinum in Sicilia extitiſſe, ex Appiano *lib.* 5. *bellor. civil.* non multùm à Meſſana diſſitum : en ejus verba : *Ritrovo il territorio Paleſtino in Sicilia non aſſai diſcoſto da Meſſina, chi sà se Panteno habbia dependenza da queſto?* Ex futili conjectura, veram conſequentiam deducere putat Anſalonius, nempè Pelæſtinorum Agrorum Dominos haud inveriſimile *Meſſanæ Domicilium habuiſſe, maximè, quia qui exteri ibi, ubi negotia gerunt, ſemper ſoliti demorari : Unde negotiorum causâ meliùs, quàm alibi, Meſſanæ in urbe, quæ Emporium Univerſi, eoſdem dicerem demoratos: Raro enim agros, prædia, quæ propè, homines, qui à longè, cernimus poſſidere. Patres ergo Pantæni, Pantænum hac in Urbe generarunt: dum agros, qui propè ipſam, illos habuiſſe comperimus, quo verè Siculus Meſſanenſis, Hebræus licèt, & Palæſtinus.* Nec prætercam quæ paulò antè prodidit de Pantæno; ait enim: *fuit namq: Apoſtolorum Chriſti Domini educator, & profeſſione diſcipulus: forſan, qui cum Paulo Apoſtolo, tum quando Meſſanam acceſſit, inde ad Virginem Deiparam deſtinatus, vel cum legatis ejuſdem ad ipſam puer melius ſoci atus, &c.* At primò dicendum per Clementis præceptorem in verbis, Hebræus in Palæſtina, ex Baronio non deſignari Pantænum, ſed Theophilum Cæſarienſem, & ex Cave Theodotum, ut dixi, ideòque tota Anſalonij ratiocinatio corruit, & Carreræ conjectatio evaneſcit. At deſignetur Pantænus, quis unquam dicere audeat verba Clementis *in Palæſtina Hebræus*, ad Siculos Campos, Palæſtinorum nomine inſignitos, trahi poſſe? Addam agros Palæſtinos non Meſſanæ propinquos fuiſſe; Appiani verba *lib.* 5. propè finem accipe: *Poſt hæc Palæſtinorum agros depopulatus eſt, & Lepidus frumentatum profectus illi obviat, amboque circa Meſſanam locavere caſtra.* Ex his patet non Campi Palæſtini, propè Meſſanam, ſed Octaviani, & Lepidi caſtra. Immò ex eodem Appiano deducitur, agros Palæſtinorum propè Ætnam accedere, ait enim paulò antè, quod dum his in locis erat Octavianus, ejus exercitus Ætnæ fetorem ſentiebat, additque: *facti etiam ſunt Ætnæ horrendi fremitus, & longi mugitus, excandeſcentibus quoq; ignibus, exercitumq: fulgore terrentibus, adeò ut Germani è cubiculis præ timore proſilirent, nec amplius ipſis incredibilia viderentur Ætnæ memorata miracula, & inter cætera illud de igneo torrente.* Sequitur Appianus, Octavianum, non obſiſtentibus Ætnæ incendijs, ſequenti die Palæſtinorum villas devaſtaſse. Hinc vides Palæſtinorum agros propè Ætnam, non propè Meſſanam. At ſint propè Meſſanam, haud deduci poſſe puto, Pantænum Meſſanenſem. Si enim Palæſtini Domini agrorum, quis divinaverit Meſſanam incoluiſſe, ibiq; Pantænum genuiſſe, ibiq; Pantænum exortum? Adde ex Appiano agri denominabantur à Palæſtinis anno, quo in Siciliam fuit Octavianus, nempè an. 29. ante Chriſtum natum, vel paulò antè, ex Genebrardo *in Chronograph*, Saliano *in annal.* alijſque. At quis dicet Pantæni tempore, nempè poſt duorum ſæculorum, & ultra, lapſum, Palæſtinos adhuc in his agris dominium ſervaſſe. Demum à verbis Clementis non immediatè Apoſtolorum diſcipulum fuiſſe deducitur, ſed illorum doctrinam per traditionem accepiſſe; longum enim temporis intervallum intercurrit inter Pantænum, qui floruit circa an. 185. & Apoſtolos: quod advertit Cave contra Photium, qui dum nonnullorum Apoſtolorum auditorem fuiſſe ait, apud Cave parùm fidem invenit. At id quod dubitando inſinuare putat Anſalonius, nempè : cum Paulo Apoſtolo forſan, vel cum Meſſanenſium Legatis, ad Deiparam deſtinatum; pœnitùs à vero alienum; Epiſtolam enim Virgineam datam ſcribunt anno Dñi 42. Pantænus verò deceſſit an. 213. ut infra, & Morabitus fatetur: hinc vides annos 171. effluere inter Epiſtolam, & Pantæni obitum. Similē difficultatem ſibi objicire videtur Morabitus *an.* 213. *pag.* 297. ipſamque ſolvere conatur, petitâ à Baronio auctoritate, qui *tom.* 1. *an.* 76. *n.* 2. ait Apoſtolorum diſcipulos longævos fuiſſe ex divina diſpoſitione; at nec à Baronio, nec ab alio tam longa annorum epoca cuique con-

Digitized by Google

concedi, quiſq; facilè dignoſcet. Hæc amore veritatis dixiſſe ſatis: hinc Pantænum Siculum ſolummodò ſtatuo, dum nullæ occurrunt ſolidæ rationes pro aliqua Siciliæ Urbe. Fuit Pantænus è Stoica ſecta Philoſophus Chriſtianus, immò & Theologus doctiſſimus, ijſque uſus eſt Magiſtris, ex Photio *in Biblioth. cod.* 118. *pag.* 298. qui Apoſtolos vidiſſent. Sacris ſtudijs addictiſſimum, tamquam Siculam Apem à prophetici, & Apoſtolici prati floribus cœleſtem ſapientiam excerpſiſſe; ac ſtudio ſolitudinis adhæſiſſe tradunt. Sed cùm doctrinâ, & ſanctimoniâ omnes ævi ſui viros præclariſſimos præcelleret, è ſolitudine extractus, Eccleſiaſticæ ſcholæ Alexandrinæ (in qua ex inſtitutione D. Marci Evangeliſtæ catechteicum floruit lyceum, cui ſemper ſapientiſſimi præfuere Doctores) præficitur, circa annum 181. quam doctrinâ, & eruditione moderatus eſt. Vir profectò egregius, divinis ſcripturis, ac ſæculari literaturâ refertiſſimus effulſit. Scripto, & voce Eccleſijs profuit; nam ex ejus ſchola multarum Eccleſiarum Doctores inclytos prodiere, inter quos Clemens Alexandrinus. Pantænus fuſiùs de Theologia diſputare cœpit contra Hæreticos ſub Juliano Alexandriæ Epiſcopo. Doctrinâ celeberrimus claruit, & Chriſtianæ Fidei zelo ſuccenſus, Oriētalibus Populis Chriſtiana dogmata prædicavit; ac ad Indos uſque pervenit; nam illius gētis Legatis rogātibus à Demetrio Epiſcopo Alexādrino quēdā Evangelicæ Veritatis Doctorem, illùc miſſus eſt circa annum 191. ibique Matthæi Evangeliū hæbraicè ſcriptum reperit, à Bartholomæo Apoſtolo prædicatum, ibiq; relictum; quod Alexandriam reverſus ſecum detulit. Iterum Alexandriæ (non Antiochiæ, ut perperàm Hofmannus *in lex. tom.* 2. *pag.* 94.) per plures annos ſcholæ Eccleſiaſticæ præfuit, & ſacras docuit literas, tum ſermone, tum etiam ſcripto, uſque ad annum 213. ibique ſanctè vitam abſolvit 7. Julij, cui ſucceſſit Clemens Alexandrinus doctiſſimus ejus diſcipulus, mox Origines. Pantænus in Sāctorum Catalogum relatus legitur in Martyrologio Romano 7. Julij, & in Martyrologijs Bedæ, Uſuardi, Maurolyci, & Adonis. De eo etiam, præter Auctores citatos, Baronius *tom.* 2. *annal. an.* 185. *& ſeq; & in notis ad Martyr. Rom.* 7. *Julij*, Nicephorus *hiſt. Eccl. lib.* 5. *cap.* 10. 13. *&* 18. *& lib.* 4. *cap.* 32. *&* 33. S. Hieronymus *de Script. Eccleſ. & in epiſt.* 84. *ad Magnum Orat.* Euſebius *hiſt. lib.* 2. *cap.* 32. *&* 36. *& lib.* 5. *cap.* 9. 10. *&* 11. *& in Chron. an.* 196. Tertullianus *lib.* 4. *contra Marcionem*, Genebrardus *in Chron. an.* 181. Abrahamus Buccolerus *in Indic. Chronolog. an.* 183. Siſtus Senenſis *Biblioth. Sanctæ lib.* 4. *pag.* 285. Voſſius *de Philoſophor. Sectis cap.* 19. §. 15. *pag.* 104. qui Alexandrinum Antiſtitem vocat, Aloyſius Novarinus *in Martyrol. pag.* 191. Morerius *in dict. tom.* 2. *pag.* 768. *& tom.* 3. *pag.* 946. Petrus Angelus Spera *de nobil. Profeſſor. Grammaticæ lib.* 2. *pag.* 57. Brietius *in annal. mundi tom.* 2. *cap.* 8. *an.* 180. *& cap.* 9. *ann.* 193. Philippus Labbeus *de ſcript. Eccleſ. tom.* 1. *pag.* 228. *& in Sanctor. Patrum Biblioth. Chronol. pag.* 23. alijque multi. Scripſit Pantænus, teſte Hieronymo, Nicephoro, Geſnero *in Biblioth. pag.* 650. Cave, alijſque

Commentaria Multa in Sacram Scripturam. Hujus arcana eruditè, & allegoricè penetravit, ſummâ ingenij, & eloquētiæ vi: ac ex ea morum inſtitutiones protulit, teſte Du-Pin *in Biblioth. cit.* cum alijs. Ex his pauca quædam in Theodotis Eologis Græcis citantur, ex Cave *cit. par.* 1. *pag.* 37.

Hieronymus Raguſa *in Siciliæ Biblioth. Veter. pag.* 204. tranſtuliſſe tradit *Matthæi Evangelium* ex Hebræa in Græcam linguam; quod apud neminem legi.

PARTHENIUS ZANCLAJUS Siculus. Sub hujus nominis larva Meſſanenſem, neſcio quē, latere puto, Poetam ſanè lepidiſſimum, amœniſſimo ingenio inſtructum. Claruit circa annum 1647. quo edidit, librum inſcriptum:

Cittadinus Maccaronicè metrificatus, overum de piacevoli converſantis conſtumantia. Sermones breviuſculi Trentaquinque. Meſſanæ ex typographia Jacobi Matthæi 1647. in 8.

PASCHASINUS Civis, & Epiſcopus Lylibætanus, vir doctrinâ, & eruditione ornatiſſimus fuit; in divinis, humaniſq; literis verſatiſſimus, & tum ſcientiâ, tum morum ſanctimoniâ venerabilis: ideoque Leoni I. Pontif. Max. gratiſſimus, à quo maximâ æſtimatione proſequutus eſt. Romam ab eodem Pontifice accerſitus è Sicilia, indicto Calcedonenti Concilio, ad illud Legati Apoſtolici munere fuit miſſus, ann. 451. ut ibidem nomine ſuo præeſſet, quod ex *epiſtolis* ipſius Leonis 43. *&* 49. ad Marcianum Auguſtum & 47. ad Synodum Calcedonenſem, clarè liquet. Hinc dictæ Synodo præfuit unà cùm Lucentio Epiſcopo Aſculano, & Bonifatio Cardinali, Sanctæ Sedis Legatis: at primas ſuſtinuit vices Paſchaſinus, & primus omnium Epiſcoporum Leonis Pontificis nomine Synodi Decretis ſubſcripſit, ut ex actis ejuſdem Concilij, & Baronio *annal. tom.* 6. *an.* 451. *n.* 62. patet. In eo unà cùm Archiepiſcopis, & Epiſcopis ſupra ſexcentis Eutychetem, & Dioſcorum hæretica labe fœdatos damnavit. Quātâ verò animi integritate, ac fidei conſtantiâ in Catholicæ Religionis amplificationem omnia perfecerit, tum ex ejuſdem Concilij actis colligitur, tum ex eo quod abſoluto Concilio, ac dimiſſis Epiſcopis, cū Orientales Præſules Canones de privilegijs Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ, ſupra Alexandrinam, & Antiochenam Eccleſias furtivè edidiſſent; Paſchaſinus collectâ rurſus Synodo, quæ dolo firmaverant, cum alijs Sanctæ Sedis Legatis rejecit: quod Legatorum Decretum Leo ipſe approbavit *epiſt.* 54. *&* 55. Idem Pontifex noſtri Paſchaſini opere uſus eſt, ut Apoſtolicæ Sedis Sanctiones alijs Siciliæ Epiſcopis communicaret, ut ex *epiſtola* ejuſdem Leonis 4. *& tom.* 2. *Concilior.* Recurrente anno 454. cùm Siciliam occupaſſent Wādali Duce Genſerico, omnia depopulati, inter

cap-

Digitized by Google

captivos duro carceri Paſchaſinum mancipa-runt: quod cùm Leoni Pontifici innotuiſſet, ad ipſum Silenum, Diaconum Eccleſiæ Panormitanę, miſit, literiſq;amore refertis ipſius ærumnas lenire curavit, quæ maximum Paſchaſino ſolatium attulere, ut ex epiſtola ipſius Paſchaſini, & ex Baronio *cit. an.* 454. *n.* 22. colligimus. Idem Leo conſultationem Paſchaſini expetijt de ſolemnitatis Paſchalis die, de quo in varias diſtractę opiniones Aſię Eccleſias exturbabant: cui Paſchaſinus doctè, & eruditè ſententiam ſuam, miraculo confirmatam, eâdem epiſtolâ expoſuit. Ex his apertè liquet, quâ valeret opinione Paſchaſinus apud Sanctiſſimum, & æquè ſapientiſſimum Pontificem Leonem, quo Eccleſiaſticę diſciplinę zelo flagraret, ac ſolertiâ, doctrinâque polleret. At nedum Leoni verùm etiam S. Cyrillo, alijſq; magni nominis viris familiarem fuiſſe ait Guglielmus Cave in *ſcript. Eccleſ. hiſtoria literaria pag.* 246. qui addit, multa ob Fidei Catholicę Confeſſionem, exiliumq;in Vandalica perſequtione perpeſſum. Dubitat verò an idem fuerit, ac Paſchaſius ille, quem Genſericus anno 437. aulâ deturbavit, cruciatibus affecit, ac tandem martyrio illuſtravit; ex Proſpero *in Chronicis*: At nominis ſimilitudo, & annorum propinquitas, etſi id ſuadere poterit, attamen numquam ego Paſchaſinum martyrem legi. Sed an libertati reſtitutus vitam virtutibus, ac ſanctimoniâ refulgentem ulteriùs protraxerit; an verò inter perſecutionis calamitates vitam abſolverit, incertum. Geſnerus *in Biblioth. pag.*652. an. 650. floruiſſe ait. Philippus Labbeus *in SS. Patrum Biblioth. Chronolog. pag.* 53. ad annum 443. retulit. Præter citatos Auctores de Paſchaſino ſcripſere Trithemius *de ſcrip. Eccleſ. pag.* 230. Poſſevinus *in appar. ſacro tom.*3.*pag.*8. Humbertus Miræus *in Biblioth. Eccleſiaſt. pag.*83.*&* 134. Honorius Auguſtodunenſis *de ſcrip. Eccl. apud Miræum citatum pag.* 122. Sigibertus Gemblacenſis *de ſcrip. Eccleſ. cap.* 25. *apud eumdem Miræum pag.* 134. S. Iſidorus *de ſcript. Eccleſ. cap.* 11. inter ejus opera edita *Pariſijs an.*1601. *pag.* 527. *& in lib. de Viris Illuſtr. cap.* 24. *pag.* 783. qui Paſchaſium vocat, Ado *in Chron. an.* 454. Gerardus Jo. Voſſius *de quatuor Errorib. popularib. cap.* 67. §. 5. *pag.*393. *& de Hiſtor. latin. lib.* 2. *cap.* 17. *pag.* 229. Hermannus Contractus *in Chron. an.* 444. Octavius Caetanus *tom.* 2. *SS. Siculor. pag.* 271. *& in Iſag. ad hiſt. Sicul. cap.* 36. *n.* 7. 17. 23. 27. *pag.* 258. 264. 267. 270. *& cap.* 27. *n.*7. *pag.* 280. Rocchus Pirrus *in Sicil. Sacræ lib.* 2. *pag.* 447. *& lib.* 3. *in not. Eccl. Mazar. pag.* 562. Bellarminus *in Controverſijs tom.* 2. *contr.* 4. *lib.* 3. *cap.* 12. *pag.* 818. *& tom.* 3. *contr.* 2. *lib.* 1. *cap.* 26. *pag.* 297. Geſnerus *in Biblioth. pag.* 652. Hofmannus *in lexic. tom.* 2. *pag.* 106. Morerius *in dict. tom.* 2. *pag.* 781. Auguſtinus Oldoinus *in addict. ad Ciacconium tom.* 1. *pag.* 310. L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. Auct. Eccl. tom.* 4. *pag.* 205. alijque. Scripſit

De Quæſtione Paſchali epiſtolas duas ad Leonem Papam ex Trithemio, & Geſnero: at veriùs unam, quę extat in operibus D. Leonis. Lugduni ex Officina Landriana 1633. in fol. curâ Theophili Raynaudi poſt epiſtolam 63. *p.*138. & in Tomo II. Concilior. Generalium pag. 74. & apud Ægidium Bucherium Belgam Soc. Jeſu *in Commentario in Victorij Aquitani Canonem Paſchalem cap.* 1. Antuerpię in Officina Plantiniana 1633. in fol. ex Oudin *in ſupplim. Bellarmini de ſcript. Eccl. pag.* 98. *&* 99.

De Damnatione Dioſcori Alexandrini quondam Epiſcopi Epiſtolam. Extat *in tom.* 2. *Conciliorum Gener. ex editione Binij pag.* 141.

Acta Concilij Calcedonenſis, ex Trithemio Geſnero, & Voſſio cit. Extant in Concilijs Generalibus editis à Severino Binio. Colonię Agrippinę apud Joannem Gymmicum, & Antonium Hierat 1606. in fol. *Tom. II. à p.*1. *uſq. ad* 179.

Ad Leonem Papam de Fontis miraculo epiſtolam, ex Trithemio, Geſnero, & Voſſio: ſed hęc eadem eſt ac illa de quęſtione Paſchali.

De Captivitate Vandalica epiſtolam, ex Moretio. Sed hęc eadem eſt ac ſupra citata.

PAULUS ABBATISSA Meſſanenſis, Poeta prȩclarus, magnâ cum laude floruit anno 1570. Hujuſce meminit Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib.* 1. *pag.* 37. Scripſit Italicè

L'Iliade di Homero tradotta in lingua Italiana. Patavij apud Gratioſum Perchacinum 1564. in 4. carmine ſoluto.

L'Odiſſea d'Homero tradotta in lingua Italiana.

Metamorfoſi d'Ovidio tradotti in verſo ſciolto. At potiorem Metamorphoſeon partem vertit.

PAULUS AIDONIUS Thermitanus Ordinis Strictioris Obſervantię S. Franciſci, vir doctrinâ, & eruditione clarus; in ſacris hiſtorijs, ac Pontificijs juribus verſatiſſimus. Deceſſit Panormi in Cœnobio S. Antonij Patavini 24. Junij 1682. Ipſum laudat Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico par.* 1. *lib.* 5. *cap.* 1. *pag.* 578. Edidit Italicè

La Chiarezza Riſchiarata. S. Chiara d'Aſſiſi dall'altrui uſurpatione vendicata, Minorica difeſa. Panormi apud Dominicum Anſelmum 1678. in 4.

Scripſit, etiam Italicè, ſed non edidit:

Hiſtoria del B. Agoſtino Novello dell' Ordine Eremitano del Gran Patriarca S. Agoſtino. m. s. in 4.

Vita del B. Agoſtino Novello dell' Ordine Eremitano del Gran Patriarca S. Agoſtino eſtratta da varij approbati Autori, Croniche, Regiſtri, e Scritture. m. s. in 4.

PAULUS ALPHERIUS Panormitanus Ordinis Prȩdicatorum, doctiſſimus Philoſophię Profeſſor, at Concionator diſertiſſimus, ab ingenio, ac morum integritate laudatus. Obijt Panormi in Cœnobio S. Dominici 27. Maij 1692. Evulgavit Italicè

Panegirico Sacro del Patriarca San Domenico. Panormi apud Dominicum Anſelmum 1679. in 4.

PAULUS ANCA Caſtriveteranenſis, Ordinis

nis S. Auguſtini, in exorciſtandis Energumenis verſatus. Vivit Panormi anno 1712. quo hęc typis conſignantur. Edidit

Præſervativum à Dæmonum vexationibus, & Maleficorum artibus. Neapoli apud Gramignanum 1690. in 24.

PAULUS DE ANGELIS Syracuſanus Sacerdos, ex Hippolyto Marraccio *in Biblioth. Mariana par. 2. pag.* 201. & Philippo Labbeo *in Mantiſſa antiquariæ ſupellectilis pag.* 382. in calce Bibliothecæ Bibliothecarum; ſed Narenſis; ex Roccho Pirro *lib.* 4. *Siciliæ Sacræ pag.* 147. Egregio munitus ingenio ad diſciplinas omnes adipiſcendas apto, in Romanum Clericorum Seminarium exceptus eſt, in quo à Societatis Jeſu Præceptoribus nedum mitioribus literis, verùm etiam gravioribus ſcientijs eruditus, ſummâ animi contentione doctrinam ſimul, ac virtutum ornamenta adequutus eſt. Sedulâ exercitatione, quæ ſemel acceperat, ſummè perfecit: ideoque doctrinâ, eccleſiaſtica eruditione, ac pietate inſignis, in omnium oculis claruit. Clemens VIII. Pont. Max. ejus integritatis, ac doctrinæ famâ permotus, Silveſtro Aldobrandino Cardinali S. Cæſarei, adhuc ephebo, magiſtrum conſtituit: propterea eâ induſtriâ ad munus ſibi demandatum operam contulit, ut eumdem moribus primùm excoluerit egregijs, humanioribus exinde literis, Philoſophiâ, omnique eruditione inſignitèr informaverit. Pontificis expectationi ità feliciter reſpondit eventus, ut ipſius æſtimationem ſibi comparaverit, & Baſilicæ Romanæ S. Mariæ Majoris Canonicum delegerit. Nil jucundiùs viro pijſſimo accidere poterat; erat etenim Beatæ Virginis ſummè ſtudioſus, quam ab ineunte ætate ſibi patronam adoptaverat: ideoque magnâ animi pietate Deiparæ Virgini, & ipſius Eccleſiæ cultui omnem ſuam operam addixit: quod verò temporis à Chori, & Templi frequentia ſupererat, literarum ſtudijs dicabat. Paulo V. Pontif. Max. gratiſſimus etiam fuit, qui in diplomate, quod leges in libro *de eleemoſyna*, infra notando, Paulum, Syracuſanæ Diœceſis virum, familiarem, & continuum commenſalem ſuum vocat. Urbano etiam VIII. acceptiſſimus, ac familiaris fuit, à quo anno 1625. Abbatiâ S. Marinæ in oppido Caſtaniæ in Sicilia, alijſque Abbatijs, donatus eſt. Fuit florum ſtudioſiſſimus, in quorum cultura, ad honeſtam animi remiſſionem, hortum domui ſuæ adjunctum condidit, in eoque omni anni tempore lectiſſima demirabatur florum copia. Pietate inſignis, & pauperum amantiſſimus, uſque ad ſenectutem laudabilitèr vixit. Romæ extrema clauſit anno 1647. De eo, præter allatos Auctores, Leo Allatius in libro: *Apes Urbanæ pag.* 209. Janus Nicius Erythræus *in Pinacotheca par.* 3. *n.* 24. *pag.* 104. qui Pompeum de Angelis vocat, ut etiam Morerius *in dict. to.* 1. *pag.* 263. Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom.* 3. *n.* 2955. *p.* 770. & eruditiſſimus Proſper Mandoſius *in Biblioth. Romana vol.* 2. *cent.* 8. *n.* 62. *pag.* 191 In lucem emiſit

Baſilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe à Liberio Papa I. uſque ad Paulum V. Deſcriptionem, & Delineationem. Romæ ex typographia Bartholomæi Zannetti 1621. in fol.

Baſilicæ Veteris Vaticanæ Deſcriptionem, Authore Romano ejuſdem Baſilicæ Canonico, cum notis Abbatis Pauli de Angelis, quibus acceſſit Deſcriptio Brevis Novi Templi Vaticani, nec non utriuſque Ichnographia. Ibidem typis Bernardini Tani 1646. in fol.

Italicè

Della Limoſina, o vero opere, che c'aſſicurano nel giorno del final Giuditio. Romæ apud Julium Maſcardum 1615. in 4.

Brieve Compendio delle coſe, che ſi trattano nella Sacra Hiſtoria de' Titoli dell' Emin. Collegio Apoſtolico. Ibidem apud Ludovicum Grignanum 1640. in 4.

PAULUS BELLUS nobilis Meſſanenſis, Societatis Jeſu, in lucem editus anno 1588. Societatis inſtitutum amplexus eſt anno 1603. in quo prudentiâ inclytus, magna cum laude Collegia Platienſe, Syracuſanum, Catanenſe, ac Drepanitanum rexit. Præfuit etiam Seminario Romano, & Domui Probationis Meſſanæ. A Sicula Provincia miſſus ad Congregationem Generalem Decimam Societatis, Romę gratiſſimus fuit Innocentio X. Pont. Max. ob ſanguinis propinquitatem inter familiam Pāphiliam, ac Juſtinianæam, cui noſtri Pauli familia conjuncta erat. Eruditione, ac doctrinâ claruit; meritiſque plenus deceſſit Meſſanæ 15. Januarij 1658. Hunc laudant Bibliotheca Soc. Jeſu *pag.* 646. Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 206. Placidus Reina *in not. hiſtor. Meſſanæ par.* 2. *pag.* 312. & 531. Stephanus Maurus *in Meſſana pag.* 195. Antonius Meſſina in libro: *Stravaghanze liriche degli Accademici della Fucina par.* 3. *pag.* 281. & Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom.* 5. *n.* 2685. *pag.* 870. Edidit

Gloriam Meſſanenſium, ſive de Epiſtola Deiparæ Virginis ſcripta ad Meſſanenſes Diſſertationem. Meſſanæ typis Hæredum Petri Breæ 1647. in fol.

Capellanum, ſive Eleemoſynarium Chriſti, pro SS. Animabus Purgatorij, ſive brevem notitiam de immenſis lucris, quæ proveniunt ex applicatione omnium noſtrarum ſatisfactionum, de quibus diſponere poſſumus pro Fidelibus Defunctis. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1654. in 4. ſub nomine Lelij Palumbi: inde appoſito vero nomine, Meſſanæ typis Matthæi la Rocca 1677. in 8.

Hiſtoriam Dominicæ Paſſionis, ex SS. Quatuor Evangeliſtis conteſtam. Horologium Animæ contemplantis, & Memoriale Chriſti patientis. Venetijs apud Petrum Turrinum 1643. in 12. ſub nomine Lelij Palumbi.

Coronam SS. Trinitatis in honorem B. Virginis Dominæ Noſtræ; cum modo eam recitandi, & cum commemoratione Sacræ Epiſtolæ ejuſdem B. Virginis ad Meſſanenſes. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1645. in 12. ſuppreſſo nomine.

Theatri Mamertini Deſcriptionem Poeticam. Sub laudato nomine Lelij Palumbi. Extat apud Placi-

cidum Reinam *in Notitijs Hiſtoricis Meſſanæ, par. 2. à pag. 313.*

Italicè

Il Sacrificio d' Abramo Rapreſentatione Tragicomica. Romæ 1648. in 4. Sub eodem nomine Lelij Palumbi. Conſule Leonem Allatium *in Drammaturgia pag.* 281. relatum ab Aproſio Vigintimillio in libro: *La Viſiera Alzata pag.* 72. qui mendosè ait, opus eſſe Pauli Ombellis.

Scripſit etiam opus egregium, cui nomen:

Millelogium Encomiaſticon Marianum, mille titulis, totidemque elogijs in laudem B. Mariæ Virginis, ex varijs Scriptoribus concinnatum, & per centurias diſtributum. To. I. & II. in fol. extat m. s. in Bibliotheca Domus Profeſſorum Soc. Jeſu Meſſanæ.

PAULUS BISCONTIS. v. Paulus Vicecomes.

PAULUS BOCCONUS. v. Sylvius Bocconus.

PAULUS CAJUS, ſive CHAGGIUS, nobilis Panormitanus, Juris utriuſque Doctor, Doctrinâ, & eruditione ornatiſſimus claruit. Gravioribus diſciplinis inſigniter inſtructus, his amœniores literas, ac poetica præſertim ſtudia addidit, quibus longè, latèque inclaruit. Tum verſu, tum proſâ ſtyli nitorem, & elegantiæ candorem manifeſtavit. Inter Academicos Solitarios Panormi egregiè effulſit: & nedum in Patria, verùm etiam per Italiam apud Literatos mirificè enituit. Venetias digreſſus, cùm à doctrinâ innotuiſſet, Hieronymum Ruſcellum, Hieronymum Fenarolum, alioſque illius Urbis viros, eruditione præclaros, in ſui benevolentiam, ac arctiſſimæ amicitiæ vinculis traxit. Panormi fuit à ſecretis Senatus Panormitani, & apud eumdem Cancellarij munus exercuit. Omnium æſtimationem aſſequutus Panormi deceſſit 25. Decembris anno 1562. & in antiqua S. Petri Martyris Eccleſia (nunc aliò tranſlata) ſepultus eſt. Ipſum laudat Bernardinus Masbèl *in diſcurſ. fontis Panorm. pag.* 5. & Secundus Lancellottus in libro inſcripto: *l'Hoggidì par. 2. diſ. 19. pag. 396.* à quo inter præſtantiores œconomiæ Scriptores recenſetur. Evulgavit Italicè

Raggionamenti, ne' quali introduce tre ſuoi amici, che naturalmente diſcorrono intorno à una vaga fontana, in veder ſe la vita cittadineſca ſia più felice del viver ſolitario fuor la Città, e nelle Ville. Venetijs ad ſignum Putei 1551. in 8.

Iconomia nella quale s' inſegna brevemente per modo di Dialogo il Governo Famigliare, come di ſe ſteſſo, della moglie, de' Figliuoli, de' Servidori, e ſchiavi, delle caſe, delle robbe, & d'ogn'altra coſa a quella appartenente. Ibidem ad ſignum Putei 1553. in 8.

Flaminia Prudente. Novelletta compoſta per capriccio, & à commun diletto degli Amici. Ibidem ad ſignum Putei 1551. in 8.

Rime. in libro: *Rime di Diverſi Eccellenti Autori raccolti da Girolamo Ruſcelli. Libro Seſto.* Ibidem apud Joannem Mariam Bonellum 1553. in 8. In libro etiam inſcripto. *Scelta di Rime di diverſi eccellenti Autori raccolti da Gabriele Giolito.* Ibidem 1563. in 12. Et tandem in libro: *Tempio alla Sig. D. Giovanna d' Aragona fabricato da tutti i più gentili Spiriti, e in tutte le lingue principali del Mondo.* Ibidem apud Hieronymum Ruſcellium 1565. in 8.

Lettere. In varijs Epiſtolarum collectionibus, nempè in libro: *Scelta di lettere di Huomini Illuſtri.* Venetijs 1584. in 8. In libro: *Raccolta di lettere facete di diverſi Huomini Grandi publicate da Franceſco Turchi.* Venetijs 1601. in 4. In libro: *Idea del Segretario di Bartolomeo Zucchi, Parte Terza.* Venetijs apud Societatē Minimam 1606. in 4. Extat apud me Epiſtola m. s. ſatis longa, data Calatabillottæ 13. Septembris 1554. quâ eruditè, doctèque hortatur D. Vincentium Boſcum Panormitanum, Vicaris Comitem, & Panormi Prætorem, ut Academiam Panormitanam Solitariorum, jam intermiſſam, inſtauret. Expolivit, in ordinem redegit, typiſque tradidit.

Jura Municipalia, ſeu Conſuetudines Felicis Urbis Panormi. Panormi apud Joannem Matthæum Maidam 1547. in 4. & Venetijs ſumptibus Laurentij Peguli 1575. in 4.

PAULUS CATANIA Monregalenſis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, Religionis habitum accepit in Monaſterio Mōtisregalis anno 1651. Gravioribus diſciplinis, & amœnioribus literis inſignitèr excultus floruit. Muſis præſertim Siculis gratiſſimus, multa cum nominis laude concinnavit. Sacram etiam eloquentiam è ſuggeſtu pluries patefecit, ac Literatorum amorem promeruit. Prioris munere nonnulla Ordinis Cœnobia rexit: Decani munere fuit inſignitus in Monaſterio Montisregalis, & Abbatis, S. Petri de Maiſa titulo decoratus. Deceſſit Panormi in Monaſterio S. Joannis de Eremitis anno 1670. Ipſum laudat Jo: Evangeliſta à Panormo *in anagrammat. pag.* 158. Edidit vernaculâ linguâ.

Canzoni Morali ſopra i Motti Siciliani. Tomo Primo. Panormi apud Andreā Colicchiā 1662. in 16.

Tomo Secondo. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1656. in 16.

Tomo Terzo. Ibid. apud Andream Colicchiā 1660. in 16.

Tomo Quarto. Ibid. apud eumdem 1661. in 16.

Tomo Quinto. Ibidem apud eumdem 1662. in 16.

Tomo Seſto. Ibid. apud eumdem 1662. in 16.

Tomo Settimo. Ibidem apud eumdem 1663. in 16.

Tavola Alfabetica di Tutti li Motti cavati dalli libri di canzoni, con l' aggiunta di altre Trecento poſte appreſſo. Ibidem apud eumdem 1663. in 8.

Teatro ove ſi rappreſentano le miſerie humane, e le mentite apparenze di queſto fallace mondo in Canzoni Siciliane in ſeſta rima. Ibidem apud Andream Colicchiam 1665. in 8.

Jo: Evangeliſta cit. ſcribit, quod jam Italicè edebat

Digitized by Google

Prediche. Sed non prodiere.
Scripſit etiam

Chronica della Chieſa di Monreale, e ſuo Real Monaſterio. m. s. ut teſtatur Petrus Antonius Tornamira *in hiſtoria Monaſtica lib. 3. pag.* 474. & alibi; ubi nonnulla ejuſdem fragmenta exſcribit.

PAULUS CRINOUS Caſtroregalenſis, Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor egregius. Claruit anno 1589. Cùm Franciſcus Biſſus Panormitanus,Siciliæ Archiater,Reſponſionem ſcripſiſſet de Eryſipelate per Siciliam vagante, Paulo Reſtiſæ Medico, qui ejuſdem judicium hac de re expetierat; hoc ejus judicium impugnare attentavit noſter Paulus, edito libro inſcripto:

Cenſura in Reſponſionem Franciſci Biſſi Regni Siciliæ Prothomedici de Eryſipelate vigente. Meſſanæ apud Fauſtum Butalinum 1589. in 4.

At cùm contra cenſuram Pauli,in Biſſi defenſionem ſcripſiſſet GerardusColumba Meſſanenſis, iterum noſter Paulus ſcripſit, ediditque

Reſponſiones Apologeticas in Apologiam Excel. Domini Gerardi Columbæ Meſſanenſis Philoſophi, & Medici celeberrimi pro illuſtri Domino Franciſco Biſſo Regni Siciliæ, & Inſularum coadiacentium Prothomedico. Meſſanæ apud Fauſtum Bafalinum 1589. in 4.

PAULUS FERRIUS Mazarenſis,Eccleſiæ Mazarenſis Canonicus, Orator, ac Poeta doctiſſimus: Joannem Jacobum Adriam virum egregium, (de quo tom. 1. pag. 346.) humanioribus literis erudivit. Claruit anno 1470. Hujus meminere Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar.pag.*543.& Jo. Jacobus Adria *in Topograph. Mazaræ.* Scripſit

De octo partibus orationis ſecundùm Grammaticos.

De landibus Apoſtolorum ſaphico metro.

Orationes varias ad Epiſcopos Selinuntinos.

Scripſit etiam

Variarum Epigrammatum librum. Orationes tres de Transfiguratione ad populum, & Præcepta Grammaticæ, ut mihi teſtatus eſt vir pluries laudatus Vincentius Auria, qui librum manu ipſius Auctoris exaratum vidit.

PAULUS FRANCISCUS PERRAMUTUS Calatajeronenſis, Buſchitelli, S. Federici, & Prioris Baro. Nobili, ac Patritio genere ortus 21. Septembris anno 1620. familiam novis ſplendoribus amplificavit: cùm enim ingenij præſtantiam literis devoviſſet,mirificè profecit, & Juris utriuſque lauream accepit. Doctrinâ cumulatiſſimus, nedum in Patria Syndici, & Patritij munus cum laude exercuit, verùm etiã, in publica illius Urbis Academia (eo tempore quo Univerſitatis privilegio gaudebat) Cæſarea, ac Pontificia jura docuit, non ſine nominis ac doctrinæ laude. Inde Panormum tráſlatus, per annos propè 50. cauſarum Patronum egit, à doctrinâ, & eruditione laudatus; & inter primarios Regni Advocatos recenſitus eminuit. Hinc meritò dignitatum honoribus pluries auctus refulſit; bis enim in Panormitano Prætorio annis 1662. & 1686. Judex præfuit;quinquies in ſupremo Magnæ Regiæ Curiæ Tribunali etiam Judex conſtitutus eſt annis 1666. 1676. 1679. 1683. & 1687. Nec egregio viro defuit Judicis honor in Concitiorij Sacræ Regiæ Conſcientiæ Tribunali. Pluries, meritis expoſcentibus,à Siciliæ Moderatoribus Catholico Regi propoſitus eſt, ut ad ſublimiora honorum faſtigia extolleretur.Innumera magni momenti negotia eximiæ ejus prudentiæ, ac doctrinæ pertractanda remiſere Siciliæ Proreges; & Cómiſſarij Generalis totius Siciliæ titulo cohoneſtarunt. Anno 1676. æſtuante in Sicilia bello, Juriſconſultorum,Panormi degentium,Dux electus eſt, tamquam eorumdem doctrinâ, & ætate Decanus. Panormi tandem meritis plenus deceſſit 8. Januarij 1690. Ipſius doctrinam laudant Petrus Paulus Morretta *de Caltagirono cap.* 13. *pag.* 51. Franc. Strada *in quietationibus pag.* 19. Turanus *de præcedentia Doctorum*, Nicolaus Riccius *de dote paragij*, Santorus Oliva *in annot. ad Groſſum*, Jacobus Longus *in linea triumph. pag.* 37. alijque.Quæ indefeſſo labore,& ſtudio edidit, ſunt:

*Conflictus Jureconſultorum inter ſeſe diſcrepantium.Pars Prima.*Panormi apud Petrum de Iſola 1662. in fol.

Partis Secundæ Tomus Primus. Ibid. apud eumdem 1662. in fol.

Partis Secundæ Tomus Secundus. Ibid. apud eumdem 1662. in fol.

Partis Tertiæ Tomus Primus. Ibid. apud Auguſtinum Boſſium 1671. in fol.

Partis Tertiæ Tomus Secundus. Ibid. apud eũdem 1671. in fol.

Italicè

Declamationi Sacre dell'Innocenza di Gesù Criſto nel Tribunale di Pilato. Ibid. apud eumdem 1670. in 4.

La Magnificat Cantico della Beatiſs. Vergine adattato al Miſtero puriſſimo della ſua Immacolata Concettione. Ibidem apud eumdem 1670. in 4.

L' Inno Alma Redemptoris Mater adattato al Miſtero dell' Immaculata Concettione. Ibid. apud eumdem 1670. in 4.

La Salutatione Angelica adattata al Miſtero dell'Immaculata Concettione. Ibidem apud eumdem 1670. in 4.

La Salve Regina adattata al Miſtero dell'Immaculata Concettione. Ibidem apud eumdem 1670. in 4.

L'Ave Maris Stella adattata al Miſtero dell'Immaculata Concettione. Ibid.apud eumdem 1670. in 4.

Reliquit etiam prælo parata hæc alia, nempè:

Conflictus Jureconſultorum, quo totius Conflicti opus abſolvit.Reprobationes Deciſionum omnium Regnorum.Doctorum,qui Tractatus edidere, Conſultationum, Reſolutionum, Diſceptationum, Votorum deciſivorum, Concluſionum, Feudaliſtarum, & aliorum.qui de rebus in Jure Civili, & Canonico ſcripſere. Tomi X.in fol.

Ita-

Digitized by Google

Italicè

Le Litanie della SS. Vergine adattate al Miſtero dell'Immaculata Concettione Tomo I. & II.

Declamationi dodeci dell'Innocenza di Criſto. Hæc omnia m.ſs. ſervantur Panormi in Bibliotheca Michaelis Perramuti Juriſconſulti præſtantiſſimi, ejus filij.

Scripſit etiam

Quodlibetum, ſive Compendium Privilegiorum, Legum, Conſuetudinum, aliorumque rerum notabilium, quæ in primo, & ſecundo Privilegiorum Volumine Civitatis Gratiſſimæ Calatajeronis continentur. Hujus exemplar m. s. aſſervatur in Regia Secretia ejuſdem Urbis.

PAULUS FRISCIA Saccenſis Soc. Jeſu, natus 2. Novembris 1614. ad Societatem acceſſit 19. Aprilis 1629. in qua ſolemnia emiſit vota primo Januarij 1646. Humaniores docuit literas quatriennio, & abſolutis cum egregij ingenij, ac virtutis laude ſtudiorum curriculis, ad ſacram expeditionem, in Corſicæ Inſula peragendam, miſſus eſt à Vincentio Carafa Societatis Generale: ibique novennio ferventiſſimè in ſacris miſſionibus deſudavit, ex quibus uberem animarum fructum retulit: ſæcularibus æquè, & Eccleſiaſticis viris à virtutum ſplendore gratiſſimus. Ibi Gubernatori, & Epiſcopo à confeſſionibus fuit: hujus etiam & Theologus, cum quo Diœceſim omnem luſtravit, & doctrinâ, & pietate mirificè illuſtravit. Collegium Baſtienſe Vice-Rectoris munere gubernavit. In Italiam, ac Siciliam revocatus Provincialibus Mediolani, & Siciliæ ſocius conſtitutus, ubique ſui æſtimationem, excitavit. Eccleſiaſtem egit in præcipuis Siciliæ Civitatibus, magnâ confluentium frequentiâ, & doctiſſimorum hominum approbatione, & laude; inter præſtantiores Evangelij Præcones nõ immeritò recenſitus. In Sicilia etiam ſacris miſſionibus admotus, conceptum animi ardorem in promovenda animarum ſalute detexit. Sacram Scripturam Panormi è ſuggeſtu doctiſſimè expenſus eſt. Collegia Netinum, Saccenſe, Catanenſe, Panormitanum, & Meſſanenſe ſanctè rexit, ac ſeſe egregium optimi Superioris exemplum exhibuit. Tyronibus inſtituendis Meſſanæ admotus, cùm afflictiſſimis temporibus gubernacula tractaret, à ſodalibus ſuis omnẽ mœrorẽ expellebat, & eos mirificè uſque ad delicias conſolabatur. In levandis a mærore afflictis egregius; in ſedãdis conſcientiarum fluctibus eximius fuit. Conſilio mirificè valuit; nemo enim ad ipſum conſilij cauſa acceſſit, quin novi gaudij lucro, & novâ animi tranquillitate perfuſus non diſceſſerit. Divi Ignatij exercitia mirabili dexteritate pertractabat, ac in fidelium animis altè figebat. Inſignẽ conſcientiæ teneritudinem ſervavit; ideoque vitio ſibi vertebat, quæ in aliorum oculis virtutes effulgebant. Charitate ſummoperè cumulatus, ipſam nec leviſsimè unquam læſit; omniumq; neceſsitatibus opportunè accurrere ſtuduit. Tum in adverſis, tum in proſperis inperturbatam animi pacem retinuit: sẽper enim divinæ voluntati firmitèr adhæſit. Tandem virtutibus, & ſanctimoniâ clarus, dum Saccæ Tertiæ Probationis Patres inſtruebat, ſanctè deceſſit 28. Januarij an. 1689. De eo *Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 647. Edidit Italicè

Vacanze dell'Anima duranti per otto giorni, in ciaſcun de' quali ſi propongono alcune devote meditationi, e fruttuoſi eſercitij cavati dal libro degli eſercitij ſpirituali di S. Ignatio. Panormi apud Carolum Adamum 1675. in 8. novis acceſsionibus locupletatum hoc opus ſervat P. Michael Friſcia Soc. Jeſu ejus frater.

PAULUS JORDANUS Drepanitanus Ordinis S. Mariæ de Mõte Carmelo. Claruit an. 1690. Edidit Italicè

Modo di recitare il Roſario per l'anime del Purgatorio. Meſſanæ apud Coſtam 1691. in 12.

PAULUS JUNTA ex oppido Roccæ, Diœceſis Meſſanenſis Soc. Ieſu, natus 26. Novembris 1631. Societatem inijt 27. Ianuarij 1652. in qua ſolemnia edidit vota 2. Februarij 1669. Concionatorem egit in præcipuis Siciliæ civitatibus cum laude, ac fructu, ab eloquentia, & eruditione commendatus. In audiendis confeſſionibus infracti animi conſtantiâ deſudare videtur. Vivit, edidítque anagrammatico nomine Agatini Lupi, Italicè

Vita del P. Placido Giunta della Compagnia di Giesù. Meſſanæ ex typogr. Vincentij Amici per Matthæum Roccam 1682. in 8.

PAULUS MAZONIUS Netinus, Juris utriuſque Doctor, doctrinâ excultiſsimus. Floruit circa annum 1530. ipſumque laudat Guilelmus de Pernis *de Feudis ad primum dubium*, Vincentius Littara *de rebus Netinis pag.* 122. & Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syracuſ. p.* 226. Scripſit

De Feudis, teſte Jo: Antonio Cannetio, *in Friderici Regis extravag. quæ incipit volentes.*

PAULUS MEL Leontinus, claro genere exortus, floruit anno 1570. Muſas prætertim Siculas coluit, ideoque ex Octavio Caetano *in animad. ad tom.* 1. *SS. Siculor. pag.* 56. & Converſano *in Ætherea Leontinorum Gloria pag.* 133. edidit vernaculâ linguâ, ac carmine Siculo

Vita Martirio, e Miracoli delli Tre Santi Fratelli Alfio Filadelfio, e Cirino. Panormi in 4.

PAULUS ORTALIS ex oppido Brontis, Iuris utriuſque Doctor, cauſarum Patronum diu egit Panormi in ſupremis Siciliæ ſubſellijs. Amœniores etiam literas coluit: & in Panormitana Reaccenſorum Academia, & Radicatorum, vulgò *Abbarbicati*, Meſſanæ adſcriptus, claruit. Vivit Panormi anno decurrente 1712. Ipſum laudat Ioannes Maria Amatus *in notis ad orat.* 1. *n.* 73. *pag.* 56. Edidit ſub nomine Olai Palteri Italicè

Relazione Genologica della famiglia de' Signori Denti di Sicilia. Panormi apud Ioſephum Gramignanum 1703. in fol.

PAULUS PIZZUTUS Panormitanus, Carrubæ, & Turris Rotundæ Baro, Siciliæ, & adiacentium Inſularum Archiater celebris, ab anno 1641. Regius Conſiliarius in rebus ad ſanita-

Digitized by Google

tem ſpectantibus. Doctrinâ cumulatiſſimâ egregiè inſtructus, apud ævi ſui Medicinæ candidatos, immò apud omnes, nedum ob dignitatem, verum etiam ob inſignem eruditionis copiam veneratus, eminuit. Medicorum Academiā Panormi fundavit unà cum alijs Medicæ facultatis Doctoribus anno 1645. in eaque Princeps pluries electus, longè, latèque effulſit. Obijt Panormi 16. Julij anno 1684. & in Eccleſia S. Citæ Sepultus eſt. Ipſum laudant Joſephus Galeanus *de Smilace aſpera*, Joſephus Phauliſius *de Viribus Salapæ*, Ioſephus Mancuſus, & Nicolaus Gervaſius in operibus, ſuis alijque. Edidit

Notulas pro officio Protomedicatus. Panormi typis Decij Cyrilli 1647. in 8.

Conſtitutiones, & Capitula, nec non Juriſdictiones Regij Protomedicatus Officij, cum Pandectis ejuſdem reformatis, ac in pluribus renovatis, atque elucidatis. Has primùm ediderat Joannes Philippus Ingarſia; at Paulus noſter in ampliorem formam redegit, ac in lucem emiſit Panormi apud Nicolaum Buam 1657. in 4.

PAULUS PRINCIPATUS nobilis Meſſanenſis, Ordinis Minimorum S. Franciſci de Paula, vir poeticis ſtudijs dicatus, & Mathematicis diſciplinis exculciſſimus. Poetam Laureatum fuiſſe tradunt; ac Meſſanæ, & Panormi maximâ æſtimatione vixiſſe, teſte Franciſco Lanovio *in Chronic. Minimorum pag.* 593. De eo etiam Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib.* 2. *pag.* 354. Scripſit Italicè

Vita di S. Franceſco di Paola in verſo Eroico.

PAULUS RESTIFA Siculus, Medicæ facultatis Doctor. In oppido S. Petri, vulgò *Samperi*, vivebat anno 1583. ſtudijs impensè addictus; ex eo enim Oppido ſcripſit

Epiſtolas Medicas ad Franciſcum Biſſum Regni Siciliæ Protomedicum, & ad Paulum Crinoum de Eryſipelate in Sicilia vigente. Meſſanæ apud Fauſtum Butalinum 1589. in 4. cum Reſponſione Franciſci Biſſi, Cenſura Pauli Crinoi, & Defenſione Gerardi Columbæ de eodem morbo.

PAULUS SALERNUS ex oppido S. Marci, Juris utriuſque Doctor, & amœniorum literarum ſtudioſus. Claruit anno 1620. Publicæ luci conſignavit Italicè

Diſturbi Amoroſi Comedia. Meſſanæ apud Petrum Bream 1623. in 12.

PAULUS SAPONIUS Meſſanenſis, Juriſprudentiæ Doctor; vir politioribus literis, ac præſertim Poeſi clarus. Meſſanæ inter Academicos Radicatos, vulgò *Abbarbicati*, & Officinæ floruit, uſque ad annum 1670. Hujus extant Italicè

Rime. In libro: *Faſtoſi Preſagi dell'Accademia degli Abbarbicati per la naſcita felice del Prencipe delle Spagne.* Venetijs apud Bodium 1659. in 4. & in libro: *Duello delle Muſe overo Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento Terzo dell' anno 1669.* Neapoli typis Andreæ Colicchiæ 1670. in 4.

PAULUS SARMIENTUS nobilis Panormitanus Sacræ Theologiæ Doctor, Philoſophus, ac Poeta nulli ſecundus. Franciſci Sarmienti à Regij Conſervatoris rationibus in Sicilia filius; præſtantiſſimo ingenio dotatus ita in gravioribus Philoſophiæ, & Theologiæ facultatibus verſatiſſimus eminuit, ut cum doctioribus jurè meritò ſit comparandus. Amœnioribus literis, ſed in primis poeticâ gloriâ clarus, inter Academicos Reaccenſos Panormi excelluit; ac à viris doctiſsimis laudem promeruit non vulgarem. Primùm ex Philippi IV. Catholici Regis munificentia annuam 300. aureorum penſionem obtinuit: exinde 16. Auguſti 1629. Abbas S. Nicolai de Ficò electus eſt. Singularem doctrinam morum gravitate, ac inſigni morum ornamento illuſtravit: ideoque in omnium oculis, ſummis æſtimationis argumentis enituit. Tandem in dementiam lapſus, rationis expers Panormi deceſſit 10. Februarij anno 1642. ex Roccho Pirro *lib. 4. de Abbatijs pag.* 136. at ex libris defunctorum Cathedralis Eccleſiæ Panormi 22. ejuſdem menſis defunctum comperi, & in Eccleſia S. Mariæ Angelorum ſepulturæ traditum. Præter Pirrum citatum, Paulum laudat Franciſcus Baronius *de majeſt. Panor. lib.* 1. *cap.* 7. *pag.* 60. *& in Siculæ nobilitatis Amphiteatro.* Innumera latino carmine elegantiſſimè ſcripſit, quæ multorum manibus teruntur: ex his habes:

De vitæ ruſticanæ laudibus Ode ad Ill. D. Petrum Corſettum. Apud Baronium *de majeſt. loc. cit.*

In obitu D. Ferdinandi de Alfan Henriquez de Ribera Marchionis Tariffæ Ode. Excuſa eſt cum alijs ejuſdem argumenti monumentis, in vita ejuſdem, edita Panormi typis Decij Cyrilli 1633. in 4.

Carminum Divæ Roſaliæ Panormitanæ libros Tres. Extant m. ſs. in 4. apud me.

PAULUS THERMITANUS. v. Paulus Aidonus pag. 119.

PAULUS TINTUS Panormitanus, Poeta ingenij acutiſſimi ſimul, & amœniſſimi, cujus extant vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane Burleſche. In Muſis Siculis par. 3. Panormi apud Biſagnium 1651. in 12.

PAULUS VARVESIUS Meſſanenſis, Medicæ artis Doctor egregius: Aſtronomicas facultates inſigniter calluit; græciſque literis inſtructiſſimus floruit. In Medicorum, ac Philoſophorum Collegio Meſſanenſi Prioris gradum obtinuit. Morum probitate conſpicuus Meſſanæ deceſsit 9. Februarij 1682. Edidit Italicè

Vita, e Miracoli del Glorioſo Taumaturgo S. Spiridione Veſcovo di Tremeſunda. Meſſanæ ex typographia Jacobi Matthæi 1662. in 4.

PAULUS VICECOMES, ſeu VISCONTIS Panormitanus, Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo; adoleſcens Religionis inſignia in Panormitano Cœnobio accepit. Gravioribus diſciplinis præſtantiſſimi ingenij aciem admovit; & exactis ſumma cum laude ſtudiorum ſpatijs, Sacræ Theologiæ Magiſter renunciatus eſt. Vir oppidò clariſſimus, doctrinâ mirabiliter effulſit. Subtiliſſimo ingenio munitus ſingularis Philoſophi, ac Theologi nomen ſibi comparavit.

In

Digitized by Google

In ſacrarum literarum ſtudijs verſatiſſimus, eruditione, & eloquentiâ inter omnes coævos Doctores mirum in modum excelluit. Ob egregiæ doctrinæ profunditatem Nicolaus V. & Paulus II. Pontif. Max. in ſuum Confeſſarium delegere. Apud Sodales ſuos ad nonnullos honorum gradus evectus eſt; Panormitanum enim Cœnobium rexit anno 1445. & Romanum S. Martini in Montibus anno 1451. Siculam Provinciam anno 1444. & 1461. gubernavit: Provinciæ quoque Romanæ præfuit anno 1451. in qua Definitorem etiam egit. Vicarius Generalis per omnem Italiam conſtitutus anno 1467. & totius Ordinis Procurator Generalis an. 1454. magnum ſibi nomen conciliavit. A Joanne Siciliæ Rege ad Paulum II. Pontificem Orator miſſus eſt; & cumulatis undique meritis ab eodem Rege ad Epiſcopalem Mazarenſis Eccleſiæ inſulam promotus, à laudato Pontifice anno 1467. 16. Decembris inauguratus eſt: cùm Regium Prioratum S. Annæ de Scalis antea accepiſſet. Paſtoralem noſtri Pauli vigilantiam, & promerita in Eccleſia regenda abundè teſtantur, quæ à Ferdinando, Rege Neapolitano, & Mazaræ Domino obtinuit; hic etenim in Pauli gratiam, omnia Mazarenſis Urbis privilegia anno 1468. confirmavit: alioque diplomate anno 1469. nonnullas immunitates, & exemptiones in ejuſdem Urbis beneficium aſſequutus eſt. Inde creſcentibus in dies Pauli promeritis, eodem anno 1469. ad Metropolitanam Panormitanæ Eccleſiæ Cathedram translatus eſt: & ad tolerandos bullarum ſumptus, Joannes Rex nonnullorum feudorum fructus Paulo donavit. In Regni Siciliæ comitijs à Siculis Proceribus anno 1471. Orator ad Paulum II. Pontif. & ad laudatum Joannem Regem deſtinatus eſt, ut graviſſima Regni negotia pertractaret. Demùm moderatâ ſumma cum laude Eccleſiâ, anno 1473. Panormi deceſſit, & in ejus Cathedrali honorificè ſepultus eſt; in cujus è marmore ſepulchro hæc legitur inſcriptio.

Hac eſt requies Pauli Civis noſtri, & Præſulis de Viſconti.

Paulum laudibus exornant Rocchus Pirrus *in not. Eccleſ. Panor. pag.* 169. *& in not. Eccl. Mazar. pag.* 515. Antonius Poſſevinus *in appar. ſacro tom.* 3. *pag.* 23. Petrus Lucius Belga *in Biblioth. Carmel. pag.* 69. Conradus Geſnerus *in Biblioth. pag.* 654: qui falsè anno 1476. deceſſiſſe tradit. Joannes Trithemius *de ſcrip. Eccleſ. & viris illuſtr. Ordinis Carmel.* apud Danielem à Virgine Maria *in Speculo Carmelitarum tom.* 2. *par.* 5. *lib.* 5. *n.* 3127. *p.* 903. & idẽ Daniel *in eodem ſpeculo par.* 5. *lib.* 3. *n.* 3327. *p.* 946. *n.* 3397. *p.* 967. *n.* 3401. *pag.* 968. *& lib.* 5. *n.* 3717. *pag.* 1069. Franciſcus Baronius *de majeſt. Panor. lib.* 3. *cap.* 6. *pag.* 121. *& cap.* 8. *pag.* 136. Joſephus Maria Fornarius *in anno memorabili Carmel. tom.* 2. *pag.* 613. Joannes Bap. Lezana *in annal. Carmel. tom.* 4. *an.* 1444. *n.* 4. *pag.* 863. *an.* 1448. *n.* 3. *pag.* 869. *an.* 1451. *n.* 5. *pag.* 878. *an.* 1454. *n.* 5. *pag.* 885. *an.* 1456. *n.* 6. *pag.* 891. *an* 1462. *n.* 4. *pag.* 902. *an.* 1464. *n.* 3. *pag.* 905. *an.* 1467. *n.* 5. *pag.* 915. *an.* 1469. *n.* 2. *pag.* 920. *an.* 1471. *n.* 2. *pag.* 924. *an.* 1473. *n.* 4. *pag.* 923. Jacobus Hofman *in lex. tom.* 2. *pag.* 112. Ludovicus Morerius *in dict. tom.* 1. *pag.* 547. Vincentius Auria *in Chronol. Archiep. Panor. pag.* 208. alijque. Etſi celeberrimi hujus viri nullum adhuc opus editum viderim; attamen trecenta volumina ſcripſiſſe teſtatur Geſnerus *loc. cit.* è quibus multa in lucem prodiere. *Trecenta Volumina*, ait, *Cœnobio ſui Ordinis Panormitano contulit, ex quibus plurima edidit.* Eadem ſcripſit Poſſevinus *loc. cit.* Trithemius verò *de laud. Carmelitarum* tradit: *fertur de varijs rebus multa ſcripſiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificavit. ego tamen uſque ad hunc diem nihil eorum potui invenire.* Hofman, & Morerius *Varia Theologica* ſcripſiſſe tradunt. Joannes Petrus Creſcentius *in Præſidio Romano pag.* 108. *Cõtra Hæreticos* lucubrationes nonnullas condidiſſe putat. Ex Lezana denique *multa ſcripſit.* Cur autem ex tantis Pauli voluminibus, (quorum pars publici juris fecit, nulla apud poſteros diſtincta effluxerit notitia, cauſam prodit Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 515. ſcribit enim, ſe diligenti ſtudio hos libros exquiſiviſſe in Cœnobio Panormitano, & ex fama apud antiquos Cœnobij Fratres accepiſſe, celeberrimam Pauli Bibliothecam incendio abſumptam.

PAULUS VIPERANUS Panormitanus, Juris utriuſque Doctor, eruditione, & doctrinâ clariſſimus; anno 1503. in Panormitano Prætorio Judex ſedit. Anno 1535. jam defunctum obſervo, ex contractu ſponſalium inter Nuntiellam Subtilem, Vincentij, & Lauriæ Subtilis filiam, & Joſephum Viperanum, noſtri Pauli filium, in tabulis Notarij Antonini de Ajuto Panormitani 3. Aprilis 1535. Ipſum non ſine laude citat Joſephus Cumia *in comment. ſuper Ritu Siciliæ cap.* 40. *n.* 270. *& alibi.* Edidit

Solemnem Repetitionem §. & parvi l. 1. ff. qui vi, aut clam. editam ad intelligentiam inſtrumenti guarentigiati, cum pacto de non opponendo. Panormi per Livinum de Bruges 1503. in fol.

Adnotationes ad Conſuetudines Urbis Panormi. Ibidem apud eumdem 1503. in fol.

PAUSANIAS Gelous: ex Gela vetuſta Siciliæ Urbe, nunc diruta, Filius Anchiti, ac Phœbi nepos. Philoſophus fuit, & Medicus præſtantiſſimus, à doctrina, & experimentis laudatus. Ampliſſimis affluit opibus, ac nobilitate claruit. Empedoclem Philoſophum Agrigentinum audivit, cui arctiſſimæ amicitiæ vinculis conjũctus vixit, qui Pauſaniam mutuo amore proſequutus, hoc epigrammate laudat apud Laertium *in Vita Empedoclis lib.* 8.

Pauſaniam Anchiti natum, Phœbique nepotem,
Clarum aluit medicum patria clara Gela.
Qui multos diris homines langoribus ægros
Eripuit, furvis Perſephones thalamis.

Extat etiam *in lib.* 3. *Epigram. Græcor.* paucis immutatis, & veluti ab incerto auctore editum. Addit Laertius ex Heraclide, quòd Empedocles cùm mulierem defunctam ad vitam revocaſ-

caſſet, Apni medicaminis virtute (quod vel fabulam credes, vel magicâ arte contigiſſe putandum, ut innui *tom. 1. pag. 177.* & poſt hæc ſcripta obſervaſſe comperi Octavium Caetanum *in Iſagog. ad hiſt. Siculam cap. 6. n. 5. pag. 52.*) & ingentem ſibi gloriam comparaſſet; ſolemne ſacrificium offerre decrevit: ideoque convocatis amicis, inter quos Pauſanias affuit, abſoluto ſacrificio, omnes ad quietem receſſere. Cùm autem mane facto Empedocles non videretur, quidam retulit, ſe nocte mediâ validâ audiviſſe vocem, Empedoclem vocantem; & cùm ſurrexiſſet nil aliud vidiſſe contigit, niſi Cœleſtem ſplendorem, ac tædarum lumen. Hinc Pauſanias nonnullos, qui Empedoclem quærerent miſit: mox prohibuit curioſiùs perquirere; aitque Empedocli rem precibus, & divino cultu dignam accidiſſe: ibique tanquam Deo ſagrificia offeri opus eſſe. Inde diffuſo rumore, quod in Ætneum ignem Empedocles ſe injeciſſet, ut immortalis Deus haberetur, hanc famam diluere ſtuduit Pauſanias; & in Empedoclis honorem brevem ſtatuam, ſive aram, tamquam Deo, excitavit. Ex his, Pauſaniæ tempus liquet coævus enim Empedoclis fuit, claruitq; olymp. 84. eo enim tempore, ex Laertio *citato*, floruit Empedocles, nempè an. 440. ante Chriſti Domini adventum. De Pauſania etiam Tiraquellus *de nobilit. cap. 31. pag. 295.* Scripſit ex Laertio *citato*.

De Apno. at quæ hoc in libro ſcripſit, Empepoclē dictaſſe ait Laertius. Erat Apnus ex codē Laertio medicamentum, quoddam, quod per triginta dies corpus integrum, incorruptumque ſervaret; nempè ſine cibo, potuque, ut expendit Svidas apud Jacobum Mazzonum *in defenſione Dantis cap. 78. pag. 234.* Idem Laertius *lib. 9. in vita Heraclidis* ſcripſiſſe teſtatur

Commentum in librum Heraclidis de Natura. Tandem addit Petrus Caſtellanus *in Vitis Illuſt. Medicor. pag. 43.* quòd cùm Coa, & Cnidia ſchola inter ſe honeſtâ æmulatione decertarent; Italiam incolebant Philiſtion, Pauſanias, & Empedocles; qui teſte Galeno *lib. 1. methodi* in diverſas curandi vias abiere: & Pauſanias non aliter nobis cognitus, quàm quod à Galeno ſæpè nominatur, & Empedoclis carmine celebretur.

S. PEREGRINUS, Syracuſanus, ex conjecturis P. Octavij Caetani *tom. 1. SS. Siculor. pag. 21.* à S. Marciano primo Syracuſarum Epiſcopo edoctus, ab ipſo animarum zelum, doctrinam, animique conſtantiam didicit. Hinc Catholicam fidem propagare curavit, multoſque ad Chriſtianam religionem perduxit. Per multos annos ſanctè vixit ſolitudine addictus, ac monaſticam traduxit vitam in Cœnobio quodam, non longè ab Urbe Agrigentina, cui Triginta nomen. Cùm autem in Chriſti Fideles perſecutio ſæviret, comprehenus Peregrinus apud Præfectum Agrigenti degentem delatus eſt; & ante Præfectum conſtitutus, ſe Chriſtianam fidem profiteri conſtanti pectore faſſus eſt. Hinc ejus conſtantiâ variè tentatâ, cùm Præfectus Peregrini animum ad inanium Deorum cultum flectere deſperaſſet, ipſius juſſu in monte Crataleo concrematus eſt, & ad Cœlum evolavit 3. Novembris anno Chriſti 40. Corpus haud igne conſumptum à pijſſima fœmina Domnina honorificè ſepultum eſt in eodem loco: mox ejuſdem divitijs Eccleſiâ in Peregrini honorem extructâ, ibidē per multa ſæcula Martyris cultus effloruit, miraculis comprobatus. Peregrini ſanctimoniam celebrat Caetanus *cit. pag. 20. 22. & ſeq;* Franciſcus Carrera *in Panth. Siculo pag. 287.* Michael Angelus Mancharuſus *in Kalendario Syrac.* Hìc advertas velim Hieronymum Raguſam tum *in elogijs Siculorum pag. 209.* tum *in Siciliæ Biblioth. veter. pag. 211.* hunc noſtrum Peregrinum, cum Peregrino Epiſcopo Tricolitano confudiſſe; ait enim *in elogijs*, quòd Peregrinus Martyr Syracuſanus, fuit Epiſcopus Tricolitanus, ſcripſit Vitam S. Marciani, floruit anno 40. die verò 3. Novembris ejus memoria celebratur: mox Peregrini Epiſcopi Tricolitani geſta recenſet, qui obijt 30. Januarij an. 90. *In Bibliotheca* verò Peregrinum Martyrem Syracuſanum, & Epiſcopum Tricolitanum fuiſſe tradit; ac 30. Ianuarij an. 90. ad Cœlum evolaſſe ſcribit. Hinc viri eruditiſſimi errorem animadvertes; noſter enim Peregrinus, qui ſcripſit Marciani vitam, non fuit Epiſcopus Tricolitanus, ſed Syracuſis ortus, & Marciani doctrinâ eruditus, martyrij palmam aſſequutus eſt 3. Novembris anno 40. Alter verò natione Græcus Triocolæ (urbs vetuſta, ubi nunc oppidum Calatabillottæ) incola, & Epiſcopus fuit, à Divo Petro Apoſtolo in Siciliam miſſus, 30. Ianuarij anno 90. Confeſſor deceſſit; nec Marciani vitam ſcripſiſſe ſcimus. De primo Caetanus *in tom. 1. SS. Sicul. pag. 4. 20. & 22.* & Carrera *in Panth. Sicul. pag. 287.* De ſecundo idem Caetanus *loc. cit. pag. 35.* & Carrera *cit. pag. 26.* Hujus ſecundi vitam edidit etiam Antoninus Saponius Sacerdos Panormitanus, nunc Parochus emeritus Eccleſiæ S. Iacobi, ſuppreſſo nomine, Panormi anno 1699. Scripſit noſter Peregrinus ex Caetano *cit. pag. 4 & 20.*

Vitam S. Marciani Syracuſarum Epiſcopi.

PEREGRINUS ADERNIONENSIS Ordinis S. Auguſtini, Sacræ Theologiæ Magiſter, vir pietate, & doctrinâ clarus. Floruit anno 1640. ediditque. Italicè

Della Vera devotione della Gran Madre di Dio, e del titolo del Soccorſo revelato in Palermo. Panormi apud Petrum Coppolam 1644. in 12.

PEROTTVS DEOFFIDA Siculus incertæ patriæ, Academicus Excitatus enciclopedicus; vir ab ingenio, & eruditione laudatus. Claruit anno 1611. ex Hippolyto Marraccio *in Biblioth. Mariana par. 2. pag. 220.* Edidit Italicè

La celeſte Berecinthia, o vero l' eccellenza della Madonna del Soccorſo. Poema Sacro. Panormi apud Io: Ant. de Franciſcis 1611. in 12.

PETRO Himerenſis, Philoſophus antiquus, cujus memoria extat apud Plutarchum *in opuſc.*

de

Digitized by Google

de oraculorum defectu, qui ſcripſiſſe ait librum, quo docuit Mundos eſſe 183. En verba Plutarchi: *Arguit hoc numerus Mundorum non Ægyptius, aut Indus, ſed Dorienſis, è Sicilia propagatus, cujus Author Petro fuit Himeræus. Hujus quidem libellum ipſe non legi, neque ſcio an extet etiam num. Sed Hypis Rheginus, cujus meminit Phanias Ereſtinus, hanc, ait, opinionem, & ſententiam eſſe Petronis, Mundos eſſe CLXXXIII. qui ſeſe invicem elemento attingant*. Claruit ante Hypim, nempè ante Olymp. 59. eâ enim olympiade floruit Hypis, ex Auguſtino Inveges *in appar. ad Annales Siculos cap. 2. n. 11. pag. 28. & 29.*

PETRUS ABBUS Panormitanus Sacerdos, vir profectò pietate, ac virtutibus memorabilis: Natus anno 1599. perfectionis ſtudio addictus, ad abſolutiſſimam ſanctimoniæ rationem vitam compoſuit. Etſi omnibus inclytam morum ſuavitatem detexit, ſibi duriſſimum vitæ genus reſervavit. Iejunia frequentabat: ſuper nudos arborum ſurculos brevi ſomno indulgebat; tegulam pro pulvinari adhibere ſolitus. Humilitatem mirificè coluit, ideoque munus Confeſſarij Monialium in Urbe Panormi, pluries à Joannettino Doria Archiepiſcopo Panormitano, & S.R.E. Cardinale, ultrò ſibi oblatum recuſavit. Charitate in proximos æſtuavit: infirmos præſertim, ac animam agentes magnâ ſedulitate, ac fervore adjuvare ſtudnit, ut mortem ſanctè obirent: alijſque virtutibus ornatus effulſit. In B. Virginem ardentiſſimo flagravit affectu, cujus Imaginem, quæ ſimulachrum Drepanitanum, toto Orbe celeberrimum, exprimebat, ſemper in manibus deferebat. Nec prætermittēdum puto illū, in modò laudatum ſimulachrū, amorem; per multos enim annos ad Deiparæ feſtum, quod Drepani magno pietatis ſenſu peragitur 15. Auguſti, ferventiſſimè acceſſit: & Panormo diſcedens pedeſtri itinere, ſecum aſellum deducebat, aquâ, alijſque eſculentis onuſtum; & defaticatam virorum, ac mulierum multitudinem, per æſtuoſam viam ad feſtum proficiſcentem reficiebat; lapſorum vires inſtaurabat, omnes verbo, & exemplo ad illud pietatis officium erga Deiparam incendebat. Poſtremo vitæ ſuæ anno cùm ab itineris labore Petrum ob ſenilem ætatem avertere ſui conarentur; requieſcite filioli, dixit, eſt ultima hæc ad Virginem itineratio: pergam ut extremum Vale à Domina mea accipiam. Hinc Panormum regreſſus, ſtatim ægrotavit, & editis egregijs virtutum exemplis, magnâ ſanctimoniæ opinione obijt 23. Auguſti 1663. & in Eccleſia S. Joſephi Clericorum Regularium ſepultus eſt. Petrum laudat Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico par. 2. lib. 7. cap. 18. pag. 253.* In lucem emiſit Italicè

Il Conforto dell'afflitto Agonizzante. Panormi apud Hieronymum Roſſellum 1645. in 12.

PETRUS ALAGONA Syracuſanus, Societatis Jeſu, in lucem editus anno 1549. Societatem ingreſſus eſt anno 1564. in qua ſolemnia emiſit vota. Vir doctrinâ exculti ſſimus Philoſophiam, ac Theologiam magna cum laude docuit. Vice-Rectoris munere Drepanitano Collegio præfuit. Romæ diu Pœnitentiariæ Rectorem egit; & per annos triginta fuit Epiſcoporum, & Ordinandorum Examinator: à doctrinæ præſtantia celebratus, magnâ æſtimatione proſequutus fuit. Romæ deceſſit 19. Octobris 1624. De eo *Bibliotheca Soc. Jeſu pag.* 656. Philippus Labbeus *in Chronolog. Pinacotheca Scrip. Soc. Jeſu pag.* 349. Felix Gerardus *in Diario* 19. *Octob. pag.* 59. Haubertus Miræus *in Biblioth. tom. 2. cap. 188. pag.* 208. Joannes Bap. Ricciolius *in Chronol. Refor. tom. 4. indic. 2. pag.* 270. Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom. 2. n. 2565. pag.* 459. & Dominicus Stanislaus Albertus *in hiſtor. Sicula Soc. Jeſu par. 1. lib. 5. cap. 9. pag.* 499. Evulgavit

Compendium Manualis Martini Aſpilcuetæ Navarri de Quæſtionibus morum, & conſcientiæ. Prodijt primùm ſub materno cognomine, nempè Petri Guevaræ, ut ex *Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 674. mox ſub proprio cognomine recuſum, & recognitum; cui addidit

Compendium Commentarij ejuſdem Navarri de Uſuris. Lugduni 1592. in 24. *ex Bibliotheca Claſſica Draudij pag.* 397. Venetijs apud Marcum Antonium Zalterium 1601. in 24. & Coloniæ typis Hermanni Milij 1608. in 16.

S. *Thomæ Aquinatis Theologicæ Summæ Compendium.* Romæ 1620. in 16. ex Indice Bibliothecæ Barberinæ tom. 1. pag. 17. Herbipoli typis Joannis Tolmari 1620. in 12. & Venetijs apud Juntas 1624. in 16.

Totius Juris Canonici Compendium. Tomū Priorem continentem Decretalium, Sexti, Clementinarum, Extravagantium, tum Joannis XXII. tum communium Epitomen, præcipuamque Gloſſæ doctrinam. Romæ ſumptibus Hæredis Bartholomæi Zannetti 1622. in 4.

Totius Juris Canonici Compendium. Tomum Poſteriorem continentem Epitomen Decreti Gratiani. Romæ apud eoſdem 1623. in 4. Uterque tomus prodijt Lugduni 1623. in 4.

In Bibliotheca Collegij Panormitani Soc. Jeſu ſervantur m. ſs.

Logica, & Phyſica.

PETRUS ALCAMENSIS, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, Monachus Cœnobij Panormitani S. Martini de Scalis. Linguas Hæbraicam, Græcam, & Latinam mirificè calluit. Poeta fuit præſtantiſſimus; ac magnâ doctrinæ opinione floruit anno 1550. Ipſum laudant Arnaldus Wion *in ligno Vitæ lib. 2. cap. 75. pag.* 448. Antonius Poſſevinus *in appar. Sacro tom. 3. pag.* 31. & Rocchus Pirrus *Sic. Sacræ lib. 4. de Abbatijs pag.* 199. Scripſit ex Wion: *nonnulla maximè verſu, quæ excuſa ſunt anno* 1560. Pirrus *cit.* Petri opera vel edita, vel m. ſs. in Bibliotheca Cœnobij S. Martini aſſervari teſtatur: at uterque Auctor operum nomina præterijt.

PETRUS ALLIATA Panormitanus, Juriſconſultus, clariſſimus cauſarum Patronus. In Ma-

Digitized by Google

Magnæ Regiæ Curiæ ſubſelliis anno 1567. præfuit Judex. Doctrinâ inſigniter excultus floruit. Obijt Panormi 6. Junij 1570. ſepultus in Eccleſia S. Mariæ de Jeſu Fratrum Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci. Scripſit

Votum in cauſa Baronis Bucepta. Extat apud Franciſcum Magretum *in pragm. Ducis Sermoneta obſer. 9. §. 12. à pag. 222.* ibique laudatur.

Quæſtiones familiares. Ex Joanne Baptiſta de Ballis *in ſuis allegationibus*, editis Panormi, qui quæſtionem 88. citat.

PETRUS AMICUS Catanenſis, Patricio genere ortus anno 1566. Juriſprudentiæ ingenij præſtantiam devovit: hinc Doctoris laureâ inſignitus, ac cumulatiſſimâ exornatus doctrinâ, ultra triginta annos in Catanenſi Academia Cæſarea Jura explanavit magno cum plauſu. Catanæ etiam pluries Iudicem egit. Inde pro meritis exigentibus, quater, ex epitaphio infra exſcripto, vel ſexies ex Groſſo, & Auria mox citandis, ad Judicis dignitatem in Magna Curia evectus eſt. Inde Regij Patrimonij Fiſci Patronus, & Rationum Magiſter ſucceſſivè renunciatus; tandem anno 1644. Tribunalis Conciſtorij Sacræ Regiæ Conſcientiæ Præſes conſtitutus eſt. Iuſtitiæ Adminiſtrator numeris omnibus abſolutus, in omnium oculis ſemper effulſit; ideoq; ab integritate laudatus, paſſim ab omnibus *Judex Juſtus* vocabatur. Regni etiam Deputatus deſignatus, & ad ardua pertractanda negotia à Siciliæ Proregibus pluries in Sicilia Vicarius Generelis, cum omnimoda poteſtate, electus eſt. Dierum, et honorum plenus Panormi tandem deceſſit 29. Novembris 1645. & Catanam translatus, in Eccleſia Carmelitarum, ante Urbis excidium ex terræmotu anni 1693. jacebat, marmoreo ſepulchro conditus, cui hæc erat inſcriptio appoſita.

D. O. M.

Illuſtriſs. Petro Amico in hoc Patrio Gymnaſio pluries Juriſprudentiæ Anteſignano, quater M. R. C. Judicis togâ inſignito, Regio Fiſci Patrono, Regni Deputato, à cordatiſſimis Proregibus (alter Ego) in maximis conſtituto. Auſtriacæ Majeſtatis Patrimonij Rationum Magiſtro, S. R. Conciſtorij candidiſſimo Præſidi; æquè Regibus, æquè popularibus charo, pro ſcientijs ingenio, pro judicijs Juſtitia, pro regimine dexteritate ſpectatiſſimo. pro vitæ pietate, morumque ſuavitate ornatiſſimo. D. Potentiana uxor pro meritis mærens poſuit. Obijt III. Kal. Decembris anno Salutis M. DC. XLV. ætatis ſuæ LXXIX.

De hoc Iuriſconſalto ſcribũt Io: Bap. de Groſſis *in decac. Catan. tom. 2. cord. 9. pag. 149.* Ferrarottus *de officio Straticoti pag. 27.* Petrus Anſalonius *de ſua familia Anſalonia pag. 148.* Ignatius Ingaſtonus *in diſcep. pro ſtudijs Catanæ pag. 10.* Mugnòs *in Theatro tom. 1. pag. 59.* Vinc. Auria *in Chronolog. Proregum Siciliæ pag. 301.* & Philippus Amatus *in epiſt. nuncup. libri inſcripti: Rifleſſi iſtorici pag. 15.* Unà cum Roccho Potenzano Panormitano, & Cataldo Fimia Catanenſe, eximijs Juriſperitis, Proregis juſſu *Regni Siciliæ Pragmaticas recognovit, & in luculentam redegit conſonantiam*, ediditque Panormi anno 1635. & 1637.

Scripſit etiam

Allegationum legalium volumina nonnulla, & Juris interpretationes, ac Repetitiones: at hæc publicam lucem non vident.

PETRUS ANELLUS Alicatenſis Poeta, floruit anno 1533. quo anno ſcripſit Italico carmine

Vita, e Morte di lo Glorioſiſſimo B. Sant' Angelo Hieroſolimitano. Panormi 1577. in 4. & iterum ibidem ſuppreſſo nomine apud Io: Baptiſtam Maringum 1606. in 8.

PETRUS ANSALONIUS Meſſanenſis, Ordinis Clericorum Minorum, natus anno 1605. & Ordinem amplexus, gravioribus diſciplinis fuit excultus. Apud Sodales ſuos magnâ autoritate valuit; bis enim Meſſanenſem domum rexit, ſemel Panormitanam. In Provincia Sicula, & Neapolitana Viſitatorem Generalem egit, ac ibidem præfuit Provincialis. Ad ardua pertractanda bis, Meſſanæ Urbis nomine, ad regiam aulam miſſus, ibi difficillima patriæ ſuæ negotia pertractavit: bis etiam ad Siciliæ Moderatores, Panormi degentes, amandatus eſt: hinc à Meſſanenſe Senatu, & Simeone Caraſa Archiepiſcopo Meſſanenſe haud exiguâ æſtimatione fuit proſecutus. Obijt Meſſanæ anno 1672. Ipſum laudat Placidus Reina *in not. Meſſinæ par. 2. pag. 531.* Stephanus Maurus *in Meſſana cap. 21. pag. 204.* & Ioannes Vigintimillius *in Poetis Siculis cap. 7. pag. 46.* Edidit librum inſcriptum:

P. Petri Anſalonij Cl. Reg. Min. Meſſanenſis ſuæ de Familia opportuna Relatio. Sparſim cui adiectæ digreſſiones ad eas primùm, quæ ipſam immediatè ſanguine contingunt, dein alphabeticè ad omnes propinquæ quæque fuerint, vel amicæ. Venetijs apud Bertanos 1662. in fol.

Italicè

Meſſina, che riſponde all'emula nelle ſue mal penſate richieſte. Florentiæ apud Franciſcum Honuphrium 1671. in 4. ſub nomine Franciſci Politij: at ob enormem dicacitatem libellus hic, ab ipſis Meſſanenſibus ægrè videtur, & vix apparet.

PETRUS ANTONIUS CASACCIUS. v. Sigiſmundus Ruſſus.

PETRUS ANTONIUS TEDESCHIUS Siculus, claruit circa annum 1600. ac edidit

Meditationes de Vita Chriſti ad Simonem Tagliaviam S. R. E. Cardinalem. Ex Auguſtino Oldoino *in Vitis Pontificum tom. 2. pag. 102.*

PETRUS ANTONIUS TORNAMIRA nobilis Alcamenſis, ex diuturna habitatione, & monaſtica profeſſione, ut ipſe in editis operibus ſe vocat, Panormitanus. Parentibus Joanne Vincentio Tornamira, Jaconiæ Barone, & Portia Sarzana, in lucem editus Alcami 7. Februarij 1618. à teneris annis Panormum delatus eſt. Graviora ſtudia amplexus, Juris utriuſque lauream adeptus eſt: at dum anno ætatis ſuæ 21. in Regia Curia Primarum Appellatio-

num

num Urbis Panormi Judicem agebat; & ad elatiores Juriſprudentiæ gradus tendere videbatur, ut ſe totum Deo dicaret Caſinenſem Congregationem ingreſſus eſt; cujus inſignia obtinuit in Monaſterio S. Martini juxta Panormum 27. Decembris anno 1640. ideoque Petrus Antonius à Panormo vocabatur. In eo virtutibus, literiſque excultus effulſit; morum candore, ac regulari obſervantiâ clarus. Ad illuſtrandam Benedictini Ordinis majeſtatem toto pectore incubuit; nihil enim pijſſimo viro antiquiùs, quàm ipſius inſtituti, ac Cœnobij ſui gloriam amplificare. Hinc omnem navavit operam in perſcrutandis reconditis Ordinis ſui monumentis, ejuſque hiſtorijs. Bibliothecam Monaſticam, Benedictinorum præſertim Scriptorum refertiſſimam, magno labore, ac ſumptu ſibi comparavit, ſupra tria librorum millia complectentem; eamque Gregorianam vocavit; ac moriens Cœnobio S. Martini reliquit. Studijs ideoque impensè addictus, & eruditione locupletatus, in Benedictinis Annalibus, ritibus, ac cæremonijs verſatiſſimus fuit. Multa ſcripſit, at plurima edidiſſet ni Congregationis ſuæ Moderatores ejus operam ad alia divertiſſent: primùm enim in pertractādis Monaſterij ſui negotijs occuparunt apud Siciliæ Tribunalia. Inde œconomicæ bonorum omnium adminiſtrationi; mox tyronibus inſtituendis admotus, egregiam ſui præſtantiam manifeſtavit. Archivio, & Bibliothecæ diu præfuit, ac mirabili ſolertiâ, magnoque labore in rectum ordinem compoſuit. In eodem Cœnobio Decani, & Prioris munere claruit. Honoribus etiam extra Monaſterij limites ornatus, Examinator Synodalis ab Archiepiſcopo Panormitano Jacobo de Palafox electus eſt: in S. Officij Siciliæ Cōſultores relatus; & à Panormitano Senatu novorum vectigalium, ut vocant, Deputatus conſtitutus fuit; hiſque muneribus laudabiliter perfunctis eximio viro non vulgaris acceſſit æſtimationis ornamentum. In memorati Monaſterij Eccleſia ſacellum Divo Gregorio Magno Fundatori, ac S. Sylviæ ejus matri Panormitanæ dicatum, quaſi à fundamentis excitavit, locuplectavit, dotavitque. Pietatis ſuæ monumētum ibidem viget, annuum etenim cenſum conſtituit, ut opus ab eodem ferventiſſimè inceptum proſequeretur; nempè ut ſingulo anno, recurrente die feſto S. Gregorij, hoſpitalitatis officia duodecim pauperibus præſtentur, ipſorum pedes abluerent Cœnobij Monaci, prandio opiparè reficerent, & erogatâ ſingulis aurei unius eleemoſynâ, cibis onuſtos dimitterent. Tandem oculorum vitio laborans ob diuturnam librorum lectionem, paulatim cœcitatē contraxit. Ideoque poſtremis vitæ annis veluti patientiæ exemplum, omnibus ſe ſpectandum exhibuit: ac modeſtiâ, regulari obſervantiâ, morumque ſuavitate inſignis Panormi deceſſit 8. Auguſti anno 1681. in Hoſpitio Spiritus Sancti, & ad Cœnobium S. Martini delatus, in Sacello S. Gregorij ſepultus eſt. Hunc laudant Rocchus Pirrus *Sicil. Sacræ lib. 4. de Abbatijs pag. 196.* Alphonſus Salvus *in Proſis pag.* 148. Franciſcus Maria Maggius *de ſacris Cæremonis par. 1. opuſc. 2. diſq. 15. pag. 163. & par. 2. opuſc. 3. diſq. 23. pag. 458. & in libro: luogo di Ritiramento cap. 10. pag. 175.* Joannes Evangeliſta à Panormo *in anagramm. editis Mutinæ pag. 150. & in alijs editis Panormi* 1677. *pag.* 107. & Joannes Bapt. de Judice *in carmin. par. 2. pag.* 388. In lucem emiſit Italicè

L'Albero della Reale, e Imperiale Proſapia di S. Roſalia. Panormi 1652. in folio expanſo.

Hiſtoria dell'Origine, e Progreſſi delle Monache Oblate del P. S. Benedetto. Ibidem apud Biſagnium 1664. in 4.

Idea Congietturale della Vita di S. Roſalia Vergine Palermitana. Ibidem apud Buam, & Camagnam 1668. in 4.

Riſpoſte ad Otto Domande fatte ſopra l'Idea Congietturale della Vita di S. Roſalia Vergine Palermitana. Ibidem apud Didacum Buam, & Petrum Camagnam 1670. in 4.

La Giuditta Palermitana, o vero la Vergine S. Roſalia Trionfatrice d'Oloferne, cioè della Peſte, con una Hiſtoria Monaſtica, nella quale ſi dimoſtra, che il dono conceſſo da Dio al P. S. Benedetto di guarire le Città dalla Peſte, e d'ogn'altra infermità, s'habbia fatto ereditario in moltiſſimi de'ſuoi figli. Ibidem apud eoſdem 1671. in 4.

Il Cerimoniale Benedettino, nel quale ſi contengono le ſagre Cerimonie nel dar dell'habito, e nel ricevere alla profeſſione ogni ſorte di Monaci, e Monache, Oblate, i Confrati, e Conſuore; li Bambini, e Fanciulli offerti alla Religione per voto, e li Cavalieri delle ſagre Militie dell' Ordine Benedettino: con l'aggiunta della corona in honore di eſſo S. Patriarca, e di nuove diſcorſi ſpirituali nel dare, e ricevere l'habito. Ibid. apud Camagnam 1671. in 4.

San Benedetto Abbate Patriarca, e Legislatore de' Monaci, Riedificatore della Chieſa Romana. Hiſtoria Monaſtica. Ibid. apud Carolum Adamum 1673. in fol.

Vita, e Beata Morte del V. P. D. Girolamo Arminio di Napoli Monaco del Gregoriano Monaſtero di S. Martino delle Scale di Palermo. Ibid. apud eumdem 1674. in 4.

Relatione della preſa da Corſali di due Galere della ſquadra di Sicilia, con la cattività tra gli altri Criſtiani di quattro Monaci Caſinenſi, e di quanto l'occorſe fra' Barbari, ſino che furono liberati. Ibid. apud eumdem 1674. in 4.

Diſcorſi Hiſtorici della Proſapia Paterna, Materna, e di Palermo patria della Glorioſa V. S. Roſalia. Ibid. apud eumdem 1674. in 4.

Gli eſercitij Spirituali, e le Conſtitutioni, e Regole delle Monache Oblate. Ibid. apud eumdem 1675. in 12.

Vita, e Felice Morte di Suor Eliſabetta Tripedi della Terra di Ciminna Monaca Oblata dell'Ordine del P. S. Benedetto. Ibid. apud Carolum Adamum 1674. in 4. & 1675. in 12.

Origine, e progreſsi della Congregatione Caſinenſe detta dell'Oſſervanza, e dell'Unità di S. Giuſtina

Digitized by Google

di Padova, o vero de' Monaci Neri dell' Italia del Patriarca S. Benedetto. Tomo primo, e ſecondo. Ibid. apud Petrum de Iſola 1675. in 4.

Il Cerimoniale Benedettino, nel quale ſi contengono le ſacre Cerimonie nel dar dell'habito, e nel ricevere alla profeſſione ſolenne le Monache, e Sorelle Converſe Clauſtrate dell' Ordine del P. S. Benedetto, con l'aggiunta degli oblighi, che le corrono intorno alla loro Monaſtica Profeſſione, e li loro eſercitij ſpirituali. Ibidem apud eumdem 1676. in 4.

Le Conſtitutioni Benedettine per le RR. Monache del V. Monaſtero di S. Roſalia di Palermo dell'Ordine del P. S. Benedetto, ordinato, ed eretto per Bolla di N. S. Urbano VIII. nell'anno 1634. Ibid. apud Petrum de Iſola 1676. in 4.

Le Conditioni del Prelato Regolare, o vero le Maſſime della Politica Chriſtiana, che ſi richiedono in un buon Prelato Regolare per ſapere ben governare i ſuoi ſudditi, Ibid. apud eumdem 1677. in 4.

Riſpoſta alla domanda fatta dal Sig. Giuſeppe Gentile ſopra la Chiarezza Riſchiarata del P. F. Paulo di Termine Minore Oſſervante Riformato. Genuæ apud Jo: Baptiſtam Triboldum, & Joſephum Bottarum 1679. in 4.

Gli ſcrittori Mariani dell' Ordine Benedettino, o vero de' Benedettini Dottori, e Cancellieri di Maria Vergine. Panormi apud Petrum de Iſola 1679. in 4.

Vita di S. Eligio volgarmente detto Aloi Veſcovo dell' Ordine di S. Benedetto. Ibid. apud eumdem 1682. in 12. opus poſthumum.

Typis parata hæc alia m. ſs. reliquit, nempè:

Vita del Patriarca S. Benedetto,

Hiſtoria dell'Origine, e Progreſsi de' Sette Monaſterj Benedittini, che all'età di S. Roſalia fiorivano nella Città di Palermo.

Hiſtoria della Vita, e Beata Morte di S. Roſalia Vergine Palermitana, in fol.

Gli Annali del SS. Roſario, o vero l'Origine, e Progreſsi del SS. Roſario nell' Ordine Benedettino. Hoc libro, & alio proximè indicato titulum præfixit: *la Cocolla difeſa.*

L'Hiſtoria, Origine, e Progreſsi dell'Ordine Benedittino nella Sicilia. Tomo I. e II. in fol.

Cronica del Sacro Gregoriano Monaſtero di S. Martino delle Scale della Città di Palermo. in fol.

Il Galateo Monaſtico, o vero le maſsime delle buone creanze, cavate dalla Regola del P. S. Benedetto.

Aliaque Aſcetica, ac Monaſtica.

PETRUS ARGIRUS ex oppido Ucriæ. A Nicolao Villano, ſub Academici Aldeani nomine, *in diſcur. de Poeſi Ludrica pag.* 74. inter celebres Siculos, qui vernaculâ linguâ ludrica edidere carmina recenſetur: at quæ cripſerit, quove floruerit ævo, incompertum eſt.

PETRUS ATTARDUS Agrigentinus, Congregationis Oratorij Agrigentini Sacerdos, in lucem prodijt anno 1645. Pueritiam ingreſsus, ut humanioribus literis operam daret, Narummiſſus, in his addiſcendis mirabiliter profecit: ideoque Antonius Roſſus Soc. Jeſu præceptor, cùm ejus ingenij præſtantiſſimi vaſtitatem plenè dignoſceret, ſine hæſitatione dicere ſolitus erat, Petrum in omni ſcientiarum genere magiſtrum evaſurum. In patriam regreſſus inter Seminarij alumnos adſcriptus eſt à Franciſco Traina Epiſcopo Agrigentino, qui de ejus ingenio certior factus, ſummam egregij viri ſpem rectè conceperat. In Seminario Philoſophiæ, ac Theologiæ feliciter incubuit, ſub doctiſſimis, ac celeberrimis Profeſſoribus Thoma Caballo, & Marcello Corbo Ordinis Prædicatorum. Alias etiam facultates, non alio quàm ſe ipſo Duce, complexus eſt; ideoque inſigni locupletatus doctrinâ, in eodem Seminario pluries Philoſophiam docuit; ac per multa annorum ſpatia Scholaſticam Theologiam. In opinionum delectu acutiſſimus, non adeo præmere viſus præceptorum veſtigia, quin extra orbitam ſeſe extenderet, ſua proferret, ac doctiſſimè propugnaret. Cæſarea, ac Pontificia Jura etiam explanavit; multiſque Medicinæ præcepta tradidit. In his omnibus memoriâ, non ſcripto uſus; eâ felicitate, acumine, ac doctrinæ profunditate inclaruit, ut egregiam nominis famam undique ſit aſſequutus: ac viri alioquin doctiſſimi à diſcipulis ſuis ejus lectiones avidiſſimè expetierint, eaſque, veluti doctrinæ theſaurum, ſervaverint. Rhetoricam etiam, ac Moralem Theologiam eruditiſſimè docuit. In ſtudijs verò ſuis modum numquam impoſuit: in Bibliotheca Seminarij defixus, libros nunquam è manibus deponebat, niſi ut lectiones dictaret, vel cibum ſumeret: noctis, ac diei reliquum indefeſſo labore ſtudijs addictus conterebat: ſomno nonniſi capite voluminibus innixo parcè indulgebat. Magnâ memoriæ vi munitus, quæ ſemel legerat ſemper retinuit, eaque penè omnia legit, quæ in codicibus refertiſſimæ Seminarij Bibliothecæ aſſervantur. Franciſco Mariæ Rini Panormitano, Epiſcopo Agrigentino fuit gratiſſimus, qui in gravioribus paſtoralis muneris negotijs, ac quæſtionibus, Petrum adhibuit. Pinguiores gradus Canonici, pluries ab eodem Præſule ſibi oblatos, conſtantiſſimè recuſavit: immò ut liberiùs Deo famularetur, Congregationem Oratorij Agrigentini ingreſſus eſt. At virum eximium conſequuti ſunt in Oratorij ſeptis honores: per plures etenim annos Studiorum Præfectum, ac Rectorem in laudato Seminario peregit: Synodalem etiam Examinatorem, SS. Cruciatæ Commiſſarium, & Congregationis ſuæ Præpoſitum. Eadem æſtimationis argumenta expertus eſt apud Franciſcum Ramirez ejuſdem Eccleſiæ Epiſcopum, qui ſæpiſſimè in omnibus Diœceſis negotijs Petri conſiliû exquirere ſolemne habuit. Romæ etiam ejus doctrinæ opinio ſingulariter invaluit: ideoque ipſum conſulebat Leander Colloredus S. R. E. Cardinalis, in difficillimis rebus ad Sacram Pœnitentiariam pertinentibus. Tandem curis omnibus ſolutus, ut impenſiùs Deo vacaret, cunctis muneribus ſe abdicare ſtuduit:

ſo-

Digitized by Google

ſolùm onus Præbendæ Theologalis, ut vocant. ſibi retinuit, ut bis per hebdomadam Moralem Theologiam expenderet in Eccleſia Cathedrali, ad quem undique docentem magnâ frequentiâ conveniūt non modò Presbyteri Sæculares, verùm etiam & Regulares. At anno 1710. Defuncto Hieronymo Turano Agrigentinæ Diœceſis Vicario (de quo tom. 1. pag. 287.) in ejus locum ſufficere curavit Petrum Epiſcopus Ramirez: quam dignitatem, etſi præ modeſtia validiſſimè reluctans, multarum precum vi devictus tandem accepit, eâ conditione, ut nullo modo à Congregationis ſuæ cella extraheretur, nevè ullum ſibi commodum, ac honoris veſtigium, eo ex gradu ſibi accederet. Vivit vir ſanè egregius, & hanc provinciam, omnibus plaudentibus, laudabiliter moderatur, ad quem ex tota Agrigentina Diœceſi, tamquam ad doctrinæ, & prudentiæ oraculum, confluunt omnes. Niſi modeſtia, quâ de ſe demiſſe ſentit, obſiſteret, doctiſſimis lucubrationibus literarum Orbem illuſtraret: nam, ut in ejus laudem perorando dicebat Franciſcus Maria Rinis Epiſcopus, etſi Romæ viri eſfloreant, ſinguli in unaquaque ſcientia egregij; attamen Petrus in omnibus diſciplinis omnigenâ doctrinâ, & eruditione inſtructiſſimus, mirabiliter eminere videtur. Edidit tantùm

Conſtitutiones Diœceſanas Synodi Illuſtriſs. & Reverendiſs. Domini Fr. Franciſci Ramirez Archiepiſcopi Epiſcopi Agrigentini. Agrigenti typis Felicis Marini 1701. in 4.

Lectiones, & Antiphonas officiorum S. Gregorij, & S. Gerlandi Epiſcoporum Agrigentinorum à Sacra Congregatione Rituum approbatas, atque laudatas. Romæ.

Italicè

Argomenti delle Lettere Spirituali della Ven. Serva di Dio Suor Maria Crociſiſſa della Concezzione, dell'Ordine di S. Benedetto nel Monaſtero di Palma. Prodiere cum ejuſdem epiſtolis Agrigenti apud Felicem Marinum 1704. in 4. Hujus Sanctimonialis, famâ ſanctitatis celeberrimæ, diu confeſſiones excepit, ac ad excelſum perfectionis faſtigium ejus ſpiritum direxit.

PETRUS DE BLASIO Salemitanus, Juris utriuſque Doctor, parentibus Raphaele de Blaſio, & Diana Scannariato anno 1568. natus, Juriſprudentiæ operam dedit; & doctrinâ cumulatiſſimus, ætate adhuc florente, Judicem, ut vocant, Civilem egit in patria: anno verò 1600. apud Capitanei forum in eadem Urbe Judex ſedit. Panormum delatus inter præcipuos cauſarum Patronos effulſit; & meritis exigentibus anno 1608. Judicis munere in Panormitano Prætorio auctus eſt. Ter, nempè anno 1617. 1623. & 1626. in Magnæ Regiæ Curiæ ſubſellijs Judex conſtitutus; & eodem munere etiam in Conſiſtorij Sacræ Regiæ Conſcientiæ Tribunali inſignitus, eximiæ doctrinæ edidit documenta. Siciliæ Moderatoribus acceptiſſimus, ad nonnullos etiam honorum gradus evectus eſt; & pertractandis gravioribus Regni negotijs adhibitus. Baroniam Dieſi ſibi acquiſivit; ac tandem Panormi fato ceſſit 23. Martij 1634. & in Eccleſia S. Joſephi Cler. Regul. depoſitus eſt. Evulgavit

Allegationes pro Illuſtre Domino D. Alerano del Carretto Comite Golerani, contra Carolum Imperatore, D. Franciſcum Pizzinga, & OEconimuus Conventus S. Zitæ. Panormi apud Decium Cyrillum 1632. in 4.

PETRUS BLONDOLILLUS v. Petrus Braccerus.

PETRUS BLONDUS Meſſanenſis, Medicus Doctor, & Hiſtoricus: librum ſcripſit

De Mirabilibus Siciliæ.

De eo Petrus Carrera *in memor. hiſtor. Catanæ vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 12.* ubi ait: opus Petri Blondi jam editum citari ab Octavio Archangelo *in chron. Catanæ m. s.* additque, anno 1636. Romæ ab eo diligentiſſimè perquiſitum hunc librum, at nunquam adinventum: Carolum verò Giangolinum ipſum certiorem feciſſe de libri editione, qui eumdem ſe legiſſe fatebatur. Id ipſum Carreræ confirmavit Joannes Baptiſta Giattinus Panormitanus Soc. Jeſu, addiditque, Blondum Meſſanenſem fuiſſe. Idem Carrera opus Blondi interum ex Archangelo citat pag. 16. & 17. ubi ante duo ſæcula floruiſſe tradit, nempè anno 1439. Citatur etiam à Carrera pag. 45. & lib. 3. pag. 276. ibique ex eodem Archangelo opus Blondi editum, & Alphonſo Regi dicatum ſcribit; citatque caput vigeſimum libri tertij, & ultimi. Demùm Carrera in Dialogo, cui titulus: *Il Bonanno pag. 54. & 55.* operis hujus meminit. Joannes Bap. de Groſſis *in Decacord. Catanen. tom. 1. cord. 3. mod. 1. pag. 29.* ex Archangelo teſtatur, Blondi opus inſcriptum eſſe: *De Admirandis Auditionibus Siciliæ ex Ageſianacis, & Adalphij voluminibus*: additque à Conſtantino Laſcare latinitate donatum. At quomodo vir Siculus Græcè ſcripſit an. 1439. cùm Græcæ literæ in Sicilia defecerant? Sed hac de re fides ſit apud relatos Auctores. Hujus operis etiam meminit Joannes Andreas Maſſa *in Sicilia, de Port. Siculis pag. 252. & de fluminibus pag. 322.* & Auguſtinus Inveges *in Appar. ad Annal. Siculos cap. 2. pag. 53.*

PETRUS BRACCERUS, agnomine BLONDOLILLUS, Panormitanus, Poeſi addictus vernaculâ linguâ carmina condidit laude digna. Ex Vincentio de Joanne *in Panormo Reſtaurata m. s. lib. 2.* litium fluctibus exagitatus, cùm ut ſua repeteret bona ſæpius Montemregalem juxta Panormum adiret, in itinere ab adverſarijs aggreſſus, ac verberibus contuſus, breviter vitam abſolvit Panormi, circa annum 1600. De eo Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis pag. 265.* ibique extant Siculo verſu

Canzoni Siciliane. Panormi apud Buam, & Portanuovam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

PETRUS BRECHIXIUS Rachalbutenſis, Grammatices Profeſſor. Claruit anno 1616. De eo Petrus Angelus Spera *de nobilit. Profeſſo-*

rum Gramm. lib. 4. pag. 243. qui Petrum Brexi vocat. Edidit

Catalogum Verborum latinorum. Item Italicè *Indice Volgare di tutti li Verbi Italiani poſti nel ſignificato de' Verbi Latini, co'ſuoi Preteriti, e Suppini, e Regole nel principio.* Utrumque opus prodijt Panormi per Joannem Baptiſtam Maringum 1616. in 8. Addit Spera, quòd Catalogum hunc *juxta Sompani Sidicini regulas primò inſtruxit, & anno* 1621. *Emmanelitica Syntaxi accommodavit, & nominum conſtructionem, atque inclinatum adjecit.*

PETRUS CAETANUS Panormitanus, Sortini Marchio, nobiliſſimo genere exortus, familiæ ſplendorem literarum lumine adauxit: Poeſim præſertim coluit. Panormi deceſſit 2. Decembris 1675. & in Eccleſia S. Mariæ de Monte Carmelo ſepultus eſt. Laudatur à Ioſepho Galeano *in Muſis Siculis par. 2. tom. 2. pag.* 193. ubi vernaculâ linguâ leges noſtri Petri

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Ioſephum Biſagnium 1662. in 12.

PETRUS CAETANUS Pactenſis Sacerdos, & exinde Pactenſis Eccleſiæ Canonicus. Vir literis ornatus in patria haud exigua æſtimatione valuit: ibique è vivis exceſſit anno 1710. Edidit ex Stephano Mauro *in Meſſana cap. 9. pag.* 69.

Lucubrationes quamplurimas in honorem S. Febroniæ. Meſſanæ.

PETRUS CALANNA Thermitanus, Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci, S. Theologiæ Magiſter. Natus anno 1531. S. Franciſci inſtitutum amplexus eſt. Vir profectò eminentiſſimi ingenij, qui in Philoſophicis, ac Theologicis ſtudijs eximiam ſubtilitatem manifeſtavit. In nonnullis Academijs graviores diſciplinas magno cum plauſu docuit; magnam nominis famam aſſequutus. Eloquentiâ etiam inſignitèr valuit. Obijt Thermis anno ætatæ ſuæ 75. 19. Ianuarij 1606. & in Eccleſia proprij Cœnobij ſeorſim ab alijs ſepultus eſt. Hujuſce laudes recenſent Philippus Cagliola *in manif. prov. Siciliæ Ord. Min. Conv. explor. 3. manif. 2. pag.* 101. Rocchus Gambacurta *in Foro Chriſtiano p.* 361. & 424. Vincentius Solitus *in hiſt. Therm. tom. 2. par. 6. cap. 4. pag.* 136. & Jo: Franchinus *in Biblioſophia de Script. Min. Conv. n.* 287. *pag.* 519. Edidit librum inſcriptum:

Philoſophia Seniorum Sacerdotia, & Platonica, à Junioribus, & Laicis neglecta Philoſophis, de Mundo Animarum, & Corporum. Panormi apud Jo. Antonium de Franciſcis 1599. in 4.
Italicè

Orationi ambi funebri nella morte del potentiſſimo Re Filippo II. Noſtro Signore, composte, e recitate nella Città di Termine nella Chieſa Maggiore. Ibid. apud eumdem 1599. in 4.

PETRUS CALDARINUS, ſive ut alijs placet CALDERONUS, Meſſanenſis Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci, vir à doctrinæ profunditate celebris, in Philoſophico, ac Theologico pulvere eximium ingenij acumen detexit: à virtutum ornamento increbuit etiam ejus nominis fama. Sacræ Theologiæ laureâ fuit inſignitus, & tandem Antiochenſis Epiſcopus (forſan Patriarcha) electus, deceſſit Meſſanæ 24. Novembris 1440. Jacet in Eccleſia S. Franciſci, ubi in ejus laudem hoc legitur epitaphium, à Georgio Gualterio *in Tabul. Siciliæ pag.* 83. relatum.

Hic jacet Reverendus Pater, & Dominus Frater Petrus Calderonus Epiſcopus Antiochenſis electus, qui obijt anno Domini M.CCCC.XL.XXIIII. menſis Novembris, cujus anima requieſcat in pace. Amen.

Laudibus exornatur à Petro Rodulpho *in hiſt. Seraph. lib. 2. pag.* 280. (qui anno 1444. ſummum diem clauſiſſe tradit) Placido Samperio *in Iconolog. M. V. lib. 2. pag.* 179. Philippo Cagliola *cit. expl. 3. manif. 1. pag.* 58. *expl. 6. manif. 2. pag.* 168. *& manif. 12. pag.* 185. Stephano Mauro *in Meſs. cap. 28. pag.* 262. & Luca Wadingo *in annal. Minor. tom. 1. an. 1222. n. 42. & tom. 5. an. 1444. n. 62. pag.* 466. qui citans Rodulphum, Antiſtetem vocat Meſſanenſem, electum Antiocheſem: at civem potius Meſſanenſem dicendum. Scripſit

Commentaria in Oſeam Prophetam.

PETRUS CANNIZZARIUS Panormitanus, patre Erycino ortus: ita ipſemet Petrus in libro *de Religione Panormi m. s. pag.* 41. 145. & 779. non patriâ Erycinus, ut ait Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 569. Erycinum etiam putabat quondam amicus meus Vitus Carvinus Archipresbyter Erycinus, ut mihi datâ epiſtolâ ſcripſerat; hoc autem firmabat auctoritate Pirri citati, Antonij Cordicis *in hiſt. m. s. Erycis pag.* 110. & Bonaventuræ Provenſani *in hiſt. etiam m. s. Erycis cap. 5. pag.* 36. addebat autem anno 1550. floruiſſe: ex hoc verò anno clarè deducimus, hunc Petrum Erycinum alium fuiſſe à noſtro Panormitano, hic enim teſte Pirro cit. obijt Panormi anno 1640. & ut multi Panormi ſuperſtites, quibus innotuit, teſtantur. Fuit Petrus Sacerdotio inſignitus, Philoſophiam, ac Theologiam à Frattribus Prædicatoribus in Cœnobio Panormitano S. Dominici accepit: Juriſprudentiæ etiam operam dedit, cujus laureâ ornatus eſt. Antiquitatum ſedulus perſcrutator multa moliebatur, at mors conatus diſſolvit anno 1640. eodem enim anno Panormi deceſſit. Scripſit opus, cui nomen:

Religionis Chriſtianæ Panormi libri ſex, ſcilicet omnium Eccleſiarum fundationes, & earum origines, Sanctorum, Beatorum, ac Virorum famâ ſanctitatis Illuſtrium Panormitanorum, ac qui laudis nomine ab hac vita diſceſſerunt, & Urbis ejuſdem Archiepiſcoporum Vita &c. m. s. in fol. hujus authographum extat apud me. Citant autem opus ſanè eruditum, ſed adhuc rude, & non ad umbilicum perductum, Auguſtinus Inveges *in Annal. Panorm.* & Petrus Antonius Tornamira *in ſuis operibus*, ac nonnulla ejus fragmenta ſæpius exſcribere curarunt, Vincentius Auria *in*

Roſa

Roſa cœleſti p. 51. & in annot. ad Vitam B. Auguſt. Novelli Bernardi Rieræ pag. 47. Petrus Tagnolettus *in Paradiſo Seraphico par. 1. pag.* 508. Joſephus Caſtelluccius *in Diario Panor.* paſſim, alijque.

Scripſit etiam

De Religione Dominicana.

De initio Quæſitorum, & eorum ſerie.

Hæc omnia, teſte Pirro, Antonino Amico moriens reliquit.

PETRUS CAPACIUS Catanenſis Sacerdos, amœniſſimi ingenij vir, à politionibus literis commendatus. Obijt Catanæ in memoranda terræmotus clade 11. Januarij 1693. Edidit Italicè

La Forza della Geloſia, Comedia. Catanæ apud Joannem Roſſum 1670. in 12.

La Giuſta Incoſtanza Comedia. Ibidem apud Didacum Falſaperlam 1678. in 12.

L' Amoroſa Gara Comedia. Ibid. apud Biſagnium 1680. in 12.

Scripſit etiam, ſed non edidit

Il Prencipe Ermafrodito. m. s.

Canzoni Siciliane. m. s.

PETRUS CARRERA ex oppido Militelli in valle Neti, natus anno 1571. gravioribus diſciplinis laudabiliter delibatis Panormi, Sacerdotali charactere inſignitus eſt. Amœnioribus literis addictus Muſas tum latinas, tum etiam Etruſcas mirificè coluit. Vir Sicularum antiquitatum ſtudioſiſſimus; & ex immenſa voluminum, & manuſcriptorum librorum lectione, ampliſſimam eruditionis gloriam adeptus, mirum in modum effluſit: adeo ut in Sicularum rerum cognitione vix parem habuit, dum vixit. Ideoque ab eruditione, animique virtute clarus, Dynaſtis, ac Nobiliſſimis Siculis gratiſſimus fuit: & præcipuos in re literaria viros in ſui amorem traxit. Lucubrationum ſuarum Mœcenates habuit in clariſſima Brancifortiorum familia apud Principes Buteræ, & Petræpertiæ. Præſertim apud Franciſcum Brancifortium Petræpertiæ Principem, virum eruditione præclarum effloruit, qui liberalitate, ac patrocinio, benevolentiam ſanè inſignem Petro detexit. Joannæ Auſtriacæ ejus uxori etiam acceptiſſimus, ejus Capellanum egit. Nec minorem promeruit æſtimationem apud Nicolaum Placidum Brancifortium Leonfortis Principem, & Racudiæ Comitem, cui à ſecretis fuit. Eodem etiam munere inſignitum voluere Montisalbani Duces ex nobiliſſimo Bonannorum genere, quibus pergratus vixit. In latrunculorum ludo fuit apprimè eximius: nec ſibi equalem adinvenit: novum verò ludi genus ea in re adinvenitle tradunt. Panormi, Romæ, ac Neapoli aliquando diverſatus, his in Urbibus eruditionis lumina effudit. Demum anno ætatis ſuæ 76. Meſſanæ deceſſit 18. Septembris 1647. in magno Meſſanenſi Noſocomio. Emeritis laudibus Petrum exornant Rocchus Pirrus *in lib. 2. Siciliæ Sacræ pag.* 460. *in not. Eccleſ. Syrac. pag.* 251. *& not. Eccl. Mazar. pag.* 544. Marius Tortelius in libro: *Madrigali*, Joannes Vigintimillius *in Poetis Siculis cap.* 10. *pag.* 83. & alibi ſæpiùs, Joannes Baptiſta de Groſſis *in Decac. Catan. tom.* 1. *pag.* 2. & paſſim. Hujus etiam meminit Philippus Labbeus *in Biblioth. Nummaria par.* 1. in calce Catologi librorum Antonij Teiſſerij *pag.* 456. Publicè luci conſignavit

Variorum Epigrammatum libros Tres. Panormi typis Eraſmi de Simeone 1610. in 8. Recognitos, & auctos; additis præterea Eclogis, Odis, & Elogijs, prodiere Venetijs apud Joannem Baptiſtam Ciottum 1612. in 12.

Italicè

Il Gioco de' Scacchi diviſo in otto libri, ne' quali s'inſegnano i precetti, le uſcite, e i tratti poſticci del Gioco, e ſi diſcorre della vera origine di eſſo. Militelli apud Joannem Roſſum 1617. in 4. Contra hunc librum ſcripſit Alexander Salvius Apologiam editam Neapoli apud Joannem Dominicum Montanarum 1634. in 4. Cui Carrera ſub nomine Valentini Veſpai reſpondit, ediditque librum inſcriptum:

Riſpoſta in difeſa di D. Pietro Carrera contro l' Apologia di Aleſſandro Salvio. Catanæ, apud Joannem Roſſum 1635. in 4.

I Tre Libri dell' Epiſtole di Gio: Tomaſo Moncada Conte d'釋Aternò, tradotti dalla lingua Latina nell' Italiana. Militelli apud Ioannem Roſſum 1620. in 16.

Annotationi, e Dichiarationi ſopra dette Epiſtole. Ibidem apud Joannem Roſſum, & Franciſcum Petronem 1622. in 16.

Il Mongibello Deſcritto in Tre Libri, nel quale, oltra diverſe notitie, ſi ſpiega l'hiſtoria degl' Incendi, e le cagioni di quelli. Vi ſi narrano ancora i miracoloſi effetti contra il fuoco ſeguiti per virtù del Sacro Velo della Glorioſa S. Agata. Catanæ apud Joannem Roſſum 1636. in 4.

Poeſie pertinenti alle materie di Mongibello, e del Sacro Velo della Glorioſa S. Agata. Ibidem apud eumdem 1636. in 4.

Delle Memorie Hiſtoriche della Città di Catania Volume Primo, nel quale in quattro libri ſi diſcorre dell' Antica Origine, e Sito di eſſa, degli Edifici, Pertinenze, Inſcritioni, Medaglie, & Avvertimenti inſino al tempo di Chriſto N. S. compreſi. Vi s'aggiungono ancora l'Epiſtole di Diodoro con le Annotationi del medeſimo D. Pietro Carrera. Ibidem apud eumdem 1639. in fol.

Delle Memorie Hiſtoriche della Città di Catania Volume Secondo, nel quale in quattro libri ſi diſcorre della Vita, Traslatione, Miracoli, e altre pertinenze della Glorioſa S. Agata; a cui per fine s'inteſſe una variata Ghirlanda di poetici fiori. Ibidem apud eumdem 1641. in fol.

Volumen Tertium jam prælo paraverat, ſed non edidit; nam in eo de nobilibus familijs Catanenſibus peragebat: at ne contentiones, & jurgia orirentur, priuſquam in lucem emitteret; perpetuæ oblivioni traditum eſt.

Della Famiglia Tedeſchi libri Tre. Ibid. apud eumdem 1642. in 4.

Diſcorſo ſopra quella ſcrittura di quattro fogli,

che

Digitized by Google

che infronte hà tal titolo: *L' Antichità di Scicli anticamente chiamata Caſmena, Seconda Colonia Siracuſana deſcritta da F.D. Mariano Perello.* Ibid. apud eumdem 1641. in 4.

Riſpoſta, e Cenſura contro le oppoſitioni di F. D. Mariano Perello. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1643. in 8.

Zizza Idillio Paſtorale. Ibidem apud Joannem Franciſcum Blancum 1623. in 12.

Il Bonanni Dialogo. Ibidem apud Petrum Breã 1625. in 12.

Eſercitio Quotidiano, col quale ciaſcheduna hora della vita ſi diſtribuiſce in ſervitio di Dio. Militelli apud Joannem Roſſum 1622. in 12.

L'Antica Siracuſa Illuſtrata. Meſſanæ apud Petrum. Bream 1624. in 4. Hoc opus ſub nomine Jacobi Bonanni editum, à Carrera ſcriptum putant nonnulli; quòd ipſemet Carrera prodit *in hiſt. Catanæ Vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 8. & lib. 4. pag. 410.* at conſule quæ de Bonanno ſcripſi *tom. 1. hujus Bibliothecæ pag. 297.* ubi ex Ioanne Vigintimillio *in Poetis Siculis cap. 5. pag. 29. & 30.* Carreræ jactantiam exprobavi: hanc meam ſententiam perhumaniter amplexus eſt vir ſummus Michael de Judice Abbas Caſinenſis *in obſerv. ad apparatum annal. Siculor. Auguſtini Invegij pag. 95.* Multa Carreram, Bonanno ſubminiſtraſſe, ut opus conderet, credibile eſt: at omnia è Carreræ penu prodijſſe, fidem non mereri puto.

Nonnulla etiam ſcripſit, ac m. ſs. reliquit; hæc verò ſunt:

Paſſopedia latinis carminibus expreſſa, nempè de Ludo Latrunculorum. Ex Mario Tortella *in diſcurſu de Latrunculorum ludo*, edito in libro ejusdē Carreræ inſcripto: *Il Giuoco de' Scacchi.*

Vigintimilliades Poema in natalitijs Joannis III. Marchionis Hieracis. Servabatur authographum ab Auguſtino Donato Meſſanenſe ex Clericis Regularibus: exemplar verò m. s. apud Marchiones Hieracis; ipſum citat D. Rogerius Vigintimillius *in Genealogia Comitum Hieracenſiũ pag. 61.*

Bucoliaſmus, ſive Ravanuſa, Poema. De eo idem Carrera *in hiſt. Catanæ vol. 1. pag. 503.* Extat m. s. Panormi in Bibliotheca Vincentij la Farina Marchionis Madoniæ.

Italicè

Hiſtoria di Militello nel Val di Noto di Sicilia. Hanc citat Ioãnes Baptiſta de Groſſis *in decac. Cat. tom. 1. pag. 136.* cujus fragmentum ſervatur Meſſanæ in Bibliotheca Clericorum Minorum: ut etiam extabat Catanæ in Bibliotheca Monaſterij S. Nicolai de Arenis Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis.

Il Sicilianiſmo. Hoc in libro de Scriptoribus Siculis egit: opus à me diu perquiſitum, ſed irrito labore: exiguum ejus fragmentum ſervatur in memorata Bibliotheca Meſſanenſi Clericorum Minorum. Pluries citatur à Joanne Vigintimillio *de Poetis Siculis*, qui *pag. 46.* teſtatur, quod tunc ſervabatur apud Petrum Anſalonium Meſſanenſem ex Clericis Regularibus Minoribus: ipſeque Anſalonius idem opus citat *in ſua familia Anſalonia pag. 264.* ut etiam Placidus Reina *in not. hiſtor. Meſſanæ par. 2. pag. 187.* Opus in lucem edere promiſerat idem Carrera *in epiſtola nuncupatoria ad epiſtolas Joannis Thomæ Moncadæ*, ut etiam in *adnotationibus pag. 163. & 167.* De eo etiam celeberrima Acta Eruditorum Lipſiæ *an.* 1708. *pag.* 537. ex his quæ innui in præfatione ad hanc Bibliothecam *pag. VIII.*

Chiarezze Hiſtoriche di Sicilia Libri Tre. Horum authographum extabat Catanæ in Bibliotheca Seminarij Clericorum, cui dono dederat Sanctorus Oliva, Canonicus Catanenſis, unà cùm ejus Bibliotheca: at poſt terræmotum anni 1693. periere: eorumdem exemplum ſervatur apud Innocentium Roccafortem Panormitanum, Eccleſiæ Catanenſis Canonicum. De hoc opere intellige, quæ ſcripſit Michael de Judice ſupralaudatus *in obſerv. ad appar. annal. Siculorum Auguſtini Invegij pag. 102.*

Varij Componimenti Poetici. m. s. in 4. In Bibliotheca Patrum Caſinenſium Catanæ.

Vite di Quattro Religioſe di ſanti coſtumi, e frà eſſe di Suor Prudentiana Bellardita di Militello, ſorella dell'Illuſtr. D. Paulo Bellardita Veſcovo di Lipari. m. s. in 4. In Bibliotheca Capuccinorum Militelli.

La S. Agata Repreſentatione. m. s. in 4. in eadem Bibliotheca.

Relatione d'un meraviglioſo caſo d' un' Anima del Purgatorio, avvenuto in Militello l'anno 1621. Meſſanæ in Bibliotheca Clericorum Minorum.

Annali di Sicilia. Opus hoc pluribus voluminibus digeſtum aſſervabatur in eadem Bibliotheca; ſed furto ſublatum. Habes ibidem tantùm aliud *fragmentum hiſtoriæ Siculæ.*

PETRUS CICER ex oppido Caſtriregalis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, humaniorum literarum Profeſſor, floruit anno 1605. quo edidit opus inſcriptum:

Pars Prima Campi Grammaticorum, in qua de univerſis Grammaticæ regulis agitur, de varijs loquendi formis, ac de Dialogo, in quo eſt Æmulus dubia poetica proponens, & Magiſter reſpondens. Meſſanæ apud Petrum Bream 1608. in 8.

Secunda Pars Campi Grammaticorum, in qua agitur de varia verborum ſignificatione. Meſſanæ ex officina Petri Breæ 1605. in 8.

Sententiæ, Proverbia, ſeu dicta ad omnium uſũ pertinentia. Ibid. apud eumdem 1605. in 8.

PETRUS CLEMENS Leontinus Poeta, Siculis numeris multa cum laude concinnavit. Floruit Panormi anno 1594. Scripſit vernaculâ linguâ

Hiſtoria dell'armata Turcheſca venuta nel Canale di Meſſina. Meſſanæ 1593. in 8. ſine typographi nomine.

Vita, Martirio, e Morte della Glorioſa S. Ninfa Panormitana, con la pompoſa entrata in queſta Feliciſſima Città di Palermo. Panormi 1594. in 8.

Hiſtoria di quando Lucifero fù diſcacciato dal Paradiſo, con la creatione di Adamo, & Eva, e il

Dil-

Digitized by Google

Dilluvio di Noè. Ibid. apud Alphonſum de Iſola 1628. in 8. & apud Coppolam 1670. in 12.

Il Maraviglioſo ſucceſſo, & horrenda caduta del Ponte della Felice Città di Palermo. Ibidem apud Joannem Ant. de Franciſcis 1591. in 8.

Canzoni Spirituali ſopra il SS. Sacramento dell' Eucariſtia, e della Paſſione di Chriſto N. S. in tre parti. Ibidem apud Roſellum 1630. in 8.

La Vittoria ottenuta da D. Gio. d'Auſtria contro li Turchi nel 1575. ut ipſemet innuit in caſu Pontis: at non vidi.

PETRUS COMES Meſſanenſis Soc. Ieſu, natus anno 1636. cùm ad Societatem acceſiſſet, in ea ingenio, doctrinâ, & eruditione claruit. Magno cum plauſu Philoſophiam, ac Theologiam docuit; nunc autem in Collegio Meſſanenſi præeſt ſtudiorum Præfectus, ac ſui opinionem adauget. Eſt & in Diœceſi Meſſanenſi Examinator Synodalis, & librorum cenſor. Edidit

Tria omnibus ad unum Eccleſiaſticis benè utilia Opuſcula, de Privilegiorum ad Hebdomaticum, Menſtruumq; Officium, Miſſamque ſpectantium communicatione, & exemplo; ac de feſtorum ad libitum Translatione, deque eorumdem cum alijs vel ad libitum, vel translatis contentione, & occurſu, à Juris humani, & divini ſcientiæq; Theologicæ normam conſulto exacta. Lugduni apud Antonium Boudet 1705. in 4.

Curſû Philoſophicû, ac Theologicû typis parat.

PETRUS CORDICIUS Erycinus, medicus eximius. Diu in oppido Corilionis medicinam fecit, Panormi ſupremum clauſit diem. Floruit anno 1630. De eo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 569. qui ſcripſiſſe teſtatur: *Plurima volumina de re medica*, quæ extabant apud P. Franciſcum à Corilione Capuccinum ejus filiû. Antonius Cordicius *in hiſtoria m. s. Erycis lib.* 4. *cap.* 27. hæc diſtinctè ſcripſiſſe fatetur, quæ m. ſs. vagantur: horum tituli ſunt:

De Præparatione materiæ in toto, & in partibus ad concotionem, & expurgationem, & de præparatione viarum. Pars prima.

De ſenſibili evacuatione materiæ morbificæ diverſæ à ſanguine à toto corpore per medicamentum purgans per alvum, vomitum, lotium, & ſudores. Pars ſecunda.

De ſenſibili evacuatione materiæ morbificæ diverſæ à ſanguine à partibus omnibus noſtri corporis. Pars Tertia.

De ratione victus ægrotantium, præſertim circa cibum, & potum, cum duplici indice altero capitum, altera rerum. Pars Quarta.

De rebus præter naturam, ideſt de morbis, cauſis, & ſymptomatibus. Pars Quinta.

De febribus in genere, & ſpecie, altero modo per compendium diſpoſitis, altero verò per extenſum enucleatis. Pars Sexta.

Methodus medendi. De arte colligendi. Pars Septima.

Compendium continens in verſu tractatum de conſervatione virtutis, de præparatione materiæ ad coctionem. De purgatione materiæ morbiferæ in genere, & ſingulis partibus corporis. De præparatione materiæ ſluendæ ad partes, de reſolutione materiæ morbiferæ contenta in partibus.

PETRUS CORILANZA v. Ioannes Petrus Corilanza *tom.* 1. *pag.* 359.

PETRUS CORSETTUS nobilis Panormitanus, vir ſanè à doctrinâ, obitiſque muneribus celebris, Patre Octavio Corſetto (de quo ſupra *pag.* 111.) ortus, à teneris unguiculis literarum ſtudia amplexus, ſtatim in harum curriculo mirabilitèr progredi viſus eſt: ingenio enim vividiſſimo, ac memoriæ fœcundiſſimæ, ſtudium nûquã intermiſſum annectens, mirum in modum profecit. Parentis exemplo Juriſprudentiæ addictus, ſupra alios Juris candidatos doctrinâ cumulatiſſimus reſultit: ac forenſibus cauſis patrocinium præſtitit. Hinc eximia cum prudentiæ, doctrinæ, ac integritatis laude ad omnes Juriſprudentiæ honores gradatim evectus eſt: pluries enim in Panormitano Prætorio ſedit Iudex; ut etiam in Conciſtorij Sacræ Regiæ Conſcientiæ Tribunali; ac ter in Magna Regia Curia. In ejuſdẽ Magnæ Regiæ Curiæ ſubſellijs; ut etiam in Regij Patrimonij foro, Fiſci Patronû egit. Exinde à Rationibus Regijs Magiſter electus: mox Tribunalis Conciſtorij Præſes conſtitutus eſt anno 1615. His autem in muneribus non ſine admiratione, ac plauſu animum ab omni aviditate liberum patefecit. In omnibus audiendis facilis: in veritate perſcrutanda oculatiſſimus: ac in decidendis jurgijs æquiſſima rectitudinis jura ſervavit. Ideoque Petri doctrinâ, vitæque probitate undique proclamatâ, Philippus IV. Catholicus Rex virum egregium ad Hiſpanam Aulam accerſivit anno 1620. ut in Supremo Italiæ Concilio Regentis munere præluceret: ibique ſingularem ejus doctrinæ præſtantiam Hiſpani omnes magna cum veneratione demirati ſunt. Hinc Regij Patrimonij Præſes electus eſt, permagnis æſtimationis argumentis proſequutus. Inter graviſſimas Fori curas amœnioribus literis animum reficit; ideoque Panormitanam Accenſorum Academiam, jam extinctam, ut innui tom. 1. pag. 1. anno 1622. inſtaurare ſummoperè ſtuduit, cui Reaccenſorum nomen impoſuit: & ut honeſta æmulatione literarum exercitia foveret, in ejus albo eminentiora Siciliæ ingenia adſcribi curavit, ut infra ſuo loco. In ea Princeps electus, ſæpiùs Muſis indulgens, eximia ingenij monumenta cum laude protulit. In Octavij filij beneficium, ac familiæ ſplendorem Comitis Villaltæ titulum obtinuit, ex privilegio dato Matriti 13. Maij 1628. Defunctâ uxore Laurietta Tignoſo nobili fœmina anno 1636. ut Fori clamores declinaret, ac ſibi, Deoque viveret, ad clericalem militiam trãſijt. Sed ne Regia Philippi Monarchia, Petri doctrinâ deſtituta, tantam pateretur jacturam, laudatus Rex Magnæ Regiæ Curiæ Præſidem delegit: & ne Sacerdotij dignitas obſiſteret, Oratoris ſui operâ ab Urbano VIII. Pont. Max. obtinere curavit, ut ad illud dignitatis faſtigium, etſi Sacerdos, aſcen-

Digitized by Google

aſcenderet, & Iuſtitiæ leges expleret. At dum hæc expediebantur, immutato Regis conſilio, præter omnium opinionem, anno 1638. Epiſcopum Cephalædenſem deſignavit. Statim ac Paſtoralis muneris nuncium Petrus accepit, ut Eccleſiam ſibi creditam ſanctè regeret, ante mentis ſuæ oculos ſanctiſſimi regiminis canones ſibi præfixit; librumque ſcripſit, cui nomen: *Epiſcoporum Idea.* Romam delatus, ac ob doctrinæ, & integritatis celebritatem, honorificè exceptus, die Nativitatis S. Ioannis Baptiſtæ, quo die duos ante annos uxor deceſſerat, Eccleſiæ Cephalædenſi deſponſatur. Cephalædium Pontificali more ingreſſus 20. Auguſti, ſtatim in moderanda Eccleſia, præclariſſimi, ac ſanctiſſimi Præſulis partes detexit; adeò ut brevi temporis lapſu ſui venerationem excitaverit. Omnium mores expolire, & Eccleſiaſticam diſciplinam inſtaurare curavit. Sacrarum rerum ſtudia impensè coluit: Catholicæ Fidei rudimenta in Cathedrali templo pueros cum omnium admiratione publicè docuit. Chorum, ut ſacris officijs adeſſet, frequentare, lites dirimere, ac pauperum inopiam ſublevare curavit. Ut Dominicæ Paſsionis memoriam Fidelium cordibus jugitèr inſcriberet, cruces nonnullis in locis extra Urbis mœnia erexit, quarum ultimam, indicta ſupplicatione, in pietatis argumentum ipſe proprijs humeris delatam extulit, & è populorum oculis lachrymas eduxit. Dum verò ab omnibus ſæculi curis alienus vivebat, ne in Sicula politia aliquid tanto viro deeſſet, ad Siciliam moderandam vocatus eſt; diſcidente etenim anno 1640. D. Franceſco de Mello Comite Aſſumaris, Siciliæ Prorege, Regni gubernium in rebus politicis (militaria enim negotia Raymundo de Cardona, Caſtri ad mare Panormi, Moderatori Rex adſcripſit) noſtro Petro demādavit; ideoque in Regni poſſeſsionem immiſſus Panormi 23. Auguſti 1640. Siciliæ clavum rexit uſque ad adventum novi Proregis 16. Iunij 1641. eaque prudentiæ laude rexit, ut Regis laudes pluries promeruerit, datis literis Matriti 21. Decembris 1641. & 18. Ianuarij 1642. Inde pietatis officia proſequutus, egregij Præſulis exempla reliquit. At ſenio gravatus, ut animum ab omnibus curis ſolutum ad feliciorem vitam componeret, liberè Epiſcopalem infulam Regi reddidit anno 1643. ac in patriam ſeceſſit; pavicisq; elapſis menſibus 23. Octobris 1643. abſoluto incruento ſacrificio, apoplexiâ confoſſus Panormi deceſsit, relictâ perenni nominis famâ. Funus magnâ pompâ celebratum, & in ſuæ familiæ ſacello, quod ipſe inſtauraverat, in Eccleſia S. Citæ Ord. Prædicatorum conditus, hoc Epitaphio ab Octavio Corſetto, Comitæ Villaltæ ejus filio, cohoneſtatus eſt

D. O. M.

Parenti optimo Imcomparabili D. Petro Corſetto Epiſcopo Cephalud. in Reip. luce dignitate, ac magiſtratibus aucto. Totius Regni Proregi Gub. & Generali armorum Moderatori, ſepulchralis honoris memoriam, quam idem paterni ſacelli inſtaurator contempſit, ſeptuagenario majori moriens anno M. DC. XLIII. Octavius Corſettus filius Comes Villaltæ, Pietatis, & officij memor, reſtituendam curavit. An. M. DC. XLVI.

Panormitana Reacceſorum Academia eximio Parenti juſta perſolvit, in ejuſque laudem multa edidere in ejuſdem albo adſcripti, & in Petri eſaltationem Vincentius Tortoretus latinam dixit orationem. Ipſum etiam laudant Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Meſſan. pag.* 259. *in not. Eccl. Cephal. pag.* 470. *& de Abbatijs pag.* 79. Franc. Baronius *de majeſt. Panor. lib.* 1. *cap.* 7. *pag.* 60. *cap.* 12. *pag.* 115. *& lib.* 3. *cap.* 5. *pag.* 120. Vinc. Auria *in hiſt. Cephalud. pag.* 82. *& in hiſt. Chronolog Proregum Siciliæ pag.* 85. 105. 106. 301. *&* 303. Ioſephus Galeanus *in carmin. lyric. pag.* 50. *& ſeq.* Gil Gonzales de Avila *in Theatro Matritenſi pag.* 448. Benedictus à Paſſaflumine *de orig. Eccl. Cephal. p.* 79. Bernardus Collis *in oratione funebri*, in ejus morte edita Romæ an. 1644. Vinc. de Ioanne *in Panor. triumph pag.* 126. Petrus Anſalonius *de ſua familia pag.* 211. Io. Bap. Vallegius *in carm. pag.* 26. *&* 27. Petrus de Graſsis *in epiſt. nuncup. tractatus de effectibus amicitiæ Caroli de Graſſis*, quem Petro inſcripſit, Thomas Averſa *in Curia inter Sylvas pag.* 164. Marius Giurba *in conſuetud. Meſſanæ cap.* 2. *Gloſ.* 1. *par.* 1. *n.* 19. Franc. Salernus *conſil.* 3. *n.* 199. *pag.* 112. Franc. Ant. Coſta *in epiſt. nuncup. conſiliorum*, Ioannes Caſtagna *quæſt.* 1. *n.* 155. alijque multi. Edidit

Propugnationem Vectigalis aſportantibus ſericum è Meſſanæ portu indicti. Panormi typis Angeli Orlandi, & Decij Cyrilli 1613. in 4.

Problema politicum, quod Octavius, ſive de Magnanimitate inſcribitur, Octavij Corſetti Iunioris. Ibid. apud Io. Antonium de Franciſcis 1612. in 4. Etſi ſub nomine Octavij Corſetti, at noſtri Petri fœtum eſse ſcimus.

Ideam Epiſcopi graphicè adumbratam. Ibid. ex typrographia Decij Cyrilli 1637. in 4.

Annotationes ad Conſilia feudalia Octavij Corſetti Patris. Ibid. apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1616. in fol. & iterum apud Cyrillum 1646. in fol.

Synopſim errorum præcavendorum ab Epiſcopo in functionibus tum Ordinis, tum Iuriſdictionis. Ibid. apud Cyrillum 1646. in fol.

Allegationes pro Regio Fiſco. Ibidem apud Io. Ant. de Franciſcis 1628. in 4.

Sententias Breviores ex vitis parallelis Plutarchi. Ibidem apud Alphonſum de Iſola 1636. in 24.

Conſilia quatuor apud Baronium in Conſilijs diverſorum Siculorum ſuper privilegium Fel. Urbis Panormi, quod Fiſcus non poſſit principaliter agere contra Cives. Ibid. apud Maringum 1656. in 4.

Conſtitutiones Synodales editas in pervigilio Præſentationis B. Semper Virginis Mariæ anno Domini M.DC. XXXXI. Ibid. apud Petrum Coppolam 1642. in 4.

Italicè

Di-

Digitized by Google

Diſcorſo de' Spogli delle Chieſe vacanti in Sicilia. Panormi 1634. in fol.

Scripſit etiam

Politiam Sicilienſem. Hanc citat Auguſt. Inveges in Panor. antiqua pag. 494. & 500.

Compendium in Summam D. Thomæ. extat ms. in Bibliotheca Collegij Panormitani Soc. Jeſu.

Penu Politicum opus magnum.

De re bellica.

De Machinis.

De Ludis.

Carmina etruſca, & latina:

De Sacramentis.

De Cenſuris.

De Chriſtiani Hominis Officijs.

Italicè

Orazioni, e diſcorſi Accademici. In his

Diſcorſo Accademico per la naſcita del Principe delle Spagne.

Orazione funebre per la morte di D. Ferdinando Alfan de Ribera Marcheſe di Tariffa detta nell' Accademia de' Raccesi di Palermo. Hujus meminit Joannes Baptiſta de Iudice Fieſcus *in vita ejuſdem Ferdinandi pag. 22.*

Hæc apud hæredes ſervantur.

PETRUS DISCORDANUS, ſive CALZOLARIUS, Catanenſis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, qui ex Roccho Pirro *in not. Eccl. Cat. pag. 95.* & Jo: Baptiſta de Groſſis *in Decacord. Catan. tom. 2. cord. 9. pag. 152.* ſcripſit librum:

De Viris Illuſtribus Catanenſibus.

PETRUS DONZELLA Terranovanus, Juris utriuſque Doctor; vir ab amœnioribus literis ſpectatiſſimus: nonnullorum Siculorum Principum à ſecretis fuit. Muſas Siculas, Etruſcas, & Latinas egregiè coluit magna cum laude. Floruit anno 1640. Ipſum laudant Petrus Carrera *in epigram. lib. 3. pag. 167.* Jo. Bapt. Vallegius *in carm. pag. 71.* & Ioſephus Galeanus *in Muſis Siculis to. 2. par. 2. pag. 212.* ibique leges vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Ioſephum Biſagnium 1662. in 12. & in libro: *Raccolta di canzoni Siciliane.* Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1658. in 12. *à pag. 25. & 33.*

Canzoni Siciliane Burleſche. In Muſis Siculis par. 3. Ibid. apud Ioſephum Biſagnium 1651. in 12.

Il Crotolo Idillio. Hunc citat Vallegius cit. in Poemate inſcripto *Lelveggio pag. 54.* ac m. ſ. ſervabat Ioſephus Galeanus.

PETRUS DONZELLA Panormitanus, natus 9. Aprilis anno 1650. Bibliopolæ munus laudabiliter agit. Anno 1676. 3. Maij, unà cum alijs viris piiſsimis, Sodalitium, ſub nomine Unionis SS. Nominis Mariæ Virginis, in Panormitano Cœnobio S. Dominici Ordinis Prædicatorum, fundavit, in quo ſummo ſtudio cultus, ac varia amoris officia erga Deiparam foventur. Vivit Panormi dum hæc typis traduntur anno 1712. pietate, ac morum integritate munitus. Ad excitandam pietatem collegit, ediditque Italicè:

Li Sacri Odori di varij eſercitij di divozione diriz;ati alla Puriſſima Vergine Noſtra Signora Maria dalli Fratelli dell' Unione del Suo Santiſſimo Nome, eretta in S. Domenico di Palermo. Panormi apud Jacobum Epirum 1683. in 12.

Faſcetto di varie divozioni per innanzi, e dopo la Santa Confeſſione, e Communione, con altre divozioni. Ibidem apud Angleſem, & Vareſem 1690. in 24.

Saggio degli Applauſi feſtivi per la Canonizazione del Glorioſo S. Gio. di Dio della Nobile Profeſſione delli Librari, ſingolare ornamento, e loro Protettore dilettiſſimo. Ibidem apud Thomam Rumolum 1691. in 8.

Tributo di lodi da pagare alla Gran Vergine, e Madre di Dio Maria, acciò ci protegga nell'orribile punto della morte. Ibidem apud Rumolū 1691. in 24. iterum ſub titulo: *Coroncina per lodare il nome dolciſſimo di Maria Noſtra Signora.* Ibid. apud eumdem 1698. in 24.

Divoti Eſercitij, e Regole in honore del SS. e dolciſſimo Nome di Maria Vergine, ad uſo de' Fratelli dell' Unione, ſotto titolo dell' iſteſſo nome, fondata in S. Domenico di queſta Felice Città di Palermo. Ibidem apud Dominicum Anſelmum 1678. in 12. & apud Adamum 1698. in 12.

Breve Modo di recitare il SS. Roſario di Maria Vergine Madre di Dio Noſtra Signora. Ibidem apud Joannem Bap. de Aiccardo 1703. in 12.

Sacro Incenſiero di varie orazioni per apparecchiarſi a far bene la Sacra Confeſſione, e Communione. Ibidem apud Stephanum Pitimum 1712. in 24.

Habet ſub prælo

La Sacra famiglia riverita, overo la Settimana ſantificata con divote orazioni ad honore di Giesù, Maria, Giuſeppe, Gioachino, ed Anna: con un breve modo di fare la Sa. Confeſſione, e Communione, e con la guida dell' Arcangelo S. Michele, ed Angelo Cuſtode. in 24.

Il Donzello Divoto operetta, che contiene varie orazioni innanzi, e dopo la Santa Confeſſione, e Communione, col Roſario di Maria Vergine, e la Corona delle SS. Piaghe di Giesù, e del Nome di Maria Noſtra Signora. in 24.

PETRUS DRACO Panormitanus, Societatis Ieſu, cui quatuor votorum Sacramento ſe alligavit. Præter humaniores literas per annos duodecim Rhetoricam docuit eâ doctrinâ, eoque auditorum progreſsu, ut pœnè omnes hujus facultatis magiſtros efformaverit egregios. Diſcipulos verò nedum literis erudivit, verùm etiam morum elegantiâ exornare curavit: ideoque ejus Scholam tanquam virtutum tyrocinium proclamabant omnes; ejus enim diſcipuli, ad virtutum regulas inſigniter compoſiti, mirificè effulgebant. Sodalitium S. Mariæ de Fervore in Collegio Panormitano diu rexit, in eoque pietatis flammas verbo, & exēplo mirificè accendit; adeo ut innumeri relictis ſæculi illecebris, ad varios Regularium Ordine

Digitized by Google

conſolaverint, quos & poſtmodum ſanctè moderati ſunt. Omnibus profuiſſe compertum eſt; ejus enim modeſtia, ſanctimoniæ teſſera, omnes ad rectam vivendi regulam excitabat. Virtutibus effulſit egregijs, quorum ope ad eminentem probatiſſimæ vitæ faſtigium elatus eſt. Obijt Panormi 8. Novembris 1647. Prodijt opus ejus poſthumum Italicè inſcriptum, nempè:

Brieve Compendio della Vita del B. Luigi Gonzaga. Panormi apud Petrũ de Iſola 1675. in 24. Suppreſſo nomine, & iterum appoſito nomine apud Jacobum Epirum 1685. in 24.

PETRUS DRACO Neſitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, concionator eruditione, & eloquentiâ clarus. Deceſſit Neſi circa annum 1710. Edidit Italicè

Della Vita, e Glorie di S. Cono Abbate Baſiliano Cittadino, e Protettore di Naſo operetta iſtorica. Meſſanæ apud Amicum 1698. in 12. Panormi apud Adamum 1699. in 12. & ibidem apud Joſephum Gramignanum 1703. in 12.

PETRUS EMMANUEL Panormitanus Sacerdos, à Mathematicis diſciplinis celeberrimus; in his enim verſatiſſimus fuit; & tanquam ævi ſui oraculum exiſtimabant viri omnes doctrinâ ornatiſſimi. Tum Panormi, tum extra Siciliæ limites digreſſa nominis ſui fama, ubiq; laudes promeruit ſummas: & in difficillimis quæſtionibus ipſum datis literis conſulebant eruditiſſimi Matheſis candidati. Etſi tanto viro non defuerint æmuli; at invidiæ æſtus, ac convicia, quibus nonnulli ejus celebritatem inumbrare tentarunt, præclariſſimo ejus nomini nec minimùm offecere. Chimicæ arti operam dedit, ac longo ſtudio tandem ex infimæ conditionis metallis aurum, argentumque conflaſſe prædicat rumor non inglorius: at eo ſtudio mortis cauſam ſibi maturavit; nam ex ſulphureo fumo læthali morbo contracto, defecit Panormi vir morum integritate, & doctrinâ præclariſſimus, 9. Octobris anno 1669. Ipſum laudat Honuphrius Pugliſius *in ſua arithmetica pag.* 12. Edidit Italicè

Riſpoſta alli Queſiti di Benedetto Maghetti. Panormi apud Antonium Martarellum 1641. in fol.

Lettera in difeſa d' un Problema Geometrico riſoluto da D. Pietro Emmanuele. Ibid. apud Decium Cyrillum 1645. in 4.

Hiſpano idiomate:

Diſcurſo, en que propone, y reſuolve algunos problemas Aſtronomicos, Hidographicos para conoçer la longitud en el Arco Equinoçial deſde el meridiano, por facilitar los Vaxelles en la navigaçion. Ibid. apud Petrum de Iſola 1661. in 4.

Nonnulla etiam mathematica opera ſcripſit, inter quæ opus egregium

De Triangulis, quod ſemper ſecum deducebat; verebatur enim Plagiorum manus: at cum ejus morti adeſſet N. N. hunc librum, cum alijs ejus lucubrationibus m. ſ. ſibi accepit, quæ nunc apud inſcium quemdam deliteſcunt.

PETRUS EMMANUEL Panormitanus Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, & Concionator diſertiſſimus, cujus eloquentiam eruditio non vulgaris, floribus conſperſa, exornavit. In prædicto Ordinis ſui Cœnobio per plures annos præter Theologicas, ac Philoſophicas diſciplinas, Rhetoricam Eccleſiaſticam docuit. Obijt Panormi 5. Octobris 1671. in Cœnobio S. Citæ. Edidit Italicè

Orto di Maria, Sermoni del SS. Roſario fondato ſopra le piante dell' Eccleſiaſtico. Parte Prima, che contiene li cinque Miſterj Gaudioſi, con l' orazione per il giorno feſtivo di quella ſolennità. Panormi apud Boſium 1669. in 12. Secundam, ac Tertiam partem promittebat.

La Roſa Trionfante, cioè Relazione della Solennità fatta in Palermo nel Convento di S. Cita dell' Ordine de' Predicatori alli 16. di Settembre dell' anno 1668. per occaſione della Beatificazione di Roſa di S. Maria del Terz' Ordine di S. Domenico. Ibidem apud Didacum Buam, & Petrum Camagnam 1669. in 4. ſuppreſſo nomine.

Teſoro de' Miracoli del SS. Roſario di M. V. con l' aggiunta dalla Quinta Parte. Panormi apud Auguſtinum Boſium 1661. in 4. recuſum cum additionibus Hyacinthi Campoli Meſſanenſis Ordinis Prædicatorum. Meſſanæ apud Vincentium Amicum 1698. in 4.

PETRUS FLACCOMIUS, v. Joannes Petrus Flaccomius tom. 1. pag. 359.

PETRUS FONTANETTA ex oppido Biſaquini, nobili genere ortus 5. Januarij 1661. ex Philippo Fontanetta, & Antonia del Boſco; Abbas S. Andreæ in oppido Bibonæ, Prothonotarius Apoſtolicus, ac Vice-Prior Prioratus, & Abbatiæ S. Mariæ de Burgitabus. Exactis cum laude ſtudiorum ſpatijs, Sacræ Theologiæ, & Juriſprudentiæ lauream aſſequutus eſt. Ne otio torperent ejus ingenij vires, Rhetoricæ præcepta, Philoſophiam, Theologiam, ac Pontificia, Cæſareaque Jura in patria docuit. Sacram etiam eloquentiam coluit, & non ſine ſuorum laude ſæpiùs conciones habuit: ac quadrageſimale curriculum confecit in oppidis, urbibuſque Bibonæ, Corilionis, Alcami, Marſalæ, Burgij, Cluſæ, Biſaquini, & Partannæ. Canonicus Eccleſiæ Collegiatæ Monteregalenſis SS. Salvatoris electus, ſponte dignitatem renunciavit. Vivit in patrio oppido hoc anno 1712. doctrinâ, & æſtimatione clarus. Ipſum laudat Salvator à Sambuca in libro cui titulus: *Sambuca Rationalis pag.* 90. *n.* 36. Edidit Italicè

Il diſingombro della meſtitia Omelia funebre per le ſolenni eſequie a la Real Maeſtà di Carlo II. Rè delle Spagne, e Monarca di Sicilia. Panormi apud Felicem Marinum 1701. in 4.

Prælo paravit hæc alia inſcripta:

Lux in tenebris. Explicatio Propoſitionum ab Alexandro VIII. damnatarum.

Theologiæ Moralis Scholaſticæ Tomi Tres.

Canonicæ Illuſtrationes. Tomi Duo.

Italicè

Quæ-

Digitized by Google

Quareſimali due.
Panegirici 60.
La Patritia dell'Agonie, opera per l'Agonizanti.
La Sigiſmonda Storia romanzata.
Vita di S. Caſtrenſe Veſcovo di Capua.
Relatione Croniſtorica della Città di Biſaquino, con una antecedente notitia della Sicilia.
Biſaquino Glorioſo per le grazie ſingolari, e Miracoli operati dalla Miracoloſa Imagine di S.Maria del Balſo.
Enarchia dell'Anima, in cui ſi dà un modo breve, ſicuro, e facile a coloro, che anelano incaminarſi per la via della perfettione Chriſtiana.

PETRUS FORTIS Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, & Eccleſiæ Panormitanæ Beneficiatus. Vir utiq; doctiſſimus, & nedum amœnioribus literis, quàm Theologiæ arcanis floruit inſtructiſſimus. Eruditione, & latinâ poeſi clarus, inter Panormitanæ Academiæ Reaccenſos relatus emicuit. Imperterrito pectore Eccleſiæ Panormitanæ jura conſtantiſſimè propugnavit; etſi duriuſculæ naturæ vi in alios aliquando inveheretur; attamen ſui venerationem excitavit: tum Panormi apud ipſos Panormi Præſules æſtimatione valuit, tùm Venetijs ubi aliquando moras protraxit. Nec elatiores dignitates egregio viro defuiſſent, ſi linguam ad maledicendum pronam temperaſſet; & Joannis Auſtriaci invitamenta, qui pluries datis ad ipſum literis invitaverat, humaniùs excepiſſet. Deceſſit Panormi 24. Julij 1679. & in Eccleſia Capuccinorum ſepultus eſt, in cujus Cœmeterio non ſemel incorruptum ejus Cadaver vedi. Edidit

Allegationes pro ſuffragijs Animarum Regum Siciliæ. Romæ 1673. in fol.

Allegationes pro ſepulturis impetrandis in Cathedrali Eccleſia Panormi. Panormi in fol.

Allegationes pro gabella Serici. Panormi in fol.

*Strenuiſſimo Triremium Generali Duci Franciſco Caraſæ ob inſignem victoriam ab ipſo comparatam anno 1671.Carmina.*Panormi typis Petri de Iſola 1671. in 4.

In Funere Em. Card. Vitaliani Vicecomitis Mediolanenſis Archiepiſcopi Montiſregalis Elegia. Panormi apud eumdem 1672. in 4.
Italicè

*Libro Primo delle Vite de' Santi Palermitani.*Panormi apud Petrum de Iſola 1666. in 4.

Breve Racconto della Vita, e Traslatione di S. Chriſtina Vergine, e Martire. Ibidem apud eumdem 1671. in 8.

Vita di S.Chriſtina chiamata la Mirabile. Ibid. apud eumdem 1670. in 8.

Compendio della Vita di S. Fara. Ibid. apud eumdem 1663. in 16. & apud Thomam Pignataram 1708. in 16.
Scripſit etiam.

*De Patria D. Agathæ in Urbe Panormi opus apologeticum contra Jo.Bap. de Groſſis.*m.s. in fol. cujus authographum extat apud me.

PETRUS FULLONUS Panormitanus vir ſanè admirabilis; humili enim loco natus literas nec humaniores didicit, & ſcientias nec à limine ſalutavit: immò ut vitæ præſidia ſibi quæreret, in lapidicinis deſudare ab egeſtate coactus eſt,ut ſaxa ad extrundas domos excideret, & neceſsaria ſibi ſuppeditaret. Aliquando etiã grãdæuus nauticæ arti in regijs Siciliæ triremibus operã dedit. At in his paupertatis anguſtijs à natura abundè donatus, ingenio viviſſimo,memoriâ fœcũdiſſimâ;& præcipuè perenni, facilique poeticâ venâ ditatus eſt. Hinc cùm vix rudites legeret, ſcriberetq; attamen Siculorum cantionum numerum propè infinitum concinnavit, eo cultu, venuſtate, lepore, ac dicendi elegantiâ, ut in admirationem traxerit doctiores, quorum multi, nonnulliſ inſtructi diſciplinis, multoque labore, ipſum æquare haud potuerunt: ideoque literatorum omnium amorem, ac plauſum promeruit, ac in Reaccenſorum Academiam exceptus, ſæpè cum laude ingenij monumenta prodidit.Immò quod & admirabiliùs non ſemel etruſcis numeris aliqua dilucidè cõcinnavit. Tandem Panormi non ſine Literatorum dolore,ac honore obijt 22. Martij 1670. & in Eccleſia S.Mariæ de Itria Fratrum Carmelitarum conditus eſt. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par.4. pag.*315. Nonnulli etiam Poetę opellas, Siculo carmine ſcriptas,edidere,quibus Petri mortem deflere curarunt: hos inter Antoninus Doctor, & Vitus la Roſa. Edidit vernaculâ linguâ

La Miſeria della Vita humana. Poema in terza rima Siciliana. Panormi apud Roſsellum 1629. & 1640. in 12. ac ſæpiùs.

La Roſalia Poema Epico in ottava rima Siciliana. Ibid. apud Joſephum Biſagnium 1651. in 8.

La Partenza di S.Roſalia aggiunta prima al Poema Epico. Ibidem apud Nicolaum Buam 1655. in 8.

La Inventione del corpo di S.Roſalia Aggiunta ſeconda. Ibid. apud eumdem 1655. in 8.

La Peſte ſuperata da S. Roſalia in Palermo nell' anno 1624.e 1625. Aggiunta Terza. Ibid. apud Petrum de Iſola 1656. in 8.

*La Muſa lamentatrice del ſucceſſo peſtilentiale alla bella Partenope.Poema Siciliano.*Ibidem apud eumdem 1657. in 8.

Poema Siciliano a S.Roſalia, S. Franceſco Xaverio, e S.Gennaro per la calamità contagioſa di Napoli. Ibid. apud eumdem 1657. in 8.

*Poema Secondo a S. Roſalia, S. Franceſco Xaverio,e S.Gennaro per li buoni riporti di Napoli.*Ibid. apud eumdem 1657. in 8.

Preghiera a S. Roſalia in terza rima Siciliana. Ibid. apud Buam 1656. in 8.

Ottava Siciliana a S.Roſalia V. Palermitana per la Città di Napoli. Ibid.apud Nicolaum Buam 1656. in 8.

Ottave Siciliane in lode della Paſſione di Chriſto Sig. Noſtro e del lamento della Madonna Santiſſima. Ibid. apud Roſellum 1633. in 8.

Lamento ſopra la morte dell Illuſtriſs. e Rev. Fr. D.Martino di Leone,e Cardenas Arciveſcovo di Pa-

Digitized by Google

lermo. Ibid. apud Petrum de Iſola 1656. in 8.

La S. Oliva Vergine, e Martire Palermitana Poema Epico. Ibid. apud Nicolaū Buam 1652. in 8.

Vita, e Martirio di S. Mamiliano Arciveſcovo, e Cittadino di Palermo. Poema Primo. Ibidem Auguſtinum Boſſium 1659. in 8.

Trionfo di S. Mamiliano Arciveſcovo, nativo di Palermo per la S. Teſta conceſſa dalla Santità d' Aleſſandro VII. all' Eccell. Sig. D. Pietro Martinez Rubio Arciveſcovo, e Cap. Generale di Sicilia Poema Secondo. Ibid. apud eumdem 1659. in 8.

Poema Epico della Vita, Morte, e Miracoli del Glor. S. Raimondo Nonnato. Ibid. apud Petrum de Iſola 1669. in 8.

Poema Epico in ottava rima Siciliana della Vita, Martirio, e Gloria delli nuove Santi Coronati. Ibid. apud eumdem 1667. in 8.

Pazzia d' Amore in terza rima Siciliana. Ibid. apud Alphonſum de Iſola 1629. in 12. apud Roſſellum 1645. in 12. & Petrum Coppolam 1670. in 12.

Canzoni Siciliane Sacre. In Muſis Siculis par. 4. Ibid. apud Joſephum Biſagnium 1653. in 12.

Capitolo Primo, dell' Arte Nautica, o vero del Navigare in Terza rima Siciliana. Ibid. apud Petrum de Iſola 1655. in 8.

Capitolo ſecondo dell' Arte Nautica. Ibid. apud Nicolaum Buam 1655. in 8.

La Piſcaria, o vero l' Arte di Peſcare Poema in terza rima. Ibid. apud Petrum de Iſola 1669. in 8.

La Porta Nuova fulminata Canzoni Siciliane. Ib. apud eumdem 1668. in 8.

La Rinaſcente Fenice, o vero la Porta Nuova rinovata. Ibid. apud eumdem 1669. in 8.

Funerale per la morte dell' Illuſtriſ. e Rev. D. Pietro Martinez Rubio Arciveſcovo della Felice Città di Palermo. Ibid. apud Boſſium 1667. in 8.

Capitulo primo, e ſecondo in terza rima Siciliana per il Franceſe venuto in Sicilia. Ibid. apud Petrum de Iſula 1655. in 8.

Canzoni Spirituali ſopra l' Immaculata Concettione di Maria Vergine, e ſuoi privilegij ſanti. Ibid. apud Boſſium 1666. in 8.

La Granci-Scravaglina in terza rima Siciliana. Ibi. apud Colichiam, & Terramnovam 1647. in 8.

Canzoni Siciliane ſopra il SS. Crocefiſſo con alcune canzoni dell' Incarnazione, e del SS. Sacramento. Ibid. apud Franciſcum Terranovam, & Andream Colicchiam 1647. in 12.

Invocazioni, e lodi alla Madre di Dio, e al ſuo SS. Capello per la calamità di Meſſina. Ibid. apud Antonium Martarellum 1636. in 8.

Ottave Siciliane per l' Incarnazione, e Paſſione di Noſtro Signore Gieſù Criſto. Ibid. apud Roſſellum 1641. in 8.

Extant aliqua m. s. apud me, preſertim

Canzoni Siciliane ſopra la Pioggia, che avvenne a Monte Pellegrino a 16. di Aprile 1651. in 8.

PETRUS GAMBACURTA Panormitanus Societatis Jeſu, natus primo Julij 1545. Societatem amplexus eſt anno 1559. in qua ſolemnis quatuor vota nuncupavit. Ob egregias ingenij dotes, ita in ſtudiorum paleſtra profecit, ut magno cum plauſu Philoſophiam, Theologiam, aliaſque ſcientias in Sicilia, Gallia, & Romæ docuerit. Inſignis prudentiæ & conſilij virum, ſæpius ipſum conſulebant Præſules, Dynaſtæ, Proreges, ac præcipuarum Urbium Magiſtratus in magni momenti negotijs. In regendis Collegio, ac Domo Profeſſorum Panormi magnam promeruit laudem: Siculam etiam Provinciam eadem inſignis prudentiæ approbatione gubernavit. Tandem lætali, ac moleſtiſſimo morbo affectus, eximiam animi conſtantiam amplificavit: ideoque totus ad Dei voluntatem accommodatus, piiſſimè deceſſit Panormi primo Septembris 1605. ætatis 61. Petrum celebrant *Bibliotheca Soc. Jeſu pag. 673.* Franciſcus Baronius *de majeſt. Panorm. lib. 3. cap. 6. pag. 126.* Franciſcus Strata *in Quiet. pag. 16.* Ludovicus Morerius *in Diction. tom. 2. pag. 14.* Philippus Labbeus *in Chronolog. Pinacoth. Scrip. Soc. Jeſu an. 1605. pag. 314.* Aubertus Miræus *in Biblioth. tom. 2. cap. 185. pag. 205.* Joannes Bap. Ricciolius *in Chronol. Reform. tom. 4. ind. 2. pag. 271.* & Felix Girardus *in diario primo Sept. pag. 224.* Edidit

De Immunitate Eccleſiarum in Conſtitutionem Gregorij XIV. P. M. libros octo. Lugduni 1622. in 4.

Alia etiam doctè ſcripſit, quæ Panormi ſervantur.

PETRUS DE GRASSIS Panormitanus, Juriſconſultus doctiſſimus, cauſarum patronus inſignis, frater Caroli de Graſſis, de quo *tom. 1. pag. 125.* Eruditione, & doctrinâ inſtructiſſimus claruit anno 1610. De eo Franciſcus Baronus *de majeſt. Panor. lib. 3. cap. 5. pag. 120.* Edidit

Additiones ad tractatum de Exceptionibus ad materiam ſtatuti excludentis omnes Exceptiones Caroli de Graſſis fratris. Panormi apud Joannem Bapt. Maringum 1609. in fol.

PETRUS GRAVINA nobilis Panormitanus. Celeberrimi hujus poetæ ortum Neapolis, ac Catana Panormo invident. Neapolitanum putat Ranutius GhERUS *in delicijs CC. Italorum Poetar. par. 1. pag. 1223.* quem ſequitur Nicolaus Toppus *in Biblioth. Neapol. pag. 247.* à diuturna habitatione in Regno Neapolitano decepti, vel à Canonicatu in Eccleſia Neapolitana, quo inſignitus enituit. At Lilius Gregorius Gyraldus *de Poetis ſui temporis dial. 1. pag. 385.* Siculum fuiſſet tradit. Catanenſem verò prædicant Paulus Jovius *in elogijs vir. illuſtr. lib. 1. pag. 154.* quem ſequitur Jo: Matthæus Toſcanus in libro: *Peplus Italiæ lib. 2. pag. 43.* Ludovicus Morerius *in dict. to. 2. pag. 83.* Joannes Baptiſta de Groſſis *in decac. Catan. to. 2. cord. 9. pag. 152.* forſan quia nobiliſſima Gravinæ familia Catanæ tunc magis, quàm Panormi florebat: at idem Jovius ſibi contrarius in vita Gravinæ, cui titulus: *Vita Petri Gravina à Paolo Jovio, ad Joannem Franciſcum Campaneum Pelignonum Regulum conſcripta,* quam

Digitized by Google

quam habes in fine ejus Poematum, Neapoli 1532. longè meliùs edoctus, Panormi natum fatetur; ibi enim ait: *natus eſt Petrus Gravina Panormi in Sicilia.* Panormi etiam natum volunt, præter Jovium citatum, Lucius Marineus Petri coævus *lib.5.epiſtolarum,epiſt. ad Cataldum Pariſium*, Ludovicus Jacobus à S. Carolo *in Biblioth. Pontif. lib. 2. pag.*421. Ambroſius Leo in libro *de Nola*, qui extat *in Italia Illuſtrata pag.* 974. Honorius Dominicus Caramella *in Muſeo Ill. Poet. pag.* 238. Leonardus Orlandinus *in diſcur.de Sicilia* poſt Topographiam *Ætnæ pag.* 81. Franc. Baronius *de Majeſt. Panorm. lib.* 3. *cap.* 2. *pag.* 112. Vinc. Auria in diſcurſu,cui titulus: *la Gioſtra pag.* 19. Philippus Paruta in elogijs m. s. apud me ita de Petro Gravina.

Petrus Gravina Panormitanus.

Aureus ille Senex hic eſt, cui ſemper Apollo,
Cui Muſæ Comites, cui genialis Amor.
Partenope, & Catane tãtum ſibi pignus honoris
Optavere: tamen ſola Panhormus habet.

At quid plura cùm ejuſdem Petri teſtimonium accedit,qui ſe Panormitanũ fatetur;hic enim in Epiſtolis, & Orationibus editis Neapoli 1589. in oratione prima habita 16. Maij 1493. ad Alexandrum VI. Pont. Max. *de Chriſti ad Cælos aſcenſu p.g.* 187. ait. *Neſcio quo Divino Conſilio actum ſit Pont. Max. Patreſq. ampliſſimi, ut mihi jam triennium in hac Urbe commoranti,cujus jam pridem poſthabita Panormo Patria incredibilis me cæperat amor.* Hinc Petri Orationes, & Poemata Neapoli edita 1589. & 1532. hunc habent titulum: *Petri Gravinæ Panormitani Epiſtolæ, & Orationes. Petri Gravinæ Panormitani Poematum libri.* Natus ergo Panormi Petrus, originem ex nobiliſsimis Gravinæ Comitibus in Regno Neapolitano, & Urbe Capuæ originem traxit. Nedum ingenium præſtantiſſimum, dilucidum ſimul, ac fœcundum à naturam accepit, verùm etiam corpus ad majeſtatem compoſitum, proceritate, & pulchritudine egregium; quod laboribus ſponte aſſumptis mirificè firmavit, ac robore, & agilitate conſpicuum reddidit:ideoque non ſine admiratione in pilæ ludo, in gladiatoria arte,alijſq; equeſtribus, militaribuſq; exercitamentis agitavit. Hinc firmato corporis vigore, integrâ valetudine, & infractis viribus ſeipſum ad ſenectutem deduxit. Menſâ parcâ, ſed ſplendidâ uſus, veſtem elegantiſſimam, & ſumptuoſam ſemper adhibuit. Vitam tranquillam, & ab omni curarum, ac diſſentionum moleſtia ſolutam ſummoperè dilexit, ne animi ſerenitatem turbaret; & Surrentinas delicias ſummoperè adamavit *ex epiſt.p.*110. 116. Hilarem ſtudioſorum juvenum conſuetudinem cõplexus, libertatem, ſine maledicentia,immò mellifluam in colloqutionibus ſuavitatem ſervavit. Nolæ, & Romæ per aliquot annos dulciſſimè vixit; & aliquandiu per Italiam divagatus eſt, ut Literatorum ingenia dignoſceret. Aurelium Bienatum doctiſſimum virum præceptorem habuit, ut ipſemet *in epiſtola prævia ad Compendium Bienati in elegantias Laurentij Valla* editum Venetijs an. 1531. ſcripſit. Ingenij præſtantiam præcipuo quodam cultu Latijs Muſis addixit, quibus Neapoli in Regum Aragonum Aula eximiam ſui æſtimationem excitavit. Celeberrimus floruit, & Literatorum amorem,& venerationem promeruit; inter hos recenſendus Jovianus Pontanus, qui etſi in lucubrationibus aliorum examinandis cenſor duriſſimus;attamen noſtrum Gravinam haud exiguijs laudibus celebravit. Adde & Actium Sãnazzarium, qui vel in aliorum laudibus parcus, vel in libris dijudicandis amarulentus,eximijs Petrum laudibus exornavit: ejus epigrammata impensè extollebat, eique in hoc lucubrationum genere palmam tribuere non dubitavit. In ejus conſuetudinem acceſſere etiam Auguſtinus Niphus,Marcus Antonius Zimarra, Marcus Antonius Caſanova,Ludovicus Cœlius Rodiginus,Bernardinus Rota,alijque,à libris editis celebres. Italicæ etiã Poeſi operam dedit magna cum laude,teſte Laurentio Craſſo *in relatione exſcripta ex ejus hiſtoria m.s. Poetar.Latinorũ* apud me, & Clariſſimo Jo: Mario de Creſcimbenis *in cõment.ad hiſt.Poeſis Vulgaris vol.* 4. *p.* 108. ex Friderico Meninno in libro: *Ritratto del Sonetto pag.* 123. In oratoria etiam facultate ſummam promeruit laudem, inter præcipuos Oratores meritò recenſitus. Filium habuit Tranquillum Gravinam eximiæ doctrinæ virum, ab ingenij monumentis,verſu,proſaq;editis,laudatum, qui & Eccleſiæ Neapolitanæ Canonicus fuit, ut ex ejuſdem Petri *epiſtolis pag.* 8. 67. 97. 110. & alibi abundè patet. Cum autem Eccleſiaſticæ militiæ nomen dediſſet, virtutum, ac doctrinæ ſplendore in ſui Mœcenatem celeberrimum Ferdinandum Conſalvum de Corduba, quem ob bellicam virtutem celeberrimum, Magnum Capitaneum vocabant, traxit. Hujus præclara facinora, ac victorias heroico carmine celebravit: hinc Conſalvus, cùm nomen ſuum carminum beneficio immortalitate donatum vidiſſet; in gratitudinis argumentum, nonnullis muneribus Gravinam affecit:ſtipendio aſſignato,& exinde aucta mercede,ejus vitæ otio,non ſine dignitate,cõſuluit, ut idem Gravina *in epiſt p.g.* 175. ait. Eccleſiæ etiam Neapolitanæ Canonicum delegit circa annum 1500. At poſt ejuſdem diſceſſum (quo interruptus Petro honorum curſus) Proſpero Columnæ, ejuſq; filio Veſpeſiano adhæſit, qui Petrum ſingulari ſemper amore fovere curarunt. Jo: Franciſci de Capua Campani, Pelignorum Comitis, æſtimationem etiam ſingularem expertus eſt. At bellorum cladibus exturbatâ Italiâ, ut militarem licentiam declinaret, ac vitæ tranquillioris quietem ſervaret, Neapoli exceſſit. Sed paulò poſt dum Gallis Fortuna favere videbatur, à Petro Navarro, qui Gallorum copijs præerat, accerſitus, Gallica luſtravit caſtra, ubi Dux Petrum,antiqua conſuetudine ſibi notum, perbenignè complexus eſt, eumq; muneribus cumulare exoptavit. At non multò poſt peſtilentiæ metu, quæ in caſtris

graſ-

Digitized by Google

graſſabatur, laudatum Joannem Franciſcum de Capua ſequutus, è militaribus copijs exceſſit: & cùm anno ætatis ſuæ 74. in oppido Conchæ agri Sidicini in Regno Neapolitano degeret, & ad caſtaneæ umbram meridianæ quieti indulgeret, caſtaneæ echinus tibiæ ſuram leviter pupugit, quam cùm ſæpiùs incautè refricaret, tumor auditus ulcus excitavit, indeque febriculam accivit; quâ paulatim creſcente, tandè Petrus è vivis exceſſit an. 1527. Hæc de ejus morte Jovius, alijq; ex ſupra allatis auctoribus. In ejus laudem Latomus hoc edidit epitaphium.

Cujus hic tumulus vides, Viator,
Vatis eximij, Petri Gravinæ,
Tu fortaſſe putas obijſſe totum,
Et vel eſſe nihil, vel iſſe ad umbras.
Erras: non obijt, ſed uſq; vivit;
Nam, quum quæ cecinit, vel eſt locutus;
Vel miſit teneræ preces puellæ,
Vel ſcripſit lepidos jocos amicis,
Quæq; illa ingenij fuere multa,
Hæc audis, legis, excipis, teneſque?
Illum vivere, quo negas colere?
Vivit: teq; magis, ſupine, candet,
Cujus poſt cineres nihil manebit.

At Janus Vitalis optimo Concivi hoc aliud concinnavit.

Hanc tibi pro tumuli Janus Vitalis honore
Ramoſam laurum, Magne Gravina, dicat:
Hic ubi odorata Manes requieſcere in umbra,
Floribus in medijs, & juvet eſſe tuos;
Illa, Notis quoties rami quatientur, & Euris;
Perſtrepet in laudes, ſancte Poeta, tuas.

Præter ſupra relatos auctores Gravinam laudant Benedictus de Falco *in deſcrip. loch. antiq; Neapolis reg.* 3. Nicolaus Francus *in epiſtol. pag.* 95. & 96. Hieronymus Carbonus apud Carolū Borrellum in libro *Vindex Neapolitanæ Nobilitatis pag.* 55. & Leonardum Nicodemum *in addict. ad Biblioth. Neapolit. Topij pag.* 138. Jovianus Pontanus *lib.* 11. *Bajarum*, Coſmas Aniſius *var. Poem. lib.* 1. Antonius Sebaſtianus Minturnus *de Poeta*, qui ipſum loquentem cum alijs doctiſſimis viris introducit: & *lib.* 6. *pag.* 434. de ejus morte ſcribit, Scipio Mazzella *in deſcr. Regni Napolis pag.* 701. Pierius Valerianus *de literator. infelic. lib.* 1. *pag.* 19. Fabritius Luna *in epigram.* qui ſe Gravinæ diſcipulum fatetur, Paulus Jovius *in Vita Conſalvi de Corduba pag.* 253. & in diſcurſu *de impreſijs pag* 64. Auguſtinus Niphus *de regnandi perita*. Jo: Jac. Hofmannus *tom.* 2. *Lex. pag.* 137. Petrus Angelus Spera *de nobil. Profeſſorum Grammaticæ lib.* 4. *pag.* 292. Dominicus Gravina *Catholic. Praſcrip. tom.* 3. *par.* 2. *l.* 4. *contr.* 4. alijque. Scripſit innumera noſter Gravina, ſed pauca ſuperſunt; nam vel inter belli tumultus periere nonnulla, vel alia, non ſine amicorum dolore, indignabundus diſcerpit; indignum ratus inter Martis clamores Muſarum cantus audiri; & quod minus liberaliter laudati Heroes votis ſuis annuerent: at facti pœnituit, quod multorum annorum ſtudia uno temporis momento diſſipaſſet. Quæ verò Scipionis Capicij curâ collecta habemus, hæc ſunt:

Epigrammatum liber. Sylvarum liber. Carmen Epicbum. Poematum libri. Neapoli ex officina Joannis Sulsbachij 1532. in 4.

Epiſtolæ, & Orationes. Ibid. apud Joſephum Cæcchium 1589. in 4.

Epigrammatum aliqua recuſa ſunt in Delicijs CC. Italorum Poetarum Collectore Ranutio Ghero ex officina Jonæ Roſæ 1608. in 16. par. 1. pag. 1223. & 1224. *in elogijs bellica virtute illuſtrium* Pauli Jovij, ubi de Conſalvo Ferdinando Magno Duce, & Proſpero Columna, & in libro: Selecta Epigrammata. Panormi apud hæredes Jacobi Maringhi 1666. in 12. Scripſit luculentum *Poema de Conſalvi Cordubæ rebus geſtis*, cujus tantùm extat fragmentum, inter alia poetica monumenta.

Commentaria in Somnium Scipionis, ut ex eiuſdem epiſtolis pag. 68.

Lucubratio Surrentina, ex epiſt. cit. pag. 116.

Conſilia militaria Diomedis Cariſæ Comitis Magdalonis latinitate donavit ex epiſtolis pag. 111.

Rime Italiane, ex ejuſdem *epiſt. p.* 161. Laurentio Craſſo, & Creſcimbenio citatis.

PETRUS DE GREGORIO Meſſanenſis, Joāne de Gregorio, & Tiſsa Saccano parentibus, generis nobilitate præclaris, natus, Juriſprudentiæ ſtudia amplexus eſt. Doctrinâ cumulatiſsimus floruit; ideoq; ad nonnullos honorum gradus evexere pro merita; annis enim 1504. 1505. 1513. 1517. 1519. & 1528. Judex in Stratacoti Meſſanenſi Curia ſedit. Magiſtri Notarij munus in eadem Curia an. 1507. exercuit; & anno 1512. Protonotarij Siciliæ geſſit vices. Eodem currente anno à Ferdinando Rege, Siciliæ Vicarius Generalis electus eſt. In Magna Regia Curia Judicem egit anno 1516. alijſq; annis. Regiæ etiam, ut ajunt, Secretiæ in Urbe Meſſanæ perpetuus Judex conſtitutus eſt ab anno 1523. Patriæ nomine Orator ad Corolum Regem, inde Imperatorem miſsus, in ejuſdem Conſilio Bruxellis oravit die 15. Decembris 1516. Nec viro egregio Regij Conſiliarij honor defuit ſub Ferdinando Rege, ac Carlo V. Vivebat anno 1526. eo enim anno Baroniâ, feudiſq; Petræ de Amico emptis, ejuſdem venditionis confirmationem obtinuit: at uſque ad annum 1534. haud perveniſse compertum eſt, nam eo decurrente anno Imperator ratam voluit pro Petri hæredibus venditionē, ut dicunt, Secretiarum in Urbe Pactarum, ac Caſtriregalis. De Petro vide Auguſtinum Inveges *in Appar. Panor. Nobilis pag.* 78. Vincentium Ferrarottum *de offic. Straticoti pag.* 131. & 132. Petrum Antoloniu̅m *de ſua familia pag.* 63. Joſephum Bonfilium *in hiſt. Siciliæ par.* 2. *lib.* 1. *pag.* 408. & Garſiam Maſtrillum *deciſ. lib.* 1. *deciſ.* 56. *n.* 16. Scripſit

Ad Bullam Apoſtolicam Nicolai V. & Regiam Pragmaticam Alphonſi Regis de Cenſibus Commentaria, cum antiquis, & noviſſimis addictionibus D. Garſiæ Maſtrilli Regij Conſiliarij Auctoris Præ-

ſe-

Digitized by Google

nepotis. Quibus accesserunt Scholia diverſorum Doctorum nunquam antea edita. Panormi ex typog. Jo. Antonij de Franciſcis 1609. in 4. & Ibid. ex offic. typographica Fráciſci Ciotti 1622. in fol.

De Conceſſione Feudi Tractatum. Cum addictionibus Garſiæ Maſtrilli. Ibid. apud Jo: Ant. de Franciſcis 1598. in fol. Coloniæ 1608. in 8. ex Bibliotheca Claſſica pag. 726. Moguntiæ 1600. in 8. & Panormi 1578. in fol. ex Fontana *in Biblioth. Legali pag.* 447.

Tractatum de Vita Militia. De dote de Paragio. De Judicijs cauſarum feudalium, cum addictionibus, ſummarijs, argumentis, ac indice tum quæſtionum, tum etiam rerum omnium locupletiſſimo D. Garſiæ Maſtrilli. Panormi apud Jo. Ant. de Franciſcis 1596. in 4. Tractatus de Vita militia recuſus eſt cum tractatu de vita, & militia Andreæ Capani. Neapoli typis Jacobi Gaffari 1642. in fol.

De Uſuris, & Cenſibus. Panormi 1622. in fol. & cum Alphonſo Villague Neapolitano 1598. in 8. ex Fontana *cit. pag.* 412. & 447. Tractatus de uſuris prodijt etiam Pariſijs, & Francofurti apud Petrum Fiſcher. 1597. in 8.

Allegationes. Panormi 1600. in fol. ex eodem Fontana *cit. pag.* 447.

De Appellationibus. Francofurti apud Fiſcherum 1599. in 8. ex *Bibliotheca Claſſica Draudij pag.* 658.

Geneologiam familiæ Carbonæ. Hoc opus citat Anſalonius *cit. pag.* 254.

Orationem habitá per Petrum de Gregorio V. J. D. Oratorem Nob. Civitatis Meſſanæ coram Cath. Majeſtate D. N. Regis Caroli V. in pleno Conſilio Bruxellis 15. *Decembris* 5. *Ind.* 1516. Teſte Inveges citato: ſervabatur Meſſanæ in Urbis Archivio.

PETRUS DE GREGORIO alter Meſſanenſis, Eques Hieroſolymitanus, in Equitũ album relatus eſt ann. 1665. teſte Andrea Minutolo *in notitijs Prioratus Meſſanenſis pag.* 108. Claruit anno 1670. Muſis addictus, & Academicus Officinæ Meſſanenſis. Edidit Italicè

Rime. In libro: *Duello delle Muſe, o vero Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento Terzo, e Quinto.* Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. & 1671. in 4.

PETRUS GULOTTA Catanenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, & Cathedralis Eccleſiæ Catanenſis Canonicus. Vir ingenio, & doctrinâ clarus. Vivit hoc anno 1712. Edidit Italicè

Trionfo Cataneſe nell' Acclamatione di Filippo V. feſteggiata dalla Chiariſſima Città di Catania a 6. di Aprile 1701. Catanæ apud Biſagnium 1701. in 4. Memoratur in Monumentis Gallicis Trevolcianis an. 1702. *tom.* 5. *pag.* 173.

PETRVS HENRICUS Meſſanenſis, vir poetica laude, & eruditione clarus, Meſſanenſis Officinæ Academicus. Floruit anno 1670. Edidit Italicè

Rime. In libro: *Duello delle Muſe, o vero Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento Terzo.* Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. in 4.

Prodiere etiam hæc alia, ſub nomine Antonini Mirelli, & Mora Meſſanenſis, quæ Petri Henrici lucubrationes eſſe nonnulli tradunt, ut innui *tom.* 1. *pag.* 50. quod præſertim habeo ex epiſtola m. s. Hieronymi Baſilicò Meſſanenſis ad Vincentium Auriam Panormitanum, data Meſſanæ 17. Junij 1666. Hæc autem ſunt:

Riſpoſta di Antonino Mirello, e Mora ad una lettera di Don Diego de Mora Regio Caſtellano nella Città di Milazzo. Coſentiæ apud Joannem Baptiſtam Mojum, & Joannem Baptiſtam Roſſum 1663. in 4.

Riſpoſta di Antonino Mirello, e Mora ad una ſeconda lettera di Don Diego de Mora già Regio Caſtellano nella Città di Milazzo. Neapoli apud Salvatorem Novellum 1664. in 4.

Il Rimanente della Riſpoſta di Antonino Mirello, e Mora alla ſeconda lettera di Don Diego de Mora già Regio Caſtellano nella Città di Milazzo. Ibidẽ apud eumdem 1664. in 4.

B. PETRUS HIEREMIAS nobilis Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, natus Panormi primo Auguſti 1381. parentibus Arduino Hieremia, & Conſtantiâ de Nigris, generis præſtantiâ præclaris. Arduinus Juriſprudentiâ, obitiſq. muneribus familiam illuſtravit: in Prætorio enim Panormitano, & Magnæ Regiæ Curiæ Foro Judicem egit: Regius etiam Conſiliarius, & Fiſci Patronus effulſit. Petrus ſanctè educatus, à teneris unguiculis pietatis officia complexus eſt. In humanioribus literis, ac Logicæ præceptis addiſcendis ingenij excellentiam mirabiliter detexit. Cùm 18. ætatis annum attigiſſet Bononiam miſſus, ut Juriſprudentiæ operam daret, ita in hac facultate profecit, ut Condiſcipulos ſuos longè præceſſerit: ideoq; præceptoribus aliqua ex cauſa diſtentis, ipſorum vices Petrus implebat, non ſine Auditorum plauſu, qui tum Petri doctrinam, tum ipſius ingenij acumen demirabantur. At his ex ſtudijs animum avertit, cùm quidam ejus conſanguineus ſe ſpectandum Petro obtuliſſet, æternis mancipatus ſupplicijs, quia cauſarum patrocinium non ſine dolo exercuerat; ipſumq; Petrum, Deo jubente, monuit, ut ea ſtudia relinqueret. Hinc eo viſu perterritus, edito virginitatis voto, ac ſtrictis ferrea catena lumbis, ſtatim ad Prædicatorum caſtra confugit, & in Cœnobio Bononiẽſi S. Dominici, Ordinis habitum accepit: ac vitæ ſæverioris auſteritate, oratione, aliarũq; virtutũ ſtudio, ad altiſſimum perfectionis faſtigium facilè aſcendit. Abſoluto probationis anno, ſtudiorum curricula feliciter confecit: inde apoſtolico zelo incenſus concionatoris munus amplexus eſt, eâq; doctrinæ, & ardoris laude verbum Dei diſſeminavit, ut innumeros à via lucis aberrantes, ad Cœli ſemitas revocaverit; quo in munere Divus Vincentius Ferrerius, ipſum Bononiæ complectens, hortationibus ſuis mirificè confirmavit: ideòq; vehementiùs exardeſcente animarum zelo, per Italiam apo-

ſto

Digitized by Google

ſtolicam facem circumtulit, & populos ad pœnitentiam, Deiq; amorem accendit: hinc celebris fuit Petri nomen; & à virtutibus, doctrinâ, & prudentiâ clarus, in graviſſimis rerum negotijs adhibitus eſt. Anno 1427. Bartholomæus Thellerius, Ordinis ſui Generalis Magiſter, Petrum in Siciliam allegavit, ut jacentem Religionis obſervantiam inſtauraret; ejuſq; operâ diſciplinæ vigor iterum aſſurgere viſus eſt. Anno 1439. Eugenius IV. ad Concilium Florentinum Petrum accerſivit, ubi inter doctiſſimos Patres Orthodoxam Fidem contra Græcos, admirandâ ſapiẽtiæ, & eloquẽtiæ vi, propugnavit: ideoq; cùm Pontifex Petri promerita dignitatibus cohoneſtare meditaretur, ipſius humilitas modeſtè obſtitit: attamen, urgente obedientiâ, Viſitatoris Generalis munus ex apoſtolica auctoritate ſuſcepit, in Ordinis ſui Fratres, alioſque Regulares, ac etiam Epiſcopos, in Siciliam obeundum; quod, & in proprij inſtituti beneficium, & cujuſdam Cœnobij Monachorum exercuit: eoq; Duce, ac exſtimulatore vitæ ſanctioris inſtitutum revixit; & præſertim labefactatam diſciplinam in Cœnobijs Catanæ, Meſſanæ, Alcami, & Caccabi inſtauravit. Inde ad Panormitanum Cœnobium S. Citæ receſſit, ubi mirificè tunc ſanctimoniâ efflorebat; ibique brevitèr ita ejus virtutum ſplendor innotuit, ut omnibus venerationi eſſet. Panormi conciones reſumpſit tantâ auditorum frequentiâ, ut ſæpiùs in apertas Urbis areas conciones habere conaretur magno cum fructu: ipſeq; Deus admirandis nonnullis apoſtolicas Petri declamationes illuſtravit. Aliquando ſine voce, ſuggeſtum aſcendens, divinitùs obortâ voce, mirabilitèr in vitia detonavit: aliquando ad ſcelera paratos etiam à longinquo deterruit. Admirando zelo vitia eradicavit, animos diſſidentes univit; lites eliminavit; & ſalutaria conſilia omnibus præbuit, quibus ſingularem ſui venerationem excitavit. Panormitanũ Cœnobium S. Citæ Prioris munere rexit, in cujus moderatione ejus prudentia, humilitas, charitas, benignitas, aliæq; virtutes oppidò effulſere. Hortationibus ſuis mirabilitèr in Dei amorem ſodales ſuos rapiebat, qui tamquam Patrem, Petrum venerabantur. Ordinis tyrones ad virtutum ſtudium verbo, & exemplo excitavit. Viſiones, ac Revelationes è cœlo excepit nonnullas. Miraculis etiam innumeris ejus ſanctimoniâ inclaruit: præſertim Puellam defunctam ad vitam revocavit. Mulierem, obtruncato capite, in puteum projectam, delato ab Angelis capite, vitæ reſtituit. Incendij Ætnei flumina, contra Catanam profluentia, objecto D. Agathæ Concivis ſuæ velo, aliò divertit. Panormitana urbe commeatus inopiâ laborante, ante ſolis occaſum civibus frumenti copiam promiſit, nec ſpem fefellit; navis enim à tempeſtate precibus liberata, extra omnium expectationem ſuppetias detulit. In oratione, cui integras noctes concedebat, exſtaticas delicias deguſtavit: & non ſemel ſplẽdoribus circumfuſus apparuit. Pauperes profusè ſublevare curavit; patientiam in diuturnis morbis adauxit. Eâ Panormi veneratione proſequebatur, ut anno 1439. Panormitanus Senatus ab Alphonſo Rege inter alia capitula cõcedenda, enixè petierit, ut Pontifici, ac Ordinis Prædicatorum Generali Magiſtro ſcriberet, ne Petrum ex Urbe Panormi recedere permitterent, ad ſpirituale Urbis utilitatem: innotuerat enim, Ordinis Procuratorem Generalem ſcripſiſſe, ut Petrus Florentiam, ea in Urbe concionaturus, accederet, ut ex libro Privilegiorũ Urbis *p.* 251. patet. Tandem Catanæ velut Angelus exceptus, ut conciones haberet, creſcentibus ægritudinum moleſtijs, è ſuggeſtu abſtinere compulſus eſt. Hinc, etſi Catanenſium lachrymæ, & cuſtodes, virum egregium retinere curarent, Panormum regreſſus, incrudeſcente morborum vi, per integrum menſem doloribus cruciatus, prædicto obitus die, in Domino ſanctè deceſſit 3. Martij 1452. ætatis 71. in Cœnobio Panormitano S. Citæ. Innumera miracula, quibus viri ſanctitas emicuit, & in dies effulget, ne præter inſtituti mei limites digrediar, alijs narranda relinquo. Corpus anno 1633. 29. Aprilis è veteri Eccleſia in novam translatum, in Sacello SS. Virginis de Roſario collocatum eſt: inde anno 1652. in maori Sacello reconditum, ubi nunc jacet, marmoreo clauſus tumulo è terra ſublato, & novo hoc epitaphio inſignito.

B. Petrus de Hieremia Panormitanus Ordinis Prædicatorum hic requieſcit, doctrinâ, & miraculorum gloriâ celebris, qui dum vixit et Theologorum decus extitit, nulli ſecundus, prout ſuæ manuſcripta, & impreſſa demonſtrant opera, & quanti meriti ſit apud Deum illa aſſidua teſtantur miracula, quæ per eum Dominus operatur: in Domino feliciter obdormivit V Nonas Martij M. CCCC. LII.

Petri vitã nonnulli ſcripſere, inter quos omnium vetuſtior Thomas Schiphaldus Ordinis Præd. extat apud Octavium Caetanum *in tom. 2. SS. Siculor. pag.* 254. & Bollandum *in Actis SS. Martij tom. 1. pag.* 294. Franciſcus Baronius vitam edidit Panormi anno 1644. Joſeph Perdicarus *in Vitis SS. Sicul. pag.* 212. Joannes Baptiſta de Franchis Panormi 1657. Hieronymus Beſcapè *in Ephemerid. Sacris Martij pag.* 67. Dominicus Maria Marcheſius *in diario Dominic. tom. 2. pag.* 2. eamdem etiam edidi in Vitis SS. Panormitanorum anno 1708. De eo etiam Mauritius de Gregorio *in Vitis Beator. Sicul. Ord. Præd. pag.* 10. Abrahamus Bzovius *annal. Eccl. to.* 17 *an.* 1452, *num.* 19. *pag.* 80. Michael Pius *lib.* 3 *de Beatis Dominic. pag.* 414. in alio opere *de Beatis pag.* 212. & *de Viris Illuſtr. Ord. Præd. p.* 2. *lib.* 3. *pag.* 26. Leander Albertus *de vir. Illuſtr. Ord. Præd. lib.* 4. *pag.* 145. qui mendosè ait, ſepultum in Cœnobio Panormitano S. Dominici circa an. 1434. Antonius Senenſis *in Biblioth. Ord. Præd. pag.* 197. & *in Chron. Ord. pag.* 237. & 240. qui perperàm anno 1434. deceſſiſſe tradit, Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Marian. par. 2. pag.* 252. Antonius Poſſevinus *in Appar.*

Digitized by Google

Appar. Sacr. tom. 3. pag. 57. qui falsò obijſſe ait anno 1444. Franc. Carrera *in Panth. Sicul.* 51. Altamuranus *in Biblioth. Dominicana pag.* 173. & 510. Seraphinus Razzus *De Beatis Ordin. Prædic. pag.* 275. & *de Viris illuſtr. Domin. pag.* 279. Lopes *in Chronic. Ord. Præd. p. 3. lib. 2. cap. 29. pag. 295. & par. 5. lib. 2. c. 60.* Jo: Hallernordius *in Biblioth. Curioſa p.* 320. Auguſtinus Oldoinus *in Athenæo liguſtico pag.* 460. Andreas Rovetta *in Biblioth. Prov. Lombardiæ Ord. Præd. cent. 3. pag.* 73. Hujus etiam meminere Fontana *in monum. Dominic. par. 3. cap. 1. pag.* 338. 340. & *cap. 3. pag.* 347. Jo: Petrus Creſcentius *in Preſid. Romano pag.* 75. Antonius Panormita *in epiſtola ad Pium II. Pont. Max.* in libro: *Regis Ferdinandi, & aliorum epiſtolæ, editæ Vici Æquenſis anno* 1586. *pag.* 347. quâ ampliſſimis laudibus Petrū extollit. Joannes Bap. de Groſſis in opere *de S. Agatha cap. 16. excurſ. 1. pag. 126. cap. 24. excur. 1. pag. 183. & excur. 2. pag. 192. & in decac. Catan. tom. 1. pag.* 38. ubi ingenti lapſu ſcripſit, quòd Petri corpus jacet in Cœnobio S. Dominici Catanæ, cùm Panormi in Eccleſia S. Citæ omnium oculis pateat. Erravit & Henricus Wharton *in append. ad hiſt. literariam Guilelmi Cave pag.* 72. & L. Ellies Du-Pin *in Bibliot. Auct. Eccl. tom. 12. cap. 4. pag.* 91. ubi de Petro ſcribens ait, Bononiam obijſſe. Vide etiam Pirrū *in not. Eccl. Catan. pag. 55. & l. 4. pag.* 265. Petrū Carreram *in Memor. Catan. vol. 2. lib. 2. pag.* 299. Fazellum *de reb. Sicul. dec. 1. lib. 2. pag.* 60. Baronium *de majeſt. Panor. lib. 3. cap. 9. pag. 146. & cap. 10. pag.* 147. Philippum Cagliolam *in manif. Prov. Siciliæ Minor. Conv. expl. 6. manif. 6. pag.* 177. Placidum Samperium *in Iconolog. M. V. pag.* 282. Philippum Ferrarium *in Catalog. gener. SS. pag.* 197. Felicem Gerardum *in diar. 3. Martij pag.* 199. Franciſcum Priviteram *in ann. Catan. pag.* 185. Joſephum Caſtellucium *in diar. Panor. pag.* 34. Jo: Michaelem Cavalerium in lib. *Galleria de Pontifici &c. Domenicani to. 2. Chron. 4. §. 4. n. 2. pag.* 77. Carolum Dufreſne *in indice Auctorum ad Gloſſarium in ſcriptores mediæ, & infimæ latinitatis pag.* 137. qui perperam Ordinis Minorum vocat, alioſq; qui ferè omnes Panormum noſtri Petri patriam vocant; nec ullus quidem in dubium ejus patriam revocare audet: hinc, virulentam Petri Anſalonij cavillationem animadvertes, qui antiquum Panormi jus exturbare ex vaniſſima conjectura contendit *in ſua familia Anſalonia pag.* 286. ait enim, Antonium Senenſem *in Chron. Ord. Prædic.* Petrum Siculum pronunciaſſe, non Panormitanum; cùm Petrum Ranzanum, Hieronymum, & Salvum Caſettam Panormitanos enunciet. Præter Auctorum teſtimonia Panormitanum evincit Domus Panormi ſita, in qua adhuc vivit inconcuſſa traditio, in ea Petrum exortum. Hæc verò hodie poſſidet Dominicus Avagnales Sacerdos Panormitanus, quam à B. Petri poſteris emit. Extat & Baptiſmatis teſtimonium in Baptizatorum libris Eccleſiæ Parochialis S. Jacobi in Urbe Panormi. Fuit Petrus doctrinâ excultiſſimus, Philoſophus, ac Theologus nulli ſecundus; alijsque gravioribus ſcientijs inſigniter inſtructus. Cæſarea præſertim Jura Bononiæ, Pontificia verò à S. Antonino Archiepiſcopo Florentino accepit, in quibus verſatiſſimus fuit. Quæ ex ejus cœleſti ſapientia prodiere, hæc ſunt:

Doctiſſimi, ac verè divini Verbi Prædicatoris Fr. Petri Hieremiæ Ord. Præd. Sermones quàm maximè utiles. Brixiæ per Jacobum Brittanicum 1502. in 8. In hoc libro continentur: *Sermones de Adventu Domini. De Peccatis. Sermones Dominicales per totum annum. Sermones de decem Præceptis, & de quadruplici lege. Tractatus de legibus.*

Sermones de agenda pœnitentia prædicabiles per totam Quadrageſimam conſumatiſſimi viri, & Doctoris egregij F. Petri Heremiæ Ord. Prædicator. Brixiæ per Jacobum Britannicum 1502. in 8. In hoc libro etiam continetur *Sermo de laude Scientiarum.* & Hagenoæ per Henricum Gran 1551. in 8.

Sermones XXV. de oratione, ſive de expoſitione orationis Dominicæ. Brixiæ apud eumdem 1502. in 8.

Tractatus de Fide, ſive de duodecim articulis Fidei Sermones XXVI. Ibidem apud eumdem 1502. 8. Prodiere etiam *Sermones de tempore per annum, de Pœnitentia, de Paſſione Domini, de expoſitione Orationis Dominicæ, de Decem Præceptis, & de fide,* ex Geſnero *in Biblioth. pag.* 674. Haganoæ per Henricum Gran 1551. in 8. & Ibidem 1514. ex Henrico Wharton *in append. ad hiſt. literar. Guilelmi Cave pag.* 72.

Sanctuarium. Brixiæ apud Jacobum Britannicum 1502. in 8. & Haganoæ per Henricum Gran 1551. in 8. In eo habentur *Sermones de Sanctis, de VII. Doloribus B. Virginis, ejuſque feſtivitatibus,* quos recenſet Marraccius *in Bibliot. Mar. par. 2. pag.* 253.

Joannes Baptiſta de Franchis *in Vita pag.* 204. obſervat, quòd ipſemet B. Petrus in editis Sermonibus aliud opus ab ipſo Scriptum citat; nempè:

Dictionarium Morale: & hujus, partem quartā. Panormi in Cœnobio S. Citæ ſervantur etiam noſtri Petri hæc alia m. ſs. quorum tituli ſunt:

Quarta Pars B. Petri Hieremiæ. Quinta Pars B. Petri Heremiæ. In his multa Theologica collegit, ac ſcripſit.

Volumen, quod multa de rebus moralibus complectitur.

Volumen Sermonum, quorum nonnulli jam editi ſunt.

Sermones Quadrageſimales à quarta Dominica Quadrageſimæ uſque ad feriam tertiam Paſchæ: in hoc volumine extant etiam *Sermones II. de Proditione Judæ. De Euchariſtia Sermones II. In Evágelium: Videns Jeſus Civitatē flevit ſuper illā Ser. I.*

Silva rerum Legalium, Canonicarum, & Theologicarum. Hanc citari puto à Joſepho Cumia *de feudis in capitulo ſi aliquem in præludijs n.* 231. his verbis: *F. Petrus de Hieremia Ord. Præd.*

Digitized by Google

quem in Sacra pagina, & in utroq; jure emicuiſſe fertur, in quadam apoſtilla ad dictum c. volentes, inventa in quodam libro in modum Repertorii confecto, in Bibliotheca S. Citæ Urbis Panormi in verbo Feudum.

Idem B. Petrus *in ſermone* 13. *de peccatis* ita ſe ipſum citat: *Vide quæ ſcripſi ſuper illo textu Exod.* 32. ex quo deducimus in Sacram Scripturam ſcripſiſſe.

PETRUS INTELISANUS Panormitanus Sacerdos, Philoſophus, ac Theologus doctiſſimus, & in aſtronomicis rebus verſatiſsimus. In gravioribus diſciplinis ingenii vires, apprimè egregias, ſumma cum laude patefecit. Ad animi relaxationē mitioribus literis operam dedit; Muſas etenim Latias, Etruſcas, Siculaſque mirificè coluit; quibus eloquentiæ ſtudia, & eruditionis copiam addidit. In Panormitana Reaccenſorum Academia cùm ſæpiùs tum ſoluta, tum ligata oratione diceret, non ſine plauſu auditus. Claruit anno 1644. Ipſum laudant Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom.* 2. *par.* 2. *pag.* 196. *& par.* 4. *pag.* 323. & Franciſcus Baronius *de Majeſt. Panor. lib.* 3. *cap.* 3. *pag.* 113. Scripſit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Extant in Muſis Siculis *tom.* 2. *par.* 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Sacre Siciliane. In Muſis laudatis *par.* 4. Ibidem apud Joſephum Biſagnium 1653. in 12.

Scripſit etiam, ſed non edidit

Carmina, Epigrammata, Elegias.

Italicè

Diſcorſi Accademici, Panegirici, e Sermoni varj.

Ex his extat apud me:

Orazione Sagra del Santiſſimo Natale di Giesù Criſto, recitata nell'Accademia de' Raccesi di Palermo. m. s. in 4.

PETRUS JOJUSENSIS, in oppido Jojuſæ, vulgò *Giojuſa*, Diœceſis Pactenſis natus, Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, vir doctrinâ clarus, qui ingenii præſtantiam Lectoris, ac Concionatoris Generalis munere exercuit. Fuit & præclaris muneribus apud ſuos inſignitus; etenim Provinciæ Vallis Neti Viſitatorem, Provinciæ Vallis Nemorum Cuſtodem vocalem, ac tandem Provincialem, anno 1647. electum, egit. In ſuorum regimine prudentiam, ac eximias detexit virtutes. Religionis tyrones, ac etiam Ordinis juniores inſtruxit, quos ad perfectionis faſtigium verbo, & exemplo direxit. Floruit anno 1668. Hujus cum laude meminit Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico par.* 1. *lib.* 5. *cap.* 1. *pag.* 577. *cap.* 5. *pag.* 587. *& cap.* 7. *pag.* 590. *& par.* 2. *lib.* 9. *cap.* 13. *pag.* 536. *& cap.* 14. *pag.* 539. Edidit Italicè

Il Religioſo ben educato, opera ſpirituale nella quale ſi dà il modo d'inſtruire, & educare bene i Novizij, e novamente Profeſſi nelle Religioni, e ſpecialmente in quella del Serafico P. S. Franceſco della più ſtretta Oſſervanza, per riuſcire il Religioſo buon Religioſo, e il Frate Minore, vero Frate Minore. Meſſanæ apud Joſephum Biſagnium 1668. in 4.

Scripſerat etiam ex Tognoletto citato:

Deciſionem quorumdam dubiorum circa Regulam Fratrum Minorum Strictioris Obſervantiæ. m. s. in 4.

Italicè

Prattica di Ceremonie, e forma dell'Huomo Eſteriore ad uſo particolare de' Frati Minori Oſſervanti Riformati del Regno di Sicilia, compoſta, ordinata, e compilata da molti Santi Padri, gravi Autori, e altri Ceremoniali. m. s. in 4.

PETRUS JOSEPHUS RODRIQUEZ, origine Hiſpanus, patriâ Panormitanus, Societatis Jeſu, in lucem editus eſt 4. Octob. 1653. Literarum ſtudiis dicatus Philoſophiæ, ac Medicæ facultati operam dedit: ideoque haud vulgari doctrinâ ornatus, Doctoris inſignia obtinuit in Salernitana Academia 13. Auguſti 1671. Mox ut ſe totum Deo conſecraret, Societatis Jeſu inſtitutum amplexus eſt, & Coadjutoris habitum accepit Panormi 16. Septembris 1671. Bothanicis, pharmaceutricis, ac medicis rebus addictus, in his pertractandis eò profecit, ut ſummam adeptus doctrinam, magnam æſtimationem ſibi conciliaverit: hinc 21. Maji 1697. à Siculo S. Officii Tribunali Cenſor librorum earumdem facultatum conſtitutus eſt. At paucis poſt annis à P. Carolo de Noyella Societatis Generale ad Americanam Miſsionem in Provincia Chili deſtinatus, cùm in Hiſpaniam perveniſſet, Tyrſi Gonſalez novi Generalis juſſu, Matriti pedem fixit, ut in ejuſdem Urbis Collegio pharmacopolæ munus exerceret. Anno 1702. 9. Januarii iterum Philoſophiæ, & Medicinæ laureâ inſignitus eſt in Gandiæ Academia: & anno 1706. 9. Decembris Pharmacopola Tribunalis Regii Archiatri Matritenſis electus fuit. Nunc Matriti ingenio, ac botanicâ, & pharmaceutricâ eruditione clarus, non ſine ſumma æſtimatione vivit. Edidit opus inſcriptum:

Apis Hyblæa, ſive Utilia Pharmaca elaborandi perbrevis Methodus, Neotericorum uſui valdè accommodata. Matriti ex typographia Didaci Martinez Abad. 1705. in 4.

Vitam S. Homoboni ex Italica in Hiſpanam linguam vertiſſe tradunt, ac Matriti edidiſſe in 4. at non vidi.

PETRUS JOSEPHUS SANCTUS CLEMENS. v. Joſephus Galeanus *tom.* 1. *pag.* 381.

PETRUS LUNA ex Urbe Caſtriveterani, Juris utriuſque Doctor, qui Panormi magna cum laude cauſarum Patronum egit, à doctrina impensè commendatus. Deceſsit Panormi anno 1631. Hujus meminit Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 575. collegit, ediditq.

Sele-

Digitized by Google

Selecta diverſorum Illuſtrium Sapientiſſimorum Siculorum Conſilia Deciſiva, & Allegationes, cum allegationibus, & Conſilijs ejuſdem Petri Lunæ. Panormi apud Eraſmum de Simeone 1627. in fol. in ipſis habes XVI. Conſilia noſtri Petri.

Ex Pirro reliquit m. ss. nonnulla, quæ apud Bartholomæum Ferreram nepotem ſervabantur.

PETRUS MACHERONUS Ragalbutenſis, ex Privilegio Panormitanus, Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor egregius: Doctrinæ præſtantiam Panormi detexit anno 1575. graſſante peſte; & alibi ſæpiùs in gravioribus morbis profligandis. Vivebat anno 1630. Ipſius meminit Jo. Philippus Ingarſia *in tract. de peſte par. 3. cap. 14. pag. 56.*

Edidit

Reſponſa Medica, in quibus nonnulli morbi cum ſuis cauſis, & ſignis in examen adducuntur, multæque arduæ quæſtiones medicæ pertractantur. Meſſanæ apud Jo. Franciſcum Blancum 1630. in 4.

PETRUS MAGGIUS è Caſtroveterano, Congregationis Oratorii Panormitani Sacerdos. Vir doctiſsimus, nedum gravioribus diſciplinis, verùm etiam mitioribus clarus: à cultiſsimâ eloquentiâ ſummè laudatus; in Sãctorum Patrum, Sacrarumq; literarum lectione verſatiſsimus fuit; & omnigenâ eruditione refertus. Nonnulla promeruit honorum ornamenta; fuit etenim SS. Inquiſitionis Siculæ Conſultor, & Cenſor: in Panormitana Diœceſi Synodalis Examinator: & Congregationi Oratorii Panormitani præfuit Præpoſitus. Quadrageſimales conciones habuit Panormi in Eccleſia Oratorii ſui, magno cum literatorum plauſu; ac ſæpiùs auditus, ob eruditionẽ,& eloquẽtiam cõmendatus eſt. Amœniores etiam literas coluit; ideoq; inter Reaccenſos Panormitanæ Academiæ adſcriptus fuit. Tandem Panormi fato ceſsit 16. Decembris 1681. Ipſum laudat Jo. Bap. de Judice *in carmin. par. 1. pag. 94.* & Hyacinthus Maria Fortunius *in Plauſibus Panormi ad Majeſtatẽ Catholicã pag. 33.* Edidit Italicè.

Orazione Euchariſtica per un famoſo miracolo fatto da S. Roſalia V. Palermitana. Panormi apud Petrum de Iſola 1664. in 4.

Orazione per la ſolenne Traslatione de' SS.MM. Antio, Macario, Teogene, Mediato, Teodora,& altre Reliquie di Santi nella Cappella del Santiſſimo Crocefiſſo della Chieſa di S. Ignatio M. della Congregatione dell'Oratorio di Palermo. ibid. apud Joſephum Biſagnium 1664. in 4.

Le Guerre feſtive nelle Reali Nozze de' Sereniſſimi, e Cattolici Re di Spagna Carlo II. e Maria Luiſa di Borbone celebrate nella felice, e fedeliſſima Città di Palermo dall'Illuſtriſſimo Senato della medeſima Città: Relatione Iſtorica. Ibidem apud Joſephum Barberam, & Thomam Rummolũ, & Orlandum 1680. in fol. opus æneis imaginibus illuſtratum.

La Gioſtra Panegirico di S. Ottavio Martire. Ibid. apud Joſephum Biſagnium 1651. in 4.

PETRUS MAGRUS Panormitanus Sacerdos eximiæ literaturæ vir. Sacræ Theologiæ, & Juris Utriuſque Doctor. Philoſophiæ, ac Theologiæ ſcientiis apprimè cumulatus effulſit: quibus Juriſprudentiam addidit, in qua ita fuit verſatus, ut Cæſarea, ac Pontificia Jura, non ſine laude docuerit Panormi. Amœnioribus etiam literis ornatus,fui æſtimationem excitavit: Muſas etenim Etruſcas, ac Latinas egregiè coluit, & inter Reaccenſos Panormitanæ Academiæ non ultimum obtinuit locum. Omnigenâ Eruditione, præſertim latinâ, & Hiſpanâ locupletatus primas inter doctiores obtinuit. His præclaris fultus præſidiis in Hiſpaniam tranſiit unà cum Simone Rao, viro præſtantiſsimo, de quo ſuo loco;ibiq; ita innotuit hujuſce viri doctrina, ut ad inſtitutionem filiorum Ducis Medinæ de las Torres,& Comitis de Oñatte inter preſtantiores delectus ſit; cujus patrocinio Altamuræ Archipresbyter electus eſt anno 1662. Nec egregio viro defuiſſet Epiſcopalis infula, ſi Sicula, vel alia tunc vacaſſet Eccleſia. Etſi Altamuræ Archipresbyter nullius Diœceſis, nonniſi Epiſcopalem exoptet characterem: mitrâ enim, ac baculo, aliiſq; Pontificalibus utitur, benedictionem populis impartitur, minores ordines, & beneficia cum menſium alternativa conferat, aliiſque Epiſcopalibus gaudeat. In ea regenda Eccleſia per annos 26. prudentiâ, & doctrinâ claruit, ac vigilantiſsimi Paſtoris dotes latiſsimè patefecit. Palatium Archipresbyterorum amplificavit, ac pœnè totum refecit: ædes in villa quadam amœniori, ad ſui, & ſucceſſorum oblectamentum excitavit. Divæ Roſaliæ Concivi Sacellum in principe Templo dicavit, ejus ſtatuam affabrè inſculptam extulit. Obiit tandem anno 1688. Menſe Auguſti, ut ex novis itineribus Joannis Bap.Pacichelli habemus *par. 1. pag.* 293.qui Petrum etiam laudat *in Itinerib. ſuis par. 4. to. 1. epiſt.85.pag.517. & 521. & in novis itinerib. p.1.pag.192.289.424.& p.2.pag.103. & 108.* & in libro: *Napoli in Proſpettiva par. 1. pag. 223.* Petri etiam meminit Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom. 2. n. 5604. pag. 1165.* Edidit Italicè

Lo Stellario Canzone Sacra. Panormi apud Alphonſum de Iſola 1644. in 4.

Le Vittorie Euchariſtiche Oratione detta in Palermo nella Chieſa di N. Signora della Vittoria nel di primo di Maggio 1650. nell'oratione delle Quarant'hore. Ibid. apud Cyrillos 1651. in 4.

L'Apoſtolo di Roma Oratione per S. Filippo Neri detta in Madrid nella Chieſa degl'Italiani nel giorno della ſua feſta l'anno 1653. innanzi al Real, e Supremo Conſiglio d'Italia. Matriti apud Paulum de Val 1656. in 4.

Hiſpanâ linguâ

Las Bodas deſpreciadas. Oracion Evangelica por S. Roſalia Virgen Palermitana, de la Caſa

T 2 *Real*

Digitized by Google

Real de Sicilia. Dixola en Madrid al Real, y Supremo Conſejo de Italia. Ibid. apud Didacum Diaz Carrera 1661. in 4.

Jeſu Chriſto Exaltado. Oracion Evangelica por la Santa Cruz. Ibid. apud eumdem 1661. in 4.

Sub nomine Caij Petronij Macrini, ſine typographi nomine, hæc alia in lucem emiſit, inſcripta:

Caij Patronij Macrini ex libro primo Animadverſionum Aulicarum, dormientis ingenij medicamentum Cubile ægris ſæculi moribus expoſitum. Matriti 1659. in 4.

Candidatus eluſus, ſive Equuleus Veritatis, declamatio in decem viros. Ibidem 1660. in 4.

Scripſit, ſed non edidit:

De Viris Illuſtribus ſui, & ſuperioris ſæculi.

Italicè

Iſtoria di Spagna illuſtrata con Rifleſſi Politici.

Rime Italiane. Librum carminum etruſcorum noſtri Petri m.s. ſervabat, annis jam elapſis Joſephus del Voglia Panormitanus,

Diſcorſi Accademici.

Et alia tum verſu, tum ſolutâ oratione, latinè, ac Italicè.

PETRUS MAJORANA Panormitanus, claro genere exortus, ingenio, & doctrinâ mirificè enituit. Literarum ſtudio admotus, in ipſis acerbioris ætatis primordijs mentis aciem manifeſtavit egregiam; non dum enim decimumtertium ætatis ſuæ annum attigerat, cùm in Panormitano Collegio Societatis Jeſu, propugnatis magno cum plauſu theſibus, Philoſophiæ lauream accepit. Juriſprudentiæ addictus, non alio quàm ſe ipſo præceptore, egregiam aſſequutus doctrinam, in Meſſanenſi Academia Doctoris gradu cohoneſtatus eſt. Eò eruditionis, & doctrinæ præſidijs pervenit, ut inter primarios cauſarum patronos jure meritò ſit relatus: ideòque gravioribus Procerum, ac Dynaſtarum conſultationibus, ac rerum defenſioni adhibitus eſt, magno cum clientum beneficio, à felici cauſarum exitu ſummè laudatus. Pluries in Supremo Hiſpaniæ Concilio Regentes, Regnique Præſules, ac Præſides in difficillimis magni momenti negotijs ipſius conſilium avidiſſimè expetiere. A præſtantioribus Juriſprudentiæ Doctoribus, ejus ſingularem doctrinam venerantibus, permagnam æſtimationem adeptus eſt. Primarum Appellationum Urbis Panormi Judex electus, dum ſummo omnium plauſu judicia exerceret, 35. ætatis anno vix expleto, oculorum ægritudine affectus, cæcitatem contraxit: at peculiari Proregis mandato Judicia non dereliquit. Inde etſi à lucubrationibus ſcribendis vacare coactus ſit; attamen cauſarum patrocinium, inſtantibus clientum, & amicorum precibus, non depoſuit; hinc oculorum lumine orbatus, cum omnium admiratione cauſas propugnabat, ac legum, & Doctorum teſtimonia feliciter allegabat, paginarum, ac linearum memor. Eâ in conditione non elanguit viri eximii nomen; nam eodem æſtimationis gradu claruit apud Jacobum Palafox Archiepiſcopum Panormitanum, qui in gravioribus negotiis ipſum conſulebat. Petrus Guerrerius, & Antoninus Juratus in Supremo Hiſpaniæ Concilio Regentes, aliique, datis ad eumdem literis laudum onuſtis, viri præſtantiam magni fecere. Hinc jure optimo Franciſcus Benavides Comes S. Stephani, cùm Siciliæ gubernium abſolviſſet, Panormo diſcedens ipſius imaginem in tabula ſibi deſcribi curavit, hac inſcriptione hiſpanâ linguâ ornatam: *D. Petrus Majorana Primus Advocatus Urbis Panormi.* Demum longâ luminum orbitate affectus, ſeptuagenarius vivere deſiit Panormi Januarii 1709. Ipſum laudant Paulus Franciſcus Perramutus *in Conflictu Jureconſultorum*, & Franciſcus Magrettus *in obſervat. ad Prag. Ducis Sermonetæ* §. 9. & 10. *obſer.* 5. & 6. *in fine.* Sub prælo habetur opus ipſius inſcriptum:

Selecta Hypothecaria, & Feudalis: ſive Repertorium doctrinale de pertinentibus ad materiam de Hypothecis, & Feudis. Opus Poſthumum. Panormi ex typographia Antonini Epiri 1710. in fol.

Scripſit etiam

De Jure Tareni Poſſeſſionis Tractatum. m. s. in fol.

Hujus filius nunc vivit

PETRUS ANTONIUS MAJORANA Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, qui à tanti patris veſtigiis non deflectit; ex actis enim cum ingenii præſtantiſsimi laude ſtudiorum ſpatiis; graviores Philoſophiæ, ac Theologiæ ſcientias per plures annos docuit, variis ſtudiorum muneribus inſignitus. Nunc in Cœnobio Panormitano S. Dominici Regentis munere Scholaſticam Theologiam iterum doctiſſimè tradit. Eloquentiâ clarus pluriès cum plauſu auditus eſt, Ejus nominis fama in dies aſſurgit, ingenio etenim, doctrinâ, & eruditione ornatiſsimus, multa promittere planè videtur. Edidit tantùm Italicè

Il Sagro Invito al Cantico di Moisè per le Vittorie dell'Auguſtiſſimo Monarca Filippo V. Re delle Spagne, due Sicilie, &c. Diſcorſo recitato nella Chieſa del ſuo Real Convento di S. Domenico dell'Invittiſſima, e fedeliſſima Città di Trapani. Drepani apud Francum 1711. in 4.

La Scuola de' Principi aperta nelle ſolenni Eſequie delli Sereniſſimi Spoſi Ludovico, e Adelaide Delfini di Francia Fratelli Auguſti dell'Invittiſſimo Monarca Filippo V. Orazione Funebre recitata nella Cattedrale di Palermo a 23. *Agoſto* 1712. Panormi apud Antoninum Epirum, & Franciſcum Cichè 1712. in 4.

PETRUS MANCUSUS Leonfortenſis, natus anno 1636. & humanioribus literis inſtitutus, mox in Collegio Calataniſſectenſi Societatis Jeſu Philoſophiæ operam dedit, non ſine ingenii laude. Agrigentum profectus in ejus Urbis Seminario, ſub doctiſsimi Thomæ Caballi Ordinis Prædicatorum diſciplinâ, Sacræ Theologiæ incubuit. Doctrinâ ſatis inſtru-

ctus

Digitized by Google

ſtus Juriſprudentiæ adhæſit, eâ ſedulitate, ut anno ætatis ſuæ 21. hujus facultatis lauream acceperit. At impellente naturæ vi, ad poeticæ ſtudia ſuavitèr tractus, Muſas vehementiùs, quàm Juſtiniani veſtigia ſequutus, ad carmina ſcribenda ſe contulit; eâque felicitate, ac plauſu, ut magnum ſibi nomen comparaverit. Ideoque virum poeticâ gloriâ celebrem, ac humanioribus literis clariſsimum, Stephanus Regius Jacis Princeps delegit, ut Panormum ſe traſferret; ſive potiùs contra propriæ voluntatis votum, in libertatem propendentis, benevolentiæ impetu ſecum traxit, ut à ſecretis eſſet in univerſa adminiſtratione omnium bonorum, ac ampliſsima ditione Ducis Montiſalti; quo in munere egregiam contulit operam per annos duodecim. At poſtquam biennio impensè inſtitiſſet, ut in priſtinam libertatem reſtitueretur; tandem non ſine permaximis oſtaculis, abeundi poteſtatem obtinuit: ideoque eâ curâ ſolutus Calataniſſectæ domicilium fixit ſuum, ubi uxorem duxerat Suſannam de Ajala, ut ea in Urbe corporis ſarcinam deponeret. Ibidem decies præfuit Judex Civilis, & Criminalis; & quatuordecim Syndicatoris munere perfunctus eſt in omnibus locis, in quibus Ducis Montiſalti dominium protenditur. At nunquam Poeſis ſtudium depoſuit, quod ſupra omnes facultates ſummè dilexit. Vivit hoc anno 1712. vir eximius, morum integritate conſpicuus; ſolitudinis, ac pietatis ſtudioſus. Divitem ejus venam hæc teſtâtur monumenta:

De Immaculatæ Virginis Illibata Conceptione Anagrammata. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1664. in 8.

Italicè

Il Trionfo della Penitenza nel Figliuol Prodigo Ravveduto. Rapreſentazione Sacra. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1698. in 8.

L'Arcier Ferito per la Converſione di S. Euſtachio. Opera Tragica. Ibidem apud eumdem 1699. in 8.

La Virtù Inſuperabile in Uliſſe, e Partenope perſeguitati. Opera Scenica. Ibidem apud eumdem 1699. in 8.

Il Mondo in Scena Azione Tragica. Ibidem apud eumdem 1700. in 8.

Il Diſinganno de' Principi in Demetrio Moſcovita. Azione Tragica. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1703. in 8.

L'Oroudate, overo il Premio della Coſtanza. Azione Tragi-comica. Ibidem apud eumdem 1703. in 8.

L'Amicizia in tormento. Opera Scenica. Ibidem apud eumdem 1703. & 1705. in 8. & apud Felicem Marinum 1712. in 12.

La Forza della Divozione. Azione Scenica. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1704. in 8.

Fingere per vincere. Azione Scenica. Ibidem apud eumdem 1705. in 8.

L'Amore Decida. Funerale di Criſto Redentore. Azione Sacra. Ibidem apud eumdem 1709. in 8.

La Vittoria di ſe ſteſſo eſpreſſata in Maometto Secondo Imperator de' Turchi. Azione Tragica. Ibidem apud Felicem Marinum 1712. in 8.

L'Ercole Gallico. Vaticinio Armonico a tre voci, Serenata da rappreſentarſi alla riva dell' Anfiteatro di S. Ninfa in Palermo Lunedì del corrente Luglio a ſera 1704. in applauſo a i glorioſi Natali del Sereniſſimo Signor Duca di Bertagna Figlio Primogenito dell'Altezza Reale del Signor Duca di Borgogna. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1704. in 4.

Prælo paravit etiam:

La Verginità ſeconda nel Natale di Gesù Salvatore.

La Cleopatra.

Il Deſtino Inevitabile.

La Santa Genevieſa.

Il Codro.

Poeſie Liriche.

PETRUS MARCHESIUS nobilis Meſſanenſis, Ordinis Clericorum Regularium, natus anno 1606. Religionis inſtitutum amplexus eſt, & ſolemnia edidit vota primo Septembris 1624. In ſtudiorum curriculo ita ob ingenii præſtantiam profecit, ut vix emenſis ſtudiorum ſpatiis, ſcholaſticas diſciplinas ſodales ſuos egregiè, ac doctiſsimè docuerit. Philoſophiam Mediolani, Theologiam verò Genuæ, & Meſſanæ tradidit magna cum laude. Meſſanæ etiam in publica illius Urbis Academia per annos propè viginti primariam Cathedrā moderatus, Sacram Theologiam, Sacramque Scripturam non ſine omnium plauſu profeſſus eſt. Sacram quoque eloquentiam ſuam, eruditione, ac rerum copiâ exornatam, è ſuggeſtu patefecit, tum in cinerali jejunio pluries concionando, tum etiam per anni ambitum feſtis diebus, ac non exiguum ſibi nomen comparavit. Supremum verò concionatorum faſtigium occupaſſet niſi ejus eloquentiæ fluenta ſcholæ, aliaq; præclara viri munia divertiſſent. In S. Inquiſitionis Siculæ Tribunali Cenſorem egit: Meſſanenſem domum pluries rexit Præpoſitus: & Siculam Provinciam Viſitatoris munere perluſtravit. Obiit tandem Meſſanæ 5. Februarii 1669. ipſumque laudant Joſephus Silos *in hiſt. Cler. Regul. par. 3. lib. 12. pag. 633.* & Placidus Reina *in hiſt. Meſſan. par. 2. pag. 532.* Edidit Italicè

Panegirici Sacri del Signore, e de' Santi Parte Prima. Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1650. in 4.

Parte Seconda. Ibid. apud eoſdem 1653. in 4. Utraque pars recuſa eſt Venetiis, cùm aliorum Panegyricorum acceſſione, apud Hæredes Leni 1663. in 4.

Partem Tertiam m. s. reliquit.

PETRUS MARIA CICALA Panormitanus, Societatis Jeſu, natus anno 1616. ad Societatem acceſſit 12. Novembris 1633. in qua ſolemnia emiſit vota 8. Septembris 1652. In ſtudio-

Digitized by Google

ſtudiorum paleſtra egregiam ingenii vim patefecit: humaniores præſertim literas magnâ felicitate coluit, quas docuit, ut etiam Rhetoricam: & in concinnandis Siculis cantionibus, veluti à natura formatus, uberrima venæ fluenta copiosè emittebat. Fuit & indefeſſus operarius, ob animarum zelum, ac profectum utiliſſimus. Virtutibus haud exiguis, morumque ſuavitate, ad ſui venerationem animos attrahebat. Deceſſit Panormi in Domo Profeſſorum, in qua Præpoſitum egerat, 30. Maji 1680. Edidit ſuppreſſo nomine

Vitæ Compendium Ven. Fr. Bernardi à Corleone Siculi Laici Capuccini à P. Michaele Frazzetta Soc. Jeſu Italicè datum, à Sacerdote ejusdem Societatis latinè redditum. Panormi typis Petri de Iſola 1679. in 4.

Italicè

Caccia del Divino Amore. Dialogo. Ibid. apud eumdem 1674. in 4.

Apud U. J. D. Vincentium Auriam m. ss. vidi

Orationem ad Illuſtriſſimum Senatum Feliciſſimæ, ac Fideliſſimæ Urbis Panormi anno 1647. in aula Collegii Soc. Jeſu in anniverſaria ſtudiorum inſtratione. in 4.

Congeminatum felicitatis Panormitanæ miraculum. Orationem alteram ad Illuſtr. Senatum Panormitanum anno litterario recurrente 1648. in 4.

PETRUS MARIA MUTOLUS Meſſanenſis, Officinæ Meſſanenſis Academicus, Aſtronomiæ peritiſſimus. Floruit anno 1665. quo edidit Italicè

Del Movimento della Cometa del 1664. Piſæ apud Jo. Ferrettum 1665. in 4.

PETRUS MARTYR EMMANUEL. v. Petrus Emmanuel pag. 138.

PETRUS MARTYR SCANDARIATUS Caſtroveteranenſis, Ordinis Prædicatorum, apud ſuos Baccalaurei munere claruit. Vir morum integritate inſignis, doctrinâ tum Scholaſticâ, tum Morali abundè inſtructus, & in Pontificiis juribus verſatiſsimus ſui nomen excitavit. Humanioribus literis non vulgariter eruditus, latinâ eloquentiâ valuit. Plures Patrium Cœnobium Prioris nomine rexit: & in eo deceſsit circa annum 1702. Edidit varias orationes in Comitiis Provincialibus, quas alii Ordinis ſui juniores in iisdem dixere: & ſuppreſſo auctoris nomine prodiere; aliqua earumdem nomina hæc ſunt;

Hercules Atlanticus, Oratio pro Comitiis Provincialibus celebrandis in Regio Conventu S. Dominici de Panormo die 30. Aprilis 1667. habita à Fr. Thoma Maria Vaginelli. Panormi typis Buæ, & Camagnæ 1667. in 4.

Felix Vitis, Oratio habita pro Comitiis Provincialibus celebratis in Regio Conventu S. Dominici de Panormo die 18. Aprilis 1682. à Fr. Petro Vincentio Platamone. Ibidem apud Petrum de Iſola 1682. in 4.

Aquila Grandis Magnarum Alarum, Oratio pro Comitiis Provincialibus celebrandis in Regio Conventu S. Dominici de Panormo die 16. Aprilis 1695. habita à Fr. Henrico Teſtana. Ibidem apud Petrum Coppolam 1695. in 4.

PETRUS MATAPLANA Panormitanus, origine Hiſpanus, patrem etenim Barchinonenſem habuit Joſephum Mataplanes, qui belli artibus inſignis, diu univerſæ rei tormentariæ in Sicilia Præfectus inclaruit, aliiſq; militaribus muniis inſignitus eminuit. Natus Panormi 8. Junii anno 1661. literis egregiè eruditus, ac gravioribus diſciplinis abundè inſtitutus, Sacræ Theologiæ laureâ inſignitus eſt. Amœniores etiam literas non neglexit: ideoque Muſas impensè excoluit, ac rhythmicè multa tum Latinè, tum Italicè ſcripſit, ac ſparſim edidit, quibus poeticam ſui indolem mirificè oſtendit. Pluries etiam è ſuggeſtu auditus ab eloquentiâ, ſtyli nitore, & eruditione meritò celebratus. Cùm Hiſpaniam adiiſſet, ibique epithalamicam lucubrationem in nuptiis Caroli II. Catholici Regis, & Mariæ Annæ Sophiæ Bavariæ, & Neoburg Italico carmine edidiſset, ac eidem Reginæ obtuliſſet, ejusdem æſtimationem expertus eſt, & Canonicatum in Metropolitana Eccleſia Panormi obtinuit anno 1691. quo auctus onore patrios lares reſalutavit. In Hiſpaniam iterum ſe contulit, ut Capituli ejusdem Eccleſiæ negotia in regia aula procuraret, eaque impigrè pertractavit. Vivit eximius vir nunc Panormi, Decani munere in laudata Cathedrali ornatus, ingenio, doctrinâ, morumque gravitate inſignis, anno quo hæc typis traduntur 1613.

In lucem emiſit

Mariæ Annæ de Bavaria, & Neoburg, Hiſpaniarum Reginæ, ſemper Auguſtæ, de ſua, & Catholici Regis amantiſsimi Recuperata Valetudine Carmen Extemporaneum. Matriti 1691. in fol.

Italicè

Applauſi Feſtivi del Regno di Sicilia per le Nozze tra Carlo Secondo, e Maria Anna Soſia di Baviera, e Neoburg. Matriti 1690. in 4.

Vita, e Miracoli di S. Roſalia Vergine Palermitana del P. M. Fr. Giovanni da S. Bernardo, Lettor Giubilato, Qualificatore del S. Ufficio, Eſaminatore Sinodale dell'Arciveſcovado di Sivigiia &c. del Terz'Ordine di S. Franceſco. Portata dal Caſtigliano all'Italiano: con aggiuntavi al fine una Sommaria Relazione de' danni cagionati da' Terremoti in Sicilia. Panormi typis Auguſtini Epiri 1693. in 8.

Novena in onore della Glorioſa S. Roſalia Vergine, Romita Palermitana, Protettrice contro la Peſte, e Terremoti. Ibidem typis Dominici Corteſii 1708. in 8. ſuppreſso nomine.

Hiſpanâ linguâ

Vida de Fray Benito de S. Fradelo Religioſo Recolecto de la Orden de S. Franciſco, comunemente nombrado el Santo Negro de Palermo. Matriti 1702. in 4.

Novena en honra de la Glorioſa Virgen, y Anacoreta S. Roſalia de Palermo Abogada contra la

Peſte

Digitized by Google

Peſte, y Terremotos. Panormi typis Dominici Corteſii 1708. in 8.

Prælo parat opus in varios tomos diſtributum, cui titulus:

Il Troppo Condennato, cioè: li due Eſtremi condennati per vizioſi in ogni azione umana, così Fiſica, come Morale, e Politica.

PETRUS MENNITUS Meſſanenſis Ordinis S. Baſilii Magni, Sacræ Theologiæ Magiſter, Abbas perpetuus S. Nicandri, Regiuſque Cōſiliarius in Sicilia; vir à doctrina, eruditione, morum comitate, ac monaſticæ diſciplinæ zelo apprimè commendatus. Ordinis tyrones ſanctè inſtituit: Vicarius Generalis Archimandritatus Meſſanenſis, Sede vacante, præfuit. Per plures annos in Romana Curia Procuratorem Generalem totius Ordinis egit ſumma cum laude; ac tandem ex Pontificio Decreto Innocentii XII. 24. Februarii 1696. ad ſupremum Ordinis ſui faſtigium erectus eſt. Cœnobium Romanum Codicum Græcorum copiâ, è Monaſteriis Calabriæ, ubi obſoleto penè Græcæ linguæ uſu, neglecta jacebat, in ejusdem Romani Monaſterii Bibliothecam deductâ, mirificè exornavit. A Clemente XI. Pontif. Max. Epiſcopus Oſtunenſis electus, dignitatem ultrò oblatam recuſavit. Nunc Romæ haud exigua æſtimatione proſequutus, Abbatis Generalis munere, in Religionis propagationem, ſplendoremque inſtaurandum toto pectore incumbit, & egregias promeretur laudes. Ipſum celebrant Ab. Antoninus Magri in *notitia novi Monaſterii Panormitani Ord. S. Baſilii pag.* 40. Joſephus Cozzus in Oratione, cui titulus: *La Galaſſia ſcolpita*, per totum, & Bernardus de Montfaucon *in Diario Italico cap.* 1. *pag.* 210. Edidit

Kalendarium præcipuorum Sanctorum Ordinis S. Baſilii Magni. Velitriis apud Paulum Piccinum 1695. in fol. expanſo, & alibi. Italicè

Breve raccolta de' Precetti, e Conſegli, che ſi contengono nella Regola del Proto-Patriarca S. Baſilio Magno nella ſeconda parte delle Conſtituzioni della Religione di detto Santo. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1691. in 8. ſuppreſſo nomine.

Didatterio Baſiliano, overo Iſtruzzioni per la buona educazione de' Novizij, e Profeſſi della Religione di S. Baſilio Magno. Romæ ex typographia Joſephi Nicolai de Martiis 1710. in 4.

Prælo parat

Bullarium Baſilianum à Leone I. uſque ad SS. D. N. Clementem XI.

Notitias Monaſteriorum Italiæ Ordinis S. Baſilii Magni.

Catalogum Virorum Illuſtrium Ordinis S. Baſilii. Italicè

Cronica del Monaſtero Carbonenſe nella Baſilicata.

Cronica del Monaſtero di Grotta Ferrata nel Tuſculo.

Cronica del Monaſtero del Patirio in Roſſano.

Vita di S. Baſilio Magno, con l'Hiſtoria della Propagazione della ſua Regola in Oriente, ed Occidente.

Hiſtoria della Fondazione de' Monaſterij dell' Ordine di S. Baſilio in Italia.

PETRUS DE MINIO Poeta Siculus incertæ patriæ. Hunc Nicolaus Villanus *in diſcur. de Poeſi ludrica pag.* 74. edito ſub nomine Academici Aldeani, inter celebres Siculos recenſet, qui Siculâ linguâ ludrica edidere carmina: at quæ in lucem protulerit nec ipſe innuit, nec mihi adhuc innotuere.

PETRUS OLIVERIUS Randatienſis, ex privilegio Panormitanus, Juris utriuſque Doctor. Doctrinâ excultiſſimus inter primarios cauſarum Patronos inclaruit: virumque egregium nonnullæ exornarunt Jurisprudentiæ dignitates. In Panormitano Prætorio, in Magnæ Regiæ Curiæ, & Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ ſubſelliis pluries ſedit Judex. Inde Regii Patrimonii Præſes electus eſt anno 1675. Demum in Hiſpaniam accerſitus anno 1678. ut Regentis munere in ſupremo Italiæ Senatu præeſſet, illòque cùm ſe contuliſſet, poſt aliquot menſes Matriti deceſſit 15. Julii 1680. Hujuſce meminere Balthaſſar Falſaperla *in carm. pag.* 13. & 104. & Vincentius Auria *in hiſt. Chronol. Proreg. Siciliæ pag.* 303. Edidit

Allegationes pro D. Laurentio de Vndo contra Vniverſitatem Civitatis Minei. Panormi ex typographia Nicolai Buæ 1651. in fol.

Allegationes, apud Paulum Franciſcum Perramutum *in Conflictu Jurcconſul. par.* 3. *tom.* 1. *à pag.* 92. *ad* 109.

PETRUS OPEZINGA nobilis Panormitanus, Quintus Baro Palatii Adriani, Parentibus Franciſco Opezinga, & Catharina Tagliavia, ex Terrænovæ Ducibus, natus. Ab anno 1616. variis in patria perfunctus muneribus, Senatoris honore 1618. eamdē patriam rexit. Anno 1647. in popularibus Panormi tumultuationibus multa egregiè patravit in Regis Catholici obſequium, ac Urbis beneficium: & ut turbas componeret nimium deſudavit; ut ex earumdem tumultuationum hiſtoria Antonini Colluraſi, aliorumque patet. Idcoque in grati animi ſignificationem literas à Catholico Rege ſcriptas accepit, quibus Petri obſequium ſibi gratum laudavit: Ordinis Alcantaræ inſignia obtinuit, & centuriæ militum Hiſpanorum Dux electus eſt; etſi ipſe vir non Hiſpanus, ſed Siculus eſſet: eamque Centuriam proprio ſumptu Petrus conflavit. Uxorem duxit Oriettam Siracuſam, & Corſettam, Petri Corſetti (de quo in hoc tomo *pag.* 135.) neptis. In quibusdam rerum fluctuationibus, ob calumnias ab æmulis, ſibi invidentibus forſan excitatis, Siciliam reliquit, ac primùm Venetias trajecit, mox in Galliam ſe contulit, ibique à Magno Ludovico XIV. Rege Caſtrorum Mareſchallus conſtitutus eſt, ut bellicam virtutem, quâ munitus apprimè erat, detegeret. Adversâ valetudine

Digitized by Google

ne preſſus, in Italiam remeavit, ac Venetias repetiit. Exinde cùm rebus ſuis medelam afferre deſperaſſet, in Peruanam regionem navigaturus, Portugalliæ regnum perluſtravit, ibique pedem fixit; ac cognitâ ejus animi fortitudine, Caſtrorum Præfectus, Major pugnæ Inſtructor, & ſummus armamentariæ rei Adminiſter delectus eſt. Reſalutatâ iterum Italiâ, in bello inter Galliæ Regem, & Genuenſes exorto, Catholici Regis permiſſu, à Genuenſibus ſummâ auctoritate Caſtris præficitur. Demum Romam devenit, ibique magnam ſui æſtimationem expertus eſt; præſertim apud Catholici Regis Oratores, ac apud Alexandrum VII. & Clementem IX. Sum. Pont. Cùm Meſſanenſis defectio bellum in Sicilia excitaſſet anno 1674. à Ferdinando Joachim Faxardo de Requeſens Marchione de los Velez, Neapolitani Regni Moderatote, accerſitus eſt, ut cum eo conſultationem inſtitueret de defendendi Siciliæ Regnum ratione, cujus ideam ſibi tranſmiſerat Petrus: at mors omnia diſſolvit; vir etenim bellicâ gloriâ clarus obiit Romæ anno 1677. Edidit Hiſpanâ linguâ

Los Exerçitios Militares. Romæ typis Bernabò 1670. in 8.

Hoc opus Eques Maniſcalcus in Italicam linguam vertit, hoc titulo inſcriptum: *Penſieri Militari*: aliuſque Gallicum fecit.

Para el Rey Nueſtro Señor Memorial de D. Pedro Opezinga y Tagliavia. Ibidem apud eumdem 1670. in 8.

PETRUS PARISIUS Drepanitanus, Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor celebris, ab egregia doctrina laudatus. Peſtem in arce Gulectæ in Africa anno 1570. curavit, ſub ejusdem arcis Præfecto Alphonſo Piementellio. Sæviente etiam peſte anno 1575. Panormo nimiùm profuit; nam contra morbi graſſantis vires Urbem eximiâ propugnavit doctrinâ. Ideoque præter ampliſſima dona à Panormitano Senatu, in grati animi argumentum ſibi collata, nobilis Civis Panormitanus conſtitutus eſt, ex privilegio dato Panormi 19. Novembris 1575. Melitam ab Henrico Guſmano Comite Olivarenſi Siciliæ Prorege miſſus anno 1593. eamdem etiam Inſulam à contagioſa lue liberavit: idcirco multis affectus eſt muneribus ab Hugone Laubeinz Verdala, Magno Hieroſolymitani Ordinis Magiſtro; qui duos etiam Petri filios, ejuſdem equeſtris Ordinis inſigniis cohoneſtavit. In Siciliam revocatus ab eodem Prorege, à Martino Garzes, Verdalæ in eodem Magiſterii munere ſuffecto, iterum Melitam accerſitus, eamdem inſulam uſque ad annum 1603. inhabitavit; cùm quadraginta annis medicam facultatem magnâ nominis famâ exercuiſſet, ut ipſemet ait in addictionibus ad librum *de Peſte cap. 4. pag.* 100, at paulò poſt Panormi deceſſiſſe ſuſpicor. Petrum laudant Jo: Philippus Ingarſia *de Peſte par.* 2. *cap.* 11. *pag.* 245. Leonardus Orlandinus *in deſcrip. Drepani pag.* 51. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 556. Franciſcus Valcaſſar *in orat. funebri pro Antonio Criſpo pag.* 5. Vincentius Nobilis *in Theſauro de Virgine Drepanitana cap.* 23. *pag.* 784. & Fabius Paulinus *in Tucid. de peſte Athenienſium.* Edidit Italicè

Avvertimenti ſopra la Peſte, e Febre peſtifera, con la ſomma dello loro principali cagioni. Panormi apud Joannem Ant. de Franciſcis 1593. in 4.

Aggiunta agli Avvertimenti ſopra la Peſte. Ibidem apud eumdem 1603. in 4.

Brieve Diſcorſo ſopra il medicamento di Vino, & Oglio per guarire ogni ſorte di ferita. Ibidem apud eumdem 1603. in 4.

Scripſit alia *de Rebus Medicis*. Franciſcus Valcaſſar *loc. cit.* ait, quòd Petri lucubrationes à Doctoribus Ultramontanis in aphoriſmos digeſtæ, in magno pretio habentur, ac laudantur.

PETRUS PATAVINUS Auguſtanus, Ordinis Prædicatorum, natus anno 1603. patre Sebaſtiano Patavino Medico Doctore, anno ætatis ſuæ 15. in Prædicatorum Ordine Deo ſe dicavit, in Cœnobio Catanenſi S. Mariæ de Grandis, ubi ſolemnia emiſit vota. Emenſis ſtudiorum ſpatiis Lectoris munere inſignitus eſt. Cùm verò verbi Divini prædicationem ſuſcepiſſet, per annos 33. eo munere functus, tum in Quadrageſimali curriculo, tum Adventus tempore conciones habuit, non ſine bonorum approbatione, animarumque fructu: ideoque Concionatoris Generalis titulo inſignitus eſt. Patrium Auguſtæ, & Neti Cœnobium rexit Prioris munere. A morum innocentia, regularis diſciplinæ obſervantia, ac zelo ſummè laudatus, venerationem ſibi conciliavit. Tandem à Gallis occupata Auguſta anno 1675. ad Leontinum Cœnobium receſſit, ubi annum agens 73. in Domino ſanctè quievit anno 1676. Ipſum laudat Franciſcus Vita *in hiſt. Auguſtæ pag.* 35. Hiſpanos hos libros in Italicam linguam vertit, nempè:

Quinta Parte dell'Hiſtoria di S. Domenico, e del ſuo Ordine de' Predicatori di D. Fr. Gio: Lopez Veſcovo di Monopoli tradotta dallo Spagnuolo in Italiano. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1652. in fol.

La Dottrina Criſtiana compoſta dal P. M. Fr. Gio: di San Tomaſo dell'Ordine de' Frati Predicatori, tradotta dallo Spagnuolo nell'Italiano. Velitriis per Carolum Bilancionem 1653. in 12.

Avvertimenti per aggiutare à ben morire dello ſteſſo P. Gio. di S. Tomaſo, tradotti dallo Spagnuolo nell'Italiano. Ibidem apud eumdem 1653. in 12.

PETRUS PATERNIONIUS Panormitanus, origine Catanenſis, Ordinis Clericorum Regularium, Panormi natus 22. Septembris 1638. Ordinis ſui inſtitutum amplexus eſt, ac ſolemnia emiſit vota Panormi 14. Septembris 1659. Vir ſanè ſæverioribus diſciplinis excultiſſimus: emenſis etenim ſtudiorum ſpatiis per

annos

Digitized by Google

annos multos ſumma cum laude Rhetoricam, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam ſodales ſuos docuit: Theologiam etiam in publica Meſſanenſium Academia tradidit. Apud ſuos honoribus inſignitus effulſit; Præpoſiti enim munere domum Panormitanam rexit; ac Siciliæ Viſitatorem egit. D. Ferdinandus Bazan Archiepiſcopus Panormitanus inter Examinatores, ac Theologos ſuos adſcripſit. Per aliquot annos in Eccleſia S. Joſephi Panormi per anni ambitum ſingulis feſtis diebus ſermones doctrinâ, & eruditione refertiſſimos habuit, non ſine ſapientum plauſu. Cùm vir doctiſſimus morum gravitate, prudentiâ, aliiſque animi dotibus ſui venerationem excitaſſet, in moleſtiſſimum incidit morbum, & adauctâ inter dolores mirificè patientiâ, diem clauſit extremum Panormi 23. Novembris 1706. Edidit Italicè

La Dea Feſta Panegirico detto nelle pompe funebri del R. Monſignor D. Giuſeppe Boccadifuoco Clerico Regolare, Abbate di S. Pietro, e Paulo d'Itala, e Veſcovo eletto di Mazzara. Panormi apud Petrum Coppolam 1685. in 4.

Divæ Roſaliæ Feſtum Panormi celebratum anno 1691. inventione, ac inſcriptionibus ornavit, quas habes in opuſculo, cui titulus:

I Trionfi del Tebro ſuperati da quelli dell'Oreto nella Solennità dell'anno 1691. conſagrata alle Glorie di S. Roſalia V. Palermitana. Ibid. apud Carolum Adamum 1691. in 4.

Prælo paraverat nonnulla opera Theologica, aliaque cultiori literaturâ expolita.

PETRUS PAULUS CORSUS Meſſanenſis Sacerdos, ſcientiarum ſtudia amplexus, graviores Philoſophiæ, & Theologiæ facultates didicit in Cœnobio Meſſanenſi S. Dominici Ordinis Prædicatorum, ac doctrinâ ornatiſſimus pietatem ſemper coluit, quam virtutum exemplo maximè illuſtravit: ideoque in omnium oculis veneratione dignus vivit. Ut aliorum profectum promoveret omne adhibuit ſtudium, ut Virgines nonnullæ periclitantes, in Conſervatorio Meſſanæ novitèr excitato, ſub titulo S. Mariæ de Literis, ad rectam vivendi rationem dirigerentur; in quarum cura diu occupatus, animi ſui fervorem ampliſſimè detexit: magnos etenim labores, in earumdem tuitione pertulit; ac ſumptus haud exiguos profudit; adeout ſuam familiam penè depauperaverit, ut in calamitoſiſſimis hiſce temporis anguſtiis operis hujus ſanctimoniam ſuſtentaret, ſolidaretque. Vivit Meſſanæ vir eximius, & ad pietatem fovendam has edidit opellas, vel ſuppreſſo nomine, vel ſub nomine Mariani Geſuardi:

Jacula Mariani Amoris Pſalterii Virginalis in honorem Immaculatæ Deiparæ. Meſſanæ typis Vincentii Amici 1698. in 12.

Fragmenta Virginei affectus in SS. Nominis Mariæ Virginis honorem. Ibidem apud eumdem 1698. in 12.

Laudes Marianæ, quæ à Meſſanenſibus in honorem Sacræ Epiſtolæ B. Virginis Genitricis Dei Mariæ eorum Perpetuæ Protectricis recitantur. Ibidem apud eumdem 1702. in 12. Italicè

Sfogo d'Amoroſe Salutazioni, con le quali un cuore veramente innamorato della Gran Signora Vergine, e Madre Maria, li ſuoi puriſſimi, e ſantiſſimi membri ſaluta, adora, e venera; e conſette divotiſſime Petizioni, in memoria delle ſue ſette principali Feſtività, implora'il ſuo ſpeciale aggiuto, e aſſiſtenza. Ibidem apud Coſtam 1705. in 24.

Scuola di S. Amore aperta dalla Gran Vergine Madre dell'Humanato Verbo Maria nella Grotta di Betlemme. Ibidem apud eumdem 1701. in 12.

Norma di Perfezione data dalla Gran Signora Vergine, e Madre di Dio Maria nella ſua ammirabile Preſentazione. Ibidem 1700. in 12.

Ricordi amorevoli laſciati dal a Gran Signora Maria alli ſuoi veri Servi nell'ultimo della ſua SS. Vita. Ibidem 1699. in 16.

Alla Bella Betlemme, invito alli veri Servi di Maria deſideroſi ſervirla nell'ultimo meſe della ſua ſacrata Gravidanza. Ibidem apud Coſtam 1705. in 16.

Horologio d'Amore, dalli tocchi del quale in ogn'hora ne viene ferito il cuore del vero Innamorato di Maria Noſtra Signora. Ibidem apud eumdem 1706. in 16.

PETRUS PAULUS MORRETTA Calathajeronenſis, patritio genere ortus, Mautanæ Baro, & Juris utriuſque Doctor. Senatoris, ac Ducis munere patriam gubernavit; ibique pluries Judicem egit. A Philippo IV. Catholico Rege literas obtinuit 27. Septembris 1648. ad Theodorum Trivultium S.R.E. Cardinalem, & Siciliæ Moderatorem, ut Magnæ Regiæ Curiæ Judex deligeretur, ſi aliqua illius Tribunalis Sedes vacare contigerit: quod ex ejuſdem Petri opere *de Calatagirono pag*. 27. 30. & 58. patet. Ad nonnulla pertractanda negotia à Siciliæ Proregibus pluries delegatus eſt; & in Principatu Buteræ Judex conſtitutus. Publicum Patriæ bonum promovere ſtuduit, & doctrinâ, & eruditione clarus in Patria deceſſit anno 1673. Edidit

Reſponſum pro Urbe Calatagironis, ejuſque Civibus contra D. Vincentium Calaſcibetta, & Carolum Inguardiola Dominos Regiarum Secretiarum Civitatis Platiæ. Neapoli apud Ægidium Longum 1646. in fol.

De Calatagirono Urbe Gratiſſima Brevem Notitiam. Venetiis ex typographia Jacobi Hertz 1663. in 4.

Hæc alia ſcripſit, ac m. ſs. reliquit, quæ apud hæredes ſervantur; nempè:

Ad Conſuetudines Calatajeronenſes Tom. I. & II.

Reſponſa Legalia Tom. I. & II.

De Poteſtate eorum, quibus demandata eſt adminiſtratio rerum Univarſitatis Tom. I.

Ad defenſionem Syndicandorum Tom. I.

Addictiones ad Conſilia diverſorum Siculorum Tom. I. & II.

Compendium Privilegiorum, & Conſuetudinum Urbis Calatajeronis.

PETRUS PAULUS PISANUS Meſſanenſis, Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor eximius, Comes Palatinus, magnâ doctrinæ opinione vixit. Claruit magni Meſſanenſis Noſocomii Medicus: pluries fuit Patriæ ſuæ Archiater; in Meſſanenſi Lycæo primarius Practicæ Medicinæ Profeſſor: & in Medicorum Meſſanenſiũ Collegio pluries etiam Prioris munere præfuit. A Roderico de Mendoza Infantatus Duce, Siciliæ Prorege, Panormum acceritus eſt, ut ipſius ægritudinem curaret. Non inglorius effulſit circa annum 1654. Edidit ſuppreſſo nomine:

Antidotarium Speciale Sacræ Domus Magni Hoſpitalis Nobilis Urbis Meſſanæ ſub titulo S. Mariæ Pietatis, Venetiis ex Officina Juntarum 1646. in 4.

PETRUS PAULUS PLATANIA Acenſis, patricio genere ortus: politioribus literis excultus, poetica ſtudia ſummè dilexit, edidit que Italicè

Il Trionfo di S. Pietro Apoſtolo nella Cattedra d'Antiochia, Opera Eroica, Neapoli apud Michaelem Monachum 1680. in 12.

PETRUS PAULUS SCICOLONUS Alicatenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, natus 12. Januarii 1656. eruditione, ac doctrinâ excultus vivit. Edidit Italicè ſub anagrammatico nomine:

L'Ibide d'Ovidio eſpoſto con ordine in lingua Italiana dall'anagrammatico Licateſe Polidoro Spinola, e Collone, con tutte quelle iſtorie, e favole, che in quello ſi contengono. Panormi typis Joſephi Gramignani 1699. in 8.

PETRUS PAVONUS Catanenſis Poeta, vernaculâ linguâ non ſine laude carmina concinnavit: haud exiguam promeruit laudem in argutiis, ac facetiis lepidiſſimè exponendis, & in carminibus inopinatè, promptèq; mirâ facilitate emittendis; ut ait Nicolaus Villanus *in diſcurſu de ludrica Poeſi*, quam ſub Academici Aldeani nomine edidit, *pag.* 74. Floruit anno 1570. Ipſum laudant Coſmas Nepita *in proœm. ad 1. lib. Conſuetud.* Catanæ Joann. Bap. de Groſſis *in Decac. Catan. to. 2. cord. 9. pag.* 152. & Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par. 1. pag.* 279. Edidit Siculâ linguâ

Vita di S. Agata V. e M. in rima Siciliana. Meſſanæ apud Franciſcum, & Jo: Philippum Spiram 1570. in 8.

Canzoni Siciliane. In libro: *Muſe Siciliane par. 1.* Panormi apud Buam, & Portamnovã 1645. in 12. & apud Joſephũ Biſignium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burleſche. Extant in par. 3. earumdem Muſarum. Panormi apud Biſagnium 1651. in 12.

PETRUS PETROLUS Siculus incertæ patriæ; Juriſconſultus celebris, & æquè doctiſſimus: Regius fuit Conſiliarius, ac Magnæ Regiæ Curiæ Judex. De eo Lucius Marineus *in epiſt. lib. 5. ad Cataldum Pariſium*, ex quo circa annum 1490. claruiſſe colligimus, ac Catanæ jura civilia docuiſſe non ſine laude. Scripſit:

Ad Bullam Apoſtolicam Nicolai V. & Reg. Pragmaticam Alphonſi de Cenſibus Annotationes. Apud Petrum de Gregorio de Cenſibus. Panormi apud Jo. Ant. de Franciſcis 1609. in 4. & iterum apud Franciſcum Ciottum 1622. in fol.

Addictiones ſuper Ritu Regni Siciliæ. Extant in Commentariis ſuper Ritu collectis à Marcello Converſano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

PETRUS PIPIS Netinus Bonfalæ Baro, natus 28. Martii 1477. Juriſprudentiæ operam dedit, & Doctoris laureâ donatus eſt Ferrariæ anno 1510. Muſarum etiam ſtudia cum laude coluit, quo præclarum ſui nomen excitavit. Obiit Neti 1542. Hujuſce meminere Vincentius Littara *de reb. Netinis p.* 166. & Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. p.* 227. Edidit

De Peſte opus carmine elegiaco.

Bellum Divinum, ſive de Ætnæ incendio anni 1537. editum ann. 1577. ex Carrera *in bibl. Catan. p. 1. pag.* 502. *Aliaq;* ex cit. Auctoribus.

PETRUS DE PLATEA Erycinus, natus 26. Aprilis 1606. Philoſophiæ, & Medicinæ addictus, doctoris laureâ donatus eſt: etſi exigua doctrinâ imbutus; attamen empiricis experimentis celeberrimus fuit. Panormi aliquando vixit, & cùm parùm proficeret, Romam ſe contulit, ubi majorem ætatis ſuæ partem, uſque ad extremam vitæ lineam, vixit: ibi in Columnenſium Procerum Domo honorificè exceptus, ab hujus familiæ Dynaſtis ſingularem benevolentiæ vim expertus eſt. A chimica, ſpargirica, & chirurgicis experimentis clariſſimus, egregiam promeruit laudem; chimicis etenim medicamentis, ac reconditis magnæ virtutis pharmacis, innumeros ægrotos ab incurabilibus morbis vexatos, ad ſanitatem mirabilitèr revocavit, & ſummum ſibi nomen comparavit. At licèt ingentes divitias cumulare facili negotio potuiſſet, attamen à pecuniarum ſiti alienus, medicamina ſua omnibus liberalitèr concedebat: pauperes verò ſingularibus charitatis officiis proſequebatur. Hinc à Principibus viris pauca ſolummodò accipiebat, è quibus erogatis in proprios uſus parciſſimè neceſſariis, reliqua conſanguineis pauperibus in patria degentibus mittebat. Ex aliquorum opinione Philoſophicum lapidem adinveniſſe prædicant. Aliquando in nonnullis Italiæ Civitatibus, & in Gallia vixit magno honore complexus; ſed Romam rediit, ubi cùm uſque ad ſenectutem cælibem vitam traduxiſſet, tandem in eorumdem Columnenſium Domo deceſſit an. 1678. menſe Sept. & tum Romæ, tum in Sicilia ejus fama adhuc floret. Ipſum laudat Silvius Boc-

conus

Digitized by Google

conus *in Muſeo Plantar. pag.* 11. *&* *in Muſeo Phyſic. pag.* 64. 69. 126. *&* 197. qui aliqua ipſius arcana medica protulit. Edidit Italicè *Breve, & utile diſcorſo di Chirurgia diviſo in ſei trattati*. Romæ apud Dominicum Maneltum 1650. in 4. excuſus eſt in fine libri, cui titulus: *Il Chirurgo trattato di Tarduccio Salvi da Macerata*.

Petri recondita pharmaca per multorum manus vagantur, non ſine magnâ languentium utilitate.

PETRUS RANZANUS nobilis Panormitanus Ordinis Prædicatorum, vir tum humanis, diviniſque literis, tum honoribus clariſſimus. Henrico patre natus, adoleſcens Neapolim miſsus eſt, ut optimis diſciplinis operam daret; ibique in arte Rhetorica magiſtrum habuit Thomam Pontanum, ut ipſemet Ranzanus prodit *in ſuorum annal. tom.* 8. *lib.* 41. *Thomas Pontanus*, ait, *per idem tempus in eadem Urbe publico conductus ſalario, in magna frequentia magnoperè omnium favore Rhetoricam docuit: à quo biennio ipſe inſtitutus ſum*. In Prædicatorum familiam aggregatus Panormi, ac gravioribus ſtudiis admotus in omnium ſcientiarum genere doctiſsimi viri laudes obtinuit. Sacram Theologiam accepit à Baptiſta Fabriacenſe viro doctiſsimo, de quo Altamuranus *in Biblioth. Ord. Præd. pag.* 211. & Andreas Rovetta *in Biblioth. Prov. Lombardiæ Ord. Præd. pag.* 86. aliique apud ipſum. Eo duce ſummam aſsequutus doctrinam, Magiſtri laureâ inſignitus, inter præſtantiſsimos Theologos longè, latèque refulſit. Mathematicas etiam diſciplinas excoluit. Elegantiſsimo ingenio exornatus amœniores literas eâ amplexus eſt felicitate, ut Orator diſsertiſſimus, Poeta egregius, & Hiſtoricus nulli ſecundus emicuerit. Ideoque celeberrimi ejuſdem nominis famâ compulſus Ferdinandus I. Aragonius, Siciliæ Rex, Petrum Neapolim accerſivit; à quo Alphonſus ipſius primogenitus filius optimis literis, moribuſque Petro traditur imbuendus. At nedum Alphonſum, qui in regiam dignitatem patri ſucceſsit, verùm etiam & Joannem, alium Ferdinandi filium, mox S. R. E. Cardinalem, Petrus ingenuis diſciplinis inſtruere ſummoperè ſtuduit. Cùm autem undique innotuiſset ejus doctrinæ gloria, virtutum, ac morum ſanctimoniâ illuſtrata, nonnullis fuit honoribus cumulatus. Panormitanum Cœnobium S. Dominici rexit Prioris munere. Siculæ Provinciæ præfuit anno 1457. A Pio II. Pont. Max. anno 1462. Apoſtolicæ Sedis Nuntius ad bellum contra Turcas excitandum electus eſt. Tribunalis S. Officii Siciliæ Inquiſitor renunciatus, catholicæ ſidei zelum non impigrè patefecit: Inſtante Ferdinando Rege à Siſto IV. Pontifice ad Epiſcopalem Luceriæ Sedem in Apulia evectus eſt 27. Octobris 1478. Ipſe verò Ferdinandus, cui Petri doctrina, ac prudentia ſemper gratiſſima fuit, Ranzanum Oratorem ſum in Galliam primùm, inde in Pannoniam ad Mathiam Corvinum Hungariæ Regem miſit, apud quem triennio commoratus, ſapientiſsimi, & æquè vigilantiſsimi Oratoris partes inſigniter explevit: eoque tempore librum de Rebus Hungaricis ſcripſit, quem eidem Matthiæ obtulit. Defuncto Matthia anno 1490. Petrus egregia Regis facinora, præſertim bellicam ejus virtutem, in ejus funeribus, apud Albam-Regalem perſolutis, luculenta oratione laudavit. In Italiam regreſſus ad Eccleſiam ſuam regendam rediit; quam eximii paſtoris vigilantiâ gubernavit. Epiſcopalem etenim dignitatem vitæ integritate, virtutum exemplis, multiſque in Eccleſiæ ſuæ beneficium patratis, mirificè illuſtravit. Clericorum mores ad religioſiſsimæ diſciplinæ leges compoſuit. Sacrâ ſupellectili Cathedralem Eccleſiam ditavit; additis etiam organis, & nonnullis ædificiis regiâ munificentiâ extructis. Ob amorem, quem ſemper erga Ordinis ſui inſtitutum fovit, ex Sedis Apoſtolicæ facultate, apud Clerum divini Officii recitationem, miſsarumque celebrationem juxta ritum Ordinis Prædicatorum introduxit. Demum Eccleſiâ, magnâ cum laude prudentèr, ſanctèque moderatâ, anno 1492. ſenio confectus in Domino quievit: ejuſque mortem nedum Lucerini Cives, verùm etiam & Neapolitani, Siculique Regni indigenæ ingemuere. Sepultus jacet in Eccleſia Cathedrali Luceriæ ante ſacelli majoris gradus. De Ranzano ampliſsima habes elogia apud Thomam Fazellum *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 8. *pag.* 191. Leandrum Albertum *in deſcrip. Italiæ*, ubi de Luceria *pag. mihi* 248. *&* *de Inſulis*, ubi de Panormo, *pag.* 46. *&* *de viris Illuſtr. Ord. Prædic. lib.* 3. *pag.* 125. Vincentium Mariam Fontanam *in Theatro Dominic. par.* 1. *cap.* 5. *tit.* 348. *pag.* 220. *&* *par.* 2. *cap.* 6. *tit.* 4. *pag.* 495. *&* *in Monument. Dominic. par.* 3. *cap.* 7. *pag.* 372. *&* *cap.* 10. *pag.* 383. Ambroſium Altamuranum *in Biblioth. Domin. pag.* 214. *&* 525. Poſsevinum *in appar. ſacro tom.* 3. *pag.* 64. à quo *in Biblioth. lib.* 16. *ſect.* 5. *cap.* 30. *pag.* 436. ex typographi errore, Petrus Randanus vocatur: Ughellum *in Italia ſacra tom.* 8. *pag.* 462. Lopes *in hiſt. Domin. par.* 5. *lib.* 2. *cap.* 60. Petrum Ricordatum *in hiſt. monaſt. pag.* 447. Haubertum Miræum *in Auctario ad Biblioth. Eccleſ. cap.* 513. *pag.* 278. Michaelem Pium *de Viris Illuſtr. Ord. S. Domin. par.* 2. *lib.* 3. *pag.* 80. *&* *in Progenie S. Domin. lib.* 1. *pag.* 114. Antonium Senenſem *in Biblioth. Ord. Præd. &* *in chron. pag.* 239. Seraphinum Razzum *de Viris Illuſtr. Domin. pag.* 87. *&* 325. Lucium Marineum *in epiſt. lib.* 5. Petrum Angelum Speram *de nobil. Profeſs. Grammaticæ lib.* 3. *pag.* 171. Gerardum Joannem Voſſium *de hiſtor. latinis lib.* 3. *cap.* 6. *pag.* 567. Thomam Coſtum *in hiſt. Neapol. pag.* 248. Octavium Beltranum *in deſcrip. Regni Neap. pag.* 311. Joannem Bap. Pacichellum *in Regno Neapol, par.* 3. *pag.* 106.

Nicolaum Toppium *in Biblioth. Neapolit. pag.* 249. qui perperam, contra omnium Scriptorum mentem, Neapolitanis adſcribit: Hoſmannum *in lexic. tom. 2. p.* 138. Morerium *in diction. tom. 2. pag.* 950. Robertum Gerium *in append. ad par. 2. hiſtor. liter. Gulielmi Cave pag.* 315. Franc. Baronium *de majeſt. Panor. lib. 3. cap. 6. pag.* 123. Marianum Valguarneram *in antiq. Panor. pag.* 447. Petrum Carreram *in hiſt. Catanæ vol. 2. pag.* 293. *&* 370. qui ex errore Sacri Palatii Magiſtrum vocat: Joannem Mariã Bertinum *in Roſa Virginea SS. Inquiſit. contempl. 2. quæſt.* 10. *pag.* 384. Joannem Michaelem Cavalerium *in Pinacotheca Pontificum &c. Ord. Prædic. tom. 1. Chronol. 1. cent. 3. n.* 309. *pag.* 303. Auguſtinum Inveges *in Panor. antiq. pag.* 9. Vincentium Auriam *in hiſt. chronol. Proregum Siciliæ pag.* 228. alioſque. Scripſit Ranzanus

Epitome Rerum Hungaricarum, cum Appendice edita á Joanne Sambuco. Viennæ Auſtriæ 1558. in fol. Extat & in opere, cui titulus: *Rerum Hungaricarum Scriptores varii Tom.* 1. Francofurti apud Hæredes Andreæ Wecheli 1600. in fol.

Vitam S. Vincentii Valentini cognomento Ferrerii, profeſſione Dominicani, ſanctitate, doctrinâ, miraculiſque clariſſimi. Extat apud Laurentium Surium in Vitis SS. Aprilis. Coloniæ Agrippinæ ſumptibus Joannis Kreps, & Hermanni Mylii 1618. in fol. apud Aloyſium Lippomanum tom. 2. Sanctorum *pag.* 60. & in Actis SS. Aprilis editis à Daniele Papebrochio, & Godefrido Henſchenio. Antuerpiæ typis Michaelis Cnobii 1675. in fol. *à pag.* 482. & ab hac vita multi, qui S. Vincentii geſta edidere, penè omnia hauſerunt. Hanc etiam Vitam carminibus ſcripſit Ranzanus, ut Lucius Marineus tradit *lib.* 5. *de Rebus Hiſpaniæ*, apud Hiſpaniam Illuſtratam *tom. 1. pag.* 332.

Officium S. Vincentii Ferrerii: teſte Alberto *in deſcrip. Siciliæ pag.* 46. quod Martiali Auribello Ordinis Prædicatorum Generali inſcripſit: ideoque primæ literæ hymni primi ad Veſperas cujuslibet ſtrophæ acroſticè Martialis nomen reddunt. A Ranzano hoc officium conditum etiam tradit Razzus *in hiſt. Vir. Illuſtr. pag.* 88. ex nonnullorum ſententia. At Lopes *in hiſt. Ord. S. Dominici par. 5. lib. 1. cap. 22. pag.* 112. & Altamuranus *in Biblioth. Domin. pag.* 196. ab eodem Martiali confectum putant. Sed Martialis nomen hos in errorem traxiſse facilè potuit.

De Origine, Antiquitate, Primordiis, & Progreſſu felicis Urbis Panormi. m. s. Auctoris authographum ſervatur Panormi in Bibliotheca Vincentii la Farina Marchionis Madoniæ, olim Aloyſii patris, ut teſtatur Auguſtinus Inveges *in Panor. antiq. pag.* 82. *& in apparatu ad Annales Siculos cap. 3. n. 7. pag.* 63. Aliud opuſculi hujus exemplar extat in Bibliotheca Monaſterii S. Martini de Scalis Congregationis Caſſinenſis juxta Panormum, ut habemus ex P. D. Petro Antonio Tornamira *in reſponſ. ad petitiones circa Vitam S. Roſaliæ pag.* 19. Aliud aſservabat etiam Vincentius Auria Panormitanus m. s. in 4. tum latinè, tum etiam Italicè ab eodem Ranzano ſcriptum. Citatur verò à Mariano Valguarnera *in antiq. Panor. pag.* 447. *&* 489. Fazello *de reb. Sicul. dec. 1. lib. 8. pag.* 164. Inveges *in Panor. antiq.* ſæpiſsimè, Roccho Pirro *in not. Eccl. Panor. pag.* 55. Vincentio Auria *in Chronol. Proregum Sicil. pag.* 228. *&* 229. aliiſque, qui nonnulla hujuſce operis fragmenta edidere.

Annales omnium temporum. Opus ſanè egregium, & eruditiſsimum. m.s. in octo permagna volumina diſtributum in fol. Continet LXI. libros, non VI. ut ait Gerius cit. qui omnium Nationum, ac temporum Hiſtorias complectuntur. Ex his nonnulli multa excerpſere, quibus ſuas locupletarunt hiſtorias, teſte Bertino citato, poſt Leandrum Albertum *in Italia pag.* 248. qui multùm ex horum lectione ſe profeciſse fatetur. Horum Annalium tomi ſervantur in Bibliotheca Cœnobii Panormitani S. Dominici, quos pluriès vidi, & evolvi. Ipſos ex noſtris citant Inveges *in Panor. Sacr. pag.* 613. Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico par. 1. lib. 1. cap. 14. pag.* 53. & alii: Ex exteris Joannes Antonius Summontius *in hiſt. Neapolis par. 1. lib. 1. pag.* 292. & alibi, Leander Albertus *in Italia* pluries, & Octavius Beltranus *in deſcrip. Regni Neapol. pag.* 35. Hic animadvertendum, longè à vero aberraſse Fazellum; is enim tradit *loc. cit. pag.* 191. quòd Ranzanus opus hoc Annalium morte præventus non complevit; nam ex ipſius operis perluſtratione apertiſsimè patet, Ranzanum hiſtoriam ſuam ad umbilicum perduxiſse: tomus etenim primus ab origine mundi exorſus eſt, & per alios ſubſequentes tomos hiſtoriam, continuatâ annorum ſerie, deducit uſque ad annum 1448. quo octavum tomum concludit. Scripſit etiam Ranzanus

Orationes. Ex Geſnero *in Biblioth. pag.* 682. Poſsevino *tom. 3. appar. pag.* 64. & Gerio *cit.* quas m. ss. in ſua Bibliotheca aſservabat Joannes Sambucus.

Scientias ſpeculativas, & Practicas, Geographiam, atque Hiſtoriam in quatuor volumina collectas. Ex Alberto *cit. in Inſulis pag.* 46. Razzo, & Altamurano cit. Hos libros doctè, ac graphicè ſcriptos Panormi ſe vidiſse teſtatur Albertus. Ejus Geographiam citat Cæſar Ripa *in Iconologia pag. mihi* 284. ubi de Imagine Calabriæ.

De laudibus Lucerinæ Civitatis. Ex Alberto, Altamurano, & Pacichello.

Vitam S. Barbaræ V. & M. teſte Hyacintho Montalto in hiſtoria Sicula Ordinis Prædicatorum m. s.

Triumphum carmine elegiaco ad Antonium Panor-

Digitized by Google

Panormitam. Ex eodem Panormita *in ſuis epiſtolis*, editis cum epiſtolis Ferdinandi Regis, & aliorum apud Vicum Æquenſem *pag.* 354. ubi eumdem Petrum laudat: & ex *tom.* 8. *Annal:* ipſius Ranzani *lib.* 41. ibique Poematis hujus carmina exhibet nonnulla: poeticâ enim gloriâ claruit Ranzanus: ideoq; inter ipſius Annales aliquot invenies Elegias, multaque ejus carmina, ut etiam in libro de origine Panormi: horum pauca habemus apud Pirrum *in not. Eccl. Panor. pag.* 55. & Vincentium Littaram *de rebus Netinis pag.* 34.

PETRUS RIACA Meſſanenſis, non infimæ notæ Poeta, & Meſſanenſis Officinæ Academicus. Claruit anno 1670. Edidit Italicè

Rime, In libro: *Duello delle Muſe degli Accademici della Fucina. Trattenimento* III. e IV. Neapoli apud Andream Colichiam 1670. & 1671. in 4.

PETRUS RIZZARUS Catanenſis, Patritio genere exortus, Juriſconſultus doctrinâ celebris, Regiuſque Conſiliarius. Obiit Panormi 11. Auguſti 1580. & in Eccleſia S. Mariæ Angelorum Minorum Obſervantium ſepultus eſt. Hujus meminere Rocchus Pirrus *in notit. Eccleſ. Catan. pag.* 94. & Joannes Bapt. de Groſsis *in Decac. Catan. tom.* 2. *cord.* 9. *pag.* 149. Scripſit

Ad Bullam Nicolai V. & Reg. Pragmaticam Alphonſi de Cenſibus Annotationes. Extant in libro Petri de Gregorio *de Cenſibus*. Panormi typis Joannis Antonii de Franciſcis 1609. in 4. & iterum ibidem apud Franciſcum Ciottum 1622. in fol.

Addictiones ſuper Ritu Regni Siciliæ. Habentur *in Commentariis ſuper Ritu* collectis à Marcello Converſano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Juris Reſponſa. m. ſs. ex de Groſsis *cit.*

PETRUS ROSA Thermitanus Sacerdos, natus 28. Septembris 1648. adoleſcens in Panormitano Clericorum Seminario exceptus eſt, ubi nedum humanas, verùm etiam graviores diſciplinas accepit, ac Sacræ Theologiæ laureâ donatus eſt. Inde Medicæ facultati operam dedit, & Doctoris inſigniis cohoneſtatus, doctrinâ egregiè inſtructus effulſit. Thermis SS. Inquiſitionis Siculæ Commiſsarium egit. Deceſsit in patria circa annum 1702. Edidit librum inſcriptum:

Stibium propugnatum. Scheda apolgetica. Panormi typis Petri de Iſola 1679. in 12.

Prælo paraverat

Medicinam aphoriſticam.

Italicè

La Baſilla Opera Tragica.

PETRUS SALERNUS Panormitanus Societatis Jeſu, natus ex Philippo Salerno, anno 1598. ſpretis mundi blandimentis, ad quæ paternæ divitiæ, nimiùm affluentes, Petrum advocabant, Societatem amplexus an. 1613. tribus fratribus, ac duabus ſororibus exemplum præbuit, ut declinatis ſæculi lenociniis, regularibus ordinibus nomen darent. Nec ab incœpto vitæ genere revocare valuerunt patris ſuaſiones, nec vitæ periculum: cum enim in ipſo tyrocinio ex quodam lapſu in vitæ diſcrimen incidiſset, Genitori impensè roganti, ut ad paternam domum rediret, ut ex matris, famulorumque diligentia commodiùs fractam valetudinem inſtauraret; reſpondit, malle ſe in Societate ſtatim excedere, quàm in paternis ædibus vitam producere. Matris etiam blanditias rejecit, & preces, cùm defuncto patre ejus conſtantiam tentavit, ut paternam domum repeteret, omnium divitiarum futurus hæres: reſpondit enim, hæc omnia altiùs perpendiſse antequam Religionis inſtitutum amplecteretur. Decurſis ſumma cum laude ſtudiorum ſpatiis, ob egregiam ingenii indolem, gravioribus ſcientiis cumulatiſsimus effulſit; quibus eruditionem, ac linguæ Græcè, & Arabicæ peritiam adjunxit. Scholaſticam Philoſophiam quinquennio, totidem Ethicam, quinquennio etiam Theologiam Scholaſticam, ac novennio Moralem cum plauſu docuit. Honoribus cohoneſtatus, in Panormitano Collegio Studiis præfuit. Bis eumdem Collegium Rectoris munere gubernavit; ac Undecimæ Congregationi Generali Romæ interfuit, à Siculæ Provinciæ comitiis electus. In Sanctæ Inquiſitionis Siculæ Concilio Cenſorem, & Conſultorem egit; & Examinator Synodalis in Panormitana Diœceſi fuit. Panormi ob ſingularem doctrinæ ſplendorem, & egregiæ prudentiæ dotes, magnæ fuit auctoritatis, ac omnium æſtimationem ſibi conciliavit; ideoque celeberrimum nomen adeptus eſt. Ad ipſum veluti ad delphicum tripodem conſilii cauſâ confugiebant nedum primariæ nobilitatis Proceres, verùm etiam & Siciliæ Præſules, ac Proreges. Divitiis, hæreditario jure acceptis, Collegium Panormitanum ædificiorum magnificentiâ illuſtravit, cui annua nonnulla aureorum millia addixit. In pauperes præſertim nobiles profuſus, paupertatis religioſæ leges, non ſine omnium admiratione, adamuſsim obſervare ſtuduit; tota enim cubiculi ſuppellex, demptis libris ad ſtudia neceſsariis, papyracea fuit Imago: ex divitiis verò Collegio donatis, nec teruncium in ſui commodum expendit. Per annos duodecim unum ad ſcribendum adhibuit calamum; at quia pluries temperatum ita decurtaverat, ut vix poſset inter indicem, & pollicem coaptari, ne novum adhiberet, virgulam arundineam quoquo modo eidem inſeruit, & ad ſcribendum reddidit aptum. Ab itinere feſſus numquam curru vehi paſſus eſt, etſi precibus urgeretur. Et ut omnia paucis concludam, regularis obſervantiæ exemplum in omnium oculis claruit. Tandem ob diuturnos labores enervatus, imminentis mortis nuncium à medicis accepit, quibus ex corde gratias egit; SS. Euchariſtiam, ac extremam unctionem petiit: quibus exceptis,

piiſ-

Digitized by Google

piiſſimè deceſſit in Panormitano Collegio 22. Maji 1666. Poſt mortem ſeſe ſpectabilem bis fecit Franciſco la Roſa Societatis Jeſu, per quem P. Vincentium Florentiam Provinciæ Procuratorem monuit, ut caſulam P. Aloyſii la Nuſæ decentiorem in locum reponeret. Hujuſce laudes habes apud Sotuellũ *in Biblioth. Soc. Jeſu p.* 697. Auguſtinum Invegium *in Panor. Sacr. pag.* 208. Rocchum Pirrum *in Sicil. Sacr. l.* 4. *de Abbatiis p.* 204. Joannem de Cardenas *in Criſi Theolog. ad prop. damn. diſs.* 25. *cap.* 7. *n.* 66. & Antonium Ignatium Mancuſum *in vita S. Roſaliæ p.* 18. 97. 179. Edidit ſuppreſſo nomine.

Digreſſioni tre Iſtoriche aggiunte alla Vita di S. Roſalia ſcritta dal P. Giordano Caſcini della Cõp. di Gieſù. Quod opus ipſe edidit Panormi apud Cyrillos 1651. in fol.

Vitas SS. Siculorum ex antiquis Græcis, latiniſque monumentis collectas à P. Octavio Caetano Soc. Jeſu perfecit, multiſque additis notis illuſtravit, & evulgavit in duobus Tomis. Panormi apud eoſdem 1657. in fol. huic operi Vitam S. Roſaliæ, ab ipſo ſcriptam inſeruit.

Extat in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu.

Compendium operis P. Petri Poſſini de Controverſiis ſuper auxiliis Divinæ Gratiæ m. s.

PETRUS SANMARTINUS Motycenſis, Philoſophiæ, & Medicinæ Doctor, ob egregiam doctrinam, quâ cumulatus effulſit, nedum in patria ſui venerationem excitavit, verùm etiam & per Italiam celebris fuit. Doctrinæ ſuæ vires anno 1626. in Motycenſi Comitatu patefecit, ubi peſtifera lues adhuc graſſabatur; ad ipſam enim profligandam, coram magiſtratu Theriacam condidit, cujus vires Italia experta eſt ſaluberrimas. Hunc laudat Placidus Caraſa *in Motuca Illuſtr. pag.* 100. qui edidiſſe teſtatur

Opuſcula.

PETRUS SANTERAMUS Meſſanenſis, vir humanioribus literis excultus, quas Panormi docuit circa annum 1480. unà cum Lucio Marineo Siculo celeberrimo, cui amicitiæ vinculis adſtrictus fuit. In Hiſpaniam progreſſus, eaſdem literas docuit cum laudato Marineo, præſertim in Salmaticenſi Academia. Morum integritate ornatus claruit anno 1490. Ipſius meminit Nicolaus Antonius *in Biblioth. Hiſpana par.* 2. *pag.* 370. Marineus *in epiſt. lib.* 5. ad Cataldum Pariſium, & *lib.* 20. *de Reg. Hiſpan. pag.* 489. ubi ſcripſiſſe ait:

De Granatenſi Bello à Regibus Catholicis geſto, opus Hiſtoricum elegans, & facundum.

PETRUS SARNUS Panormitanus, Tertii Ordinis S. Franciſci, vir tum à literis, tum à vitæ inculpatæ exemplis clarus. Romanum Cœnobium SS. Coſmæ, & Damiani Prioris munere rexit, & Deſinitorem Generalem Ordinis ſui egit. Nonnullas verò dignitates ultrò oblatas rejecit; humilitate enim eminuit. In Deiparam ſingulare ſtudium fovit, cujus officium de Immaculata ejuſdem Conceptione ſingulis hebdomadæ Sabbatis recitabat. Dies, nocteſque integras in choro vivebat, oratione, diviniſque laudibus perſolvendis addictus. Eccleſiam S. Mariæ de Miſericordia Panormi ſacrâ ſupellectili locupletavit; ubi tandem, prædicto mortis die, ſanctè deceſsit 26. Martii anno 1624. Hujus meminit Franc. Bordonus *in Chronol. Tertii Ord. S. Franc. cap.* 38. *p.* 565. & *Chronicon m. s. Provinciæ Siculæ Tertii Ordinis S. Franciſci p.* 15. *n.* 157. Edidit Italicè

Giardino ſpirituale per conforto degli Agonizzanti. Panormi apud Jo. Ant. de Franciſcis 1619. in 12. apud Decium Cyrillum 1623. in 12. & iterum apud Franciſcum Trullum 1613. in 12.

Brieve Trattato per conforto degli Afflitti condennati al morire. Ibid. apud Decium Cyrillum 1623. in 12.

PETRUS SCOTUS Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſsimus, & Sacræ Inquiſitionis Siculæ Conſultor: vir prudentiâ clarus, & in rebus agendis eximius. Cùm meritò in Ordinis Comitiis Tauromenii coactis, Siciliæ Provincialis electus eſſet; antequam gubernii exordium poneret, à calculi doloribus conſternatus, deceſſit Panormi in Cœnobio S. Citæ circa annum 1680. Typis tradidit Italicè

Compendioſa Relazione della Vita ammirabile della B. Spoſa di Criſto Roſa di S. Maria Domenicana. Panormi apud Boſſium 1668. in 12.

PETRUS SICULUS, ita dictus quia in Sicilia ortus; vir genere clarus, doctiſsimus, ac celeberrimus. Ut Saracenorum tyrannidem in Sicilia incrudeſcentem declinaret, in Orientem fugit anno 830. ex Octavio Caetano *in animad. ad tom.* 2. *SS. Siculor. pag.* 18. ibi diuturnam protraxit moram; & ob eximiam doctrinam Baſilio Imper. ejuſq; filiis Conſtantino, & Leoni gratiſsimus fuit. Apud ipſos permagna valuit auctoritate, qui & nonnullis beneficiis Petrum exornarunt. Ab ipſis Legatus miſſus Timbricam Armeniæ Urbem anno 870. ut captivos Chriſti fideles permutaret; ibiq; novimeſtre ſpatium exegit, ac demandatam ſibi provinciam feliciter abſoluit. Cúm autem plenam hæreſis Manichæorum cognitionem accepiſſet, hujus hiſtoriam ſcripſit; erroreſq; doctè impugnavit. De eo Baronius *tom.* 10. *annal. an.* 870. *n.* 66. hujus etiam meminit *to.* 8. *an.* 653. *n.* 14. At *tom.* 9. *ann.* 722. *n.* 1. *anno* 810. *n.* 4. & *an.* 685. *n.* 2. Lucam Siculum vocat. De eo etiam Caetanus cit. *pag.* 18. *et* 27. Poſſevinus *in appar. Sacr. tom.* 3. *pag.* 69. at *tom.* 2. *p.* 354. ſub Lucæ Siculi nomine; diverſum enim Lucam Siculum à Petro Siculo ex Baronii errore putavit: ſed ut oculatiſsimus Gerardus Jo. Voſſius *de hiſt. Græcis lib.* 4. *cap.* 19. *p.* 490. Caſmirus Oudin *in ſupplemento ad Bellarminum de Script. Eccleſiaſticis p.* 261. & Nicolaus Antonius *in Biblioth.*

Digitized by Google

bliotb. Hiſpana Vet. to. 1. *lib.* 5. *c.* 7. *n.* 395. animadvertunt, idem eſt. Vide etiam Joannem Bollandum *in Actis SS. Januarii tom.* 2. *die* 25. *Jan. p.* 1125. Haubertum Miræũ *in auctar. bibliotb. Eccl. cap.* 256. *p.* 230. Matthæum Raderum *in obſervat. ad hiſt. Petri Siculi*, qui in dubium revocat ſitne ille, quem Joannes Carapolates in ſuæ hiſtoriæ exordio, Siculum Magiſtrum vocet: & Petrum Siculum intelligendum ſuſpicatur. At Caetanus cit. *p.* 18. putat de Michaele Glyca hiſtorico Siculo accipi debere, quòd ex utriuſque hiſtoriæ fine planè colligitur. Voſsius vero cit. *in addict. pag.* 542. dubitans an hic Magiſter Siculus Carapolati, & Cedreno *in exordiis hiſt.* memoratus, ſit Michael Glycas, Petrus Siculus, an Joannes Siculus, veriſimiliùs putat, de Joanne Siculo intelligi: at *lib.* 4. *cap.* 21. *p.* 499. de Joanne Siculo hiſtorico ſcribens, ait: Philippum Labbæum *in delineatione apparatus ad hiſt. Bizantinam p.* 44. alibi nodum hunc diſſoluturum promiſiſſe. Vide etiam Franciſcum Scorſum *in epiſt. ad Lectorem homil. Theoph. Ceramæi*, Philippum Labbæum *in SS. Patrum &c. Bibliotheca Chronol. p.* 106. Guilelmum Cave *in Scrip. Eccleſ. hiſt. liter. an.* 870. *p.* 392. Lud. Morerium *in dict. tom.* 2. *p.* 857. & L. Ellies Du-Pin *in Bibliotb. Auct. Eccleſ. tom.* 7. *cap.* 17. *pag.* 194. Scripſit Petrus Siculus *Hiſtoriam de Vana, & Stolida Manichæorum hæreſi*, quam m. s. Græcè aſſervabat Vaticana Bibliotheca (Bavarica ait Voſsius cit.) hujus fragmenta quædam latinitate donata à Jacobo Sirmundo Soc. Jeſu edidit Baronius *tom.* 8. 9. & 10. locis cit. & alibi: inde à Sirmundo Roma hæc hiſtoria ad Marcum Velſerũ miſsa tunc Auguſtæ Vindelicorũ, & ab iſto ad Matthæum Raderum tranſmiſſa eſt, ut latinam faceret, ac typis daret; quod effecit, prodiitque Græcè, & Latinè notiſque illuſtrata, hoc titulo inſignita:

Petri Siculi Hiſtoria ex M. S. Codice Bibliotbecæ Vaticanæ Græcè, cum latina verſione edita per Matthæum Raderum è Soc. Jeſu. Ingolſtadii ex typographia Adami Sartorii 1604. in 4. inde Latinè tantùm *in tom.* 2. *Supplementi ad Bibliothecam Patrum*. Pariſiis apud Ægidium Morellum 1639. in fol. cum hac inſcriptione: *Petri Siculi Hiſtoria de Vana, & ſtolida Manichæorum Hæreſi Archiepiſcopo Bulgarorum nuncupata*. Et tandem in nova Bibliothecæ Patrum editione, Lugduni apud Aniſſonios 1677. in fol. extat *in tom.* 16. *p.* 753.

Poſſevinus *in Appar. tom.* 3. *pag.* 69. alterius operis Petri Siculi meminit; ait enim: *Petrus Siculus de Manichæis pulchrum, & elegantem librum Græcè conſcripſit, quem aliquoties Baron. Card.* 8. *&* 9. *tomo ann. citat, quem item ad ſe ab eodem Cardinali miſſum vertit noſter Matthæus Raderus, & Auguſtæ utrâque linguâ evulgavit. Idem quoque Græcè hiſtoriam ſcripſit, quam Græcè, & latinè à ſe verſam Matthæus ipſe Raderus Soc. Jeſu protulit in lucem ann.* 1604. *Ingolſtadii*. Ideoque præter hiſtoriam ſupra relatam aliud Petri Siculi opus de Manichæis vertiſſe, ac edidiſſe Raderum Auguſtæ opinatur Poſſevinus: ac in errorem lapſum puto Poſſevinum; numquam enim editum exiſtimant viri eruditi: nec Auctores allati de ipſius editione aliquid innuunt. Solummòdo hoc opus à Radero memoratur in epiſtola ad Lectorem, Hiſtoriæ præfixa; ubi ait, quòd Petrus Siculus in eadem hiſtoria aliam lucubrationem promittit; in qua ad ſex capita omnes Manichæorum errores reducit, eoſque impugnat: additque Jacobum Sirmundum ipſi dixiſse, in Vaticana Bibliotheca duo eorumdem errorum capita ſervari, à Petro doctiſsimè expugnata. Id ipſum tradit Du-Pin citatus.

PETRUS alter & ipſe SICULUS, ut ex oratione edita in S. Athanaſium patet, fuit Argivorum Epiſcopus in Peloponneſo. Octavius Caetanus *in animad. ad tom.* 2. *SS. Sicul. p.* 18. incertum eſſe, ait, an idem ſit iſte, & ſupra relatus Petrus Siculus, qui de Manichæorum hiſtoria ſcripſit; ſed leviter indicia, ut addit, hoc ſuadent; nempè idem nomen, eadem natio, idem tempus in quo floruere. At *p.* 27. in ſententiam, quòd diverſi fuerint, propendit. In ſupradictam ſuſpicionem incidit Franciſcus Blanditius Catanenſis Soc. Jeſu, apud Jo. Bollandum *in Actis SS. to.* 2. *Janu. die* 25. *p.* 1125. Sed eumdem eſſe abſolutè affirmant Petrus Carrera *in mem. Catanen. vol.* 2. *lib.* 1. *p.* 37. *& lib.* 2. *pag.* 351. & Jo. Bap. de Groſſis *in ſua Agatha cap.* 30. *p.* 238. 242. *& ſeq.* At ego cum Auguſtino Inveges *in Panor. Sacr. p.* 207. *&* 208. & Joſepho Bonafide Lucenſi in libro: *Palermo Patria di S. Agata par.* 1. *cap.* 17. *p.* 129. *& in ſupplem. p.* 74. puto alium omnino eſſe: quòd hæ rationes ſuadent; primò, quia Petri Siculi liber, de erroribus Manichæorum, tum in editione Raderi, tum in Bibliotheca PP. titulum habet: *Petri Siculi Hiſtoria &c.* Oratio verò: *Petri Humillimi Argivorum Epiſcopi Epitaphium*, unde vides in hoc deficere verbum, *Siculi*: etſi extet apud Carreram, & Bollandum à Blanditio additũ, ut idem Bollandus fatetur *in actis SS. Febr. to.* 1. *p.* 611. *n.* 105. At nationis nomen ex ipſius orationis narratione deducitur, ut Caetanus cit. obſervat *pag.* 18. Secundò colligitur, quia qui de Petro Siculo ſupra relato ſcripſere, ut Baronius, Poſſevinus, Raderus, Miræus, Voſſius, Oudin, Cave, Labbæus, aliique numquam affirmarunt, Petrum Argivorum Epiſcopum fuiſse. Tertiò, quia utriuſque operis ſtylus longè diverſus. Quamvis autem Groſſus, ut allatis rationibus reſpondeat vanè deſudet, attamen Groſſo abundè reſpondit Bonafides *loc. cit.* Petrus igitur in Oriente vixit, literis, ac virtutibus clarus, & Argivorum Epiſcopus fuit. Tempus quo vixit incertum; etſi Caetanus cit. *p.* 18. primi Petri ſinchronum putet ſecundum. Hoc ſolummodo certum, quòd cùm in S. Athanaſium Methones Epiſcopum peroraſset, qui anno 885. deceſ-

ſit.

Digitized by Google

ſit, ex Caetano *cit. Id. 2. SS. Sicul. p.* 52. poſt annum 885. claruit, vel orationem in Athanaſii morte, vel in anniverſaria celebritate dixerit; quod incertum eſt. Scripſit Petrus orationem inſcriptam:

Petri Hamilimi Argivorum Epiſcopi Epitaphium in S. Athanaſium Methones Epiſcopum. Extat *in tom.* 2. *SS. Siculorum.* Octavii Caetani *p.* 52. *& ſeq.* ex codice m. s. Cœnobii S. Salvatoris apud Meſſanam. Quamvis autem Bollandus *in Actis SS. Febr. to.* 1. *p.* 611. *n.* 107. ſuſpicetur, Opus hoc forſan S. Petri Taumaturghi: at noſtro Petro adſcribit Caetanus *p.* 52. *& in animad. p.*18. *&* 19. aliique ex noſtris ſupra citatis, & ex eadem Petri oratione non obſcurè eruit Caetanus. Allatam verò à Bollando conjectationem futilem eſſe oſtendit Bonafides *cit. p.* 130. Extat etiam apud Petrū Carreram *vol.* 2. *Hiſt. Catanæ lib.* 1. *p.* 38. *& ſeq.* & apud Bollandum 31. *Januarii p.* 1125. hoc appoſito titulo. *De S. Athanaſio Epiſcopo Methonenſi in Peloponneſo Vita auctore Petro Siculo Argivor. Epiſc. interprete Franc. Blanditio Soc. Jeſu.* Quamvis autem hanc vitam verſam putet Bollandus à Blanditio, à quo accepit; attamen eadem eſt verſio ab Auguſtino Florito Soc. Jeſu edita, & à Caetano, & Carrera delata; à Blanditio expolita, & in aliquibus corrupta, ut advertit Petrus Salernus *in addict. ad animad. cit. Caetani p.* 19. quod conſideranti patet. Addo verſionem à Carrera allatam non eſſe Leonardi Patè, ut putat Groſsus *cit. p.* 239. Patè enim orationis fragmentum ſolummodo vertit, ubi de D. Agatha, ita enim intelligendus Carrera *p.* 355.

PETRUS SPETIALIS Panormitanus, equeſtri ordine natus, armis, literiſque clarus efſulſit. In haſtiludiis Panormi habitis anno 1629. inter alios equites lanceas ſtudioſè pertractavit, ut patet ex Relatione feſti editi Panormi an. 1630. *p.* 47. & Vincentio Auria in libro, cui titulus: *la Gioſtra p.*95. Anno 1630. Patriam Senatoris munere rexit. Literas egregiè coluit: Poeſim præſertim tum Etruſcam, tum Hiſpanam ſectatus, non ſine laude cecinit. Deceſsit Panormi 25. Martii 1648. Ipſum laudat Franciſcus Baronius *de Majeſt. Panor. lib.*3. ubi de familia Speciali. Edidit Hiſpanâ linguâ

Relaçion de la Octava, que à honra del Bienaventurado Pedro de Alcantara ſe celebrò de orden del Excellentiſſimo Duque de Alcala, en la Ciudad de Palermo, y en la nuova Ygleſia de S. Antonio de Padua, el año de 1633. Panormi apud Eraſmum de Simeone 1633. in 4.

La Salmace Tdilio de Geronimo Preti. Mediolani.

Extabant apud Chriſtophorum Brignonem Panormitanum, hæc alia Petri m. ſs. quæ ex Italica in Hiſpanam linguam traduxerat, nempè:

Seis Cançiones del Petrarcha.

La Francia conſolada Epitalamio del Marin.

El Baylete de las Muſas Epitalamio del dicho.

Tmio a las eſtrellas del dicho. Traducidos de Toſcano en Caſtellano lenguage.

Alia ſcripſit latinè, ac Italicè, quæ periere.

PETRUS SQUILLACIUS Catanenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor. Claruit anno 1669. edidit que Italicè

Progreſſi Portentoſi dell'Incendio di Mongibello. Catanæ apud Bonaventuram la Rocca 1669. in 8. & Meſsanæ typis Joſephi Biſagni 1669. in 8.

PETRUS TOGNOLETTUS Panormitanus, Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, vir doctrinâ conſpicuus, & à virtutibus, religioſo viro dignis, clarus. Philoſophiam, ac Theologiam ſodales ſuos docuit non ſine laude in Cœnobiis Panormi, Agrigenti, Thermarum, & Calataniſettæ, aliiſque præcipuis Siciliæ locis; & Lectoris Generalis munere inſignitus eſt. Nedum ſcholaſticis, verùm etiam moralibus ſtudiis egregiè excultus, ſui venerationem excitavit. Animarum zelo ſuccenſus concionatorem egit, ac Sacris Miſsionibus fuit inſigniter addictus. Magno animarum fructu divinum verbum diſseminavit in præcipuis Siciliæ verbibus tum in quadrageſimali curriculo, tum extra; permaximam ſui æſtimationem aſsequutus: inerat enim eximio viro ad revocandos perditos viros ad pœnitentiam magna eloquentiæ apoſtolicæ vis. A Franciſco Giſulfo Epiſcopo Agrigentino, & Petro Martinez Rubio Archiepiſcopo Panormitano ſæpius cum ampliſsima facultate ad eorumdē Diœceſes Miſsionarius deſtinatus eſt. Hinc evulgato ejus zeli fervore, à Sacra Congregatione de Propaganda Fide Leptim Magnam vulgò, *Tripoli di Barbaria*, Miſsionum Apoſtolicarum Præfectus miſsus eſt: ibique animarum lucro mirificè addictus, doctrinâ, prudentiâ, ac pietate Chriſtianorum labores lenivit, Sacramentorum adjumenta ad animarum ſolatium adminiſtravit, fideles à barbarico jugo duritèr oppreſsos levavit, ad patientiam confirmavit, lapſos ad pœnitentiam revocare ſtuduit, morumque ſuavitate indomitam barbarorum feritatem emollivit; & numquam labore fractus uberrimum fructum undique retulit. Ordinis Chronologus electus, ad ejuſdem ſplendorem propagandum, tum Obſervantium, tum Reformatorum hiſtorias condidit: & ut veritatis candorem erueret, magno labore Siciliam omnem ſedulò peragravit. Vernaculâ linguâ etiam carmina concinnavit. Cœnobia rexit nonnulla, ut Thermitanum, Panormitanum, Caſtriveteranum. In Panormitana Provincia Definitorem egit. Barenſem Provinciam Viſitatoris Generalis munere luſtravit: mox ad Cœnobium Thermitanum, cui præerat, regreſsus, ibi vivere deſiit anno 1680. Ipſum laudat Vincentius Auria *in hiſtor. Chriſti Domini in Cruce affixi Panormi p.* 42. Petrus Antonius Tornamira *in Reſponſ. ad petitiones pro vita D. Roſaliæ p.* 55. Seraphinus Panormitanus *in epiſt.*

Digitized by Google

epiſt. ad lect. par. 2. Paradiſi Seraphici. Typis tradidit:

Catalogum Beatorum, nec non Venerabilium Fratrum, ac Tertiariorum utriuſque ſexus famâ ſanctitatis illuſtrium, qui in Reformatione Sicula tamquam arbores fructiferæ cruore Seraphici P.N. S. Franciſci floruerunt. Panormi apud Petrum de Iſola 1660. in fol. expanſo.

Italicè

Vita, e Miracoli del Ven. Servo di Dio B. F. Benedetto da S. Fradello dell'Ordine de' Minori Oſſervanti Riformati della Provincia di Sicilia, detto communemente il Nero. Panormi apud Petrum de Iſola 1652. in 4. ex hac vita ſuam cōcinnavit Hiſpano idiomate Petrus Mataplana Canonicus Panormitanus.

Vita del Gran Servo di Dio Fr. Innocenzo da Chiuſa, detto communemente lo Scalzo di S. Anna, de' Minori Oſſervanti Riformati della Provincia di Sicilia del Val di Mazzara. Ibid. apud eumdem 1655. in 4. inde aucta prodiit Panormi apud Dominicum Anſelmum 1677. in 4. quam & in Hiſpanam linguam vertit Didacus Sotus Theologus Hiſpanus, ediditque Matriti apud Andream Garciam ab Eccleſia 1673. in 4.

Vita della Ven. Serva di Dio Suor Innocenza Rizzo, e Grimaldi da Trapani Vergine Tertiaria de' Minori Oſſer. Riſor. Ibid. apud Petrum de Iſola 1659. in 4.

Brieve Compendio della Vita di Suor Anna Maria Rizzo, e Grimaldi Vergine Tertiaria de' Min. Oſſer. Riſ. Ibid. apud eumdem 1659. in 4.

Vita, e ſanti coſtumi dell'humil Servo di Dio F. Serafino da Palermo dell'Illuſtre Famiglia Fardella Chierico Profeſſo de' Min. Oſſ. Riſ. della Provincia di Sicilia del Val di Mazzara. Ibid. apud Joſephum Biſagnium 1659. in 4.

Compendio, o Elogio della Vita, e Morte, ed alcuni Miracoli del B. F. Simone di Napoli da Calaſcibetta Fondatore de' Minori Oſſ. Riſ. di Sicilia. Ibid. apud Petrū de Iſola 1665. in fol. expanſo.

Elogio della Vita, Morte, e alcuni Miracoli del B. P. F. Cherubino Moſtaccio da S. Lucia Sacerdote de' Minori Oſſ. Riſ. di Sicilia. Ibid. apud Dominicum Anſelmum 1655. in fol. expanſo.

Paradiſo Serafico del fertiliſſimo Regno di Sicilia, o vero Chronica, nella quale ſi tratta dell' Origine della Riforma de' Minori Oſſervanti in queſto Regno, della Fondazione, e Riformazione de' Conventi, de' caſi notabili ſucceſſi, con la Vita, e Miracoli di tutti Beati, e Servi di Dio così Frati, come Terziarj dell'uno, e l'altro ſeſſo. Parte Prima. Panormi apud Dominicum Anſelmum 1667. in fol.

Paradiſo Serafico &c. Parte Seconda. Ibidem apud Thomam Romulum 1687. in fol. prodiit poſt Auctoris mortem.

Specchio terſiſſimo di Giovanetti ſtudenti: o vero vita del Ven. Servo di Dio Aleſſandro Berti, e Medici nobile Fiorentino. Ibidem apud Dominicum Anſelmum 1671. in 12. recuſa ſuppreſſo Auctoris nomine, in libro, cui titulus;

Mazzetto di Fiori, o vero Vita d'alcuni Congregati della B. Vergine in varj Collegj della Compagnia di Gieſù. Ibid. apud Romulum 1688. in 12.

L'Unica Fenice del noſtro ſecolo, o vero Idea d'un perfetto Giuriſta, nella quale ſi ſcorge la Vita ammirabile del Ven. Servo di Dio, e Dottore D. Girolamo Iveglia dell'Ingegnoſiſſima Città di Noto, Avvocato Fiſcale, e Giudice più volte della R. G. C. di queſto Fedeliſſimo Regno di Sicilia, Fratello de' Cordigeri de' Min. Oſſ. Riſ. Ibid. apud Dominicum Anſelmum 1671. in 12.

Prælo paraverat:

Sanctorum Epiſcoporum Eccleſiæ Agrigentinæ Vitarum perbreve Compendium m. s. in 4.

Italicè

Antica Miniera de' Santi nel Regno di Sicilia novamente ſcoverta, o vero Cronica dove ſi tratta dell'Origine della Regolare oſſervāza de' Frati Minori, con le Vite di tutti Beati, e Servi di Dio, che in quella fiorirono: diviſa in quattro libri. m. s. in fol. extat Panormi apud P. Seraphinum Manzellam Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci.

Vita, e Miracoli del Gran Predicatore Apoſtolico il B. F. Bartolomeo da Saluſtio Minore Oſſ. Riſ. m. s.

PETRUS TRIMARCHIUS Meſſanenſis, typis dedit Italicè

Vita di S. Euſtachio in ottava rima. Meſſanæ apud Viduam Blanci 1639. in 12.

PETRUS VELASCUS Cephalæditanus, Poeta Comicus. Floruit anno 1626. cujus meminit Vincentius Auria *in hiſt. Cephal. cap. 9. pag.* 70.

Edidit Italicè

La Lidia traveſtita Comedia. Meſſanæ apud Petrum Bream 1626. in 12. non 1640. ut tradit Leo Allatius *in Drammaturgia p. 706.* ubi ex typographi errore Petrus Valerius vocatur.

PETRUS VENEROSUS Panormitanus, ut ex ejus parentum fide accepi; ſed Piſis ex Comitibus Stridi oriundus. Dixi ex ejus Parentum fide Petrum Panormi exortum, qui hoc ſanctè teſtantur: inter hos præcipuè Honuphrius Mazzonus Panormitanus, ingenuus æquè, & eruditus, Sororis Petri vir, qui apud ſe cantionis Italicæ autographum ſervabat; editæ à F. Angelo Maurolico Meſſanenſe Ordinis Obſervantium S. Franciſci, cujus exordium eſt:

Pietro Cigno gentile
Nel gran Palermo nato.

Ideoque inter Panormitanos relatus eſt à Vincentio Auria Panormitano *in Theat. Literatorū Panor.* m. s. apud me. Perpàram Neapolitanis accenſitus à Nicolao Toppio *in Biblioth. Neapol. pag.* 250. A politioribus literis, eruditione, linguæ Hiſpanæ peritia, ac ingenii monumentis, verſu, proſâque concinnatis; tum in Sicilia, tum in Italia celebris vixit. Panormi, & Neapoli nonnullorum Procerum à ſecretis fuit, ac ingenii præſtantiam felici-

Digitized by Google

ter detexit. Cùm autem Ducis Salſæ, & Calabriæ Præſidis à ſecretis eſset in Civitate Ariani anno 1648. exorto populari illius regionis tumultu, & intromiſsâ ex proditione in Urbe militum copiâ, hi Civium cladem perpetrarunt, ac Præſidem, noſtrumq; Petrum interſecere: teſte Dominico Antonio Parrino *in tom. 2. Theatri Proregum Neapol. p. 416.* De eo etiam clariſs. Joannes Marius de Creſcimbenis *in Comment. hiſt. Poeſ. Vulgaris vol. 4. lib. 3. pag. 195.* Edidit Italicâ, & Hiſpanâ linguâ:

Lettere Italiane, e Spagnole. Neapoli apud Dominicum Maccaranum 1635. in 4. & iterum Neapoli apud Ægidium Longum 1652. in 4.

Sacra Ghirlanda di celeſti fiori. Venetiis apud Bertanos 1642. in 8.

In Epiſtolis Selectis editis Venetiis apud Joannem Mariam Turrinum 1644. extant nonnullæ noſtri Petri Epiſtolæ.

PETRUS VINCENTIUS PLATAMONIUS. v. Petrus Martyr Scandariatus *pag.* 150.

PETRUS VINCENTIUS TEDESCHIUS Troynenſis, Sacræ Theologiæ Doctor, vir Græcis, latiniſque literis egregiè excultus. Romæ non ſine æſtimatione vixit; & Troynæ Archipresbyter præerat anno 1617. Edidit ex Octavio Caetano *in animad. ad tom. 2. SS. Siculor. pag.* 59.

Vitam S. Silveſtri Troynenſis è Græco in latinum translatam.

PETRUS VINCIUS Nicoſienſis, Muſices peritiſsimus, Europam omnem, modulationibus ſuis undique reſonantibus, mirâ ſuavitate implevit: ideoque celeberrimum ſibi nomen comparavit. Præfuit Muſices Moderator Romæ, Bergami in Eccleſia S. Mariæ Majoris, & alibi. Deceſſit tandem in patria anno 1584. in cujus ſepulchro hæc inſculpſere carmina ejus Cives, ut ex fide dignis accepi.

Temporis Amphyon noſtri hac modo conditur (urna:
Hæc Petrum Vinci barbara ſaxa tenent.
Ille tamen lapides ſonitus dulcedine traxit:
Hunc trahit in cineres eſſerns iſte lapis.

At Benedictus à Paſſafiumine *de origine Eccleſ. Cephalæd. pag.* 81. Petrum in Eccleſia S. Nicolai ſepultum tradit, ejuſque ſepulchro hæc adjecta carmina:

Non opus eſt metro, cùm toto notus in Orbe,
Inclyta jam Vinci Muſica morte caret.

Innumera ſcripſit, ac edidit muſicis notis alligata; at ſolùm hæc vidi:

Motectorum, quæ quatuor vocibus decantantur librum Primum. Venetiis apud Hæredes Hieronymi Scotti 1578. in 4.

Italicè

Quattordeci Sonetti ſpirituali dell'Illuſtriſſima; & Eccel. D. Vittoria Colonna d'Avalos d'Aquino Marcheſa di Peſcara meſſi in canto da Pietro Vinci. Ibidem apud eosdem 1580. in 4.

Primo libro de' Madrigali a 5. voci. Ibidem apud eosdem 1589. in 4.

Secondo libro de' Madrigali a 5. voci. Ibidem apud Franciſcum Rapazzettum 1567. in 4. & apud Hæredes Hieronymi Scotti 1579. in 4.

Terzo libro de' Madrigali a 5. voci. Ibidem apud eosdem Hæredes 1579. in 4.

Quarto libro de' Madrigali a 5. voci. Ibidem apud eosdem 1583. in 4.

Quinto, Seſto, e Settimo libro de' Madrigali a 5. voci. Ibidem apud eoſdem 1584. in 4.

Libro Primo de' Madrigali a 3. voci. Ibidem apud eosdem 1582. in 4.

Secondo libro de' Madrigali a 4. voci. Ibidem apud eosdem 1583. in 4.

Libro Primo, e Secondo de' Mottetti, con alcuni Ricercari di Antonio il Verſo ſuo Diſcepolo. Ibidem apud eoſdem 1591. in 4.

Terzo libro de' Mottetti a 5. e 6. voci, con alcuni altri di Antonio il Verſo. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1588. in 4.

Primo, e Secondo libro de' Madrigali a 6. voci, con un Dialogo. Venetiis apud hæredes Hieronymi Scotti 1579. in 4.

PETRUS VITALIS Panormitanus, Muſas cum laude coluit; & ex Leone Allatio *in Drammaturgia ind. 6. pag.* 625. ſcripſit opus, adhuc ineditum, Italicis carminibus concinnatum, cui titulus:

Il Siciliano.

PETRUS VITALIS Panormitanus Sacerdos, vir literarum gloriâ clariſſimus. Natus 5. Dec. 1656. præſtantiſſimũ, & æquè vividiſſimũ aſſequutus ingenium, adoleſcẽs mitioribus ſtudiis, exinde gravioribus admotus, eò profecit, ut doctrinâ ornatiſſimus in Panormitano Collegio Societatis Jeſu Sacræ Theologiæ lauream adeptus ſit. Ne torperent ingenii vires, in ſcholaſticæ Theologiæ ſpatiis proprio marte progredi ulteriùs curavit, eamque morali facultate illuſtravit: ideoque inter doctiores eminuit. Cùm autem ad amœniores literas naturæ dotes adjeciſſet, in Oratorem, & Poetam numeris omnibus abſolutum evaſit. In Panormitana Reaccenſorum Academia ejus ingenii monumẽta, ſive proſâ, ſive verſu edita, ſemper cum Literatorum laude excepta: dilucido enim dicendi genere, grandiloquo, acuto, ingenii lumina ſemper effudit. In ea diù à ſecretis fuit; & inter Literatos viros primas obtinuit. Quoties è ſuggeſtu perorare contigit, toties bonorum plauſus promeruit. At ne deeſſent eximio viro exterorum laudes, cùm extra Siciliam profeciſſet, Petri ingenium, eruditionem, eloquentiam demirati ſunt viri literatiſſimi tum Romæ, tum Venetiis, & alibi: ideoque omnium venerationem ſibi obſtrinxit. Venetiis præſertim ubi novennio moram protraxit, egregii Literati famam optimo jure ſibi comparavit. Magnâ æſtimatione valuit apud viros doctrinæ, & eruditionis nomine celebres: ac apud Proceres nobilitate præſtantiſſimos. Ea in Urbe unà cum aliis eximiis literarum amatoribus Academi-

am

Digitized by Google

am Animoſorum fundavit: & Patavii in Academia, cui nomen *Ricovrati*, accenſitus, longè latèque inclaruit. Panormum rediens ad priſtinam omnium æſtimationem revocatus eſt: & anno 1705. à Secretis Panormitani Senatus conſtitutus, nunc muneris hujus partes egregiè proſequitur. Laudibus exornatur ab Honuphrio Fortino *de natura, & ſalubritate aëris Panormitani ſect. 4. n. 9. pag. 25.* Quæ currente calamo, ex oblata occaſione, edidit Italicè, hæc ſunt:

La Regia del Sole aperta alla Beneficenza di S. Roſalia Vergine Palermitana, nella Solennità dell' anno 1705. Panormi apud Dominicum Corteſium 1705. in 4.

Santa Roſalia Vergine Palermitana nel Paradiſo della Felicità, Fiume di Grazie diramato in più Fonti, con divota Magnificenza venerato nella ſolennità dell'anno 1706. Ibidem apud Antoninum Epirum 1706. in 4.

Il Tempio della Pace dedicato alle Glorie di S. Roſalia Vergine Palermitana Arbitra della Pace Cattolica per la Solennità dell'anno 1707. Ibidem apud eumdem 1707. in 4.

La Protezione Genetliaca di S. Roſalia Vergine Palermitana, Lucina Sacra nel Parto del Sereniſſimo Principe dell'Aſturie Luigi Carlo Filippo, Primogenito della S. R. M. C. celebrata con figure ſacre, e mitologiche nella Solennità dell' Anno 1708. Ibidem apud Auguſtinum Epirum, & Dominicum Corteſium 1708. in 4.

La Sacra Cerere in Campidoglio corteggiata dagli oſſequioſi Genj delle Città Siciliane, Solennità celebrata nell'anno 1709. *in onore, e rendimento di grazie alla Glorioſa Protettrice S. Roſalia Vergine Palermitana.* Ibidem apud eoſdem 1709. in 4.

La Galleria delle Donne Illuſtri del Vecchio, e Nuovo Teſtamento a confronto della Vita, e glorioſa Protezione di S. Roſalia Vergine Palermitana, aperta nel Duomo della Felice, e Fedeliſſima Città di Palermo per la Solennità dell'anno 1710. Ibidē apud eoſdem 1710. in 4.

La Nuova Lega de' Trionfi diſpoſta da S. Roſalia Vergine Palermitana a Gloria dell'invittiſſimo Monarca delle Spagne Filippo V. e publicata per la Solennità dell'Invenzione della Santa, che ſi celebra nell'anno 1711. Ibidem apud Antoninum Epirum 1711. in 4.

Dal Merito la Gloria, e dalla Gloria la Protezzione di S. Roſalia Vergine Palermitana, publicata nelle dimoſtrazioni feſtive ſù li 15. *Luglio dell'anno* 1712. *per la ſolenne memoria dell'Invenzione.* Ibidem apud Franciſcum Cichè, & Antoninum Epirum 1712. in 4.

Relatæ Divæ Roſaliæ feſtivitates, ſuppreſſo nomine editæ, nedum deſcripſit, verùm etiam adinvenit, diſpoſuit, & inſcriptionibus exornavit.

Le Simpatie dell'Allegrezza tra Palermo Capo del Regno di Sicilia, e la Caſtiglia Reggia Capitale della Cattolica Monarchia, manifeſtate nella preſente Relazione delle Maſſime Pompe feſtive de' Palermitani per la Vittoria ottenuta contro i Collegati sù le Campagne di Pribvega a 11. *Decembre* 1710. *con le forze del fedeliſſimo braccio de' Caſtigliani dalla Real Maeſtà di Filippo V. Monarca delle Spagne, e di Sicilia.* Panormi in Palatio Senatorio per Auguſtinum Epirum 1711. in fol.

La Maeſtà del Dolore nella Capitale del Regno di Sicilia sù l'Eſequie celebrate in Palermo nell' Ottobre del 1711. *al Sereniſſimo Ludovico Borbone Delfino di Francia dall'Illuſtriſſimo Senato Palermitano.* Ibidem apud Franciſcum Cichè 1711 in 4.

Multa etiam, poeticâ venâ dives, etruſco carmine ſcripſit: at ſolùm hos dialogos, mu-ficis notis concinendos vidi, ſuppreſſo nomine excuſos, nempè:

Le Gioje dell'Eternità nella morte di S. Roſalia. Dialogo. Drepani apud Bartholomæum de Franco in 8. ſine anno.

Il Sogno fortunato per le nozze coronate dal martirio della figurata Spoſa de' Cantici S. Caterina V. e M. col miſtico Salomone Gièsù Dialogo. Panormi apud Felicem Marinum 1703. in 4.

Lo Scudo d'Italia nella protezione del Glorioſo S. Filippo Neri Dialogo. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1703. in 4.

La Concordia di Pallade, e Nettunno nella Piaggia di Mare Dolce. Serenata. Ibidem apud Honuphrium Gramignanum 1707. in 4.

PHENESTUS MUSICA. v. Stephanus Amicus.

PHILADELPHUS MAURUS Leontinus Societatis Jeſu, in lucem editus 9. Januarii 1644. Societatis inſtitutum amplexus eſt 15. Octobris 1660. in qua quatuor ſolemnia emiſit vota 15. Auguſti 1678. Gravioribus diſciplinis inſtitutus, Eccleſiaſtem in multis Siciliæ Civitatibus egit in quadrageſimali curriculo; & non ſine laude Miſsionibus ſacris addictus, animi ardorem in promovenda animarum ſalute patefecit. Vice-Rectoris munere Collegio Calatajeronenſi præfuit: & modeſtiâ, & regulari obſervantiâ clarus vivit. Edidit Italicè

Iſtoria de' SS. Martiri Alfio, Filadelfo, e Cirino Fratelli, e lor Compagni; con eſſo d'altri Santi della Città di Lentini. Catanæ apud Paulum Biſagnium 1691. in 4.

Poeticâ venâ dictatus ſcripſit:

Hiſtoriam eorumdem Sanctorum latino carmine. m. s.

PHILADELPHUS MUGNOS Leontinus, eques habitus Chriſti Ordinis Portugalliæ, natus an. 1607. cùm literas delibaſſet, aliorum negotia procuravit Panormi, quam ab adoleſcentia incoluit: inde Juriſprudentiæ operam dedit, ac Doctoris laureâ donatus eſt. Amœniores literas, Muſaſque ſectatus, inter nonnullos Academicorum cœtus adſcriptus eſt; præſertim Panormi in Reaccenſorum Lycæo. In Nobilium Genealogiis pertexendis diuturno labore deſudavit: at ejus fides hac in ſcri-

Digitized by Google

ſcriptione viris emunctæ naris ſuſpecta eſt: Obiit tandem Panormi 28. Maji 1675. & in Eccleſia S. Franciſci Min. Conventualium ſepultus eſt. Edidit Italicè

Teatro Geneologico delle Famiglie Nobili, Titolate, Feudatarie, ed Antiche del Fideliſſimo Regno di Sicilia viventi, ed eſtinte. Parte Prima. Panormi apud Petrum Coppolam 1647. in fol.

Parte Seconda. Ibid. apud Dominicum Anſelmum 1655. in fol.

Parte Terza. Meſſanæ apud Jacobum Matthæum 1670. in fol.

Ragualgi hiſtorici del Veſpro Siciliano. Panormi apud Petrum Coppolam 1645. in 4. & iterum apud Dominicum Anſelmum 1669. in 4.

Il nuovo Laertio Parte Prima, dove ſi leggono le Vite de' Filoſofi, Poeti, Oratori, Leggiſti, Hiſtorici, & altre famoſe perſone. Ibid. apud Dominicum Anſelmum 1654. in 4. operis hujus judicium edidit oculatiſſimus vir Vincentius Auria in opuſculo, cui nomen: *La Verità Svelata*, in qua multa à veritate aliena ſcripſiſſe demoſtrat, & è proprio penu enata. De eo Monumenta Gallica Trevolciana an. 1702. *to.* II. *pag.* 186. & Acta Eruditorum Lipſiæ an. 1708. *pag.* 538.

Lico, e Liſſo Favola Boſcareccia. Romæ apud hæredes Ludovici Grignani 1650. in 8.

Aggitamento Accademico ſopra l'origine, e progreſſi della Lingua Latina. Ibid. apud eoſdem 1650. in 8.

Hiſtoria dell'Auguſtiſſima famiglia Colonna. Venetiis apud Turrinos 1658. in fol.

Diſcorſo laconico della famiglia Petrucci. Neapoli apud Novellum de Bonis 1670. in 4.

Albero Geonologico della famiglia Molli. Ibidem apud eumdem 1674. in 4.

Il Trionfo Leontino, o vero il meraviglioſo, & orrendo Martirio, e Morte delli glorioſi Martiri Alfio, Filadelfio, e Cirino. Panormi apud Antonium Martarellum 1640. in 4.

Proſerpina Rapita Idillio. Meſſanæ apud Jacobum Matthæum 1643. in 8.

Diſcorſo contro coloro, che dicono eſſerſi ritrovata un' arte nuova di compor Tragedie. Extat in tom. II. Tragœdiarum P. Hortenſii Scammaccæ. Panormi apud Petrum Coppolam 1645. in 12.

Teatro della nobiltà del Mondo, dove ſi leggono molte Famiglie Imperiali, Regie, & altre Titolate, e graduate di ſupremi ufficj, cariche, e dignità, e tutte l'altre Famiglie Nobili d'Europa, e d'Aſia, e d'Africa, che viſſero a noſtri tempi. Neapoli apud Novellum de Bonis 1680. in fol. Scripſit etiam

Annali del Regno di Sicilia con i Succeſſi di tempo in tempo, e d'anno in anno dal principio della ſua habitazione ſino all'anno 1649. Tomo Primo, e Secondo in fol. Tomi Primi nonnulla folia jam edita vidi in Bibliotheca Franciſci Marcheſii Canonici Panormitani, & U. J. D. Antonii Marcheſii fratris; ſed opus non abſolvit.

Scripſit demum hæc alia, quæ inedita reliquit, nempè:

Coſmografia di Sicilia.
Nobilitario d'Armi.
Vite de' Re di Sicilia.
Cronica della Città di Lentini.
Del Nuovo Laertio Parte Seconda.

Leggendario delle Vite de' SS. della Sicilia. m. s. in 4. cujus auctographum extat apud me.

PHILEMON Syracuſanus Poeta Comicus. Syracuſanus fuit teſte Suida *tom.* 2. *p.* 1052. quem ſequuntur Volaterranus *anthrop. l.* 18. *p.* 261. Franciſcus Patritius *in Poetic. dec. hiſtor. lib.* 1. *p.* 108. Fazellus *de rebus Siculis dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *p.* 101. Bonannus *in Syracuſa Illuſt. lib.* 2. *pag.* 276. aliique paſſim. Conſtantinus Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. p.* 20. & 21. tres Philemones admittit, quorum primus Syracuſanus fuit: ſecundus verò vel Syracuſanus, vel Athenienſis: Tertius hujus filius. At, ut Bonannus obſervat, forſan ſecundum Philemenem Syracuſanum, vel Athenienſem putavit, quia Athenæus *lib.* 11. *cap.* 5. *pag.* 469. Philemonis cujuſdam Athenienſis meminit. At Pomponius Gauricus *de lege poetica* tradit, Philemonem Athenienſem vocatum, quia inter Athenienſes ex privilegio ſcriptum: quod ex Franciſci Patritii auctoritate firmari poteſt; ait enim, Philemonem Syracuſis natum, Athenis vixiſſe. Obſervat Bonannus *cit.* quòd cùm duo extiterint Philemones Syracuſani (ex aliis verò tres) Comici Poetæ, horum geſta ambiguitate laborant; ac vix ſecerni poſſe fatetur, quæ uni, vel alteri competant: ideoque cum eadem dubitatione proferam, quæ & ipſe retulit, ſintne primo, vel ſecundo adſcribenda. Philemon Syracuſanus Damonis filius, teſte Suida cit. & Gyraldo *de Poetar. hiſtor. dial.* 7. *pag.* 288. comicæ poeſi addictus, ob admirandam ingenii fœcunditatem, ac præſtantiam, quibus munitus vixit, celeberrimum ſibi nomen comparavit. Tres Comœdia enumerat ætates, nempè Antiquam, Mediam, & Novam: ut antiquum Comœdiæ genus in Sicilia exortum, auctore Epicharmo Syracuſano, ita & novum, in Sicilia à Philemone adinventum eſt, ex Suida, Bonanno, & Auria *in Sicilia inventrice cap.* 10. §. 2. *pag.* 41. At Polydorus Virgilius *de rer. invent. lib.* 1. *cap.* 11. & Aſcenſius *in comm. Poet. Horatii*, Philemoni Menandrum addunt. Franciſcus Patritius *cit. pag.* 108. non Menandrum, ſed Philemonem novæ Comœdiæ inventorem fuiſſe tradit. Sanè Suidas, Gyraldus, Voſſius *de Poetis cap.* 8. *pag.* 58. Philemonem novæ Comœdiæ Poetam vocant. Julius Cæſar Scaliger *poeticæ lib.* 1. *cap.* 7. *p.* 31. ait, novam Comœdiam ex veteri exortam; cùm enim Ariſtophanes Cocalum fabulam ſcripſiſſet, hujus filius amuſſis, & regula fuit Menandro, & Philemoni ad novam Comœ-

Digitized by Google

Comœdiam comminiſcendam. Id ipſum innuit etiam Viperanus *Poeticæ lib.* 2. *cap.* 12. *pag.* 115. Ex Clemente Alexandrino *Strom. lib.* 6. & Jacobo Thomaſio *de plagio literario* §. 516. *pag.* 231. Philemon, immutatâ aliquantulum fabulâ prædicta Ariſtophanis, eamdem tranſtulit in Comœdiam ſuam, quam Hypololymeum, id eſt ſuppoſitum, inſcripſit. Etſi Apuleus *lib.* 3. *florid.* teſtetur, Philemonem mediæ Comœdiæ Scriptorem fuiſſe; attamen Bonannus *cit.* rectè perpendit, aliquam forſan Comœdiam ex medio genere concinnaſſe, mox novam adinveniſſe. Diomedes *lib.* 3. *Gramm.* tradit, Menandrum, & Philemonem veteris Comœdiæ acerbitatem mitigaſſe. Pluries in literaria concertatione Philemon Menandrum vicit, ex Apuleo *cit.* Gellio *in noct. Attic. lib.* 17. *cap.* 4. & Voſsio *de Poetis loc. cit.* At Velleus Paterculus *lib.* 1. *hiſtor.* ait, Menandrum Philemone præſtantionem exiſtimatum. Quintilianus *lib.* 10. *inſtit. cap.* 1. opinatur, Philemonem injuſtè Menandro prælatum; & ex communi ſententia ſecundum poſt Menandrum locum promeruiſſe. Demetrius verò Phalaræus *de elocut.* putavit Menandrum in multis liberum, & effrœnatum; ſed hoc vitio Philemonem caruiſſe. Ex Heinſio *in* 3. *idyll. Theocr.* & Panigarola *in comm. Demetrii par.* 109. *pag.* 640. apud Juſtum Fontaninum *in Aminta Defenſo cap.* 15. *pag.* 366. hoc erat inter Comœdias Menandri, & Philemonis diſcrimen, quòd illius Comœdiæ, ex partium disjunctione, neceſse erat, ut in theatro peragerentur, ut delectationem afferrent, ac perciperentur: hujus verò dum etiam legerentur voluptate afficiebant, ac intelligebantur. Gliceriæ meretricis amoribus irretitus vixit ex Athenæo; eamque carminibus ſuis celebravit. In quadam ejus Comœdia in Magam Regem ſtylum acuit amarulentum: at is timore incuſso ejusdem libertatem retundere curavit: Philemoni etenim ad Parætonium tempeſtate ejecto militem deſtinavit, qui nudo enſe ejus cervicem tantùm attingeret, & dimitteret: mox eidem talos, ac pilam miſit, tamquam puero mentis inopi; quòd & Plutarchus *in lib. de cohibenda ira*, & *de virtute morali*, & Gyraldus tradunt. De hujus Poetæ morte varia Scriptores. Lucianus *in Macrobiis*, Valerius Max. *lib.* 9. *cap.* 12. Suidas *cit.* Heſychius Mileſius *de iis, qui eruditionis famâ claruere*, aliique multi ſcribunt, ex nimio riſu periiſse: cùm enim Aſinum ficos ſibi paratos comedentem vidiſset, in cachinnos abiit: cùm autem famulus fruſtra accerſitus, expleto aſini epulo, tandem apparuiſset, juſsit ut aſello merum propinaret, jam enim comeſtionem expleverat: hinc reſumpto riſu, cachinnorum vi jugulatus deceſſit. Sed Ludovicus Morerius *in diction. to.* 2. *p.* 824. hunc ex nimio riſu mortuum alium à noſtro Poeta diverſum putat: quod non ſemel in aliis feciſse patet. Sanè Laertius *in vita Chryſippi*, hoc Chryſippo accidiſse ſcribit. Secundus Lancellottus in libro *farfalloni far.* 47. inter hiſtoricorum mèdacia hoc mortis genus enumerat. Suidas, quem ſequitur Goltzius, ex vehementi riſu obiiſse ait; ex aliis verò narrat, quod æſtuante bello inter Athenienſes, & Antigonum, Philemon cùm in Piræo eſſet, novem vidit virgines, quas Muſas putarunt, ex ejus ædibus excedentes: interroganti verò cur ipsū desererent, reſpondiſse: nefas ipſas ejus comœdias ulteriùs ab ipſo audiri. A ſomno excitatus puero viſum narravit, & abſolutâ comœdiâ, quam ſcribendam incœperat, in lectulo ſe compoſuit, ut ſomno indulgeret: ſed cùm diutiùs moras protraheret, ipſius familiares motâ culcitrâ mortuum conſpexere. Ita etiam Ælianus *de providentia* apud Gyraldum *cit. pag.* 289. & Patritius cit. Diverſa etiam narrat Apuleus *lib.* 3. *Florid.* ait enim, quòd cùm quamdam ejus fabulam novitèr editam in theatro recitaret, obortâ pluviâ, differre opus oportuit; at cùm poſtridie ut reliquam ejusdem partem audiret populus confluxiſſet, Philemon non apparebat: hinc diutiùs æquo expectantes, ut ipſum accerſirent nonnulli ſunt miſsi, qui ipſum in ſuo lectulo librum apertum præ manibus tenentem, & exanimem inſpexere; ideoque populo renunciarunt, jam Philemonem fictam comœdiam in theatro abſoluturum, domi veram fabulam conſummaſſe. Ita etiam Petrarcha *in Buccolicis verſibus* apud Gyraldum, & Volaterranus *cit.* Tandem Plutarchus *in opuſc. an ſeni gerenda ſit Respublica* tradit, in theatro mortuum, dum cum Alexio Comico contendebat. Obiit ex Luciano *cit.* anno ætatis ſuæ 97. vel ex Suida, Diodoro Siculo *lib.* 23. & Patritio *cit. pag.* 108. anno æt. 99. vel ex aliis apud Suidam 101. Alii verò cum Laſcare apud Maurolicum cit. *pag.* 20. Fazello *dec.* 1. *lib.* 4. *c.* 1. *p.* 101. Aretio *de ſitu Sicil. pag.* 17. Volaterrano *cit.* Goltzio, & Hofmanno, nonaginta annis vixiſse ſcribunt. Sed cùm hanc ætatem attigiſſet, omnium ſenſuum integritatem, corporis firmitatem, ac illeſam ſanitatem ſervavit, teſte Suida. Celebris vixit tempore Alexandri Magni circa olymp. 114. ex Voſſio *cit.* nempè annis 316. ante Chriſti adventum ex Bonanno *cit. p.* 280. Floruit verò ex Gyraldo *olymp.* 111. ex Joanne Bap. Ricciolio *in Chron. Ref. to.* 4. *ind.* 1. *p.* 181. ante Chriſti Domini adventum ann. 300. ac filium nomine Philemonem reliquit, ut infra. Joannes Pierius Valerianus *hieroglyph. lib.* 35: *cap.* 33. *p.* 364. & *lib.* 47. *cap.* 36. *p.* 509. ſe vidiſſe teſtatur Romæ apud Raphaelem Urbinatem, marmoream Philemonis ſtatuam validæ ſenectutis, qui manu librum complicatum tenebat, alteram verò ad mercedem operis accipiendam porrigebat. Scripſit Philemon Comœdias circiter Nonaginta ex Suida, Goltzio, Gyraldo, Patritio, aliiſque. Ex Diodoro *cit.* Nonagintaſeptem: ideoque erraſſe videmus Volaterranum *anthropol. l.* 18. *p.* 261.

Digitized by Google

p. 261. & Raviſium Textorem *in offic. tit. 6.* qui ſex Comœdias edidiſse ſcribunt. Harum viginti ex Patritio, citantur ab Athenæo, quarum nomina hic exhibeam, additis Athenæi locis, ac aliorum, qui nonnulla referunt harum comœdiarum fragmenta.

Ruſticus. Athen. *l.* 3. *c.* 6. *p.* 81.

Homicida. Ath. *l.* 14. *c.* 23. *p.* 663.

Renovata, ſive Reviviſcens. Ath. *l.* 6. *c.* 18. *pag.* 262.

Raptus. Ath. *l.* 14. *c.* 23. *p.* 663. & Julius Pollux *l.* 10. *c.* 24. *&* *lib.* 7. *c.* 9.

Babylonius. Ath. *l.* 13. *c.* 7. *p.* 595.

Delphi. Ath. *l.* 13. *c.* 3. *p.* 569.

Theſaurus. Ath. *l.* 9. *c.* 8. *p.* 385.

Medicus. Ath. *l.* 6. *c.* 4. *p.* 231.

Corinthia. Athen. *l.* 3. *c.* 35. *p.* 123. & Stobæus *ſer.* 254. *p.* 837.

Mœchus, ſeu Adulter. Ath. *l.* 4. *c.* 23. *p.* 175.

Tranſiens, ſive Juſculum. Ath. *l.* 4. *c.* 4. *pag.* 133. *&* *lib.* 12. *cap.* 3. *pag.* 516. *at l.* 8. *c.* 5. *p.* 340. Trasfugam vocat, ut Gesnerus.

Neæra. Ath. *l.* 13. *c.* 6. *p.* 590. et Gesner.

Irrepens. Ath. *l.* 4. *c.* 21. *p.* 170.

Mendica. Ath. *l.* 14. *c.* 23. *p.* 664.

Mendicus. Ath. *l.* 14. *c.* 13. *p.* 645.

Miles. Ath. *l.* 7. *c.* 10. *p.* 288.

Commorientes. Ath. *l.* 7. *c.* 16. *p.* 307.

Spectrum. Ath. *l.* 11. *c.* 9. *p.* 481. & Macrobius *Satur. lib.* 5. *cap.* 21.

Vidua. Ath. *l.* 11. *c.* 13. *p.* 497.

Siculus. Ath. *l.* 14. *c.* 22. *p.* 658. Stobæus *ſer.* 259. *p.* 851. & Geſnerus cit.

Aliarum Comœdiarum nomina habes apud Stobæum, & aliorum: en ipſa:

Palamedes. Stob. *ſer.* 51. *p.* 184.

Apollo. Stob. *ſer.* 211. *p.* 708. Geſnerus *in Bibl. p.* 683.

Enchiridion. Stob. *ſer.* 50. *p.* 179. & Geſner. cit.

Epidicazomenus, ſive Profeſſor legitimæ hæreditatis. Stob. *ſer.* 66. *p.* 249. ſive: *Ecdicazomenus ſer.* 92. *p.* 306. Exœcizomenus *ſer.* 174. *pag.* 600.

Hypobolimæus, ideſt ſuppoſitus. Stob. *ſer.* 223. *p.* 741. Clem. Alexandr. *ſtrom. l.* 6. *pag.* 193. & Jacobus Thomaſius *de palagio literario* §. 516. *p.* 231.

Sardius. Stob. *ſer.* 278. *p.* 896.

Trophon. Stob. *ſer.* 51. *p.* 184. ubi dubitat, an ſit Philemonis, vel Menandri.

Ephebus. Stob. *ſer.* 247. *p.* 810. & Stephanus Bizant. *de urbib. ver. Crommion pag.* mihi 388.

Pyrrhus. Stob. *ſer.* 172. *p.* 588.

Phileta. Stob. *ſer.* 211. *p.* 707.

Myſtides, ſive myſteriorum, & rerum ſacrarum peritus. Stob. *ſer.* 242. *p.* 792.

Thebanæ. Stob. *ſer.* 174. *p.* 598.

Alibi etiam pluries Philemonem citat Stobæus ſuppreſſo operum nomine.

Edidit etiam Comœdiam, cui titulus:

Mercator. Hanc imitatus eſt Plautus *in ſuo Mercatore*, ex Voſſio cit. & eodem Plauto; qui *in Trinummo* fatetur, ſe Philemonem imitatum, in Mercatore, & Theſauro: quòd etiam innuit Scaliger *in Poetica lib.* 1. *cap.* 7. *p.* 32. Nonnulla etiam aliarum Comœdiarum nomina collegit ex aliis Bonannus cit. nempè:

Parion, ſive qui exit ut dicat, vel tranſeat. Panegyris. Rhodia. Nuptiæ. Janitor. Pterygion, ſive Ala. De ea etiam Stephanus Byzant. *de urbib. ver. Athenæ pag.* 28. Harum etiam meminit Geſnerus *in Biblioth. Pancratiaſtes. Qui pedetentim procedit. Synephebi, ſive ætate æquales. Philoſophi. Euriſcus. Periſon, ſive æqualis.*

Tandem has ita inſcriptas adducit Bonannus, nempè: *Anacumenes, & Chera*: at ſub aliquo nomine ex ſupra relatis comprehendi dubitat. Extant aliquot Philemonis fragmenta apud Plutarchum *in opuſc. de cohibenda ira*, Laertium *in vita Cratis, & in vita Zenonis*, Diodorum Siculum *lib.* 12. *n.* 14. Juſtinum Martyrem *de Monarchia*; ut etiam apud Athenæum, & Stobæum, ut ſupra innui. In libro, cui titulus: *Comicorum Græcorum Sententiæ latinis verſibus ab Henrico Stephano redditæ, & annotationibus illuſtratæ.* 1569. in 24. nonnulla noſtri Philemonis extant; ut etiam in libro: *Sententiæ Inſignes Græcorum Quinquigintæ Comicorum, quorum operà integra non extant, latino idiomate collectæ Ignatii Albani operâ.* Brixiæ per Bartholomæum Fontanam 1612. in 12. & tandem in libro: *Excerpta ex Tragædiis, & Comœdiis Græcis tum quæ extant, tum quæ perierunt, emendata, & latinis verſibus reddita ab Hugone Grotio Græc. lat.* Pariſiis apud Nicolaum Buon 1626. in 4. excerpta extant ex quibusdam Philemonis Comœdiis, nempè: *ex Delphi lege: Quinquertione: Milite: Philoſophis: incertiſque Comœdiis.*

Statius Cæcilius Poeta Comicus in ſuis lucubrationibus nonnulla à Philemone excerpſit, ut notat Petrus Crinitus *de Poetis* in ejus vita. Ex Philemonis Comœdiis multa utilia deduci poſſe teſtatur Quintilianus *lib.* 10. *inſt. orat.*

PHILEMON Syracuſanus, Poeta Comicus, prædicti Philemonis filius; ideoque junior vocatur à Suida *tom.* 2. *pag.* 1052. Paterna veſtigia ſequutus Comœdias ſcripſit; ac celebris claruit circa olymp. 118. nempè ante Chriſti Domini natalem an. 304. ex Bonanno *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 280. Huic Philemoni aſcribit Fazellus *dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 101. quem ſequitur Goltzius *in Sicil. hiſtor. poſt. pag.* 90. quæ de longæva, ac integra ejus ætate; ac de novem puellarum ſomnio ſupra retuli. Ita etiam Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 21. qui annos 101. vixiſse, ac ſomnium memoratum filio narraſse tradit. Hujus etiam Philemonis meminit Matthæus Silvagius *de tribus Peregrinis cap.* 46. *pag.* 170. & Leander Albertus *in Inſulis pag.* 61. Scripſit ex Suida *cit.* Gyraldo *de Poet. hiſt. dial.* 7. *pag.* 289. Voſſio *de Poetis* cap.

Digitized by Google

cap. 8. *pag.* 58. Patritio *in Poetica dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 108. Geſnero *in Biblioth. pag.* 688. Volaterrano *in anthropol. lib.* 18. *pag.* 262. Hofmanno *in lex. tom.* 2. *pag.* 148. Morerio *in dict. tom.* 2. *pag.* 824. Bonanno *cit.* Laurentio Craſſo *de Poetis Græcis pag.* 230. aliiſque

Comœdias LIV.

At ſi Fazellus, & Laſcaris citati, Quatuor ſcripſiſſe tantùm Comœdias putant, hoc vel typographi errorem ſuſpicor, vel hunc cum Philemone Tertio confuſum credo, qui quatuor Comœdias ſcripſit, ut infra. Ex Philemonis hujus Comœdiis adhuc fragmenta duo ſervantur apud Athenæum *lib.* 7. *cap.* 11. *pag.* 291. & Joannem Stobæum *ſer.* 244. *p.* 803.

PHILEMON tertius Syracuſanus, Poeta & ipſe Comicus, quem Philemonis filium volunt Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 21. Fazellus *de reb. Sicul. dec.* 1. *l.* 4. *cap.* 1. *pag.* 101. Vincentius Littara *in Corrad. lib.* 3. *pag.* 152. Marius Arctius *de Situ Sicil. p.* 17. Goltzius *in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 90. & Rocchus Pirrus *in not. Eccleſ. Syrac. pag.* 211. Scripſit ex Laſcare, Fazello, & Pirro

Comœdias IV.

Bonannus *in Syrac. Illuſtr. pag.* 257. ait, non tres; ſed duos tantùm Philemones Syracuſanos extitiſse: ideoque tertium tanquam fictum à Siculorum Scriptorum catalogo expungit. At non levi ratione allati auctores permoti hunc tertium Philemonem admittunt. Quis verò ſit primi Philemonis filius, an hic, de quo agimus, an prædictus, divinare non audeo, cùm unum tantùm filium habuerit Philemon primus.

PHILINA Syracuſanus Poeta, ex Leandro Alberto *in Inſulis pag.* 61. *Carmina multa Doricâ linguâ* ſcripſit. Chriſtophorus Scannellus *in Chronica Siciliæ* Philinum vocat: Syracuſanum, & hiſtoricum putat. Bonannus verò *in Syrac. Illuſt. lib.* 2. *p.* 249. exiſtimat cum Philino hiſtorico Agrigentino confuſum, de quo infra. Quæ ſcripſerit, quove tempore vixerit incertum eſt.

PHILINUS Agrigentinus antiquus hiſtoricus, ex Diodoro Siculo *in Eclogis lib.* 23. non modò literis fuit addictus, verùm etiam & armis; Hannibalis caſtra ſequutus, cujus comes fuit quamdiu fortuna paſſa eſt; teſte Cornelio Nepote *in vita Hannibalis in fine*; ubi perperàm Philænius vocatur; ſed corrigendus Philinus, ut notat Voſſius *de hiſtor. Græcis lib.* 1. *cap.* 17. *p.* 114. Claruit circa olymp. 140. ex eodem Voſsio. De eo etiam Bonannus *in Syrac. illuſtr. lib.* 2. *p.* 249. Hofmannus *in lexic. to.* 2. *p.* 149. Morerius *in dict. to.* 2. *pag.* 824. & Iſaacus Caſaubonus *in Comm. ad lib.* 1. *Polybii p.* 118. 121. *&* 129. Scripſit

Bellum inter Carthaginenſes, & Romanos propter Siciliam geſtum. In hac hiſtoria nimio in Carthaginenſes ſtudio permotus plura ad eorumdem gloriam amplificandam ſcripſit, teſte Polybio *lib.* 1. *pag.* 22. & Voſſio *cit.* Hujus hiſtoriæ librum ſecundum citat idem Polybius *lib.* 1. Nonnulla hujus belli ex noſtro Philino narrat Diodorus *in eclogis lib.* 23. *&* 24.

PHILINUS Herbitenſis, Orator eximius: fuit ex Cicerone *lib.* 4. *in Verrem* homo diſertus, & prudens, nobilitate clarus. *De calamitate Aratorum, de fuga, & de reliquorum paucitate* publicè diſſeruiſse idem Cicero teſtatur. Hujus etiam meminit Bonannus *cit. in Syrac. Ill. p.* 249. Marius Arctius *de Situ Siciliæ pag.* 23. & Benedictus Paſsaſtumen *de orig. Eccl. Cephal. p.* 80. *&* 81. Quemdam Philinum Oratorem citat Athenæus *lib.* 10. *cap.* 7. *p.* 425. *in judicio, & cauſa Croconidarum, de publicorum munerum functione*: eumdem etiam citat *lib.* 15. *cap.* 8. *pag.* 681. *&* 682. an verò ſit noſter Philinus Herbitenſis haud ſatis liquet. Claruit anno ante Chriſti Domini adventum 50.

S. PHILIPPUS Diaconus Panormitanus, ex nobiliſsima familia Septimo ortus eſt, ut fama prædicat, ac Petrus Fortis *in Vitis SS. Panorm. p.* 3. Petrus Ant. Tornamira *in progenie D. Roſaliæ p.* 286. & Vinc. Auria *in Crocifixo Eccl. Panor. p.* 169. *&* 193. teſtantur. Parentes liberis diu carentes, cùm ipſum precibus S. Philippi Argyrenſis cœlitùs accepiſsent, ad perennem hujus beneficii memoriam Philippum nominarunt. A teneris annis eximiâ pietate educatus eſt; ejuſque pater puerum octennem Philippo Argyrenſi exhibuit, qui & Deo obtulit, ac ſalutaribus monitis ſanctè inſtruxit. Panormum regreſſus, ut Deo impenſiùs famularetur, Eccleſiam extruxit, & parentum opibus in pauperes erogatis, virtutum ſtudia excoluit: & cùm in omnium oculis ejus ſanctitatis exempla ſatiùs elucerent, ab Archiepiſcopo Panormitano Eccleſiaſticæ militiæ adſcriptus eſt, & Diaconi charactere inſignitus. Cùm autem ad eminentius perfectionis faſtigium æſtuaret, ad Philippum Argyrenſem profectus, ſub ejus diſciplina ad eam vitæ ſanctimoniam pervenit, ut ſæpè Cacodæmon furore percitus, ut noſtrum Philippum orantem exturbaret, flagris ſæviſſimè inflictis, exagitaverit: at Philippus Dæmonis triumphum obtinuit, & divina virtute munitus, in antrum quoddam relegatum perpetuo carceri mancipavit. Tandem virtutibus, & miraculis clarus ad Cœlum evolavit 12. Maji anno 84. cujus feſtum Eccleſia Panormitana 12. Junii celebrat: ejuſque corpus apud Argyrium ſummâ religione recolitur. Hujuſce Philippi vitam leges apud Octavium Caetanum *in tom.* 1. *SS. Sicul. p.* 33. Auguſtinum Invegium *in Panor. Sacra p.* 107. Petrum Fortem *de SS. Panormitanis pag.* 1. Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Panor. p.* 50. *& in not. Eccl. Catan. p.* 107. Franc. Mellaurum *in vita S. Philippi Argyrenſis cap.* 10. *p.* 26. Franc. Carreram *in Panth. Siculo p.* 117. Joannem Ant. Brandum *in vita S. Phil. Argyrenſis cap.* 8. *p.* 48. eamdem etiam edidi *in Vitis SS. Panorm. anno* 1703. Ex Roccho

Pirro

Digitized by Google

Pirro *in not. Eccl. Catan. p.* 106. *&* 107. Scripſit noſter Philippus

Divi Philippi Argyrenſis geſta, quæ miraculorum acceſſione exſcripſit B. Euſebius, & extant apud Caetanum *cit. p.* 28. *& ſeq.*

PHILIPPUS AMICUS nobilis Mylenſis, natus ex Joſepho Amico patritio genere anno 1654. literas, ac hiſtoricam eruditionem coluit. Vivit hoc anno 1712. apud ſuos Mylis. Evulgavit Italicè

Rifleſſi Iſtorici ſopra quello ſcrive, ed atteſta della Città di Milazzo Oroſene per ſentenza degli antichiſſimi Croniſti Epimenide, e Ferecide. Catanæ ex typog. Biſagni 1700. in 4.

PHILIPPUS DE BARBERIIS Syracuſanus, Ordinis Prædicatorum, quem Altamuranus, Razzus, Pius, Teagius, Gozeus, Antonius Senenſis, locis infra citandis, Philippum Siculum, vel Philippum Syracuſanum vocant. Adoleſcens Prædicatorum inſtitutum amplexus, morum maturitate, ac literarum ſplendore nomen ſuum mirificè illuſtravit. Eruditione locupletatus refulſit; ac gravioribus diſciplinis inſignitèr excultus, Philoſophiam, ac Theologiam magna cum laude docuit. Theologica Magiſtri laureâ inſignitus, ab ingenio, ac doctrinæ profunditate commendatus, inter ſelectiſſimos ævi ſui literatos exceptus eſt. Claruit anno 1475. ex Seraphino Razzo *de Viris Illuſtr. Ord. Prædic. pag.* 248. & Joanne Michaele Pio *de Viris Illuſtr. Ordin. Præd. par.* 2. *lib.* 3. *pag.* 51. ibique Philippum Siculum vocat: & *in append. pag.* 413. hic autem Philippum Syracuſanum appellat. Vide etiam Ambroſium Gozeum *in Catalogo Scrip. Ord. Præd.* Teagium *in monum. Ord. Præd. par.* 5. Antonium Senenſem *in Biblioth. Ord. Præd. pag.* 204. *&* 205. Ambroſium Altamuranum *in Biblioth. Ord. Præd. pag.* 201. Hunc Philippum eumdem eſſe pro comperto habeo, quem Ferdinandus Siciliæ Rex in Inſulis Siciliæ Melitæ, Gaudiſii, & Pantellariæ Quæſitorem de rebus fidei conſtituit anno 1481. ex Roccho Pirro *in not. Eccleſ. Melit. pag.* 600. & *in not. Eccl. Syrac. pag.* 225. à quo perperàm inter illuſtres Netinos recenſetur. Anno 1462. ad annum 1475. Siciliæ, Sardiniæ, aliarumque Inſularum Siciliæ adjacentium etiam Quæſitorem obſervo apud Vincentium Fontanam *in Theatr. Dominic. par.* 3. *tit.* 57. *pag.* 598. *& tit.* 79. *pag.* 610. *& in monum. Dominic. par.* 3. *cap.* 6. *pag.* 363. & anno 1479. ex Joanne Maria Bertino *in Roſa Virginea quæſt.* 10. *art.*8. *contemp.* 2. *pag.* 385. Sub Philippi Siculi nomine librum inſcriptum vidi:

Tractatus ſolemnis, ut utilis editus per M. Philippum Siculum Ord. Præd. contineus in primis Diſcordantias nonnulas inter Sanctos Euſebium, Hieronymum, & Aurel. Auguſtinum Sanctæ Eccleſiæ Doctores, circa quas plurimas Doctorum aliorum opiniones adducit. II. Duodecim Sybillarum vaticinia, quæ de Chriſto ediderunt. III. Carmina Probæ. IV. D. Athanaſii Symbolum cum D. Thomæ Aquinatis expoſitione. V. Dominicam Orationem per eumdem D. Thomam. VI. Angelicam Salutationem per eumdem. VII. Hymnum Te Deum laudamus cum expoſitione per eumdem D. Thomam compoſita. Ultimo ponitur Angelicus Hymnus Gloria in excelſis Deo per eumdem B. Thomam divinitùs explicatus. in 4. ſuppreſſo Urbis, & typographi nomine, ut etiam editionis anno. At in Bibliotheca Geſneri *pag.* 689. hæc opuſcula unà cum alio inſcripto: *Donatus Theologicus*, edita indicantur Romæ ex typographia Joannis Philippi de Lignamine conterranei, & affinis ſui 1480. in 4. Opuſculum in Salutationem Angelicam Philippo etiam Siculo adſcripſit Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 299. at non inconſultò dubitavit, Philippum Siculum eumdem fortè eſſe, ac Philippum Macerium; nam unus ab alio diverſus eſt.

Edidit etiam opus, cui titulus:

F. Philippi de Barberiis Syracuſii, Siculique Ord. Præd. Artium, & Theologiæ Interpretis ad Venerandum virum Joannem Alphonſum Divorum Canonum Bachalarium, Virorum Illuſtrium Cronica. 1475. in 4. ſine loci, & typographi nomine. In hujus libri fine hæc addit: *finit Cronica per me Magiſtrum Philippum Sicilienſem confecta, directaque ad Ven. Virum, ac Dominum meum percolendum Joannem Alphonſum Eccleſiæ Hiſpalenſis Canonicum, & Bacalarium Locronienſem, in cujus ſanè hoſpitio hunc librum plurimis vigiliis edidi.* Ibidem etiam hæc alia ſcripſiſſe opera tradit, nempè:

De Immortalitate Animorum libros tres.

De Divina Providentia, & Hominum Prædeſtinatione libros duos.

De Inventoribus Scientiarum, & Artium Mechanicarum libros tres.

Sermonum Quadrageſimalium volumen pergrande.

Dominicarum, ac Sanctorum prædicationum volumen egregium.

Opus ſui itinerarii.

PHILIPPUS BOLOGNINUS, Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ, & utriuſque juris Doctor. Primùm Ordinis Excalceatorum S. Auguſtini; exinde ex pontificia facultate Canonicus Regularis Hoſpitalis S. Spiritus in Saxia Romæ, & Pactenſis Domus S. Spiritus Prior. Vir doctrinâ clarus, multarum ſcientiarum ornamento, & eruditione inſignis. Politiores etiam literas coluit, & in Panormitana Reaccenſorum Academia adſcriptus vixit. Claruit anno 1659. De eo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Pact. pag.* 420. Edidit Italicè

Manifeſtazione all'Altezza Reale. Panormi apud Petrum Coppolam 1649. in 4.

Scripſit, ac ineditum reliquit opus egregium, cui titulus:

Anatomia Sacra dell'Anima, e Corpo Santiſſimi di Criſto Salvator *Noſtro, raccolta dal Sacro Teſto, da' Santi Padri, dalla Scuola Teologica, e Filo-*

Digitized by Google

Filoſofica , & aforiſmi dell'una , e l'altra medicina. m. s. in fol.

PHILIPPUS BURSA nobilis Meſſanenſis, Philoſophus, Juriſconſultus, & Hiſtoricus. Claruit eruditione prædives anno 1255. Scripſit ad Joannem Columnam Archiepiſcopum Meſſanenſem

Hiſtoriam familiæ Columnenſium. Hujus autographum ſervabat Meſſanæ Joſephus Balſamus : ac ipſius fragmentum haud exiguum adducit Philadelphus Mugnòs *in hiſtor. famil. Columnæ pag.* 3. eamdem hiſtoriam citant Marcellus Columna Romanus in libro : *Deitas Catanenſis ſer.* 4. *n.* 14. *pag.* 65. *& ſeq.* & Joſephus Bonafides *in Panormo Patria D. Agathæ par.* 2. *pag.* 60. 62. 76. *&* 77.

PHILIPPUS CAMMARATA Panormitanus , Juris utriuſque Doctor eximius. Doctrinâ cumulatiſſimus inter præcipuos cauſarum Patronos maxima cum laude refulſit. Ad nonnullos honorum gradus meritò evectus eſt; in Panormitano enim Prætorio Judex ſedit, & Urbis Panormi primarũ appellationũ etiã enituit Judex. In ſupremis Magnæ Regiæ Curiæ ſubſelliis,& Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ foro præfuit quoque Judicis dignitate. Syndicatorem etiam pluries egit in Sicilia : & in magni momenti negotiis armorum Dux, ac Delegatus à Siciliæ Moderatoribus conſtitutus eſt ; additâ muneri meri , & mixti imperii, ut ajunt , ampliſſimâ poteſtate. Meritis , honoribuſque plenus Panormi deceſſit 4. Decembris 1675. & in Eccleſia S. Olivæ Fratrum Minimorum ſepultus eſt. Ipſum laudat Franciſcus Strada *in Quietationibus pag.* 14. In lucem emiſit

Juridicum diſcrimen inter Epiſcopos, Abbates, & Regulares noviſſimè diſcuſſum in cauſa Mag. D. Dionyſii Mugno Ord. Magni Baſilii , Abbatis Eccleſiæ D. Chriſtophori felicis Urbis Panormi. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1647. in 4.

Patrocinium D. Berardi Ferro XIX. contra D. Jacobum Sieri. Panormi apud Biſagnium 1654. in fol.

Propugnaculum veritatis circa Monaſteriorum ſucceſſionem in primogeniis,aliiſque bonis fideicommiſſo ſubjectis. Panormi apud eumdem 1656. in fol.

Allegationes in cauſa manutentionis poſſeſſionis Principatus Buteræ , & Petræpertiæ cum dignitate Magnatis Hiſpaniarum , ac Marchionatus Militelli , aliorumque oppidorum , nec non titulorum Baroniarum , & Feudorum in literis manutentionis contentorum pro Ill. D. Joſeph Branciforte Comite Raccudiæ , Principe Buteræ &c. contra D. Joſeph Branciforte Comitem Mazareni. Ibidem apud Dominicum Anſelmum 1660. in fol.

Reſponſa Deciſiva. Tom. I. Ibid. typis Auguſtini Boſsii 1663. in fol.

Reſponſa legalia deciſiva. Tom. II. Ibid. apud eumdem 1665. in fol.

Allegationes pro Sorore Anna Maria de Jovino nominibus contra Ven. Conventum S. Mariæ Montis Carmeli Civitatis Suteræ. Apud Franciſcum Magrettum *in obſervat. ad pragm. Ducis Sermonetæ* §. 2. *obſer.* 31. *à pag.* 101. ubi meritò celebratur.

PHILIPPUS CLEMENS Drepanitanus Sacerdos , Sacræ Theologiæ Doctor , vir politioribus literis egregiè excultus,& in eloquentiæ ſtudiis præcipuè verſatus : ideoque ſæpiùs dum in Sanctorum laude peroraret, cum plauſu auditus. Muſas etiam non ſine ingenii laude coluit. Apud nonnullos Siciliæ Principes viros à ſecretis fuit , quo in munere æſtimationem Aſdrubalis à Thermis Panormitani, Epiſcopi Syracuſani promeruit, qui Carolentinum Archipresbyterum delegit , ubi nunc in animarum cura evigilando floret. Prælo dedit Italicè

La Voce del Verbo ripercoſſa all'orecchio dell' Univerſo nel dì natalitio del Gran Precurſore San Gio. Battiſta. Panegirico Sacro. Panormi apud Petrum Coppolam 1694. in 4.

La Vittoria della Fede Dialogo da cantarſi nella Solennità del Gl. Apoſtolo S. Andrea. Drepani apud Barberam 1681. in 4.

La Statua del zelo Apoſtolico eretta per mano della devozione cantata a 5. voci, e ſtrumenti per la Solennità del Gl. S. Franceſco di Sales. Ibidem apud Joannem Adamum 1695. in 4.

Prælo paravit librum , cui titulus:

Panegirici Sacri.

PHILIPPUS FERRARIUS , ſive FERRARIENSIS , aut DE FERRARIO Calataniſſectenſis ex Roccho Pirro *in not. Eccl. Agrigen. pag.* 302. *&* 363. *& in not. Eccl.Patt. p.* 407. & Lezana *in annal. Carmel. tom.*4. *an.* 1396. *n.* 7. *pag.* 742. Siculum fuiſſe tradit Petrus Lucius Belga *in Biblioth. Carmel. pag.* 76. Joannes Trithemius *de Viris Illuſtr. Ord. Carmel.* apud Danielem à Virgine Maria *in Specul. Carmel. tom.* 2. *par.* 5. *lib.* 2. *n.* 3133. *pag.* 903. idem Daniel *lib.* 3. *n.* 3342. *pag.* 949. Joannes Maria Fornarus *in Anno Carmelitar. tom.* 2. *die* 8. *Julii pag.*20.& Hippolytus Marraccius *in Purpura Mariana pag.*382. At ex eodem Marraccio *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 291. Auguſtino Oldoino *in Athenæo Romano pag.* 565. Hofmanno *in lexic. tom.* 2. *pag.* 153. Morerio *in dict. par.* 1. *pag.* 1241. & Carolo Du-freſne *in indice auctorum ad Gloſſarium in Scrip. mediæ, & infimæ latinitatis* , fuit Siculus , vel Gallus,Toloſâ oriundus. Trithemius, ſibi contrarius, *de Scrip. Eccl. pag.* 332. Geſnerus *in Biblioth. pag.* 690. Guilelmus Eiſingrenius apud Poſſevinum *in appar. ſacro to.* 3. *pag.* 81. & L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. auctor. Eccl. tom.* 11. *p.* 92. Toloſanum voluere. Siculum Calataniſſectæ natum pro certo habemus , tum ex Carmelitis Fratribus , tum ex Calatiſſectenſibus , inter quos in lucem editus eſt patre Simone Ferrario viro honeſto , qui ob filii promerita annuos quingentos aureos à Martino Rege accepit. Fuit Philippus Ordinis Carmelitarum , Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſsimus , Ec-

cleſiaſtes celeberrimus, & in Divinis Scripturis verſatiſsimus. Romæ ſtudiorum Moderator, Regentis munere præfuit, ibique ſententiarum libros, ſacraſque literas ſummâ explanavit doctrinâ. Vir ſanè eminentioribus comparandus; ingenio enim prompto, eruditione ſingulari, morum integritate; & egregiâ ſapientiâ perennem in Europa ſibi gloriam comparavit. In Sicilia concionum efficaciâ innumeros ad æternæ ſalutis viam revocavit; ac uberrimos fructus in animarum beneficium ſedulò congeſsit. In Sicula Provincia claruit Definitor, eamdemque diu Provincialis munere rexit; ubi etiam & in inſula Cypri Vicarium Generalem egit. Generalibus Ordinis comitiis interfuit, coactis Francofurti an. 1393. Placentiæ 1396. & in Cœnobio Sylvarū Provinciæ Tuſciæ 1399. Joannes de Raude Ordinis Carmelitici Generalis Magiſter ipſius eloquentiæ vi, ac virtutum ſplendori confixus, datis literis in eodem Cœnobio Sylvarum 18. Maji 1399. Romam miſit Philippum ad Bonifacium IX. Pont. Max. ut Ordinis ſui nomine Canonizationem S. Alberti promoveret. Martino Regi gratiſsimus fuit; ideoque Philippum in ſuum Capellanum Majorem, & eleemosynarium delegit. Literas etiam dedit Catanæ 8. Aprilis 1396. quibus laudato Pontifici, ac Cardinalibus Monopolitano, Florentino, & Novonienſi Philippum enixè commendavit, ut Philippus ad Epiſcopalem ſedem primò vacaturam in Sicilia efferretur. Ab eodem Rege ad graviora Siciliæ negotia pertractanda apud Pontificem adhibitus eſt. Urbano VI. etiam acceptiſsimus fuit, qui in Theologum ſuum Philippum delegit; ejuſque juſsu varias legationes exercuit. Anno 1402. à Bonifacio prædicto Epiſcopus Pactenſis in Sicilia inauguratus eſt. A Joanne XXIII. in Cubicularium ſuum, ac Inquiſitionis Generalis Præſidem fuit electus. Ferdinandus Aragonum, & Siciliæ Rex Conſiliarium, Eleemosynarium, & Concionatorem ſuum conſtituit anno 1412. ad quem Orator, Regni Siciliæ nomine, unà cum Ubertino de Marinis Archiepiſcopo Panormitano acceſserat. Nonnullis in Eccleſiæ ſuæ beneficium à regia munificentia acceptis anno 1414. ad Epiſcopalem Agrigentinæ Eccleſiæ Sedem translatus eſt: at anno 1421. aliâ nobiliori infulâ cohoneſtatus. Hanc aliam ſedem ſiluit Rocchus Pirrus, aliique. Petrus Lucius, Geſnerus, Poſſevinus, Marraccius, Oldoinus, Dufreſne ſupra citati, & Petrus Creſcentius *in Præſid. Romano lib. 3. pag.* 106. Pacenſem Epiſcopum vocant. At Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmel. tom. 2. par. 5. lib. 2. n.* 3133. *pag* 903. *& lib. 3. n.* 3342. *pag.* 950. & Lezana *in annal. Carmel. tom. 4. an.* 1402. *n. 2. pag.* 756. non Pacenſem, ſed Pactenſem Præſulem fuiſse advertunt; ac in errorem lapſos notant auctores, qui Pacenſi Eccleſiæ præfuiſse tradunt. Sanè Morerius, & Ellies Du-Pin *loc. cit.* Epiſcopum Urbis vulgò *Badajox* fuiſse tradūt. *Badajox* verò Urbs Hiſpaniæ, Pax Auguſta, & Colonia Pacenſis à Philippo Ferrario *in Lex. Geograph.* vocatur. Ideoque Lezana *cit. anno* 1421. *n. 2. pag.* 795. credibile putat, Philippum noſtrum Pacenſem Eccleſiam in Hiſpania, vulgò *Badajox*, obtinuiſse: & auctores, qui Pacenſem Epiſcopum vocant Philippum, non per errorem ob ſimilitudinem cum Pactenſi ita appellant; ſed quia forſan utramque Sedem verè habuit. Demum meritis undique cumulatus ad Cardinalis dignitatem evectus eſt, ut ex nonnullis Scriptoribus mox citandis habemus: & eadem dignitate inſignitus laudabilitèr deceſsit paulò poſt annum 1421. Præter auctores citatos, Philippi laudes recenſent Joannes de Groſsis *in Viridario Ord. B. M. de Monte Carmelo par.* 2. apud Danielem à Virgine Maria *in Speculo Carmelit. to.* 1. *par.* 2. *lib.* 1. *pag.* 143. *n.* 629. Arnaldus Boſtius de *Vir. Illuſt. Ordin. Carmel.* apud eumdem Danielem *tom. 2. par. 5. lib. 1. n.* 3049. *pag.* 893. Idem Daniel locis ſupra allatis, *& tom. 2. par. 5. lib. 3. n.* 3397. *pag.* 967. *num.* 3401. *pag.* 968. *& lib. 5. n.* 3718. *pag.* 1070. Pirrus etiam *in Chronol. Regum pag.* 89. *& in diſquiſ. de Patriarchatu Siciliæ pag.* 18. Allegrus *in Paradiſo Carmel.* Lezana *tom. 4. annal. Carmel. an.* 1396. *n.* 5. 6. *&* 7. *pag.* 741. *&* 742. *anno* 1399. *n.* 4. *&* 7. *pag.* 748. *&* 749. *anno* 1402. *n.* 2. *pag.* 756. *an.* 1412. *n.* 2. *pag.* 774. *an.* 1414. *n.* 3. *pag.* 778. *& an.* 1421. *n.* 2. *&* 3. *pag.* 945. Octavius Cajetanus *in animad. ad to* 2. *SS. Siculor. pag.* 75. aliique. Scripſit ex nonnullis allatis auctoribus, Sermones, quos coram Siciliæ Reges, Proceres, alioſque habuit; nempè:

Sermones de feſtis Deiparæ Virginis Mariæ.

Sermones de tempore lib. 1.

Sermones de Sanctis lib. 1.

Ad Rempublicam Venetam Epiſtolam hortatoriam ad unionem cum Rege Gallo.

PHILIPPUS GAMBINUS Meſſanenſis Sacerdos, orator eximius. Claruit anno 1680. Edidit Italicè

Il Foglio Muſico Panegirico per la Sacra Lettera di Maria Vergine a' Meſſineſi. Venetiis apud Marcum Philippum 1670. in 4.

PHILIPPUS GIACOMAZZUS ex oppido Burgii, primùm Ordinis Capuccinorum, exinde Sacerdos Sæcularis; doctrinâ, & eruditione claruit; mitioribus enim literis, ac theologicâ doctrinâ inſtructus effulſit. In patria Archipresbyteri munere præfuit; ubi tandem anno circiter ætatis ſuæ 68. deceſsit 20. Julii 1669. & in majori Eccleſia ſepultus eſt. Evulgavit Italicè

Compendioſa Relatione ſopra l'habito del P. S. Franceſco, e di S. Antonio. Panormi apud Buam 1654. in 12.

PHILIPPUS GOTHUS Meſsanenſis, Equeſtris Ordinis vir, integritate, & eruditione præclarus, in rebus agendis eximiam dexteritatem

Digitized by Google

tatem patefecit. Pluriès in patria Senatoris munere claruit, de patria benè meritus. Obiit Meſſanæ 1599. Ipſum laudant Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib. 1. pag.* 37. Melchior Incofer *de epiſtola Mariæ V. ad Meſſan. cap.* 48. *pag.* 298. & Placidus Reina *in hiſtor. Meſſanæ par.* 2. *pag.* 511. In lucem emiſit Italicè

Breve Raguaglio dell' Inventione, e Feſte de' Glorioſi Martiri Placido, e Compagni. Meſsanæ apud Fauſtum Bufalinum 1591. in 4.

PHILIPPUS KERSBELIUS, ſive KERSBEELIUS Siculus, Ordinis Carmelitarum, ex Antonio Allegro *in Paradiſo Carmelit.* fuit enim filius Cœnobii Gangenſis in Provincia Sicula S. Alberti, ex eodem, & Hippolyto Marraccio *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 295. Ideoque ambiguitate nominis erraſſe Scriptores patet, qui Gandavenſem, in Belgio natum, pro Gangenſe in Sicilia, tradidere. Gandavenſem ex Belgio putavit Franciſcus Suveertius *in Athen. Belgicis pag.* 643. Valerius Andreas *in Biblioth. Belgica*, Poſsevinus *in appar. ſacro tom.* 3. *pag.* 81. Joannes Bap. Lezana *annal. Carmel. tom.* 4. *an.* 1485. *pag.* 961. & Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmel. tom.* 2. *par.* 5. *lib.* 5. *n.* 3932. *pag.* 1109. Utramque opinionem pro Belgio, & Sicilia protulit Marraccius cit. Joannes Jacobus Hofman *in lexic. tom.* 2. *pag.* 154. & Morerius *in dict. tom.* 2. *pag.* 319. Belgis etiam conceditur à Geſnero *in Biblioth. pag.* 691. & à Joanne Bap. Ricciolio *in Chron. Refor. tom.* 4. *ind.* 2. *pag.* 272. Fuit Philippus ſelectiſsimâ doctrinâ apprimè cumulatus, Philoſophus, ac Theologus egregius, à morum ſuavitate laudatus, & ingenitâ quadam animi comitate omnibus gratus. Obiit Pariſiis (Lutetiæ Pariſiorum ex Marraccio) anno 1485. teſte Poſsevino, cum Lezana, & Joſia Simlero *in epit. Biblioth. Geſneri pag.* 150. Allegro, Marraccio, & Daniele à V. M. vel 1489. ex Geſnero *in Biblioth.* edita per Joannem Jacobum Friſium *p.* 691. & Suveertio cit. Deceſsit peſte ſublatus, & in Cœnobio Ordinis ſui ſepultus eſt. Apud Hofmannum, & Morerium mendosè mortuum legitur anno 1385. quod veritati adverſatur; Vincentius enim Bandellius à Caſtronovo, contra quem ſcripſit Philippus, circa annum 1485. claruit ex Scriptoribus Ordinis Prædicatorum. Adhuc ephebus noſter Philippus, nempè anno ætatis ſuæ 19. ſcripſit:

Tractatum de Conceptione Immaculata B. Virginis Mariæ contra Vincentium de Caſtronovo. Hunc Tractatum à Carlo Fernando correctum, publicæ luci conſignatum teſtantur Geſnerus, & Suveertius: additque Lezana, quòd à nonnullis malè adſcribitur Juliano Haſſarto Carmelitæ. Scripſit etiam ex Geſnero:

Ex Eliphat Anglo Compendium.
Compendium ex Waldeno.
Compendium Braduardini.
Ex Altavilla Compendium.
Ex Holcoth Anglo Compendium.
Ex Petro Palaton de Poteſtate Papæ Compendium. Et alia.

PHILIPPUS MASSARIA Panormitanus, Societatis Jeſu, natus anno 1592. Societati nomen dedit anno 1608. In ea gravioribus diſciplinis eruditus, Philoſophiam, ac Theologiam eâ tradidit ingenii felicitate in Panormitano Collegio, ut laudem promeruerit ſingularem. Sacris etiam literis inſtructiſsimus enituit. Collegia Netinum, Melitenſe, & Drepanitanum cum ſumma prudentiæ commendatione gubernavit. Diu Panormi conſcientiis expiandis incubuit; rebuſque ad ſpiritum ſpectantibus præfuit: eoque animi fervore, & prudentiâ juniores tum Societatis, tum exteros quà adhortationibus, quà religioſæ vitæ exemplo inflammavit, ut venerationem ſibi conciliaverit; ac uberes animarum fructus collegerit. Tandem emiſsâ quatuor votorum profeſsione, Panormi deceſsit 18. Decembris anno 1655. Hujuſce laudes recenſet *Bibliotheca Soc. Jeſu pag.* 711. Opus ejus poſthumum prodiit inſcriptum:

Deus Homo, hoc eſt, Vita Servatoris Noſtri Jeſu Chriſti è libro Pſalmorum, juxta interpretationem Veterum Patrum; Sacrorumque Scriptorum tum Græcorum, tum Latinorum excerpta, in ordinem hiſtoriæ diſpoſita, & annotationibus illuſtrata. Panormi typis Jacobi Biſagnii 1656. in 4.

PHILIPPUS MAZZERIUS, aliis MACERIUS, ſive DE MAZERIIS, aut DE MASERIIS, Siculus ex Geſnero *in Biblioth. p.* 691. Voſsio *de hiſtor. latinis lib.* 3. *cap.* 1. *pag.* 528. Poſsevino *in appar. ſacro tom.* 3. *pag.* 81. Marraccio *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 300. & Antonio Teiſerio *in Catalogo libror. pag.* 276. Dubiè Venetum, vel Siculum renunciat Caſmirus Oudin *in ſupplem. ad Bellarminum de Scrip. Eccleſ. pag.* 637. Gallum putavit, Siculum, vel Venetum fuiſſe negavit Auctor *ſupplem. ad Morerium, ſive tom.* 3. *magni Dictionarii pag.* 808. ait enim in Caſtro, cui nomen Maderiacum, gallicè Mezieres, natum: ita & Carolus Du-freſne *in indice Auctorum ad Gloſſarium in Scrip. mediæ, & infimæ latinitatis pag.* 139. At Mazerius, non Mezieres Philippus noſter vocatus: id verò non patriam, ſed cognomen non hallucinati apertiſsimè vident: ideoque dictionis ſimilitudine deceptum obſervant emunctæ naris literati. Vir fuit Philippus equeſtri ordine natus circa ann. 1327. Philoſophus doctiſsimus, eximiis animi dotibus munitus: à rebus præclarè geſtis, egregiiſque virtutibus celebris. Doctrinæ, morumque inſignium præſidio ad Magni Cancellarii munus in Regno Cypri, & Hieruſalem evectus eſt: ideoque ſapientiæ ſuæ, ac prudentiæ lumina in pacis, bellique negotiis latiſsime effudit. Nedum enim calamo, & doctrinâ, verùm etiam enſe, animique fortitudine laudem promeruit ſingularem. Petro Cy-

X 2 prio

Digitized by Google

prio Regi gratiſsimus fuit, qui & Philippo magni momenti negotia demandavit. Pietate etiam inclaruit; cùm enim Philippo S. Petri Thomæ Carmelitæ, Pactenſis, & Coronenſis Epiſcopi, Cretenſis Archiepiſcopi, & tandem Patriarchæ Conſtantinopolitani, ſanctimonia, & mirabilia innotuiſſent, hunc in ſuum patrem, & conſcientiæ moderatorem delegit, ac intimis animi officiis adamavit: Philippum verò S. Petrus ſummo ſtudio tamquam filium, ob egregias virtutes redamavit. Cùm autem memoratus Rex Petrus multa ad Chriſtianæ religionis gloriam amplificandam meditaretur, S. Petro Thomæ Philippum indiviſum comitem adhibuit. Hinc uterque Cyprium Regem in Italiam profectum comitatus eſt, ad recuperandam Paleſtinam, ſuppetias neceſſarias petiturum. Uterque Summi Pontificis, ac Chriſtianorum Principum animos ad ſacram expeditionem aggrediendam inflammavit. A Cyprio Rege uterque adhibitus, ut bella æſtuantia inter Pontificem, & Bernabonem Vicecomitem, Mediolani Dominum, ob Bononienſis urbis dominium extingueret: hinc cùm Urbanus V. anno 1363. S. Petrum legatum unà cùm Philippo miſiſſet, ut pacem pertractaret, poſt nonnullos labores, ac pericula in Eccleſiæ beneficium perpeſſa, anno 1364. pacem firmarunt. Belli etiam germina inter Cyprios, & Genuenſes exorta anno 1365. inſtaurato fœdere reſecavit. Uterque à Veneta Republica belli ſubſidium obtinuit: & ut omnia paucis abſolvam, uterque in inſtruenda claſse, animiſque ad ſacram expeditionem diſponendis magnoperè deſudavit. Hinc Cyprio Rege Duce, Chriſtiana claſsis contra Turcas veliſicavit, ubi 4. Octobris 1365. Alexandriam feliciter occupavit. In ea expugnanda admirabilis animi fortitudo Philippi refulſit; quod teſtatur idem S. Petrus *in epiſtola ad Urbanum V. & Carolum IV. Imp.* quam in ejusdem vita leges *cap. 17. pag. 165.* ait enim *n. 104. pag. 170. In medio cum cancellatis manibus unà cum Cancellario, nobile viro, ſtrenuo, docto, in conſilio Philoſopho, de Manſeriis &c.* Inde cum S. Petro captam urbem retinendam opinatus; contra ipſorum ſententiam à fidelium ſignis relictâ, & à Turcis reſumptâ, extremo dolore affectus eſt. Mox in graviſsimum morbum lapſus D. Petrus, noſtrum Philippum, ut ſibi ægrotanti adeſſet, acceſivit: Huic omnem vitæ ſuæ rationem aperuit, mortem ſibi imminentem prædixit, ac teſtimenti ſui exequtorem inſtituit: & cùm ad Regem remiſiſset, ut citò regrederetur enixè rogavit: ſe verò infra hebdomadam haud deceſſurum prænunciavit; nec unquam animam exhalaturum, niſi iterùm ipſum videret. Ideoque dum animam ageret, nutibus, geſtibuſque ſe haud mori poſſe innuebat, niſi Philippus rediret. Regreſſo tandem Philippo D. Petrus lætitiâ perfuſus, reſumptis ſtatim viribus, per integram horam cum ipſo colloquutus eſt; Philippi dolorem lenivit, ipſumque dulcitèr amplexus, poſtrema amoris officia in eumdem impendit, & ac ſi aliud negotii non ſupereſſet Famaguſtæ ſanctè deceſsit 29. Januarii 1366. Optimo patri Philippus lachrymis parentavit, ejuſq; teſtamentum adimplere haud neglexit, & admiranda ejus vitæ geſta infra biennium ſcripſit. Hæc ex D. Petri vita, & ex Godefrido Henſchenio *in commentario prævio ad eamdem vitam*, tum *in Actis SS. Januarii t. 2. die 29. pag. 994. n. 27.* tum in eadem vita ſeorſim edita §. 1. *n. 2. pag. 2.* De eo etiam Caſimirus Oudin *in ſupplem. cit.* Lucas Wadingus *in Vita S. Petri Thomæ, variis in locis*, Joſephus Maria Fornarus *in Anno memorabili Carmelitarum 29. Januar. p. 186. 187. 188. &* 210. Joannes Carmeſsonius *in Vita S. Petri* edita Antuerpiæ 1666. *cap. 7. pag. 50. & 51. cap. 11. pag. 71. 76. & cap. 12. pag. 81. &* 100. apud Fornarium *cit. pag.* 200. 204. *&* 205. & apud Danielem à V. Maria *in Speculo Carmel. tom. 2. par. 4. n. 657. p. 182. n. 660. p. 183. n. 671. p. 187. n. 676. & 677. p. 188.* Franciſcus Petrarcha *in epiſt.* Nonnulla rariora addit Auctor *tom. 3. Magni Diction.* ſive *in addict. ad Morerium p.* 808. ait enim, quòd abſoluto ſtudiorum curſu, ad Andream Siciliæ (meliùs Neapolis) Regem & Alphonſum Caſtellæ Regem acceſsit, quibus operam dedit. Inde in Cathedrali Ambianenſi Canonicatum adeptus, excurſo ſexennio Terræ Sanctæ peregrinationem aggreſsus eſt. At quia ipſius cordi altè inſederat, Chriſtianos Principes ad bellum in Turcas excitare, ut Cruce-ſignati juncto fœdere ſanctam Hieroſolymitanam Urbem repeterent; ad militares infidelium copias, tunc inter ſeſe diſsidentes divertit, eorumque ſigna per annum ſequutus, Turcarum vires, bellique artes expiavit. Hinc in Cyprum Inſulam venit ad Hugonem IV. Luſinianum Regem Cypri, quem jam ad bellum contra Saracenos diſpoſitum invenit: eoque defuncto, Petrus I. conſilia noſtri Philippi felicitèr complexus, ipſum Regni ſui Cancellarium conſtituit. Anno 1365. ejus operâ expugnatâ Alexandriâ Rex tertiam ſpoliorum partem Philippo conceſsit, ut novum militarem ordinem inſtitueret ad acquirendam, & conſervandam Palæſtinam. Sed diſsolutâ expeditione Petrus II. Cypri Rex Maſerium extraordinarium Oratorem ad Gregorium XI. miſit, qui per annum apud ſe retinuit. Inde in Galliam digreſsus anno 1372. Carolo V. Regi operam dedit, cui à conſiliis fuit, eique Delphini inſtitutionem commiſit, qui poſtmodum Carolus VI. Galliæ Rex ſalutatus eſt. At Philippus inter ſupremos ſæculi honores ab omni mundi gloria adhorrens, ad Cœleſtinos Pariſienſes, propè regiam tunc aulam, ſeceſsit, ut ſolitariam degeret vitam: ideoq; Regis veniâ an. 1380. ædes quaſdam in eorumdem Patrum Cœnobio, ab omni ſtrepitu remotas, ſibi extruxit: ubi non accepto religio-

Digitized by Google

gionis habitu, nec editis votis, vitam religioſo viro dignam peregit. Ibi Carolus V. Rex Philippum ſæpiùs honorificè convenit: & cùm Pariſiis longè abeſſet, eumdem per literas pluries conſuluit in gravioribus regni negotiis. Summam etiam æſtimationem Caroli VI. Regis promeruit, qui Philippo inſtante legem abrogavit, quâ pœnitentiæ Sacramentum capite plectendis denegabatur, ut ex edicto 2. Februarii 1396. Anno 1385. relictâ ſolitudinis quiete Avenionem contendit, ut Clementis Papæ VII. auctoritate feſtum Præſentationis Deiparæ in Occidente pleniùs firmaretur, ut in Orientali Eccleſia peragebatur: quod ut juxta vota obtinuit, ad ſeceſsum rediit. Inter Cœleſtinos Patres vigintiquinque annis vixit, omniaque ipſius bona iisdem reliquit, & in memorato Pariſienſi Cœnobio deceſsit anno 1405. ac cum Religionis habitu inter eorum ſepulchrum conditus eſt. Hæc Auctarium Morerii. Vide etiam præter auctores ſupracitatos Melchiorem Goldaſtum *in tom. 1. Monarchiæ Sacri Rom. Imperii pag.* 58. *& ſeq.* Henricus Wharton *in appendice ad hiſt. literariam Guilelmi Cave pag.* 42. Joannes Baptiſta Lezana *annal. Carmel. to. 4. ann.* 1353. *pag.* 604. *an.* 136; *pag.* 638. *ann.* 1366. *pag.* 660. & alibi ſæpiùs, ubi de Vita S. Petri Thomaſii, Bzovius *in annal. to.* 14. *an.* 1372. *n.* 21. Vinc. Coronellus *in Biblioth. Univerſ. tom.* 1. *pag.* 1008. *n.* 5168. qui Philippum Gregorii XI. Conſiliarium, & Caroli V. Francorum Regis domeſticum, ac primum Miniſtrum vocat. Quæ ſcripſit Philippus hæc ſunt:

Vita S. Petri Thomaſii ex Ordine Fratrum Beatiſſimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo Epiſcopi Pacienſis, & Coronenſis, Archiepiſcopi Cretenſis, & Patriarchæ Conſtantinopolitani, ac Legati Apoſtolici, ſcripta ab oculato teſte Philippo Mazzerio Cancellario Cypri, & à Godefrido Henſchenio Soc. Jeſu illuſtrata. Antuerpiæ apud Jacobum Meurſium 1659. in 8. Extat & in Actis SS. Januarii tom. 2. ejusdem Henſchenii 29. Jan. pag. 995. & ſeq.

Somnium Viridarii, de Juriſdictione Regia, & Sacerdotali. Editum primùm Pariſiis 1491. Gallicâ linguâ: latinè ibidem 1503. & 1516. ex L. Ellies Du-pin *in Biblioth. Auctor. Eccleſ. tom.* 11. *pag.* 68. Prodiit ſub nomine Philothæi Achillini, ſed valdè mendoſum. Integrum, & caſtigatum extat apud Melchiorem Goldaſtum *in tom.* 1. *Monarchiæ Sacri Romani Imperii pag.* 58. Quòd autem ſub nomine Philothæi Achillini lateat Philippus Mazzerius, ſolidiſſimis conjecturis probat idem Goldaſtus: cujus opinionem complectuntur Wharton *in append. ad hiſtor. literariam Guilelmi Cave pag.* 42. & Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom.* 1. *pag.* 1008. *n.* 5168. quòd etiam innuit Du-pin *cit.* & Auctor Auctarii ad Morerium, qui ait librum hunc Nicolao Oreſmio Epiſcopo Bajocenſi à nonnullis adſcriptum, ab aliis Philippo Mazzerio: additque hanc fuiſſe ſententiam Cardinalis Perronii

Ex eodem Auctario Morerii ſcripſit:

Peregrinationem Pauperis Peregrini.

Somnium Senis Peregrini.

Hos duos libros ad inſtitutionem Caroli VI. Regis ſcripſit; in primo virtutis, & veri honoris leges edidit: in ſecundo de mediis ad declinandas inordinationes in Chriſti fideles graſſantes. Scripſit etiam ex eodem:

Epiſtolam ſapientem ad Joannem Meſerium Canonicum Noviodunenſem nepotem ſuum, in qua de Presbyterorum obligationibus.

Pirum floridum in Magni Principis gratiam.

Elogia Patrum Cœleſtinorum. Et alia.

Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 299. ſuſpicatur; hunc Philippum illum eſſe, qui ſub nomine Philippi Siculi edidit *librum in Salutationem Angelicam*: ſed fallitur; Philippus etenim Siculus, Philippus eſt de Barberiis Syracuſanus, de quo ſupra *pag.* 168.

PHILIPPUS MESSANENSIS Poeta Etruſcus, ſed antiquæ ætatis; claruit enim ſæculo decimoquinto inter coævos Poetas non ingloriùs, teſte Joanne Mario de Creſcimbenis *in comm. hiſtor. Poeſis vulgaris vol.* 3. *pag.* 31. qui apud Nicolaum Bargiacchum Florentinum aſſervari tradit Italicè:

Rime. m. ss.

PHILIPPUS NATOLUS ex oppido Pittinei Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, ſacrorum rituum peritiſsimus; eruditione, & doctrinâ excultus claruit anno 1640. Edidit librum inſcriptum:

Sacri Ritus à Celebrante in ſacris functionibus, & à Concionatoribus in ſermocinando peragendi Tribus Tractatibus diſtributi. Panormi ex typographia Decii Cyrilli 1641. in 8. Primus, ac Secundus Tractatus prodiit iterum Valentiæ typis Hieronymi Villagraſa 1668. in 8.

Prælo paraverat opus, cui titulus:

Promptuarium Sacrorum Rituum ſervandorum in Feſtis, & Feriis totius anni. Hujus editionem promiſerat in epiſtola ad lectorem libri Sacrorum Rituum, ac citat *in tract.* 3. *ſect.* 1. *cap.* 2. *tit.* 2. *pag.* 175.

PHILIPPUS PARUTA nobilis Panormitanus, Juris utriuſque Doctor, magni ingenii, ac nominis vir: inter præcipuos, præclariſsimoſque ævi ſui literatos meritò referendus. Philoſophicis, ac Theologicis ſcientiis inſigniter imbutus: Græcis, Latiniſque literis inſtructiſsimus, ab omnigena eruditione, quâ abundè locupletatus effulſit, celeberrimus. Inter antiquitatum ſtudioſos nulli ſecundus, doctrinâ, ac literarum ornamentis omnium amores ſibi facilè conciliavit; & ſummâ veneratione proſequutus floruit. Apud viros Principes, Regni Dynaſtas, ac Siciliæ Moderatores magnâ æſtimatione valuit: præſertim Buteræ Principi ita gratiſsimus vixit, ut is à Philippo ſejunctus numquam vivere paſsus ſit: nec ad prandium accedebat niſi adeſſet Paruta, qui ſecum comederet: dulciores enim opti-

Digitized by Google

optimo Principi erant viri eximii colloquia, ac ingenii monumenta, quàm opiparæ menſæ oblectamenta. Syndicatorem egiſse inveni anno 1598. in Civitate Mazariæ. Diu uſque ad ſupremam vitæ lineam fuit à ſecretis Senatus Panormitani, eâque fide, ac animi fervore munus peregit, ut omnes promeruerit plauſus: Patriæ etenim privilegia, & majeſtatem ingenio, eruditione, ac calamo mirificè illuſtravit, & multimodis propugnavit. Muſis impensè addictus, Etruſcis, Latinis, Siculiſq; numeris magna cum laude multa cecinit, quibus ingenii florentiſsimi vires feliciter patefecit. Panormi inter Academicos Accenſos, & Reſolutos eminuit; & inter literarum amantiſsimos primas ſemper obtinuit. Relicto tandem permagno ſui deſiderio, deceſsit Panormi jam ſenectutem aggreſsus 15. Octobris 1629. & in Eccleſia S. Franciſci Minorum Conventualium ſepulcro traditus eſt: ejuſque funus Capitulum Canonicorum, & Clerus Eccleſiæ Cathedralis honoris cauſa proſequuti ſunt. Ab innumeris auctoribus laudes obtinuit, præſertim à Petro Carrera *in epigram. lib. 1. pag. 8. in deſcrip. familiæ Tedeſchiæ cap. 1. pag. 5. in hiſtor. Catanæ vol. 1. lib. 3. pag. 300. & 301. & in Cenſura ad Marianum Perellum pag. 18. 19. & 51.* à Georgio Gualterio *in animad. ad tabulas Siciliæ pag. 73.* à Jacobo Bonanno *in Syrac. Illuſtr. lib. 2. pag. 331.* Antonio Venetiano *in epigram. pag. 26.* Mariano Valguarnera *in antiq. Panormi pag. 74.* Mauritio de Gregorio *in Duce Concionatorum tr. 6. pag. 269.* Octavio Caetano *in Iſagog. cap. 3. pag. 7. 8. 9. & cap. 5. pag. 44.* Auguſtino Invegio *in appar. Panormi nobilis pag. 135.* Joanne Baptiſta de Groſsis *in decac. Catanenſi to. 1. pag. 136.* Joſepho Galeano *in Muſis Siculis par. 1. pag. 131.* Vincentio Auria *in Roſa Cæleſti pag. 20. & in Chronol. Proregum Siciliæ pag. 223.* Antonio Ignatio Mancuſo *in Vita S. Roſaliæ pag. 17. aliiſque*. Nicolaus ab Oddis Patavinus Dialogum edidit, quo Camillum Peregrinum defendit contra Academicos Cruſcanos, Venetiis apud Guerras 1587. in 8. in eo inteloquutores poſuit Philippum Parutam, Bartholum Sirillum, & Joannem de Vigintimilliis Panormitanos omnes, à doctrina, & eruditione præclaros. Meminit etiam noſtri Philippi Philippus Labbæus *in Bibliotheca Nummaria par. 1. pag. 272.* In lucem emiſit Italicè

Della Sicilia deſcritta con Medaglie Parte Prima. Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringum 1612. in fol. Hoc opus typis tradidit iſtante Petro Gironio Oſunæ Duce, Siciliæ Prorege, ex Valguarnera *in Panor. antiq. pag. 74.* & Auria *in Chronol. Proregum Sicil. pag. 79.* Iterum prodiit cum aliqua Numiſmatum acceſsione Leonardi Auguſtini operâ, Romæ apud Ludovicum Grignanum 1649. in fol. Tertiò Lugduni apud Marcum Maër 1697. in fol. In hac editione addidit Maër Siciliæ Deſcriptionem, ac compendariam Numiſmatum explanationem, penè omnem excerptam ab Auguſtino Invegio, Vincentio Mirabella, & Petro Carrera, qui Panormi, Syracuſarum, & Catanæ Numiſmata in eorum hiſtoriis declarationibus illuſtrarunt. Parutæ Numiſmata breviter explicavit Franciſcus Seine, ex Joanne Andrea Maſsa *in ſua Sicilia par. 2. pag. 108. 138. & alibi*. Secundam operis hujus Partem, & Numiſmatum omnium explanationem paraverat Paruta: quam cum aliis ipſius m. ſs. P. D. Simplicius Paruta Philippi filius imprimendam tradidit P. D. Mauro Marcheſio Panormitano, qui cùm editionem Venetiis diſponeret, luminibus captus, mox ibidem fato ceſsit: & Parutæ lucubrationes in Germaniam à quodam Ordinis Caſsinenſis Monacho tranſvectas fuiſse tradunt.

Edidit etiam Paruta

Orationem de laudibus Octavii Corſetti. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1595. in 4.

De Antonio Venetiano á Pyratis capto Elegiam. Extat in libro inſcripto: *Selecta Epigrammata, Elegiæ, & Poemata aliquot ex Catullo &c.* Ibidem apud Hæredes Jacobi Maringhi 1656. in 12.

Italicè etiam

Deſcritione dell'Arco Trionfale apparecchiato dalla Chieſa Metropolitana di Palermo per la venuta dell'Ill. e Rev. Sig. Cardinal Doria Arciveſcovo di Palermo. Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringhum 1609. in 4. ſub nomine Honuphrii Parutæ filii.

Arco dell'Eccellenza del Sig. Duca d'Alburqueque Vicerè, e Capitan Generale per Sua Maeſtà, venendo in Palermo l'anno 1627. Ibidem apud Hieronymum Roſſellum 1627. in 4. ſub nomine Franciſci Parutæ filii.

Relatione delle Feſte fatte in Palermo nel M.DC.XXV. per lo Trionfo delle Glorioſe Reliquie di S. Roſalia Vergine Palermitana. Ibidem apud Petrum Coppolam 1651. in 4. Prodiit opus hoc ſub Honuphrii Parutæ nomine; at numeris omnibus abſolvit P. D. Simplicius Paruta Caſsinenſis Monachus, alter Philippi filius.

Intermedii rappreſentati nell'Ancora Comedia, che ſi recitò in Palermo nelle Nozze del Sig. D. Giulio Agliata Cavaliere di S. Jacopo della Spada, e della Sig. D. Antonia Valdina, e Ventimiglia. Ibidem apud Eraſmum de Simeone 1606. in 4.

La Sicurtà. Intermedio Primo per il Pazzo Aſſennato Comedia di Antonio Uſodimare Palermitano rappreſentata alla preſenza di Marc'Antonio Colonna Vicerè di Sicilia. Ibidem 1573. in 8.

Siculâ linguâ ſcripſit

Canzoni Siciliane. Prodiere in Muſis Siculis par. 1. Ibidem apud Buam, & Portamnovam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Innumera ſcripſit Philippus, quorum *aliqua*

typis

typ's tradere promiſerat P. D. Simplicius Paruta filius, in epiſtola ad lectorem Relationis Solemnitatis S. Roſaliæ; eaque m. ſs. ſervantur in Bibliotheca Monaſterii S. Martini Ordinis Caſſinenſis juxta Panormum: nempè

Elogia Comitum, & Regum Siciliæ à Comite Rogerio, uſque ad Regem Philippum IV.

Elogia de Poetis Siculis verſu, & Proſâ. Hæc etiam extant apud me ejusdem Philippi manu exarata, ac in lucem edere quamprimùm ſpero.

Orationes, Diſcurſus, & Inſcriptiones.

Carmina varia, nimirùm: Elegias, Epigrammata, diſtica, ac Cœliam Antonii Venetiani, quam omnium primus latino carmine expreſſit.

De occurſu Meſſanæ tempore Fiderici Regis vulnerati ab incerto Relationem.

Laudationem Ordinis Benedictini.

Compendium Privilegiorum Urbis Panormi.

Italicè

Diſcorſi, & Orazioni: præſertim, *Diſcorſo in difeſa del Senato Palermitano*, cujus exemplar ſervabat Vincentius Auria Panormitanus, eumq; citat *in Chronol. Proregum Siciliæ p.* 130. Alium: *Diſcorſo intorno all'Armi del Ducato di Atene, e di Neopatria a Bartolomeo Martines de Quintana.* De eo idem Paruta in fine ipſius Siciliæ, ubi de Numiſmatum ſuorum origine *pag.* 42.

Intermedj, e Prologhi per diverſe Rapreſentazioni.

Impreſe, Disfide, e Cartelli fatti in occaſione di Gioſtre.

Arco Trionfale fatto per il Conte d'Alba d'Aliſte D. Diego Enriquez de Guſman Vicerè di Sicilia venuto in Palermo nel 1585.

Arco fatto in Palermo nell'anno 1602. *per la venuta del Sig. Duca di Feria Vicerè.*

Arco Trionfale, e Memorie ſotto il Marcheſe di Vigliena D. Gio. Fernandez Paceco Vicerè di Sicilia, venuto in Palermo nel 1606. Extat etiam apud me.

Arco Trionfale per l'iſteſſo nel ritorno della Viſita del Regno di Sicilia in Palermo nel 1607.

Arco Trionfale per l'Ill. ed Ecc. D. Pietro Giron Duca d'Oſſuna venuto in Palermo Vicerè di Sicilia nel 1611.

Arco Trionfale fatto in Palermo per la venuta dell'Ill. ed Ecc. Vicerè D. Franceſco di Caſtro, Conte di Caſtro nel 1616.

Arco Trionfale fatto in Palermo per la venuta del Ser. Sig. Principe Filiberto di Savoja Vicerè di Sicilia. Extat etiam apud me.

Rime: cioè, Canzoni, Sonetti, Madrigali, ed Ottave. Ex his extant etiam nonnulla apud me.

Funerali d'alcuni Re, e Vicerè di Sicilia.

Vita di S. Roſalia Vergine Palermitana. Hanc citat P. D. Petrus Antonius Tornamira *in Reſponſionib. ad petitiones de Vita* S. *Roſaliæ pag.* 55. 56. 57. & 98. ubi nonnulla adducit hujus vitæ fragmenta.

Diſcorſo della diverſità, che vi è fra S. Roſalia Vergine Palermitana, e S. Roſa di Viterbo.

Memorie ſotto l'Ecc. e Rev. Sig. Cardinal Doria la prima volta, che fu Luogotenente Generale di Sua Maeſtà in Sicilia l'anno 1610.

Feſte fatte in Palermo per la naſcita dell'Infanta figlia del Re Filippo IV.

Arco Trionfale per lo ricevimento della Marcheſa di Geraci entrata in Caſtelbuono, fatto in nome del Vaſſallaggio.

Note ſopra Aſtonio Soſiſta.

Compendio di varie coſe a favor di Palermo cavate dalla Regia Cancellaria.

Compendio di varie coſe raccolte dagli Atti del Senato di Palermo dall'anno 1577.

Hæc in Bibliotheca Monaſterii S. Martini. Servatur etiam apud me.

Carminum Juvenilium librum, in quo Elogia, Amores, Lacrymæ, Sacra, Icones, Varia. m. s. in 4. liber etiam inſcriptus: *Amores Philippi Parutæ ex Siculis Cantionibus Antonii Venetiani.* m. s. in 8. extat in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu.

Apparatum ad Annales Panormi. Extat apud me. Ex Vincentio de Joanne in Panor. Inſtaurata m. s. ſcripſit *Annales Panormi.*

Scripſit etiam Italicè

Lettere ſcritte a nome del Senato di Palermo in più libri. Horum unus ſervabat Joſephus de Voglia Panormitanus paucis ab hinc annis.

Lettera al Marcheſe di Geraci Gio. III. Ventimiglia della Geneologia della Famiglia Ventimiglia. Extat apud Marchiones Hieracis, eamque citat Rogerius Vigintimillius *in Geneologia Comitum Hieracis pag.* 42. 55. & 79. ac nonnulla ejus fragmenta adducit.

Lettere eruditiſſime a Bartolo Sirillo ſopra l'Arco fatto dal Senato di Palermo nella venuta del Conte di Olivares Vicerè di Sicilia, deſcritto da Gaſpare Ariano. m. s. in fol. apud me. Ex eisdem hæc alia ſcripſiſſe colligitur, nempè:

Orazione Funerale per la Principeſſa di Pietrapertia.

Parere ſopra il Capitolo intitolato: l'Angelo Cuſtode di Bartolo Sirillo.

Orazione fatta per la liberazione di Palermo dalla Peſte.

Canzoni Siciliane ſopra la Geloſia libri tre. Vagantur m. ſ. & nonnulla extant apud me: eaſque ſummoperè ob elegantiam, & acumen laudabat Eques Joannes Baptiſta Marinus.

Raguaglio della nobiliſſima Famiglia Branciforte. Apud Racudiæ Comitem.

Multæ etiam Philippi lucubrationes doctrinâ, & eruditione refertiſſimę m. ſs. ſervabantur apud D. Nicolaum Placidum Branciforțem Racudiæ Comitem, quod innuit Joannes Bap. de Groſsis *in Decac. Catan. tom.* 1. *p.* 136. at ex dono D. Joſephi Brancifortii Petræpertiæ Principis ad Joannis Franciſci Paceci, Ducis Uſedæ, Siciliæ Proregis manus tranſiiſse tradunt.

Prodiit tandem Italicè:

Neta-

Digitized by Google

Notamento di tutti i Capitani, Pretori, Giurati, e Governatori della Tavola della Città di Palermo dall'anno 1282. per tutto l'anno 1626. raccolti già molti anni ſono dal Sig. D. Giacomo Agliata, e Sig. Filippo Paruta. In calce Hiſtoriæ Chronologicæ Proregum Siciliæ Vincentii Auriæ. Panormi apud Petrum Coppolam 1696. in fol.

PHILIPPUS PERDICARUS. Fortaſsis ortu Politienſem, aut Panormitanum, Politio oriundum putavit Hieronymus Ragaſa *in Siciliæ Biblioth. veter. pag.* 225. argumento, quòd ex Perdicarorum familia Politienſi, & Panormitana egregii viri prodierunt. At inter Panormitanos Cives Philippum invenio in decreto quodam edito Panormi 9. Auguſti 1462. inter Urbis Panormi privilegia *p.* 356. & in alio 5. Julii 1465. in iiſdem privilegiis *pag.* 370. Juris utriuſque Doctor eximius, doctrinâ excultiſsimus effulſit. Claruit anno 1479. Ex Roccho Pirro *in not. Eccl. Panorm. pag.* 169. ſcripſit

Allegationes pro Philippo Aragonio, Ferdinandi Regis nepote in Panormitanum Archiepiſcopum electo.

PHILIPPUS PISCIOTTA, Pactenſis Sacerdos, vir humanioribus literis inſtructiſsimus, ac Rhetor, & Poeta præclarus. In Meſſanenſi Seminario triginta annis mitiores literas, magnâ cum laude docuit, ibique adoleſcentes diſcipulos nedum literis erudivit, verùm etiam eorum mores expolire ſummoperè ſtuduit: ideoque magnam Archiepiſcoporum Meſsanenſium Simonis Carafæ, & Joſephi Cicalæ æſtimationem aſsecutus eſt. Ex literaria ipſius paleſtra innumeri Grammatices peritiſsimi prodiere; qui doctrinæ lumine poſtmodum Siciliam illuſtrarunt. Canonicatum in Eccleſia Pactenſi abdicavit: morum integritate; & ingenio conſpicuus, Pactis anno 1681. ætatis ſuæ 75. deceſsit. Sepultus eſt in Eccleſia S. Mariæ de Conſolatione extra Urbis mœnia, hoc epitaphio cohoneſtatus.

Siſte Hoſpes.

Hic jacet, alibi vivit, Philippus Piſciotta, Grammaticus, Vates, & Rhetor, qui in Seminario Meſsanenſi humaniores literas, & humanos mores, plaudentibus Illuſtriſſimis Archiepiſcopis Carafa, & Cicala, triginta annos egregiè profeſſus, abdicato Pactenſi Canonicatu, relictis pluribus ſui ingenii monumentis, & in toto Regno doctrinæ alumnis, obiit ſub ætatis anno LXXV. Sacra Panegyris M. DC. LXXXI. Philippus Piſciotta ex fratre nepos de ſe, deque Patria optimè merito P. anno M.DC. LXXXX.

Typis evulgavit

De Adoleſcentia Moroſi, & ejus Pædia Opuſculum. Neapoli ex typographia Secondini Rancaglioli 1653. in 4.

Epigrammaton librum enchiridicum. Venetiis 1660. auctum, & recognitum ibidem typis Joannis Jacobi Hertz 1671. in 8.

Selectiorum Apophtegmatum ex Pauli Manutii libris Syntomiam. Venetiis apud eundem 1662. in 12.

Hemilogiam de octo partibus orationis, ac earum syntaxi analogica, & anomala, in præexercitæ jam methodi recognitionem provectioribus Adoleſcentulis editam. Meſſanæ typis Jacobi Matthæi 1652. in 4.

Italicè

L'Atrio d'Hermete, o vero la Grammatica compita ſecondo l'uſo de' Moderni per quanto appartiene a Metodiſta, & Humaniſta. Venetiis apud Jacobum Hertz 1671. in 8. tertia editio. Ex relatione P. Blaſii Benedicti Pactenſis, Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium infirmis Sacerdotis eximii, edidit etiam

Diſtica in omnia dicteria moralia. in 4.

Italicè etiam

Rime Italiane, e Canzoni Siciliane.

PHILIPPUS PISCIOTTA Pactenſis, ſupradicti ex fratre nepos, Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum Doctor; Abbas, & Prothonotarius Apoſtolicus: Canonicus, & Major Pœnitentiarius in Eccleſia Pactenſi. Doctrinâ ornatiſsimus per plures annos Rhetoricam, Philoſophiam, Scholaſticam, ac Moralem Theologiam, Sacroſque Canones non ſine plauſu docuit. Conciones habuit in quadrageſimali curriculo in variis Siciliæ Urbibus. Poeticam etiam venam Italo carmine multimodis diffudit. Ideoque non immeritò nonnullis aliis honoribus cohoneſtatus emicuit: fuit etenim pro Sacræ Inquiſitionis Judicibus librorum cenſor, Seminarii Pactenſis Rector; & in Pactenſi Diœceſi Generalis Viſitator. Ab obitis in patria muneribus clarus, ſuorum venerationem aſsecutus eſt; magnaq; valuit apud Pactenſes Epiſcopos æſtimatione: quâ inſigniter conſpicuus Pactis deceſsit 11. Octobris 1694. & in eodem ſepulchro prædicti Philippi patrui contumulatus fuit. Edidit Italicè ſuppreſso nomine ad pietatem fovendam:

Modo di far la Novena a S. Febronia. Panormi 1688. cui acceſsere Hymni, & Epigrammata nonnulla in ejusdem Sanctæ laudem.

Eſercizj ſpirituali, che ſi fanno ogni Sabato nella Chieſa di S. Maria della Conſolazione nella Magnifica Città di Patti. Coſentiæ apud Baſilium Lombardum 1689. in 24.

Inedita reliquit hæc alia, nempè:

Compendium Theatri Vitæ Humanæ.

Italicè

Vita di S. Febronia.

Quareſimale Primo, e Secondo.

Et alia, quæ omnia ſervantur apud Joſephum Arlottam Pactenſem ejus diſcipulum, doctrinâ exornatum.

Hujus Philippi pater fuit

PETRUS PISCIOTTA Pactenſis, vir amœnioribus literis egregiè inſtructus, qui Italicè ſcripſit, ſed m. ss. reliquit hæc ingenii monumenta:

L'In-

Digitized by Google

L'Intrichi di Zannetto.

La Cattiva Arraggiata.

Il Mondo ſottoſopra.

Vita di S. Febronia in Canzoni Siciliane.

PHILIPPUS PLATIENSIS. v. Joannes Maria Hieracenſis *tom. 1. pag. 350.*

PHILIPPUS POLITIUS Drepanitanus, Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci, Sacræ Theologiæ Magiſter ex Romano Collegio S. Bonaventuræ. Floruit, doctrinâ, eloquentiâ, ac poeſi clarus, anno 1650. Ipſum laudant Philippus Cagliola *in manifeſt. Provinc. Siciliæ Ord. Min. Convent. explor. 3. manif. 5. pag. 134.* & Vincentius Nobilis *in Theſauro abſcondito pro D. Maria Drepan. cap. 23. pag. 787.*

Edidit Italicè

Sermone dell'Immaculata Concetione di Maria Vergine. Panormi apud Petrum de Iſola 1655. in 4.

Ex citatis Auctoribus;

Diſcorſi Morali.

Latinè etiam ſcripſit:

Theologicum certamen omnium Carminum metro exaratum.

PHILIPPUS SALERNUS Alcarenſis (ex oppido Alcariæ in Valle Nemorum) Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci: Vir ingenio acutus, & promptus; humanis, diviniſque literis inſtructiſsimus; tum à doctrinæ præſtantia, tum à præclaris obitis muneribus inter præcipuos Ordinis ſui Patres meritò recenſendus. Theologicâ Magiſtri laureâ inſignitus, ac doctrinâ mirificè excultus, in Sicilia ſtudiorum Lycæis præfuit, ac graviores ſcientias tradidit. In Germaniam miſsus in Viennenſi Cœnobio ſtudia etiam Rigentis munere rexit: & in publica Viennenſi Academia primarius Lector, Sacram Theologiam ſexennio docuit, eâ cum doctrinæ laude, ut inter Theologos Cæſareos Ferdinandus II. Imp. adſcripſerit. Exitatato ab eodem Ferdinando novitèr in Civitate Pragenſi Collegio, inter celebres, & doctiſsimos Patres, qui in Cœnobio S. Jacobi anno 1622. virtutum genere expoliti floruere, famigeratiſsimus recenſetur noſter Philippus: hìc etenim in eadem Academia Sacram Theologiam docuit, & illuſtravit; ac fidem catholicam validiſsimè propugnavit. Concionator etiam diſertiſsimus, eloquentiâ, & eruditione claruit: è ſuggeſtu ſæpè cum plauſu auditus, laudem promeruit ſingularem. Anno 1627. Styriæ, & Corinthiæ Provincialis electus, in eodem munere confirmatus, ſexennio illius Provinciæ clavū rexit: aliaſque Germaniȩ Provinciarum Viſitator, mirificè effulſit. Relictâ nominis famâ apud Germanos in Siciliam regreſsus eſt, ubi 12. Julii anno 1633. Siciliæ Provincialis conſtitutus, multa eximiæ prudentiæ veſtigia reliquit. Siciliæ etiam, & Melitæ Commiſsarium Generalem egit. Tandem meritis plenus deceſsit in patrio Cœnobio Alcariæ anno 1676. 14. Julii, ætatis ſuæ 80. Emeritis laudum præconiis celebratur à Philippo Cagliola *in Manifeſt. Prov. Siciliæ Minor. Conv. explor. 2. manif. 1. p. 53. & explor. 3. manif. 1. pag. 87. & 88.* Hippolyto Marraccio *in Bibliotb. Mariana p. 2. pag. 299.* Placido Reina *in hiſtor. Meſsanæ p. 2. pag. 65.* Petro Carrera *in hiſtor. Catanæ vol. 2. pag. 366.* Joanne Petro Creſcentio *in Præſidio Romano pag. 89.* Luca Wadingo *in Scrip. Minorum pag. 294.* Dominico Gravina *in congeminata voce Turturis in appendic. pag. 25.* & Joanne Franchino *in Bilioſophia de Scrip. Min. Convent. n. 124. pag. 222.* Edidit Italicè

Nuova Pallade Cataneſe Sermone di S. Agata V. e Protomartire. Catanæ apud Joannem Roſſum 1634. in 4.

Alto Monte Cataneſe Predica di S. Agata. Ibidem apud eumdem 1635. in 4.

I Giochi Olimpici Panegirico di S. Pancratio. Meſsanæ apud Petrum Bream 1636. in 4.

Predica della Domenica decimaquinta di Pentecoſte occorrendo l'iſteſſo giorno la feſta di S. Agoſtino. Ibidem apud eumdem 1633. in 4.

Orazione Funerale recitata nell'eſequie celebrate a 8. d'Ottobre 1640. nella Chieſa de' Padri Teatini di Meſſina per la morte del Reverendiſſimo P. Generale il P. D. Onofrio Anfora morto in Roma a 7. di Settembre del detto anno. Meſſanæ apud Viduam Blanci 1640. in 4.

Orazione Funerale recitata nell'eſequie celebrate il giorno ſeguente alla feſta dell'Aſcentione del Signore nella Chieſa di S. Maria di Gieſù de' Padri Minori Oſſervanti di Meſsina nel 1645. per la morte del M. R. P. F. Antonio della Ficarra Miniſtro Provinciale di Sicilia morto l'ultimo di Febraro. Ibidem apud Jacobum de Matthæis 1645. in 4.

Orazione Funerale detta nell'eſequie celebrate il primo di Febraro 1647. nella Chieſa della Glorioſiſſima S. Maria del Carmine di Meſſina per la morte del Reverendiſsimo P. M. Leone Bonfigliolo Generale del Sacro Ordine del Carmine. Ibidem apud eumdem 1647. in 4.

Le due battaglie fatte da due Serafini in Cielo, & in terra per difeſa dell' Immaculata Cõcettione di Maria. Predica. Ibidem apud eumdem 1643. in 4.

Panegirico per la Lettera di M. V. ſcritta a' Meſsineſi. Ibidem apud eumdem 1641. in 4.

Le Nozze Predica de' SS. Criſanto, e Daria. Ibidem apud eumdem 1645. in 4.

Vittoria Triplicata di S. Nicolò Eremita Predica. Panormi apud Alphonſum de Iſola 1646. in 4.

Il Predicatore, Predica di S. Andrea Apoſtolo. Neapoli apud Secundum Rancagliolum 1651. in 4.

PHILIPPUS A SAMPERIO MONTISFORTIS, hoc in oppido Samperii Diœceſis Meſſanenſis natus, ad Carmelitas Reformatos Montis Sancti pertranſiit, inter quos doctrinâ, & eruditione excultiſsimus floruit. Studii aſsi-

aſsiduitate inſignis, & pietate clarus celebratur. Ad Aſsiſtentis, ut dicunt, Provincialis munere primùm evectus, inde Montis Sancti Provinciam gubernavit. Deceſsit Syracuſis 26. Januarii 1683. Edidit Italicè

La Tromba della Fama riſonante le coſe divine, & humane, coll'erudizioni, e colle hiſtorie neceſſarie a chiunque è vago di ſapere compendioſamente il tutto del Mondo. Neapoli apud Michaelem Monachum 1678. in 4.

Alias operis hujus partes prælo parabat, ſed morte præventus expolire non valuit.

PHILIPPUS SAVONA Panormitanus, Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor eximius, à doctrinæ præſtantia in Sicilia celebris. Neapoli medicam praxim exercuit ſub celeberrimo Cæſare Scannapecora, ut ipſemet Philippus fatetur in opere infra notando *deciſ.* 20. *pag.*51. Anno 1592. Neapoli degens, Comitem Olivarenſem, ad Siciliæ gubernium accedentem, ſanitati reſtituit, ex *deciſ.* 30. *pag.* 78. Ab experimentis medicinalibus clariſsimus vixit. Obiit Panormi anno 1636. Prælo conſignavit

Deciſionum Medicinalium morborum, ſimptomatum, evacuationum, abſceſſuum malitioſorum, & fallacium quo ad dignoſim, & prognoſim, novo ſcribendi modo primùm invento. Partem Primam. Panormi apud Angelum Orlandum 1624. in fol.

Deciſionum Medicinalium &c. Partem Secundâ. Hujus partis cùm quinque deciſiones edidiſſet, vivere deſiit, ac opus imperfectum reliquit. Scripſerat etiam, & ms. reliquit:

Additiones ad Partem Primam Deciſionum Medicinalium.

Medicum Prudentem.

PHILIPPUS SCAFILIS Drepanenſis, Societatis Jeſu, natus anno 1623. Societatis inſtitutum amplexus eſt anno 1638. in qua quatuor ſolemnia emiſit vota 4. Junii 1656. Sacræ eloquentiæ addictus in multis Siciliæ Civitatibus cõciones habuit, nec ſine admiratione, & plauſu declamantis viri excepere omnes eloquentiæ vim, ſtyli majeſtatem, ferventiſsimum animarum zelum. Eximia ejus pietas diu eluxit, cùm ſingulis ſextis feriis in Profeſſorum Domo Panormi Pietatis exercitia fovit ad mortem ritè, ſanctèque obeundam, ex quibus haud modicum excerpſit fructum. Tandem ſervato adamuſsim obſervantiæ regularis rigore, in eadem Panormitana Domo deceſsit 15. Maji 1680. Edidit Italicè ſuppreſso nomine

Relatione delle Pompe di Palermo per la feſta dell'Inventione del corpo di S. Roſalia Vergine Palermitana alli 15. *di Luglio dell'anno* 1650. Panormi apud Cyrillos 1650. in 4.

Poſt ipſius mortem prodiit etiam Italicè:

Prattica inſtruttione degli eſercitj di Pietà, che ſi fanno nel Gieſù di Palermo ogni Venerdì mattina per la divotione della Santa morte. Ibidem apud Jacobum Epirum 1682. in 12. & apud Hæredes de Iſola 1688. in 12. & aliis annis. Scripſit etiam, ſed non edidit:

Relatione dell Imagine di N. S. di Trapani. ex Vincentio Nobili *in Theſauro abſcondito pro M. V. Drepanenſi pag.* 110. & alibi pluriès hanc opellam citat, cujus fragmenta nonnulla adducit.

PHILIPPUS SETAJOLUS Panormitanus, Clericus Regularis, vir præclaro genere exortus, Regulari inſtituto nomen dedit Panormi 13. Septembris 1647. & abſoluto Florentiæ tyrocinio, ibidem ſolemnia emiſit vota 28. Octobris 1648. Eâ felicitate ingenii graviores diſciplinas accepit, ut vix abſoluto ſtudiorum curriculo, Philoſophiam, ac Theologiam ſodales ſuos magna cum laude docuerit in domo Panormitana S. Joſephi. Sacram etiam eloquentiam profeſsus ab adoleſcentia, prædicationis munus quâdam naturæ vi raptus exercuit: eâque laude hanc provinciam ſuſcepit, ut in famigeratiſsimum Eccleſiaſtem evaſerit: ab ipſo enim muneris exordio, florentiſsimi ſtyli cultus, eruditionis ubertas, aliaque eximii Oratoris ornamenta, quibus inſigniter eminebat, omnibus haud obſcurè promiſere pereximii adoleſcentis progreſsus. Ideoque breviter in abſolutiſsimum Oratorem efformatus, pluriès Panormi in cinerali jejunio tum in principe Templo, tum in Eccleſia S. Joſephi, cum omnium literatorum plauſu conciones habuit. In præcipuis etiam Siciliæ & Italiæ civitatibus quadrageſimale ſpatium confecit, præſertim Neapoli, Venetiis, Genuæ, Romæ, ut etiam Viennæ Auſtriæ, & alibi; ubique, & ſemper cum laudum præconiis exceptus. Præter enim eloquentiæ lumina, rationum vim admirandam, dicendi copiam, quæ in egregio viro effulſere; memoriæ tenacitas, vocis ſonitus, corporis majeſtas, aliæque præſtantiſsimi Oratoris dotes, in eo mirabiliter convenere; adeout ad ſingularis Oratoris gradum evexerint. Hinc nedum in Siciliam, verum etiam & in Italiam clariſsimâ nominis famâ diffusâ, undique ſui venerationem excitavit. Eruditione quâ ſacrâ, quâ prophanâ excelluit. Hæbraicam linguam egregiè calluit. Politiores etiam literas coluit, & inter Reaccenſos Academiæ Panormitanæ literatos, inter Mediolanenſes *Aſſidati*, Patavinos *Ricovrati*, recenſitus inclaruit. Panormitanam S. Joſephi Domum Præpoſiti munere ſemel, & iterum gubernavit. Dum Neapoli in Eccleſia S. Pauli ſingulis feſtis diebus magno confluentium concurſu, ac plauſu conciones haberet, omnium primus fuit, qui ea in Urbe Michaelis Molinos errores detegeret, & qui è ſuggeſtu eoſdem acritèr confutaret. Tandem tabefacto gangrænæ morſu ejus brachio, Neapoli deceſsit 26. Octobris 1685. non ſine Literatorum, bonorumque omnium dolore. Emeritis laudibus Philippum exornant Joſephus Silos *in hiſt. Cler. Reg. p.* 3. *lib.* 12. *pag.* 634. Andreas Pertuccius *in*

Idis

Digitized by Google

Idais Muſarum pag. 269. Joſephus Munebria *in Muſa excitata pag.* 253. Joannes Baptiſta Valleggius *in carm. pag.* 37. Jo. Franchinus *in Biblioſophia pag.*66. Balthaſſar Piſanus *in carm. par.* 2. *pag.* 102. Franc. Fulvius Frugonus in libro: *Cane di Diogene latr.* 5. *racc.* 10. *pag.* 588. Pyrrus Schittinus *in carmin.* aliique. Edidit Italicè

Oratione in lode di S. Roſalia Vergine, e Tutelare Palermitana. Panormi apud Petrum de Iſola 1656. in 4.

Panegirico in lode di S. Roſalia Vergine Palermitana. Ibidem apud Auguſtinum Boſsium 1663. in 12.

Oratione de' Funerali dell'Illuſtriſs. Signora D. Giovanna Anna Gomez Carbaton Madre dell' Eccl. e Rev. Sig. D. Pietro Martinez Rubio Arciveſcovo di Palermo, Priſidente, e Capitan Generale nel Regno di Sicilia. Ibidem apud Auguſtinum Boſſium 1659. in 4.

Oſſequij Funebri della Compagnia del SS. Crociſiſſo ſotto titolo de' Bianchi in morte di Filippo IV. Monarca dello Spagne. Ibidem apud Colicchiam 1666. in 4.

Iſtoria di Catalogna. Parte Prima. Ibidem apud Petrum de Iſola 1666. in 12.

Iſtoria di Catalogna. Parte Seconda. Ibidem apud Buam, & Camagnam 1667. in 12.

La nuova Miniera del Perù Oratione Panegirica per la B. Roſa di S. Maria V. Pervana dell'abito di S. Domenico. Ibidem apud eoſdem 1669. in 4.

Orationi, e Diſcorſi Sacri. Parte Prima, e Seconda. Venetiis apud Catanum 1671. in 12. & apud Paulum Balionum 1678. in 12.

Diſcorſo in lode della Sig. Elena Lucretia Cornaro Piſcopia. In libro, cui titulus: *Compoſitioni dell'Accademici Ricovrati per la nobile Sig. Elena Lucretia Cornaro Piſcopia*. Patavii 1684.

PHILIPPUS SICULUS v. Philippus de Barberiis *pag.* 168.

PHILIPPUS SYRACUSANUS. v. Philippus de Barberiis *pag.* 168.

PHILIPPUS TRIOLUS Drepanitanus, Clericus Sæcularis, eminentiſsimi ingenii vir, ac memoriæ ſingularis. De eo pluriès audivi, quòd unà cum Gabriele Cicero Panormitano, de quo ſuo loco, Philoſophiæ curriculum confecerit in Panormitano Collegio Soc. Jéſu, dum hanc facultatem doctiſsimè explanaret vir peregregius Joſephus de Auguſtino; & cùm ambo numquam calamum tetigerint, ut tradita à magiſtro exſciberent, ut moris eſt, attamen in Philoſophos numeris omnibus abſolutos evaſere; & ſupra alios condiſcipulos, non ſine magna Præceptoris admiratione, ſeſe inſignitèr evexere. Platonicæ Philoſophiæ Philippus addictiſsimus fuit; cui mathematicas diſciplinas addidit, quibus inſtructiſsimus claruit. Abdita etiam naturæ arcana diligentiſsimè perſcrutavit. Politiores quoq; literas, ac Muſas egregiè coluit. Literatorum venerationem adeptus; præmaturo fato ceſſit circa annum 1646. Ipſum laudant Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom.* 1. *par.* 2. *pag.* 169. & Vincentius Nobilis *in Theſauro abſcondito de Virgine Maria Drepanitana cap.* 23. *pag.* 781. Multa prodiere ex fœcundiſsimo, & æquè acutiſsimo Philippi ingenio latinè, & Italicè, proſâ, ac verſu: at ſolummodo vernaculâ linguâ habemus:

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis tom. 1. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Ex Nobile cit. ſcripſit

Frænum Ariſtotelicum.

Ex relatione Vincentii Auriæ:

Opus inſigne, ac doctiſsimum ad exemplum Artis Magnæ Raymundi Lulli.

Siculâ etiam linguâ ſcripſit:

La Farmaceutria Idillio in Canzoni Siciliane. Ex Octavio Bellia *in epiſt. ad Lectorem Battilli Joannis Baptiſtæ de Judice pag.* 21. Hujus fragmentum extat apud me m. s.

Fileno Idillio in lingua Siciliana. m. s. apud Vincentium Auriam.

PHILISTION Medicus, & Philoſophus egregius, Eudoxi Cnidii in arte medica præceptor, in Sicilia lucis uſuram accepit, teſte Laertio *lib.* 8. *in vita Eudoxi*, Raphaele Volaterrano *anthropol. lib.* 15. *pag.* 215. Tiraquello *de nobilit. cap.* 31. *pag.* 297. Joanne Bap. Ricciolio *in Chronol. Refor. tom.* 4. *ind.* 1. *pag.* 174. Goltzio *in hiſt. poſt. Siciliæ pag.* 92. Conſtantino Laſcare apud Maurolicum *in hiſtor. Siciliæ lib.* 1. *pag.* 19. & Joſephum Bonfilium *in hiſt. Siciliæ par.* 1. *lib.* 1. *pag.* 26. qui Philiſtium vocat. His adde Joannem Gerardum Voſsium *de Philoſophia cap.* 11. §. 28. *pag.* 87. & Leonardum Cozzandum *de magiſterio antiquorum Philoſophorum lib.* 5. *cap.* 1. *p.* 298. Ennenſē fuiſſe putat Leander Albertus *in Inſulis pag.* 63. & Chriſtophorus Scannellus *in Chronica Siciliæ*. At inter illuſtres Catanenſes recenietur à Joanne Baptiſta de Groſsis *in decac. Catan. tom.* 2. *cord.* 9. *pag.* 151. quem ſequitur Hieronymus Raguſa *in elogiis Siculor. pag.* 232. & *in Siciliæ Biblioth. veter. pag.* 226. Ejus etiam diſcipulus fuit Chryſippus Cnidius ex Cozzando *cit. pag.* 299. Ex Eudoxi diſcipuli tempore, tempus, quo vixit Philiſtion apertè liquet; Eudoxus enim, teſte Laertio citato floruit circa olymp. 103, ex Voſsio verò *loc. cit.* olymp. 105. qui eumdem eſse putat ac Philiſtionem Locrenſem à Plutarcho *sympoſior. lib.* 7. *cap.* 1. & Gellio *Noct. Attic. lib.* 17. *cap.* 11. memoratum: hancque ſuſpicionem ſuam repetit Voſsius *cap.* 13. *pag.* 109. ubi de Medicis incertæ ætatis: quod etiam tradit Tiraquellus *loc. cit.* Unus fuit ex primis Medicis Empiricis, teſte Galeno, vel quis alius ſit Auctor libri *de ſuffiguratione empirica*, inter libros iſagogicos Galeni, *cap.* 1. *pag. mimi* 31. immò ab ipſo nomen Empiricam medicinam accepiſſe tradit. Inter vetuſtos Me-

Digitized by Google

dicos recenſetur ab eodem Galeno *de victus ratione in morbis acutis com.* 1. *&* *in meth. medendi lib.* 1. *cap.* 3. Petrus Caſtellanus *in vitis Illuſt. Medicor. pag.* 43. ait, quòd dum Schola Coa, & Cnidia inter ſe honeſtâ æmulatione decertarent, Italiam incolebant Philiſtion, Pauſanias, & Empedocles, qui ex Galeno *lib.* 1. *method.* in diverſas curandi vias abjere. Scripſit Philiſtion librum

De victu ſalubri. Opus hoc inter Hippocratis libros, noſtro Philiſtioni aſcribunt Galenus *in aphor. Hippocratis lib.* 7. *cap.* 1. Geſnerus *in Bibliotb. pag.* 694. Voſſius, & Cozzandus *loc. cit.* Ita & Paſchalis Gallus *in Bibliotb. Medica pag.* 262. ubi ait, *Philiſtioni quidam tribuunt Hippocratis librum de Diæta. Galenus.* de Groſſis cit. cum Tiraquello ſcripſiſſe tradit: *de victu ſalubri, quod opus Galenus Hippocrati adſcribit.*

Ex Galeno *de ſubſtitutis medicinis in principio*, ſcripſit etiam Philiſtion

De Medicinis ſubſtitutis.

Gallus *cit. pag.* 397. noſtrum Philiſtionem à Plinio *in lib.* 20. *nat. hiſt.* & ſeptem ſequentibus libris nominatum obſervat; ideoq; ipſum permulta ex plantis remedia tradidiſſe putat. Caſtellanus *loc. cit.* etiam perpendit, ipſius auctoritatem à Plinio adductam *lib.* 20. *cap.* 5. *&* 9. At dubitari poteſt, an Philiſtion à Plinio citatus ſit noſter Siculus, an Philiſtion Locrenſis, cujus meminere Aulus Gellius *Noct. Attic. lib.* 17. *cap.* 11. & Hieronymus Maraſiotus *in Chron. Calabriæ lib.* 2. *cap.* 11. *pag.* 106. Philiſtionem quoque citat Galenus *lib.* 2. *de natur. facult. cap.* 8. *&* *de utilitate reſpirationis cap.* 1. Ad ipſum ſcripſit Hippocrates, teſte Tiraquello *loco citato.*

PHILISTUS, vel PHILISCUS, utroque etenim nomine vocatur à Suida *tom.* 2. *pag.* 1055. & Laſcare apud Chriſtophorum Scobar *de rebus Syracuſ. pag.* 14. mendosè verò Philippus à Poſſevino *in Bibliotb. tom.* 2. *ſect.* 7. *cap.* 9. *pag.* 461. Fuit Philiſtus Syracuſanus hiſtoricus celebris: patrem habuit Archomenidem ex Pauſania *in Eliacis pag. mihi* 334. cum duobus Dionyſiis Syracuſarum Tyrannis cognationis vinculo adſtrictus fuit, ut habemus ex Suida citato, Plutarcho *in Dione*, Fazello *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 102. aliiſque. Literis addictus Evenum Poetam elegiacum audivit, teſte Suida, & Volaterrano *anthropol. lib.* 18. *pag.* 262. Divitiis affluens magnam apud Syracuſanos ſibi auctoritatem comparavit. Dionyſium juniorem, cùm ipſe inter privatos degeret, tutatus eſt, ut tradit Diodorus Siculus *lib.* 13. *n.* 91. ac pro eo magnam pecuniæ vim ſolvit, quá damnaverant Judices, tamquam pacis perturbatorem. Philiſti etiam ope ad Syracuſanam tyrannidem ſeſe evexit Dionyſius: ideoq; ab eodem Dux conſtitutus, diu Syracuſanæ arci præfuit, ut habet Plutarchus *in Dione*. Antea verò egregiam animi fortitudinem detexerat in memorando bello inter Syracuſanos, & Athenienſes; in eo enim Dux, aliiſque militiæ muneribus cohoneſtatus effulſit, ex eodem Plutarcho *in Nicia*, & Fazello *dec.* 2. *lib.* 2. *cap.* 3. *pag.* 283. *&* 295. Cùm autem intimâ Dionyſii familiaritate frueretur, ut tradit Tullius *lib.* 2. *epiſt.* 12. *&* *lib.* 2. *de Oratore*, & Tyranno gratiſſimus viveret, vel quia cum Dionyſii matre rem habuiſſet, Tyranno haud penitùs inſcio, vel quia, inconſulto Dionyſio, Uxorem duxiſſet filiam Leptinæ, qui Dionyſii erat frater, è Sicilia pulſus eſt, ut teſtatur Plutarchus *in Dione*, qui ad quosdam, mare Adriaticum accolentes, profeciſſe tradit: ibique otio ſatis refertus hiſtoriam ſuam maxima ex parte ſcripſit, quâ magnam ſui opinionem excitavit. Id ipſum exponunt Voſſius *de hiſt. Græcis lib.* 1. *cap.* 6. *pag.* 26. Goltzius *in hiſtor. Siciliæ pag.* 33. *&* 150. aliique. Additque Plutarchus loc. cit. & cum eo Fazellus *dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 102. *&* *dec.* 2. *lib.* 3. *cap.* 1. *pag.* 304. quòd Dionyſio vivente numquam in Siciliam remeavit. At alitèr narrat Bonannus *in Syrac. Illuſt. lib.* 2. *pag.* 299. ait enim Dionyſium in exilium expuliſſe Philiſtum æmulorum operâ: ac iterum pœnitentiâ ductum in Siciliam revocaſſe; neptem veró ſuam, Leptinæ filiam, in matrimonium Philiſto tradidiſſe. Sanè relictâ fugiens Siciliâ, ut Tyranni furorem declinaret, Turium urbem petiit ex Diodoro *lib.* 15. *n.* 7. ab eaque revocatus, ad priſtinum benevolentiæ, & dignitatis locum reſtitutus eſt. Defuncto Dionyſio, Dionyſius filius tyrannidem occupavit, quem omni vitiorum infamiâ fœdatum, cùm Dion ad meliorem frugem revocare conaretur, ut Platonis diſciplinâ morum pravitatem, ac tyrannidem deponeret, nimiùm deſudavit. At Dionis æmuli, & tyrannidis ſectatores, ut Dioni, ac Platoni quem opponerent, haberent, Dionyſio ſuaſerunt, ut Philiſtum doctrinâ ſatis inſtructum, ac tyrannidis amicum ab exilio revocaret: quod facili negotio obtinuere, teſte Plutarcho *in Dione*, & Æmilio Probo *in Dione.* Ideoq; Philiſtus Syracuſas reverſus, quia acutiſſimo ingenio munitus, ſtatim variis adhibitis artibus, ad pertractanda regiæ aulæ negotia ſeſe inſinuavit; & Platoni, Dioniq; contrarius, Dionyſii tyrannidem conſervare ſtuduit, ac Dionis exilium molitus eſt, ex Plutarcho *cit.* Fazello *dec.* 2. *lib.* 3. *cap.* 2. *pag.* 312. Goltzio *in hiſt. Sicil. pag.* 32. *&* 162. & Voſſio *de hiſt. Græc. lib.* 1. *cap.* 6. *pag.* 26. At Probus cit. Dionis expulſionem timori, ac invidiæ Dionyſii adſcribit; metuebat enim Dionis auctoritatem, cum populi benevolentia conjunctam; ac invidebat ejusdem ingenii dotibus. Dionyſius autem Philiſti fidem, ac prudentiam expertus, eumdem tum exercitus, tum claſſis ducem conſtituit, ex Diodoro *lib.* 16. Pauſania, Cicerone *lib.* 2. *de Oratore.* aliiſq; Regreſſo Dione, ut Syracuſas à tyrannide liberaret, Philiſtus tunc in Adriatico mari claſſis Præfectus,

Japi-

Digitized by Google

Japigiâ ſolvens, celeri curſu Syracuſas repetiit octoginta triremibus inſtructus: inde Rhegium venit, & ſupra quingentos equites Syracuſas tranſuexit: aliiſque militaribus copiis aggregatis, contra Leontinos proficiſcitur, ex Diodoro *lib. 16. n. 16.* ut Urbem, quæ à Dionyſio defecerat, recuperaret. At Leontini Syracuſarum ope Philiſtum devictum expulerunt. Hinc ut Syracuſanorum vindictam deſumeret, claſſem ſexaginta Navium paravit, ac Syracuſanos ad prælium provocavit, qui haud parum diſſimili claſſe prælium injere. Primùm Philiſtus ob egregiam virtutem prævaluit; mox Syracuſani victoriam adepti, Philiſtus à ſuis derelictus, & à Syracuſanis navibus circumſeptus, ne in hoſtium manus vivus incideret, ſe ipſum interfecit, ex Ephoro apud Plutarchum *in Dione*, Diodoro *lib. 16.* Fazello *dec. 2. lib. 3. cap. 2. pag. 317.* Goltzio *in hiſt. Sicil. pag. 33. & 168.* & Voſſio *de hiſt. Græcis pag. 26.* Ideoque perperàm Volaterranus *cit.* ab inimicis interfectum ait. Suidas verò *tom. 2. pag. 1055.* Laſcaris apud Scobar *de reb. Syrac. pag. 14.* & Joannes Friſius *in Biblioth. Philoſoph.* apud Joannem Gualterium *in Chron. Chronicorum tom. 2. pag.* 858. tradunt, in conflictu contra Carthaginenſes fortitèr pugnantem occubuiſſe; quod improbat rectè Bonannus *cit. pag. 299.* Scribit, & Plutarchus citatus ex Timonide, qui cum Dione huic bello interfuit, Philiſtum à Syracuſanis captum, primùm denudatum, ac contumeliis affectum; mox capite detruncato, in latomias projectum fuiſſe. Addit Diodorus *lib. 16.* quod Philiſti cadaver per totam Syracuſarum Urbem raptum, inhumatum ejus inimici abjecere. Demum Timæus apud Plutarchum *cit.* ait, ex claudo Philiſti crure ejus cadaver ligatum, à pueris per Urbem raptatum, ſubſannationibus à Syracuſanis inſectatum fuiſſe; tunc memores Dionyſio dixiſſe, non celeri equo è tyrannide fugiendum, ſed pede extrahendum: id verò idem Philiſtus ab alio, non à ſe dictum ſcripſerat. Obiit Philiſtus olymp. 106. ex Diodoro, & Dionyſio Petavio *de doctrina tempor. tom. 2. lib. 13. pag.* 590. nempè ann. 352. ante Chriſti Domini adventum: Ex Joanne Bapt. Ricciolio *in Chronol. Refor. tom. 2. Chr. 3. pag.* 17. ann. 356. ut etiam *tom. 4. pag.* 181. ubi mendosè Philippus vocatur. Fuit Philiſtus literis apprimè ornatus, ac ſcripſit:

Hiſtoriam Siciliæ: teſte Diodoro *lib. 13. n. 103.* qui in duas partes fuiſſe diviſam ait: harum Pars Prima in ſeptem libros diſtributa octingentorum annorum hiſtoriam complectebatur, uſque ad annum 3. olymp. 93. cùm Carthaginenſes Agrigentum occuparunt. Alia verò in quatuor partita libros, à Dionyſio majori exordium deſumebat, qui poſt Agrigentinam expugnationem, tyrannidem arripuit. Eadem habet Voſſius *de hiſt. Græcis lib. 1. cap. 6. pag. 26. & 27.* Addit Diodorus *lib. 15. n. 89.* Dionyſii junioris hiſtoriam duobus libris concludiſſe, uſque ad olymp. 104. De hac etiam Philiſti hiſtoria Dionyſius Halicarnaſſæus *de præcipuis linguæ Grecæ Auctoribus pag. mihi* 208. & Suidas *tom. 2. pag.* 1055. At Fazellus *dec. 1. lib. 4. cap. 1. pag.* 202. Goltzius *in Sicil. & Magna Græcia pag.* 33. Carolus Stephanus *in dict. pag.* 1591. Volaterranus *in anthrop. lib. 18. pag.* 262. aliique, hanc hiſtoriam Libris XII. conſignatam volunt. Stephanus *de Urbibus* pluries eamdem hiſtoriam citat, nempè *ver. Ambracia pag.* 73. *ver. Artemiſium pag.* 118. Librum tertium *ver. Therma pag.* 303. librum quintum *ver. Æthale pag.* 39. librum ſextum *ver. Daſcon pag.* 224. librum octavum *ver. Arbele pag.* 99. librum nonum *ver. Argyros pag.* 104. ac tandem librum decimum tertium *ver. Craſtus pag.* 334. at Thomas de Pinedo *in breviario Auctorum, quos ad teſtimonium vocat Stephanus pag.* 369. poſtremum Stephani locum corruptum putat, & pro 13. legendum exiſtimat 11. Scripſit etiam Philiſtus

Geneologiam. Phœnicia, & Alia quædã de Inſula Siciliæ, ex Suida, & Bonanno cit. Addit etiam Fazellus, & Goltzius *loc. cit.* ſcriptis tradidiſſe: *de Ægyptiorum Geſtis, ac Libyæ, Syriæque plurima volumina.* Laſcaris etiam apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. pag.* 20. Voſſius *loc. cit.* & Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syracuſ. pag.* 212. hæc opera à Fazello memorata, aliaq; huic Philiſto adſcribunt: at Suidas, & Bonannus cit. ab alio Philiſto, de quo infra, exarata volunt. De Philiſto, ejuſque hiſtoria varii varia. A Cicerone pluriès celebratur; præſertim *lib. 1. de divinatione*, doctus, & diligens vocatur. *lib. 2. de Oratore*, Philiſto inter Græcos Hiſtoricos tertium concedit locum, poſt Herodotum, & Thucydidem, & magnum Thucydidis imitatorem prædicat. *De Claris Oratorib.* Philiſti, & Thucydidis ſententias, breves, acutaſq; laudat. *lib. 2. Epiſt. ad Q. Fratrem cap.* 12. capitalis, creber, acutus, brevis, & puſillus penè Thucydides vocatur. At animadvertendum, puſillum Thucydidem vocari, non quia cum Thucydide collatus pauca ſcripſerit, ut ait Paulus Manutius hic in notis; nam multa ſcripſiſſe ex Diodoro, Suida, aliiſq; liquet; ſed quia in ſcribendi excellentia paululum Thucydide inferior fuit, ut volunt Voſſius *de hiſt. Græcis lib. 1. cap. 6. pag.* 27. & Pineda *cit.* ex Quintiliano *inſtit. orat. lib. 10. cap.* 1. qui Thucydidis egregium imitatorem, ac illo luci liorem fuiſſe teſtatur. Plutarchus *in Alexandri vita*, ait, inter alia volumina ab Harpalo, Alexandro, librorum cupido, miſſa, Philiſti lucubrationes extitiſſe. Præter Auctores ſupra relatos, Philiſti meminere etiam Demetrius Phalaræus *de eloqut.* Clemens Alexandrinus *lib. 6. ſtrom.* Pauſanias *in Atticis, & in Eliacis*, Joſephus Hebræus *lib. 2. contra Apionem*, Plinius *hiſt. nat. lib.* 8. *cap.* 40. & 42. Joannes Tzezes *chil. 10. hiſt.* 358. aliique multi. Æmilius Probus *in Dione ſe* de Philiſto ſcripſiſſe tradit in libro de Hiſtoricis; at deperdito hoc Probi opere, alia

Digitized by Google

alia Philiſti facinora periere.

PHILISTUS alter Syracuſanus, Hiſtoricus, & Orator clariſſimus fuit. Etſi Suidas *tom.* 1. *pag.* 1055. & Cozzandus *de magiſterio antiq; Philoſoph. lib.* 5. *cap.* 1. *pag.* 299. in dubium revocent, an Syracuſanus, vel Naucratita fuerit, attamen Bonannus *in Syrac. Illuſt. lib.* 2. *pag.* 316. Syracuſanum, ſine hæſitatione ſtatuit: ita & Coltzius *in hiſt. poſt. Siciliæ pag.* 91. qui Naucratitæ vocem familiæ, non patriæ nomen putat. Andreas Schotus *in Catalogo Oratorum*, Siculum vocat. Philiſtus hic ſecundus Arconidis filius Evenum elegiographum audivit, ex Suida citato. At dubitat meritò Bonannus, horum Arconidis, & Eveni nomina à primo Philiſto detracta: etſi duo Eveni nomine floruerint, uterque elegiarum Poeta. Primus arte oratoria (nempè, ut opinor, cultiori, & oratorio ſtylo) hiſtoriam ſcripſit, teſte Suida *cit.* & Laurentio Beyerlinck *in Theatro Vit. Hum. ver. hiſtoriæ Inventores*: ut innui *in addict. ad Siciliam Inventricem Vincentii Auriæ cap.* 13. *pag.* 241. quibus addo Geſnerum *in Biblioth. pag.* 694. & Petrum Angelum Speram *de nobilit. Profeſſorum Gramm. lib.* 4. *pag.* 311. Floruit, ex Bonanno, clariſſimus ſub Hierone II. circa olymp. 130. nempè ante Chriſti Domini adventum an. 256. Ex Cozzando Eudoxi Cnidii æqualis fuit, qui eodem teſte circa olymp. 103. deceſſit. A Dionyſio Halicarnaſſæo *de Demoſtene*, & Ariſtotele *in Rhet.* inter egregios Scriptores recenſetur, qui de Oratoriis præceptis ſcripſere. Ex Suida, Geſnero, & Bonanno ſcripſit Philiſtus

Artem Oratoriam.

De Rebus Ægyptiacis libros XII.

De Rebus Siculis libros XI. vel XII. ex Spera, & Carolo Stephano *in dict. pag.* 1591.

Contra Tricarannm.

Orationem de Naucrate.

De Dionyſio Tyranno libros ſex.

De Ægyptiorum Theologia libros tres: ex aliis ſex.

De Lybia, & Syria.

Conciones. Et alia quædam:

De Baccho. Ex laſcare.

Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom.* 2. *pag.* 1130. *num.* 5415. Philiſtum *in Gigantea* citat. Nonnulli Primum cum Secundo Philiſto confundunt: inter hos Geſnerus, & Fazellus *dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 102. qui putant, primum de Ægyptiorum geſtis, ac Lybiæ, Syriæq; plurima ſcripſiſſe volumina. Sed hæc ſecundo adſcribenda ex Suida: quod advertit Bonannus; qui Marii Aretii lapſum detegit; hic enim *de Situ Siciliæ pag.* 26. horum unum Poetam, & Hiſtoricum, alium Philoſophum vocat; cùm Primus Hiſtoricus, Secundus Hiſtoricus, & Orator fuerit. Goltzius *in Sicilia, & Magna Græcia pag.* 33. *&* 168. *& in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 91. Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. pag.* 20. Voſſius *cit.* & Thomas de Pinedo *in Breviario Auctorum*, *quos ad teſtimonium vocat Stephanus pag.* 369. hac confuſione non carent.

PHILOMETOR Siculus, cujus patria, & ætas latet. Ex Varrone *de re ruſt. lib.* 1. *cap.* 1. & Columella *de re ruſt. lib.* 1. *cap.* 1. ſcripſit

De Re Ruſtica.

PHILON Mazarienſis Sacerdos, Orator, & Poeta eximius, & Eccleſiæ Mazarienſis Canonicus. Claruit anno 1460. Hujus meminere Joannes Jacobus Adria *in Topographia Mazariæ*, & Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 543. Scripſit

Orationes, & Epigrammata.

PHILONIDES Ennenſis, Medicus celeberrimus. Ennenſem fuiſſe tradunt Dioſcorides *lib.* 4. *cap.* 145. *pag. mihi* 754. Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 19. Marius Aretius *de Situ Siciliæ pag.* 23. Fazellus *de reb. Siculis in addict. ad dec.* 1. *lib.* 10. *cap.* 2. *pag.* 225. qui Philonem medicum præſtantiſſimum vocat, Golzius *in hiſt. poſt. Siciliæ pag.* 92. Leonardus Orlandinus *in diſc. Siciliæ pag.* 79. Leander Albertus *in Inſulis pag.* 63. & Chriſtophorus Scanellus *in Chron. Siciliæ*: hic autem Philonidem, ut etiam Philiſtionem, loco ſuo memoratum, Ennenſem fuiſſe putavit. At Joannes Bapt. de Groſſis *in Decac. Catan. tom.* 2. *cord.* 9. *pag.* 151. ſicut Philiſtionem, ita & Philonidem Catanenſem renunciat; Tiraquelli veſtigia ſectatus, qui in libro *de Nobilitate cap.* 31. *pag.* 298. Philonidem Siculum ab Ætna vocat: ſed forſan error irrepſit, & pro Ætna, Enna legendum exiſtimo. Scripſit Philonides opus:

De Veretro Albo. Ex Dioſcoride *cit.*

De Medicina, cujus librum 18. citat Galenus *lib.* 4. *de Differentiis pulſuum cap.* 10. *pag.* 68. quod obſervant Paſchalis Gallus *in Biblioth. medica pag.* 262. & Geſnerus *in Biblioth. p.* 696. Philonidem etiam citat idem Galenus *de Compoſit. medicamentor. per genera lib.* 7. *cap.* 7.

PHILONIDES alter Paccii Antiocheni Præceptor, Catanenſis fuit ex Tiraquello *de Nobilitate cap.* 31. *pag.* 298. & Joanne Bapt. de Groſſis *in decac. Catan. tom.* 2. *cord.* 9. *pag.* 151. qui mendosè Pavii Antiocheni Præceptorem vocat. Hunc ſequitur Hieronymus Raguſa *in Elogiis Siculor. pag.* 235. *& in Siciliæ Biblioth. veter. pag.* 228. ubi perperàm Pauli Magiſtrum protulit; Pacii etenim, non Pauli legendum. Philonidem hunc citat Scribonius Largus *de compoſitione medicamentor. cap.* 97. & Marcellus Burdegalenſis *cap.* 20. qui *cap.* 29. ſimplicitèr Philonidem nominat, ſive hic, ſive alter ſupra memoratus, ut innuit Tiraquellus citatus. Ante Tiberii Cæſaris ætatem floruiſſe non obſcurè colligitur; Scribonius enim ſub Tiberio claruit, ex Tiraquello *cit. pag.* 285. Paccius verò paulò ante Tiberium deceſſit, ex eodem Tiraquello *pag.* 279. Philonidis extat:

Tractatum de Febribus. Inter Auctores de Febribus. Venetiis 1576. in fol. ex indice Bibliothecæ Barberinæ *tom.* 2. *pag.* 203. & noſtri

Digitized by Google

ſtri Philonidis fœtum eſſe ſuſpicor. Athenæus *lib.* 15. *cap.* 5. *pag.* 675. Philonidis medici librum citat

De Coronis, & Unguentis. Hujus Auctorem unum ex noſtris fuiſſe puto: at hoc certum haud ſtatuo; Philonidem etenim alium medicum Dyrrachenum, Aſclepiadis auditorem claruiſſe, ac libros 45. ſcripſiſſe, teſtis eſt Stephanus *de Urbibus ver. Dyrrachium pag.* 249.

PHORMUS Poeta Comicus Syracuſanus; à Fazello *de rebus Siculis dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 102. Roccho Pirro *in not. Eccl. Syracuſ. pag.* 212. Hofmanno *in lexic. tom.* 2. *pag.* 406. Photinus vocatus: à Leandro Alberto *in Inſulis pag.*60. Phormion. A morum elegantia, literiſq; laudatus, Geloni Syracuſarum Tyranno gratiſſimus fuit, cujus conſuetudine devinctus vixit, ejuſq; filios erudivit, ex Suida *tom.* 2. *pag.* 1077. Gyraldo *de Poet. hiſt. dial.* 6. *pag.* 249. Volaterrano *in anthropol. lib.* 19. *pag.* 263. Voſſio *de Poetis cap.* 5. *pag.* 27. Laſcare apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. pag.* 20. Fazello, Goltzio *in hiſt. poſt. Sicil. pag.* 60. Alberto *loc. cit.* Morerio *in dict. tom.* 2. *pag.* 841. aliiſque. Omnium primus fuit, qui talari veſte uſus ſit, teſte Suida, Laſcare, & Geſnero *in Biblioth. ex editione Friſii pag.* 697. Hanc veſtem adinveniſſe tradit Alexander Sardus *de rer. invent. lib.* 1. *pag.* 44. At Gyraldus, Hofmannus *in lex. tom.* 2. *pag.* 162. & Morerius *in dict. tom.*2. *pag.* 841. in ſcenas primùm hanc veſtem invexiſſe tradunt. Ex Fazello verò, & Goltzio eum primùm publicè induit, cùm antea in theatro tantùm veteres geſtaſſent. Primus etiam puniceis pellibus ſcenam contexit, ut teſtantur Suidas, Goltzius, Sardus *cit. p.*42. Gyraldus, Geſnerus, Fazellus *loc. cit.* Patritius *in poetic. dec. hiſtor. lib.* 1. *pag.* 66. aliique. In Comœdiæ inventione Epicharmi comes fuit; ab utroq; enim comica fabula primùm excogitata eſt, ex Ariſtotele *in poetica*, Suida *tom.* 1. *pag.* 1023. Julio Cæſare Scaligero *in Poet. lib.* 1. *cap.* 3. aliiſque, quos laudat Vincentius Auria *in Sicilia Inventrice cap.* 10. §. 1. *pag.*37. conſule etiam, ſi lubet, *obſervationes*, quas ad eamdem addidi, *pag.* 157. Ideoq; meritò Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 270. ubi de Phormo, Vincentium Mirabellam carpit, qui *in antiq. Syrac. pag.* 114. Phormo hanc inventionis gloriam denegat, ac Epicharmo tantùm adſcribit. Pauſanias *in Eliacis* inſcriptionē pro donis à Phormo oblatis in olympiacis exhibet; attamen dubitat Bonannus *cit. pag.* 271. an noſtro Phormo conveniat: immò hic à noſtro diverſum putat; ex Pauſania etenim virum militari gloriâ, non literis clarum fuiſſe elucet. Vixit Phormus circa olymp. 76. ex Bonanno: vel olymp. 72. ex Voſſio, Hofmanno, & Morerio, nempè ante Chriſti Domini Natalem an. 488. Ex Philippo Brietio *in annal. par.* 2. *tom.* 1. olymp. 73. an. 3. qui Phornium, & typographi errore vocat. Scripſit ex Suida, Giraldo, Voſſio, aliiſque

Comœdias ſeptem, nempè: *Admetum*, *Alcinoum, ſive Alcimum*, *Alcynoes*, *Excidium Trojæ*, *Hippos*, *Cephaleam*, *ſive Cepheum*, *& Perſeum.* Ex Atheneo *lib.* 14. *cap.* 18. *pag.* 652. ſcripſit etiam hanc Comœdiam inſcriptam:

Athalanta.

Harum Comœdiarum meminere quoque Bonannus, Patritius cit. Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græcor. pag.* 244. & Petrus Angelus Spera *de nobilit. Profeſſor. Gramm. lib.*4. *pag.*297. Obſervat Martinus del Rio *in Syntag. Tragœdiæ ante com. in Tragœdias Senecæ lib.* 1. *cap. ult. pag.* 21. Cephalum, Alcynoes, & Trojæ excidium, Tragœdiarum potiùs, quàm Comœdiarum nomina; ideoque non obſcurè videtur Phormum Tragicum etiam fuiſſe Poetam.

PHOTINUS v. Phormus.

PISTORIUS Siculus Medicus, ab Andrea Tiraquello *de nobilit. cap.* 31. *pag.* 310. inter Medicos Veteriarios recenſetur; ſcripſitque

De Pecorum, aliorumque Animalium morbis.

PIUS ANGELUS FARDELLA. v. Angelus Fardella *tom.* 1. *pag.* 35.

PIUS COSTA Panormitanus, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſſinenſis, vir doctrinâ, & eruditione clarus; at morum integritate, immò monaſticæ perfectionis ornamento longè clariſſimus. Regularem habitum in Cœnobio Panormitano S. Martini ſuſcepit 19. Junii 1643. in quo nedum literis excultus floruit, utrùm etiam pietate, egregiiſq; virtutibus probatiſſimo viro dignis, inſignitèr exornatus enituit. Tum apud ſuos, tum apud omnes, extra clauſtra degentes, ſui venerationem excitavit. Ad nonnulla meritò Cœnobii ſui, ac Congregationis munera evectus eſt; Procuratorem enim, Decanum, & ut vocant, Priorem in S. Martini, & Montis-Regalis Monaſterio laudabilitèr egit. Anno 1687. Abbas Monaſterii SS. Benedicti, & Aloyſii in Urbe Panormi electus, inde ad aliam S. Martini ampliſſimam Abbatiam traslatus eſt: ibiq; ſuos eximiâ vigilantiâ, prudentiâ, & exemplo gubernavit. Tandem meritis clarus deceſſit Panormi in Cœnobio Spiritus Sancti 22. Septembris 1697. & in Monaſterio S. Martini traslatus eſt. Ipſum laudat Jo. Evangeliſta à Panormo *in anagram. pag.* 166. Quæ Italicè ad pietatem fovendam ſcripſit, humilitate impellente, ſub ementitis nominibus evulgavit; nempè

Vita, e Miracoli di S. Criſtophoro Martire Apoſtolo della Licea, cavata da molti Scrittori Greci, Latini, Caldei, e Arabi. Venetiis apud Pezzanam 1680. in 8. ſub nomine D. Prudentii Amadalpi.

Vita, e Miracoli del Gl. S. Onofrio Anacoreta Rè di Perſia, Potentiſſimo Prencipe tra l'eletti appo Dio. Panormi apud Carolum Adamum 1681. in 4. ſub nomine Petri Proponi.

Le Vittorie delle Fenici Penanti, ò vero l'Anime tormentate nel fuoco del Purgatorio, che a noſtro prò s'incaminano all'eterna beatitudine, diviſa in cinque libri, Ibidem apud Dominicum Anſel-

Digitized by Google

ſelmum 1684. in 4. ſub nomine D. Petri Corſari Patavini.

Il Caſto, e Santo Imperio deſcritto in un brieve Ragnaglio della Vita di S. Conegunda. Ibid. apud Jacobū Epirū 1688. in 4. ſine auctoris nomine.

Prælo parabat volumen aſceticum *de SS. Euchariſtia.*

PLACIDUS AGITTA Pactenſis, ex Clericis Regularibus Miniſtrãtibus Infirmis, Theologus eximius, apud ſuos doctrinâ, & auctoritate claruit. Graviores Philoſophiæ, ac Theologiæ diſciplinas doctiſſimè docuit. Nonnullas Ordinis domos rexit: Romanam Provinciam, ac Siculam ſemel, & iterum gubernavit. Generalem Commiſſarium in tota Sicilia S. Inquiſitionis egit: ac in eodem Tribunali Conſultor, & Cenſor effulſit. Dum Siculæ Provinciæ præeſſet, deceſſit Panormi menſe Julii anno 1675. Ipſum laudibus extollit Franciſcus Apares in *Siculo Triumpho pag.* 56. Scripſit Italicè.

Vita, e Martirio di S Febronia Vergine, e Martire Cittadina di Patti in Sicilia, col Compendio della Vita di S. Liberale Veſcovo, e Martire. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1663. in 12.

PLACIDUS BERTUCCIUS Meſſanenſis Sacerdos, natus 21. Julii 1654. parentibus Placido Bertuccio, & Hieronyma Soprani ex nobilibus Genuenſibus. Literis à puéritia addictus, ingenii dotes ſatis oſtendit. Panormi Philoſophiam, ac Theologiam accepit, in quibus quantùm excelluerit, nunc omnibus patet. Meſſanam regreſſus, ibi ne otio torpeſceret, Medicam facultatem à Dominico la Scala audivit: ac egregiâ doctrinâ munitus, in magno Xenodochio Meſſanenſi ingenio, doctrinaq; clarus, ægrotantibus ſalutarem adhibuit curam. Eodem la Scala impellente, ut nedum Medicis, verùm etiam rudioribus ejus doctrina de Phlebotomia eluceſceret, Italicè ſcripſit, & in lucem emiſit

Il diſimpegno al cavar ſangue, ò nò, in cui ſi moſtra non doverſi mai adoperare il Salaſſo. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1700. in 8.

Prælo parat

Sylvam variarum Compoſitionum, nempè quæ florente adhuc ætate latinè politioris literaturæ exaravit ingenii monumenta.

PLACIDUS CALVARIUS Meſſanenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ, & Philoſophiæ Doctor; Eccleſiaſtem eloquentiâ, & eruditione inſtructum egit. Vitæ probitate, ac virtutum ſplendore claruit. Obiit Meſſanæ menſe Decembris 1647. Ipſum celebrat Placidus Reina *in not. hiſt. Meſſanæ par. 2. pag.* 532. Edidit Italicè

Sacra ottava. Sermoni del SS. Sacramento. Meſſanæ apud Viduam Blanci 1638. in 4. & iterum adaucti cum hoc titulo:

Sacri Panegirici in lode del Santiſſimo Sacramento. Ibidem apud Hæredes Petri Breæ 1646. in 4.

PLACIDUS CAMPULUS nobilis Meſſanenſis, Ordinis S. Benedicti, Congregationis Siculæ, Vir à virtutū ornamento, ac ſanctimonia laudatus. Anno 1428. Abbas Cœnobii Meſſanenſis S. Placidi electus, regularem diſciplinam inſtaurare curavit; ac in novum Monaſterium, ædium magnificentiâ conſpicuum, Monachos tranſtulit, antiquo Granciæ titulo reſervato. Ob eximiam prudentiam, doctrinam, eruditionem, ac virtutum omnium ſplendorē Alphonſo Regi gratiſſimus fuit: eoque præſente nonnullos dixit è ſugeſtu ſermones. Ab eodem Rege multa in ſui Cœnobii beneficium privilegia, & immunitates obtinuit. At dum ardenti ſtudio regularem obſervãtiam excitare ſummoperè ſtudet, ejus Alumni ab inculpati Viri zelo abhorrentes, Cœnobium exturbant, ac calumnias in ipsū extruentes, eximiū virum apud Pontificem criminantur: ideoque ab Eugenio IV. Abbatiali dignitate per triennium privatur. Mox de Placidi innocentia, & ſanctimonia Pontifex certior factus, cùm Romæ adeſſet, in Sacrum Conciſtorium accerſitus eſt: & dùm ad Eugenii pedes deoſculandos devolvitur, ejus faciem undiq; ſplendores emittentem demirati ſunt omnes: hinc è terra ſublatus, non pedum oſcula, ſed Placidi amplexus admiſit Pontifex, & dignitati reſtituit. Præſtantiores virtutes in egregio Viro effulſere: humilitatem enim mirificè coluit; eximiâ charitate in ſuos æſtuavit: ſolitudinis, ſilentii, ac patientiæ ſtudioſus, ſacrarum literarum, Sanctorumque Patrum lectione addictiſſimus fuit. Senio confectus, dum Maniacis Monaſterium perluſtraret, magnâ ſanctitatis famâ deceſſit in Civitate Randatii anno 1455. & in Sacello S. Mariæ Majoris honorificè conditus eſt: ubi ab incolis veneratur. Cùm verò Calixtus III. ſub excommunicationis pœna, ut Corpus ad S. Placidi Cœnobium reſtitueretur, demandaſſet, Randatienſes, ne eximii viri patrocinio deſtituerentur, in eo aſſervando majorem adhibuere curam. De Placido, ſi plura cupis, conſule Rocchum Pirrum *lib. 4. Sic. Sacræ pag. 264. & ſeq.* Placidum Samperium *in Iconologia M. V. lib. 2. pag. 165. 282. & 286.* Petrum Anſalonium *de ſua familia pag.* 111. Joſephum Ambroſium *in relat. ſolemnitatis epiſt. Marianæ pag.* 385. & Petrum Antonium Tornamiram *de origine Congreg. Caſinenſ. to. 2. lib. 3. pag.* 468. Scripſit ex Pirro, & Samperio:

Homilias de S. Placido.

Hiſtoriam miraculoſæ Imaginis S. Placidi. Ipſam citat Samperius *cit. pag.* 165.

PLACIDUS CARAFA Motycenſis, natus 3. Octobris 1617. parentibus Franciſco, & Maria Carafa, literarum ſtudia ſedulò amplexus, Juris utriuſque, & Sacræ Theologiæ lauream accepit Romæ in publica Sapientiæ Academia 24. Maii 1640. Doctrinâ inſtructiſſimus nonnulla obivit in Patria honorificè munia; primarius enim Patricius, in ampliſsimo Motycæ ſtatu bis Magni Admiratus Caſtellæ Vicarium Generalis Gubernatoris egit. In ejuſ-

dem

Digitized by Google

dem ſtatus Magiſtratibus ſemel, & iterum Magnæ Curiæ, & ter Magnæ Curiæ Appellationum Judex integerrimus ſedit. In Motycenſis Senatus ordine Primarius, ut vocant, Juratus fuit, & SS. Inquiſitionis in patria Proreceptor ordinarius. His in muneribus morum ſuavitatem, doctrinam, ac eximias ingenii dotes planè detexit. Eruditione valuit, & familiam ſuam in filios feliciter propagavit. Tandem Motycæ 11. Octobris 1674. deceſſit, & in Eccleſia S. Georgii, in familiæ ſuæ ſacello, conditus eſt. Ipſum laudat Placidus Reina *in not. hiſt. Meſſan. par. 2. pag.* 103. Quæ edidit hæc ſunt:

Motucæ illuſtratæ deſcriptio, ſeu delineatio, in qua Motucæ populoſæ, & opulentæ Urbis, & ipſius ampliſſimi Comitatus initium, loca, conſtructus, &c. deſcribuntur, ac delineantur. Panormi typis Nicolai Bua 1653. in 4.

Sicaniæ deſcriptio, & delineatio. Ibid. apud eumdem, 1653. in 4.

Inſtitum hiſtoricum de Annalia Siciliæ, in quo Patritii Motucenſis Joannis Antonii Nigri Archipresbyteri admodum dignæ inſignis Capitularis Eccleſiæ D. Petri ſumma operum exemplaritas, Religionis conſpicuitas, geſtorum magnitas, morum candor, doctrinæ celebritas, mirabilis charitas, vita, & mors deſcribitur. Ibidem apud eumdem 1655. in 4.

Votum deciſivum, ſive definita reſolutio pro D. Iſabella Jurato Gonzalez Baroniſſa Caſtellucii Domina Hyſpbanæ. Meſſanæ typis Hæredum Petri Breæ 1654. in fol.

Reſponſum reſolutivum juriſdictionale, & Juſtificatio Anathematis, ſive Siclis fortiſſima bello, convicta juribus, in quibus expenditur caſus animadverſione dignus, & aſſertur reſolutio pro V. J. D. Joſepho Vaſſallo, &c. Panormi typis Buæ, & Camagna 1667. in 4.

Hæc alia inedita reliquit, nempè:

Motucam Sacram.

Tractatum de Magnificentia, & prerogativis Privilegiorum Magni Admiratus Caſtellæ, & Poteſtate Regiæ Monarchiæ in Regno Siciliæ.

Reſolutiones Civiles.

PLACIDUS CATANUSUS Meſſanenſis, Parentibus Joanne Simeone Catanuſo, & Fràciſca Tedeſchia, ortus anno 1630. omnibus diſciplinis inſtructiſſimus floruit. Orator præſertim, Poeta egregius, & Juriſconſultus nulli ſecundus fuit. Mathematicas diſciplinas inſigniter coluit, ac doctrinâ undique effulſit. A Sabaudiæ Duce electus, ut filios ſuos erudiret, non ſine laude hoc in munere ſe geſſit. Inde ad Pariſienſem Aulam ſeſe tranſtulit, ubi Parlamenti Advocatum egit; & Italicæ linguæ Magiſter conſtitutus, Regiæ Domus honorarias Mulieres inſtruxit: ideoque Grammatices præcepta edidit, ut Galli nedum Italam diſcerent linguam, verùm etiam, & Italorum more, numeriſque etruſis, poeticas cantiones concinnarent. Claruit anno 1670. Gallicè typis tradidit:

Inſtruction a la langüe Italienne, contenant Deux parties: dans la premiere il eſt Traitè de tout ce qui regarde la parfaite connoiſſance de cette langue. Et la ſeconde eſt un Recueil de Chanſons Italiennes accommodees aux Airs Francois de ce temps. Pariſiis apud Stephan. Layſſò 1668. in 12. In Gallicam etiam linguam Italica Franciſci Petrarchæ Poemata vertit, & edidit, quæ adhuc non vidi.

PLACIDUS COSTA nobilis Meſſanenſis, Joannis Franciſci Coſta, de quo ſuo loco, filius, Juriſconſultus doctrinâ præclarus. Regium Fiſci Patronum in Monetaria Meſſanenſi Officina laudabilitèr egit. Meſſanæ etiam anno 1660. & 1661. Stratacotialis Curiæ Judex præfuit, ex Ferrarotto *de præeminent. officii Straticoti cap. 24. pag.* 139. Judicem quoque Magnæ Regiæ Curiæ fuiſſe tradunt. Claruit anno 1660. Edidit

Additiones ad Conſilia, ſive Reſponſa Juris Joannis Franciſci Coſta Patris. Meſſanæ typis Petri Breæ 1629. in fol.

PLACIDUS EBANUS, ET CARDONA Politienſis, Ordinis Clericorum Regularium, quorum inſignia accepit Panormi primo Maii 1634. Vir morum probitate inſignis, in excipiendis fidelium confeſſionibus, & in dirigendis ad chriſtianæ perfectionis faſtigium animabus ſedulus fuit operarius. Domum Panormitanam S. Joſephi Præpoſiti munere gubernavit. Obiit Ennæ anno 1683. Edidit Italicè:

Brieve Prattica per l'Oratione Mentale. Panormi typis Petri de Iſola 1676. in 16. & in libro, cui titulus: *Eſercitio. Spirituale per la mattina, e per la ſera del P. D. Agoſtino Mainero.* Ibidem apud Carolum Adamum 1682. in 16.

PLACIDUS DE JUDICE Panormitanus, Cæſaris, de quo *tom.* 1. *pag.* 119. filius, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis. Cùm in Panormitano Cœnobio S. Martini monaſtico inſtituto ſeſe addixiſſet, ſtatim ingenii dotes in ſcholaſticis diſciplinis mirificè detexit. Politiores literas cum laude coluit, & in Panormitana Reaccenſorum Academia inter doctiores effulſit. Eloquentiâ, ac Poeſi inclaruit: virtutes verò eximias non obſcurè patefecit. Dum ſui ſpem permaximam promittebat, immaturè deceſſit Panormi anno 1673. ætatis ſuæ 26. Ipſum laudant Joannes Evangeliſta Panormitanus *in anagrammat. pag.* 169. & Joannes Bap. de Judice, ejusdem Placidi frater, *in carmin. par.* 1. *pag.* 334. Scripſit Italicè, ac m. ss. reliquit:

Quareſimale.

Panegirici.

Diſcorſi Accademici.

Poeſie.

Hæc forſan operâ P. D. Michaelis de Judice Abbatis Caſinenſis, ejusdem egregii fratris, typis tradentur.

PLACIDUS MARIA VANNUS nobilis Pa-

Digitized by Google

Panormitanus, Clericus Regularis, Vir doctrinâ, & eloquentiâ clarus, ſed virtutum omnium ſplendore longè clariſſimus. Natus anno 1596. Clericorum Regularium Ordini cooptatus, ſolemnia vota emiſit Panormi in D. Joſephi templo 2. Februarii 1613. Confecto ſtudiorum curriculo, & undequaque doctrinâ refertus egregiâ, Philoſophiam ſcholaſticam, ac Theologiam ſodales ſuos magna cum laude docuit: ac ingenii aciem, eruditionem, ſolidamque doctrinam inſignitèr detexit. Eccliaſtes etiam eximius, inter præcipuos Oratores adſcriptus, ſacrâ eminuit eloquentiâ, & animarum zelo æſtuavit: ideoque cōcionibus ſuis nedum emeritos plauſus, verùm etiam, & ampliſſimam animarum frugē collegit. Ut ægrotantibus animabus medicam adhiberet manū, libentèr fidelium confeſſiones excipiebat, câque arte ſalutis monita in pœnitētium corda infigebat, ut fructus uberrimos referret. Virtutes excoluit egregias, quibus ſui venerationem excitavit; orationis enim, ac contemplationis ſtudioſus, ut ſoli Deo in ſeceſſu vacaret, ſummâ induſtriâ ſeſe rerum omnium occupationibus educebat. Morum innocentia, & virginalis candor in ejus vultu mirabilitèr elucebat. Modeſtiâ, humilitate, prudentiâ, omnibuſq; virtutibus cumulatus ita effulſit, ut publica ejus ſanctitatis fama in omnium animis altè inſculpta eminuerit. Deiparæ Virginis famulatui addictiſſimus fuit, & eximiâ Sanctorum religione clarus, in quorum laude ſemper aliquid obmurmurabat. Tandem dum Præpoſiti munere Panormitanam domum S. Joſephi moderabatur, anno ætatis ſuæ 40. magnâ ſanctitatis opinione, omniumq; dolore obiit 4. Martii 1636. Nonnulla, invocatâ ipſius ope, collata à Deo beneficia retulere multi, quibus ſanctimoniæ fama obfirmata. Ejus laudes habes apud Joſephum Silos *in hiſt. Cler. Regul. par. 3. lib. 5. pag. 157. & lib. 12. pag.* 640. Joannem Petrum Creſcentium *in Præſidio Romano lib.* 2. *p.* 34. & Ant. Colluraſium *in Epiſtolis par. 2. pag.* 130. & 138. Edidit Italicè

Oratione funerale in lode di Gabriele Laira de' Clerici Regolari Minori. Venetiis apud Jo. Ant. Julianum 1626. in 4.

PLACIDUS MERLINUS Alcarenſis, Poeta Siculus, etſi rudis Paſtor, attamen à natura Poeticâ mente dotatus, Siculo carmine, haud penitùs ſpernendo, in lucem emiſit:

Lu Nicolau Eremita Poema Sacru. Meſſanæ apud Jacobum Matthei 1652. in 8.

PLACIDUS NIGIDUS Menenſis, Sacræ Theologiæ Doctor: in Societate Jeſu omnium diſciplinarum ornamento inſignitus, inde egreſſus ſæcularis Sacerdotis habitu vixit. Vir ſanè doctiſſimus, & eruditione clarus. In Sacrarum literarum, Sāctorumq; Patrum lectione verſatiſſimus, probitate, ceteriſque virtutibus ornatus emicuit. Panormi diu vixit, ac pietatem excoluit: ſolitudinis amantiſſimus aliquando Eccleſiam S. Mariæ de Oreto extra Urbis mœnia incoluit; ibique lucubrationes nonnullas in Deiparæ Virginis laudem, cui addictiſſimus fuit, ſcripſit. Obiit Panormi circa annum 1640. Ipſum laudant Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syracuſ. p.* 243. *& in not. Eccl. Mazar. p.* 560. Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Marian. p. 2. pag.* 305. qui & *p.* 174. de Nicolao Nigido ejus fratre retulit laudes, cui opus Summæ Sacræ Mariologiæ adſcribit, quod verè Placidi fœtum fuiſſe advertit Pirrus. De eo etiam Philippus Paruta *in Triumpho D. Roſaliæ p.* 131. Quæ edidit, ſunt:

Summa Sacræ Mariologiæ Pars Prima, & Secunda. Panormi apud Jo. Antonium de Franciſcis 1602. in 4. ſub nomine Nicolai Nigidi Fratris.

In Cantica Canticorum expoſitio duplex verbalis, ſive grammaticalis, & literalis de B. M. Domina. Romæ apud Bartholomæum Zannettum 1616. in 4. & Venetiis 1617. in 4. *ex Bibliotheca Claſſica* Draudii *p.* 97.

Sermones de expectatione Partus B. M. Romæ apud eumdem 1616. in 4.

In Threnos, ſive lamentationes Jeremiæ Expoſitiones variæ. Panormi apud Alphonſum de Iſola 1628. in 4.

De eruditione Sacrorum Concionatorum. Ibidem apud Decium Cyrillum 1630. in 4.

Meditationes in aliquot Scripturæ locis. Ibidem apud Angelum Orlandum 1630. in fol.

Mariale, ſeu de devotione erga Virginem Dominam in quatuor opuſcula digeſtum. De Devotione ergà Virginem Opuſculum Primum. Expoſitiones Hymnorum, & Canticorum de B. Virg. D. breves Opuſculum Secundum. Meditationes, & Colloquia varia de B. Domina Opuſculum Tertium. Sermones varii, & per annum de B. Virg. Opuſculum Quartum. Ibidem apud eumdem 1623. in fol.

In Bibliotheca Seminarii Panormitani hæc aſſervantur ejus opera m. ss.

Meditationes morales in lib. Geneſim, in lib. Regum, in lib. Paralipomenon, in Tobiam, in Oſeam, in Michæam, Nahum, Habacuc, Sophoniam, Aggæum, Zacchariam, Malachiam, Baruch, in lib. Machabæorum, & Acta Apoſtolorum in fol.

In lib. Job expoſitio. in fol.

In lib. Danielis expoſitio. in fol.

Meditationes morales in Prophetas Majores. in fol.

In omnes Pſalmos Davidis expoſitio. in fol.

In Iſaiam Prophetam expoſitio in fol.

In Evangelium S. Lucæ expoſitio. in fol.

In Evangelium D. Marci expoſitio. in fol.

In Sanctum Jeſu Chriſti Evangelium ſecundùm Joannem. in fol.

In Evangelia Quadrageſimæ expoſitio tom. 4. in fol.

In Epiſtolas D. Pauli ad Corinthios tom. 2. in fol.

In Epiſtolas D. Pauli ad Romanos. in fol.

Digitized by Google

In Epiſtolas D. Pauli ad Galatas, & ad Theſſalonicenſes. in fol.

In Epiſtolam D. Pauli ad Hebræos. in fol.

Meditationes in Deiparam Virginem Mariam. in fol.

De Pulchritudine Virginis. in fol.

De Nobilitate Virginis. in fol.

Sermones varii. in fol.

In libros Ethicorum Ariſtotelis expoſitio. in fol.

De Phyſico auditu. in fol.

Meditationes morales in Demoſthenem, in Thucididem, in Juſtinum, in C. Criſpum Saluſtium, in Terentium, in Epiſtolas C. Plinii. in fol.

PLACIDUS REINA Meſſanenſis, Philoſophiæ, & Medicinæ Doctor, ab eximia, quâ excelluit doctrina laudatus. Comitis Palatini titulo inſignitus inclaruit; & in Meſſanenſi Academia Primarius fuit Philoſophiæ naturalis Profeſſor. In Meſſanenſi etiam Urbe, ejuſq; ut vocabant, diſtrictu Archiater, & tertiùm Medicorum Collegio præfuit Prior. Hiſtoricam etiam eruditionem, ac Poeſim coluit: ideoque in Meſſanenſi Officinæ Academia recenſitus, ſuorum amorem ſimul, ac æſtimationem aucupavit. Senio confectus Meſſanæ obiit 28. Octobris 1671. Placidum celebrant Joannes Franciſcus Lauredanus *in epiſtolis par. 2. pag.* 107. Didacus de Maſtro *in cauſa Medicorum Poetarum pag.* 57. Leo Allatius *in Epiſt. nuncupatoria Poetarum antiq;* Joannes Vigintimillius *in Poetis Siculis pag.* 64. 93. 271. & 349. Joannes Bapt. Corteſius *in miſcell. medicinal. dec.*10. *ep.* 5. *p.*752. Jacobus Baſilicò in diſcurſu, cui titulus: *le Dame guerriere pag.* 14. Bartholomæus Ferrus *in hiſtor. Miſſionum Cleric. Regul. to.* 1. *lib.* 1. *cap.* 24. *pag.* 269. Angelicus Aproſius Vigintimillius in libro: *le Bellezze della Beliſa*, edito ſub nomine Oldauri Scioppii *pag.* 1. 3. 159. & 224. in libro: *la Viſiera alzata*, ſub nomine Jo. Petri Jacobi Villani *pag.*84. in libro: *la Grillaja Gr.* 38. *p.*435. ſub nomine Scipionis Glareani: in libro: *Vigilie del Capricorno p.* 275. ſub nomine Pauli Genari: & tandem ſub nomine Cornelii Aſpaſii Antivigilmi *in Bibliotheca Aproſiana p.* 206. à quo in ſuorum amicorum literatorum claſſe recenſetur: & ex ejusdem operis indice, in libri veſtibulo colligitur, quòd in eadem Bibliotheca Vigintimillienſi excitata, inter præcipuos literatorum Imagines Placidi effigiem ſervabat. Edidit

Proloquium in exornando Philoſophiæ, & Medicinæ laureâ Joanne Petro Corvino. Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1650. in 4.

Italicè

Ragioni Apologetiche del Senato della nobil Città di Meſſina contro il memoriale de' Deputati del Regno di Sicilia, e della Città di Palermo ſopra la diviſione del Governo di quel Regno, co' fondamenti legali poſti nel fine di ciaſcun capo, tradotte dalla lingua Spagnola nell' Italiana. Meſſanæ apud Joannem Franc. Blancũ 1631. in 4. & ex typographia Senatus Meſſanenſis 1631. in 8.

Delle Rivolutioni della Città di Palermo avvenute l'anno 1647. Racconto di Andrea Pocile (nomen anagrammaticum Placidi Reinæ) Veronæ apud Franciſcum de Roſſis 1648. in 4.

Delle Rivolutioni della Città di Palermo avvenute l' anno 1648. Racconto di Andrea Pocile. Ibidem apud eundem 1649. in 4.

L' Idea decapitata, ò vero la Riſpoſta a' cento capi del Memoriale ſtampato ſotto nome della Deputatione del Regno di Sicilia, e della Città di Palermo ſopra la Reſidenza della Regia Gran Corte nella Città di Meſſina. Vicentiæ apud Joannem Antonium Gabucci 1662. in fol. ſub nomine Idoplaris Copæ. His libris plenè reſpondit D. Franciſcus Strata in volumine, cui titulus: *Le Glorie dell' Aquila Trionfante.* Panormi apud Petrum Coppolam 1682. in fol.

Delle Notizie Iſtoriche della Città di Meſſina Parte Prima. Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1658. in fol.

Parte Seconda. Ibidem apud Paulum Bonacotam 1668. in fol.

Parte Terza. Meſſanæ in fol. Sed hanc morte præventus non abſolvit.

Il Ponte eretto all' Ill. & Ecc. Sig. Prencipe di Paternò, Duca di Montalto, di Bivona, &c. per la ſolenne entrata, e poſſeſſo di Vicerè nella nobiliſs. Città di Meſſina. Ibidem apud hæredes Petri Breæ 1637. in fol.

Relatione delle feſte della Sacra Lettera ſcritta da M. V. a' Meſſineſi. Meſſanæ 1657. ex Dom. Arganantio *in Pompis feſtivis p.* 30. & Stephano Mauro *in ſua Meſſana pag.* 20.

Relatione della feſta celebrata dalla Compagnia degli Azzurri nel ricevimento d' una Reliquia di S. Baſilio. ex Placido Samperio *in Iconologia M. V. lib.* 4. *pag.* 511.

Ejus operâ prodiit libellus inſcriptus:

Penſieri devoti, ed Eſercitii ſpirituali, ne' quali ſi tratteneva un Servo di Dio. Meſſanæ 1631. ex Samperio *cit. p.* 512. ſub nomine Caroli Pindeni.

PLACIDUS RUBEUS Meſſanenſis Doctor, & Poeta: Patriæ Officinæ Academicus. Claruit anno 1670. Hujus Italicè habemus:

Rime. In libro cui titulus: *Duello delle Muſe, ó vero Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina, Trattenimento Terzo dell' Anno 1669.* Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. in 4.

PLACIDUS SAMPERIUS Meſſanenſis, Societatis Jeſu; in qua ingreſſus anno 1609. tria ſolemnia emiſit vota. Rhetoricam, & humaniores literas octennio docuit: & Meſſanæ in Profeſſorum domo confeſſionibus excipiendis diu navavit operam. Ab eruditione, & doctrina laudem ſibi comparavit. Meſſanæ mortalitatem exuit 28. Auguſti 1654. Ipſum laudant *Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 713. Hippolytus Marraccius *in Bibl. Mariana par.* 2. *pag.* 306. Placidus Reina *in not. hiſt. Meſſanæ par.* 2.

Digitized by Google

pag. 229. & 532. Carolus de Gregorio *in par.* 1. *carm. vulgarium Accadem.* *Officinæ p.* 246. Ant. Meſſina, & Thomas de Gregorio in libro: *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina p.* 3. *p.* 286. & 333. Edidit Italicè

Iconologia della Glorioſa Vergine Madre di Dio Maria Protrettrice di Meſſina diviſa in cinque libri. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1644. in fol.

Diſcorſo Accademico in lode del Porto di Meſſina. Ibidem apud Jo. Franc. Blancum 1628. in 4. ſuppreſſo nomine.

Huic adſcribunt nonnulli libellum ſub nomine Marci Ant. Seſtini, ſed Religioſo Viro indignum, à Siciliæ Quæſitoribus prohibitum, cui titulus:

La Felicità caduta, la Coſtanza affinata, la Republica diſordinata. Peruſiæ apud Petrum Salvionem 1647. in 4. & Maceratæ apud Petrum Salvum 1648. in 4.

Meſſana illuſtrata. m. s.

PLACIDUS LO SCIGLIO Meſſanenſis, ex Clericis Regularibus Miniſtrantibus Infirmis. Natus anno 1639. regulari inſtituto nomen dedit 1657. Vir morum integritate conſpicuus: virtutibus, præſertim humilitate, & caſtimoniâ ſui exemplum exhibuit. Diu Ordinis tyrones inſtituit: concionibus, ac morali Theologiâ clarus enituit. Præfecti munere pluriès ſodales ſuos rexit. Meſſanæ vivere deſiit 11. Octobris 1689. Italicè typis tradidit

L'Huomo al termine della Vita Diſcorſi Morali ſopra gli Agonizzanti. Parte Prima, e Seconda. Meſſanæ apud Coſtam 1683. in 12.

PLACIDUS SESSA Meſſanenſis, Philoſophiæ,& Medicinæ Doctor eximius: eruditione, & doctrinâ præclarus, floruit anno 1630. Ipſum laudat Joannes Bapt. Corteſius *in miſcell. medicinal. decad.* 9. *epiſt.* 8. *pag.* 710. Edidit

Brevem Apologiam adverſus Antipraxis nuper editæ Auctorem, pro octava Epiſtola decadis nonæ Miſcellaneorum Comitis Joannis Baptiſtæ Corteſii. Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1635. in 4.

PLACIDUS SPATAFORA Panormitanus Societatis Jeſu, natus anno 1628. Parentibus, genere claris, Alphio Spatafora, & Vincentia Acquaviva,ſumma cura educatus, ſtudiis operam dedit. Humanioribus literis egregiè inſtructus, Philoſophiæ ingenii præſtantiam expolivit. Societatis Jeſu inſtitutum amplexus anno 1644. in ea quatuor ſolemnia concepit vota. Emenſo graviorum ſcientiarum curriculo,in erudiendis,amœnioribus diſciplinis,adoleſcentibus totus fuit. Has etenim ſexennio publicè docuit; Societatis verò juniores per annos ſexdecim, magno diſcipulorum progreſſu erudivit. Vir enim Græcis, latiniſque literis apprimè excultus, diu infimis Societatis Scholis præfuit; ac ſui opinionem plurimùm adauxit: ſed impendio magis amplificavit, ſi oratoria, ac poetica, eximiè ſcripta ingenii monumenta in lucem emiſiſſet: at publicam utilitatem proſpiciens, ea ſolummodo typis tradi permiſit, quæ aliis emolumento eſſent,non nomini ſuo gloriam parerent. Nunquam otioſus ſemper aliquid, vel legendo, vel ſcribendo, literarium moliebatur; ni tantum id temporis excipias, quod, mulices peritiſſimus, ad animi relaxationem, in alligandis armonicis numeris aliquem dialogum, carmine Italico concinnatum, impendebat. Modeſtiâ, morum probitate, & eruditione inſignis obiit in Panormitano Collegio primo Novembris 1691. Laudibus exornatur à Nataniele Sotuello *in Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 713. Laureto Matthæi in opuſculo inſcripto: *Prattica della retta Pronunzia Toſcana pag.*92.à Joanne Maria Amato *in orat.*1. *ſtudiorum pag.*19.& *in notis n.* 135. *pag.* 123. & ab Antonino Lancella *in diſcurſu edito in veſtibulo Proſodiæ Italicæ ipſius Placidi*, Panormi 1709. Quæ typis conſignavit, hæc ſunt:

Patronymica Græca, & Latina. Panormi apud Auguſtinum Boſſium 1668. in 4.

Phraſeologia, ſeu Lugdodædalus utriuſque linguæ latinæ, & Romanæ, Adoleſcentibus Rhetoricæ candidatis facem præferens. Pars Prima, & Secunda. Ibidem typis Petri Coppolæ 1688. in 8. Hoc opus in compendium contraxit P. Dominicus Stanlaus Albertus Panormitanus, ejuſdem Societatis; edıditque Panormi apud Angelum Felicellam 1703. in 8.

Italicè

Proſodia Italiana, ò vero l'Arte con l'uſo degli accenti nella volgar favella d'Italia. Colla giunta di tre brievi trattati: l'un della Zeta, e ſua varietà: l'altro dell' E, ed O, chiuſi, ed aperti: il terzo della buona, e rea pronunzia nelle due lingue Italiana, e Latina. Parte Prima, e Seconda. Panormi apud Petrum de Iſola 1682. in 8. Venetiis apud Petrum de Orlando 1684. in 8. Neapoli apud Socios Parrinum, & Mutium 1695. in 8. & alibi. Sexta editio prodiit Panormi locupletata inſigni verborum acceſſione tum ab eodem Auctore, tum à laudato Antonio Lancella Panormitano Soc. Jeſu, ex typographia Franciſci Cichè 1709. in 8.

Precetti Grammaticali ſopra le parti più difficili, e principali dell' oratione latina. Panormi apud Dominicum Angleſem, & Franciſcum de Leone 1691. in 8. & apud Ignatium Calatrum 1695. in 8.

Prælo paraverat:

Orationes, & Poemata varia.

Vernaculâ, & Etruſcâ linguâ

Dittionario Siciliano, e Toſcano. Tom. IV.

POLUS Agrigentinus, Philoſophus, Sophiſta, & Orator percelebris: Gorgiam Leontinum audivit, à quo, non ſine magno pretio, eruditus eſt, teſte Philoſtrato *in vitis Sophiſtarum lib.* 1. *pag. mihi* 500. aliiſque; fuit etenim Polus vir ditiſſimus.Gloriæ ſummoperè cupidus, ubi ad publicos ludos populi è variis Provinciis confluebant, diſſerere conſuevit: ideo-

Digitized by Google

ideoque breviter magnum ſibi nomen comparavit; ejuſque fama ubique diffuſa inclaruit: ex Luciano *in Herodoto*. Addit Plato in Dialogo inſcripto: *Theages, vel de ſapientia*, eâ ſapientiâ Polum cumulatum eſſe, ut cum Urbes adiret, eloquentiæ vi, nobiliſſimos, ditiſſimoſque adoleſcentes ad ſe alliceret: eoque ſuadente, ut facundiæ ſtudio incumberent, ad ipſum ſe conferebant; ac ingenti mercede perſolutâ, facultatem hanc amplectebantur. Ad quamcumq; interrogationem literariam ſe reſponſurum, ac de qualibet materia ſe diſputaturum profitebatur: ex eodem Platone *in Gorgia, vel de Rhetorica*; ubi Polum cum aliis alloquentem introducit. Nonnulli, teſte Philoſtrato *cit.* Polum paria orationis membra, contraria, & ſimiliter deſinentia, adinveniſſe tradunt: at non rectè, nam hic elocutionis ornamentis, jam prius inventis, abuſus eſt: quod confirmat Volaterranus *in anthropol. lib.* 18. *pag.* 257. Hofmannus *in lex. tom.* 2. *pag.* 183. & Leonardus Cozzandus *de magiſt. antiq; Philoſoph. lib.* 5. *cap.* 3. *pag.* 335. id & ego ſcripſi *in obſervat. ad Siciliam Inventricem Vincentii Auriæ cap.*8. §. 4. *pag.* 138. Ideoque Plato hanc antitheſis frequentiam Polo objecit; etſi ipſe tali orationis lenocinio gloriaretur, ex Philoſtrato, & Volaterrano citatis. Inter alios fuit Poli auditor Lycimnius. Philoſophiam egregiè calluit, teſte Ariſtotele *in proœmio methaph.* Claruit eodem ævo, ac Plato, & Gorgias, nempè circa olymp. 80. ante Chriſtum natum an. 456. De Polo vide, præter Auctores ſupra allatos, Suidam *tom.* 2. *pag.* 580. Fazellum *de reb. Sicul. dec.* 1. *lib.* 6. *cap.* 1. *pag.* 136. Laſcarem apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 21. Goltzium *in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 88. Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Agrig. pag.* 332. Voſſium *de Rhetorices natura, & conſtitutione cap.* 10. *pag.* 670. Petrum Angelum Speram *de nobilit. Profeſs. Gramm. l.* 4. *pag.* 311. alioſque. Scripſit ex Suida, & nonnullis ex adductis Auctoribus:

Geneologiam Græcorum, & Barbarorum, qui ad Ilium militarunt, & quomodo eorum unuſquiſque illic objerit; Naviumque Catalogum.

De Vocabulis librum.

Joannes Stobæus *ſer.* 51. *de Juſtitia pag.* 88. fragmentum adducit ex Polo Pythagorico. Extat & Poli Pythagorici fragmentum ex libro de juſtitia, in opuſculo inſcripto: ex quorumdam Pythagoreorum libris fragmenta, Guilelmo Cantero interprete, poſt Diogenem Laertium. 1595. in 8. *pag.* 713.

POLYCARPUS ALLOUS, ex oppido Frazanii, vulgò *Frazzanò*, Ordinis S. Baſilii, natus 19. Decembris 1658. in regularem ordinem aſcitus, in eo doctrinâ, & morum præſtantiâ ſemper eluxit. Commiſſarii Generalis, Definitoris, & Provinciæ Siculæ Procuratoris Generalis munere claruit. Abbatis dignitate inſignitus, præfuit Cœnobiis Medii-juſtii, Panormi, & alibi. Cùm Panormi novum S. Baſilii Monaſterium, ejus operâ excitaſſent Baſiliani, in eo omnium primus conſtitutus eſt Abbas: in eoque fundando, non modicam pecuniæ vim erogavit. Vivit hoc anno 1712. eadem dignitate præclarus Panormi. De eo Antoninus Magri *in notit. dicti Monaſterii Panormitani pag.* 41. & Vincentius Auria *in hiſt. chronol. Proregum Siciliæ pag.* 218. Edidit Italicè

Brievi Inſtruttioni per le Monache Oblate dell' Ordine del Protopatriarca S. Baſilio, raccolte dalle ſue Regole, Conſtitutioni, e Decreti Pontificii: con l'Aggiunta dell' Indulgenze, e Cerimonie nel veſtir l'habito. Panormi apud Angleſem, & Leonem 1691. in 4.

POLYCLETUS Meſſanenſis, Medicus doctiſſimus; celeberrimus inclaruit eodem ævo, quo Phalaris Agrigentinos tyrannide vexabat: annos nempè 571. ante Chriſti Domini adventum, ex Placido Reina *in not. hiſtor. Meſſanæ par.* 1. *pag.* 124. ubi de Polycleto. Ab eodem Phalare Agrigentum accerſitus, ut lætalem ejus morbum curaret, medicâ ope tyranno ſanitatem reſtituit: id verò moleſtiſſimum Agrigentinis fuit; potiùs enim ejuſdem mortem exoptabant, ut ab ejus ſævitia abſoluti, libertatem aſſequerentur. At Tyrannus Polycleto gratitudinem profeſſus, magnis præmiis, ampliſſimiſque divitiis liberatorem ſuum munificentiſſimè cumulavit. Immò beneficii memor, eo inſtante, Calleſchro, qui inſidias tyranno extruxerat, libertatem conceſſit. Hæc ex ejusdem Phalaris epiſtolis habemus, ſi verè Phalaris ſunt epiſtolæ. Polycleti etiam meminere Marius Aretius *de Situ Siciliæ pag.* 37. Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 18. & 26. Fazellus *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 6. *cap.* 1. *pag.* 131. Joannes Jacobus Adria *de ſitu Vallis Mazariæ* apud Reinam *cit. pag.* 124. Matthæus Silvagius *de trib. Peregrinis cap.* 42. *pag.* 150. Leander Albertus *in Inſulis pag.* 41. Goltzius *in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 92. Andreas Tiraquellus *de nobilitate cap.* 31. *pag.* 299. Ludovicus Morerius *in dict. tom.* 2. *pag.* 585. aliique. Quæ ſcripſerit Polycletus, haud tradunt allati Scriptores. Plinius inter Auctores, ex quibus librum 31. hiſtoriæ ſuæ naturalis, de medicina animalium aquatilium, & de aquarum mirabilibus, excerpſit, Polycletum recenſet: & ex eo Joſias Simlerus *in epitom. Biblioth. Geſneri pag.* 153. ac id de noſtro Polycleto intelligendum puto.

POLYCRITUS Hiſtoricus, & Poeta antiquiſſimus, quem patriâ Mendeſium vocat Laertius *lib.* 2. *in vita Æſchinis*. At ex Voſſio *de hiſtor. Græcis lib.* 3. *pag.* 405. legendum, Mendæum, à Mende Siciliæ, vel Thraciæ Urbe. Sed Mendæum Siculum, non Thracem, fuiſſe, ſatis innuere videntur tum libri ab ipſo ſcripti, & infra notandi: tum etiam, quæ tradit Diodorus Siculus *lib.* 13. *n.* 83. ait enim Polycritum, aliquando Agrigenti militiam ſecutum, Galliæ celeberrimi Agrigenti-

ni

Digitized by Google

ni cellam vinariam immenſæ magnitudinis obſervaſſe. Mendæum medicum vocat etiam Plutarchus *in vita Artaxerſis.* Mendæ autem Siciliæ Urbs, cujus rudera hodie in agro Netino ſpectantur, propè Eccleſiam S. Luciæ de Mendola. Conſule Octavium Cajetanum *in animad. ad tom. 1. SS. Siculor. pag. 77. n. 1. & pag. 80. n. 17.* & Joannem Andream Maſſam *in Sicilia par. 2. pag. 108.* Inter Siculos Poetas Polycritum recenſet Joannes Vigintimillius *in tabula Siculorum Poetarum*, quam libro *de Poetis Siculis* præfixit: ex eo inter Siculos collocat Hieronymus Raguſa *in Elogiis Siculor. pag. 240. & in Siciliæ Biblioth. veter. pag. 234.* Quo vixerit ævo haud certè liquet. Voſſius *de hiſt. Græcis lib. 3. pag. 405. & de Poetis Græcis pag. 94.* inter incertæ ætatis Hiſtoricos, & Poetas recenſet. Ex Gyraldo *de Poetar. hiſtor. dial. 3. pag. 96.* claruit circa olymp. 35. quod veritati penitùs adverſatur: ſcripſit enim Polycritus de Dionyſio juniore Syracuſarum tyranno, qui olymp. 109. è tyrannide ejectus eſt, teſte Euſebio *in Chron.* Adde etiam, vixiſſe tempore Gelliæ Agrigentini, ex Diodoro *loc. cit.* qui eodem teſte *lib. 13. n. 90.* poſt Agrigenti direptionem deceſſit olymp. 93. Scripſit, ex Laertio *in vita Æſchinis*, librum

De Dionyſio Tyranno juniore, cujus hiſtoriæ librum primum citat.

De Rebus Siculis, opus carmine heroico. Ex Ariſtotele *lib. 1. de mirabil. auſcul.* De hòc opere etiam Gyraldus *loc. cit.* Franciſcus Patritius *in Poetic. dec. hiſt. lib. 1. pag. 95.* Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græc. pag. 428.* Hofmannus *in lex. to. 2. pag. 184.* Auguſtinus Inveges *in apparatu ad Annales Sicul. ſect. 2. cap. 1. n. 13. pag. 40.* & Michael de Judice *in addict. ad eumdem pag. 91.* Voſſius *de hiſtor. Græc. cit.* qui Hiſtoricū Poema fuiſſe ait. Sed an hoc opus ſit à primo diverſum, haud ſatis liquet. Citatur etiam à Fazello *de reb. Siculis dec. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 42.* qui Polycletum mendosè vocat. Polycritum ab Ariſtotele alibi citatum obſervat Gyraldus, additque ab eodem Ariſtotele, diligentem, & accuratum Auctorem vocari. Ex Voſſio *loco citato*, alius eſt fortaſſe Polycritus ille à Plutarcho memoratus *in vita Alexandri*, & à Plinio in elencho Auctorum, quorum operâ librum duodecimum hiſtoriæ naturalis confecit: ut etiam ille ab eodem Plinio *lib. 31. cap. 2.* & Antigono Caryſtio *in mirabilium hiſtoriarum collectaneis cap. 150.* adductus.

POLYDORUS Syracuſanus legislator, ſive legum interpres. Hujus meminit Diodorus Siculus *lib. 13. n. 35.* qui regnante Hierone condidiſſe ait:

Leges Syracuſanorum.

At Syracuſani non Legislatorem, ſed Legislatoris interpretem nominaverunt; leges enim à Dione priſcâ linguâ conſcriptas, & intellectu difficiles, expoſuit. De eo Marius Aretius *de Situ Siciliæ pag. 16.* & Jacobus Bonannus *in Sirac. Illuſt. lib. 2. pag. 344.* qui olymp. 140. claruiſſe tradit; nempè ante Chriſti Domini natalem an. 216.

POLYZELUS Meſſanenſis Hiſtoricus, Ibyci Poetæ Pater, ex Suida *tom. 1. pag. 1217.* Lilio Gregorio Gyraldo *de Poet. hiſtor. dial. 9. pag. 341.* Voſſio *de hiſt. Græcis lib. 4. cap. 1. pag. 432. & de Poetis Græcis pag. 91.* Hofmanno *in lex. tom. 2. pag. 186.* & Morerio *in dict. tom. 2. pag. 882.* At Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib. 1. pag. 17.* & 18. Placidus Samperius *in Iconologia Mariæ V. lib. 1. pag. 32.* aliique tradunt, Ibyci patrem Rheginum fuiſſe. Vide de Ibyco in hujus Bibliothecæ *tom. 1. pag. 306.* Vixit ex Voſſio, Hofmanno, & Morerio circa olymp. 50. ante Chriſtum natum an. 576. Scripſit

Res Hiſtoricas. At Auctorū nullus, quas ſcripſerit hiſtorias prodit.

POMPEUS DE ANGELIS. v. Paulus de Angelis *pag. 120.*

POMPEUS RAGUSIUS Mazarienſis, Ordinis Carmelitarum, vir doctrinâ, virtute, ac prudentiâ præclarus. Philoſophiæ, ac Theologiæ ſcientiſſimus, has ſcientias in præcipuis Ordinis Academiis magna cum nominis fama docuit; Romano enim, Neapolitano, Patavino, & Papienſi Lycæo Regentis munere præfuit. In publica etiam Papienſi Academia Methaphyſicam docuit, & Magiſtri titulum promeruit. A virtutum ornamento laudatus omnium Italiæ Principum amorem ſibi conciliavit: magnâ etenim vitæ probitate effulſit; ac regularis obſervantiæ zelo mirificè æſtuavit. Romæ Procuratoris Generalis munus exercuit; aliaque Ordinis præclara geſſit munia, magnâ cum laude. At dum ad alias dignitates Pompeum evocabant eximia viri promerita, ut artiùs Deo vacaret, & eminentiori perfectæ vitæ ſtudio operam daret, Tropeæ Epiſcopatum reſpuit; ut etiam ſupremam totius Ordinis dignitatem: quod non ſine Pontificis, ac Romanæ aulæ admiratione, contigit. Tandem in patrium Mazariæ Cœnobium ſeceſſit, quod nonnullis amplificavit bonis; ibique anno ætatis ſuæ 64. deceſſit 20. Junii 1600. At ne tanti viri memoria excideret, hoc fuit epitaphio cohoneſtatus.

D. O. M.

Magiſtro Pompeo Raguſio Salinuntino inter ſuos doctiſſimo, Pio V. Pontif. Max. Carmelitarum Generali Procuratori, Conventus Mazariæ beneficiorum memor lapidem hunc erigi curavit. Obiit A. D. M. DC. ſexageſimum quartum agens annum, die xx. Junii.

Hujuſce viri laudes recenſent Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag. 538. & 543.* Petrus Lucius Belga *in Biblioth. Carmel. pag. 16. & 83.* Hippolytus ab Hippolyto *in emblemat.* & Joannes Maria Fornarius *in anno memor. Carmelitar. tom. 2. pag. 729.* Scripſit ex Joanne Petro Creſcentio *in Præſidio Romano pag. 108.*

Methaphyſicam.

Ex

Digitized by Google

Ex Pirro verò:

Plurima Volumina Philoſophiæ, & Theologiæ. Commentaria in Joannem Bocchonum. Hæc Pompei Commentaria, cùm m. ſs. ſervarentur in Mazarienſi Cœnobio, Generalis quidam Carmelitarum ex eo ſubtulit, & ſub alio edidit nomine, ut *in addictionibus m. ſs.* apud me Joſephi Centorbi *ad Topographiam Mazariæ Joannis Jacobi Adria* obſervo.

PORPHYRIUS Siculus Philoſophus. Plura hic eſſent diſquirenda de Porphyrio: at brevitèr multa paucis contraham. Duos Porphyrii nomine extitiſſe nonnulli produnt. Primus ortu Tyrius, ex Eunapio Sardiano *in vitis Philoſophor.* & Libanio apud Socratem *in hiſtor. Eccl. lib. 7. cap. 2.* vel Batanæus, natione Judæus, ut S. Hieronymo placet *in epiſt. ad Galatas præf. lib. 1.* Fuit profeſſione Philoſophus, qui Chriſtianam religionem impiis libris oppugnavit; ejuſq; convitia, ac vanæ doctrinæ tumorem retundere ſtuduerunt Methodius Tyri Epiſcopus, Euſebius Cæſarienſis, Apollinaris Leodiceus Epiſcopus, S. Auguſtinus, aliique. Secundus fuit Siculus, quem Philoſophum nobilem, ac celeberrimum vocat S. Auguſtinus *lib. 2. retract. cap. 31.* ait enim: *Porphyrium Philoſophum ex Sicilia nobilem, famâque celeberrimum extitiſſe.* Hunc verò à blaſphemo Porphyrio diverſum apertiſſimè tradit idem Auguſtinus *epiſt. 49. ad Deogratias*: hæc etenim ſcribit: *Miſſæ ſunt mihi à Carthagine quæſtiones ſex, quas propoſuit amicus quidam, quem cupiebam fieri Chriſtianum, ut contra Paganos ſolverentur; præſertim quia nonnullas earum à Porphyrio Philoſopho propoſitas dixit; ſed non eſſe arbitror Porphyrium Siculum illum, cujus fama eſt celeberrima.* Immò hunc Siculum non fuiſſe Chriſtiani nominis inimicũ, ſed Chriſtianæ religionis propugnatorem, prædicat idem Auguſtinus *de conſ. Evang. lib. 1. cap. 15. Quid, quòd, ait, iſti vani Chriſti laudatores, & Chriſtianæ Religionis obtrectatores, propterea non audeant blaſphemare Chriſtum, quia Philoſophi eorum, ſicut in libris ſuis Porphyrius Siculus prodidit, conſuluerunt Deos ſuos, quid de Chriſto reſponderent? illi autem oraculis ſuis Chriſtum laudare compulſi ſunt.* Ideoque Siculus Porphyrius, etſi Ethnicus, de Chriſto Domino optimum teſtimonium retulit, teſte Auguſtino. At Deſertor ille Porphyrius Tyrius in Chriſtum blaſphemias evomuit, & in Chriſtianos ſtylum impiiſſimè exacuit. Tyrius vixit ſub Gallieno Imper. ac Romam venit anno ejuſdem Gallieni decimo, Chriſti 264. ex eodem Porphyrio *in vita Plotini.* Siculus verò claruit anno Chriſti 400. ex Octavio Cajetano *in Iſagog. ad hiſtor. Siculam cap. 34. n. 2. pag. 238.* fortaſſe enim eodem Auguſtini tempore vixiſſe conjecit. At incertum eſt, ait Cajetanus, fueritne ille Porphyrius, qui Africæ Proconſul præfuit anno 407. *ex cod. Theodoſiano*: Sanè conſentiunt tempora, & famæ celebritas. Hinc minus rectè Baronius *annal. to. 2. an. 302.* contra Auguſtinum exiſtimavit, eumdem fuiſſe Porphyrium Siculum, ac illum, qui contra Chriſtianos edidit commentaria. Satis exploratum eſt Porphyrium Tyrium in Siciliam appuliſſe, ut innui *in apparatu to. 1. §. 3. n. 20. pag. xxij.* nàm è Græcia Romam veniens, ibi Plotinum Philoſophum Platonicum audivit: at ab ejus doctrina aberrando, Româ abire compulſus, Meſſanam in Siciliam profectus eſt: inde Lylibœum ad Probum Philoſophum Siculum digreſſus; eò ſe contulit Plotinus, qui Porphyrium, præ animi ægritudine penè confectum, allocutionibus ſuis Philoſophicis ſanitati reſtituit, ex Eunapio Sardiano *in vitis Philoſ.* & ex eodem Porphyrio *in vita Plotini*, qui anno 15. Gallieni id accidiſſe tradit; nempè anno Chriſti 269. Lylibœi diutiùs permanſit Porphyrius, eodem teſte *in vita Plotini*, ibique nefarios libros contra Chriſtianam Religionem elaboraſſe putat S. Hieronymus *de ſcrip. Ecclеſ. in Euſebio Cæſarienſe*, & poſt alios, Lucas Holſtenius *in diſſertatione de vita, & ſcriptis Porphyrii cap. 3.* contra Baronium, qui in Bithynia, non in Sicilia hos libros ſcripſiſſe putavit. Holſtenium ſequitur Leo Allatius *de Methodiorum ſcriptis pag. 351.* Hinc ſatis compertum eſt, ut rectè obſervat Octavius Cajetanus *loc. cit. pag. 240. Pleriſq; errori locus; quod enim Porphyrius Tyrius in Sicilia ſcripſit adverſùm Chriſtianos, putatum eſt illis, hunc Porphyrium, qui ſcripſit, fuiſſe Siculum, falſique ſunt.* Id verò jam indicaverat *in Idea de vitis SS. Siculor. pag. 7.* Etſi aliud deducat Holſtenius *cit. cap. 2. pag. 18.* nempè, quòd ex diuturna commoratione Porphyrii Tyrii in Sicilia exortus ſit èrror D. Auguſtini, qui ait, Porphyriùm hunc, Chriſtianis infeſtum, à Porphyrio Siculo diverſum, cùm idem ſit: & quia diu Siciliam inhabitavit, Siculum putarunt nonnulli. At unum ab alio diverſum fuiſſe ex ſupra relatis ſatis colligitur. De hoc etiam Siculo Porphyrio Hieronymus Raguſa *in Siciliæ Biblioth. vet. pag. 234.* qui Chriſtianum Scriptorem vocat, ex Carolo Morabito *in annal. Eccleſiæ Meſſan. pag. 277.* at apud Morabitum, Chriſtianum fuiſſe Scriptorem non video. Ab Auguſtino verò *de conſ. Evang. lib. 1. cap. 5.* Ethnicum fuiſſe liquet: quod etiam tradit Cajetanus *in Iſag. cit. pag. 239.* Ex his deceptos videmus illos, qui Porphyrium blaſphemum, Siculum fuiſſe ſcripſere: hos inter Nicephorus Calliſtus *in hiſt. Eccl. lib. 5. cap. 13.* Sebaſtianus Medicus *in ſumma omnium hæreſum p. 584.* aliique. Nicephoro adverſatur Holſtenius *cit. cap. 2. pag. 18.* qui obſervat, quòd cùm Nicephorus Euſebii locum *ex hiſt. Eccl. lib. 6. cap. 19.* excerpſiſſet, Siculum falsò protulit Porphyrium, quod apud Euſebium non legitur. Meritò etiam Cajetanus *cit. pag. 238.* erraſſe notat Doctores Pariſienſes, qui Indicem operum S. Auguſtini condidere; nam in eodem indice Porphyrium Siculum hæreſis inſimulant; Porphyrium enim Siculum, cum Porphyrio

phyrio

phyrio Tyrio confunduur. Porphyrius itaque Siculus, Philoſophus celebratiſſimus, clarus anno 400. ſcripſit *libros aliquot*, ex Auguſtino *de conſ. Evang. lib. 1. cap. 15.* at de qua diſſeruerit materia, nec ipſe, nec alius prodit.

PRIAMUS CAPOTIUS Lilybœtanus, Juris utriuſque Doctor egregius. Vir politioribus literis excultiſſimus, Poeta lepidus,& elegantiſſimus. Anno 1517. dum Regium Fiſci Patronum ageret, in populari ſeditione, quâ Joannes Lucas Squarcialupus Panormum exturbavit,ab inſana plebe biduo pervigitus eſt: & tandem 26. Julii propè Eccleſiam S. Joannis de Tartaris, in cujusdam mulierculæ domo; in qua latitabat, inventus, per Urbem penè totam raptatus, ac vulneribus confoſſus, interfectus eſt, teſte Fazello *de reb. Siculis dec. 2. lib. 10. cap. 1. pag. 603.* quem ſequitur Maurolicus *in hiſt. Sicil. lib. 6. pag. 197.* & Joſephus Bonfilius *in hiſt. Sicil. par. 2. lib. 1. pag. 411.* De Priamo etiam Michael Hertzius *in Biblioth. Germanica par. 2. n. 1613.* & Joannes Jacobus Adria in libro m. ſ. de Valle Mazariæ, qui Poetam epigrammatarium vocat, ac filium Theſeum Capotium, Poetam etiam epigrammatarium, reliquiſſe teſtatur. Edidit ex Geſnero *in Biblioth. pag. 706.* opus inſcriptum:

Fridericeis, ad Fridericum Saxoniæ Electorem. Eſt autem encomium heroicum in laudem Friderici primi Marchionis Miſnenſis, ob victum Adolphum Imperatorem, & Suevicum exercitum à dictione ſua preſligatum. Lipſiæ excudit Mauritius Brandis 1488.

Ex Adria citato edidit etiam

Regis Luſitaniæ opus, de Continentia.

PROBUS Lilybœtanus Philoſophus doctiſſimus, & æquè diſertiſſimus, qui ſapientiæ famâ Porphyrium Philoſophum in Siciliam appulſum ad ſe traxit: ideoque Lilybœum adiit, ut Probum cognoſceret, & audiret; idque anno 15. Gallieni Imperatoris, ex eodem Porphyrio *in vita Plotini*, nempè anno Chriſti 269. ex Luca Holſtenio *in diſſertatione de vita, & ſcriptis Porphyrii cap. 2. pag. 15.* Diù apud Polum moras protraxit Porphyrius, ut innui in apparatu hujus operis §. 3. *n. 20. pag. xxiij.* De Probo etiam Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib. 1. pag. 21.* Marius Aretius *de Situ Siciliæ pag. 28.* Rocchus Pirrus *in not. Eccleſ. Mazar. pag. 562.* Leander Albertus *in Inſulis pag. 52.* Goltzius *in Sicil. hiſt. poſt. pag. 87.* Chriſtophorus Scanellus *in Chron. Siciliæ*, Vincentius Littara *in Corrad. lib. 3. pag. 155.* & Franciſcus Flaccomius *in Sicelide ſect. 3. pag. 36.* qui omnes Probum Lilybœtavum fuiſſe tradunt. At Matthæus Silvagius *de trib. Peregrinis cap. 48. pag. 172.* ait: *Ex monte quidem Ericæ fuit Probus Philoſophus oriundus, qui per antonomaſiam fuit Lilybætanus nominatus.* Scripſit.

philoſophicas Lucubrationes. At omnes librorum nomina ſilentio prætereunt.

PROSPER FABARIUS Narenſis, Ordinis S. Auguſtini, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus. Natus anno 1647. parentibus Laurentio Fabario, & Eliſabetha Nobili, adoleſcens anno 1664. regulare inſtitutum amplexus eſt. Editâ ſolemni profeſſione gravioribus ſtudiis operam dedit, & ob egregias ingenii dotes, quibus inſigniter excelluit, in ſcolaſticis diſciplinis mirificè profecit. Doctrinâ excultiſſimus Philoſophiam, ac Theologiam Regentis munere per annos vigintiquatuor, magnâ ſui opinione, docuit in præcipuis Siciliæ, & Italiæ Cœnobiis. In diſputationibus acre, ac eminentiſſimum patefecit ingenium, cum doctiorum laude, ac plauſu: ideoque egregiam nominis famam adeptus, Magiſtri gradu inſignitus eſt Romæ. In Dogmaticis præſertim rebus impensè eminuit. Romæ omnium ſcientiarum theſes publicè propugnandas expoſuit, multis adſtantibus S. R. E. Cardinalibus, ac primæ notæ Præſulibus: in omnibus enim diſciplinis verſatiſſimus, longè, latèque inclaruit. Eruditione etiam, & eloquentiâ valuit; at concionatoris munere animarum ſalutem, non laudem, ſeduló perquiſivit. Græcæ, & Hebraicæ linguæ ſcientiſſimus, ſacras literas laudabiliter perſcrutavit. Anno 1685. in Siciliam regreſſus Vicarii, & Viſitatoris Generalis munere, exinde ſemel, & iterum Siculam Provinciam gubernavit, ad ejuſdem clavum aſſumptus annis 1689. & 1706. Inter S. Inquiſitionis Siculæ Conſultores, & Cenſores adoptatus effulſit. Hieronymus Vigintimillius Epiſcopus Liparenſis in ſuum delegit Theologum: ac ſapientiſſimorum virorum, S. R. E. Cardinalium, ac Epiſcoporum inſignium æſtimationem promeruit. Vivit nunc vir ſanè inſignis, regularis obſervantiæ tenaciſſimus, magnis laudum præconiis efferendus, in patria, cujus Cœnobio pluriès præfuit. Edidit

Orationem Adventoriam ad Rev. P. F. M. Fulgentium Traballonum Priorem Generalem Ordin. S. Auguſtini. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1687. in 4.

Concionem habitam in Comitiis Generalibus, adſtantibus nonnullis S. R. E. Cardinalibus, ac Præſulibus. Romæ.

Prælo paravit, ac quamprimùm in lucem emittet hæc alia:

Faſtorum Iſraeliticorum Tomos V. in fol.

Flaviſſe Theologicæ de Pœnis Parvulorum opuſculum. in 4.

Italicè

Lettera Paſtorale a tutti i Prelati, e Principi Criſtiani. in 4.

Meditazioni divotiſſime per tutti li giorni dell' anno. in 8.

Mortorio della Paſſione, e Morte di Noſtro Signore in verſo eroico. in 8.

Et alia

PROSPER JAMBERTONUS, ſive JOANNES BERTONIUS, Platienſis, Ordinis Carmeli-

Digitized by Google

melitarum, vir acutiſſimi ingenii, ac doctiſſimus Sacræ Theologiæ Magiſter. In nonnullis Italiæ Academiis eamdem Theologiam publicè docuit. Solitudinis amantiſſimus, ſuperiorum veniâ in eremum quamdam juxta veterem Platiam ſeceſſit: ibique omnibus mundi curis ſolutus ſanctè vixit, ſanctèque deceſſit. Ipſius meminit Joannes Paulus Chiarandaus *in hiſt. Platiæ lib. 3. cap. 5. pag. 173. & lib. 4. cap. 3. pag. 266.* Scripſit, & ineditam reliquit

Hiſtoriam Civitatis Platiæ. Hanc pluriès citat Chirandaus citatus; ac nonnulla ejus fragmenta exſcribit, præſertim *in lib. 3. cap. 5. pag. 173. cap. 8. pag. 190. & cap. 11. pag. 211.*

PROSPER INTORCETTA Platienſis, Societatis Jeſu, natus an. 1625. annum agens 16. miſſus à parentibus Catanam, ut Juriſprudentiæ ſtudiis ingenium admoveret, animarum zelo ſuccenſus, poſt aliquot menſes Meſſanam aufugit eo conſilio, ut in Societatem admiſſus, inde ad Indicam Miſſionem navigaret. Annuentibus tandem parentibus Societatem amplexus eſt anno 1642. in qua exacto ſtudiorum curriculo Martino Martinio adhibitus eſt Comes, qui unà cum aliis ſexdecim ad Sinas velificavit an. 1656. ut apoſtolicis miſſionibus illam vineam excolerent. Poſt innumera navigationis incommoda, ac pericula, Macaum appulſus, ibi quatuor votorum profeſſionem edidit. Mox Sinarum interiora ingreſſus, Eccleſiam Kiencianenſem in Provincia Kianſi, ſupra viginti annos Paſtore viduatam, laudabilitèr rexit. Ibi indefeſſus Evangelii operarius intra biennium ad duo millia evangelica luce illuſtratos, Chriſto Domino aggregavit; & propriâ induſtriâ, & Neophytorum ope, Templum divino cultui extruxit. Non defuere incomparabili viro perſecutionum labores; nam ab Urbis Prætore apud Proregem inſimulatus tamquam Dux, & Choryphæus latronum, qui tunc ad quingentos illam Provinciam incurſionibus infeſtabant; Prorex Proſperum in vincula conjectum ad ſe mitti, Templumq; dirui juſſit. Sed talionis pœnam metuens Prætor, ob impoſitum crimen falſi, Templi tantummodò everſione contentus à Proſperi vexatione ulteriùs abſtinuit. At paulò poſt ſæviſſimâ exortâ in Evangelii Operarios tempeſtate, anno 1664. in carcerem detruſus eſt in Civitate illius Provinciæ Metropoli: mox militari copiâ ſtipatum Pekinum deduxere, ut Judicibus ſiſterent; qui jam Proſperum unà cum majori parte Sociorum quingentis plagis infligendum, et ſi ſupervixiſſet, in Tartariam Deſertam rejiciendum, damnaverant. At cœleſtibus prodigiis territi Judices, mutatâ ſententiâ, vigintiquinque Evangelii præcones (inter quos noſter Proſper) in Auſtralem Urbem Cantoniam exilio expulerunt; ibiq; omnes in quadam domuncula coanguſtati, militari cuſtodiâ retenti ſunt. Hinc Patres, ut Sinenſi Miſſioni Fidelibusq; conſulerent, omnium ſuffragio Procuratorem deligere ſtatuerunt Proſperum, quem in Europam dimitterent; ſumma enim de eo erat Sociorum ſuorum opinio; ideoq; accerſito ex Urbe Macaenſi Socio, qui Proſperi locum impleret, & de numero captivorum ſaltèm cuſtodibus conſtaret, in Europam amandarunt. Acceptis itaque tantummodò à conſternata Vice-Provincia 20. nummis, & divinæ providentiæ innixus, difficillimo, longoq; itineri ſe commiſit. Tandem cùm Romam anno 1671. appuliſſet, Societatis Generali inſtitit, ut 40. Socios Sinenſi Miſſioni concederet, qui redditâ eidem Eccleſiæ tranquillitate, antiquis, & jam ſeneſcentibus Miſſionariis ſuccederent. Eâ occaſione Panormum digreſſus, virum egregium, laboriſq; patientè, demirati ſunt omnes. Cùm autem ad Sinenſes ſuos rediret, de captivorum Patrum liberatione nuncium accepit, ac de facultate Miſſionariis conceſſa à Sinenſi Rege, ubivis prædicandi Evangelium. Quæ verò, quantavè noſter Proſper præclarè geſſerit, ac forti animo pertulerit in Eccleſia Ham-tencou Provinciæ Chekiam ſibi demandata, indefeſsè laborans ad ſupremam uſque ſenectutem, pro catholicæ fidei ſplendore, ac propagatione, videre licet in Hiſtoria edicti ab Imperatore Sinarum, in gratiam Chriſtianæ Religionis conceſſi, quam Pariſiis edidit Carolus Gobien. Tandem ad laborum præmium vir verè apoſtolicus evolavit 3. Octobris 1696. ex monitione ad lectorem libri ejuſdem Proſperi *de cultu Sinenſi*. Hujuſce viri laudes vide apud Nathanaelem Sotuellum *in Biblioth. Soc. Jeſu. p. 714.* Simonem Molinarum *in præfatione ad librum de virtute, & uſu herbæ The*, Gemellum in libro: *Giro del Mondo to. 4. p. 179. & 191.* Dum apud Sinas deſudaret, ſcripſit interpretationem latinam unius ex opuſculis Confucii Sinenſium Philoſophi, cujus operis titulus eſt:

Sinarum Scientia Politica-Moralis cum caractheribus Sinenſibus, & latinis, recognita, & edita Goæ 1667. in fol. Primum ejuſdem Confucii librum antea ediderat in Sinis; cum autem eſſet Romæ, totam paraphraſim integri textus Confucii imprimendam reliquit. Editus eſt etiam ejus liber inſcriptus:

Confucius Sinarum Philoſophus, ſive ſcientia Sinenſis latinè expoſita ſtudio, & operâ Proſperi Intorcetta, Chriſtiani Nerdtrich, Franciſci Rougemont, Philippi Couplet Soc. Jeſu. Juſſu Ludovici Magni, eximio Miſſionum Orientalium, & litteraria Reipublicæ bono è Bibliotheca Regia in lucem prodit. Pariſiis apud Danielem Horthemels 1687. in fol. Hoc opus laudatur in Diario literatorum Parmæ an. 1687. p. 163.

Teſtimonium de Cultu Sinenſi datum ann 1668. editum cum aliis ejuſdem argumenti operibus. Lugduni, & veneunt Pariſiis apud Nicolaum Pepi è via Jacobea ſub ſigno S. Baſilii 1700. in 8.

Italicè

Compendioſa Narratione dello ſtato della Miſſione Cineſe cominciando dall'anno 1581. *ſino al* 1669. *offerta in Roma all'Em. Sig. Cardinali della Sacra Congregatione de Propaganda Fide.* Romæ apud Franciſcum Tizzonum 1671. in 8.

PROSPER PACIFICUS ex oppido Buſacchini, Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum. Adoleſcens in Clericorum Seminario Montis-Regalis literarum ſtudiis operam dedit: exinde regulare inſtitutum amplexus, in eo doctrinâ, & eruditione claruit. Juriſprudentiam, & amœniores literas coluit. Floruit anno 1650. Edidit Italicè

Chriſto Diſputante Poema heroico. Panormi apud Petrum Coppolam 1648. in 12.

Ineditum reliquit opus aliud inſcriptum:

Vita di S. Caterina V. e M. in verſo.

PROSPER TOMASELLUS Panormitanus, natus 22. Novembris anno 1687. humaniores literas didicit. Ad poetica ſtudia ex naturæ beneficio allectus, in his non ſine laude ingenii dotes exercet. Vivit hoc anno, quo hæc typis traduntur 1712. Nuper edidit Italicè

La Fede riſtabilita dal Proto-Patriarca S. Baſilio Magno Dottore di S. Chieſa, e Arciveſcovo di Ceſarea di Cappadocia, Tragicomedia ſpirituale. Panormi apud Gaſparē Bayonam 1712. in 12.

Prælo etiam paravit

La Marcheſa d'Unslei.

La S. Maria Maddalena.

PROXENUS Siculus, incertæ ætatis, ac patriæ Hiſtoricus, ſcripſit

De Poris Siciliæ. Hujus operis librum primum citat Stephanus Byzantinus *de Urbibus ver. Gela pag.* 203. & iterum ſine operis titulo adductum obſervo *ver. Chaonia pag.* 715. Lucubrationis hujus titulum Thomas de Pinedo *in obſerv.* ad locum citatum legendum putat: *de Urbibus Siciliæ.* Ita etiam vertit Cluverius *in Sicil. antiq. lib.* 1. *cap.* 15. *pag.* 198. At Voſſius *de hiſtor. Græcis lib.* 3. *pag.* 409. Hofmannus *in lexic. tom.* 1. *pag.* 687. *& to.* 2. *pag.* 220. & Samuel Bocartus *in Geograph. Sacra par.* 2. *lib.* 1. *cap.* 29. *pag.* 551. Legunt: *de Siciliæ Itineribus.*

Scripſit etiam ex Voſſio, Hofmanno *loc. cit.* & Pinedo *in Breviario Auctorum, quos ad teſtimonium vocat Stephanus pag.* 772.

Commentarios de Lacedæmoniorum Republica. Athanæus *lib.* 6. *cap.* 19. *pag.* 267. citat hujus operis librum ſecundum.

De Proxeno etiam Scholiaſtes Apollonii *lib.* 1. & Michael Apoſtolius *cent.* 9. *prov.* 76. apud Voſſium citatum.

PTOLOMÆUS GALLINA Catanenſis, Aſtrologus celebris, doctrinâ inſignis, ac laborum patiens, claruit circa annum 1480. Cùm autem ſenio confectus deceſſiſſet, egregias ejus dotes laudavit Jovianus Pontanus *in tumulis lib.* 1. *pag. mihi* 3387. in libro etiam *de beneficientia pag.* 120. ipſius patientiam in laboribus, & moleſtiis perferendis, ac in itineribus ſuſcipiendis ſummoperè celebrat. De eo etiam Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Catan. pag.* 94. & Joannes Bapt. de Groſſis *in Decac. Catan. tom.* 2. *Cord.* 9. *pag.* 152. Scripſit, Pirro teſte,

De Rebus Aſtrologicis.

PYTHON Catanenſis Poeta, & Orator. Fuit à ſecretis Philippi Macedonum Regis, ut habemus ex Joanne Bap. de Groſſis *in decac. Catan. tom.* 2. *pag.* 152. & Petro Carrera *in hiſt. Catan. vol.* 1. *lib.* 4. *pag.* 450. ex Joanne Tzetze *Chil.* 6. *n.* 38. qui Bizantinum vocat, ac Philippi ſcribam; aitq; Demoſthenem Oratorem celeberrimū, Pythonis faciem exhorruiſſe, nam ejus æmulus in arte oratoria fuit, & ipſius vim mirificè timebat: immò etiam in inferno eodem timore exagitatum fabulatur. Claruit olymp. 108. eo enim ævo celebris fuit Rex Philippus: ante Chriſtum natum 344. Scripſit Python

Agenam ſatyricam fabulam. Ex Athæneo *lib.* 13. *cap.* 5. *pag.* 586. cujus fragmentum adducit. Dubitat verò fueritne Pythonis Catanenſis, vel Alexandri Magni. Id ipſum tradit Franciſcus Patritius *in Poetica dec. hiſtor. lib.* 1. *pag.* 103. Idem Athenæus *lib.* 13. *cap.* 7. *pag.* 595. eamdem fabulam iterum citat: at Pythonis Catanenſis, vel Byzantini fuiſſe ſcribit.

RA-

Digitized by Google

R

RADICATORUM ACADEMIA Meſſanẽſis, vulgò *degli Abbarbicati*. Nonnulli ingenii præſtantiâ, & literarũ gloriâ efflorentes, Academiam hanc excitarunt anno 1653. vix attamen exorta, ex Academicorum diſſidentiũ animo, exaruit. At Albertus Tuccarus, Patritius Meſſanenſis, iterum jacentem excitavit: ſub ipſius tutela perbenignè renatam excepit anno 1654. in ejuſque Palatio ad maris proſpectum Academici conveniebãt. Symbolum ſibi delegit, Arvum raſtro diſciſſum, quo fœcunditatem promovetur, & naſcentes evelluntur herbæ; cui additum fuit lemma: *Ne ſteriles dominentur avenæ* ex Virgil. 1. *Georg.* Diù in ejuſdem Alberti ædibus ſplendidiſsimè inclaruit, & magno cum animi ardore in literarum ſtudiis inſudabant Academici eximii, in ipſius albo adſcripti. At exorto bello, à literarum ſtudiis avulſi ſunt, & hoc Palladis lycæum evanuit anno 1678. Laudatur à Dominico Arganantio *in Pompis Feſtivis pro ſolemnitate Epiſtolæ Marianæ pag.* 138. Edidit Italicè

Feſtoſi Preſagii dell' Accademia degli Abbarbicati per la Naſcita felice del Prencipe delle Spagne. Venetiis apud Bodium 1659. in 4.

RAINERIUS Panormitanus, Poeta ex antiquioribus Italicę linguę. Vincentius Auria tum in epiſt. ad Lectorem in calce *tomi primi carminum Joannis Bap. de Judice pag.* 478. tum etiam *in Siciliâ Inventrice cap. 9. §. 5. pag.* 31. ait: Italicam Poeſim Panormi exortam circa annum 1240. ſub auſpiciis Friderici II. Imp. qui omnium primus horum carminum Academiam Panormi aperuit: & inter primos illius ęvi Poetas Rainerium recenſet. Hinc meritò vetuſtorũ Poetarum gloria Rainerio deferenda. Clariſſimus Joannes Marius de Creſcimbenis hujus Poetæ meminit *in hiſt. Poeſis vulgaris lib. 4. pag.* 287. qui & *in comment. vol. 2. par. 2. pag.* 13. anno 1230. eruditè, ſolidèque Rainerium ſtatuit. De eo etiam Joannes Maria Amatus *in not. ad orat. 1. ſtudiorum n. 134. pag.* 120. & Fridericus Ubaldinus *in Catalogo Poetarum*, quem edidit unà cum libro inſcripto: *Documenti d'Amore* Franciſci Barberini: ac librum m. ſ. Carminum ejuſdem Rainerii citat apud Marium Mileſium. Solummodo extant Italicè Rainerii

Rime. In libro, cui titulus: *Poeti antichi raccolti da' Codici m. ſſ. della Biblioteca Vaticana, e Barberina da Monſ. Leone Allacci.* Neapoli apud Sebaſtianum de Alecce 1661. in 8. cujus fragmentum recuſum invenies apud Creſcimbenium cit. *vol.* 3. *pag.* 16. Extant & apud Joannem Georgium Triſſinum *in Poetica diviſ.* 4. *pag.* 52. aliqua ejuſdem Carmina.

RAINERIUS SCIPIO CHIAVELLUS Panormitanus, Philoſophiæ, & Medicinæ Doctor egregius. Claruit doctrinâ inſtructiſſimus anno 1590. Edidit

Dilucidationes in tertium Ariſtotelis librum de Animo, & Intellectu. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1591. in 4.

RAPHAEL BONHERBA Argyrenſis, vel ut recenti nomine vocant, S. Philippi Argyrenſis, Ordinis S. Auguſtini, Philoſophus, ac Theologus doctrinâ ornatiſſimus. Diù Philoſophiam, ac ſcholaſticam Theologiam ſodalibus ſuis tradidit: ac S. Theologiæ Magiſter renunciatus eſt. Concionatoris, eruditione, & eloquentiâ clari, laudes promeruit. Siculam Provinciam rexit non ſine prudentiæ laude. Joanni Lozano Archiepiſcopo Panormitano gratiſſimus extitit, ejuſque Theologus, & Examinator fuit. Tandem in patriam ſuam ſeceſſit, ubi ſenex anno ętatis ſuę 81. deceſſit 5. Aprilis 1681. Edidit

Totius Philoſophiæ naturalis Diſputationes per quatuor tractatus diſtributas, in quibus omnes Philoſophiæ inter D. Thomam, & Scotum Controverſiæ, principaliter cum Doctrina Cardinalis Ægidii, &c. illuſtrantur. Panormi typis Auguſtini Boſſii 1671. in 4.

Totius naturalis Philoſophiæ Diſputationes, Partem Secundam, in qua omnes de generatione, & corruptione, atque de Anima inter D. Thomam, & Scotum Controverſiæ principales cum doctrina Card. Ægidii illuſtrantur. Ibidem apud eumdem 1671. in 4.

Viridarium Bonherbæ in plures partes condiviſum, in quibus per plura quodlibeta tota floreſcit Theologia moralis. Ibidẽ apud eumdẽ 1671. in 4.

Secundam Partem Viridarii Bonherbæ, in qua quodlibeta quinque floreſcunt Theologiæ moralis. Ibidem apud Carolum Adamum 1674. in 4. Italicè

Sacri Problemi ſopra l'Evangelii di Quareſima reſoluti, e diſpoſti in forma predicabile. Parte Prima. Ibidem apud Boſſiũ 1661. & 1671. in 4.

Seconda Parte. Ibidem apud Auguſtinum Boſſium 1667. in 4. edita ſunt problemata hæc latinè Moguntiæ 1670. in 4. ex Bibliographia Aniſſoniana anni 1702. *pag.* 22.

Prælo paraverat: *Partem Tertiam Viridarii de Juſtitia, & Jure.*

RAPHAEL MAFFÆUS Caſtroveteranenſis, Ordinis Prædicatorum, vir ingenio clariſſimus, & doctrinâ, vitæque integritate commendabilis. Caroli Regis Neapolis à Sacris fuit. Circa annum 1385. ſcripſit:

De vera Urbani VI. Pontificis electione. Opus hoc eidem Carolo Regi obtulit, ut relicto Pſeudo-Pontifice Clemente, legitimo Pontifici adhæreret. Sed cùm eſſet Rex Urbani VI. implacabilis hoſtis, immò & acerrimus perſecutor, Raphaelem in duriſſimum carcerem detruſit, cui ſolummodò panem, & aquam ad vitæ ſubſidiũ

Digitized by Google

dari juſſit. At interfecto poſt aliquot menſes Carolo, libertati ſtatim reſtitutus eſt. De eo Fōtana *in monum. Dominic. par. 2. c. 10. an. 1385. p. 251.* Ambroſius Altamuranus *in Bibl. Dominic. p. 570.*

RAPHAEL TRIGONA Placentis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, ac Concionator doctiſſimus. Ab eloquentia laudatus, in præcipuis Siciliæ Civitatibus, ut etiam Romæ, magna cum laude conciones habuit. Muſas etiam egregiè coluit. Diù Romæ ſplendidè vixit, magnâ æſtimatione proſecutus. Apud ſuos in Eccleſia Collegiata Platiæ Canonicatu inſignitus fuit; & anno 1604. Vicarii Generalis munus Joſephi Saladini Epiſcopi Syracuſani, præclarè geſſit. Hujus meminit Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Cat. pag. 101.* & Joannes Paulus Chiarandaus *in hiſt. Platiæ lib. 4. cap. 2. pag. 260. & cap. 3. pag. 266.* qui ſcripſiſſe teſtatur

Carmina multa latinè, & Italicè.

RAYMUNDUS DE AMICO Netinus, Ordinis Prædicatorum, Muſices peritiſſimus. Claruit anno 1620. Edidit Italicè

Delli Mottetti ad una, due, tre, e quattro voci libro primo, e ſecondo. Meſſanæ apud Petrum Bream 1621. in 4.

RAYMUNDUS BONFILIUS Netinus, Ordinis Prædicatorum. In lucem editus 9. Octobris 1645. Dominicanam veſtem induit Catanæ 1667. Gravioribus Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudiis admotus, cum ingenii laude has amplexus eſt facultates. Lectoris munere inſignitus in Cœnobiis Motycæ Philoſophiam, Calataniſſectæ ſcholaſticam Theologiam ſodales ſuos docuit. Eaſdem etiam ſcientias, ut etiam Rhetoricam exteris tradidit. Sacram eloquentiam profeſſus, per plurimos annos in præcipuis Civitatibus, oppidiſque Siciliæ conciones habuit in quadrageſimali curriculo; ab eruditione, Sanctorumq; PP. copia laudatus; nec ſine animarum beneficio, ac nominis laude. Ideoq; non immeritò Concionatoris Generalis titulum promeruit. Cœnobia Motycæ, & Catanæ, S. Catharinæ, gubernavit. Vivit vir inſignis, doctrinâ, morumque elegantiâ clarus, ac æſtimatione haud exiguâ proſecutus. Edidit Italicè

Anno Sacro, ò vero Sermoni del Santiſſimo Roſario per tutte le Domeniche, e Feſte principali dell' Anno diviſo in due Tomi. Tomo Primo. Catanæ ex typographia Biſagnii 1708. in 4.

Prælo paravit

Anno Sacro. Tomo Secondo.

Quareſimale.

Avvento.

Panegirici Sacri.

RAYMUNDUS CINTHIUS LIGIPPUS Panormitanus, Poeta haud contemnendus. Vernaculâ linguâ edidit

Vita di S. Franceſco Xaverio Apoſtolo dell' Indie, riſtretta in Strofe Siciliane. Panormi apud Nicolaum Buam 1658. in 8.

RAYMUNDUS MARIA PROTUS Mylenſis, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ lector, & Concionator eximius. Evulgavit Italicè

La Vita eterna eſtratta dalla temporanea Morte, Orazione Funebre per le ſolenni eſequie di più Religioſi Domenicani defonti ſotto il triennio del Provincialato del M. R. P. F. Lodovico Vita. Panormi apud Hæredes Iſolæ 1691. in 4.

RAYMUNDUS DE PUTEO Meſſanenſis, generis ſplendore illuſtris, Parci Princeps, & Epiſcopus Eſtenſis. Ortus eſt anno 1619. Patre Joanne de Puteo, qui Meſſanæ anno 1631. Commendam, ut vocant, de Alcina, Ordinis Equitum Hieroſolymitanorum, Meſſanæ fundavit. Ex diplomate dato Melitæ 14. Auguſti 1660. ejuſdem Ordinis inſigniis cohoneſtatus, eâdem Commendâ donatus eſt, juxta Patris fundatoris mentem, qui duobus ejus ſucceſſoribus ipſam reſervaverat. Literarum ſtudiis admotus eâ animi contentione graviores diſciplinas amplexus eſt, ut Philoſophicâ, ac Theologicâ doctrinâ animum abundè locupletaverit: aliiſque ſcientiis ampliſſimè exornatus inter doctiores effulſerit. His amœniores literas, & eruditionis copiam laudabiliter innexuit. Inter Officinæ Meſſanenſis Academicos recenſitus, ſæpiùs Poetica, & Oratoria ingenii monumenta non ſine audientium plauſu expoſuit. Ideoque haud exiguam æſtimationem in ſui venerationem excitavit tum in Sicilia, tum etiam in Italia, & Hiſpania, quas, ſciendi cupiditate exſtimulatus, peragravit. Epiſcopus Eſtenſis electus, doctrinâ, prudentiâ, aliiſque animi dotibus Eccleſiam ſibi creditam illuſtravit: ibique deceſſit 30. Octobris 1694. anno ætatis ſuæ 75. Magnificentiſſimo funere cohoneſtatus eſt Meſſanæ in Eccleſia Monialium S. Pauli, ubi Monialis ejus Soror Deo dicata degebat. Ipſum laudant Placidus Reina *in not. hiſtor. Meſſanæ par. 2. pag. 533.* & Joſephus Ambroſius *in deſcript. ſolemnitatis Epiſtolæ Marianæ pag. 616.* Quæ ſcripſit hæc ſunt:

Romana Veritas contra Hæreticos. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1658. in 12.

De Anima. Venetiis apud Joannem Petrum Brigoncium 1664. in 12.

Sylva Variarum Quæſtionum. Romæ typis Fabii de Falco 1667. in 12.

Italicè

Circulo Tuſculano, ove ſi trattano alcune Propoſitioni Plateniche del Timeo: e ſi aggiunge la Scola Ariſtotelica con le ſette de' Filoſofi. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1656. in 12.

Contro gli Amori.

Che l' Unità conſerva le Republiche, la Diviſione le diſtrugge. Diſcorſi Accademici. In libro: *Proſe degli Accademici della Fucina. Libro Primo.* Monteleoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1667. in 4.

Poeſie. In libro: *Poeſie degli Accademici della Fucina. Parte Terza.* Neapoli apud Ægidium Longum 1659. in 12.

Servantur apud Hæredes hæc alia m. ſſ.

Compendium Summæ Canonicæ.

Compendium octo librorum Phyſicæ Ariſtotelis.

De Immortalitate Animæ rationalis liber.

RAY-

Digitized by Google

RAYMUNDUS RAYMUNDECTUS DE SANCTO MARTINO Catanenſis, Baro Pardi ſtatus, & S. Catharinæ, vir à literis, & obitis præclarè muneribus ſatis celebris. Clariſſimo genere exortus, inclytam, & antiquiſſimam S. Martinorum familiam à Raymundecto de Sancto Martino, Sibari Domino, & Pardi Barone (cujus hæredes Pardi Principes) repetit ſuam, militari virtute inſigni, à quo Raymundecti cognomen poſteris ſuis in Siciliã effluxit. Patrem habuit Joannem Raymundectũ de Sancto Martino, Vicarium Generalem in Valle Neti, aliiſq; primariis in Sicilia honoribus egregiè conſpicuum, Matrem verò Beatricem Ruſſum, & Sancta paum. Gravioribus ſtudiis addictus, ac doctrinâ inſtructiſſimus, Patriæ Academiam Juriũ Civilium ſplendore illuſtravit, primarius legum interpres. Ad nonnullos honorum gradus evectus longè, latèq; effulſit; & majora promeritus anno 1564. à Philippo II. Catholico Rege Siciliæ Generalis Viſitator conſtitutus, eo in munere præclara vigilantiæ, ac prudentiæ veſtigia reliquit, & ſingularem obtinuit laudem. Cumulatis exinde meritis, poſt Tribunalium Siciliæ reformationem; primus Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ Præſes electus eſt anno 1569. & Regni Siciliæ Deputatus fuit. Pragmaticas ſanctiones, Catholici Regis nutu, per ſexcenta penè volumina diſperſas, magno labore collegit, & maximo Regni commodo in duas partes digeſſit: opus à nonnullis inſignioribus viris pluriès tentatum, & ob nimiam difficultatem derelictum. Regni ejuſdem Capitula etiam non abſimili profectu in meliorem ordinem redegit, & illuſtravit. Anno 1575. in Hiſpaniam accerſitus, ut Regentis Regnorum Italiæ dignitate in Supremo Conſilio præeſſet, illic per annos ſeptem in difficillimis, & gravioribus Hiſpanæ Monarchiæ negotiis pertractandis eximiam ſui prudentiam, ac doctrinam inſigniter patefecit. Eâ valuit æſtimatione apud laudatum Regem Philippum, ut ipſe, datis literis Segoviæ 20. Junii 1578. ad Joannem Leveſque, Hieroſolymitanæ Religionis Magnum Magiſtrum, fervidè inſtiterit, quominus Vincentio ejus filio ejuſdem Religionis equiti, promeritorum Raymundi Patris, ejuſque familiæ illuſtrium proavorum intuitu, decurreret antiquitas, vulgò anzianitas, fieretque capax omnium dignitatum, abſque eo, quod Melitam petat, vel ibidem reſideat, aut ſuper Religionis Triremes militet (id militiæ genus Caravanas vocant) quæ omnia ampliſsimo, ac ſingulari Privilegio (ſummiſque Principibus dari ſolito) dato Melitæ in Generali Capitulo 10. Decembris 1578. idem Magnus Magiſter conceſsit: & pro collato beneficio gratiarum actiones ab eodem Rege accepit 5. Junii 1579. Harum literarum, & privilegii authographum vidi apud Franciſcum Raymundectum de Sancto Martino, Equitem Hieroſolymitanum, ejuſdem familiæ ornamentum, à literis, animique dotibus clarum. Tandem Raymundus quietis cupidus, ut in Siciliam remearet, veniam obtinuit: & ampliſsimo cohoneſtatus privilegio, nempè ut Præſidis titulo in omnibus Regni Tribunalibus, ac Status, bellique Conſiliis primum deferret ſuffragium, honorificè dimiſſus eſt. Viri præclariſſimi diſceſſum, nedum egregiæ laudes, verùm etiam magni momenti præmia in ſui, & filiorum beneficium ex regia liberalitate conſociarunt. At Genuam appulſus, morboq; correptus, ibidem extrema clauſit anno 1583. cujus cadaver ſtudio uxoris Agathæ Ajutamichriſto, Bononiæ, & Corberæ, Panormum translatum 22. Maii 1584. in Eccleſia S. Dominici conditum fuit, ut ex libris Defunctorum Cathedralis Eccleſiæ Panormitanæ patet. Hujuſce viri mentio, & laudes extant apud Vincentium Ferrarottum *de officio Straticoti pag.* 7. Vincentium de Joanne *in Panormo Triumph. lib.* 12. *pag.* 126. Joannem Bap. de Groſsis *in decacord. Catan. tom.* 2. *cord.* 9. *pag.* 149. Vincentium Auriam *in hiſtoria Chronolog. Proregum Siciliæ pag.* 300. & 302. Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Catan. pag.* 94. Andream Marcheſium *de Comitiis Siculis pag.* 380. Marium Cutellum *de donationibus tom.* 1. *tract.* 2. *diſc.* 2. *par.* 11. *n.* 80. Marium Mutam *tom.* 1. *in Prag. Siciliæ tit.* 1. *prag.* 1. Franc. Magrettum *in prag. Ducis Sermonetæ* §. 13. *n.* 7. *pag.* 236. alioſque. Multa ſcripſit, at ſolùm extant

Conſilium. In Selectis Conſiliis Petri Lunæ. Panormi apud Eraſmum de Simeone 1627. in fol.

Ad Bullam Apoſtolicam Nicolai V. & Reg. Pragmaticam Alphonſi de Cenſibus Aanotationes. Apud Petrum de Gregorio *de Cenſibus*. Panormi typis Jo: Antonii de Franciſcis 1609. in 4. & iterum ibidem ex Officina Franciſci Ciotti 1622. in fol.

Summariis illuſtravit, & in laudabilem conſonantiam redegit

Regni Siciliæ Pragmaticarum Sanctionum Tomum Primum. Venetiis ex Officina Dominici Guerræi, & Jo. Baptiſtæ Fratrum 1574. & 1582. in fol.

Tomum Secundum. Panormi 1576. in fol.

Regni Siciliæ Capitula noviſſimè accuratiori diligentia impreſſa, &c. recognita, & in unum redacta. Venetiis ex Officina Dominici Guerræi, & Jo: Bap. Fratrum 1573. in fol.

Scripſit etiam

De Eccleſiaſtica Juriſdictione libros duos. Ex Groſſo cit. Inter Scriptores rerum feudalium, cum aliis celeberrimis Juriſperitis laudatur à Camerario Beneventano in quadam Reſponſione ad Joannem Antonium Cannetium in calce operis ejuſdẽ Cannetii *de feudis pag.* 369.

RAYNALDUS, aliis REGINALDUS MONTORUS, ſive DE MONTAURO, ET LANDOLINA nobilis Netinus, Ordinis Prædicatorum, Vir doctrinâ inſignis, eloquentiâ clarus, & à variis obitis muneribus celebris. Acutiſsimo ingenio inſtructus, omnium ſcientiarum ornamenta ſibi comparavit. Orator diſertiſsimus, eloquentiâ valuit. Sacræ Theo-

logiæ

Digitized by Google

logiæ Magiſter, in Salmaticenſi Academia, magno cum doctrinæ plauſu, ac diſcipulorum beneficio graviores diſciplinas docuit. Semel, & iterum Siculam Provinciam moderatus eſt. In Siculo S. Inquiſitionis Tribunali præfuit contra hæreticam pravitatem Generalis Quæſitor. A Ferdinando II. Aragoniæ, & Siciliæ Rege anno 1496. Epiſcopus Cephalæditanus poſtulatus, & ab Alexandro VI. conſecratus, Eccleſiam ſibi commendatam laudabiliter rexit: nonnulla enim alienata à prædeceſſoribus bona recuperavit; & Eccleſiæ ſuæ jura impigrè propugnavit. Ipſius memoria adhuc viget in organi, iconis SS. Salvatoris, & chori ornamentis Cathedralis Eccleſiæ, in quibus gentilitia ejus ſtemmata adhuc ſpectantur. In rebus agendis ſummâ dexteritate polluit: ideoque pluriès Orator miſſus, Siculorum nomine, tum ad Regem memoratum, tum ad Summos Pontifices, nonnulla in univerſæ Siciliæ, Patriæ ſuæ, aliarumq; Urbium beneficium feliciter obtinuit. Ab eodem Alexandro anno 1497. Sanctæ Cruciatæ Commiſſarius Generalis conſtitutus eſt in Sicilia, Inſuliſque adjacentibus, & Collector Decimarum ex eccleſiaſticis reditibus pro Ferdinando Rege, in Africani belli ſubſidium. Ab eodem Pontifice Judex Delegatus eligitur in controverſia Joannis de Caſtro S. R. E. Cardinalis, & Epiſcopi Agrigentini, pro ampliſſimo legato locis piis relicto à Nicolao Peralta Calatabilloctæ Comite. A Julio II. Pontif. an. 1503. Abbatiam S. Mariæ de Arcu Neti accepit. Ferdinando Regi gratiſſimus fuit, à quo anno 1504. Franciſci Vitalis, Epiſcopi Cephalæditani prædeceſſoris ſui, refertiſſimam Bibliothecam obtinuit, quam ipſe notabiliter locupletavit, ac poſt obitum ſuum legavit Eccleſiæ Cephalæditanæ: non Abbatiæ S. Mariæ de Arcu, ut Hieronymo Raguſa *in Siciliæ Biblioth. vet. pag.* 237. placet. Eo inſtante idem Rex Ingenioſiſſimæ titulum, ac nonnulla privilegia Neto patriæ ſuæ conceſſit. Anno 1499. Dalmatius Epiſcopus Syracuſanus, cùm extra Siciliam degere cogeretur, Eccleſiam ſuam Raynaldo adminiſtrandam reliquit. In Quæſitoris munere cùm prudentiæ, & doctrinæ dotes, animique conſtantiam, ac fidei zelum inſigniter detexiſſet, à Ferdinando II. Neapolim miſſus eſt, unà cum Petro Bellorado Archiepiſcopo Meſſanenſe, ut in fundando ea in Urbe Inquiſitionis Magiſtratu deſudaret. Quos verò pertulerit hac in re labores, habes apud Ubertum Folicttam *de tumul.Neapol. pag.*37. Thuanum *in hiſt. ſui temporis lib.* 3. alioſque. Caput Alphonſi Regis è Cœnobio S. Dominici tunc tranſtulit in Siciliam juſſu Ferdinandi Regis, ut Joanni de la Nuza Siciliæ Proregi traderet: hic verò ad eumdem tranſmitteret Regem; ut habet Surita *in annal. Arag. tom.* 5. *lib.* 1. *cap.* 27. De hac translatione Capitis Alphonſi conſule Michaelem Muſcettolam in opuſculo: *de Tranſlatione Regalis depoſiti Regis Alphonſi*, edito Neapoli 1667. Carolum Petram *de Tranſferendis Alphonſi de Aragonia cineribus*. Neapoli 1668. & Dominicum Antonium Parrinum *in Theatro Proregum Neapol. tom.* 3. *pag.* 257. Demum Raynaldus Siculorum Orator ad Ferdinandum Regem miſſus, dum in Hiſpania magni momenti negotia pertractaret, ibi pleuriſi correptus, meritis plenus fato ceſſit, menſe Octobris anno 1511. ac inter mortales celeberrimi nominis gloriam reliquit. Egregium virum laudibus condignis extollunt Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Meſſan. pag.* 364. *not. Eccl. Syrac. pag.* 226. *& not. Eccl. Cephal. pag.* 461. Michael Pius *de Viris Illuſtr. Dominic. par.* 2. *lib.* 3. *pag.* 98. *& in append. pag.* 404. *& in tab.* 1. *Epiſcopor.* qui duos diſtinguit Epiſcopos Cephalæditanos Raynaldi nomine, nempè, Raynaldum Montaurum, & Raynaldum Landolinam: at unus idemq; eſt de Montauro, & Landolina: de Montauro ex paterno genere, de Landolina ex nobiliſſima materna familia. Vide etiam Ludovicum Paramum *de origine Inquiſit. pag.* 31. Lucium Marinæum *lib.* 5. *epiſtol.* Vincentium Littaram *de reb. Netinis pag.* 136. *&* 139. Petrum Pipim, & Marianum Accardum apud ipſum, Vincentium Auriam *in hiſt. Cephalæd. pag.* 77. Petrum Carreram *in adnot. ad epiſt. Jo: Thomæ Moncatæ pag.*167. Joannem Lopez *in hiſt. Domin. par.* 5. *lib.* 2. *cap.* 60. Vincentium Mariam Fontanam *in monument. Domin. par.* 3. *cap.* 11. *pag.* 396. *& in Theatro Domin. par.* 1. *cap.* 5. *tit.* 159. *n.* 7. *pag.* 164. *cap.* 6. *tit.* 2. *pag.* 331. *par.* 2. *cap.* 2. *tit.* 4. *pag.* 364. *& par.* 3. *cap.* 3. *tit.*79. *pag.* 611. Benedictum de Paſſafiumine *de origine Eccl. Cephal. pag.* 70. Bartholomæum Carandinum *in deſcrip. Eccleſ. Cephal. pag.* 125. Ambroſium Altamuranum *in Biblioth. Dominic. pag.* 228. Joannem Michaelem Cavalerium in libro: *Galleria de' Pontefici, &c. dell'Ordine de' Predicatori tom.* 1. *chronol.*1. *pag.* 321. alioſque. Ex nonnullis citatis Auctoribus edidit

De Reductionibus Naturalibus librum.

De futurorum contingentium difficultate Tractatum.

Orationem funebrem, quam Panormi habuit 16. *Novembris* 1497. *in obitu Joannis Aragonii Ferdinandi II. Regis filii.* Hanc editam ſe vidiſſe teſtatur Littara cit.

Super Libros Quatuor Sententiarum Volumina Quatuor. In Cœnobio S. Dominici Salamanticæ aſſervantur m. ſſ.

REACCENSORUM ACADEMIA PANORMITANA. Extinctâ jam Accenſorum Academiâ, ut innui *tom.* 1. *pag.*1. quamplurimi Panormitani amœniorum literarum amore conflagrantes, ægrè ferentes tanta in Urbe, Regni Capite, tot miræ expectationis ingenia otio torpere, deſidiâ corrumpi, Academiam reſtituere curarunt anno 1622. ſub Philiberti à Sabaudia Principis regimine, Siciliæ Moderatoris integerrimi, ac laudatiſſimi. Hos inter omnium ferventior Petrus Corſectus Panormi-

Digitized by Google

mitanus, Juriſconſultus celeberrimus, hujuſce inſtaurationis Auctor celebratur: ideoque Petrus Reaccenſorum nomine Academiam inſignivit, ejuſque Phrenoſchema ſelegit, nempè ſilicem chalybe repercuſſum, ex quo ignis eliciuntur favillæ ad emortuum ignem excitandum: lemma verò Italicè: *A Prò degli Altri.* Innovatam Academiam virtutis amantiſſimus Prorex in Regium Palatium excepit: ibique Academicorum cœtus conveniebat; & inter eloquentiæ oblectamenta, Muſarumq; luſus, elegantiſſimè decertabant ingenia. In novæ inſtarationis exordio, ac animorum geſtientium confirmatione, duas habuere ornatiſſimas orationes viri duo, pari nobilitate, & eruditione inſignes, Carolus Maria Vigintimillius, & Berlingherius etiam Vigintimillius. Hæc Vincentius Auria *in hiſtor. Chronol. Proregum Siciliæ pag.* 85. At in ipſo ætatis flore deficiente Prorege Philiberto, in ſacras D. Joſephi ædes Clericorum Regularium migravit Academia, ut teſtatur Hieronymus Matranga *de Academia ſyntag. 6. cap. 6. pag.* 187. quam paulatim tepeſcētem reaccendere ſtuduerunt, equites nonnulli cum Majolino Biſacciono Galeatii Comite, hiſtorico celeberrimo, ut ex ejusdem elogio in libro: *Glorie degl Incogniti pag.* 321. liquidò patet. Exinde ad Eccleſiam Confratrum S. Nicolai, retrò D. Franciſci Templum Minorum Conventualium tranſiit anno 1657. Demum in ipſo D. Franciſci Cœnobio ſedem fixit anno 1667. ibique in Divi Georgii Sacello, contra ſacrarium, die Mercurii conveniebant Academici ſingulis hebdomadis, amœniores excolebant literas, & cultiſſimæ eloquentiæ opes, Muſarum ſales, ingeniorumque acumina non ſine laude exponebantur. In Academicorum conſeſſu relati effulgebant viri non minùs nobilitate, quàm ingenio, eruditione, & ſcientiarum gloriâ præclariſſimi. Hujus Academiæ fervor, & ignis poſt nonnullos annos extinctus eſt: at iterum reaccendi bonarum literarum amantiſſimi exoptant: Deoque auſpice quamprimùm ejus gloriam revireſcere non deſperant. Eamdem laudibus ornant Franciſcus Balduccius *in epiſt. nuncupatoria ſuorum carminum*, primæ editionis, Petrus Antonius Tornamira *in epiſt.* etiam *nuncupat. Reſponſionum ad Octo petitiones*, Hieronymus Matranga in nuncup. libri inſcripti: *il Deſio Prigioniero*, Joannes de Sylva in opuſculo hiſpanico, cui titulus: *El Embaxador de Apollo*, Franciſcus Baronius *de majeſt. Panor. lib. 3. pag.* 85. Hyacinthus Maria Fortunius *in plauſib. Panor. pag.* 35. Neapolion Ricei *in adnot. ad Nicandrum Hier. la Manna pag.* 634. Thomas Averſa in libro: *la Corte nelle Selve pag.* 162. Joannes Evang. Panormitanus *in anagramm. pag.* 25. Joſephus Galeanus *in carmin. lyricis pag.* 82. & 83. Paulus Ortalis *in relat. famil. Dentis pag.* 36. Placidus Caraſa *in Motuca Illuſtr. pag.* 12. aliique. Tandem Deodatus Franzonus *in oraculo lingua Italica p.* 16. & eximius vir Blaſius de Avitabile in libro: *Componimenti diverſi de' Paſtori-Arcadi della Colonia-Sebezia pag.* 16. inter celebriores Academias recenſent. Sub Academiæ, vel Academicorum nomine prodiere Italicè.

Componimenti diverſi dell'Academia de' Racceſi nella morte di D. Ferdinando Alfan de Ribera ed Enriquez Marcheſe di Tariſa, Principe di eſſa. Panormi typis Decii Cyrilli 1633. in 4.

Poeſie Latine, e Toſcane in lode del M. R. P. Carlo Giaconia de' Cler. Reg. Min. Ibidem apud eumdem 1649. in 8.

Fiori al M. R. P. M. F. Gio. Chriſoſtomo Jacelli dell'Ordine de' Predicatori. Ibidem apud eumdem 1649. in 8.

Il Sacro Aprile, Varii Fiori di Poeſie d'alcuni Sign. Accademici Racceſi di Palermo al M. R. P. Lettore F. Nicolò Lepori Romano per le Prediche Quareſimali dette in S. Domenico de' PP. Predicatori di Palermo nel 1651. Ibidem apud Joſephum Biſagnium 1651. in 12.

Il Parnaſſo nel Carmelo, Devoti Oſſequii delli Cigni d' Oreto al M. R. P. M. F. Salvatore Scaglione Carmelitano Napoletano per le Prediche Quareſimali da lui dette nella Chieſa di S. Ignatio Martire detta l'Olivella de' RR. PP. dell'Oratorio di S. Filippo Neri nell'anno 1654. Ibidem apud eumdem 1654. in 4.

Le Scintille della Selce, Saggio dell'Academia de' Racceſi di Palermo, cioè l'Impreſe degli Accademici, ed alcune Poeſie, con un'oratione in lode di S. Roſalia Vergine Palermitana. Ibidem apud Auguſtinum Boſſium 1658. in 12.

Eſpreſſioni d'Oſſequio de' Sig. Accademici Racceſi di Palermo al merito del M. R. P. M. F. Tomaſo Maria Spada dell'Ordine de' Predicatori nel Duomo della medeſima Città nell'anno 1661. Ibidem apud Petrum de Iſola 1661. in 4.

Applauſi Lirici Latini, e Toſcani dell'Accademia de' Racceſi di Palermo alle Glorie del M. R. P. F. Fulgentio Arminio d' Avellino Oratore Evangelico famoſiſſimo, e Predicatore la ſeconda volta nel 1662. *nella Madre Chieſa di Palermo.* Ibidem apud eumdem 1662. in 12.

Serto Poetico de' Sig. Racceſi in lode del M. R. P. F. Bonaventura Cavallo Lettore Giubilato, Predicator clariſſimo, &c. per lo Corſo Quareſimale da lui fatto nella Ven. Chieſa dell'Olivella di queſta felice Città di Palermo nel 1662. Ibidem apud eumdem 1662. in 4.

Poeſie in lode del M. R. P. Antonio Caſaletti Palermitano della Compagnia di Gieſù per lo ſuo Corſo Quareſimale fatto nella Chieſa Metropolitana della medeſima Città l'anno 1674. Venetiis apud hæredes Babæ 1674. in 8.

Applauſi d'Accademici Racceſi in lode del R. P. Antonino di Vincenza famoſiſſimo Predicatore nella Caſa Profeſſa della Compagnia di Gieſù nel 1693. Panormi apud Joſephum Barberam 1693. in 4.

Il Pennello Encomiato Poeſie d'alcuni Accademici Palermitani in lode del Sig. Carlo Maratta celebre Pittore per un ſuo Ritratto mandato da

Roma

Roma in Palermo ad iſtanza, e ſpeſe de' Fratelli della Ven. Compagnia ſotto titolo del SS. Roſario, e collocato nel loro belliſſimo Oratorio. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1696. in 4.

La Cetra degli Riccesi di Palermo riſvegliata per far plauſo canoro al merito del M. R. P. Aleſſandro Poggi Luccheſe della Congregatione della Madre di Dio, Predicatore eloquentiſſimo nel Duomo di Palermo nell'anno 1700. Ibidem apud eumdem 1700. in 4.

REGINA JURATA nobilis Virgo Motycenſis, in patrio Monaſterio S. Benedicti Monialis. Claro genere exorta, in lucem edita eſt circa annum 1640. patre Franciſco Jurato. Egregiis naturæ dotibus abundè ditata claruit: præſertim pulchritudine, & vividiſſima animi indole excelluit. In ipſo ætatis flore ingenii perſpicui, ac clariſſimi lumina mirificè detexit, quibus muliebris conditionis limites tranſcendere videbatur. At has corporis, animique dotes longè ſuperavere eximiæ virtutes; à teneris etenim unguiculis Deo ſeſe dicavit, Monialium Gynæceum ſub S. Benedicti nomine, & diſciplina ingreſſa: ibique regularis obſervantiæ exemplo aliis præfulſit. Cùm enim ſæcularium virorum acceſſus, & familiaritas monaſticam obſervantiam labefactaſſent, ipſa ab aliis ſanctimonialibus ſejuncta, & à virorum colloquiis abhorrens, in celiæ ſuæ ſeceſſu cum Deo intimè verſabatur; & vitæ contemplativæ leges fervidè obſervabat, orationis, aliarumque aſceticarum operum amantiſſima. Aliquando verò tum ad animi remiſſionem, tum ad pietatem fovendam, etruſco carmine ſacros virginei pectoris affectus depromebat. Demum egregiis cumulata virtutibus, non ſine ſanctitatis nota, deceſſit anno 1685. Edidit Italicè

Documenti del buon Stato Religioſo. Catanæ apud Paulum Biſagnium 1680. in 12.

REGINALDUS DE MONTAVRO. v. ſupra Raynaldus de Montauro. *pag.* 197.

RICARDUS LA MONACA Hatienſis, Ordinis Carmelitarum, Muſices peritiſſimus, in concinnandis modulationibus eximius. Fuit Petri Vinci, de quo ſuo loco, diſcipulus. Claruit anno 1600. Hujus memoria extat apud Joannem Paulum Chiarandaum *in hiſt. Platiæ lib. 4. cap. 3. pag.* 266. qui edidiſſe ait: *Multa opera Muſicis notis alligata.*

RHINTON. Etſi nonnulli cum Suida *to.* 2. *pag.* 685. Stefano Byzantino *de Urbib. pag.* 635. Conſtantino Laſcare apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 17. qui Rhithum vocat, Lilio Gregorio Gyraldo *de Poetar. hiſt. dial.* 7. *pag.* 289. Franciſco Patritio *in Poet. dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 109. Gerardo Jo: Voſſio *de Poet. Græcis cap.* 8. *pag.* 61. aliiſque, Tarantinum putant; attamen Jacobus Bonannus *in Syrac. Ill. lib.* 2. *pag.* 281. ex auctoritate Noſſidis Poetriæ Græcæ, fuit patriâ Syracuſanus: ait enim Noſſis in quodam epigrammate *in Antilogia, ſive Florilegio Epigrammatum lib. 3. cap. 6. epig.* 16.

Et vehementer ridens præteri, & gratum dicens
Verbum ſuper me: Rhinton ſum Syracuſanus,
Muſarum parva quædam Philomela; ſed floribus
Ex tragicis propriam decerpſimus hederam.

Hanc autem ſententiam amplectitur Hieronymus Raguſa *in elogiis Siculor. pag.* 249. *& in Siciliæ Biblioth. vet. pag.* 239. id etiam innui *in addit. ad Siciliam Inventricem Vincentii Auriæ cap. 30. pag.* 246. Fuit Rhinton figuli filius ex Suida, Voſſio, Gyraldo, loc. cit. & Laurentio Craſſo *in hiſt. Poet. Græcor. pag.* 445. Literis addictus, inter Poetas Comicos, & Tragicos claruit ex Patritio. At ex Suida Poeta fuit Comicus, ac Auctor Ilarotragœdiæ; comico enim argumento tragicum genus innexuit: quod approbat Martinus del Rio *in prologo ad Senecam lib. 1. pag.* 25. Ilarotragœdiæ inventorem fuiſſe tradunt Patritius cit. Jacobus Mazzonus *in defenſ. Dantis lib. 2. cap. 26. pag.* 311. Alexander Sardus *de rer. invent. lib. 1. pag.* 43. Voſſius *loc. cit.* Nicolaus Villanus *in diſc. de ludrica Poeſi*, edito ſub nomine Academici Aldeani *pag.* 5. Ideoq; Fauſtinus Summus *in defenſione Paſtoris fidi pag.* 75. Rhintonem Ilarotragœdiæ Principem vocat, ex Suida; ejuſq; Comœdias Rhintonicas, ideſt, Ilarotragœdias, appellatas obſervat Gyraldus; non quia harum Actor fuerit Rhinton, ut placuit Donato *in prologo ad Terent.* ſed quia à Rhintone editas; quod contra ipſum Donatum ſcribit Joannes Juvenis *in antiq; Taranti*, apud Craſſum *cit.* Immò Mazzonus *loc. cit. pag.* 312. contra Scaligerum putat, mendoſum Donati locum, ubi ait: Comœdias has Rhintonicas vocatas *ab Actoris nomine*; emendandum enim ait: *ab Auctoris nomine.* Sanè à Suida, del Rio, Gyraldo, & Hofmanno *in lex. tom. 2. contin. pag.* 725. Tragicomœdiarum Scriptor, & Auctor vocatur. Idem Suidas Philacographiam hujuſce poeſis genus vocat, nempè, cuſtodiarum deſcriptionem ex Bonanno: vel ex aliis meliùs Phlacographia vocatur, ideſt, Nugarum tractatio, eodem Bonanno teſte. Ex Patritio *cit. pag.* 110. Ebrius, & Ludricus appellatur: à Varrone *de re ruſtica lib.* 3. Scurra. Vixit ſub Ptolomæo I. Ægipti Rege ex Suida: immò Ptolomæi II. tempora attigit, ut Patritius tradit. Ex Bonanno claruit olymp. 115. nempè an. 316. ante Chriſti Domini adventum. Scripſit ex Suida, Gyraldo, Voſſio, ac nonnullis ſupra citatis Auctoribus.

Fabulas Trigintaocto, partim comicas, partim tragicas. Ex his ſequentes citatas adinveni, videlicèt:

Amphitrionem, apud Athenæum *lib. 3. c. 27. pag.* 111.

Herculem, apud eumdem *lib. 11. cap. 14. pag.* 500.

Iphigeniam. apud Julium Pollucē *in Onomaſt. lib. 7. cap.* 13.

Theo-

Digitized by Google

Theophilum, apud eumdem *lib.* 10.*cap.*7. Rhintonis etiam meminere Cicero *epiſt. lib.* 1. *ad Atticum*, Collummella, & Varro *de re ruſtica*, Epheſtion, Pauſanias, Hofman *in lex. tom.*2.*pag.* 266. *& in contin.tom.*2.*pag.* 492. *&* 725. De Rhintone, ejuſq; fabulis opuſculum ſcripſerat Petrus Laſena, quod ineditum reliquit, ut ex ipſius vita præfixa ejus libro, *de Antiquo Gymnaſio Neapolitano*, recuſo Neapoli 1688.

ROCCUS GAMBACURTA nobilis Meſſanenſis, ex diuturna habitatione, & privilegio inter Panormitanos relatus. Florio patre in lucē editus eſt anno 1523. Juriſprudentiæ operam dedit Neapoli unà cum Modeſto Gambacurta fratre, celeberrimo Juriſconſulto; de quo ſuo loco. Doctoris laureâ donatus, ab integritate, doctrina, & eruditione clarus, laudem haud exiguam promeruit. Cauſarum patrocinium cum ſui nominis opinione exercuit. In civitate Caſtriveterani Gubernatorem, & Judicem egit; & in ſupremis Siciliæ ſubſelliis Magnæ Regiæ Curiæ, & Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ per plures annos præfuit Judex. Floruit anno 1594. Hujuſce laudes invenies apud Auguſtinum Inveges *in appar. Panormi Nobilis pag.*73. Leonardum Orlandinum *in Imaginib. pag.* 78. Petrum Anſalonum *de fam. Anſalon. pag.* 284. & Placidum Reinam *in not. hiſtor. Meſſanæ par.*2. *pag.*533. Edidit Italicè

Foro Chriſtiano, nel quale ſi tratta, come devono oſſervarſi l' humane leggi, conforme alle divine. Panormi apud Joannem Franciſcum Carraram 1594. in 4.

ROCCHUS MINUTOLUS nobilis Meſſanenſis, ex Clericis Regularibus Miniſtris Infirmorum, Theologus eximius; pluriès præfuit domibus eorumdem, Panormi, Meſſanæ, & alibi. Siculam Provinciam rexit; & apud ſuos magnâ valuit opinione. Claruit anno 1644. In lucem Italicè emiſit

Manuale per unire l'Anima degli Agonizanti a Dio. Panormi apud Petrum Coppolam 1643. in 12. & alibi.

ROCCHUS PIRRUS Netinus, celeberrimus ſacræ Siculę hiſtoriæ Scriptor, humanis, divinisq; literis egregiè edoctus, ac meritò commendatus. Primam aſpexit lucem Neti anno 1577. In humanioribus literis ſub diſciplina Vincentii Littara, de quo ſuo loco, mirificè profecit: & perſæpè latino carmine cecinit multa. Gravioribus diſciplinis admotus, ac doctrinâ ſatis cumulatus, Catanæ 4. Februarii 1601. Sacræ Theologiæ, & Juriſprudentiæ lauream accepit, ut ipſemet fatetur *in not. Eccl. Catan. pag.*69. *&* 85. Panormum delatus inter doctiſsimos viros claruit: ideoq; nonnullis honorum ornamentis inſignitus fuit. A Catholico Rege Philippo IV. in ſuum regium Capellanum delectus, mox Canonicus Regiæ Capellæ S. Petri in Palatio Panormitano conſtitutus eſt; ibique Theſaurarii etiam munus exercuit. Apoſtolici Protonotarii inſigniis cohoneſtatus, inter Conſultores, & Cenſores Sacræ Inquiſitionis Siculæ adſcriptus enituit. Anno 1623. Abbatiâ S. Eliæ de Ambula donatus; Apoſtolicas Delegatus, Regiaſq; Oeconomus ad regias, ut vocant, dandas, ab Eccleſiaſticis exigendas electus eſt. Apud nonnullos Siciliæ Præſules magnâ opinione, & auctoritate floruit. A Joannettino Doria S. R. E. Cardinali, & Archiepiſcopo Panormitano, Examinatoris, & Judicis Synodalis, ac Viſitatoris Diœceſis Panormitanæ muneribus inſignitus enituit. Ad Viſitatoris etiam, & Gubernatòris Generalis Mazarienſis Diœceſis munus evectus eſt à Didaco Traſimera Siciliæ Quæſitore, & Franciſci Sanchez Epiſcopi Mazarienſis Procuratore. Anno 1609. Archiepiſcopus Montiſregalis Viſitatorem egit. A Siciliæ Moderatoribus, Regiæ Monarchiæ Siculæ Judicibus, ac nonnullarum Eccleſiarum Paſtoribus, præſepè in multis magni momenti cauſis, ac controverſiis, Judex Delegatus electus, prudentiæ, ac doctrinæ præſtantiam longè, latèque manifeſtavit. Multoties quoque Monarchiæ Regiæ Judicem præfecerunt Siciliæ Proreges, in quibuſdam peculiaribus Regni contentionibus, ad ardua pertractanda negotia. Canonicus Panormitanæ Eccleſiæ, & Abbas S. Joannis Eremitarum electus, ne è Regio Sacello S. Petri diſcederet, honorem reſpuit. Ferdinandi Alfan de Ribera Ducis Alcalæ, Siciliæ Proregis, ſingularem æſtimationem promeruit, qui in Metropolitanæ Eccleſiæ Panormi Cantorem, & in Cephalædenſem Episcopum eligendum Catolico Regi Rocchũ propoſuit; etſi irrito conatu. Ex his omnibus eximiam Rocchi excellentiam, doctrinam, ac prudentiam quiſque facili negotio intelliget. Pietate etiam claruit; ideoq; nonnullis ornamentis, ac Icone Deiparæ ſubterraneum ſacellum ſub Eccleſia S. Petri in Panormitano Palatio condecoravit. Panormi etiam in Eccleſia S. Eliſabethæ Monialium Capuccinaru m ſacellum excitavit SS. Virgini ad Cœlum Aſumptę dicatum. Neti canonicorum Collegium adauxit; nam quatuor præbendus ære ſuo conſtituit, in quibus familiæ ſuæ viri ex inſtitutione ſua præferri voluit. Indefeſso labore ſacræ Siculæ hiſtoriæ ſcriptionem aggreſsus, ita memoranda vetuſti, ac recentioris ævi monumenta illuſtravit, ut omnium (excipe invidorum, quibus veritas in odio eſt) laudes, plauſusque aſsecutus ſit, tum apud Siculos, tum apud exteros: ideoque ob maximum Siculæ hiſtoriæ illatum beneficium, nunquam ejus nominis gloria conſeneſcet. Hinc ab innumeris ſcriptoribus, emeritis laudum præconiis celebatur: horum catalogum Vincentio Aurię, viro præſtantiſsimo, rogatus obtuli, qui *in B. Auguſtino Novello Panormitano cap.* 15. *pag.*64. retulit; hi verò ſunt Ferdinandus Ughellus *in Italia Sacra tom.*2.*pag.* 1044. Lucas Wadingus

Digitized by Google

in Ann. Minor. to. 5. an. 1409. n. 15. & an. 1449. n. 51. Franciſcus Bordonus *in Chronol. Tertii Ord. S. Franciſci cap. 25. pag. 410. & 462.* Joannes Bap. Lezana *in Ann. Carmel, tom. 4. an. 1155. n. 7. an. 1173. n. 5. & an. 1220. n. 6.* Auguſtinus Oldoinus *in addict. ad Ciacconium tom. 1. pag. 589.* Thomas Cantonus *in vita S. Angeli cap. 19. dub. 2. pag. 366.* Vincentius Coronellus *in Biblioth. to. 4. pag. 258.* Ioannes Marcianus *in memor. Congreg. Oratorii tom. 2. lib. 5. cap. 23. pag. 399.* Hi exteri, conterranei verò Scriptores ſunt, Joannes Baptiſta de Groſsis *in decac. Catan. to. 2. cord. 2. mod. 1. pag. 10.* Joſephus Spucces *in vita S. Olivę pag. 13.* Joannes Scorſus *in proœmio 1. ad Theophanis homelias §. 4.* Placidus Carafa *in Motuca illuſtr. pag. 75.* Joannes Paulus Chiarandaus *in hiſt. Platiæ lib. 3. cap. 4. pag. 165.* Laurentius Finocchiarus *in Gloriis S. Georgii par. 3. §. 14. pag. 350.* Marcus Serius *in Bullam Cruciatæ diſp. 1. n. 5. pag. 3.* Antoninus Amicus *in diſſert. de antiquo Urbis Syracuſ. Archiep. pag. 9.* His tandem addam Petrum Salernum *in epiſt. ad lector. Vitis SS. Siculorum Octavii Cajetani præfixa, & in digreſs. 2. ad vitam S. Roſaliæ Jordani Caſcini pag. 35.* Franciſcum Salernum *in conſiliis conſ. 2. lib. 1. §. 2. n. 25. pag. 36.* Philippum Cagliolam *in Manifeſt. Prov. Sicil. Minor. Convent. explor. 3. manif. 1. pag. 46.* Petrum Carreram *in Cenſura contra Marianum Perrellum pag. 76.* Franciſcum Marcheſium *in Sacerdote in Villa cap. 1. ſect. 1. ſubſect. 5. n. 88. pag. 75.* Vincentium Auriam *in Crucifixo Eccl. Panor. pag. 38.* Michaelem de Judice *in hiſt. Eccl. Montis-Regalis par. 3. pag. 96. & in obſerv. ad appar. Annal. Sicul. Auguſtini Inveges pag. 95.* Antonium Macedum *in libro: Divi Tutelares Orbis Chriſtiani pag. 207.* At aliis prætermiſsis, pro omnibus ut Philippus IV. Catholicus Rex in diplomate 14. Auguſti an. 1643. quo Rocchum Regii Hiſtorici titulo exornavit, ait enim: *Fidelis Nobis dilectus Doctor D. Rocchus Pirrus Abbas S. Eliæ de Ambula, Primus Canonicus noſtri Regii D. Petri Sacelli Palatii Felicis Urbis Panormi, de cujus literarum peritia, & ſcribendi elegantia, aliiſque ejus præſtantibus animi dotibus ſatis edocti ſumus, & quantâ diligentâ in rebus antiquis conquirendis, & vi judicii in ſeligendis, ac examinandis polleat, ſcripta ab eo tria volumina de Sicilia Sacra, Notitiis Eccleſiarum Sicilientium de noſtro Patronatu, & aliis preclaris rebus ad Regiam noſtram Coronam ſpectantibus Majeſtati noſtræ dicata, jam in lucem edita vidimus, aliaque editura ſperamus, ita ut omninò confidimus eum injuncto muneri pro dignitate cumulatiſsimè ſatisfacturum, &c.* Demum vir egregius, eruditionis gloriâ celeberrimus anno ætatis ſuæ 74. deceſſit Panormi 8. Septembris 1651. & in memorato ſacello in Eccleſia S. Eliſabethæ ſepulturæ traditus eſt; ibique hæc legitur inſcriptio.

D. O. M.

D. Rocchus Pirri Abbas Netinus veram immortalitatem non tam ingenii lucubrationibus, ſcriptorumq; memoriis, quàm animi pietate, ſed pia in primis morte comparari ſentiens, poſt Sacellum hoc dicatum vivens, mortis memor ſibi, ſuiſque, & amico Leonardo Galici, charitate in pauperes præclaro, monumentum poſuit anno M. DC. XXXVII.

In eadem Virginis effigie hæc habetur inſcriptio.

Abbas D. Rocchus Pirri, Primus Regius Canonicus, in S. Officio Conſultor, & Qualificator. hoc Sacellum dicavit anno M. DC. XXXVII. Æt. ſuæ LXXIV. obiit VIII. Septembris M. DC. LI.

Typis tradidit.

Chronologiam Regum, penes quos Siciliæ fuit imperium poſt exactos Saracenos. Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringum 1630. in fol. & iterum recognitam, & adauctam typis Petri Coppolæ 1643. in fol.

Siciliam Sacram Diſquiſitionibus, & Notitiis illuſtratam, ubi libris quatuor poſtquam de illius Patriarcha, & Metropolita diſquiſitum eſt, à Chriſtianæ Religionis exordio ad noſtra uſque tempora cujuſque Præſulatus, Majorumque Beneficiorum inſtitutio, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, Priores, ſingulorum jura, privilegia, præclara monumenta, Civitates Diœceſeon, cum præcipuis earum Templis, religioſiſque familiis, atque viri Siculi, vel ſanctitate, vel doctrinâ illuſtres continentur, explicantur. Liber primus complectitur Notitias Trium Siciliæ Metropoleon Panormitanæ, Meſſanenſis, & Monte-Regalenſis. Prima Eccleſiæ Panormitanæ Notitia prodiit Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringum 1630. in fol. & iterum ibidem typis Petri Coppolæ 1644. in fol. Secunda, & Tertia Notitia Eccleſiæ Meſſanenſis, & Monte-Regalenſis, cum libro ſecundo, Notitias Epiſcopatuum, qui jam perierunt complectente, editæ ſunt Panormi apud Maringum 1633. in fol.

Siciliam Sacram, in qua Epiſcopatuum nunc florentium, ac eorum Diœceſeon Notitiæ traduntur. Librum Tertium. Ibidem apud Hieronymum de Roſſellis 1638. in fol.

Siciliæ Sacræ, in qua Sicularum Abbatiarum, ac Prioratuum Notitię proponuntur, Librum Quartum in quatuor diſtributum Partes. Pars Prima, complectens Notitias Ordinis S. Baſilii Magni, lucem aſpexit Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamnovam 1647. in fol.

Siciliæ Sacræ Libri Quarti Partem Secundam, in qua Sicilientium Abbatiarum, ac Prioratuum Ordinis S. Benedicti Notitiæ proponuntur. Ibidem apud eoſdem 1649. in fol. Opus hoc, ob Auctoris mortem imperfectum habemus: aliæ verò Notitiæ Ordinis Ciſtercienſis, S. Auguſtini Canonicorum Regularium, atque Religioſorum Militarium, ad operis integritatem, periere. Solummodò extat apud me m. s.

Notitia Regię, & Imperialis Capellæ S. Petri Sacri Regii Palatii felicis Urbis Panormi. in fol.

Anno ætatis ſuæ decimo quinto in lucem emiſit opuſculum inſcriptum:

Sinonimi. Panormi Typis Joannis Franciſci Car-

Digitized by Google

Carraræ 1594. in 8.iterum apud Eraſimum de Simeone 1607.in 8.& tertiò apud Petrum Scaglionum 1643. in 8.

Italicè etiàm

Hiſtoria del Glorioſo S. Corrado Piacentino, dove ſi tratta della Vita, Miracoli, e Morte di eſſo. Ibidem 1595. in 8. ſive typographi nomine.

Demum ſcripſit

Annales Panormi ſub Archiepiſcopo D. Ferdinando de Andrada, quorum autnographum m. s. in fol. extat apud me.

ROCCHUS POTENZANUS Panormitanus, honeſtis parentibus exortus eſt; pater enim ſutoris arte fungebatur: at ſtudiis addictus, ob præſtantiſsimi ingenii felicitatem, doctrinâ inſigniter cumulatus eminuit. Juriſprudentiæ laureâ donatus inter præcipuos cauſarum Patronos recenſitus, ampliſsimam ſui opinionem excitavit. Doctrinâ ad emeritos honores ſibi viam aperuit; ideoque tum in Panormitano Prætorio, tum in ſupremis Magnæ Regiæ Curiæ, & Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ Tribunalibus pluriès Judex conſtitutus, admirandam Juris integritatem ſervavit ſemper. Regii Patrimonii Rationum Magiſter electus, exinde anno 1640. ad dignitatem Pręſidis Conciſtorii evectus eſt. In Hiſpaniam accerſitus anno 1642. ut in ſupremo rerum Italicarum Conſilio Regentis munere præeſset, eo in Senatu ſui eccellentiam altiùs firmavit. In Siciliam regreſsus eſt, Præſidis honore anno 1647. cohoneſtatus. Fuit etiam & Regni Siciliæ Deputatus; & gravioribus negotiis à Siciliæ Moderatoribus adhibitus; in omnibus verò muneribus integritatem, doctrinam, ac animi moderationem ſanè admirandam patefecit; generis enim honeſtatem omnibus palamfacere non dedignabatur. Demum ad eminentiorem dignitatem animum adijciens, clericalem habitum ſuſcepit; ac ſacerdotio inſignitus, morum probitatem ſacrâ dignitate illuſtravit: at paulò poſt honoribus, meritiſq; plenus Panormi deceſsit 26.Martii 1648.& in Eccleſia S.Matthæi ſepultus eſt, hac inſcriptione exornatus.

D. Rocchus Potenzanus Panormi Patriæ ſuæ, & totius Siciliæ, & Regii Conſilii præclarum lumen, & rarum, in quo tot emicuerunt ingenii, & virtutum faces. Is in omnium Tribunalium faſtigium gradatim promotus præluxit, primùm huic Regno, hinc ad regimen Supremi Conſilii traductus, Hiſpaniam illuſtravit: demum humanas omnes dignitates auguſto ſacerdotio coronavit. Tantæ lucis non extinctæ, ſed ſubductæ morte, famâ, charitate, poſteris hoc marmor favillas nobis ſervat. Obiit ætatis Anno; ſalutis M. DC. XXXXVIII.

Ipſum laudant Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par.1.pag.*230. Petrus Anſalonus *de ſua Familia pag.*355. Marius Giurba *in obſerv. deciſ. obſer.* 116. *n.* 41. Nicolaus Toppus *de origine Tribunal. Neapolis par.* 3. *pag.* 179. Ferrarottus *de offic.Straticoti cap.*2.*pag.* 26. & 27. Franciſcus Strata *in quietationib. pag.* 16.& Vincentius Auria *in hiſtor. Chronol. Proregum Siciliæ pag.*300. 301.& 303. Edidit.

Allegationes pro Regio Fiſco contra Auguſtinum, & Petrum Rivalora Fratres. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1630. in 4.

Siciliæ Pragmaticas, unà cum Cataldo Finia, & Petro de Amico in laudabilem ordinem redegit, recognovit, edideitque Panormi 1635. & 1637. in fol.

ROCCHUS SORTINUS Mazarinenſis Sacerdos, optimo genere exortus anno 1638. apud ſuos haud exigua æſtimatione vixit; diu enim Monialium confeſsiones excepit; ac vicarias Epiſcopi Syracuſani curas diu in patrio oppido exercuit. Ibidem obiit 24.Auguſti 1701. ætatis anno 63. In lucem emiſit Italicè

Erudítioni Grammaticali. Catanæ apud Biſagnium 1687. in 8.

ROGERIUS PANORMITANUS. vide infra Rogeronus Panormitanus.

ROGERIUS PARUTA Panormitanus, vir nobili genere exortus, literarũ ſtudiis addictus, doctrinâ exornatus, Juriſprudentiæ laureâ inſignitus enituit. Anno 1524. Canonicus Eccleſiæ Panormitanę electus eſt, & Abbas S.Joannis de Eremitis. A Panormitano Senatu anno 1532. eiuſdem Eccleſiæ Theſaurarius conſtitutus eſt. Anno 1561. 14.Junii morte deletus, in Eccleſia S. Franciſci, & in Majorum ſuorum ſepulchro conditus fuit. Ingenii acumine clarum, Poetam, & Hiſtoricum celeberrimum fuiſse teſtatur Rocchus Pirrus *lib.*4. *de Abbatiis Siculis pag.*229. at quæ ſcripſerit non prodit. Porphyreticis ſepulchris Henrici VI. Imperatoris, & Siciliæ Regis, ac Conſtantiæ uxoris in Cathedrali Eccleſia Panormi, Epitaphia inſcripſit, addiditque anno 1538. Pirro teſte *in Chronol. Regum Siciliæ pag.* 42. & 43. De eo etiam idem Pirrus *in not. Ecclеſ. Panor. pag.* 208.

ROGERIUS VIGINTIMILLIUS Panormitanus, natalium ſplendore clariſsimus, patrem habuit Joannem Vigintimilliũ Hieracis Marchionem. Natus 10. Septembris 1670. literiſque ſatis inſtructus, Philoſophicas, ac Mathematicas diſciplinas inſigniter calluit. Eruditionem etiam, & ſcientias nobiliſsimo equite dignas coluit. Italiam, Hiſpaniam, aliaſque Provincias perluſtravit. Defuncto D. Blaſco ejus fratre, Hieracis Marchione, poſt nonnulla litium jurgia tum in Sicilia, tum in Hiſpania inter ipſum, ac Paleſtrinæ Principem (hic enim D. Felicem, Filiam Franciſci Vigintimillii Marchionis Hieracis, Joannis memorati filii, uxorem duxerat) ampliſsimam Hieracenſium Marchionum hæreditatem, & bona ex Judicum ſententia adeptus eſt. Ideoque titulo Marchionis Hieracis, Caſtriboni, & Scalettæ Principis, aliiſque inſignitus, ut domeſticam rem ad prudentiæ leges diſponeret, Panormo diſcedens, Caſtrumbonum adiit: at paulò poſt in lætalem morbum dilapſus, 12. Septembris an-

Digitized by Google

anno 1698. innuptus deceſſit; illique ſepulturæ traditus eſt. Edidit.

Dubia Geometrica data Panormi 7. Kal. Julii 1692. in fol.

Sub Academici Inſenſibilis nomine, Italicè:

Confutatione della Genealogia de' Conti di Geraci, addotta dal Pirri nella Cronologia de' Rè di Sicilia l' anno 1644. e prodotta nel Tribunale della Gran Corte Sede Plena di Sicilia nel 1692. Venetiis apud Pezzanam 1692. in fol. ex Ab. D. Michaele de Judice *in addict. ad apparat. Annal. Sicul. Auguſtini Javegii pag.* 112.

ROGERONUS Panormitanus, aliis ROGERIUS, Poeta antiquus, immò inter vetuſtiores, ac primos Italicæ Poeſis Parentes recenſetur. Vincentius Auria *in Epiſt. ad lectores, in calce partis primæ carminum Joannis Bapt. de Judice pag.* 478. *&* *in Sicilia Inventrice cap.* 9. §.5 *pag.* 31. ait, Italicas Muſas Panormi exortas circa annum 1240. ſub auſpiciis Friderici II. Imp. qui hujuſce novæ Poeſis Academiam Panormi conſtituit; eique nomen dedit Rogeronus Panormitanus: ideoque circa annum 1240. ex eo claruit. Ex clariſsimo, egregioque viro Joanne Mario de Creſcimbenis *in comment. hiſtor. Poeſis vulg. vol.* 2. *par.* 2. *lib.* 1. *pag.* 14. vixit anno 1230. Id certò certiùs inter præcipuos, ac vetuſtiores Poetas, qui Italica concinnarunt carmina, connumerandus. Hujus etiam meminere idem de Creſcimbenis *in hiſt. vulg. Poeſis lib.* 4. *pag.* 288. Joannes Maria Amatus *in not. ad orat.* 1. *n.* 134. *pag.* 120. Antonius Ignatius Mancuſus *in vita S. Roſaliæ pag.* 61. Scripſit Rogeronus Italicè

Rime. In libro, cui titulus: *Poeti antichi raccolti da' Codici m. ss. della Biblioteca Vaticana, e Barberina da Monſ. Leone Allacci.* Neapoli apud Sebaſtianum de Alecci 1661. in 8. Horum carminum partem recuſam habes apud laudatum de Creſcimbenis *Vol.* 3. *pag.* 117. Extant etiam alia eorumdem carminum fragmenta apud Ant. Minturnum *in Poetica lib.* 3. *pag.* 199. Joannem Georgium Triſsinum *in Poet. diviſ.* 4. *pag.* 59. & de Creſcimbenis *in comm. cit. vol.* 1. *lib.* 2. *cap.* 3. *pag.* 41. qui ad aliorum exemplum ipſa Rogeronis carmina adducunt. Franciſcus Redus in dithyrambo inſcripto: *Bacco in Toſcana pag.* 258. ipſius cantionem citat, ac librum m. s. carminum apud ſe aſſervari tradit.

ROMANUS SINCERUS Politienſis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, Monachus Cœnobii Panormitani S. Martini de Scalis: fuit Juris utriuſque Doctor, pietate, ac doctrinâ æquè illuſtris. In Cœnobio Cathedralis Eccleſiæ Montis-Regalis præfuit Prioris munere. Abbas etiam fuit in Monaſteriis S. Nicolai de Arenis Catanæ, & S. Laurentii Averſæ, ubi meritis plenus obiit menſe Octobris anno 1590. Ejus doctrinæ, ac probitatis meminere Arnaldus Wion *in ligno vitæ lib.* 2. *cap.* 76. *pag.* 457. Antonius Poſſevinus *in appar. ſacro tom.* 3. *pag.* 164. Rocchus Pirrus *lib.* 4. *Siciliæ Sacræ pag.* 199. Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 342. & Petrus Antonius Tornamira *in Scrip. Marianis Ord. S. Bened. pag.* 135. Scripſit ex auctoribus citatis, & ex Franciſco Auguſtino *in hiſtor. Chronologica S. R. E. Cardin. pag.* 27.

Hiſtoriam Monaſterii S. Martini de Scalis Panormi. Hujus etiam meminit Vincentius Coronellus *in Biblioth. univerſ. tom.* 1. *n.* 862. *pag.* 179.

Hiſtoriam Monaſterii S. Nicolai de Arenis Catanæ.

Hiſtoriam Monaſterii S. Mariæ de Monte-Regali. Hæc omnia in memoratis Cœnobiis aſſervantur m. ss.

RUFINUS SCACIOTTUS, ex oppido Raccudiæ, Ordinis Obſervantium S. Franciſci. Pietate, & eruditione inſignis, Neapoli florebat anno 1589. De eo Marraccius *cit. in Biblioth. Mariana pa.* 2. *pag.* 345. & Lucas Wadingus *in Script. Minor. pag.* 312. qui Raguſæum fuiſſe tradunt: ita & Poſsevinus *in appar. ſacro tom.* 3. *pag.* 169. hic autem Raguſæum, & Rufinum Scaviottum, ex typographi forſan errore, vocat. At Raguſiæ adſcribere Rufinum (ſive de Raguſia in Dalmatia, ſive de Raguſia Siciliæ oppido, Diœceſis Syracuſanæ intelligant) error eſt ſole clarior: ipſe enim Rufinus in Epiſtola ad lectorem libri, intra recenſendi, ſe Siculum fatetur; & in operis ejuſdem fronte Racudienſem ſe proclamat. Racudia autem oppidum eſt Siciliæ in Meſſanenſi Diœceſi, Comitatus titulo inſignitum. Thomas Coſtus *in epiſt. lib.* 5. *pag.* 465. apud Juſtum Fontaninum *in Aminta defenſo cap.* 11. *pag.* 214. ſcribit ad Rufinum Scaciottum, ac noſtrum hunc eſſe Rufinum ſuſpicor. Scripſit Italicè, & in lucem emiſit

Corona della Beatiſsima Vergine, nella quale in ventiſette lettioni ſi eſpone la Salutatione Angelica, il Cantico Magnificat, e la Salve Regina. Neapoli apud Horatium Salvianum 1589. in 4.

RUTILIUS XIROTTA Panormitanus, claro genere exortus, Juriſconſultus doctrinâ ornatiſsimus, ac cauſarum patronus numeris omnibus abſolutus. Ad præcipuos Juriſprudentiæ honores egregia merita virum eximium evexere; pluries enim in Panormitano Prætorio, ac Magnæ Regiæ Curiæ, & Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ foris, Judicis honeſtamento refulſit. In Regio etiam Patrimonii Senatu præfuit Rationum Magiſter ab anno 1591. Exinde anno 1598. Regni Conſervator conſtitutus eſt. In Conciſtorii etiam Magiſtratu Præſes præficitur anno 1607. Regii Patrimonii anno 1610. Præſes electus; etſi quietis ſitientiſsimus honori ſpontè oblato nuncium remittere pertentaſſet; attamen Regis Catholici juſſu invitus dignitatem accipere coactus eſt. Editis ſummâ cum omnium laude, prudentiæ, integritatis, doctrinæ, & virtutum exemplis, anno 1614. ſæculi honores, ac commoda renunciavit, ac Societatis Jeſu inſtitutum amplexus

eſt

Digitized by Google

eſt. In ea traductis annis duodecim, magna cum probitatis opinione, Panormi deceſsit 18. Februarii 1616. Rutilium laudant Auguſtinus Inveges *in appar. Panor. Nobilis pag.* 155. Franciſcus Strata *in quietationib. pag.* 16. Vincentius de Joanne *in Panor. Triumph. pag.* 126. Vincentius Auria *in hiſtor. Chronol. Proregum Siciliæ pag.* 300. *&* 301. Franciſcus Baronius *in Siculæ Nobilitatis amphit. tit. Præsules pag.* 9. Multa ſcripſit in Jure: at ſolùm ex his citat Joſephus Xibecca *in allegat. Principatus Buteræ pag.* 86.

Apoſtillas ad cap. 18.

RUTILIUS XIROTTA nobilis Panormitanus prælaudati Rutilii nepos, Montisvaghi Princeps, & Sanctæ Eliſabethę Marchio, natus Panormi anno 1622. patre Franciſco Xirotta, literarum ſtudia amplexus, mirum in modum tum in gravioribus, & ſcholaſticis diſciplinis, & præſertim Poeſi Etruſcâ, ac Siculâ, generis claritatem illuſtravit: ideoque in Reaccenſorum Academia Panormitana, cui nomen dedit, haud exiguam æſtimationem promeruit; in eaque Principem egit, & inter eruditiſsimos claruit. A Philippo IV. Catholico Rege titulo Principis Montiſvaghi cohoneſtatus eſt, ex privilegio dato 10. Octobris 1641. & inter Equites Ordinis Alcantaræ recenſitus. Anno 1642. cùm ætatis annum vigeſimum ageret, in Regni Comitiis ab Alphonſo Henriquez de Caprera, Magno Caſtellæ Architalaſso, Siciliæ Moderatore, Regni Siciliæ Deputatus renunciatur; & ad idem honorificentiſsimum munus iterum elatus eſt anno 1648. à Theodoro Trivultio S. R. E. Cardinale, & Siciliæ Prorege. Anno etiam 1645. Dux equitum levis armaturæ electus fuit. Tandem meritis clarus Panormi vivere deſiit 19. Junii 1666. & in Eccleſia S. Citæ Ordinis Prædicatorum primùm conditus, inde ad Montiſvaghi oppidum translatus eſt, ut ex libris defunctorum Eccleſiæ Cathedralis accepi. Ipſum laudant Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom. 2. par. 2. pag.* 219. & in libro, cui titulus: *Diporti Giovanili pag.* 49. Auguſtinus Inveges *in appar. Panor. Nobilis pag.* 155. *&* 156. Franciſcus Baronius *in Siculæ Nobilitatis amphit. pag.* 11. Joannes Bap. de Judice *in carmin. par. 1. pag.* 79. & Franciſcus Maria Maggius *de Sacris Caremoniis tom. 1. opusc. 3. diſq. 20. pag.* 324. Hujus extant vernaculâ linguâ:

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis tom. 2. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

SAL-

S

SALVATOR FRANCIONUS Panormitanus, Pharmacopola peritiſsimus. Claruit haud exiguâ opinione, obiitq; Panormi 4. Junii 1627. & in Eccleſia S. Mariȩ Angelorum, Fratrum Obſervantium S. Franciſci, ſepultus eſt. Edidit Italicè

Diſcorſi, nelli quali s' inſegna con diligenza alli Diſcepoli dell' Arte, l' Arte della Spetiaria. Parte Prima. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1625. in 4.

SALVATOR MAJORANA Panormitanus; Muſas egregiè coluit tum Siculas, tum etiam Etruſcas. Fuit à ſecretis Fabritii Brancifortis Buteræ Principis, claruitque circa annum 1600. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom. 2. par. 2. pag. 231. & par. 4. pag.* 326. Hujus extant vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis to. 2. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Sacre. In Muſis Sicuſis par. 4. Ibidem apud Biſagnium 1653. in 12.

SALVATOR MARCHESIUS Nobilis Meſsanenſis, Clericus Regularis, in lucem editus 31. Octobris 1599. Ordinis inſignia accepit Romæ in Quirinali domo, ubi ſolemnia emit vota 21. Novembris 1619. Egregio inſtructus ingenio, nedum ſtudiorum curriculum feliciter abſolvit, verùm etiam magna cum nominis, doctrinæque laude, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam Sodales ſuos, ac Seminarii Meſsanenſis Alumnos per annos ultra viginti docuit. In publica etiam Meſsanenſi Academia Theologiam tradidit; ac per annos duodecim Sacras literas expendit, & per totidem Jura Pontificia explanavit. Inter Siculæ Inquiſitionis Conſultores, & Cenſores adſcriptus, & ab Archiepiſcopo Meſsanenſi Synodalis Examinator conſtitutus, magnam doctrinæ ſuæ opinionem excitavit. Plurìes Meſsanenſi Domui præfuit Præpoſiti munere. Tandem annorum plenus obiit Meſsanæ in Domo Ss. Annunciatæ 11. Februarii 1689. Ipſum laudibus ornant Joſephus Silos *in Hiſt. Cler. Regul. par. 3. lib. 12. pag.* 641. & Placidus Reina *in hiſt. Meſſanæ par. 2. pag.* 533. Edidit

Reſolutiones Canonicas de Immunitate Eccleſiaſticâ. Meſsanæ Typis Jacobi Matthæi 1651. in 4.

Edenda reliquit hæc alia, nempè:

Curſum Theologicum.

Tractatus quoſdam Morales.

SALVATOR NARENSIS Ordinis Capuccinorum, vir doctrinâ & eruditione clarus. Moralem Theologiam inter ſuos docuit; morum integritate, & hiſtorica eruditione ornatus vivit. Laudatur à Joanne Andrea Maſsa *in Sicilia par. 2. pag.* 248. qui ipſius opus adhuc ineditum citat; ſcripſit etenim Italicè, ac quamprimùm typis tradet librum inſcriptum:

La Fenice fra le famoſe Città di Sicilia nobiliſsima, & antichiſſima, cioè la Fulgentiſſima Città di Naro fabricata in tempo de' Sicani ſu il Monte Agragante, e del ſuo fiume Agragas, *da Latini chiato* Agrigentum Jonicum, *a diſtintione del Dorico, oggi Girgenti, e quello chiamato Nar, per le tre fiamme di fuoco, che ſi faceano sù li trè Monti: con una ſuccinta Croniſtoria del Mondo, e di tutto il Regno di Sicilia, con le Città ſue più riguardevoli.*

SALVATOR SAMBUCENSIS Ordinis Capuccinorum, ex familia Montalbano, in lucem editus eſt anno 1661. Capuccinorum inſtitutum amplexus, in Cœnobio Erycino, Ordinis inſignia accepit 13. Iunii 1677. Gravioribus diſciplinis egregiè excultus, Concionatoris munus exercuit: Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam Sodales ſuos docuit non ſine laude, à doctrina, ingenio, & eruditione meritò commendatus. Plurìes Guardiani, ut vocant, munere Ordinis Cœnobiis præfuit. Vir ſanè doctiſsimus in Panormitana Provincia Definitorem ſemel, & iterum egit, ac magnâ æſtimatione proſecutus vivit. Typis tradidit librum inſcriptum:

Sambuca Rationalis Eccleſiaſtico certamini adhibita, quâ opinio docens formulas oblatas, & in actu Conſecrationis oblitas conſecratas manere, penitùs à fundamentis evertitur; atq; ità ſeu ſpeculativè, ſeu practicè omninò improbabilis demonſtratur. Panormi apud Ioſephum Gramignanum, Felicem Marinum, & Dominicum Corteſium 1701. in 4.

Præ manibus habet opus inſigne, cui titulus.

Lux diviſa à tenebris, ac in duobus Luminaribus Majori, & Minori expoſita. Opus Theologicum duobus Tomis diſtributum. Quorum Prior luminare Minus, nempè Naturam Humanam in puris naturalibus ab omni propenſione ad malum liberam demonſtrat. Alter verò luminare Majus, Immaculatiſsimam nimirùm, atque Integerrimam Dei Matrem nedum ab originali peccato, ſed &

ab

Digitized by Google

ab omni ejus debito, ſeu neceſſitate illud incurrendi alienam, & immunem oſtendit.

Italicè etiam in lucem emittet

La Sambuca ſonora ne' ſacri concerti, diviſi in lieti, e lugubri. Panegirici per le feſtive ſolennità d'alcuni Santi, e Sermoni rifleſsivi all'Amore ſviſcerato moſtratoci da Criſto noſtro Redentore ne' Miſterj principali di ſua Ss. Paſſione.

SALVUS CASETTA Panormitanus Ordinis Prædicatorum, vir à doctrina, obitiſque cum nominis immortalitate muneribus, celeberrimus. Dominicani Ordinis inſignia à B. Petro Hieremia Panormitano (cujus ſanctimoniam, & ſapientiam loco ſuo celebravimus) accipere meruit; qui dum ſacris indumentis Salvum operiebat, ipſum futurum Ordinis lumen ſanctè prædixit: prædictionem verò altè offirmavit eventus. Severioribus diſciplinis admotus, rariora ſcientiarum ornamenta aſſecutus eſt: & ingenii acumine, eruditione, & doctrinâ in ſui admirationem traxit omnes. Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſsimus, in ſcholaſticis concertationibus indefeſsè deſudavit: dum verò graviores ſcientias expendebat, eo plauſu ad ipſum confluebant Auditores, ut diſcipulorum numerus in apertis locis ipſum docere compulerit; anguſtæ enim concurrentibus erant ædes: ideoque Platearum, ac Camporum Magiſter, ac Orbis Theologus paſsim vacabatur: hoc etenim titulum ſibi doctrinâ comparavit. Mathematicas diſciplinas egregiè calluit: quòd non obſcurè innuit inſcriptio illa in vetuſto S. Dominici Templo, quam exhibent Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Panor. pag.* 167. & Balthaſsar Bononia *in deſcr. famil. Bononiæ pag.* 7. Ad magnam ſui æſtimationem elatus, multa promeruit honorum ornamenta. Alphonſi Siciliæ Regis filius in ſuum delegit Confeſsarium. In Sicilia, & Melita Generalis Fidei Quæſitor conſtitutus, hoc munus per annos vigintiſex eâ ſapientiâ, ſedulitate, ac Catholicæ Fidei zelo exercuit, ut diuturni exantlati labores magnam ſibi venerationem, ac nominis celebritatem compararerint: ideoq; eodem in munere à Paulo II. Pont. Max. anno 1466. ampliſsimo diplomate confirmatus eſt. Eccleſiaſtes etiam celeberrimus in nonnullis Orbis Chriſtiani Provinciis è ſuggeſtu contra vitia detonavit, & uberrimos fructus concionibus ſuis collegit. Siculam Provinciam gubernavit. Virtutes etiam egregiæ virum undique illuſtrissimum exornarunt: ideoque Salvi famâ permotus Siſtus IV. Pont. Max. (hic forſan eius eximias ingenii dotes, ac doctrinę profunditatē noverat Panormi, cùm in Panormitano Cœnobio S. Franciſci ſcholaſticam paleſtram moderaretur, teſte Franciſco Baronio *de majeſt. Panor. lib.* 2. *cap.* 6. *pag.* 121. & Philippo Cagliola: *in manif. Prov. Sic. Ord. Min. Conv. expl.* 6. *manif.* 1. *pag.* 166.) ipſum Romam accerſivit, & Sacri Apoſtolici Palatii Magiſtrum conſtituit anno 1474. Hujuſce verò Pontificis benevolentiam expertus eſt, qui perſæpè familiaritèr Salvo blandiens, dicebat: *fœlicior tu cunctis, qui nos dum perſeveraſti uſque in finem, & ſalvus es.* Cui reſpondebat Salvus: *Utinam non infœlicior, qui nomen habeam, quod vivam, & mortuus ſim.* Sepè etiam his verbis Pontifex excipiebat: *Salve, ſalve.* Romæ totius Ordinis Vicarium, & Procuratorem Generalem egit: & anno 1481. ad ſupremum ipſius gradum evectus eſt: inſtante etenim Siſto Pontifice, & libentèr confluentibus unanimitèr per communem inſpirationem (quod nunquam antea contigerat) Fratrum omnium ſuffragiis, Magiſter Generalis Ordinis Prædicatorum ſalutatus eſt. Ab eodem Pontifice Apoſtolicus Legatus in Germaniam miſsus eſt ad Fridericum III. Imper. ut ibi animos, tumultuariis commotionibus exactis, componeret; & ad ſacram expeditionem in Turcas excitaret: dubium etenim irrepſerat, quòd Germani Principes Conciliabulum contra Pontificis auctoritatem convocare meditarentur. At Salvus, admirabili prudentiâ, ac dexteritate, quâ mirificè pollebat, omnia juxtà Pontificis votum egregiè ſedavit. In hac legatione cùm Coloniæ degeret anno 1482. B. Alberti Magni corpus decentiore in locum tranſtulit, & ipſius brachium Romæ ad Pontificem detulit; quod Bononiæ hodie ſummâ veneratione aſservatur. Dum Ordinem moderabatur, multa edidit ad ipſius ſplendorem decreta, inter quæ privilegia Vicariis, ac Monialibus Lombardiæ connumeranda. Hic etiam primus in Prædicatorum ordine horas canonicas, miſsamq; Intemeratæ Conceptionis Deiparæ celebrandas mandavit 8. Decembris cujuslibet anni ſub ritu duplici. Scotiæ Rege inſtante, Britanniæ, & Scotiæ Cænobia diviſit; hanc verò in novam Provinciam evexit. A Sixto IV. Pontifice obtinuit, ut ſui Ordinis Fratres, deficiente proprii inſtituti confeſsario, quocumque Sacerdoti confiterentur. Alia ad Ordinis beneficium decrevit, multaque ad ipſius amplitudinem meditabatur. At dum Pontifex purpureo galero exornare, & Cardinalium Collegio Salvum addere diſponebat, ut nonnullis palàm fecerat, mors omnia interrupit; fato enim Romæ ceſsit 15. Septembris 1483. Sepulcro hæc addita eſt inſcriptio in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam, ne incomparabilis viri memoria temporis lapſu obliteraretur.

Salvo Caſſettæ Panormitano ſummo Theologo,
Hæreſis annis XXVI. Inquiſitori,
Sacri Palatii Magiſtro VII.
Cæteris Prædicatorum muneribus
Præclarè functo: demum ſui Ord.
Incredibili omnium conſenſu
Generali aſſumpto,
Miſſo pro arduis Eccleſiæ rebus
A Sixto IV. Pontif. Max.
In Germaniam Legato,
Et re ex voto perfecta, reverſo,
De ſe majori ſpe, deſiderioq; relicto,

An-

Digitized by Google

*Aannum agens LXX. obiit XVII. Kal. Octob.
Anno Sal. M. CCCC. LXXXIII.*

Hujuſce viri emeritæ laudes recenſent Leander Albertus *de viris Ill.Ord.Prędic.lib.1.pag.46.* Seraphinus Razzus *de viris Ill. Dom. pag.163.&* *213.* Michael Pius *de viris Ill.Domin.par.2.lib.3. pag.61.& 62.* Fontana *in Theatro Dom. p.2. cap. 2.tit.2.pag.358.& cap.5.pag.441.p.3.c.3. tit.79. pag.610.& tit.57.pag.598.& in monument.Dominic. p.3.c.8. p. 374. & 377.* Fernandez *in Concert.pręd.* Lucarinus *in Chron.Ord.Pręd.* Jo:Michael Cavalerius *in lib.Galleria de' Pontefici &c.Domenic. tom.2.pag.275.* Jo: Gerardus Voſsius *de hiſtor.lat. l. 3. c. 8. p. 612.* Haub. Miræus *in Bibl. Eccleſ. auctor. cap.523. p.280.* Poſsevinus *in appar. ſacro to.3. p.190.* Lopes *in hiſt.Dom. p.5.l.1. c.9. p.29.& cap.33. p.113.* Ambroſius Altamuranus *in Bibl. Domin. pag. 207.* Franc. Baronius *de majeſt.Penor.l.3.c.9.pag.146.* Jo:M.Bertinus *in Roſa Virginea quæſt. 10. contempl. 2. p. 384.* Jo: Bap.de Franchis *in vita B. Petri Hieremiæ l.3.p. 124.* Hoſmannus *in lex.to.2.p. 298.* Morerius *in dict. to. 1. p. 726.* Philippus Labæus *in SS. Patrum Biblioth. Chronolog. pag.240.* aliiq; Scripſit ex nonnullis horum Auctorum

Vitam S.Vincentii Ferrerii.

Epiſtolas quàplures eruditione maximâ refertas.

SALVVS PANORMITANUS ex familia Stanchainchiano, Ordinis Strictioris Obſervantiæ S.Franciſci, vir à doctrina, ac vitæ probitate commendatus. In lucem editus anno 1572. Religionis habitum ſuſcepit anno 1597. in qua ita profecit, ac virtutibus cumulatus effulſit, ut ad nonnullos Ordinis gradus fuerit evectus: pluriès enim Cuſtos, ut vocant, Diſcretus, Definitor, & Commiſſarius Provinciæ Siculæ conſtitutus eſt. In Provincia Apulienſi S.Nicolai Barenſis Cuſtodem etiam egit. Reformatarum Provinciarum in Apulia, & Septem Martyrum tum Obſervantis, cum Reformatæ Provinciæ Viſitator fuit. Vicarii munere Regio Monaſterio Monialium S. Claræ præfuit Neapoli; ibiq; Monaſterii S.Mariæ Magdalenæ Guardianus renunciatus. Tandem Panormi magnâ ſanctimoniæ famâ deceſsit anno 1644. De eo Petrus Togolettus *in Parad. Seraphico par.1.lib.5.cap.1.pag.579.cap.4.p.586.cap. 7.p.589. c.8. p.591.& par.2. lib.6.cap.12.p.34. cap.34.p.82. lib.7.c.18. p.254.& cap.23. p.272.* Edidit Italicè

Teſoro dell'anima deſideroſa di ſchifar la traſgreſſione del voto della Povertà, & ubbidienza. Neapoli apud Conſtantinum Vitalem 1610. in 8.

In Bibliotheca Cœnobii S.Mariæ de Jeſu Bibonæ aſſervantur m.ss.

Deciſiones conſcientiæ caſuum ingenioſas, plurimorum dilucidantes dubiorum ſolutiones. Tom. I. & II. m. s. in 8.

Italicè

Devota Meditatione, che deve fare ogni fedel Chriſtiano per haver in odio il peccato: aggiuntovi un brieve modo di confeſſione per tutti quelli, che frequentano queſto SS. Sacramento, e la preparazione per ciaſcun ſtato, che degnamente, e con frutto brama communicarſi. m.s.in 8.

Stella ſplendente di Religioſi, la quale fa vedere, e conoſcere chiaramente à ciaſcheduno d' eſſi la diritta, e ſecura ſtrada di ſodisfare á quanto a Dio hanno promeſſo per mezo de' ſuoi voti ſolenni.

Schuola d' Oratione, nella quale s' inſegna un brieve modo d' ottenere da Dio quel tanto, che in eſſa ſi domanda. m.s. in 8.

SANCTORUS BAVA Panormitanus Juris utriuſque Doctor, Regii Patrimonii in Sicilia Procurator Fiſcalis, quo in munere Meſsanæ deceſsit anno 1636. Edidit.

Reſolutiones pro Jure Tractæ ſuper ſale imponendo. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1628. in 4.

Hiſpanâ linguâ

Memorial en defenſa de las querendas echas dal Viſidador General de Sicilia. Matriti in fol.

SANCTORUS MESSANENSIS Ordinis Conventualium Reformatorum S.Franciſci. Dũ hic S. Franciſci Reformatorum Ordo in Sicilia efloruit, hujus Franciſcanæ Familiæ fuit Cuſtus in Provincia Sicula. Claruit circa annum 1620. In lucem emiſit Italicè

Zodiaco ſpirituale di varie Meditationi, diſpoſti per tutti li giorni della ſettimana. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1621. in 8.

SANCTORUS OLIVA Catanenſis, Joannis Baptiſtę de Groſsis, de quo *to.1.pag.329.* ex ſorore nepos; Juris utriusq; Doctor, doctrinâ eruditione, & pietate conſpicuus. Catanenſium Præſulum amorem expertus eſt, qui primùm Collegiatę Eccleſiæ S. Mariæ de Eleemoſyna, poſtmodum anno 1672. Cathedralis Eccleſiæ Catanenſis Canonicum delegere: ac Epiſcopii Aſſeſſorem, Judicem, & Examinatorem Synodalem conſtituere. Viri egregii, ac doctiſsimi ornamenta, & progreſſus mors inopinata diſſolvit; in memorando enim terræmotu, quo 11. Januarii 1693. Catana everſa eſt, ſub ædium prolapſu oppreſſus deceſsit. Priùs verò inſignem Bibliothecam à Ioanne Baptiſta de Groſsis ejus patruo, duorum propè aureorum millium pretio ſelectam, anno 1687. Seminario Catanenſi donaverat, teſte Dominico Guglielmino *in Catana deſtructa pag. 61.* & Franciſco Privitera *in annu. Catan.pag.219. & 236.* Sanctorum laudant idem Privitera *loc.cit.& in Manuali Antiſtitum par.1.pag.5. & 405.* Nicolaus Riccius *de dote paragii art.3. pag.181.* Ioſephus Pilaja *in deciſ. Pontif. tom.2. deciſ.10. pet. 9. n.44. pag. 200.* Carolus Ant. Converſanus *in ætherea Leont. gloria pag. 32.* & Franciſcus Petronius *in epiſt. nuncupat.Geneologiæ SS.Joachim & Annæ.* Publicè luci conſignavit

Diſceptationem Juridicam ad intellectum ſtatuti Ill. Ducis Sermonetæ Regni Siciliæ olim Proregis §. XXVI. ubi dilationis quinquennalis materia ad inſtantiam Creditoris majoris ſummæ ad favorem Debitoris obtentæ diſcutitur. Catanæ apud

Bla-

Digitized by Google

Blaſium Biſagnium 1679. in 4.

Florem Legalem Epiſcopi poteſtatem in Immunitate Eccleſiaſtica cognoſcenda redolentem, ubi quęſtio potiſſimum Canonica excutitur, an ſemiplena probatio delicti, caſibus in Bulla Gregoriana exceptis, ſatis eſſet pro illius immunitatis excluſione, an plena requiratur? Ibidem apud eumdem 1681. in 4.

Alphabeticam virorum Illuſtrium Coronam, quâ Joannis Baptiſtæ de Groſsis S.T. & U.J.D. Proth. Apoſt. & Canonici Catan. frons redimita præeminet. Ibidem 1686. in fol.

SANCTORUS PARISIUS Panormitanus, Ordinis Minimorum S. Franciſci Paulenſis, eruditus, piuſque Theologus. Correctoris munere Cœnobium Panormitanum S. Olivæ gubernavit. Dum Vicarii Provincialis munus in Sicilia ſedulò exercebat, Panormi deceſsit in Cœnobio S. Olivæ 13. Novembris 1629. Edidit opus inſcriptum:

Schema S.P.N. Franciſci de Paula *fretum Siculum tranſeuntis, ac ſacræ ejus propaginis &c. in quo illuſtrium virorum elogia continentur.* Romæ 1622. in 4.

SANCTORUS VITALIS Panormitanus, Philoſophiæ, & Medicinę Doctor, vir doctrinâ inſtructiſsimus, qui literarum præſtantiâ, morumque probitate magnam ſibi famam comparavit; inter præſtantiores ævi ſui Medicos non immeritò recenſitus. Amœnioribus literis excelluit, in Panormitana Accenſorum Academia conſpicuus. Claruit anno 1570. Ipſum laudant Antonius Venetianus *in epigr. pag.* 23. Leonardus Orlandinus *in Carmin. Accenſorum lib.* 1. *pag.* 157. & Franciſcus Baronius *de Majeſt. Panor. lib.* 3. *cap.* 4. *pag.* 117. Edidit

De Medicamento ſolvente ſexto die non exhibendo opuſculum. Panormi apud Joannem Matthæum Maydam 1570. in 4.

SANCTUS AJELLUS Panormitanus, in regia ſchola militari illorum, qui bellica explodunt tormenta Panormi Præfectus, & ut vulgò vocant, *Capo Maſtro.* Vixit circa annum 1610. Edidit Italicè

Inſtrutione d'Artiglieri. Panormi apud Joannē Antonium de Franciſcis 1610. in 8. Iterum cum Addictionibus Hieronymi Orlandi Panormi apud Buam, & Camagnam 1669. in 4. In compendium redegit opus hoc Joannes Baptiſta Maraſca, ac in lucem emiſit Parmæ typis Joſephi Roſetti 1695. in 8. in fine libri, cui titulus: *Delle Miſure ſopra li trè generi dell'Artegliaria da varii Mæſtri di tal arte.*

SANCTUS GIGAS Ciminnenſis Sacerdos, Vicarius Foraneus in oppido Ciminnæ. Doctrinâ ornatus vixit: amœniores literas coluit: ac morum integritate conſpicuus, animarum ſalutem procuravit, eaſq; ad ſalutis ſemitas ſanctè direxit. Claruit anno 1674. Scripſit Italicè

Relazione della Vita, e felice Morte di ſuor Eliſabetta Trippedi di Ciminna Monaca Oblata di S. Benedetto. Ex ea vitam, ac mortem ejuſdem elicuit, ac edidit Petrus Antonius Ternamiria, ut loco ſuo pag. 129.

SANCTUS SALA Panormitanus Ordinis Conventualium S. Franciſci, vir doctrinâ, & vitæ ſanctimoniâ inſignis. In Collegio Romano S. Bonaventuræ graviores diſciplinas accepit, ex quo anno 1599. prodiit Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſsimus. Eccleſiaſtes celeberrimus in præcipuis Italiæ, & Siciliæ Civitatibus magnâ populi frequentiâ, ac majori fructu declamavit; conciones enim in cinerali jejunio habuit Romæ, Genuæ, Panormi, Neapoli, Meſsanæ, Iteramnæ, Armini, Piſauri, & alibi: ubique verò eloquentiæ vi, ac ardentiſsimo animarum zelo, quo mirum in modum æſtuabat, innumeros ad meliorem frugem revocavit, ac in divinum amorem accendit. Virtutes, religioſo viro dignas, ſummo ſtudio coluit, quibus animum mirificè ornavit; & in Chriſtianæ perfectionis via profecit. Diuturnâ præſertim divinarum rerum contemplatione; jejuniis, ac corporis maceratione, divinum in ſe ignem accendit, & fovit. Siculæ Provinciæ perpetuus Definitor renunciatus eſt in Generalibus Ordinis Comitiis anno 1623. at paulò poſt dum Neapoli quadrageſimale curriculum ferventiſsimè declamando conficiebat, prædicationis, ac vitæ ſpatium mors interrupit circa annum 1624. non ſine omnium dolore, ac ſanctitatis opinione: ideoque magno populi concurſu funus celebratum. Sanctum meritò laudant Philippus Cagliola *in manif. Prov. Sic. Ord. Minor. Convent. explor.* 3. *manif.* 2. *pag.* 98. Bonaventura Theulus *in Triumpho Seraphico*, & Joannes Franchinus *in Biblioſophia de Scriptor. Ordin. Minor. Convent. n.* 301. *pag.* 544. Edidit Italicè

Meditationi della Paſſione di Chriſto Noſtro Signore. Ex Cagliola *cit.*

Forma di recitare la Corona dell' humanità di Chriſto noſtro Signore. Florentiæ 1606. Ex Franchino citato, qui addit, hanc fuiſſe devotionis formam ab ipſo Sancto adinventam, ex oratione vocali, & mentali contextam, ad recolendam Chriſti Domini humanitatem.

SCIPIO DE CASTRO. Ex Philippo Paruta ejus coævo, *in Elogiis Siculorum Poetarum* m. ſs. apud me, fuit origine Hiſpanus, patriâ Meſſanenſis, ait enim:

Scipii Caſtrii Meſſanenſis.

Cui Meſſana dedit matrem, ac Hiſpania patrem,
Hic ille eſt toto Caſtrius orbe nitens:
Illum Roma potens rerum admirata loquentem,
Macte, ait, antiquum vincis ab ore decus.

At Joſephus Bonfilius *in hiſt. Siciliæ par.* 1. *lib.* 1. *pag.* 39. inter Meſſanenſes non admittit Scipionem. Vincentius Auria *in Theatro literatorum Panor. m. s.* Panormitanum fuiſſe tradit. Quam opinionem ſibi placet deligat lector. Amœnioribus, præſertim Poeticis, ac politicis ſtudiis addictus claruit. Ut rerum vices, ac hominum mores propriùs exploraret, nonnul-

 las

Digitized by Google

ctus Orbis Provincias perluſtravit, in quibus apud Principes viros, ac eruditionis amatores, ejus literaria indoles innotuit. Nonnullas ejus epiſtolas Londini apud Anglos, Parmæ, & Mediolani in Italia, datas obſervo. Sabaudiæ Duci gratiſsimus fuit, à quo torquē aureā accepit, ut ipſemet in epiſtola ad eumdem Ducem ſcribit, *in Epiſtolis Treſdecim virorum Illuſtr. pag.* 286. vel quia Scipionis merita exornare placuerit, vel aliquod opus eidem inſcripſerit. Carolus V. Imp. Scipionem, haud exiguâ æſtimatione proſecutus eſt; ideoque in ipſum nonnulla contulit præmia, ut patet ex epiſtola Lucæ Contilis Senenſis, viri literis clari, qui amicitiæ vinculis Scipioni fuit adſtrictus: eam habes *in epiſtolis citatis pag.* 357. Mediolani multùm vixit, ac in Sicilia diu diverſatus, præſertim Panormi, & Meſſanæ, inter literatos inclaruit: & Cephaledi apud Antoniū Pharaonium, illius Civitatis Epiſcopum, à doctrinâ, & morum ſanctimoniā præclarum. Cùm Marcus Antonius Columna, ad Siciliam regendam accederet, noſtri Scipionis, utpotè rerum perſcrutatoris eximii, & in rebus agendis egregii, monita voluit circa Siculorum mores, gubernii leges, aliaque Siciliæ moderationem ſpectantia. Etruſcas, Hiſpanaſque Muſas præcipuè coluit: in phrenoſchematum adinventione inſignem fuiſſe prædicant: ideoque in haſtiludiis, aliiſque equeſtribus ſtudiis quotannis Panormi ſolemniter habitis, ad ipſius eruditionem accurrebant Equites Panormitani, ut heroicum Symbolum ab eodem acciperent: narrant verò, quòd cùm Panormitanus Eques ingenio ſatis vivido munitus, ad Scipionem confugere dedignaretur, impreſiam, ut vocant, à ſe adinventam ſibi delegit, cui Hiſpanâ linguâ addidit:

O buona, o mala ſe: l' invenſion,
Saveis, che no la biſo Don Sipion.

nempè ut omnibus innoteſceret, impreſiam ſuam, ſive bonam, ſive malam, non à Scipione, à ſed ſe adinventam. Quod riſum, ac plauſum ſimul in Theatro excitavit. Claruit anno 1560. De eo Argiſirus Joſſredus *in carm. Accenſorum lib.* 1. *pag.* 36. & Auguſtinus Inveges *in appar. ad Annales Siculos cap.* 2. *pag.* 55. Multa ſcripſit, at ſolùm Italicè hæc extant:

Lettere. In libro: *Lettere di tredici Huomini Illuſtri*. Operâ Thomæ Porchachii Venetiis 1584. in 8.

Rime In libro: *Scelta di Rime di diverſi moderni Autori.* Genuæ 1591. in 12. & in aliis carminum collectionibus.

Inſtruzione a' Principi per ſapere ben governace li ſtati. In Theſauro Politico par. 2. Turonæ apud Petrum Fegherum 1602. in 8. & Francofurti 1628.

Avvertimenti al Sig. Marc'Antonio Colonna, quando andò Vicerè di Sicilia. In eodem Theſauro.

Diſcorſo a Carlo V. Imperadore ſopra la Pace, e abbocamento, che ſi dovea fare in Cales. Ex epiſtola ejuſdem Scipionis ad Jacobum Piſanum *in epiſtolis viror. Illuſtr. pag.* 351.

SCIPIO HENRICUS Meſſanenſis Sacerdos. Meſſanenſem fuiſſe ipſemet in editis operibus plurièſ fatetur: idipſum verò lippis, ac tonſoribus ſatis compertum. Ideoque palmarem Nicolai Toppi errorem quiſquis animadvertet, qui *in Biblioth. Neapolit. pag.* 280. inter Neapolitanos ſuos retulit; ait enim Neapolitanū patriâ, & origine fuiſſe, ortu Meſſanenſem, vel Coſentinum. In lucem editus Meſſanæ anno 1592. adhuc puer parentibus orbatus, literarum ſtudiis in Meſſanenſi Seminario ingenium, admovit; ideoque nedum humaniores literas, verùm etiam & graviores Philoſophiæ, ac Theologiæ diſciplinas ſummâ ingenii celeritate, felicitèr amplexus, Sacræ Theologiæ lauream obtinuit. Ab adoleſcentia cum Muſis luſit, ad quarum amorem ex naturali propenſione mirum in modum alliciebatur. Hinc non dum vigeſimum ætatis annum attigerat, cùm idyllia duo edidit, nempè Endymionem, & Ariadnam, quę viri eruditione præſtantes magnis plauſibus excepere. His verò, aliiſque lucubrationibus, ingenium dilucidum, ſtyli ſuavitatem, indolis eminentiam mirificè detexit: quibus politiores literas, eloquentiam, & eruditionem innexuit: ideoque magnum ſibi nomen comparavit: literarum verò celebritate, & poeticis ingenii monumentis, Literatorum omnium amorem, in longinquis etiam regionibus degentium, ſibi conciliavit. Eximiis laudibus exornatus quocunque ſe contulit, eruditorum venerationem expertus eſt, & in celebriores Academias fuit honorificè adſcriptus: præſertim Romæ inter Humoriſtas, Neapoli inter Otioſos, Venetiis inter Incognitos, & Delphicos, Meſſanæ in Officinæ ſodales. Diu Romæ, & Venetiis magnâ æſtimatione proſecutus vixit. Romæ Bernardini Spadæ S.R.E. Cardinalis amorem ſibi devinxit, qui Scipionem perſæpè ſecum in menſa comedentem voluit. Venetiis arctiſsimis amicitiæ vinculis adſtrictus floruit cum Joanne Franciſco Lauredano, Petro Michaele, Angelico Aproſio, aliiſque clariſsimi nominis viris: ibiq; inter illuſtres Reipublicæ admiſsus eſt. In patriam regreſsus, in publica Meſſanenſi Academia Philoſophiam docuit. Canonicus Meſſanenſis electus, elapſo temporis tractu, honori nuncium remiſit. Electus etiam Epiſcopus, neſcio cujus ſedis, onus ſubire renuit ob oculorum debilitatem, quâ multùm laboravit; ingraveſcente potiſsimùm ætate: ab honoribus enim alienus, Poetæ laureati, & Theologi Meſſanenſis Academiæ titulis ſolummodò gaudebat. Demum luminibus penitus orbatus, Meſſanæ mortalitatem depoſuit 18. Septembris 1670. & in Eccleſia Jeſu Mariæ, à Tubis vocata, ſepultus eſt. At nominis fama ſuperſtes, nunquam moritura, inter celebriores vivet. Innumeri Henricum laudant, hos inter Auctor libri, cui titulus: *Gloria degl' Incogniti di Ve-*

Digitized by Google

Venetia pag. 398. in quo ejus elogium, & effigiem habes: Nicolaus Toppus *in Biblioth. Neapol. pag.* 280. Joannes Franciſcus Lauredanus *in epiſtolis par.* 1. *pag.* 337. *&* *par.* 2. *pag.* 378. *& in dubiis amor. pag.* 130. Petrus Michael in libro: *Benda di Cupido par.* 3. *pag.* 324. Joſephus Baptiſta *in carm. par.* 1. *pag.* 140. 141. *& par.* 2. *pag.* 147. Angelicus Aproſius ſub nomine Sapricii Saprici in libro: *Sferza Poetica cap.* 4. *pag.* 19. ſub nomine Joannis Petri Jacobi Villani, in libro; *Viſiera Alzata pag.* 78. *&* 87. ſub nomine Pauli Genari, in libro: *Vigilie del Capricorno pag.* 199. *&* 269. & ſub nomine Cornelii Aſpaſii Antivigilmi *in Biblioth. Aproſiana pag.* 88. *&* 164. Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag* 352. Petrus Carrera *in hiſtor. Catanæ vol.* 2. *pag.* 554. Placidus Reina *in hiſtor. Meſſanæ par.* 2. *pag.* 229. *&* 534. Benedictus Salvagus *in carmin. Officinæ Meſſanenſis par.* 4. *pag.* 334. Joſephus Ambroſius *in deſcrip. ſolemnitatis Marianæ pag.* 110. Antonius Muſcèttola in libro: *Gabinetto delle Muſe pag.* 111. Hyacinthus Gimma *in Elogiis Academ. Jncurioſorum Roſciani par.* 2. *pag.* 310. Joannes Marius de Creſcimbenis *in hiſt. Poeſis vulgaris lib.* 4. *pag.* 290. *& lib.* 5. *pag.* 357. *& in comment. vol.* 4. *lib.* 3. *pag.* 144. aliique. Edidit

Cenſuram Theologicam, & Hiſtoricam adverſus Petri Soave Polani de Concilio Tridentino Pſeudo-hiſtoriam. Dilinguæ in typographia Academica apud Ignatium Mayer 1654. in 8. & Coloniæ Agrippinæ apud Cornelium ab Egmond 1664. in 12. Contra opus hoc ſcripſit Henricus Heideggerus hęreticus, cujus librum prohibitus eſt à Sacra Congregatione Indicis, ut ex Indice Romano librorum prohibitorum patet.

De Tribus Scriptoribus Hiſtoriæ Concilii Tridētini. Amſtelodami, & Antuerpiæ 1656. in 8. ſub nomine Cæſaris Aquilini, ex Angelico Aproſio in libro; *Viſiera alzata pag.* 87. at liber hic Sacræ Congregationis cenſuram paſſus eſt; nam teſte Aproſio citato, cenſoriâ virgulâ hiſtoriam ejuſdem Concilii Tridentini Cardinalis Sfortiæ Pallavicini notavit.

De Scientia Mediæ, & ejus origine Opuſculum. Genuæ apud Jacobum Guaſcum 1668. in 12. ſub ficto nomine Antonii Querenghi, ex eodem Aproſio *loc. cit. pag.* 88.

Italicè

L' Endemione, e l' Arianna Idillii. Meſſanæ 1611. & iterum ibidem apud Jacobum Matthæi, cum aliis opellis 1653. in 12.

La Vita lattea Poemetto, con un Hinno, ed altre Rime. Ibidem apud Petrum Bream 1614. in 12.

Rime. Ibidem apud eumdem 1619. in 8. in his recuſæ ſunt opellę prędictę.

La Babillonia Deſtrutta Poema Heroico. Veneтiis apud Miſſerinum 1624. in 24. Romę apud Franciſcum Corbellettum 1626. in 12. Meſſanę typis Iacobi Matthęi 1653. in 12. Baſſani 1681. in 24. & alibi.

Della Guerra Trojana Poema Heroico, Canti Venti. Meſſanę apud Viduam Blanci 1640. in 4.

L' Iliade, overo l' Achille Innamorato Poema Heroico. Romę apud Franciſcum Monetam 1661. in 12.

L' Auſtria Vittorioſo Epitalamio nelle nozze dell'Ill. ed Ecc. Sig. D. Federico Colonna Prencipe di Paliano, e D. Margarita d' Auſtria, e Branciforte Prencipeſſa di Butera. Meſſanę apud Ioannem Franciſcum Blancum 1624. in 12.

La Lettera della Madonna ſcritta a' Meſſineſi. Ibidem apud Hęredes Petri Bręę 1633. & 1634. in 12.

La Deidamia Dramma muſicale. Venetiis typis Matthęi Levi, & Ioannis Vecchi 1644. in 12. Opus hoc, ut Auctor libri inſcripti: *Glorie degl' Incogniti* tradit *pag.* 398. in Theatro Veneto recitatum eſt anno 1644. miro exitu, & plauſu: ut etiam Florentię anno 1650. Hujus etiam meminit Leo Allatius *in Drammaturgia pag.* 93. qui editionem allatam, ſecundam eſſe innuit.

L' Armonia d' Amore Favola Paſtorale. Extat in libro: *Le Stravaganze Liriche degli Accademici della Fucina Parte Seconda.* Meſſanę apud Hęredes Petri Bręę 1655. in 12. ubi etiam habes Proloquium ad opus Drammaticum, cui nomen: *Il Natale della Fucina.* Caroli Muſarrę, & Nicolai Lipſoi.

Poeſie Liriche. Venetiis 1646. in 12. ex Indice Bibliothecę Card. Sluſii *pag.* 678.

Poeſie. In libro: *Poeſie degli Accademici della Fucina Parte Terza.* Neapoli apud Ægidium Longum 1659. in 12. ſub nomine Accademici Occulti. Item in Parte Quarta eorumdem carminum. Ibidem apud Sebaſtianum Alecci 1660. in 12. In libro: *Duello delle Muſe, Trattenimento Terzo degli Accademici della Fucina.* Ibidem apud Andream Colicchiam 1670. in 4. Et in libro: *Dubii Amoroſi di Gio: Franceſco Loredano.* Venetiis apud Guerilios 1648. in 12. & aliis annis.

Ibraim Depoſto Poemetto.

Il Ritratto di Bella Donna Panegirico.

La Pietà Auſtriaca Idillio.

Il Nettunno Dolente Idillio funebre nella morte del Prencipe Filiberto di Savoja.

La Mitra Gemmata Panegirico per D. Biagio Proto Arciveſcovo di Meſſina.

La Croce Stellata, overo la Navigatione del Moſto Poemetto.

Opellę hęc primùm ſeorſim editę, exinde prodiere ſimul collectę, cum aliis ejusdem Henrici lucubrationibus, in libro inſcripto:

Poeſie. Meſſanę typis Iacobi Matthęi 1653. in 12. Liber hic complectitur hęc ſequentia, ferè omnia recuſa, nempè: *La Babillonia Deſtrutta. Ibraim depoſto. La Lettera della Madonna. La Via Lattea. La Croce ſtellata. Il Ritratto di Bella Donna. La Deidamia. L' Endemione. L' Arianna. La Pietà Auſtriaca. Il Nettunno dolente. L' Auſtria Vittorioſo. Rime varie.*

Hęc omnia ſupra relata, Etruſco carmine; proſâ verò edidit Italicè:

Le Rivolte di Parnaſo Comedia. Meſſanę apud Joannem Franciſcum Blancum 1625. & 1627. in 12. Venetiis typis Bartholomæi Fontanæ 1626. in 12. Meſſanæ apud Petrũ Bream 1641. in 12. & ibidem typis hærerum Petri Breæ 1644. in 12. Hanc laudat Clariſs. Juſtus Fontaninus *in Aminta defenſo cap. 15. pag. 385.*

Le Liti di Pindo Comedia Tragicomedia in Comedia. Meſſanæ apud Joannem Franciſcum Blancum 1634. in 12.

L' Occhiale Appannato Dialogo, nel quale ſi difende l' Adone dal Cavalier Gio: Battiſta Marino, contro del Cav. F. Tomaſo Stigliani. Ibidem apud eumdem 1629. in 12. & apud Hæredes Petri Breæ 1641. in 12.

Difeſa dell' Arciveſcovo Acherontino contro l'iſteſſo. Ex libro: *Glorie degl' Incogniti*: ſed non vidi.

Le Guerre di Parnaſo. Venetiis apud Matthęũ Leonem, & Joannem Vecchium 1643. in 12. Ex eodem libro citato Partē ſecundam etiam evulgaſse videtur: at non editam ſuſpicor.

Il Paſſaggio di Moisè Parafraſi Poetica in Proſa. Venetiis in 12.

Il Goto Dialogo in difeſa de' Privilegj della Nobile Città di Meſsina. Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1633. in 12.

Il Fulmine Dialogo. Ibidem apud Petrum Bream 1621. in 8.

Antiſquitinio Apologia, nella quale di punto in punto ſi riſponde à tutto quello, che ſi oppone alla libertà Veneta nello Squitinio d'Innominato Autore. Ibidem apud Hæredes Petri Breæ 1650. in 12.

Scripſit etiam, ſed non edidit:

De Bello Juſto, ſive de Hæreditate Regnorum Tractatum.

De Poteſtate Summi Pontificis, & Inferiorum tractatum.

Italicè

Diſcorſi.

Le Trasformationi ad Imitatione d'Ovidio Poema.

L'Hiſtoria d'Eliodoro in modo ſcenico.

La Dragontina Comedia.

La Cartagine Deſolata Tragedia.

La Teodolinda Tragedia.

Le Finte veſti Favola Paſtorale.

Le Guerre di Parnaſo Poema Burleſco.

La Conquiſta di Granata Poema Spagnolo.

SCIPIO DE LAURENTIO Panormitanus, Aſtronomus peritiſsimus, & Poeta. Claruit circa annum 1600. Edidit Italicè

Pronoſtico, e diſcorſo della Revolutione dell' anno 1596. calcolato al Meridiano del Regno di Sicilia, e in Particolare di quello della Città di Meſſina. Panormi 1596. in 8. ſine typographi nomine.

Diſcorſo dell' Ignea Colonna apparuta nel Palermitano Orizonte nell' anno 1605. a 17. di Novembre. Ibidem typis Joannis Antonii de Frāciſcis 1606. in 8.

SCIPIO PORTIUS Catanenſis Philoſophus, ac Medicus celeberrimus; doctrinâ enim cumulatiſsimus, in publica Catanenſi Academia magna cum nominis fama Philoſophiam docuit per annos ultra ſexaginta. Nongenarius Catanæ fato ceſsit anno 1627. Ejus effigiem in ęre inciſam ſe vidiſſe teſtatur Joannes Baptiſta de Groſsis in libro m. s. *de Scriptoribus Catanenſibus*, apud Innocentium Roccāfortem Panormitanum, Eccleſiæ Catanenſis Canonicum; hac epigraphe circumornatam. *Scipio Portius Catanenſis duodenis luſtris in Catan. Gymnaſio Primus Philoſophiæ interpres, ſuæ ætatis octogenarius.* Hujus meminere Rocchus Pirrus *in not. Eccleſ. Catan. pag. 95.* de Groſſis cit. *in decac. Catan. tom. 2. cord. 9. pag. 150.* & Vincentius Riccius *in Explic. Bullæ Cruc. par. 1. in addict. ad §. 6. n. 11. pag. 109.* Edidit

Primordia in Arte Dialectica erudiendis neceſſaria. Meſsanæ apud Hæredes Fauſti Bufalini 1593. in 4.

Opus Phyſiologicum, in quo varia quæſita, ſcituque digna, hactenus controverſa, diligenter diſcuſsa elucidantur. Ibidem apud Petrum Bream 1618. in 4.

SCIPIO SAPIENTIA Catanenſis, Juriſconſultus doctrinâ clarus. Cauſarum Patronum egit non ſine laude. Vixit circa annum 1640. Ipſum laudat Franciſcus Baronius *de effect. minoris ætatis effect. 7. n. 34.* Edidit

Annotationes ad Librum Tertium Singularium Nicolai Intriglioli. Panormi ex typographia Angeli Orlandi 1632. in fol.

Allegationes pro D. Conſtantia Xara, & li Gregni. Apud Franciſcum Magrettum *in obſerv. ad pragm. Ducis Sermonetæ* §. 10. *obſerv. 1. à pag. 172.*

SCIPIO TRIGONA nobilis Platienſis, Juris utriuſque Doctor celeberrimus, doctrinâ nemini ſecundus, egregia cum nominis famæ nonnullas Academias docendo illuſtravit. In Valentino præſertim, & Pariſino Lyceo per annos Vigintiquinque jura Cæſarea doctiſsimè explanavit. Claruit circa annum 1550. De eo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Catan. pag. 105.* Joannes Paulus Chiarandaus *in hiſt. Platiæ lib. 4. cap. 3. pag. 266.* & Franciſcus Baronius *in Siculæ nobil. amphiteatro pag. 18.* Multa ſcripſit, quæ partim m. ſs. periere, partim in plagiariorum manus delapſa ſub alieno nomine prodiere. Quæ verò extant, hæc ſunt:

Commentaria in Petrum Philippum Corneum Peruſinum ſuper Cod. & ff. Lugduni 1553.

Conſilia. Habentur in Conſiliis Joannis Baptiſtæ Marcianēſis Forolivienſis. Venetiis 1573. in fol. Ex Auguſtino Fontana *in Bibliotb. legal i in addict. pag. 42.*

Tractatus de Militiæ ſtemmate, & Juriſprudentiæ honore. Mutinæ 1570. in 4. ex indice Bibliothecæ Barberinæ *tom. 2. pag. 477.* & Panormi ex Fontana citato *par. 2. pag. 371.*

SCOPAS Syracuſanus, Mathematicarum rerum peritiſsimus, ac variarum ſcientiarum ornamento conſpicuus. Hic Plinthum, ſive La-

cu-

Digitized by Google

cunarem omnium primus adinvenit, Romæ in Circo Flaminio expoſitum, teſte Vitruvio *lib. 9. cap. 9.* & Clavio *Gnomic. lib. 1. pag. 7.* Plintum verò Baſem fuiſſe voluit Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib. 2. pag. 232.* at Vincentius Auria Horologii genus fuiſſe contendit, *in ſua Sicilia Inventrice cap. 7. §. 6. pag. 15.* quod ex eodem Vitruvio confirmat, qui de variis Horologiorum inventionibus ſcribens, ait: Plinthum, ſive Lacunarem à Scopia adinventum, Romæ in Circo Flaminio tempore ſuo affixum. Daniel Barbarus *in notis ad Vitruvium*, Plinthum baſem fuiſſe putavit, in qua varia horologiorum genera deſcibi poterant, erecta, inclinata, & declinata. Auriæ opinioni adhæſi *in obſervationib. ad Sicil. Invent. pag. 126. & 284.* quod & auctoritate Clavii *loc. cit.* Hieronymi Vitalis *in lex. mathem. v. Plinthus pag. 645.* & Ioannis Iacobi Hofmanni *in lex. contin. tom. 2. pag. 819.* firmavi: quibus nunc addo Ioſephum Blancanum *in Chronol. Mathem. pag. 49.* & Claudium Milliet de Chales *in curſu Mathem. tom. 1. in tract. proœm. cap. 8. pag. 65.* Hic autem tradit, quòd fuit horologii genus in Plintho, ſeu cubo; nempè in ſummo erat Horizontale, in aliis faciebus erāt verticalia. Blancanus verò ait: *Horologium fuiſſe in Plintho deſcriptum inſtar quadratæ trabis erectæ, in cujus ſummo erat horizontale, in quatuor verò lateribus erant duo verticalia auſtrale, & boreale; nec non duo meridiana orientale, & occidentale.* Adducit Vitruvius *lib. 1. cap. 1.* (hic Scopam Scopinam vocat) quem ſequitur Aretius *de ſitu Siciliæ pag. 19.* Bonannus *cit.* Iacobus Middendorpius *in Academiis Orbis Chriſt. lib. 1. pag. 237.* & Cl. Salmaſius *in eſercit. Plin. ad Solinum. pag. 636.* aliique, Scopam multas etiam res organicas, & gnonomicas, numeris, naturalibuſque rationibus adinveniſſe, & explicatas reliquiſſe. De Chales cit. poſt Archimedem conſtituit Scopam: Blancanus verò ante Chriſti Domini adventum an. 52. claruiſſe tradit. Leander Albertus *in Inſulis pag. 61.* à vero aberrat; meminit enim Scopæ Syracuſani ſtatuarii, ex Plinio *lib. 34. cap. 8.* & Vitruvio *lib. 9. cap. 9.* ac paulò poſt, Scopinam mathematicum exhibet, etiam Syracuſanum. At Scopas Statuarius à Plinio memoratus *loc. cit. & lib. 36. cap. 5. & 14.* non Syracuſanus, ſed Parius fuit, teſte Natale Comite *mytholog. lib. 7. cap. 16. pag. mihi 679.* Vitruvii verò locum ab Alberto allatum, de Scopa Syracuſano mathematico intelligendum. Chiſtophorus Scanellus *in chron. Siciliæ*, Scopam Statuarium Siciliæ falſò adſcibit. Matthæus Silvagius *de trib. peregrinis cap. 46. pag. 170.* Scoſiam vocat. Scripſit Scopias

De Rebus Mathematicis, quæ temporis injuriâ periere.

SEBASTIANUS ANSALONUS nobilis Panormitanus, ex Pittinei, & Caſtellutii Baronibus, Philoſophus, Aſtronomus, & Poeta clariſsimus. Apud Paternionis Principem Franciſcum Moncatam, quem Aſtronomicis, ac politioribus literis, elegantioribuſque moribus inſtituit, magnâ valuit æſtimatione. Oculorum lumine orbatus vixit: at cæcitatis moleſtias, doctrinæ præſidio, morum integritate, ac infractâ animi conſtantiâ pertulit. Obiit Panormi 31. Julii anno 1599. & in Eccleſia Spiritus Sancti Monachorum Caſſinenſium ſepultus eſt, ubi cum hoc epitaphico jacet.

D. O. M.

Sebaſtiano Anſalono viro maximâ vitæ integritate, ſingulari in rebus adverſis conſtantiâ, variâ doctrinâ, ſplendore generis clariſſimo, Honorius filius Monachus Cœnobii S. Martini, Patri de ſe optimè merito, grati, & pii animi monumentum poſuit. Vixit anno LXXVI. menſ. VI. di XI. Obiit pridie Kalendas Auguſti M. D. 99.

Hujus cum laude meminere Vincentius de Ioanne *in Panor. Triumph. can. 12. pag. 127.* Octavius Potenzanus *in Poem. de decem mill. Martyr. can. 5. pag. 71.* & Argiſtrus Juffredus *in Carm. Accenſorum lib. 1. pag. 46.* Scripſit nonnulla *de rebus aſtronomicis*; ac *Carmina Italica*: præſertim Italicè

L'Almanacco perpetuo. At cùm ſervum haberet Rutilium Benincaſam Coſentinum, qui ab eo nonnulla aſtronomica, & naturalia didicit, ſub hujus nomine librum typis tradere placuit; ut ex m. ſs. aliiſque fide dignis accepi. Prodiit opus, poſt innumeras editiones, Venetiis apud Nicolaum Pezzanam 1668. in 8. Carmina ejus nonnulla Italicè habentur in libro inſcipto: *Rime di diverſi belli Spiriti della Città di Palermo in morte della Signora Laura Serra, e Frias.* Panormi 1572. in 8.

SEBASTIANUS BAGOLINUS Alcamenſis, Poeta egregius, Orator, Philoſophus, Pictor, & Muſicus. Parentibus Leonardo Bagolino Veronenſi pictore, & Catharina Tabonia Alcamenſe, in lucem emiſſus eſt 19. Januarii 1560. Patris veſtigia ſecutus, picturæ ſtudium amplexus eſt, cui muſices oblectementa addidit; multumque iis in artibus excelluit. Humanioribus literis, ac arte poeticâ à Marco Gētilucio Spoletino inſtitutus, mox Neapolim contendit, ibiq; Rhetorices ſtudiis ab Aſcanio Vopiſco eruditus eſt. His in facultatibus ità inſignitèr profecit, ut ad ſingularem Oratoris, & Poetæ gloriam ſeſe extulerit: ideoque ſæpiſsimè cùm literatorum plauſu multa latino carmine cecinit, tum Neapoli, tum in Sicilia: & è ſuggeſtu frequentiſsimè declamavit latino Italico, Hiſpanoque ſermone, à doctis viris ſummoperè commendatus. Neapoli Poeticam Artem docuit adoleſcentes nobilitate præclaros: ibique nomen ſuum longè, latèque inclaruit. Hinc ea in urbe familiares habuit viros doctiſsimos, quos omnes carminibus ſuis celebat; inter quos Fabius Jordanus, Andreas Tuſus Genſani Marchio, Hadrianus Spatafora, ejuſque filii, Paulus Portarellius, Scipio Mazzella, Ioannes Baptiſta Porta, qui ſuos de Phyſiognomia libros, antequam evulgaret, Bagolino corrigendos tradidit, Ferdinandus Carafa, a-

lii-

Digitized by Google

liique. In patriam regreſſus Franciſcam Battiatam uxorem duxit: at pauló poſt à Franciſco Moncata, Paternionis Principe, accerſitus, in ejus aula diverſatus eſt: ipſumque Principem Poeſis, ac Picturę ſtudiis erudivit: ab ipſo verò maximo honore proſecutus eſt Bagolinus, doniſque cumulatus. Ea in aula viris doctiſſimis Antonio Cingalio, Sebaſtiano Anſalono, & Antonio Bevilacqua cojunctiſsimus vixit. At ſublato intempeſtivâ morte Moncata, anno 1597. à Joanne Horoſco, Epiſcopo Agrigentino, accitus, ut ejus emblematum libros Hiſpanis rhythmis conditos, latino carmine donaret, id egregiè peregit. Panormum etiam incoluit apud Annibalem Valguarneram Panormitanum Guderani Baronem, ubi amicitiæ vincula contraxit cum Mariano Valguarnera, Philippo Paruta, Bartholomæo Sirillo, aliiſque Panormitanis viris doctiſsimis: ac benevolentiæ leges innovavit cum Marco Gentilucio ejus præceptore, quem ſecum poſtmodum deduxit Alcamum, ibique inter Bagolini brachia mortem oppetiit circa annum 1596. Alcami poeticam reſeravit Scholam, in qua nobiles adoleſcentes inſigniter erudivit. Ipſe verò lucubrationibus, præſertim poeticis, ſcribendis omni ſtudio operam dedit; ideoque innumera Italico, Hiſpano, Siculoque carmine condidit cum literatorum approbatione: præcipuè elegantiſsima epigrammata, & elegias ſcripſit, quibus magnam nominis celebritatem ſibi comparavit: ideoque viri eruditione præſtantiſsimi à Romana Urbe, ac provinciis Neapolis, Liguriæ, Germaniæ, Hiſpaniæ, ac Galliæ, ejus ingenii fœtus, per epiſtolas Alcamum miſſas, eximiis cum laudibus commendarunt. Plura ſcripſiſset ſi vitæ commodioris blanditias perfrui licuiſset, ac longiorem vitam traduxiſſet; anno enim ætatis ſuæ 44. cùm in febrim incidiſset, Alcami 27. Julii 1604. fato ceſsit; & in Eccleſia SS. Crucifixi à Petro Tabono ejus avo fundata (quam nunc Fratres Ordinis Minimorum habent) conditus eſt. Hæc ex vita m.s. apud me ab Anonymo, ſed ſynchrono, ſcripta, & ex alia etiam vita m.s. laxiori, ab eruditiſsimo Joanne Maria Amato Soc. Ieſu Panormitano exarata. Bagolinum quoque laudant Honorius Dominicus Caramella *in Muſęo Illuſtr. Poet. pag.* 267. & Michael Foſcarenus *in notis*, Vincentius Auria *in obſervat. ad Battillum Jo: Bap. de Judice pag.* 319. & Petrus Antonius Tornamira *in Progenie S. Roſaliæ diſc.* 1. *cap.* 17. *pag.* 103. Quæ Bagolinus ſcripſit hæc ſunt:

Emblematum Moralium D. Jo: Horoſcii Covarruvias, & Leyva Epiſcopi Agrigentini libri Tres, ex Hiſpana lingua latino carmine redditi. Agrigenti 1601. in 8.

Ad SS. Dominum Clementem VIII. Pontif. Max. Sacra Symbola, ejuſdem Epiſcopi, latinitate donata. Ibidem 1601. in 8.

Carmina. Panormi in 8. Hic liber extat apud multos ſine principio, ac fine, ob Auctoris mortem interruptus. Horum carminum aliqua recuſa habemus in libro Epigrammatum ſelectorum. Panormi apud Hæredes Jacobi Maringhi 1656. in 12. Hæc verò pars eſt eorum, quæ ſcripſit; nam ut ipſe Bagolinus teſtatur, 700. Epigrammata, e 100. elegias conflavit.

Scripſit etiam, ſed non edidit

Opus Poeticum contra Deos ad Gregorium Montelparū S.R.E. Cardinalē. m.s. in fol. apud Joannē Mariam Amatum Panormitanum Soc. Jeſu.

Opus lyricum Annibali Valguarneræ, Baroni Guderani dicatum, cum ſcholiis.

Epigrammata in laudem Gentis Moncatæ. m.s. in Muſęo Ducis Montisalti.

De laudibus Gentis Moncatæ, librum proſà ſcriptum. m.s. in eodem Muſęo.

Libros tres Elegiarum. m.ss. in fol. apud laudatum Amatum, & apud U.J.D. Ignatium de Hippolyto Alcamenſem.

Epigrammatum Libros Quinque. m.s. in fol. apud eumdem Amatum.

Opus de Vita S. Sebaſtiani: quod non abſolvit.

Corniadem verſu latino. m.s. in fol. apud eumdem. *Pinzocherum.*

Februam.

Paragraphos.

Opus Pæanorum.

Opus Tumulorum.

Cruenam.

Epactoriam.

Malleum.

Commentaria in Carnaleum.

Pſittacum.

Hæc, Ambroſii Beneventani, Manfredi Salemitani, Leonardi Pharaonii, aliorumque æmulus, ludricè ſcripſit.

Teſtamentum Bagolini ad Tertulliani exemplum.

Ephemeridem Vitæ Franciſci Moncatæ Paternionis Principis.

Dicta Mōcatæ à Villagomeſio Hiſpano, ejus Aulico, Hiſpanicè conſcripta, in latinū translata ſermonem.

De ratione Emblematis librum.

Contra Ambroſium Beneventanum librum.

Contra Malos Pictores librum.

Italicè etiam

Diſcorſo Hiſtorico della Città di Alcamo. Hunc citat Vincentius Auria *in obſerv. citatis*, & Petrus Ant. Tornamira *in Progenie Divæ Roſaliæ diſc.* 1. *cap.* 17. *pag.* 103. & 104.

Dialogo ſopra la piramide fatta in Alcamo nell' Eſequie di Filippo II. Rè di Spagna, e di Sicilia. Authographum m.s. in 4. extat apud me: ipſumque citat Auria laudatus, *in hiſt. Chronol. Proregum. Siciliæ pag.* 72. Hoc opus etiam Hiſpanâ linguâ ſcripſit.

Il Moncada. In hoc opere, quod tum Italicè, tum Hiſpanicè condidit, Franciſci Moncatæ, ejuſque Majorum geſta complectitur: utrâque linguâ m.s. in 4. extat apud Amatum.

Il Ventimiglia, ſopra il Reggimento di D. Gio: Ventimiglia Marcheſe di Geraci, Preſidente del Regno.

Digitized by Google

gno di Sicilia.

I diſegni di Chriſto.

L' Ancore. Raggionamento Spirituale à Benvenuta Tabona ſua Cuggina Monaca nel Monaſtero di S. Chiara d'Alcamo. Ubi de quatuor anchoris Evangelicæ Perfectionis. m.s. in 4. apud Amatum. Hunc librum in Hiſpanum Sermonem etiam tranſtulit.

L' Ancore ad Antonia Piccinica monaca nel Monaſtero di S. Chiara d' Alcamo. m. s. in fol. apud U. J. D. Ignatium de Hippolyto.

Vita del Clerico B. Franceſco Lombardo, nominato Il Divoto, Alcameſe, Fondatore delle Congregationi Secrete d' Alcamo. m.s. in 4. apud Ignatium Lombardum, Alcamenſem, ejuſque Civitatis Prothomedicum.

Quareſimale. m.s. in 4. apud Melchiorem de Alesio Sacerdotem Alcamenſem.

L'Ave Maria diſcorſo Spirituale à Franceſca Battiata ſua moglie. m.s. in 4. apud Amatum.

Stracciabiſacce. In hoc opere de Alcamenſi villa Vincentii Tornamiræ, & de quibuſdam familiis Alcamenſibus. m. s. in fol. apud me.

Epiſtole ad Ambrogio Beneventana, e ad Arnao Mazzareſe.

Epiſtola al P.F. Mariano d' Alcamo Capuccino. m.s. in 4. apud Jacobum Lombardum: in qua de Sodalitiis Alcamenſibus paulò ante excitatis.

Demum Hiſpanâ linguâ ſcripſit

Vida de D. Franciſco Moncada Principe de Paternò.

SEBASTIANUS CARONITUS ex oppido Militelli in Valle Nemorum, Societatis Jeſu. Natus 24. Novembris 1640. Societatem amplexus eſt 22. Maii 1656. in qua ſolemnia emiſit vota 2. Februarii 1674. Doctrinâ, eloquentiâ, & eruditione valuit. Vivit hoc anno 1713. quo hæc excuduntur, Meſſanæ. De eo Antonius Ignatius Mancuſus *in Vita S. Roſaliæ par. 1. pag.* 63. Edidit Italicè.

Il Doppio Tributo cordiale d' Amore, e Dolore offerto dalla Generoſiſsima Città di Caccamo all' Ecell. Sig. D. Antonio Amato Folch di Cardona, Prencipe di Galati, Duca della Città di Caccamo, Signore d' Aſti &c. paſſato à miglior vita alli 25. di Marzo 1691. Oratione Funerale. Genuæ apud Dominicum Maringum 1692, in 4.

SEBASTIANUS COMBUS Cephalæditanus Sacerdos, Medicinæ Doctor, natus 11. Julii 1636. nedum graviores diſciplinas, verùm etiam amœniores literas, non ſine laude coluit. In oppido S. Cataldi obiit 22. Julii 1697. Edidit Italicè

Dramma Paſtorale ſopra la Naſcita del Bambino Gieſù. Panormi apud Petrum de Iſola 1661. in 8.

Viaggio de' Trè Rè Maggi Dramma. Ibidem apud eumdem 1661. in 8.

Scripſit etiam, & inedita reliquit hæc alia:

De Febribus Tractatum.

Italicè

Le Sorelle Ingannate.
L' Ambaſciata d' Arduelo.) *Comedie in Proſa.*

La Paſsione di Chriſto Dramma.

SEBASTIANUS LA FARINA nobilis Panormitanus, Yroſæ Baro, Martini la Farina filius, Juris utriuſque laureâ inſignitus, ac doctrinâ cumulatiſsimus, inter primarios cauſarum Patronos inclaruit: ideoque honoribus nonnullis fuit non immeritò cohoneſtatus; Indicem enim ſemel, & iterum egit in Panormitano Prætorio, & in Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ Senatu. Regii Conſiliarii titulo ornatus effulſit. In Tribunali SS. Inquiſitionis Siculæ fuit Conſultor, & Siciliæ Promagiſter Secretus. Panormi deceſsit 11. Januarii 1636. & in Eccleſia S. Dominici ſepultus eſt De eo vide Auguſtinum Invegium *in appar. Panormi Nobilis pag.* 85. & Philadelphum Magnôs *in Theatro Nobil. Sic. par. 2. pag.* 53. Edidit

Allegationes pro Ill. D. Ottavio Lanza Principe Trabiæ contra Univerſitatem Thermarum. Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringum 1599. in fol.

SEBASTIANUS GIUSINUS Panormitanus, Juriſconſultus ab obitis muneribus clariſſimus. Ab adoleſcentia Juriſprudentiæ ingenii indolem, ſatis egregiam, ſeriò devovit. Doctoris laureâ ornatus, ac doctrinâ abundè excultus, inter primarios cauſarum Actores non ultimum obtinuit locum. Meritis præclarè munitus ad omnes Juris Cæſarei honores gradatim evectus eſt: Judicem enim pluriès egit in Panormitano Prætorio, ut etiam in Sacræ Regiæ Conſcientiæ Conciſtorio, & in ſupremis Magnæ Regiæ Curiæ ſubſelliis. In Regii Patrimonii Senatu præfuit etiam à Rationibus Magiſter; ac anno 1693. Præſes Tribunalis Conciſtorii electus eſt. Demum ſummam Juriſprudentiæ dignitatem adeptus eſt, Magnæ Regiæ Curiæ Præſes conſtitutus anno 1696. Apud Siciliæ Moderatores magnâ valuit opinione: ideoque perſæpè gravioribus Regni negotiis adhibitus: quæ magnâ doctrinæ, & integritatis notâ ſedulò pertractavit. Vivere deſiit Panormi 18. Februarii 1703. De eo Franciſcus Strata *in quietationib. quiet. 1. pag.* 20. Edidit

Deciſionem Tribunalis M.R.C. Regni Siciliæ in cauſa ſucceſſionis Principatus Buteræ cum dignitate Magnatis Hiſpaniarum, Petræpertiæ, & aliorum Statuum, ac Feudorum vacantium ob mortem D. Donnæ Margharitæ ab Auſtria, & Branciforte. Panormi ex typographia Dominici de Anſelmo 1662. in fol. Etſi idem Sebaſtianus has Iuſtificationes in Epiſtola ad lectorem, Emmanueli Monge, tunc Sanctæ Inquiſitionis Siculæ Quæſitori, adſcribat, ut eidem morem gereret: at Sebaſtiani fœtum eſſe ſatis compertum eſt apud Iuriſperitos.

SEBASTIANUS PETRAFICTA Siculus incertæ patriæ, Philoſophus doctiſsimus, cujus meminit Ioannes Antonid. Vanderlinden *de*

ſcri-

ſcriptis Medicis pag. mihi 964. qui edidiſſe teſtatur:

Tractatum de ſenſuum externorum uſu, affectionibuſque, deque memoriæ cum rationis læſione vitio, medelaque Tractatum. Venetiis apud Gratioſum Perchacinum 1594. in 4.

SEBASTIANUS NEAPOLIS Troynenſis, natus anno 1655. humaniores literas, ac Philoſophiam in Seminario Clericorum Panormitano, & in Collegio Societatis Ieſu didicit. Iurisprudentiæ ſtudia amplexus, Doctoris lauream obtinuit in Catanenſi Academia anno 1677. Vivit Panormi doctrinâ, & eruditione ornatiſsimus. Edidit Italicè

Brieve Riſtretto della Vita, Morte, e Miracoli del P. S. Silveſtro della Città di Troyna, Monaco dell' Ordine del P. S. Baſilio Magno. Meſſanæ ex Typographia Vincentii de Amico 1682. in 12.

SEBASTIANUS SACCUS ex oppido Bargii, Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, Theologus doctrinâ inſtructiſsimus. Jura Pontificia, in quibus verſatiſsimus fuit, per plures annos inter ſodales ſuos docuit: Concionatorem etiam egit non ſine fructu. Plura Ordinis Cœnobia rexit Guardianus: in Provincia Vallis Mazariç Definitoris munere perfunctus eſt: & anno 1658. Comitiis Generalibus, in Hiſpania coactis, Cuſtos Vocalis interfuit. Inter Sanctę Inquiſitionis Siculę Conſultores relatus inclaruit; & à doctrina pręclarus omnium venerationem ſibi conciliavit. Demum ob diuturna ſtudia hecticum morbum contraxit, & in Patrio ſolo deceſsit 2. Aprilis 1661. Ipſum laudat Petrus Tognolectus *in Paradiſo Seraphico par. 1. lib. 5. cap. 1. pag.* 580. Typis tradidit

Faſciculum Florum ex Viridario Theologiæ Moralis ſelectorum. Tomum Primum, in quo duo libri continentur, quorum primus eſt de Legibus, Privilegiis, Vitiis, & Peccatis, Eleemoſina, & Jejunio, Conſcientia, & Scandalo. Secundus de Primo Decalogi Præcepto, Correctione fraterna, Schiſmate, Superſtitione, Idolatria, Vana Obſervatione, Blaſphemia, Immunitate Eccleſiarum, Horis Canonicis, & Secundo Decalogi Præcepto; ſcilicet Juramento, & Voto. Panormi Typis Petri de Iſola 1653. in fol.

Faſciculum Florum ex Viridario Sacræ Theologiæ Moralis Selectorum. Tomum Secundum. In quo duo libri continentur, quorum Primus eſt de Tertio, Quarto, Quinto, Sexto, & Decimo Decalogi Præcepto. Secundus de Septimo, & Octavo. Ibidem apud Joſephum Biſagnium 1660. in fol.

Tomum Tertium edendum m.s. reliquit.

SEBASTIANUS A' S. ROSALIA Panormitanus, Ordinis Diſcalceatorum S. Auguſtini, Theologus, & Sanctæ Inquiſitionis in Sicilia Conſultor. Amœniores literas, & poetica pręſertim ſtudia coluit. Poſt nonnullos annos ad Eremitanos S. Auguſtini calceatos tranſiit, reaſſumpto familię ſuę nomine, inter quos Sebaſtianus Giacona appellatur. Vivit hoc anno 1713. Panormi. Edidit Italicè

L'Euſtachio Drama per muſica. Venetiis apud Stephanum Curtium 1691. in 12.

SEBASTIANUS TAUROMENITANUS Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſsimus. Floruit propè annum 1541. cujus laudes recenſent Antonius Luſitanus *in Biblioth. Ord. Prædic.* Ambroſius Gozzeus *in Biblioth. Ordinis Prædic.* Michael Pius *de Viris Illuſtr. Ord. Præd. par. 2. lib. 4. pag.* 193. Ambroſius Altamuranus *in Biblioth. Dominic. pag.* 277. Scripſit

Super Phyſica, & anima.

Super libros de Cœlo, & Mundo.

De Generatione, & Corruptione.

De Parvis naturalibus.

In Metaphyſicam.

Super Ethica, Politica, & Economica.

SEBASTIANUS VELLA Netinus Juris utriuſque Doctor, vir doctiſsimus, & rerum feudalium præſertim peritiſsimus, ut ex Blaſi Lanceę Juriſconſulti celeberrimi teſtimonio habemus. De eo vide Vincentium Littaram *de Rebus Netinis pag.* 167. & Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Syrac. pag.* 227. qui ſcripſiſſe teſtantur:

Conſilia plurima.

SEBASTIANUS UGOLINUS Raguſanus, ut ex opere ab ipſo edito, infra recenſendo, patet, non Sicienſis, ut ait Pirrus *in not. Eccl. Cephalæd. pag.* 489. qui ſibi contrarius *in not. Eccleſ. Syrac. pag.* 257. Raguſanum pronunciaverat: in operis verò indice ſeipſum correxit *ver. Raguſa*, ubi Raguſanum fuiſſe fatetur. Fuit Sebaſtianus Academiæ Complutenſis Alumnus, Sacræ Theologiæ Doctor, Philippi III. Catholici Regis Capellanus, S. Mariæ de Burgitabus Regius Prior, Cappellæ Regiæ S. Joannis Meſſanæ Beneficiatus, & S. Anaſtaſiæ Abbas. Vir utique doctiſſimus, à literarum, eruditionis, ac virtutum ſplendore clariſsimus. Romæ aliquamdiu vixit Simonis Tallaviæ S. R. E. Cardinalis Theologus; ibique tandem deceſsit 22. Aprilis 1621. ex eodem Pirro. Edidit *libros eruditiſsimos* eodem Pirro teſte; ex his ſolùm vidi opus inſcriptum:

De Quinque Plagis D. N. Jeſu Chriſti R. P. F. Franciſci Oſsunenſis opuſculum è lingua Hiſpanica in latinam converſum, ac paraphraſticè diſpoſitum à D. Sebaſtiano Ugolino Abbate Siculo Raguſano: pertutiles additiones acceſſere. Romę apud Guilelmum Facciottum 1616. in 4.

SEMINARIUM CATANENSE, in quo ex Concilii Tridentini ſanctione Clerici educantur, anno 1572. excitavit Antonius Pharaonius Meſſanenſis, Catanenſis Eccleſiæ Epiſcopus, & in Canonicalibus ædibus, Epiſcopio adhærentibus, inſtituit, ac annuis redditibus firmavit: in eoq; Antonio Camillum Borgheſium (qui exinde ad Pontificalem ſedem evectus, Paulus V. dictus eſt) excepit. Poſtmodum ante Senatorii Palatium tranſtulit anno 1614. Bonaventura Secuſius Catanenſis Epiſcopus: anno verò 1687. amplificatum, rem urgente

Jo-

Digitized by Google

Joſepho Celeſte, Vicario Capitulari Sede Vacante. Eodem anno Bibliothecâ Jo:Baptiſtæ de Groſsis à Sanctoro Oliva ejus nepote locupletatum inclaruit:at everſum 11. Januarii 1693. ex terræmotu, iterum operâ Andreæ Rigi Panormitani, Catanenſis Præſulis, aſſurrexit. De eo vide Rocchum Pirrum *in not.Eccl.Catan. pag.66.* de Groſsis *in Catana Sacra pag.265. &* 278. & Franciſcum Priviteram *in Ann. Catan. pag.* 219. Prodiit ſub hujuſce Seminarii nomine opuſculum inſcriptum:

Plauſus Feſtivus Palladis Catanẽſis Eccell. Domino D.Petro Manueli Colon, Portogallo, de Cueva, & Henriquez, Magno Indici Maris Gubernatori, &c. Proregi, & Capitano Generali in hoc Siciliæ Regno pro publicis ejuſdem Regni negotiis Catanam acceſſuro. Catanæ in ædibus Ill. Senatus in typographia Biſigni 1698. in fol.

SERAPHINUS CALATAJERONENSIS, Ordinis Minorum Obſervantium S.Franciſci. Claruit anno 1600. Edidit Italicè

Brieve Regola per tutti quelli, che deſiderano eſercitarſi, e far profitto nella Sacroſanta Oratione mentale, e vocale. Neapoli apud Ioannem Jacobum Carlinum 1606. in 8.

SERAPHINUS CORLEONENSIS, Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, in Mexicana regione, aliiſque Indicis Provinciis Apoſtolicum Miſsionarium egit, clarus anno 1700. Italico ſermone vidi

Lettera di Ragguaglio ſopra la qualità della Provincia di Gattimala eſiſtente nel Vecchio Meſſico, e Lettera di Ragguaglio ſopra le qualità della Regione chiamata Luigiana, ò Luiſiana eſiſtente nella parte occidentale del Canada. Extant in libro: *Galleria di Minerva tom.5.pag.225.*

SERAPHINUS GONZALEZ Panormitanus, Ordinis S.Benedicti Congregationis Caſinenſis in Cœnobio Panormitano S.Martini de Scalis, in quo Ordinis inſignia accepit 8. Decembris 1632. Vir morum integritate conſpicuus, & ſacrorum ſtudiorum amantiſsimus. In eodem Cœnobio prudentiâ, & eruditione clarus nonnulla egregiè obiit munia; triennio enim tyrones inſtruxit, & Decani gradum obtinuit. Demum in oppido Cinifi, ditionis ejuſdem Monaſterii, ſeceſsit, ubi ad animarum beneficium Archipresbyteratum fundavit, quo in munere per multos annos vixit: ibique vitam etiam abſolvit 13.Februarii 1691. Edidit Italicè

Brieve dichiaratione dell' Arbore Monaſtico Benedettino intitolato Legno della Vita, cavata da i cinque libri dichiarativi di detto Arbore compoſti dal R.P D. Arnaldo Uvion Fiamengo. Panormi apud Nicolaum Buam 1655. in 8.

SERAPHINUS INTRIGLIOLUS Catanẽſis, Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci. Tum graviores, tum etiam amœniores literas coluit. Guardianum, ut vocant, & Provinciæ ſuæ Cuſtodem, egit. Vivebat anno 1700. Evulgavit Italicè

La Notte Sacra. Catanæ apud Biſagnium 1670. in 8.

tii Ordinis S. Franciſci, cuius veſtem accepit 31.Maii 1603. anno ætatis ſuæ 16. Vir ſanè in ſcholaſticis diſciplinis egregius; in Philoſophicis enim, & Theologicis ſcientiis ingenii acutiſsimi felicitatem inſigniter detexit. Doctoris, ac Magiſtri laureâ cohoneſtatus, ſtudiorum lyceis præfuit Regentis munere; ac memoratas facultates doctiſsimè docuit: ab ejus verò ſchola diſcipuli doctrinâ præclariſsimi prodiere, qui regularẽ ipſius familiam illuſtrarunt. Sacrâ eloquentiâ inſignis, conciones eruditione, Sanctorumq; Patrum ſententiis refertas, habuit non ſine plauſu. In ſacris literis verſatiſsimus claruit. Pietatem coluit egregiam; & in Divæ Annæ, Matris Deiparæ, obſequium nonnulla adinvenit, ejuſq; cultum in Siciliam, ac per omnia Religionis Cœnobia propagavit. Virtutibus clarus effulſit, quibus omnes in ſui venerationem traxit, & ad emeritos honores ſibi aperuit viam. Prioris munere Cœnobium Panormitanum S. Mariæ Annunciatæ, à Ziſa dictum, gubernavit: ut etiam illud in oppido Rocchæ à ſe noviter fundatum. Enituit in Sicula Provincia Definitor, & Provincialis: Commiſsarius etiam, & Definitor Generalis inclaruit. Vincentius Caſtagutus, S.R.E. Cardinalis, in ſuum Theologum, Confeſſarium, & Conſultorem Seraphinum delegit, quem in omnes Sedis Apoſtolicæ Legationes, Bononiæ, Urbini, & Ferrariæ oneris comitem voluit. Demum inſigni æſtimatione proſequutus, virtutibus, ac ſanctimoniâ exornatus, vivere deſiit Romæ 8. Auguſti 1655. in Cœnobio S. Pauli de Arenula. Ipſum laudant Hippolytus Marraccius *in Biblioth Mariana par.2. pag.358.* Lucas Wadingus *in Scrip.Minorum Pag.315.* Franciſcus Bordonus *in Chron.Tertii Ord.S.Franc.cap. 13. n.53. pag. 317.cap.25.n.9.pag.421.n.28.pag.438.n. 81.pag.457.& cap.38.pag.566.* Joannes Maria *in annal. Tertii Ord. par.3.pag.626.* Joannes Petrus Creſcentius *in Præſidio Romano pag. 95.* & Vincentius Auria *in hiſtor.Chronolog. Proregum Siciliæ pag. 99.* & *in Sicilia Inventrice Cap. 15. §.3. pag 69.* Publicè luci conſignavit Italicè:

Avvento Sacro, con i Santi correnti, incluſovi l'Animato Paradiſo Prediche nell'Eſpettatione del Parto Verginale. Venetiis apud Juntas 1643. in 4.

Quareſimale Tomo Primo, che contiene le Prediche de' Mercordì, Venerdì, e Domenica, con il Sabato delle Ceneri, e innanti le Palme. Ibidem apud Bertanos 1640. in 4.

Quareſimale Tomo Secondo, che contiene le Prediche del Lunedì, Martedì, e Giovedì, con trè Sabati di Quareſima, e due Prediche di S.Pietro. Ibidem apud eoſdem 1641. in 4.

Trionfo Quareſimale, Stationi Sacre, Sacra Menſa del Sole. Ibidem apud Juntas 1643. in 4.

Le Quattro Staggioni ſempre floride de' Santi ſolennizati da S. Chieſa. Parte Prima. Romæ 1646. in 4.

Riporti Evangelici per li Predicatori dalla Natività del Signore ſino alla feſta della SS.Trinità. Venetiis 1643. in 4.

Digitized by Google

recenſetur ab Antonio Poſſevino *in appar.ſacr. to. 3. pag. 209.* Ludovico Coccio *in Theſauro Catholico* & Philippo Labbęo *in SS. Patrum Bibliotheca Chronologica pag.*88.

SERGIUS, Monachus Cœnobii S. Calogeri in monte Cronio, nunc S.Calogeri, apud Saccam. Regulari inſtituto Poeſis ſtudium addidit: ideoque Græcè carmina panxit circa annum 870. ſub Baſilio Macedone Imp. ac Leone, Alexandro, & Conſtantino filiis, ut non ſine graviſsima conjectatione putat Octavius Cajetanus *in Animad. ad to. 1. SS. Siculor. pag.* 105. quem ſequitur Hieronymus Raguſa *in Elogiis Siculor.pag.*255. *& Sicil.Biblioth.vet.pag.* 245. & Antonius Macri *in not. Monaſt. Baſiliani Panor. pag.*26. qui & Saccę civem renunciant. Ex S.Baſilii familia fuiſſe putandum, nam Baſiliani Monachi tunc in Sicilia efflorebant. Hujus ſuperſunt:

Hymni duo in laudem SS. Calogeri, Gregorii, & Demetrii, qui ex Codice Cœnobii S. Philippi Fragalatis extracti, & latinitate donati ab Auguſtino Florito Mazarienſi Soc. Jeſu, extant apud Cajetanum *cit. tom.* 1. SS. *Sicul. pag.* 128. & 131. eorumque meminit *pag.* 126. Idem *in animad. cit. pag.* 105. opinatur, Serginm *multa alia ſcripſiſſe carmina* in S. Calogerum, quod ex primo hymno edito deducit, ibi enim ait: *verùm ne dedignere laudes, quas tuus tibi famulus continenter decanto*. Sergii etiam meminere idem Caetanus *in Idea operis SS.Sicul.pag.*25. & 89. & *in Iſagoge cap.* 42. *pag.* 353. & Rocchus Pirrus *in Sic.Sacræ lib.* 2.*not.*9. *pag.* 460.

Hunc Sergium, non alium, ſcripſiſſe puto:

Vitam S. Philippi Presbyteri. Ex Cajetano *in Iſagoge loc. cit.*

SEXTUS CLODIUS Siculus, ac Panormitanus, Rhetor inſignis, qui latinam, Græcamq; eloquentiam profeſſus eſt. Siculum fuiſſe, ex Svetonio Tranquillo *de claris Rhetoribus*, ſatis patet: Panormi verò exortum non obſcuræ ſuadent conjecturæ; nam ex duabus inſciptionibus Panormi adinventis, apud Georgium Gualterium *in Tabulis antiq. Siciliæ* in edit. Panormitana *n.*2. & 19. *pag.* 2. & 5. & in editione Meſſanenſi *n.*160. & 177. *pag.* 24. & 27. & apud Auguſtinum Inveges *in Panor. Sacra pag.* 350. & 351. habemus, Sex Clodium, ejuſque familiam Panormum incoluiſse. In harum una legimus:

. . CLODIAE. SEX. F.
. . GRAVILIAE
. . CLOD. CASIL.
. . CLOD. HERMADON.
FILIAE. DULCISSIMÆ
D D

In alia verò:

M. CORNELIUS. PIC. . .
SEX. CLODI. . . . . .
. . . .

Hunc Clodium in utraque inſcriptione memoratum, eumdem eſſe de quo Svetonius *de claris Rhetoribus cap.* 5. ſcribit, non immeritò putant Gualterius *in animad. ad prædictas Tabulas pag.* 69. ex editione Meſſanenſi, & Inveges *cit. pag.* 352. Ideoque ſi Sex. Clodium, ejuſque familiam Panormũ incoluiſſe Panormitanæ inſciptiones innunt, Panormi civem, haud futili ſanè conjectura putamus: ſicut & Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 318. ex ſolo habitationis argumento Archetimum Philoſophum, Syracuſanum fuiſſe tradit. Hinc rationi conſentaneus eruditiſsimus Vincentius Auria *de viris Illuſtr.Siculis, & in Theatro Literator.Panorm.m.ſs.apud me*, Panormitanum fuiſſe Sex. Clodium ſcribit. Fuit ex Svetonio *loc. cit.* *Siculus Latinæ ſimul, Grecæque eloquentiæ Profeſſor, malè oculatus, & dicax, par oculorum in amicitia M. Antonii Triumviri extitiſſe ſe ajebat. Ejuſdem uxorem Fulviam, cui altera bucca inflatior erat, acumen ſtyli tentare dixit, nec eo minus, immò vel magis ob hoc, Antonio gratus. A quo mox Conſule ingens etiam congiarium accepit, ut ei in Philippicis Cicero obiicit. Adhibes joci causâ magiſtrum ſuffragio tuo, & compotorum tuorum Rhetorem: cui conceſsiſti, ut in quem vellet, diceret, ſalſum omninò hominem: ſed materiâ facilis, in te, & in tuos dicta dicere. At quanta merces Rhetori eſt data? audite Patres Conſcripti, & cognoſcite Reipublicę vulnera. Duo millia jugerum campi Leontini Sexto Clodio Rhetori adſignaſti, & quidem immunia: ut tantâ mercede nihil ſapere diſceres.* Hæc Svetonius. Tullii locus à Svetonio allatus, videre eſt *Philipp.* 2. & alibi in eadem Philippica addit: *Quid jam querar de agro Leontino ... Medico tria millia jugerum quaſi te ſanum feciſſet: Rhetori duo, quaſi te diſertum facere potuiſſet.* Ex prima inſcriptione relata duos habuiſſe filios deducit Inveges, nempè Clodiam, & Clodium Caſsium: hic autem uxorem duxit Graviliam filiam Hermadonis, nobilitate generis clari, ut addit ex alia inſciptione Puteolana, apud Gualterium *in animad.pag.*6. ex editione Panormitana. Ex Svetonio verò prodit, Sex Clodium, tum eloquentiæ præſtantiâ, tum divitiis, in Sicilia inter potentes emicuiſſe. Claruit circa annum Romæ 710. ante Chriſti Domini nativitatem 42. eo enim anno M. Antonius ad Triumviratus munus evectus eſt, ex Saliano *in annal.* De eo etiam Volaterranus *in anthropol.lib.*14.*pag.*202. Joannes Glandorpius *in Onomaſtico hiſt. Romanæ pag.* 241. Gerardus Joannes Voſsius *de Rhetorices natura, ac conſt. cap.*13.*pag.*93. Hofmannus *in lex. tom.*1.*pag.*457. Petrus Angelus Spera *de nobilit. Profeſſ. Gramm. lib.* 4.*pag.*366. Carolus Stephanus *in dict. pag. mihi* 712. aliique infra citandi. Scripſit Clodius Græcè librum, quem Lactantius *lib.* 1. *de falſa relig. cap.* 22. citat, ubi de Dea Bona ſcribit: ait enim: *Sex. Clodius in eo libro, quem Græcè ſcripſit.* Hujus libri titulum prodit Arnobius *Contra Gentes lib.*

5.

Digitized by Google

recenſetur ab Antonio Poſſevino *in appar.ſacr. to. 3. pag. 209.* Ludovico Coccio *in Theſauro Catholico* & Philippo Labbeo *in SS. Patrum Bibliotheca Chronologica pag.88.*

SERGIUS, Monachus Cœnobii S. Calogeri in monte Cronio, nunc S.Calogeri, apud Saccam. Regulari inſtituto Poeſis ſtudium addidit: ideoque Græcè carmina panxit circa annum 870. ſub Baſilio Macedone Imp. ac Leone, Alexandro, & Conſtantino filiis, ut non ſine graviſsima conjectatione putat Octavius Cajetanus *in Animad. ad to. 1. SS. Siculor. pag. 105.* quem ſequitur Hieronymus Raguſa *in Elogiis Siculor.pag.255. & Sicil.Biblioth.vet.pag. 245.* & Antonius Macri *in not. Monaſt. Baſiliani Panor. pag.26.* qui & Saccę civem renunciant. Ex S.Baſilii familia fuiſſe putandum, nam Baſiliani Monachi tunc in Sicilia efflorebant. Hujus ſuperſunt:

Hymni duo in laudem SS. Calogeri, Gregorii, & Demetrii, qui ex Codice Cœnobii S. Philippi Fragalatis extracti, & latinitate donati ab Auguſtino Florito Mazarienſi Soc. Jeſu, extant apud Cajetanum *cit. tom. 1. SS. Sicul. pag. 128. & 131.* eorumque meminit *pag. 126.* Idem *in animad. cit. pag. 105.* opinatur, Sergium *multa alia ſcripſiſſe carmina* in S. Calogerum, quod ex primo hymno edito deducit, ibi enim ait: *verùm ne dedignere laudes, quas tuus tibi famulus continenter decanto*. Sergii etiam meminere idem Caetanus *in Idea operis SS.Sicul.pag.25. & 89. & in Iſagoge cap. 42. pag. 353.* & Rocchus Pirrus *in Sic.Sacra lib. 2.not.9. pag. 460.* Hunc Sergium, non alium, ſcripſiſſe puto:

Vitam S. Philippi Presbyteri. Ex Cajetano *in Iſagoge loc. cit.*

SEXTUS CLODIUS Siculus, ac Panormitanus, Rhetor inſignis, qui latinam, Græcamq; eloquentiam profeſſus eſt. Siculum fuiſſe, ex Svetonio Tranquillo *de claris Rhetoribus*, ſatis patet: Panormi verò exortum non obſcuræ ſuadent conjecturæ; nam ex duabus inſciptionibus Panormi adinventis, apud Georgium Gualterium *in Tabulis antiq. Siciliæ* in edit. Panormitana *n.2. & 19. pag. 2. & 5.* & in editione Meſſanenſi *n.160. & 177. pag. 24. & 27.* & apud Auguſtinum Inveges *in Panor. Sacra pag. 350. & 351.* habemus, Sex Clodium, ejuſque familiam Panormum incoluiſse. In harum una legimus:

. . CLODIAE. SEX. F.
. . GRAVILIAE
. . CLOD. CASII.
. . CLOD. HERMADON.
FILIAE. DULCISSIMÆ
D D

In alia verò:

M. CORNELIUS. PIC. . .
SEX. CLODI. . . . . .
. . . .

Hunc Clodium in utraque inſcriptione memoratum, eumdem eſſe de quo Svetonius *de claris Rhetoribus cap. 5.* ſcribit, non immeritò putant Gualterius *in animad. ad prædictas Tabulas pag. 69.* ex editione Meſſanenſi, & Inveges *cit. pag. 352.* Ideoque ſi Sex. Clodium, ejuſque familiam Panormū incoluiſſe Panormitanæ inſciptiones innunt, Panormi civem, haud futili ſanè conjectura putamus: ſicut & Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib. 2. pag. 318.* ex ſolo habitationis argumento Archetimum Philoſophum, Syracuſanum fuiſſe tradit. Hinc rationi conſentaneus eruditiſsimus Vincentius Auria *de viris Illuſtr.Siculis, & in Theatro Literator.Panorm.m.ſs.apud me*, Panormitanum fuiſſe Sex. Clodium ſcribit. Fuit ex Svetonio *loc. cit. Siculus Latinæ ſimul, Gręcæque eloquentiæ Profeſſor, malè oculatus, & dicax, par oculorum in amicitia M. Antonii Triumviri extitiſſe ſe ajebat. Ejuſdem uxorem Fulviam, cui altera bucca inflatior erat, acumen ſtyli tentare dixit, nec eo minus, immò vel magis ob hoc, Antonio gratus. A quo mox Conſule ingens etiam congiarium accepit, ut ei in Philippicis Cicero obiicit. Adhibes joci causâ magiſtrum ſuffragio tuo, & compotorum tuorum Rhetorem: cui conceſsiſti, ut in quem vellet, diceret, ſalſum omninò hominem: ſed materiâ facilis, in te, & in tuos dicta dicere. At quanta merces Rhetori eſt data? audite Patres Conſcripti, & cognoſcite Reipublicę vulnera. Duo millia jugerum campi Leontini Sexto Clodio Rhetori adſignaſti, & quidem immunia: ut tantâ mercede nihil ſapere diſceres.* Hæc Svetonius. Tullii locus à Svetonio allatus, videre eſt *Philipp. 2.* & alibi in eadem Philippica addit: *Quid jam querar de agro Leontino ... Medico tria millia jugerum quaſi te ſanum feciſſet: Rhetori duo, quaſi te diſertum facere potuiſſet.* Ex prima inſcriptione relata duos habuiſſe filios deducit Inveges, nempè Clodiam, & Clodium Caſsium: hic autem uxorem duxit Graviliam filiam Hermadonis, nobilitate generis clari, ut addit ex alia inſciptione Puteolana, apud Gualterium *in animad.pag.6.* ex editione Panormitana. Ex Svetonio verò prodit, Sex Clodium, tum eloquentiæ præſtantiâ, tum divitiis, in Sicilia inter potentes emicuiſſe. Claruit circa annum Romæ 710. ante Chriſti Domini nativitatem 42. eo enim anno M. Antonius ad Triumviratus munus evectus eſt, ex Saliano *in annal.* De eo etiam Volaterranus *in anthropol.lib.14.pag.202.* Joannes Glandorpius *in Onomaſtico hiſt. Romana pag. 241.* Gerardus Joannes Voſsius *de Rhetorices natura, ac conſt. cap.13.pag.93.* Hofmannus *in lex. tom.1.pag.457.* Petrus Angelus Spera *de nobilit. Profeſſ. Gramm. lib. 4.pag.366.* Carolus Stephanus *in dict. pag. mihi 712.* aliique infra citandi. Scripſit Clodius Græcè librum, quem Lactantius *lib. 1. de falſa relig. cap. 22.* citat, ubi de Dea Bona ſcribit: ait enim: *Sex. Clodius in eo libro, quem Græcè ſcripſit.* Hujus libri titulum prodit Arnobius *Contra Gentes lib.*

Digitized by Google

citèr propugnavit. Per tria ferè luſtra in Cœnobiis Panormitano, & Drepanitano Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam doctiſsimè tradidit. In præcipuis Siciliæ Civitatibus Sacer Declamator eloquentiâ, & eruditione valuit, ac eximii Oratoris laudem ſibi comparavit. Vivit nunc vir inſignis Romæ hoc anno 1713. ad Definitoris Generalis munus evectus, & haud exiguam ſui æſtimationem promeretur, & experitur. Edidit Italicè

Il Gran Sacerdote encomiato dall' Eccleſiaſtico, che nella ſua Vita riparò la Caſa di Dio, e rinforzò il Tempio della ſua Gloria. Oratione Funerale, detta in S. Pietro di Trapani nel principio dell' anno 1695. per le Solenni Eſequie celebrate all'immortale Pietà dell' Illuſtriſſ. e Rever. Signore F. D. Franceſco Maria Graffeo Maeſtro, e Dottore di S. T. de' Minori Conventuali, e Veſcovo di Mazara. Panormi apud Felicem Marinum 1711. in 4.

Multas ſcripſit lapidario ſtylo, *Inſcriptiones*, ac *Orationes*, publicâ luce dignas. at hæc de proximo videndi exigua ſpes; nam divinarum Scripturarum pulchritudine feriò captus, amœnioribus literis poſthabitis, ne dicam ſpretis, inſigne opus molitur, ſeptem in partes diſtributum, cujus titulus eſt:

Sapiens in Prophetis vacans: hoc eſt, omnes divinæ Scripturæ Libros juxtà ſenſus literales propheticos, ſive proprios, ſive translatitios, & allegoricos, ſumma animi voluptate percurrens; quibus Catholicæ Religionis Myſteria ſuis è radicibus, & fundamentis eruuntur, & mirabilitèr elucidantur: ad jubilum immortale Fidelium, atque perpetuum Ethnicorum, Hebreorum, & Hæreticorum fructum.

SERAPHINUS A' S. BERNARDO Meſſanenſis, Ordinis Excalceatorum S. Auguſtini Congregationis Italiæ, ex familia Soſia, natus 28. Auguſti 1650. Religionis habitum ſuſcepit anno 1664. in qua exacto Philoſophiæ, & Theologiæ curriculo, doctrinâ ſatis exculto, ad nonnullos Religionis gradus meritò vocatus, inter ſuos inſignitèr effulſit. Clericorum ſtudentium primùm Magiſter, Cœnobii Meſſanenſis, & Catanenſis Prior fuit, & apud Meſſanenſis Provinciæ Moderatorem à Secretis. Triennio Viſitatoris Generalis munere Romæ claruit, ubi etiam triennio Definitor Generalis, & totidem Generalis à Secretis extitit. In Provincia Meſſanenſi Definitorem, Commiſſarium Generalem, Viſitatorem, & Provincialem egit, quibus in muneribus ſui venerationem excitavit. Eloquentiâ, & eruditione inſtructiſsimus quadrageſimales conciones non ſine plauſu habuit Romæ, Venetiis, & in Siculis Civitatibus Motycæ, Raguſæ, Siclis, Caſtri-regalis, Acis Regalis: extra quadrageſimam etiam pluries è ſuggeſtu auditus cum laude Meſſanæ, & alibi. Dùm Provincialem Definitorem agebat, obiit Meſſanæ 15. Octobris 1707. Edidit Italicè

Oratione in lode del M. R. P. Apollonio della SS. Trinità Vicario Generale dell' Eremitani Scalzi Agoſtiniani della Congregatione d' Italia, e Germania &c. Meſſanæ apud Matthæum la Roccà 1678. in 4.

La lettera in Conſulta Oratione Panegirica in lode della Sacra Lettera di Maria ſcritta a' Meſſineſi. Ibidem apud eumdem 1687. in 4.

La Carta Geografica Oratione Panegirica in lode della Sacra Lettera di Maria ſcritta a' Meſſineſi. Ibidem apud Vincentium Amicum 1683. in 4.

Le Nozze Eſtemporanee, Oratione funebre, in occaſione dell' Eſequie della Molto Illuſtre, e Rev. Signora D. Maria Dainotto, de' Baroni di Bruzzano, Abbadeſſa, e Provincialeſſa delle due Sicilie, delle Canoniche Regolari di S. Agoſtino, celebrate nel Tempio di S. Caterina di Valverde di Meſſina. Ibidem apud Antonium Maffei 1702. in 4.

Il Sole Allegorico d'Ezechia, Panegirico in lode della Sacra Lettera di Maria Vergine à Meſſineſi. Ibidem.

Prælo paraverat Italicè

Panegirici Sacri.

S. SERGIUS Pontifex Maximus, hujus nominis Primus, Ordinis S. Benedicti. Panormi lucis uſuram accepit, ut habent Scriptores innumeri, inter quos Anaſtaſius Bibliothecarius *in vitis Pontif.* S. Abbo Floriacenſis Abbas, & Martyr *in hiſt. Eccl. lib. 2.* Oldericus Uticenſis *in hiſt. Eccl. lib. 2.* Petrus Opmeerus *in opere Chron. pag.* 336. Octavius Cajetanus *In Idea Ss. Sicul. p. 56. & 133. & in animad. ad to. 2. Ss. Sicul. pag. 4.* Panvinus *in epitom. Rom. Pontif. lib. 1. pag. 53. & in Chron. an.* 687. & in libro inſcripto: *Romani Pontifices pag.* 23. Jo: Bap. de Cavaleriis *in Imag. Rom. Pontificum*, Arnaldus Wion *in ligno Vitæ lib. 2. cap. 3. pag.* 165. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Panorm. p.* 75. Aug. Inveges *in Panorm. Sacra p.* 559. Gabriel Bucellinus *in Aquila Imperii Benedictina pag. 112. & in Menolog. Bened. 8. ſept. p.* 824. Franciſcus Carrera *in Panth. Siculo p.* 237. Lucas de Linda *in Relat. lib. 6. pag. mihi* 357. Joſephus Saens de Aghir S. R. E. Card. *in Collectione Max. Concil. omnium Hiſp. tom. 1. p.* 21. Auguſtinus Oldoinus *in Necrologio Pontificum 9. Sept. pag.* 186. Hier. Raguſa *in Siciliæ Bibl. veter. pag.* 242. Petrus Ricordatus *in Hiſt. Monaſt. p.* 43. Paulus Morigia *in hiſt. Illuſtr. relig. lib. 1. p.* 28. Severinus Bininius *in to. 3. Concil. pag.* 133. Franciſcus Baronius *de majeſt. Panorm. lib. 3. c. 20. pag.* 147. aliique multi Siculi præſertim, & Panormitani, quos libens prætereo. Aliqui cum Morerio *in dict. to. 2. p.* 1116. & Hofmanno *in lex. to. 2. p.* 341. genere Syrum, & Panormi in Sicilia natum, vel ſaltem educatum dixere. Nonnulli natione Syrum, Antiochiæ exortum ſcripſere: at verò è Syria originem traxiſſe, & Panormi in lucem emiſſum putandum; ut rectè Auguſtinus Oldoinus *in vitis Pontif. tom. 1. p.* 491. Sergii enim pater Tiberius Antiochenus, cùm Panormi mercaturæ causâ domicilium fixiſſet, hic Sergium genuit, quod nonnulli ex adductis Scriptoribus tradunt. A teneris annis pietatis, & literarum ſtudia amplexus, brevitèr doctrinâ, & virtutibus claruit; quibus mu-

Digitized by Google

addе Albertum Fabritium *in Biblioth. latina pag.* 110. *& ſeq.* ubi latè de Frontino, ejuſq; linquis. Scripſit Frontinus

Strategematicon, ſive de ſolertibus Ducum factis, & dictis. Primùm, ut Voſſius advertit, tres tantùm ſtrategematum libros ſcribere decreverat, ut ex ejuſdem operis præfatione patet; quibus & quartum addidit, ex præfatione ejuſdem libri quarti. Pluriès prodiit opus: prima forſan editio ex Voſſio fuit Bononiæ à Philippo Beroaldo caſtigata, apud Platonem Benedictum 1495. exinde cum Vegetio *de re militari*, Pariſiis apud Wechelum, & Coloniæ apud Cervicornum 1532. in 8. Cum Vegetio, & Æliano *de inſtruenda acie*, à Franciſco Modio notis illuſtratum, Coloniæ apud Maternum Cholinum 1580. in 8. cum iiſdem, & notis laudatis, Antuerpiæ apud Chriſtophorum Plantinum 1585. in 4. Cum Godeſchalci Stewechii conjectaneis, & Franciſci Modii notis, Vegetio ſubjunctis, Lugduni-Batavorum 1592. in 8. Cum notis Petri Scriverii inter rei militaris Scriptores, Antuerpiæ apud Raphelengium 1607. in 4. Lugduni-Batavorum 1607. in 4. & 1633. in 12. Cum notis Roberti Keuchenii Amſtelædami 1661. in 8. Cum notis Samuelis Tennulii, Lugduni-Batav. & Amſtelędami ex officina Abrahami, & Adriani à Gaeſbeeck 1675. in 12. & alibi. In Italicam linguam hos Frontini libros vertit Marcus Antonius Gondinus, ediditque Venetiis apud Bologninum Zaltierum 1574. in 4. in Hiſpanam linguam Didacus Guillenus de Avila, Salamanticæ typis Laurentii Homodei 1516. in 4. ex Nicolao Antonio *in Biblioth. Hiſpana tom.* 1 *pag.* 221. & 420. & tandem in Gallicam Nicolaus Perrot ex Vincentio Coronello *in Biblioth. tom.* 1. *n.* 2534. *pag.* 514 Scripſit etiam

De Aquęductibus Romæ Commentarium. Baſileæ apud Beochium 1530. in 4. Argentorati 1559. in 4. & Regii 1504. in fol. ex Indice Bibliothecæ Barberinæ *tom.* 1. *pag.* 435. Cum Vitruvio de Architetura, Florentiæ apud H.H. Philippi Junctæ 1523. in 8. Cum notis Joannis Opſopæi, Pariſiis 1588. in 8. Studio Petri Scriverii Antuerpiæ apud Raphelengium 1607. in 4. unà cũ aliorũ libris *de re militari*. Cum notis Roberti Keuchenii Amſtelędami 1661. in 8. & cum ejuſdem notis in Tom. 4. Theſauri Antiquitatum Romanarum, congeſti à Joanne Georgio Gręvio. Lugduni-Batavorum 1697. in fol. Codex m. s. quo Poggius uſus eſt ad evulgandum primùm hunc librum, ſervatur in Bibliotheca Montis Caſini, ex Joanne Mabillono *tom.* 1. *Muſęi Italici pag.* 133. Scripſit etiam librum inſcriptum:

De Aqurum qualitate, ſive expoſitio formarum, ad Celſum Peneſtris. Ita in editione Baſileæ 1528. Hinc Fabritio judice *in Biblioth. cit. pag.* 139. falli videntur, qui per Celſum intelligunt Cæſarem. Pariſiis liber hic excuſus eſt anno 1554. in 4. Baſileæ 1584. in 4. Antuerpiæ 1603. in 4. ex Auguſtino Fontana *in Biblioth. legali par.* 1. *pag.* 379. Cum notis Nicolai Rigaltii, Pariſiis 1614. in 4. Prodiit inter Auctores Rei Agrariæ, ex editione Gulielmi Goeſii, Amſtelędami 1674. in 4. & Hagæ Comitis 1677. in 4. cum ejuſdem Goeſii notis. At Goeſio opus hoc non videtur Frontini, ſed partim M. Junii Nipſi, partim Gereberti Philoſophi, qui ad Pontificatus apicem aſcendit (Silveſtri II. nomine) Conſule ejuſdem Goeſii notas *pag.* 142. At Rigaltius, qui opuſculi partem, in qua de menſuris agit, auctiorem edidit ex codice Memmiano, Balbo adſcribi, ait, in duobus codicibus m. ſs. Attamen nonnulla Frontini à Boetio laudari obſervat. Gaſpar Bachetus huic opuſculo notas addidit. Extat etiam liber

Julii Frontini de Limitibus, & Agrorum qualitate. Vide Boetium *lib.* 2. *Geom.* In hũc librũ Cõmentaria ſcripſit Aggenus Urbicus, cujus opus prodiit cum Theodoſii codice, Baſileæ apud Henricum Petrum 1528. in 4. & operâ Petri Scriverii Antuerpię apud Raphelengium 1607. in 4. & inter Auctores Rei Agrariæ, operâ Gulielmi Goeſii, Amſtelędami 1674. in 4. & Hagæ Comitis 1677. in 4.

In aliquot Capita legis Maniliæ. Prodiit inter Scriptores Rei Agrariæ: & Studio Petri Scriverii Antuerpiæ apud Raphelengium 1607. in 4.

Scripſit etiam ex Fabritio *cit. f.* 111. & 141.

De Coloniis libellum ex Commentario C. Julii Cæſaris. Extat inter Auctores Rei Agrariæ operâ Scriverii. Duplex edidit exemplar, in multis diverſum Scriverius: prius exemplar prodiit commentariis de Rep. Romana Honuphrii Panvini ſubjunctum, Pariſiis 1588. in 8. Samuel Tennulius *in epiſt. ad lectorem*, quam in editione Frontini *de ſtrategem.* edidit, obſervat, alium Frontinum eſſe hujuſce opuſculi Auctorem, nam hoc in opere Imperatoris Commodi meminit. Qui verò Veſpeſiano II. Coſ. fuit Prætor Urbanus, de Commodo ſcribere haud potuit. At non negat libello huic nomen Julii Frontini Siculi appictũ. Ideoq; vel Frõtino, de quo agimus, vel alio Frontino Siculo opuſculum hoc adſcribendum. Nec prætermittendæ hic Rigaltii obſervationes apud eumdem Fabritium *in notis pag.* 138. ubi ait Fabritius. Videtur Rigaltio Frontinum duos libros *de re agraria* edidiſſe, quorum altero menſorem inſtituit, altero diſputaverat de arte menſoria. Deinde artis ipſius tripartitionem explicaſſe ſex libris aſſignationes ſcilicet, & partitiones agrorum, ac terminorum, poſtea verò controverſias. Denique ſcripſiſſe libros *de Regionibus, deq; conditionibus agrorum Italiæ*, ex quibus ad nos pervenerunt fragmenta, quæ *de Coloniis* inſcribuntur, quæ edita primùm ab Opſopęo ex Bibliotheca Puteani, deinde auctiora à P. Scriverio, & Rob. Kenchenio, denique à Rigaltio, & Goeſio, cum non contemnenda ex Bibliotheca Palatina acceſſione. Pluſcula Frontini fragmenta in Arcerii, Naceſiique codicibus ſuperfuiſſe viri docti teſtantur, quorum editio-

Digitized by Google

tionem promiſit idem Vir Cl. Petrus Scriverius. Hæc Fabritius. Prodiere ſimul Frontini opuſcula de Aquæductibus, de iiſdem leges Imperiales; ejuſdem de Re Agraria cum Aggeni Commentariis, de limitibus cum legis Maniliæ aliquot capitibus, & de Coloniis à Petro Scriverio recognita, Antuerpiæ apud Raphelengium 1607. in 4. ex Philippo Labbæo *in Biblioth. nummaria pag. mihi* 542. cui adiungenda ex eodem editio Petri Gallandi, & Hadriani Turnebi, Pariſiis 1554 in 4. & alia Auctorum Finium Regundorum ex editione Rigaltii, cum ejuſdem notis, & Gloſsis Agrimenſoriis, Pariſiis apud Joannem Libert 1614. in 4.

Scripſit etiam librum

De Scientia militari, ex Vegetio *lib. 2. cap. 3.* & ex eodem Frontino *in prologo Strategem.* quod opus diverſum fuiſſe à quarto ſtrategematum libro, rectè contra Stewechii ſuſpitionem *in Vegetium loc. cit.* probat Voſſius *de histdatis lib. 3. par. 4. cap. 1. pag. 669.* at liber hic temporis injuriâ periit teſte Fabritio *cit. pag.* 112. Conſule Naudæum *Bibliographiæ militaris pag.* 44.

Tractica, quæ erant in uſu tempore Homeri. Hoc opus Gallicum factum eſt anno 1636. ex Franciſco Claudio de Chales *in curſu mathem. tom. 1. in tract. proemiali pag.* 38.

SIBYLLA Sicula. Sibyllæ, Mulieres fatidicæ, olim inter varias Orbis gentes inclaruere: at de earumdem numero, tempore, & oraculis multi multa eruditè ſcripſere; at diverſa, ac pugnantia. Hos inter Honuphrius Panvinus *in lib. de Sibyllis, & carminibus Sibyllinis, cum Comm. de ludis Romanorum Secularibus*, Eraſmus Schimidius *in Triga orationum Sibyllinarum*, Thomas Reineſius *in diſſertatione de oraculis Sibyllinis critica*, Dan. Claſenius *in libris III. de oraculis Gentilium*, Georgius Greenius *in Triga diſputationum de Sibyllis*, *Tob.* Wagnerus *in inquiſitione in Sibyllarum de Chriſto oracula*, Gothofr. Vogtius *in diſp. Guſtrovienſi de Oraculis Sibyllinis*, Jo: Reiſkius *in exerc. de Vaticiniis Sibyllinis, ad Is. Voſſii de iiſdem librum*, Iſacius Voſsius *in lib. de Sibyllinis, aliiſq; quæ Chriſti natalem præceſſere oraculis*; Jo: Marckius *in diſp. XII. de Sibyllis*, Servatius Galæus *in diſſert. de Sibyllis*, Richardus Simon *in caſtigationibus*, Petrus Petitus *in lib. III. de Sibylla*, aliique quos Jo: Mollerus *in lib. de Scrip. Homonymis cap. 2. n. 20. à pag.* 271. digeſſit. Conſule etiam Guilielmum Cave *in Scrip. Eccl. hiſt. literaria par. 1. pag. 15. & par. 2. pag.* 17. & L. Ellies Dupin *in Bibliotheca Auctorum Eccleſiaſtic. to. 1. p. 19. & ſeq.* Sibyllarum unam Siciliam incoluiſſe, ac Lilybœi deceſsiſſe certo certius: ejuſque ſepulchrum ibi diu perduravit. Etſi Samuel Bochartus *in Geograph. ſacra par. 2. lib. 1. cap. 27. pag.* 510. fictitium vocet hoc ſepulchrum; attamen meritò à Joanne Andrea Maſſa *in ſua Sicilia par. 1. pag.* 220. reiicitur; multi enim tum veteres, tum recentiores Scriptores, hujus Sepulchri meminere. De Cumana Sibylla Solinus *Polysth. cap. 9.* ait: *hujus ſepulchrum in Sicilia adhuc manet*, & cap. 11. *Lilybitano Lilibœum oppidum decus eſt, Sibyllæ ſepulchro.* S. Iſidorus *lib. 8. orig. cap.* 8. de eadem: *cujus Sepulchrum in Sicilia adhuc manet.* Honuphrius Panvinus *de Sibyllis* ait: *cujus Sepulchrum in Sicilia diu manſit.* De hujuſce Cumanæ Sibyllæ incolatu apud Lilybœum, ejuſque ſepulchro meminere etiam Tho: Fazellus *de reb. Siculis dec. 1. lib. 6. cap. 5. pag. 151. & lib. 7. cap. 1. pag.* 152. Cluverius. *Sicil. Antiq. lib. 2. cap. 1. pag.* 234. Leander Albertus in Inſulis *p.* 52. Vincentius M. Cimarellus *in Reſolut. Philoſophicis cap. 7. p.* 61. & Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. p.* 556. Hanc Cumanam Sibyllam Lilybœtanam, utpote Lilybœi defunctam, vocat Hironymus Raguſa tum *in elogiis Siculor. pag.* 257. tum *in Siciliæ Bib. vet. pag.* 246. Ex auctoribus allatis nullus Sibyllam hanc Siculam fuiſſe tradit: Jacobus Middendorpius *in Academiis Orbis Chriſt. lib. 1. pag.* 235. ſolum Siculam vocat, qui de Sicilia loquens, ait: *ejus quoque Sibyllæ cujus libros propter divinam Sapientiam tantoperè venerabantur Romani Pontifices, & arduis in rebus ſemper conſulebant, ſepulchrum, in Sicilia permanere affirmant, ut omninò veriſimile ſit, quod hac ſapientiâ totam Siciliam repleverit viva, quâ ſic Romanis profuit mortua.* Adhuc in Lilybœi promōtorio Templum extat Divo Joanni Baptiſtæ ſacrum, ſub cujus abſide ſubterraneum obſervatur antrum, ex quo Sibyllam oracula protuliſſe tradunt; ibique puteum, & ſepulchrum ejuſdem extitiſſe. Antrum hoc apud veteres in honore fuit; puteus etiam vaticinandi ſuperſtitione celebris, teſte Cajetano *in Iſag. cap. 5.* & Jo: Andrea Maſſa *de Sicilia par. 1. pag. 162. & pag.* 219. qui ſpecum, puteumque deſcribunt. Hi autem rectè tradunt, haud veriſimile videri, ſepulchrum hoc apud Lilybœum, Cumanæ Sibyllæ excitatum; graviſsimi enim Scriptores Cumis Sepulchrum Cumanæ Sibyllæ vidiſſe teſtantur, inter quos Pauſanias *in Phocicis*, & S. Juſtinus *in admonit. ad Græcos.* Nonnulli Sibyllam Erithream Siculam fuiſſe putant, teſte Suida *tom. 2. pag.* 735. *Sibylla*, ait, *Apollinis, & Lamiæ filia ſecundùm verò quoſdam, Ariſtocratis, & Hydoles, ut alii Crinagoræ, ut Hermippus, Theodori, Herythręa, quod nata ſit in Herythrarum loco, qui vocabatur Botti. Nunc verò locus ille urbe condita munitus vocatur Erythræ: quidam verò tradunt ipſam fuiſſe Siculam.* Lil. Greg. Gyraldus *de Poet. hiſt. dial. 2. pag.* 82. tradit de Erythręa: *alij Sibyllam hanc Siculam, & in Sicilia ejus ſepulchrum fuiſſe prodidit Solinus.* Ita etiam Vives *in l. 18. S. Aug. de Civ. Dei* Sabellicus *lib. 3. hiſt. Ennead.* 2. Genebrardus *in chron. an. mundi* 2930. Honuphrius Panvinus: *de Sibyllis nonnulli*, ait, *eam Erythræam fuiſſe tradunt, quidam Siculam.* Raymundus Breganius *de Theologia Gentium cap.* 16. ex Siſto Senenſi *in Bibl. Sancta lib.* 2. quamdam Sibyllam Siculam inter alias extitiſſe ſcribit. Joannes Vigintimillius in Poetarum indice,

quem

Digitized by Google

quem libro de Siculis Poetis præfixit, Siculam Sibyllam exibuit: immò Octavius Cajetanus *in Idea operis SS. Siculorum p. 6.* antrum, & Sepulchrum apud Lilybœum, non Cumanæ, ſed Siculæ Sibyllæ fuiſſe putat. *Specus*, ait, *& celebre Sepulchrum juxtà Lilybœum, haud quaquam Cumanæ, ſed Sibyllæ Siculæ fuiſſe*: quod *in Iſagog. ad hiſt. ſacram Siculam cap.5. n.5.pag.40.* multis aſtruere nititur. Huic ſententiæ Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 557. & Dominicus Stanislaus Albertus *in hiſt. Sicula Soc. Jeſu par. 1. lib.1. cap.5. pag.* 40. adhærent. Quæ autem hæc Sicula Sibylla ſcripſerit, quis divinare audebit? Sibyllarum enim oracula à veteribus confuſa ſunt, teſte Lactantio *divin. inſtit. lib. 1. cap. 6. Sunt*, ait, *ſingularum ſinguli libri, qui quia Sibyllæ nomine inſcribuntur, unius eſſe creduntur: ſuntq; confuſi, nec diſcerni, ac ſuum cuique aſſignari poteſt, niſi Erythrææ, quæ & nomen ſuum verum carmini inſeruit.* Nec deſunt multi, qui Sibyllarum vaticinia periiſſe putent, & quæ nunc circumferuntur à Judæis, vel Hæreticis, vel aliis conficta velint. Hæc delibaſſe ſatis: ſolùm addam, ut teſtatur Tacitus *lib.6.annal.* & Alexander ab Alexandro *dier.Genial. lib.3. cap.16.pag. mihi* 270. quód, incenſo Capitolo, ubi Sibyllina aſſervabantur Oracula, Auguſtus, dato Sacerdotibus negotio, per omnem Samum, Ilium, Erythras, Aphricam, *Siciliam*, & Italiam, omnia Sibyllæ carmina perquiſivit. Nempè *iis locis*, ait Cajetanus *cit.pag. 41. in quibus Sybillæ vaticinatæ fuiſſent*. Quæ verò nunc extant *Sibyllarum Oracula*, ſive vera, ſive conficta, pluriès prodiere, in libros VIII. digeſta. Ea primùm edidit Græcè Xyſtus Betuleus Auguſtanus ex patriæ Reipublicæ Bibliotheca cum annotationibus, Baſileæ apud Ioannem Oporinum 1545. exinde Sebaſtianus Caſtalius in latinum heroico carmine vertit, ediditque etiam Baſileæ apud eumdem 1546. Michael Neander, Ibidem 1564. Græco-latinè cum ſcholiis. Ioannes Opſopœus Græco-latinè evulgavit, notiſque illuſtravit. Pariſiis 1599. & 1607. in 8. Servantius Gallæus, Amſtelædami 1689. cum aliorum notis, & proprio Commentario.

SICULUS FLACCUS. v. Flaccus Siculus *tom. 1. pag.197.*

SICULUS, Poeta anthonomaſticè hoc ſolo nomine Siculi deſignatus. Nonnulli putant ſub Siculi nomine Ciullum Poetam Siculum Alcamenſem latitare, ut Clariſs. Joannes Marius de Creſcimbenis tradit *in Comm. ad hiſt. Poeſis Vulgaris vol.4. lib.2. pag.67.* at Siculus hic Poeta recentiori ſęculo vixit, quàm Ciullus; nam Paulus Jovius *in epiſt. ad Hier. Scanapecum*, inter epiſtolas à Ludovico Dominici collectas, ac editas Venetiis 1560. *pag.8.* narrat, Petrum Gravinam Siculum, Siculi conterranei, carmina, ſummâ eloquentiæ vi celebraſſe. Hoc Siculi nomine non Ciullum, ſed Ferdinandum Balamium, Siculum Poetam, celari putavit Leo Allatius *in epiſt. ad lectorem Poetar. antiq. pag.37*, At hanc opinionem reiieci; ubi de Ciullo, & Balamio *tom. 1. pag.* 140. *&* 194. opinor enim Siculi nomine intelligi Joannem Naſonem Corleonenſem, Poetam clariſsimum, Petri Gravinæ coævum; nam hic ob literarum præſtantiam, ac poeticę gloriam, Siculi cognomen adeptus, ita paſsim vocabatur: quod apertè teſtatur Lucius Marinæus Siculus *in epiſt. lib.5.* in ea ad Cataldum Pariſium ſcripta, ait enim: *Obiit & Joannes Naſo, cui Siculus fuit cognomen.* & Alphonſus Seguritanus *in epiſt. de laudibus Lucii Marinæi inter ipſius Marinęi Epiſtolas lib.6.* de Marinęo ait: *Poſt annum inde Panormum ad Joannem Naſonem, Cognomento Siculum tranſit.* De Joanne Naſone, cognomento Siculo, vide, quæ ſcripſi *tom.1.pag.*355.

SIGYSMUNDUS CAPPELLUS Netinus, feudi Bonfalluræ Dominus, generis nobilitate, ac literarum gloriâ effulſit. Ingenii vires amœnioribus literis, & præſertim poeticæ facultati devovit. Vitam philoſophorum more, ab omni forenſium clamore ſejunctam, traduxit: etſi pluriès à proceribus nonnullis accerſitus, maluit cum Muſis latitare, quàm in magnificentiſsimis Principum aulis clarior apparere. Floruit ſub Ferdinando, & Carolo Sicilię Regibus, nempè circa annum 1525. De eo Vincentius Littara *de Reb. Netinis pag.* 149. qui ſcripſiſſe teſtatur:

Carmina, tanta poeticæ artis, & eloquentiæ venuſtate compoſita, ut antiquioribus Poetis in elegiaco metro non cederent.

SIGYSMUNDUS DE INDIA Panormitanus, muſices peritiſsimus. Vixit circa annum 1610. Hujuſce vidi Italicè

Libro Primo, e Secondo de' Madrigali à 5. voci Venetiis apud Angelum Gordanum, & Fratres 1611. in 4.

SIGISMUNDUS ROSSIUS Narenſis, Societatis Jeſu, natus 21. Novembris 1628. Societatem amplexus eſt 17. Octobris 1643. in qua ſolemnia quatuor edidit vota 21. Novembris 1661. Non minus genere, quàm ingenio, morumque candore ſemper inclaruit. Diſciplinis omnibus inſtructus, non ſine laude Philoſophiam docuit ſumma cum laude Syracuſis; ibique etiam Scholaſticam Theologiam, & Moralem, ut etiam Monte-regali profeſſus eſt. Collegium Saccenſe, & Tyrocinium Panormitanum rexit. Præfuit etiam Domui Profeſſorum Panormitanæ, & Vice-Provincialem Siciliæ egit. A Provincia Sicula Romam miſſus eſt Procurator. Deceſsit Panormi 20. Novembris 1705. In publicā lucem prodiit Italicè ſuppreſſo auctoris nomine:

Saggio di Panegirici, e Queſtioni Theologiche, furto innocente del Canonico D. Pietro Antonio Caſaccio. Venetiis apud Antonium Tivanum 1680. in 4.

SILENUS CALACTINUS. Athenęus *lib.* 12. *cap.11.pag.* 542. Calatianum vocat: ex Sicula Urbe Calacta progenitum putandum; ideoq;

Digitized by Google

inter Siculos recenſetur ab Octavio Cajetano *in animad. ad to.2. Ss. Sicul. pag. 43. n. 21.* Petro Carrera *de Ætna lib.1.cap. 1. pag. 4. & in memor. hiſt.Catanæ vol.1. lib.3. cap. 7. pag. 277. & in Dialogo inſcripto*: il Bonanni *pag.53.* Joanne Vigintimillio *in Poetis Siculis cap. 28. pag. 267.* Michaele de Judice *in obſer. ad appar. Siculor.annal. Auguſt.Invegii pag.92.*& Hier. Raguſa *in Siciliæ Bibl.veter.pag. 247.* Fuit Silenus hiſtoricus; at quo vixerit ævo non ſatis cõſtat: ideoque inter Hiſtoricos incertæ ætatis à Gerardo Joanne Voſſio *de hiſtoricis Græcis lib. 3. pag. 413.* relatus eſt. Scripſit ex Dionyſio Halicarnaſſęo *lib. 1. antiq.* Livio *lib. 26.* & Voſſio *cit.*

Res Romanas.

Conſignavit etiam opus:

De Rebus Siculis; cujus tertium librum citat Athenæus *lib.12.cap. 11.pag.542.* idem opus, ex Voſſio, quod à Laertio *in vita Anaxagoræ* adducitur: *Silenus in primo* (non in tertio, ut ait Voſſius) *hiſtoriarum.*

De Ætna. Forſan idem opus, ac illud de Rebus Siculis. De Ætna ſecundum librum citat Stephanus *de urbibus pag.520.*& ex eo Carrera loc. cit. & Andreas Maſſa *de Ætna. cap. 1. p.2.*

De Aphrodiſiade Inſula, ex Plinio *lib. 4. cap. 22.* & Voſſio: ſi lucubratio eſt à ſupradictis diſtincta.

Dubitat verò Voſſius ſitne noſter Silenus ille, qui ſcripſit

Gloſſas, quas citat Athenęus *lib.11.& lib.14.* & Scholiaſtes Apollonii *in lib.1.* ac etiam qui contexuit,

Hiſtorias fabuloſas, ex Tzetze in *Lycophronem pag.111.*

A Strabone *lib. 3.* Silenus hiſtoricus vocatur, eodem Voſſio laudato.

SILVESTER MAUROLICUS Meſſanenſis Sacerdos, celeberrimi Franciſci Maurolici ex fratre nepos: huius præſtantiſsimi viri virtutes, ac doctrinam, hæreditario veluti jure, accepit: in ſacris etenim literis, hiſtoriis, & mathematicis diſciplinis eruditiſsimus fuit. In ipſo ætatis flore in Hiſpaniam delatus, cùm Philippus Hiſpaniarum Rex anno 1583. refertiſſimam Bibliothecam in famigeratiſsimo S. Laurentii Cœnobio Eſcurialenſi inſtrueret, Silveſtrum adhibuit, ut ſelectiores Codices Græcos, latinos, Caldaicos, Arabicos, ac manuſcriptos ex tota penè Europa colligeret, ut ipſemet Silveſter *in Mari Oceano*, ait, *pag. 203.* Hinc inter Regios Capellanos cooptatus eſt, & anno 1586. Abbas S.Mariæ de Gala electus cum diſpenſatione Siſti V.Pontif.nõ dum enim Sacerdotali dignitate eminebat. Anno 1588. inſigniorem benevolentiam expertus, ex regiis literis 10. Auguſti 1588. ejuſdem Regis Capellanus, & familiaris declaratur. Anno tandem 1592. ad Abbatiam S. Mariæ Roccamatoris Ordinis Ciſtercienſis in Sicilia evectus eſt: cujus Cœnobium anno 1602. exornavit, ut ex inſcriptione in Capituli porta ibi præfixa patet, eâque exhibet Placidus Samperius *in Iconolog. M. V. lib.2. cap.27. pag. 297.* Anno 1613. adhuc ſuperſtes florebat. Hujus laudes lege apud Rocchum Pirrum *in Sic.Sacra lib.4.de Abbatiis p. 120.* Hippolytum Marraccium *in Biblioth.Mariana p.2. p.364.* Petrum Ant. Tornamiram *de ſcrip. Marianis Ord. S. Benedicti p. 139.* Placidum Samperium *cit. lib.1. cap.5. p.37.* Hofmannum *in lexic. to. 2. p. 404.* Placidum Reinam *in notit.hiſtor. Meſſanæ par. 2. p. 534.* Philippũ Labbęm *in Biblioth.Bibl.p.191.*& Joannem Baptiſtam Ricciolium *in Chronol.Refor.to.4. ind. 2. p.281.* Edidit Italicè

Hiſtoria Sagra intitolata Mare Oceano di tutte le Religioni del Mondo. Meſſanæ apud Petrum Bream 1613. in fol. Cave Antonii Teiſſerii lapſum, qui *in Catalogo librorum p.291.* duos ediditſe libros, ait, nempè: Mare Oceanum, & Hiſtoriam Sacram omnium Religionum, quòd falſum, unicũ enim eſt opus. Scripſit etiam hæc alia ex Marraccio, Tornamira, Samperio, & eodem Maurolico *in Mari Oceano pag. 151.*

Topographiam Sanctorum Chriſti Militum.

De Præcipuis Baſilicis Sereniſſimæ Reginæ Cælorum dicatis, & Eccleſiis eidem Divino oraculo, & miraculosè erectis librum.

De Viris illuſtribus Ordinis Ciſtercienſium lib. I.

De Viris illuſtribus Siculis lib. I.

De Sanctis Claris, & Martyrio coronatis in Regno Siciliæ lib.I.

Catalogum Scriptorum Eccleſiaſticorum.

Lucidarium continens XL. Quæſtiones in materia Aſtrologiæ, & Philoſophiæ.

SILVESTER RISICA Meſſanenſis, Politiores coluit literas. Muſis carus in Officinæ Academia Meſſanenſi floruit circa annum 1660. Scripſit

La Stella Poemetto. Prodiit ſeorſim, & in libro: *Poeſie Volgari degli Accademici della Fucina parte 4.* Neapoli apud Sebaſtianum Alecçem 1660. in 12.

SILVESTER SIGONIVS Leontinenſis, vir doctus, & Græcis, Latiniſque literis inſtructiſsimus. Poeta non vulgaris, multa cum laude latiis numeris condidit. Floruit circa annum 1553. Hujus meminit Chriſtophorus Scobar in opuſculis editis Venetiis 1522. qui Silveſtro opuſculum nuncupavit, ac direxit anno 1519. *De Dictionibus, quid quis, &c.* ibique *pag. 18. Eruditum virum* vocat, *Sermonis Græci, & Latini ſtrenuum profeſſorem.* Sigonii extat

Martyrium Ss. Trium Fratrum Alphii, Philadelphi, & Cirini. Panormi apud Antonium Maidã 1522. in 4.& apud Octavium Cajetanum *in tom.1. Ss.Siculorum à pag. 65. & ſeq.* qui in *animadverſionibus pag. 51.* ait: hujus Martyrii hiſtoriam anno 1517. inventam Leontini in arca Reliquiarum Sanctorum Græcè ſcriptam, & à Silveſtro latinitate donatam. Immo Petrus Carrera *in hiſt. Catanæ vol.1. lib.2.cap.5. p.212.* & Carolus Ant. Converſanus *in Æterea Leonti-*

no-

Digitized by Google

norum Gloriæ pag. 75. putant hanc martyrii hiſtoriam Græcè ſcriptam eamdem eſſe, quam S. Marcus Monachus Leontinus, teſtis oculatus, ſcriptis mandavit, ut ſuo loco de D. Marco tradidi. Scripſit etiam Sigonius:

De Immortalitate Gloriæ ad Illuſtr. Joannem Vegam Siciliæ Proregem Carmen. Romæ per Valerium, & Aloyſium fratres 1553. in 4.

De Præſtantia Monarchiæ, Carmen. 1553. in 4. ſine loci, & typographi nomine.

De Concordia ſervanda inter Sum. Pontificem, & Imperatorem Carmine latino. Romæ 1550. in 4.

SILVIUS BOCCONUS Panormitanus, Savonâ apud Ligures oriundus, Alphonſi Bocconi de quo *tom. 1. pag.* 21. frater. Genere clarus lucis uſuram accepit 24. Aprilis 1633. Pauli nomine inſignitus, à teneris adhuc annis literarum ſtudiis operam dedit. Philoſophica inſtructus doctrinâ, ac eruditione ſatis ſuperque refertus, omnes ingenii vires perſcrutandis naturæ arcanis adhibuit. Lapidum, foſſilium, herbarum præſertim, ſtudioſiſsimus, harum proprietatem, diverſitatem, vireſque omnes ſedulò perquiſivit; eoque labore magnam nominis ſui opinionem apud doctiſsimos Medicos, Pharmacopolas, ac primæ notæ Philoſophos, tum in Sicilia, tum in remotiſsimis etiam regionibus excitavit: ideoque inter præcipuos Botanicos, ac naturalis Philoſophiæ peritiſsimos ſemper effulſit. Amœniores etiam literas coluit, ac omnigenæ eruditionis ornamenta non neglexit. Relictis ſæculi curis, Ciſtercienſium Ordinem, ætate jam maturus, amplexus eſt; in quo relicto Pauli nomine, illud Silvii accepit, non minus regulari inſtituto, quàm ſtudiis ſuis conſonum. Eadem ſtudia ardentiori quadam animi contentione proſequutus; ut à doctiorum conſuetudine præſtantiorem ſibi doctrinam compararet, nedum Siciliam; verùm etiam Melitam, Italiam, Belgium, Britanniam, Ollandiam, Galliam, Germaniam, Poloniam, aliaſque Provincias, & regna imperterrito labore emenſus, ex diuturna hac peregrinatione in rerum naturalium cognitione mirabilitèr profecit: inſignium verò literatorum benevolentiam, ac venerationem, ſcientiarum, & eruditionis excellentiâ ſibi conciliavit: & ubique egregia doctrinæ ſuæ veſtigia reliquit. Apud Principes, ac Dynaſtas nonnullos, literarum Patronos, dum Orbem literatum peragraret, ſtetit aliquando; tum ut præſtantiores viros audiret, tum etiam ut lucubrationes ſuas prælo paratas expoliret, quas ſummo ſtudio, ac diligentiâ ſcripſerat. Famigeratiſsimę Academię Naturæ Curioſorum in Germania fuit adſcriptus, ex honorificentiſsimo diplomate dato Kal. Auguſti 1696. apud eſdem Bocconum *in Muſęo Phyſicæ pag.* 205. & ab ejuſdem Academiæ Principe non ſemel recentioris Plinii noſtri ævi nomine vocatus eſt. A Leopoldo Imp. benigniſsimè exceptus eſt, qui non nulla erga Silvium edidit æſtimationis argumenta. Ferdinandi II. Magni Etruriæ Ducis, Botanicum egit. In Patavino Lyceo publicè Simplicium lector, & doctor conſtitutus enituit ſumma cum laude. Demum in Patriam reverſus, ab omnibus veneratus, in Cœnobium S. Mariæ Altifontis in oppido Parci, propè Panormũ, ſeceſsit, ibique ędes elegãti formâ ſibi extruxit. Dum verò alia moliebatur ingenii monumẽta, ſenio cõfectus eo in oppido obiit 22. Decẽbris 1704. Ipſius cũ laude meminere Nicolaus Gervaſius *in Succedaneis pag.* 35. & 105. Franciſcus Cupanus *in epiſt. ad lectorem Horti Catholici, & in epiſtola ad lect. ſupplementi ejuſdem*, Joannes Hallervordius *in Biblioth. curioſa pag.* 305. Auguſtinus Oldoinus *in Athenęo liguſtico pag.* 445. Franciſcus Fulvius Frugonus in libro: *Cane di Diogene latr.* 5. *racc.* 10. *pag.* 403. *& ſeq.* Joſephus Pitton Tournefort *in inſtitionibus rei herbariæ tom.* 1. *in Iſagoge pag.* 65. Nicolaus Lanzonus *in Sylloge epiſtolar. Phyſico-medicar. epiſt.* 17. *ad celeberrimum virum D. Sylvium Boccone Sacri Ord. Ciſtercienſis, Acad. Nat. Curioſ. Germaniæ digniſſimum Collegam*, Joannes Antonius Vanderlinden *de ſcripis medicis pag.* 867. Auguſtinus Dentices *in paraph. evang. in fine*, Antonius Bulifò *in epiſt. memor. tom.* 3. *pag.* 196. Auctores Clariſs. *diarij liter. Ital. t.* 8. *p.* 32. & 35. Edidit, aliqua ſub Pauli, alia ſub Silvii nomine, nempè:

Icones, & Deſcriptiones rariorum Plantarum Siciliæ, Melitæ Galliæ, & Italiæ; quarum unaquæque proprio charactere ſignata ab aliis ejuſdem claſsis facilè diſtinguitur. Cum præfatione Roberti Moſſiockii. Lugduni apud Robertum Scott. 1674. in 4. & Oxonis è Theatro Scheldoniano 1674. in 4. cum figuris.

Italicè

Della Pietra Belzuar minerale Siciliana Lettera familiare. Monteleoni apud Dominicum Ferrum 1669. in 4.

Novitiato alla Segretaria del Sig. D. Paolo Boccone Gentiluomo di Palermo, lettura grata non meno a' Principi, che a' loro Segretarj, per moſtrare con facilità, e brevità l' arte d' un accorto Secretario. Genuæ apud Hæredes Calenzani in 12. ſine anno.

Oſſervazioni Naturali, ove ſi contengono materie Medico-Fiſiche, e di Botanica, Produzioni Naturali, Foſſofori diverſi, Fuochi ſotterranei d' Italia, e altre corioſità, diſpoſte in trattati familiari. Bononiæ apud Monoleſſos 1684. in 12. De hoc opere Acta Eruditorum Lipſiæ menſis Octobris an. 1686. *pag.* 478.

Muſeo di Piante Rare della Sicilia, Malta, Corſica, Italia, Piemonte, e Germania con figure 133. *in rame.* Venetiis apud Joannem Bap. Zuccarum 1697. in 4. Laudatur in Actis citatis *tom.* 3. *ſupplim. ſect.* 5. *pag.* 199.

Muſeo di Fiſica, e di Eſperienza, variato, e decorato di Oſſervazioni Naturali, Note Medicinali, e Raggionamenti ſecondo i principj de' Moderni; con una diſſertatione dell' Origine, e della prima impreſ-

Digitized by Google

impreſsione delle Produzioni Marine. Ibidem apud eundem 1697. in 4. Celebratur in Actis laudatis Januarii 1692. *pag.* 46. *& in tom.* 3. *ſupplem. ſect.* 5. *pag.* 193.

Epiſtola Botanica. In libro inſcripto : *Bizarrie Botaniche di alcuni Sempliciſti di Sicilia publicate, e dichiarate da Nicolò Gervaſi.* Neapoli apud Novellum de Bonis 1673. in 4.

Gallicè

Recherches, & Obſervations Naturelles touchant le Corail, Pierre Eſtoilée, Embraſement du Mõt Etna. Pariſiis apud Baloin ad Palatiũ 1672. in 12. iterum auctiores Aſtelędami apud Joannem Janſſon, & Waeſberg. 1674. in 8. In hoc libro, ex Diario literatorum Romæ anni 1672. epiſtolas obſervationum naturalium refertas, ad celebratiores viros edidit, in quarum una de Incendio Ætneo anni 1669. cui doctus quidam Gallus honorificè reſpondit, edito libro inſcripto: *Reſponce de M. L. Abbè Bourdelot a la lettre de M. Bocconi ſur l' Embraſement du Mont Etna.* Pariſiis 1672. in 12. Ex Oldoino citato ſecundam hujuſce operis partem eodem idiomate evulgandam habebat.

Germanicè etiam edidit:

Muſæum Experimentale-Phyſicum, complectens obſervationes Eruditis, & Curioſis in Germania viris dicatas. Francofurti apud Michaelem Rohrlachs 1697. in 12.

Nonnulla ex ſupra relatis lucubrationibus compendiariâ relatione celebrant Acta Eruditorum Angliæ.

Prælo paraverat etiam ex Oldoino citato Italicè

Iſtoria Naturale dell' Iſola di Corſica

SILVIUS TORNAMIRA nobilis Alcamenſis, Societatis Jeſu, parentibus Ioanne Vincentio Tornamira, Jaconiæ Barone, & Portia Sarzana, in lucem editus eſt 18. Novembris 1615. Adoleſcens Societatis inſtitutum amplexus 5. Maii 1634. ab initia Societate nedum literarum, verùm etiam virtutum ſtudiis incubuit. Humilitate, ſuique contemptu mirum in modum effulſit; omnes enim honorum ſpecies ſtudioſè declinavit: generis ſplendorem vilioribus miniſteriis, ac veſtium neglectu obtegere curavit. Interrogantibus de familiæ ſuæ nobilitate reſpondit; ſe ſutoris filium eſſe in publica Alcamenſi platea degentis: quod ad nutricis ſuæ ſponſum referebat. Ægyptiam gentem, vulgo *Zingari*, ſibi familarem habuit, ipſius enim artis filium ſeſe vocabat, ob nimium ferramentorum uſum; paupertatis etenim, ac humilitatis amantiſsimus, tum domeſtica, tum etiam urbana elaborabat: eâ tamen dexteritate hæc omnia diſſeminabat, ut fidem ejus dictis adhibere audientes non dubitaverint. Quos virtutis ſuæ laudatores depræhendebat, acerrimos ſui hoſtes putabat: ſpernentibus verò tanquam benemerentiſsimis gratiſsimus erat. Cùm à quodam familiari accepiſſet fore ut Joannes Paulus Oliva Societatis Præpoſitus Generalis, de Silvii meritis pleniſsimè edoctus, ad digniorẽ provinciã ipsũ trasferret, in lacrymas abiit: aitque, Generalem, Deum cogere velle, ut majora prioribus miracula patraret; ac ſi ipſum dignoſceret, ſtatim à Societate dimitteret. Per annos multos nunquam exuit indumenta, niſi verberandi, ac duriſsimè corporis dilaniandi cauſâ. In flagellis, jejuniis (in quibus panem, ac aquam tantùm adhibebat) aliiſque carnis macerationibus, frequens, & multus erat. Cibus ipſi tenuis, veſtibus opertus ſuper nudos aſſeres ſomnum carpebat. Urgente aliquando ægritudine, & obedientiâ, ut infirmo corpori ſtratum ſupponeret, illud paulò poſt detraxere ſodales ſui, ejuſdem enim aſperitate, & duritie moleſtia augebatur. Per annos 25. humaniores literas admirabili animi conſtantiâ docuit: in his verò tradendis ſingularem charitatem, ac animarum zelum detexit; exhortationum enim frequentiâ omnes ad chriſtianam pietatem excitabat. A' domeſticis operibus liber, ſemper orabat; & in ipſis operum omnium exercitationibus mentem ad cœleſtia elatam ſervabat. Ægrotantibus inſerviebat miris charitatis officiis, ut eorum animabus prodeſſet. SS. Euchariſtiæ cultui addictiſsimus, eamdem die, noctuque magno pietatis ſenſu venerabatur. Deiparam Virginem ſtudioſiſſimè percolebat, variiſque obſequiis amoris ſui flammas fovebat; præcipuè ſingulis ſabatis. Triennio Alcamenſe Collegium ſummâ prudentiâ rexit. Demum cum ulcus enatum ejus pectus ſæviſsimis doloribus dilaniaſſet; editis in extremo morbo pietatis, humilitatis, aliarumq; virtutũ exemplis, ac Jeſu, Mariæque nominibus ſanctè prolatis, ſpiritum Deo reddidit Alcami 27. Januarii 1681. Ad defuncti viri cadaver ingens hominum concurſus advolavit, ac certatim omnes Silvii aliquid expoſcebant, ut tanquam reliquias ſervarent. Adhibitis ejuſdem veſtium fragmentis nonnulla admiranda patrata narrant. Ipſius vitam lege in ejus opere poſthumo infra recenſendo, ipſumque laudant Antonius Fortis *in epigram. pag.* 27. & Hieronymus Raguſa *in hiſt. Paſſionis cap.* 7. *n.* 80. *pag.* 241. Edidit Italicè

La Compagnia di Giesù da Dio illuſtrata con nuovi, e ſingolari Prodigj operati co' ſuoi Figlinoli nel Diviniſsimo Sacramento dell' Euchariſtia. Panormi apud Carolum Adamum 1676. in 12.

La Cõpagnia di Giesù da Dio illuſtrata con ſingolari favori per la divotione della Ss. Vergine. Cento Vocationi inſigni fatte dalla Vergine Ss. a gli Huomini della Compagnia di Giesù. Ibidem apud Barberam, & Rummulum 1679. in 12.

La Compagnia di Giesù da Dio illuſtrata con ſingolari gratie concedute a' ſuoi Figlinoli per la divotione alla Paſſione del Redentore. Ibidem apud Petrum de Iſola 1680. in 12.

La Compagnia di Giesù da Dio illuſtrata con favori ſtraordinarii per la divotione a' Ss. Angeli

del

del Paradiſo ; *Opera Poſtuma*. Ibidem apud eundem 1682. in 12.

Alia etiam Italicè prælo paraverat, quæ in Alcamenſi Collegio m. ſs. aſſervantur, nempè:

Gli Annali della Compagnia di Gieſù libri Tre.

Miracoli accaduti nella Primitiva Chieſa, e nelle più antiche Religioni, rinovati nella Compagnia di Gieſù.

Ghirlanda di fiori, che contiene mille eſempj raccolti da' Campi floriali della Compagnia di Gieſù.

Trionfo della Fede Cattolica nella Converſione, e Batteſimo di 125. *tra Imperadori, e Rè, Imperadrici, e Reine, co' figliuoli per mezo della Compagnia di Gieſù.*

Origine della Provincia di Sicilia della Compagnia di Gieſù, e de' ſuoi Provinciali, e Viſitatori anno per anno: e degli Huomini Illuſtri della Sicilia: come pure degli eſiti sfortunati di coloro, che ſono ſtati licentiati dalla Compagnia in Sicilia.

Diario d'Elogj degli Huomini Illuſtri della Compagnia di Gieſù.

Diario delle coſe memorabili accadute alla Compagnia di Gieſù diviſo in Tre Parti.

SIMON ALGARIA Nobilis Panormitanus, vir amœnioribus literis ab adoleſcentia dicatus, quas inter domeſticas curas impēsè coluit. Siculo, & Etruſco carmine poeticas ingenii dotes cum laude manifeſtavit. Inter Academicos Reaccenſos Panormi claruit anno 1650. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom.2.par.2.pag.* 238. Scripſit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *tom.2. par.* 2. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & ibidem apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

SIMON FIMIA Caſtroveteranēſis, ex privilegio Panormitanus, Sacræ Theologiæ, & Utriuſque Juris Doctor, & Abbas S. Luciæ in Civitate Neti. Doctrinâ ornatiſsimus in rebus agendis permaximam dexteritatem detexit: ideoque primùm in Archiepiſcopali foro Panormi Fiſci Patronum egit; mox Vicarius ad pias cauſas conſtitutus à Petro Martinez Rubio Archiepiſcopo Panormitano anno 1663. exinde poſt mortem Ægidii Martinez Rubio ejuſdem Archiepiſcopi Frater, & Vicarius Generalis, ad eamdem Vicarii Generalis dignitatē aſſumptus eſt. A Philippo IV. Catholico Rege Viſitator Eccleſiaſticus electus eſt Epiſcopatuum Cephalædenſis, & Pactenſis, ac Abbatiarum, Prioratuum, aliorumque Beneficiorum juris Regii Patronatus. Præfuit etiam in Agrigentina Diœceſi Vicarius, & Viſitator Generalis ſub Epiſcopo Franciſco Joſepho Creſpos de Eſcobar. Panormi anno 1663. Sodalitium Scholæ Practicæ Chriſtianarum virtutum, unà cum aliis fundavit, in quo morum integritate, & virtutibus excultus, præfuit. Tandem doctiſſimi viri opinionem adeptus, meritis plenus Agrigenti deceſsit 15. Aprilis 1672. Ipſum laudant Bernardinus Masbèl *in deſcrip. gubernii Siculi pag.* & 126. Joſephus Marcheſius *in memoriale Sacerdotū ſchol.6.n.20. pag.* 333. Scripſit ex Marcheſio citato

Notitiam cunctorum Beneficiorum in Sicilia de Jure Patronatus Regio, quam obtulit Catholico Regi Philippo IV. Authographū m.s. in fol. extat apud Ioannē Bap. Notum Caſtroveteranenſem Canonicum.

SIMON IMPELLIZZERIUS Nobilis Netinus, Parentibus Thoma Impellizzerio, S. Jacobi de Belminco Barone, & Catharina Landolina, lucis uſuram accepit anno 1632. Cùm annum ageret quadrageſimum, poſthabitis ſæculi curis, clericali militiæ nomen dedit, ac Sacerdotali charactere inſignitus in Hiſpaniam ſe contulit, ibique inter Regii Sacelli Capellanos adſcriptus fuit; ac Abbatiâ S. Luciæ, cum dignitate Capellani Majoris Regni Siciliæ adauctus eſt. Fuit etiam Apoſtolicus Prothonotarius Referēdarius. Doctrinâ clarus, Philoſophicis, Theologicis, ac Mathematicis diſciplinis apprimè inſtructus floruit. ideoque inter domeſticos parietes, ſingulis hebdomadis, bis Theologiæ Moralis Academiam habebat. Morum integritate conſpicuus, pacis, ac publicæ quietis amantiſsimus vixit. Profusè in pauperes pecuniam erogavit. Orationis, ſolitudinis, ac pietatis ſtudio inſignis, nunquam extra domum pedem efferrebat, niſi ut charitatis officia exerceret. Venerationem apud omnes aſſequutus, vivere deſiit Syracuſis mēſe Januarii 1704. Simonis meminere Bernardinus Masbèl *in deſcrip. gubernii Siculi pag.* 123. & Joannes Carrozza in libro inſcripto: *Vulgò Scientias*. Edidit Italicè

Conſtitutioni Sinodali pro ejus Abbatia S. Luciæ. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1681. in 4.

Edendos reliquit

Theologiæ Moralis Tractatus varios.

SIMON DE HIERONYMO Corleonenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor. Graviores Diſciplinas, amœnioresq; literas coluit. Vixit circa annum 1635. Edidit Italicè

Vita di S. Leone Luca Abbate di Corleone, tradotta in lingua Italiana. Panormi apud Decium Cyrillum 1637. in 12.

Madrigali in lode di S. Leone Luca Abbate di Corleone. Ibidem apud eumdem 1637. in 12.

SIMON LEONTINUS Ordinis Minorum Conventualiū S. Franciſci, alius à Simone Leontino Ordinis Prædicatorum, Epiſcopo Syracuſano, de quo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. pag.* 166. Vincentius Maria Fontana *in Theatro Domicic. p. r.1. cap.5. n.770. pag.* 302. Jo: Michael Cavalerius in libro: *Galleria de' Sommi Pontefici &c. Domenicani tom.* 1. *Chronol.* 1. *pag.* 45. aliique: hic enim claruit ab anno 1269. ad annum 1294. ille verò, de quo ſcribimus, vixit ſub Friderico III. Siciliæ Rege anno 1358. cui à confeſsionibus fuit, & à concionibus, Apud ipſum etiam Majoris Capellani munus

Digitized by Google

nus exercuit: ejuſque benevolentiam ob egregiam doctrinam, ac virtutum promerita expertus eſt, teſte eodem Pirro *in lib. 2. Siciliæ Sacræ pag.* 455. in margine. Petrus Carrera *in hiſt. Catanæ vol. 1. lib. 2. cap. 2. pag.* 155. vetuſtiorem fuiſſe innuit, dum à confeſſionibus Friderici II. Aragonii (Siciliæ Regis ab anno 1296. ad annum 1336.) ac etiam *pag.* 134. anno 1340. claruiſſe tradit: quod etiam Joannes Andreas Maſſa *in ſua Sicilia par. 1. pag.* 5. confirmat; cùm etenim hic ſcripſiſſet ãno 1707. Simoné ante 400. annos vixiſſe ſcribit; nẽpè ante annum 1307. At ex Chronica ab eodem Simone ſcripta ſub Friderico III. vixiſſe patet, ac vitam protraxiſſe comperimus uſque ad annum 1377. hiſtoriam enim ſuam cum Friderici III. morte concludit. Scripſit Simon latinè

Chronicon Regni Siciliæ, quod m. s. plurimorum manibus teritur; ipſumque nonnulli citant; præſertim Carrera *loc. cit. pag.* 134. Franciſcus Strata *in Gloriis Aquilæ Triump. pag.* 356. aliique. Opus hoc typis tradere promittit P. D. Michael de Judice Abbas Caſinenſis, de Siculis rebus benemerentiſſimus, quod teſtantur Auctores præclariſſimi *Diarii litteratorum Italiæ tom. 6. art. 14. pag.* 518.

Vernaculâ etiam linguâ ſcripſit anno 1358. ex hiſtoria *de acquiſitione Regni Siciliæ, & Calabriæ per Normannos Gaufridi Malaterræ:*

Hiſtoria di Sicilia, teſte Roccho Pirro. *in epiſtola ad Lectorem Siciliæ Sacræ n. 5. in not. Eccl. Panor. pag. 90. & lib. 2. pag.* 455. qui tunc aſſervatam teſtatur apud Abb. Martinum la Farina: nunc hic codex m. s. extat Panormi in refertiſſima Bibliotheca Vincentii la Farina Marchionis Madoniæ. Aliud Hujuſce hiſtoriæ exemplar apud ſe habebat Jo: Baptiſta Paternionus Canonicus Catanenſis, teſte Carrera *cit. pag.* 134. qui ipſum etiam citat *pag.* 155. Nunc ſive hic, ſive alius ejuſdẽ hiſtoriæ Codex, ſervatur ab Innocentio Roccaforte Panormitano, Canonico Catanenſe, qui ut mihi teſtatus eſt per Epiſtolas datas Catanæ 15. Aprilis 1705. & 30. Novembris 1707. fuit anno 1601. 5. Martii in tabulis Epiſcopalis Curiæ Catanenſis exſcriptus: & anno 1537. à Franciſco Maurolico Meſſanenſe hæc hiſtoria in compendium contracta, ac latinitate donata; quæ etiam apud eumdem Innocentium aſſervatur. De ipſa Simonis hiſtoria ab eodem cuſtodita meminit laudatus Ab. Michael de Judice *in addict. ad apparatum Siculorum Annalium Auguſtini Invegij pag.* 96. Demum aliud hujus hiſtoriæ exemplar cuſtodiebat in Panormitano Monaſterio S. Martini Petrus Antonius Tornamira, ut ipſe ait *in reſponſionib. ad petitiones pro D. Roſaliæ Vita pag. 44. & in Progenie D. Roſaliæ pag.* 240. ipſum etiam citat *pag. 123. &* 188. & nonnulla ejuſdem fragmenta exſcribit.

Vidi etiam librum, forſan authographum, apud Vincentium Auriam ſæpè laudatum, vernaculâ linguâ exaratum, cui titulus:

Incumenza lu libru di la eſpoſicioni di l' Evangelii Dominicali per tuttu lu annu cumpoſtu per venerandu Frati Ximuni di lu Ordini di li Frati Minuri di Sicilia. m. s. in fol. In proœmio Dominicæ primæ Adventus hæc ſcribit: *Kariſſimi plaza a lu Patri, ed a lu Fighiu, & a lu Spiritu Santu, da li quali tri Pirſuni prochedi ogni beni di Spiritari ad me Frati Simuni di Lintini oy di li Ordini di li Frati Minuri di Sichilia Cappillanu di lu S. R. di Sichilia, di cumponiri quiſta operella di li Evangeli in vulgari.* Extant & in operis fine aliqua ejuſdem Simonis carmina vernaculâ etiam linguâ conflata. Ex his patet lapſus Caroli Antonii Converſani, qui *in Æterea Leontinorum gloria pag.* 44. Dominicanis acceſſet hunc Simonem. Ex ſupra relatis etiam perpende, an ſolidè dicta, etſi non ſine hęſitatione, quæ congeſſit Hieronymus Raguſa *in Siciliæ Biblioth. veter. pag. 248. &* 249. ibi enim duos proponit Simonis Leontini nomine inſignitos, Simonem I. ex Converſano citato, Ordinis Prædicatorum, Friderici III. Sacellanum, & Hiſtoricum inſignem: additque ex Pirro, hiſtoriam Gaufridi Malaterræ reddidiſſe 300. ante annos: nempè anno 1333. At hic Simon hiſtoricus, & Friderici III. Capellanus Ordinis fuit Minorum, & poſteriori vixit ęvo. Secundò Simonem, ſeu Simonectum Leontinum Epiſcopum Syracuſanum Ord. Prædicatorum, ſive Minorum alumnum exhibet, ex Pirro *in not. Eccl. Syrac. pag.* 166. At Pirrus ex familia Prædicatorum tantùm hunc Simonem fuiſſe tradit. De hoc ſecundo addit Raguſa, duce Philadelpho Mugnòs *in Theatro Geneologico par. 1. pag.* 211. de familia Campo, Hiſtoriam Veſperis Siculi ſcripſiſſe; additq; à Mugnòs *tom. 1. Theatri*, inter auctores, quibus in contexendis Siculorum Geneologiis uſus eſt, Simonem I. relatum. At Mugnòs his in locis nõ diſtinguit, fueritne I. an II. Ex Eodẽ Mugnòs *in raptu Proſerpinæ pag.* 10. ſubjũgit Raguſa, hiſtoriã ſuorum temporum anno 1350. ſcripſit Simon II. Mugnòs verò nec hic diſtinctionem primi, vel ſecundi proponit. Demum ex quodam Joanne Ritonio apud eumdem Mugnòs *tom. 3. Theatri de familia Blanco pag.* 439. Simon Epiſcopus Syracuſanus Ordinis Prædicatorum hiſtoriam Siculam ſcripſit. Cùm autem Simon Epiſcopus Syracuſanus annum 1294. non tranſcenderit, ut liquet ex Pirro, ab eodem Raguſa adducto, hinc Sole clarior, Scriptorem hiſtoriæ Siculæ anno 1350. vel 1358. clarum, Epiſcopali infulâ haud inſignitum fuiſſe. Hiſtoriam verò Veſperis Siculi ab hiſtoria Sicula ne diſtinguas; Simon enim hiſtoriam ſuam à Normannorum adventu ſcripſit; ideoque Maſſa *cit. pag. 5. &* 6. Simonem citat *in hiſtoria m. s. Comitis Rogerii*, & uſque ad mortem Friderici III. anno 1377. deducit.

SIMON PARISIUS Panormitanus, Baro Milochæ, claro genere exortus, nedum doctrinâ, & eruditione, quàm bellica virtute claruit. In Catholici Regis obſequium per plures

anno

Digitized by Google

annos militiam exercuit, præſertim in Belgio, ubi ſtrenuè pugnando egregia fortitudinis edidit argumenta; eminet inter alia facinus impavidè patratum, cùm 7. Januarii 1601. in obſidione Civitatis Oſtendæ ad inimicorum perniciem ſtramentorum faſcibus ignem admovit. Panormum regreſſus ter Senatoris munere annis 1614. 1618. & 1626. patriam rexit. Anno 1618. apud Panormitanum Senatum à Rationibus Magiſter conſtitutus eſt. In Civitatibus Drepani, & Erycis armorum Dux præfuit: ac Propugnaculorum, Turriumq; Siciliæ fuit Viſitator. Cùm anno 1630. bellum inter Hiſpanos, & Gallos recrudeſceret in Italia, Siculorum militum legiones delectæ ſunt, ut Mediolanum traiicerent; in his Simon ſemel, & iterum Dux electus eſt, ac quinque legionum Præfectus. Ideoque in Mediolanenſem regionem tranſvectus, ibi Urbis Laudis Pompei, vulgò *Lodi*, Gubernator eminuit: ſuamque animi fortitudinem in propugnatione Pontis Cariniani ſtrenuè manifeſtavit. Ob hæc præclarè geſta, Trojanus Pariſius ejus filius primogenitus militaris Ordinis Alcanteræ inſignia accepit à Philippo Catholico Rege. Demum cùm Matriti eidem Regi Siciliæ deſcriptionem, ac Panormitanæ Urbis ichnographiam obtuliſſet, ab eo benignè exceptus, regii Caſtri Thermarum Præfectus electus eſt: at in patriam rediens, in itinere deceſsit circa annum 1631. nomenque ſuum poſteritati clariſsimum reliquit. Militari virtuti literarum ſtudia copulavit; eruditione, poeſi, & ingenio illuſtris. Hiſtorici etiam eximii laudem promeruit: ideoq; ipſum laudibus ornant Petrus Carrera *in epigram. lib. 2. pag. 79.* Philippus Paruta *in numiſmatib. in fine pag.* 5. Georgius Gualterius *in Tabulis Siciliæ pag. 37. & 41.* Philadelphus Mugnòs *in Theatro Geneolog. tom. 3. pag. 3.* Auguſtinus Inveges *in appar. Panor. Nobilis de familia Pariſia*; Vincentius Auria *in hiſt. Chronol. Proregum Siciliæ pag. 95. & 278.* & Michael de Judice *in obſerv. ad appar. Siculor. Annal. Auguſtini Invegii pag. 99.* Edidit Italicè

Deſcrittione, ò Pianta della Sicilia. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Maringhi 1610. Prodiit per plures folios æri inſculta.

Scripſit opus, quod gravioribus curis occupatus ineditum reliquit, cujus titulus Italicè:

Apologia contro l'Apologia di Giuſeppe Bonfilio Meſſineſe. m. s. in 4. Cùm enim contra Siciliæ deſcriptionem Apologeticum opuſculum edidiſſet Bonfilius, ejus cavillationibus plenè reſpondit. Hoc opus ſervabat Franciſcus Baronius: at ubi nunc deliteſcat incompertum eſt.

SIMON PARMENSIS Panormitanus, Poeta clarus, & Orator gravis ex Joanne Jacobo Adria *de ſitu vallis Mazariæ.* Scripſit

Orationes.

Carmina.

SIMON RAUS Panormitanus Sacerdos, Joannis Franciſci Rai, Magnę Regi Curiæ Pręſidis, filius, doctrinâ, pietate, meritiſque inclaruit. Fuit in regia aula Catholici Regis Philippi III. Capellanus, mox Regni Siciliæ Supremus etiam Capellanus, & Abbas S. Luciæ de Milatio: Regio etiam beneficio S. Michaelis de Scupello, ſeu S. Angeli de Monte inſignitus eſt. Anno 1609. Vicarius Generalis Capitularis ſede vacante Eccleſiæ Montis-Regalis renunciatus, doctrinæ ſuæ opinionem excitavit, teſte Roccho Pirro *in notitia Eccl. Montis-Regalis pag.* 436. & Michaele de Judice *in hiſt. Eccl. Montis-Regalis par. 3. pag. 96.* qui Simonem Poetam celeberrimũ vocat: at hunc cum Simone Rao Epiſcopo Pactenſi confundit; hic etenim eodem anno 1609. lucis uſuram accepit, ut infra planum faciam. De eo etiam idem Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag. 567.* & Joſephus Silos *in hiſt. Cler. Regulor. tom. 2. lib. 5. pag. 236.* qui S. Andreæ Avellini ope ſaluti reſtitutum anno 1608. elegantèr, more ſuo, narrat: quod etiam tradit Joannes Bap. Caſtaldus *in vita Andreæ Avellini cap. 39. pag.* 158. Panormi tandem deceſſit 12. Martii 1616. & in Eccleſia S. Mariæ de Miſericordia ſepultus quievit. Edidit

Reſponſiones ad Dubia ſuper Immunitate, & Juriſdictione Eccleſiaſtica. Panormi apud Ioannem Antonium de Franciſcis 1615. in 4.

SIMON RAUS, ET REQUESENS alter nobilis Panormitanus, vir elegantiſsimi ingenii, ſingulariſque doctrinæ, ac Poeta celeberrimus. Panormi 18. Iulii 1609. in lucem editus eſt, Parentibus Joſepho Rao, & Anna Iſabella Requeſens Ferulæ Marchionibus. Joannis Franciſci Rai, Magnę Regiæ Curiæ Præſidis fuit nepos, non filius, ut perperàm Paulus Ortalis *in Relatione familiæ Dentis pag.* 20. hujus enim filium non hunc, ſed alium ſupra relatum facilè animadvertent omnes. Simon familiæ ſplendorem ſcientiarum luminibus auguſtiorem reddidit; à teneris enim ungiculis literarum ſtudia amplexus, in his ita profecit, ut graviores diſciplinas ferè omnes ſummâ ſui nominis laude comparaverit. In Philoſophicis lyceis precipuus, in Theologicis nulli ſecundus effulſit: ideoque Theologicâ Doctoris laureâ donatus eminuit. Mathematicis diſciplinis, & aſtronomicâ præſertim doctrinâ excultus, inclaruit; quibus medicam, & chimicam facultatem addidit; nec muſicorum modulationum inſcius fuit. Amœniores literas ex naturali, egregiaq; indole, Franciſco Balducio Panormitano, celeberrimo vate, præceptore, ac duce, ardentiori ſtudio excoluit: ideoque Oratoris eximii, Poetæ verò, ſapientum omnium calculo, admirabilis, gloriam aſſequutum doctiores fatētur. Hinc latiis, Etruſcis, Siculiſq; numeris, ſumma cum nominis celebritate cecinit: ejuſq; ingenii monumenta in Academiis Romanis, Neapolitanis, Siculiſque ſingulares promeruere laudes. Sicularum cantionum elegantiâ omnium plauſus ſibi conciliavit; à ſtyli etenim

maje-

Digitized by Google

majeſtate, acumine, cultu, admirandæ, ita ejus nomen illuſtrarunt, ut ejus fama nunquam cōſeneſcet. Morum integritate refulſit, & ſeveriorem eccleſiaſtici ordinis rationem tenuit. Omnigenâ eruditione abūdè locupletatus enituit: inter ævi ſui viros à doctrina literiſq; illuſtriores meritò veneratus. His præſidiis inſignitèr munitus ad honores ſibi ampliſſimam aperuit viam: primùm enim Parochus, & Beneficialis Eccleſiæ Panormitanæ S. Nicolai de Kalcia à Panormitano Senatu electus eſt: mox novorum vectigalium Panormi, ut ajunt, Deputatus. In Generalibus Regni Comitijs quater interfuit, ac Regni Deputatus renunciatus, ab anno 1639. uſque ad annum 1642. hoc in munere eluxit: tunc verò cura numerationis animarum Siciliæ Simonis ſolertiæ demandata eſt. Patriæ amantiſſimus Panormi jura contra aliorum petiones eruditione, ac doctrinâ fortitèr propugnavit. A Io: Dominico Spinola S. R. E. Cardinale, et Epiſcopo Mazarienſe, & à Didaco Requeſens ejus patruo, qui in Epiſcopalē eā ſedē ſucceſſit, Vicarius Generalis diœcesis Mazarienſis electus eſt. In his aliiſque muneribus magni momenti negotia pertactās, eximiæ prudentiæ, & inculpatæ vitæ edidit exempla. Firmiſſimi animi virum nulla unquā adverſa rerum facies deterruit; etenim ſæviētis fortunæ ęrumnas expertus, infracto pectore, ſerenoque vultu calumnias in ſui excidium cōſpirantes aſpexit. Cùm ad Regiam aulam Catholici Regis acceſſiſſet, ea ex cauſa, quam leges *in vita Ioannis Auſtriaci pag. 196. & ſeq.* ibi innocentiæ ſuæ candor enituit, regięq: benevolentiæ argumenta excepit, & fidelitatis ſuæ, ac meritorum præmia, non ſine bonorum plauſu, promeruit: ideòque inter Regios Capellanos cooptatūs, quingentorum aureorum penſione donatus eſt: exinde Abbas S. Crucis electus; & tandem anno 1657. ad epiſcopalem Pactenſis Eccleſiæ ſedem evectus. Hinc relicto in regia aula ſui deſiderio, Romam velificavit; ubi à doctrina, e ſingulari eruditione veneratus, doctiores in ſui admirationem traxit. Tūc in Sacri Conciſtorij ſolemniis, ob canonizationem S. Thomæ de Villanova coacti, inter Præſules, ac S. R. E. Cardinales anno 1658. ſuum addidit ſuffragium, teſte Ioſepho Bonafide *in deſcrip. ejusdem Conciſtorij pag.* 136. Pactenſem Eccleſiam ingreſſus, ſtatim Eccleſiaſticam diſciplinam inſtaurare cogitavit, ac ut in ſuis morum honeſtatem eluceret ſtuduit. At dum multa ad Eccleſiæ utilitatem meditatur, & interim virtutibus animum excolebat, pauperumq. inopiam ſumma liberalitate ſublevabat, vix ſeptimo elapſo menſe ab inita Eccleſiæ gubernatione, viſcerum inflammatione ſuccenſus, mortalitatem explevit 20. Septembris 1659. Ingenti omnium dolore mortis nuncius exceptus: mox nedum in Eccleſia Pactenſi Præſulis funus celebratum, verúm etiam Panormi in Eccleſia *Parochiali* S. Nicolai de Kalcia, ubi Franciſcus Vetranus Parochus, qui vicarias Simonis curas obtinuerat, 21. Octobris 1659. profuſâ magnificentiâ *juſta* perſovit; & inter Miſſarum ſolemnijs luculentâ oratione defuncti virtutes, reſque geſtas celebravit Philippus Setajolus Panormitanus Cler. Reg. celeberrimus Eccleſiaſtes, quam in ſecōda orationum ſuarū parte editam leges *à pag.* 252. Reaccenſorum Academia etiam ſodali ſuo benemerentiſſimo parentavit: in ea funebrem orationē dixit Hyacinthus Maria Fortunius Orator diſertiſſimus: & apud me, funebria carmina ab eximijs viris condita, ſervantur, quæ tunc typis tradere meditabantur ejus gloriæ amantiſſimi. At ipſum emeritis laudibus ornant Raymundus de Fuco in libro: *Circulo Tuſculano pag.* 135. & 136. Ioſephus Maria Mazara *in Æternitate converſ. felic. p.* 3. Ioāues Vigintimillius *in Epiſt. nuncupatoria Poetarum Siculorum*, Carolus de Gregorio, Vincentius Montana, et Ioannes de Natale in libro: *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina pag.* 3. 254. 271. & 272. Io: Bap. de Iudice *in carm. par.* 1. *pag.* 92. & 405. Vinc. Auria apud eumdem 480. Ioſephus de Flores *in carm. pag.* 57. Ioſephus Silos *in analectis Epiſtol.* 82. *pag.* 220. Ioſephus Galeanus *in lib. Diporti Giovanili pag.* 136. & *in Muſis Siculis par.* 4. *pag.* 330. Petrus Anſalonius *in ſua familia pag.* 361. Io: Bap. Vallegius *in Carmin. pag.* 43. Thomas Cornelius *in Progymnas. pag.* 39. Ioſephus Artalis in *Enciclopod. Poet. p. p. pag.* 39. Honorius Dominicus Caramella *in epiſt. nuncup. Carmin. lat.* Hyacinthus Gimma *in elog. p.* 1. *pag.* 82. Io: Marius de Creſcimbenis *in hiſtor. Poeſis Vulgaris lib.* 1. *pag.* 82. & *lib.* 4. *pag.* 250. aliique. Inter diuturos labores, & hypochondriacos dolores, bonis artibus adverſos, è Muſis ſolatium aliquando accipiebat: at è multis, quæ ſcripsit nonnulla amicorem operâ peruhumaniter collecta, Italicè prodiere, nempè:

Rime. Venetijs apud Juntas 1672. in 8. ibique etiam extant Siculæ Cantiones. iterum Neapoli apud Monachum 1690. in 12.

Canzoni Siciliane Sacre. In Muſis Siculis par. 4. Panormi apud Ioſephum Biſagnium 1653. in 12. harum cantionum magna pars recudit Antoninus de Michaele in libro, cui titulus: *la Chitarra*, Panormi apud Barberam, Rumulum, & Orlandum 1680. in 4. & apud Petrum Coppolam 1698. in 4. Carmina etiam nonnulla paraphraſtica ex lamentationibus Jeremiæ prodierunt unà cum aliis Alphonſi Salvi Panormitani in libro inſcripto: *Cetra Doglioſa del Profeta Geremia.* Panormi apud Ioſephū Biſagnium 1656. in 4. Scripſerat etiam, hæc alia, quæ periere:

Poemetti Varij.

Tragedia della Paſſione di Chriſto N. S. ut ex editis Carminibus *pag.* 240. patet. Hoc tragicum opus ſummis laudibus extollit Silos cit. quod ut invenirent incaſſum deſudarunt multi: & aliqua quæ in editis carminibus superſūt admirationem ingerunt haud exiguam, teſte

Alla-

Digitized by Google

Allatio *in dr ammaturgia ind. 6. pag. 626.*

Lettioni Filoſofiche ſopra varie materie, particolarmente ſopra Galileo Galilei.

Oratione funerale nella morte del Card. Gioannettino Doria detta nell' Accademia de' Racceſi.

SIMON SISTUS, Siculus incertæ Patriæ, Ordinis S. Auguſtini, Sacrę Theologię Magiſter, vir doctrinâ, & pietate inſignis. Vivebat anno 1630. Hujuſce mentio eſt apud Hippolytum Marraccium *in Biblioth. Mariana p. 2. pag.* 370. & Nicolaum Toppum *in Bibl. Neapolitana pag.* 286. qui falsè Neapolitanum fuiſſe ſcripſit. Edidit ex Marraccio

Theatrum cultus Mariæ Virginis. Neapoli apud Hæredes Tarquinij Longhi 1624. in 4.

Ex Toppo verò Italicè

Trattato del Cielo di Maria Vergine Madre di Dio compoſto con molta diligenza, raccolto da molti fedeli Servi di Dio, e della Glorioſa Vergine ſua SS. Madre ſpiegato in ventiquattro Capitoli. Neapoli apud eoſdem 1614. in 4.

SIMON TUBALLINUS Panormitanus, amœnioribus literis ornatus clarvit anno 1590. Edidit Italicè

Tragedia di Carnevale, cioè Repreſentatione delle Vittorie della Chieſa contro il Mondo, la Carne, ed il Demonio. Romæ apud Iacobum Ruffinellum 1591. in 12.

SIMON VALGUARNERA nobilis Panormitanus, Hãnibalis Guderani Baronis filius, Hãnibal, qui prudentiâ, ac ſcientijs ornatiſſimus, Reſolutorũ Academiã Panormi fundavit, Simonẽ gravioribus diſciplinis, amœnioribuſq. literis inſignitèr inſtituit; ideoque in ipſo ætatis flore, eidem Academiæ adſcribi promeruit, etſi non dum ætatem ab ipſâ requiſitam attigiſſet: nam eumdem tanquam virtutis, ac ſcientiarum prodigium demirabantur omnes. Ad id doctrinæ, ac eruditionis faſtigium brevitèr aſcendit, ut Romæ, & in tota penè Italia, ſui admirationem excitaverit. Cùm enim ibidem aliquando incoluiſſet, à doctioribus tanquam Siciliæ lumen, & ornamentum venerabatur, ut habet Philippus Paruta *in Epiſt.m.s.ad Bartholomæum Sirillum* apud me, ſcripta ex oppido Iarratanæ 26. Februarij 1593. Arctiſſimam neceſſitudinem cum Ludovico Paterno, Angelo de Conſtantio, Hieronymo Mutio Juſtinopolitano, alijſque inijt, ut ex Simonis carminibus compertum eſt. Muſas impensè coluit, & Etruſco carmine multa cum laude cecinit. Clarvit anno 1576. Ipſum laudat idem Paternus in libro: *Nuove fiamme lib. 3. pag.* 262. Extat apud me liber m. s. Simonis manu exaratus, cui titulus:

Rime di D. Simone Valguarnera Nobile Palermitano. m. s. in 4.

SIMON VIVACITUS Catanẽſis Iuris utriuſque Doctor, à doctrina, & eloquẽtia laudatus. In Catanenſi lyceo publicus legum interpres, nominis ſui famam excitavit. Pluries in Magnæ Regiæ Curiæ ſubſellijs Iudex ſedit. Vivebat anno 1499. ut ex Andrea Marcheſio *in libro Comitiorum Siciliæ pag. 6.* patet; eodem enim anno præerat Iudex Magnæ Regiæ Curiæ. Ipſum laudant Ioannes Bap. de Groſſis *in decac.Catan. tom. 2. cord. 9. pag.* 150. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Catan. pag.* 94. & Marius Cutellus *de donationib. tom. 1. tract. 1. diſt. 2. partic. 11. n.* 81. *pag.* 353. Hujus extat

Lectura ſuper Ritu Regni Siciliæ. In Commentarijs ſuper Ritu collectis à *Marcello* Converſano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

SOPHOCLES Agrigẽtinus, vir diſertiſſimus, teſte Cicerone *act. 5. in Verrem.* Omni doctrinâ & virtute ornatiſſimus claruit ante Chriſtum natum an. 70. Apud Pompeum Cos. pro tota Sicilia de Aratorum miſerijs gravitèr, & copioſè dixit. De eo etiam Thomas Fazellus *de reb. Siculis dec. 1. lib. 6. cap. 1. pag.* 136. Chriſtophorus Scolar *de antiq. Agrigent. cap. 16. pag.* 16. qui Sophodoclem mendosè vocat, & Pirrus *in not. Eccl. Agrig. pag.* 332.

SOPHRON celeberrimus Poeta Syracuſanus Agathoclis, e Damnaſyllidis filius, ex Suida *to. 2. pag.* 785. Heſychio Mileſio *de ijs, qui eruditionis famâ clarvere pag.* 765. Gyraldo *de Poet. hiſt. dial. 7. pag.* 273. alijſque. Hujus filius fuit Xenarchus Poeta Comicus, & Mimographus, teſte Jacobo Bonanno *in Syrac.Illuſtr. lib. 2. pag.* 274. quem ſequitur Laurentius Craſſus *de Poetis Græcis pag.* 455. Inclaruit celebris tempore Xerſis, ac Euripidis teſte Suida, & Gyraldo, olympiad. 86. ante Chriſti Domini adventum an. 428. ex Bonanno. At Suidæ opinionem repellit Faber *de Poetis Græcis par. 1. p.* 62. quomodo enim, ipſe ait, Euripidis tempore floruit, ſi hic natus eſt eodem anno cùm Xerſes in Græciam tranſijt, ut antiqui ſcripſere? Morerius *in dictionario to. 2. pag.* 1153. & Hoſmannus *to. 2. p.* 375. Olymp. 75. vixiſſe putant. Hujuſce nomen variè diſtortum comperio. Matthæus Silvagius *de tribus peregrinis c. 46. pag.* 170. Sophonem: Golzius in *Sic. hiſt. poſt. pag.* 90. Sophanem, vel Soſiphanem: Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Siciliæ lib. 1. p.* 20. Soſiphanem vocant, ut Bonannus cit. & Craſſus *pag. 469. & 472.* obſervant; qui & advertunt à Laſcare cum Socicle Poeta Tragico Syracuſano confuſum: in eumdem errorem lapus eſt Goltzius, & forſan Paulus Manutius, qui *in adagijs* Tragicum Poetam Sophronem vocat. A Raviſio Textore *in offic.tit. 6. pag.* 293. inter Oratores recenſetur: ſed hũc erraſſe putat Bonannus. Scripſit Sophron Græcè doricâ linguâ

Mimos Viriles, & Mimos Muliebres, teſte Ariſtotele *de Poetis* apud Athenæum *lib. 11. cap. 15: pag.* 505. De his Ariſtoteles etiam *in Poetic. par. 1. partic.* 4. ex Lud. Caſtelvetri diviſione, *pag.* 17. Athenæus multis in locis infra notandis, Suidas *cit.* Julius Pollux *onom. lib. 4. cap.* 24. Eſychius, Craſſus, Goltzius, Laſcaris, Volaterranus *in anthr. lib.* 19. Fazellus *de reb. Siculis dec. 1. lib. 4. c. 1. pag.* 101. alijque. Iſaacus Caſaubonus *in Athenæum lib. 11. c. 8. pag.* 799. ait: *Sophronis Viriles, et Mulìebres Mimi* ex *Athenæo,*

nao, & Stobæo noti omnibus. ij ſunt tituli operum duorum, quorum utroq. plures, ut videtur, mimi continebantur, partim in viros, partim in mulieres ſcripti. Celebris eſt inter ſcriptores quæſtio, hos Mimos ſcripſeritne proſâ, an verſu. Ariſtoteles *lib. de Poetis* apud Athenæum *lib. 11. c. 15. pag.* 505. verſibus ſcripſiſſe ait. *Ariſtoteles libro de Poetis: nonne igitur, ait, quos Sophronis Mimos appellat, verſibus comprehenſos.* Quamvis autem apertè innuere videatur Ariſtoteles Sophronē verſibus ſcripſiſſe; attamen alij Ariſtotelis allata verba aliter interpretantur. Ludovicus Caſtelvetrus *in Ariſtotelis Poet. part. 1. particul. 4. pag.* 19. & 21. Ariſtotelem, ſcribit, protuliſſe, Sophronis Mimos proſâ ſcriptos; ac contrariā opinionem oppugnat. Proſâ ſcripiſſe etiam putant Suidas, Robortellus, *in Poet. Ariſtotelis*, Gyraldus cit. Barth. Lombardus *in Rhetor. Ariſtot.* Volaterranus *cit.* Heſychius Mileſius *loc. cit.* Antonius Minturnus *in art. poet. lib. 1. pag.* 3. *& lib. 2. pag.* 6. Hier. Magius *in var. lect.* & Antonius Riccobonus *in Poetic. cap.* 1. *pag.* 13. Alij verò verſibus ſcripſiſſe volunt: ita Jul. Pollux *in onom. lib.* 4. à quo inter Doricos Poetas recenſetur. Demetrius Phalareus *eloqut. lib.* 3. 6. & 7. qui nonnulla exhibet Mimorū carmina, Athenæus *lib. 11. cap. 8. pag.* 480. ait: *Sophrō in poemate, quod Mimum inſcripſit:* Caſaubonus in Athenæum *lib. 11. c. 15. pag.* 821. *ait: Sophron celeberrimus mimorum Poeta.* Petrus Victorius *in Poet. Ariſtotelis*, & Paulus Benius *in Ariſt. poet. cap. 1. part. 7. pag. 6. & 61. n. 74. & 76.* putant Ariſtotelem *in poetica* ſcripſiſſe, quòd Sophron verſibus Mimos expreſſerit. His adde Craſſum, Fazellum, Voſſium *de poetis pag.* 28. qui Suidæ locum vel mendoſum, vel Suidam erraſſe ait. Vide etiam eumdem Voſſium *in arte poeticæ lib. 1. cap.* 2. ubi fuſius de hac re. Frāciſcus Patritius *in Petic. lib. 5. dec. diſput. pag.* 103. & 104. Nicolaus Villanus *de ludrica poeſi* ſub nomine Academici Oldeani *pag.* 21. & Bonannus *cit. pag.* 274. illos, qui proſâ ſcripſiſſe putant, reprehendunt: Demetrius etenim Phalareus *de eloqunt.* nonulla mimorum carmina exhibet. Atheneus etiam pluriès Sophronē citat, & ipſius carmina adducit, præſertim *lib. 3. cap. 9. pag.* 86. & *lib. 11. cap. 8. pag.* 480. ubi ait: *Sophron in poemate quod mimum inſcripſit:* alibi etiam ſæpius. At ſi vera eſt Laſcaris apud Scobar *de reb. Syrac. pag.* 14. & Jacobi Mazzonij *in defens. Dantis introd. n.* 37. opinio, quod Mimos verſu, proſâque ſcripſit, horum ſcriptorū pugna evaveſcit, utrique etenim verum ſcribunt. Plato, teſte Laertio *in vita Platonis lib.* 3. omnium primus Athenas invexit Sophronis Mimos, antea neglectos: neglexere verò forſan ob obſcuritatem, ut putat Bonannus *cit. pag.* 275. fuit etenim ex Gyraldo difficilis, & obſcurus; ideoque à Statio *implicitus* vocatur. Addūt Suidas, Heſychius Mileſius, Caſaubonus *in Athen. lib. 11. c. 15. pag.* 821. alijque, Platonem uſque adeo his Mimis delectatum, ut frequentèr in eorum lectione obdormierit. Laertius verò, & cum eo Suidas, Quintilianus *lib. 2. cap.* 17. Valerius Max. *lib. 8. cap.* 7. Cœlius Rhodiginus *antiq: lect. lib. 7. c. 1. pag.* 424. tradunt; quòd moriens Plato ſub ejus capite mimi Sophronis fuerint adinventi.

Scripſit etiam Sophron alia inſcripta:

Halieuticon, népè Ars piſcandi, vel piſciū capturæ dicatus, ex Atheneo *lib. 3. cap. 9. pag.* 86. & Jacobo Dalecampio *in annot. ad Ath. pag.* 720.

Puer ex eodem Athenæo *lib. 7. cap. 21. pag.* 324. & Patritio *Poet. dec. hiſt. lib. 1. pag.* 102.

Nymphoponus, ſive Pronuba, eodem Athenæo teſte *lib. 8. cap. 16. pag.* 362. Ex Caſaubono in hunc Athenæi locum *pag.* 630. idem ſonat ac *Ancilla ornatrix, vel alia mulier, cui cura ornandæ ſponſæ.* Hujus etiam meminit Patritius *cit.* Hanc fabulam Comico Sophroni, non noſtro mimographo adſcribit Voſſius *de poetis cap.* 8. *pag.* 63. eamq: citat Pollux *lib.* 10.

Agriotes, ſive Ruſticus. Ex Athenæo *lib. 7. cap. 17. pag.* 309. & Patritio *cit.*

Piſcator. ex Athenæo *lib. 7. cap. 10. pag.* 288. & Patritio *loc. cit.* Putat Bonannus *cit. pag.* 274. Ruſticum, & Piſcatorem eaſdem eſſe fabulas ac Agriotem, & Halieuticum: at ego in Athenæi indice diſtinctè adnotatas invenio.

Socrus. ex Athenæo *lib. 3. cap. 27. pag.* 110. hujuſce operis auctorem fuiſſe noſtrū Sophronē ex eo patet, quòd Atheneus, citatis Mimis muliebribus, addit: *mentionem idem facit in fabula, cui titulus eſt Socrus.* Eidem Sophroni attribuunt Craſſius, Bonannus, & Patritius: hinc in errorem lapſum puto Suidam, qui loc. *cit. pag.* 786. Sophroni Comico, alij à noſtro, hoc opus adſcribit. Scripſiſſe addit Bonannus aliud opus inſcriptum:

Nuntius.

Sophronem citant, & ex eo nonnulla exhibent carmina Athenæus pluries, & Demetrius Phalareus, qui ait carmina Sophronis proverbialibus ſententijs plena: quod confirmat & Joannes Vigintimillius *de Poetis Siculis cap.* 23. *pag.* 218. ideoque ipſis gravioribus Philoſophis admiranda. Apollodorus Athenienſis edidit Commentaria in Sophronem, ex Athenæo *lib. 3. cap. 11. pag. 89. & lib. 7. cap. 17. pag.* 309. Addit & Caſaubonus ibidem ex Porphyrio, Apollodorum ſummoperè Sophronem illuſtraſſe, qui in mimis obſcuriſsimus fuit: ideoque de eo Statius *in Sylvis lib.* 3. ait:

Implicitusq: Sophron.

Scripſit doricā linguā, ac cultiori ſtylo ex Commentarijs Theocriti in vita ejuſdem apud Vigintimillium *cit. pag.* 151. & Vinc. Mirabellam *in Syracuſ. p. 2. pag.* 112. Propter mimorum opus, ait Bonannus, quod Comœdiæ accedit, à Suida Comicus poeta vocatur; ſed à Craſſo *de Poet. Græcis pag.* 476. refellitur; nam alius, ait, eſt Sophron Mimographus à Comico: & Suidas, & Atheneus de utroque diſtinctè eloquitur. At quamvis certū ſit præter Sophronem noſtrum, Sophronem Comicum inveniri, de quo Gyraldus, Voſſius, Morerius, & Craſſius; at-

Digitized by Google

attamen noſter mimographus fuit etiam & Comicus; hinc in Athenæi catalogo Sophroni mimographo nonnulla ex comœdijs ſupra allatis adſcribuntur. Craſſus verò, qui *pag.* 476. ait:Comœdias in Athenæi Catalogo Mimographo adſcriptas,Sophronis comici eſſe;*pag.*473. easdem Mimographo accenſet. Apud Athenęũ locis citatis Comœdiæ inſcriptæ: Puer, & Socrus, noſtro attribuuntur, quod etiam concedunt Craſſus, Bonannus, alijque. Comicum fuiſſe etiam noſtrum Sophronem prædicant Laſcaris, Fazellus, & alij.Laſcaris ſcripſiſſe addit: *alia tum metro,quàm proſâ:* at ipſe Sophronem cum Soſicle confundens,cui hæc alia tribuenda incompertum eſt. Nonnulla Sophronis adagia exhibet Paulus Manutius, præſertim *pag.*1798. ubi ait: *Tudiculum expolivit, ideſt, Tudiculum dedolavit. Citatur à Demetrio Phalareo ex Sophonẽ Mimographo, quem totidem fermè adagijs abundare, quot verſibus, ait. videtur quadrare in hominem plus juſto curioſum*. Extat & apud Stobæum *ſer.* 268. *pag.* 867. *de vituperio ſenectutis,* Sophronis carmen: at an ſit noſtri Sophronis non liquet. Certè Sophronem mimographum citat Ælianus *de animal. lib.* 15. *cap.* 6.

SOSICLES Syracuſanus,Poeta Tragicus,inter ſeptem Tragicos, quos ab excellentia Plejades dixere, non immeritò adſcriptus, teſte Suidã *tom.* 2. *pag.* 783. cum Gyraldo *de Poetar.hiſtor. dial.* 7. *pag.* 293. Patritio *in Poetica dec. hiſtor. lib.* 1. *pag.* 117. alijſque. Claruit extremis Philippi Macedonis temporibus, vel ex alijs ſub Alexandro ejus filio, obijtque olymp. 111. ex Suida cit. juxta Bonannum *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 281. ante Chriſti Domini adventum an. 324. at ex computo meo 332. Ex alijs, quos ſuppreſſo nomine citat Suidas, deceſſit olymp. 184. Voſſio teſte *de Poetis cap.* 7. *pag.* 53. & Ricciolio *in Chronol. Reform. tom.* 4. *ind.* 1. *pag.* 134. claruit olymp. 110. Morerius *in dict. tom.* 2. *pag. mihi* 1155. & Hofmannus *in lex. tom.* 2. *pag.* 376. ſub Philippo, & Alexandro ſtatuunt Soſiclem. At Gyraldus *loc. cit.* cur his temporibus adſcribatur haud plenè intelligere fatetur; ait enim, Poetas Plejades quaſi omnes eodem tempore claruere: nempè tempore Ptolomæi Philadelphi ex Hepheſtione apud eumdem Gyraldum *dial.* 3. *pag.* 110. Syracuſis extrema clauſiſſe voluit Fazellus *de reb.Siculis dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.*111. cum Roccho Pirro *ĩ not. Eccl. Syrac. pag.* 212. Nonnulli Soſiclẽ cum Sophrone confundunt, ut obſervant Bonannus cit. & Laurentius Craſſus *in hiſtor.Poet. Græcor. pag.* 480. Inter illos, qui hunc in errorem lapſi ſunt,reponendus Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. pag.* 20. at ſuſpicor errorem fuiſſe Maurolici, non Laſcaris, hic enim apud Chriſtophorum Schobar *de reb. Syrac.pag.* 14. diſtinctè proponit Soſiphanem (idem eſt ac Soſicles,ut infra) & Sophronem. Alij cum Goltzio *in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 90. (qui hunc cum Sophrone confundit) Fazello, & Pirro citatis Sophanem vocant. Gyraldus *dial.* 3. *pag.* 110. Soſiphanem appellat: at *dial.* 7. *pag.* 293. Soſiclem: & in utroq; loco inter Plejades accenſetur. De eo etiam Leander Albertus *ĩ Inſulis pag.* 61. & Matthæus Silvagius *de trib. Peregrinis cap.* 46. *pag.* 170. qui Soſiphanum vocant. Scripſit

Tragœdias LXXIII. ex allatis auctoribus: ac ſepties vicit. Perperàm Bonannus LXX. ſcripſiſſe Tragœdias ait. Apud Stobæum *ſer.* 43. *pag.* 150. extant quædam Soſiphanis carmina: hic autem idem eſt ac Soſicles ex Bonanno, & Craſſo.

SOSIPHANES u. Soſicles.

SOSITHEUS Syracuſanus.Etſi Suidas *t.*2.*pag.* 783. quem ſequitur Voſſius *de Poetis cap.*8.*pag.* 68. & Morerius *in dict. tom.* 2. *pag.* 1155. tres de ipſius patria protulerit ſententias; ait enim Syracuſanum, vel Athenienſem,vel Alexandrinum fuiſſe: & Franciſcus Patritius *Poeticæ dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 115. Syracuſanum, vel Atheniẽſem putaverit: attamen Syracuſanum volvere Gyraldus *de Poet. hiſt. dial.* 7. *pag.* 293. Volaterranus *in anthropol. lib.* 19. Carolus Stephanus *in dict. pag.* 1869. Hofmannus *in lex.tom.*2. *pag.* 376. Leander Albertus *in Inſulis pag.* 60. Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 294. & Joannes Vigintimillius *de Poetis Siculis Bucol. pag.* 53. *&* 259. Poeta Tragicus fuit celebris, & ab excellentia illorum unus, quos Plejades vocavere: ac Tragici Homeri æmulus, ex auctoribus citatis. Inter Franciſcum Patritium, & Jacobum Mazonum longa excitavit pugna Soſitheus,ut Craſſus notat *de Poetis Græcis pag.* 480. diſputarunt etenim de ipſius patria: ã duo vixerint Soſithei nomine:an comicus, tragicus, vel bucolicus fuerit:an Daphnis, & Lithyerſa Soſithei unum fuerit opus,an duo:ſitne opus tragicum, comicum, vel bucolicum: an Philadelphi, vel Philopatoris, tempore uixerit: an tandem Daphnis,ſub Soſithei nomine,ſit opus Soſibij. Patritius *in decad.hiſt. Poeticæ lib.* 1. *pag.* 104. *&* 115. duos exhibet Soſithei nomine,quod à vero alienum putat Bonannus *cit. pag.* 294. Tragicus fuit ex Patritio cit. *pag.* 104. at Mazonus *in defens.Dantis lib.* 3. *cap.* 20. *pag.* 492. opus de Daphnide,à Soſitheo ſcriptum, bucolicum fuiſſe tradit: cui Patritius reſpondit, Tragœdiam paſtoralem fuiſſe.Ex Athenæo *lib.* 10. *cap.* 3. *pag.* 415. & Arati Scoliaſte apud Craſſum *cit. pag.* 481. Tragicis accenſendus. Gyraldus *de Poet. hiſt.* in indice operis Comicum; at in ipſo opere *dial.* 3. *pag.* 110. *&* (*dial.* 7. *p.* 293. Tragicum vocat. Laertius *in vita Cleantis* ait, Soitheum carminibus ſuis Cleantem pupugiſſe: at ſpectatores, qui magnâ æſtimationẽ Cleantem proſequebantur,Soſitheum è theatro eiieciſſe:Sed Soſitheus facti pæniteus à Cleantẽ benignè exceptus eſt, teſte Hesychio *de his, qui eruditionis famâ claruere.* Soſithei filia fuit Myro Bizantina Poetria inſignis,ex Patritio *cit.pag.* 115. ex ea verò natus eſt Homerus Tragicus Bizantinus, ut putat Gyraldus *dial.* 3.*pag.*110. *&* 123. Suidas *to.* 2. *pag.* 783. & Voſsius. Hinc

Digitized by Google

Homerus Soſithei æmulator, ejuſdẽ ſuit nepos. Claruit Soſitheus olymp. 164. ex Suida, Gyraldo, & Bonanno, nempè an. 120. ante Chriſti Dñi adventum. Volaterranus, Hofmannus, Morerius, Voſsius *de Poetis cap. 8. pag.* 68. & Io: Bap. Ricciolius *in Chronol. Refor: tom.* 4. *pag.* 184. ſub Ptolomæo olymp. 166. ſtatuunt. Ex Laertio Cleantis tempore vixiſſe deducitur. Theocriti coævus fuit ex Vigintimillio, qui olymp. 124. vixit. Scripſit ex Suida:

Poemata oratione ſolutâ, vel potius & Poemata, & orationem ſolutam. Gyraldus verò ait: *Præter fabulas tragicas, ſcripſit & pedeſtri oratione Poemata.* Ex Patritio: *Proſâ ſcripſit Poemata.* Inter alia ſcripſiſſe volunt opus inſcriptum:

Daphnis, vel Lithyerſa. Patritius *cit. pag.* 104. duas fuiſſe lucubrationes putat, cujus opinionẽ amplexiſſe videtur Bonannus *pag.* 295. at Mazonus *in defens. Dantis pag.* 492. unum opus fuiſſe contendit, quod ex Joanne Tzetze *lib.* 2. *chil. cap.* 40. deducit: ex eo enim patet, quòd in Daphnide de Lithyerſa agebatur. Huic addit Athenæum *lib.* 10. *cap.* 3. *pag.* 415. qui ait: *Soſitheus Tragicus in Daphnide, aut Lithyerſa.* Tragicum opus fuiſſe putat Patritius: at Mazonus bucolicum opinatur. Dubitat verò Soſibio, an Soſitheo adſcribendum; & an idem ſit Soſitheus ac Soſibius: eadẽ etenim carmina ex Daphnidis opere exhibent Athenæus, & Tzetzes; at primus Soſitheo, ſecundus Soſibio accenſet. De utroque diſtinctè Craſſus *cit. pag.* 480. ſed Vigintimillius *pag.* 281. Soſitheum aliquando Soſibium vocatum putat. Jonſius *lib. 2. de Scrip. hiſtor. Philoſoph. cap. 3. pag. 126. & 127.* apud Joannem Mollerum *de ſcript. Homonymis cap.* 3. §. 65. *pag.* 338. opus hoc Soſibio Laconi, Grammatico, Ptolomæi Philadelphi ætate celebri, adſcriptum à ſcholiaſte Theocriti *ad idyll.* 10. & à Caſaubono *in lect. Theocr. cap.* 12. Soſitheo reſtituit. Ambigit tamen an Soſitheus hic ſit Poeta Theocrito, circa olymp. 130. synchrono, an alter Tragicus, inter Plejades annumeratus, olymp. 164. clarus: duos enim Soſithei nomine floruiſſe putat. Paſtoritium Poema vocant idẽ Vigintimillius *loc. cit. & pag.* 53. & Clariſſimus Juſtus Fontaninus *in Aminta defenſo cap. 1. pag.* 9. Citatur hoc opus à Jano Parraſio in Claudianum *de Raptu Proſerpinæ lib.* 2. & Scholiaſte Theocriti apud Vigintimillium *pag.* 53. & 258. Scripſit etiam Soſitheus opus, cui titulus:

Æthlius, ideſt, *Accenſus*. Citatur à Stobæo *ſer. 168. de audacia pag.* 576.

Soſithei *Fragmenta* edidit Hugo Grotius, cum alijs Veterum Tragicorum fragmentis, ex Mollero citato.

De Soſitheo etiam Gesnerus *in Biblioth. pag.* 762. qui tragica ipſius ſcripta ab Higino, & Arati interprete citata teſtatur: quibus adde Plutarchum *parall. cap.* 38.

S. STEPHANUS *III.* dictus IV. Pontifex Maximus, Syracuſanus. Alphonſus Ciacconius *in vitis Pontif. tom. I. pag.* 539. nullo auctoris teſtimonio munitus, in oppido Toſsinæ vallis Sicilianæ in ulteriori Aprutij provincia natum ſcribit: cujus veſtigia ſequutus Auguſtinus Oldoinus *in Athenæo Romano pag.* 622. Aprutinum vocat Stephanum. At idem Oldoinus *in addict. ad Ciacconium pag.* 542. Romanum ex Sicilia oriundum fuiſſe tradidit: Quotquot verò Pontificum geſta ſcripſere Stephanum Siculum teſtantur, inter quos Panvinus in libro: *Romani Pontifices pag.* 43. Ordericus Vitalis *in hiſt. Eccleſias. pag.* 453. Franciſcus Petrarcha *in Chron. Pontif. pag. mihi* 43. Platina *in vitis Pontif.* Genebrardus *in Chron. an.* 768. Thomas Bzovius *in hiſt. Eccleſ. tom. 1. an.* 768. Raphael Volaterranus *in anthrop. lib.* 22. Philippus Bergomenſis *in Suppl. Chron. lib.* 10: Franciſcus Carrierus *in Chronol: Pontificum pag.* 138. Joannes Ant. Brandus *in Chr. Pontif. pag.* 96. Dominicus à Ss. Trinitate *in Biblioth. Theologica tom. 3. ſect. 4. cap. 12. pag.* 235. Lud. à S. Carolo *in Biblioth. Pontifi. lib. 1. pag.* 208. Ferdinandus Vghellus *in Italia Sacra tom. I. pag.* 23. Jo: Bap. Ricciolius *in Chron. Refor. tom. I. lib. 9. pag. 382. tom. 2. pag. 107. & tom. 3. pag.* 13. Joſephus Saens de Aguirre *in collect. Max. Concilior. Hiſpaniæ tom. 3. par.* 51, Guilelmus Cave *in Scrip: Eccl. hiſtor: literaria tom. I. pag.* 349. alijque. Quòd autem Siculi nomine virum in Sicilia natum ſolummodo intelligatur, jam multis firmavi *in apparatu* §. 2. Anaſtaſius verò Bibliothecarius *in vitis Pontificum*, ut omne ambiguitatis veſtigium eliminaret, cùm Siculum vocaſſet Stephanum, addit: *ex inſula Siciliæ Romam advenit.* Hieronymus Maraſiotus *in Chron. Calabriæ lib. 1. cap. 26. pag.* 56. Stephanum hunc, & Leonẽ II. Sum. Pont. Calabros fuiſſe putat: at quã inani ratione in hoc tomo 2. pag. 7. ubi de Leone, jam demonſtratum. In Sicilia Syracuſis natum renunciant Chriſtophorus Scobar *de reb. Syracuſ. pag:* 16. Arnaldus Wion *in ligno Vitæ lib. 2. cap. 1. pag. 137. & cap. 3. pag.* 177. Gabriel Bucelinus in *Aquila Imperij Bened. pag. 118. & in Menologio Bened. 31. Ian. pag.* 82. Chriſtophorus Scanellus *in Chron. Siciliæ*, Philippus Ferrarius *in Catalogo Ss. extra martyr. Rom. pag. 53. 55. & 56.* Leander Albertus *in Deſcrip.* Italiæ *pag,* 122. *& in Inſulis pag.* 61. Joſephus Carnilivarius *in deſcrip. Siciliæ lib. 2. pag.* 214. Thomas Porchaccius *in Inſulis pag.* 5. Hofmannus *in lex. tom. 2. pag.* 405. Inter noſtros accenſendi Thomas Fazellus *de reb. Siculis dec. 1. lib. 2, cap. 1. pag.* 106. Ottavius Cajetanus *in Idea Ss. Sicul. pag. 58. & 105. & tom. 2. Ss. Siculor. in animad. pag* 12. Silveſter Maurolicus *in mari oceano lib. 1. pag.* 81. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Panor. pag. 75. & in not. Eccl. Syrac. pag.* 139. Simon Pariſius *in deſcrip. Siciliæ*, Matthæus Silvagius *de trib. Peregrinis cap. 46. pag.* 170. Vincentius Littara *in Conrad. lib: 3. pag.* 140. Franciſcus Carrera *in Panth. Siculo pag.* 28. Joſephus Perdicarus *in vitis Ss. Siculor. pag.* 156. Hieronymus Raguſa *in elogijs Siculor. pag. 265. & in Siciliæ Biblioth. vet. pag.* 254. & ut alios prætercam, Michael Angelus Mancharu-

ſus

Digitized by Google

lus in Kalend. Syracuſ. Hoc autem à conſtanti Syracuſanæ Eccleſiæ traditione firmatur; Stephanum enim, ut ſuum ſemper agnovit, ac præcipuo ſemper recoluit cultu, teſte Cajetano cit. & Franciſco Macedone in libro: *Divi Tutelares pag.* 191. Natus ideoque Stephanus Syracuſis patre Olybrio, vel Olivo, ac Romam ſtudiorum cauſâ miſſus, à Gregorio III. Sum. Pont. in Monaſterium S. Chryſogoni ſub S. Benedicti regula exceptus eſt. Ibi in regularis inſtituti legibus, literiſque ita profecit, ut virtutum ſanctimoniâ, & ſacrarum literarum eruditione præ omnibus effulſerit: ideoque ad Abbatis dignitatem evectum fuiſſe teſtatur Oldoinus. A Zaccaria Pontifice, vel ut alijs placet, à Gregorio III. cubiculo ſuo præficitur; mox à Paulo I. S. R. E. Cardinalis tit. S. Ceciliæ electus eſt. Defuncto Paulo Pontifice turbas in Eccleſiam intulit ſupremæ dignitatis ambitio: Conſtantinus enim, Ducis Nepeſini frater, nullis initiatus ordinibus, fratris Totonis ope, vi, armiſq. Pontificiam Sedem occupavit. At paulò poſt bonorum zelus tum Conſtantinum, tum etiam Philippum quemdam à ſeditioſis nonnullis Pontificem conclamatum, ab Apoſtolico Throno deijecit: ideoque compoſitis ſeditionibus, unâ omnium voce Stephanus noſter electus, & conſecratus eſt Pontifex 7. Auguſti anno 768. Ejus juſſu Lateranenſe Concilium coactum eſt anno 769. in quo Conſtantinum Pſeudo-Pontificem ritè exautoratum decrevit; ac ſanctè ſtatuit, ne quis ad Pontificatus apicē eveheretur, niſi prius per eccleſiaſticos gradus ad Cardinalis dignitatem perveniſſet. Sacrarū Imaginum venerationem, contra decretum in Græco Conciliabulo editum, confirmavit. E Ravennate Sede Michaelē Sacerdotio haud inſignitum proijecit; & Leonem illius Eccleſiæ Archidiaconum delegit Archiepiſcopum: Deſiderio verò Longobardorum Regi, Michaelis defenſori, ſacerdotali conſtantiâ obſtitit. Zelo ac charitate munitus Eccleſiam rexit; ejuſq: operâ eccleſiaſtica diſciplina inſtaurata refulſit. Eccleſiaſticas traditiones acerrimè propugnavit: ſacros ritus refecit. Statuit ut ſingulis dominicæ diebus ſeptem Epiſcopi Cardinales in Divi Petri altare ſolemni ritu celebrarent: & ut miſsæ Sacrificio Angelicus hymnus adderetur: aliaque tanto Pontifice digna decrevit. Denique ordinatis menſe Decembri Presbyteris 5. Diaconis 4. multoſque Epiſcopos, ſanctimoniâ clarus deceſſit primo Februarij anno 772. & in Divi Petri Baſilica ſepultus eſt. Inter Sanctos relatus recolitur; ejuſq; feſtum Romæ, & Syracuſis primo Februarij celebratur. De eo præter allatos auctores Baronius *tom. 9. annal ab an* .768. Spondanus *in epitom. annal. an.* 772. Hieronymus Rubeus *lib. 5. hiſtor. Raven.* & quotquot Romanorum Pontificum geſta ſcripſere. Edidit Stephanus

Epiſtolas plures. Quinque ipſius epiſtolæ à Baronio *an.* 771. *n.* 2. enumerantur. 1. ad Pipinum, 2. ad Carolomannum: 3. ad Carolum, & Carolomannum. (hanc integram habes apud Baronium *tom. 9. an.* 770. *n.* 21.) 4. ad Carolum, & matrem ejus, 5. ad eoſdem Reges Frācorum. Scriptas ad Carolum, & Carolomannum edidit Petrus Pithæus in pervetuſto Chronico, ex Ludovico à S. Carolo *in Biblioth. Pontific. lib.* 1. *pag.* 208. & Oldoino *in addit. ad Ciacconium tom.* 1. *pag.* 543. Tres Stephani Epiſtolæ, unà cum decretis Concilij Romani, extant *in tom. 6. Conciliorum* (juxta recentiorem editionem *pag.* 1714.) ex Cave *in Scrip. Eccleſ. hiſtor. Liter. pag.* 345. Varias exhibet Jacobus Gretſerus *in volumine Epiſtolarum Pontificiarum.* Ingolſtadij 1613. & inter Scriptores Francicos Andreæ du Cheſne. Vna ad Conſtantinum Capronymum Imp. pro cultu Sacrarum Imaginū commemoratur ab Hadriano I. Papa in epiſtola ab eodem ſcripta ad eumdem Conſtantinum, quæ in Concilio Niceno II. *act.* 2. recitata eſt ex Conſtantino Cajetano *in animad. ad tom. 2. Ss. Siculor. pag.* 13. *n.* 17. Aliam ſcripſit ad Michaelem Archiepiſcopum Ravennatem ex Anaſtaſio Bibliothecario, & Hieronymo Rubeo *lib. 5. hiſt. Raven. in Sergio Archiep.* 40. quod innuit Baronius *an.* 769. *n.* 19. Demū epiſtolā ad Joannē Tergeſtinū Patriarcham Gradēſem, edidit Ferdinandus Ughellus *in Italia Sac. tom.* 5, at plures retuliſſe epiſtolas eumdem Ughellum obſervat Oldoinus *in Athenæo Romano pag.* 622. De Stephani epiſtolis vide etiā Coccium *in Theſauro Catholico,* Spondanum *in epit. Baronij an.* 772. Joannem Petrum Camum *in Actis Roman. Pontif.* & Franciſcum à Coriolano *in Catalogo Rom. Pont.* Scripſit etiam Stephanus

Decreta nonnulla, quæ extant apud Gratianū *in Decreto diſt. 79. cap. oportebat, cap. nullus unquam, cap. ſi quis in Epiſcopis, cap. ſi quis ex Sacerdotibus: & diſt. 3. cap. fin.*

STEPHANUS ABBAS Panormitanus, natus primo Julij 1661. adoleſcens in Panormitano Clericorum Seminario literarum ſtudijs operam dedit: & abſoluto cum ingenij laude graviorum ſcientiarum curriculo, Philoſophiæ ac Theologiæ lauream in Societatis Jeſu Collegio obtinuit. Juriſprudentiæ etiam addictus, Doctoris inſignia in utroque Jure promeruit, & accepit. Ad nonnulla eccleſiaſti Ordinis munia, ac dignitates gradatim evectus eſt; virtute, doctrinâ, meritiſque ſatis ornatus; nam primùm Cathedralis Eccleſiæ Panormitanæ Beneficiatus, &, ut vocant, Vivanderius electus, à ſacris cæremonijs fuit Ferdinandi Bazan Archiepiſcopi Panormitani. Andreæ Rigio Epiſcopo Catanenſi gratiſſimus, Catanam ab eodem accerſitus, Eccleſiæ Catanenſis Canonicus conſtitutus eſt: ibique eximias ingenij, animique dotes abundè detexit: hinc non immeritò nonnullis honoribus cohoneſtatus enituit; Examinator enim, & Judex Synodalis, Aſſeſſor, Vicarius & Viſitator Generalis, & Seminarij Catanenſis Rector ab eodem Epiſcopo delectus, ſui æſtimationem concitavit: nam doctrinâ,

Digitized by Google

inſignitèr excultus, tum in ſcholaſtica, & morali Theologia verſatiſſimus; tum etiam Cæſareis, ac Pōtificijs juribus apprimè imbutus, inter doctiores ſemper eminuit. Vivit nunc Catanæ vir eximius, eruditione, & morum integritate conſpicuus, nunquam à graviorum diſciplinarum ſtudio ſejunctus. Quę edidit hæc ſunt:

Theologus Principis, ſeu Politia Moralis Principum, Ducum, Comitum, Marchionum. Catanæ ex typographia Biſagni 1700. in fol. Hoc opus laudant Monumenta Gallica Trevoltiana *anni* 1702. *tom.* 5. *pag.* 171.

Pax Attritioniſtrarum, & Contritioniſtrarum, ſeu ad eoſdem Epiſtola pro concordia. Ibidem apud eumdem 1703. in 8.

Gladius utraque parte acutus, quo propugnatur Siculorum fides erga ſuos Principes, ac præſertim Philippum V. Siciliæ, ac totius Hiſpanicæ Monarchiæ Regem, & Pietas erga Sanctam Sedem Apoſtolicam duabus Propoſitionibus. Primâ: *Adeò gravem eſſe in Subditis obligationem erga proprium Principem ut nullam patiatur materię parvitatem.* Secundâ: *Pontificiam dignitatem in Papa adeò firmitèr ſiſtere, ut nullo excogitabili eventu poſſit, etiam per totam Eccleſiam, ſeu Concilium Oecumenicum à Pontificatu deponi.* Dum Panormi excuderetur apud Dominicum Corteſium 1709. in 4. editionem interrumpere coactus eſt. Italicè ſuppreſſo nomine, aliorum pietate inſtante:

L' Anno Sagro ripartito in dodeci Eſercitij Spirituali per ogni primo Mercordì di ciaſcun meſe ad honore della Glorioſiſſima Vergine, e Martire S. Agata. Catanæ apud Biſagnium 1699. in 8. Alia edenda molitur; quæ in lucem emittet, præſertim *Theologiæ Moralis Tractatus*.

Compendium Theatri Vitæ Humanæ in tres tomos diſtributum.

STEPHANUS DE AMICO Panormitanus Monachus S. Benedicti Congregationis Caſinenſis. Natus an. 1572, Religionis habitum accipit 30. Octobris 1590. in Cœnobio S. Martini de Scalis juxtà Panormum. Vir ſanè præſtantiſſimus, cui nullus Caſinenſium ævi ſui comparandus: inter præclariſſimos enim mirum in modum eminuit. Doctrinâ inſignis omnium ſcientiarum ornamento conſpicuus effulſit: philoſophicis præſertim, ac Theologicis facultatibus inſtructiſſimus, inter doctiſſimos recenſitus inclaruit. Gravioribus diſciplinis amœniores addidit: Poeſim tum Etruſcam, tum Latinam non ſine laude coluit. Vitæ innocentiâ, ac virtutum ſplendore venerabilis, omnibus exemplo fuit. In regendo ſolertiam ſingularem, & monaſticæ diſciplinæ zelum; in gravioribus rebus agendis dexteritatem detexit eximiam. Nonnulla præclara obijt munia: in Cœnobio S. Martini primùm Prioris munere, inde anno 1625. Abbatis dignitate inſignitus præfuit. Eo in regimine Monaſterium argenteis ornamentis, ac ſacrâ ſupellectili ditavit. Nobiliſſimam Bibliothecam omnium ſcientiarum libris elegantèr compactis, auroque finitis, refertiſſimam excitavit. Monaſticam diſciplinam inſtauravit, ac regularem perfectionem eximio vitæ exemplo promovere ſtuduit. In pauperes liberaliſſimus fuit. Cœnobij ædificia ad magnificentiam provexit. Omne adhibuit ſtudium ut novam Abbatiam, ſub Ss. Benedicti, & Aloyſij nomine, Panormi excitaretur; cui præfuit Abbas. Poſtquam quadriennio Cœnobium S. Martini laudabilitèr rexiſſet, in Ordinis Comitijs anno 1629. coactis, cùm de eo ad ſupremam Ordinis dignitatem promovendo ageretur, S. Martini Abbatiam in ſucceſſoris beneficium renunciavit: at ad Generalem Præfecturam alio evecto, Patres omnes unanimiter volvere, ut ſaltem Monteregalenſi Cœnobio præeſſet. Dum hoc regebat, defuncto Archiepiſcopo Hieronymo Venero, Vicarius Generalis illius Eccleſiæ, ſede vacante, electus eſt anno 1633. Iterum anno 1635. ad Cœnobium S. Martini, Abbatis dignitate inſignitus, redijt: illudque egregio regimine, rebuſq; præclarè geſtis ſecundò illuſtravit; & in amplificanda præſertim rarioribus codicibus Bibliotheca novem aureorum millia impendit. Sed anno 1637. ſibi ſolùm ſervato Abbatis titulo, paſtoralis curæ onus ſpontè depoſuit, ut quieti vacaret. At ſi tamquam unus ex Monachis viveret, ob ſingularem doctrinam veneratus, ad ipſum tanquam ad oraculum in difficillimis rerum quæſtionibus confugiebant omnes. Tandem ſenio confectus Panormi deceſsit 2. Februarij 1662. De eo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Montisregal. pag.* 437. & *lib.* 4. *de Abbatijs pag.* 192. 193. & 205. Petrus Ant. Tornamira *de Origine & Progreſ. Congreg. Caſinenſis tom.* 2. *lib.* 3. *pag.* 454. & 554. Vinc. Coronellus, me citato, *in Biblioth. tom.* 3. *pag.* 233. *n.* 994. Michael de Judice *in hiſt. Montisregal. par.* 2. *pag.* 106. Sub Phaneſti Muſica nomine edidit

Sacram Lyram variorum Auctorum cantionibus contextam in latina epigrammata converſis. Panormi apud Cyrillum 1650. in 12.

Scripſit etiam alia, quæ m. ss. reliquit, nempè

Epigrammata in Sanctorum laudem.

Anagrammatum de Sanctis libros IV. additis epigrammatibus, ac elogijs.

Italicè

Affetti Pij Tomi IV.

Raccolta di Secreti Medicinali.

Varij componimenti di Giochi.

STEPHANUS DE ANNA Cephalæditanus Sacerdos, ſacræ Theologiæ, & Juris utriuſque Doctor, Panormi Parochus, ac Rector Eccleſiæ S. Crucis. Tum graviores diſciplinas, tum etiam amœniores cum ſui laude coluit. Muſas præſertim, inter Academicos Accenſos Panormi, dilexit. Obijt Panormi primo Junij 1590. Edidit Italicè

Poeſie. in libro: *Rime dell' Accademia degli Acceſi di Palermo.* Panormi apud Matthæum Maidam 1571. in 8. & in libro ſecundo, ibidem apud eumdem 1573. in 8.

Della Sacra Theologia diligentemente oſſervatæ dal R. P. M. Gio. Antonio Brandi Siciliano di Sa-

leme

Digitized by Google

me nel libro del Roſario Trattato. prodiit cum eodem Roſario Romæ apud Carolum Wllietrum 1601. in 16.

STEPHANUS MAURUS Meſſanenſis hiſtoricus, in peragendis Patriæ ſuæ negotijs verſatus, quæ nedum apud ſuos, verùm etiam in Hiſpania pertractavit: pluriès ad Catholici Regis aulam miſſus, præſertim an. 1673. Vivebat anno 1675. Edidit Italicè

La Meſſina difeſa. Monteleoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1666. in 4.

STEPHANUS MIRA Panormitanus Jurisconſultus doctrinâ clariſsimus. Inter primarios cauſarum Patronos accẽſitus, laudem promeruit egregiam. Ad nonnullos honorum gradus virum eximium provexere doctrinæ promerita; pluriès enim Judex præfuit in Panormitano Prætorio, & in ſupremis Magnæ Regiæ Curiæ, & Conciſtorij ſubſellijs. A doctrina, & in rebus agendis dexteritate commendatus, in ſui laudem omnium ora reſeravit. In Magnæ Regiæ Curię Foro etiam Fiſci Patronus effulſit, & in Regij Patrimonij Senatu à Rationum Magiſter. Anno 1703. Tribunalis Conciſtorij Præſes electus, ſui opinionem firmavit. Demum apoplexia correptus, vivere deſijt Panormi 10. Octobris 1711. & in Eccleſia S. Citæ ſepultus eſt. Ipſum laudant Franciſcus Strata *in quietationib. pag.* 20. & Franciſcus Maria Cirinus *in Nexu rerum Eccleſ. Juriſdict. cap. 3. n. 77. pag.* 154. qui ibidem *à pag.* 160. & ſeq: Stephani edidit

Allegationes de Immunitate Eccleſiaſtica, quibus probare nititur, Laicos Ærarios Epiſcoporum non gaudere Immunitate Eccleſiaſtica. Panormi apud Ignatium Calatrum 1700. in fol

STEPHANUS MONSAPERTUS Nobilis Panormitanus, Iuris utriuſque Doctor. Cauſarum Patrocinium non ſine doctrinæ laude peragit Panormi, ubi nunc vivit. In lucem emiſit

Allegationes pro D. Joſeph Eſcalona Salamone Magiſtro Scholæ Regiæ Capellæ S. Petri Regij Palatij Urbis Panormi. Panormi typis de Anſelmo 1687. n fol.

STEPHANUS MONSREGALIS Panormitanus, vir in politioribus literis verſatus. Panormi inter Accenſos Academicos inclarvit anno 1573. Edidit Italicè

Poeſie. in libro: *Rime degl' Accademici Acceſi di Palermo.* Panormi apud Joannem Matthæum Maidam 1573. in 8.

STEPHANUS PANORMITANUS Ordinis Carmelitarum, Theologus doctrinâ ornatiſſimus; ex Joanne Petro Creſcentio *in Præſidio Romano pag.* 108. ſcripſit

Contra Hæreticos.

STEPHANUS POLITIUS Aicamenſis, Philoſophus Doctiſſimus, cuius doctrinam in Patavino Lyceo longè latèque inclaruit; ibi enim gravioribus ſcientijs addictus, ingenij præſtantiam tum diſputando, tum ſcribendo manifeſtavit. Floruit anno 1566. quo edidit

De Interni, & Externi Hominis cura Placita varia ex varijs facultatibus deſumpta, Patavij publicè diſputationis gratiâ ſolertiſſimis Commilitonibus propoſita. Patavij Laurentius Paſquatus excudebat 1566. in 4.

STEPHANUS PORRUS Meſſanenſis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, Poeta eruditus. Clarvit anno 1600. Edidit opus, cui titulus:

Solzaniados, ſive Solzani laus, de familia Scaramucciæ, & lacus Sebinenſis deſcriptione Poema. Venetijs apud Joannem Antonium Rampazettum 1606. in 8.

STEPHANUS PROTHONOTARIUS Meſſanenſis. Inter vetuſtiores Poetas, qui Etruſcæ Poeſi operam dedere, ſine hæsitatione accenſẽdus, quod ex ipſius carminibus, ruditatem redolentibus, in ipſo natæ linguæ Italicæ exordio, clarè liquet. Clarvit anno 1250. Hieronymus Frachetta *in expoſit. Cantionis Guidi Cavalcantis*, cujus initium: *Donna mi prega pag.* 39. hujus cognomen Prontum fuiſſe putat: Hujus meminere Vincentius Auria *in Sicilia Inventrice cap. 9. §. 5. pag.* 31. Joannes Marius de Creſcimbenis *in hiſt. Poeſis Vulgaris lib. 4. pag.* 289. *& in comment. vol. 2. par. 2. lib. 1. pag.* 21. Scripſit Italicè

Rime. Nonnulla ejus carmina extant in libro: *Poeti Antichi raccolti da Mons. Leone Alacci.* Neapoli typis Sebaſtiani de Alecce 1663. in 8. & apud eumdem de Creſcimbenis *in comment. cit. vol. 3. pag.* 27.

STEPHANUS TUCCIUS Societatis Jeſu ex oppido Monfortis diœceſis Meſſanenſis, ut auctores infra citandi unanimitèr tradunt: non Meſſanenſis, ut Joſepho de Ambroſio *in Relatione Solemnit. epiſtolæ Marianæ pag.* 322. placuit. Natus anno 1540. adoleſcens in externa corporis ſpecie inornatus videbatur; nam horrida penè facie, moribus inelegantibus, voce inſuavi, ac generis humilitate fœdatus, omnium oculos à ſe avertebat: at in ruſticanis his naturæ aſperitatibus egregiæ animi dotes, ingenij docilitas, mens rerum omnium capax, indoles ad virtutem prona, veluti è tenebris erumpebant. Ideoque anno 1558. in Societatem exceptus Meſſanæ, in ea tum doctrinæ excellentiâ, tum morum ſanctitate mirificè inclaruit. Humanioribus literis dicatus omnes ævi ſui ingenioſiores facilè ſuperavit. Per annos ſexdecim, non ſine magno diſcipulorum beneficio, mitiores literas, & eloquentiæ præcepta tradidit. Tunc, non alio quàm ſe ipſo duce, Philoſophiam, Theologiam, aliaſque ſcientias didicit: ac tantam ex ipſis auctorum fontibus eruditionis, & doctrinæ profunditatem hauſit, ut in ſacris, prophaniſq: literis verſatiſſimus, ævi ſui eruditorum omnium opinionem æquaverit. Romam miſſus biennio Theologiæ operam dedit: at ex traditis à præceptore nec verbum unquam ſcriptis mandavit; omnia enim ingenij, ac inſigni memoriæ vi, facili negotio complectebatur, intimè penetrabat, ac tenaciſſimè retinebat. Hinc ad

Digitized by Google

ad illud doctrinæ faſtigium ſeſe evexit, ut nedum condiſcipulos, verùm etiam & magiſtros ſuperaverit. Scholaſticam Theologiam Patavij docuit, ac doctiſſimis viris ſucceſſit: eoq: plauſu excepta ſunt, quæ de Trinitate dictavit, ut, ipſo penitùs inſcio, typis tradiderint. In Romano etiam Collegio eâdem facultatem magnâ nominis celebritate docuit, famigeratiſſimi Franciſci Suarij Collega: ingenij etenim acumine, ac diſputationum ſubtilitate mirabilitèr eminuit. Laureti à Superioribus ſuis conſtitutus eſt ut ijs reſpōderet, qui de conſcientię rebus cōſilia expeterent. In Romano Collegio Studiorum Præfectum egit, ab omnibus ob doctrinæ excellentiam veneratus. Cum gravioribus ſciētijs alias etiam facultates ſociavit: Oratoriâ, & Poetica arte inſignitèr enituit. Concionator eximius inter præcipuos verbi Dei præcones connumeratus eſt; à ſevero, gravique dicendi genere, ad commovendos auditorum animos apto, ſummè laudatus. Latinam etiam eloquētiam gregiè coluit: ideoque plurièś cum omnium commendatione orationes habuit ad ſūmos Pontifices, & S. R. E. Cardinales. Ob omnigenam eruditionis copiam Alphonſus Salmeron doctiſſimus ſacrarum literarum explanator, dum Neapoli degeret, Stephanum perſæpè conſulebat in rebus antiquis Eccleſiaſticis, ac Sacris Scripturæ arcanis: & in rebus dificillimis ad ipſum, quaſi ad oraculum confugiebat. Franciſcus Panigarola, Orbi literato ſatis notus, obſtupuit, ejuſq; ingenium propè divinum cenſuit, cùm interrogatus de arduis Sacræ Scripturæ locis, qui ipſius ingenium diu faticaverant, admirabili facilitate illicò omnia enodavit. Graviſſimis rebus in Societatis propugnationem plurièś à Claudio Aquaviva Prępoſito Generali adhibitus eſt. Anno præſertim 1584. idem Claudius ſex electiſſimos Societatis viros, ſcilicèt Joannem Azorium Hiſpanum, Gaſparē Gonzales Luſitanum, Jacobum Tirinum Gallū, Petrum Buſæum Belgam, Antonium Guiſanum Germanum, & noſtrum Stephanum Romæ collegit, ut collatis inter ſe conſilijs, librum de ſtudiotum ratione ederent, ne Societatis Sodales omni doctrinæ vento circumferrentur. De fidei catholicæ rebus quæſtionem habuit cum Paleologo Græco Hæretico, qui Arrij errores innovare attentabat: at à Stephani rationibus victus, ſua execravit deliramenta, & catholicam Fidem amplexus, libros, quos ſcripſerat, in ignē proijecit. Romæ eâ valuit doctrinæ opinione, ut Principes viri, Præſules, Cardinales, & ipſemet Clemens VIII. in rebus multi laboris, conſilij causâ ipſum adirent. Perſæpè in Sacras Cardinalium Congregationes admiſſus eſt, ut ſententiam proferret ſuam. Examinator Epiſcoporum, ac eorum qui ſacris initiandi eſſent, electus eſt, & Collegij Sacræ Pœnitentiariæ Rector conſtitutus: quibus in muneribus ſingularem ſemper doctrinam manifeſtavit. Inter tanta æſtimationis ſuæ argumenta ejus virtutes laudabilitèr effulsere: de ſe enim nimis demiſſè ſenſiebat: obedientiâ, orationis ſtudio, patientiâ claruit. Duriſſimis pœnitentiæ regulis corpus edomuit. Quinquennio ante mortem ab omnibus terrenis abhorruit: ideoq: Superiorum, & Pontificis veniâ in Tuſculanum receſſum ſeſe abdidit, ut ſoli Deo viveret, et virtutes jā longo uſu adeptas expoliret: ibique rerum cœleſtium contemplationi, jejunijs, vigilijs, flagellis, alijſque operibus ſanctè obitis, reliquum vitæ dicavit. In hac ſolitudinis quiete Clemens VIII. Pont. Max. cui gratiſsimus fuit, ipſum latitantem inviſit, ac ad ejus vitæ genus obſtupuit: magnam de ipſius ſanctimonia opinionem, jam antea conceptam, firmavit: dicere ſolitus: *ſi in Societate Sancti efflorent, horum unus eſt Tuccius.* Et ſanè ejus morum ſanctitas nedum Clementi, verùm etiā alijs Sum. Pontificibus ſemper admirabilis fuit, & metuenda. In vitæ proſtremo exortus tumor quidam circa ceruicem, ita infra quinquennium excrevit, ut capitis magnitudinem æquaverit, ac penitùs omnem quietis ſpeciem viro patientiſſimo eripuerit. Moleſtijs, ac cruciatuum angoribus enormiter affectus, cadavere ſimillimus, ſe ad majora toleranda paratum profitebatur, & æternas in purgatorio igne pœnas ſe amplexurum dicebat, ob Chriſti patientis amorem. Demum cum morbi tormenta nimiùm creviſſent; ac tumor ille pellem gutturi inhærentem attraheret, admirabilis patientiæ virum faucium ſuffocatione peremit in Romano Collegio 27. Januarij 1597. Cadaver cilicio præcintum invenere: lumbos ferreo circu coarctatos. In funere Populi pietas in ipſum irruit: capillos, barbam, veſtamenta diſcerpſit: omnes uno ore Beatum obijſſe prædicabant: quibus calculum addidit Clemens VIII. qui audito mortis nuncio: ergo, dixit, *demum mortuus eſt Sanctus*? Publicâ oratione ejus virtutes ſunt celebratæ. Innumeri ejus doctrinam, ac Sanctimonia commendant, quos inter Philippus Alegambe *in Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 751. Joannes Nadaſus *in anno dier. memor. 27. Jan. pag.* 48. Silveſter Maurolicus *in Mari Oceano pag.* 410. Placidus Sampetius *in Iconologia M. V. lib. 2. pag.* 218. Joannes Rho *in varijs virt. hiſtor. lib. 1. cap. 1. n. 8. pag. 17. cap. 11. n. 7. pag. 159. lib. 3. cap. 8. n. 4. pag. 349. lib. 4. cap. 7. pag. 464. lib. 6. cap. 4. pag. 685. & lib. 7. cap. 5. pag.* 793. Felix Gerardus *in diario 27. Jan. pag.* 96. Hadrianus Lyreus *de Imitat. Jeſu Patientis lib. 3. cap. 4. pag. 132. & lib. 5. cap. 7. pag.* 293. ubi mendosè Sebaſtianum vocat: Thomas Auriemma in libro: *Stanza dell' Anima cap. 9. pag.* 94. Janus Nicius Erythræus, ſiue Joannes Victor Roſcius *in Pinacotheca Imag. Illuſtr. par. 3. n. 7. pag. 34. &* 302. Joannes Bap. Ricciolius *in Chro. Refor. tom. 4. ind. 2. pag.* 283. qui falsò 27. Junij obijſſe tradit: Siluius Tornamira *in devot. ad Chriſti Dom. Paſſionem cap. 3. pag. 45. & cap. 7. pag.* 111. Philippus Labeus *in Pinacotheca ſcrip. Soc. Jeſu pag.* 305. Auguſtinus Oldoinus *in addict. ad Ciacconium tom. 4. pag.* 26. Petrus Angelus Spera *de nobil: Profeſſ. Gramm. lib. 4. pag.* 517. Domini-

Digitized by Google

minicus Stanislaus Albertus *in hiſtoria Siculæ Soc. Jeſu par. 1. lib. 6. pag. 234. & 235. aliique.* Multa ſcripſit Stephanus: at pauca publicæ luci ſunt conſignata; videlicet:

Christus Judex Tragœdia. Sæpiùs multis in urbibus audita, ſemperque cum admiratione, ac plauſu. Joannis Laurentij Luchefini Soc. Jeſu operâ prodijt Romæ typis Nicolai Tinaſsij 1673. in 8. Italicis rhythmis concinnavit Antonius Crotrona Syracuſanus, edidi tque Romæ apud Antonium Herculem 1699. in 12.

Oratio in funere Gregorij XIII. P. M. Pluriès ob elegantiã typis evulgata; præſertim Romæ 1588. in 8. Duaci 1592. Pariſijs apud Morellum 1585. in 8. & alibi. Edita eſt etiam ab Auguſtino Oldoino *in Vitis Pontificum tom. 4. à pag. 27.*

Orationes duæ de Christi Domini Cruciatibus. Prodiere in libro: *Orationes Quinquaginta de Christi Domini Morte habitæ in die Sancto Paraſceves á Patribus Soc. Jeſu in Pontificio Sacello.* Romæ typis Vitalis Maſcardi 1641. in 12. Harum unam habuit ad Gregorium XIII. anno 1583. aliam ad Siſtum V. anno 1586.

Oratio ad Gregorium XIII. Pont. Max. cùm inviſit Collegium Romanum. Ex Alegambe.

Tractatus de Trinitate, quem in Patavino Gymnaſio dictavit, eoque inſcio typis traditus eſt, teſte Alegambe.

Ratio atque Institutio ſtudiorum per ſex Patres Soc. Jeſu ad id juſſu R. P. Generalis deputatos conſcripta. Romæ 1586. ex Auguſtino Le Blanc *in Hiſtor. Congregationum de Auxilijs divinæ Gratiæ lib. 1.* apud Acta Eruditorum Lipſiæ *an.* 1700. *menſe Aug. pag.* 342. Etſi à ſex Societatis Theologis opus conditum, in eo haud modicam adhibuit operam noſter Stephanus.

Scripſit etiam hæc alia, quæ inedita ſervantur, videlicet:

Chronicon ab Orbe condito ad Christi Natalem. Ex Alegambe, & Ricclolio.

Orationes plurimas, Drammata, & Actiones Sacras heroico carmine compoſitas. Harum duas tragicas Actiones commemorat Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib. 2. pag.* 219. quarum unam, cui nomen: *Nabucodonoſor* adhuc juvenis conflavit Meſſanæ anno 1562. aliam anno ſequenti, nomine *Goliat*, ibidem condidit. Utrãque Meſſanæ Populo, Proregi Siciliæ, ac Magnæ Regiæ Curiæ Senatui ad ſpectandum propoſuit iiſdem annis. Alias etiam duas inſcriptas: *Juditha: & Christi Nativitas*, Romæ compoſitas, & in Romano Collegio ſpectãtium oculis exhibitas, memorat Janus Nicius Erythræus *in Pinacotheca cit. pag.* 38. quarum exempla apud ſe habebat.

Scripſit etiam

Diſputationes Varias de Theologicis, Philoſophiciſque rebus, quæ in controverſia verſantur.

Ingens Volumen diſputationum adverſus noſtri temporis Atheiſtas. At hæc ob mortem expolire non potuit. Aſſervantur denique noſtri Stephani in Archivio Domus Profeſsæ Soc. Jeſu, Tractatus varij, m. ſſ. nempè:

De delectu opinionum pro Profeſſoribus. in 4.

De Propoſitionibus definitis in libro ſtudiorum. in 4.

De Propoſitionibus liberis Catalogi. in 4.

De Incarnatione, quẽ in Scholis dictavit. in 4.

STESICHORUS Himeræníis, Poeta celeberrimus, unus ex ſeptem præcipuis Poetis lyricis. Etſi aliquis nõ deſit, qui Metauriæ, Calabriæ Civitati, adſcribat; attamen receptior ſententia docet, Steſichorum Himeræ exortum. Poſſem hic longum attexere auctorum catalogum, qui huic adhærent opinioni: at ne tædio lectorem afficiam, ſint pro omnibus Ælianus *var. hiſt. lib. 4. cap. 26. & lib. 11. cap.* 18. Clemens Alexandrinus *lib. 1. ſtromat. pag. mihi* 336. Athenæus *lib. 12. cap. 1. pag.* 512. Gregorius Gyraldus *de Poet. hiſt. dial. 9. pag.* 332. Jul. Cæſar Scaliger *in Poetic. lib. 1. cap. 4. pag.* 19. Hanc opinionem comunem eſſe tellantur Franciſcus Patritius *in Poet. dec. hiſt. lib. 1. pag.* 57. & Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græc. pag.* 487. At Joannes de Flores *in Calabria Illuſtr. tom. 1. lib. 4. cap. 3. §. 4. pag.* 370. pro Metauria Calabriæ urbe jam deciſum ait; eoq; argumento id probare arbitratur: mimirum quod Himeræníes, ac Catanenſes pro Steſichori patria contendentes, ad dirimandam litem Judicem delegere Phalaridem, qui, ex Gyraldo, perpendiſſe, ait, Himeram habitaſſe, Catanæ deceſſiſſe: ideoq: neutrobi natum: neutra enim urbs Steſichorum expetebat ab nativitatem. At bonus vir Gyraldũ ſanè non vidit; hic enim *de Poet. hiſtor. dial. 9. pag.* 332. non de Patria, ſed de Steſichori cineribus pugnaſſe tradit: en ejus verba: *Pugnam fuiſſe dicitur inter Himeræníes, & Catanenſes de cineribus Steſichori.* Si verò ſtandum Phalaridis ſententiæ, hic pro Himerẽnſibus pronunciavit; Phalaris etenim in epiſtola ad Himerẽnſes, quã mox exſcribam, Steſichorum Himeræ natũ apertiſſimè prodidit. Himeram vocavi, Steſichori patriam, non Nimeram, ut pluriès mendoſiſſimè hanc urbẽ appellat de Flores. Fuit Steſichorus filius Euphorbij, vel Euphemi, vel Euclidis, vel Hyetis, vel Heſiodi, ut ait Suidas *tom. 2. pag.* 804. Ex Gyraldo cit. Eſiodi, & Clemenis, vel Archipis filius: natus olympiade 37. teſte Suida, quẽ ſequitur Jo: Bap. Ricciolius *in Chronol. Refor. tom. 2. chr. 3: pag.* 13. ante Chriſtum natum, juxta ipſum an. 632. In infantia luſciniam in ejus ore ceciniſſe, tradit Plinius *hiſt. nat. lib.* 10. *cap.* 29. cujus auſpicio ejuſdem poeſis dulcedinem præmonſtratam putat. Ineũte ætate literis operam dedit in Catanenſi Gymnaſio, ut Laurentius Beyerlinck *in Theatro Vitæ Hum. tom. 1: u. Academia pag.* 33. innuit. Lyrica Poeſi excelluit, magnam adeoque nominis famam adeptus. Quintilianus *inſtit. orat. lib. 10. cap.* 11. poeticam ejus virtutem, ac ingenium celebrat; ait enim, quòd ingenio validus epici carminis onera lyrâ ſuſtinuit; bella, ac ducum gloriam cecinit: at ſi modum tenuiſſet, Homeri gloriam æquaſſet. Heroicum fermè Poetam vocat Syneſius apud Gyraldum cit. qui velut & Home-

rus nobilius, ac illuſtrius heroicum genus ſuis carminibus reddidere: ideoque Alexander Macedo, ex Dione Alexandrino, inter eos Poetas Steſichorum repoſuit, quos ut à Regibus legantur dignos cenſuit. Tiſias primùm vocabatur; cum autem chorum adinveniſſet, Steſichorus appellatus eſt: quaſi ſtator choreæ: nempè ad citharæ cantum chorum inſtituit: ut tradunt Suidas, Heſychius Mileſius *de ijs, qui eruditionis famâ claruere*, Franciſcus Patricius *in Poet. dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 58. aliique innumeri. Ideoque à verò longiſſimè aberrat Franciſcus Privitera *in ann. Catan. pag.* 62. qui hoc Steſichori nomen accepiſſe ait à calceis, ſoleis ferreis munitis. De hoc Chori inventione conſule Vincentium Auriam *in Sicilia Inventrice cap.* 10. §. 7. *pag.* 45. & obſervationes, quas ad ipſũ addidi *pag.* 166. Oratoriâ etiam arte claruit: ejuſque orationis præſtantiam plurimùm extollit Hermogenes apud Gyraldum citatum. Eloquentiæ vi Himeræſibus ſuaſit, ne Phalaridi, tunc apud ipſos militiæ Præfecto, milites ad ejus cuſtodiam cõcederentur: cùm enim prænoſceret eundem ad tyrandinem anhelare, propoſito apologo, Himeræuſium animos revocavit. Conſule Ariſtotelem *lib.* 2. *Rhet. cap.* 28. Gyraldum cit. Fazellum *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 9. *cap.* 2. *pag.* 196. aliosque. Conon apud Photium *in Biblioth. cod.* 186. *pag.* 450. apologum in Gelonem, non in Phalaridem, recitaſſe ſcribit. Muſices peritus quaſdam ejuſdem formas adinvenit, ex Plutarcho in *opuſc. de muſica*. Eâ valuit doctrinę opinione, eâque morũ integritate effulſit, ut ab eodẽ Phalaride, ejus inimico, æſtimationem promeruerit: nam cùm in ejuſdem manus Steſichorus, & Conon incidiſſent, Phalaris interfecto Conone, Steſichorum in libertatem aſſervit, & ob ejus ingenij, ac doctrinæ præſtantiam Himeræuſibus reſtituit: ut ex Phalaridis epiſtolis (ſi ejus ſunt) compertum eſt. Moralium virtutum ſtudioſum, & miræ probitatis fuiſſe teſtatur Gyraldus: ideoq. dum apud Locrenſes eſſet, ut ipſos à loquacitate, et obtrectationibus revocaret, perſæpè ijs dicebat: Ne cicadæ humo canatis, ut Ariſtoteles tradit *in Rhet. lib.* 2. *cap.* 29. Cicadæ enim apud Locrẽſes plurimæ ſunt & multũ garrulæ, ex Plinio *lib.* 11. *cap.* 27. Pauſania, Gyraldo, & Manutio *in adagijs pag. mihi* 1937. Fratres habuit doctiſſimos, nempè Mamertinum, ſive Marinum, & Helionactem. De primo jam egimus *pag.* 28. de ſecundo in primo Bibliothecæ hujus tomo *pag.* 268. Filias etiam poeticâ gloriâ clariſſimas habuit, de quibus vide *tom.* 1. *pag.* 197. Catanam profugus, ut Phalaridis inſidias declinaret, ibi domicilium fixit; ac cùm doctrinâ claruiſſet, ab omnibus meritò veneratus, demum in eadem urbe deceſſit anno 2. olymp. 55. ex Euſebio *in Chron.* nempè ante Chriſti nativitatem an. 556. ætatis ſuæ anno 72. teſte Voſſio *de Poetis cap.* 3. *pag.* 16. Ex Ricciolio *in Chronol. Refor. tom.* 2. *Chr.* 3. *pag.* 14. obijt olymp. 56. ante Chriſtum natum an. 556. at *tom.* 4. *pag.* 184. an. 560. Annos 85. vixiſſe putat Lucianus *in macrobijs*: at corrigendum an. 95. tradit Gyraldus. Eo defuncto pugna inter Himerænſes, & Catanenſes exorta de Steſichori cadavere: cui dirimendæ Phalaris electus eſt Judex, qui pro Catanenſibus pronunciavit; nam apud Catanam, dixit, literarum ſtudijs operam dedit. Ita Gyraldus. Cùm Himerænſes, ut Steſichori oſſa haberent, arma accepiſſent, Phalaridis auxilium invocarunt, qui Himerænſibus epiſtolam, Steſichori laudibus plenam, reſcripſit; hanc inter Phalaridis epiſtolas ultimã, hic exſcribere non gravabor.

Himerænſibus.

Ego quidem omnia Steſichori gratiâ facere paratus ſum: ut tametſi contra ipſa fata arma ſumere oporteret, de morte contendere non piget, ut divinum virum; & á vobis, & ceteris hominibus, carminis elegantiâ, laudatum, liberare, quem ſanctiſſimæ Muſæ omnibus pretulerunt vatibus: per quem & cantus & choreæ plurimum valuerunt. Verùm animaduertite: ubicunq; ſepultus ſit Steſichorus Himerænſem eſſe, & ſuarum virtutum gratiâ omnis etiam patriæ civis vocabitur. Manebit autem veſter: neq; mortuum Steſichorum, ſed in poematibus ſuis: quæ cum univerſo orbe communicavit uinere arbitremini. Veniat uobis in mentem Himerænſes apud nos cum genitum, educatum, eruditum in uerſibus, poematibuſq; conſenuiſſe. Apud Cathanios autem, & quidem uolentes, naturæ ceſſiſſe. Et in Himera templũ Steſichoro immortale virtutis ejus monumentum condatur. In Cathania ſepulchrũ. Super hoc, ut ſatius uobis viſũ fuerit, conſultetis. Neq; pecunijs quantùm uobis erit facultatis, neq; armis egere uos arbitremini. Vnũ tamen aduertatis uelim: neq; decori uobis, quũ Siculi ſitis, futurum in Sicilia ciuitatem capere: neq; ſi non caperetis tutum. Cæterũ nolite Steſichori obitum fletu, & planctibus proſequi: neq; illius caſu ſolicitemini. Mortuum nanq; Steſichori corpus eſt, nomen autẽ perpetuò in uita quidem glorioſum: in memoria autẽ beatũ ſeruabitur. Preterea carmina, & uaria poematum ejus genera, & publicè in omnibus templis, & priuatim quiſq; domi habeat, & hortor, & admoneo. Tunc enim uerè morietur Steſichorus, quũ carminum ejus monumenta non amplius extiterint. Quamobrem ad alios quoq; homines ea mittenda curetis diligenter: non ignari, longè majorem, quę talem uirum tulerit ciuitatem, quàm qui miſerit, laudẽ conſecutura.

Catanenſes ut egregij viri nomen immortalitati commendarent, magnificentiſſimum ſepulchrum Steſichoro extruxere ante portam, exinde Steſichoream vocatam: ex Suida. Sepulchrum octo gradibus, octo angulis, totidemq; columnis ſplendidiſſimè eminebat: cujus rudera in æde S. Mariæ de Bethelem ſpectantur. Hujus ſepulchri meminere Julius Pollux *lib.* 9. *cap.* 7. Suidas, Pauſanias, Gyraldus, Fazellus *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 3. *cap.* 1. *pag.* 65. Maurolicus *in hiſt. Sic. lib.* 1. *pag.* 35. & Laſcaris apud ipſum *pag.* 22. Marius Aretius *de ſitu Siciliæ pag.* 23. Petrus Carrera *in hiſt. Catan. uol.* 1. *lib.* 4. *pag.* 403. & Joannes Bap. de Groſſis in

decac.

Digitized by Google

lic ac. Catan. tom. 2. *cord.* 6. *mod.* 9. *pag.* 33. *& ſeq:* qui ex Archangelo *in biſt. m. s. Catane*, ejus imaginem exhibet; ac inſcriptionem Græcè editam, quam Joannes Æmilius Vel ſtermar Germanus latinitate donavit: eamque etiam exſcribit Georgius Gualterius *in tabulis Siciliæ pag.* 10.

Ops ego Steſichori Ætnæis hic oſſibus oſſa
Planſa tego Vatis, Patera Mundus habet.

Julius Pollux cit. Cælius Rhodiginus *antiq. lect. lib.* 20. *cap.* 27. & Cælius Calcagninus, *de ludo taxillorum lib.* 3. *cap.* 7. apud Himeras hoc ſepulchrum conſignant; ideoque erraſſe notat Catrera *cit.* & de Groſſis *pag.* 35. Teſſilorum ludus ex octo punctis, ſive figuris conſtitit tradunt, inter quos unus Steſichorius nominatus, nempè, octonarius, præcipuus erat, teſte Julio Polluce *loc. cit.* & Alexandro ab Alexandro *dier. genial. lib.* 3. *cap.* 21. *pag.* 291. ex quo natum adagium illud: *omnia octo:* ac dicitur cùm multa inter ſe ſimilia videntur; vel cùm nihil deeſſe ad perfectionem ſignificamus. Vide Eraſmum, & Manutium *in adagijs.* Himerenſes Civi benemerentiſſimo ſtatuam affabrè exculptam poſuere, quæ Steſichorum ſenem incurvum; cum libro manibus præferētē exprimebat. Hāc in urbis excidio Hānibal Carthaginē aſportavit: at deletâ Carthagine, Scipio Africanus Thermitanis reſtituit: teſte Cicerone *in Verrē act.* 3. C... & Fazello *dec.* 1. *lib.* 9. *cap.* 1. *pag.* 193. *& dec.* 2. *lib.* 2. *cap.* 4. *pag.* 300. Scripſit Steſichorus Doricâ linguâ

Poemata libris XXVI. comprehenſa. Ex Suida, Gyraldo *loc. cit.* & Patritio *in Poet. dec. biſt. lib.* 1. *pag.* 57.

Cantica. Ex Athenæo *lib.* 4. *cap.* 5.

In Calycem puellam Poema. Ex Athenæo, & Patritio *cit. pag.* 58.

Poema Epodicum. Tribus conſtabat nimirùm, Strophe, Antiſtrope, & Epodo. Ita hoc poematis genus vulgatum produnt, ut ex eo natam tradant parœmiam: *Ne tria quidem Steſichori noſti:* quâ permagna alicujus inſcitia exprobatur: ut habemus ex Suida *tom.* 2. *pag.* 939. Eraſmo *chial.* 2. *cent.* 10. *pag.* 595. Manutio *in adagijs pag.* 1061. & Patritio *Poetica dec. biſt. pag.* 58. *& lib.* 2. *pag.* 163. *et* 192. *& lib.* 3. *pag.* 211. hic verò omnia Steſichori Poemata epodica fuiſſe tradit, quo uſus eſt genere Pindarus, cui hanc inventionem quidam adſcribunt. At à Steſichoro primùm excogitatam liquidò conſtat, ut teſtatur Alexander Adimarus *in argumento ad od.* 1. *Pindari in olimpijs:* quod ex proverbio memorato probat. Hoc autem ex tempore, quo uterque Poeta floruit, clariùs elucet; Pindarus enim vixit annos circiter 110. ante Pindarum. Hinc licèt ex celeberrimo Pindaro nomen acceperit hoc poematis gēnus, quod Pindaricum vocant, at ejus inventionis gloria Steſichoro deferenda. De hac Steſichori inventione vide Vincentium Auriam *in Sicilia inventrice cap.* 10. §. 7. *pag.* 45. *& obſervationes quas addidi pag.* 166.

Helenæ Vituperationem, & Palinodiam. Cùm enim opus contra Helenam condidiſſet, luminibus captus, Palinodiam cecinit, Helenæ encomium ſcripſit, ac oculorum lumen recepit, ex Pauſania *lib.* 3. *in Laconicis pag.* 200. Heſychio Mileſio *loc. cit.* Suida, Philoſtrato *in vita Apolonij lib.* 7. *cap.* 6. Conone *in narrationib* apud Photium *in Biblioth. cod.* 186. *pag.* 431. Iſocrate *in encomio Helenæ,* Dione Chriſoſtomo *orat.* 11. alijſque. Aliter rem narrant, qui cæcitatem Steſichori fabulam eſſe putant. Conſule Ptolomęum Epheſtionem *in biſt.* apud Photium *cit. cod.* 190. *pag.* 482. & Jacobum Mazonium *in defens. Dantis lib.* 3. *cap.* 38. *pag.* 565. *& cap.* 42. *pag.* 591. Ex hoc natum proverbium: *Palinodiam canere,* teſte Manutio *in adagijs pag.* 556. Eraſmo *in adag. chil.* 1. *cent.* 9. *pag.* 346. & Andrea Schoto *in adag. cent.* 11. *n.* 56. *pag.* 509. Palinodiam à Steſichoro adinventam tradit Julius Cæſar Scaliger *in Poet. lib.* 1. *cap.* 54. & Hofmannus *in lex. tom.* 2. *cent. pag.* 361. Hujus Palinodiæ à Steſichoro ſcriptæ exordium exſcribit Plato *in Phedro.* Ejuſdem etiam fragmentum adducit Athenæus *lib.* 5. *cap.* 6. *pag.* 81. Scripſit etiam

Hymnos. inter hos celebris fuit Hymnus Himeræus, ut ait Joannes Vigintimillius *in Poetis Bucolicis cap.* 8. *pag.* 59. contra Ælianum *var. biſt. lib.* 10. *cap.* 18. qui, ut ipſe Vigintimillius putat, Steſichoro bucolici carminis cantum adſcribit; cùm materiam accepiſſet ex cœcitate Daphnidis. Antonius etiam Viperanus *in Poetica lib.* 3. *cap.* 7. Steſichorum omnium primum eclogas ſcripſiſſe tradit; eique argumentum exhibuit Daphnidis cœcitas. Hoc certum: himereum hymnum de Daphnidis ærumnis egiſſe, quorum memini *tom.* 1. *pag.* 150. ideoque Scaliger *cit. lib.* 1. *cap.* 4. *pag.* 17. Daniel Heinſius *in emed in Theocritum pag.* 4. & Vigintimillius *cit. pag.* 105. ſcribunt, Steſichorum primùm Daphnidis calamitatem cantaſſe: eoque ſenſu Ælianum intelligendum puto. Hic addam Steſichorum ex Clemente Alexandrino *lib.* 1. *ſtrom.* Hymnos inveniſſe. Scripſit quoque hæc alia inſcripta:

Sioteres, ſive Venatio Aprorum. ex Athenæo *lib.* 3. *cap.* 15. *pag.* 95. Patricio. & Craſſo cit.

Geryon Poema. ex Pauſania *lib.* 8. Patritio, & Craſſo.

Ilij Excidium. ex Pauſania *lib.* 10. & citatis Patritio, & Craſſo.

Scolia, & Scolica Poemata amatoria. Ex citatis Patritio, Craſſo, & Vigintimillio *cap.* 42. *pag.* 377. Hujuſmodi eſſe puto illa à Scaligero memorata *in Poet. lib.* 1. *cap.* 50. inſcripta: *Tale, & Calyca.* Ejus cantiones ſumaterias citat Athenæus *lib.* 14. *cap.* 27.

Epithalamia. Ex Patritio, & Craſſo: inter hęc *Epithalamium in Helenæ.* Antiquus Theocriti Commentator *in Hypoth.* apud Vigintimillium *cit. cap.* 35. *pag.* 335. Gyraldus cit. & Cœlius Rhodiginus *lect. antiq. lib.* 28. *cap.* 15. tradit, quod Theocritus in Idyllio inſcripto: Epithalamium Helenæ, multa ab Epithalamio Steſichori accep

Epi-

Digitized by Google

Epithalamia à Steſichoro adinvēta ſcribit Alex. Sardus *de rer. invent. pag.* 48.

Cantilena Athletis propoſita. Ex Athenæo *lib.* 4. *cap.* 22.

Elegiæ: præſertim in laudem Clearistæ Nicodis Patritij Syracuſani, Phalaridis neptis; ideoque à Phalaride gratiarum actiones excepit, ut ex ejuſdem Epiſtolis patet.

Aſmata. ex Patritio, & Craſſo.

Certamina. Hoc opus Ibyci, vel Steſichori fuiſſe tradit Athenæus *lib.* 4. *cap.* 21. *pag.* 172. at paulò poſt ex Simonide, Steſichoro adſcribit. Strabo *lib.* 8. de Samo ſcribens, cui proxima eſt Rhadina, ait: *Extat Rhadina, in qua Steſichorus Poema ſcripſiſſe videtur*: at Stephanus *in dict. pag.* 1716. contra eamdem urbem ſcripxiſſe innuit; niſi editoris mendum irrepſerit; ait enim: *In quam Steſichorus Poema ſcripſiſſe videtur.*

Extant Steſichori fragmenta apud Athenæū, Stobæum, Plutarchum, aliosque. Ea collecta, ac edita habes in libro: *Carmina Novem Illuſtr. Fæminarum, & Lyricorum Græcè ex Bibliotheca Fulvij Vrſini, & latino verſu expreſſa à Laurentio Gambara*. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana 1568. in 8. Græco-lat. etiam ibidem 1569. in 8. Pindaro ſubjuncta. In libro etiam: *Poetæ Veteres Græci, Tragici, Lyrici, Comici, Epigrammatarij*. Coloniæ Allogobrum typis Petri de la Roviere 1614. in fol. Ea etiā Hēricus Stephanus edidit, ex Joanne Friſio *in Philoſophorum Serie*, apud Joannē Gualterium *in Chron. Chronicor. lib.* 2. *pag.* 833. Ejus ſtylus ſublimis; ac majeſtate venerandus, ex Horatio, Dione, Halicarnaſſeo, Quintiliano, Hermogene.

Camaleon librum ſcripſit de Steſichoro. ex Athenæo *lib.* 14. *cap.* 3. *pag.* 620.

SYMMIAS Syracuſanus, Philoſophus clarus, diſcipulus primùm Ariſtotelis, exinde Stilponis Megarenſis, cui fuit ſummè familiaris: ideoque ejus filiam, etſi inhoneſtam, uxorem duxit ex Laertio *in vita Stilponis*. Hujus meminere Marius Aretius *de ſitu Siciliæ pag.* 17. qui mendosè Cimiam vocat, Matthæus Silvagius *de tribus Peregrinis cap.* 46. *pag.* 170. Leander Albertus *in Inſulis pag.* 61. hic Sinemiam appellat, Chriſtophorus Scanellus *in Chron, Siciliæ*, à quo Simenias appellatur; Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 324. eoque teſte olymp. 114. claruit: nimirum an. 320. ante Chriſti Domini nativitatem. Vide etiam Conſtantinum Laſcarē apud Maurolicum *in hiſt. Siciliæ lib.* 1. *pag.* 20. & Goltzium *in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 87. qui dubitat, an opus, *Ovi* nomine inſcriptum, ſit Theocriti, an hujus Symmiæ. At exquirunt auctores: ſitne Theocriti, vel Symmiæ Rhodij, ut videre eſt apud Voſſium *de Poetis cap.* 8. *pag.* 60. Franciſcum Patritium *in Poet. dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 119. alioſque: hic enim Poeta, noſter verò Symmias Philoſophus tantummodo fuit. Quæ ſcripſerit Symmias adhuc incompertum eſt.

Digitized by Google

T

TERPSION Syracuſanus Poeta, Archeſtrati Poetæ etiam Syracuſani Præceptor, & ut ipſe ciborum, ventriſque ſtudioſus: diſcipulis ideoq; ſuis, quibus abſtinẽdũ eſſet eduliis docere curavit; ut habet Athenęus *lib.* 8. *cap.* 3. *pag.* 337. Jacobus Bonannus *in Syracuſa Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 273. & Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græcor. pag.* 511. dubitant, ſitne ille à Platone *in Theæteto* introductus, ubi de ſcientia cum alijs Philoſophis alloquitur. Claruit circa olympiadẽ 80. ante Virginis puerperium annis 450. ex Bonanno, ſive 456, ex meo computo. Omnium primus ſcripſit

Gaſtrologiam, ſive opſoniorum apparatum, ex Athenæo citato, Suida, alijſque citatis. Quædã ejuſdem operis carmina habentur apud Athenæum. De eo etiam Vincentius Auria *in Sicilia Inventrice cap.* 6. §. 5. *pag.* 11.

THALES Calactianus: ex Calacte antiqua, ac diruta Siciliæ urbe; Rhetor, & Orator clariſſimus. Hujus meminere Laertius *in vita Thaletis Philoſophi*, Aretius *de ſitu Siciliæ pag.* 22. Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 21. Matthæus Silvagius *de trib. Peregrinis cap.* 45. *pag.* 169. Goltzius *in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 88. Petrus Angelus Spera *de nobilit. Profeſſor. Grammaticæ lib.* 4. *pag.* 318. alijque. Scripſit

Succeſſiones Philoſophorum, & Sectas Sapientũ. Ex Laſcare. Ex Spera veró: *Homerum magis, quàm Piſiſtratus illuſtravit ejus poemata deſcribendo, atque ordinando.*

THELESTES Selinuntinus, ex Diodoro Siculo *lib.* 14. *n.* 47. Athenæo *lib.* 14. *cap.* 2. *pag.* 616. & *cap.* 5. *pag.* 625. Voſſio *de Poetis cap.* 7. *pag.* 46. alijſque. Inter Poetas Comicos, & Dithyrambicos claruit, ut ex ejus operibus & infra dicendis compertum eſt. Hiſtrionica arte peritus, in Tragœdijs agendis ſummâ valuit opinione: ideoque Æſchylus celebris Tragicus in exponendis Tragœdijs ſuis, ejus operâ uſus eſt: teſte Patritio *in Poet. dec. hiſtor. lib.* 1. *pag.* 77. qui & addit, quòd cùm ejuſdem Æſchyli Tragœdiam inſcriptam: *Septem duces ad Thebas*, in theatro perageret, ita ad vivum actione, ac geſticulatione rem totam expoſuit, ut oculis auditorum tanquam ueram exhibuerit. Claruit ex Voſſio Olymp. 95. mimirum an. 396. ante Chriſti Salvatoris adventum. Ejus ſepulchrum à Nicomacho pictore eximio depictum tradit Plinius *lib.* 35. *cap.* 10. Varias Græcè ſcripſit Comœdias, inter quas:

Argum. Ex Athenæo *lib.* 14. *cap.* 2. *pag.* 616.
Æſculapium. Ex Eodem *loc. cit. pag.* 617.
Palladem, & Marſiam. Ex Patritio *cit.*

Scripſit etiam

Dithyrambos. Theleſtis opera dithyrambica ob eorum elegantiam ab Harpalo miſſa ſunt Alexandro, cum alijs Poetarum excellentium libris, ut Plutarchus tradit *in Vita Alexandri*, quem ſequitur Voſsius *cit. pag.* 47. addit Gyraldus *de Poet. hiſt. dial.* 9. *pag.* 347. Alexandro gratiſſima fuiſſe. Vnam ex operibus dithyrambicis citat Athenæus, inſcriptam:

Hymenęus. Hujus etiam meminit Patritius. Dubitat verò Gyraldus, an duo claruerint Theleſtis nomine Poetæ, unus Comicus, dithyrambicus alter: at eò propendit, ut eumdem fuiſſe judicet: ut eumdem fuiſſe putant Patritius, & Craſſus. Apertiſſimâ ratione id ipſum probat Craſſus, obſervat enim ab Athenæo Comœdiam inſcriptam: *Argus*, Theleſti Selinuntino adſcribi: ideoque comicus exiſtimandus: idem verò Theleſtes Selinuntinus Dithyrambicus à Diodoro Siculo appellatur. Hinc eumdem Theleſtẽ Comicum, & dithyrambicum fuiſſe liquet.

Nonnulla Theleſtis fragmenta exſcribit Athenæus. Julius Cæſar Scaliger *in Poet. lib.* 1. *cap.* 19. *pag.* 76. aliqua ejuſdem Carmina exhibet *De armonia phrigia.*

THEMISTOGENES Syracuſanus, hiſtoricus clariſſimus: celebris vixit circa olymp. 92. nẽpè an. 408. ante Virginis puerperium. De ea auctores multi, præcipuè Conſtantinus Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Siciliæ lib.* 1. *pag.* 20. Suidas *tom.* 1. *pag.* 1296. Gerardus Joãnes Voſſius *de hiſtor. Græcis lib.* 4. *cap.* 8. *pag.* 458. Raphael Volaterranus *in anthrop. lib.* 20. *pag.* 279. Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 298. Goltzius *in Siciliæ hiſt. poſter. pag.* 91. Auguſtinus Inveges *in appar. Siculorum annal. ſect.* 2. *cap.* 1. *pag.* 39. alijque. Scripſit ex auctoribus citatis:

Cyri expeditionem, quæ extat in Xenophontis Hellenicis. Hujuſce hiſtoriæ meminit etiam Xenophon initio *lib.* 3. *hiſt.* Laurentius Duccius *in arte hiſtor.* pluribus in locis ſcribit, Xenophontis opus de Cyri expiditione, non hujus, ſed noſtri Themiſtogenis fœtum eſſe. At multis rejcitur à Bonanno: ac inter alia obſervat ex Plutarcho *in opuſc. Bello, an pace clariores fuerint Athenienſes*: quòd cùm Xenophon in eodem bello mi-

Digitized by Google

ſo militari gloriâ claruiſſet, ac quæ egregiè geſſiſſet, in hiſtoria ſua enarrare opus eſſet, ut fidé aſtrueret ſuam, à Themiſtogene hiſtoriam ſcriptam prodidit. Scripſit etiam librum

De Rebus Syracuſanis. Ex Suida, Laſcare, Goltzio, Bonanno, & Inveges. Chriſtophorus Scanellus *in Chron. Siciliæ* Philiſtogenem vocat.

THEOCRITUS Syracuſanus celeberrimus Poeta Bucholicus; immò Bucholicorum Poetarum Princeps, ut à nonnullis cum clariſſ. Juſto Fontanino *in Aminta defenſo pag.* 161. appellatur. Syracuſis natum innumeri tradunt: ideoque nō audiēda cujuſdā Ambroſii ſententia, quam innuit, & rejicit Gyraldus *de Poet. hiſt. dial.* 3. *pag.* 110. ait enim Chium fuiſſe Theocritum: at noſtrum Theocritum, cum Theocrito Chio, Philoſopho, & Oratore confundit. In eumdem errorem lapſus eſt Joannes *Tzetzes chil.* 1. *hiſt.* 67. meritò ab Iſaacco Caſaubono *in lect. Theocr. cap.* 23. *pag.* 149. oppugnatus. Omiſſis ſexcentis, qui Theocritum Syracuſanum fuiſſe produnt; ſit præ omnibus idem Theocritus; ſcripſit enim:

Hæc ego compoſui, non ille Theocritus, ortu
Chius, at è media plebe Syracuſius.
Praxagoræ genitore ſatus, claraq. Philina,
Externo cecini carmina nulla ſono.

Ex his falſam eſſe videtur illorum opinionē, à Suida relatam *tom.* 1. *pag.* 1202. quæ Coum fuiſſe docent vel ab ambiguitate Coum cum Chio confundens, vel ab argumento idyllij ſeptimi ejuſdem Theocriti decepta; in eo enim actio apud Coum accidiſſe confingitur, ut obſervat Joannes Vigintimillius *in Poetis Siculis Bucholicis cap.* 14. *pag.* 115. Non alio nomine vocatus eſt Moſchus, ut falsò tradidere Volaterranus *in anthrop. lib.* 20. *pag.* 277. Fazellus *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 101. Vincentius Mirabella *in Syrac. par.* 2. *pag.* [illegible] & Scholiaſtes Theocriti in editione Cammelliani & Veneta anni 1539. *pag.* 3. erroris enim arguitur à Jacobo Bonanno *in Syrac. illuſtr. lib.* 2. *pag.* 283. & Vigintimillio *cit. pag.* 116. alius etenim eſt Moſchus à Theocrito. Ex aliis Theocriti carminibus patrem habuit Praxagoram, matrem verò Philinam. Literis fuit inſtructus à Philippiade, & Aſclepiade, ut ejus expoſitores obſervant. A Gyraldo verò *de Poet. hiſtor. dial.* 3. *pag.* 150. & Andrea Divo *in Theocr.* diſcipulus Philetæ, & Aſclepiadis vocatur. Arctiſſimis amicitiæ vinculis adſtrictus vixit cum Nicia medico Mileſio, cui nonnulla inſcripſit idyllia. Extra Siciliam velificavit, ut in [illegible] contenderet: ibique in regia Ptolomæi aula, magnam æſtimationem aſſequutus eſt: ideoque carminibus ſuis Ptolemæum ſummoperè extollit, ut ex idylliis ſuis ſedulò deducit Vigintimillius. Immò Franciſcus Patritius *in Poet. dec. hiſtor. lib.* 1. *pag.* 119. ait, quòd magnā vitæ ſuæ partē apud Ptolomæum non inglorius traduxit. Dum in Ægyptum navigabat, in Inſulam Coum appulſus, amicitiam inijt cum Phraſidamo filijsque Antigenis ut ex argumento idyllij ſeptimi perpendit Joannes Criſpinus. Jonium etiam fortaſſe petijt, ut in idyllio, cui nomen: *Colus*, innuit, teſte Vigintimillio *cit. pag.* 336. Arati Solenſis phænomenorum ſcriptoris, amicitiā coluit, cui alloquitur in idyllio inſcripto: *Bucholici Cantores*, ut habet Vigintimillius *cit. cap.* 25. *pag.* 240. & *cap.* 34. *pag.* 335. An ex Ægypto in Siciliam remeaſſet incompertum eſſe, ait Bonannus *cit. pag.* 285. De ipſius mortis genere varia narrantur. Multi laqueo ſuſpenſum, è mortalium numero avulſum arbitrantur: ita Fulvius Urſinus *in imagin.* Petrus Opmeerus *in opero Chron.* Domitius Calderinus, Zarotus, & Aſcenſius *in Ovid.* Fazellus *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 101. Mirabella *cit. pag.* 113. Gyraldus cit. Hofmannus *in lex. tom.* 2. *pag.* 444. Morerius *in dict. tomo ult. pag.* 27. *alijque*: de eo enim ſcripſiſſe putant Ovidium *in Ibin*:

Utque Syracuſio præſtricta fauce Poetæ,
Sic animæ laqueo ſit via clauſa tuæ.

Cùm enim, ut quidam tradunt, Hieronis, Syracuſarum Regis, filio obtrectaſſet, eo ſupplicio mulctatus eſt. Zarotus ex vetuſto Ovidij interprete, caput ei [illegible] amputatum tradit: quam etiam opinionem innuit Gyraldus. At hac pœna Theocritum mulctatum falsò putant Bonannus *cit. pag.* 288. & Vigintimillius *pag.* 129. nam ab homonymia ſunt decepti auctores: id enim ſupplicium Theocrito Chio inflictum declarant, juſſis Antigoni Regis in obtrectationis pœnam: quod Macrobius *ſatur. lib.* 7. *cap.* 3. Plutarchus *in opuſc. de educat. liberorum*, Gyraldus cit. & Franciſcus Petrarcha *rerum memorabilium lib.* 2. liquidò produnt. At Bonannus, qui Theocritū à laqueo ſubduxit, veneno damnavit; ait enim *pag.* 286. & 290. quòd, propinato veneno, perijt. Sed in errorem lapſum probat Vigintimillius; ſibi enim ſuaſit, idyllium Moſchi Poetæ Siculi inſcriptum: *Epitaphium Bionis*, quo Bionis mortem deplorat, in Theocriti mortem concinnatum, ſub ejuſdem Bionis nomine collacrymatum. Attamen, Vigintimillius *loc. cit. pag.* 131. & *cap.* 45. *pag.* 406. idyllium prædictum, in Bionis Poetæ Syracuſani laudem, editum oſtendit: ut & innuit *tom.* 1. *pag.* 111. Ideoque non laqueo, non veneno ſublatum, deceſſiſſe patet. Bonannus ex Philetico *pag.* 290. contra Octaſium Clophilium in ipſo ætatis flore obijſſe tradit: at Vigintimillius *cit. pag.* 135. rem, incertam, & indeciſam relinquit. Claruit ex Iſaacco Caſaubono *in lect. Theocr. cap.* 23. *pag.* 150. olymp. 120. ex Voſſio *de Poetis cap.* 8. *pag.* 65. olymp. 123. ex Gordonio *in Chron.* olymp. 122. alij alijs temporibus Theocritum conſtituunt, eorumque ſententias eruditè expendit Vigintimillius *cit. cap.* 15. *à pag.* 122. à quo circa olymp. 122. conſtituitur, nimirum ante Chriſti Domini nativitatem an. 283. Quantam aſſequutus fuerit gloriam bucholico carmine Theocritus, omnes probè tenent: literarum enim ſcientiſſimi unanimiter inter præcipuos Poetas Græcos reponere non dubitant cum Homero, & Heſiodo, ut obſervat Vigintimillius *cit. cap.* 17.

Digitized by Google

pag. 133. & 134. Inter præſtantiores Poetas, quos ab excellentia Plejades vocant, omnes primum ſemper conceſſere locum Theocrito: Conſule inter alios Gyraldum *de Poet. hiſtor. dial.* 3. *pag.* 110. Iſacium Tzezē *in Lycophronem*, Raphaelem Volaterranum *in anthrop. lib.* 16. *pag.* 233. Voſſium *de hiſt. Græcis lib.* 1. *cap.* 12. *pag.* 75. *&* *de Poetis pag.* 64. alioſque. A Quintiliano in *inſt. orat. lib.* 10. *cap.* 1. vocatur: *Admirabilis in ſuo genere Theocritus*. additque, ipſius Muſam, etſi ruſticam, ac paſtoralem, non detrhare, ſed adaugere ejus gloriam. Gellius *noct. Att. lib.* 9. *cap.* 9. admirabilem, ac ſuavem vocat. A Servio *in Virgil.* omnibus Bucholicis præfertur. Gauricus *de lege Poetica* ait: *magno Doricæ linguæ ſucceſſu Bucholica compoſuit: quæ fruſtra pleriq; conati ſunt imitari*. Huic etiam ſententiæ adhærent Gaſpar Bartius *in adverſ. lib.* 41. *cap.* 26. *&* *lib.* 15 *cap.* 20. Franciſcus Patritius *in Poet. dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 119. alijque cum Vigintimillio *cap.* 17. *pag.* 140. qui ſcitè, ac latè ejus præſtantiam detegit, ac Virgilio ſuperiorem prodere ſtadet, contra Julij Cæſaris Scaligeri, aliorumque cenſuram. Celeberrimus Virgilius in Bucolica conſcribenda Theocritum, tanquam exemplum, ſibi imitādum propoſuit, ut exponit Scaliger *in Poetica lib.* 5. *cap.* 5. ac meliùs Vigintimillius cap. 18. & ſeq; qui eumdem haud ſuperaſſe demonſtrat. Henricus Stephanus apud Pontanum *in Virgil. lib.* 1. *pag.* 26. inter Theocritum, & Virgilium æqualitatem ſuadere nititur: at fatetur, quod Virgilius, etſi Theocriti veſtigia ſtudioſè ſequeretur; attamen nunquam ſuper eumdem excelluit; à bucholica enim dictione deflectit, quæ in Theocrito mirificè elucet: ideoque non immeritò concludit, non ſolùm non ſuperaſſe, verùm etiam nec perfectè æmulatione conſequutum eſſe. Id ipſum confirmant Jo: Antonius Viperanus *in Poet. lib.* 3. *cap.* 8. Pontanus *in inſt. poet. lib.* 2. *cap.* 23. Ludovicus Carbonus *de eloq. orat. lib.* 3. *diſp.* 12. Benedictus Varchus *lect.* 2. *de Poeſi pag.* 620. Gyraldus *de Poet. hiſt. dial.* 1. *pag.* 39. *&* 40. Gaſpar Bartius *adverſ. lib.* 41. *cap.* 26. *&* *lib.* 15. *cap.* 20. Antonius Lullus *de orator. lib.* 6. *cap.* 19. Minturnus *in Poet. lib.* 2. *pag.* 166. Udenus Niſielus, ſeu veriùs Benedictus Florettus *in prog. Poet. prog.* 16. 17. *&* 18. Faber *de Poetis Græcis par.* 1. *pag.* 134. ac præ cæteris Vigintimillius *cap.* 18. *&* *ſeq*: qui nedū Virgilij imitationem, verùm etiam omnia à Theocrito deſumpta, quibus idyllia ſua illuſtravit, apertiſſimè detegit. At alijs omiſſis, quæ ſcripſit hic ſolùm addam. Edidit celeberrimus Theocritus Græcè Doricâ linguâ:

Idyllia. Piget innumeras editiones, ac verſiones hic omnes recenſere: præcipuas innuere ſatis erit. Edita ſunt Græcè Venetijs 1495. in fol. ibidem etiam Grecè cum Scholijs 1543. *in* 8. *&* *Oxonij in* 8. Andreas Divus Juſtinopolitanus omnia hæc idyllia latinitate donavit, ac pluries prodière Venetijs, & Baſileæ. Vitus Vuinſemius latinè edidit Francofurti apud Michaelem Neādrum 1536. apud Petrum Brumachium 1553. in 8. Græcè prodiere curâ Henrici Stephani 1561. in 4. & cum ejuſdem notis 1586. in 12. idem Stephanus latinè etiam edidit aliquot Theocriti idyllia cum Moſcho, & Bione 1555. in 4. In lucem etiam ſunt emiſſa Lipſiæ apud Jacobum Apelium 1596. in 8. cum alijs Poetis, & cum expoſitione grammatica Michaelis Neandri. Greco-lat. cum alijs Bucholicis editis à Joāne Criſpino Genevæ 1570. & Coloniæ Allobrogum apud Joannem Vignon 1612. in 8. cum Iſacij Hormoni libello Theocritarum lectionum. Latinè tranſtulit Andreas Divus, Baſileæ 1537. & 1554. in 8. Hugo Grotius latino carmine expreſſit; ut etiam Helius Eobanus, Haganoæ 1530. & Baſileæ apud Cratandrum 1531. Extant in corpore Poetarū Græcorum Henrici Stephani 1566. in fol. & inter Poetas Græcos Veteres carminis heroici, editos curâ, & recentione Jacobi Lectij. Aureliæ Allobrogum 1606. in fol. Greco-lat. etiam edidit Daniel Heinſius, cum Moſchi, Bionis, & Simmiæ operibus ex typographia Cōmelliana 1596 in 4. Greco-lat. cum ijſdem Moſcho, & Bione, auctore Davide Whitfordio, prodiere Londini apud Thomam Roycroſt 1659. in 4. Greco-lat. cum Moſcho, & Bione in lucem emiſit Joſephus Scaliger 1596. in 8. Nonnulli ſcholijs, & annotationibus hæc Theocriti Idyllia illuſtrarunt: horum aliquot temporis injuriâ periere, quos ex libris Græcis eruit Iſaacus Caſaubonus *in lect. Theocr. cap.* 2. *pag.* 23. Hi ſunt: Amaranthus Alexādrinus, Aſclepiades Myrleanus Apollonij diſcipulus, Amerias Macedo, Munatus, Neoptolemus Parius, Nicanor Alexandrinus. Ex Jacobo Friſio *in ſupplem. Biblioth. Geſneri pag.* 776. in Bibliotheca Imp. Viennenſi aſſervantur aliqua Theocriti idyllia m. ſſ. *in* 4. cum expoſitione laudati Amaranthi. Ex Jacobo Pontano *in Virg. eclog.* 1. Theon celebris Græcus Theocriti Idyllia commentario illuſtravit. His Bonannus, & Vigintimillius Simplicium addunt. Phalecus commentaria etiam ſcripſit in Theocritum, teſte Gyraldo *de Poet. hiſt. dial.* 9. *pag.* 357. Extant nunc inter egregios Theocriti explanatores Zaccarias Colligerus, qui Scholia Græcâ edidit Baſileæ 1541. in 8. & in primum idylliō Martini Cruſij Scholia *Sturmiana*; Argentorati apud Blaſium Fabritium in 16. Iſaacus Caſaubonus edidit *Lectiones Theoriticas*, Joſephus Scaliger *Emendationes in Theocritū*, & Daniel Heinſius *Commentationes, & Notas in Theocritum*. Prodiere ſimul Heidelbergæ apud Cāmellinum 1596. & 1604. in 4. & Oxoniæ è Theatro Sheldoniano 1699. in 8. Joannes Meurſius typis tradidit *Specilegium Theocriticum*. Lugd. Batavorum 1597. in 8. quo ejus idyllia, & epigrammata elucidavit. Cl. Salmaſius poſteris reliquit Fiſtulam Theocriti cum notis. Pariſijs 1619. in 4. Jacobus Pomerius explicavit nonnulla Theocriti, in libro Exercitationum in optimos ferè auctores Græcos. Lugd. Batavorum ex officina

Da-

Digitized by Google

Danielis, Abrahami, & Adriani á Gansbeeck 1668. in 4. Marianus Romanus jambis 3150. Metaphraſim Theocriti ſcripſit, ex Suida, Craſſo *de Poetis Græcis pag.* 324. & Patritio *in Poet. dec. hiſtor. lib.* 1. *pag.* 127. Vincentius Marineus Valentinus ſcripſerat: Interpretationem Theocriti, ejuſque Scholiaſtis, verſu, & proſâ latinâ, ut ait Nicolaus Antonius *in Biblioth. Hiſp. tom.* 2. *pag.* 263. at opus non edidit. Italico carmine expreſſit vir eximius Antonius Maria Saluinus, ut innuit Joannes Marius de Creſcimbenis *in Arcadia lib.* 6. *pag.* 220. Franciſcus Redus vir etiam clariſſ. Pharmaceutriam, ſecundum Theocriti idyllium, Italico verſu reddidit. Extat apud Ægidium Menagium *in miſcell. pag.* 209. ut obſervat Juſtus Fontaninus *in Aminta defenſo cap.* 3. *pag.* 63. & 69. Scripſit etiam Theocritus

Epigrammata. Hæc pluriès cum idyllijs in allatis editionibus prodiere, Scholijs, notiſq; illuſtrata: præſertim in editionibus Joannis Criſpini Coloniæ Allobrogum apud Joannem Vignon Grec-lat. 1612. in 8. Joannis Meurſij. Lugd. Batavorum 1597. cum Moſchi, Bionis, & Simmiæ carminibus, ex officina Commeliana 1604. in 4. Oxoniæ è Theatro Sheldoniano 1699. in 8. & alibi. Nonnulla eorumdem recuſa ſunt in Anthologia, ex editione Jac. Lectij Aureliæ Allobrogum 1606. in fol. Elaboravit etiam alia brevia, inſcripta:

Syrinx, Ara, Bipennis, Ovum, Alæ, aliaque. Hæc à nonnullis Simmiæ Rhodij adſcribuntur: at Franciſcus Patritius *in Poetica dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 119. Andreas Divus, & Joannes Trimaninus *in verſione Theocriti*, Aram, Bipennem, & ovum noſtri Theocriti fuiſſe tradunt. Geſnerus *in Biblioth. pag.* 776. Bipennem, Alas, & Aram Theocrito concedit. De Bipenne idem putant Gulielmus Canterus *in Lycophronem pag.* 205. at Caſaubonus *in Athenæum lib.* 10. *cap.* 22. *pag.* 770. vel Simmiæ, vel Theocriti eſſe putat. Cæterus *loc. cit. pag.* 169. Aram Theocriti fœtum exiſtimat. Pomponius Gauricus *de lege Poetica* inter noſtri Poetæ poematia Ovum, *Fiſtulam*, Bipennem, Cupidum Alatum: Gyraldus *de dijs Syntag.* 4. *pag.* 119. Alas reponunt. Hæc in nōnullis editionibus, idyllijs ſubiuncta, invenies. Præſertim in editione Hannoviæ à Secerio, & Baſileæ à Catrandro. 1530. edita. Joannes Pediaſimus Syringam expoſuit, ex Gyraldo *de dijs syntag.* 15. *pag.* 383. eamdem in latinum vertit A. Thileſius ex eodem. Fortunius Licetus edidit: *Encyclopædiam ad Syringam Theocriti.* Utinæ 1655. Vitus Winſemius declarationem Syringæ Theocriti, cum idylliorum verſione. Francofurti Greco-lat.

Scripſit etiam Theocritus:

Prætidas, Elpidas, Hymnos, Heroinas, Epicedia, Carmina, Elegias, & Jambos. Ex Suida *tom.* 2. *pag.* 1302. Gyraldo *de Poet. hiſt. dial.* 3. *pag.* 110. Franciſco Patritio *in Poet. dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 119. & Pomponio Gaurico *de lege poetica.* Hymnorum meminit etiam Scaliger *in Poet. lib.* 1. *cap.* 4. *pag.* 21, Poematium inſcriptum:

Berenicis, citat Athenæus *lib.* 7. *cap.* 7. & ex eo aliquot exſcribit verſus. Caſaubonus verò *in lect. Theocr. cap.* 23. putat, partem eſſe illius, cujus nomen: Heroinæ. Hanc opinionem amplectitur Vigintimillius *cit. pag.* 397. & 398. qui, non ſine ratione opinatur, *librum Heroum* ſcripſiſſe.

Extant demum apud Joannem Stobæum nōnullæ Theocritiæ ſententiæ, præſertim *ſer.* 78. *pag.* 279. *ſer.* 98. *pag.* 322. *ſer.* 144. *pag.* 454. *ſer.* 147. *pag.* 485. *ſer.* 184. *pag.* 611. *ſer.* 185. *pag.* 623. & 625. & *ſer.* 261. *pag.* 854.

Joannes Donatus, dictus Bitoncinus, *in Prologo Temporis*, Theocritum *Tragœdias* ſcripſiſſe, ait. At hoc novum videtur Bonanno *pag.* 291. & Vigintimillio *pag.* 399. niſi hoc ob Prætidas dixerit, quæ tragicum argumentum includebāt.

Denique addam, Ambronem Theocriti Vitam ſcripſiſſe, teſte Laertio *in vita Ariſtotelis.*

THEODORIDAS Syracuſanus Poeta, quem etiam Theodoridem, Theoridem, & Theodoritam vocant, ut obſervat Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 295. Quo vixerit ævo incertum eſt, ex eodem: ideoque inter Poetas incertæ ætatis à Voſſio recenſetur in libro *de Poetis pag.* 96. Poeta dithyrambicus ab Iſaaco Caſaubono *in Athenæum lib.* 7. *cap.* 14. *pag.* 530. vocatur. De eo etiam Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græcor. pag.* 501. & Ludovicus Nogarola *in epiſt. de viris illuſtr. Italiæ*, edita poſt Commēt. *Ocelli Lucani*. Julius Pollux *in onom. lib.* 10. *cap.* 50. Gyraldus *de Poet. hiſtor. dial.* 3. *pag.* 130. Ex Clemente Alexandrino *Strom. lib.* 5. Euphoriō ſcripſit contra Theodoridam. Edidit fabulas nonnullas, inter quas:

Centaurum. Ex Athenæo *lib.* 15. *cap.* 18. *pag.* 699.

Seplaſiarium, ſive Tridentem. Ex eodem loc. cit. qui nonnulla ejus carmina exſcribit.

Ipſum etiam ſine operis nomine citat Athenæus *lib.* 6. *cap.* 3. *pag.* 229, & *lib.* 7. *cap.* 14. *pag.* 302.

THEODORUS Syracuſanus, inter Oratores eximios claruit. Ejus ætas adhuc latet. De eo Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. pag.* 10. Leander Albertus *in Inſulis pag.* 61. Matthæus Silvagius *de trib. peregrinis cap.* 46. *pag.* 170. Chriſtophorus Scanellus *in Chron. Siciliæ*, Cl. Marius Aretius *de ſitu Siciliæ pag.* 18. A Thomā Fazello *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 103. Roccho Pirro *in not. Eccl. Syrac. pag.* 212. & Goltzio *in hiſt. poſt. Sicil. pag.* 87. Philoſophus vocatur. Auctores citati cum Laertio *in vita Ariſtippi*, & Morerio *in dict. tom. ult. pag.* 33. ſcripſiſſe teſtantur librum

De Re Militari. Dubitat Iacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 345. an fuerit opus hiſtoricum, vel de præceptis militaribus.

Laſcaris cit. *Alia* ſcripſiſſe tradit. Ioannes Iacobus Adria in libro m.s. *de ſitu Vallis Mazariæ* ex Euſebio *in Chron.* ſcripſiſſe etiam ait:

Hiſtoriam Græcam.

THEODORUS ARIANUS Meſſanenſis. Ordinis

Digitized by Google

dinis Carmelitarum, vir gravioribus ſcientiis inſtructus, quas Regentis munere docuit. Sacræ Theologiæ Magiſter conſtitutus, doctrinâ claruit. Obiit Meſſanæ 31. Octobris 1663. Ipſum laudat Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmelitar. tom. 2. par. 5. lib. 5. n. 3751. pag.* 1074. Edidit Italicè

Piena Notitia di tutte quelle coſe, che ſono concernenti al Sacro Habito della Beatiſſima Vergine Maria del Carmine. Meſſanę typis Jacobi Matthæi 1655. in 12.

Vita, e Miracoli di S. Alberto Confeſſore. Ibidem apud eumdem 1656. in 4.

THEODORUS BELLEUS Racuſanus, Doctor Medicus, claro genere exortus; fratrem habuit Carolum Belleum, de quo *tom. 1. pag.* 123. Subtiliſſimi ingenii vir, inter doctiſſimos effulſit. In Patavino gymnaſio Medicinam docuit: at poſt multos annos cùm ad patriam rediiſſet, antequam urbem ingrederetur, de ejus uxore, ac filiis exquiſivit: at cùm percepiſſet, uxorem ad ſecundas nuptias tranſiiſſe, (rumor enim inanis falsò Theodori mortem nunciaverat) patriis laribus inviſis, ad Patavinam Urbem regreſſus eſt: ibique deceſſit circa annum 1600. Edidit

In Hippocratis Coi Aphoriſmos Commentarium Primum. Panormi apud Joannem Matthæum Maidam 1571. in 4.

THEODOSIUS civis, & Epiſcopus Syracuſanus, hujus nominis Tertius, Syracuſanam rexit Eccleſiam circa annum 700. Literis, ac poeticâ peritiâ inſtructus enituit. Hujus meminere Chriſtophorus Scobar *de Reb. Syrac. pag.* 15. Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Syrac. pag.* 139. & Octavius Cajetanus *in Iſagoge ad hiſt. ſac. Siculam cap. 42. pag.* 355. Græcè ſcripſit

Troparia, quæ canuntur in veſperis jejuniorum.

THEODOSIUS Syracuſanus, Monachus, pietate, & doctrinâ conſpicuus. Oratoriâ, & poeticâ facultate eruditus, ſui æſtimationem promeruit: ideoque è ſuo eductus Cœnobio; in Syracuſanæ Eccleſiæ Clerum adſcriptus eſt. Obſeſsâ, & occupatâ à Saracenis Syracuſarum urbe anno 880., Theodoſius unà cum Sophronio Epiſcopo Syracuſano, catenis vinctus Panormum deductus eſt, ubi Saraceni regiam ſedem conſtituerant; ibique in atrum carcerem detruſus, tum in obſidione, & urbis excidio, tum in ergaſtulo, innumeras, ac diuturnas perpeſſus eſt ærumnas. Chriſtianâ fortitudine mortis nuncium expectavit; ac duriſſima carceris incommoda, & contumelias ob Catholicam Fidem conſtantiſſimè toleravit. Octavius Cajetanus *in Idea SS. Siculorum pag. 21. & in animad. ad tom. 2. SS. Siculor. pag. 107. n.* 32. non ſine rationis præſidio probabiliter putat; in Religionis odium tandem Panormi interfectum, cum laudato Epiſcopo: etſi mortis annus ignoretur. De Theodoſio etiam idem Cajetanus *loc. cit. pag. 102. & ſeq.* & Silveſter Maurolicus *in Mari Oceano pag.* 69. E' Panormitanâ cuſtodiâ Græcè ſcripſit

Epiſtolam ad Leonem Archidiaconum Syracuſanum, de excidio Syracuſarum. Hanc ex m. ſ. codice Bibliothecæ Cœnobii S. Salvatoris Meſſanæ eductam, ac latinitate donatam, primùm edidit Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Syrac. pag.* 144. exinde prodiit *in tom. 2. SS. Siculor.* Cajetani *pag.* 272. latinè redditam, ait Joannes Franciſcus Abela *in Melita Illuſtrata lib. 3. not. 1. pag.* 301. à Joſaphat Azzalo Spartano. Ejus partem in Italicam linguam vertit Auguſtinus Inveges *in Panor. Sacra pag.* 654. Scripſit etiam

Anacreontea de excidio Syracuſarum ad S. Sophronium: itemque alia hujuſmodi Poematia. Ex Cajetano *cit. pag. 102. & in Iſagoge ad hiſt. Sicul. cap. 42. pag.* 353. Hæc ſervabat apud ſe idem Cajetanus, ac nonnulla exſcribit ejus carmina.

Opuſculum adverſum vituperatores vitæ Monaſticæ. Græcè verſibus jambis. Extabat apud Cajetanum, & in Bibliotheca Vaticana, ut ipſe ait *in Iſag. cap. 36. pag. 268. & cap. 42. pag.* 353.

THEOGNIS Siculus Megarenſis. Etſi Voſſius *de Poetis cap. 4. pag.* 21. ex Valerio Harpocratio, & Scaligero, ut etiam Hofmannus *in lex. tom. 2. pag.* 449. Morerio *in dict. tom. ult. pag.* 38. aliique, Megaris non Siciliæ, ſed Acticæ fuiſſe putent: attamen Megarenſem Siculum volunt Plato *Dial. 2. de legibus*, Suidas *tom. 1. pag.* 1298. Raphael Volaterranus *in anthropol. lib. 20. pag.* 278. Tobias Magirus *in eponymologio critico pag.* 195. ex Ammiano Marcellino *lib. 29. cap.* 5. Franciſcus Patritius *in Poetica dec. hiſt. lib. 1. pag.* 69. Hubertus Goltzius *in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 90. Joſias Simlerus *in epit. & addict. ad Biblioth. Geſneri pag.* 785. Conſtantinus Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib. 1. pag.* 21. Chriſtophorus Scanellus *in Chron. Sicil.* Gyraldus *de Poet. hiſt. dial. 3. pag.* 101. ex auctoritate ejuſdem Theognidis. Inter alios, Siciliæ adſcribunt Theognidem Philippus Brietius *in annal. par. 2. tom. 1. pag.* 109. Ludovicus Nogarola *in epiſt.* apud Diarium Literatorum Italiæ *tom. 9. ar. 2. §. 4. pag.* 116. & ut alios prætercam Faber *de Poetis Græcis par. 1. pag.* 41. qui Harpocratii, aliorumque ſententiam reiicit: hos enim Auctores deceptos ait; nam noſtrum Theognidem cum Theognide alio Poeta Megarenſe confundunt, qui Platonis tempore claruit: ideoque oculatè idem Plato, ut noſtrum à Poeta coævo ſecerneret, Megarenſem Siculum vocavit. Noſtrates etiam ſcriptores Siculum fuiſſe tradunt; hos inter Thomas Fazellus *de Reb. Siculis dec. 1. lib. 3. cap. 4. pag.* 78. Aretius *de Situ Siciliæ pag.* 27. Matthæus Silvagius *de trib. peregrinis pag.* 138. Joannes Jacobus Adria *in topographia Mazariæ*, Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Syrac. pag.* 261. Octavius Cajetanus *in animad. ad tom. 2. SS. Siculor. pag.* 43. aliique. Inter Poetas, qui Græcè carmina edidere, claruit olymp. 59. ex Euſebio *in Chron.* In lucem editus eſt eadem olymp. 59. teſte Suida. Creſi temporibus floruit, ac diù ſupervixit, uſque ad initium belli Perſici, teſte Voſſio, Auguſtino Inveges *in appar. ad annal. Sicul. cap. 2. pag.* 28. an-

Digitized by Google

te Chriſtum natum an. 540. ut rectè Jacobus Tirinus *in indic. Auctor. in Sacr. Scrip.* vel 541. juxtà Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 26. Non olymp. 39. ut, ex typographi forſan errore, habet Matthæus Silvagius *loc. cit.* nec olymp. 70. ut ait Borrichius *de Poetis pag.* 20. apud Thomam Pope-blount *in cenſura celebr. Auctor. pag.* 6. qui ante Chriſtum an. 538. ſtatuit Theognidem. Joannes Jacobus Adria Philoſophum, & Scanellus cit. Hiſtoricum vocant Theognidem. Scripſit Græcè Doricâ linguâ

Elegiam in Syracuſanos in obſidione ſervatos. Ex Suida, Gyraldo, Patritio, aliiſque citatis.

Sententias verſibus Elegiacis ad carmina 2800. Ex Suida, & Craſſo. Ex Patritio *cit. pag.* 69. carmina 3000. Plutarchus *in opuſc. quomodo audiendi ſint Poetæ*, ait: Empedoclis, & Parmenidis verſus, Nicandri Theriaca, ac Sententiæ Theognidis, orationes ſunt potiùs, quàm poemata; etſi carmine hi lucubrationes condiderint. De hac controverſia, an dicendus Verſificator, an verò Poeta noſter Theognis, ob editas Sententias, conſule Auctores, quos laudavi *tom.* 1. *pag.* 175. ubi de Empedocle.

Poema ad Cyrnum amaſium. Teſte Suida, Gyraldo, cum aliis. Non ad Cyrum, ut perperàm Goltzius, quem corrigit Craſſus *in hiſt. Poet. Græc. pag.* 507. corrigendi etiam Volaterranus, Fazellus, & Pirrus, qui ad Cyrum Regem, hoc Poema direxiſſe tradunt.

Gnomologiam Elegiacam. Ex Suida cit.

Præcepta Adhortatoria. Ex Suida.

Admonitiones. Suidas, & Gyraldus obſervant in harum admonitionum medio immixta eſſe impura flagitia, Puerorum amores, aliaque à morum honeſtate, ac ſanctimonia abhorrentia. Ideoque Athenæus apud Gyraldum inter eos collocat, qui voluptatibus mancipati vixere; ac quædam ejus carmina exhibet id ipſum comprobantia. At Laſcaris apud Maurolicum *pag.* 21. Theognidem Poetam vocat moraliſſimum, & admonitivum: hinc Suidæ adverſati videtur, ut Craſſus obſervat. A Balthaſſare Bonifacio *in hiſt. ludicra lib.* 15. *cap.* 8. Gnomicus Princeps vocatur, moribus formandis, unà cum Phocylide aptiſſimus, & vel Iſocrate judice, admodum neceſſarius. At diſtinguendum ex ſententia Borrichii apud Pope-blount cit. ait enim, quòd Theognis, Gnomis ſuis, & Elegiis luculentam famam aſſequutus eſt; ideoque juventuti neceſſarius ſcriptor, ut qui mores corrigat pravos, à crapula, ac turpibus abſtrahat; ad honores rectâ viâ procedendum moneat, & honeſtatis curam ubique ſuadeat. Hæc de ejus Gnomologia; nam Admonitiones ejuſdem, ut flagitiis hinc inde reſperſas, averſantur boni omnes, ac felicitèr tenebræ occulunt. Ideoque de Gnomologia forſan intelligenda ea, quæ Faber innuit *in epit. Vit. Poet. Græc. pag.* 42. apud eumdem Pope-blount *pag.* 7. ait enim, Theognidem cum utilitate legi poſſe, eumque in Græcia pueros memoriter addiſcere juſſos. Has etiam Paræneſes laudat Aphtonius *in progymnaſ.* apud Gyraldum cit. *pag.* 101.

Scripſit etiam ex Craſſo:

Amorum libros ſeptem.

Gorgiam. Poema.

Titan.

Raptum Ganymedis.

Addit Athenæus *lib.* 8. *cap.* 15. *pag.* 360. ſcripſiſſe opus:

De Sacris, quæ Rhodi fiunt, cujus librum ſecundum citat.

Theognidis extant: *Sententiæ Elegiacæ Græcè*. Baſileæ apud Frobrenium 1521. cum Æſopi fabulis. A Joachimo Camerario integritati reſtitutæ, & commentario Græco illuſtratæ, prodiere Baſileæ apud Joannem Oporinum 1551. Jacobus Schegius latino carmine expreſſit, ediditque Baſileæ apud eumdem 1550. & Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1572. in 8. In lucem etiam emiſit Henricus Stephanus cum Homero, aliiſque in fol. & Baſileæ in 8. Græco-lat. cum ſcholiis Eliæ-Vineti. Lipſiæ 1588. in 8. & Pariſiis 1543. in 4. Græco-lat. à Friderico Sylburgio. Heidelbergæ apud Cammellinum 1597. in 8. In corpore Poetarum Græcorum Græco-lat. curâ, & recentione Jacobi Lectii. Aureliæ Allobrogum 1606. in fol. Alia ibidem etiã extant in Anthologia *lib.* 1. *cap.* 12. *epig.* 8. *& cap.* 16. *epig.* 3. Nonnulla etiam extant ejuſdem fragmenta apud Joannem Stobæum, & Athenæum.

Marcus Antonius Petilius Theognidis Paræneſes latinas fecit, teſte Leone Allatio in libro: *Apes Urbanæ pag.* 187. Antonius Maria Salvinus Italico carmine concinnavit, ex Joanne Mario de Creſcimbenis *in Arcad. lib.* 6. *pag.* 221.

THEOPHANES CERAMEUS Archiepiſcopus Tauromenitanus. Ejus patria in obſcuro eſt. Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Melit. pag.* 590. coniicit, in loco quodam, cui nomen Ciarramis, in agro Netino, aliquod oppidum, Ceramis nomine, fuiſſe, à quo forſan originem traxit Theophanes. At Auctorum nullus hujus oppidi meminit. Nec in oppido Ceramis, quod extat non longè à Troyna, in Meſſanenſi Diœceſi, natum dici poterit; nam ut rectè Franciſcus Scorſus *in proœmio* 2. §. 3. *in Theophanis homilias*, hoc oppidum recens, Theophanis tempore non extaſſe obſervat: immò, *Cerameus*, familiæ nomen, non patriæ fuiſſe putat; cui adhæret Octavius Cajetanus *in Vitis SS. Siculorum tom.* 1. *in animad. pag.* 16. Ex validiori conjectatione elicimus, Theophanem exortum in loco quodam juxtà oppidum Maſcalis, à Tauromenio 8. mil. paſ. diſſito, vel in ipſa Thauromenii urbe: nam *in homil.* 50. *de S. Andrea*, quam in Eccleſia ejuſdem Sancti habuit, ibidem ſe natum prædicat. *Non enim*, ait, *hùc veni, ut ornatus eloquentiâ conſpicerer, neque ut lepore, & pompâ orationis honorem patriæ aucuparer*: & paulò poſt: *ſed quoniam ſacra hæc ædes Apoſtoli ejus, qui primus vocatus eſt, me veluti nutrix puerum educavit, & primarum inſtitutionum mammam præbuit, ſacrarumque literarum doctrinam quaſi lac inſtillavit*. Addit in fine: *& unà vobiſcum, ò Cœ-*

tus

Digitized by Google

tus Deo dilectiſſime, concelebro ſolemnem hunc diem, & patriam charam ſolum aſpiciens tam religioſè Sanctorum memoriam celebrantem, efferor gaudio, & exulto. Templum hoc S. Andreæ, ubi natus, & educatus eſt Theophanes, illud eſſe probabiliter cenſetur, de quo S. Gregorius *in epiſt.* 57. *lib.* 2. *ad Secundinum Tauromenii Epiſcopum*, ait: *Pridem percepimus ut de Monaſterio S. Andreæ, quod eſt ſuper Maſchalas*. De eo etiam Fazellus *de reb. Siculis in addict. ad dec.* 1. *lib.* 2. *cap.* 3. *pag.* 55. qui à Joanne Randatii Duce inſtauratum tradit *dec.* 2. *lib.* 9. *cap.* 5. *pag.* 531. Vel eſt Eccleſia S. Andreæ Tauromenii, quæ adhuc extat in vertice rupis, mari imminentis; ideoque S. Andræ Promontorium locus vocatur. Hæc ex Scorſo *loc. cit.* quem ſequitur Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 394. Gregorium Cerameum etiam vocatum comperimus; nam in variis codicibus eædem homiliæ Theophani, & Gregorio Cerameo adſcribuntur, ut obſervat Scorſus *in proœmio cit.* §. 2. Cajetanus *in Vitis SS. Siculor. tom.* 1. *in animad. pag.* 16. Sed L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. Eccl. tom.* 7. *cap.* 17. *pag.* 196. Theophanem à Gregorio ſecernit: at *tom.* 8. *cap.* 12. *pag.* 111. eumdem fuiſſe tradit: additque vel amanuenſes erraſſe, vel binominem auctorem fuiſſe. At Scorſus variis probat argumentis eumdem Theophanem, Gregorium vocatum: ideoque in errorem incidiſſe dicendum, qui de Theophane, & Gregorio diſtinctè ſcribunt; ac unum ab alio diverſum putant: ut ſunt Rocchus Pirrus *in Not. Eccleſiæ Taurom. pag.* 442. Antonius Poſſevinus *in appar. ſacro tom.* 1. *pag.* 562. & *tom.* 3. *pag.* 288. Marraccius *in Biblioth. par.* 1. *pag.* 518. & *par.* 2. *pag.* 394. & *in Antiſt. Marianis pag.* 244. & 532. Hieronymus Raguſa *in Siciliæ Biblioth. vet. pag.* 135. & 271. aliique. Caſmirus Oudin *in ſupplem. de Script. Eccleſ. à Bellarmino omiſſis pag.* 278. de utroque, tanquam diverſo ſcribit, adducto in teſtimonium Franciſco Combefiſio *in Auctorib. recenſitis ad Biblioth. PP. Concionator. pag.* 14. & 46. at denique dubitat, unum, eumdemque binominem fuiſſe. In aliquo codice m. ſ. Philippus Ceramita appellatur, ex Cajetano cit. *in Idea SS. Siculor. pag.* 82. Eo nomine extant noſtri Theophanis homiliæ Romæ in Bibliotheca Barberina, teſte Bernardo de Montfaucon *in Diario Italico cap.* 15. *pag.* 210. At cùm in nullo ex præſtantioribus codicibus hoc nomine notetur, dicendum, vel errorem id in nomen irrepſiſſe, vel nomen amanuenſis eſſe, ut ſuſpicatur idem Scorſus; quòd confirmat Cajetanus *in animad. ad tom.* 1. *SS. Siculor. pag.* 16. ſeipſum corrigens. In Bibliotheca Imperatoris Viennæ homiliæ m. ſſ. habent *Joannis Ceramei*, ut innuunt Joſias Simlerus *in epit. Biblioth. Geſneri pag.* 420. & Poſſevinus *in appar. ſacro tom.* 2. *pag.* 133. at errorem amanuenſis cenſendum eſſe non ambigo. Theophanes, igitur, Cerameus non minùs doctrinâ, ſacriſque literis eruditus, quàm pietate, morumque ſanctimoniâ, in memorato Cœnobio S. Andreæ monaſticam vitam profeſſus eſt; in quo virtute éxcelluit, ac ſacrâ eloquentiâ mirabiliter enituit. Ineunte ætate, ac præclaris animi dotibus apprimè ornatus; ad Archiepiſcopalem Tauromenitanæ Eccleſiæ ſedem evectus eſt. In moderanda Eccleſia ſibi credita, virtutibus laudabiliter inſignitus omnibus præfulſit. Charitate eminuit, & inter eximios Deiparæ cultores inclaruit. In declamandis ad populum ſermonibus, animarum zelum nõ obſcurè detexit: pietatem fovere, vitia evellere impigrè ſtuduit. Catholicam Fidem propugnavit; ac paſtorali ergà gregem ſuum amore ſummè æſtuavit. Sanctimoniâ clarus vixit; ejuſque virtutes in homiliis, quas habemus, apertiſſimè elucent. Pietate impellente peregrinationes nonnullas aggreſſus, ſacra Hieroſolymitana loca perluſtravit. Hæc ex ejuſdem homiliis colligere curavit Scorſus citatus. Vixit ex Jacobo Gretſero *de Cruce tom.* 2. *in notis ad homil. ejuſdem Theophanis pag.* 2716. eo tempore, quo adhuc Sicilia, vel certè ejus pars, Imperatoribus Conſtantinopolitanis parebat. In Bibliotheca Patrum inter Auctores noni ſæculi collocatur. Eodem ſæculo floruiſſe putat Dominicus Gravina *de Catholicis præſcriptionib. adverſus hæreſes noſtri temporis.* Joannes Baptiſta Ricciolius *in Chronol. Refor. tom.* 4. *ind.* 2. *pag.* 286. ad annum 810. ſtatuit. Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Taurom. pag.* 443. anno 842. claruiſſe ait. Franciſcus Scorſus inter annos recurrentes ab anno 842. ad annum 893. deguiſſe probat; nam poſt annum 842. vixiſſe colligitur ex homilia in feſto Reſtitutionis SS. Imaginum; nec annum 893. in Archiepiſcopatu præteriit: eo enim anno Tauromenium à Saracenis captum opinatur ex Joanne Diacono. A Caſimiro Oudino *in ſupplem. ad Bellarminum de Scrip. Eccl. pag.* 278. & Philippo Labbæo *in Sanctor. PP. Biblioth. Chronolog. pag.* 108. in annum 880. collocatur. Longè ab aliis diſcedit Marraccius *in Bibl. Marian. par.* 2. *pag.* 394. qui ad annum 712. rejcit Theophanem. L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. Eccl. tom.* 7. *cap.* 17. *pag.* 196. in fine noni ſæculi claruiſſe cenſet: at re accuratiùs perpensâ, *tom.* 8. *cap.* 12. *pag.* 111. ad undecimum ſæculum tranſtulit: nam, ut obſervat, Theophanes Metaphraſtem citat: & homiliam in Dominica Palmarum, ante Rogerium dixit: hunc autem non alium, niſi Rogerium Siciliæ Comitem judicat, quem Græcorum more, Regem, vel Imperatorem vocat. Gulielmus Cave *in Script. Eccleſ. hiſtor. literaria pag.* 421. cùm alibi ad annum 870. retuliſſet, ex allatis à Du-Pin rationibus, aliiſque à Leone Allatio *de ſcript. Simeon. pag.* 63. excuſis, in annum 1040. Theophanem affigit: ac Scorſi ſententiam rejcit. Obiit ſenectutem adeptus: at ubi deceſſerit, quove anno incompertum eſt. De eo Auctores citati, & præcipuè Franciſcus Scorſus *in Proœmiis ad Theophanis homilias*, qui omnia Theophanis ſummâ eruditione expendit. Ipſum etiam cum laude citant Franciſcus Turrianus *lib.* 1. *contra Magdeburgenſes*, *cap.* 6. Baronius *annal. tom.* 9. *n.* 60.

Digitized by Google

Gretſerus *de Cruce tom.* 1. *cap.* 14. & *in ſyntag. de Imaginibus*, poſt Codinum Curapolatam, *cap.* 5. & 18. Jacobus Pintus *de Chriſto Crucifixo tit.* 1. *loc.* 1. aliique. Scripſit Græcè Theophanes *Homilias*, quarum nonnulla prodiere, nempè:

Homilia de Sanctis Imaginibus in die feſto earum dicta. Hanc edidit Baronius *tom.* 9. *annalium an.* 842. *n.* 61. à Franciſco Turriano Soc. Jeſu latinitate donatam; recuſam à Gretſero in opere *de Cruce*, in ſecunda editione, *tom.* 2.

Homiliæ duo de Cruce, quas vertit, & in lucem emiſit idem Gretſerus *de Cruce tomo* 2. extant & in Bibliotheca Patrum editionis Colonienſis.

Homilia de Indictione, ſive anni principio. Græco-lat. edidit Dionyſius Petavius unà cum Hiſtoria Nicephori Patriarchæ Conſtantinopolitani. Pariſiis apud Sebaſtianum Chappelet 1616. in 8. *pag.* 258.

Fragmentum homiliæ in feſto S. Pancratii. Typis tradidit Octavius Cajetanus ab Auguſtino Florito Soc. Jeſu traductum *in Vitis SS. Siculor. tom.* 1. *pag.* 10.

Hymnus in Annunciatione SS. Deiparæ. Extat *in Bibliotheca Patrum tom.* 9. at dubiè an Theophanis Ceramei, vel Theophanis Nicæni. A' Jodoco Coccio *in Theſauro Catholico*, noſtro Theophani tribuitur. Demum Franciſcus Scorſus Panormitanus Soc. Jeſu, omnes Theophanis Homilias ex multis codicibus m. ſſ. Galliæ, Hiſpaniæ, Panormi, & aliarum Bibliothecarum alibi exiſtentium, collegit, latinè reddidit, notiſque illuſtravit, ac hoc titulo evulgavit:

Sapientiſſ. & Eloquentiſſ. Theophanis Ceramei Archiepiſcopi Tauromenitani Homiliæ in Evangelia Dominicalia, & feſta totius anni Græcè, & Latinè nunc primùm editæ, & notis illuſtratæ ex multorum m. ſſ. fide, cum Vaticano exemplari collatæ à P. Franciſco Scorſo Panormitano Soc. Jeſu. Lutetiæ Pariſiorum apud Sebaſtianum Cramoiſy 1644. in fol.

Aubertus Miræus *in Auctario ad Biblioth. Eccl. cap.* 253. *pag.* 230. ſcripſiſſe, ait, Theophanem noſtrum: *Annales à temporibus Diocletiani uſque ad Michaelis Imp. Conſtantinopolitani ævum.* Miræi ſententiam ſequuntur Balthaſſar Corderius *in Catena SS. Patrum Græcor. in S. Lucam n.* 61. & Jac. Gottfredus Olearius *in Abaco Patrologico pag.* 450. At Theophanem noſtrum cum Theophane Conſtantinopolitano confundunt, cui adſcribendi Annales, ut notant Scorſus *in proœmio* 2. §. 1. Cajetanus *in animad. ad tom.* 1. *SS. Siculor. pag.* 16. & Guilelmus Cave *in Scrip. Eccleſ. hiſtor. liter. pag.* 351. & 421.

THEOPHANIUS MANCIUS ex oppido Claramontis, ex Roccho Pirro *in Not. Eccl. Syrac. pag.* 259. edidit

Moralia.

THEOPHILUS Siculus hiſtoricus, vixit ante annum 530. ut obſervat Auguſtinus Inveges *in appar. annal. Siculor. ſect.* 2. *cap.* 1. *pag.* 46. nam à Stephano Byzantino memoratur, qui Juſtiniani Imp. tempore vixit an. 530. Inter Hiſtoricos incertæ ætatis recenſetur à Gerardo Joanne Voſſio *de hiſtor. Græcis lib.* 3. *pag.* 419. Scripſit

Deſcriptionem Siciliæ, cujus librum undecimum citat Stephanus laudatus *de Urbib. ver. Palice pag.* 520. ubi de Palicorum lacu: & ex eo Philippus Cluverius *in Sicil. antiq. lib.* 2. *cap.* 9. *pag.* 343. & 345. Raphael Volaterranus *lib.* 6. *Geogr. pag.* 89. Petrus Carrera in Dialogo, cui nomen: *Il Bonanni pag.* 18. & 39. & Leander Albertus *in Inſulis pag.* 62. Non alium locum ex hoc Theophili opere citatum comperimus apud Scriptores, niſi hunc de Palicorum lacu: opus verò periiſſe certo certiùs. Quamvis autem à Philadelpho Mugnòs *in ſuo novo Laertio* edito Panormi anno 1654. paſſim ad teſtimonium vocetur *Sicilia Theophili*, hoc purum commentum ab emunctæ naris literatis cenſetur; cùm deperditum hoc Theophili opus ſatis exploratum ſit. Conſule oculatiſſimum Vincentium Auriam in opuſculo inſcripto: *La Verità Hiſtorica ſvelata*, Panormi typis traditum anno 1702.

THEOPHILUS PIUS. v. Benedictus Dini *tom.* 1. *pag.* 100.

THESEUS CAPOTIUS Lilibœtanus. Joannes Vigintimillius *in tabula Poetarum Siculorum*, inter Siculos Poetas Theſeum recenſet, ac meritò; fuit etenim Priami Capotii, de quo *pag.* 192. filius, Juris utriuſque Doctor inſignis, ac Poeta egregius, ex Joanne Jacobo Adria in libro m. ſ. *de Valle Mazariæ.* Laudatur etiam à Hieronymo Manzonio *in carmin. pag.* 57. Claruit anno 1520. Scripſit ex Adria *cit.*

Epigrammata.

THOMAS AFFLICTUS Nobilis Panormitanus, literis ornatus claruit. Nonnullis in patria perfunctus eſt muneribus: prçſertim anno 1636. & 1641. inter Senatores adſcitus Urbem patriam rexiſſe comperio. Edidit Italicè

Idea dell' Apparato per la Canonizatione de' SS. Ignatio Lojola, e Franceſco Xaverio nella Caſa Profeſſa della Compagnia di Giesù di Palermo. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Maringhi 1622. in 4.

Ragnaglio degli Apparati, e Feſte fatte in Palermo per la Canonizatione de' SS. Ignatio Lojola, e Franceſco Xaverio l'anno 1622. Ibidem apud eumdem 1622. in 4. Hæc deſcriptio recuſa legitur apud Franciſcum Baronium in libro *de Majeſtate Panormitana lib.* 3. *à pag.* 36.

THOMAS AGNUS Leontinenſis, Ordinis Prædicatorum, vir undique inſignis, ac præclariſſimum Religionis ſuæ ornamentum. Leontinenſem fuiſſe non uno ſcriptorum teſtimonio comprobatur. Leontino adſcribunt, ex familia Agno progenitum, Leander Albertus *de viris illuſt. Ord. Præd. lib.* 3. *pag.* 83. Joannes Michael Pius *in Vitis vir. illuſtr. Ord. Præd. lib.* 1. *pag.* 263. Vincentius Maria Fontana *in Theatro Dominic. par.* 1. *cap.* 3. *tit.* 4. *pag.* 45. *tit.* 61. *cap.* 4. *pag.* 85. *cap.* 5. *tit.* 8. *pag.* 114. & alibi, Ambroſius Altamuranus *in Biblioth. Dominic. pag.* 45. Dominicus Maria Marcheſius *in Diario Domin. tom.* 3. *pag.* 81. Joannes Michael Cavalerius in libro *Galleria de' Sommi Pontefici &c. dell' Ord. de' Predic.*

Digitized by Google

dic. tom. 1. *Chron.* 1. *cent.* 1. *pag.* 34. Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom.* 2. *n.* 1420. *pag.*233. Henricus Spondanus *in annal. Eccleſ. an.* 1272. *n.* 2. & alii. Ex Siculus Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Meſſan. pag.* 335. *& in Not. Eccl. Syrac. pag.* 240. Carolus Antonius Converſanus *in Ætherea Leontinor. Gloria pag.* 43. Hieronymus Raguſa *in Elogiis Siculor. pag.* 284. *& in Sicil. Biblioth. vet. pag.* 274. Philadelphus Mugnòs *in hiſtor. familiæ Columnenſis pag.*137. & alibi, Philadelphus Maurus *in hiſtor. SS. Alphii, Philadelphi, & Cirini cap.* 10. *pag.* 71. Cirinus Maurus in libro: *Lentini abbattuto da' Tremuoti pag.* 35. A nonnullis, Fratrum Regularium more, Thomas Leontinus, vel de Leontino vocatur; nempè à Ferdinando Ughello *in Italia Sacra tom.* 9. *pag.* 295. Seraphino Razzo *in hiſtor. vir. illuſtr. Ord. Præd. pag.* 66. & Gerardo Joanne Voſſio *de hiſtor. latinis lib.* 2. *cap.* 17. *pag.* 480. Attamen Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib.* 1. *cap.* 15. *pag.* 97. *& lib.* 2. *cap.* 14. *pag.* 236. Stephanus Maurus *in ſua Meſſana cap.* 26. *pag.* 254. Joſephus Ambroſius *in deſcrip. ſolemnit. epiſtolæ Marianæ pag.*316. & Benedictus Chiarellus *in monum. ſacris Meſſanæ pag.*42. omnes hi Meſſanenſes, Thomam Meſſanenſem, ex familia Leontino, fuiſſe putant. At viri omni affectione immunes, Leontinum non familiæ, ſed patriæ nomen eſſe cenſent: Agnum verò familiæ nomen. Claruit Thomas celeberrimus, doctrinâ apprimè ornatus. in gravioribus ſcientiis verſatiſſimus. Inter verbi Dei declamatores diſertiſſimos enituit. Præſtantiores virtutes ſummo ſtudio adeptus, regularis obſervantiæ, ac ſanctimoniæ exemplar in omnium oculis præfulſit. Diffusâ nominis ſui famâ à Gregorio IX. Sum. Pont. Neapolim miſſus eſt Evangelii Præco: ibique Primus Quæſitor Generalis contra hæreticam pravitatem ab eodem Pontifice conſtitutus eſt anno 1227. vel ut aliis placet anno 1224. eoque in munere diù eximiam adhibuit curam. In eadem Urbe Regium S. Dominici Cœnobium fundavit; quod decennio Prioris munere gubernavit. Dum eidem præeſſet, Ordinis inſignia, ac nomen S. Thomæ Aquinati, Doctori Angelico, tribuit. Lombardiæ Provinciam, ac Romanam rexit, cùm hæc Neapolis, ac Siciliæ Provincias complecteretur. Ab Alexandro IV. circa annum 1260. vel juxta alios à Clemente IV. ad Epiſcopatum Bethleemiticum evectus eſt: ac Apoſtolicæ Sedis Legatus ad Orientales regiones, & Tranſmarinas partes deſtinatus. Eo in munere multa in animarum beneficium, ac Eccleſiæ Catholicæ gloriam per aliquot annos impigrè patravit. In Italiam regreſſus, Cuſentinus Archiepiſcopus renunciatus eſt anno 1268. 19. Aprilis, ab eodem Clemente IV. Ad Archiepiſcopalem Sedem Meſſanæ tranſiit, hujus Urbis Paſtor electus anno 1272. à Capitulo: at Gregorius X. electioni obſtitit; cùm enim Pontifex bellum in Syriam, mittere meditaretur, ut exinde Hieroſolymitarum urbem, ac loca à Chriſto Domino ſacrata repeteret, eodem anno 21. Aprilis in Hieroſolymitanum Patriarcham noſtrum Thomam aſſumpſit, ut ſacræ expeditioni adjumento eſſet, utpotè illarum regionum gnariſſimus. Ideoque iterum Apoſtolicus Legatus Orientalium Provinciarum renunciatus, Acconenſis Eccleſiæ regimen conſequutus eſt. Tunc Gregorius datis ad Galliarum Regem literis Thomæ promerita his teſtatus eſt laudibus: ait enim: *Cùm præſentem haberemus in Curia Ven. Fratrem noſtrum Thomam Hieroſolymitanum Patriarcham, quem de Fratrum noſtrorum conſilio nuper Eccleſiæ Hieroſolymitanæ præfecimus, virum quidem profundi pectoris, alti conſilii, virtutum claritate conſpicuum, & experientiâ multâ probatum, &c.* Meritis plenus deceſſit vir doctiſſimus, ac ſanctitatis gloriâ clariſſimus, anno 1276. ex Ughello, Cavalerio, Fontana, Altamurano, aliiſque: vel 1277. ex Pio, Alberto, Caſtillo infra citando, quorum ſententiam nonnulli amplectũtur. De eo etiam, præter Auctores in locis ſupra citatis, Fontana *in Theatr. Domin. par.* 1. *cap.* 4. *tit.* 36. *pag.* 71. *tit.* 88. *pag.*140. *& par.* 2. *cap.* 2. *tit.* 2. *pag.*354. *& in Monumentis Dominic. par.* 1. *cap.* 2. *pag.*21. *cap.* 3. *pag.* 41. *& cap.* 6. *pag.* 87. 96. *&* 101. Ferdinandus Caſtillus *in Chron. Ord. Prædic. par.* 1. *lib.* 2. *cap.* 44. *&* 69. *pag.* 296. *&* 355. *& lib.* 3. *cap.* 44. *pag.*504. Ferdinandez *in Concert. Prædic.* Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.*411. *& in Antiſt. Marianis pag.* 608. L. Ellies Du-Pin *in Biblioth. Eccl. tom.* 10. *cap.* 4. *pag.*82. Marcheſius etiam *in Diar. Domin. tom.* 2. *pag.* 17. Pius *in vitis ill. Dom. par.* 2. *lib.* 1. *pag.* 35. Aubertus Miræus *in mantiſſa ad Biblioth. Eccleſ. pag.* 305. Caſimirus Oudin *in ſupplem. ad Bellarminum de Scrip. Eccl. pag.* 548. aliique apud ipſos. Thomam noſtrum cum Raynaldo Agno Leontino ejus fratre confundit Spondanus *in annal. Eccl. an.* 1272. *n.* 2. ut advertit Fontana *in Theatr. par.* 1. *cap.* 3. *tit.* 4. *pag.* 45. In nonnullis erraſſe etiam comperies Coronellum *loc. cit.*, Mugnòs ſequutum. Beati titulum noſtro Thomæ concedunt Maurus, & Clarellus. Scripſit inſtante Joanne Vercellenſi Ordinis Prædicatorum Generale:

Vitam S. Petri Martyris ex Ordine Prædicatorum. Prodiit primùm apud Laurentium Surium *in Vitis SS. Aprilis.* Coloniæ Agrippinæ ſumptibus Joannis Kreps. & Hermanni Milii 1618. in fol. exinde apud Danielem Papebrochiũ, & Godefridum Henſchenium *in Actis SS. Aprilis tom.* 3. *à pag.*686. In Comitiis Generalibus Ordinis Prædicatorum apud Piſas coactis anno 1276. decretum fuit, ut hanc S. Petri Vitam in ſingulis Cœnobiis haberetur, & legeretur, ex Altamurano, & Caſtillo. De ea etiam Thomas Truxillus *in Theſauro Concionatorum*, & Baronius *in notis ad Martyrolog. Rom.* 29. *Aprilis pag.* 209. Scripſit etiam

Volumen Concionum de Tempore, & de Sanctis.

Sermones in Magnæ Dei Matris feſtivitates. Ex Marraccio *in Biblioth. Mariana par.* 2. *pag.* 411. *& in Antiſt. Marian. pag.* 608.

THO-

Digitized by Google

THOMAS AVERSA Miſtrectenſis. A primo ætatis exordio Panormum ſe tranſtulit, literiſque addictus, hac in urbe majorem vitæ partem inter literatos inſumpſit. Majori animi contentione amœnioribus literis operam dedit; præſertim poeticis, comicis, ac tragicis ſtudiis ingenii vires devovit. Inter aulicos Jannettini Doriæ, S. R. E. Cardinalis, & Archiepiſcopi Panormitani, Aloyſii Moncatæ, Montisalti Ducis, ac demùm Didaci Aragoniæ, Ducis Terrænovæ inclaruit: quorum benevolentiam expertus eſt. Cum eodem Terrænovæ Duce Hiſpaniam adiit, ubi virorum eruditione præſtantium æſtimationem promeruit maximam. Catholici Regis Philippi IV. Orator electus idem Dux, ad Ferdinandum III. Imp. & ad Alexandrum VII. Sum. Pontif. cum eodem Viennam Auſtriæ, & Romam contendit; ac ubique egregiis ingenii monumentis, eruditione, morumque comitate literatorum amorē ſibi conciliavit. In Academiis Reaccenſorum Panormi, Humoriſtarum, & Anſiſtilium Romæ recenſitus effulſit. Romæ clericali militiæ nomen dedit, & Sacerdotali charactere inſignitus, Panormum remeavit, ubi à Petro Martinez Rubio Archiepiſcopo Panormitano, in æſtimationis argumentum, Eccleſiæ S. Mariæ de Fornice, vulgò *la Volta*, Capellanus conſtitutus eſt. Demum apoplexiæ ictu conſternatus, Panormi vivere deſiit 3. Aprilis 1663. & in Eccleſia S. Petri ad Vincula ſepultus eſt. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par. 2. tom. 2. pag.* 266. Edidit Italicè, & vernaculâ linguâ:

Piramo, e Tisbe. Idyllium Siculâ linguâ. Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringum 1617. in 8.

Gli Avventuroſi Intrichi Comedia. Ibidem apud Antonium Martarellum 1637. in 8.

La Notte di Palermo, Prima Comedia in lingua Siciliana. Ibidem apud Decium Cyrillum 1638. in 8.

Il Giorno di Meſſina Comedia. Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1644. in 8.

Il Pellegrino, overo la Sfinge debellata Tragedia Sacra. Panormi apud Alphonſum de Iſola 1641. in 8.

Il Sebaſtiano Tragedia Sacra. Ibidem apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamnovam 1645. in 4.

Il Bartolomeo, overo il Selim Coſtante Tragedia. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1645. in 8. & Tridenti apud Carolum Zannettum 1648. in 8.

Il Primo Tomo dell'Eneide di Virgilio tradotta in Rima Siciliana. Panormi apud Nicolaum Buam 1654. in 12.

Il Secondo Tomo dell'Eneide di Virgilio tradotta in ottava Rima Siciliana. Ibidem apud eumdem 1657. in 12.

Il Terzo Tomo dell'Eneide di Virgilio tradotta in ottava Rima Siciliana. Ibidem apud eumdem 1660. in 12.

Il Portento Canzone Panegirica all'Illuſtriſ. & Eccel. Signore Conte Guglielmo Stavata Conſigliero di Stato, e Cameriero di Sua Maeſtà Ceſarea. Viennæ Auſtriæ apud Matthæum Coſmerovium 1647. in 4.

Idea, overo Ordine delle Scene per la Rappreſentatione della Tragedia del Sebaſtiano: con un diſcorſo Academico detto: Il diſinganno. Romæ apud Dragondellum 1659. in 12.

Il Padre Pietoſo Comedia Morale. Ibidem apud eumdem 1656. in 12.

L'Alipio, overo la Colomba frà le Palme, Poema drammatico ſopra il meraviglioſo arrivo dell'Oſſa benedette del P. F. Alipio di S. Giuſeppe Agoſtiniano Scalzo Palermitano, alle ſpiaggie di Palma in Sicilia l'anno 1653. Ibidem apud Lazarum 1657. in 12.

La Corte nelle Selve. Trattenimenti modeſti, ed utili, diſtinti in più veglie per gli ultimi dì di Carnevale. Con gli Diſcorſi di Tomino d'Amiſtrato (hic idem eſt Thomas Averſa) *ed Oſſervationi di lui ſopra la Comedia titolata: Notte, Fato, ed Amore*. Ibidem apud eumdem 1657. in 12. In operis calce editum eſt opus Comicum inſcriptum: *Notte, Fato, ed Amore*.

L'Ormindo Tragicomedia Reale per la felice naſcita del Sereniſſimo Infante D. Carlo Giuſeppe d'Auſtria Prencipe delle Spagne. Panormi apud Coppolam 1662. in 12. In operis fine recuſus eſt diſcurſus Academicus inſcriptus: *Il diſingáno*.

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *par. 2. tom.* 2. Ibidem apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Scripſit etiam hæc alia, à Joſepho Galeano *in Muſis Siculis par. 2. tom. 2. pag.* 250. Leone Allatio *in drammaturgia indic. 6. pag.* 627. & Cæſare Columna *in idea Sebaſtiani pag.* 21. memorata, quæ inedita periere; nempè:

Il Mancomale.)
Le Finte Nozze.)
Il Maſcherato.) Comedie.
Gl'Incolpati ſenza colpa.)
L'Adone.)

THOMAS BALLUS Nobilis Panormitanus, Antonini Balli Juriſconſulti, Regii Patrimonii Rationum Magiſtri filius. Fuit Thomas Poeta clariſſimus, & amœniorum literarum cultor eximius. In Academia Accenſorum Panormi non ſine maxima laude refulſit. In album Equitum Ordinis Equeſtris S. Stephani relatus, magnam ſui opinionem excitavit. Digladiatoriâ arte peritiſſimus, pluriès in ſingulari certamine fortitudinis argumenta edidit; non enim erat, qui ejus enſis ictu obſiſtere poſſet. Panormi vivebat anno 1612. ſenectutem adeptus, ut ex epiſtola nuncupatoria ad Coſmam II. Magnum Etruriæ Ducem, quam Poemati ſuo, infra notando, præfixit, apertiſſimè colligitur. Ipſum laudant Octavius Potenſanus *in Poem. Decem Mill. Mart. can. 5. ſt.* 28. Vincentius de Joanne *in Panor. Triumph. lib.* 12. *pag.* 123. Argiſtrus Joffredus *in Carm. Accenſor. lib. 1. pag.* 47. Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom. 5. n.* 695. *pag.* 223. qui falsè Vincentium vocat, & clariſs.

Joan-

Digitized by Google

Joannes Marius de Creſcimbenis *in comment. hiſtor. Poeſ. vulgar. vol. 4. lib. 2. pag. 109.* Edidit Italicè

Palermo liberato. Poema Heroicum. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Maringhi 1612. in 4. Cùm opus Coſmæ laudato nuncupaſſet, idem Alteratorum Academiæ demandavit, ut ejus Alumni Poema ad examen revocarent: ideoque Octavius Rinuccinus, Franciſcus Venturus, & Jacobus Soldanus Academiæ Cenſores idem Poema approbaverunt, ac prædicto Duci dilaudavere, qui datis ad Thomam literis grato animo accepiſſe oblatum opus eidem ſignificavit.

Rime. In libro: *Rime dell'Accademia degli Acceſi di Palermo.* Panormi apud Matthæum Maidam 1571. in 8.

Ineditas etiam *Tragœdias duas* m. ſſ. reliquit.

THOMAS BELLOROSIUS Panormitanus, vir doctrinâ, & pietate inſignis. A teneris unguiculis Romam ſe transtulit, ubi literarum ſtudiis dicatus, omnium ſcientiarum encyclopædiam adeptus, præſtantiorum doctorum merita coæquavit. Amœniores literas, Muſaſque coluit: ideoque ejus epigramma editum vidi in topographia Mazariæ Jo: Jacobi Adria. Petri Sveglies S. R. E. Cardinalis, Archiepiſcopi Rhegyni, exinde Meſſanenſis, fuit à ſecretis; qui ab Alexandro VI. Sum. Pont. Sanctæ Sedis Legatus in Pannoniam miſſus, ob bellum in Turchas, ſecum duxit Thomam, itineris, ac oneris comitem. Quâ æſtimatione proſequutus effulſerit, ex eo deducere licet, quòd in epiſtola nuncupatoria vitæ S. Angeli, de Rege Pannoniæ loquens idem Thomas, ait, eumdem Regem quandoque, dum eſſet infãtulus, in ulnis ſuis tenuiſſe. Triennio exacto cùm laudatus Cardinalis Romam remeaſſet, Thomas ejuſdem vices geſſit in adminiſtratione Epiſcopatus Veſprimienſis in Pannonia, ac Cœnobiorum Pechivacadiomenſis, & Saſſardienſis. Dum eumdem Epiſcopatum regebat, principem ejus Eccleſiam refecit, ornavitque, ac Divo Michaeli Archangelo dicavit. Poſt decennium Romam, & excurſo biennio, Panormum regreſſus eſt. In patrio ſolo haud minoribus æſtimationis argumentis inclaruit; Prothonotarius enim Apoſtolicus, Eccleſiæ Panormitanæ Canonicus, ac Vicarius Generalis Franciſci Remolini S.R.E. Cardinalis, & Archiepiſcopi Panormitani cõſtitutus eſt. Anno 1532. Vicarius Generalis etiã Archiepiſcopatus Mõtis-Regalis, Sede Vacante, fuit electus, teſte Roccho Pirro *in Not. Eccl. Montis-Regalis pag.* 440. Dum Vicarium Eccleſiæ Panormitanæ agebat anno 1516. Imaginem Septem Angelorum ante Thronum Dei adſtantium reperit, cujus Inventionis hiſtoriam latè ſcripſit Octavius Cajetanus *in Vitis SS. Siculor. tom. 2. à pag. 266.* Cornelius à Lapide *in Apocal, cap. 4. ver. 4.* aliique. Hinc eorum cultum Panormi, & alibi propagare ſummoperè ſtuduit. Vixit Thomas uſque ad annum 1535. at quo deceſſerit anno incompertum eſt. De eo Cajetanus *cit. pag.* 266. & 268. & *in animad. pag. 64. & 92.* Thomas Cantonus *in Vita S. Angeli pag.* 485. & Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmel. tom. 2. n. 1237. pag. 349. & n. 1247. pag. 352.* Cùm Panormum appuliſſet Carolus V. Cæſar, ſcripſit Bellorofius, & eidem Imperatori obtulit, opuſculum inſcriptum:

De ſeptem Spiritibus in conſpectu Throni Dei aſtantibus ad Carolum V. Imperatorem. Panormi typis Antonii Maydæ 1535. in 4. Edidit etiam

Vitam S. Angeli Martyris Carmelitani. Ibidem apud Antonium Maydam Panormitam, & Petrum Spiram Meſſanenſem 1526. in 4. Vita hæc primùm anno 1227. à B. Enoch Patriarcha Hieroſolymitano ſcripta, fuit à Bellorofio in ordinem, & capita digeſta; cui addidit: *Epiſtolam de Miraculis, Fonteque vivo, & fluxu olei medicinalis in loco ſepulturæ D. Angeli Martyris.* Prodiit etiam *in Vitis SS. Siculorum* Octavii Cajetani *tom. 2. à pag.* 184. ſeorſim etiam edidit Daniel à Virgine Maria, Bruxellis 1666. & *in Speculo Carmelitarum tom.* 2. Anverſæ 1680. A Joanne Baptiſta la Roſa Panormitano Italicè reddita, ac edita Panormi typis Joannis Antonii de Franciſcis 1597. in 4. ut etiam ab Ægidio Leondelicato iterum Italica veſte donata, typiſque tradita *in Viridario Carmelitano par. 4. à pag.* 155. & à Joſepho Maria Fornaro *in Anno Memorabili Carmelitarum edito Mediolani* 1688. *à pag.* 385. Etſi Daniel Papebrochius huic vitæ S. Angeli adverſetur, eamque reiiciat *in Actis SS. Aprilis tom. 2. à pag.* 24. attamen à Joanne Baptiſta Lezana *in annal. Carmel. tom. 4. an. 1186. & ſeq.* relata à Daniele *cit. tom. 1. par. 3. diſſer. 24. pag.* 788. à Fornaro *in anno cit. pag.* 384. propugnatur: præcipuè verò à Thoma Cantone in libro inſcripto: *Vita S. Angeli Martyris Ord. B. Dei Genitricis, ſemperque Virginis Mariæ de Monte Carmelo an. 1227. à Rev. D. Enoch Patriarcha Hieroſolymitano teſte oculato conſcripta, an. 1527. à Thoma Belloroſo Canonico Panormitano digeſta in capita, & Panormi edita: an. 1687. ab adverſantibus Danielis Papebrochii jaculis vindicata, ſuoque Auctori aſſerta per F. Thomam Cantone Carmelitam Medicienſem.* Bononiæ typis Petri Mariæ de Montibus 1691. in 4.

THOMAS BONIOANNES Panormitanus Ordinis Prædicatorum, Philoſophus, ac Theologus inſignis, claruit doctrinâ excultiſſimus anno 1342. Scripſit ex Bernardo Lucemburgenſi, apud Joannem Michaelem Pium *de viris illuſt. Ord. S. Domin.*

De rerum proprietate librum.

THOMAS BUSCEMUS Saccenſis, Societatis Jeſu. Natus anno 1619. Societati nomen dedit anno 1637. in qua votorum quatuor profeſſionem emiſit 16. Julii 1654. Doctrinâ clarus, pietate clarior, magnam promeruit laudem. Eximiæ charitatis non obſcura edidit argumenta, cùm graſſante peſte in Inſula Melitę anno 1676. ad ſerviendum morbo infectis ſe expoſuit. Deceſſit Saccæ 14. Julii 1687. relicto magno ſui deſiderio, tum quia Collegii Saccenſis benemeritus; tum etiam quia omnibus gratiſſimus vixit. Edidit ſuppreſſo nomine

Are-

Digitized by Google

Brevem, & Apologeticam Tractatiunculam de Peſte, quæ anno 1676. Melitenſem Inſulam invaſit. Panormi typis Petri de Iſola 1681. in 8.

THOMAS CALONA Panormitanus, Ordinis Capuccinorum, Franciſci Calonæ frater, de quo *tom.* 1. *pag.* 210. natus anno 1599. in Regularem familiam adſcitus eſt Caſtroveterani 15. Novembris 1620. Vir ob doctrinę profunditatē, & ingenii acumen meritò laudum præconiis efferendus. Concinator diſertiſſimus, ſacram eloquentiam è ſuggeſtu mirificè effudit, magno cum auditorum beneficio, ac ſui commendatione. Gravioribus ſcientiis ornatiſſimus, Scholaſticam Theologiam in Panormitano Cœnobio, & alibi pluriès docuit. In ſacris literis, Sanctorumque Patrum libris apprimè verſatus inclaruit. Hæbraicam linguam calluit, ac eruditione plurimùm valuit. Multis naturæ, ac gratiæ donis cumulatus, vivere deſiit Drepani 14. Decembris 1644. Thomam laudant Lucas Wadingus *in Script. Minorum pag.* 323. qui etiam de eo iterum agit *pag.* 327. ſub nomine Thomæ Panormitani, tanquam diverſo: & Dionyſius Genuenſis *in Biblioth. Capuccinor. pag.* 304. Evulgavit opus inſcriptum:

Sacra Ariſtocratici Principatus Idea, ſive Samuel expoſitus in Librum hiſtorialem Judicum, & Catena Moralis articulis efformata conceptuum, aureis anulis difficultatum, dubitationum, ſpeculationum, doctrinarum, eruditionum, Scripturæ Sacræ, SS.PP. ſententiarum complexorum. Ex conceptandi modo noviſſimo, opus noviter excogitatum. Tom. I. Panormi typis Alphonſi de Iſola 1641. in fol. Wadingus, & Dionyſius citati ſcripſiſſe etiam teſtantur

Commentaria Moralia ſuper duodecim Prophetas Minores. Ibidem apud eundem 1644. in fol.

THOMAS CALORIA, paſſim THOMAS MESSANENSIS vocatus, utpotè Meſſanæ natus: à conſuetudine, quam cum celeberrimo Franciſco Petrarcha intimè coluit, ſatis notus. Etſi Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib.* 1. Thomam Caloriam à Thoma Meſſanenſe diverſum eſſe innuat; nam de his diſtinctè ſcribit: de Thoma enim Meſſanenſe (cujus familiæ nomen ſe haud aſſequutum fatetur) *pag.* 34. de Thoma Caloria *pag.* 37. agit: at ex ejus memoria excidit, id quod Joſephus Bonfilius *in ſua Meſſana lib.* 4. *pag.* 32. prodit: nimirùm, Thomam Meſſanenſem, à Petrarcha laudatum, ex familia Caloria progenitum. Hoc etiam confirmant Franciſcus Flaccomius *in Sicelide ſect.* 2. *pag.* 34. & Petrus Anſalonius *in familia Anſalonia pag.* 207. Eumdem eſſe Thomam Caloriam, ac Thomam Meſſanenſem firma eſt eruditorum ſententia. Thomas itaque Caloria patria Meſſanenſis, claro eſt exortus genere, eodem Anſalonio teſte. Literis ornatiſſimus, ac præſertim humanioribus ſtudiis addictus vixit: ideoque à Bonfilio *cit. lib.* 7. *pag.* 54. & Samperio *cit. lib.* 1. *pag.* 37. inter celebres ævi ſui humanarum literarum candidatos recenſetur. Muſis etiam gratus, Latinè, & Italicè nonnulla cecinit, ut ex dicendis liquidò patet. Bononiæ Juriſprudentiæ operam dedit, Franciſci Petrarchæ ſocius, ex Franciſco Alumno *in Fabrica Mundi pag.* 11. & Joanne Andrea Geſualdo *in expoſit. cap.* 4. *triumphi Amoris Petrarchæ*, quod obtigit circa annum 1323. nam ab anno 1323. ad annum 1325. Petrarcha ſub Joanne Calderia, & Bartholomęo Oſſa Juriſprudentiæ vacavit, ut habet eruditiſſimus Ludovicus Muratorius *in Vita Petrarchæ*. Ibi cum eodem Petrarcha amicitiam contraxit arctiſſimam: quod idem Petrarcha teſtatur *in epiſt. famil. lib.* 4. *epiſt.* 4. *pag.* 630. indolis enim, & ſtudiorum ſimilitudo inter ipſos animi nexum irreſolubilem ingeneravit. Hinc cùm perpendiſſet Hercules Joanninus *in Petrarchiſta pag.* 28. quòd pauci in Petrarchæ animo inſediſſent, rectè deducit, Thomam magnæ doctrinæ virum fuiſſe. Bononiâ profectus Petrarcha, ut Avinionem rediret, à Thoma viatico eſt adjutus, ut tradit Hieronymus Squarzaficus *in Vita Petrarchæ*. Atſi corpore disjuncti, animo conjunctiſſimi, conceptam benevolentiam mutuis epiſtolis fovere curarunt. Petrarchæ epiſtolas ad Thomam habes inter epiſtolas familiares libri primi, & tertii: has inter præcipuè percurrenda *epiſt.* 1. *lib.* 1. *pag.* 571. cui, ſæculi literarum minus æſtimatoris indignatione execranti, reſpondit, nominis famam ante mortem non eſſe appetendam: & magnum Thomæ ingenium laudans, eidem ſubdit: quod acceſſum ad Robertum Neapolis Regem, ingeniorum, ſtudiorumque æquiſſimum æſtimatorem, Thomæ ſuaderet, niſi non tam freti, quàm belli obice prohiberetur: patria enim Thomæ Meſſana, immò Sicilia tota, inimici Regis imperio ſubjacebat. *In epiſt.* 10. *lib.* 3. *pag.* 612. Thomam honoris, & gloriæ avidum; potentem, ac nobilem; juvenem, & robuſtum, excitare nititur, ut Martis ſtudia amplecteretur, ne otio torperet, ex occaſione belli inter Galliam, & Angliam exorti. Hoc verò anno 1337. accidiſſe docent Philippus Brietius *in annal.* aliique. Idem Petrarcha *in epiſt.* 7. *lib.* 3. *pag.* 610. Amicum ſuum vocat Thomam, cui ejuſdem Petrarchæ animus notus erat. *In epiſt.* 8. *ejuſdem libri pag.* 611. Thomam Poetam eſſe prodit. Romam aliquando incoluit Thomas: eoque tempore accitus Romam Petrarcha, & Pariſium per epiſtolas eodem die acceptas, ut coronationis ornamento ad ſumma efferretur, ancipiti in bivio ſtetit: ac dubius ubinam oblatum honorem reciperet, fluctuante animo conſilium ab amico Thoma expetiit; ejuſque ſententiam amplexus, ut Romæ Poeticam lauream aſſumeret, deliberavit. Romam adiit Petrarcha, non minùs honoris deſiderio, quàm ſummâ cupidine amplectendi Thomam ſuum exſtimulatus: quem veluti unicum ſui gaudium, ac ſummum gloriæ ſuæ ornamentum intuebatur: ſine ipſo enim tanquam ubique exulem ſe putabat Petrarcha; ac paucos annos, quibus ad invicem diſtracti vixerant, multorum ſæculorum vicem tenuiſſe eidem videbatur. Romam appulit Petrarcha in ipſa hyemis ſevitie,

ac

Digitized by Google

ac pelagi furentis æſtu: at de omnibus difficultatibus triumphavit amor. Cùm verò egregii Poetæ oculi dulce, ac venerabile ſui objectum avidiſſimè perquirerent, ut ſolatio eſſet Thomas eidem, variis curis, rebuſque adverſis exagitato; is Thomam jam Româ diſceſſiſſe comperit, in Vaſconiam provinciam profectum: ideò à fortunæ inſidiis ſe deceptum cenſuit, magnumque animi dolorem concepit. Hæc de ſe ipſo habet Petrarcha *in epiſtolis editis tom.3. operum ſuorum pag. 3. & 4.* Poſtquam lauream Romæ accepit Petrarcha anno 1341. Thomas Meſſanam remeavit: ac paulò poſt Meſſanæ deceſſit ex Geſualdo citato. Obiit anno ætatis ſuæ circiter 37. nam ſi par erat Thomæ, & Petrarchæ ætas, ut hic innuit *in epiſt. 4. lib.4.* dum anno ætatis ſuæ 37. laureâ donatus eſt Petrarcha, ut ejus vitæ Auctores teſtantur, circa hunc ætatis annum vivere deſiit Thomas: ideoque meritò idem Petrarcha immaturâ morte, in ipſo ætatis flore defunctum tradit, *in ep. 4. lib. 4.* Meſſanæ ſepulturæ traditus eſt in Eccleſia S. Mariæ de Monte Carmelo, ex Bonfilio *in ſua Meſſana lib.4.pag.32.* ibi enim ſacellum familiæ Caloriæ fuiſſe prodit Samperius *in Iconologia lib. 2. cap. 9. pag. 182.* Mortis nuncium diro animi dolore excepit Petrarcha, ejuſque acerbitatem aperuit *in epiſt. 4. lib. 4. pag. 629. ad Peregrinum Meſſanenſem*, ait enim: *Graviſſimam quærelam, epiſtolæ finibus non contemnam, differre compulſus ſum, non eſt uſitatum animi mei vulnus, aut vulgato medicamine revelandum, altiùs in præcordia deſcendit; obſervavit enim nocendi locum, ac tempus, & toto pondere ferox incubuit fortuna. Thomamque meum, nunquam mihi ſine lachrymis nominandum, eximio flore raræ indolis, fructus uberrimos, & magna rerum incrementa pollicitum. Primo, ut ſic dixerim, ætatis verè præripuit. Cujus immaturo obitu, ipſe mihi fateor, mortalia cuncta viluerunt. Video quanta rerum noſtrarum firmitas, quid mihi nunc ſperandum ſit, exemplo conjunctiſſimi fratris admoneor, una ætas erat, idem animus, ſumma ſtudiorum paritas, incredibilis identitas voluntatum. Unum eramus, uno calle gradiebamur, unum terminum petebamus, unus labor, una ſpes, una erat intentio, unus utinam finis eſſet. Hanc acerbiſſimam fati vim deflere mecum, & profundiſſimo ſimul vulneri meo, paria ſi poſſum adhibere remedia, meque ipſum meis literis, & juſto volumine conſolari propoſitum eſt mihi. Fecit hoc primus in morte dilectiſſimæ filiæ M. Cicero, divino illo quidem, & inacceſſibili quodam ſtylo. Fecit idem multis poſt ſæculis in morte fratris Ambroſius: tentare libet modò, ſi per occupationes liceat, quid in amici morte poſſit ſtylus humilior. Interim epigramma, quod poſtulas, udum fletu accipe: placet, ut ſuper ſepulchri lapidem, breve carmen, & ſuper amici corpus dolor meus emineat. Vale.*

Indolis, atq; animi, fælicem cernite Thomam,
Quem rapuit fati præcipitata dies.
Hunc dederat mundo tellus vicina Peloro,
Abſtulit hæc eadem munus avara ſuum:
Florentemque nova juvenem virtute repentè
Succidit, miſero mors inimica mihi,
Anne igitur grates referam pro munere tanto:
Carminibus Siculum littus ad aſtra ferens?
Anne gemam potiùs ſimul, indignorque rapinam
Phœbo? Nihil miſeris dulciùs eſt gemitu.

Idem Petrarcha *in ſequenti epiſt. 5. ad Jacobum Meſſanenſem pag.630.* addit: *Poſt Thomam meum, fateor, mori volui, nec potui, ſperavi, ſed eluſus ſum.. Infœliciſſimis rumoribus affecto, & optimâ mei parte amiſſâ, vitam ſine illo verè ſolitariam, atque anxiam, peroſo; peropportuna febris affuit, quâ duce, lætus uſque ad ipſum limen mortis acceſſi; ſed cùm tranſire vellem, in foribus ſcriptum erat. Noli adhuc, nondum venit hora tua: continui gradum, & repulſus inde mæſtus ad vitam redii. Atque ita ſum, ut facilè cernentibus appareat, me invitum vivere; vivo tamen, quòd omnes metuunt, ſolus ſperans, & dolorem meum brevitate conſolor.* Demum *in cap. 4. triumphi Amoris* Italicè cecinit:

E poi convien, che'l mio dolor diſtingua:
Volſimi a noſtri, e viddi 'l buon Thomaſſo
Ch'ornò Bologna, ed hor Meſſina impingua.
O fugace dolcezza, ò viver laſſo;
Chi mi ti tolſe sì toſto dinanzi,
Senza 'l qual non ſapea mover un paſſo?

Id eſt, ut Petrarchæ expoſitores expendunt: Bononiam vivens literarum ſtudiis exornavit; patrium Meſſanæ ſolum moriens ſaginavit. Hic repellenda Herculis Joannini ſententia, qui *in Petrarchiſta pag. 34.* Thomam noſtrum Romanum cenſuit: cùm enim in epiſtola Petrarchæ, ante ejus coronationem ſcripta, legiſſet: *Itaque tametſi Romam tuam, propriam, & communem omnium:* hæc Italicè reddidit: *quantunque tu fuſſi andato a Roma tua propria patria, e commune di tutti:* ideoque patriâ Romanum fuiſſe putavit. At ex dictis, ac præſertim ex ipſo Petrarcha ſatis exploratum eſt, Thomam Meſſanæ natum. Celeberrimus Joannes Marius de Creſcimbenis *in Comment. hiſtor. Poeſis vulg. vol. 2. par.2. pag.* 78. cùm Thomam hunc Meſſanenſem ex amicorum ſententia, ex familia Saxo progenitum exhibuiſſet; attamen rectè ob ſtyli ruditatem, Thomam Saxum alium à Thoma Meſſanenſe fuiſſe dubitavit; ac eximio, quo pollet judicio, Saxum vetuſtiorem fuiſſe conjecit. Ex notitiis hactenùs relatis, quas à me in hoc poſteriori Bibliothecæ tomo edendis, egregius vir ſe expectaſſe prodidit, clariùs horum diverſitatem elucere puto: unus enim ex familia Caloria, alium ex ſtirpe Saxo progenitos; primum recentiorem, ſecundum vetuſtiorem fuiſſe compertum eſt. De primo ſatis, de ſecundo infra ſuo loco. Ideòque alium ab alio ſecernit Joannes Vigintimillius *in indice Poetarum Siculorum*. Thomæ Caloriæ vitam edidiſſe tradit Angelicus Aproſius *in Bibliotheca Aproſiana pag. 432.* Antoninum Mirellum, & Moram Meſſanenſem anno 1666. at nunquam vidi; nec unquam vidiſſe Meſſanenſium eruditi teſtati ſunt. Scripſit Thomas Italicè

Rime. Ex Alumno, & Geſualdo *loc. cit.* Aliqua ejus carmina extant apud Mauritium de Gregorio *in Roſario Centum Poetarum pag. 177.*

Digitized by Google

Latinè verò ſcripſit

Carmina : nam ex citatis Alumno, & Geſualdo Meſſanæ aſſervabatur ejus ingens volumen Carminum latinorum

Epiſtolas. Ex Petrarchæ epiſtolis. Hic advertendum puto inter Franciſci Petrarchæ epiſtolas familiares aliquot inveniri ad Thomam Meſſanenſem ſcriptas, nimirùm in libro 4. *epiſt*. 9. 10. 11. 12. & 13. in libro 6. *epiſt*. 6. 7. & 8. in libro 7. *epiſt*. 2. & 9. Hunc alium à Thomæ Caloria fuiſſe non unâ ratione coniicio, ut ex ipſis epiſtolis colligere quiſque poterit. Cum eo literarias contentiones habuit Petrarcha. Etſi doctrinâ excultiſſimum, ac ingenio ampliſſimum vocet; attamen, Patrem, Senem, ætate venerabilem, profeſſione clarum appellat. A diſcipulis cum plauſu auditum, ac ab ipſis omniſcium exiſtimatum renunciat. Hęc autem Thomæ Caloriæ, in ætatis flore defuncto adaptari haud poſſe, etiam cœcutientes vident. In graviorum auctorum lectione verſatum prædicat idem Petrarcha *in epiſt*. 9. *lib*. 4. ac ſacros, profanoſque ſcriptores ſtudiosè percurriſſe prodit. In *epiſt*. 10. ejuſdem libri *pag*. 637. opus elucubraſſe ait, in quo S. Hieronymum, D. Auguſtino præferre conabatur: *In quodam opere tuo probaſſe te dicis diſputatione longiſſima*. Quis autem alter hic Thomas Meſſanenſis, & quæ peculiariter ſcripſerit, incompertum eſt.

THOMAS CAMPAILLA Patritius Motycenſis, in lucem editus eſt 7. Aprilis 1668. parentibus nobilibus Antonio Campailla, & Hadriana Jardina. In ipſa pueritia ſtupidum propè ingenium accepiſſe videbatur: at cùm ætatis annum undecimum attigiſſet, quaſi è ſomnio excitatus, ingenii vires induit validiſſimas: ideoque eâ celeritate brevitèr humaniores literas amplexus eſt, ut ſupra omnes condiſcipulos mirificè ſeſe extulerit, ac tempus fruſtra abſumptum redemerit. Hinc ingenio ſatis maturo, non inepto, ſe ornatum prodidit. Ariſtotelicæ Philoſophiæ dicatus inter ſocios eminuit. At dum huic facultati operam dabat, ab omnium conſuetudine abhorrens, in eo totus erat, ut ſubceſivis horis, ad animi relaxationem, amœniorum literarum libros, hiſtoricos, ac Poeticos ſedulò perluſtraret. Vir multarum rerum capaciſſimus, nullo alio niſi ſe ipſo duce, ac magiſtro, Arithmeticæ, ac Rhetoricæ præcepta didicit: mox Etruſcam Poeſim, Philoſophiam, ac Teologiam Moralem, Geographiam, aliaſque ſcientias mentis vi complexus eſt. At præcipuũ Scholaſticæ Philoſophiæ ſtudium non neglexit. Anno ætatis ſuæ 16. Juriſprudentiæ ſe tradidit in Catanenſi Gymnaſio: at quia nulla ipſi inerat ad illud ſtudium animi propenſio, huic facultati nuncium remiſit. Per aliquot annos Aſtronomicæ, ac Aſtrologicæ diſciplinæ adhæſit: ac ad ſummam hujus notitiam ſe extulit; ut ex centum genthliacis figuris, quas pleno volumine expoſuit, videre licet. At cùm hujuſce facultatis vanitatem, ac fallaciam animadvertiſſet, ab eâ animum avertit. Totam elegantiſſimi ingenii vim Italicæ Poeſi intendit, cui animi indoles mirificè propendebat: eoque proceſſu, ut inter egregios Poetas non immeritò ſit collocandus. Non dum quartum attigerat ætatis luſtrum, cùm Motycenſem Academiam eximiis ingenii monumentis fovere curavit: poeticis enim propoſitionibus, ac reſponſionibus Poetas omnes excitabat. Anno ætatis 18. drammata nonnulla condidit, non ſine plauſu audita. Lyrica ejus carmina nedum in Sicilia, verùm etiam in Italia; præſertim Romæ in Academia Cardinalis Petri Octoboni expoſita, ac ſummis laudibus excepta. Decem, & octo ab hinc annis ad recentiorem Philoſophiæ methodum, quam ſummoperè diligit, animum adjecit: eoque præſidio ad naturales, phyſicas, mechanicas, medicas, chimicaſque ſcientias evectus, inſigni eruditione, ac doctrinâ animum locupletavit: tantaque utilitate, ut nõnulla adinvenerit pharmaca ſaluberrima. Hinc etſi nunquam medicam facultatem exercuiſſet; attamen in ea ita excellet, ut in gravioribus morbis medicinæ candidati ipſum conſulere ſoleant. A publicis Patriæ muneribus ſemper abhorruit, ne literarum ſtudia intermitteret. At ſepties Senatoris partes ſubire coactus eſt. Vivit vir peregregius ob diuturnam ſtudiorum contentionem, ac corpus nõ ſatis firmum, ſtomachi infirmitate, ac hypochondriaca affectione vexatus: doctrinâ, morumque ſuavitate ornatiſſimus. Ipſum laudant Balthaſſar Piſanus *in armoniis ferialib. pag*. 245. & Ignatius de Mazara *in carminib. lyric. pag*. 25. & 46. Edidit Italicè

L'Adamo, overo il Mondo Creato Poema Filoſofico. Parte Prima. Catanæ apud Biſagnium 1709. in 8. Cùm autem Joſephus Moncata diſcurſum edidiſſet, in quo ſententiæ noſtri Thomæ de fermentatione, quam in hoc Poemate cecinerat, ſe oppoſuiſſet; eidem reſpondit hoc edito opuſculo:

Diſcorſo, in cui ſi riſponde alle Oppoſizioni fattegli dal Signor Dottore D. Giuſeppe Moncada, ſopra la ſua Sentenza della Fermentazione. Panormi apud Antonium Pecoram 1709. in 8.

Del Moto degli Animali, diſcorſo. Parte Prima de' Movimenti Interni. Ibidem apud eumdem 1710. in 12.

Prælo etiam paravit hæc alia:

L'Adamo, overo il Mondo Creato Poema Filoſofico. Parte Seconda, Terza, e Quarta.

La Pace tra' Paſtori. Dramma.

L'Unione Ipoſtatica. Dramma.

L'Elmira.)
Il Ciro in Babilonia.) Melodrammi.
Il San Giorgio.)
Il San Guglielmo.)

I Vagiti dell'Ingegno Poeſie Varie.

Gli Emblemi.

THOMAS CHAULA, ſive CHIAULA Claramontanus, Poeta laureatus, ingenii præſtantiſſimi fœlicitatem egregiè detexit; nam poeticâ venâ dives, multa latino carmine cecinit. Claruit ex Thoma Fazello *de reb. Siculis dec*. 1. *lib.*

Digitized by Google

lib. 10. *cap.* 2. *pag.* 228. & Roccho Pirro *in Not. Eccl. Syrac. pag.* 259. ſub Martino Siciliæ Rege, circa annum 1410. At vitam protraxiſſe uſq; ad Alphonſum Aragonium, Siciliæ Regem, nimirùm ad annum 1416. ex opere infra recenſendo clariſſimè patet. Deceſſit in Civitate Raguſæ, ut audivi à Franciſco Paternione Raguſano. Scripſit ex Auctoribus citatis:

Tragœdiarum opus.

Bellum Macedonicum verſu heroico XXIV. libris feliciter abſolutum. Hæc m.ſſ. apud ſe in ſua Bibliotheca aſſervabat idem Fazellus citatus, manu ipſius Thomæ exarata.

Scripſit etiam teſte Antonino Auguſtino opus inſcriptum:

Thomæ Chaulæ Siculi Claramont. De Bello Cimbrico à C. Mario Arpinate geſto lib. X. carmine heroico ad Alphonſum Aragoniæ, & Siciliæ Regem. m.ſ. in fol. in membranis in ſua Bibliotheca cuſtodiebat Auguſtinus laudatus, ut ipſe teſtatur *in Biblioth. Græca, & Latina* m. ſ. *n.* 510.

THOMAS COMES Meſſanenſis, vir pius, qui claruit anno 1618. quo Italicè edidit

Faſcetto fiorito di varii affetti. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1618. in 12.

THOMAS CORVAJA Tauromenitanus, vir nobilitate, eruditione, & politioribus literis clarus: in poeticis ſtudiis, ac rebus agendis verſatus vixit. Anno 1600. ſenectutem adeptus, annum ætatis ſuæ 72. agebat, ut ex ejus libro apud me m.ſ. infra notando, deducitur. Edidit librum, cui titulus:

Thomæ Corvaæ Siculi in Catonis Præcepta Moralia, & Carmina Commentarius. Neapoli apud Horatium Salvianum 1578. in 4.

Scripſit etiam Italicè

Diſcorſi intorno la deſcritione, & regimento del Regno di Sicilia, & altre notabili particolarità della Politica. m. ſ. in 4. cujus authographum olim Abbatis Antonini Agraz, nunc extat apud me.

Diſcorſi del modo, e cognitione di ſervire nelle Corti di Gran Signori, opera diviſa in tre Parti. Parte Prima. Governo della Corte. Parte Seconda. Avvertimenti, e converſatione civile tra Padrone, e Servidori nel famigliare governo. Parte Terza. Avvertimenti a' Servidori con li loro Padroni. m. ſ. extat apud Blaſium Corvajam Tauromenitanum.

THOMAS FARDELLA Drepanitanus, filius nothus N. Fardellæ Equitis Hieroſolymitani. Juriſprudentiæ dicatus Doctoris inſignia obtinuit. Panormum, ubi ſtudiorum literis operam dabat, deſerere coactus, ob libellum infra recenſendum typis traditum, Meſſanam ſe contulit: ubi Rhetoricæ præcepta docuit in publica illius Urbis Academia. Aliquando Meſſanenſis Magiſtratus fuit à Secretis: & amœnioribus literis inſtructus, Academiis Officinæ, & Radicatorum nomen dedit. Anno 1674. in illius Urbis defectione ſedè involutus, exinde profugus Galliam petiit. Cùm Italiam repetiiſſet, Mutinenſis Ducis filios erudivit. Demum Venetiis inſedit, ubi clericali militiæ adſcriptus, ac Sacerdotio initiatus, vivere deſiit circa annum 1694. Edidit Italicè ſub nomine Andreæ Lamoſtolſi

Catania Vindicata, Riſpoſte Apologetiche alle Conjetture, & Argomenti addotti dal P. M. F. Fulgentio Arminio Agoſtiniano, in prova, che la Gran Vergine, e Martire S. Agata ſia nata nella feliciſſima Città di Palermo. Maceratæ apud Sebaſtianum Combum 1656. in 4. at re vera Catanæ apud Biſagnium 1659. Huic libello pleniſſimè reſpondit Joſephus Bonafides Lucenſis Ord. S. Auguſtini in libro inſcripto: *Palermo Patria di S. Agata*, edito Panormi anno 1664. quod advertit Angelicus Aproſius in libro: *La Viſiera Alzata, pag.* 89. ſub Joannis Petri Jacobi Villani nomine typis tradito.

THOMAS FANNUTIUS PICENUMBRUS. Etſi Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Mazar. pag.* 556. quem ſequitur Hieronymus Raguſa *in elogiis Siculor. pag.* 289. & Vincentius Nobilis *in Theſauro Abſcondito de Virgine Drepanitana pag.* 785. Drepanitanum fuiſſe tradat; attamen Leonardus Orlandinus *in deſcrip. Drepani* in addictione, ad operis calcem rejecta, ac *pag.* 37. ſubjungenda, Thomam haud Drepanitanum fuiſſe prodit: at ubi natum non innuit: Poetam verò elegantiſſimi ingenii fuiſſe narrat. In Sicilia natum non una aſtruit conjectura. Edidit ex allatis Auctoribus

Carmina de Drepano dicata Juratis Drepani anno 1518. Hæc ſe legiſſe, ait Leander Albertus *in Inſulis pag.* 52. quorum nonnulla exhibet Joannes Andreas Maſſa *in ſua Sicilia par.* 1. *pag.* 211.

THOMAS FAZELLUS Saccenſis Ordinis Prędicatorum hiſtoricus celeberrimus. Natus anno 1498. Panormi adhuc adoleſcens in Cœnobio S. Dominici Prædicatorum familiæ adjunctus eſt: in qua omnium virtutum, ſcientiarumque ornamento excelluit. Emenſo ſtudiorum curriculo, Philoſophicas, ac Theologicas facultates, quibus inſtructiſſimus fuit, aliis diù addiſcendas tradidit. Patavii Magiſtri lauream aſſequutus, magnâ doctrinæ opinione claruit. Panormi publico ſtipendio Philoſophiam docuit. Amœnioribus etiam literis eruditus, oratoria, hiſtorica, ac poetica gloria enituit. Sacrâ eloquentiâ plurimùm valuit; ideoque per annos ferè quinquaginta in cinerali jejunio egregii concionatoris partes explevit, ab eloqutionis copiâ, ac vi ſummè laudatus; non vulgarem nominis commendationem, animarumque fructum aſſequutus eſt. Studiis ita addictiſſimus vixit, ut ſæpiſſimè in his protrahendis integras noctes inſomnis traduceret. Quotidie inclinatâ jam die vires cibo reficiebat, tenui victu contentus. A plurimis in Ordine obitis honorificè muneribus inſigniter claruit. Decimum Prioris munere præfuit Cœnobio Panormitano. Semel, & iterum Siculam Provinciam rexit. Anno 1558. in Comitiis Romæ coactis, ad ſupremam Ordinis dignitatem aſſumere Thomam ardenti ſtudio electores exoptabant: ac ſummis precibus, ne electioni

obſiſteret, virum eximium obſecrarunt: at oblatam Præfecturam conſtantèr rejecit, ne à literarum ſtudiis avocaretur. Hic adveni, orantibus reſpondebat, non ut Generalis eſſem, ſed ut Generalem eligerem. Primus Conſultor in S. Officii Tribunali fuit conſtitutus, poſtquam Siculi Quæſitores defecere. Sacræ Cœnobium S. Dominici ſub Prædicatorum inſtituto anno 1538. à fundamentis excitavit; ut etiam Monaſterium Monialium ejuſdem Ordinis. Ejus quoque operâ Cœnobium S. Dominici in Civitate Ennæ conſtructum eſt. Morum integritate, prudentiâ, ac conſilio plurimùm valuit; ideoque à Siciliæ Dynaſtis magno amore, magnaque æſtimatione proſequutus eſt. Nec aliæ virtutes religioſiſſimo viro defuere, quibus mirificè inclaruit. Demùm Panormi piiſſimè deceſſit in Cœnobio S. Dominici 8. Aprilis 1570. ejuſque funeri, Clerus, & Capitulum Cathedralis Eccleſiæ interfuere; ut eidem defuncto emeritum honorem deferrent. Licèt Jacobus Boſius *in hiſtor. Melitenſi par. 3. lib. 9. pag. 171. & lib. 16. pag. 317.* perperàm obtrectetur Fazello; attamen prudentiores ea, quæ contra eumdem ſcripſit, falſa omninò putant: advertunt enim Boſium, ſtudio propagandi Religionis ſuæ gloriam, contra Fazellum ſcripſiſſe, ut ejus auctoritatem enervaret: ideoque fingit, quòd Fazellus à Hieroſolymitano Equite verberibus contuſus, indignationem contra Hieroſolymitanam Religionem concepit; ac eidem Religioni in hiſtoria Sicula detraxit; at paulò poſt editionem hiſtoriæ ſuæ miſerè deceſſit ab alta turri prolapſus, dum lagænas quaſdam fune extollere nitebatur. Ex his à Boſio traditis apertiſſimè ipſius calumniam conjicere licet; etenim in candidiſſimo hoc ſcriptore, viroque tam gravi efficta indignatio, ac mortis genus ſidem excedit. Adde in his Boſii lapſum; ait enim, quod Fazellus paulò poſtquam hiſtoriã edidit, ſupremum diem obiit: at certò certius poſt operis ſui editionem duodecim annos ſupervixiſſe: prodiit enim primùm ejus hiſtoria anno 1558. Auctor verò deceſſit anno 1570. ut ex libris defunctorum Cathedralis Eccleſiæ Panormitanæ patet. Deniquè in Cœnobio S. Dominici Panormi nullam extitiſſe turrem pro certo accepi. Contra Boſium Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Agrigent. pag. 337.* Panormi obiiſſe Fazellum, ac perhonorificè ſepultum tradit. Nec ejus laudes reticuere Antonius Senenſis *in Biblioth. Ord. Prædic.* Joannes Michael Pius *in progenie S. Dominici in Italia lib. 1. pag. 115. & de viris Illuſtr. Ord. Prædic. par. 2. lib. 4. pag. 283. &* 417. Antonius Poſſevinus *in appar. ſacr. tom. 3. pag. 305.* Aubertus Miræus *de ſcriptor. ſæculi 16. cap. 73. in calce,* Ambroſius Altamuranus *in Biblioth. Ord. Præd. pag.* 317. A Martino del Rio *in diſq. magic. lib. 2. quæſt. 15. §. hæc ille:* hiſtoricus inſignis vocatur. Ab Alberto Picciolo *de antiquo jure Eccl. Siculæ, in epiſt. ad lectorem*, ejus Sicula Hiſtoria celebratur: *& par. 2. cap. 21. pag. 149.* appellatur: *Integerrimus teſtis, in quem nihil dicere poſſit invidia.* Philippus Cluverius *in epiſtola ad Siculos*, in ipſo Siciliæ antiquæ limine, hæc de ſuo opere prodit: *Licèt ea re haud perinde opus erat, poſt admirandam illam, ac penè incredibilem nobiliſſimi patriarum rerum Scriptoris Thomæ Fazelli diligentiam, cui ego pares alios in illuſtrandis patriarum terrarum antiquitatibus valdè deſidero, nec reperio.* Paſſim verò in toto opere eximium, ac eruditiſſimum vocat. De eo etiam Pirrus cit. *in Not. Eccl. Catan. pag. 97. & in Not. Eccl. Agrig. pag. 339.* Franciſcus Flaccomius *in Sicelide ſect. 3. pag. 37.* Ludovicus Morerius *in dict. tom. 1. pag. 1231. & tom. ult. pag. 48.* Geſnerus *in Biblioth. pag. 795.* Joannes Lopez *in hiſtor. S. Domin. par. 5. lib. 2. cap. 60. pag. 370.* Joannes Bap. Ricciolius *in Chronol. Refor. tom. 4. ind. 2. pag. 287.* aliique. Cùm Romæ eſſet circa annum 1535. noſter Fazellus, Pauli Jovii Epiſcopi Nucerini precibus, ejuſdem Fazelli familiaris, Siculam Hiſtoriam ſcribendam aggreſſus eſt, in cujus lucubratione per annos ferè viginti diverſatus eſt: etenim ad explorandam hiſtoriæ veritatem, Urbeſque, vetuſtate penitus obrutas, ad hiſtoriæ lumen revocandas, Siciliam totam quater, ac plus, ſedulò permeavit: eamque ad umbilicum deductam edidit hoc titulo:

F. Thomæ Fazelli Siculi Ord. Prædicatorum, de Rebus Siculis Decades duæ. Panormi typis Matthæi Maidæ 1558. in fol. iterum ibidem apud Matthæum Maidam, & Franciſcum Carraram 1560. in fol. & in volumine inſcripto: *Rerum Sicularum Scriptores, & recentiores præcipui.* Francofurti ad Moenum apud And. Wechelum 1579. in fol. Italicè redditum eſt opus à Remigio Florentino, ac editum Venetiis apud Dominicum, & Joannem Baptiſtam Guerram 1574. in 4. accurâ Abb. Martini la Farina Panormitani à mendis expurgatum, iterum prodiit Panormi apud Ciottum 1628. in fol.

Scripſit etiam ex Pio, Poſſevino, & Altamurano opus

De Regno Chriſti. At Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Agrig. pag.* 337. Hieronymo Fazello ejus fratri adſcribit, ut innui *tom. 1. pag. 276.*

Ex Altamurano etiam *in append. Biblioth. pag.* 540. ſcripſit

Conciones.

THOMAS GIGLIUS Siculus Muſicus. Claruit anno 1600. Hujus extant nonnulla muſicis notis condita in libro inſcripto: *Inſidi lumi, Madrigali a 5. voci di diverſi Autori Siciliani.* Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringum 1603. in 4.

THOMAS DE GREGORIO nobilis Meſſanenſis, Eques Ordinis Hieroſolymitani, ac Stellæ Meſſanæ, Commendator, ut vocant Melicucchæ, & Foſſani, & *Venetiarum* Prior. In Equitum Hieroſolymitanorum album relatus anno 1618. nedum armis, verùm etiam literis claruit. Amœniores literas coluit, & inter Academicos Officinæ Meſſanenſis effulſit. Floruit anno 1665. De eo Fulgentius Arminius *in proſis Officinæ lib. 1. pag. 73.* ſub nomine Academici

Con-

Digitized by Google

Conglaciati, Silvius Bocconus *in Muſæo Phyſicæ pag.* 203. & Andreas Minutolus *in monumentis Prioratus Mſſ. pag.* 48. & 106. Edidit Italicè

Orazione Funerale nella Morte del Sereniſſimo Cardinale Infante d'Auſtria. e

Panegirico in lode del Glorioſo S. Antonio di Padova. Extant in Proſis Officinæ lib. 2. Neapoli apud Andream Colicchiam 1669. in 4.

Poeſie. In libro: *Le Stravaganze Liriche degli Academici della Fucina. Parte Prima.* Bononiæ apud Joannem Baptiſtam Ferronum 1642. in 4. & in Parte Tertia. Neapoli typis Sebaſtiani de Alecce 1661. in 12. & in libro: *Poeſie Volgari degli Academici della Fucina. Parte Terza.* Neapoli apud Ægidium Longum 1659. in 12.

THOMAS JACONA, Hiſpanè *Chacon*, Panormitanus, origine Hiſpanus, claro genere exortus: Patrem habuit Joſephum Jaconam Inſpectorem Generalem Siciliæ, vulgò *Veditore Generale*. Martis, & literarum ſtudia ſequutus, ſui æſtimationem promeruit. In Sicilia Ducem egit tum peditum, tum etiam equitum levis armaturæ. Claruit anno 1665. quo tempore Hiſpanâ linguâ edidit

Breve Relacion de la Solemniſſima Fieſta, que el Tribunal del S. Officio del Reyno de Sicilia hizo celebrando la Beatificacion del Gl. Martyr Pedro de Arbues. Panormi apud Didacum Buam 1665. in fol.

THOMAS LEONTINUS. v. Thomas Agnus *pag.* 251.

THOMAS MANNARINUS Panormitanus, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, vir omnibus ſcientiis ſingulariter excultus. A teneris annis cùm inſitum à natura literarum amorem detexiſſet, in Panormitanum Clericorum Seminarium exceptus eſt; ibique in Philoſophiæ, Theologiæ Scholaſticæ, & Moralis ſtudiis, inter condiſcipulos primas obtinuit: ingenio etenim præſtantiſſimo inſtructus, magnam adeptus doctrinam, Philoſophiæ, ac Theologiæ lauceâ exornatus eſt. In Regio Sacello S. Petri Palatii Panormitani, Corrandati, ut vocant, beneficio inſignitus, ad Cæſareas, ac Pontificias ſanctiones ſtudium contulit ſuum; ideoque Juris utriuſque lauream aſſequutus, magna de ſe promittere videbatur. At, ut totum Deo ſe conſecraret, abdicatâ rerum temporalium ſpe, ac deſpectis ſæculi honoribus, in Caſinenſi Monaſterio S. Martini de Scalis religioſum inſtitutum amplexus eſt. Ibi in omnium ſcientiarum ſtudio ita profecit, ut celebre ſibi nomen comparaverit. Eruditione, ac eloquentiâ ornatiſſimus emicuit. Virtutibus etiam egregiis animum religioſiſſimè exornavit. Extra Siciliam digreſſus doctrinâ, ac probitatis opinione longè, latèque inclaruit: ideoque à Friderico Borromeo S.R.E. Cardinale, & Archiepiſcopo Mediolani, inter S. Officii Mediolanenſis Conſultores, & Cenſores relatus eſt. Mox in Gebennenſem provinciam ab eodem miſſus, ut in profligandis, ac convertendis ad Catholicam Fidem Hæreticis ſedulò laboraret: non ſine fructu injunctum ſibi munus, impigrè deſudando, peregit. Graviores ſcientias in publicis Patavii, & Bononiæ Academiis per multos annos docuit magnâ nominis celebritate. At cùm Ferdinandus II. Imperator novam Salisburgenſem Academiam fundare meditaretur, ut eamdem Hæreticorum inſaniis obiiceret, in Germaniam ab Imperatore accitus eſt: ac in novo Gymnaſio annos ſexdecim omnes ſcientias docuit, ſumma cum doctrinæ laude. Publicâ diſputatione inſtitutâ Imperatoris juſſu coram eodem Imperatore, ejuſque Supremo Concilio, ac ſapientioribus Imperii viris; poſtquam noſter Thomas oppugnationes omnium Religioſorum, ac doctiſſimorum hominum, ad Magiſterii dignitatem anhelantium, doctiſſimè rejeciſſet, Magnus Cancellarius, & Comes Palatinus electus eſt: ipſeque ſolus à Benedictinis honorificentiſſimo Lectoris titulo inſignitus fuit. Poſtquam diù Imperii Academiis præfuiſſet, ac eaſdem doctrinæ ſplendore illuſtraſſet, Fundi Epiſcopus in Iatio conſtituitur. At honores, quos nō immeritò obtinuit, odium, invidiam, rabiemque ſuccendere Hæreticorum, quos nefarios ſui, & Fidei hoſtes ſemper habuit: ideoque cùm in ſui perniciem conſpiraſſent, ad magicas artes confugere, quibus virum undique egregium, ſtupidum, paralyticum, ac manibus, pedibuſque trementem effecere. Hinc honoribus omnibus, quibus in Germania mirificè effulſerat, in Monachorum ſuorum beneficium renunciatis, Panormum remeavit; & in Cœnobium S. Martini ſeceſſit, ubi aliquando ſemimortuus vixit: ac demum magno literatorum, amicorumque dolore anno 1636. extrema clauſit. Hæc ex Roccho Pirro *lib.* 4. *Sicil. Sacræ pag.* 200. & Relatione PP. ejuſdem Monaſterii. Typis parata hæc reliquit volumina doctiſſima; nimirùm:

Commentaria in Summam Divi Thomæ.

Commentaria in XII. Prophetas Minores.

In Regulam S. Benedicti Commentarium.

De Privilegiis Congregationis Caſinenſis librū.

De Religionis Nobilitate librum.

Concordiam Juris Canonici, & Civilis in tres tomos digeſtam.

Sermonum, Orationum funebrium, & diſcurſuum hiſtoricorum volumina plura.

Horum nonnulla in Bibliotheca S. Martini m.ſſ. aſſervantur; alia Salisburgi edenda reliquit, & Imperatoris juſſu in Bibliotheca Salisburgenſi ſervata ſunt.

THOMAS MARIA VAGINELLUS. v. Petrus Martyr Scandariatus *pag.* 150.

THOMAS MESSANENSIS, ſive DE MESSANA. v. Thomas Caloria *pag.* 256.

THOMAS DEL MONACO nobilis Drepanitanus, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter dictiſſimus. Vir præſtantiſſimò munitus ingenio, in omni ſcientiarum genere apprimè verſatus, excelluit: potiſſimùm verò Philoſophicis, ac Theologicis ſtudiis mirificè èminuit; has enim facultates in Panormitano Lyceo S. Dominici annos quinquaginta docuit,

mas

Digitized by Google

magno cum plauſu, ac auditorum concurſu. Eâ veneratione ejus doctrinam proſequuti ſunt viri docti, ut poſt ejus mortem, nihil aliud in Siciliæ Studiis Philoſophiæ, ac Theologiæ Profeſſores diſcipulis tradidere, niſi, quæ in ſcholis Thomas noſter dictaverat. Per annos etiã quinquaginta claruit S. Officii Conſultor, & Cenſor, & Ordinariorum Vicesgerens. Cœnobium S. Dominici Panormi tertium Prioris munere gubernavit; nimirùm an. 1565. 1583. & 1589. Ob ſingularem doctrinam apud Principes viros, Dynaſtas, ac Siciliæ Proreges magnâ æſtimatione valuit. Doctrinam vitæ integritate plurimùm exornavit: virtutes enim omnes impenſiùs colere ſtuduit: abſtinentiâ præſertim ſingulari, ac mirâ humilitate effulſit: ideoque à Siciliæ Proregibus ad Catholicum Regem propoſitus, ut Catanenſis Epiſcopus, ac Panormitanus Archiepiſcopus deligeretur; & à Sum. Pontificibus ad Sacri Palatii Magiſterium aſſumptus, ampliſſimas dignitates conſtantiſſimè reſpuit. Panormi in eodem Cœnobio S. Dominici anno 1613. vir celeberrimus ſanctè deceſſit, anno ætatis 95. Thomam meritò laudant Leonardus Orlandinus *in deſcrip. Drepani pag.* 51. Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Mazar. pag.* 555. Joannes Michael Pius *de viris Illuſtr. S. Domin. par. 2. lib. 4. pag.* 377. Joannes Lopez *in hiſt. S. Domin. par.* 5. *lib. 2. cap.* 60. Auguſtinus Oldoinus *in addit. ad Ciacconium de vitis Pontif. tom. 2. pag.* 288. & Vincentius Nobilis *in Theſauro abſcondito de Virg. Drep. cap.* 23. *pag.* 790. Scripſit ex Pirro, & Pio cit.

Logicam. Curſum Philoſophicum.

Nonnulla Theologica, & alia.

Mauritius de Gregorio in libro: *Condottiero de' Predicatori pag.* 263. citat noſtri Thomæ

Commentaria in 1. 2. & 2. 2. *D. Thomæ.*

In Bibliotheca Seminarii Panormitani hæc aſſervantur m. ſſ.

Summulæ ex libris Petri Hiſpani, & Poſt. in 4.

Expoſitio Prædicamentorum Ariſtotelis, in 4.

Dilucidiſſima expoſitio in libros Poſteriorum Ariſtotelis. in 4.

In Geographiam liber. in 4.

THOMAS MONCATA. v. *tom.* 1. *pag.* 366. Joannes Antonius Moncata: at corrige Typographi incuriam, ac lege: Joannes Thomas Moncata.

THOMAS PANORMITANUS. v. Thomas Mannarinus *pag.* 261.

THOMAS SANCHEZ DE HARO Patritius Syracuſanus, ex privilegio Meſſanenſis, Juris utriuſque Doctor, ac Poeta eximius. Obiit repentina morte ſublatus Syracuſis 14. Martii 1687. & in Eccleſia Capuccinorum ſepultus eſt. Edidit Italicè

La Verità Repudiata, componimento drammatico muſicale. Venetiis apud Joannem Jacobum Hertz 1670. in 12.

Alia ſcripſit Poetica, quorum nomina non ſunt aſſequutus.

THOMAS DE S. RAYMUNDO Cephalæditanus, ex nobili familia Federici, Ordinis Reformatorum Excalceatorum S. Mariæ de Mercede. Natus anno 1617. Religionis habitum accepit Meſſanæ 23. Junii 1632. ac ſolemnia emiſit vota 24. Junii 1634. Gravioribus ſtudiis dicatus, acceptam doctrinam exinde Sodalibus ſuis tradidit, Philoſophiæ, ac Theologiæ Lector conſtitutus. Concionatorem etiam egit, in nonnullis Siciliæ Civitatibus: ideoque ob doctrinam in ſcholis effuſam, & ob eloquentiam è ſuggeſtu diffuſam, haud modicam ſibi laudem comparavit. Pluribus Cœnobiis præfuit: Vice-Provincialis, & Provincialis munere in Sicilia effulſit: ac ad Definitoris Generalis gradum evectus, ſui æſtimationem aſſequutus eſt. Inter S. Officii Conſultores relatus etiam inclaruit. Obiit Panormi 30. Julii 1680. Ipſum laudat Placidus Reina *in hiſt. Meſſanæ par.* 2. *pag.* 107. Typis tradidit Italicè

La deſtra favoreggiante. Diſcorſo ſopra la Lettera mandata alla Nob. ed Eſemp. Città di Meſſina dalla Genitrice di Dio ſempre Vergine Maria. Meſſanæ apud Jacobum de Matthæis 1651. in 4.

THOMAS SAXUS Meſſanenſis, Poeta ex antiquioribus, qui Etruſco carmine cecinere. Alius à Thoma Meſſanenſe, Franciſci Petrarchæ intimo amico: Primus enim antiquior, Secundus recentior: hic, de quo agimus, ex familia Saxo, alius ex familia Caloria fuit. Unum ab alio diſtinguit Joannes Vigintimillius *in Indice Poetarum Sicularum.* Oculatiſſimus Joannes Marius de Creſcimbenis *in comment. hiſtor. Poeſis vulgaris vol.* 2. *par.* 2. *pag.* 78. dubitationem hujus diverſitatis concepit: rectè enim ob ſtyli formam penitus inornatam, alium eſſe Thomam Saxum à Thoma Meſſanenſe indicavit. De hac re vide ſuperiùs dicta, ubi de Thoma Meſſanenſe *pag.* 257. Claruit Thomas Saxus circa annum 1220. nam, ut idem de Creſcimbenis *loc. cit.* ait, ejus carmina tempus Petri de Vineis, & Guidi Guincinelli olent, qui eo vixere tempore: nempè quando Italica Poeſis adhuc rudis oriebatur: quod ex ſtylo omnimodè inculto doctiſſimè conjecit. Rectè Hieronymus Raguſa *in elogiis Siculor. pag.* 289. & *in Siciliæ Biblioth. Vet. pag.* 274. eo tempore floruiſſe tradit, quando Italica Poeſis vagiebat in cunis: at, carmina ſcripſiſſe, addit, jucunda quidem, & lacteæ venæ: quod non concedet nec idem de Creſcimbenis, nec alius ex doctioribus Poetis: inculta etenim ejus carmina non ſine animi nauſea leguntur: etſi citatus Creſcimbenius, hæc, ſi Thomæ Meſſanenſi ætate poſteriori debentur, ſuſpicetur ab amanuenſibus, barbaris, & longobardis vocibus fœdata. De eo etiam laudatus Auctor *in hiſt. Poeſ. Vulg. lib.* 4. *pag.* 290. Extant Thomæ Saxi

Rime. In libro: *Poeti Antichi raccolti da' Codici m. ſſ. della Bibliotheca Vaticana, e Barberina da Monſ. Leone Allacci.* Neapoli apud Sebaſtianum de Alecce 1661. in 8. & ex eo Creſcimbenius *in comm. hiſt. Poeſ. Vulg. vol.* 3. *pag.* 83.

THOMAS SCHIFALDUS nobilis Lilybœtanus, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, Orator egregius, ac Poe-

Ll

Digitized by Google

ta laureatus. Doctrinâ apprimè excultus, ac virtutibus ornatiſſimus, maximam apud omnes æſtimationem aſſequutus eſt: ideoque in Sicilia S. Officii Quæſitor fuit conſtitutus, ut ex Roccho Pirro *in Not. Eccl. Mazar. pag.* 562. Joanne Michaele Pio *in Progenie S. Domin. in Italia lib.* 1. *pag.* 115. Joanne Baptiſta de Franchis *in indice auctorum ante vitam B. Petri Hieremiæ deducimus*; quibus adde Hieronymum Raguſam *in elogiis Siculor. pag.* 290. *& in Siciliæ Biblioth. Vet. pag.* 275. Alia ſubjungam ex Joanne Jacobo Adria, qui in libro m. ſ. *de Valle Mazariæ*, tradit, quòd Schifaldus amœnioribus literis planè inſtructiſſimus claruit: his autem eruditus fuit à Franciſco Patritio (ſeniore videlicet, qui anno 1460. Cajetanus Epiſcopus renunciatus eſt. Conſule Ferdinandum Ughellum *in Italia ſacra tom.* 1. *pag.* 587. & Jacobum Gaddum *de ſcriptorib. tom.* 2. *pag.* 148.) Politioribus literis multos inſtruxit; inter quos idem claruit Adria; qui addit, tēpore Schifaldi, ejus operâ linguæ latinæ nitorem in Sicilia mirificè efflorui ſſe: omneſque illius ævi Doctores, ac Vates ab ipſo humaniores literas didiciſſe, qui ex ejus ſchola doctiſſimi prodiere. Cùm autem anno 1494. Alphonſus Neapolis Rex Mazariam appuliſſet, ibi Schifaldum docentem invenit, cujus conſuetudine Rex jacentem animum reficiebat. Tunc Alphonſus ſecum deduxit Albinum quemdam Poetam ſuum: qui honeſtâ æmulatione poetica ſtudia Schifaldi plurimùm fovit; alter enim alteri multa latino carmine ſcripſit. Hæc ex Adria. Claruit Schifaldus uſque ad annum 1495. at ubi, quove anno deceſſerit, incompertum eſt. Scripſit

Vitam B. Petri Hieremiæ Panormitani Ordinis Prædicatorum. Hanc prodiit primùm *in Vitis SS. Siculorum Octavii Cajetani tom.* 2. *à pag.* 254. ſed tacito Auctoris nomine; ait enim Cajetanus, conditam à Scriptore Anonymo, ſed Synchrono. Exinde recuſa eſt *in Actis SS. Martii Joannis Bollandi tom.* 1. *à pag.* 294. At ejus Auctor fuit Schifaldus, ut teſtantur citati de Franchis, & Raguſa. Scripſit etiam ex his, ut etiam ex Pirro cit.

De Viris Illuſtribus Ordinis Prædicatorum. m. ſ. in 4. ſervatur in Bibliotheca Cœnobii S. Dominici Panormi. Hoc etiam, vel aliud alterius operis exemplar, apud ſe habebat Andreas Hortolanus Juriſperitus, cui titulus: *Chronicon Provinciæ Siculæ de Illuſtribus S. Dominici Viris*, teſte Franciſco Baronio *de majeſt. Panor. lib.* 3. *cap.* 9. *pag.* 146. Hujus operis fragmenta quædam exſcribit citatus de Franchis *in Vita B. Petri Hieremiæ pag.* 75. 76. 150. 151. 179. 185. *&* 206. Scripſit etiam ex Adria cit.

Bucolicam in plures Eclogas diſtributam.

De Adventu Caroli Magnanimi Regis Franciæ, qui expulit ex Neapoli Regem Alphonſū, librū.

Artem Metricam, de menſura pedum metri cujuſcumque generis.

Commentaria in Pſalmos.

Epigrammata in Albinum Regis Alphonſi Poetam.

Elegias.

Commentaria in Juvenalem Poetam.

Sebaſtianus Bagolinus in libro m. ſ. cui nomen: *Il Moncada*, ſcripſiſſe ait:

Commentariolos in Perſium Satyricorum Principem, ad Joannem Thomam Montecatinum Illuſtriſſimum, Regiumque Adoleſcentem, anno à Jeſu Chriſto MCCCCLXI. cujus operis epiſtolam nuncupatoriam Bagolinus exſcribit. Servatur opus m. ſ. Alcami; ut ex relatione mihi tranſmiſſa habeo; in cujus fine legitur: *MCCCCLXXII. menſis Julii* 11. *ind. anno à Nativitate Domini Alcami hoc opus tranſcripſit Jacobus Adragna terræ Alcami.* Et Bagolini manu additum eſt, etiam elucubraſſe Schifaldum

Commentum in Horatium.

THOMAS SPATAFORA Meſſanenſis, Eques Hieroſolymitanus, Academicus Officinæ Meſſanenſis. Muſas egregiè coluit, claruitque anno 1670. Edidit Italicè

Rime. In libro: *Il Duello delle Muſe, overo Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento I. e II.* Monteleoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1668. in 4. *Trattenimento III.* Neapoli typis Andreæ Colicchiæ 1670. in 4. & *Trattenimento V.* Ibidem apud eumdem 1671. in 4.

THOMAS TAMBURINUS Calatanisſecter fis, Societatis Jeſu, in lucem editus 6. Mart anno 1591. Societatis inſtitutum amplexus e 25. Septembris 1606. & votorum quatuor pr feſſionem emiſit. Ingenii præſtantiſſimi beo ficio ita in gravioribus diſciplinis addiſcen profecit, ut exinde biennio Rhetoricæ præcep Societatis Junioribus tradiderit: doctrinâ verò cumulatiſſimus, quatriennio Philoſophiam, ſeptemnio Scholaſticam Theologiam, ac ſeptemdecim annis Moralem Theologiam magno cum diſcipulorum progreſſu, ac plauſu in Collegiis Panormitano, & Meſſanenſe docuit. Diù etiam claruit Studiorum Præfectus. In S. Inquiſitionis Siculæ Senatu fuit Conſultor, & Cenſor; ac Archiepiſcopalis Curiæ Panormi, & Montis-Regalis Examinator. Prudentiâ ornatus Collegia Panormi, Meſſanæ, Montis Regalis, & Calataniſſectæ Rectoris munere gubernavit. A Sicula Provincia electus, Romæ Undecimæ Congregationi Generali interfuit. Doctrinam ſanè egregiam virtutum ſplendore plurimùm illuſtravit: ideoque morum ſanctimoniâ omnibus præfulſit, tanquam regularis obſervantiæ exemplar. Etſi maximis diſtractus curis, rerum divinarum meditationes, ac preces nunquam neglexit. Admirabilem conſcientiæ candorem ſtudioſiſſimè illibatum ſervavit; qui, ex ejus facie, oculis, ac ſermone proſiliens, elucebat. Hinc Confeſſarius quid in illo abſolveret perſæpè deſudabat. Summâ vigilantiâ inſtituti ſui leges adamuſſim cuſtodire curavit; nec aliquid, etſi parvi momenti, ſine Superiorum veniâ aggrediebatur. Patientia in eo eluxit eximia; ejuſque animi lenitatem nunquam res adverſæ labefactarunt. Pietatem coluit ſummam: & ne la-

tum

Digitized by Google

tum quidem unguem à divina voluntate ſecedebat: quod in extremo morbo facilè detexit; cùm enim quidam in ſpem vocaret Thomam, fore, ut breviter ad priſtinam valetudinem revocaretur, reſpondit: ſive vivimus, ſive morimur, Domini ſumus. Anno ætatis ſuæ 84. deceſſit vir celeberrimus in Panormitano Collegio 10. Octobris 1675. Pietatis ſuæ monumentum, & amoris erga literarum ſtudia, moriens reliquit; ſacellum etenim Deiparæ ſacrum in Eccleſia Collegii Calataniſſectenſis, ac ejuſdem Bibliothecam annuis redditibus adauxit. Ipſum laudant Natanael Sotuellus *in Biblioth. Soc. Jeſu pag. 769.* Antonius Fortis *in epigramm. pag.* 120. & Franciſcus Marcheſius *in Sacerdote in Villa cap. 1. ſect. 3. ſubſect. 5. n. 286. pag.* 232. Tamburini opera, cùm Doctiorum manibus paſſim terantur, præcipuas ipſorum editiones indicare ſat erit. Ejus opuſcula ſeorſim primùm prodiere, variis in locis edita: at exinde in unum collecta volumen typis tradita ſunt; hoc appoſito titulo:

Opuſcula Tria de Confeſſione, Communione, & Sacrificio Miſſæ. Panormi apud Petrum Coppolam 1649. in fol. Lugduni 1669. in fol. & alibi. Ex his: *Methodum expeditæ Confeſſionis*, vicies recuſam vidit Auctor, ut notat Sotuellus. Edidit etiam hæc alia inſcripta:

Juris Divini, Naturalis, & Eccleſiaſtici expedita moralis Explicatio, complectens Tractationes Tres, de Sacramentis, quæ ſunt de Jure Divino, de Contractibus, quos dirigit Jus Naturale, de Cenſuris, & Irregularitate, quæ ſunt de Jure Eccleſiaſtico. Panormi apud Didacum Buam 1661. in fol. Duaci 1663. Coloniæ 1665. in 4. Lugduni 1669. in fol.

Expedita Decalogi Explicatio, libris decem digeſta. Venetiis apud Turrinum 1654. in fol. & Lugduni 1669. in fol.

Tractatus de Bulla Cruciatæ, cum Additionibus ad omnia Opera Auctoris. Panormi apud Andream Colicchiam 1663. in 4.

Germana Doctrina R. P. Thomæ Tamburini, edita à R. D. Lucio San Marco Calataniſſectenſi. Ibidem typis Auguſtini Boſſii 1666. in 4. Opus hoc, etſi ſub nomine dicti Lucii, ejuſdem Tamburini diſcipuli, prodierit, attamen nemo dubitat Tamburini fœtum eſſe.

Hæ omnes Tamburini lucubrationes ſimul collectæ, ac duobus Tomis comprænſæ, pluriès typis evulgatę ſunt Venetiis apud Blaſium Malduram 1694. in fol. Ludguni 1689. & alibi. Scripſit etiam

Tractatus Quinque in Quinque Eccleſiæ Præcepta. Opus Poſthumum. Panormi apud Dominicum Angleſem, & Leonem 1694. in 4. Venetiis apud Nicolaum Pezzanam 1696. in fol. Mediolani 1695. in 4. Dilinguæ 1697. in 4. Exinde in recentioribus editionibus opus hoc aliis Tamburini lucubrationibus ſimul editis, additum eſt.

Italicè reddidit

Della Conſolazione della Filoſofia di Anicio Manilio Boetio libri cinque. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1657. in 12.

Raguagli delli Ritratti della SS. Vergine Noſtra Signora più celebri, che ſi riveriſcono in varie Chieſe nell'Iſola di Sicilia. Opera poſtuma del R. P. Ottavio Cajetano della Compagnia di Gieſù. Traſportata nella lingua volgare. Ibidem apud Andream Colicchiã 1664. in 4. ſuppreſſo nomine. In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu, ſervantur etiam m. ſſ.

Tractatus de Jubileo. Italicè

L'Anno de' Giorni Memorabili ſcritto dal P. Gio: Nadaſi della Compagnia di Gieſù, tradotto in Italiano.

THOMAS TEDESCHIUS nobilis Catanenſis, Sacræ Theologiæ Doctor; gravioribus diſciplinis apprimè excultus, Scholaſticam Theologiam in publica Catanenſi Academia per plures annos docuit. Examinatorem etiam Synodalem egit in Diœceſi Catanenſi. Claruit anno 1669. Edidit Italicè

Brieve Raguaglio degl'Incendii di Mongibello avvenuti nell' anno 1669. Neapoli apud Ægidium Longum 1669. in 4.

THOMAS TROPIANUS Panormitanus, Beneficiatus, &, ut vocant, Vivanderius Cathedralis Eccleſiæ Panormi. Sacerdos à virtutum ornamento laudatus: in execratione peragenda contra malos genios peritus, charitatis officia piiſſimè exercuit. Obiit Panormi 11. Julii 1599. & ante portam meridionalem ejuſdem Cathedralis ſepultus eſt. Evulgavit

Compendium Conjurationis contra Dæmones vexantes humana corpora, in quo continentur quatuor exorciſmi, ſeu conjurationes pulcherrimæ. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Maringhi 1598. in 8.

THYRSIS Ætnæus Paſtor, & Poeta Bucolicus, ex Plotio *de metris tit. de Exametro Bucolico*, adinvenit *Bucholicum Exametrum*, quod carminis genus, ut obſervat Joannes Vigintimillius *de Poetis Siculis Bucolicis cap. 8. pag. 60.* exinde è Siculis tuguriolis in Græcas, ac Latias Regias invectum, eaſdem mirificè exornavit. Eâ nominis famâ claruit, ut Bucolicorum rerum Scriptores hunc in eorum idyllis dulcitèr canentem propoſuerint. Inter hos Theocritus *in idyll.* 1. qui ait:

Incipite Bucolicũ, o dulces Muſę, incipite carmen,
Thyrſis hic ille ab Ætna, & Thyſidis hęc vox eſt.

Hoc in idyllio funebri lamentatione Daphnidis mortem deflentem introductum notat idem Vigintimillius *cit. cap. 9. pag.* 76. Id etiam præſtitit Virgilius *eclog.* 7. De Thyrſo etiam Antonius Mancinellus *in eclog. 5. Virgilii*, apud Vigintimillium *cap. 20. pag.* 164.

TIMÆUS Tauromenitanus. Tauromenitanum fuiſſe tradunt Strabo, & Lucianus apud Bonannum *in Syrac. ill. p.* 301. Athenæus *lib.* 2. & alibi, Plutarchus *in opuſc. de exilio*, Suidas *tom. 2. pag.* 910. Joſias Simlerus *in epit. Biblioth.* Conradi Geſneri *pag.* 176. Volaterranus *in anthrop. lib. 20. pag.* 282. Fazellus *de reb. Sicul. dec.* 1. *lib.*

Digitized by Google

lib. 2. *cap.* 3. *pag.* 54. Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 19. Goltzius *in hiſt. poſt. Sic. pag.* 91. Voſſius *de hiſt. Græc. lib.* 1. *cap.* 12. *pag.* 82. aliique. At ex Diodoro Siculo *in eclog. lib.* 21. Syracuſanum fuiſſe tradit Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 301. Longè ab his diſcedit Petrus Ricordatus, qui *in hiſtor. monaſt. die* 4. *pag.* 447. Panormitanum fuiſſe voluit, ac Thimoteum vocavit. Hoc nomine etiam vocatum comperies à Laſcare cit. & Vincentio Littara *in Corrad. lib.* 3. *pag.* 153. ſed à Bonanno reiiciuntur. Patrem habuit Andromacum, ex Diodoro Siculo *lib.* 16. *n.* 7. Plutarcho *in vita Timoleontis*, aliiſque, qui ex Naxi reliquiis Tauromenium condidiſſe tradunt. Philiſtum Mileſium audivit Suida teſte. Vincentius Mirabella *in Syracuſ. par.* 2. *pag.* 14. Timæum Philoſophum vocat, ex Strabone: at Bonannus *cit. pag.* 302. obſervat, Timæum à Strabone *lib.* 6. citari, non ut Philoſophum, ſed ut Hiſtoricum; Timæus verò Philoſophus, à noſtro diverſus, patriâ Locrenſis, ante Siculum Timæum claruit; eumque Plato loquentem proponit in Dialogo, cui ejus nomen impoſuit. At veniâ dignum putat Mirabellam idem Bonannus; fortaſſe enim Strabonis codice uſus eſt, ex verſione Guarini Veronenſis, qui latinè vertit: *Timæum Philoſophum*. Laſcaris, Littara, & Ricordatus, Oratorem fuiſſe renunciant, ac meritò; nam Philiſtum Mileſium audivit, qui ex Suida oratoria arte excelluit, inter Iſocratis diſcipulos recenſitus: quod prodit Carolus Stephanus *in dict. pag. mihi* 1591. & ab operibus à Timæo ſcriptis, facilè deduditur. Ab Agathocle Syracuſarum Rege Siciliâ expulſus, exul Athenas appulit; ibique majorem operum ſuarum partem ſcripſit, ex Plutarcho *de exilio*, & Suida cit. Hiſtorias ſuas partim laude, partim vituperatione dignas cenſuit Diodorus *lib.* 5. *n.* 1. in temporum enim ſupputatione exquiſitam adhibuit curam; & ut varia abundaret rerum cognitione, ſolicitè deſudavit: at ob intempeſtivas, ac verboſas reprehenſiones, jurè etiam ipſe reprehenſus eſt. Ob nimiam cenſurandi libidinem, & acerbitatem, Epitimæus, id eſt Taxator, & objurgator, à nonnullis vocatus fuit. Idem Diodorus *lib.* 13. *n.* 90. ejus acerbitatem, quâ uſus eſt in taxandis hiſtoricorum peccatis, objurgat. Hanc ipſam Timæi dicacitatem in carpendis hiſtoricorum ſcriptis, ac nomen prædictum ab Athenienſibus adeptum, notat Suidas. A Strabone *lib.* 14. invidus, calumniator, ac veritatis inimicus vocatur: & ob maledicentiam Epitimæi nomen ſibi comparaſſe addit. Hoc nomine etiam vocatum tradunt Laſcaris, Goltzius, Fazellus, Geſnerus, aliique. Eâdem maledicentiæ, & mendacii notâ ſugillatur à Polybio *lib.* 12. Clemente Alexandrino *ſtrom. lib.* 1. Plutarcho *in Dione*, Cornelio Nepote *in Alcibiade*, Photio *in Biblioth. cod.* 245. & Cœlio Rhodigino *in lect. antiq. lib.* 10. *cap.* 17. Ex nonnullis colligit Bonannus cit. Timæum aliorum errata detexiſſe, ac acerbiſſimè inſectaſſe; præſertim Ephori, Homeri, Ariſtotelis, & Dionyſii minoris. De Ephoro idem notat Suidas: de Ariſtotele Iſaacus Caſaubonus *in Athenæum lib.* 8. *cap.* 6. *pag.* 595. Eam de ſe ipſo opinionem conceperat, ait Plutarchus *in Nicia*, ut Tucydidem, & Philiſtum ſe in hiſtoriis ſuperaſſe jactaverit: at vituperatione ſe dignum prodidit, cùm deſcendiſſet ad res penè pueriles deſcribendas, ab hiſtorica gravitate alienas: ut etiam quia conviciis ſuis non pepercerit Philiſto, Ariſtoteli, & Platoni. Laertius *in Empedoclis vita*, hunc etiam momordiſſe ſcribit. Heſychius Mileſius *de iis, qui eruditionis famâ claruere*, Suidas, Voſſius, & Geſnerus tradunt, quòd vocatus eſt covitio Graoſyllectria, ideſt Anus collectrix, eo quod trivialia, & obvia quæque colligeret, & in hiſtoriis referret, velut anilia fabulamenta. Fabuloſum fuiſſe cenſuit Cato *in orig.* Voſſius *loc. cit.* cenſuram Longini exhibet, qui Timæum frigidum fuiſſe putavit: at laude digniſſimum in aliis hiſtoricę artis partibus: ac ſtyli magnificentiâ aliquando non caruiſſe exiſtimavit: eruditione, & prudentiâ valuiſſe; nimis verò propenſum ad reprehendendos aliorum errores; ideoque nimiùm puerilem fuiſſe opinatus eſt. Attamen non prætermittam Tullii laudes, quibus Timæum perbellè exornat; is enim *de Oratore lib.* 2. ait: *Poſt Calliſthenem Timæus longè eruditiſſimus, & rerum copiâ, & ſententiarum varietate, & ipſa compoſitione verborum non impolitus, magnam eloquentiam ad ſcribendum attulit.* Et *in Bruto*: *Genera*, inquit, *Aſiaticæ dictionis duo ſunt: unum ſententioſum, & argutum, ſententiis non tam gravibus, & ſeveris; quàm concinnis, & venuſtis; qualis in hiſtoria Timæus.* Claruit Timæus ſub Ptolomæo Lagi filio, & Ptolomæo Philadelpho, ex Voſſio *cit. pag.* 81. nimirùm olymp. 120. ex Bonanno *cit. pag.* 303. ante Chriſtum natum an. 292. vel ex Auguſtino Invegio *in appar. ad annal. Sicul. pag.* 38. an. 296. At ulterius ſupervixiſſe proditum eſt; nam Polybius *lib.* 1. ab eodem Bonanno citatus *pag.* 301. tradit, Timæum hiſtoriam ſuam produxiſſe uſque ad olymp. 129. ante Virginis puerperium an. 250. Deceſſit anno ætatis ſuæ 96. ex Luciano *in Macrobiis pag. mihi* 635. Scripſit Timæus ex Suida *to.* 2. *pag.* 911. Geſnero, Voſſio, Laſcare, Fazello, Bonanno, aliiſque

Collectionem, & Compendium Rhetoricorum Argumentorum lib. LXVIII. Id ipſum habet Petrus Angelus Spera *de nobil. Profeſs. Grammaticæ lib.* 4. *pag.* 313. qui *pag.* 271. ex typographi errore libris XVIII. hoc opus comprehenſum tradidit. Laſcaris, & Ricordatus ſcripſiſſe addũt

Alia ad Artem Oratoriam neceſſaria. Majorem nominis celebritatem adeptus eſt ex hiſtoriis ab eo ſcriptis. Ex Dionyſio Halicarnaſſæo *lib.* 1. *hiſt. Res priſcas complexus eſt univerſali Hiſtoriâ.* Præcipuè verò ſcripſit

De Syria, & ejus Urbibus, & Regibus libros III, Ex Suida, Voſſio, & Geſnero.

Olympionicas, ſeu Acta Chronica. Ex auctoribus citatis.

De Rebus Italicis, & Siculis libros VIII. Ex

Digitized by Google

iiſdem, cum Laſcare, Goltzio, & Bonanno. At Fazellus, & Ricordatus, libros XX. ſcripſiſſe volunt. Sanè Diodorus Siculus *lib.* 13. *n.* 83. librum 15. citat.

Græca, & Sicula. Ex Suida, Geſnero, & Voſſio. In hoc & ſuperiori opere Hiſtoriam Siculam complexus eſt: in primo verò Romanas etiam hiſtorias narravit, eaque à Romanis in Sicilia patrata, tempore primi belli Punici: in ſecundo bella inter Græcos, & Siculos habita. Voſſius ab Antigono *lib.* 1. & Parthenio *eret.* 29. citari notat: at quod ex his duobus operibus citent, non ſatis liquet. In ſecundo opere ubi res geſtas Græcorum, & Siculorum ſcripſit, veritatis candorem ſtudioſè dilexit: at in ultimis quinque libris, ubi Agathoclis Regis geſta narranda aggreſſus eſt, à veritate deflexit: nam ab Agathocle in exilium pulſus, ut injuriam acceptam vindicaret, undique occaſionem arripuit calumniandi omnia ab eo perpetrata; bellicam ejus gloriam obumbrare curavit; & conceptum in eumdem odium effudit: ut habent Suidas, Voſſius *loc. cit. & lib.* 1. *cap.* 11. *pag.* 69. Polybius *lib.* 12. & Diodorus in fragmentis ab Henrico Valeſio editis cum aliis aliorum fragmentis *pag.* 259. De hoc opere intellige Volaterranum *lib.* 20. *anthropol pag.* 180. & Joannem Raviſium Textorem *in offic. tit.* 6. *de Hiſtoriographis*, ubi *Res Græcas* ſcripſiſſe tradunt.

De Romanorum Bello cum Pyrro Epirotarum Rege Commentarium: teſte Dionyſio Halicarnaſſæo *in præf. antiq. Roman.* à quo etiam citatur *lib.* 1. Hoc opus à Tullio memoratur *lib.* 5. *epiſt.* 12. *ad Lucceјum*, & à Voſſio *cit. pag.* 83. qui à Gellio citari putat *in noct. Acticis lib.* 11. *cap.* 1. ubi ait, Timæum ſcripſiſſe *de Rebus Populi Romani.* Volaterranus, cum Raviſio, & Fazello *cit. pag.* 51. ſcribit, à Timæo ſcriptum *Bellum Thebanum*, quod auctoritate Ciceronis ex loco nuper citato firmat: at, ut Voſſius obſervat, eo in loco Cicero opus *de Romanorum bello* citat.

De Hiſtoricorum Erroribus librum. Ex Laſcare, Goltzio, & Ricordato. Natalis Comes *in indice mythol.* Timæum ſcripſiſſe ait, præter hiſtorias de rebus Siculis, & Italicis

De Rebus Deliacis. Edidit etiam

De Deorum Progenie librum. Ex Macrobio *in Somn. Scipionis lib.* 1. *cap.* 2.

Græcorum, & Perſarum Res geſtas. Ex appendice ad *Biblioth. Geſneri pag.* 101.

De vocibus apud Platonem alphabeti ſerie breve Opuſculum. Ex Photio *in Biblioth. cod.* 151, *pag.* 322. Putat Voſſius *de hiſtor. Græcis lib.* 4. *cap.* 8. *pag.* 459. & Reineſius *lib.* 3. *var. lect cap.* 2. *pag.* 345. hujuſce operis auctorem non fuiſſe Timæum Locrum; ſed vel Timæum noſtrum, vel alium ab utroque diverſum; atque iis juniorem. Joannes Meurſius *in notis ad Nicomachi lib.* 1. Timæo Locro adſcribit: quod non approbat Joannes Mollerus *de Scriptorib. Homonymis cap.* 3. *n.* 75. *pag.* 344. At Timæo Cyziceno, Platonis Auditori, Demochari memorato apud Athenæum *lib.* 11. *cap.* 15. deberi conjectat Joannes Jonſius *lib.* 1. *de ſcrip. hiſt. Philoſoph. cap.* 6. *pag.* 32. ut idem Mollerus obſervat.

Fazellus ait, Hiſtorias Timæi inveniri ſolùm linguâ Græcâ, quas ſe non vidiſſe fatetur: at deperditas puto; nullus enim ubi nam extent indicavit. Fragmenta quædam invenies apud Zenodotum à Bonanno allatum *pag.* 303. Apud Natalem Comitem *lib.* 1. *mythol. cap.* 10. *pag.* 24. Apud Athenæum *lib.* 6. *cap.* 18. *pag.* 264. ubi ejus nonum librum citat; ut etiam *lib.* 4. *cap.* 17. *pag.* 163. Alibi quoque nonnullos Timæi libros hiſtoriarum in teſtimonium adducit, nimirùm: librum primum, *lib.* 4. *cap.* 13. *pag.* 153. librum tertium, *lib.* 6. *cap.* 20. *pag.* 272. librum ſeptimum, *lib.* 13. *cap.* 3. *pag.* 573. *& lib.* 12. *cap.* 11. *pag.* 541. librum decimumtertium, *lib.* 7. *cap.* 22. *pag.* 327. *& lib.* 13. *cap.* 6. *pag.* 589. librum vigeſimumſecundum, *lib.* 6. *cap.* 13. *pag.* 250. librum vigeſimumoctavum, *lib.* 11. *cap.* 6. *pag.* 471. alibi etiam ſine libri peculiaris notâ. Ex Timæo nonnulla excerpſit Joannes Stobæus, quæ in ſermonibus ſuis retulit, teſte Photio *in Biblioth. cod.* 167. *pag.* 372. Librum Timæi trigeſimumoctavum citat Suidas apud Bonannum *cit. pag.* 301. Auguſtinus Inveges *in appar. ad annal. Siculor. pag.* 38. ſcripſiſſe tradit libros hiſtoriarum XL. ex Polybio *lib.* 3. at apud Polybium id non invenies in libro citato. Timæum etiam citant Cicero *de nat. Deorum lib.* 2. Strabo *lib.* 4. 5. 6. & alibi, Joſephus *contra Appionem lib.* 2. Parthenius de Nicæa *de amator. affect. cap.* 29. *pag.* 47. Porphyrius *in vita Pythagoræ*, Plinius *in hiſt. nat. lib.* 3. *cap.* 7. *lib.* 4. *cap.* 13. 17. *&* 22. *lib.* 5. *cap.* 9. & alibi, Stephanus *de urbibus v. Argyrini pag.* 104. *v. Atabyron pag.* 133. *& v. Maſſalia pag.* 447. aliique multi. Conr. Ritterſhuſius *in notis ad Malchum*, Joannes Meurſius *in notis ad Nicomachi lib.* 1. & Joannes Jonſius *de ſcrip. hiſt. Philoſ. lib.* 1. *cap.* 6. noſtro Timæo adſcribunt *Vitam Pythagoræ*: at Timæo Locro reſtituunt Voſſius *de hiſt. Græcis lib.* 1. *cap.* 12. *pag.* 82. *& lib.* 4. *cap.* 8. *pag.* 459. Raineſius *lib.* 3. *var. lect. cap.* 2. *pag.* 345. & Joannes Mollerus *de Scrip. Homonymis cap.* 3. *n.* 75. *pag.* 344. cum Suida. Polemon ex Athenæo *lib.* 11. & alibi, & ex Voſſio *cit. lib.* 1. *cap.* 18. *pag.* 120. ſcripſit *Commentaria in Timæum.* Iſter Callimacus ſcripſit *librum contra Timæum*, teſte Athenæo *lib.* 6. & Voſſio *cit. lib.* 4. *cap.* 12. *pag.* 468.

TIMAGORAS Gelenſis, Philoſophus doctiſſimus: primùm Theophraſtum, exinde Stilponem audivit, ut Laertius prodit *in vita Stilponis*, Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.* 1. *pag.* 21. Thomas Fazellus *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 5. *cap.* 3. *pag.* 123. Goltzius *in Sicil. hiſt. poſt. pag.* 87. Joannes Jacobus Adria *in topographia Mazariæ*, aliique. Timagoræ ætas ab ejuſdem Theophraſti tempore plana fiet: hic enim cùm olymp. 114. philoſophicę ſcholę pręfuiſſet, ex Laertio *in vita Theophraſti*: circa eamdem ætatem, ac paulò poſt etiã claruit Timagoras; nimirùm circa olymp. 118. ante Virginis Deiparæ partum an. 304. Quę ſcripſerit Timagoras, nullus auctorum, quos ſupra retuli, innuit. Stephanus Byzantinus *de urbibus ver. Sparta pag.* 615. Timagoram citat.

Tho-

Digitized by Google

Thomas de Pinedo *in commentariolo auctorum*, *quos ad teſtimonium vocat Stephanus pag.* 775. allatum Stephani locum expendens, ait: *quis fuerit Timagoras ille, quem noſter advocat loco citato, & quæ ſcripſerit, latet in antiquitatis ſepulchris*. Plutarchus *de fluviis*, ut etiam Stobæus *ſer.*242. *de morbis pag.* 793. citant Timagoram:

De Fluviis. Operis hujus ex libro primo fragmentum exſcribit Stobæus; nec alium à noſtro hunc Timagoram puto.

TIMOCLES Syracuſanus, Poeta antiquus, ſed incertæ ætatis. Suidas *tom.* 2. *pag.* 340. de operibus Orphei Thracii loquens, ait: *Soteria, id eſt Gratiarum actio pro ſalute data: hæc Timoclis Syracuſani, & Pergini Mileſii eſſe dicuntur*. Ita etiam Gyraldus *de Poet. hiſt. dial.*2.*pag.*56. Franciſcus Patritius *in Poetica dec. hiſtor. lib.*1.*pag.*21. Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græcor. pag.*516. Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.*296. & Joſephus Barberius *de miſeria Poet. pag.* 26. Obſervat idem Bonannus, duos Timoclis nomine apud Athenæum, & Suidam inveniri; Athenienſem unum, alium ſine patriæ diſtinctione: at dubitat, an hic ſit à Syracuſano diverſus. Hujus incerti, ait ipſe, extant carmina quædam ex ejus libris.

TIMOTHEUS FULCUS Thermitanus, Ordinis Carmelitarum Primi Inſtituti Montis Sancti: natus 26. Auguſti 1608. cùm ad Religionem acceſſiſſet, Matthæi nomen, in baptiſmate acceptum, cum Timothei nomine commutavit. Doctrinâ, & eruditione ſatis inſtructus, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam docuit. Nonnullis Ordinis Cœnobiis præfuit; & Provinciam Montis Sancti ſedulò gubernavit. Pietate, animarum zelo, & auſterioris vitæ rigore conſpicuus, inter ſuos haud exiguam æſtimationem promeruit. Obiit Neapoli 7. Februarii 1680. Hunc laudant Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmelit. tom.*2. *par.*5. *lib.*5.*n.*3752.*pag.*1074. & Franciſcus Petronius *in Geneolog. SS. Joachim, & Annæ tom.* 2. *pag.* 101. Evulgavit Italicè

Breve, & Univerſale Croniſtoria del Mondo Creato. Neapoli apud Hyacinthum Paſſarum 1668. in fol. Iterum cum addictione, ibidem apud eumdem 1677. in fol.

Anni feliciſſimi del Mondo, Trattato pio ſparſo di documenti ſpirituali, e profittevoli; e di Divotioni, ed Indulgenze. Panormi typis Petri de Iſola 1674. in 8.

TISIAS Syracuſanus, Orator celebris, quem Conſtantinus Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. lib.*1. *pag.*20. & Hubertus Goltzius *in hiſt. poſt. Sicil. pag.* 87. Cteſiam vocant. Joſephus Bonfilius *in hiſt. Sicil. par.* 1. *lib.* 1. *pag.* 28. Ctiſiam: & Leander Albertus *in deſcrip. Sicil. pag.*61. mendoſiſſimè Tigliam appellant. In oratoria arte magiſtrum habuit Coracem celeberrimum Oratorem Syracuſanum. Hìc iterum litem inter Coracem, & Tiſiam exortam pro inſtitutionis mercede repetere, haud neceſſe puto, cùm latè narratam invenies *tom.* 1. *pag.* 146. ubi de Corace. Solùm hic addam, quòd Tiſiam ſub Coracis diſciplina oratoriâ arte eruditus, nedum Præceptorem æquavit, verùm etiam excelluit: ideoque cùm oratoriam artem perfeciſſet, cum eodem Corace Rhetoricæ inventor renunciatus eſt. Tullius *lib.*1.*de oratore*, Coracem, & Tiſiam Rhetoricæ artis *Inventores*, & *Principes* vocat. Non me fugit Laertium *in vita Empedoclis*, & *Zenonis*, alioſque, quos laudavi, ubi de Empedocle *tom.* 1. *pag.* 176. huic Rhetorices inventionem adſcribere: at intelligendum puto, nonnulla tantummodo ad hanc artem ſpectantia Empedoclem adinveniſſe, ut innuit Quintilianus *in inſtit. orat. lib.* 3. *cap.* 1. Polydorus Virgilius *de rer. invent. lib.*1.*cap.*13. & Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 306. Eo ſenſu expendendus Franciſcus Patritius *in Poetica dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 72. ubi tradit: Coracem, Tiſiamque ab Empedocle Rhetoricam didiciſſe: nimirùm aliqua de Rhetorica ab eodem accepiſſe. Coraci, & Tiſiæ, clari nominis in Sicilia, & Græcia, hujuſce inventionis gloriam aſſignant Cicero etiam *de claris oratorib.* ex Ariſtotele, Volaterranus *in anthropol. lib.* 14. *pag.* 203. Octavius Cajetanus *in animad. ad tom.* 2. *SS. Siculor. pag.* 43. Hubertus Goltzius *in Sicil. hiſtor. poſt. pag.* 87. Leonardus Cozandus *de magiſt. antiq. Philoſoph. lib.* 5. *cap.* 3. *pag.* 331. Bonannus *cit. pag.* 309. Fazellus *de reb. Siculis dec.* 1. *lib.* 4. *cap.* 1. *pag.* 101. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. pag.* 212. Chriſtophorus Scobár *de reb. Syrac. pag.*13. Alexander Sardus *de rerum invent. pag.* 20. Hofmannus *in lex. tom.* 1. *pag.* 453. & *tom.* 2. *pag.* 510. Petrus Victorius *in Demetr. Phalar. in epiſt. ad lectorem*, qui Coracem, & Tiſiam hujus facultatis Inventores, & Patres vocat. Soli Tiſiæ hujus inventionis beneficium acceptum refert Plato *in Phedro pag. mihi* 315. Exinde Gorgias Leontinus Tiſiæ diſcipulus, & ſectator, ex Quintiliano *in inſt. orat. lib.* 3. *cap.* 1. & Polydoro Virgilio *loc. cit.* egregiis addictionibus hanc artem numeris omnibus abſolvit, ut videre eſt in Gorgia *tom.*1. *pag.*258. & *ſeq.* Corax, & Tiſias omnium primi hanc artem publicè docuere, & Rhetorices ſcholam tenuere, ut prodit Quintilianus *in inſt. orat. lib.* 2. *cap.* 17. *Doctores artis*, ait, *jam circa Tiſiam, & Coracem primo repertos*: nempè ut exponit Petrus Maſellarius *in comm. ad Quintil. pag.* 54. *Tiſiam, & Coraca primos præceptores artis benè dicendi*. Nec officit, quòd ex contentione inter Coracem, & Tiſiam eluceat, Coracem Tiſiæ præceptorem fuiſſe; nam ſine contradictione confirmatur, utrumque Rhetorices artem adinveniſſe: in omnibus enim ſcientiis, artibuſque, ferè ſemper inventionis primordia infirma; exinde nova acceſſione paulatim ad perfectionis metam deducuntur. Ideoque dicendum, Coracem primùm Rhetoricam adinveniſſe, Tiſiam novis à ſe regulis excogitatis perfeciſſe: hinc meritò uterque inventor proclamatur. Hæc ut innui *tom.* 1. *pag.*146. Vincentii Mirabellæ auctoritate firmatur, *in antiq. Syrac. par.* 2. *pag.* 118. quod ex Manutio deducitur *in comm. ad Cicer. lib.* 1. *de orat. pag.* 20. E Tiſia

Digitized by Google

ſchola prodiere Oratores egregii, ab eo inſigniter edocti, inter quos eminent præſtantiſſimi Lyſias Orator celeberrimus Syracuſanus, ex Plutarcho *in vitis x. Rhetorum*: Iſocrates Orator inſignis, ex eodem Plutarcho *loc. cit.* Dionyſio Halicarnaſſæo *de antiq. Rhetor.* & Voſſio *de Rhetor. natura, & conſtit. cap.* 11. *pag.* 79. ideoque ad Iſocratis ſepulchrum tabella appoſita eſt, in qua inſculptus videbatur Tiſias ejus Præceptor, teſte eodem Dionyſio. Gorgias etiam Leontinus Tiſiam audivit, ut prodit Laſcaris *cit. pag.* 19. Tiſiam celebrat Pauſanias *lib. 6. ſive in Eliacis poſt. pag.* 376. tanquam Oratorem ita eximium, ut eumdem Oratoribus omnibus coævis præferre non dubitaverit: ejuſque excellentiæ argumentum apertiſſimum eſſe ait, oratio illa ſubtiliſſima, edita in lite pro muliere quadam Syracuſana. Claruit doctrinâ excultiſſimus inter Græcos Oratores, & Sophiſtas, ut teſtis eſt Dionyſius Halicarnaſſæus *loc. cit.* A Martiano Capella *de nuptiis Philologia lib. 5. cap.* 1. *cunctis vetuſtior, atque elatior* vocatur. At Plato *in Phedro* Tiſiam, Gorgiamque ſpernit, *qui veriſimilia veris antepoſuerunt, ac vi orationis efficiunt, ut parva eſſe magna, & magna viciſſim parva; vetera item nova, & noviſſima vetera videantur. Brevitatem quoque loquendi conciſam, rurſuſque infinitam verborum prolixitatem invenerunt.* Attamen egregium Tiſiæ ingenium, ea in inventione apprimè elucet. Pauſanias *loc. cit.* cum Voſſio *de Rhet. natura cap.* 10. *pag.* 70. & Morerio *in dict. tom. 2. pag.* 70. tradit, quòd Tiſias Gorgiæ ſocius profectus eſt orator ad Athenienſes, ut ab eis ſuppetias aſſequeretur pro Leontinis contra Syracuſanos hoſtes. At reiicitur à Bonanno *in Syrac. illuſtr. lib. 2. pag.* 309. nam ex Diodoro *lib. 12. n.* 53. & Platone *in Hippia majore*, deducit, Gorgiam ſolum hanc legationem obiiſſe: ac veriſimilitudine carere putat, quòd inardeſcente bello inter Syracuſanos, & Leontinos, Tyſias Syracuſanus ſocius additus ſit Gorgiæ Leontino, ut auxilium contra patriam exoraret; cùm nullibi eluceat, Tiſiam patriæ proditorem fuiſſe. Claruit celebris olymp. 83. ante Chriſti Domini nativitatem an. 440. ex Bonanno cit. juxtà computationem meam 444. Scripſit

Artem Rhetoricam. Ex Ariſtotele *lib. 2. Rhet.* Cicerone *de claris Orator.* Quintiliano *lib. 3. inſt. orat. cap.* 1. Leonardo Cozando *de magiſt. antiq. Philoſ. lib. 5. cap. 3. pag.* 331. aliiſque.

Orationes. Harum unam commemorat ſubtiliſſimam pro muliere Syracuſana Pauſanias *lib. 6. ſive Eliac. poſt. pag.* 376.

TITUS JULIUS CALPHURNIUS, ſive CALPURNIUS celebris Poeta Bucolicus. Siculum fuiſſe innumeri tradunt Scriptores: præcipuos recenſeam, nempè Petrum Crinitum *de Poetis Latinis lib. 5. pag.* 98. Gyraldum *de Poetar. hiſtor. dial. 4. pag.* 190. Voſſium *de Poetis latinis cap. 4. pag.* 53. Antonium Poſſevinum *in Biblioth. lib. 17. cap. 29. pag.* 527. Geſnerum *in Biblioth. pag.* 805. Bartholomæum Riccium *de imitat. lib. 2. pag.* 38. Franciſcum Moggium *in lect. novantiq. ep.* 17. Joannem Friſium *in Biblioth Phil.* apud Joannem Gualterium *in Chron. Chronicor. tom. 2. pag.* 904. Joannem Glandorpium *in onomaſt. hiſt. Rom. pag.* 187. Tarquinium Gallutium *de Comœdia cap. 23. pag.* 381. Joannem Raviſium *in offic. tit. 4. de Patria vir. illuſtr. & tit. 6. de Poetis latinis*, clariſs. Juſtum Fontaninum *in Aminta defenſo cap. 8. pag.* 160. Joannem Albertum Fabritium *in Biblioth. latina pag.* 152. ac omnes, qui Carphurnii meminere. Ita etiam omnes editiones operum Calphurnii: & Scriptor vitæ, editæ à Griphio an. 1537. cum ejuſdem Eclogis. Hinc inanitèr dubitat, an ſit Siculus, Gaſpar Bartius *in adverſ. lib. 34. cap.* 4. quem meritò reiicit Joannes Vigintimillius *in Poetis Siculis Bucolicis cap. 48. pag. 435. & 436.* Nullus auctorum, quos retuli, innuit, in qua Sicula urbe primam aſpexerit lucem Calphurnius. Solùm Vigintimillius *cit. pag.* 437. Petri Carreræ ſententiam exſcribit, qui *in Sicilianiſmo m. ſ. lib.* 5. ait, quòd Joannes Jacobus Adria, Calphurnii patriam Panormum fuiſſe prodidit: cui idem Carrera objecit, Adriam confundiſſe T. Calphurnium vetuſtiorem, cum Antonio Calphurnio recentiore, Eclogarum Paſtoralium ſcriptore. Addit Vigintimillius, ſibi diſplicuiſſe, quòd locum, ubi id ſcripſerit Adria, non invenerit, ut Carreræ cenſuram ad examen revocaret: & in codice m. ſ. Adriæ *de deſcriptione Mazariæ*, apud ſe, quod manu ipſius auctoris exaratum putabat, inter illuſtres viros Panormitanos Calphurnium non adinvenerit: ideoque alio in opere à Carrera perluſtrato, allatam opinionem ſcripſiſſe Adriam opinatur. At Adriæ librum *de Valle Mazariæ*, Vincentius Auria *in obſervat. ad Batillum Jo: Baptiſtæ de Judice pag.* 331. ſe vidiſſe teſtatur in Bibliotheca Aloyſii la Farina Marchionis Madoniæ, & authographum eſſe ait Auguſtinus Inveges *in Panor. antiqua pag.* 82. In eo legit Auria inter Poetas, & Oratores Panormitanos: *Calphurnius Panhormita Poeta, qui compoſuit librum Bucolicorum*. Eadem verba extant in alio hujus operis exemplari m. ſ. apud me. Auria *in obſer. cit. pag.* 332. eruditè notat, Calphurnii patriam duabus inſcriptionibus perantiquis, Panormi adinventis, roborari. Harum una apud Georgium Gualterium *in antiq. Tabulis Siciliæ*, in editione Panormitana *n. 74. pag.* 18. ſepulchro Calphurnii Flammæ, millitum Tribuni in Sicilia, appoſita eſt, ut exponit Gualterius *cit. in animad. pag.* 58. ex Plinio *lib. 22. cap. 6.* Alia apud eumdem in editione Meſſanenſi *n.* 205. *pag.* 58. Calphurnio Aſprenæ dicata eſt, ut exponit idem Auria, ex Tacito *lib. 17. & 18.* & Joanne Glandorpio *in onomaſt. hiſt. Rom. pag.* 187. His firmatur, familiam Calphurniam Panormi claruiſſe: ac Adriæ ſententia plurimùm communitur. Nec officit Carreræ cenſura, quâ enervare putat Adriæ opinionem; nam cùm Calphurnio, Antonii nomen non prepoſuiſſet, unum ab alio rectè ſecernit. Ideoque T. Julius Calphurnius Panormi natus eſt, ſed ex Romana, ac nobili familia Calphurnia, ex Glandorpio *in*

ono-

Digitized by Google

eromaſt. hiſt. Romana pag. 187. ejuſque familia Panormum, Reipublicæ adminiſtrandæ causâ, forſan tranſiit, ut & aliis etiam familiis contigiſſe ſcimus. Claruit ſub Diocletiano, & Conſtantio Impp. teſte Crinito citato, quòd ex Flavio Vopiſco *in Numeriano* deducit, qui celebrat Olympium Nemeſianum, Chari, Charini, & Numeriani tempore clarum; cui Olympio eclogas ſuas miſit Calphurnius: ideoque illorum ſententiam reiicit, qui Cæſaris Auguſti ætate floruiſſe ſcripſere. Sub Diocletiano etiam collocatur à Nicolao Angelo Caferrio *in Synth. vetuſtatis pag.* 400. & Tarquinio Gallutio *de Comœdia cap.* 23. *pag.* 38. Rectiùs ſub Charo, Charino, & Numeriano, qui in imperio Diocletianum præceſſere, vixiſſe probat Gyraldus *de Poet. hiſt. dial.* 4. *pag.* 190. Ita etiam Janus Ultius *de venatione pag.* 432. Sanſovinus *in Chronolog. pag.* 286. Voſſius *de Poetis latinis cap.* 4. *pag.* 53. Morerius *in dict. tom.* 1. *pag.* 675. & Vigintimillius *cit. pag.* 430. *&* 431. nimirùm anno Chriſti 284. Hinc reiiciendi, qui apud Robertum Titium *in eclog.* 1. *Calph. pag.* 70. *&* 75. ſub Octaviano, vel Germanico ſtatuunt Calphurnium: ut etiam Joannes Raviſius *in offic. tit.* 2. *de Poetis*, & Joannes Felix Aſtolfus *in Vitis Philoſoph. pag.* 78. qui ſub Domitiano deguiſſe ſcripſere. Aliquandiù adverſæ fortunæ injurias expertus eſt; ac inopiâ confectus vixit, ex Crinito. Hinc forſan fratrem ſuum, cujus meminit *in elog.* 4. ut obſervat Gyraldus, à poeticis ſtudiis avertere ſtudet. At ſub Numeriano, viro nedum literis addicto, quàm literatorum amante, grato animo exceptus eſt, ut notat Vigintimillius *pag.* 431. qui *pag.* 433. ejuſdem Numeriani Imp. benevolentiam ſibi comparaſſe putat. Addit ex quorumdam conjecturis, illum eſſe Junium Calphurnium à Vopiſco memoratum, qui in aula Chari Imp. non ſine munere diverſabatur, cùm in Perſicis caſtris inopinatâ morte Charus ipſe ſublatus eſt. In hęc etiam conſentiunt Bartius *in adverſ. lib.* 49. *cap.* 14. & Gyraldus *loc. cit.* qui ut obſervat Vigintimillius, pro Vopiſco falsè Pollionem in vita Bonoſi citat. Fuit Calphurnius Poeta Bucolicus, & in eo Poeſis genere, ut eſt recta eruditorũ ſententia, excelluit; tum carminis venuſtate, & elegantiâ, tum etiam verborum proprietate. Olympii Nemeſiani, celebris ævi ſui Poetæ, amicitiam coluit, ex Crinito *in vita Calphurnii, & in vita Nemeſiani*. Eruditè perpendit Vigintimillius, magnâ æſtimatione complexa ejus carmina eo, quo claruit, tempore: nec Virgilii bucolica Calphurnii gloriam offudit. Eo vivente laudes, ac plauſum à Numeriano, ac Nemeſiano, tunc inter literatos præcipuis, promeruere. Denique in Barbarorum illuvie, etſi latinæ linguæ elegantia deceſſerit; attamen ſupervixit celebris Calphurnii nomen. Ex Bartio *cit. lib.* 4. *cap.* 24. eâ celebritate valuit Calphurnii Bucolica, ut in publicis ſcholis prælegeretur; veluti nunc Virgilii Eclogæ. Mos hic etiam ab ævo Caroli Magni Imp. vigebat, teſte Voſſio *de Poetis latinis cap.* 4. *pag.* 53. ex Hincmaro Archiepiſcopo Rhemenſi: cui adde Morerium *in dict. tom.* 1. *pag.* 675. ac etiam Gyraldi ævo adhuc perdurabat; ut ipſe *loc. cit.* teſtatur. Vigintimillius *cit. pag.* 439. *& ſeq.* Calphurnium mordicùs defendit à cenſuris Udeni Niſieli *in progym. Poet. vol.* 3. *prog.* 18. Gyraldi *loc. cit.* & Scaligeri *in Poet. lib.* 6. *cap.* 5. At ſummis laudibus Calphurnium extollunt Robertus Titius *in epiſt. nuncupat. Bucolicæ Nemeſiani, & Calphurnii*, qui politiſſimum vocat; & *lib.* 8. *cap.* 6. *de locis controv.* ejus ingenii felicitatem, ac in bonis Poetis imitandis ſtudium ſingulare celebrat: adeò ut locum inter Principes Scriptores obtinuerit. Ab hoc judicio non diſcedunt Bartius *cit. lib.* 34. *cap.* 2. Franciſcus Moggius *in lect. novantiq. epiſt.* 17. à quo elegantiſſimus appellatur. A Thoma Dempſtero *in ſupplem. ad antiq. Rom. Roſini lib.* 3. *cap.* 21. terſiſſimus, & elegantiſſimus renunciatur: & apud Tobiam Magirum *in eponymologio critico pag.* 46. generoſæ venæ Bucolicus. Jacobus Pontanus *in eclog.* 7. *Virg.* & Bartholomæus Riccius *de imitat. lib.* 2. *pag.* 38. ejus imitationem Virgilianam commendant. Hinc non deſunt, qui ſecundum, poſt Virgilium, locum Calphurnio concedant inter Bucolicos Poetas; ut Scaligerus, & Auctor vitæ in editione anni 1537. fatentur. Nonnulli etiam Virgilio Calphurnium prætulere, & Bucolici carminis Principem exiſtimarunt; etſi à Niſielo irridentur. Demum Calphurnium laudant Angelus Politianus *in nutric.* Bartius *cit. lib.* 4. *cap.* 24. *lib.* 12. *cap.* 10. *& lib.* 49. *cap.* 4. & Honorius Dominicus Caramella *in Muſæo Illuſtr. Poet. pag.* 380. Auctor incertus, qui notas addidit Poematibus, & epigrammatibus veterum Poetarum, editis Lugduni 1596. *pag.* 593. Voſſius *de Poetis latinis cap.* 4. *pag.* 53. & Jo: Albertus Fabritius *in Biblioth. latina pag.* 152. tradunt, Georgium Logum Sileſium omnium primum edidiſſe Calphurnii carmina, cum Gratio, & Nemeſiano; nam Actius Sincerus Sanazarius, codicem vetuſtum, ex Galiis in Italiam attulit, deſcriptumque Logo tradidit, qui Paulo Manutio anno 1538. excudendum conceſſit. At ante Sanazarium Italia Calphurnii Eclogas jam habebat; nam Franciſcus Petrarcha *ep.* 30. *varior.* Gulielmo de Paſtrenga ſcribens, eidem denuntiat, quòd Calphurnii eclogas expectabat: id etiam obſervaſſe comperio Laurentium Pignorium *in epiſt. Simol. ep.* 16. Ante annum 1538. excuſas videbis ex editionibus infra notatis. Scripſit Calphurnius

Eclogas VII. hoc titulo paſſim editæ: *T. Julii Calphurnii Siculi Bucolica*. Prodiere primùm Florentiæ apud Philippum Junctam 1504. in 4. Cum Virgilii, Nemeſiani, Franciſci Petrarchæ, Joannis Bocacii, Pomponii Gaurici, & Baptiſtæ Mantuani eclogis, Venetiis operâ Benedicti Florentini 1504. Bononiæ cum commentario Diomedis Guidalotti apud Caligolam de Balzaleris 1504. in 4. Lugduni apud Sebaſtianum Griphium 1537. in 8. Venetiis apud Aldum Manutium 1538. Florentiæ typis Philippi Junctæ, cum Nemeſiano, & Commentariis Roberti

Ti-

Digitized by Google

Titii Burgenſis, & Annotationibus Hugolini Martellii Epiſcopi Glandatenſis 1590. in 4. Inter Epigrammata, & Poematia vetera, ſtudio Petri Pithæi, Pariſiis apud Jacobum Chovët 1596. in 8. Bremæ 1612. & Hannoviæ 1611. in 8. operâ Gaſparis Bartii, ex Joanne Hallervordio *in Biblioth. Curioſa pag.* 109. Lugduni Batavorum 1640. in 12. cum Gratio, & Nemeſiano, & Commentario de Venatione Jani Ultii: & iterum ex officina Elvetiana 1643. ubi Ultius *pag.* 472. varias lectiones in Calphurnium edidit. Tiguri, & Baſileæ ex Geſnero *in Biblioth.* & alibi. In Choro Poetarum *to.* 2. edito Genevæ 1611. in 4. & Lugduni 1616. in 4. Franciſcus Mogius ſe editurum promiſit commentaria in Bucolicam Calphurnii *in epiſt. 17. novantiq. lect.* Erycius Puteanus ſcripſit in Calphurnium notas, ex Hieronymo Ghilino *in Theatr. par.* 2. *pag.* 73. Felix Oſius Mediolanenſis Curas primas elucubraverat in T. Calphurnii, & Nemeſiani Eclogas, ut habent Ghilinus *cit. pag.* 77. Jacobus Gaddus *de ſcriptorib. tom.* 2. *pag.* 99. & Philippus Pucinellus *in Athenæo literat. Mediolanenſ. pag.* 187.

Hic non prætermittam Eclogas quatuor ſub nomine M. Olympii Nemeſiani Carthaginenſis, ſæpiùs cum Eclogis Calphurnii editas, à nonnullis noſtro etiam Calphurnio adſcribi: in Codice enim anno 1460. Janotii Maneti, exinde Bibliothecæ Palatinæ, tum ſeptem Calphurnii Eclogæ, tum etiam quatuor Nemeſiani, Calphurnio clarè vindicantur, ex Barcio *cit. lib.* 34. *cap.* 2. *& lib.* 43. *cap.* 4. Hanc ſententiam tenuit Petrus Carrera apud Vigintimillium *de Poet. Siculis Bucol. cap.* 49. *pag.* 419. Robertus etiam Titius *in comm. ad Eclog.* 1. *Nemeſ. pag.* 4. etſi diversè opinetur; attamen nonnullos idem judicium amplexiſſe prodit. Vigintimillius *loc. cit.* quibuſdam conjecturis hoc firmare enititur: obſervat præſertìm, quòd Vopiſcus *in vita Numeriani* ait, Nemeſianum res piſcatorias, venaticas, ac nauticas ſcripſiſſe: at ſi paſtorales etiam Eclogas ſcriptis mandaſſet, ſilentio Vopiſcus non prætériiſſet. Vopiſco conſentiunt Raphael Volaterranus *in anthropol. lib.* 17. Joannes Raviſius *in offic. tit. 6. de Poetis latinis*, & Carolus Stephanus *in dict. pag.* 1470. Addit Vigintimillius, Numerianum in quatuor Eclogis Africanam regionem vituperare: ideoque non immeritò ſuſpicatur, has Eclogas non à Numeriano conditas; nam haud facilè Scriptores patriam provinciam improbant. Ex adverſo verò invocatione Veneris Erycinę, quã ut propriũ numen veneratur, ſe Siculum auctorẽ eſſe innuit. Styli inſuper ſimilitudo, & repetitio earumdem ſententiarum, & carminum in Eclogis Calphurnii, & Nemeſiani, magnum rationis pondus huic ſententiæ addunt: omnes enim ejuſdem Scriptoris fœtum fuiſſe videntur: non quòd unus alteri furatus ſit, ut ſuſpicatur Jacobus Gaddius *de Scriptorib. tom.* 2. *pag.* 99. & Scaliger *in Poet. lib.* 6. *cap.* 5. *pag.* 824.

Ex opinione, quòd de noſtro Calphurnio intelligendus ſit Vopiſcus, ubi *in vita Numeriani* Junii Calphurnii meminit, ſcripſit etiam:

Epiſtolam de morte Chari Imp. ad Præfectum Romæ. De ea Gyraldus *de Poetar. hiſtor. dial.* 4. *pag.* 190. & Joannes Glandorpius *in onomaſt. hiſt. Rom. pag.* 137.

Nicolaus Noux Argentinenſis *in ſelectis epitetis*, in indice auctorum, ait, Calphurnium præter Eclogas *Cynegeticon, ſive de Venatione* opus edidiſſe: at paſſim cum Scaligero *in poet. loc. cit. pag.* 825. Nemeſiano adſcribunt Auctores.

TOBIAS, ſive ut aliis placet, TOBIOLUS BONFARIS Panormitanus, ex Joſepho Gaelano *in Muſis Siculis par.* 1. *pag.* 274. etſi Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Mazar. pag.* 544. Mazarienſem fuiſſe putet. Juris utriuſque Doctor inſignis: ob ingenium, quo planè excelluit, ac ſtudii contentione in Juriſprudentiæ ſpatiis, eâ excultus doctrinâ enituit, ut inter præcipuos cauſarum Patronos habitus, celebre ſibi nomen in Sicilia adeptus ſit. Judicis munere in Panormitano Prætorio, & in Magnæ Regiæ Curiæ Senatu effulſit; aliiſque miniſteriis honorificè obitis inſignitus eſt. Ad animi relaxationem, Muſas tum Etruſcas, tum vernaculas, magna cum literatorum approbatione coluit. Deceſſit Panormi 21. Septembris 1609. non 1621. ut habet Pirrus: nam in allegationibus pro D. Antonia de Bononia, apud Vincentium Auriam, ita Fridericum Auriã Doctorẽ coævuũ, propriâ manu adnotaſſe comperi. *Deceſſit iſte doctiſſimus vir die 21. Septembris 1609. & fuit ſepultus die 22. ejuſdem in templo Divæ Mariæ de Carmelo.* Ita etiam in libris defunctorum Cathedralis Eccleſiæ Panormi. Tobiam laudant Pirrus, & Galeanus *loc. cit.* Octavius Potenſanus *in Poemate de decem mill. martyribus cant.* 5. *pag.* 71. & Joannes Baptiſta Vallegius *in Lelvagio pag.* 119. Multa ſcripſit, at ſolùm extant:

Conſilia Deciſiva, ſive Allegationes tres, apud Petrum Lunam *in Selectis Conſiliis.* Panormi apud Eraſmum de Simeone 1627. in fol.

Conſilium. Apud Franciſcum Baronium in libro: *Conſilia diverſorum Siculorum ſuper privilegium fæl. Urbis Panormi, quod Fiſcus non poſſit principalitèr agere contra Cives.* Ibidem apud Maringum 1656. in 4.

Allegationes pro D. Antonia de Bononia, contra Andream Salazár. Ibidem apud Joannem Antonium de Franciſcis 1607. in fol. Notat Pirrus, quòd ejus Allegationes etſi m. ſſ. magnæ ſunt auctoritatis, & nominis.

Siculâ linguâ ſcripſit:

Conzoni Siciliane. In Muſis Siculis *par.* 1. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12. & in libro: *Raccolta di Canzoni Siciliane di diverſi buoni Autori.* Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1638. in 12. Ex his nonnullas recuſas habes in Muſis ſupradictis.

Canzoni Siciliane Burleſche. In Muſis Siculis *par.* 3. Panormi apud Biſagnium 1651. in 12.

VA

Digitized by Google

V

VALENS QUARESIMA Siculus Sacerdos, literarum ſtudiis dicatus, doctrinâ claruit. In ſacris literis, Pontificiis ſanctionibus, Sanctorum Patrum libris, ac hiſtoriis, ſe verſatum detexit. Fuit à confeſſionibus Iſabellæ Gonzaghæ, Marchioniſſæ Piſcariæ. Claruit anno 1576. Edidit

Convivium Quadrageſimale. Neapoli apud Joſephum Cocchium 1572. in 8.

Italicè

Diſcorſi de i ſignificati delle Veſti, Atti, Geſti, & altre Cerimonie della Meſſa. Ibidem apud eumdem 1572. in 8. & ibidem apud Horatium Salvianum 1576. in 12. & Mantuæ apud Franciſcum Hoſannam 1578. in 12.

Hic adverte alium eſſe Valentem Quareſimam Thermitanum, ætate poſteriorem, qui ex relatione apud me, natus 7. Octobris 1586. obiit Thermarum Archipresbyter anno 1646. Hujus meminit Vincentius Solitus *in hiſt. Thermar. tom. 2. par. 6. cap. 1. pag.* 132.

VALENTINUS VITALIS Meſſanenſis, Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis. Natus 24. Februarii 1654. Regulare inſtitutum amplexus eſt anno 1672. Decurſis Panormi Philoſophiæ, & Theologiæ ſpatiis, ſacræ eloquentiæ operam dedit, non ſine conſpicui Oratoris laude. Scillæ domum gubernavit: ac Meſſanæ hoc anno 1713. vivit. Edidit Italicè

Il Fato Mamertino. Panegirico ſopra la Sacra Lettera di Maria Vergine a' Meſſineſi. Meſſanæ ex typographia Munitionis 1694. in 4.

Alia Oratoria typis parata habet, quæ lucem forſan aſpicient.

VALERIANUS BULZEUS Aidonenſis, Poeta non indoctus. Vixit Muſis impensè addictus anno 1646. Edidit Italicè

L'Oriſele Amante, e il felice Erice Tragicomedia. Venetiis apud Bertanos 1640. in 12.

Geruſalemme deſtrutta da Antiocho Illuſtre, ovvero il Machabeo. Poema Eroico. Venetiis apud eoſdem 1646. in 12.

VALERIANUS DE FRANCHIS Catanenſis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis. Divinis, humaniſque literis apprimè inſtructus; ac in Mathematicis ſcientiis verſatus claruit. Ceramenſis Prior electus, morum integritate conſpicuus vixit. Anno 1600. Eccleſiam S. Agathæ de Carcere, ubi Panormitana Virgo Agatha ſpiritum Deo reddidit, Catanę martyrii coronâ inſignita, nonnullis ornamentis piiſſimè illuſtravit. Obiit Valerianus Catanę anno 1625. De eo Joannes Bap. de Groſſis *in decac. Catan. tom. 1. cord. 2. mod. 5. pag.* 130. & Franciſcus Privitera *in Anno Catan. pag.* 217. Scripſit Italicè

Cronica della Città di Catania. Tomi due. m. ſ. in fol. Authographum extat apud Innocentium Roccafortem Panormitanum, Catanenſem Canonicum.

VALERIUS RUSSUS Corleonenſis, Philoſophiæ, & Medicinæ Doctor. Panormi vixit uſque ad annum 1602. doctrinâ, & eruditione conſpicuus. Italicè ſcripſit anno 1590.

Deſcritione di tutti i luoghi Sacri della felice Città di Palermo, libri ſei. Nel primo ſi dà piena notitia di tutte le Parochie, e nell'altri de' Conventi, Monaſterj, Confraternità, Compagnie, & altre Chieſe, che ſono in detta Città. m. ſ. in 4. Authographum extat apud me. Opus hoc citant Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico par. 1. lib. 3. cap. 4. pag.* 223. Vincentius Auria *in Vita S. Roſaliæ pag. 7. & in Roſa Cœleſti pag.* 59. Antonius Ignatius Mancuſus *in Vita S. Roſaliæ pag.* 16. & Abb. Michael de Judice *in obſervat. ad appar. Sicul. annal. Auguſtini Invegii pag.* 102.

Succeſſi di Palermo. m. ſ. Ex Auria laudato in libro: *la Gioſtra pag. 48. & 49.*

UBERTINUS DE MARINIS Panormitanus, vir nedum nobili genere, quàm literis clarus. Juriſprudentiæ laureâ inſignitus inter præcipuos cauſarum Patronos effulſit: à doctrina ſummè laudatus, magnâque æſtimatione proſequutus. Fuit Gulielmi de Perno celebris Juriſconſulti Syracuſani præceptor, ut legere eſt in calce *conſil.* 3. ejuſdem de Perno. Doctrinæ meritis ſatis illuſtris, variis eſt auctus honoribus; nam in Magnæ Regiæ Curiæ ſubſelliis præfuit Judex. Fuit etiam Regius Conſiliarius, ac Siciliæ Vice-Cancellarius. At neglectis ſæculi dignitatibus, Eccleſiaſticæ militiæ nomen dedit. Ob doctrinam, virtutem, ac ſingularem ejus prudentiam Martinus Siciliæ Rex anno 1409. primam in Regno inſulam vacaturam eidem promiſit. Anno verò 1414. ad iteratas preces Blancæ Siciliæ Reginæ, à Capitulo Cathedralis Eccleſiæ Panormitanæ, Patriæ Archiepiſcopus electus, à Joanne XXIII. Pont. Max. conſecratus eſt. Eâ valuit prudentiâ, & in rebus agendis dexteritate, ut paulò poſt in Generalibus Regi Comitiis, ad magni momenti negotia pertractanda, Orator electus ſit ad Ferdinandum Regem, unà cum Philippo Ferrario Epiſcopo Pactenſe, & Joanne Moncata. Ab eodem Rege ad Concilium Conſtantienſe miſſus eſt; ac Ma-

gnus

Digitized by Google

gnus Siciliæ Cancellarius conſtitutus. Majorem Cathedralis Eccleſiæ januam, è marmore affabrè exculptam, cōdidit: ex Roccho Pirro *in addic. ad tom. 1. Sicil. Sacræ pag.* 482. ut etiam meridionalem, ex inſcriptione ibidem inſculpta. Ideoque Auguſtini Invegii *in Panor. nobil. pag.* 449. & 451. lapſum adverte, qui utramque portam ab Octaviano Labro cive, & Archiepiſcopo Panormitano, factam prodidit. In actu quodam edito 22. Januarii 1431. *in tabulis Archiep.* quo Ubertinus aſſenſum præſtitit in fundatione Hoſpitalis Magni Panormi, Papæ Cubicularius vocatur. Dum Panormitanam Eccleſiam moderabatur, etiam in Magnæ Regiæ Curiæ ſubſelliis Ubertinum Judicem egiſſe videtur: anno enim 1433. 12. Maii in cauſa Sclafani ſententiam pronunciaſſe, cum aliis Judicibus Collegis, patet ex Mario Muta *in Capit. Regni Siciliæ tom. 1. cap.* 39. *n.* 17. *pag.* 269. ait etiam Joannes Antonius Cannetius *in extravag. Volentes Friderici Regis pag.* 36. *n.* 16. *atteſtante hoc Archiepiſcopo Ubertino de Marinis, qui fuit magno tempore Judex Magnæ Curiæ, & ſummus feudiſta, ut teſtatur Proton. in dicta cauſa Sclafani.* Per annos viginti vigilantiſſimi Paſtoris partes laudabilitèr explevit; ac demum corporis exuvias Panormi depoſuit anno 1434. Jacet in Cathedrali æde, hac ad marmoreum ejus ſepulchrum adjectâ epigraphe.

Requies Ubertini de Marinis Præſulis Panormitæ.

De eo Pirrus *cit. in Not. Eccl. Panor. pag.* 162. *in Not. Eccl. Pact. pag.* 408. *in Chronolog. Regum pag.* 89. *& in diſq. de Elect. Præſul. pag.* 41. Franciſcus Baronius *de majeſt. Panorm. lib.* 3. *cap.* 8. *pag.* 138. Petrus Anſalonius *in familia Anſalon. pag.* 94. *&* 95. Hieronymus Surita *in annal. Arag. tom.* 3. *lib.* 12. *cap.* 36. *pag.* 102. Petrus Antonius Tornamira *in Reſponſ. ad petitiones de vita S. Roſal. pag.* 36. & Vincentius Auria *in Chronol. Archiep. Panor. in calce hiſt. Crucifixi Cath. Eccleſiæ Panor. pag.* 204. Scripſit

Interpretationem ad Capitulum Volentes 28. *Regis Friderici de alienatione Feudorum.* Citatur à Petro de Gregorio *de conceſs. feudi par.* 3. *quæſt.* 6. *n.* 1. *pag.* 80. *& par.* 4. *quæſt.* 13. *n.* 7. *pag.* 160. & à Franciſco Milanenſe *in deciſ. lib.* 1. *deciſ.* 8. *n.* 6. *pag.* 42.

Allegationes ſuper intellectum Capituli 38. *Regis Jacobi, quod incipit ad novas communantias.* Citantur à Petro de Gregorio *loc. citato par.* 2. *quæſt.* 10. *n.* 4. *pag.* 58. & Mario Muta *in Capit. Regni Sic. tom.* 1. *cap.* 38. *n.* 69. *pag.* 357.

Conſilium contra Baronem Caſtriveterani. Ex Joſepho Cumia *in Regni Cap. ſi aliquem de ſucceſſione feudalium n.* 401. *pag.* 381.

Ipſum etiam citant, ſine peculiari operis nota, Milanenſis *cit. deciſ.* 9. *n.* 107. *pag.* 68. Muta *cit. tom.* 1. *in cap. Regis Jacobi n.* 11. *pag.* 440. *& tom.* 2. *cap.* 28. *n.* 77.

VESPESIANUS SPUCCES Panormitanus, Juriſconſultus doctiſſimus. Inter cauſarum ævi ſui Patronos eminuit; & in Magnæ Regiæ Curiæ Senatu præfuit Judex. Regii Conſiliarii titulo effulſit: ac familiam amplificavit, cum oppidum Calamonacis à familia de Thermis, pretio ſoluto, comparaſſet, teſte Vincentio de Joanne *in Panor. inſtaur. m. ſ. lib.* 2. Deceſſit Panormi primo Maii 1606. & in Eccleſia S. Dominici ſepultus eſt. Ipſum laudat Garſias Maſtrillus *deciſ.* 8. *n.* 17. Scripſit *Allegationes*; at ſolùm extant:

Conſilium. In ſelectis Conſiliis collectis à Petro Luna. Panormi apud Eraſmum de Simeone 1627. in fol.

Conſilium. Apud Franciſcum Baronium *in Conſiliis diverſorum Siculorum ſuper Privilegio fœl. Urbis Panormi, quod Fiſcus non poſſit principalitèr agere contra Cives.* Ibidem apud Maringum 1656. in 4.

VICTORINUS AUCELLUS Meſſanenſis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, ex Panormitano Cœnobio S. Martini de Scalis: vir morum ſanctimoniâ, & vitæ innocentiâ conſpicuus, tanquam regularis perfectionis exemplar in omnium oculis præfulſit. Sæpiſſimè in eodem Cœnobio ſedulò tyrones inſtituit; ac non ſemel Prioris munus exercuit. At, ut arctiùs in virtutum ſtudiis proficeret, depoſitâ Cœnobii gubernatione, omnibus curis ſolutus in cellulæ anguſtias ſeceſſit; ibique per annos viginti rerum cœleſtium contemplationi, ſacrorumque librorum lectioni unicè vacavit. Supremum verò diem quotidiè expectans, ad mortem piiſſimè obeundam ſemper ſe parabat. Hinc virtutibus ornatus ſanctè deceſſit Panormi anno 1642. ætatis ſuæ 80. De eo Rocchus Pirrus *lib.* 4. *Siciliæ Sacræ pag.* 199. & Petrus Antonius Tornamira *in Scriptorib. Marianis Ord. S. Bened. pag.* 144. Fuit Victorinus Theologus doctiſſimus, Poeta egregius, ac Orator eximius: ideoque multa ſcripſit, quæ m. ſſ. in eodem Cœnobio aſſervantur: nimirùm

De educatione Tyronum librum.

Hymnos Sacros.

Tragædiam S. Flaviæ V. & M.

Martyrium S. Placidi, & Fratrum.

De Partu B. Virginis, ſeu de Nativitate Domini Dialogos.

De Judicio Univerſali Tragædiam.

Tragædiam admodùm piam, & delectabilem, quæ coram D. Margarita ab Auſtria relata eſt diligentiſſimè.

Tragædiam Martyrii S. Catharinæ.

De SS. Euchariſtiæ Sacramento libros duos.

Sermonum Volumina IV.

Italicè

Sonetti Sacri.

Itinerario d'Italia. Italiam perluſtravit, ac memorabilia hujus Regionis deſcripſit anno 1616. ut ait Tornamira *cit. in Origin. & Progr. Congreg. Caſinenſ. tom.* 1. *lib.* 2. *cap.* 1. *pag.* 137. qui hìc, & alibi, varia hujus operis fragmenta exſcribit.

VICTORIUS LAUDUS Alcarenſis, Muſices peritiſſimus; in Cathedrali Eccleſia Meſſanenſi præfuit Muſicorum Magiſter, & Moderator. Claruit anno 1597. Edidit Italicè

Pri-

Digitized by Google

Primo libro de' Madrigali a 5. voci, con uno dialogo ad otto. Panormi apud Joannem Bap. Maringum 1597. in 4.

In libro inſcripto: *Infidi lumi, Madrigali a 5. voci di diverſi Autori Siciliani.* Ibidem apud eumdem 1603. in 4. aliqua ètiam extant ejuſdem Victorii muſicis modulis condita.

VICTORIUS PANORMITANUS, Ordinis Capuccinorum, Sacræ Theologiæ Profeſſor doctiſſimus, ac Concionator eximius. Vir admirabilis eloquentiæ, acutiſſimi ingenii, ac profundiſſimæ doctrinæ: ideoque in omni diſciplinarum genere inſignitèr verſatus, ſapientiſſimi nomen ſibi comparavit, circa annum 1636. tunc enim celebris claruit. Ipſius cum laude meminere Dionyſius Genuenſis *in Biblioth. Capuccinor. pag.* 316. & Sebaſtianus Bagolinus *in epigram. pag.* 70. Scripſit *multa Philoſophica, ac Theologica*; ac ſolùm excudendã permiſit ſuppreſſo nomine

Declarationem dilucidam in Artem Raymundi Lullii. Venetiis 1636. in 8.

VINCENTIA MARIA LANDOLINA nobilis Narenſis, Vincentii Landolinæ, & Entionæ Caetanæ filia, lucem aſpexit primo Januarii 1636. Probè educata, & patrium Monaſterium SS. Salvatoris, Ordinis S. Benedicti, ingreſſa, regularem habitum accepit 22. Novembris 1658. ac Gratiæ cum Vincentiæ nomine commutavit. Editã profeſſione 2. Auguſti 1662. vitam ſanctè obeundam, ad perfectionis leges compoſuit. Vulgari cibo contenta, jejunia ad monaſticæ vitæ auſteritates, aliaſque pœnitentiæ ſævitias addebat. Orationis ſtudio dicata, ſæpiùs Imaginem SS. Trinitatis ſupra Roſetum domeſtici viridarii collocabat; ipſa verò expanſis in crucem brachiis, inter ejuſdem Roſeti ſpinas, flexis genibus per plures horas orationi vacabat, magna cum omnium admiratione: quod etiam in Choro, & Cella efficiebat. Paupertatis amantiſſima, & regularis obſervantiæ ſtudioſa, alias, tum verbo, tum exemplo, divino ſuccenſa ardore, à tepiditate excitabat. Pluriès Abbatiſſæ munus reſpuit: & tanquam perfectionis exemplar in omnium oculis eluxit. Virtutibus cumulata ſanctè deceſſit 22. Junii 1689. Hujus extat opuſculum Italicè ſcriptum, cui titulus:

Eſpreſſioni divotiſſime dirizzate dalla divozione della Signora Suor D. Vincenza Maria Landolina, e Caetano, Religioſa Benedittina nel Monaſtero maggiore di Naro. Neapoli apud Pitantem 1692. in 16. opus poſthumum, ab ejus ſorore Entiona, etiam moniali in eodem Monaſterio, editum.

VINCENTIUS ABBATISSA Meſſanenſis, Canonicus ſecundarius Eccleſię Meſſanẽſis. Pietate inſignis claruit anno 1650. Edidit Italicè

Vita di S. Placido. Meſſanæ apud Jacobum de Matthæis 1654. in 4.

VINCENTIUS DE AGRIGENTO Panormitanus, patre Franciſco de Agrigento à Secretis Regni Siciliæ, in lucem editus eſt Panormi 23. Novembris 1587. ut ſatis compertum eſt ex baptizatorum libris Eccleſiæ S. Nicolai de Kalcia Panormi; & ut notat Vincentius Auria *in Chronol. Proregum Sicil. pag.* 300. Ideoque reiiciendus Joannes Paulus Chiarandaus, qui *in biſt. Platiæ lib. 4. cap. 4. pag.* 270. Platiæ natum falsè prodidit. Juriſprudentiæ ſtudiis dicatus, cum doctrinæ, & eruditionis laude cauſarum Patronum egit. Emeritis honoribus pluriès inſignitus emicuit; nam in Panormitano Prætorio, & in Magnæ Regiæ Curiæ Senatu Judicis, & Regii Conſiliarii munere effulſit. Præfuit etiam Regiarum Rationum Magiſter; ac 20. Junii 1643. Præſes in Regii Patrimonii Magiſtratu conſtitutus inclaruit. His in muneribus juſtitiæ partes magnâ integritatis opinione laudabilitèr explevit. Amœniores literas, Juriſprudentiæ ſtudiis interpoſuit; Græcas enim, ac Latias Muſas mirificè coluit. Meritis, & honoribus cumulatus obiit Panormi 4. Februarii 1647. & in Eccleſia S. Mariæ Angelorum, Fratrum Obſervantium S. Franciſci ſepultus eſt. Filios reliquit Franciſcum de Agrigento Panormitanum, qui poſtquam Congregationem Oratorii Panormitani ſemel, & iterum gubernaſſet, ac Vicarias curas Archiepiſcopi Panormitani geſſiſſet, Epiſcopus Pactenſis electus, obiit Pactis anno 1701. & Petrum de Agrigento Clericum Regularem, qui Apoſtolico ardore ſuccenſus, inſignis Evangelii operarius, in Aſiæ miſſione pro Orthodoxæ Fidei gloria impigrè deſudavit. De his alibi. Vincentium laudant, pręter auctores citatos, Philadelphus Mugnôs *in Theatro Geneolog. par. 1. pag.* 28. Petrus Anſalonius *in familia Anſalonia pag.* 287. & Franciſcus Strata *iu quietationib. pag.* 17. qui ait: *Multa elegantèr ſcripſit, quæ per Bibliothecas vagantur.* Publici juris ſunt:

Allegationes pro Illuſtribus D. Anna, & D. Ignatio Moncada, & Gaetano, Marchionibus Sortini, contra Illuſtrem D. Cæſarem Gaetano Principem Caſſari. Extant in calce *tomi 2. de donationibus* Marii Cutelli, *à pag. 163. ad 186.* ex editione Veneta apud Bertanos 1668. in fol. quòd verò ſint noſtri Vincentii patet ex eodem Cutello *tomo cit. ſpecial. 12. n. 319. pag. 68.* ubi eumdem Vincentiũ emeritis laudibus extollit. Vidi etiam

Conſultationem de armorum geſtatione reſpectu famuli. m. ſ. in fol.

Annotationes ad Homeri Iliadem. m. ſ. Harum meminit Angelus Capitellus Soc. Jeſu *in epiſt. nuncup. Panegyr. Joannis Peregrini Turri*, ex editione Panormitana.

VINCENTIUS ALCAMENSIS. v. Ciullus dal Camo *tom. 1. pag.* 140.

VINCENTIUS ALIAS Meſſanenſis, Societatis Jeſu, natus 21. Octobris 1624. Societatis inſtitutum amplexus eſt 9. Junii 1640. ac ſolemnia emiſit vota primo Novembris 1658. Abſoluto ſtudiorum curriculo, Mathematicis diſciplinis inſignitèr excultus, has diù docuit; immò ſemper, magna cum laude, ac plauſu, explanavit in Collegiis Meſſanæ, ac Melitæ. Eam nominis celebritatem adeptus eſt, ut à diſſitis etiam provinciis ad ipſum difficillimas quæſtiones, de rebus mathematicis, diſſolvendas mitterent,

Mm Græ-

Digitized by Google

Græcè peritiſſimus, exoticis nonnullis linguis inſtructus vixit. Morum ſuavitate clarus, ingentem ſui æſtimationem promeruit. Deceſſit Melitæ anno 1704. Ipſum laudant Joannes Evangeliſta Panormitanus *in anagram. pag.* 161. & Joannes Vigintimillius *in Poetis Siculis Bucolicis pag.* 40. 49. 388. & *alibi*, qui nonnulla Græcorum auctorum fragmenta, ab ipſo latinitate donata, exſcribit. Multa ſcripſit, at ſolùm edidit.

Trigonarithmum. Neapoli apud Novellum de Bonis 1670. in 4.

VINCENTIUS ALPHONSUS Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ, & Juris utriuſque Doctor. Sacrâ eloquentiâ innotuit, & eximii concionatoris partes explevit. Politiori literaturâ ornatus vixit circa annum 1632. Edidit Italicè

Prima Centuria delle lettere. Neapoli apud Joannem Dominicum Montanarum 1635. in 8.

Prælo paraverat

Seconda Centuria delle Lettere.

Prediche.

VINCENTIUS AMATUS Ciminnenſis, natalem diem vidit 6. Januarii 1629. Adoleſcens Panormitanum Clericorum Seminarium ingreſſus, cùm ſtudiorum curriculum confeciſſet, Sacræ Theologiæ laureâ cohoneſtatus eſt. Sacris ordinibus initiatus, muſices ſtudio animum adjecit, ac ita profecit, ut hac in facultate peritiſſimus evaſerit: ideoque anno 1665. Cathedralis Panormitanę Eccleſię Muſices Moderator electus, quæ armonicis modulis expreſſit, ſumma cum laude audita ſemper, ac probata ſunt. Anno ætatis ſuæ 41. ad plures abiit 29. Julii 1670. Funeri interfuit Muſicorum omnium cœtus, ac Capitulum, & Clerus laudatæ Cathedralis: & in Eccleſia S. Nymphæ Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis ſepultus eſt. Evulgavit

Sacri Concerti a 2. 3. 4. *e* 5. *voci, con una Meſſa a* 3. *e* 4. *Libro Primo, Opera Prima.* Panormi apud Biſagnium 1656. in 4.

Meſſa, e Salmi di Veſpro, e Compieta a 4. *e* 5. *voci. Libro Primo, Opera Seconda*. Ibidem apud eumdem 1656. in 4.

VINCENTIUS ARNAUS Mazarienſis, Poeta inſignis; etſi luminibus orbatus, ingenii ſplendore illuſtratus, multa latino, & etruſco carmine laudabiliter panxit. Anno 1625. ætatis ſuæ 63. è vita migravit. De eo Leonardus Orlandinus *in Imaginib. pag.* 73. & Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Mazar. pag.* 543. qui ſcripſiſſe teſtantur

Anagrammata.

Cantiones.

VINCENTIUS AURIA Panormitanus. Hujus vitam celeberrimæ Academiæ Arcadum mandato ſcripſi, quam habes in tertia parte Vitarum Illuſtrium Arcadum, Romæ edita hoc anno 1713. Nonnulla etiam in ipſius laudem prodidi in obſervationibus ad Siciliam Inventricem ejuſdem Auriæ: ideoque hìc multa paucis concludam. Prodiit ex nobili familia Auria, quæ originem traxit ſuam è Genuenſi Republica, ubi Doriæ, vel Auriæ nomine adhuc avitum ſplendorem ſervat. Patrem habuit Fridericum Auriam, de quo *tom.* 1. *pag.* 244. In lucem editus Panormi 5. Auguſti 1625. etſi à teneris unguiculis patre orbatus, egregias ingenii partes, quibus ſe munitum perpetuò detexit, humanioribus primùm literis, mox Rhetoricæ, & Philoſophiæ ſtudiis impigrè addixit: ideoque inter condiſcipulos inſigniter eminuit. Juriſprudentiæ dicatus breviter eâ felicitate hanc diſciplinam arripuit, ut inter cauſarum Patronos effulſerit: adeptâ etenim in Catanenſi Academia Doctoris laureâ anno 1652. magni momenti cauſas feliciter propugnavit; adeout ſpem conceperint omnes, ad Juriſprudentiæ honores celeri curſu Vincentium properare. At ipſe omnium feſellit opinionem: cùm enim ex innata propenſione politioribus literis, inter Juris utriuſque ſtudia ab adoleſcentia operam impendiſſet, hæ mitiorem ejus animum, à forenſibus jurgiis abhorrentem, ſenſim abſtraxerunt: ideoque ineunte ætate, honoribus neglectis, penitus à Foro deflexit. Muſas Latias, Etruſcas, Siculaſque habuit familiares: & à tenera adhuc ætate egregia edidit ingenii monumenta. Hinc cum præcipuis poeticæ gloriæ candidatis honeſtâ æmulatione decertavit. Omnigenâ eruditione locupletatus enituit. In hiſtoriis Siculis, ac præſertim Panormitanis verſatiſſimus, abdita antiquitatis arcana ſedulò penetravit: ideoque Patriæ amantiſſimus, multa in ejus gloriæ propagationem ſcripſit: multa in tenebris ſepulta in veritatis lucem eduxit. Ob peculiarem in rebus Siculis ſtudium, eam eruditionis æſtimationem aſſequutus eſt, ut ad ipſum, tanquam ad oraculum, omnes confugerent in rebus difficillimis; nec aliquis rerum Sicularum coævus Scriptor aliquid molitus eſt, quin ejus operam non implorarct, ut lumen ab ejus eruditione mutuaretur. Non dum annum ætatis ſuæ vigeſimum attigerat, cùm in Reacceſorum Academia Panormitana exceptus eſt; in qua quicquid proſâ, vel verſu profudit, laudem, plauſumque promeruit ſummum. In ea diù præfuit à ſecretis, & cenſuris: & inter præcipuos literatos eminuit; quibus intimè gratus fuit. Evulgatis ingenii ſui lucubrationibus, ita ejus nominis fama undique pervolavit, ut innumeri, omni literarum genere ornatiſſimi, tum in Sicilia, tum etiam in Italia efflorentes, cum ipſo amicitiam contraxerint arctiſſimam: ideoque nonnulli, multa ad Siculam hiſtoriam ſpectantia, ac de viris illuſtribus Siculis, ab eo exquiſiere; ut Ab. Michael Juſtinianus, Auguſtinus Oldoinus Soc. Jeſu, & Angelicus Aproſius, ab editis libris celebres. Aproſius præſertim ita Auriæ addictiſſimus vixit, ut multis Italiæ literatis ejuſdem promerita detexerit: *inter multos primæ notæ literatos retulerit in Bibliotheca Aproſiana pag.* 206. ac inter illos, qui eamdem Bibliothecam, elargitis munificè libris, locupletarunt. Pluriès ejus imaginem enixè efflagitavit, ut inter virorum illuſtrium effigies collocaret,

caret, ad ejuſdem Bibliothecæ ornamentum, quam in Civitate Vigintimillii à fundamentis excitaverat. Apud Siciliæ Moderatores, Præſules, ac Dynaſtas magnâ eruditionis opinione valuit. Petro Valero Diez, Siciliæ Viſitatori Generali, viro doctrinâ, & eruditione claro, nihil fuit Vincentio cariùs; ejuſque egregias dotes Franciſco de Benavides, Comiti S.Stephani, Siciliæ Proregi, patefecit; cui propoſuit, ut ad Regiæ Cancellariæ Siculæ inſtaurationem, eidem Auriam præficeret. Ab eodem Prorege magnâ benevolentiâ complexus eſt: ac ingenti conceptâ de Vincentio opinione, ipſi Hiſtoriam Chronologicam Moderatorum Siciliæ ſcribendam demandavit. In Academiis Solidatorum Lilybœi anno 1661. Incurioſorum Barii anno 1705. operâ doctiſſimi, egregiique viri Hyacinthi Gimmæ, perpetui ejuſdem Academiæ Promotoris; & Arcadum Romæ eodem anno, ex beneficio Joannis Marii de Creſcimbenis, celeberrimi hujus Academiæ Fundatoris, ac Cuſtodis, adſcriptus eſt. A Bernardo Triviſano, viro egregiè docto, ac celeberrimo, dignus meritò exiſtimatus, qui inter primæ notæ literatos acce ſeretur, quorum ope novam Rempublicam literariam inſtitueret in Italia, ut ſcientias, arteſque ad ſaniorem rationem redigeret: quod patet ex fine ejus libri, cui titulus: *Riſleſſioni ſopra il buon Guſto intorno le Scienze, e le Arti di Lamindo Pritanio*, Venetiis edito anno 1708. Morum integritate, animi candore, modeſtiâ, & pietate conſpicuus, venerationem promeruit. Vir oppidò feliciori fortunâ dignus, inter duriores rerum ærumnas (quibus paſſim ſubjeciſſe viros ampliſſimos, ac literis clariſſimos, exploratum eſt) animi conſtantiam ſervavit infractam. Eidem in adverſis ſolatio erant Muſæ, ac libri, quos uſque ad vitæ extrema numquam depoſuit. Cùm incorruptâ valetudine etiam ſenex viguiſſet; ac memoriæ vim ſanè admirandam ſemper retinuiſſet; demùm lætali morbo affectus, magno literatorum dolore piiſſimè deceſſit Panormi 6. Decembris 1710. anno ætatis ſuæ 85. Senatus Panormitanus benemerentiſſimo civi in æſtimationis argumentum juſta decrevit. Nobiliſſim Societas, cui à Pace nomen, Sodalis ſui eſequias proſequuta eſt: & ad Majorum ſuorum ſepulchrum in Eccleſia S.Franciſci deductus fuit. Ejus imágo ære inſculpta edidi, hâc adjectâ inſcriptione:

D. Vincentius Auria Panormitanus J. V. D. Poetica, & Hiſtorica eruditione clarus, de Patriis, Siculiſque rebus benemerentiſſimus, devixit Panormi 6. Decembris 1710.

Auctores, qui Auriam plenis laudibus extollunt, hìc reſcribere ſupervacaneum puto, cùm omnes invenies in ejus vita edita, ut innui, *inter Vitas Illuſtrium Arcadum par.* 3. Typis tradidit Italicè

Il Martello di Claudio Mazzeo, per la marmorea Inſcrizione, eretta dal Pubblico di Meſſina nel Piano di S. Maria l'anno 1648. *in falſa offeſa della Felice Città di Palermo, Capo, e Metropoli della Sicilia*. Anconæ apud Franciſcum Salvionem 1649. in 4. ſub ficto nomine, ut vides, Claudii Mazzei.

Raguaglio delle Feſte fatte in Palermo a 13. 14. *e* 15. *di Luglio* 1649. *nell'annual memoria del Ritrovamento di S. Roſalia Vergine Palermitana.* Panormi apud Decium Cyrillum 1649. in 4. Sub anagrammatica larva Andreæ Zuonvicini.

I due Martiri d'Aleſſandria, Racconto Hiſtorico del Martirio di S. Giuliano Nobile Aleſſandrino, e di S. Cronione Euno ſuo Seggiattiero. Ibidem typis Petri de Iſola 1651. in 12.

Vita di Giuſeppe Fiore, e Annotationi all'Alloro, ode Pindarica dello ſteſſo. Prodiere cum carminibus ejuſdem de Flores, quæ idem Auria curavit, ut evulgarentur Venetiis apud Turrinum 1651. in 12.

Oratione recitata nell'Accademia de' Sig. Riaceſi di Palermo nell'Allegrezze fatte in eſſa Città per le Vittorie di Sua Cattolica Maeſtà in Italia, in Catalogna, e in Fiandra. Panormi apud Nicolaum Buam 1653. in 4. & iterum in fine libri inſcripti: *Applauſi di Palermo &c. di Giacinto Maria Fortunio.* Ibidem apud eumdem 1654. in 4.

Dell'Origine, ed Antichità di Cefalù Città Piacentiſſima di Sicilia, Notitie Hiſtoriche. Ibidem apud Cyrillos 1656. in 4.

Relatione della Machina alzata in Palermo a dì 15. *di Luglio* 1660. *celebrandoſi la Feſta di S. Roſalia, Nobiliſſima Palermitana, dal Sig. Pandolfo Malgonnelli, Nobile Fiorentino, con il Dialogo in muſica recitato in detta Machina.* Ibidem apud Joſephum Biſagnium 1660. in 4. ſub nomine Academici Uniti: & Florentiæ apud Vincentium Evangeliſtam 1660. in 4.

Relatione della Machina alzata in Palermo a dì 15. *di Luglio* 1661. *celebrandoſi la Feſta dell'Inventione di S. Roſalia, Nobiliſſima Vergine Palermitana, dal Sig. Pandolfo Malgonnelli, Nobile Fiorentino, con il Drama muſicale, e un Compendio nel fine della Vita di S. Roſalia*. Panormi typis Joſephi Biſagni 1661. in 4. Sub nomine Andreæ Zuonvicini.

Il Vero, & Original Ritratto di Chriſto Noſtro Signore in Croce, Narratione Hiſtorica dell'Origine del SS. Crocifiſſo della Maggiore, e Metropolitana Chieſa di Palermo. Ibidem apud Petrum de Iſola 1669. in 8. iterum cum addictione ibidem apud Hæredes de Iſola 1690. in 8. & tertiò cum aliis addictionibus, & Chronologia Archiepiſcoporum Eccleſiæ Panormitanæ, ibidem apud Dominicum Corteſium 1704. in 8. Hujuſce hiſtoriæ compendium edidit etiam in folio expanſo, Panormi apud Petrum de Iſola 1670. quod ampliori narratione prodiit in libro inſcripto: *la Perpetua Croce* P.D. Caroli Tomaſii, in editione Panormitana apud eumdẽ 1674. in 8.

La Roſa Celeſte, Diſcorſo Hiſtorico dell'Inventione, Vita, e Miracoli di S. Roſalia Vergine Palermitana. Panormi apud Petrũ de Iſola 1668. in 4.

Vita di S. Roſalia Vergine Romita Palermitana. Ibidem apud eumdem 1669. in 4. Hanc in Hiſpanam vertit linguam Martius Albergus Sa-

Digitized by Google

cerdos Panormitanus, cujus authographum extat apud me.

La Gioſtra, Diſcorſo Hiſtorico ſopra l'origine della Gioſtra in varie parti dell'Europa, e della ſua introdutione, ed uſo antico, e moderno nella felice, e fedeliſſima Città di Palermo, Reggia di Sicilia, ſino all'anno 1690. Ibidem apud Hæredes de Iſola 1690. in 4.

Il Gagino Redivivo, overo Notitia della vita, ed opere di Antonio Gagino nativo della Città di Palermo, Scultore famoſiſſimo. Ibidem apud Joſephum Gramignanum 1698. in 4. Extant etiam in operis calce: *Memorie di Vincenzo Romano famoſo Pittore Palermitano.*

Hiſtoria Cronologica delli Signori Vicerè di Sicilia, dal tempo, che mancò la perſonale aſſiſtenza de' Sereniſſimi Re di quella. Cioè dall'anno 1409. *ſino al* 1697. *Aggiuntovi un Indice Cronologico de Re, e Vicerè di Sicilia, e un diſcorſo dell'Officio, e Prerogativa del Pretore, e Senato di Palermo, e l'Indice de' Giuſtitieri, e Preſidenti de' Tribunali del Regno di Sicilia, de' Regenti del Supremo Conſiglio d'Italia, Conſultori de' Vicerè, e Generali delle Galee di Sicilia.* Ibidem apud Petrum Coppolam 1697. in fol.

La Verità Hiſtorica Svelata, overo Avvertimenti, e Correzioni al Nuovo Laertio di D. Filadelfo Mugnòs, ſopra alcune vite di Filoſofi, e altri Huomini Illuſtri Siciliani, ſcritte a diſinganno de' troppo creduli. Ibidem apud Felicem Marinum 1702. in 4. Opus hoc laudant Monumenta Trevoltiana an. 1702. *art.* 19. *pag.* 186.

La Sicilia Inventrice, overo le Invenzioni lodevoli nate in Sicilia. Ibidem apud eumdem 1704. in 4. Cui addidi Obſervationes, & Addictiones. Hanc lucubrationem laudant Acta Eruditorum Lipſiæ *an.* 1707. *pag.* 465. & *an.* 1708. *pag.* 538. & Auctores operis inſcripti: *Galleria di Minerva tom.* 5.

Il Beato Agoſtino Novello Palermitano, Opera Apologetica, in cui ſi prova, che il B. Agoſtino fu di naſcita Palermitano della nobile famiglia Termine, contro le oppoſitioni di Bernardino Aſſcalco, ed altri Autori. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1710. in 4. Laudant opus hoc, & approbant Auctores clariſſimi Diarii Literatorum Italiæ *tom.* 5. *art.* 22. *pag.* 402. & 403.

Vita della Glorioſa S. Venera, o Veneranda. Addita eſt Legendario Sanctarum Virginum edito Panormi apud Petrum Coppolam 1661. 1676. & 1678. in 8.

Oſſervationi all'Autunno, o vero alla Geloſia, Egloga Terza del Battillo di Gio: Battiſta Baſile. Ideſt Joannis Baptiſtæ de Judice. Prodiit cũ eodem Battillo Panormi apud eumdẽ 1686. in 12.

Relatione delle Reliquie de' Santi Martiri Palermitani venute da Roma in Palermo, cioè di S. Mamiliano, Cittadino, ed Arciveſcovo Palermitano, S. Ninfa, S. Euſtotio, Proculo, e Golbodeo. Ibidem apud Buam, & Camagnam 1666. in 4. ſuppreſſo nomine.

Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *tom.* 2. *par.* 2. Ibidem apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum cum addictione apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burleſche. In Muſis Siculis *par.* 3. Ibidem apud Biſagnium 1651. in 12. ſub nomine Andreæ Zuonvicini.

Canzoni Siciliane Sacre. In dictis Muſis *par.* 4. Ibidem apud eumdem 1653. in 12.

Latinè etiam edidit

Adnotationes ad Vitam B. Auguſtini Novelli Nobilis Panormitani, ex familia de Thermes, Authore Bernardo Riera J. C. Siculo Drepanenſe. Panormi typis Petri de Iſola 1664. in 4.

Epiſtolam de origine Motucæ Urbis Siciliæ. In lucem emiſit Placidus Caraſa in Motuca Illuſtrata, edita Panormi typis Nicolai Buæ 1653. in 4. *à pag.* 12. *uſque ad* 24.

Scripſit etiam, ac m. ſſ. reliquit hæc alia

Carmina, & Elogia.

Italicè

Hiſtoria di Sicilia, o continuatione dell'Hiſtoria di Sicilia di Tomaſo Fazello dall'anno 1556. in fol.

L'Agata Palermitana, Hiſtoria Apologetica della Patria di S. Agata Vergine Palermitana. in fol. Hujus meminere Joannes Bap. de Judice *in carmin. par.* 1. *pag.* 393. Joannes Bap. Vallegius *in carmin. pag.* 38. & Joannes Andreas Maſſa *in ſua Sicilia par.* 2. *pag.* 292.

Teatro degli Huomini Letterati di Palermo. in 4. Hoc opus memoratur à Joanne Bap. de Franchis *in Vita B. Petri Hieremiæ*, & à Joſepho Galeano *in Muſis Siculis par.* 4. *pag.* 335.

Diſcorſi Hiſtorico-Apologetici in difeſa di varii Santi Palermitani, contro le oppoſitioni di Bernardino Aſſcalco Meſſineſe, nel ſuo libello intitolato, Termine rimeſſo in Stato. in 4.

Hiſtoria Varia di Palermo. In 4.

Diſcorſi Hiſtorici di Palermo, e di Sicilia. in 4.

Elucidario Siciliano, overo Sicilia Antica, e Moderna, Narratione Hiſtorica dell'antiche Città di Sicilia, cioè di quelle, che perirono, e che oggidì ſono in piedi, con l'aggiunta de' Nomi de' Fiumi, Monti, e Promontorii della Sicilia. in 4.

Notitie Hiſtoriche degli Huomini Illuſtri di Sicilia. in 8.

Diſcorſo dell'origine delle Rime Italiane in Sicilia. in 4.

Diario Hiſtorico di Palermo. Tomi due. in 4.

Giunte, e Oſſervationi alla Cronica di Sicilia di Criſtoforo Scanello, detto il Cieco di Forlì. in 4.

Diſcorſi Accademici, Tomi due. in 4.

Rime, Tomi tre. in 4.

Oſſervationi Hiſtoriche, al Tomo Primo degli Annali di Palermo di D. Agoſtino Inveges. in fol.

Diſcorſo Hiſtorico dell'origine de' Parlamenti, e lor donativi nel Regno di Sicilia. in fol.

Oſſervationi varie della lingua Italiana. in 8.

Le Maraviglie della Sicilia, cioè delle coſe Naturali, e maraviglioſe della Sicilia. in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu. in 4.

L'Acque di Palermo: etimologia de' nomi, qualità, e corſo de' fiumi, e fonti di Palermo. in 4.

Di-

Digitized by Google

Diſcorſi Hiſtorici di varie Città di Sicilia. in 4.

Metamorfoſi di Ovidio in Proſa. in 8.

Et alia ſimilis argumenti. Hæc magna ex parte extant apud me.

VINCENTIUS BARBARUS Drepanenſis, vir politioribus literis excultus; Græcis, latiniſque literis ornatus inclaruit. Poeta egregius, at nimiùm obſcurus. Vixit circa annum 1550. Hujus cum laude meminere Leonardus Orlandinus *in deſcrip. Drepani pag.* 50. *in diſc. Siciliæ pag.* 80. *& in carmin. Accenſorum par.* 1. *pag.* 131. qui Præceptorem ſuum vocat; Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Mazar. pag.* 555. & Vincentius Nobilis *in Theſauro abſcond. de Virgine Drepan. cap.* 23. *pag.* 788. Adhuc juvenis edidit

Divi Alberti Confeſſoris Vitam. Panormi apud Antonium Maydam 1536. in 4. iterum ibidem apud Thomam Romulum 1688. in 4. edita eſt etiam *in Vitis SS. Siculorum Octavii Cajetani, tom.* 2. *à pag.* 219.

Scripſit etiam

Hymnos, Epigrammata, & Elegias.

VINCENTIUS BELANDUS, ſive CATALDUS SICULUS. Edidit ex Leone Allatio *in Drammaturg. pag.* 27. *&* 559. & Bibliotheca Exotica *pag.* 202. Italicè

Gli Amoroſi Inganni Comedia piacevole. Pariſiis typis Davidis Silii 1609. in 12.

VINCENTIUS BONANNUS Ennenſis, amœnioris literaturæ cultor eximius. Inter Panormitanæ Academiæ Reaccenſorũ innotuit. Obiit Panormi anno 1702. Edidit vernaculâ linguâ

L'Orfeo Rinovato. Venetiis apud Joannem Antonium Bonfilium 1668. in 8.

VINCENTIUS DE BOSCO Panormitanus, vir ampliſſimâ nobilitate clariſſimus, Medii juſtii, & Riſalini Baro, ac primus Vicaris Comes: patrem habuit Franciſcum de Boſco Baidæ, Vicaris, & Miſilmerii Baronem. Avitum familiæ ſplendorem, literis, muneribuſque amplificavit. Ad Catholicum Regem Philippum II. Urbis Panormi Orator acceſſit, ut patriæ munus viginti millia aureorum eidem deferret; ac ejus nomine fidelitatis ſacramento ſeſe obſtringeret. Philippus verò eidem Vincentio Oratori juramentum præſtitit de ſervandis ejuſdem Urbis Privilegiis 6. Novembris 1556. in oppido Gandavi, ut ex Privilegiis Urbis Panormi *pag.* 422. clariùs patet. Ab eodem Rege Comitis Vicaris titulum aſſequutus eſt, ex diplomate dato 23. Decembris 1556. Prudentiâ, & conſilio plurimùm valuit; ideoque Patriam etiam Prætoris munere gubernavit anno 1555. ac Magnum Siciliæ Juſtitiarium egit. Sardiniæ Proregem Vincentium deſignaverat laudatus Philippus Rex, ut eidem renunciavit Marcus Antonius Columna, Siciliæ Moderator, cùm extrema ægritudine laborantem viſeret: at mors ejus honoribus invidit; nam ingraveſcente morbo, extrema clauſit Panormi 31. Julii 1583. & ad Miſilmerii oppidum delatus eſt. Prudentiæ, ac animi dotibus, quibus inclaruit, literarum ſtudia adjungit. Poeta egregius, Italicâ, ac vernaculâ linguâ multa laudabiliter ſcripſit: & in Academiis Solitariorum, & Accenſorum Panormi elimatiſſimas ingenii vires probè detexit. Hunc ſummis laudibus extollunt Franciſcus Baronius *in Siculæ nobil. amphit. pag.* 6. Auguſtinus Inveges *in appar. Panor. Nobilis pag.* 44. Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par.* 1. *pag.* 303. Vincentius de Joanne *in Panor. triumph. lib.* 12. *pag.* 123. Rocchus Pirrus *in Chronol. Regum Siciliæ pag.* 113. Argiſtrus Joffredus, Bartholomæus Bonannus, Hieronymus de Rape, & Antoninus Alfanus *in Carm. Accenſorum lib.* 1. *pag.* 27. 66. 79. *&* 94. idem Bonannus, & Hippolytus ab Hippolyto *in carmin. cit. lib.* 2. *pag.* 5. *&* 38. Citatus Hippolytus *in emblem. pag.* 53. Vincentius Auria *in Chronol. Proregum Sicil. pag.* 298. aliique. Vincentii extant Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *par.* 1. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12. ut etiam in libro: *Raccolta di Canzoni Siciliane di diverſi buoni Autori.* Meſſanæ typis Hæredum Petri Breæ 1638. in 12.

Scripſit Italicè, ſed non edidit

Dell'Effetti della Fortuna Opera Morale. Ex Vincentio de Joanne *in Panor. Reſtaurata lib.* 2. m. ſ. Circumferuntur etiam

Sonetti, Capitoli, e Stanze. Ex his pauca invenies *in Carminib. Accenſor. lib.* 1. *pag.* 80. in libro: *Rime di diverſi belli Spiriti della Città di Palermo in morte della Signora Laura Serra, e Frias.* Panormi 1572. in 8. & apud Rocchum Gambacurtam *in Foro Chriſtiano par.* 3. *cap.* 10. *pag.* 193.

VINCENTIUS BONINCONTRUS Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, genere clarus, ſed doctrinâ, & dignitate clarior. Panormi in Dominicanam familiam adſcitus, eâ animi contentione ad graviores diſciplinas ingenium adiexit, ut exinde Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam ſumma cum laude docuerit; ac Magiſtri laureâ exornatus meritò effulſerit. Prudentiâ, & in rebus agendis dexteritate apprimè excultus, Prioris munere Cœnobium Panormitanum S. Dominici tertiò rexit, ac Siculam Provinciam moderatus eſt. Cùm Romam ſe contuliſſet, ac doctrinæ præſtantiam detexiſſet, Theologum, & familiarem ſuum delegit Camillus Borgheſius S. R. E. Cardinalis, qui ad ſummum Eccleſiæ faſtigium evectus, Pauli V. nomine, ab eo Archiepiſcopus Amalphitanus electus eſt: mox eodem inſtante ad Epiſcopalem Agrigentinæ Eccleſiæ ſedem anno 1607. tranſlatus. In Eccleſia regenda ſeduli Paſtoris partes impigrè exhibuit; Seminarium enim Clericorum, ædium magnificentiâ, & dotatione adauxit. Mulierum Repentitarum Monaſterium excitavit: aliud S. Mariæ de Raccomandata dictum, aliò tranſtulit, & à paupertatis ærumnis liberavit. Ob profuſam liberalitatem erga ſuos in multorum odium incidit; ideoque apud Paulum V. accuſatus, ut ſe ab omni labe immunem probaret, ipſum adiit: ac innocens declaratus, Panormum remeavit, ab omnibus honorificen-

tiſ-

Digitized by Google

tiſſimè exceptus; Multa in Eccleſiæ ſuæ beneficium perpetravit:& Agrigenti deceſſit 27.Maii 1622. Cadaver ad Panormitanam Eccleſiam S. Dominici translatum eſt, ut ipſe decreverat, & in Sacello SS. Crucifixi, quod vivens magnificè extruxerat, ac exornaverat, conditum fuit, hâc inſcriptione adjectâ

F. Vincentius Bonincontrus Epiſcopus Agrigentinus, fuit Pauli V. Pont. Max. Theologus, vir doctrinâ, & virtutum laude conſpicuus, ſacellum hoc ſuis ſumptibus exornavit, ut in quo templo religioſæ vitæ hauſit ſpiritum, in eodem corporis pignus, amoris erga ſuum Ordinem relinqueret monumentum. Vixit annis LIX. menſ.IX. diebus XXIII. Obiit die XXVII. Maii MDCXXII.

De Vincentio vide Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Agrig. pag.* 315. 326. & 330. Franciſcum Baronium *de majeſt. Panor. lib.3. cap.6. pag.*124. & *cap.* 8. *pag.* 136. Vincentium Mariam Fontanam *in Theatro Domin. par.* 1. *cap.* 5. *tit.* 6. *pag.* 116. Joſephum Bonfilium *in hiſt. Sicil. par.* 3. *lib.* 3. *pag.* 86. Joannem Michaelem Pium *de viris illuſtr. S. Dom. par.* 2. *lib.*4. *pag.*375. Joannem Michaelem Cavalerium in libro: *Galleria de' Pontefici &c. Domenicani tom.* 1. *cent.* 5. *pag.* 556. & alios. Edidit Vincentius

Conſtitutiones Diœceſanas Synodi. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1610. in 4.

VINCENTIUS BRANCIFORTIUS Siculus, muſices peritiſſimus. Vincentii Brancifortii Abbatis S.Mariæ Novę Lucis meminit Petrus Carrera *in epigram. lib.* 2. *pag.* 69. à quo laudatur: at ſi hic ſit iſte, de quo agimus, incompertum mihi eſt. In libro inſcripto: *Infidi lumi, Madrigali a* 5. *voci di diverſi Autori Siciliani*. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Maringhi 1603.in 4.extant nonnulla noſtri Vincentii muſicis modulis expreſſa.

VINCENTIUS CALABROUS Panormitanus, elegantis ingenii vir:cujus dotes in Panormitana Reaccenſorum Academia non obſcurè detexit, amœnioribus literis impensè dicatus. Anno 1685. clericali militiæ adſcriptus, & ſacerdotali charactere initiatus, vix obtulerat aliquoties miſſæ ſacrificium; cùm ob ingenitam triſtitiam, quâ nimiùm laborabat, in dementiam lapſus eſt; & inter furentis animi turbines arrepto cultro, ſe ipſum lætalitèr ſauciavit: ac brevitèr ex vulnere ſibi inflicto, è vita exceſſit Panormi 16.Auguſti 1685. anno ætatis ſuæ 25. Edidit Italicè

L'Antipatie dell'Inerzia, diſcorſi Accademici. Panormi apud Petrum de Iſola 1682. in 12.

Le Prime Moſſe in Parnaſſo. Poeſie Liriche. Ibidem typis Jacobi Epiri 1683. in 12.

VINCENTIUS CALOGERUS Meſſanenſis, Ordinis Prædicatorum, vir ſanctimoniæ famâ inſignis. Natus anno 1588. adoleſcens, Dominicanum Ordinem amplexus eſt 6. Decembris 1609. Confecto ſtudiorum curriculo, ad Lectoris gradum evectus, doctrinâ claruit. At omnes animi vires in regulari adipiſcenda perfectione adhibuit. Obedientiâ, paupertate, conſtitutionum obſervantiâ, ac paupertate enituit. Humilitatis ſtudioſiſſimus, ad viliora Cœnobii ſe dimittebat: ideoque ab omni honoris ſpecie abhorruit; nec niſi ex obedientiæ præcepto Prioris munus Meſſanenſis Cœnobii coactus aſſumpſit: at plurimùm eidem Cœnobio profuit. Charitate erga pauperes clarus, quæ corpori ſuo ſubducebat, ac ab aliis colligebat, in ipſorum opem erogabat, ſummâ cum veneratione; eorumque precibus ſe enixè commendabat. Rerum cœleſtium contemplationi addictus fuit, & à ſenſibus avocatum, pluriès obſervarunt nonnulli. Divino amore ſuccenſus æſtuavit, & Deiparam Virginem impensè recoluit: ac de ipſius Roſario ſingulis feſtis diebus per annos quadraginta, & ultra, conciones habuit magno animi ardore, ac admirabili populi frequentiâ, ac fructu. Cœlitum verò Regina Vincentio ſe ſpectandam aliquando præbuit. Prophetiæ, ac miraculorum dono viri ſanctimoniam Dominus illuſtravit: ac ſummâ ęſtimatione proſequutus Meſſanæ deceſſit in Cœnobio S. Dominici 12.Februarii 1677. Ad viri cadaver irruit populi pietas; ejuſque veſtes in fruſtra diſcidit: adeout, vix adhibitis cuſtodibus ſepulturæ traditum ſit. Octavo die funus celebratum, cui interfuit Senatus Meſſanenſis, ac funebrem orationem de Vincentii laudibus dixit Sacerdos quidam ex Clericis Regularibus. Seorſim ab aliis conditus eſt, cum hac inſcriptione marmori inſculpta.

D. O. M.

Fr. Vincentius Calogero Meſſanenſis, filius hujus Conventus, virtutum exemplar, ac Virginis cultor eximius, obiit XII. Februarii M. DC. LXXVII.

De Vincentio vide plura apud Benedictum Clarellum *in monument. ſacris Meſſanæ pag.* 400. qui 12. Martii obiiſſe tradit: at ex epitaphio, & Relatione mihi tranſmiſſis ex eodem Cœnobio Meſſanenſi S.Dominici, ad Cœlum evolavit 12. Februarii. Edidit Italicè

Modo di dire il SS. Roſario. Coſentiæ apud Joannem Bap. Roſſum 1648.

VINCENTIUS CANDIDUS Syracuſanus, Ordinis Prædicatorum, ex nobili familia de Scannavino, & Candido progenitus; patrem etenim Joſephum Scannavinum habuit, matrem verò Antoniam Candidam. Vir ſanè tum doctrinâ, tum ſanctimoniâ celeberrimus. Natus Syracuſis 2.Februarii 1572. ab ipſa pueritia literarum, & pietatis ſtudia amplexus, mirabilitèr profecit; ac futuræ doctrinæ, & probitatis indicia præbuit non obſcura. Adoleſcens cùm ad animi relaxationem in patrio lictore cum aliis diverſaretur, omnes ex inopinato à turcica biremi aggreſſi ſunt: ſociis in duram ſervitutem abſtractis, ipſe ſolus ab hoſtium manibus dilapſus, ſervatam divinitùs libertatem ſoli Deo dicare deliberavit: ideoque Romam adiit, ubi in Cœnobio S. Mariæ ſuper Minervam, eodem natali die 2. Februarii 1594. regularem veſtem obtinuit. Gravioribus diſciplinis addictus ingenii, ac laboris ope ad illud doctrinæ faſtigium

gium

Digitized by Google

gium ſeſe extulit,ut inter præſtantiſſimos Theologos eminuerit.Philoſophiam,ac Scholaſticam Theologiam Regentis munere docuit;& emeritá Magiſtri laureá cohoneſtatus,tanquam Theologum, numeris omnibus abſolutum, ſemper venerati ſunt omnes. In ſacris etiam literis verſatiſſimus, & multiplici eruditione exornatus, Eccleſiaſten egit: ideoque Romæ, Neapoli, Syracuſis, & alibi in Quadrageſimali curriculo conciones habuit magno cum plauſu; ab eloquentiæ vi, eruditione, & fructu plurimùm commendatus. Omnium primum coronam Plagarum Chriſti Domini è ſuggeſtu docuiſſe tradit Hieronymus Tetus in libro inſcripto: *dichiaratione della Corona di N. S. Giesù Criſto pag.* 18.Virtutum etiam ſtudium nõ neglexit,immò impensè recoluit: ideòque morũ innocentiâ,virginali puritate, modeſtiâ, humilitate, animarum zelo, vitæ auſteritate conſpicuus inclaruit: & ut omnia paucis concludam, tanquam regularis obſervantiæ exemplar longè, latèque refulſit. Doctrinæ præſtantiâ, ac vitæ ſanctimoniâ ornatiſſimus, ad Ordinis honores evectus eſt. Tertiò Prioris munere Cœnobio Romano S. Mariæ ſuper Minervam præfuit, ibique, ex eleemoſynis, quas à piis collegit viris, multa pietatis ſuæ argumenta reliquit. Quater Provincialis conſtitutus, Provincias Apulienſem, Siculam, & Romanam ſingulari prudentiâ adminiſtravit:ac regularem obſervantiam promovere deſudavit. Ex Sum.Pontificum decretis ter Vicarium Generalem totius Ordinis egit.Extra regularem familiam etiam honoribus inſignitus enituit. Sancti Officii Siciliæ fuit Conſultor, & Cenſor. Per annos viginti, & ultra, apoſtolici Pœnitentiarii munus in Baſilica Romana S.Mariæ Majoris exercuit. Demùm ab Innocentio X. Sum. Pontif. anno 1645. Sacri Palatii Magiſter electus eſt. His tanta nominis ſui opinio invaluit, ut undique celeberrimus, magnam æſtimationem aſſequutus ſit. S. R. E. Cardinalium, ac Summorum Pontificum amorem promeruit; præſertim laudati Innocentii,à quo perſæpè publicas laudes accepit. Magni momenti negotiis admotus eſt. Præfuit verſioni Bibliæ Sacræ in Arabicam linguam, ejuſque editioni: ex Diario literatorum Romæ *an.* 1672. *pag.* 4. Ab Innocentio X. adhibitus eſt, ut cum aliis primi nominis Theologis, Propoſitiones Cornelii Janſenii examinaret, quarum quinque exinde Pontifex editâ Bullâ damnavit anno 1653. Demum ſenio confectus, ac ſtudiorum aſſiduitate, orationibus, vigiliiſque abſumptus, & à quartana febri paulatim conſumptus, vivere deſiit Romæ 6. Novembris 1654. ætatis ſuæ an. 82. Ob præconceptam ſanctimoniæ opinionem, ad ejus funus ingens populi, ac nobilium vis confluxit; & ex ejus veſtibus particulas efflagitabant omnes, ut tanquam viri Sancti reliquias ſervarent. Annibal Adamus Soc. Jeſu, tunc Rhetorices Præceptor in Romano Collegio, in Vincentii laudem, cultiſſimam orationem dixit, cujus fragmentum edidit Michael Juſtinianus *in epiſt. memorab. tom.* 3. *pag.* 23. Jacet in Eccleſia S.Mariæ ſuper Minervam,cũ hoc epitaphio conditus.

D. O. M.
F. Vincentio Candido Ord. Præd.
morum candore, doctrinâ,
vitæque probitate clariſſimo,
Cœnobii S. M. S. Minervam
Semel, iterum, ac tertiò Priori,
Provinciarum Apuliæ, Siciliæ, atq; Romanæ
Provinciali præfecto,
Apoſtolico Pœnitentiario,
Ordinis ter Generali Vicario,
Sacri Palatii Magiſtro,
VIII. Id. Novemb. an. M.DC.LIV.
E mortalium oculis erepto,
Ex Fratrum S. M. S. M. pietate poſitum.

Vincentium laudant Vincentius Maria Fontana *in Syllabo Magiſtr. Sacri Palatii n.* 64. *pag.* 172. *in Theatro Dominic. par.* 2. *cap.* 5. *n.*64. *pag.*456. *& tit.* 2. *n.*73 *pag.*487. *& in monument. Domin. par.* 5. *cap.* 1. *pag.* 643. *cap.* 2. *pag.*645. *& cap.* 3. *pag.* 665. Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Syrac. pag.*213. *& in Not.Eccl.Lipar. pag.*681. Michael Juſtinianus *in epiſt. memor. tom.* 3. *pag.* 22. *& ſeq.* qui perperàm 11. Novembris defunctum tradit,Ferdinandus Ughellus *in Italia Sacra tom.* 2. *pag.*1060. *& tom.*6. *pag.*1031. Davinus Guiniſius *in Vita Jacobi Candidi*, Epiſcopi Loquedonenſis, ejus fratris, Hippolytus Marraccius *in Antiſt. Marianis pag.* 285. Joannes Michael Cavalerius in libro: *Galleria Domenic. tom.* 2. *pag.* 133. *&* 253. Dominicus M. Marcheſius *in diar. Domin. tom.* 5. *pag.*427. Antoninus Bagotta *in fine Vitæ Innocentii X. pag.*749. Auguſtinus Oldoinus *in Vitis Pontif. tom.* 4. *pag.*654. Nicolaus Angelus Caferrius *in Synth. vetuſtatis pag.* 426. eruditis. Dominicus Berninus *in hiſt. hæreſum tom.*4. *ſæcul.*17. *cap.*4. Guilelmus Seguier *in epiſt. nuncup. Pharetræ definitionum FF.Mendic.* aliique. Percurrenda præſertim epiſtola encyclica Joannis Baptiſtæ de Marinis Ord. Præd. Generalis,quam univerſis Fratribus Ord.Præd. ſcripſit, ut eiſdem Vincentii mortem denunciaret: eam habes apud Fontanam *in Theatr. cit. pag.* 457. Edidit vir doctiſſimus

Illuſtrium Diſquiſitionum Moralium, quibus omnes Conſcientiæ Caſus maximè practicabiles explicantur Tomos IV. Primus, & Secundus Tomus prodiit Lugduni ſumptibus Jacobi, & Petri Proſt 1638. in fol. & Venetiis 1639. Poſteriores excuſi ſunt Romæ typis Vaticani 1643. in fol. Hos Candidi libros in epitomen contraxit Franciſcus Salaſia Syracuſanus Ord. Prædicatorum, edito libro, cui titulus: *Speculum Archimedis, in quo reflexis radiis Solaribus Illuſtrium Diſquiſitionum Moralium R. P. F. Vincentii Candidi omnes caſus conſcientiæ practicabiles ſummariè digeſti reſolvuntur.* Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1655. in 4. In operis hujus veſtibulo Salaſia Vincentii doctrinam, ac virtutes extollit. Scripſit etiam ex Fontana

De Primatu Divi Petri opus, quod Innocentio X. exhibuit: at in lucem non emiſit.

Scri-

Digitized by Google

Scripſit etiam, ac m. ſſ. reliquit

Diſquiſitionum Moralium Tomum V. & VI.

Miſcellanea Caſuum Conſcientiæ.

Italicè

Quareſimali Tre.

Panegirici.

Hæc Syracuſis apud illuſtres Vincentii nepotes aſſervantur m. ſſ.

VINCENTIUS CAQUETIUS Siculus, incertæ patriæ, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter, celebris tum ob egregiam doctrinam, quâ ornatiſſimus effulſit, tum etiam ob vitæ innocentiam, ac eximias virtutes, quibus inclaruit. In Philoſophicis quæſtionibus ſubtiliſſimum detexit ingenium, ac magnâ opinione vixit circa annum 1563. Hujus cum laude meminere Antonius Luſitanus *in Biblioth. Ord. Præd. pag.* 267. Joannes Michael Pius *de viris Illuſtr. Ord. Præd. par. 2. lib. 4. pag.* 259. & Ambroſius Altamuranus *in Biblioth. Dominic. pag.* 328. qui ſcripſiſſe teſtantur

De Suppoſitionibus librum, & alia.

VINCENTIUS CASTAGNOLA Meſſanenſis, origine Chius, Societatis Jeſu. In ſæculo militari diſciplinæ dicatus, uni triremi, & militum copiæ non exiguę, pręfuit Dux ſummè ſtrenuus: ideoque nonnulla edidit bellicæ fortitudinis facinora. At inter Martis ſtudia, ac militarem licentiam, morum innocentiam illibatam mirabilitèr ſervavit, quam lætali culpâ nunquam temeraſſe tradunt. Poſt celeberrimam victoriam à Joanne Auſtrico adeptam juxtà Eclinadas, anno 1584. Societatis inſtitutum amplexus eſt Romæ, anno ætatis ſuæ 47. ut nonnemo eidem antea prædixerat. Inter Societatis primos à Clemente VIII. Pont. Max. miſſos Chium, eamdem inſulam ab anno 1595. cum aliis Societatis operariis inhabitavit. Ibi, & ubicumque exinde vixit, plurimùm in animarum beneficium deſudavit. Plures diei horas in Eccleſia ſedere conſuevit, expectens, qui ad confeſſionem obeundam accederent, mercatorum exemplo, ut dicebat, qui otioſi, emptores in tabernis operiuntur. Regularem obſervantiam ſtudioſè recoluit. Morum ſuavitate, dulcique eloquio facilitèr omnes ad divinum cultum attrahebat. Morti proximus beneficium à Deo ſibi collatum mirificè proclamabat, quod ad Societatem vocatus, & exceptus, in ea tandem vitam abſolveret: eo enim in tuto poſitam ejus æternam ſalutem arbitrabatur. Trium votorum profeſſus Meſſanæ deceſſit 13. Decembris 1604. æt. 68. De eo Placidus Samperius *in Iconologia M.V. lib. 2. cap.* 13. *pag.* 222. Joannes Nadaſus *in anno dier. memor. pag.* 173. qui 30. Martii æt. 70. obiiſſe tradit, Bibliotheca Soc. Jeſu, quæ in ſecunda editione Philippi Alegambi an. 1643. *pag.* 442. Meſſanenſem vocat Vincentium: (ita etiam Samperius *cit.* & Philippus Labbæus *in Chronol. Pinacotheca Soc. Jeſu pag.* 313.) at in tertia editione ex recenſione Natanaelis Sotuelli an. 1676. *pag.* 781. patriâ Chius renunciatur. De eo etiam Dominicus Stanislaus Albertus *in hiſtor. Soc. Jeſu par. 1. lib. 5. cap. 6. pag. 477. & ſeq.* Edidit

Catechiſmum à P. Jacobo Ledeſma Hiſpanicè conſcriptum, in Græcum ſermonem vernaculum verſum. Romæ apud Aloyſium Zannettum 1594.

VINCENTIUS CELESTRIS Sicienſis, Poeta, & hiſtoricus non vulgaris. Claruit anno 1648. Evulgavit

Theatrum Poeticum, in quo lepidè reſerantur Elegiæ, Poemata Sacra, & Epigrammata. Panormi apud Petrum Coppolam 1648. in 4.

De Sancto Gulielmo Civitatis Siclis Patrono Hiſtoriam. Ibidem apud eumdem 1648. in 4.

Mariale Bellum. Ex Placido Carafa *in Motuca Illuſtr. pag.* 68.

VINCENTIUS CICALA Panormitanus, ætate adhuc florente Muſas Siculas impensè dilexit. Multa de ſe promittere videbatur, at morte præventus ante annum 1647. in ipſo ætatis robore, pauca protulit ingenii monumenta. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par. 2. tom. 2. pag.* 267. ubi vernaculâ linguâ habes

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

VINCENTIUS CICALA alter Panormitanus, Juris utriuſque Doctor, præſtantiſſimi ingenii vir, Cauſarum patrocinium egit, non ſine laude. Cùm ſuper Siculas triremes in Regis Catholici obſequium honeſto munere fungeretur, ut ad altiora ſeſe extolleret, infelici eventu è vivis ereptus eſt apud Catalauniam, propè annum 1647. De eo idem Galeanus *loc. cit. pag.* 276. & Philadelphus Mugnós *in Theatro Geneol. par.* 1. *pag.* 276. Muſis Siculis carus ſcripſit

Canzoni Siciliane. In Muſis cit. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

VINCENTIUS COLOCASIUS Lilybœtanus, Juriſprudentiæ Doctor, ac Poeta egregius. Claruit anno 1552. Ipſum laudat Franciſcus Flaccomius *in Sicelide ſect.* 3. *pag.* 38. Heroico carmine ſcripſit Bellum Africanum, quo Joannes Vega Siciliæ Moderator Afrodiſium expugnavit. Prodiit opus inſcriptum:

Vincentii Siculi Lilybitæ Jureconſulti, Quarti Belli Punici libri ſex. Meſſanæ apud Hæredes Joannis Bartoletti 1552. in 8.

VINCENTIUS CREMONA Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, Orator eruditione, & eloquentiâ inſignis. Claruit anno 1635. Edidit

Orationem Panegyricam pro ingenioſiſſima Netina Civitate, habitam in comitiis Provincialibus. Panormi typis Alphonſi de Iſola 1636. in 4.

VINCENTIUS DE CUTELLIS Nobilis Catanenſis, Juriſprudentiæ, & Sacræ Theologiæ Doctor egregius, doctrinâ, & virtutis opinione claruit. Solitudinis amantiſſimus, ut ſoli Deo viveret, in Eremum, cui nomen *la Mecca*, ad 500. paſſus ab urbe diſſitam, ſeceſſit. At à Propinquis eductus, in Hiſpaniam invitus miſſus eſt anno 1569. ſpem enim de Vincentio haud exiguam conceperant. Perpensâ in regia aula ejus probitatis, & doctrinæ excellentiâ, à Catholico Rege

Phi-

Digitized by Google

Philippo II. Regius Capellanus electus eſt; ibique etiam à Reginæ Confeſſionibus fuit. Viſitatorem Apoſtolicum in Univerſa Provincia Eccleſiæ Tortonenſis egit: & in Provincia Patrimonii Romanæ Sedis Gubernatorem Generalem. Anno 1577. ex ejuſdem Regis præſentatione, à Gregorio XIII. Epiſcopus Catanenſis inauguratur. Fuit Vincentius acerrimus eccleſiaſticæ juriſdictionis propugnator. Eccleſiæ bona à Catanenſium potentioribus uſurpata ad ſe revocare curavit; qua ex cauſa in ſuorum odium incidit, à quibus apud Sixtum V. Pont. Max. anno 1583. confictis flagitiis criminatur. Ideoque Romam accerſitur, ac exurſo biennio, innocens declaratur. At exortis contentionibus inter ipſum, & Matthæum Sammaniatum, Apoſtolicum Vicarium, iterum apud eumdem Pontificem accuſatur. Hinc Romam iterum adiit, & in carcerem conjectus eſt. Anno verò 1589. ejus causâ ad examen deductâ, epiſcopali dignitate expoliatur, ac tantùm eidem annuæ unciæ 600. ex menſa epiſcopali aſſignantur. Demùm 28. Junii 1597. magnâ ſanctimoniæ opinione Romæ deceſſit, & in Eccleſia S. Andreæ Fratrum Minimorum conditus eſt, hâc inſcriptione cohoneſtatus.

D. O. M.

D. Vincentio Cutelli Siculo, Catanæ Patritio, & Epiſcopo, S.T. ac V.J.D. D. Maria Cutelli, & Platamone ſoror poſuit: vixit annos LV. Obiit die XXVIII. Junii MDXCVII.

Ejus verò delatores paulò poſt divinæ ultionis pœnas exolvere coacti, miſere periere. De Vincentio conſule Rocchum Pirrum *in not. Eccl. Catan. pag.* 67. qui perperàm anno 1589. obiiſſe tradit, Joannes Bap. de Groſſis *in decacord. Catan. tom.* 2. *cord.* 9. *pag.* 144. *&* 166. & fuſiùs *in Catana Sacra* §. 71. *pag.* 267. & Franciſcum Priviteram *in Ann. Catan. pag.* 223. Scripſit, ut hi teſtantur

Cathalogum Epiſcoporum Catanenſium. Hunc maximo ſtudio à Pirro perquiſitum, & nullibi inventum, apud ſe m. ſ. aſſervat Innocentius Roccafortis Panormitanus, Catanenſis Canonicus.

VINCENTIUS DE HELIA Panormitanus, muſices peritus, diù in regio Sacello S. Petri Palatii Panormitani huic facultati operam dedit. Claruit anno 1636. Edidit Italico titulo

Salmi, & Hinni di Veſpri arioſi a 4. *e* 8. *voci, con il Baſſo continuo per l'organo.* Panormi apud Venetianum 1636. in 4.

VINCENTIUS ERRANS Siculus, ac forſan Caſtribonenſis; nam inter Academicos Curioſos Caſtriboni recenſitum comperio. Claruit anno 1603. amœnioribus literis addictus. Edidit Italicè

Inganni d'Amore Comedia. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1603, in 8.

VINCENTIUS EUSTACHIUS BENINCASA Meſſanenſis, Academicus Officinæ Meſſanenſis, Poeta, & mitiorum literarum cultor eximius. Vixit anno 1670. Hujus extant Italicè

Rime. In libro: *Duello delle Muſe, overo Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Facina. Trattenimento Terzo.* Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. in 4.

VINCENTIUS LA FARINA Panormitanus, Baro Aſprimontis, nobiliſſimo genere exortus eſt. Fratrem habuit Sebaſtianum la Farina, de quo *pag.* 215. filios verò eruditiſſimos Aloyſium, & Martinum, de primo, jam egimus *tom.* 1. *pag.* 19. de ſecundo in hoc *tomo pag.* 53. Vincentius amœnioribus literis impensè addictus, omnigenâ eruditione ornatiſſimus vixit. Orator eximius, Poeta egregius, & in hiſtoriis verſatus, magnâ æſtimatione effloruit. Muſis tum Latiis, tum Italicis gratus, multa cum nominis gloria cecinit. Obiit Panormi 7. Martii 1628. & in Eccleſia S. Ignatii Martyris ſepultus eſt. Laudatur à Georgio Gualterio *in tabul. Siciliæ pag.* 95. ex editione Meſſanenſe, à Cæſare Rinaldo *tom.* 2. *epiſtol.* in una ad ipſum ſcripta, ab Auguſtino Invegio *in appar. Panor. Nobilis de familia la Farina*, Franciſco Baronio *in Siculæ Nobil. amphit. pag.* 13. Vincentio de Joanne *in Panor. Reſtaur. m. ſ. lib.* 2. Petro Antonio Tornamira *in reſpouſ. de vita S. Roſaliæ pag.* 54. & Vincentio Auria *in Roſa Cæleſti pag.* 21. Scripſit

Acta S. Veneræ m. ſ. in 4. Servantur in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu.

Carmina. Ex Baronio cit.

Inſcriptiones Urbis Panormi. Ex Gualterio cit.

Tractatum de Præſtantia Tabellionatus in Regno Siciliæ. Extat in Bibliotheca Vincentii la Farina, Marchionis Madoniæ, nepotis.

Italicè

Rime. Ex Baronio, & Rinaldo cit.

Auria loco citato ejus Epiſtolam hiſtoricam de Diva Roſalia, ſcriptam anno 1620. exſcribit: at perperàm ait, Vincentium ante inventionem reliquiarum S. Roſaliæ deceſſiſſe; nempè ante annum 1624. Hujus etiam epiſtolę meminere Tornamira cit. & Antonius Ignatius Mancuſus *in vita S. Roſaliæ pag.* 17.

VINCENTIUS FASSARUS Panormitanus, Societatis Jeſu, natus anno 1599. ac animi indole ad pietatem mirè pronâ ornatus, ab ipſa pueritia orationis ſtudio vacavit: ideoque obſcuriora domus latibula perquirens, plures horas, & ſepiùs quinque, in rerum cœleſtium meditatione protrahebat. Societatis inſtitutum amplexus anno 1614. in ea præconceptam de eo opinionem longè ſuperavit. Omne temporis ſpatium, quod à ſtudiis, aliiſque religionis muniis ſupererat, orationi dicabat. Ob egregias ingenii dotes è graviorum diſciplinarum ſcholis doctiſſimus prodiit. Præter humaniores literas, Philoſophiam, & Moralem Theologiam docuit; ac ſacras literas expoſuit. Prudentiâ clarus Collegio Salernitano præfuit Rectoris munere. Vitæ probitate, ac virtutum ſtudio inſignitèr floruit vir probè eximius. Eo valuit amore erga Deum, ut editis quatuor votis, ſacramento ſe adſtrinxerit, non alium amandi, niſi ſolum Deum: ac dirigendi ſemper verba, aliaſ-

Digitized by Google

que vitæ actiones in majorem Dei gloriam. Dum Chriſtum Redemptorem, ejuſque infantiam, ac mortem mente revolvebat, ac Eucharitiæ Sacramentum animo recolebat, omnes ejus animi affectus dulciſſimo amoris ſenſu colliqueſcebant. Deiparæ cultor eximius, eamdem peculiari cultu venerabatur. Tantus fuit ejus conſcientiæ nitor, ut per annos quinquaginta, quos in Societate vixit, nedum à lætali culpa ſe immunem ſervavit, verùm etiam nec quacumque labeculâ ſe fœdatum deliberatè ſenſit. Hinc ob Dei benevolentiam tutus, mortis nuucium ingenti gaudio excepit. Sanctè, ut vixerat, deceſſit Panormi 29. Julii 1663. Hunc laudant Natanael Sotuellus *in Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 781. Franciſcus Maria Maggius *in Joanne Paulo Caraſa defenſo par. 4. diſq. 10. pag.* 138. Joannes Bap. Ricciolius *in Chronol. Refor. tom. 4. indic. 2. pag.* 291. & Thomas Strozius *in Controverſ. Conceptionis par. 2. lib. 10. cap. 5. pag.* 547. Quæ in publicam lucem emiſit, hæc ſunt:

Diſputationes Philoſophiæ de Quantitate, ejuſque compoſitione, eſſentia, &c. Panormi apud Petrum Scaglionum 1644. in fol.

Immaculata Deiparæ Conceptio Theologicæ commiſſa trutinæ, ad dignoſcendam, & firmandam certitudinem ejus, lucubratio opuſcula varia complectens. Præmiſſa Trutina brevior, & ſubjuncta Appendix de Bulla noviſſima Alexandri VII. Pont. Max. Opus poſthumum. Lugduni ſumptibus Horatii Boiſſat 1666. in fol.

Italicè

Meditationi dell'Infantia, Pueritia, & età provetta di Chriſto Noſtro Signore, cominciando dalla SS. Incarnatione fino alla ſua predicazione. Diviſe in diece parti. Parte Prima delle Meditationi dell'Incarnatione del Verbo Eterno. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1646. in 12. Huic primę parti opuſculum præfixit inſcriptum: *Breve Inſtruttione per lo ſãto eſercitio dell'Oratione Mentale.*

Parte Seconda delle Meditationi della prima dimora di Chriſto Noſtro Signore nel ventre della SS. Vergine, dopo l'iſtante della ſua Concettione. E de' varii affetti della Vergine al Santiſſimo Figlio, e del Figlio alla Beatiſſima Madre. Ibidem apud eoſdem 1646. in 12. Extat etiam in hac parte prævius Tractatus, cujus titulus: *Breve Diſcorſo della convenevolezza, e frutto del meditare, e fare dimora ſopra le varie particolarità de' divini Miſterj.*

Terza Parte delle Meditazioni della ſeconda dimora di Chriſto Sig. nel ventre della Santiſs. Madre, dopo l'iſtante della ſua Concettione. E de' varii affetti di Lui verſo l'Eterno Padre, e del Padre Eterno verſo di Lui. Ibidem apud Coppolam 1646. in 12. Aliæ ſeptem partes non prodiere.

Meditationi del SS. Sacramento dell'Altare. Ibidem apud eumdem 1646. in 12. & Mediolani apud Philippum Chiſolfum 1650. in 12.

Meditationi delle cinque Piaghe del Signore Vivo, Morto, e Riſuſcitato. Panormi apud Buam 1661. in 12.

Scripſit etiam, ſed non edidit

Prolegomena ad Apocalypſim. Opus hoc citant, & laudant Franciſcus Maria Maggius *in vita latina V. Urſulæ Benincaſæ par. 2. elog. 10. pag.* 209. & Franciſcus Lõgobardus *in annot. ad epiſt. S. Franciſci de Paula epiſt. 30. pag. 141. epiſt. 41. pag. 194. epiſt. 53. pag. 242. epiſt. 62. pag. 272. & alibi.*

Apud Maggium *in vita ejuſdem Ven. Urſulæ Benincaſæ*, edita Italicè Romæ apud Ignatium de Lazaris 1655. in fol. *in apparatu* §. 10. *pag.* 41. extat opuſculum Italicè ſcriptum, nempè

Breve Compendio di più lungo Trattato, ch' eſamina, ſe dice novità ſcandaloſa, o temeraria, o men pia, il dire, che ſi ſia co' tempi avvenire a rinovare il Mondo. Quòd ſit noſtri Vincentii Faſſari, patet ex indice Auctorum, ante ejuſdem vitæ principium.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu ſervantur hæc alia m. ſſ.

Opera varia de Immaculata Conceptione M. V.

De Euchariſtia opus.

Tandem Alegambe in ſecunda editione Bibliothecæ Soc. Jeſu *pag.* 443. teſtatur, quod moliebatur Italicè *de Gloria S. Ignatii Fundatoris Societatis Jeſu*, opus vaſtum, in tres partes diviſum.

VINCENTIUS FERRAROTTUS Meſſanenſis, Patre Antonino Ferrarotto Juriſconſulto, in lucem editus eſt anno 1559. Adoleſcens Juriſprudentiæ dicatus, Doctoris lauream accepit Catanæ 1578. Doctrinâ conſpicuus, inter præcipuos cauſarum Patronos inclaruit. Politioribus etiam literis dicatus, eloquentiâ, & eruditione inſignitus, Oratoris laudem promeruit. Ad nonnulla provectus eſt Juriſprudentiæ munia; etenim anno 1585. præfuit Judex Appellationis in foro Straticoti Meſſanenſis: ſemel & iterum ejuſdem Curiæ Fiſci Patronus, nempè an. 1587. & 1592. & octies Judex; & non ſemel Straticoti vices implevit. Syndicatorem delegatum, & armorum Ducem, cum Vicarii Generalis titulo, egit per totam Siciliam: ac pluries Judex delegatus in magni momenti negotiis à Siciliæ Moderatoribus electus eſt. Archiepiſcopalis Curiæ Meſſanenſis Aſſeſſor conſtitutus; Conſultoris, & Advocati munere Urbis Meſſanę perfunctus, ejus negotia pertractavit; cujus etiam Syndacus fuit an. 1582. Bis, vacationis tempore, fuit Magnæ Regiæ Curiæ Fiſci Patronus: bis etiam in eodem foro Magnæ Regiæ Curiæ Judex ſedit, totidem quoque in Conſiſtorio Sacræ Regiæ Conſcientiæ. His auctus honoribus, ſui opinionem ampliſſimè firmavit. At dum in in Meſſanenſi Tribunali judicia exercebat, & Straticoti locum tenebat, vivere deſiit Meſſanæ anno 1608. Vincentii meminere, non ſine laude, Antoninus Ferrarottus nepos *in epiſt. nuncupat. de offic. Straticoti*, ex ſecunda editione, ut etiam *pag. 135. & 136.* Placidus Reina *in hiſt. Meſſan. par. 2. pag.* 535. Cirinus Maurus *in epiſt. nuncup. libri*, cui titulus: *Lentini abbattuto*, Philadelphus Mugnós *in Theatr. par. 2. pag.* 274. aliique. Edidit

Contra inſidias inimicorum firmam defenſionem, ſeu veriùs de Inimicitiis Tractatum. Venetiis apud Franciſcum de Franciſcis 1595. in 4.

Ita-

Digitized by Google

Italicè

Della Preminenza dell'Officio di Stradicò della Nobile Città di Meſſina, e ſua Regia Corte, Compendio breviſſimo, diviſo in trenta diſcorſi. Venetiis ad ſignum Leonis 1593. in 4. & cum addictionibus Antonini Ferrarotti Nepotis, Coſentiæ apud Joannem Baptiſtam Roſſum 1671. in 4.

Ordine Militare oſſervato in Meſſina l'anno 1594. quando l'armata Turcheſca bruggiò Regio Città di Calabria. Meſſanæ ex typographia Petri Breæ 1596. in 4.

Edenda reliquit m. ſſ. hæc alia

Ordinem Regni Siciliæ in Syndicatu.

De Appellationibus Tractatum.

VINCENTIUS FERRERIUS nobilis Panormitanus, Tertii Ordinis S. Franciſci, vir ſanctimoniæ famâ celeberrimus. Parentibus Marco Antonio, & Hieronyma Ferreria, Pictinei Baronibus, in lucem editus eſt anno 1591. 5. Februarii. In ipſis vitæ primordiis, futuræ ſanctitatis indicia apertiſſimè prodidit. Inter prima literarum rudimenta, pietatis ſtudium ſedulò interponere curavit. Rhetoricæ, ac Philoſophiæ facultatibus addictus, doctrinam haud exiguam ſibi comparavit; ac ſemper virtutibus adipiſcendis incubuit. Mathematicis diſciplinis, præſertim Aſtronomicis, impensè addictus, cœleſtium rerum meditatione ſuper æthera ſpiritum extulit. Inter ſæculi blandientis delicias, corporis maceratione in ſeipſum duriſſimè ſæviebat. Renunciatis Pictinei Baroniâ, nuptiis, ac ampliſſimâ hæreditate, clericalem habitum induit, ac Romam adiit, ubi in Clericorum Seminarium exceptus, graviorum facultatum ſtudia proſequutus eſt: & ut oblatas nuptias penitùs excluderet, anno 1613. Subdiaconatus ordine inſigniri voluit, ac Theologiæ ingenii vires addixit. Panormum reverſus impigrè propoſitum perfectionis inſtitutum tenuit, quouſque cœleſti monitu in Tertii Ordinis familiam ingreſſus eſt 5. Februarii 1629. ac ſæveriori vitæ ratione ad virtutum faſtigia ſeſe evexit. Jejuniis, & cibi abſtinentiâ valuit, ſeptemnio pane, ac frigidâ contentus. Horrida cilicia, ac flagellationes frequentavit. Virginalem candorem, contra Dœmonum inſidias fortitèr propugnatum, illibatum ſervavit. Humilitate inſignis, adeò demiſsè de ſe ſentiebat, & tam egregiè de votorũ emiſſione, deque Sacerdotii dignitate, ut utroque ſtatu ſe indignum exiſtimans, ſacro Presbyteratus ordine inſigniri renuerit, & ſolemnia vota nonniſi poſt annos 33. ab Ordinis ingreſſu, emiſerit. Dœmonum moleſtiis ejus conſtantia multimodis tentata, ſemper infracta refulſit. Ab ipſa penè pueritia divinæ contemplationi dicatus, ac prophetico afflatus ſpiritu, exinde ſupernis deliciis affluentiùs refici meruit. Perſæpè viſionibus Cœlitum refectus, in ſublime elatus, ac ſplendoribus circumfuſus, æternæ gloriæ delicias prægustavit. Intima cordium penetralia cognovit, futura prædixit. Demum ante biennium prænunciata ſibi morte, animam, divinis chariſmatibus abundè cumulatam, Deo reſtituit, eadem die, quâ natus 5. Februarii 1662. Vivere deſiit Panormi in Cœnobio Annunciationis, à Ziſa dicto: ejuſque funus in Cœnobio S. Mariæ de Miſericordia celebratum eſt, magno omnium concurſu: in cujus laudem funebrem orationem dixit Fulgentius Arminius de Avellino Ord. S. Auguſtini, exinde Epiſcopus Nuſcanẽſis, quę edita eſt Panormi anno 1662. recuſa 1699. Innumeris miraculis ante, & poſt obitũ claruit: ejuſq; vitæ, virtutum, ac mirabilium proceſſus, auctoritate Archiepiſcopi Panormitani Petri Martinez Rubii conditus, Sacrorum Rituum Congregationi delatus eſt. Ejus vitam ſcripſit Dominicus Maria Paſinus Bononienſis, Tertii Ord. S. Franciſci, quæ prodiit Panormi 1699. & Cœleſtinus Craſſus Siculus ejuſdem Ordinis, quam m. ſ. ſervat ejus Ordinis vir eruditus Salvator Ruffus. De eo etiam idem Craſſus in libro: *Novena della Madonna*, edito ſub anagrammatico nomine Celati Singreſſi *par. 1. cap. 5. pag.* 85. Michael Frazzetta *in vita Bernardi Corleonenſis lib. 2. cap. 6. pag. 94.* Benedictus Sambenedictus *in vita ejuſdem Bernardi lib. 2. cap. 5. pag.* 148. Franciſcus Maria Maggius *in hiſt. Crucifixi Cathed. Eccleſiæ Panormi cap. 5. pag.* 121. Petrus Tognolettus *in Paradiſo Seraphico par. 2. lib. 7. cap. 68. pag. 394.* Petrus Antonius Tornamira *in Idea Vitæ S. Roſaliæ in epiſtola nuncup. pag.* 4. Hieremias Fuzzus *in epiſt. ad lectorem Vitæ B. Hieremiæ Lambertenghi*, Michael Nicoſienſis *in epiſt. nuncup. Viridarii var. devot.* & laudatus Salvator Ruffus in elegantiſſimis elogiis *Vir. Ill. 3. Ord. S. Fr.* m. ſſ. Ex Paſino *in ejus vita lib. 2. cap. 14. pag. 126. lib. 3. cap. 7. pag. 225. & 226. cap. 15. pag. 271. & lib. 4. cap. 8. pag. 365.* & Craſſo *in vita m. ſ. cap. 7.* multa ſcripſit, præſertim

Compendium Summæ D. Thomæ.

In Pſalmos Davidicos declarationes, & Gloſſas.

Tractatus Theologicos.

De Hominis Anatome.

Geometriæ Compendium.

Tractatum Bothanicũ de Nominibus Herbarũ.

De Chiromantia Tractatum.

De Paſſione Domini librum Hæbreo ſermone.

De Rebus Mathematicis Tractatus varios.

Italicè

Sermoni diverſi volumi.

Hæbream linguam, aliaſque ſcientias divinitùs accepiſſe tradit Paſinus *lib. 3. cap. 7. pag. 225.* At hæc omnia cùm typis tradere meditaretur Baro quidem Pictinei, ejus conſanguineus, Vincentius, humilitate impellente, igne abſumpſit, ut idem Paſinus tradit *loc. cit. pag. 225. & 226. lib. 3. cap. 15. pag. 271. & lib. 3. cap. 8. pag. 365.* Scripſit etiam ex eodem *lib. 2. cap. 19. pag. 145. & 146.*

Vitam S. Annæ.

Vitam S. Chriſtinæ.

Sermones.

Italicè

Opere ſpirituali. Paſino teſte *lib. 4. cap. 8. pag. 366.*

Vita di ſe ſteſſo. Ex Confeſſarii obedientia

Digitized by Google

ut idem tradit *loc.cit.pag.*363. Hanc etiam citat Petrus Tognolettus *in Vita Innocentii Cluſenſis cap.*40.*pag.*400. His addit alia Cœleſtinus Craſſus *in Vita cap.*7.ex aliis monumẽtis m.ſſ.nempè:

Commentaria in libros Philoſophiæ Ariſtotelis.

Commentaria in Quatuor libros Sententiarum.

In Danielis Prophetias Gloſſas.

Carmine etiam latino:

De Poetica conſideratione rerum omnium erga Deum.

Exercitium divini Amoris.

Soliloquium Poeticum.

De Potentia, & Pietate Deiparæ in protegendo Eccleſiam Dei.

De Puellari Vita B. Mariæ Virginis.

Hiſtoriam BB. Joachim, & Annæ.

Italicè etiam ex eodem Craſſo.

Fiſonomia, ed Aſtrologia naturale, e confutazione degli Aſtrologi Giudiziarii: con alcune Regole di predire le infermità naturali, dedotte dalle qualità de' corpi.

La Teorica degli Orologi.

Idea delle Scienze Matematiche.

Lunario Perpetuo.

Della Generazione de' corpi.

Trattato de' ſette Angioli,che aſſiſtono al Trono di Dio.

Hiſtoria delle Imagini di Maria Vergine N. S. più chiare per miracoli nel Regno di Sicilia.

Riſleſſioni ſpirituali ſopra Ovidio,Virgilio,Orazio, Arioſto, Taſſo, Petrarca, e Flaminio Camillo.

Soliloquii dell'Anima con Dio.

Harum lucubrationum,quædam m.ſſ.vagantur, & latentiæ ſummis laudibus exornantur à Fulgentio Arminio *in orat. funebri pag.* 20.

VINCENTIUS FERRERIUS alter,Panormitanus, Poeta eximius, latio,& Etruſco carmine multa cum Eruditorum laude ſcripſit. Fuit à ſecretis Senatus Panormitani. Claruit anno 1624. & quaſi cœcus vixit. Ipſum laudat Matthæus Donia *in Polyſtico pag.* 13. Scripſit

Carminum librum. Nonnulla ejus carmina, & inſcriptiones habentur, quibus arcum triumphalem ornavit à Florentinis excitatum,dùm S. Nymphæ caput Panormum translatum eſt. Extant in deſcriptione feſti pro eadem translatione,edita à Gaſpare Regio. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1593. in 4. Nonnulla etiam habes apud Honuphrium Parutam *in Triumpho Divæ Roſaliæ pag.*26. & 64. ubi meritò laudatur: & in Selectis Epigrammatibus editis Panormi apud hæredes Jacobi Maringhi 1656. in 12. *pag.* 373.

Ejuſdem familiæ claruit

PAULUS FERRERIUS Panormitanus, Poeta egregius,qui Italicis rhythmis expreſſit opus de Partu Virginis Actii Sinceri Sannazarii,ex ſchedis m. ſſ. Vincentii Auriæ. Hujus etiam idem Auria librum authographum ſervabat, inſcriptum Italicè

Rime.m.ſ.in 4.*ad Joannis Caſæ imitationẽ.*

VINCENTIUS FINOCCHIARUS Catanenſis, Societatis Jeſu, vir doctus, & morum probitate conſpicuus, magnam ſui opinionem excitavit. Quatuor votorum profeſſus, obiit Calatanisſectæ 11. Decembris 1658. In Italicam linguam vertit

Il Niceta,overo il Trionfo della Caſtità del P. Geremia Dreſſellio. Romæ expenſis Hermanni Scheres 1645. in 12.

Il Cielo Città de' Beati, deſcritto dal P. Geremia Dreſſellio. Ibidem ejuſdẽ expenſis 1645.in 12.

VINCENTIUS GALATAUS Meſſanenſis, Poeta haud vulgaris, qui claruit circa annum 1625. Vernaculâ linguâ ſcripſit

La Dalida, Comedia in terza rima Siciliana. Venetiis apud Gerardum, & Joſephum Imbertum 1630. in 12. opus poſthumum.

VINCENTIUS GALLUS Alcarenſis,Ordinis Conventualium S. Franciſci, Muſices peritiſſimus, in Regio Sacello S.Petri Palatii Panormitani, & Cathedrali etiam Eccleſia Panormitana præfuit Muſicorum Moderator, & Magiſter. Ex his, quæ modulationibus ſuis abundè percepit, clauſtro,aliiſque ædificiis Cœnobium Panormitanum Annunciationis amplificavit: ideoque in capitulo unius columnæ ejuſdem clauſtri legitur: *Muſica Galli*. Claruit anno 1600. De eo Philippus Cagliola *in manif. Provinc. Sicil. Minor. Convent. explor.* 3. *manif.* 2. *pag.*104. Edidit Italico titulo

Libro Primo de' Madrigali a 5. *voci*. Panormi apud Joannem Franciſcum Carraram 1589. in 4.

Meſſa Prima cantata a due Cori,con otto voci. Meſſa ſeconda a dodeci voci, in tre Cori. Romæ ex typographia Nicolai Mutii 1596. in 4.

In libro, cui titulus: *Infidi lumi, Madrigali a* 5. *voci di diverſi Autori Siciliani*. Panormi apud Joannem Bap. Mariagum 1603. in 4. nonnulla extant muſicis notis condita à noſtro Gallo.

VINCENTIUS GIATTINUS Panormitanus, Patre Petro Giattino, olim in Prætorio Panormitano, & in Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ foro Judice, in lucem editus eſt anno 1630. Juriſprudentiæ dicatus, Doctoris laureâ inſignitus eſt. At naturali impetu ad amœniores literas propendens, Muſas impensè coluit: ac non ſine plauſu auditus in Academiis Humoriſtarum, & Contextatorum, vulgò *Intrecciati*, Romæ, ac Reaccenſorum Panormi,egregii Poetæ nomen ſibi comparavit. Ejus cantiones, ac dialogi,modis muſicis alligati,in Oratoriis Romanis, Siculiſque, magna cum audientium voluptate concinebantur: ac cordium pietatem, & ſui laudem mirificè excitabant. Morum integritate clarus effloruit: ac ſummam æſtimationem apud literatos ubique adeptus, vivere deſiit in Civitate Montis-Regalis 13. Septembris 1697. & in Eccleſia Collegii Soc. Jeſu ſepultus eſt. Edidit Italicè

La Santa Cecilia drama per muſica. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1653. in 12.

Il Martirio di S.Caterina componimento ſacro. Ibidem apud Buam, & Camagnam 1669. in 4.

L'Innocenza Penitente, overo la S. Roſalia Ver-

Digitized by Google

Vergine Palermitana, drama per muſica. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1693. in 12.

Dialoghi muſicis notis decantati, ac ſeorſim editi, ſi in unum colligerentur, in juſtum volumen coaleſcerent. Horum nonnulli cùm ad meas pervenerint manus, hic recenſeam; eorumque titulos, & editiones adnotare, operæ pretium duxi.

La Giuſtitia ſpoſata alla Pace nella coronatione di Salomone. Panormi typis Petri de Iſola 1678. in 4.

Il Sanſone. Ibidem apud eumdem 1680. in 4. & apud Rumolum 1683. in 8.

Il Nabucco. Ibidem apud Jacobum Epirum 1683. in 8. & Drepani apud Barberã 1683. in 4.

Il Dilluvio. Panormi apud Petrum de Iſola 1682. in 4. Drepani apud Barberam 1682. in 4. & Panormi apud Jacobum Epirum 1683. 1684. & 1685. in 8.

La Gara de' Cuori per S. Filippo Neri. Panormi apud Petrum de Iſola 1683. in 4.

Il Golia. Ibidem apud eumdem 1684. in 4.

La Guerra Iride della Pace. Ibidem apud D. Cillenium Heſperium 1684. in 4. & apud Jacobum Epirum 1685. in 8. & Drepani apud Barberam 1685. in 4.

Teodoſio Imperadore Oratorio. Drepani apud Francum 1696. in 4.

L'Arione dialogo, Prima Serenata da cantarſi nel Teatro della marina di Palermo. Panormi apud hæredes Petri de Iſola 1683. in 4.

Applauſo di lagrime al Trionfo della Croce Oratorio. Ibidem apud Petrũ Coppolã 1695. in 4.

Quos non vidi, ac edidiſſe ſcio, addam:

Il Trionfo dell'Innocenza per la Concezione Immaculata della Vergine.

Il Trionfo della Penitenza, overo il Saulo convertito.

Le Palme Eucariſtiche nella Converſione di S. Guglielmo Duca d'Aquitania.

La Penitenza Coronata in Manaſſe Pentito.

Amore, e Fede alla Menſa nella Converſione di S. Maria Maddalena.

Il Begorre alla Fede.

Il Convito d'Abramo.

Il Nodo di tre Corone nel martirio di S. Cecilia.

Scripſit demùm, ſed m. ſſ. reliquit:

Dall'Inganno il Vero, cioè la S. Teodora.)
La fuggitiva Pazza.) Drama per muſica.
L'Incanto Giocoſo.)
L'Anello Fatale.)

La Fede ſtabilita nella caduta di S. Tomaſo Apoſtolo.)
La S. Suſanna.)
La venuta d'Anticriſto.)
Il S. Franceſco Saverio.)
Il S. Filippo Neri. La S. Roſalia.) Dialoghi.
La Concezione Immaculata di Maria.)
La Regina Saba.)
Il S. Ignazio Martire.)
Il SS. Roſario.)
L'Anime del Purgatorio.)
Dialoghi Paſtorali ſei.
Poeſie liriche.
Idillii.
Cantate Sacre, e Morali.
Prologhi, e Intermezzi per muſica.

VINCENTIUS GIGLIUS Siculus, Juriſconſultus non indoctus, cujus extant:

Apoſtillæ ſuper Ritu Regni Siciliæ. In Commentariis ſuper Ritu collectis à Marcello Converſano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

VINCENTIUS GRÆCUS Catanenſis, ex Joanne Cinello *in Biblioth. volan. plut. 1. pag.* 82. edidit Italicè

La Reale entrata del Sereniſs. Duca di Parma, e Placenza in Ferrara deſcritta. Ferrariæ apud Baldinum.

VINCENTIUS LA GRUA Nobilis Panormitanus, Dux Miraliæ, ac Baro Oliverii. Multis patriæ muneribus perfunctus, familię decus ſervavit. Obiit Panormi 17. Septembris 1710. Edidit Italicè

Elenco Univerſale delli Re dominanti queſto Regno di Sicilia, incominciando dal Re Pietro d'Aragona, inſino all'invittiſſimo Re Carlo II. con tutti li Vicerè, Preſidenti, Capitani Generali, e Luogotenenti del Regno, con alcuni Arciveſcovi di Palermo, tutti li Bajoli, Pretori, e alcuni Capitani della Città di Palermo, e alcuni Ambaſciatori, uniti con le coſe notande, e memorande dall'anno 1282. *ſino al preſente* 1696. Panormi apud Auguſtinum Epirum 1696. in 4.

VINCENTIUS HEREMIA Clericus Àcenſis, Poeta clarus, Mathematicis diſciplinis dicatus, ſui opinionem excitavit. Fuit & Machinator egregius, cujus operâ uſus eſt Clemens X. Pont. Max. ideoque magnum ſibi nomen comparavit. Obiit apud ſuos octogenarius anno 1680. Edidit carmine Italico

Il Sebaſtiano Tragedia Sacra. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1634. in 12.

Multa reliquit m. ſſ. *de rebus Mathematicis, aliiſque facultatibus*.

VINCENTIUS HOMODEUS, ET CANDIDUS Syracuſanus, Sacræ Theologiæ, & utriuſque Juris Doctor. Primùm in ſupremis Siciliæ ſubſelliis cauſarum Patronum egit: mox in clericali militia doctrinâ cumulatiſſimus, & egregiis ingenii dotibus ornatiſſimus, ad varios eccleſiaſtici ordinis gradus evectus eſt; fuit etenim electus Eccleſiæ Syracuſanæ Canonicus, S. Officii Siciliæ Conſultor, Regiæ Monarchiæ Fiſci Patronus, Joſephi Cicalæ in Diœceſi Mazarienſi, poſtmodum Meſſanenſi, Vicarius Generalis: & in eadem Meſſanenſi Judex, & Examinator Synodalis. His in muneribus cùm ampliſſimam doctrinam detexiſſet, æſtimationem haud exiguam promeruit. Romam demùm ſe contulit, ubi dum ad alia properabat honorum faſtigia, in inſaniam lapſus, ad omnia ſibi aditum occluſit. Syracuſis tandem extrema clauſit circa annum 1704. Edidit

Orationem die 20. *Aprilis* 1681. *habitam* pri-

prima Synodalium Comitiorum ſeſſione. Prodiit cum Synodo Meſſanenſi Joſephi Cicalæ. Meſſanæ ex typographia Vincentii de Amico apud Matthæum la Rocca 1681. in 4.

Scripſit etiam

Contra Errores Michaelis Molinos tom. XIV.

VINCENTIUS JANCARDUS Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, Theologus numeris omnibus abſolutus, ac ſanctimoniæ famâ inſignis. Natus anno 1570. S. Dominici inſtitutum amplexus eſt Panormi 1585. Ab ipſo vitæ regularis exordio, eâ animi contentione perfectionis viam arripuit, ut ad virtutis faſtigium ſeſe extulerit. At perpenſis ab Ordinis Moderatoribus, egregiis ejus ingenii dotibus; ac maximum in literaria paleſtra Doctorem fore præſagientes, ſtatim gravioribus ſtudiis admotus eſt: nec eos ſpes fefellit, nam celeri curſu ita profecit, ut non dum Sacerdotio initiatus ob ætatis defectum, Philoſophiæ Lector in Cœnobio Sancti Dominici conſtitutus ſit: ibique per annos quindecim Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam docuit magno cum nominis, & ingenii plauſu; ac ingenti cum diſcipulorum profectu: ideoque ex ejus ſchola, tum à Regularibus, tum Sæcularibus diſcipulis frequentata, viri prodiere doctiſſimi, quorum nonnulli ad eccleſiaſticas dignitates evecti, Epiſcopalibus inſulis ornati ſunt. Ob doctrinæ excellentiam ter Regentis munere præfuit in Panormitano Lycæo S. Dominici: ac Sacræ Theologiæ Magiſter renunciatus, longè, latèque inclaruit. Meritis cumulatus, multis muneribus cohoneſtatus eſt. Quater Priorem perfunctus, rexit laudatum S. Dominici Cœnobium. Quater etiam Provincialis, Siculam Provinciam adminiſtravit. Tertiò Deſinitorem Generalem Ordinis egit. Per annos circiter viginti Cenſor, & Ordinarius S. Officii Conſultor, ſummâ approbatione efflorui. His in muneribus nedum prudentiæ, quàm zeli partes inſignitèr patefecit. Singulari doctrinâ eam undique ſui venerationem excitavit, ut doctiores, Principes, ac Dynaſtæ in difficillimis negotiis ad ipſum tanquam ad ſapientiæ oraculum confluerent: ac mirabilem in conſiliis editis experti ſunt omnes. Tum in Sicilia, tum etiam Neapoli, Romæ, & alibi ſummam æſtimationem adeptus, veneratione maximâ proſequutus eſt. Pluries Philibertus Sabaudiæ Princeps, dum Siciliam moderabatur, ipſum in Cœnobio S. Dominici degentem conſilii cauſâ adiit. Cùm adeſſet Siculæ Provinciæ Deſinitor, in Comitiis Generalibus, Mediolani coactis, omnes Ordinis Fratres ex quacumque natione, permagno honore Vincentium venerantes, ejus opiniones, tanquam oracula excepere. Dux Feriæ Mediolani Gubernator, ac is, qui ei erat à ſecretis, pluriès ad Cœnobium S. Dominici ſe contulere, ut eumdem convenirent, ac venerarentur. Id ipſum multotiès effecere S. Officii Quæſitores in Sicilia. Ordinis Generalibus gratiſſimus fuit, præſertim Nicolao Ridulpho: & ut omnia paucis concludam, univerſalem omnium venerationem aſſequutus eſt; tum ob ſcientias, virtuteſque, quibus eminuit; tum ob ſuaviſſimas animi dotes, quibus omnium corda facili negotio ſibi adſtringebat, ac mirabili dulcedine reficiebat. Virtutes in eo eluxere eximiæ: regulari obſervantiâ, vitæ auſteritate, carnis maceratione, virginali puritate, oratione, humilitate, coſtantiâ in adverſis, aliiſque virtutibus mirum in modum inclaruit. Demum cùm Provincialis munere, Siciliæ Cœnobia perluſtraret, Catanam appulſus, imminentis mortis præſcius, in ipſo Cœnobii veſtibulo ait, ibi ſe perpetuam habitationem elegiſſe. Paulò poſt febri correptus, editis ſingularis pietatis exemplis, ſanctè deceſſit, die feſto S. Barbaræ, cui addictiſſimus vixerat, 4. Decembris 1631. Extremo dolore in tota Provincia exceptus mortis ejus nuncius, ac magnificentiſſimis funeribus cohoneſtatus eſt: præſertim Panormi in Eccleſia S. Citæ, ubi inter miſſarum ſolemnia, funebrem orationem dixit Joannes Bap. Criſtadorus Orator celebris Minorum Conventualium, quam typis tradidit Panormi anno 1632. De eo etiam Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Catan. pag.* 86. & Dominicus Maria Marcheſius *tom.6. Diar. Domin. pag.* 159. Ex Criſtadoro, & Marcheſio, edidenda hæc reliquit, nimirùm:

Deciſiones, ac definitiones caſuum memorabilium, quæ in S. Officii Tribunali ad examen revocatæ ſunt.

Tractatus Philoſophicos, Theologicos, & Canonicos.

Mauritius de Gregorio in libro: *Condottiero de' Predicatori pag.* 263. citat Vincentium: *In* 1. 2. *&* 2. 2. *Divi Thomæ.*

VINCENTIUS DE JOANNE Panormitanus, Franciſci de Joanne Parci Baronis, pluriès in Patria Senatoris, filius, Juriſprudentiæ Doctor, amœnioribus literis addictus vixit. Celeri, ac fœcundiſſimo ingenio munitus, multa tum proſâ, tum verſu protulit, magna cum laude à literatis omnibus ſemper excepta. In hiſtoriis, ac omnigena eruditione verſatiſſimus fuit. Literis armorum ſtudium addidit, quo inter omnes in Sicilia coævos, fortitudinis gloria efflorentes, excelluit: ideoque nullus ſingulari certamine ipſum ſuperare unquam potuit. In haſtiludiis apprimè inſignis ſe mirabilitèr ſtrenuum, ac induſtrium patefecit. Dum Judicem agebat in oppido Caſtrinovi, vivere deſiit 13. Februarii 1627. Vincentium laudat Octavius Potenſanus *in Poem. decem mill. martyrum cant.* 5. *ſt.* 27. Sub Vincentii nomine prodiere lucubrationes nonnullæ Hieronymi fratris, ut ipſemet Vincentius pluriès fatetur *in Panormo Reſtaurata m. ſ. lib.* 2. & ut prodidi *tom.* 1. *pag.* 278. Vincentius verò ſcripſit Italicè

Palermo Riſtorato. m. ſ. in fol. Authographum extat Panormi apud Comitem de Prades: ac ejus exemplar in Bibliotheca Hieronymi de Septimo Marchionis Jarratanæ, viri literis ornatiſſimi. Nonnulla ipſius fragmenta exſcribit Auguſtinus Inveges *in Panor. antiq. & in* ejus

Digitized by Google

ejus apparato, Petrus Antonius Tornamira *in ſuis operibus*, Joannes Maria Amatus *in not. ad orat.* 1. *pag.* 38. 111. & 112.

Palermo Felice, Poema. m.ſ. in 4. Opus hoc paucis ab hinc anni ſervabat Carolus de Joanne Panormitanus, ex Clericis Reg. Minoribus.

Vita, e Morte di S. Roſalia, Protettrice della ſua Patria Palermo in ottava rima. m.ſ. in 4. Hujus anthographũ vidi apud Vincentium Auriam.

Rime, conſiſtenti in Eglogbe Paſtorali, lettere amoroſe, Canzoni, e Sonetti. m. ſ. in 4. apud laudatum Carolum de Joanne.

Satire in terza rima.

Oratione funerale in morte di D. Lucio de Tignoſi nobile Palermitano, Poeta, ed Iſtorico di conto.

VINCENTIUS DE JUDICE ex oppido Turturicii, Juris utriuſque Doctor, ingenio, & amœniorum literarum ſtudio conſpicuus. Claruit anno 1650. Edidit Italicè

La Bella Fugace Comedia. Panormi apud Petrum Coppolam 1647. in 12.

L'*Amor Venale Comedia.* Ibidem apud eumdem 1653. in 12.

VINCENTIUS LIBASSI Panormitanus, elegantiſſimi ingenii vir. Gravioribus diſciplinis admotus, Sacræ Theologiæ laureâ inſignitus, & doctrinâ abundè exornatus, inter doctiores eminuit. In regulari Societatis Jeſu familia literarum ſtudiis primùm addictus, in gravioribus, politioribuſque facultatibus impensè profecerat: ideoque Rhetoricam ſumma cum laude tradidit, illius Academiæ moderator eximius. At relictâ Societate, nedum adeptas diſciplinas non neglexit, verùm etiam ſtudio, ac labore perfecit. Amœniorum literarum cultor egregius, ſingularem Oratoris, & Poetæ gloriam ſibi comparavit. In carminibus pangendis eâ valuit ſtyli majeſtate, ac venæ copiâ, ut etiam in rebus parvi momenti, ac aridiſſimi argumenti, mentis divitias latè profundens, poetici ingenii ubertatem mirabilitèr patefacere conſueverit. In Panormitana Reaccenſorum Academia, aliiſque literarum Lycæis, quæ, eruditione refertiſſimus, latio, ac Etruſco carmine prodidit, non ſine plauſu excepta ſunt. Cùm in Hiſpaniam ad regiam Philippi IV. aulam ſe contuliſſet, ac ſe bonarum artium ſtudiis ornatiſſimum detexiſſet, Canonicus Metropolitanæ Panormi Eccleſiæ, & Abbas S. Joannis Eremitarum electus eſt anno 1668. Ab Archiepiſcopis Panormitanis ſummâ æſtimatione complexus, Judex, & Synodalis Examinator conſtitutus fuit. Deceſſit tandem Panormi 3. Aprilis 1682. & in Canonicorum ſepulchrum illatus eſt. Edidit Italicè

Brieve Compendio della Vita di S. Roſalia Vergine Palermitana. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1656. in 12. & Panormi typis Camagnæ 1681. in 12. ſub nomine Franciſci Libaſſi fratris.

La Tromba d'Ezechiele, lettera Paſtorale dell' Ill. e Rev. Sig. D. Gio. Palafox, e Mendoza, Veſcovo d'Oſma, a' Parochi, e Sacerdoti, tradotta dalla lingua Spagnola nell' Italiana. Panormi apud Petrum Coppolam 1680. in 8.

Poſt ejus mortem prodiit ejus opus poſthumum inſcriptum:

Muſarum Hortus Illuſtriſſimo Senatui Panormitano ad animi relaxationem patefactus, in tres verò aureolas partitus, quarum I. continet Epigrammata, Odas &c. II. Eclogas, Satyras, Elegias, &c. III. Solymenidem Taſſi latinè redditam. Panormi ex typographia D. Cyllenii Heſperii 1683. in 8.

VINCENTIUS LIPOCELLUS, Panormitanus Sacerdos, Philoſophiæ, Theologiæ, & Juriſprudentiæ Doctor egregius, eâ valuit ingenii, ac doctrinæ præſtantiâ, ut in admirationem perſæpè traxerit omnes: in publicis enim diſputationibus acutiſſimus, nemo ipſi acrior, nemo promptior videbatur. Hinc à Societatis Jeſu Patribus Collegii Panormitani, quoties ad ſcholaſticas eorum concertationes accerſitus eſt, toties ſummis laudibus exornari promeruit. Doctrinâ celebris, ut Philoſophiam, ac Theologiam alios doceret ad inſigniora Siciliæ, & Italiæ Lycæa pluriès evocatus fuit. Cæſareis etiam, & Pontificiis Juribus operam dedit; ac Doctoris inſigniis cohoneſtatus, inter doctiores inclaruit. Medicinam quoque didicit, ac ſelectiſſima eruditione locupletatus, famigeratiſſimum ſibi nomen vindicavit. Magnâ æſtimatione valuit, præſertim apud Siciliæ Moderatores, Panormi Archipræſules, Proceres, & literatos: ac meritò nonnullis in eccleſiaſtico ordine inſignitus eſt honoribus. In diœceſibus Agrigentina, & Monteregalenſi Vicarium Generalem egit. In Panormitana Eccleſia effulſit Canonicus, Examinator, Judex Synodalis, Archiepiſcopi Aſſeſſor, & S. Inquiſitionis Conſultor. Demùm Panormi Eccleſiæ S. Crucis Parochus electus an. 1658. ſui opinionem firmavit. Severioribus ſcientiis aliquando ad animi relaxationem, amœniores literas, ac Poeſis ſtudium ſociavit: ideoque inter Academicos Reaccenſos Panormi primas obtinuit. Obiit tandem Panormi ingenti cum literatorum dolore 7. Maii 1661. & in eadem S. Crucis Eccleſia ſepultus eſt, hoc epitaphio cohoneſtatus.

D. O. M.

D. Vinc. Lipocelli S.T. & V.J.D. Illuſt. Antiſtitum Mon. Reg. & Agrig. V. G. Pan. Eccl. olim Can. & Archiep. Conſ. in ferendis judiciis Aſſeſſor &c. à Cruce cum vivens tam multis præditus adhæſit virtutibus, mortuus noluit ſeparari, dicatum hoc illi Templum, quod beneficus tenuerat, & exornarat, in ſepulchri locum elegit, quem Jacobus, & Antonina Lipocelli vinculo carnis adnexi lacryma. erexere, quin potiùs amoris ligam. proprios, ſuorumque cineres imponerent. An. Sal. M. DC. LXII.

Vincentium laudant Joannes Bap. de Judice *in carm. par.* 1. *pag.* 83. Joannes Bap. Vallegius *in carm. pag.* 44. & Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis tom.* 2. *par.* 2. *pag.* 286. ubi vernaculâ linguâ extant noſtri Vincentii

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & typis Joſephi Biſagni 1662. in 12.

VINCENTIUS LITTARA Netinus Sacerdos, natus 31. Decembris 1550. ſtatim egregio inge-

nio

nio ſe munitum prodidit: ideoque à teneris annis humanis literis admotus ita profecit, ut brevitèr nedum æquales, verùm etiam eoſdem præceptores cum omnium admiratione longè ſuperaverit. A Joſepho Bonaſia Netino, Ordinis Minorum, Philoſophiam quoque eadem felicitate didicit. Anno ætatis ſuę 18. à Nicolao Leontino præceptore in ejus ſcholam humanitatis ſuffectus, Neti ludimagiſtri munere humaniores literas docuit ſumma cum laude, ac nominis celebritate. Exinde rogatus, ut Saccam ſe transferret, ea in urbe eiſdem literis adoleſcentes inſtituit, non ſine omnium approbatione, ac plauſu. In patriam regreſſus iterum juniores cives erudivit, uſque dum Sacerdotio initiatus, Catanam adiit, ubi cùm ſeverioribus diſciplinis operam dediſſet, Philoſophiæ, Theologiæ, ac Juriſprudentiæ laureâ inſignitus eſt; ac virtutum ornamento clarus effulſit. Sciendi cupiditate adhuc exſtimulatus, ſe ipſo duce, ac magiſtro, mathematicis, aliiſque diſciplinis ingenii dotes addixit. Doctrinam ampliſſimè adeptam Neti non obſcurè patefecit in publicis diſputationibus, ut etiam in ſchola; ibi enim Philoſophiam, ac ſpheræ præcepta doctiſſimè tradidit: hinc ex ejus gymnaſio quamplures humanitatis literas, ac ſcientias inſignitèr edocti, doctrinâ exornati prodiere. Oratoriâ arte inſignis, conciones habuit non ſine permagna laude Neti, Panormi, Catanæ, Ennæ, Agrigenti, Saccæ, aliiſque in Siciliæ oppidis. Solitudinis amantiſſimus, diuturnis ſtudiis indulgebat; ac ſomnum ſibi detrahebat, ut ad publicum beneficium lucubrationes conderet; ac ſeipſum eruditione locupletaret. Ab Epiſcopo Syracuſano Mazareni Archipresbyter electus, honorem ſibi ſpontè oblatum renunciavit. Poetica venâ abundè refertus, eâ facilitate carmina emittebat, ut in familiaribus colloquiis ex ejus ore mirâ ubertate verſus effluerent. Morum elegantiâ, eloquentiâ, virtute conſpicuus, amicos habuit nobiliſſimos, à quibus plurimùm æſtimabatur. Joannes Horoſcus Præſul Agrigentinus ab ejus doctrinæ, & eruditionis fama permotus, ut Vincentium apud ſe haberet, eumdem Parochum Eccleſiæ Agrigentinæ S. Michaelis delegit, aſſiduum commenſalem voluit; ejuſque familiaritate nimiùm oblectabatur. At elapſo quatriennio in ipſa Agrigenti urbe piiſſimè devixit 3. Maii 1602. maximo cum literatorum dolore. Hujus vitam ſcripſit Franciſcus Joanthomaſius, quam habes in opere poſthumo ejuſdem Littaræ, cui nomen *Conradis*. Eumdem etiam laudant Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Syrac. pag.* 228. *&* 315. Petrus Carrera *in epigram. lib.* 2. *pag.* 72. & Petrus Angelus Spera *de nobil. Profeſſor. Grammat. lib.* 4. *pag.* 519. Edidit

De Literis, & Accentibus librum, acceſſit epitome, & quædam carmina non injucunda, unà cum triumpho mortis. Panormi apud Joannem Matthæum Maydam 1572. in 8.

Grammaticæ dialogos. Ibidem apud Angelum Orlandum 1621. in 8.

In Vitum Chiappiſium Apologiam. Antidota in eumdem lib. IV. de iis, quæ in Grammatica, & Dialectica erravit. Venetiis apud Joannem Comenzinum 1584. in 8.

Donati Majoris Rudimenta, ubi exactiſſima nominum, pronominum, & verborum declinatio traditur, cum dilucida præteritorum, ſupinorumque formatione. Agrigenti ex typographia Pontificis 1602. in 8.

De Rebus Netinis librum, in quo Urbis, agrique deſcriptio, Netinorum origo, res militiæ, togæve præclarè geſtæ, habita à Regibus privilegia, illuſtrium virorum monumenta, & quicquid hiſtoriâ dignum legi potuit, luculentè, perinde ac brevitèr traditur. Adjecit etiam B. Conradi Placentini hiſtoriam. Panormi apud Joannem Antoniũ de Franciſcis 1593. in 8. B. Conradi vita recuſa eſt in Vitis SS. Siculorum Octavii Cajetani *tom.* 2. *à pag.* 246.

Poſt ejus mortem prodiit opus poſthumum, inſcriptum:

Conradis poſt Authoris obitum in lucem edita. Ibidem apud eumdem 1608. in 8. Poema in decem libros diſtributum, quo geſta S. Conradi carmine heroico narrat.

Italicè

Compendio, e chiara introduttione della Grammatica in lingua volgare per più facile intelligenza di quelli, che vogliono in brieve imparare la lingua latina. Vi è anco aggiunto un neceſſario trattato d'accento, compendio dell'opera maggiore, e un belliſſimo diſcorſo de punctis, *tanto dello ſteſſo Autore, quanto di M. Fabio Quintiliano*. Ibidem apud eumdem 1599. in 8. & Venetiis apud Nicolaum Morettum 1601. in 8.

Scripſit etiam, ſed non edidit:

De Aquila Panormitana opuſculum. Citatur à Roccho Pirro *in epiſt. nuncup. Siciliæ Sacræ*, qui *in Not. Eccl. Panor. pag.* 55. apud Joſephum de Neapoli, ſupremi Italię Concilii Regentem, tunc aſſervatum teſtatur.

Orationes duas de Primatu Eccleſiæ Panormitanæ. Has citat Albertus Piccolus *de antiquo Jure Eccleſiæ Siculæ*, pluribus in locis, ac nonnulla exſcribit fragmenta, Auguſtinus Inveges *in Panor. Nobili pag.* 283. Rocchus Pirrus *in epiſt. ad lectorem Siciliæ Sacræ*, & alibi, præſertim *in Not. Eccl. Meſſan. pag.* 259. & Vincentius Auria *in diſcur. de dignit. Prætor. Panor. in calce hiſtor. Proregum Siciliæ par.* 231. *&* 238. Harum exemplar, etſi non integrum, extat apud me.

Ennenſem hiſtoriam. Hoc titulo nempè: *Ennenſis Cereris libri duo*, m. ſ. in 4. extat apud Joannem Mariam Amatum Panormitanum Societatis Jeſu.

Grammaticarum Annotationum libros ſex.

Grammaticam Speculativam.

Rhetoricæ compendium, & circa eam quamplures, & ſubtiliſſimas quæſtiones.

Eloqutionum, & latinæ linguæ formularium copioſiſſimum.

De Orthographia librum.

Comœdias lepidiſſimas.

Differentiarum libellum.

Digitized by Google

Loquendi Phraſes.

Linguæ latinæ Promptuarium.

Epigrammatum, & Elegiarum libros duos.

Commentaria in Petri Hiſpani ſummulas.

In Porphyrii Prædicabilia explanationes.

In Ariſtotelis opus de Interpretatione Commentaria.

In Antiprædicamenta, & Poſtprædicamenta, & in primum Poſteriorum librum Commentaria, & argutiſſimas circam hanc facultatem quæſtiones.

In Primum, & Secundum ejuſdem Phyſicorum libros enucleationes.

In Ariſtotelis tractatum de Cælo, & Mundo interpretationem,

De laudibus Dialecticæ.

In Canones explanationes.

Opuſculum de Sacramentis, & de SS.Trinitate.

Breve Confeſſionis Compendium.

VINCENTIUS MARAXIA Panormitanus, Joſephi Vincentii Maraxia pater, de quo *tom.* 1. *pag.* 406. Juris utriuſque Doctor, inter eximios cauſarum Patronos effloruit. Vivere deſiit Panormi 24. Aprilis 1643. & in oratorio Societatis SS.Sacramenti ſepultus eſt. Edidit ex Leone Allatio *in Drammaturgia pag.* 707. Italicè

Il Mondo di dentro. Panormi in 12.

VINCENTIUS MARIA DE NEAPOLI Caſtroregalenſis, Ordinis Olivetanorum, patritio genere exortus, in ſæculo Stephanus Cucuzza vocatus, clericali militiæ adſcriptus vixit. Literarum ſtudiis dicatus, Sacræ Theologiæ, & Juriſprudentiæ lauream adeptus eſt. Canonicus in Eccleſia Cathedrali Mazarienſi conſtitutus, in Mazarienſi Diœceſi Vicarii Generalis munere perfunctus, magnâ æſtimatione cohoneſtatus inclaruit. Spretis ſæculi honoribus, Neapoli Olivetanam veſtem petiit, & obtinuit. Doctrinâ inſignitus, in Cœnobio Neapolitano S. Mariæ Montis Oliveti Philoſophiam docuit. Sacrâ eloquentiâ præclarus, inter Concionatores celeberrimum nomen ſibi conciliavit. Aſtronomicis, ac Mathematicis diſciplinis inſtructiſſimus vixit: ac Muſas Latias, & Etruſcas impensè coluit. Vitam agebat anno 1650. De eo Nicolaus Toppus *in Bibliotheca Neapolitana pag.* 308. qui ſcripſiſſe tradit Italicè

Dramme Spirituali, Opere Sacre, e Profane; quæ omnia magna cum nominis ſui fama peracta ſunt in ſcenis apud Caſtrumregalem.

VINCENTIUS MARIA VERDINUS Panormitanus Societatis Jeſu, natus anno 1681. ac probè educatus, indolis ad pietatem propenſæ indicia in ipſa pueritia præbuit: religione enim, obedientiâ, charitate, aliiſque virtutibus claruit: & quicquid à parentibus habebat in pauperes erogare conſuevit. In primis literarum elementis addiſcendis ejus ingenii præſtantia apertiſſimè eluxit: at ferventiùs vitæ innocentiam illibatam ſervare ſtuduit, ſub tutela Deiparæ Virginis, cui addictiſſimus vixit. Senſuum cupiditates impigrè cohibuit: ideoque à mirabilibus videndis abſtinuit: & oratione, aliiſque piis operibus devotionis ardorem ſedulò fovere curavit. Ineunte ætate, animarum zelo ſe accenſum detexit: hinc puerulis in paternas ædes advocatis è propinquis viis, eos catholicæ Fidei rudimentis erudire ſatagebat: & inter menſæ cibos de ſacris rebus eloquia miſcebat. Ut vitam, quā ſanctorum hominum more vixerat, perfectiùs produceret, Societatis Jeſu inſtitutum amplexus eſt 9. Octobris 1695. In tyrocinio, regulari obſervantiæ ſtudio, fuit aliis exemplo. Literarum ſtudiis dicatus magna cum eximiæ indolis laude, poetica, & oratoria monumenta protulit. In Philoſophica paleſtra quanto excellebat ingenio publicis diſputationibus prodidit: ac ad magna ſe efferendum præſagiebant omnes. At inter literarum curas virtutum etiam ſtudium ſanctè perfecit: & dum humanis literis adoleſcentes erudiret in Collegio Montis-Regalis, ad rerum cœleſtium, & divinarum perfectionum contemplationem dulciſſimè efferebatur: ideoque ſupernæ patriæ maturus, anno ætatis ſuæ 22. editis virtutum exemplis, piiſſimè deceſſit in eodem Collegio Montis-Regalis primo Januarii 1703. magna cum probitatis opinione. Ejus vitæ compendium edidit Anonymus Soc. Jeſu in veſtibulo operis infraſcripti: cùm enim erga Divum Joachim miro pietatis ſenſu æſtuaſſet, ſcripſit Italicè

Motivi alla divozione del Glorioſiſſimo Patriarca S.Gioachimo Spoſo di S. Anna, Padre di Maria, e Nonno di Gieſù. Operetta Poſtuma. Panormi ex typographia Honuphrii Gramignani 1704. in 12.

VINCENTIUS MAURUS Catanenſis, Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, Sacræ Theologiæ Magiſter. In Cœnobio Catanenſi, & alibi, Prioris munere ſodalibus ſuis præfuit. Obiit in Cœnobio Salæ Parthenici anno 1662. De eo Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmel. tom.* 2. *par.* 5. *lib.* 5. *n.* 3753. *pag.* 1074. Edidit Italicè

Il Rettore Politico. Mutinæ 1659. in 12.

VINCENTIUS MAZZA Meſſanenſis Sacerdos, vir pietate clarus, vixit anno 1660. In lucem emiſit Italicè

Faſcetto di varie lodi, e divotiſſimi ſaluti alla Noſtra Gran Signora ſempre Vergine Maria. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1666. in 8.

VINCENTIUS MICCIULLA Panormitanus, fœcundiſſimæ venæ Poeta. Claruit anno 1647. Ipſum laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par.* 2. *tom.* 2. *pag.* 304. ubi Siculâ linguâ Vincentii extant

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

VINCENTIUS MIGNIA Panormitanus, Ordinis Clericorum Regularium, inter quos ſolemnia emiſit vota Panormi 28. Octobris 1610. Gravioribus diſciplinis eruditus, doctrinâ, & pietate inſignis effloruit. Vivebat anno 1662. ſenectutem adeptus. Sub anagrammatico nomine Ignatii Munneci edidit Italicè

Breve Relazione della Vita eſemplare, e ſanta Morte del M. R. P. Giuſeppe Mignia Palermitano

Digitized by Google

Clerico Regolare. Neapoli apud Ægidium Longum 1661. in 8.

VINCENTIUS MIRABELLA Patritius Syracuſanus, vir omnium ſcientiarum ornamento inſignis: præſertim mathematicis diſciplinis, geographica, & hiſtorica eruditione inſtructiſſimus vixit. Poeſis, & muſices peritiâ inclaruit; & in antiquitatis arcanis verſatiſſimus floruit. Inter Lyncæos Romæ, & Otioſos Neapoli Academicos recenſitus, ſui nominis famam excitavit. Æſtimationem haud exiguam aſſequutus eſt inter literatos, quibus ampliſſimè innotuit. Pietate etiam, morumque integritate clarus eſſulſit. E vivis exceſſit vir doctiſſimus Motycæ anno 1624. ætatis ſuæ 54. In Eccleſia S. Mariæ Gratiarum jacet hoc epitaphio cohoneſtatus.

D. O. M.

D. Vincentius Mirabella, & Alagona, Patritius Syracuſanus, ſtudio vetuſtatis, liberalium Artium peritiâ, ac ſplendore virtutum Vir inſignis, ubique clariſſimus, & inter Lyncæos honorificè cooptatus, qui antiquam Patriæ gloriam è tenebris erutam, ac luci reſtitutam, cum ſui nominis laude poſteritati fecit immortalem. Motycæ decedens poſt Deiparæ Virginis feſtum, cujus ergo advenerat, in ejus Templo, curâ ſuâ præcipuè olim extructo, mortalitatis exuvias depoſuit Anno Domini M. DC. XXIV. ætatis ſuæ LIIII.

Vincentium laudant Mauritius de Gregorio in libro: *Condottiero de' Predicatori trac. 6. pag. 255.* Philippus Cluverius *in præfat. ad Siciliam antiq.* ut etiam *lib. 1. cap. 12. pag. 145. 148. & alibi*, Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Syrac. pag. 213.* Joannes Vigintimillius *in Poetis Siculis Bucolicis cap. 5. pag. 35. cap. 14. pag. 116. & cap. 15. pag. 120.* qui ejus doctrinam, & eruditionem, contra cenſorias Jacobi Bonanni notas, defendit, Joannes Andreas Maſſa *in ſua Sicilia par. 1. par. 156.* & Franciſcus Stellutus *in epiſtola*, edita in epiſtolis ſelectis ab Antonio Buliſonio *tom. 4. pag. 56.* Evulgavit Italicè

Dichiaratione della Pianta delle Antiche Siracuſe, e d'alcune ſcelte Medaglie d'eſſe, e de' Principi, che quelle poſſedettero. Neapoli apud Lazarum Scorrigium 1613. in fol.

Libro Primo de' Madrigali. Panormi apud Joannem Bap. Maringum 1606. in 4.

In libro: *Infidi lumi, Madrigali a 5. voci di diverſi autori Siciliani*. Ibidem apud eumdem 1603. in 4. prodiere etiam nonnulla à Mirabella notis muſicis concinnata.

Scripſerat etiam

Hiſtoria di Siracuſa: at inedita relicta eſt.

VINCENTIUS MONCATA Nobilis Catanenſis Societatis Jeſu, vir doctiſſimus, cum primariis Theologis conferendus. Natus anno 1609. Societati nomen dedit primo Novembris 1625. in qua quatuor edidit vota 8. Septembris 1643. Præſtantiſſimas ingenii dotes gravioribus diſciplinis magno animi ardore dicavit: ideoque maximâ doctrinæ famâ, Philoſophiam, Scholaſticam, & Moralem Theologiam in Collegiis Panormi, & Meſſanæ per plures annos docuit, ſummo cum diſcipulorum progreſſu, ac ſingulari omnium plauſu. Ingentem ſui æſtimationem aſſequutus, Panormi ad ipſum paſſim confluebant, tanquam ad ſapientiæ oraculum Doctiores, Principes, & Dynaſtas, ut in rebus dubiis ſaluberrima referrent reſponſa. Virtutibus ornatus claruit; charitate præſertim, ac inſigni prudentiâ emicuit. Ab Archiepiſcopo Panormitano Jacobo Palafox Examinator Synodalis electus eſt. Rexit Collegium Panormitanum, ac Domui Profeſſorum Præpoſiti munere præfuit. Provinciam Siculam adminiſtravit. Semel, & iterum interfuit Romæ Congregationibus generalibus Societatis. Meritis plenus obiit in Collegio Panormitano 7. Martii 1694. Ipſum laudant Joannes Evangeliſta Panormitanus *in anagram, pag. 104.* Franciſcus Marcheſius *in Sacerdote in Villa cap. 2. ſect. 2. ſubſect. 1. n. 649. pag. 478.* & Stephanus Abbas *in Pace Attritioniſtarum, & Contritioniſtarum §. 2. pag. 41.* Edidit ſuppreſſo nomine

Compendiarias Univerſæ Logicæ Propoſitiones propugnandas à Joſeph Adorno in aula Collegii Panormitani Soc. Jeſu anno Domini 1645. Panormi apud Decium Cyrillum 1645. in 24.

Italicè

Arme Catanese. Panegirico della Gl. S. Agata V. e M. Catanæ typis Joannis Roſſi 1647. in 4.

Tractatus ejus varii, quos in ſcholis dictavit de rebus moralibus, paſſim vagantur, magnique exiſtimantur.

VINCENTIUS MORELLUS Panormitanus, vir eruditione, & poeticis ſtudiis clarus. Panormi inter Academicos Reaccenſos amœniores literas impensè coluit. Aloyſium Moncatam Montis Alti Ducem in Hiſpaniam ſequutus, ibi inter ejus aulicos diù vixit, eique ab epiſtolis, & rationibus fuit. Panormum regreſſus, vivere deſiit circa annum 1695. Edidit Italicè

Il Manzanar feſtante, Epitalamio per le Nozze degli Ecc. Spoſi D. Ferdinando d'Aragona, e Moncada, Conte di Caltaniſſetta, e D. Maria Tereſa Faxardo, Toledo, e Portogallo, de' Marcheſi del Velez. Matriti 1664. in 4.

VINCENTIUS MOTYCENSIS. v. Vincentius Raguſa *pag. 293.*

VINCENTIUS NAVARRA Panormitanus Sacerdos, in lucem editus eſt 3. Maii anno 1666. Adoleſcens Panormitanum Clericorum Seminarium ingreſſus, graviores diſciplinas magna cum ingenii laude amplexus eſt, ac doctrinâ inſigniter excultus, Sacræ Theologiæ lauream obtinuit. In Muſicæ amorem mirè propendens, huic facultati impigrè operam dedit: ideoque ad eam hujuſce diſciplinæ excellentiam ſeſe extulit, ut inter ejuſdem peritiſſimos excelleat, ac ſui laudem promereat. Metropolitanæ Panormi Eccleſiæ Beneficiatus electus, vivit hoc anno, quo hæc excuduntur, 1713. doctrinâ, morumque probitate clarus. Evulgavit

Brevem, & accuratam totius Muſicæ notitiam. Panormi typis Dominici Corteſii 1702. in 4.

Scripſit etiam Italicè

Le

Le Tavole della Legge Numerica, & Armonica, nelle quali ſi diſvelano gli arcani più reconditi del numero, e della Muſica. Opus hoc numeris omnibus abſolutum, ac editioni proximum ſervabat: at cùm ignis, fortuitò accenſus, totam domum, quam Panormi inhabitabat, abſumpſiſſet anno 1710. 16. Julii, liber diuturno ſtudio elucubratus inter flammas conſumptus periit: ideoque reſumpto iterum labore rencere opus curavit, ac typis trader.

VINCENTIUS NOBILIS Drepanitanus Sacerdos, vir eruditione, & eloquentiâ clarus: ſacrum oratorem cum laude egit. Obiit Drepani circa annum 1706. Edidit Italicè

Il Teſoro Naſcoſto diſcoperto a' tempi noſtri: cioè le gratie, glorie, & eccellenze del Religioſiſſimo Santuario di Noſtra Signora di Trapani, ignorate ſin hora da tutti, all'Orbe battezzato fedelmente ſi paleſaro. Panormi apud Conſtantiũ 1698. in 12.

VINCENTIUS ORTALIS ex oppido Brontis, Sacerdos omnium virtutum genere excultiſſimus. Diù Panormum incoluit, Canonicus Eccleſiæ Cathedralis electus anno 1648. Summo ſtudio contendit, ut ad perfectionis faſtigium ſeſe extolleret; tantaque animi contentione, ut virtutibus ſanctè adeptis, ornatiſſimus effulſerit. Aſſiduâ rerum cœleſtium contemplatione, ardentiſſimum in Deum amorem fovere curavit. Solitudinis amantiſſimus, nonnullis ante mortem annis, ut quietiùs ſanctimoniæ inſtitutis vacaret, in Cœnobium S. Mariæ de Remediis, Fratrum Carmelitarum Excalceatorum extra urbis mœnia, ſeceſſit: ac retento clericali habitu, inter Regularis obſervantiæ ſectatores eximios, vitæ inculpatæ leges impenſiùs recoluit. Pluriès Deiparam Virginem ſibi familiaritèr alloquutam tradunt, ex ejus imagine, quæ in Eccleſia ejuſdem Cœnobii veneratur. Egregiis virtutibus clariſſimus, tanquam Eccleſiaſticorum exemplar eluxit: & in eodem Cœnobio ſanctè è vivis exceſſit 9. Octobris 1673. Jacet in Eccleſia memorata, ad cujus ſepulchrum hoc additum fuit epitaphium.

Canonicus D. Vincentius Ortale ſui contemptum etiam moriens MDCLXXIII. profitetur, & in libro vitæ adſcribi ſollicitus, ſuorum cinerum memoriam mundo voluit oboletam: & ne Theſaurus diù lateret ignotus D. Paulus Ortale nepos M. DC. XLVI. hoc ſub lapide obſervavit.

Evulgavit Italicè

Brieve Notitia prattica per formare un'buomo ſpirituale, la quale contiene le parti più eſſentiali di tutta la vita dello Spirito. Panormi apud Biſagnium 1663. in 12.

Egregium volumen etiam Theologiæ Myſticæ ſcripſit, cujus authographum ſervatur in eodem Cœnobio.

VINCENTIUS PAGANUS Netinus, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Lector, ac Concionator eximius, pietate, & doctrinâ clarus, haud exiguâ veneratione proſequutus eſt. Sanctiſſimi Roſarii cultum promovere ubique ſtuduit, præſertim Panormi in Eccleſia S. Citæ; eòque ejus vitæ probitate, ac eloquutionis dulcedine allecti cives, libentèr confluebant, ut eumdem omnibus anni diebus feſtis concionantem audirent. Claruit anno 1650. Ipſum laudat Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par. 2. pag. 439.* Edidit Italicè

Divoto modo di dire il SS. Roſario a Choro. Panormi apud Hieronymum Roſſellum 1636. in 12. apud Coppolam 1643. in 12. & iterum apud eumdem 1659. in 12.

VINCENTIUS PANDOLFUS Panormitanus, Medicinæ Doctor eximius. Amœniores literas coluit, præſertim Muſas tum Etruſcas, tum Siculas; ut etiam comica ſtudia. Inter literatos non ultimum locum ſibi vindicavit; & in Reaccenſorum Academiam relatus inclaruit. Adverſæ fortunæ ærumnis jactatus, extra patriam exul diù vivere coactus eſt. Cùm patriam repetiiſſet, obiit Panormi 20. Novembris 1688. & in Eccleſia S. Nicolai Fratrum Tertii Ordinis S. Franciſci ſepultus fuit. Vincentium laudat Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par. 2. tom. 2. pag.* 365. In lucem emiſit Italicè

La Celia diſperata Comedia. Panormi apud Decium Cyrillum 1646. in 12.

L'Angelica Pellegrino Comedia. Ibidem typis Petri de Iſola 1649. in 12.

La Cintia Superba Comedia. Ibidem apud Petrum Coppolam 1652. in 12.

L'Infortunii Comedia. Ibidem apud Antonium Gramignanum 1662. in 12.

La Miracoloſa Naſcita, Vita, Miracoli, Morte, e Feſtività di S. Lorenzo Franzò, Poema Eroico Siciliano. Ibidem typis Petri Camagnæ 1672. in 8.

La Santa Roſalia Tragedia Sacra. Ibidem apud Carolum Adamũ 1676. in 12. verſu Italico.

La Sacra Rappreſentatione della Natività di Noſtro Signore Gieſù Chriſto. Ibidem typis ejuſdem 1667. in 8.

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *par. 2. tom.* 2. Ibidem typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burleſche. In eiſdem Muſis *par.* 3. Ibidem apud Biſagnium 1651. in 12.

Alia ſcripſit Italicè, quæ non edidit, nimirùm:

L'Eſilio) *Comedia.*
La Pazzia]

Novantanove diſgratie, e mezza, ſucceſſi a Vincenzo Pandolfo in un giorno, Comedia ridicola, e grave, in terza rima.

Sacra Rappreſentazione della Paſſione di Noſtro Signore Gieſù Chriſto, con tredeci Prologhi d'inventione.

La Stratonica di Luca Aſſarino ridotta in Tragedia in verſo ſciolto.

La Pannopea Favola Boſcareccia.

La Pazzia Favola Maritima.

Ducento, e più Prologhi d'inventione.

La Felicità Accreſciuta, la Coſtanza Incoſtante, e la Republica Ordinata Dialoghi.

Lettere Miſſive, e Riſponſive Tomi tre.

Il Capuccino, opera ſpirituale, del Repudio del Mondo.

Libro di Ben morire in ſuffragio degli Agonizzanti.

Rime Tomi tre.

VINCENTIUS PARISIUS nobilis Panormitanus, Sancti Joannis Palmæ Baro, in lucem editus eſt 10. Junii 1681. literarum ſtudiis dicatus Grammaticæ, ac Rhetorices præcepta in Panormitano Collegio Societatis Jeſu impigrè didicit. Egregias exinde ingenii dotes Philoſophiæ addixit, eâque inſigniter eruditus eſt in Cœnobio S. Mariæ de Miſericordia Fratrum Tertii Ordinis S. Franciſci. Theologiam verò tū Scholaſticam, tum Moralem probè edoctus per Leonardum Nicotram Romanum inter domeſticos parietes, doctrinâ inclaruit. His diſciplinis, nobili homine dignis, non ſatis ſe exornatum ratus, ex quodam eximiæ indolis propenſione, poetica, & oratoria ſtudia amplexus eſt. Muſas itaque impensè dilexit, & non minori animi ardore eloquentiæ delicias excoluit: quibus eruditionis opes addidit: multaque verſu, & ſolutâ oratione ſumma cum literatorum laude protulit. Ad nonnulla patriæ munia honorificè aſſumptus eſt; Gubernatoris etenim munere ſemel, & iterum Pietatis Montem rexit. Pio Andreæ Navarri operi novennio præfuit Rector. Nunc Senatus Panormitani Archivta, vulgò *Archivario*, electus, ſui æſtimationem aſſequitur: & ad majora evehendum ejus promerita repoſcunt. Vivit vir eximius hoc anno 1713. morum comitate clariſſimus. Edidit Italicè

Le Perdite Vittorioſe d'un Prigionier Trionfante Comedia. Panormi typis Joannis de Neapoli 1707. in 4.

Criſto vero Meſſia, Proclamazione per dinanzi il Tribunale di Pilato, recitata nel Ven. Oratorio di N. S. degli Agonizanti a 14. di Marzo 1708. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1708. in fol. vernaculâ linguâ.

La Pietra Miſtica Oratorio per Muſica. Ibidem apud Felicem Marinum 1709. in 4.

Le Conteſe della Morte, e dell'Amore, Oratorio per muſica. Ibidem apud Auguſtinum Epirum.

L'Apoſtoli Rattriſtati nel tranſito della Vergine, Oratorio per muſica.

Il Pane Guerriero, Oratorio per muſica.

La Donna Trionfante, ſeu la Giuditta, Oratorio per muſica.

L'Ercole Coronato, Prologo per muſica al Sejano Drama. Ibidem apud Corteſiū 1708. in 12. Prælo paravit etiam Italicè

La Serva Rivale.
L'Amori finti, ſeu l'Odii generoſi.) Opera
L'Amor Politico nell'azioni di Ti-) ſcenica.
Il Mauritio. (*grane.*)

La forza della Divina Parola nella converſione di S. Eudocia. Opera Tragicomica Sacra.

Le difeſe della Morte, Oratione funerale per la Morte del Dottor D. Pietro Mancuſo, recitata in un' Accademia fatta per l'iſteſſa occaſione.

Il Poſtiglione Amoroſo, che contiene cento lettere, e cento riſpoſte amoroſe.

Il Vepraio Opera, che contiene Idilij, Canzoni,

no

Sonetti, Poemetti, Satire, e altri componimenti.

Il Direttorio per il Conforto degli Afflitti, che ſi trovano nella Cappella dell'Illuſtr. Compagnia delli Bianchi.

Notitia di tutte le Coronazioni fatte delli Re di Sicilia nella Cattedrale Chieſa di Palermo.

Prediche Quareſimali, e Panegirici.

Il Naam riſanato, Oratorio per muſica.

Cantate, e Serenate ſpirituali, e amoroſe.

VINCENTIUS PERCOLLA Panormitanus, Juriſconſultus eruditione, & legali ſcientiâ ornatiſſimus. Inter præcipuos cauſarum patronos plurimùm innotuit; & ob doctrinam ſatis egregiam Philippi II. Catholici Regis æſtimationem promeruit: ideoque ad nonnulla Juris munia honorificè evectus eſt. In Panormitano Prætorio, & in Magnæ Regiæ Curiæ foro Judex præfuit anno 1548. Latiùs propagatâ ejus doctrinæ, ingeniique præſtantiâ, in Hiſpaniam acceſſitus eſt anno 1561. ut in Supremo Italiæ Concilio Regentis munere præficeretur. Panormum remeavit anno 1569. Primus Præſes Magnæ Regiæ Curiæ conſtitutus, poſt Siculorum Tribunalium reformationem. Singulari etiam honore cohoneſtatus claruit; cùm enim extra eccleſiaſticum ordinem ſemper vixiſſet, Quæſitor Siculæ Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem electus fuit. Cùm autem longè, latèque refulgeret, à juſtitiæ cultu, ac probitate laudatus, Marchionis Piſcariæ, Siciliæ Moderatoris, indignationem incurrit. Nobiliſſimam, & æquè ditiſſimam mulierem Vincentio cuſtodiendam tradiderat Prorex, ut nobili viro nuptui traderet: at Percolla proprio filio conceſſit, ut cum ea de nuptiis ageret. Hinc in carcerem conjectus rerum humanarum inconſtantiam expertus eſt; è faſtigio etenim felicitatis in ærumnarum delapſus, in ipſo carcere miſerè deceſſit 4. Februarii 1572. & in Eccleſia S. Spiritus ſepultus, hac inſcriptione cohoneſtatus eſt.

D. O. M.

Vincentio Percollæ, qui ad ſummam Juriſprudentiam, multiplici additâ eruditione, in Hiſpania Philippi II. Regis Maximi, ac Sapientiſſimi, à ſupremis Conſiliis, Magnæ Regiæ Curiæ Præſes Primus; & quod nulli alii ſacris non initiato, nec antea, nec poſtea contigit, hæreticæ pravitatis Inquiſitor fuit; Cæſar Patri optimo, de Patria ſemper merito, debitæ pietatis ergo P. anno M. D. LXXIV.

De eo Vincentius de Joanne *in Panor. triūph. lib. 12. pag. 126. & in Panor. Reſtaur. m.ſ. lib. 2.* Vincentius Ferrarottus *de officio Straticoti diſc. 2. pag. 7.* Franciſcus Strata *in quietat. pag. 17.* & Vincentius Auria *in Chronol. Proregum Siciliæ pag. 298. & 302.* Hujus extant

Addictiones ſuper Ritu Regni Siciliæ. In commentariis ſuper Ritu collectis à Marcello Converſano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

VINCENTIUS PIZZUTUS Panormitanus, Joſephi Pizzuti Siciliæ Archiatri filius, Philoſophiæ, Theologiæ, & Juriſprudentiæ Doctor eximius. Cum doctrinæ laude cauſarum patro-

num

Digitized by Google

num egit: & in Panormitano Prætorio Judicis munere perfunctus enituit. Dum iterum in eodem foro prĝerat Judex, extrema clauſit Panormi 18. Martii 1648. Edidit

Allegationem pro Inſtitutore Sereniſſimi Ducis Sabaudiæ habitam coram Ill. Tribunali Regii Patrimonii 28. Martii 1632. contra Illuſtres Principem Trabiæ, Principem Roccæ floridæ, Ducem Camaſtræ, Marchionem Altævillæ, alioſque. Panormi apud Decium Cyrillum 1632. in fol.

VINCENTIUS POLITIUS Alcamenſis Sacerdos, Stephani Politii Medici celebris filius, Juris utriuſque Doctor, vir doctrinâ, & morum probitate præclarus. Diù Romæ vixit, ibique deceſſit circa annum 1640. De eo Leo Allatius in libro: *Apes Urbanæ pag.* 252. Evulgavit

Memoriale Clericorum, in quo de iis, quæ à Clericis ſciri debent de Suſpenſionibus, & Excommunicationibus agitur, juſſu Gregorii XV. cùm Eccleſiæ Bononienſi præeſſet editum. Romæ apud hæredes Bartholomæi Zannetti 1622. in 12.

Monitiones S. Caroli Borromæi ad Clerum à ſe collectas. Ibidem apud eoſdem 1622. in 12.

Speculum vitæ, & honeſtatis Clericorum, ex Jure Canonico, & doctrina S. Caroli Card. Borromæi confectum. Ibidem apud eoſdem 1623. in folio expanſo.

VINCENTIUS POLLASTRA Panormitanus, Lucæ Pollaſtræ à ſecretis regiis in Regno Siciliæ filius, eodem & ipſe munere perfunctus, ingenio, eruditione, politioribus literis, & eloquentiâ plurimùm valuit. Lucium Marinæum Siculum, à literis celeberrimum, amicitiæ vinculis ſibi adſtrictum habuit, qui mirificè Vincentium dilexit. Claruit anno 1507. eoque anno ætate florente vigebat. De eo idem Marinæus *in epiſtolis lib.* 8. qui ſcripſiſſe tradit

Orationem de laudibus Joannis Lanucii Siciliæ Proregis, habitam Meſſanæ in magno nobilium, & eruditorũ conventu, dum adhuc adoleſcens eſſet. Extat & *epiſtola ad eumdem Lucium*, in veſtibulo libri noni epiſtolarum Marinæi.

VINCENTIUS RAGUSA Motycenſis, Ordinis Obſervantium S. Franciſci, natus 7. Februarii 1630. ab adoleſcentia ingenii, & virtutis ſpecimen dedit egregium; literis enim, ac muſicæ, orationis, pietatis, aliarumque exercitationum ſpiritualium ſtudia addidit. At ad arctius vitæ inſtitutum à Deo vocatus, anno ætatis ſuæ 18. Minorum Obſervantium inſignia obtinuit. Emenſo ſtudiorum curriculo, ac doctrinâ inſignitèr excultus, Philoſophiam docuit in Cœnobio Bidinenſi, magno cum diſcipulorum progreſſu. Lector Generalis conſtitutus in Cœnobiis Motycæ, & Melitæ ſexennio Scholaſticam Theologiam tradidit, non ſine ingenii præſtantiſſimi laude. Anno 1673. nuncio remiſſo ſcholaſticis Lycæis, ut in animarum beneficium pleniùs deſudaret, ſacræ eloquentiæ, ac apoſtolicis miſſionibus operam dedit; eoque animi ardore ſuſcepti muneris partes obivit, ut ampliſſimum animarum quæſtum in Syracuſana Diœceſi retulerit. Per annos vigintiſeptem conciones habuit in quadrageſimali curriculo; magnâ cum populi frequentiâ, magnoque fructu, in præcipuis Siciliæ civitatibus auditus. Vicies Guardiani munere nonnulla Ordinis Cœnobia gubernavit. Netinæ Provinciæ Definitor, & Cuſtos electus, eidem etiam præfuit Provincialis ab anno 1684. quam ſummâ prudentiâ, obſervantiæ zelo, ac charitate adminiſtravit. Cùm Motycenſe Cœnobium regeret, munus unà cum voce, ut ajunt, activa, & paſſiva renunciavit, ut, ſolitudinis amantiſſimus, ſoli Deo viveret. Orationis ſtudio, ac virtutum ſplendore illuſtratus longè, latèque effulſit. Denique meritis abundè cumulatus, ſanctè deceſſit Motycæ 24. Maii 1703. ingenti omnium dolore. Seorſim ab aliis ſepultus; hoc epitaphio inſignitus jacet in Eccleſia S. Mariæ de Jeſu.

Vincentius Raguſa Motycenſis Min. Obſ. Concionator Apoſtolicus, Lector Generalis, Guardianus, Definitor, Cuſtos, Provincialis, apud ſeipſum nihil, apud alios, Sancti Patris Pauperum, & Humilium filius. Deceſſit anno M.DCC.III. Maii XXIV. ætatis LXXIII.

Nonnulla mirabilia ad ipſius interceſſionem Deum patraſſe tradunt. Ejus vitæ, & virtutum compendium edidit Hieronymus Renda-Raguſa Panormi anno 1705. De eo etiam Hieronymus Raguſa frater *in Elogiis Siculor. pag.* 307. Monumenta Gallica Trevoltiana *an.* 1702. *pag.* 171. Auctores libri inſcripti: *Galleria di Minerva tom.* 4. *pag.* 122. Edidit Italicè

Modo di recitare il Roſario per l'Anime del Purgatorio. Panormi apud Petrũ de Iſola 1675. in 12. ſuppreſſo nomine.

Teſoro Spirituale. Ibidem apud Boſſium 1676. in 24. Hæc opella adaucta iterum prodiit, ut infra.

Arte della Salute Spirituale, nella quale s'inſegnano al Criſtiano le regole, ed i precetti d'incamminarſi nella via Purgativa, Illuminativa, ed Unitiva. Tradotta da latino in volgare, ed ampliata. Con una operetta intitolata Teſoro Spirituale, ampliata. Ibidem apud Felicem Marinum 1700. in 12.

Scripſit etiam hæc alia, quę in Motycenſi Cœnobio aſſervantur:

Logicam. in 4.
Phyſicam. in 4.
De Anima. in 4.
De Trinitate. in 4.
De Viſione Beata. in 4.
De Incarnatione. in 4.
De Sacramentis. in 4.
Plurima de rebus muſicis.

Devotiones varias, ex variis Auctoribus excerptas, præſertim ex Ludovico Granatenſi, & Divo Bonaventura. in 24.

Opuſcula pia: nimirùm: officium D. Bonaventuræ. Volumen ſuſpiriorum. Septem gaudia, & dolores D. Joſephi Rhythmis latinis expreſſa. Septem Ave Angeli Cuſtodis Latinè, & Italicè. Atque alia hujus generis multa Latina, & Italica, vincta, & ſoluta. in 8.

Italicè etiam

Digitized by Google

Le Glorie dell'Immaculata Concettione di Maria Vergine rappreſentate in modo di Tragedia. in 8.

Selva maggiore predicabile per formare quattro Quareſimali, e quattro Avventi, l'Ottave del SS. Sacramento, e dell'Immaculata Concettione di Maria Vergine, e altre Prediche di M. V., de' Santi, delle Domeniche dell'anno, e Miſſioni. in 4.

Selva minore, che contiene gli argomenti degli Evangelii delle Domeniche, Avvento, del Purgatorio, de' Santi, e Quareſima. in 4.

Saluti in onore di S. Anna in verſo Italiano. in 8.

VINCENTIUS REGIUS nobilis Panormitanus Societatis Jeſu. Caroli natu majoris frater, de quo *tom. 1. pag.* 129. Natus anno 1544. Societatis inſtitutum amplexus eſt anno 1559. In ea tum gravioribus diſciplinis ſummè excultus, tum ſanctimoniæ famâ celeberrimus claruit. Ingenio, & ſingulari doctrinâ inſtructiſſimus inter præcipuos Theologos, qui tunc in Italia doctiſſimi effloruere, non immeritò recenſitus eſt. In Germania doctoratus inſignia adeptus, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam magno cum plauſu in Cæſareo Collegio Viennenſi docuit; ut etiam Meſſanę, ac Panormi. Hic etiam magna cum diſcipulorum frequentia, Theologiam Moralem tradidit, & Studiorum Præfectum egit. In ſacris literis verſatiſſimum fuiſſe editæ lucubrationes apertè teſtantur. Prudentiâ mirificè valuit; ideoque Collegia Montis-Regalis, Meſſanæ, & Panormi gubernavit. Panormi etiam pręfuit Domui Profeſſorum; ac Vice-Provincialis munere Siculam Provinciam rexit. Sanctitatis vitâ præclariſſimus, eximium animi candorem illibatum ſervavit: egregiam charitatem ergà omnes, ac ſummum ſui contemptum exercuit: aliiſque virtutibus apprimè excultus effulſit; quarum ornamento magnam auctoritatem ſibi conciliavit, ac ſancti viri opinionem aſſequutus eſt. Religioſæ diſciplinæ cuſtos exactus; nec per latum unguem ab ejus obſervantiâ diſceſſit: corporis, oriſque modeſtiâ claruit: ideoque Benedictæ Regiæ, ſororis ſuæ, ſanctitatis gloriâ celebris, imago eidem exhibita, ut obſervaret, an pictoris induſtriâ tabula mortuam virginem ad vivum referret; roganti reſpondit: ſe judicium edere ea de re haud poſſe, cùm nunquam Sororem ſuam aſpexiſſet. Nullo unquam verbo alterũ læſit: immò ſermonis ſuavitate omnes mirabilitèr reficiebat. Veritatis amantiſſimus, hanc nec ambiguo, vel ſuſpenſo verbo unquam violavit. Deiparam Virginem teneriori cordis ſenſu intimè venerabatur; alioſque ad ejus cultum fervidis exhortationibus inflammabat. Dum extremo morbo laboraret, quicquid ex medicorum imperio recipiebat, prius Mariæ Virgini oblatum conſecrabat. Morti proximus, Crucifixi, ac integerrimæ Virginis imagines manibus tenens, eaſdem precibus, oſculiſque magno pietatis affectu complectebatur: & in ultimo vitæ articulo S. Ignatium Societatis parentem illi adfuiſſe teſtantur hiſtorici: ideoque ſanctè deceſſit in Panormitano Collegio 16. Decembris anno 1614. Emeritis laudum præconiis celebratur à Franciſco Baronio *de majeſt. Panor. lib. 3. cap. 6. pag.* 127 à Joanne Nadaſio *in anno dier. memor. 16. Decemb. pag.* 327. *& in pretioſis occupat. morient. in Soc. cap. 15. pag.* 118. à Philippo Alegambe *in Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 783. Philippo Labbæo *in Chronol. Pinacotheca Scrip. Soc. Jeſu pag.* 326. Joanne Rhò *in virt. hiſt. lib. 4. cap. 9. pag.* 487. Hippolyto Marraccio *in Biblioth. Mariana par. 2. pag.* 439. Auguſtino Invegio *in appar. Panor. Nobilis in famil. Regio*, Franciſco Bardo *in epiſt. ad lectorem libri de Conſcientia*, aliiſque. Edidit

Theſes de SS. Trinitate Viennæ propoſitas diſputationi. Viennæ typis Leonardi Naſſinger 1580. in 4.

Evangelicarum dilucidationum libros VIII. Tomis III. Coloniæ per Bernardum Gualterum 1615. in fol.

Enchiridion Evangeliorum libris VIII. Opus hoc in priori opere perſæpè memorat idem Vincentius.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu ſervantur etiam m. ſſ. hæc alia, nempè:

Commentaria in Joannem.

De Sacramentis.

Logica.

VINCENTIUS RICCIARELLA Netinus Sacerdos, Vincentii Littaræ diſcipulus, Muſas Latias, Italicas, Siculaſque egregiè coluit. Claruit anno 1608. Edidit Italicè

Hiſtoria di S. Ninfa V. e M. Palermitana. Panormi typis Joannis Antonii de Franciſcis 1593. in 8.

VINCENTIUS RICCIUS Meſſanenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ, & Juris utriuſque Doctor eximius, Prothonotarius Apoſtolicus, Abbas S. Nicolai, & librorum edendorũ Cenſor. Doctrinâ excultiſſimus vivebat anno 1636. Evulgavit

Compendium de Sancto Matrimonii Sacramento, ex tractatu P. Thomæ Sanchez Soc. Jeſu collectum. Meſſanæ apud Petrum Bream 1630. in 4.

Italicè

Additioni all'Eſplicatione della Bolla della Sãta Cruciata del P. Emmanuele Rodriquez. Panormi typis Angeli Orlandi 1622. in 4.

VINCENTIUS RISICA Meſſanenſis, Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor, ingenio, ac doctrinâ laudatus: Inter Meſſanenſis Officinæ Academicos inclaruit, amœnioribus literis dicatus. Obiit Meſſanæ 1647. Celebratur à Joanne Bap. Corteſio *in miſcell. medicinal. dec. 8. tr. 9. pag.* 586. Edidit

Brevem Hiſtoriam de maligna febre D. Joannis Spataforæ. Meſſanæ apud Hæredes Petri Breæ 1639. in 4.

De febre Peſtilente Panormitanam Urbem obſidente orationem. Ibidem ex typographia Jacobi Matthæi 1647. in 4.

Italicè

Diſcorſo ſpirituale della Grandezza, e Providenza di Iddio Sig. Noſtro, e della ſua gran Pietà nella creation dell'Huomo, e delle miſerie di queſto,

con

Digitized by Google

con alcuni avvertimenti politici, e morali. Ibidem apud Petrum Bream 1630. in 4.

Breve Ragguaglio delli più illuſtri Paeſi delle quattro parti del Mondo così per mare, come per terra. Ibidem apud Hæredes Petri Breæ 1640. in 4. carmine Italico.

VINCENTIUS ROMANUS Bibonenſis, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus. Graviores diſciplinas cum ingenii laude tradidit. Eloquentiâ haud vulgari ornatus, conciones habuit diſertiſſimas, tum à dicendi copia, & eruditione, tum ab animarum fructu commendatus. Regulari obſervantiâ conſpicuus, ac virtutibus, religioſo viro dignis, inſtructiſſimus, tanquam omnium exemplar inclaruit. In Agrigentina Diœceſi Synodalis Examinator conſtitutus eſt. Provinciæ Siculæ Moderator electus, poſt ſex menſes, Dei inſtinctu, ac humilitate impellente, Provincialatu ſe abdicavit, ut virtutum ſtudio impenſiùs vacaret. Meritis plenus, cùm ad Cœleſtem patriam æſtuaret, 4. Auguſti, die Divo Dominico ſacra, repentinâ morte deceſſit Bibonæ anno 1660. Poſt ejus mortem prodiit ejus opus poſthumum, cui titulus Italicè

Orationi Sacre. Panormi typis Boſſii 1663. in 12.

VINCENTIUS SALEMIUS Platienſis, utriuſque Juris Doctor, inter præcipuos cauſarum patronos effulſit doctrinâ clariſſimus. In Panormitano Prætorio, & Conciſtorii ſubſelliis præfuit Judex. Floruit anno 1670. Edidit

Patrocinium Juridicum pro Sp. Regni Siciliæ Prothonotario, aliiſque Regiis Officialibus conſortibus, & clientibus, contra Illuſtres Comitem, & Marchionem de Pallavicino in quæſtione Juris, ſeu emolumentorum ſigilli magni Regiæ Cancellariæ Siculæ, ac de Juribus Mandati, & Regiſtro regiarum expeditionum. Panormi typis Didaci Buæ, & Petri Camagnæ 1669. in fol.

VINCENTIUS A SANCTO ANGELO Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, Concionator, & Poeta. Claruit anno 1600. Edidit carmine Etruſco

Viſione Trionfale nella morte dell'Ill. & Rev. Cardinal Scipion Gonzaga, con molti Sonetti ſpirituali, e Stanze intorno al Veni, Creator Spiritus, *con altri Sonetti a diverſi perſonaggi nel fine*. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1599. in 8.

VINCENTIUS SANCTUS MARCUS Calataniſſectenſis Sacerdos. A teneris unguiculis ejus pietatis ſtudia futuræ probitatis indicia detexere. Ingenio ſatis munitus, graviores diſciplinas magno doctrinæ quæſtu amplexus eſt: ac Sacræ Theologiæ laureâ inſignitus inter doctiores eminuit. Sacræ eloquentiæ dicatus Concionatorem egit magna cum laude, ac majori auditorum beneficio. Congregationem Oratorii ingreſſus Panormi, in ea laudabiliter per aliquot annos vixit, permagnâ morum integritate apprimè excultus. In cinerali jejunio conciones habuit Panormi in Eccleſia ejuſdem Oratorii, à viris literatis auditus, ac plurimùm laudatus. Electus patriæ ſuæ Archipresbyter, & è Congregatione egreſſus, animarum beneficium, ſeduiâ paſtoris vigilantiâ, verbo, & exemplo excitare curavit. Omni virtutum genere clarus eluxit, ſanctiſque operibus abundè cumulatus, piiſſimè deceſſit Calataniſſectæ anno 1688. In ejus funere orationem de ipſius laudibus dixit Hieronymus la Jacona Capuccinus, quam typis tradidit Drepani eodem anno, inde recuſa prodiit cum aliis ejuſdem orationibus ibidem anno 1692. Edidit Vincentius Italicè

Relatione del Ritrovamento del SS. Crociſiſſo della Pietra nella Città di Caltaniſſetta. Panormi apud Petrum de Iſola 1664. in 8.

Oratione Funerale per la morte del R. P. Biagio da Caltaniſſetta Predicatore Capuccino, Miſſionario Apoſtolico, nel meſe di Giugno 1684. Neapoli apud Franciſcum Mollum 1685. in 12.

VINCENTIUS SENENSIS, ſive SENESIUS, Catanenſis, vir doctrinâ inſignis; in ſacris literis, ac Juriſprudentiæ ſcientia verſatiſſimus, ſui æſtimationem excitavit. In Collegiata Catanenſi Eccleſia Canonicus, exinde Præpoſitus, ac S. Mariæ de Cava Prior latiſſimè effulſit. Sub Præſulibus Catanenſibus Nicolao Maria Caraccciolo, Antonio Pharaonio, & Joanne Horoſco Vicarii Generalis munere præfuit. Claruit anno 1575. Hunc laudat Joannes Bap. de Groſſis *in decac. Catan. tom. 2. cord. 9. pag.* 150. qui ſcripſiſſe teſtatur

Juris Reſponſa.

VINCENTIUS SICULUS, Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, qui vixit anno 1593. tunc enim edidit

Senatus, Populique Romani Epitaphia in Sereniſs. Ducem Alexandrum Farneſium Principem ampliſſimum. Romæ apud Gulielmum Faciottum 1593. in 4.

VINCENTIUS SILVARIUS Panormitanus, vir, qui in ætatis flore elegantiſſimâ oris ſpecie, ac præſtantiſſimo ingenio exornatus vixit. Amœniores literas, Muſaſque præſertim Siculas impensè dilexit. Ad ſumma poeticæ facultatis faſtigia ſeſe extuliſſet, ſi acerba ejus mors amplexa ſtudia non abrupiſſet: concepto enim intimo dolore ex cujuſdam amici morte, deceſsit Panormi circa annum 1600. De eo Joſephus Galeanus *in Muſis Siculis par. 1. pag.* 307. & Vincentius de Joanne *in Panor. Reſtaur. lib. 2. m. ſ.* Hujus extant maternâ linguâ

Canzoni Siciliane. In Muſis Siculis *par.* 1. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1645. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

Addit de Joanne *loc. cit.* ſcripſiſſe Comœdiam quamdam elegantiſsimam, quam publico ſumptu Senatus Panormitanus in aula Palatii publici, ſpectandam expoſuit, ut Carolum Aragonium Ducem Terrænovæ, Siciliæ Moderatorem, honoris ſtudio afficeret.

VINCENTIUS SOLITUS. v. Franciſcus Solitus *tom. 1. pag.* 290.

VINCENTIUS SPANOUS Sortinenſis, ex Octavio Cajetano *in animad. ad tom. 1. SS. Si-*

culor,

Digitized by Google

culor. pag. 112. ſcripſit carmine Siculo

Vita di S. Sofia Vergine, e Martire.

VINCENTIUS TANCREDUS Panormitanus Societatis Jeſu, vir doctrinâ excultiſſimus. Natus anno 1609. Societati nomen dedit anno 1624. ac quatuor vota nuncupavit. In ea emenſis ſtudiorum ſpatiis, Philoſophiam, ac Scholaſticam, & Moralem Theologiam, non ſine egregii ingenii notâ docuit. In Monte-Regalenſi Diœceſi Synodalis Examinator electus eſt à Franciſco Peretto S. R. E. Cardinale Montalto Montis-Regalis Archiepiſcopo, cujus æſtimationem promeruit. Solidâ virtute inſignitèr exornatus claruit, cujus teſtimonium apertiſſimè edidit, cùm extremo morbo laboraret;nam acerbiſsimis doloribus cruciatus,infractâ animi conſtantiâ, cum magna omnium admiratione fortitèr horum moleſtias perpeſſus eſt;etſi igneę naturæ eſſet. Extrema clauſit Panormi 29. Octobris 1659. Ipſum laudat Natanael Sotuellus *in Biblioth. Soc. Jeſu pag.* 783. Edidit

De Sancto Matrimonii Sacramento libros decem, in quibus univerſa P. Thomæ Sanchez Doctoris celeberrimi doctrina brevi periodo, ac dilucidè explicatur, & vindicatur. Tomum Primum, & Secundum. Panormi apud Decium Cyrillum 1648. in fol.

Tractatus IV. de virtute Religionis, in quibus omnia, quæ doctè, ac fusè Franciſcus Suarius ſcripſit de Primitiis, Oblationibus, Decimis, Inſtitutione, & Obſervatione Feſtorum, Immunitate Eccleſiar. Irreligioſitate, Tentatione Dei, Blaſphemia, Superſtitionum generibus, Sacrilegio, Simonia, Oratione, Contemplatione, Horis Canonicis, Juramento, & Adjuratione, variis Recentiorum placitis, noviſq; quæſtionibus locupletata, brevitèr, diſtinctè, ac dilucidè continentur. Monte-Regali apud Petrum Coppolam 1651. in fol.

Quæſtionum Moralium Partem Primam. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1654. in fol.

Quæſtionum Moralium Partem Secundam. Ibidem apud eumdem 1659. in fol.

Alia moliebatur, at mors omnia diſſolvit.

VINCENTIUS TURRIS Monte-Regalenſis Sacerdos, vir Medicâ facultate,ac Aſtronomicis rebus inſtructiſsimus claruit: quibus ſui opinionem apud literatos excitavit. Anno 1694. ad animi relaxationem in villam quamdam oppidi Salæ Parthenici ſecedens, ibi cùm primùm extremo morbo aggreſſus eſſet, ad proprii pulſus explorationem, ſolùm ſibi ſuperaſſe quinque vitæ horas pręcognovit:ideoque accerſito loci Parocho, ut ſibi celeritèr Sacramenta miniſtraret, his munitus, poſt quinque horas, ſicut prædixerat, deceſsit in eodem oppido 9. Februarij 1694. Edidit ſub anagrammatico nomine D. Tirentii Curvin

Syncerum Judicium de Cometa expoſtulatum à D. Seraphino Defenſo (id eſt D. Joſepho Fernandez) *nobili Siculo, & redditum per epiſtolas.* Neapoli ex typographia Buliſonis 1681. in 12.

VINCENTIUS TURTURETUS Panormitanus, ex Nicolao Antonio *in Biblioth. Hiſpana tom. 2. pag.* 356. *&* 370. vel Troinenſis, ut Roccho Pirro placet *in not. Agrigent. pag.* 335. Nobili genere exortus, ac clericali militiæ adſcriptus, præſtantiſsimum ingenium, quo mirificè eminuit, gravioribus diſciplinis nobiliter expolivit: ideoque Sacræ Theologiæ, & Juriſprudentiæ lauream promeruit. Nedum magnâ doctrinâ cumulatus, verùm etiam omnigenâ, ſolidâque eruditione refertiſsimus latiſsimè innotuit. Cùm in Hiſpaniam ſe contuliſſet in regia aula, & apud Philippum IV. Catholicum Regem,magnâ valuit opinione,tum ob optimarum artium ſtudia, tum ob egregias animi dotes. Regis benevolentiâ proſequutus inter Regios Capellanos recenſitus eſt: beneficio S. Catharinæ Belicis, & Abbatiâ, neſcio quâ, auctus: ibique literatorum amorem, venerationemque ſibi comparavit. Panormum regreſſus, inter Reaccenſos Academicos elegantiſsimas ingenii dotes inſignitèr detexit. Ab inſigni doctrinâ, & multiplici eruditione laudatiſsimus, magno in pretio habitus eſt à viris principibus, ac literatis, inter quos plurimùm eminuit. Anno 1645. Regni Siciliæ Deputatus electus eſt: & undique celebris inclaruit. At eodem anno 24. Decembris Panormi è vita migravit permagno omnium literatorum dolore, qui impensè exoptabant,celſioribus dignitatibus exornatam Vincentij doctrinam, ut præmia promeritis reſponderent. Sepultus eſt in Eccleſia Collegii Societatis Jeſu, vir meliori fortunâ digniſſimus. Ipſum celebrant Antoninus Amicus *in epiſt. nuncupatoria opuſculi de antiquo Urbis Syracuſ. Archiep.* Pirrus, & Nicolaus Antonius *loc. cit.* Marianus Valguarnera *in epigrammate inter ſelect. epigramm.* edita Panormi 1656. *pag.* 303. Aubertus Miræus *In Biblioth. tom. 2. cap.* 105. *pag.* 227. & Petrus Paulus Morretta *de Caltagirone cap. 9. pag.* 34. Poſteritati tranſmiſit

Horas ſubceſivas de Nobilitate Gentilitia in tres libros diviſas. Lugduni ſumptibus Proſt, & hæredis Vovillæ 1624. in 4.

Collationes Moralis doctrinæ, cum Juriſconſultorum decretis, Politicis, & Juriſconſultis perutiles. Pariſiis 1624. in 4.

Parallela Ethica, & Juridica. Ibidem apud Carolum Morellum 1630. in 4.

Sacellum Regium, hoc eſt de Capellis, & Capellanis Regum librum ſingularem, cum notis perpetuis pro Capella Aulæ Hiſpanæ. Matriti apud Franciſcum Martinez 1630. in 4.

Inaugurationem Sereniſſimi Balthaſſaris Caroli, Aſturiæ, & Hiſpaniarum Principis. Ibidem ex typographia Franciſci Martinez 1632. in 4.

Virum civilem expreſſum in oratione funebri Henrici fratris. Panormi typis Nicolai Buæ, & Michaelis Portænovæ 1642. in 4.

Famæ Regiæ ſtudioſum. Ex Amico cit. Hiſpanâ linguâ

Capilla Real con obſervaçiones proprias del Real Catolico D. Filipe. Matriti apud Franciſcum Martinez 1630. in 4.

Maximiliano Socorrido, y Fragmentos Euchariſticos

Digitized by Google

riſticos recogidos en la colocacion del Sanctiſſimo en la Capilla Real del Rey nueſtro Señor D.Filipe IV. el Grande. Ibidem apud eumdem 1639. in 4.

Ereçion de la Yglesia Catedral pretendida de la Ciudad de Caltagiron de la Diocesis de Saragoza en el Reyno de Sicilia. Ibidem 1627. in fol.

Prælo paraverat

Hiſtoriam ſui temporis elegantiſſimè ſcriptam. in 4. Hanc ad manus Simonis Rau Panormitani, exinde Epiſcopi Pactenſis perveniſſe ſcimus: qui cùm nimiùm deſudaſſet, ut in ordinem redigeret, typiſque traderet, fruſtra adlaboravit, & ineditum opus reliquit.

Orationem in funere D. Petri Corſetti Panormitani, Epiſcopi Cephalædenſis, habitam in Academia Reaccenſorum. in 4.

VINCENTIUS VALGUARNERA Nobilis Panormitanus, ſub ejus nomine extant *in Muſis Siculis tom. 2. par. 2. pag.* 311. Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12. at hæc Joſepho Galeano debentur, ut innui *tom. 1. pag.* 382.

VINCENTIUS VIGINTIMILLIUS Nobilis Panormitanus, Siculis Muſis charus, ſcripſit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In libro: *Raccolta di Canzoni Siciliane di diverſi buoni Autori.* Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1638. in 12.

VIRALDUS DE ROCCHO Catanenſis, poeticâ gloriâ clarus, celebris vixit. Hujus meminit Matthæus Silvagius *de tribus Peregrinis cap.* 43. *pag.* 165. qui tempore ſuo vixiſſe tradit, nempè circa annum 1540. De eo etiam Joannes Bap. de Groſſis *in decac. Catan. tom. 2. cord. 9. pag.* 152. Scripſit vulgari linguâ

Poeſie. Ex Silvagio cit. cujus teſtimonio per manus concivium ſuorum m. ſſ. vagabantur. Nonnullæ ejus Cantiones extant apud Innocentium Roccafortem Panormitanum, Canonicum Catanenſem.

VITUS ALBERTUS MUSTACIUS Calataſimenſis, Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, parentibus Hieronymo, & Laurentia Muſtacio lucem aſpexit 25. Septembris 1657. in Civitate Calataſimis: at quia adhuc puer in Erycis urbē translatus, paſſim Erycinus habitus eſt, ut ex documentis apud me ſatis liquet. Carmelitarum Ordinem ingreſſus, Franciſci cum Viti nomine commutavit: ſtudiiſque literarum admotus, Theologus doctiſſimus, ac Concionator eximius evaſit. Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam Regentis munere docuit, magna cum doctrinæ, ingeniique laude, tum Panormi, tum etiā Ravennæ; ac Magiſtri lauream promeruit. Egregii Concionatoris partes laudabilitèr explevit; in cinerali jejunio à literatis viris grātiſſimè auditus Panormi, Meſſanæ, Syracuſis, Placentiæ, & alibi non ſine plauſu; eruditione enim, & eloquentiâ plurimùm valuit. Prioris munere nonnullis Ordinis Cœnobiis præfuit. Vivit vir eximius hoc anno 1714. quo hæc typis traduntur. Ex innumeris concionibus, quos habuit haſtenùs ſolùm edidit Italicè

Il Braccio dell'Onnipotenza Divina, Panegirico Sacro per le glorie di S. Gio: di Capeſtrano. Faventiæ typis Joſephi Maranti 1691. in 4.

L'Onnipotenza Divina impegnata al Patrocinio di Piacenza per li meriti di S. Antonino Martire Protettore della steſſa Città. Panegirico Sacro. Placentiæ ex typographia Epiſcopali per Zambellum 1692. in 4.

L'Huomo di Dio, Panegirico Sacro, con cui il R. P. Bacelliere Vito Alberto Muſtaccio &c. chiuſe l'ottavario con pompa ſolennizzato da' MM. RR. PP. Agoſtiniani di Forlì per la Canonizatione di S. Gio: di S. Facondo l'anno 1691. Foro Livii apud hæredes Zampæ 1692. in 4.

La Diſcepola dell'Amore Divino Catedratico frà le Solitudini. Panegirico Sacro per le glorie di S. Roſalia Vergine Palermitana. Panormi apud Auguſtinum Epirum 1694. in 4.

L'Inneſto del Cuor di Maria al Cuore di Meſſina. Oratione Panegirica per le glorie di Maria sempre Vergine della Lettera. Meſſanæ ex typographia Vincentii de Amico 1696. in 4.

VITUS CARVINUS Erycinus Sacerdos, natus 4. Novembris 1644. à teneris annis literarum ſtudiis ita adhæſit, ut gravioribus diſciplinis apprimè eruditus, in Collegio Drepanitano Soc. Jeſu, Sacræ Theologiæ lauream adeptus ſit anno 1667. Doctrinâ clarus, nonnullis muneribus, & honoribus inſignitus eſt; enituit etenim Prothonotarius Apoſtolicus, Commiſſarius ordinarius S. Officii in patria, Parochus Eccleſiæ S. Nicolai Drepani anno 1675. electus; demùm patriæ Archipresbyter renunciatus anno 1677. Vir à gravioribus ſcientiis, & eruditione laudatus, ac in patriis hiſtoriis verſatiſſimus, apud ſuos æſtimationem promeruit ſummam: ut etiā apud Epiſcopos Mazarienſes Carolum Regium, Franciſcum Mariam Grafeum, & Bartholomæum Caſtellum, à quibus Monaſteriorum Viſitator, & Examinator Synodalis electus eſt. At conceptæ opinionis aliquid detraxere lites, ac jurgia, quæ habuit cum Patriæ Moderatoribus; fuit etenim juriſdictionis acerrimus propugnator. Ne ingenii ſui partes torpeſcerent, pluries apud ſuos Philoſophiam, ac Moralem Theologiam docuit. Eloquentiâ ſatis excultus pluries in Civitatibus Erycis, Caſtriveterani, & alibi in Diœceſi Mazarienſi, quadrageſimali tempore conciones habuit magno eximii oratoris nomine. Demùm in patria deceſſit 19. Septembris 1701. & in cujus funere orationem de ejus laudibus habuit Joſephus Monacous Sacerdos Erycinus. Corpus in majori Erycis Eccleſia conditum fuit. Typis tradidit

De Origine, Antiquitate, & Statu Regiæ Matricis Eccleſiæ Civitatis Excelſæ, & Inexpugnabilis Erycis, hodie Montis S. Juliani. Cui accedunt digreſſiones nonnullæ Morales, Eccleſiaſticis omnibus apprimè perutiles. Panormi typis Anſelmi 1687. in 4.

Italicè

Vita della Serva di Dio Suor Mattia Labita Tertiaria de' Padri Carmelitani della Città del Mon-

Digitized by Google

te Erice , oggi S. Giuliano . Ibidem apud eumdem 1675. in 4.

Breve Relatione del famoſo Tempio di S. Vito Capo del territorio della Città Eccelſa di Erice, oggi Monte di S. Giuliano. Ibidem apud Jacobum Epirum 1687. in 4.

Breve Relatione del Tempio della Sacra Imagine di S. Maria di Cuſtonaci, ſotto titolo dell'Immaculata Concettione nel Territorio della Città Eccelſa d'Erice , oggi Monte di S. Giuliano . Ibidem apud eumdem 168 . in 4.

Scripſit etiam, ac m.ſſ.reliquit hæc alia, apud hæredes aſſervata, nimirùm:

De Sacramentis. in fol.

Italicè

Erice Antica, e Moderna,Sacra,e Profana, che contiene tutta l'Iſtoria d'Erice. Tomi due. in fol.

Quareſimale. in fol.

Avvento. in fol.

Panegirici. in fol.

Prontuario Medicinale de' Poveri in caſi di neceſſità. in fol.

Straggi dell'otio, in cui ſi trattano varie materie ingegnoſe. Tomi Tre. in fol.

*Vite de' Pontefici Romani,ed Imperatori.*in fol.

VITUS CHIAPPISIUS Saccenſis,Grammaticæ Profeſſor inſignis. Claruit anno 1575.Edidit

Grammaticarum Inſtitutionum Compendium , & perſpicuum lib. XIV. Venetiis 1579. in 8. ex Conrado Geſnero *in Biblioth. pag.* 818.

VITUS COLOSIUS Meſſanenſis , Poeta , & Academicus Officinæ Meſſanenſis. Claruit anno 1670. Hujus extant Italicè

*Rime.*In libro:*Duello delle Muſe,o vero Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento Terzo,e Quarto.*Neapoli apud Andream Colicchiam 1670.& 1671. in 4.

VITUS PIZZA Claramontanus , Ordinis Minorum Conventualium S.Franciſci.Gravioribus diſciplinis operam dedit in Patavino Lyçęo Ordinis ſui, ac doctiſſimis Philoſophis, & Theologis accenſitus,Theologicâ Magiſtri laureâ exornatus eſt. Eccleſiaſtem egit, cum eruditi Oratoris laude . In ſtudiorum curriculo aliquando ſocium habuit Felicem Perettum , qui ad Pontificiam Sedem, Siſti V. nomine, aſſumptus, Vitum Romam accerſivit , ac nonnullis benevolentiæ argumentis excepit.Virtutibus clarus,aliis exemplo fuit. Claruit anno 1586.De eo Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Syrac. pag.* 258. & 259. Lucas Wadingus *in Scrip. Minor. pag.*248. qui Marcum Vitum Piſani vocat, Petrus Rodulphus *in hiſtor. Seraphica lib.* 2. *pag.*282. & 335. Philippus Cagliola *in muniſ. Provinc. Siculæ Min. Conv.explor.* 3. *maniſ.* 4. *pag.* 129. & Joannes Franchinus *in Biblioſophia pag.* 573. Edidit

*De Divino , & Humano Intellectu , & de Hominis ſenſu ex Peripatheticis Tractatum: in fine cujus,quæſitum illud,an compoſitum ſuâ formâ ſit præſtantius, nobiliuſque,collocatur.*Patavii apud Joannem Baptiſtam Amycum 1553. in 4.

De Ente, & Eſſentia. Ex Cagliola cit.

Italicè

Sermoni Predicabili ſopra il famoſo Salmo Miſerere,*con un Sermone della Miſericordia di Dio.* Meſſanæ apud heredes Fauſti Bufalini 1589.in 4. Ex Bibliotheca Boldeana *pag.* 393. etiam prodiere anno 1567.

VITUS SALERNUS Erycinus , Ordinis Carmelitarum , Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus,ac celebris Cõcionator. In Patavino Gymnaſio Theologiam Regentis munere docuit.Pontificis Maximi juſſu,unà cum duobus aliis Theologis clari nominis,Magum quemdam examinavit.Virtutibus ornatiſſimus,vitæ innocentiâ claruit:& tanquam regularis obſervantiæ exemplar effulſit. In patriam reverſus,obiit anno 1591.Ipſum laudant Rocchus Pirrus *in Not. Eccl.Mazar. pag.* 564. & 569.Joannes Bap. Lezana *in annal. Carmel. tom.* 4. *an.*1423. *n.*2. *pag.*799. Antonius Cordicis *in hiſt. Erycis m. ſ. lib.* 3. *cap.* 13. Daniel à Virgine Maria *in Speculo Carmelit. tom.* 1. *par.* 5. *lib.* 4. *n.* 3420. *pag.* 975. & Joſephus Falconius *in Chronol.Ord.Carmel.*apud ipſos. Scripſit ex Cordice, & Pirro

Tractatuum octoginta librum . Ex his ſolummodo 50. tractatus ad umbilicum perductos , apud ſe aſſervabat m. ſſ. laudatus Cordicis.

VITUS SICOMUS Calataſimenſis, natus anno 1548. Juriſprudentiæ ſtudiis adhæſit. Doctoris laureâ inſignitus,ac legali ſcientiâ excultiſſimus, æſtimationem promeruit ſummam ; ideoque ad nonnullas Juris dignitates evectus eſt.Bis in Panormitano Prætorio præfuit Judex. S.Officii Conſultor, triennio Siciliæ Deputatus,& per annos 23. magna cum integritatis laude , Fiſci Patronus, Regiuſque Conſiliarius effulſit in Regii Patrimonii, & Magnæ Regiæ Curiæ Senatu. Demum anno 1620.Tribunalis Conciſtorii Pręſes electus , conceptam ſui opinionem longius propagavit. In Siciliæ Regno novum oppidum excitavit anno 1615.quod ex ejus nomine oppidum Vitæ appellavit: ac in eo fundavit,dotavitque Eccleſiam S. Viti Parochialem , aliamque Immaculatæ Deiparæ Conceptioni ſacram. Honoribus plenus , vitam cum morte commutavit Panormi 7. Julii 1626. Jacet in Eccleſia S.Citæ, & in Sacello S. Petri Martyris , ad cujus tumulum è marmore extructum , hoc additum eſt epitaphium.

D. O. M.

Vitus Sicomus Oppidi Vitæ Dominus , Juriſconſultus, cauſarumque Patronus integerrimus, ac Philippi III. Hiſpan. & Siciliæ Regis à Conſiliis, virtutum meritis ad præcipuas Regni dignitates gradatim evectus;nam bis in Prætorio Jus dixit, S.Inquiſitionis Conſultor . Adfuit trium brachiorum ſuffragio triennio Deputatus , in Tribunali R. P. ac M. R. C. per XXIII. an. magna cum laude Fiſci Patronus ; demum ad Sacræ Regiæ Conſcientiæ Conciſtoriæ Pręſidentiam fuit aſſumptus. Vivens ſacellum hoc,ejuſq; urnam erigi juſſit , non quidem vanâ Mundi gloriâ ductus , ſed ut poſteros ad virtutem alliceret , & mortis ſemper memor peccata vitaret . An. à Partu Virg. CIↃ.IↃC.XX. Vixit an. LXXVIII. obiit die VII. Julii IX. Ind. M.DC.XXVI.

Vi-

Digitized by Google

Vitum celebrant Rocchus Pirrus *in Not. Eccl. Mazar. pag.* 583. Joſephus Bonfilius *in hiſt. Sicil. par. 3. lib. 1. pag.* 29. Philippus Cagliola *in maniſ. Prov. Siciliæ Ord. Minor. Conv. explor. 3. maniſ. 5. pag.* 138. Vincentius Auria *in Chronol. Pror. Siciliæ pag.* 301. Joannes Franciſcus de Caſtillo *in deciſ. lib. 1. deciſ. 87. pag.* 466. & Joannes Andreas Maſſa *in ſua Sicilia par. 2. pag.* 338. Multa ſcripſit, at ſolùm extat

Conſilium. In Conſiliis ſelectis à Petro Luna. Panormi apud Eraſmũ de Simeone 1627. in fol.

Marius Muta *in Cap. Regni Siciliæ tom. 5. cap.* 478. *n. 6.* ipſius citat

Allegationes pro Monaſterio S. Benedicti Vallelodid contra Fiſcum Regii Patrimonii.

VITUS SORBA Drepanitanus Sacerdos, vir politioribus literis apprimè ornatus. Poetica ſtudia præſertim excoluit, ac omnigenâ eruditione refertus claruit. Ut literarum exercitationes promoveret, Academiam, à Lima dictam, fundavit. Vixit anno 1624. Laudibus extollitur à Roccho Pirro *in Not. Eccl. Mazar. pag.* 556. Leonardo Orlandino *in deſcrip. Drepani pag.* 52. & Vincentio Nobile *in Theſauro abſcondito de Virgine Drep. cap. 23. pag.* 783. Scripſit

Poema Heroicum de Sicilia liberata à Comite Rogerio.

Poema Tragicum de deſtructione Trojæ.

Epigrammata, & Elegias.

De Rebus Drepanitanis opuſculum. Extat m.ſ. in 4. Panormi in Bibliotheca Vincentii la Farina Marchionis Madoniæ, ex Michaele de Judice *in addict. ad Apparat. Siculor. Annalium Auguſtini Inveges pag.* 102.

URBANUS MESSANENSIS ex familia RASIA, Ordinis Capuccinorum, vir eruditione, & doctrinâ clariſſimus. Ingenii ſubtilitate, ac eximiâ in rebus agendis prudentiâ, ac dexteritate munitus, magnum ſibi nomen comparavit. Virtutibus apprimè excultus, apoſtolicam vivendi rationem mirum in modum expreſſit. Corporis proceritate, ſimul ac majeſtate conſpicuus, tum morum ſuavitate, tum ſermonis dulcedine in familiaribus colloquiis omnium animos alliciebat, rapiebatque. Eximius Eccleſiaſtes, Concionatoris partes ita explevit, ut ingentem ſui opinionem excitaverit, ac Concionatorum pater paſſim appellaverint. In præcipuis Italiæ Civitatibus conciones habuit permaximâ audientium frequentiâ, ac plauſu, præſertim Mediolani, Bononiæ, Florentiæ, & alibi. Ab urbe Meſſanæ miſſus ad Philippum IV. Catholicum Regem, ut graviſſima patriæ negotia pertractaret, non ſine grati animi ſignificatione ab eodem Rege auditus, Regius Concionator electus eſt. Divum Archangelum Michaelem inter cœlites omnes, poſt Immaculatæ Virginis Conceptionem, teneriori cordis ſenſu venerabatur. Virtutibus plenus obiit Meſſanæ anno 1665. Ipſum laudant Placidus Reina *in not. hiſt. Meſſanæ par. 2. pag.* 535. & Dionyſius Genuenſis *in Biblioth. Capuccin. pag.* 317. qui edidiſſe teſtatur

Conciones varias de Sanctis ſub anagrammatico nomine P. Meſſenii Bonarù. Hæc pauca ex duplici quadrageſimali à ſe ſcripto: aliquæ ejus Conciones aſſervantur m. ſſ. in Bibliotheca Capuccinorum Meſſanæ.

Faſciculum excellentiarum præcipuarum Beatiſſimi Michaelis Archangeli, Eccleſiæ Dei Principis pro jaculatorio Animæ ad tanti Patroni devotionem, & reverentiam in populis excitandam. Matriti 1650. Meſſanæ apud hæredes Petri Breæ 1655. in 8. Panormi typis Auguſtini Boſſii 1663. in 8. Bononiæ, & alibi ſæpiùs ſub nomine Meſſenii Bonarù.

URBANUS POLITIENSIS, ex familia TRABONA, Capuccinus. Natus anno 1580. Ordinis ſui inſtitutum amplexus eſt Saccæ 14. Septembris 1597. Doctrinâ ornatiſſimus, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam docuit. Cœnobio Panormitano præfuit Guardiani nomine. Pluries in Panormitana Provincia Definitorem egit: S. Officii Siciliæ Conſultor electus eſt: ac tanquam Provinciæ ornamentum venerabatur. Morum integritate præclarus, & regularis obſervantiæ tenax, animarum zelo æſtuavit. Concionator egregius per annos 35. in cinerali jejunio conciones habuit in multis Siciliæ, & Italiæ urbibus, præſertim Melitæ, Romæ, & Bononiæ. Apud Ferdinandum II. Imperatorem ſeptennio concionatorem ordinarium egit, eloquentiâ, & eruditione eximium. Ab eodem Auguſto eidem oblato epiſcopatu, dignitatem magnâ animi firmitate recuſavit. Virtutibus inſigniter conſpicuus effulſit: humilitate, patientiâ, charitate, modeſtiâ, animi puritate, cæteriſque virtutibus clarus, ac celebris, prænunciato mortis die, Politii ſanctè deceſſit 19. Martii 1654. Urbanum laudat Dionyſius Genuenſis *in Biblioth. Capuccin. pag.* 317. Ex eo edidit

Funebrem Orationem de morte Supremi Conſiliarii Ferdinandi II. Imperatoris. Viennæ Auſtriæ.

Funebrem Orationem in obitu cujuſdam præclariſſimi viri. Ibidem.

Epigrammata varia acroſtica, & Anagrammata ſacra. Venetiis 1649. & Panormi 1652.

Digitized by Google

X

XAVERIUS ACCIARELLUS Catanenſis, Societatis Jeſu, in lucem expoſitus primo Decembris 1655. ad Societatem acceſſit 15. Novembris 1671. in qua ſolemnia quatuor emiſit vota 2. Februarii 1689. Abſoluto ſtudiorum curriculo, ſacræ eloquentiæ operam dedit; ideoque egregias Concionatoris partes, ſumma cum laude exercuit in præcipuis Siciliæ Civitatibus: à facundia, & multiplici eruditione celebratus: & inter præſtantiores verbi Dei præcones, non immeritò connumeratus eſt. In Melitæ Inſula præſertim, è ſuggeſtu magna omnium frequentiâ auditus, ſingulari plauſu, ac honore honeſtatus eſt à Magno Hieroſolymitarum Equitum Magiſtro Hadriano de Wignacourt, ac ab Equitibus ejus Ordinis. Drepani etiam eâ acclamatione exceptus fuit, ut viri literati in ejus laudem libellum poeticum ediderint Italicè an. 1695. cui nomen: *La Gratitudine Trapaneſe al merito del M. R. P. Saverio Acciarelli della Comp. di Gieſù, Predicatore Quareſimale dell'anno* 1695. Cùm per plures annos quadrageſimale curriculum confecerit, demum Calataniſſectæ menſe Septembris anno 1702. vivere, & declamare deſiit. Ipſum laudat Dominicus Guglielminus *in Catana deſtructa pag.* 90. Edidit Italicè

La Vera Beneficenza ancor nelle diſgrazie favorevole, ſopra il Patrocinio di S. Agata V. e M. verſo la Città di Catania nell'occorrenza del Terremoto dell'anno 1693. Catanæ apud Biſagnium 1698. in 4.

Il Nuovo Nume della Fortuna colla vela della Sacra Lettera favorevole a' Meſſineſi. Meſſanæ ex typographia Maffei 1699. in 4.

Le Delizie dell'Amor Nazareno nel coltivare in terra le Primavere del Paradiſo. Diceria Sagra di S. Roſalia Vergine Palermitana. Panormi typis Auguſtini Epiri 1700. in 4.

Prælo paraverat

Officinam Sacram: ſive de Mirabilibus Sanctorum. Italicè

Vite de' Veſcovi di Catania, da S. Berilio Primo Veſcovo, e diſcepolo di S. Pietro, fino a D. Franceſco Maria Carafa, colle Notizie di tutto ciò, che di memorabile è occorſo ne' loro tempi nella Santa Chieſa, e nel Regno di Sicilia.

Il Perchè, nel quale ſi trattano varj punti Storici, e controverſi, che occorrono nella Storia Eccleſiaſtica.

Eſempj ameniſſimi, e curioſiſſimi ſacri, e morali.

Dicerie Sacre.

Freneſie d'alcuni huomini facinoroſi, che hanno ingannato il Mondo.

XAVERIUS CASTELLUS Meſſanenſis, Juriſprudentiæ Doctor, Eccleſiæ Meſſanenſis Canonicus. Tum gravioribus ſcientiis, tum etiam politioribus literis apprimè excultus, Meſſanæ honoribus nonnullis inſignitus claruit. Judex Synodalis, & Fiſci Patronus Archiepiſcopalis Curiæ Meſſanenſis electus: nunc Vicarium Generalem Joſephi Migliaccii Panormitani, Meſſanæ Archiepiſcopi, agit cum ſui laude. Inter Academicos Officinæ ejuſdem Urbis recenſitus, oratoria, & poetica monumenta protulit egregia. Vivit hoc anno 1714. Laudatur à Fulgentio Arminio *in Proſis Officinæ lib.* 1. *pag.* 70. ſub nomine Academici Loquacis. Hujus extant

La Pietà Atlante, che ſoſtiene le Monarchie, Diſcorſo Iſtorico. In Proſis Officinæ *lib.* 1. Monteleoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1667. in 4.

L'Oroſcopo della Fede Meſſineſe, diſcorſo in memoria della Sagra Lettera recitato nell'Accademia della Fucina l'anno 1656. In Proſis prædictis *lib.* 2. Neapoli apud Andream Colicchiā 1669. in 4.

XENARCHUS Syracuſanus, Sophronis Syracuſani Poetæ, de quo *pag.* 233. filius: teſte Paulo Manutio *in adagiis pag. mihi* 1037. & Jacobo Bonanno *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 274. & 275. quem ſequitur Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græcor. pag.* 455. Patris veſtigia ſequutus, poeticâ gloriâ claruit. Comicus Poeta à Suida, & Gyraldo *de Poet. hiſtor. dial.* 7. *pag.* 280. vocatur. Fuit Mimographus ex Ariſtotele *in Poet. cap.* 1. cui adhæret Bonannus cit. At Franciſcus Patritius *in Poet. decad. hiſtor. lib.* 1. *pag.* 102. & Craſſus cit. dubitant, an idem ſit Comicus, ac Mimographus. Addit Bonannus *pag.* 276. quòd Xenarchus, ut Dionyſio tyranno morem gereret, taxavit Rheginenſes tanquam imbelles, pavidoſque: ideoque exortum adagium: *Rheginis formidoloſior*, ut tradit Zenodotus, & Manutius *loc. cit.* Inter incertæ ætatis Poetas recenſetur à Gerardo Joanne Voſſio *de Poetis pag.* 97. At celebris claruit olymp. 94. nempè ex Bonanno ante Virginis puerperium annis 400. ac paulò minus. De eo etiam Hofmannus *in lex. tom.* 2. *pag.* 583. Scripſit Græcè ex Suida, Patritio, Gyraldo, & Bonanno has Comœdias, inſcriptas:

Bucolion: nempè, locus ubi ſpatiantur Boves. Butalionem vocat Bonannus.

Porphyra, *ſive Purpura*. Hanc etiam citat Athenæus *lib.* 6. *cap.* 2. *pag.* 225. & *lib.* 10. *cap.* 7.

pag.

Digitized by Google

pag. 431. hic verò dubitat, an ſit Xenarchi, vel Timoclis.

Scythæ. Citatur ab Athæneo *lib.* 9. *cap.* 1. *pag.* 367. & *lib.* 10. *cap.* 4. *pag.* 418.

Didimi, ideſt Gemini. Ex Athæneo *lib.* 15. *cap.* 14. *pag.* 693.

Pentathli, ſive Quinquertiones. Ex Athenæo *lib.* 10. *cap.* 11. *pag.* 440. & 441. & *lib.* 13. *cap.* 3. *pag.* 569.

Priapus. Athen. *lib.* 11. *cap.* 5. *pag.* 473.

Somnus. Athen. *lib.* 13. *cap.* 1. *pag.* 559.

Stratiotes, ſive Miles. Athen. *lib.* 15. *cap.* 7. *pag.* 679.

His addit Bonannus

Ruſticum: at dubitat an ſit eadem fabula inſcripta Butalion.

Scripſit etiam

Mimos. Ex Ariſtotele *in Poet.* Xenarchi, & Sophronis Mimi longam excitarunt inter Auctores quæſtionem: aliqui enim proſâ, alii carmine ſcriptos cenſuerunt, juxtà variam Ariſtotelis interpretationem. Scriptorum ſeriem, eorumque ſententias conſule ſupra *pag.* 234. ubi de Sophrone, ne jam dicta hic repetam.

Xenarchi fragmenta extant nonnulla apud Athenæum in locis ſupra citatis, ut etiam *lib.* 2. *cap.* 23. *pag.* 63. ubi ſine operis nota, noſtrum Xenarchum adducit. Nonnullas etiam Xenarchi ſententias edidit Henricus Stephanus in libro: *Comicorum Græcorum ſententiæ* Græco-lat. 1569. in 24. & Ignatius Albanus in libro: *Sententiæ Inſignes Græcorum Quinquaginta Comicorum, quorum opera integra non extant, latino idiomate collectæ Ignatii Albani operâ*. Brixiæ per Bartholomæum Fontanam 1612. in 12.

XENOPHON, ſive XENOPHRON Siculus, incertæ patriæ, Rhetor, & Sophiſta clarus, cujus meminit Philoſtratus *in vitis Sophiſtarum pag. mihi* 511. & Andreas Schotus in opuſculo *de claris apud Senecam Rhetoribus*, Senecæ ſubjuncto, edito Genevæ 1628. cum variis commentariis. Claruit poſt Chriſtum natum anno 220. nã Philoſtratus, qui Xenophronis meminit, ſub Macrino, & Heliogabolo Impp. vixit, ex Voſſio *de hiſt. Græcis lib.* 2. *cap.* 15. *pag.* 236. Scripſit, ut ex allatis auctoribus deducitur

Orationes.

F I N I S.

ADDICTIO.

OPeris editione numeris omnibus abſolutâ, ante ipſius evulgationem ad meam cognitionem pervenere eximiorum Scriptorum Siculorum notitiæ, quæ ne exciderent, in hac pagina addere operæ pretium duxi.

AGATHINUS AYDONUS, vulgò DAIDONE, Calataxibectenſis, natus 5. Februarii anno 1672. & egregiis ingenii dotibus apprimè ornatus, ab ipſa pueritia mechanicis rebus ſeſe addixit. Exinde, ſe ipſo duce, mathematicis diſciplinis toto pectore adhæſit; in quibus mirificè profecit: ideoque pluries à nonnullis Siciliæ Civitatibus accerſitus pro rebus architecturæ, & optices regulis extruendis, eaſdem feliciter, magnaque approbatione perfecit. Multas etiam topographicas tabulas, moleſque graphicè deſignavit, quarum nonnullas in ære inſculpſit. Vivit vir peregregius hoc anno 1714. ſtudiis inſigniter dicatus, ac laudem promeretur ſummam. Edidit Italicè

Riſpoſte alli Problemi Aritmetici di Vincenzo Nocilla della Ineſpugnabile Città d'Enna, ritrovate da Agatino Daidone della Città di Calaſcibetta: con ſei nuovi Problemi dello ſteſſo; tra quali due ſono adattati à cinque termini della Proſpettiva portati da M. Jacopo Barozzi da Vignuola al cap. 4. della prima regola della ſua Proſpettiva Prattica. Panormi apud Thomam Pignatarum 1706. in 8.

Breve Riſtretto delli cinque ordini dell'Architettura, ſecondo le Regole di Jacomo Barozzi da Vignola, Andrea Palladio, e Vincenzo Scamozzi, raccolti aſſieme, e compendiati per commodo de' Principianti: dove ſi dimoſtra la coſtruzione più facile di piantare la Sfera Armillare nel piano orizontale, e la ſoluzione di varie queſtioni aſtronomiche nella medeſima ricercate. Calataxibectæ 1714. in 4.

In libro: *Epico Applauſo alla S.R.M. di Vittorio Amedeo Re di Sicilia, e di Cipro, &c. trombettato da l'oſſequio fedeliſſimo della Vittorioſa Città di Calaſcibetta.* Panormi apud Honuphrium Gramignanum 1713. in 4. extat duplex tabula Siciliæ, ac Molis, quam in ſolemni acclamatione Victorii laudati provexit 12. Novembris 1713. eamque Auctor, & ad ejus patriæ decus, & nomen, tantique Regis venerationem propriis ſumptibus, & labore deſignavit, ære incidit, & impreſſit.

Prælo paravit etiam

Nuovo Trattato di Proſpettiva.

Pugnale Matematico, dove ſono collegati li ſtrumenti neceſſarii per le operazioni matematiche.

Diſcorſo generale ſopra l'uſo, e fabrica della Sfera Armillare, e ſua pianta, con le operazioni novamente ritrovate dal medeſimo Autore.

DOMINICUS JANNOUS Meſſanenſis, Societatis Jeſu, natus 29. Julii 1673. Societatis inſtitutum amplexus eſt primo Aprilis 1690. ac vota quatuor ſolemnia emiſit 15. Auguſti 1706. Emenſo cum ingenii laude ſtudiorum curriculo, Philoſophiam quatriennio, ſexennio verò Scholaſticam Theologiam doctiſſimè tradidit. Nunc Panormi, doctrinâ clarus, in Sacro Tribunali Inquiſitionis Siciliæ Cenſoris munere fungitur. Gallicâ linguâ inſtructus, opus Dominici Bouhours Soc. Jeſu Italicè redditum edidit, cui nomen:

Trattenimenti di Ariſto, e di Eugenio, recati dall'original Franceſe nell'Idioma Italiano. Panormi apud Antonium Pecoram 1714. in 8.

JOANNES BAPTISTA PANORMUS origine Sicienſis, Juris utriuſque Doctor, Abbas, & Prothonotarius Apoſtolicus, natus 11. Februarii 1665. gravioribus literis abundè ornatus extra Siciliam, præſertim in Regno Neapolitano, ſui æſtimationem promeruit; & ad nonnullos honorum gradus evectus eſt. In Epiſcopali Eccleſia S. Marci, & in Metropolitana S. Severinæ Vicarium Generalem egit: ut etiam eodem munere pro eccleſiaſtica immunitate in Eccleſia Roſciani præfuit. Vivit nunc Panormi doctrinâ, eruditione, morumque probitate ſatis ſuperque inſignitus, ubi nuper edidit Italicè

Prattica per evitare li Peccati. Opera utile, e neceſſaria ad ogni ſtato di perſone. Panormi apud Antonium Pecoram 1714. in 4.

Prælo parata habet hæc alia, nimirùm:

Defenſionem Regiam Regalium Siciliæ Regni.

Reſolutiones Morales pro concurſibus.

Examen ad uſum RR. Examinatorum Urbis Romanæ.

Speculum, & praxim Epiſcoporum, aliorumque Miniſtrorum Eccleſiæ.

Defenſionem Eccleſiæ.

APPENDIX PRIMA

AD TOMUM PRIMUM.

COMPLECTENS SICULOS SCRIPTORES, QUI DUM OPUS EXCUDERETUR, ALIQUID typis tradidere, vel noviter ad Auctoris notitiam pervenere.

ADAMUS ASMUNDUS nobilis Catanenſis, Juriſconſultus doctiſſimus, præfuit Magnæ Regiæ Curiæ tertium Judex, & à Regiis Rationibus Magiſter. Anno 1433. 1436. & 1448. unà cum aliis Siciliam gubernavit, teſte Jo. Bap. de Groſſis *in decac. Cat. tom. 2. cord. 9. pag. 146.* Antonino Amico *in Chronol. Proregum Sicil. pag. 6. & ſeq.* & Vincentio Auria *in hiſtor. Chronol. Proregum Siciliæ pag. 10. & 12.* Scripſit

Conſilia non pauca à Siculis Juriſperitis celebrata: præſertim à Joſepho Cumia *de feudis in cap. Si aliquem ver. antiquis n. 26. de ſucceſſione feud.*

ADAMUS LAURIFEX Ennenſis, vir non indoctus, anno 1645. clarus. Scripſit ex Joſepho de Fiores *in carm. pag. 64. 65. 127. & 128.* ubi laudatur:

Vitam Jeſu Chriſti.

ÆGIDIUS SCRINIUS Drepanitanus, Ordinis Carmelitici, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus. Ex Carolo Cartario *in Athenæo Romano m. ſ.* juſta relationem mihi tranſmiſſam à præclariſſimo viro Proſpero Mandoſio, meritò laudum præconiis celebratus, fuit etenim prudentiæ, & ſcientiarum omnium refertiſſimum ſcrinium. Perſæpè Prioris munere Ordinis Cœnobia gubernavit. Provinciæ Siculæ S. Angeli præfuit Provincialis. In Romana Curia Procuratorem Genaralem egit: ibique magnam nominis famam, & æſtimationem aſſequutus eſt. Pluries in Pontificio Sacello Orator, & in Archigymnaſio Romanæ Sapientiæ publicus ſcientiarum Profeſſor, ſui laudem excitavit. Ex Roccho Pirro *in Not. Eccl. Mazar. pag. 550.* fuit etiam Ordinis Carmelitarum Vicarius Generalis. Obiit ſenex in Cœnobio Drepanitano 6. Aprilis 1589. Scripſit ex Cartario cit.

Orationes habitas in Sacello Pontificio.

ALOYSIUS SERROVIRA Alicatenſis, Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci, Sacræ Theologiæ Magiſter, & Studiorum Regens. Orator diſertiſſimus, magna cum literatorum approbatione concionatorem egit in quadrageſimali curriculo Alicatæ, in principe templo Panormitano, & alibi: ab eloquentia, eruditione, aliiſque egregiis oratoris partibus laudatus. Edidit Italicè

In lode di S. Roſalia Vergine Palermitana Orazione Panegirica. Panormi apud Antoninum Cortesium 1711. in 4.

ANDREAS ANDALORUS Meſſanenſis, natus 10. Novembris 1672. cum humanioribus literis, ac Philoſophiæ operam dediſſet, ex quadam naturæ vi omnes animi ſui vires, ad naturalium rerum ſcientias, ac medicæ facultatis ſtudium appulit. In his magnoperè vir eximius, ac doctiſſimus permagnam oblectationem percepit, ac modò abſumit. Vivit hoc anno 1714. Meſſanæ literarum ſtudiis impensè addictus. Edidit Italicè

Il Cafè deſcritto, ed eſaminato, nel quale pruova con ragioni, che la virtù della bevanda del Cafè depende più toſto dall'acqua calda, che dal ſeme del Cafè abruſtolito. Meſſanæ apud Antoninum Arenam 1703. in 12.

Prælo etiam paravit

Dictionarium Etymologicum Medicum.

Italicè etiam

La Bilancia fiſica, o ſia Idea del vero Medico.

La Miniera dell'Argento Vivo, o ſia Riſtretto di tutte le Qualità, Preparazioni, Virtù, Uſi Alchimiſtici, e Meccanici del Mercurio.

L'Officina degli Odori.

Il Fiorario.

Il Medico Morale.

La Medicina Sagra.

Lettere de' Fiori.

Spoſizione Iſtorica delle Medaglie, Tabelle, Iſcrizioni &c. ſcolpite nelle parete de' Tempj, Palaggi, Magiſtrati, Porte Regie, e Fonti artificioſi di Meſſina.

ANDREAS GIAMBRUNUS Saccenſis, Ordinis Minimorum, vir doctrinâ, ac pietate inſignis. Lectoris munere graviores ſciencias ſodales ſuos docuit. Concionatorem etiam egit; ac præcipua Ordinis Cœnobia in Sicilia moderatus eſt. In Panormitana Provincia claruit quoque Definitor. Virtutibus clarus Ordinis tyrones ad regularis diſciplinæ faſtigium direxit. Spirituum cultor eximius, multorum animas ſanctè inſtituit: præcipuè verò Sororis Catharinæ Magliæ Drepanitanæ, Tertii Ordinis S. Dominici, cujus ſcripta ad Generalem Ordinis Prædicatorum miſſa ſunt. Orationis ſtudium frequentavit; votorum obſervantiâ, aliarumque virtutum ornamento inſignis claruit. Deceſſit Lilybœi circa annũ 1708. Multa verſu latinè, ac Italicè ſcripſit, at ſolùm ſuppreſſo nomine edidit

Trofei di Giesù Sacramentato, con diverſi affetti all'iſteſſo, e lodi della ſua SS. Madre Maria ſempre Vergine. Panormi apud Auguſtinum Epirum 1704. in 8.

ANDREAS VAYOLA Meſſanenſis, natus 30. Novembris 1643. in clericalem militiam aggregatus, ac literarum ſtudiis dicatus, Philoſophiæ, ac Theologiæ operam dedit Catanæ; Meſſanæ verò Doctoris laureâ inſignitus eſt anno 1663. Vix Sacerdotio initiatus animarum curam in oppido Rocchæ ſuſcepit, ubi Archipresbyteri vices tenuit. Exorto in Sicilia bello ob Meſſanen-

Digitized by Google

ſium defectionem anno 1675. animi ſui fidelitatem in Catholici Regis obſequium infractam ſervavit; multaque magno labore, bonorum jacturâ,ac vitæ periculo,in ejuſdem Regis bonum perpetravit. Tunc Depoſitarius, & Miniſtrator bonorum eccleſiaſticorum Rocchæ, & locorum adjacentium conſtitutus eſt à Fortunato Carafa Vicario Generali Meſſanenſis Eccleſiæ; confirmatus à Franciſco Tanſo Vicario Generali Sede Vacante. Joanne Valdina, Rocchæ Marchione, læſæ majeſtatis crimine falsò inſimulato, à Marchione Carolo Valdina ejus fratre Andreas in Hiſpaniam miſſus, ut Joannis innocentiam detegeret, in regiam aulam appulſus anno 1678. ibi æſtimationem promeruit apud Principes nonnullos. Cùm autem egregiè in memorati Principis beneficium operam contuliſſet, criminiſque ſuſpicionem diluiſſet, in Siciliam remeavit anno 1681.Franciſco Alvarez Archiepiſcopo Meſſanenſi gratus, huic fuit à confeſſionibus, à ſacello, & rationibus. Panormi aliquandiù præfuit Eccleſiæ S.Mariæ Depictæ Capellanus. Abbas S. Mariæ de Pace electus, oppidum Rocchæ repetiit,ac iterum Archipresbyteri vices ſubiit. Ibi ſedulus animarum cultor ſodalitia pro viris in ſæculo degentibus, ac Sacerdotibus inſtituit: ibique Moniales Oblatas Ordinis S. Benedicti induxit. S. Officii Commiſſarium ibidem egit. Muſas, ac oratoriam artem cum laude coluit: ideoque pluries in quadrageſimali curriculo conciones habuit, ac in ſanctorum laudem ornatè è ſuggeſtu dixit.Diù in Eccleſia Parochiali ejuſdem oppidi ſacras literas expoſuit. Demum eadem hora, ac die, quâ natus,deceſſit in oppido Rocchæ 30. Novembris 1709. Edidit Italicè

Vita della Glorioſa Vergine S.Geltruda di Eyſlebia Manſfeldenſe, Abbadeſſa dell'Ordine del Patriarca S. Benedetto, ſcritta in lingua Caſtigliana dal M. R. P. Alfonſo Andrada della Compagnia di Gesù,e tradotta nell'Italiana. Romæ apud Dominicum Antonium Herculem 1704. in 4.

Scripſit etiam Italicè, ac m. ſſ. reliquit hæc alia, nimirùm:

La Pianta della Fede coltivata da' ſudori, ed irrigata dal ſangue de' Glorioſi Apoſtoli Pietro, e Paolo. Carmine Italico.

Vita, e Purgatorio di S.Patritio, tradotta dall' Idioma Caſtigliano nell'Italiano.

ANGELA CRUX A SS.TRINITATE Panormitana, Monialis Tertii Ordinis S. Franciſci in Monaſterio S.Mariç Omnium Gratiarum,à S.Vito dicto.Nata 25.Januarii 1611.piéque educata, Tertii Ordinis S.Franciſci habitum ab ipſa pueritia ſuſcepit. Excitato Monaſterio prædicto anno 1629. ipſa inter quindecim electa eſt,quæ in eadê fundationę prima ejuſdem Gynæcei exordia poſuere. In eo omnes abſolutiſſimæ perfectionis leges adamuſſim adimplere curavit.Solidioribus virtutibus ampliſſimè referta effulſit: humilitate præſertim, patientiâ, conſcientiæ nitore aliis exemplo fuit. Orationis ſtudio præclara,divinis chariſmatibus cumulata,ſuperni amoris igne ſuccenſa æſtuavit. Ingenio valuit eximio; ideoque Muſas tum Italicas, tum Siculas coluit: ac variis ingenii monumentis ſuam, & aliorum pietatem excitavit. Pluries Moniales novitias inſtruxit. Quatuordecies Abbatiſſæ vices geſſit. Ter Monaſterio Abbatiſſæ munere præfuit, electa annis 1656. 1664. & 1685. ac pluries ad Monaſterii regimen aſſumpſiſſent Sanctimoniales, ni ſurditatis impedimentum obſtitiſſet. Eo in munere obſervantiæ zelo,prudentiâ, & charitate omnibus ſemper venerabilis æquè, ac amabilis fuit. Sanctimoniæ famâ deceſſit in Monaſterio laudato 24.Decembris 1688. Hujus meminit Blaſius à Purificatione *in Vita Mariæ Magdalenæ à S. Auguſtino lib. 3. cap. 1. pag. 204.* Ejus vitam ſcripſi,ac edidi in Hiſtoria Monaſterii S.Mariæ Omnium Gratiarum.Scripſit Italicè

Grazie 88. da Dio conceſſe per mezzo delle interceſſioni della Venerabile Madre Suor Eliſabetta Maria della Paſſione a' ſuoi Divoti. Prodiere cum ejus vita, ſcripta à Franciſco Sclafano, & edita Panormi apud Joannem Bap. Aiccardum 1706. in 4.

Avviſi Spirituali per la Quareſima. Panormi typis Antonini Cortesii 1712. in 8.

Scripſit etiam

Iſtoria dell'Origine,e Fondazione del Monaſtero di S. Maria di Tutte le Grazie della Città di Palermo. in fol.

Vita di Suor Eliſabetta Maria della Paſſione, nel ſecolo Marcheſa della Gibellina. in fol.

Vita della Madre Suor Vincenza di Gesù Maria. in 4.

Vita di Suor Celeſtina Maria dell'Eterno Padre. in 4.

Vita della Madre Suor Ignazia Maria della Concezione. in 4.

Vita di F. D. Giaimo, e F. D. Nicolò Zummo. in fol.

Canzoni Italiane, e Siciliane. in 4.

Hęc omnia m.ſſ.ſervantur in eodem Monaſterio.

ANGELUS MARIA ANNABATA ex oppido Pittinei, Ordinis Capuccinorum, Sacræ Theologiæ Profeſſor,in Meſſanenſi Provincia Definitor, & Cuſtos Generalis. Edidit Italicè

Li Miracoli della Grazia, Panegirici Sacri. Neapoli typis Felicis Muſcæ 1706. in 12.

ANGELUS TITONUS, Panormitanus,Tertii Ordinis S. Franciſci, vitæ lucem aſpexit primo Octobris anno 1650. Literarum ſtudia amplexus, ob egregiam ingenii indolem à primis ætatis ſuæ annis Grammatices rudimentis, ac oratoriç facultati operam dedit magno cum fructu. Exinde 2. Octobris 1665. Ordinis inſignia Panormi accepit, & emiſſa ſolemni votorum nuncupatione 3. Octobris 1666. gravioribus Philoſophiæ, & Theologiæ diſciplinis admotus, eâ animi contentione, ac pertinaci ſtudio his addiſcendis aſſiduè vacavit,ut ſcorbuticum morbum contraxerit, quo uſque ad ſupremum diem fuit acerbiſſimè affectus. Doctrinâ abundè inſtructus, & acri fultus ingenio, vix abſoluto ſtudiorum curriculo, cum annum 21. attigiſſet, à Venerabili P. M. Franciſco Scuderio, tunc Siculæ Pro-

Digitized by Google

Provinciæ Moderatore, (*de quo in to. 1. hujus Biblioth. ſuo loco*) ut Logicæ præcepta, ac quæſtiones, ſodalibus ſuis traderet, cõſtitutus eſt Lector. At paulò poſt Romam accerſitus, illucque à Provinciali adductus in Siculo ſui Ordinis Collegio S. Pauli ad Arenulam Philoſophiam docuit ſumma cum acutiſsimi ingenii laude, & diſcipulorum profectu. Eodem etiam tempore ſingulis hebdomadis novæ Panſophiæ lectiones audivit ſub diſciplina P. M. Antonii Cottonii, ejuſdem Ordinis Theologi celeberrimi (*de quo in tom. 1. hujus Bibliothecæ pag. 61. & in Appendice ad calcem hujus tomi*) paulò poſt in laborum, ac doctrinæ præmium Theologicam Doctoris lauream in Romana Sapientiæ Academia aſſecutus eſt. Exindè Regentis munere tranſiit ad Romanum Cœnobium SS. Coſmæ, & Damiani, ubi Philoſophicas lectiones aliquandiù docuit, & poſtmodum Panormi eodem Regentis munere in Collegio S. Mariæ de Miſericordia multos per annos Scholaſticam Theologiam profeſſus eſt, haud minori commendatione, ac audientium beneficio; & paulò poſt Dogmaticam Theologiam explanavit. Tantâ valuit doctrinæ, & prudentiæ opinione, & in rebus agendis dexteritate, ut Ordinis Generales magni ponderis negotia in Sicula Provincia pertractanda eximio viro commiſerint; multique de rebus maximi momenti ipſum avidiſsimè conſulerent. Panormi ipſe primus in memorato Cœnobio unà cum aliis ſui Ordinis Conciliorum Academiam excitavit, cui Sacerdotes multos tum Sæculares, tum etiam Regulares advocavit: ipſe verò ad eamdem promovendam elegantiſsimam orationem dixit; eâque nedum oratoriæ artis excellentiam, verùm etiam ſacræ eruditionis copiam, animique zelum, quo his in ſtudiis æſtuabat, inſigniter detexit. Diuturnâ utilitate perduraſſet Academia, ni Angelus Regentis munere ad Cœnobium Sanctæ Mariæ Annuntiatæ propè mœnia Urbis ſtudiis præfuturus ſe contuliſſet, & curarum pondere avulſus illam interpellare coactus fuiſſet. Doctrinæ præſidio viam ad munerum, & honorum gradus in Sicula Provincia ſibi aperuit; ideoque primùm à ſecretis ejuſdem Provinciæ fuit; poſtmodum Definitor, indè Examinator Generalis: ſecundùm à ſecretis conſtitutus, Generalibus Ordinis Comitiis anno 1689. Bononiæ coactis, interfuit, & cultiſsimam orationem habuit pro ſalutari Generalis electione, eamque ſummis laudibus extulit Joannes Franciſcus Negronus S. R. E. Cardinalis, qui eiſdem Comitiis præfuit. Prioris munere Panormitanum Cœnobium S. Mariæ de Miſericordia rexit, ejuſque inferiores ædes amplificavit, ac inſtauravit. Provincialatus titulo Patrimonii S. Petri inſignitus, iterum interfuit Romæ anno 1695. Comitiis Generalibus: & omnium ſuffragiis 14. Januarii 1699. Provinciæ Siculæ Provincialis electus, eam prudentiæ, & comitatis legibus moderatus eſt. Patrii Cœnobii bono ſtudioſiſsimus, ejus jura verbo, & calamo, eo animi ardore, & ſtudii aſsiduitate feliciter propugnavit, ut diro, ac pertinaci reumate correptus, eo morbo ad funus uſque divexatus fuit. Ejus operâ, ejuſque curâ novum dormitorium in illo Conventu extructum eſt: ibique Sæcularium Sodalitium, Sponſalitio SS. Joachim, & Annæ ſacrum, fundavit; Divæ enim Annę oppidò ſtudioſus fuit, & ut ejus cultus impenſiùs ferveſceret, operam dedit, ut argenteum ejuſdem Simulacrum conderetur, confluentibus ad ipſius opificium tum Cœnobii pecuniâ, tum aliorum eleemoſynis; Statuæ verò caput conflandum curavit ex argenteis tabellis, quas multi votorum causâ in exceptorum beneficiorum memoriam obtulerant in Eccleſia memorati Cœnobii Imagini D. Annæ, à miraculorum gloria, & populorum frequentia celeberrimæ. At inter Provinciæ collata beneficia, hoc unum tanquam laudabile, ac honoris plenum ſibi tribuebat, quòd regulari militiæ adſcripſerit F. Clementem Mazzolam Aſſorensẽ Tertii Ordinis Laicum; vir enim oculatiſſimus magnam de eo futuræ ſanctimoniæ ſpem conceperat, & rei exitus Angeli prudentiam probavit; nam cum Clemens omnium virtutum ſtudio inſigniter vacaſſet, præſertim pœnitentiæ aſperrimæ regulis, ſanctè vixit, ac magnâ ſanctitatis famâ deceſſit Panormi 11. Januarii 1710. Angelus verò poſt magnos exantlatos labores, morborum vi graviùs urgeri cœpit, cui acceſſere podagię dolores: at in omni ęgritudinum conflictu uſque ad mortem infractæ patientiæ, cui morum honeſtatem, atque modeſtiam ſemper innexuit, edidit argumenta. Cellæ amantiſſimus magnam animi voluptatem in libris evolvendis ſe experiri fatebatur. Sacrorum Canonum, Juriſprudentiæ, Hiſtoricæ eruditionis ſacræ, & profanæ, utriuſque Theologiæ Scholaſticæ, & Moralis ſtudium ſummè dilexit. Libros S. Thomæ Aquinatis, Scoti, Ariſtotelis, Ciceronis, ac Juſti Lipſii frequenter præ manibus habuit. Demum menſe Novembris 1708. Commiſſarius, & Viſitator Generalis Siculæ Provinciæ conſtitutus, Provinciæ Comitiis præfuit. Exindè morborum vi ingraveſcente oppreſſus, & febri tandem correptus, editis non exiguis religioſæ pietatis erga Deum, ac ſuos documentis, in Crucis amplexu vivere deſiit Panormi 27. Aprilis 1710. Varia ſcripſit, & præſertim nonnullos Philoſophiæ, ac Theologiæ Tractatus, juxta Scoti mentem, qui in Panormitano Cœnobio aſſervantur m. ſſ. nempè

De Logica.
In Phyſicæ, & Methaphyſicæ libros.
De Deo Uno, & Trino.
De Viſione Beata.
De Angelis.
De Incarnatione Verbi, & merito Chriſti.
De Auxiliis Divinæ Gratiæ.
De Vitiis, & Peccatis.
De Sacramentis.
De Juſtitia, & Jure.
De Theologia Dogmatica.
Vera Prudentia Regiminis Magiſtra, Oratio habita Bononiæ in Comitiis Generalibus anno 1689.
De Præſtantia, & utilitate Theologiæ Dogmati-

Digitized by Google

ea, Oratio habita pro excitãda Conciliorũ Academia.
Allegationes pro jure hæreditatis à quodam Mariano Montimurro legata in ejus Teſtamento Cõventui Panormitano S. Mariæ de Miſericordia, & alia hujuſmodi.

Ex his operâ P. M. Ferdinandi Titoni, ejus amantiſſimi fratris ejuſdem Ordinis, prodiit liber inſcriptus:

Clypeus Diſtinctionis Scoticæ, ſive Formalis. Opus Poſthumum. Panormi typis Gaſparis Bajonæ 1712. in 4.

ANTONINUS FATIUS Panormitanus, vir non indoctus, eruditione excultus vivit Panormi, ac Tabellionis munere cum laude fungitur. Edidit librum inſcriptum:

In Artem Notariam Compendiariæ Inſtructiones triplici tractatu comprehenſæ: Primus aliqua continet in eamdem Artem Notariam Prolegomena: Secundus de contractibus in genere, juxta leges civiles, ſtatutarias, & conſuetudinarias Regni Siciliæ accommodatam tractationem: Tertius de Renunciationibus Beneficiorum. Romæ ex typographia Januarii Zenobii 1711. in 4.

ANTONINUS RUFFUS nobilis Meſſanenſis, parentibus Antonio Ruffo, ex Scaletta Principibus, & Alphonſina Gotha, genere clariſſimis, avitum ſanguinis ſplendorem, literarum ſtudiis amplificavit. Elegantiſſimis ingenii partibus egregiè munitus, tum mitiores diſciplinas, tum ſeveriores ſcientias Philoſophiæ, ac Theologiæ didicit in Societatis Jeſu Collegio: ibique ſemper in ſcholaſticis exercitationibus vividam, ac peracutam mentis indolem patefecit. Ut aſſequutam doctrinam longiùs recoleret, cum doctioribus conſuetudinem contraxit, & in proprio palatio Academiam inſtituit, in qua adſcripti nonnulli vivunt viri doctrinâ præclari: quibus præſidet Mœcenatis munere. In ea ſingulis hebdomadis Dogmaticas Diſputationes, ac Moralis Theologiæ quæſtiones Academici exquirunt. Hi Incogniti vocantur: pro ſymbolo verò delegere Areopagi Aram, adjectâ epigraphe: *Noto Deo*. Amœniores etiam literas amplexus, oratoriis, ac poeticis ſtudiis clarus enituit. Pluries è ſuggeſtu auditus coram Præſules, ac Siciliæ Proreges; & in Meſſanenſi Academia Clytiæ, variis ingenii monumentis, plauſus non vulgares in ſui laudem excitavit. Ad animi remiſſionem, Muſicæ, & Picturæ ſtudiis operam dedit, in quibus ita profecit, ut ſingularem peritiam fuerit aſſequutus: ac ſi unicum eidem fuiſſet harum facultatum vitæ ſuæ negotium. Vivit Meſſanæ vir eximius hoc anno 1714. ac tanquam ingenii ſui ſpecimen egregium Italicè ſpectantur

Rime. In Carminibus editis ab Academia Clytiæ, in laudem Philippi V. Catholici Regis. Meſſanæ typis Dominici Coſtæ 1703. & 1704. in 8.

Prælo paravit, ac in lucem breviter emittet
Epigrammata. Italicè
Panegirici.
Diſcorſi Morali.
Capitoli in verſo Italiano.

ANTONINUS VIGINTIMILLIUS Panormitanus, ex nobiliſſimo genere Baronum Gratterii progenitus, Caroli Comitis Prades, & Hieronymi Epiſcopi Liparenſis, de quo *tom. 1. pag.* 287. frater. Natus 1642. anno ætatis ſuæ undecimo, nempè 1653. Panormi Clericorum Regularium inſtitutum amplexus, ſtatim vim magnam apoſtolici ſpiritus concepit; & iter ad virtutum faſtigium tendit. Editâ votorum profeſſione, ac gravioribus diſciplinis egregiè inſtructus, tyronum moderator quaſi ſemper conſtitutus eſt: eoſque verbo, & ferventiùs exemplo, ad regularem perfectionem adipiſcendam excitavit. In expiandis conſcientiis, ac dirigendis nobilium, monialium, aliorumque animabus juxta ſanctitatis regulas totus fuit. In Hiſpaniam miſſus, Matriti ſummam ſui opinionem excitavit; ac omnium venerationem, præſertim Regis Caroli II. ac Reginæ æſtimationem promeruit. Ibidem concionibus, & confeſſionibus excipiendis dicatus, magnum animarum fructum recollegit: & Salamanticenſe Ordinis Collegium excitavit. Cùm autem Indicæ Miſſionis votum in exordio religioſi tyrocinii edidiſſet, ut eam aſſequeretur, mirabiliter æſtuavit: ac frequentiſſimè iteratis precibus petiit. Demum validiſſimis objectaculis diſſolutis anno 1682. 22. Novembris, à Sacra Congregatione de Propaganda Fide, exoptatam facultatem obtinuit. Ideoque 13. Januarii 1683. relictâ Matritenſi urbe Olyſiponam petiit, ubi Luſitani Regis, ac omnium benevolentiam ſibi devinxit. Goam invectus concionum ardore, pluſque operibus, innumeros ad ſalutis viam revocavit. At propagandæ religionis ſtudio ad majora ſemper incenſus, ut infidelium ſalutem procuraret, & pro Catholicę Fidei gloria, etiam ſanguinem profunderet, oblatam inſulæ Bornei miſſionem amplexus eſt. Hinc ad ampliſſimam eam inſulam vir ſanè apoſtolicus ſe contulit, in quam appulit 2. Februarii 1688. At ad reditum compulſus, iterum reaſſumptâ navigatione, 30. Januarii 1689. poſt innumeros labores, exoptatam inſulam tenuit. Permagnæ inſulæ meditullium penetravit, ubi velut è cœlo delapſus, ſummis venerationis argumentis exceptus eſt. Apoſtolicos labores aggreſſus omnium primus evangelicam lucem ampliſſimam in inſulam invexit, cujus populi, ob litoralem Mahometanorum inaceſſam barbariē, penè ignoti adhuc fuerant. Quæ in animarum beneficium perpetraverit, quot hominum millia ad orthodoxam fidem perduxerit, ac per ſalutis lavacrum, Catholicæ Eccleſiæ addiderit, labores inter vitæ diſcrimina exantlatos, mirabilia, quibus ejus prædicationem illuſtraverit Deus, honores, quibus fuerit proſequutus, quot ad vitam revocaverit mortuos, non eſt noſtri inſtituti hìc referre. Adeat lector Bartholomæum Ferrum, qui *in Miſſionibus Cler. Regul. tom. 2.* omnia lato calamo enarrat. Solùm innuam, quòd illuſtrium ejus geſtorum fama undique diffuſa, orbem ferè omnem implevit. Ideoque ab Innocentio XII. Sum. Pont. Apoſtolicus Vicarius ea in inſula con-

Digitized by Google

conſtitutus eſt 19. Januarii 1692. ac Indica Miſſio in Inſulam Bornei ſolummodò Ordini Clericorum Regularium Theatinorum privativè conceſſa, ex decreto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide 14. Januarii 1692. Cæterùm Antoninus virtutibus, apoſtolico viro dignis,undique ornatiſſimus effulſit,ac gratiæ donis abundè cumulatus. Anno 1693. ad Cœlum meritis refertiſſimum evolaſſe traduntur: ejuſque ſanctimoniam miraculis in vita,& poſt mortem comprobatam voluit Deus. Panormi in Eccleſia S. Joſephi Cler. Reg. in qua primùm apoſtolicum ardorem hauſerat, 9.Julii 1696. funeris officia magnificentiſſimè, viro benemerentiſſimo perſoluta ſunt,quorū ſumptus Princeps Belmontis, demortui nepos, regiâ manu erogavit: ac in ejus laudem, funebrem orationem habuit Petrus Lazarus de Terrer Hiſpanus, ex familia Fratrum Obſervantium S. Franciſci. Adhuc vivens, ex Sacræ Congregationis de Propaganda Fide permiſſu, imagine ære inſculptâ, ac hujuſmodi elogio, cohoneſtatus eſt:

P. D. Antoninus Ventimiglia Panormitanus Cler. Reg. Theatinus, Apoſtolicus Miſſionarius ad Orientales Indos, qui ferventiori propagandæ Fidei ardore ſuccenſus, cumulatos labores, ærumnas, remoras invictâ conſtantiâ eluctatus, ampliſſimam Bornei Inſulam, in qua nunquam lux Evangelica effulſerat, non ſine vitæ diſcrimine penetravit,illius nactus meditullium frequentioribus refertum Populis, reliquo Orbi hactenus penè ignotis, ob littoralem Mahometanorum inacceſſam barbariem) inibi Chriſti Fidem annuncians, Sacroſanctæ Crucis Vexillum magno incolarum plauſu Primus erexit Anno 1689.indeque, perhonorifico Vicarii Apoſtolici munere ab Innocentio XII. P. M. condecoratus, ipſamet Inſula in novam Theatino Ordini miſſionem à Sac. Congreg. de Propaganda Fide decernitur 14. Jan. Anno 1692.

De eo laudatus Bartholomæus Ferrus *in Miſſionibus citatis, præſertim lib. 5. per totum.* Franciſcus Maria Magius in libro: *Il luogo di Ritiramento cap. 2. pag. 68.* Marius Reitanus in Poemate, cui titulus: *Il Rogiero in Sicilia lib. 10. pag. 282.* Gemellus in libro: *Giro del Mondo tom. 3. pag. 33.* Hujus extant Italicè

Lettere XV. apud Ferrum citatum.

Relatione della Miſſione dell'Iſola del Borneo. apud Gemellum cit.

Scripſit etiam, ac m.ſſ. ſervantur in Hiſpania, ex Ferro cit. *lib. 5. cap. 15. pag. 611.*

Compendio della Vita della Ven. Madre Orſola Benincaſa.

Orologio del Cuore Criſtiano.

Colloquii della Paſſione di Criſto noſtro Signore.

ANTONIUS CALPURNIUS Panormitanus, ex Petro Carrera apud Joannem Vigintimillium *in Poetis Siculis Bucolicis cap.48.pag.437.* ſcripſit

Eclogas Paſtorales.

ANTONIUS CIANCIOLUS Meſſanenſis, Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis. Honeſtiſſimis parentibus natus 17.Januarii 1667. Regulare inſtitutum amplexus, ſolemnia emiſit vota 24. Februarii 1686. Emenſo Panormi ſtudiorum curriculo,concionibus operam dedit.Orator eximius in Epiſcopalibus omnibus Siciliæ urbibus,aliiſque oppidis conciones cum laude habuit. Vivit hoc anno 1714. Sub anagrammatico nomine Onantii Alinocci edidit Italicè

Brieve Metodo per coloro, che aſſiſtono a' moribondi, con varii affetti, e pii ſentimenti per il Cielo. Meſſanæ apud Cottam 1702. in 12.

ANTONIUS DREPANITANUS, Ordinis Capuccinorum Concionator, ex Benedicto Sanbenedicto *in vita Bernardi Corleonenſis in proœmio pag. 2.* ſcripſit Italicè

Vita di F. Bernardo da Corleone Laico Capuccino della Provincia di Palermo, deſcritta in tre libri. Citatur ab eodem *pag. 29. 30. 83. 88. 203. & 228.*

ANTONIUS JARDINA Nobilis Panormitanus, Petri Jardinæ, de quo infra, nepos, Clericus Regularis. Adoleſcens regularem Ordinem amplexus, ſolemnia emiſit vota Panormi 5. Februarii 1626. Inſigni ornatus ingenio, ac virtutibus egregiè excultus, Catholicæ Fidei zelum mirificè concepit: ideoque non dum ſacerdotio initiatus, Indicam Miſſionem enixè petiit, & anno 1631. obtinuit. Melitâ ſolvens cum ſociis 8. Januarii 1632. itineris incommoda, Turcarum direptionem, & barbariem, ægeſtatis moleſtias perpeſſus,demum Goridem pervenit 10. Julii, ubi apoſtolici muneris partes exercuit. Exinde anno 1634.Gurielis regionem penetravit, ut novam ibidem Miſſionem cum Chriſtophoro Caſtello fundaret. Hinc à Malachia Gurielis Patriarcha benignè excepti,ſedem iis conſtituit in urbe Uzurghet,ac eorum patrocinium ſuſcepit. Hac in regione Antonius, non eſt facile dictu, quanta pro Catholicæ Fidei gloria præſtiterit. Nedum eam in urbem veræ fidei lumen invexit,verùm etiam per ampliſſimam provinciam, hinc inde excurrens, ubique Evangelii veritatem publicè diſſeminavit. Non itinerum difficultates, non temporum inclementia, ejus ardorem detinere unquam potuere. Fidei myſteria explicare, publicè declamare, ſacramenta miniſtrare, medicam opem infirmis exhibere,ut animarum medelam procuraret,hoc continuum Antonii negotium. ideoque permultos ad Catholicam Fidem adduxit: falſa Græcorum dogmata eliminavit: innumeros invalidè baptizatos, ob veræ formæ defectum, luſtralibus aquis iterum abluere ſtuduit. At ipſum omnium primum, hunc Græcorum errorem animadvertiſſe, in conferendo ſine forma baptiſmate, teſtatur Franciſcus Maria Magius *in loco ſeceſſus cap. 5. pag. 121.* cui malo unà cum ſociis Clericis Regularibus apud Colchos occurrit: itaque detectâ fraude, ex toto regno confluebat magnus populi numerus ad Antonium,ut iterum baptiſmi lavacrum reciperet. Linguas omnes Orientales calluit, præſertim Turcicam, & Georgianam, quibus ita utebatur, ut iis in regionibus natus videretur. Indictâ publicâ diſputatione, Deodatum Gurielis Metropolitam,tanta eruditione,

Digitized by Google

tione, ac doctrinâ vicit, ut ad orthodoxæ fidei confeſſionem deduxerit. Ob magnum animarum fructum, benevolentiâ vehementiùs à Patriarcha laudato complexus eſt, à quo peramplam domum, juxta Palatii ſui ædes, Eccleſiam, aliaque neceſſaria ad Fidei propagationem accepit. Hic inſtituto Collegio pueros literis, ac Chriſtiana religione, ipſe cum ſociis inſtituebat magno cum animarū beneficio. Contra barbariem populorum, qui pueros Turcis vendebant, liberè declamando, multos ab infami hoc quæſtu retraxit. His præclarè geſtis, Græcorum Præſulum, aliorumque invidiam in ſe excitavit: ideoque veneno, ac igne Antonium tollere tentarunt: at fruſtra, non alio enim igne, quàm charitatis, abſumi virum apoſtolicum decreverat Deus: cùm enim unà cum Epiſcopo Sciamochmedelo iter perageret, ut Præſulem à ſolarium radiorum ardore defenderet, ſibi pileum detraxit, eique dedit: hinc à ſolis vi percuſſus, morbum contraxit in urbe Colchidis, cui nomen Odiſci, & angelicam vitam magnâ ſanctimoniæ famâ concluſit menſe Auguſti anno 1637. Ejus mors magno omnes dolore affecit; ab omnibus enim vir apoſtolicus, tanquam ſanctimoniæ exemplar, venerabatur. Vitæ innocentiâ claruit, ac virginali pudicitiâ; ideoque pluries mulierum procaciam, ac tentamenta conſtantiſſimè propulſavit. Pœnitentiæ aſperitates habuit familiares: triennio ante mortem à carnis eſu abſtinuit. In invidiæ, perſecutionum, ac laborum conflictu, apoſtolicū pectus infractum ſervavit: itaque ad æterna præmia evolaſſe cenſendum. De eo fusè Archangelus Lambertus *in Colchide Sacra cap.* 25. & alibi ſæpiùs, Joſephus Silos *in hiſt. Cler. Regul. par.* 2. *lib.* 13. *pag.* 613. *& ſeq.* 632. *& par.* 3. *lib.* 4. *pag.* 140. *& lib.* 5. *pag.* 149. *&* 154. Bartholomæus Ferrus *in hiſt. Miſſ. Cler. Reg. tom.* 1. *lib.* 1. *cap.* 15. *pag.* 163. *cap.* 26. *pag.* 279. *cap.* 27. *pag* 294. *&* 295. *cap.* 28. *pag.* 306. *& ſeq. lib.* 2. *cap.* 6. *pag.* 384. *lib.* 3. *cap.* 1. 2. 3. *&* 4. *pag.* 686. 692. 694. 701. & alibi; Clemens Galanus *in Conciliat. Eccl. Armenæ cum Romana*, aliique. Scripſit ex Ferro citato *tom.* 1. *lib.* 3. *cap.* 2. 3. *&* 4. *pag.* 686. 696. *&* 702.

Grammaticam linguæ Georgianæ.

ANTONIUS DE JOANNE nobilis Panormitanus, Ordinis Clericorum Minorum, cui nomen dedit anno 1622. Virtute, & doctrinâ conſpicuus inter ſuos enituit. Diu Ordinis tyrones inſtituit. Utramque Domum Panormitanam rexit Præpoſiti munere: ter etiam Romanam. Provinciæ Neapolitanæ, & Siculæ præfuit Provincialis: & apud Fidei Judices S. Officii Conſultor, & Cenſor. Anno 1656. in Neapolitana peſte, dum ſeduli Paſtoris partes explere curabat, ac ſacramenta Patribus ſuis peſte affectis adminiſtrabat, eodem morbo correptus obiit Neapoli non ſine ſanctimoniæ fama. De eo Clemens Piſellus *in notitiis hiſtor. Cler. Reg. Minor. lib.* 1. *cap.* 49. *pag.* 176. *& lib.* 2. *cap.* 25. *pag.* 334. Italicè edidit

Conſiderationi Brievi per recitare attenta, e divotamente l'Officio Divino, overo altra oratione vocale. Panormi apud Decium Cyrillum 1648. in 16.

ANTONIUS LANCELLA Panormitanus, lucis uſuram accepit 3. Februarii 1641. Politioribus literis à prima ætate ſatis imbutus, Societatis Jeſu militiæ nomen dedit Panormi 31. Decembris 1657. Abſolutis cum ingenii laude Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudiis, quatuor votorum profeſſionem edidit 2. Februarii 1675. Scholaſtica in paleſtra diu occupatus, adoleſcentes amœnioris literaturæ diſciplinis quinquennio inſtituit; alios totidem annos Societatis Jeſu Juniores Panormi, & Meſſanæ ad omnem cultiorum literarum normam excoluit, expolivitque. In Panormitano quoque Collegio Philoſophiam docuit ab ingenio, doctrinaque commendatus. A ſcholis ad forum diſtractus, Panormitano in Collegio, aliiſque Societatis domibus, decennio rerum omnium temporalium ſupremam adminiſtrationem ſuſcepit, & exercuit. Ad Palladis ſtudia denuò revocatus in floridioris facultatis ſcholis Præfecturam geſſit: publicè Moralem Theologiam triennio tradidit: ac pontificio in jure verſatiſſimus, Sacrorum Canonum Inſtitutiones in Panormitano Collegio pleniori, brevique mothodo doctiſſimè explicavit. Domum Tertię Probationis S. Franciſci Xaverii rexit Panormi. Vivit hoc anno 1714. in Panormitano Collegio, doctrinâ, boniſque literis apprimè ornatus. Edidit ſuppreſſo nomine

Della Vita, e Dottrina di Noſtro Signore Gieſù Chriſto, raccolta da' quattro Evangeliſti, e diviſa in materie da meditare dal P. Nicolò Avancini della Compagnia di Gieſù, e portata dal latino nel favellar volgare, Parte Prima, e Seconda. Panormi apud Camagnani 1672. in 12.

Diſcorſo sù l'utilità della Proſodia del P. Placido Spadafora Palermitano della Compagnia di Gieſù, ed Elogio del ſuo Autore. Prodiit cum eadem Proſodia recuſa Panormi apud Franciſcum Cichè 1709. in 8. in duos tomos diſtributa, & ab eodem Lancella locupletata.

Permulta quoque habet prælo digna, quæ in amœniori Muſarum otio poeticis plectris occinenda dedit: hæc ſunt

Hecatombe Euchariſtica, ſeu Epigrammatum Centuria, triticeis ſub velaminibus Deo Optimo Maximo dicata.

Olympia Sacra Natalitiis Jeſu Domini feriis concelebranda: ſeu Poeticum certamen ad Pueri Dei cunas vario metro inſtitutum.

Liber Amorum Puellulo Jeſu ſacer, Elegiacis numeris exaratus.

Veſtigium Panormitani Gymnaſii in Collegio Societatis Jeſu: ſeu Miſcellaneorum libri quatuor, complectentes ſatyricos, lyricos, elegiacos, & epigrammatum luſus.

Habet denique præ manibus

Annum Cœleſtem Poeticum; ſive Selecta de Societatis Jeſu Heroibus Epigrammata in ſingulos anni dies diſpertita; quem utinam abſolveret, ac publicæ luci concederet!

AN-

ANTONIUS SPATA Siculus, Ordinis Carmelitarum, Sacræ Theologiæ Magiſter,& in Florentino Ordinis ſui Lyceo ſtudiorum Regens. Orator eximius claruit anno 1693. Edidit Italicè ex Joāne Cinello *in Bibl Volan.plut.* 13.*pag.* 26.

Il Miſtico Ritratto di Criſto, Panegirico Sacro per la Natività di S. Maria Madalena de Pazzi, Lucæ apud Mareſcandulos 1693. in 4.

ANTONIUS SPATAFORA nobilis Meſſanenſis,Poeta,& Academicus Officinæ Meſſanenſis. Claruit anno 1670. Hujus Italicè prodiere

Rime. In libro: *Duello delle Muſe,overo Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento Terzo*. Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. in 4.

ANTONIUS TRIGONA Narenſis, Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci. Claruit anno 1598. Edidit Italicè carminè Etruſco

Piccolo Diſcorſo della Vita, e coſtumi del Glorioſo P. S. Franceſco, con un aggiunto dialogo. Panormi typis Joānis Frāciſci Carraræ 1599.in 8.

ANTONIUS VINCENTIUS PANDOLFUS Meſſanenſis, nobili genere exortus anno 1591. à prima ætate futuræ probitatis ſpecimen dedit. Juriſprudentiæ dicatus, Doctoris lauream obtinuit.Etſi morum elegantiâ,& comitate inſignis, aliorum animos ſibi devinxerit; attamen equeſtribus ſtudiis, nempè digladiatoriæ artis peritiâ, ac muſicalium inſtrumentorum lenocinio,à recto vivendi genere deflexit, ad juvenilia vitia prolapſus. At divino illuſtratus lumine retroactæ vitæ ſordes, lachrymis, ac cordis dolore abluit; ac anno ætatis ſuæ 27. ad arctiorem Chriſtianæ perfectionis inſtitutum animum appulit: ideoque reliquos quindecim vitæ ſuæ annos, in virtutum ſtudium ſedulò inſumpſit. Rerum cœleſtium meditatione, corporis maceratione, humilitate, patientiâ, charitate, temporalium rerum contemptu, aliiſque pietatis officiis, divinum in ſe ignem accendit, ac ad Chriſtianæ perfectionis faſtigium aſſurrexit. Virtutibus ornatiſſimus ſanctè deceſſit Meſſanæ 28. Martii 1628. & in Eccleſia Capuccinorum ſepultus eſt, omnium lachrymis parentatus. De eo vide Placidum Samperium *in Iconologia M. V. lib.* 4. *cap.* 20. *à pag.* 512. *& ſeq.* & Joſephus de Ambroſio *in deſcrip.ſolemnitatis Epiſtolæ Marianæ pag.* 306. Poſt ejus mortem prodiit Italicè liber inſcriptus:

Penſieri divoti,& Eſercitii ſpirituali,ne' quali ſi tratteneva un Servo di Dio,dati alla luce da Carlo Piadeni. Meſſanæ 1631. Sub Servi Dei nomine Antonium Vincentium Pandolfum, ac ſub nomine Caroli Piadeni Placidum Reinam latere prodit Samperius citatus.

ARCHANGELUS GUALTERIUS, natus non in oppido Cieræ, ut ait Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Montis-Reg. pag.*436. ab aliis ſequutus, ſed in oppido Gualteri, ex Joſepho Bonfilio *in hiſtor. Sicil. par.* 3. *pag.* 71. quòd ex cognomine, quo uſus eſt, & in ſepulchrali inſcriptione ſpectatur, apertè liquet. At quia oppidum propè Meſſanam ſitum, à Meſſana dictus, & Meſſanenſibus accenſitus, à Scriptoribus Meſſanenſibus infra referendis. Honeſtis parentibus exortus, ab ipſa pueritia literarum ſtudiis pietatem addidit. Ordinem Obſervantium S. Franciſci adoleſcens amplexus eſt;in quo ſumma cum ingenii commendatione graviores diſciplinas accepit,ac aliis Lectoris munere tradidit. Mox per omnia Ordinis munia, omneſque honores aſcendens, ad ſupremum Religionis faſtigium evectus eſt, in Comitiis Generalibus Toleti coactis 13.Maii 1606.Seraphicam familiam ſingulari prudentiâ, charitate, ac vigilantiâ rexit: ideoque ejus ſanctimoniam vel conſervare, vel inſtaurare ſummoperè ſtuduit. Multa in Ordinis beneficium, ac pro ejuſdem ſerenitate ſancivit. Morum integritate conſpicuus Pontificibus, Regibus, omnibus gratus, ſummam æſtimationem adeptus eſt. Non dum expleto Generalatus ſexennio,anno 1611.à Catholico Rege Philippo III.Montis-Regalis Archiepiſcopus nominatus, 25. Junii 1612. à Paulo V. Sum. Pont. inauguratur. In Eccleſia moderanda, mitiſſimi Paſtoris partes adimplere curavit, quibus amorem, ac venerationem ſibi conciliavit. Lites, ac jurgia inter Archiepiſcopos, ac Monachos Ord. S.Benedicti, decretis apoſtolicis executioni datis, ſedavit, ac pacem inter utroſque ſolidavit. Erga pauperes liberalis omnia in eorumdem beneficium erogavit: ideoque regulari paupertate munitus,Panormi in Ordinis ſui Cœnobio, S. Mariæ Angelorum 8. Decembris 1617. inter Fratrum ſuorum brachia, ac lachrymas, ſanctè deceſſit: à pietate, & virtutum ornamento laudatus. Jacet in Sacrario ejus Cœnobii,in cujus ſepulchro hęc adjecta eſt inſcriptio.

D. O. M.

Illuſtriſſimo,& Reverendiſſimo Fratri Archangelo Gualterio Meſſanenſi, Ord. Minorum Regulæ Obſervantiæ S. Franciſci, per omnes ferè Religionis gradus ad ſummum Generalatus apicem aſſumpto, & Eccleſiæ Montis-Regalis Archiepiſcopo creato, omnium virtutum cumulo inſignito, religioſiſſimè etiam mortuo, Rev. Fr. Ægydius à Nicoxia, hujus Provinciæ Miniſter, ob maximam in eum obſervantiam, hoc ſepulchrum conſtrui curavit. Obiit an. ſal. M.DC.XVII. die verò IX. Decembris.

De eo Pirrus, & Bonfilius *loc. cit.* Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib.* 1. *pag.* 100. *& lib.* 2. *pag.* 150. Stephanus Maurus *in ſua Meſſana cap.* 22. *pag.* 210. *& cap.* 28. *pag.*266. Dominicus de Gubernatis *in Orbe Seraphico tom.*2. *lib.*6. *cap.* 12. *pag.* 180. *& lib.* 12. *cap.* 10. *pag.* 859. 860. *&* 868. *& cap.* 11. *pag.* 883. Ab. Michael de Judice *in addict. ad hiſt. Montis-Regalis Aloyſii Lelli pag.* 97. aliique. Scripſit dum eſſet Generalis Ord. Min. Obſervantium:

Statuta pro Regulæ Obſervantia. Extant apud Michaelem Angelum à Neapoli *in Chronologia Hiſtorico-legali Seraphici Ord. FF. Minor. tom.* 1. *à pag.* 527. *ad* 532.

Epiſtolam ad Fratres Provinciarum Italiæ datam Genuæ 11. *Sep.* 1608. Apud Auctorem cit., *è pag.* 533. *ad* 537.

Epi-

Digitized by Google

Epiſtolam pro concordia inter Fratres de Obſervantia, Conventuales, & Minimos. Apud de Gubernatis cit. *tom.* 2. *lib.* 11. *cap.* 11. *pag.* 883.

Decreta. Unum, quo anno 1609. confirmat prima Statuta pro Reformatione Tertii Ordinis, apud de Gubernatis *loc.cit. cap.* 10. *pag.* 859. ex Vernon. *in hiſt. Tertii Ord. to.* 3. *art.* 21. *pag.* 135. Aliud, quo anno 1610. præcipit, Tertiarios Reformatos hoſpitio recipiendos Romæ apud Cœnobium Aræ Cœli, donec in Urbe proprium habuerint Conventum. Apud de Gubernatis *loc. cit. pag.* 868.

ASCANIUS DONGUIDIUS Meſſanenſis, primùm Societatis Jeſu inſtitutum amplexus, in Scholaſticis ejus exedris tum cultiores, tum graviores diſciplinas abundè exhauſit, quibus morum diſciplinam addidit egregiam. Exinde è Societate egreſſus, Canonicorum Regularium Lateranenſium familiæ adſcriptus eſt. In ipſo Congregationis ingreſſu, ex ſpeciali Aſcanii Martinengi, ſupremi Moderatoris, conceſſione, Rocheto cum manicis donatur: cùm tyronibus Rochetum ſine manicis concedatur; quas expleto probationis anno, editâque profeſſione, addunt. At hoc Aſcanio indultum ob Sacerdotii dignitatem, aliaſque ipſius dotes, quibus inſignitus egregiè effulgebat. Congregationis ſuæ amantiſſimus in perveſtigandis illius monumentis, antiquitate, origine, progreſſu, familiarum diverſitate, ac numero, diu deſudavit; ac omnia in arboris ſpeciem diſpoſuit; typiſque æreis inſculpta evulgavit. Meſſanam rediit, ubi diu ex Superiorum permiſſu inhabitavit, ut domeſticas res vel collapſas inſtauraret, vel corruentes ſuſtineret. Vitæ exemplo, morum integritate, eloquii facundiâ, multorum animos in ſui venerationem excitavit: ideoque ut Meſſanæ ejus Congregatio deduceretur, nonnulli Hoſpitia, & Domum numeris omnibus abſolutam, proprio ære excitatam, & exornatam, Ordini obtulere. At res ad exoptatum exitum non producta. In animarum cultu Aſcanius dies, in literarum ſtudiis noctes conterebat. Eloquentiâ, ac Poeſi valuit: meritis clarus deceſſit anno 1601. Ipſum ſummoperè laudat Celſus Roſinus *in Lyceo Lateranenſe tom.* 1. *pag.* 52. Quæ edidit, ex eodem Roſino, hæc ſunt:

Canonici Ordinis in univerſum Arbor æreis formâ excuſa. Venetiis. Hanc arborem integro volumine explicaſſe nonnulli tradunt, quod pro certo non affirmat Roſinus.

Italicè etiam

Sacrum Convivium à Chriſto Domino fideli Animæ præparatum ſub conſideratione centum, & quinquaginta Myſteriorum. Venetiis apud Nicolaum Miſſerinum 1599. in 12.

ATHANASIUS ACENSIS, Ordinis S. Benedicti. Claruit anno 1295. Scripſit vernaculâ linguâ

Hiſtoria della venuta del Re Giacomo in Catania, e di quanto accadde mentre dimorò in quella Città. m. ſ. Hanc hiſtoriam citat Petrus Carrera *in hiſtor. Catan. tom.* 1. *in addict. pag.* 508. ubi teſtatur, quòd ejus authographum aſſervabatur in Catanenſi Cœnobio S. Nicolai Ord. S. Benedicti. Eamdem etiam citat *tom.* 2. *lib.* 3. *pag.* 488. *& in familia Tedeſchia lib.* 1. *cap.* 5. *pag.* 28. ubi caſu repertam ait anno 1640. & ex eo Joannes Bap. de Groſſis *in Abbate Vindicato cap.* 3. *pag.* 26. & Auguſtinus Inveges *in Appar. ad Annales Siculos ſect.* 2. *cap.* 3. *pag.* 64.

AUGUSTINUS LAZARA Agrigentinus, Ordinis S. Auguſtini, Poeta non injucundus. Deceſſit Panormi in Cœnobio S. Mariæ Conſolationis circa annum 1708. Edidit Italicè

La Fede Trionfante nella Converſione del Gran Padre, e Patriarca S. Agoſtino Veſcovo d'Ippona, e Dottore di Chieſa Santa. Panormi apud Auguſtinum Epirum 1703. in 8.

BALTHASSAR MELATIUS Narenſis, Ordinis Conventualium S. Franciſci, Theologus numeris omnibus abſolutus, vir æquè benemerentiſſimus, ac laudatiſſimus. Natus 6. Decembris 1643. Patre, Franciſco Melatio, in regularem familiam exceptus eſt anno 1659. Ingenio ſatis inſigni locupletatus, ſtudiorum curriculum confecit Drepani: doctrinâ verò ornatus egregiâ, non dum ſacerdotio initiatus, Magiſtri laureâ inſignitus eſt. Severiores Philoſophiæ, ac Theologiæ ſcientias magno cum plauſu, ac eruditionis celebritate docuit Meſſanæ, & Romæ in Collegio S. Bonaventuræ, ſtudiorum Regens electus. Vir ſanè doctiſſimus in ſcholaſtico pulvere præſtantiſſimorum Theologorum merita coequavit: ideoque in Romano Archigymnaſio Sapientiæ, Sacram Theologiam Lectoris munere, Pontificis juſſu, tradidit, poſt Martialem Pellegrinum, ad ſupremam Ordinis ſui dignitatem evectum. Balthaſſari verò Clemens XI. P. M. ſemel, & iterum conſtitutum honorarium, in æſtimationis argumentum, adauxit. In eadem etiam Academia Hiſtoriæ Sacræ publicus Profeſſor, multiplici eruditione ſe refertum prodidit. In Collegio S. Bonaventuræ diu dogmaticam Theologiam doctiſſimè tradidit. Concionator eximius cum plauſu è ſuggeſtu auditus eſt in cinerali jejunio Panormi, Meſſanæ, Neapoli, Florentiæ, Venetiis, Mediolani, Bononiæ, Romæ, & alibi. Honorum ornamentis tam in Seraphica familia, quàm extra adauctus, longè, lateque inclaruit: fuit etenim Siciliæ Provincialis anno ætatis ſuæ 33. Romani Cœnobii Moderator, Totius Ordinis bis Procurator Generalis, S. Officii Florentiæ Cenſor, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, Cleri Romani, & Parochorum Urbis pro reſolutione caſuum conſcientiæ Synodalis Examinator, in Congregatione de Propaganda Fide Aſſiſtens Generalis, Cardinalis Carpinei, aliorumque Theologus. Reverendiſſimi titulo, ad inſtar Generalis Ordinis, pontificio diplomate cohoneſtatus. De Religione, ac Collegio S. Bonaventuræ æquè benemerentiſſimus, utriuſque jura diſperſa, in codices alligata, in Religionis Archivio noviter excitato, cuſtodiri ſtuduit. Antiqua Ordinis Privilegia conſtanti pectore vindicata, uberibus adeptis, ampliavit, roboravitque,

Or-

Digitized by Google

Ordinis Breviarum aſſequutus eſt. Regni Poloniæ Procurator electus, D. Cunegundæ beatificationem obtinuit. Collegii S. Bonaventuræ Regens, & perpetuus Moderator ab Apoſtolica Sede renunciatus, ejuſdem ædificia partim inſtauravit, partim à fundamentis conſtruxit. Annuos ejuſdem Collegii redditus auxit. Refertiſſimæ Bibliothecæ (Felicianam vocant) aliam, Polucianam appellatam, addidit, ac annuo proventu, in librorum emptione erogando, locupletavit. Patrium Cœnobium nonnullis SS. Martyrum corporibus, & Collegio S. Calogeri, à Sede Apoſtolica impetrato, exornavit. Morum integritate, doctrinæ profunditate, prudentiâ, in rebus agendis dexteritate, in Urbe, & Orbe notiſſimus; Pontificibus, S. R. E. Principibus, Regiis Oratoribus, omnibus gratiſſimus, ac undique celebris, deceſſit Romæ 7. Februarii 1709. Juxta Magnatum, ac Præſulum morem balſamo conditus, per tres dies inhumatus, magnificentiſſimo funere cohoneſtatus eſt. In Collegio laudato, luculentiſſimo elogio excultus, ad perennem benemerentiſſimi viri memoriam, inſignitus. In patrio etiam Cœnobio Nari, ad grati animi ſignificationem, ampliſſimè parentatus eſt 4. Aprilis; & inter juſta funebria, in ejus laudem orationem habuit Gaſpar Lucchefius Narenſis, Societatis Jeſu. In ejuſdem clauſtro imago Balthaſſaris è marmore excitata eſt, cui additum elogium. Scripſit

Synodum Diœceſanam Albanenſem. Romæ apud Joannem Jacobum Komareck 1689. in 4. Edendos reliquit

Theologiæ Dogmaticæ Tomos VI.

BARTHOLOMÆUS CASTELLUS Nobilis Panormitanus, Patre Lancellotto Caſtello Principe Montisferrati, & Marchione Capicii, quamvis jure naturæ, honores nonnullos ſibi promittere potuiſſet; attamen ſpretis mundi oblectamentis, adoleſcens Deo ſe dicavit in Ordine Clericorum Regularium. In eo literarum ſtudiis præſtantiſſimam ingenii indolem impigrè coluit: ideoque egregiam doctrinam adeptus, mox cum doctiſſimi viri nomine, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam alios docuit. In Hiſpaniam tranſlatus, ibi literarum præſidio, omnium æſtimationem promeruit. Matriti Examinatorem Synodalem egit: ac quatuor Nuncii Apoſtolicæ Sedis apud Catholicum Regem, Theologum ſibi delegere: quibus in muneribus ſatis enituit ejus doctrinæ vis egregia. A Carolo II. Rege anno 1694. Epiſcopus Mazarienſis deſignatus, Romæ ab Innocentio XII. Pont. Max. inauguratur. Cùm Eccleſiæ poſſeſſionem adeptus eſſet, ſtatim ſeduli paſtoris dotes manifeſtavit, ac ſemper immutabiliter longè, latèque detexit eccleſiaſticæ diſciplinæ, & animarum zelum, cum manſuetudinis indole conjunctum. Morum ſanctimoniâ, charitatis ardore, cibi parcitate, infractâ animi conſtantiâ, liberalitate erga pauperes, quâ neceſſaria ſibi detraxit, ac vendidit, ut pecuniam in eorum opē erogaret, aliiſq; virtutibus, illuſtrium Paſtorum merita coæquavit. Synodum Diœceſanam ad Eccleſiæ bonum celebravit anno 1698. Multas in Mazarienſi Diœceſi, & Panormi Eccleſias ſolemni ritu conſecravit. Vivit hoc anno 1714. vir ſanè egregius ab omnibus veneratus. Edidit

Decreta Synodalia Mazarienſis Eccleſiæ, ab Emin. & Rev. Dom. D. Joanne Dominico Spinola S. R. E. Presbyt. Card. edita, ab Ill. & Rev. Dom. D. Bartholomæo Caſtelli Epiſcopo Mazarienſi confirmata, Additionibus, & variationibus aucta anno Dom. 1698. Drepani apud Bartholomæum de Franco 1699. in 4.

Edidit etiam alia, quæ adhuc non vidi.

BARTHOLOMÆUS VITA Partannenſis, Societatis Jeſu, natus 18. Januarii 1668. adoleſcens Panormum ſe contulit, ut literarum ſtudiis operam daret, ubi humaniores literas, Rhetoricam, ac Philoſophiam didicit. Societatem ingreſſus 10. Junii 1684. in ea quatuor votorum profeſſionem emiſit 2. Februarii 1701. Quatriennio mitiores literas, biennio Rhetoricam Meſſanæ docuit. Ingenio, doctrinâ, & eruditione ornatus; ſacræ eloquentiæ, & Poeticæ facultati inſigniter addictus, non ſine laude vivit, ac Narenſe Collegium Rectoris munere gubernat. Edidit opuſculum inſcriptum:

Spinola in utriuſque Fortunæ Aleâ, tum adverſa, tum favente triumphans Poema. Meſſanæ ex typographia Vincentii de Amico 1702. in 4.

Habet ſub prælo

Muſarum luſus. in 8.

Italicè

Li Fiori ſul campo dell'Eloquenza. Tomi due. in 4.

BARTHOLUS MAGIUS Caſtroveteranenſis, adoleſcens eo animi ardore pietatem coluit, ut ad Capuccinorum Ordinem evolaverit: at morbi vi, & à tenui corporis habitudine compulſus, ad ſæculum coactè rediit. Cùm autem ingenio excelleret, Juriſprudentiæ operam dedit, ac Doctoris laureâ inſignitus, inter cauſarum Patronos Panormi claruit. At adeptam doctrinam charitatis officiis impensè dicavit; libenter enim pauperum cauſas ſine ulla mercede pertractare conſueverat: ac ſæpius litium ſumptus ipſe erogabat. In pauperes mirificè liberalis, Divo Joſepho, ac Deiparæ Virgini cum Infantulo Jeſu eleemoſynam petentibus, ſub pauperum ſpecie, ſtipem dare promeruit. Orationis, ac pietatis ſtudioſus, Domum Panormitanam S. Joſephi Clericorum Regularium frequentavit, in cujus ſodalitiis animi fervore alios accendebat. Virtutibus ornatus Panormi deceſſit 23. Januarii 1626. non ſine ſanctimoniæ famâ. E demortui corpore, odor dimanavit ſuaviſſimus, ac cœleſtis lucis radius ejus faciem illuſtravit. Ejus animam Joannes Guadagninus, Sacerdos eximiæ ſanctitatis, ad Cœlum evolaſſe proſpexit, poſt breviſſimam expiationem; & ad tantum gloriæ culmen evectam, ut cuique cucullato perfecto invidiam ſanctè ingerere potuiſſet. Ad Societatem Charitatis magnifico funere delatus eſt, ubi in veteri Sacello hæc legitur inſcriptio;

Digitized by Google

D. O. M.

Bartholo Majo Caſtriveterani oriundo I. C. egregio, vitæ, moribus, ac virtutum omnium ſplendore non mediocriter decorato, quique annos ferè cunctos, quos vixit, in Congregationibus frequentandis maxima affectuum mortificatione conſumpſit. Hujus Ven. Societatis Fratri adſcripto D. Vincentia la Veglia uxor amantiſſima poſuit. Obiit Pan. an. poſt Chriſtum ortum M.DC.XXVI. Decimo Kalendas Februarii, poſtquam terrarum incola an. VII. ſupra XXX. fuit.

Filios poſt ſe reliquit egregios, nempè Hieronymum, & Franciſcum Mariam Magium, de quibus *in tom.* 1. *hujus Bibliothecæ pag.* 219. *&* 280. De eo Petrus Tognolettus *in Vita Hieronymi Vellæ cap.* 11. *à pag.* 69. *& ſeq.* Scripſit Italicè

Vita del Dottor Girolamo Iveglia. Hanc citat Franciſcus Maria Magius *de ritib. incolendæ Solit. tom.* 1. *lib.* 2. *diſq.* 25. *n.* 93. *pag.* 109. *& lib.* 5. *diſq.* 48. *n.* 156. *pag.* 241.

Vita del P. D. Salvatore Ferrari Clerico Regolare. Ex Tognoletto *cit. pag.* 72. qui *& pag.* 73. *nonnulla alia* ſcripſiſſe *opera* tradit.

BENEDICTUS CHIAVETTA Panormitanus, Societatis Jeſu, natus 14. Martii 1650. in Societatem ingreſſus eſt primo Julii 1666. in qua quatuor votorum profeſſionem emiſit 15. Auguſti 1683. Emenſis ſtudiorum curriculis, ac doctrinâ, ingenioque apprimè excultus, Philoſophiam docuit ſexennio in Collegiis Melitæ, Drepani, & Panormi: Scholaſticam verò Theologiam novennio Monte-Regali, Meſſanæ, ac Panormi non ſine laude. In Patrio etiam Collegio triennio Moralem Theologiam tradidit: & ibidem, in Canonicis Sanctionibus verſatiſſimus, per annos ſeptem Jura Pontificia explanavit. Nunc in eodem Collegio Panormitano domeſticæ collationi caſuum conſcientiæ præeſt, à doctrina, eruditione, morum integritate, aliiſque animi dotibus clarus, ac æſtimatione haud exiguâ proſequutus. Edidit

Inſtitutiones Juris Canonici, ſeu Summam totius Legis Pontificiæ, in tres Libros diſtributam. Librum Primum, de Perſonis Eccleſiaſticis. Panormi ex typographia Antonini Epiri 1711. in 4.

Librum Secundum, de rebus Eccleſiaſticis. Ibidem apud eumdem 1712. in 4.

Librum Tertium, de Judiciis, Delictis, & Pœnis Eccleſiaſticis, cum duabus Digreſſionibus Theologicis: de Recto uſu Opinionis Probabilis, & Reſtrictione Mentali prohibita: in duas partes diviſum. Ibidem apud eumdem 1713. in 4.

In lucem brevi emittet

Conſulationes Canonicas, & Morales.

BERNARDUS DE JUDICE Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter, doctrinâ inſtructiſſimus claruit anno 1392. Scripſit ex Jo: Michaele Pio *de Viris Ill. Ord. Præd.*

In quatuor libros Sententiarum.

BERNARDUS MAJA nobilis Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, inter illuſtriores Sicilię viros inclaruit. Nobilem, dixi, Bernardum, fratrem enim germanum habuit Joannem Villaraut militem Regium. A doctrina, morum integritate, ac virtutibus laudatiſſimus, ſui opinionē propagavit: ideoq; Alphonſus Siciliæ, ac Neapolis Rex, in ſuū delegit Confeſſarium, & Oratorem. Anno 1422. ex Pontificio diplomate, Abbas Commendatarius S. Mariæ Foſſænovæ, cum annexis Monaſteriis S. Stephani de Nemore in Calabria, & S. Mariæ Caſtri ad mare, & oppido Palatii Adriani, conſtitutus eſt. Exinde Epiſcopus Dolenſis in Gallia creatus, vitæ ſanctimoniam, humilitatem, ac charitatis ardorem in Eccleſiæ beneficium, longiùs patefecit. Hinc ſui deſiderium ovibus ſibi traditis moriens reliquit. Extrema clauſiſſe centeſimo circa annum 1438. eo enim anno Abbatiæ ſucceſſorem, ob ejus mortem, electum comperio. Hujus cum laude meminere Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Agrigent. pag.* 375. Franciſcus Ambroſius Maja *in defenſione S. Cathar. Senenſis cap.* 9. *pag.* 411. Auctor Orationis, cui titulus: *Hercules Athlanticus pag.* 20. Scripſit ex Maja cit.

Conciones.

Roſarium SS. Virginis Deiparæ. Opuſculum hoc ſervabat idem Maja, ac typis tradere meditabatur.

BERNARDUS MESSANENSIS Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, claruit anno 1589. Scripſit

Miracula in Inventione S. Placidi Martyris, & Sociorum. Servabatur opus apud Hieronymum à Peruſio Abbatem Caſinenſem, teſte Arnaldo Wione *in Ligno Vitæ par.* 2. *lib.* 3. *in notis ad* 3. *Auguſti pag.* 262.

BONAVENTURA DREPANITANUS. v. infra, Bonaventura Piſanus *pag.* 11.

BONAVENTURA GENUENSIS Drepanitanus, Tertii Ordinis S. Franciſci, à prima ætate vividam ingenii indolem, humaniorum literarum ſtudiis, exinde Philoſophiæ, ac Theologiæ facultatibus impigrè addixit: quibus Pontificia jura addidit. Doctrinâ ſatis inſtructus, regulari militiæ nomen dedit, ac eadem ſtudia recoluit eo progreſſu, eaque laude, ut emeritam Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum lauream obtinuerit. Orator eximius, pluries conciones habuit in cinerali jejunio in multis Siciliæ, & Italiæ urbibus. Ferventiùs verò ſtuduit, ut virtutibus animum exornaret: ideoque præter morum integritatem, quam è ſæculo in regularem familiam invexit, mirè profecit in ſeverioris diſciplinæ cuſtodia, quæ tunc exactè vigebat apud ſuos Siciliæ ſodales. Hinc ſolitudinis amantiſſimus, paupertatis cultor egregius, & orationis apprimè ſtudioſus, longè, latèque inclaruit. Ejus virtutum opinione compulſus, Pompeus de Aragonia S. R. E. Card. Ordinis Protector, Bonaventuram Commiſſarii munere in Gallicam Provinciam Aquitanię ablegavit; additâ ampliſſimâ facultate, ut illius Provinciæ Fratres reformaret, & collapſam veterum Cœnobiorum diſciplinam inſtauraret, novoſque Conventus erigeret. Oblatas ab eo muneris ſui literas accepit, ac confirmavit Henricus IV. Galliarum Rex, ut

ex

ex ſummario privilegii dato Lutetiæ Pariſiorum 9. Februarii 1607. patet, edito in calce ejus libri Privilegiorum, infra recenſendi. Hujuſce ablegationis cauſam, hanc fuiſſe compertum eſt. Ferè extinguebatur in Gallicis Provinciis regularis obſervantiæ Tertii Ordinis S. Franciſci familia, non ex incuria Fratrum, ſed ob hæreſum pravitatem, & bella civilia ibi graſſantia, ut ſcribit Barboſa *lib. 1. de Jure Eccleſ. cap. 41. n. 178.* ideoque Vincentius Muſſart Gallus ejuſdem Ordinis, Reginæ Margharitæ Concionator, ab arctiori vivendi genere, ac probitatis famâ celebris, Cœnobia earumdem Provinciarum ad veterem ſanctimoniam revocare deſudabat, accedente Clementis VIII. P. M. approbatione: at ſeniores Aquitanæ Provinciæ ægrè ferentes, ſe ſubdi arctioribus Vincentii legibus, Generali Ordinis Moderatori Congregationis Italiæ ſcripſere, ut ipſi ſocietatem cum Italiæ Fratribus inirent, ac Religioſos Italos in eam provinciam immitteret Generalis. Annuit hic: ideoque Siculos nonnullos Fratres ſanctioris inſtituti cultores ad Tholoſanum Cœnobium miſit, qui biennio illud adminiſtrarunt. At certior factus Henricus Rex, quòd hi ſine regio aſſenſu in Cœnobii gubernium ſeſe introduxerint, eoſdem Galliis expulit, ut Elzearius Dumbarienſis *in not. Provinc. Galliæ Tertii Ord. S. Fran.* tradit, apud Franciſcum Bordonum *in Chron. 3. Ord. S. Franc. cap. 32. n. 41. pag. 495.* Joannes Vernonenſis *in annal. 3. Ord. S. Franc. par. 1. artic. 20. pag. 48.* & Dominicus de Gubernatis *in Orbe Seraphico tom. 2. lib. 12. cap. 10. pag. 859. n. 203.* Noſter verò Bonaventura, reſtitutâ eidem Provinciæ obſervantiâ regulari, & expletis brevi temporis lapſu muneris ſui partibus ſumma cum laude, ipſe etiam cum ejectis Fratribus Siciliam repetiit, ut cenſeo anno 1608. hoc enim anno, ut memorati Scriptores referunt, Tholoſanum Cœnobium, Vincentii Muſſart operâ, novam reformationem accepit. Quo verò anno, & in quo Ordinis Cœnobio vivere deſiiſſet Bonaventura, penitùs latet. De eo Fulgentius Poſſevinus *in deſcrip. m. ſ. Cœnobior. Tertii Ord. in Urbe Drepani.* Edidit

Compendium Privilegiorum Tertii Ordinis B. Franciſci Regularis Obſervantiæ. Tholoſę ex typographia Viduæ Joannis Colomberii ſub ſigno Nominis Jeſu 1607. in 8.

BONAVENTURA PISANUS Drepanitanus, Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, natus 7. Auguſti 1668. regularem veſtem accepit Saccæ 10. Martii 1686. Philoſophię, ac Theologiæ diſciplinis in Panormitano Cœnobio S. Mariæ Angelorum didicit, ab ingenio laudatus. A Bonaventura Poërio, ſupremo Ordinis Moderatore, nunc Archiepiſcopo Salernitano, Lector, & Concionator electus eſt. A ſecretis Provincialis triennio fuit in Sicula Provincia Mazarienſi; in qua etiam Definitorem egit. Pluries etiam Guardiani munere nonnulla ejuſdem Provinciæ Cœnobia rexit. A ſecretis etiam conſtitutus Viſitatoris Generalis Provinciarum Neapolitanæ, & Meſſanenſis; & S. Officii librorum Cenſor electus, ſui opinionem prolatavit. Nunc iterum ad Definitoris gradum evectus in Mazarienſi Provincia, ab epiſtolis eſt Provinciali ejuſdem. His non immeritò exornatus eſt muneribus, honoribuſque; in eximio enim viro eruditionis, doctrinæ, prudentiæ, & cultiorum literarum ornamenta elucent egregia. Edidit Italicè

Relazione del Solenne Trionfo, e Pompoſo Ottavario celebrato nella Chieſa di S. Maria degli Angioli de' Padri Minori Oſſervanti di S. Franceſco, detto la Gancia di queſta Fedeliſſima, e Feliciſſima Città di Palermo; per la Canonizazione della Glorioſa Vergine S. Caterina di Bologna. Panormi ex typographia Gaſparis Bajonæ 1713. in 4.

CÆCILIA Meſſanenſis, Monialis in Monaſterio Montis Virginum Ordinis S. Franciſci, diſcipula in regulari diſciplina Beatę Euſtochię Abbatiſſæ ejuſdem Monaſterii. Claruit anno 1490. Scripſit Italicè ex Octavio Cajetano *in animad. ad tom. 2. SS. Siculor. pag. 91.* & Placido Samperio *in Iconolog. M. V. lib. 3. cap. 8. pag. 342. & 347.*

Vita della B. Euſtochia Abbadeſſa del Monaſterio di Monte Vergine di Meſſina. Aſſervatur m. ſ. in eodem Monaſterio, ex qua ejuſdem Euſtochiæ vitam condidit, ac edidit Franciſcus Maurolicus; eamque editam habes apud Cajetanum citatum *tom. 2. SS. Siculor. pag. 258.*

CÆSAR DE BOSCO nobilis Panormitanus, Societatis Jeſu, vir ſanè doctiſſimus, & ab obitis præclarè muneribus clarus. Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam magna cum nominis celebritate docuit in Collegiis Romano, & Panormitano. Hìc etiam emicuit Studiorum Præfectus. Prudentiâ inſignis nonnulla etiam Collegia Rectoris munere gubernavit. Siculæ etiam Provinciæ præfuit, & Traſpadanæ: ac magnam ſui venerationem ubique excitavit. Claruit anno 1640. De eo Michael Frazzetta *in vita Aloyſii la Nuſa lib. 1. cap. 15. pag. 137.* Auguſtinus Oldoinus *in vitis Pontif. tom. 4. pag. 594.* ubi ejus diſputationem cum Auguſtino Oregio S. R. E. Cardinale enarrat, & Franciſcus Bardus *in epiſt. ad lectorem operis de Conſcientia.* Dum edebat

Diſputationes de Fide, Spe, & Charitate, editionem interrumpere coactus eſt, ob Siculę Provinciæ Præfecturam.

Servantur m. ſſ. hi tractatus in Bibliotheca Panormitani Collegii Soc. Jeſu, nempè:

De Angelis, de Pœnitentia, & Sacramentis,

In Primam Secundæ D. Thomæ.

Phyſica.

De Cælo, & Generatione.

Metaphyſica.

De Deo, de Fide, & Actibus humanis.

CAJETANUS BARONIUS Panormitanus Sacerdos, natus 7. Auguſti 1669. in Panormitanum Clericorum Seminarium exceptus, tum florentiores literas, tum graviores diſciplinas, Philoſophiæ, ac Theologiæ accepit, ac Doctoris laureâ inſignitus eſt in Panormitano Collegio Soc.

Digitized by Google

Jeſu anno 1691. Juriſprudentiæ ingenii dotes etiam addixit, eòque profecit ut Doctoris etiam inſignia obtinuerit Catanæ anno 1693. S. Officii Advocatus, ac Metropolitanæ Eccleſiæ Panormi Beneficiatus electus eſt anno 1693. Eloquentia clarus, è ſugeſtu pluries cum laude auditus, ac miſſionibus apoſtolicis dicatus, in animarum lucro, à nonnullis annis impigrè incumbit. Doctrinâ, eruditione, morum integritate, ac virtute conſpicuus vivit Panormi. Edidit Italicè

Diſcorſo Apologetico in difeſa del Meſſia non creduto per quel ch'Egli è, e della ſua innocentiſſima Vita data in balia de' Miniſtri della Morte, propoſto a Pilato nel Ven. Oratorio di Noſtra Signora degli Agonizanti di queſta Felice, e Fedeliſs. Città di Palermo ſotto li 22. Marzo di queſt'Anno 1713. Panormi apud Antoninum Corteſium 1713. in 4.

CALOGERUS CAJETANUS Narenſis, Societatis Jeſu, Concionator eximius, vivit Meſſanæ hoc anno 1714. Edidit Italicè

Sagri Diſcorſi Panegirici. Meſſanæ typis Victorini Maſſei 1706. in 8.

CALOGERUS CAMPAILLA Siclenſis, anno 1498. claro genere exortus, amœnioribus literis latiis, & Italicis egregiè operam dedit: à poeticis, ac oratoriis ſtudiis, & eruditione, laudatus. Juriſprudentiâ etiam valuit, doctrinâ ſatis excultus. Poeſi latinæ, & etruſcæ impensè addictus multa cum laude cecinit. Ab Antonio Belvis, Generali Comitatus Motycenſis Adminiſtratore, nonnullis muneribus in eodem Comitatu inſignitus eſt: eique, in æſtimationis argumentum, multa pertractanda rerum negotia, tum in eodem ampliſſimo Camitatu, tum Panormi, tradidit. Deceſſit circa annum 1569. Edidit opuſculum carmine etruſco, & latino, cui nomen:

Piacer d'Amanti. Panormi apud Matthæum Maydam 1563. in 8.

CAROLUS DE GREGORIO Nobilis Meſſanenſis, alius à Carolo de Gregorio, de quo *tom.* 1. *pag.* 125. Thomæ de Gregorio filius, amœniorum literarum egregius cultor, Poeta, & Academicus Officinæ Meſſanenſis. Claruit anno 1670. Edidit Italicè

Rime. In libro: *Duello delle Muſe, overo Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento III. IV. e V.* Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. e 1671. in 4.

CHRISTOPHORUS DE BENEDICTIS Panormitanus Juriſperitus, doctrinâ celebris. Anno 1458. Judex Magnæ Regiæ Curiæ electus eſt, ut ex Capitulis Regni patet, *in cap.* 43. *Regis Joannis pag.* 247. Anno 1460. à Panormitano Senatu ad Joannem Siciliæ Regem, Barcinonæ agentem, Orator ablegatus eſt, unà cum Simone Bononio Archiepiſcopo Panormitano, Gulielmo Raymundo Moncata Adernionis Comite Magiſtro Juſtitiario, Antonio Luna Calatabillottæ Comite Magno Conteſtabulo, Vaſſallo Speciale à Rationum Magiſtro, & Hieronymo Anſalonio U. J. D., ut Rex ad Regiam ſuam Panormum veniret. Ii verò omnes 29. Januarii fidei ſacramentum Regi exhibuere, & omnium privilegiorum confirmationem obtinuere, teſte Roccho Pirro *in Chronol. Regum pag.* 94. ex Hieronymo Surita *in annal. Arag. lib.* 16. *cap.* 63. Urbis Panormi Privilegia eumdem Regem confirmaſſe primo Februarii 1460. inſtantibus noſtro Chriſtophoro, ac Archiepiſcopo Panormitano, Oratoribus, Regiiſque Conſiliariis, compertum eſt *ex Privilegiis Urbis Panor. pag.* 342. *& ſeq.* Fuit etiam Siciliæ Magiſter Secretus, ut ex eodem Privilegiorum volumine colligitur *pag.* 352. *&* 369. Obiit Panormi anno 1475. & in Eccleſia S. Franciſci Minorum Conventualium conditus eſt, in ſacello à ſe conſtructo, & eidem D. Franciſco dicato, ubi hoc legitur epitaphium.

Chriſtophoro de Benedictis Siciliæ Magiſtro Secreto clariſſimo, ac Utriuſque Juris conſultiſſimo, & Conſiliario Regio, Joánes filius poſuit MCCCCLXXV.

Scripſit

Allegationes. Joſephus Xibecca *in allegat. Principatus Buteræ pag.* 64. citat: *Allegationes in cauſa Fluminis Dionyſii.*

Conſilium in cauſa Sclafani contra Alexand. & alios. Extat apud Donatum Antonium de Marinis *in reſolut. quotid. lib.* 2. *in fine, pag. mihi* 375.

CORCETUS Siculus Juriſconſultus. Quo vixerit ævo, quæve ſcripſerit, adhuc quæro. At hujus notitiam mihi exhibuit Joannes Baptiſta la Camiola eruditus Tauromenitanus, ex libro Anonymi, cui titulus: *Methodus, ac de ratione ſtudendi in Jure*, edito Venetiis 1569. typis Dominici de Fanis: in eo enim Antiquorum Juriſconſultorum Catalogus extat, qui aliquid edidere, inter hos Corcetus Siculus, cujus laudes *pag.* 123. canit

De Corceto Siculo.

En tibi præclarus Siculus Corcetus ab oris
Tranſcribit calamo dicta notanda ſuo.

COSMAS A JESU MARIA ex oppido Biſacquini, Ordinis Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum, in ſæculo Philippus de Clara vocatus, in lucem editus eſt anno 1617. A parentibus, ſatis honeſtis, ſummâ pietate, & diligentiâ inſtitutus, exinde humanioribus literis animum appulit: mox in Clericorum Seminario Montis-Regalis Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudiis operam dedit. Adoleſcens regulare inſtitutum amplexus anno 1637., ſtatim ac Ordinis inſignia accepit, virtutum ſtudiis impenſè incumbere viſus. Editâ ſolemni profeſſione, in literariis occupationibus ſemper deſudavit; vel enim primis literarum elemĕtis, ac divini timoris legibus puerulos, mirâ patientiâ, ac charitate inſtituit; vel ſodales ſuos graviores docuit diſciplinas. Morum ſanctimoniâ, doctrinâ, ac prudentiâ abundè cumulatus, pluries Rectoris munere Siciliæ Domos gubernavit, Siculæ Provinciæ præfuit, ac demum, cùm omnibus planè innoteſcerent ejus virtutes, ad ſupremam Ordinis dignitatem evectus eſt. Hoc eidem antea obſcurè prædixerat Joſephus à Matre Dei, Ordinis Fundator: cùm enim Panormi detentus, Romam proficiſci exoptaret, ut Joſephum de facie noſceret, ac ſuam illi voluntatem per literas aperuiſ-

Digitized by Google

ruiſſet; reſcripſit Joſephus: tempus erit, quo veluti alter Abraham deſtinatus in gentem magnam, è patria egredieris. Hinc ad Ordinis Comitia Romam profectus, Præpoſitus Generalis electus eſt. In ſolidanda, ac propaganda Religione mirificè deſudavit: tunc enim in Sæcularium Presbyterorum Congregationem redactus Ordo, ad abrogationem declinabat: at Coſmas non tam Principum, ac aliquot S. R. E. Cardinalium ope ſuffultus, quàm à Deipara Virgine adjutus, à Clemente IX. Pont. Max. Ordinis reintegrationem, & Privilegiorum omnium confirmationem obtinuit, dato diplomate 23. Octobris 1669. ac Ordo, qui calamitate penè oppreſſus jacuerat, caput extulit, vires reſumpſit, & in Rempublicam Chriſtianam feliciter propagari cœpit. Magnâ prudentiæ famâ, inſtituti obſervantiâ, ac charitatis ardore, regularem familiam ſexennio rexit; ideoque amorem æquè, & venerationem ſibi comparavit. A Proceribus, ac ſanctæ Eccleſiæ Principibus, tum Romæ, tum in Sicilia ſummam æſtimationem adeptus eſt: in eo enim inſigniter elucebant eximius animi candor, virginalis nitor egregius, humilitatis, ac paupertatis amor: ideoque oblatam Generalatus confirmationem, & Epiſcopalem dignitatem rejecit. Aliquando dum miſſæ ſacrificium offerebat Meſſanæ, columbam in ejus capite inſediſſe vidit nonnemo. Panormi etiam ſacro celebrante, caput ſplendoribus circumfuſum inſpectum fuiſſe tradunt. Dum Domum Meſſanenſem miſerè dilapidatam, ac corruentem adminiſtraret, adfuit qui, nuſquam antea viſus, Coſmæ pecuniam erogavit, ac opem divinam nullo illic tempore defuturam ſpopondit: eâque promiſſione editâ, ſtatim evanuit: eumque Angelum, vel potius Ordinis Conditorem fuiſſe, è ſimillima oris ſpecie, exiſtimatum eſt. Meritis, virtutibuſque refertus, ſanctè deceſſit Panormi 2. Martii 1688. De eo Franciſcus Maria Magius *de vitæ geſtis Ven. Joſephi à Matre Dei pag. 94. & ſeq.* ac Relatio m. ſ. apud me. Scripſit Italicè

Vita del Ven. Servo di Dio Giuſeppe della Madre di Dio, Fondatore dell'Ordine de' Clerici Regolari Poveri della Madre di Dio delle Scuole Pie. Authographum m. ſ. in 4. ſervatur Panormi in Domo Clericorum Regularium ejuſdem Ordinis: eamque citat Magius *cit. pag. 87. & 94.*

DIDACUS ZIRILLUS Meſſanenſis, vir doctrinâ inſignis, Philoſophicis, ac Mathematicis diſciplinis inſtructiſſimus, in Piſano Lyceo Philoſophiæ publicus Profeſſor. Superſtitem adhuc cenſent. Edidit Italicè

Conferma zione d'una Sentenza del Signor Gio: Alfonſo Borrelli Matematico dello ſtudio di Piſa, di nuovo contradetta dal M. R. P. F. Stefano degli Angeli, Matematico dello Stadio di Padova, nelle ſue Terze Conſiderazioni. Neapoli apud Ludovicum Cavallum 1668. in 4.

DIONYSIUS Siculus, alius ab utroque Dionyſio Syracuſarum Tyranno, hiſtoricus antiquus. At quo vixerit ævo, incompertum eſt. Inter Hiſtoricos incertæ ætatis memoratur à Jo: Gerardo Voſſio *de hiſt. Græcis lib. 3. pag. 358.* Scripſit ex eodem Voſſio, Plutarcho *in Parallelis minorib. cap. 1.* & Michaele de Judice *in addit. ad appar. annal. Siculor. Auguſtini Invegii pag. 98.*

De Rebus Siculis. Argumentum hujus hiſtoriæ ab Ariſtide Mileſio deſumpſit.

DOMINICUS MARIA REGIUS nobilis Panormitanus, Societatis Jeſu, in lucem editus anno 1670. Societati nomen dedit 28. Octobris 1684. Emenſis cum ingenii laude ſtudiorum ſpatiis, ac doctrinâ ſatis, ſuperque excultus, Rhetoricam in Panormitano Collegio triennio docuit: ibique etiam biennio Hebraicam linguam profeſſus eſt. Eloquentiâ, & eruditione abundè inſtructus, pluries cum laudum præconiis è ſugeſtu auditus, ſui opinionem excitavit. Nunc confeſſionibus excipiendis, ac dirigendis animabus, ad Chriſtianæ, & regularis perfectionis normam, dicatus, ſedulò incumbit. Morum comitate clarus, multiſque naturæ, & animi dotibus exornatus, vivit Panormi, hoc anno 1714. Edidit orationem inſcriptam:

Æviternæ Caroli II. Hiſpaniarum, ac utriuſque Siciliæ Regis Memoriæ Parentalia, Regnorumque Querimoniæ, in grati animi vectigal perſoluta in Aula Collegii Panormitani Soc. Jeſu anno Domini 1701. Panormi typis Felicis Marini 1701. in fol. Italicè etiam

Scenario, ed Argomento del Drama intitolato: la Fuga Glorioſa di Roſalia Vergine, dalla Patria alla Solitudine; da rappreſentarſi nella Sala del Collegio di Palermo della Compagnia di Gieſù. Ibidem apud Joſephum Gramignanum 1702. in 4.

Le Felicità di Palermo ſempre mai conſervate, e nobilmente accreſciute da' quattro Fonti degli occhi di Roſalia, e Maria Madalena, Panegirico detto nel Duomo l'anno 1712. il dì ottavo dell'Invenzione del Corpo di S. Roſalia a 22. Luglio, in cui cade la feſta di S. Maria Madalena, Padrona anch'Eſſa di Palermo. Ibidem apud Antoninum Epirum 1712. in 4.

Prælo paravit opus, cui nomen:

Divæ Roſaliæ Virginis Fuga à Patria in Eremum, Drama in Aula Collegii Panormitani Soc. Jeſu repreſentatum anno 1702. ex occaſione Adventus in Italiam Auguſtiſſimi, & Invictiſſimi Hiſpaniarum, & Siciliæ Regis Philippi V.

DOMINICUS QUARTERONUS Meſſanenſis, Mathematices Profeſſor doctiſſimus, eruditione, & doctrinâ inſignis. Romæ, ubi diu inclaruit, ac adhuc ſuperſtes non inglorius vivit, ſui opinionem apud literatos prolatavit, ac neceſſitudinem cum doctioribus iniit. In Academia Phyſico-Mathematica, quam anno 1677. Romæ excitaverat egregius vir Joannes Juſtious Ciampinus, adſcriptus, eximias ingenii dotes patefecit. In eruditiſſima literatorum Congregatione, quam ſingulis diebus veſpertino tempore habebat in ædibus ſuis vir clariſſimus Marcellus Severolus, non ultimum obtinuit locum. Anno 1692. in Arcadum Academiam exceptus, multiplici eruditione, ac gravioribus diſciplinis ornaa-

Digitized by Google

natus, æſtimationem promeruit ſummam. Laudibus extollitur ab eruditiſſimo Joanne Mario de Creſcimbenis *in carminib. pag. 270. 273. & 419. in Arcadia lib. 6. pag. 233. in vita Raphaelis Fabretti inter vitas Arcadum Illuſtr. par. 1. pag. 104. & in vita Marcelli Severoli inter eaſdem vitas par. 2. pag. 186.* Vincentius Leonius *in vita Joannis Juſtini Ciampini inter vitas eorumdem pag. 217.* Edidit Dominicus

Reſponſiones ad ſexdecim Anonymi Aſſertiones ad Calendarii Eccleſiaſtici emendationem pertinentes. Romæ 1704.

Quartaronii librum laudant Ephemerides hiſtoricæ Scientiarum, atque Artium Trevoltii an. 1704. *à pag.* 1070. at impugnatur ab Euſtachio Manfredo Bononienſe in epiſtola ad ipſum Quartaronum, edita Venetiis apud Antonium Bartolum 1705. in fol.

Scripſit etiam unà cum aliis *Diaria Literatorum*, quæ prodiere Romæ ab anno 1675. uſque ad annum 1679. ex Leonio cit. *in vita Ciampini pag.* 208.

Plura hìc forſan eſſent addenda, ni Dominici modeſtia obſtitiſſet, pluries enim ab amicis rogatus, ut literaria ejus monumenta mihi tranſmitteret, neceſſaria depromere neglexit.

DOMINICUS ROSSIUS, ſive RUBEUS Meſſanenſis, Poeta, & Academicus Officinæ Meſſanenſis. Claruit politioribus literis excultus anno 1670. Hujus Italicè extant

Rime. In libris: *Il Duello delle Muſe, overo Trattenimenti Carnevaleſchi degli Accademici della Fucina. Trattenimento III. & IV.* Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. & 1671. in 4.

B. EUSTOCHIA Virgo ex familia Calafata, parentibus Bernardo Calafato, & Maida Romana Coluña, nobilitate claris, in lucem edita eſt 25. Martii 1433. in oppido propè Meſſanam ab Annunciatione dicto. Ab infantia ad pietatē prona, perſpectâ humanarum rerum caligine, Chriſtū Dominum ſibi Sponſum delegit: ideoq; oblatas nuptias, conſtantiſſimè rejecit, & per plures dies Solis radiis objecta, eximiam oris ſpeciem ſtudioſè decoloravit, ut horrorem potius, quàm amorem intuentibus afferret. Baſilicanum Virginum Monaſterium ingreſſa, duriſſimo vitæ genere corporis membra diſcruciavit: aliaſque virtutes, præſertim charitatem, patientiam, humilitatem excoluit, ac perpetuò expolivit. Aſperioris vitæ deſiderio æſtuans, divino monitu Monaſterium ſub Divæ Claræ regula excitavit. Obortas undique oppugnationes, infractâ animi conſtantiâ ſuperavit, ac cum aliquot ſociis ad novum Gynæceum (ubi nunc Templum Divo Nicolao ſacrum aſſurgit Societatis Jeſu) tranſiit: at anno 1457. aliò tranſtulit: extructo Montis Virginum Monaſterio. In eo variè à dæmonibus exagitata, virtutum ornamento, omnibus exemplo fuit. Semel & iterum Abbatiſſæ munere aliis invita præfuit: ac omnes ad virtutes adipiſcendas mirificè excitavit. Erga Dominicam Paſſionem magno ferebatur affectu: ac Deiparam Virginem ſingulari cultu proſequebatur. Divinis chariſmatibus ſuperfuſa, ſanctimoniâ, ac miraculis clara, ad Cœlum evolavit 20. Januarii 1491. Ejus vitam ſcripſere primùm Hieronyma, & Cæcilia Sanctimoniales, B. Euſtochiæ alumnæ: exindè Franciſcus Maurolicus, eamque habes apud Octavium Cajetanum *in Vitis SS. Siculor. tom. 2. à pag. 258.* Cæſar Lancea Italicè edidit Meſſanæ 1605. Placidus Samperius *in Iconologia M. V. lib. 3. à pag. 347.* Joſephus Perdicarus *in Vitis SS. Siculor. à pag. 124.* De ea etiam innumeri, præſertim ex Franciſcana familia, & Meſſanenſes hiſtorici. Scripſit Italicè

Trattato della Paſſione di Chriſto Noſtro Signore, ut vitæ ſcriptores tradunt. Authographum ſervatur in eodem Monaſterio, teſte Cajetano *in animad. ad tom. 2. SS. Siculor. pag. 92.*

FRANCISCUS ALBAMONS Panormitanus Sacerdos, claro genere exortus 2. Junii 1669. patrem habuit Vincentium Albamontem Juris utriuſque Doctorem, à variis obitis muneribus clarum. Franciſcus literarum ſtudiis dicatus, Philoſophiam, Theologiam, ac Juriſprudentiam didicit, ac Doctoris laureâ donatus eſt anno 1693. Ad oratoriam artem mirè propenſus, non dum Sacerdotio initiatus, concionibus operam dedit; ac omne vitæ ſuæ curriculum confecit in apoſtolicis miſſionibus, quas tum Panormi, tum alibi habuit, magno cum animarum fructu. Cultiori etiam genere, multa è ſuggeſtu cum laude dixit; ac in cinerali jejunio pluries declamavit, non ſine confluentium fructu. Auctor fuit anno 1693. ut magnâ pompâ SS. Euchariſtiæ Sacramentum ægrotis deduceretur Panormi; quod Ill. Aſdrubalis de Thermis Panormitani, tunc S. Joannis de Tartaris Parochi, nunc Epiſcopi Syracuſani ope, ac documentis effecit: quod religionis genus ad alias Panormi Parochias tunc amplificatum, per Siciliæ Regnum propagatum eſt. At paulatim tepeſcente cultus ardore, ac penè extincto, iterum 30. Maii 1713. ejus operâ incaluit: inſtaurationis enim exordium in Parochia S. Antonii poſuit, non ſine protectione, ac favore Ill. Petri Galletti Parochi, nunc Siculi Tribunalis S. Officii Quæſitoris. Ad ejus verò exemplum idem edidere aliæ Panormi Parochiæ: ac nonnullæ Siciliæ Urbes, & Oppida, quòuſque editum à ſe libellum, hujus inſtitutionis normam complectentem, trãſmittere ſtuduit. Multa non immeritò aſſequutus eſt, præſertim, Apoſtolicum Syndicum Terræ Sanctæ egit ab anno 1702. ad annum 1709. Abbas S. Vincentii Valliſtollæ electus eſt. Prothonotarii Apoſtolici, & Beneficialis Regiæ Eccleſiæ S. Mariæ de Altofonte, munere inſignitus; & Archipresbyter novi oppidi Burgetti anno 1702. renunciatus fuit. Nunc Archipresbyter Parthenici conſtitutus eſt. Hoc in oppido ſedulus animarum cultor anno 1700. Sodalitium Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis fundavit, cui leges præſcripſit, ab Epiſcopo Mazarienſi cõfirmatas. Sodalitium etiam Panormi Jeſu, Ma-

riæ-

Digitized by Google

riæq; ſacrum, à Logia dictum, in Eccleſia Parochiali S. Antonii nuper excitavit 8. Septembris 1713. Vivit Panormi animarum lucris dicatus, & ad earumdem bonum indefeſſo labore deſudat. Edidit Italicè

Vita Angelica, overo Riſtretto delle Regole della Ven. Primaria Congregazione Secreta di Gieſù, e Maria della Loggia. Panormi apud Joannem Baptiſtam Aiccardum 1713. in 12.

Divotiſſime Iſtruzioni per la nuova opera dell' Aſſociazione del SS. Viatico, eretta nella Parochiale Chieſa di S. Antonio della Felice, e Fedeliſſima Città di Palermo. Ibidem apud eumdem 1713. in 12. ſuppreſſo nomine.

Habet ſub prælo

Modo di recitarſi per le Parochie ogni terza Domenica di meſe la Coronella del SS. Sacramento, che contiene varie offerte, e preghiere in proſa, e in verſo, per lo mantenimento del fervore al SS. Viatico. in 12.

Scripſit etiam hæc alia edenda, nimirùm:

Arſanale di S. Chieſa. Prediche Panegiriche Miſcellanee. in 4.

Rappreſentazioni Apocaliſtiche contemplate dall' Aquila perſpicace di Patmos. Sermoni ſette in onore di S. Vincenzo Ferrerio. in 8.

La Galleria di Dio. Panegirici dodeci. in 12.

Orto Serrato di Salomone. Panegirici quindeci in lode di molti Santi. in 8.

Le dodeci Margarite della Miſtica Geroſolima. Sermoni per la SS. Eucharistia. in 8.

L' Agricoltore in debito, cioè lo ſtretto conto, che han da dare a Dio li Predicatori, che non predicano Criſto Crociſiſſo. in 12.

Alfabeto Mariano. Venti Panegirici in onore di Maria Vergine. in 8.

Quareſimale I. II. e III. in 4.

La Scala di Giacobbe con tredici gradini, cioè Tredeci Sermoni per S. Antonio di Padova. in 4.

La Sacra Prateria, cioè Sette Lezioni Morali per li Venerdì di Quareſima, ſopra li Miſterj della Paſſione di Gieſù Criſto N. S. in 8.

Anno Evangelico, cioè Lezioni Morali ſopra gli Evangelj delle Domeniche di tutto l'anno. in 4.

Il Teatro delle Virtù, per le glorie de' Santi, che ſon di precetto in tutto l'anno. in 4.

Cattedra della Fede, cioè Prediche dell' Avvento, con li Panegirici di S. Stefano, S. Gio: ed Innocenti. in 4.

La Muſica in canto flebile. Orazioni Sacre per li primi Lunedì di ciaſcun meſe in ſuffragio dell' Anime del Purgatorio. in 4.

Riforma del Mondo. Eſercizj di S. Ignazio, ſecondo la vera Idea di detto Santo. Parte Prima, e Seconda.

L' Anacoreta Rapito, e racquiſtato dal furto. Tragedia di S. Nicolò Adorneſe in verſo.

Il Santo Antonio di Padova, opera Sagra in verſo.

L'Eco delle Muſe riſonante negli antri di Parnaſo, Poeſie Sacre, e Morali.

FRANCISCUS ANTONIUS POMA Drepanitanus, Tertii Ordinis S. Franciſci, in lucem editus 23. Junii 1672. à teneris annis vividas ingenii dotes nedum mitioribus literis, ac Rhetoricæ devovit, verùm etiam ab anno ætatis ſuæ 13. Philoſophiæ addixit; ac ea in facultate ſingulariter proficiens, futuræ excellentiæ indicia præbuit. Mox Tertii Ordinis inſtitutum amplexus anno 1687. Religionis inſignia accepit Romæ in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenulam; ibique Sacræ Theologiæ curriculum aggreſſus, Panormi abſolvit in Cœnobio S. Mariæ de Miſericordia magna cum laude. Doctrinâ abundè munitus, in facultatibus hiſce tradendis Sodalibus ſuis, tum ingenii aciem, tum dilucidam explicandi methodum patefecit: etenim Lectoris munere in laudato Panormitano Cœnobio Philoſophiam docuit, & non exiguam Sacræ Theologiæ partem in Conventu Drepanitano: ubi etiam aliquandiù Moralem Theologiam explanavit. At Romam revocatus in memorato Collegio S. Pauli Theologiam Scholaſticam proſequutus, Magiſtri lauream promeruit. Sacræ eloquentiæ ſtudia non neglexit: ideoque cum Literatorum plauſu perſæpè è ſuggeſtu auditus eſt; vel cùm in Sanctorum laudem diceret, vel ſermonibus peroraret, ingenii indolem, dictionis copiam, verborumque proprietatem laudabilitèr oſtendit; ac in Sanctorum Patrum lectione, & in omnigenâ eruditione inſignitèr ſe verſatum prodidit. Literarios labores, ut emeritis præmiis rependeret Ordo, primùm ad Examinatoris Generalis munus Franciſcum evexit. Abſente è Romana Curia Ordinis Procuratore Generali, ejuſdem vices egregiè explevit, & Definitoris Generalis munere inſignitus eſt: nunc Caroli Columnæ S. R. E. Cardinalis Theologus, nominis ſui decus amplificat. Edidit Italicè

Conſiderazioni, e Riſleſſioni ſovra i Quindici Miſterj del Santiſſimo Roſario della Beatiſſima Vergine. Romæ typis Bernabò 1712. in 8.

Iſtoria Panegirica, e Morale di S. Giovanni Battiſta. Ibidem apud eumdem 1714. in fol.

FRANCISCUS BLUNDUS Alicatenſis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, ac Menfrici Beneficialis. Poetica ſtudia non injucundè exercuit. Vivit hoc anno 1714. Edidit Italicè

Il Purpurato Apoſtolo di Sicilia Angelo Carmelitano, Melodrama. Panormi apud Joannem Baptiſtam Aiccardum 1709. in 8.

FRANCISCUS DOMINEDOUS Pactenſis, Poeta clarus, floruit anno 1630. Edidit opuſculum inſcriptum:

Franciſci Dominedò Ecloga, cui nomen, Tyndarus ad Illuſtr. & Rev. Dominum D. Vincentium Neapoli, Epiſcopum Pactenſem. Neapoli apud Lazarum Scorrigium 1632. in 4.

FRANCISCUS MARIA RICCIUS Drepanitanus, Societatis Jeſu, Nicolai Riccii, de quo pag. 94. filius. Gravioribus literis addictus, vivit in Collegio Panormitano. Edidit ſuppreſſo nomine

Sereniſſimo Principi Philippo Hiſpaniarum Infanti, Philippi V. Regis Catholici filio alteri, edito feliciter in lucem Matriti ſeptimo idus Junii, anno à Par-

Digitized by Google

Partu Virginis 1712. *Genethliacon , ſolemni pompâ habitum Panormi tertio nonas Auguſti ejuſdem anni.* Panormi typis Antonii Pecoræ 1712. in 4.

FRANCISCUS MARIA RHINI Panormitanus, de Politio dictus, Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci. Parentibus Joanne Petro, & Petra Rhini Politienſibus Panormi lucis uſuram accepit 7. Junii 1620. & in Parochiali Eccleſia S. Joannis de Tartaris baptiſmi aquis ablutus, Petri nomen accepit: ut ex Baptizatorum libro illius anni apud eamdem Eccleſiam, liquidò patet. Inter literarum humaniorum ſtudia, in quibus mirabiliter profecit, pueritiam prætergeſſus, Ordinis inſignia accepit Panormi in Cœnobio S. Mariæ Angelorum 7. Junii 1635. ac Petri nomen in Angelum à S. Petro commutavit. Die verò 8. Junii 1636. in manibus Franciſci Mariæ Politienſis, tunc ejuſdem Cœnobii Moderatoris, ſolemnem emiſit profeſſionem: ac ut eidem Guardiano morem gereret, ac memoriâ aſſervaret nomen patriæ Parentum ſuorum, (hi editâ Franciſci profeſſione in patriam regreſſi ſunt, ut ibi perpetuum figerent domicilium, ac propiùs rerum ſuarum curam agerent) Franciſci Mariæ à Politio nomen ſibi aſſumpſit, ex Definitorum conſenſu. Hoc totum ex Regeſto Novitiorum, & Profeſſorum Provinciæ anni memorati ſatis compertum eſt. Ingenii præſtantiſſimi aciem ſeverioribus Philoſophiæ, ac Scholaſticæ Theologiæ ſcientiis devovit in præfato Panormitano Cœnobio, abſolvitque Romæ magna cum laude in Conventu Aracælitano. Mox hiſce in facultatibus Lector conſtitutus, Bononiæ Sodalibus ſuis Philoſophiam tradidit, ibique non exiguam Sacræ Theologiæ partem egregiè explanavit. Romam revocatus, eamdem ſcientiam per plures annos profeſſus eſt ſummo cum literatorum plauſu, & diſcipulorum profectu; & ut diuturni Magiſterii labores, & doctrinæ eminentiam exornaret Ordo, Franciſcum ad Lectoris Jubilati gradum evexit in Comitiis Generalibus Romæ habitis; ubi doctrinæ ſublimitate, ingenii acumine, & multiplici ſcientiarum copiâ, Fratrum omnium, præſertim Hiſpanorum, amorem, & venerationem, ſibi comparavit. Panormum regreſſus, plurieś Definitoris munere claruit, & Cœnobium S. Mariæ Angelorum inſigni cum virtutis commendatione moderatus eſt. Anno 1664. in Comitiis Generalibus Ordinis, Terræ Sanctæ Cuſtos, Sacri Montis Syon Guardianus electus, ac per totum Orientem Apoſtolicus Commiſſarius ab Alexandro VII. Pont. Max. inauguratus, omnium illùc adventantium è Chriſtiano Orbe nationum, & Catholicorum Principum benevolentiam ſibi conciliavit. Ut erat, naturæ beneficio, eximiâ in rebus agendis dexteritate, prudentiâ, ac lenitate donatus, adeò barbara Turcarum corda manſuetudine devicit, ut toto regiminis ſui tempore, efferati homines Chriſtianos quoſcumq; nullâ unquam moleſtiâ afficerent. Id verò admirabilius, quòd abſoluto gubernii triennio, inſtante ſupremo Hieroſolymitarum Moderatore, ad aliud triennium in eodem munere confirmatus eſt: ita barbaro Turcæ â prudentia, doctrina, & eloquii ſuavitate gratiſſimus fuit. Inerat enim in eximio viro ad ſuadendum vis egregia, morum comitas, ac oris ſpecies decora, quæ in omnium oculis elucebat. Franciſco moderante, Schiſmatici Græci Hieroſolymam inhabitantes, oblato magno pecuniæ cenſu, Sancti Sepulchri cuſtodiam obtinere adniſi ſunt: at Franciſcus noſter Conſtantinopolim adiit, ac Turcarum Imperatorem facundiæ vi ſuaſit, ne Sepulchrum in eorumdem curam cederet. Verum inſtantibus Ordinis ſui Comitiis Generalibus, ex Hieroſolymis in Hiſpanias ſe contulit, & per ſex menſes in Bœtica Provincia ſui Ordinis Alumnos quà docuit, quà protexit, quà fovit. Mox Valliſoleti anno 1670. in pervigilio Pentecoſtes unanimi Fratrum ſuffragio, ac plauſu, Generalis Miniſter totius Ordinis electus eſt. Eo in munere nihil ipſi antiquius, niſi regularem obſervantiam ſolidare, & abuſus omnes, qui irrepſerant, penitùs eliminare. Dum ampliſſimam familiam ſummâ prudentiâ, charitate, ac vigilantiâ regebat, Fratres ſui Ordinis magni Conventus Lugdunenſis, inter alia, ſæcularium Presbyterorum ſtatum aſſumere, & eorum Cœnobium in Collegiatam Eccleſiam, Ludovici XIV. Francorum Regis ope, redigere intentantes, plurimas excitarunt perturbationes: ac ex pernicioſis hiſce innovationibus, gravia damna toti Ordini impendebant: ideoque Franciſcus noſter minoriticæ profeſſionis zelo, Bullâ, à Clemente X. conditâ, (hanc habes *in Romano Bullario tom.* 5. *pag.* 567.) literiſque Summi Pontificis munitus, ad memoratum Galliæ Regem ablegatus, Româ Lutetiam Pariſiorum venit, ubi à Rege, cæteriſque Regni Dynaſtis multis honorum ſignificationibus exceptus eſt: eâque dexteritate hujuſmodi negotia pertractavit, ut brevi quinque dierum ſpatio, impigrè omnia mirâ ſapientiâ compoſuerit, magna cum Ordinis gloria. At expleto muneris ſui anno quinto, à Carolo II. Hiſpaniarum Rege primùm Syracuſarum Epiſcopus electus anno 1675. mox ad Agrigentinam Eccleſiam anno 1677. translatus, per plures annos optimi Paſtoris partes ſanctiſſimè explevit. Multa in Eccleſiæ bonum perpetravit, multaque in animarum beneficium condidit, quibus omnium amorem promeruit: eaque, ne diutiùs protrahatur oratio, in meo Panormitano Muſæo enarranda remitto. Meritis, honoribuſque plenus, vir præclariſſimus, omni ævo, omnique laude dignus, ex hac vita migravit 4. Auguſti 1696. De eo Dominicus de Gubernatis agit *in Orbe Seraphico tom.* 2. *lib.* 8. *cap.* 3. *pag.* 480. ac fuſius *tom.* 4. *pag.* 266. & 590. ubi Maximum Scotiſtam Franciſcum vocat; Tiburtius Navarrus in epiſtola nuncupatoria ad eumdem Præſulem, quam vitæ Ven. Franciſci Solani Ordinis Minorum præfixit, cujus Beatificationis cauſam mirificè promovit noſter Franciſcus; Franciſcus Petronius *in Genealogia SS. Joachim, & Annæ tom.* 2. *pag.* 284. aliique. Inter multa ingenii ſui mo-

Digitized by Google

monumenta, quæ ſcripſit, ſolùm hæc edita circumferuntur

Epiſtola Paſtoralis ad Fratres ſui Ordinis pro Regulari Obſervantia, data Vallifoleti 31. *Maii* 1670.Extat apud Dominicum de Gubernatis *in Orbe Seraphico tom.* 4. *par.* 2. *à pag.* 152. *ad* 194.

Conſtitutiones pro utraque familia Fratrum Minorum. Habes apud de Gubernatis *cit. tom.* 4. *par.* 2, *à pag.* 196. *ad* 204.

Ordinationes pro regimine magni Conventus Lugdunenſis FF. Minorum de Obſervantia, & ejuſdem Provinciæ. Pariſiis 1672.

Synodus Agrigentina. m. ſ.

FRANCISCUS MILUS Panormitanus,ex Philippo Paruta *in Elogiis m. ſ. Siculor. Poetar.* Juriſconſultus celebris, magnus cauſarum patronus, magnâ æſtimatione claruit. Ab anno 1568.uſq; ad 1571. Magnæ Regiæ Curiæ Fiſci Patronum fuiſſe comperi. Latias etiã Muſas dilexit.Scripſit

Allegationes, quæ à Siculis Juriſperitis paſſim citantur, præſertim obiter adnotavi, eas in auctoritatis teſtimonium adductas à Mario Muta *in conſuet. Panor. cap.*1.*n.*37.*in Capit.Regni tom.* 1. *cap.* 38. *n.* 79. *tom.* 2. *cap.* 28. *n.* 251. *tom.* 4. *cap.* 97. *n.*6. *& cap.*101. *n.*29.à Joſepho Xibecca *in Alleg.Princip.Buterę pag.*74.86.*&* 100.aliiſque.

FRANCISCUS NOCETUS Nobilis Comes Meſſanenſis, Joannis Bernardini Noceti frater, de quo, & de præclaro ejus genere, tum paterno, tum etiam materno, loco ſuo *tom.*1.*pag.*338. jam egimus. Meſſanæ lucis uſuram accepit 30. Aprilis 1639.at anno ſequenti adhuc in cunabulis,unà cum matre,fratribus,ſororibuſq;Romam evectus, ibi ſedulò inſtitutus eſt apud Mutium de Roſis avunculũ,Romanæ Aulæ Prçſulem,tunc unum ex Votantibus Signaturæ, exinde Epiſcopum Teanenſem. Sub oculata hujus cura Franciſcus, ingenio ſatis egregio munitus, literarum ſtudiis operam dedit.Adoleſcens clericalem veſtem induit; ac ſpem magni progreſſus edidit non vulgarem. Anno 1661. Româ in patriam remeavit, ut cum laudato Joanne Bernardino fratre (qui triennio jam elapſo illùc advenerat) domeſticarum rerum adminiſtrationi conſularet. Meſſanæ ſtudiorum curriculum proſequutus; ac Juriſprudentiæ dicatus, anno 1666. in patria Academia emeritâ Juris utriuſque laureâ donatus eſt. Amœnioribus etiam literis ingenii elegantiſſimi indolem devovit, & in Officinæ Academia adſcriptus enituit: ideoque eruditione conſpicuus, literariis monumentis Italicè,& Latinè; carmine, & proſâ conditis, ſui æſtimationem excitavit. Cùm verò Romam repetiiſſet anno 1667.inter eximios literarum cultores inclaruit, & in Infœcundorum Academiam exceptus eſt. Anno 1689. Florentiam adiit,ex qua paterna ejus familia originem deducit; ibique anno 1690. depoſitis Clericalibus inſigniis, ut familiæ ſplendorem propagaret (in fratrum defectu, quorum primus ſuperſtes à conjugali ſtatu alienus vivebat) ea in urbe uxorem duxit Conſtantiam, Caroli de Roſis filiam, fratris Liviæ ejuſdem Franciſci matris; qui Carolus magna cum laude in Catholici Regis obſequium multa perpetraverat,ac tormentorum bellicorum generali præfectura inſignitus eſt;& à Joanna Lopez uxore, nobili Hiſpanâ, Conſtantiam, alioſque filios acceperat. Hinc Franciſcus noſter Florentiæ per annos aliquot moram protraxit, & à Magno Etruriæ Duce, & à Victoria ejuſdem matre,tunc ſuperſtite, cui gratiſſima erat Conſtantia, multis honorũ ornamentis adauctus,& in nonnullis Tuſciæ guberniis adhibitus, conceptam ſui opinionem firmavit. Romam redire coactus, ut domeſtica bona adminiſtraret ob mortem Marcelli fratris, natu majoris, & abſentiam Joannis Bernardini, Panormum incolentis, ibi domicilium fixit; ubi nunc vir ſanè præclariſſimus vivit: nec à literis feriatur; quibus pietatis ſtudia innectere curat; præſertim in beneficium Eccleſiæ, & Xenodochii S. Mariæ Conſtantinopolitanæ Siculæ nationis. Inter multa latinè,& Italicè ſcripta, hæc in lucem prodiere:

Divæ Claræ Triumphus. Oratorium in Sacello Venerabilis Archiconfraternitatis SS. Crucifixi Romæ, habitum die 20. *Martii* 1682. *Ad muſicos modulos accommodavit D.Bernardus Paſquinus*.Romę typis Nicolai Angeli Tinaſſii 1682.in 4.In ejuſdem Oratorii latere edita eſt Italica verſio; ac rhythmis latinis mirabiliter reſpondent etruſca carmina,cõdita à celeberrimo Laureto Matthęo. Italicè

Applauſi delle Virtù nell'eſaltazione alla Monarchia delle Spagne della Sacra Real Maeſtà di Filippo Quinto. Ibidem apud Hæredem Joſephi Vannacci 1701. in 4.

Nonnulla etiam ejus *Epigrammata, ac Italica carmina* edita ſunt in libro: *Poeſie de' Signori Accademici Infecondi di Roma*. Venetiis apud Pezzanam 1678. in 12.

Multa etiam alia ſcripſit numeris omnibus abſoluta, at adhuc inedita, à viris eruditiſſimis ſummam promeruere laudem: ac inſtunt multi, ut in publicam lucẽ prodeant; præſertim Italicè

La Santa Geneviefa. Drãma Sacro per muſica.

L'Eliata. Opera Sacra Tragica per muſica.

Il Trionfo della Penitenza,overo la Taide Convertita. Dramma per muſica.

Chi più pena,al fin più gode. Drãma per muſica.

Conteſe di Amore, e di Onore. Dramma Civile per muſica. In hoc opere concinnando, à viris literatis ſummoperè laudato, inſimul cum noſtro Franciſco ſuam contulit operam Joannes Bernardinus frater, tunc in ætatis flore, quem non dedecent hujuſmodi ingenii monumenta.

Rime Italiane, latine, e Siciliane. Hæc forſan, cum aliis laudati ejus fratris carminibus, lucem exoptatam aſpicient.

FRANCISCUS PROTUS Pactenſis, Sacræ Theologiæ Doctor, Pactenſis Eccleſiæ Canonicus, claruit anno 1605. quo edidit Italicè

Vita di S. Febronia. Meſſanæ 1605. in 8.

FRANCISCUS TABONUS Alcamenſis,Poeta clari nominis. Vivebat amœnioribus literis addictus anno 1614. Edidit Italicè

Diſcorſo ſopra la Piramide fatta nella morte del

Digitized by Google

del Vicerè Duca di Macheda. Panormi apud Joannem Antonium de Franciſcis 1602. in 4.

Extat apud me ejuſdem liber m.ſ. in 8. in quo Idyllia extant octo, Italico carmine condita, ac epigrammata nonnulla.

FRIDERICUS ORIOLES Ramettenſis, ex nobili proſapia Baronum Oriolis ſupra Pactas progenitus, in lucem editus eſt 23. Aprilis 1673. Studiorum curricula emenſus, ac Juriſprudentiæ dicatus, Doctoris laureâ cohoneſtatus eſt. Ex uxoris ductione Panormitana Civitate donatus, inter præclaros cauſarum Patronos Panormi ingenio, & doctrinâ inſignis effulget, & in Sanctiſſimæ Cruciatæ Foro Fiſci Patronus, ſui opinionem prolatat. Edidit

Propugnaculum Juſtitiæ juridicè vindicatum, in cauſa Theſaurariæ Sanctæ Metropolitanæ Primariæ Panormitanæ Eccleſiæ, vertente inter Rev. Canonicum S. T. D. D. Auguſtinum Paſſalacqua, & Rev. Canonicum S. T. D. D. Alexandrum Guarraſi. Panormi ex typographia SS. Cruciatæ Antonini Epiri, & Forte 1711. in fol.

Regii Juris Patronatus Allegationes in cauſa Theſaurariæ Sanctæ Metropolitanæ Primariæ Panormitanæ Eccleſiæ, pro Canonico S. T. D. D. Auguſtino Paſſalacqua. Ibidem apud eumdem 1713. in fol.

GANDULPHUS Siculus, Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, vir pietate inſignis. Romanis Pôtificibus chariſſimus, ab Eugenio IV. Pont. Max. Montis Syon, & Terræ Sanctæ Guardianus electus eſt anno 1438. adnitentibus potiſſimùm S. Joanne de Capeſtrano, & B. Alberto de Sarthiano, ex Luca Wadingo *in annal. tom. 5. an. 1438. n. 24. pag. 342.* & Dominico de Gubernatis *in Orbe Seraphico tom. 2. lib. 6. cap. 16. §. 4. pag. 247.* Orientalium Provinciarum Indiæ, Æthiopiæ, Ægypti, & Hieruſalem Commiſſarius Apoſtolicus conſtitutus eſt, ex diplomate dat. Romæ Kal. Decembris 1444. apud Wadingum *cit. an. 1444. n. 52. pag. 460.* Hunc Gandulphum illum Agrigentinum cenſeo, qui Provinciæ Siculæ Vicarius anno 1449. Ordinis Comitiis, in Provincia Tuſciæ coactis, interfuit, eodem Wadingo teſte *loc. cit. anno 1449. n. 16. pag. 560.* Inter alia, quæ ſcripſit, supereſt

Relatio de ſtatu Rerum Orientalium, apud Wadingum *cit. tom. 5. an. 1444. n. 54.*

GIBERTUS PISAURUS Panormitanus, Grammaticus, Rhetor, & Poeta inſignis. Ex Lucio Marineo *in epiſt. lib. 5.* Panormi humaniores literas docuit; aitque collegam ſuum hac in Urbe fuiſſe literis, moribuſq; excultum. Ideoque anno 1484. claruiſſe colligimus; eo enim anno Marineus cultiores literas Panormi docuit. Eumdem laudat Joannes Jacobus Adria *de ſitu Vallis Mazariæ m. ſ.* qui ſcripſiſſe ait:

Inſtitutiones Grammaticæ.

Orationes.

Carmina.

GREGORIUS BENIGNUS Syracuſanus, Ordinis S. Franciſci, doctrinâ, ac meritis clarus, anno 1507. Callenſis Epiſcopus electus eſt: anno verò 1513. ad Epiſcopatum Nazarenum translatus, teſte Ferdinando Ughello *in Italia Sacra tom. 2. pag. 906. & tom. 7. pag. 1050.* Hunc Georgium Benignum vocat Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana tom. 1. pag. 474.* ac patriâ Raguſinum putat: ex Sicula urbe Raguſiæ forſan, in diœceſi Syracuſana. Edidit ex citatis auctoribus, & ex Poſſevino *in appar. Sacro tom. 1. in append.* & Carolo Cartário *in Syllabo Advoc. Conciſtorialium pag. 221.*

Quæſtiones de Natura Angelica.

De Dialectica.

Vexillum Chriſtianæ Victoriæ.

De Aſſumptione B. Virginis Mariæ.

Defenſionem pro Joannis Revechlini Dialogis.

HIERONYMA Meſſanenſis Sanctimonialis in Monaſterio Montis Virginum, Ordinis S. Franciſci. Regularis diſciplinæ leges didicit à B. Euſtochia, ejuſdem Monaſterii Abbatiſſa. Vixit circa annum 1490. Scripſit Italicè ex Octavio Cajetano *in animad. ad tom. 2. SS. Siculor. pag. 91.* Placido Samperio *in Iconologia M. V. lib. 3. cap. 8. pag. 342. & 347.* aliiſque

Vita della B. Euſtochia Abbadeſſa del Monaſterio di Monte Vergine di Meſſina. Authographum m.ſ. ſervatur in eodem Monaſtério, ex quo ejuſdem Euſtochiæ vitam cultiori ſtylo condidit Franciſcus Maurolicus, quam invenies apud Cajetanum cit. *tom. 2. SS. Sicul. à pag. 258.*

HIERONYMUS CAMERATA Randatienſis, Medicus Doctor, & Poeta: eruditione, ac doctrina clarus, floruit anno 1567. Edidit Italicè

Trattato dell'Honor vero, e del vero Disbonore. Bononiæ apud Alexandrum Bonaccium 1567. in 4.

Queſtione dove ſi tratta chi più meriti honore ò la Donna, ò l'Huomo. Ibidem apud eumdem 1567. in 4.

Queſtione dove ſi tratta chi meriti più honore o il Soldato, o il Letterato. Ibidem apud eumdem 1567. in 4.

Queſtione dove ſi tratta chi meriti più honore o il Legiſta, o l'Artiſta. Ibidem apud eumdem 1567. in 4.

HIERONYMUS MANSONUS Panormitanus, claro genere exortus anno 1506. ab ipſa pueritia amœniores literas coluit, ab Hippolyto Arminienſe Leontino eruditus: ideoque Poeta, & Orator eximius, in ætatis flore Muſarum ſtudiis, orationis elegantiâ, ac eruditionis ornamento ingenii dotes expolivit. Literatorum amorem ſibi conciliavit, quibus amicitiæ vinculis adſtrictus vixit. Juriſprudentiæ dicatus anno 1525. Piſas petiit, à qua familiæ ſuæ decus originem deducebat: ibique Philippum Decium celebertimum Juriſconſultum audivit: & ea in Academia Doctoris laureâ donatus eſt anno 1527. Tum in Sicilia, tum extra apud literatos æſtimationem promeruit ſummam: ac omnes, ob conceptam de eximio viro ſpem, brevi honoribus exornandum expectabant: at mors omnium

Digitized by Google

nium opinionem decepit:vix enim cauſarum patrocinium ſuſceperat, cùm immaturè deceſſit Panormi anno 1527. Multis poſt annis prodiit ejus opus inſcriptum:

Hieronymi Manſoni Panormitani Juriſconſulti ſingularis Epiſtolæ familiares, & verſus. Panormi apud Joannem Matthæum Maydam, ad inſtantiam Joannis Franciſci Carraræ 1559. in 8.

JACOBUS DE BENEDICTIS Pactenſis, vir encyclopædicus, doctrinâ, & morum probitate conſpicuus. Philoſophus, Theologus, Poeta eximius, & Rhetorices peritiſſimus. Canonicus Eccleſiæ Pactenſis electus, virtutibus clarus enituit. Sodalitium, in quo nonnulla pietatis, ac virtutum opera ſecretè exercentur, inſtituit. Deceſſit Pactis 28. Auguſti 1652. ejuſque integritatis fama poſthuma adhuc vivit. Edidit

Orationes Sacras in laudem Sanctorum. Venetiis apud Jacobum Sarzinam 1632. in 4.

Epigrammata Sacra, & Moralia. Neapoli apud Lazarum Scorrigium 1630. in 8.

Italicè

Selva di varie cognitioni Sacre, e Profane. Ibidem apud eumdem 1630. in 8.

Servatur apud eximium virum Blaſium de Benedictis Pactenſem, Clericum Regularem ex Miniſtrantibus Infirmis, liber inſcriptus:

Rhetoricæ, & Poeticæ Præcepta, ac Carmina. m. ſ. in 4.

JACOBUS FUSCA Doctor Meſſanenſis. Claruit anno 1664. cùm Italicè edidit

Brieve Relazione de' Trionfi Mamertini nella Solennità della Sacra Lettera Virginale celebrata a 3. di Giugno 1664. Meſſanæ apud Jacobum Matthæi 1664. in 4.

JACOBUS MUGNOS Panormitanus, Tertii Ordinis S. Franciſci, poſt editam votorum formulam, in gravioribus Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudiis adeò profecit, ut Doctoris lauream acceperit. Sacræ eloquentiæ, Scripturarum, & Sanctorum Patrum lectioni ingenium impensè dicavit. In ſacris concionibus è ſuggeſtu perſæpè dictis, de mentis ſuæ acie, ac multiplici eruditione apud omnes magnam opinionem excitavit. Siculæ Provinciæ Definitorem egit: ac dum Cœnobium Panormitanum S. Nicolai Prioris munere gubernabat, virtutibus clarus Panormi vivere deſiit 15. Februarii 1664. De eo agit Salvator Ruffus *in elogiis m. ſ. Virorum Illuſtr. Tertii Ordinis S. Franciſci Provinciæ Siculæ*. Ob ſuam in Deiparam Virginem pietatem ſcripſit

Tractatum Theologicum pro Immaculata Beatiſſimæ Virginis Conceptione, per quæſtiones diſtributum. in fol. Authographum m. ſ. numeris omnibus abſolutum, ſervat vir eximius ejus Ordinis Miniſter Provincialis Salvator de Joſepho, & Rodriquez Panormitanus, S. T. M., Examinator Synodalis in Patria, SS. Inquiſitionis Conſultor, & Cenſor, & anno, quo hæc ſcribimus 1713. 23. Octobris à Philippo V. Hiſpaniarum Rege, Pactenſis Eccleſiæ Epiſcopus deſignatus, qui opus in lucem emittere meditatur.

JACOBUS SCIME' Panormitanus Sacerdos, natus 8. Februarii 1673. Abſoluto ſtudiorum curriculo, apoſtolicis miſſionibus, ac concionibus operam dedit: ideoque quadrageſimali tempore pluries è ſuggeſtu cum animarum fructu declamavit. Sodalitium Panormitanum Jeſu, Mariæque honori dicatum, in via, cui nomen, *delli Scopettieri*, excitari curavit anno 1694. Nunc Monialium confeſſionibus excipiendis dicatus vivit. Edidit Italicè ſuppreſſo nomine

Virtù, Prodigii, e Grandezze de i SS. Nomi di Giesù, e Maria. Panormi apud Joſephum Gramignanum 1698. in 12.

L'Innamorato di Maria reſo coſtante per la di lei continua memoria, e per li quotidiani oſſequii ricavati da' Santi, e d'altri ſuoi divoti. Ibidem apud eumdem 1698. in 12. & apud Franciſcum Cichè 1713. in 12. cum additione.

Scuola per riformare l'Huomo, acciò viva criſtianamente, inſegnata, e pratticata da' Santi. Ibidem apud eumdem 1698. in 12.

Mazzetto di fiori all' Angelo Cuſtode, offerto dalli Fratelli della Ven. Congregatione di Giesù, e Maria eretta nella ſtrada delli Scopettieri di queſta Città. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1708. in 12.

IGNATIUS INGARSIA Meſſanenſis, Tertii Ordinis S. Franciſci, honeſtis parentibus natus, vitæ lucem aſpexit 15. Auguſti 1665. piéque à matertera, Ordinis S. Dominici Tertiaria, educatus, & ab ea à prima ætate ad regularem vitam amplectendam exſtimulatus, humanioribus literis ingenium expolivit. At ut ferventius eiſdem operam daret, & ut Deo ſe dicaret, patrem Romam inhabitantem adiit: ibique literis ſatis eruditus, inſignia Tertii Ordinis S. Franciſci accepit in Siculo Collegio S. Pauli ad Arenulam anno 1683. menſe Maii. Editâ ſolemni profeſſione, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam didicit: & emenſo ſtudiorum curriculo, Lectoris munere inſignitus in patriam remeavit. Non ſine ingenii, doctrinæque laude Philoſophiam, ac Theologiam Sodalibus ſuis tradidit; ac Panormi Doctoris laureâ donatus eſt. Nullo, niſi ſeipſo magiſtro, oratoriam artem percepit: eòque profecit, ut legum ejuſdem ſe callentiſſimum prodiderit: ideoque in concionibus, ac panegyricis orationibus dicendis, eam oblectationem in auditores effudit, ut nonnulli cùm è ſuggeſtu deſcendiſſet, amplexibus exceperint: ac ab eo conciones manu exaratas, in æſtimationis argumentum, avidiſſimè expetierint. In ſacris ritibus, & eccleſiaſtico cantu ita planè verſatus inclaruit, ut de his facultatibus etiam ex longè diſſitis civitatibus ipſum complures conſulerent. Poeticæ etiam ſtudia, & cultiores literas ſummè dilexit: hinc latinè, & Italicè carmina, & anagrammata multa condidit; quorum nonnulla in aliorum auctorum libris, ac ſeorſim edita ſunt. Ordinis ſui juniores profeſſos inſtituit. Meſſanenſe Cœnobium ter, Roccæ ſemel gubernavit. Animi candore, prudentiâ, & hiſtorica eruditione clarus, mihi, & amicis omnibus charus, vivit Meſſa-

Digitized by Google

næ. Ad fovendam erga S. Annam, Deiparæ Matrem, pietatem, edidit Italicè

Gigli devoti alla Glorioſa Madre S. Anna. Meſſanæ apud Antoninum Arenam 1702. in 16. Typis parat

Tractatum de Sacris Ritibus.

IGNATIUS DE PANORMO Salemitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, à morum probitate, prudentia, & ſagacitate Panormi notus, ubi diu audiendis monialium confeſſionibus dicatus incubuit. Vivit hoc anno 1714. ſenectutem adeptus. Ad poetica ſtudia maternâ linguâ pronus, edidit ſuppreſſo nomine

Selva di Canzoni Siciliane Sacre, Morali, e Profane, diviſa in tre parti: con l'aggiunta di poche altre, compoſte in grazia delli M. RR. Preti, e Religioſi, tormentati da Parenti, e Nipoti, quanto più beneficati, altretanto ingrati. Panormi apud Gramignanum 1710. in 12.

IGNATIUS A SANCTO RAYMUNDO Panormitanus, Ordinis Excalceatorum S. Mariæ de Mercede, in ſæculo Raymundus Strada. In lucem prodiit 16. Martii 1664. ex ſpeciali S. Raymundi Nonnati beneficio: ideoque ex parentum voto, uſque ad nonum ætatis annum ejuſdem Sancti inſignia induit. Exinde clericali militiæ adſcriptus, literarum ſtudiis operam dedit. In regularem familiam ingreſſus 19. Februarii 1679. ſolemnia vota nũcupavit 17. Martii 1680. Abſolutis ſtudiorum curriculis, Lectoris munere inſignitus, Philoſophiam tradidit in Cœnobiis oppidorum S. Cataldi, & Aragoniæ: Scholaſticam verò Theologiam Panormi: ac decennio in literaria paleſtra docendo deſudavit. Sacris concionibus dicatus, per annos vigintiduos quadrageſimali tempore è ſuggeſtu declamavit in variis Siciliæ civitatibus: præſertim anno 1694. in patrio Cœnobio, & Catanæ anno 1701. & 1704. Drepanitanum Conventum Commendatoris munere rexit: ſemel, & iterum, nempè ſexennio, Panormitanum S. Mariæ de Populo: ac triennio Ordinis tyrones inſtituit. Meritis adauctus ad Definitoris Generalis gradum evectus eſt: & Siculam Provinciam vi Pontificii diplomatis, motu proprio editi 21. Aprilis 1708. gubernavit. A doctrina clarus inter S. Officii Cenſores, & Conſultores adſcitus eſt. In oppido S. Cataldi Immaculatæ Virginis Deiparæ Sodalitium excitavit 8. Decembris 1688. Panormi etiam 9. Decembris 1693. in Cœnobio Immaculatæ Conceptionis Congregationem, S. Mariæ de Mercede, & S. Petro Armengaudio dicatam, fundavit. Unà cum Aloyſia Brancifortia, & Móncada, Buteræ Principe, cui erat à ſacris confeſſionibus, Panormi Monialium Excalceatarum S. Mariæ de Mercede Conſervatorium firmavit, ſolidavitque, ſub Patrum Ordinis ſui regimine: quod ipſe diu juxta arctioris perfectionis leges inſtituit, ac à ſui principio rexit; & modò eidem ſummâ vigilantiâ præeſt. Vivit eximius memorati Cœnobii Immaculatæ Conceptionis Commendator, doctrinâ, morum probitate, aliiſque dotibus clarus. Ipſum laudat Bonaventura Drepanitanus *in Relat. Solemnit. S. Catharinæ Bonon. pag.* 51. Edidit Italicè

Il Giulivo Feſtino delle Scenopegie nella Geroſolima Palermitana, Panegirico Sacro, alle glorie di S. Roſalia Vergine. Panormi apud Angleſem, & Leonem 1694. in 4.

La Glorioſa Città di Dio, Panegirico Sacro alle glorie di S. Agata Vergine, e Martire. Catanæ typis Biſagni 1704. in 4.

Prælo paravit

Fondazione del Conſervatorio delle Monache Scalze della Mercè della Città di Palermo, con le grazie da Dio conceſſe in detta fondazione, e l'eſemplare iſtituto di dette Religioſe.

JOACHIM BONA, ET FARDELLA Panormitanus, claro genere exortus, amœniorum literarum cultor eximius; ab ingenio, eruditione, ac poeticis ſtudiis laudatiſſimus. Innumera condidit, ac edidit etruſco carmine: at, eo nunc à patriis laribus abſente, omnia edita è calamo effugiunt. Quæ præ manibus habeo, hæc ſunt:

Il Martirio di S. Margarita Vergine Antiochena. Tragedia. Panormi apud Antoninum Epirum 1711. in 12.

La Tromba della Fama, Epitalamio Drammatico per le ſublimi Nozze degl'Ill. & Ecc. Signori D. Gio: Ventimiglia Northman Principe di Belmontino, Primogenito de' Marcheſi di Geraci, e D. Lilla Sanſeverino Northman, figlia del Principe di Biſignano. Neapoli apud Michaelem Aloyſium Mutium 1703. in 4.

Lo Sponſalizio di Tobia con Sara. Dialogo. Panormi apud Auguſtinũ Epirũ 1702. in 4. & in 8.

Tobia, che ſepelliſce gli eſtinti. Dialogo. Ibidem apud eumdem 1702. in 4. & in 8. pluries.

La Lite armonica tra gli Angioli, e i Paſtori. Dialogo. Ibidem apud eumdem 1703. in 4. & 1712. ſub alio titulo.

L' Arcano ſegno dato da Iſaia Profeta ad Achaz Rè di Giuda. Oratorio. Ibidem apud eumdem 1705. in 4. apud Dominicum Corteſium 1706. in 8. & cum titulo: *l'Eccesſo della Divina Bontà*. apud Epirum 1709. in 8.

Il Sacrificio d'Elia Dialogo. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1706. in 4.

Il Convito di Batuele per lo Sponſalizio di Rebecca. Dialogo. Neapoli apud Joſephum Roſſellum 1706. in 4.

Il Martirio di S. Agrippina. Dialogo. Panormi apud Auguſtinum Epirum 1706. in 4.

La Prigionia di Giuſeppe Giuſto Dialogo. Pluries prodiit in 4. & 8. ac demum apud Antoninum Epirum 1707. in 8.

L'Auguſtiſſimo Nome di Filippo Quinto Re delle Spagne, e Monarca di Sicilia coronato dalla Gloria. Serenata. Ibidem apud Joſephum Gramignanum 1703. in 4.

Salamone promoſſo al Trono. Dialogo. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1703. in 4.

Et alia. Prælo etiam paravit

La Stratonica Opera Scenica.

Et alia dramata, quorum nomina non ſum aſſequutus.

JO-

Digitized by Google

JOANNES ANTONIUS FASSARUS, ſive PHASIDES Panormitanus Sacerdos, doctrinâ clarus, ab Alexandro Farneſio S.R.E. Cardinali, & Archiepiſcopo Montis-Regalis, Vicarius Generalis Eccleſiæ Montis-Regalis electus eſt; ejuſque operâ Epiſcopus Chriſopolitanus creatur 4. Junii 1544. ac Suffraganeus Montis-Regalis conſtituitur, ex Roccho Pirro *in not. Eccl. Montis-Reg. pag.* 428. & Aloyſio Lello *in hiſt. Eccl. Montis-Reg. par. 2. pag.* 73. novæ editionis. Anno 1554. Diœceſanam Synodum ſcripſit, ac celebravit, ediditque hoc titulo:

Conſtitutiones Synodales Montis-Regalis ſub Alexandro Farneſio S. R. E. Card. & Archiepiſcopo M. R. per Joannem Antonium Phaſidem Panor. Epiſcopum Chriſopolitanum. Panormi 1554. in 4.

JOANNES ANTONIUS SESSA Panormitanus, Ordinis Obſervantium S. Franciſci, Theologus celeberrimus, natus anno 1640. à teneris unguiculis literarum ſtudia amplexus, humaniores literas, ac Rhetoricam didicit. Exinde in Panormitano Cœnobio S. Dominici Ord. Prædicatorum Philoſophiæ curriculum non ſine laude emenſus eſt. Cùm medicæ facultati animum appuliſſet, à Joſepho Galeano Panormitano, medico inſigni, triennio huic ſcientiæ operam dedit; ac ejuſdem praxim à Joſepho Alaimo doctiſſimo Panormitano, ipſius in Chriſmatis Sacramento Patrinus, ſedulò traxit. Dum autem doctrinâ ſatis ſuperque excultus, haud exiguos de ſe progreſſus promittere videbatur, rejectis ſæculi curis, Obſervantium veſtem induit Panormi 31. Octobris 1660. Vix editâ ſolemni profeſſione, Romam accerſitus à Michaele Angelo Bonadies, tunc Ordinis Generali Miniſtro, exinde Epiſcopo Catanenſi, in Cœnobio Aracælitano iterum Philoſophiæ ſtudium ad mentem Scoti aggreſſus eſt: mox Theologiæ ingenii ſui nervos intendit: eâque animi contentione hiſce ſcientiis incubuit, ut mirabiliter profecerit; multaque vividi, & acutiſſimi ingenii ediderit argumenta. In eodem Cœnobio Lector conſtitutus, Philoſophiam primùm, inde Scholaſticam Theologiam per annos quindecim ingenti cum doctrinæ opinione, ac plauſu docuit; ab ingenio planè egregio celebratus: ideoque Theologus numeris omnibus abſolutus, Lectoris Jubilati titulo inſignitus eſt. Septennio pontificia Jura explanavit, inter treſdecim Lectores adlectus, quos Romæ Summus Pontifex inſtituit, ut Sacrorum Canonum doctrinam Parochis, ac Confeſſariis, tùm Sæcularibus, tùm Regularibus traderent. Ex ejus ſchola innumeri prodiere doctrinâ inſtructiſſimi: at illud illuſtrius, quòd Cæciliam Sebutiam, honeſtiſſimam Virginem Tiburtinam, gravioribus diſciplinis erudivit, tantoque progreſſu, ut anno ætatis ſuæ 18. publicâ diſputatione inſtitutâ, & Joanne Antonio præſente, ac nihil ſuggerente, Philoſophicas, ac Theologicas Theſes, juxtà Scoti doctrinam propugnaverit, & ad objecta doctè, acutèque cum doctiorum admiratione reſponderit: teſte Bertoloccio *in Biblioth. Magna Rabinica par.* 3. apud Joannem Franchinum *in Biblioſophia pag.* 607. Sexennio Collegii SS. Apoſtolorum Minorum Conventualium Examinatorem egit: at huic muneri nuncium remiſit, cùm à ſecretis electus Generalis totius Ordinis, Hiſpaniam cum eodem adiit. In dogmaticis ſcientiis, & eccleſiaſtica eruditione verſatiſſimus, perſæpè ejus conſilium in difficillimis quæſtionibus, implexiſque rebus innumeri expetiere. Doctrinâ abundè locupletatum, Theologum ſibi delegere Alexander Creſcentius, Felix Roſpilioſus, Paulutius de Alteriis, & Carolus Bichius S. R. E. Cardinales; à quibus, ut etiam ab aliis Eccleſiæ Principibus, & Præſulibus, æſtimationem promeruit ſummam. Etſi modeſtiâ inſignis, honoribus, muneribuſque à Summis Pontificibus adauctus enituit. Ab Innocentio XI. Sacræ Congregationis Indicis Conſultor electus eſt: ac filius Romanæ Provinciæ Ordinis ſui effectus; in qua triennio præfuit Definitoris munere; ac ſucceſſivè triennio etiam Cuſtos. Ab Innocentio XII. Sanctæ, & Univerſalis Inquiſitionis Qualificator renunciatus eſt. Clementi XI. gratiſſimus, ab eo Conſultoris munere Congregationis Sacrorum Rituum inſignitus, ut Romæ adeſſet, ab Hiſpania revocatus eſt; illùc enim noſtro Joanni Antonio Pontifex Breve tranſmiſit, quo eumdem Commiſſarium Generalem univerſæ familiæ Obſervantium, Reformatorum, & Excalceatorum conſtituit: eoque munere Ordinem regularis obſervantiæ zelo, ſingulari prudentiâ, & morum integritate gubernavit. Omnigenæ eruditionis, & doctrinæ copiâ latiſſimè refertus, ſui opinionem longè, latèque effudit; ac in gravioribus Catholicæ Eccleſiæ negotiis, & diſcutiendis difficillimis quæſtionibus adhibitus eſt: ut nuper ab eodem Pontifice unà cum Nicolao Tedeſchio Catanenſi Ord. S. Benedicti, Epiſcopo Liparenſi, & Bonaventura Sant-Elia Panormitano Tertii Ord. S. Franciſci (*de primo vide in hoc tom. pag.* 93. *de ſecundo tom.* 1. *pag.* 113.) aliiſque quinque primi nominis Theologis deſignatus eſt, ut Propoſitiones in Paſchaſii Queſnelli libris contentas, examinaret: ideòque poſt multas diſquiſitiones, eaſque graviſſimas per annum coram Em. Thomæ Ferraro, & Franciſco Fabrono S.R.E. Cardinalibus, ac poſt iteratas pluriès Congregationes coram Pontifice habitas, ut illæ quàmmaximâ fieri potuit, diligentiâ, longèque maturius diſcuterentur; demum idem Pontifex 101. Propoſitiones ex editis Queſnelli libris excerptas, libroſque ipſos damnavit, editâ Bullâ incipiente: *Unigenitus Dei Filius &c.* dat. Romæ ſexto Idus Septembris 1713. Vivit Romæ vir æternâ laude dignus, in Urbe, & Orbe notiſſimus, magnâ veneratione proſequutus, literariis laboribus, in Catholicæ Eccleſiæ obſequium, addictus. Edidit

Scrutinium Doctrinarum qualificandis Aſſertionibus, Theſibus, atque Libris conducentium, Exemplis Propoſitionum à Concillis Oecumenicis, vel ab Apoſtolica Sede reprobatarum ditatum, ac pleriſque Miſcellaneis Reſolutionibus Dogmatico-Moralibus ad uberiorem Cenſurarum Theologicarum notitiam col-

llman-

Digitized by Google

limentium refertum. Romæ typis Rochi Bernabò 1709. in fol.

Fralo paravit

De Conciliis Generalibus, & Nationalibus : de Hæreticis, & Hæreſibus Tomos duos. in fol.

Sancti Joannis de Capiſtrano Ord. Minorum Obſervantium Opera Omnia, diuturno labore viginti annorum collecta, notis illuſtrata, & in tomos XVII. digeſta. in fol.

JOANNES BAPTISTA CARVANA Agrigentinus Sacerdos, & Abbas, natus 6. Decembris 1663. gravioribus diſciplinis ingenii dotes ſedulò dicavit: præſertim Philoſophiam, Theologiam tum Scholaſticam, tum Moralem, & Mathematicas diſciplinas cum magna ſui laude didicit. Linguam Græcam, & Hebraicam callet. In Agrigentino Clericorum Seminario præfuit Moderator. Sacræ eloquentiæ impensè addictus, pluries cum plauſu panegyricas orationes in Sanctorum laudem è ſuggeſtu dixit. Eo cordis affectu Sacros Oratores proſequutus eſt, ut in eorum beneficium haud exiguum laborem ſibi vindicaverit, teſte opere infra recenſendo. Vivit Panormi hoc anno 1714. vir eximius, ingenio, doctrinâ, morumque probitate conſpicuus. Edidit

Epiſtolam Reſponſoriam circa reſolutionem cujuſdam caſus conſcientiæ, quâ expoſitis Amici difficultatibus ſatisfacit. Panormi ex typographia Joſephi Gramignani 1702. in 4.

Italicè

La Miniera Aperta a' Sacri Oratori, ove ſi contengono deſcrizioni eloquenti, paſſi di Sacra Scrittura: erudizioni Sacre, e Profane: lodi di Santi, e di Religioni, Città, Provincie, Regni; fatti d'armi; lettere miſſive: Concioni, Invettive, Apoſtrofi, Elogj, Epitafj, Proſopopee &c. Ibidem apud Joannem de Neapoli 1710. in 4.

Scripſit etiam Italicè, ac in lucem emittet:

Freſi Toſcane.

Panegirici.

JOANNES BAPTISTA MANGIONUS Panormitanus Sacerdos, edidit Italicè

Il Laberinto Sciolto dagli Eccesſi dell'Amor Divino, per la Naſcita del Redentore Gesù. Opera Paſtorale Sagra. Panormi apud Joannem de Neapoli 1705. in 12.

Il Prodigio della Verginità per le Glorie di S. Apollonia Vergine, e Martire, Azzione Tragi-Sacra. Ibidem apud Honuphrium Gramignanum 1707. in 8.

Il Giardino Grammaticale raccolto nel P. Emmanuele Alvares della Compagnia di Gesù, ed in altri celebri Autori di detta Compagnia. Romæ apud Dominicum Herculem 1710. in 8.

JOANNES BEROALDUS Panormitanus, vir gravioribus ſcientiis cumulatus, doctrinâ, eloquentiâ, & eruditione clarus, morum ſanctimoniâ, & innocentiâ conſpicuus, omnium æſtimationem in Aula Romana promeruit. Hinc Epiſcopus primùm Thelefinus electus eſt 24. Martii 1548. quo in munere eloquentiæ ſuæ vim planè detexit, cùm anno 1549. in pervigilio S. Andreæ Apoſtoli luculentam habuiſſet orationē ad S. R. E. Cardinales de eligendo Sum. Pontifice. Inde ad Epiſcopalem S. Agathæ Eccleſiam translatus eſt primo Octobris 1556. in eaque regenda optimi Paſtoris partes liquidò expreſſit. Anno 1557. in graviſſima quæſtione Caroli V. Imp. & Catholici Regis Philippi II. Judex electus eſt, unà cum Proſpero Rebiba Siculo ex oppido S. Marci, S. R. E. Card. Annibale Bozzuto Archiepiſcopo Avenionenſis, exinde Cardinali, & Gulielmo Sirleto poſtmodum etiam Cardinali. Sacro Tridentino Concilio interfuit vir ſanè doctiſſimus; præſertim ſeſſioni 18. & 19. Cùm ad Concilium acceſſiſſet Catholici Regis Orator, in Generalem Congregationem exceptus 16. Martii 1562. ejuſque nomine orationem habuiſſet Galeatius Brugora Mediolanenſis, nomine Concilii eidem reſpondit Beroaldus. In 19. ſeſſione celebrata 14. Maii ejuſdem anni, latinam, & cultiſſimam orationem dixit ad Concilii Patres. Poſtquam ſummæ prudentiæ notâ Eccleſiam ſibi creditam rexiſſet, vivere deſiit anno 1566. & in Cathedrali templo ſepultus eſt: in pietatis verò teſtimonium nonnulla bona Neapolitano Noſocomio Incurabilium legavit. Hunc celebrant Sfortia Pallavicinus *in hiſtor. Concil. Trid. ſecundæ editionis par. 2. lib. 14. cap. 1. pag. 484. lib. 15. cap. 2. pag. 725. lib. 15. cap. 21. pag. 708. lib. 16. cap. 7. pag. 763. & par. 3. lib. 18. cap. 4. pag. 122.* Ferdinandus Ughellus *in Italia Sacra tom. 8. pag. 505. & 525.* Michael Juſtinianus *in indic. 4. Patrum Concilii Trid. pag.* 405. Angelus Rocca *in Biblioth. in fine*, Octavius Cajetanus *in Iſag. ad hiſtor. Siculam cap. 36. n. 16. pag. 263.* & Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom. 2. pag. 117.* Scripſit

Orationem habitam ad S. R. E. Cardinales de eligendo Summo Pontifice 29. Novembris 1549.

Orationem ad Patres Concilii Tridentini habitam 14. Maii 1562.

Hæ cum aliis ingenii ſui monumentis extabant m. ſſ. Romæ in Bibliotheca Abb. D. Conſtantini Cajetani, teſte Ughello *cit. pag.* 525.

JOANNES CHRISOSTOMUS AJELLUS Panormitanus, Tertii Ordinis S. Franciſci, natus 16. Februarii 1680. cùm à teneris annis magno progreſſu humanioribus literis, & pietati operam dediſſet, Ordinis inſignia accepit 12. Aprilis 1696. ac ſolemnia edidit vota 17. Aprilis 1697. Severioribus ſtudiis vividam ingenii indolem dicavit: ideoque Philoſophiam, & Theologiam ſumma cum laude didicit. Harum ſcientiarum Lector renunciatus, ſodales ſuos eaſdem docuit; ac in his explanandis ſemper inſigni mentis acie laudabiliter ſe munitum detexit. Hinc meritò Magiſtri laureâ cohoneſtatus eſt Panormi 23. Maii 1711. Eodem etiam tempore ſacræ eloquentiæ, & amœniorum literarum ſtudia amplexus eſt; eoque progreſſu, ut inter præſtantiores divini Verbi præcones accenſendus ſit. Orationes etenim ſuas ita condidit, ut his, quæ ad ſtyli majeſtatem conferunt, eloquentiæ conjunxerit ornamenta: nimirùm dicendi genus dilucidum, floridumque, verborum proprietatem, eloquutionis lepores, ſacrarum ſcriptura-rum,

Digitized by Google

rum, Sanctorumque Patrum copiam. Idcoque, cùm uno, eodemque tempore egregiè miſceat utile dulci, commovet, docet,& delectat,non ſine animarum oblectatione,& beneficio: perſæpè etiam in Sanctorũ laudem panegyricas orationes habuit. In quadrageſimali curriculo ſacri Oratoris munere perfunctus in civitatibus Alcami, Calataſimi, Caltriveterani, Saleinis, Catanæ, Acis, Cephalœdii, & Panormi, ab omnium ordinum frequentia plauſus,ac fructus retulit permagnos. Hoc anno 1714. quo hæc prælo ſubiiciuntur, vir eximius eloquentiæ ſtudiis impensè addictus, conciones iterum habet Panormi in cinerali jejunio, magna cum confluentium approbatione. Ipſum laudat Bonaventura Drepanitanus *in Relatione Solemnitatis S.Catharinæ Bononienſis pag.*51. Ex permultis concionibus, ſermonibuſq; quos è ſuggestu dixit, hactenus ſolùm edidit Italicè

Il Salomone Secondo maggiore del Primo, Orazione Panegirica in lode della Sacra Real Maeſtà di Vittorio Amedeo Primo, Re di Sicilia, di Geruſalemme, di Cipro, Duca di Savoja, Principe del Piemonte &c. Panormi apud Franciſcum Cichè 1713. in 4. Cui adnexuit luſus Poeticos Academicorum Panormitanorum, in ejuſdem Regis laudē. Typis etiam parat

Panegirici diverſi.

Sermoni diverſi Morali.

Quareſimale.

Brieve Iſtruzione per far bene la ſanta Communione, e l'Orazione Mentale.

JOANNES CHRISOSTOMUS A S. ANNA Calatanifectenſis, Auguſtinianus Excalceatus, natus 9. Julii 1654. ex familia *Calafato*, Ordini nomen dedit 13. Decembris 1669. in quo ſolemnia edidit vota 14. Decembris 1670. Abſoluto ſtudiorum curriculo, juniores Ordinis inſtruxit. Bis Cœnobium Panormitanum S. Gregorii Prioris munere rexit,ac Provinciæ Panormitanæ præfuit Provincialis. Vivit Panormi. Edidit Italicè

Cento per Uno, overo brieve notitia de' grandiſſimi lucri, e guadagni, che provengono dall'applicatione della ſatisfatione di tutte le noſtre opere buone, che ſi poſſono diſponere per l'Anime del Purgatorio. Panormi apud Rumulum 1685. in 16.

JOANNES A SANCTO JACOBO MAJORI Panormitanus, Ordinis Excalceatorum S. Auguſtini, cui nomen dedit anno 1614. ac ſolemnem emiſit profeſſionem 1615. Multis Ordinis muneribus adauctus claruit. Juniores profeſſos inſtituit, ac cum anno 1624. ſeſe obtuliſſet, ut peſte affectis inſerviret Panormi, & facultatem à Provinciali enixè petiiſſet; is licentiam denegavit, ne Profeſſorum curam deponeret:attamen peſte percuſſus, Deiparæ Virginis, ac Divæ Roſaliæ ope convaluit. Præfuit utrique Cœnobio Panormitano, Meſſanenſi,& Romano. Generalem Definitorem egit, ac Panormitanam Provinciam rexit. Vivebat anno 1636. Prior Romani Cœnobii, ex Joanne Bartholomæo à S. Claudia *in luſtris hiſtor. Auguſt. Excalc. luſtr.* 5. *n.* 199. *pag.* 99. à quo etiam memoratur *luſt.* 7. *n.* 130. *pag.* 221. *n.* 144. *pag.* 223. *luſ.* 8. *n.* 224. *pag.* 237. & alibi. Scripſit

Diarium Ordinis Excalceatorum S. Auguſtini. m. ſ. ſervatur in Archivio Romano ejuſdem Ordinis, ex Joanne Bartholomæo *cit. luſ.* 5. *n.* 199. *pag.* 99.

Manuale Domeſticum Ordinis Excalceatorum S. Auguſtini. m. ſ. in eodem Archivio: ex eodem *luſt.* 5. *n.* 227. *pag.* 107, *luſt.* 6. *n.* 54. *pag.* 114. & *luſt.* 7. *n.* 123. *pag.* 220.

Indicem Univerſalem Profeſſorum Ord. Excalceatorum S. Auguſtini. m. ſ. ex eodem *luſt.* 5. *n.* 55. *pag.* 60. & *luſt.* 7. *n.* 17. *pag.* 200.

Cathalogum Univerſalem defunctorum Ord. Excalceatorum S. Auguſtini. Citatur ab eodem *luſt.* 3. *n.* 1. *pag.* 31. & alibi ſæpius.

Fratilogium m. ſ. at deperditum ex eodem *luſt.* 5. *n.* 55. *pag.* 60.

JOANNES LÆTUS Panormitanus, Orator, & Poeta eximius. Claruit circa annum 1500. Scripſit ex Joanne Jacobo Adria *de Valle Mazar. m. ſ.*

Orationes.

Carmina.

Franciſcus Baronius *de majeſt. Panor. lib.* 1. *pag.* 2. & 3. Joannis citat: *Orationem de antiquitate Siciliæ.*

JOANNES LEONARDUS HOMODEUS Menēſis, claruit anno 1560. Siculo carmine edidit

Hiſtoria del Martirio di S. Agrippina. Neapoli apud Joannem Mariam Simonettam 1564. in 8.

JOANNES MARIA COTONIUS non excludendus, ut ex infra dicendis cenſeo, ex Scriptorum Siculorum albo. Parentibus Joanne, & Vincentia Cotonio Siculis natus eſt Joannes: hi autem cùm ad nonnulla peragenda familiæ negotia ex urbe Drepani Neapolim profeciſſent, ibi Vincentia Joannem concepit: ac ſeptimo decurrente menſe, quo uterum gerebat Vincentia, Drepanum remeantes, à Turcis pyratis aggreſſi, Tunetum captivi deducti ſunt. Illic, poſt aliquot dies defuncto patre, Vincentia tempore ſuo in lucem edidit Joannem Mariam filium 31. Octobris 1667. ſine partus dolore, ex ſummo Dei beneficio, ne obſtetricis ope indigeret: hæc enim ſi acceſſiſſet adfuiſſet, è matris ſinu puerum diſtractum, in Mahometanorum manibus depoſuiſſet, ut ab incunabilis illorum errores cum nutricis lacte ſugeret. A matre baptiſmatis lavacro occultè ablutus, cùm annum attigiſſet, quando vix prima veſtigia humi infigere incipiebat, finxit Vincentia, à materno amore edocta, quadam nocte pueri genua verberibus contuſa à Dæmonibus familiaribus (quibus nimiùm creduli Barbari fidem adhibent) id verò muliebri clamore comprobare curavit: ut verò firmiùs figmentum aſtrueret ſub nudis pueri pedibus acutas ſuppoſuit corylas, quorum vi claudicare cogeretur. Quatriennio fictam claudicationem, cum acerbæ ſervitutis ærumnis perpeſſus, demũ libertate donatus eſt. Tunc enim ab Archiconfraternitate Redemptionis Captivorum, Panormi efflorente, miſſis Tunetum viris, qui captivos Chriſtianæ fidei cultores redimerent, cùm Barbari putarent pue-

Digitized by Google

puerum ad quamcumque rem ineptum, gracilem, inutilemque; matrem verò exanguem, ac penè mortuam obſervarent, oblatum utrinſque pretium recepere: itaque Panormum cum aliis redemptis Joannes advectus anno 1673. in Cathedrali Eccleſia iterum ſub conditione ſolemniter baptiſmi ſacramẽto renatus eſt menſe Julii 1673. Drepanum exinde delatus, ibi domicilium fixit, ibique nunc vivit. Hinc Joannes origine, & habitatione Drepanitanus, generatione Neapolitanus, ortu Tunetanus, baptiſmo Panormitanus: ideoque non inſulsè Joannes de ſe ipſo cecinit:

Siren me genuit, Tunetum mihi præbuit auram,
Pulcher Oretus aquas, Drepanũ inviƈtiſſima ſedẽ.

vel alio modo;

Huic Siren, Tunetum, Urbs Ericæ, Drepanũq; dedere
Lac vitæ, Cunas, Balnea ſacra, Domum.

Literarum ſtudiis dicatus, medicæ facultati operam dedit, ac Philoſophiæ, & medicinæ laureâ inſignitus eſt. Doctrinâ egregiè ornatus ſedulam operam ægrotantibus præſtitit: ac diu Conſultorẽ Deputationis Sanitatis in urbe Drepani egit. Nec ab amœnioribus literis alienus vixit; poeticis enim ſtudiis, ac politioribus literis ingenii dotes mirificè expolivit: & in Drepanitana Academia Nocturæ adſcriptus, ſui ęſtimationem promeruit. Vivit hoc anno 1714. vir eximius, meliori fortunâ dignus, ingenio, doctrinâ, & eruditione conſpicuus. Edidit opus inſcriptum

Oedipus Medicus, ſive in nonnulla vetuſtatis Adagia Medica Explicatio Joannis Mariæ Cottone U. J. Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctoris Siculi Panormitani. Opus parænecticum etiam non Æſculapiis dicatum. Decas Prima. Romæ apud Joſephum Vannacci 1704. in 4. At opus hoc, non dum publici juris, optatum finem expectat.

Italicè

La Virtù foriera di contenti alla Religione Cattolica, ed auguratrice di vittorie al nome ſempre immortale di Filippo Quinto il Magnanimo, il Cattolico Re di Spagna &c. in occaſione del Comple años feſteggiato dalla Religioſiſſima fedeltà dell'Invittiſſima, e Fedeliſſima Città di Trapani. Drepani apud Francum 1710. in 4.

Li Tre Cieli Aperti dalla Religioſa Fedeltà dell'Invittiſſima Città di Trapani sù l'eminenza delle ſue cinque Torri, à viſta del Mondo Cattolico, in occaſione della Trionfal Solennità feſteggiata per un Triduo alle Vittorie del ſuo Auguſtiſſimo Monarca Filippo V. per la diſfatta degli Eſerciti de' Collegati nel Campo di Villa Vizioſa. Ibidem apud eumdem 1711. in 4.

Prælo etiam paravit hæc alia inſcripta:

Oedipus Medicus, ſive in nonnulla vetuſtatis Adagia Medica explicatio. Decas Secunda, Tertia, Quarta, Quinta, Sexta, Septima, Octava, Nona, & Decima. In novem tomos diſtributa in 4.

Ariadne Medicorum, manuducens Medicinæ candidatos ad diſcriminandos ſimiles morbos: ſive de ſignis equivocis. in fol. Italicè etiam

Lettere Medico-Politiche. in 8.

Il Medico in Villa. in 8.

JOANNES MILENSIS Ordinis Minimorum, unus ex primis ſociis S. Franciſci de Paula Ordinis Conditoris. Claruit vitæ ſanctimoniâ inſignis circa annum 1500. In vita, & poſt mortem miraculis longè, latèque effulſit. De eo Franciſcus Lanovius *in Chronic. Minimor.* Bartholomęus Maggiolus *in vitis Sociorum S. Franc. de Paula pag.* 137. Scripſit Italicè

Vita di S. Franceſco di Paola. Hanc citant Iſidorus Toſcanus *in vita ejuſdem lib. 1. cap. 6. pag. 21.* & Franciſcus Longobardus *in adnot. ad vitam S. Franciſci de Paula epiſt. 32. 42. 73. 75. & 78. pag. 157. 196. 327. 332. & 346.*

JOANNES PETRUS APULUS Meſſanenſis Juris utriuſque Doctor, claruit anno 1496. Collegit, in ordinem digeſſit, procemiis, ac carminibus ornavit

Capitula, & Conſtitutiones Regni Siciliæ. Meſſanæ apud Andream de Bruges 1497. in fol.

JOANNES RICCIARUS nobilis Catanenſis Juriſconſultus doctrinâ apprimè inſtructus, ſui opinionem latiſſimè propagavit. Natus anno 1614. ac Juriſprudentiæ ſtudia amplexus, eò profecit, ut dignus habitus ſit, in Catanenſi Academia, Pontificia Jura publicè docere. In patrio etiam foro Judicem egit: at majora promeritus ad ſuprema Siciliæ ſubſellia translatus eſt: ideode Magnæ Regiæ Curiæ Tribunali quater Judicis munere præfuit, nempè anno 1654. 1661. 1669. & 1676. Demum Fiſci Patronus Regii Patrimonii electus, honoribus, meritiſque plenus Panormi deceſſit anno 1682. Ipſum laudant Nicolaus Riccius *de renunciatione Paragii art. 3. n. 63. pag. 179.* & Ignatius Gaſtonus *in diſcep. pro ſtudiis Catanæ diſcep. 1. n. 20. pag. 10.* Scripſit

De Cenſibus Tractatum. m.ſ. in fol. Etſi opus adhuc ineditum, in multis Juriſconſultorum Bibliothecis Panormi aſſervatur: eoque etiam vivente allegabatur, & nunc paſſim adducitur.

Scripſit etiam

De Exceptione Cedendarum.

De Fideicommiſſo agnatitio. aliaque.

JOANNES ZITUS, ET REGIUS Panormitanus, parentibus Petro Zito, & Catharina Regio (hęc ſe ex nobili Regiorum familia progenitam dicebat) natus 29. Aprilis 1653. adoleſcens anno 1665. in Panormitanum Clericorum Seminarium exceptus, decennio ne dum mitioribus literis, Grammaticæ, & Rhetoricæ operam navavit, verùm etiam magno progreſſu ſeverioribus Philoſophiæ, ac Theologiæ diſciplinis eruditus, Sacræ Theologiæ lauream accepit in Panormitano Collegio Soc. Jeſu. Ad poetica ſtudia mirè propenſus, vividam elegantiſſimi ingenii indolem his impensè devovit; eòque profecit, ut inter præſtantiores Patriæ Poetas effulſerit. Summa cum laude, ac plauſu latinâ, Italicâ, Hiſpanicâ, ac vernaculâ linguâ multa condidit, tum ad animi remiſſionem, tum ut amicis morem gereret. In concinnandis verò poeticis monumentis divitem, facilemque venam profundere videbatur: nec ullum cujuſcumque hebdomadæ curriculum preterire patiebatur, quin aliquid novi

Digitized by Google

metricè non procuderet. Eâ in hiſce ſtudiis valuit opinione, ut multi ejus judicio opera poetica excudenda libenter ſubmitterent;& ipſe metri ſonitum, & dictionis elegantiam, elimaret; orthographiæ leges, ac linguæ nitorem (cujus erat rigidus cenſor) caſtigaret. Doctrinâ, eruditione ſacrâ, & profanâ, ac amœnioribus literis inſignis, haud exiguam æſtimationem aſſequutus, aliquot Principum à ſecretis fuit. In Panormitana Reaccenſorum Academia recenſitus, diu in ea enituit à ſecretis. Apud S. Officii Quæſitores fuit librorum cenſor. Anno 1687. ſupremus Capellanus nobiliſſimę Societatis Pacis electus, eo munere præfuit uſque ad ſupremam vitæ lineam. Prudentiâ, & eruditione ſe abundè munitum detexit: ipſumq; perſæpè conſulebant de rebus, ac privilegiis Patriæ, cujus erat amantiſſimus; nec ſine fœlici exitu res obtigebant. Amicorum conſuetudinem multiplici eruditione, ac oris lepore condiebat, quibus omnium benevolentiam ſibi conciliavit. Morum integritate conſpicuus, erga pauperes compaſſiva cordis teneritudine ferebatur, eoſque quà liberalitate, quà eloquii dulcedine reficiebat. Ita de Sacerdotii dignitate altè ſentiebat, ut perſæpè eo honore ſe initiatum indoleret; ac maluiſſet ſe ex pauperioribus natum, ac bajulum egiſſe, quàm ſacerdotio inſignitum. A dignitatibus, quibus animarum cura vincta erat, permaximè abhorruit. Morti proximus, multa ingenii monumenta ludrica, vel liberiori ſtylo in ætatis flore condita, igne abſumpſit. Poſt moleſtiſſimum morbum ex urinę difficultate contractum, & viſcerum inflāmatione, infractâ animi conſtantiâ perpeſſum, divinę voluntati conformis, vivere deſiit Panormi 14. Auguſti 1711. & in Eccleſia S. Mariæ de Miſericordia ſepultus eſt: ejuſque funeri Equitum Societas, à Pace dicta, interfuit. Laudatur à Joanne Maria Amato in libro: *la Conca d'Oro in tripudio pag.* 30. ubi nonnulla ejus carmina exſcribit. Ejus cantiones multæ, vulgò *Sonetti*, partim editæ ſeorſim, partim in aliorum libris circumferuntur. Scripſit, ediditq; Italicè permultos Dialogos muſicis modulis pluries cū plauſu decantatos, qui collecti in juſtum volumen coaleſcerent. Horum nonnulli ſeorſim editi, qui ad meam pervenere notitiam, ſunt:

Il Figlio ucciſo da' Vendemiatori, ſimbolo dell' Ingratitudine Fariſaica ne la Morte di Criſto Redentore. Neapoli apud Franciſcum Mollū 1685. in 4.

Gioſuè Paciero, e Guerriero. Panormi apud Jacobum Epirum 1687. in 4.

Palermo Città Felice Regia di Godimenti, ove Zefiro ſi ſpoſa a Clori. Serenata. Ibidem apud eumdem 1688. in 4.

S. Maria de Cerbellon, detta de Socos, liberatrice de' Naviganti ne' pericoli de le tempeſte del mare. Ibidem apud Petrum Coppolam 1696. in 4.

Il Tempio de la Pace, ove ſi adora il diviniſſimo Sacramento. Ibidem apud eumdem 1696. in 4.

Applauſo Poetico per l' arrivo ſoſpirato nella Città di Palermo dell'Ecc. Sig. D. Pietro Colon, e Portogallo della Cueva, ed Henriquez, Grand' Almirante dell'Indie, Duca di Veragua &c. Vicerè, e Capitan Generale di Sicilia. Ibidem apud Auguſtinum Epirum 1696. in 4. Prodiit etiam Hiſpano carmine ab eodem Auctore editus, eodem anno, & forma.

La Fede Trionfante nella Vita, e Glorioſo Martirio di S. Ciro. Drepani apud Bartholomæum Francum 1696. in 4. & Panormi apud Michaelem Conſtantium 1697. in 4.

La Nave in porto carica del Pane, che ci ſoſtenta, Maria Annunciata feconda del Divin Verbo. Panormi apud Auguſtinum Epirum 1697. in 4.

La liberazione del Popolo Ebreo per mezzo del Mar Roſſo, figura della noſtra ſalvazione per mezzo del ſangue del Redentore. Ibidem apud eumdem 1697. in 4.

La Temporale Generazione del Verbo da Madre ſenza Padre, non diſſimile all'eterna Generazione da Padre ſenza Madre, rende Maria Vergine privileggiata quaſi Dea nella ſua puriſſima Annunciazione. Ibidem apud eumdem 1700. in 4.

I Prodigj della Grazia più adorabili nella Concezzione Immacolata della Vergine SS. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1702. in 8.

Il più magnifico Trionfo della Pace nella conſecrazione del Tempio di Salomone. Ibidem apud Joſephum Gramignanum 1702. in 4.

Per la feſta Popolare della Vergine SS. delle Nevi. Canzonetta. Ibidem apud Corteſium 1703. in 4.

S. Eduardo Re d'Inghilterra, detto il Pacifico. Ibidem apud Thomam Aiccardum 1704. in 4.

Epitalamio Sacro da cantarſi nella ſontuoſiſſima Chieſa del Monaſtero del SS. Salvatore dell'Ordine del Primo Patriarca S. Baſilio della felice Città di Palermo per lo Monacato della Signora D. Franceſca Lanza. Ibidem apud Felicem Marinum 1704. in 4.

L'Arione Lisboneſe. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1704. in 4.

Edenda reliquit hæc alia

La S. Roſalia Rappreſentazione Sacra. Hanc numeris omnibus abſolutam, m. ſ. in 4. ſervat Joſephus la Placa Urbis Panormi Syndicus.

Poeſie Liriche. Apud Salvatorem Ruffum Panormitanum Tertii Ord. S. Franciſci.

Sermoni Sacri.

Sonetti.

Epigrammata.

JONIUS Siculus Grammaticus, cujus meminit Antonius Poſſevinus in indice operum m. ſſ. in Bibliotheca S. Salvatoris Meſlanæ, edito in fine *tom. 3. appar. ſacri pag.* 52. qui ſcripſiſſe tradit Græcè

Encomium in S. Nectarium Patriarcham Conſtantinopolitanum. m. ſ. in fol. Ex hoc encomio ſcimus poſt annum 378. claruiſſe, eo enim anno vixit Nectarius.

JORDANUS A S. VINCENTIO Caccabenſis, ex familia Faſo, Ordinis Excalceatorum S. Auguſtini, Theologus, & Concionator eximius. Quadrageſimali tempore in nonnullis Siciliæ oppidis conciones habuit. Anno ætatis ſuæ cir-

Digitized by Google

citer 40. obiit Panormi 4. Septembris 1709. Edidit Italicè

Il Cavaliero dell'Apocaliſſe ammirato dal contemplativo di Patmos al capitolo 19. delle ſue viſioni. Panegirico Sacro alle glorie dell'Illuſtriſs. Martire S. Giorgio Protettore della Piana degl'Albaneſi. Panormi apud Joſephũ Gramignanũ 1700. in 4.

Scripſit etiam, ſed non prodiit, *opus pro morientibus adjuvandis.*

JOSEPHUS CAFORA Panormitanus, vir amœnioribus literis impensè excultus. Hujus pater fuit

ANTONINUS CAFORA Panormitanus, natus 8. Octobris 1661. Tabellionis munere perfunctus, & à Rationibus Magni Panormitani Noſocomii conſtitutus, ſui æſtimationem promeruit. Ingenium planè egregium, nonnuliis ſcientiis inſigniter excoluit; præſertim Philoſophiâ, Theologiâ tum Scholaſticâ, tum Morali, Juriſprudentiâ, aliiſque facultatibus. Mechanicis etiam artibus, ac picturæ operam dedit. Rhetoricæ peritiâ nimium valuit: ideoque latina ejus ingenii monumenta non ſine admiratione adhuc obſervantur. Poeſis amantiſſimus, nonnullos dialogos, muſicis notis decantatos, edidit, à ſtyli gravitate, ac metri facilitate laudatus. Obiit Panormi 13. Julii 1700. Ex prælo datis Italicè, hæc præ manibus habeo:

Le Gare de' Pianeti per l'Arca Trionfante, ſimbolo dell'Aſſuntione della SS. Vergine, Dialogo per muſica. Panormi apud Petrum de Iſola 1682. in 4.

La Pietà Trionfante, per l'Annunziazione della Vergine, Dialogo per muſica. Ibidem apud Carolum Adamum 1691. in 4.

Scripſit etiam

La Circe, Drama per muſica. m. ſ.

La Fenice Rinovata. Veridica Relazione della Fondazione dello Spedale Grande di Palermo. Aſſervatur m. ſ. in 4. in Archivio ejuſdem Noſocomii, in Bibliotheca Joſephi Valguarneræ Nixemis Principis, & apud Joannem Mariam Amatum Soc. Jeſu. Scripſit & alia.

Joſephus filius natus 1680. paterna veſtigia ſequutus, poetica ſtudia amplexus eſt; ac eximias ingenii dotes amœnioribus literis expolivit. Vivit hoc anno 1714. Scripſit, ediditque multa inſcripta:

Sacræ Nuptiæ in novo Paradiſo Terreſtri à divino Amore celebratæ. Panormi apud Felicem Marinum 1709. in 4.

Italicè

L'Eroina de la Fede, Sagra Rappreſentazione del Martirio de la glorioſa Vergine Santa Chriſtina Patrona de la Città di Palermo. Ibidem typis Antonii Pecoræ 1713. in 12.

La Stella Diana conduttrice dell'Alba foriera del Sole. Dialogo. Romæ apud Zenobiũ 1710. in 4.

L'Anima nella Fucina di Amor Divino. Dialogo. Pluries typis traditum, & ſub aliis titulis; præſertim Panormi apud Antonium Pecoram 1710. in 4.

La Povertà Felice, Terreſtre Paradiſo dell'Anima. Dialogo. Ibidem apud eumdẽ 1710. in 4.

Noè nell'Arca liberato dal Diluvio. Ibidem apud eumdem 1711. in 4.

Davidde il forte. Dialogo. Ibidem apud Antoninum Epirum 1711. in 4.

Amalec abbattuto. Dialogo. Ibidem apud Joannem Baptiſtam Aiccardum 1711. in 4.

La Volontà Illuminata. Poeſia allegorica muſicale. Ibidem apud Felicem Marinum 1711. in 4.

Il Giove ibero. Prologo. Ibidem apud eumdem 1711. in 4.

L'Invidia depreſſa. Prologo drammatico. Romæ apud Zenobium 1711. in 4.

La Colomba ſcampata. Dialogo. Panormi apud Antoninum Epirum 1712. in 4.

Marte Innamorato. Prologo. Ibidem apud Felicem Marinum 1712. in 4.

La Pietra Vittorioſa. Dialogo. Ibidem apud Antoninum Epirum 1713. in 4.

Lo Riparo dell'Anime divote. Dialogo. Romæ apud Bernabò 1713. in 4.

La Colpa abbattuta dalla Purità Trionfante Dialogo. Panormi apud Gaſparem Bajonam 1713. in 8.

L'Egitto riſtorato da Giuſeppe. Dialogo. Ibidem apud eumdem 1713. in 8.

Hæc etiam edidit, quæ non vidi:

Gli Acquiſti del Cielo.

L'Arca abbattitrice di Gerico.

Il Riſcatto del Mondo.

Il Figlio della Povertà.

L'Orione.

La Peſca d'Amor Divino.

L'Amor Vendicato.

Latinè

Alcides laureatus.

Pomi damna ab Euchariſtico cibo reſtaurata.

Demum hæc alia ſcripſit, quæ publicam lucem expectant, condita ut in ſcenis exhibeantur:

La Roſa di Conca d'Oro coltivata nel Pellegrino, per S. Roſalia.

L'Amazzone Palermitana, per S. Agata.

La Sacra Ninfa d'Oreto, per S. Ninfa.

L'Oliva della Città tutt'Orto, per S. Oliva.

La S. Silvia.

La Perla in Conchiglia, per S. Margarita Eremita.

Lo Spoſo Vergine del Tebro, per S. Aleſio.

L'Innocenza Incolpata, per S. Marina.

L'Immenſità nelle faſcie, overo il Sole a mezza notte.

La Primavera in Decembre.

I Capricci d'Amore, e del Deſtino.

La Caccia d'Amore.

Gli Abborriti adorati.

Le Vicende della fortuna.

La Regina Paſtorella.

La Virtù Berſagliata.

Alia etiam habet præ manibus, quæ omnia, Deo favente, lucem aſpicient.

JOSEPHUS CANNIZZARUS Panormitanus, Juris utriuſque Doctor, eximius Cauſarum Patronus doctrinâ clariſſimus. Judicem in Conci-

ſiorii

ſtorii Tribunali egit. A Regiis Rationibus Magiſter electus, obiit Panormi 13. Novembris 1648. Ipſum laudat Franciſcus Magrettus *in pragm. Ducis Sermonetæ* §. 31. *obſer.* 3. *pag.* 295. Hujus extant

Allegationes. Apud Franciſcum Baronium *de Citatione tom.* 2. *pag.* 359.

JOSEPHUS DOMINICI Panormitanus, Juris utriuſque Doctor inſignis. Panormitanum dixi, Dominico enim patre, viro honeſto, Panormi lucis uſuram accepit 6. Junii 1607. ut clarè liquet ex libro 47. Cathedralis Eccleſiæ, in quo Baptizatorum nomina adnotantur *pag.* 39. quod etiam mecum obſervavit Vincentius Auria, ac ſcripſit *in Chronol. Proregum Siciliæ pag.* 301. ubi ex typographi incuriâ extat an. 1602. pro 1607. Panormitanum etiam fuiſſe non reticuit Petrus Anſalonius *in ſua familia Anſalonia pag.* 294. A verò itaque aberrat Vincentius Solitus, qui *in hiſtor. Therm. tom.* 2. *par.* 6. *cap.* 3. *pag.* 135. inter Illuſtres Thermitanos Joſephum accenſet. In humanioribus literis, ac Philoſophiæ ſpatiis adoleſcens egregiè profecit, & ad magna ſeſe extuliſſet, niſi Juriſprudentiæ ſtudiis animum appuliſſet. Doctoris laureâ inſignitus, & à doctrina, & eloquentia celebratus, inter preſtantiores cauſarum Patronos effulſit: ideoque non immeritò ad nonnullos Cæſarei Juris honores evectus eſt. Pluries per ſeptennium in Panormitano Prætorio, ac Magnæ Regiæ Curiæ Foro integerrimi Judicis munere claruit. Mox Regii Patrimonii, & Magnę Regię Curię Fiſci Patronus, & à Rationibus Magiſter renunciatus eſt. Demum anno 1670. Conciſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ Præſes electus, ſui æſtimationem amplificavit. Præfuiſſet etiam Præſidis honore in Regii Patrimonii Senatu, at cùm Regium electionis chirographum, Joſephum lætali morbo affectum adinveniſſet, mors Panormi ſubſequuta anno 1672. eidem dignitatis adeptionem prohibuit. Sepultus jacet in Eccleſia S. Franciſci Minorum Conventualium, in cujus ſepulchro è marmore, ſub ejus ſtatua, hæc legitur inſcriptio.

Ill. D. Joſeph Dominici
illa viva legum vox, & oraculum hìc tacet,
alibi proclamatura in æternum fama.
Prætorianum, & R. Forum per ſeptemnium rexit,
F. Patronum, & à Rationibus Magiſtrum
egit, & meruit, Trib. C. S. R. C. præfuit,
Mox Reg. Patrimonii præfunctus, ni mors
præveniſſet.
Tu mei viri ingenium, ſtudia, conſilia, mores,
& virtutes omnes ne quærito, cuncta hoc
ſub marmore, unà cum fortuna, & ſpe mea
omni, tumulari volui, & lugeo D. Lucretia
Dominici, & Calvello anno M.DC.LXXII.

De eo, præter auctores citatos, Joſephus Galeanus *in epiſt. nuncupat. Vitæ S. Roſaliæ*, & Franciſcus Strada *in quiet. pag.* 15. Edidit

Paſſionem Chriſti Domini à SS. Rege, & Propheta David contemplatam. Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamnovam 1649. in 8.

Addit Strada cit. *Multa ſcripſit, ſed hæredum incuriâ non adhuc ſunt typis demandata.*

JOSEPHUS DE EVOLA ex oppido Liminæ, edidit vernaculâ linguâ

Le Tragiche Sventure della Sicilia per il Terremoto ſortito a 9. e 11. Gennaro 1693. Poema Siciliano. Catanæ apud Paulum Biſagnium 1693. in 8.

JOSEPHUS GRANUS Saccenſis Doctor, & Sacerdos, evulgavit Italicè

Compendioſo Ragu aglio de' grati oſſequii offerti nella digniſſima Città di Sciacca nel 1666. in proſcioglimento annuale del voto fatto nel 1626. alla puriſſima Vergine del Soccorſo, per la liberatione dalla Peſte. Panormi apud Didacum Buam, & Petrum Camagnam 1666. in 4.

JOSEPHUS GRIMALDUS Erycinus, Sacræ Theologiæ Doctor, & Concionator eximius. Edidit Italicè

La Sacra Cetera modulata a far ballare i cuori feſtanti degli Ericini con ſalti ſublimi di gratitudine. Panegirico della Vergine SS. di Cuſtonaci. Panormi typis Joannis Bap. Aiccardi 1708. in 4.

JOSEPHUS GULI' Meſſanenſis Sacerdos, honeſtè natus 13. Aprilis 1668. ac literariis exercitationibus ab infantia deditus, magni ingenii, vel ipſis in primordiis ſpecimen dedit. In Meſſanenſi Collegio Societatis Jeſu Hebraicis, Græciſque literis imbutus eſt: Rhetorices præceptis, Philoſophiâ, Theologiâ Scholaſticâ, & Morali, ac Mathematicis diſciplinis egregiè inſtructus, ad emeritam Philoſophię, & Theologię lauream promotus fuit. Etſi à ſuis omnibus ad Juriſprudentiæ ſtudia exſtimulatus; attamen naturæ vi ad humaniores literas propenſus, ad eas rediit. In epiſtolis conſcribendis Joanne Bernardino Noceto (de quo ſuo loco) duce, eò pervenit, ut ſive ad Pontifices, ſive ad Reges, ſive ad magnæ notæ Principes, publico, privatove nomine, nonniſi Joſephi manu Meſſanæ ſcribatur. Italicæ linguæ ſtudio clarus, Bocacii, & Petrarchæ amantiſſimus, obortas de ea dubitationes, in dies enodare ſolitus, hac de re abundè dicere aſſuevit. Omnium primus Academiæ Dogmatico-Morali (de ea in hac appendice *pag.* 4.) nomen dedit, in eaque doctrinæ lumina magno cum plauſu effudit. In Clytiæ Academia adſcriptus, à poeticis, ac oratoriis ſtudiis laudatiſſimus, cultioribus ingenii monumentis, quà latino, quà Hiſpano, quà Etruſco, ac Siculo idiomate conditis, principem ſibi locum vindicavit. Coram Siciliæ Moderatoribus, Meſſanenſibus Archiepiſcopis, ac Magiſtratibus perſæpè è ſuggeſtu auditus, laudes in ſui ornamentum excitavit. Vivit modò in patria cum maxima civium, Præſulum, Dynaſtarum, ac eruditorum æſtimatione, ac plauſu; doctrinâ, & eruditione clarus, Cathalaunorum Templi, ſub Virginis Annunciatæ titulo, Præfectus. Multa ſcripſit, typis tradendá: at ſolùm Italicè nonniſi breviora edita, hęc ſunt:

L'Inferno deluſo. Per la B. Euſtochia Calafati, Fondatrice del Monaſtero di Monte Vergine di Meſſina. Meſſanæ typis Vincentii de Amico 1688. in 8.

Digitized by Google

Daniele Illeſo fra Leoni. Ibidem apud Dominicum Coſtam 1690. in 4.

La Coſtanza di S.Dimpna. Ibidem typis Vincentii de Amico 1691. in 4.

L'Amor Divino pronubo alle nozze dell'Agnello Celeſte. Ibidem apud Dominicum Coſtam 1692. in 4.

Vendica il Ciel de' Tempj ſuoi gli oltraggi. La Morte di Baldaſſarre. Ibidem apud Vincentium de Amico 1695. in 8.

Il Tempio rifatto da' Machabei. Ibidem apud eumdem 1697. in 4. & Panormi apud Epirum 1699. in 8.

La Miſtica Abiſag. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1698. in 8.

La Morte di Sanſone. Ibidem apud eumdem 1699. in 8. & apud Dominicum Coſtam 1703. in 8. & Panormi apud Auguſtinum Epirum 1699. in 8.

Il Candore illeſo fra le inſidie dell'ombre. Meſſanæ apud Coſtam 1699. in 4.

Il Mondo illuminato. Ibidem apud Antoninum Maffeum 1700. in 8.

Il triplicato laccio del Santo Imeneo. Ibidem apud Dominicum Coſtam 1703. in 4.

Il viaggio di Rebecca per iſpoſarſi ad Iſaac. Ibidem apud eumdem 1704. in 4.

Le feſte Saturnali rinovate col titolo di Filippine dalla Real Società del Giraſole, per il dì natale del ſuo Mecenate Monarca. Ibidem apud eumdem 1704. in 4.

La SS. Eucariſtia in noſtra difeſa contro l'infernal nemico. Ibidem apud eumdem 1705. in 4.

Le Profezie della Fede per S.Silveſtro di Traina. Ibidem apud eumdem 1705. in 4.

Dialoghi fra Paſtori nel Santo Natale del Signore cinque. Ibidem apud eumdem 1697. in 8. & alii duo ibidem apud Vincentium de Amico 1698. & 1702. in 8.

Edidit etiam latinè

Rhythmos pro Solemnitatibus B. Mariæ Virginis à Sacris Literis, S. Pauli Apoſtoli, S. Cæciliæ, SS. Euchariſtiæ, S. Cajetani, funebres, Genethliacos, Epitalamicos, Encomiaſticos. Meſſanæ apud eumdem 1690. 1692. 1695. 1696. 1699. 1701. in 4.

Hiſpanicè

Alabanças del Exc. Señor Duque de Veraguas Virrey de Cicilia. Ibidem apud Maffeũ 1700. in 4.

Quæ verò, Deo annuente, in lucem emittet, hæc ſunt:

De Scientia Media tractatum unicum.

De Indulgentiis tractatus duos.

Italicè

Prediche dell'Avvento.

Panegirici Sacri.

Brieve Iſtruzione per cōporre Poeſie da muſica.

Delle Voci Toſcane proprie del Verſo, e della Proſa.

JOSEPHUS LOMBARDUS Monteregalenſis, Sacræ Theologiæ Doctor, vir doctrinâ, & virtutis famâ conſpicuus: olim in patria Eccleſiæ SS. Crucifixi Canonicus, & Decanus, exinde abdicatâ dignitate, Congregationem Oratorii Panormitani ingreſſus, ibidem obiit 15. Februarii 1712. Edidit opuſculum inſcriptum:

Liber Judicum, Panegyris Em. & Rev. Domino D. Franciſco S. R. E. tit. S. Sabinæ Presbytero Cardinali de Judice. Panormi typis Michaelis Conſtantii 1704. in fol.

Huic etiam adſcribunt libellum, Italicè editũ, ſub nomine Joſephi Antonii Aloi, cui titulus:

Granelli di Senape, overo motivi efficaci ad amare Gesù Crocifiſſo, la di cui miracoloſa Imagine ſi venera nell'inſigne Chieſa Collegiata della Città di Monreale, ſeminati nel cuore de' Fedeli. Ibidem typis Felicis Marini 1711. in 12.

JOSEPHUS MAGDALENA Panormitanus Apparitor Regius, vulgò *Agozino*: vir admodum facetus: qui tempore Baccanalium ludrica veſte indutus, Mimum agebat. In principes enim Panormi vias proſilire ſolitus, jocoſis adinventionibus cives ad riſum excitabat: feſtiviſſimo verò ingenio munitus, carmina recitabat lepidiſſima, macheronico metro condita, quibus jucunda oblectatione omnes afficiebat. Ex his nonnulla edidit, nempè:

Barcelloniade Poema Epico, & Macheronico. Panormi typis Petri de Iſola 1653. in 4.

Elegia Macheronica in adventu Dominæ Thomaſiæ de Sandoval, & Boſco, Ducis Infantadi Siciliæ Proregis Sororis. Ibidem apud eumdem 1655. in 4.

Principeis Poema Heroi-Comicum in Palermo feſti-giubilo. Ibidem apud eumdem 1658. in 4.

JOSEPHUS MARIA SALOMONIUS Panormitanus Societatis Jeſu. Emenſis de more Societatis, graviorum diſciplinarum ſpatiis, ſacræ eloquentiæ operam dedit, eoque progreſſu, ut magnâ confluentium frequentiâ, magnoq; plauſu, conciones habuerit in cinerali jejunio tum pluries Panormi, tum in præcipuis Siciliæ urbibus; ab eruditione, dicendi copiâ, aliiſque egregii Oratoris partibus commendatus. Concionibus verò ſuis ſummo cum ſpiritus ardore habitis, haud exiguos animarum fructus collegit: at inopinatâ ęgritudine affectus, ab incœpto munere deſiſtere coactus eſt, non ſine bonorum dolore. Vivit Panormi hoc anno 1714. vir morum probitate conſpicuus. Edidit Italicè

La nuova Fata Morgana delle Grazie, che tra l'aure Meſſineſi nella lettera di Maria Vergine riflette tutte le bellezze dell'Empireo. Panegirico Sacro. Meſſanæ typis Vincentii de Amico 1702. in 4.

JOSEPHUS MARIA TRAINITUS Meſſanenſis, Tertii Ordinis S. Franciſci, natus 13. Martii 1660. humanioribus literis vividas ingenii dotes felicitèr dicavit, mox Rhetoricæ magno progreſſu, ac laude haud vulgari. Adhuc adoleſcens Philoſophiæ, Geometriæ, Muſicæ, ac amœniori literaturę cum ſingulari profectu operam dedit. Ordinem ingreſſus anno 1684. ſolemnia emiſit vota menſe Maii 1685. Romæ in Siculo Collegio S. Pauli ad Arenulam: ibique emenſis Sacræ Theologiæ ſpatiis, ad Lectoris gradum evectus eſt. In Bononienſi Cœnobio Philoſophiam docuit: in Romano verò magnam Theologiæ partem:

Digitized by Google

tem: at moleſtâ diſtillatione coactus, Panormum tranſiit, & in Cœnobio S. Mariæ de Miſericordia eamdem proſequutus, ob detectam doctrinam, ac in diſputationibus mentis aciem, doctiorum amorem, ac venerationem ſibi comparavit: ideoque emeritâ Doctoris laureâ donatus eſt. Muſicæ peritus, ac politioribus literis inſigniter ornatus, ad modulos armonicos accommodavit Pſalmos, Dialogos, aliaſque Eccleſiæ preces, non ſine audientium oblectatione. Sacrâ eloquentiâ dives, & in Sanctorum Patrum, & Sacrarum literarum lectione verſatus, ſæpiùs conciones habuit, ac eximii Oratoris laudes promeruit. In patriam regreſſus, literarum ſtudia nunquam neglexit: ideoque in Clytiæ Academiam, & in Dogmatico-Moralem, apud Antoninum Ruffum Meſſanæ efflorentem, exceptus, quæ protulit ingenii monumenta, laudibus honeſtata ſenſit. Sacris literis, Morali Theologiâ, & Canonico Jure inſtructiſſimus ubique innotuit: ac pluries de difficillimis harum facultatum quęſtionibus conſultus, quanta doctrinâ, & eruditione polluerit, abundè patefecit. Hinc meritò Joſephus Migliaccius Panormitanus, Archiepiſcopus Meſſanenſis, Theologum ſuum, ac Cleri Examinatorem delegit. Hoc anno 1714. vivit Meſſanæ gravioribus ſtudiis indefeſsè addictus. Edidit

Reſponſum pro actu Juſtitiæ punitivæ exercito per Superiorem in Subditum. Meſſanæ typis Victorini Maffei 1711. in 4. Huic ad calcem ſubnectuntur cenſuræ 22. Theologorum, tum Sæcularium, tum Regularium, qui Auctoris ingenium, doctrinam, & eruditionem commendant.

Theologum conſultum ab Ordinando, ſeu Colloquia ad Eccleſiaſticam Ordinationem pertinentia. Ibidem typis Vincentii de Amico 1713. in 12.

Prælo parat

Confeſſarium exiſtentiũ in neceſſitatis articulo.

Quæſtiones Canonicas, & Morales.

Diſquiſitiones Biblicas, & Morales.

Italicè

Annuale, e diſcorſi per tutte le Domeniche dell'Anno.

Rime dell'Incenerito.

Proſe.

JOSEPHUS DE MESSANA Meſſanenſis Doctor, & Poeta; Meſſanenſis Officinæ Academicus, claruit anno 1670. Edidit Italicè

Rime. In libro: *Duello delle Muſe. Trattenimento III. IV. e V.* Neapoli typis Andreæ Colicchiæ 1670. & 1671. in 4.

JOSEPHUS ROSSUS nobilis Narenſis, natus 28. Auguſti 1625. adoleſcens in literaria palæſtra ſocios omnes ſuperaſſe tradunt. Exinde cum Juriſprudentiæ operam dediſſet, anno ætatis ſuæ 17. Doctoris lauream in Catanenſi Academia accepit. Vir maturi conſilii, ac doctrinæ, omnia patriæ munia honorificè, ſummâque integritate exercuit; Judex enim, Patritius, Capitaneus, Secretus, Syndicus præfuit. Magna æſtimatione proſequutus, Nari deceſſit 9. Maii 1706. & in majori Eccleſia ſepultus eſt. Edidit Italicè

Raggionamento familiare recitato nell'Oratorio de' Bianchi della Città di Naro con l'occaſione de i pietoſi ſuffragii celebrati nella Commemoratione de' fedeli defonti. Panormi apud Petrum de Iſola 1659. in 8.

JOSEPHUS SCIBILIA ex oppido Roccæ, natus 19. Aprilis 1617. Meſſanæ Arithmeticæ ſtudio incubuit: eâque animi contentione, ut inter hujuſce facultatis peritiſſimos effulſerit. Meſſanæ publicè hanc diſciplinam docuit: ut etiam in patrio oppido, ubi octogenario major vivere deſiit 18. Julii 1704. Edidit opus Italicè inſcriptũ:

Breviature di Giuſeppe Scibilia. Panormi typis Auguſtini Epiri 1701. in 4.

JOSEPHUS SCIME' Panormitanus Sacerdos, in lucem editus 28. Junii 1670. in Panormitano Clericorum Seminario mitiores literas, ſeverioreſque ſcientias didicit, ac Sacrę Theologiæ laureâ inſignitus eſt. Juriſprudentiæ etiam operam dedit, ac Doctoris inſigniis cohoneſtatus, Cæſarea, & Pontificia Jura Panormi docuit, ab inſigni ingenio laudatus. Poetica etiam ſtudia, & oratoriam artem coluit. Chimicæ facultati ingenii dotes admovit: at cùm in ſe ipſo pharmaci, cujuſdam vires experiretur; demum cum vitæ diſpendio hujuſce damna ſentire compulſus, è mortalium numero avulſus eſt 3. Septembris 1710. & in Eccleſia, Jeſu, Mariæque dicata, ſepultus. Edidit Italicè

La Morte felice a chi ben vive. Raggionamento. Panormi apud Joannem Adamum 1695. in 8.

Edenda reliquit, ac in lucem emittet Jacobus Scimè frater, hæc alia inſcripta:

De Illibato Deiparæ conceptu libri duo. in 8.

Faſciculus myrrhæ ad cordis amaritiem pænitentibus propinatus. in 8.

Cõmentaria in Ariſtotelis libros. Tom. III. in 4.

ISIDORUS GUCCIONUS Panormitanus Sacerdos, Grammatices Profeſſor eximius, honeſtis parentibus natus anno 1684. Panormi hoc anno 1714. ſuperſtes, literarum ſtudia exercet, & fovet. Dum adhuc annum ageret vigeſimum, in lucem emiſit Italicè

Inſtrutione Grammaticale Parte Prima. Panormi apud Felicem Marinum 1704. in 8. Exinde edidit

Inſtrutione Grammaticale Parte Seconda. Ibidem typis Thomæ Pignatari 1707. in 12.

Compendio del Donato. Ibidem apud Franciſcum Cichè 1707. in 8.

Habet præ manibus

Proſodiam metro alligatam.

Pratum Minervæ, ſive eloquutiones latinas à probatis Auctoribus excerptas, cum troporum, figurarumque omnium annotationibus.

AP-

Digitized by Google

APPENDIX PRIMA

AD TOMUM SECUNDUM.

COMPLECTENS SICULOS SCRIPTORES, QUI DUM OPUS EXCUDERETUR, ALIQUID typis tradidere, vel noviter ad Auctoris notitiam pervenere.

LUCIUS FLAMINIUS Siculus, ab Antonio Flaminio diverſus, ut innui *tom. 1. pag.* 67. ſed an Menenſis, ut Antonius Flaminius, an Bidinenſis, incompertum eſt: nam *ex epiſtolis* Lucii Marinei *lib. 6. & 10.* Siculum tantum fuiſſe deducimus; perperàm enim Nicolaus Antonius *in Biblioth. Hiſpan. tom. 2. pag.* 357. Antonium, & Lucium Flaminium confundens, Marinei civem cenſuit: nam ſive intelligat de Antonio, hic Menenſis fuit, ex eodem Marineo *lib.* 12. *epiſt.* ſive de Lucio, & hic non civem ſuum vocat Marineus, ſed ſolùm Siculum. Cultiori literaturâ expolitus in Hiſpaniam ſe contulit noſter Lucius, & in Salmaticenſi Academia Rhetoricam publicè docuit; ac Naturalem Hiſtoriam Plinii interpretatus eſt in ipſo ætatis flore, non ſine æmulorum concurrentiû invidiâ, ut *ex epiſt.* ejuſdem Flaminii ad Marineum patet. At ipſum omnium expectationem ſuperaſſe proditum eſt: nam etſi onus, provectioribus etiam grave, Lucii viribus impar putabant; attamen cum ejus doctrinæ, & eruditionis vim, in magna auditorum frequentia intellexiſſent, pudore omnes, & admiratione affecti, obmutuere. Salamãticæ Frãciſci Bobadillæ contubernalis fuit, quem egregium virum illum putat Nicolaus Antonius *in Biblioth. cit. pag.* 358. qui ad Burgenſem Epiſcopatum evectus eſt. Hiſpali etiam Lucius ſingulis diebus aliquando denas lectiones dictavit, diverſorum auctorum libros expendens. Morum elegantiâ, eloquentiâ, eruditione, ingenio, ac virtutum ſplendore mirificè valuit: ideoque ſummam benevolentiam ſibi comparavit. Lucius præſertim Marineus eumdem amore veluti paterno proſequebatur. Salamanticæ obiiſſe menſe Auguſti an. 1509. habetur *ex lib. 10. epiſt.* Marinei ad Manſum Theologum. Summis laudibus ab eodem Marineo exornatur in locis citatis, ut etiam *lib.* 4. Edidit ex eodem Flaminio *in epiſt.* ad Marineum

In Plinii Procemium Commentarium, Orationes, & Carmina. Salamanticæ 1503.

Inter epiſtolas Lucii Marinei *lib. 6.* extant noſtri Flaminii

Epiſtolæ quinque. Valliſoleti per Arnaldum Gulielmum Brocarium 1514. in fol.

MANFREDUS SAMMATARUS Calatajeronenſis Poeta, edidit Italicè

Vita, e Morte de' SS. Criſpino, e Criſpiniano Martiri in verſo eroico. in 8.

MATTHÆUS SURIANUS Siculus orator. Claruit anno 1614. Edidit Italicè ex Joanne Cinello *in Bibl. Vol. plut. 2. pag. 79. & plut. 6. pag. 86.*

Orazione al Sereniſſimo D. Coſmo Medici Gran Duca di Toſcana. Piſtoriæ 1614. in 4. & Florentiæ 1614. in 8.

MICHAEL ANGELUS CLARUSMONS Siculus, ac forſan ex oppido Alexandriæ. Claruit anno 1670. Scripſit

Vita di Suor Franceſca Furia Tertiaria dell' Ordine di S. Domenico. Hujus confeſſiones excipiebat Michael Angelus in oppido laudato: & ex hac vita, ſuam excerpſit Dominicus Maria Marcheſius, quam edidit *in Diario Dominicano tom. 5. pag.* 209.

NUNTIUS PERCIABOSCUS Randatienſis, non obſcuro ſanguine exortus 25. Martii 1676. Adoleſcens in aulâ Matthæi Fatii Panormitani, Epiſcopi Pactenſis, exceptus (cui Dominicus ejus frater erat à ſecretis) cùm idem Præſul eximias ejus ingenii partes perpendiſſet, Rhetoricæ, & amœnioribus literis Nuntium dicavit. His in ſtudiis verſatiſſimus, animi propenſionem egregiè excoluit, quam apertiſſimè à prima ætate detexerat: ac comicis ingenii monumentis, tum proſâ, tum verſu conditis, ſui laudem excitavit. Defuncto Fatio, cui erat gratiſſimus, à Joſepho Migliaccio Panormitano, Epiſcopo etiam Pactenſe, Nuntius inter ipſius aulicos conſtitutus eſt: eumque ad Archiepiſcopatum Meſſanenſem translatum, ſequutus, nunc Meſſanæ ejus æſtimationem, ac literatorum benevolentiam promeretur. Edidit Italicè

Il Fidauro, o vero le Bellicoſe Vendette favorite dalla Fortuna. Panormi apud Conſtantium 1698. in 8. carmine.

L'Altamira, overo l'Amoroſa ſimpatia. Meſſanæ typis Jacobi Maffei 1713. in 8. proſâ.

Prælo has Comœdias etiam paravit

L'Oliſara, overo l'Amante Crudele.

Il Polifemo, overo la Tirannide ſoggiogata.

L'Altamura, overo gli Accidẽti del Carnevale.

PAULUS AMATUS Ciminnenſis Sacerdos, Juriſprudentiæ Doctor. Natus 24. Januarii 1634. à prima ætate Panormum ſe contulit, ubi literarum ſtudiis operam dedit. Mathematicis diſciplinis ingenii vires dicavit, ac mirificè profecit. Architecturæ, Geometriæ, & Optices ſtudiis, Panormi diù, immò ſemper, primas obtinuit. His in facultatibus verſatiſſimus, ingenii acie nonnullas penitùs ignotas, novaſque regulas adinvenit, à peritis avidiſſimè exoptatas. Ideoque à variis inventis laudatiſſimus, celebre ſibi nomèn comparavit. Per annos 42. diſponendis Panormi ſingulis annis Divæ Roſaliæ feſtivis

Digitized by Google

ſtivis pompis adhibitus, ingenio, novis ſemper inventionibus fœcundo, triumphalia Virginis ſolemnia, cultiſſimè, juxta architecturæ normam, compoſuit. In ædificiis magnificè, ac affabrè extruendis frequentiſſimè expetitus, laudem promeruit ſummam. Innumeras verſicolorum marmorum moles in variis Eccleſiarum ſacellis conſtructas, Arcus triumphales, Sepulchra, Mauſolea, Altaria, Palatiorum ornamenta, aliaque hujuſmodi adinvenit, graphicè deſignavit, ordinavitque, in quibus juxta ſolidas Opticæ, & architecturæ leges, partium armonia ſemper enituit. His diſciplinis nonnullos inſtruxit diſcipulos, à quibus magiſtri permagna laus excitatur. Hinc æſtimationem à Proceribus, Præſulibus, ac Siciliæ Moderatoribus promeruit. Sculpendi arte peritus multas ære inciſas imagines edidit per-egregias. A Panormitano Senatu Urbis Machinator, & Architectus conſultò electus eſt, ac Panormitana Civitate donatus. Vivit hoc anno 1714. octogenarius ab omnibus veneratus. Eumdem laudibus emeritis ornant Joannes Bap. de Judice *in Carminib. par. 1. pag. 20.* Hieronymus Matranga *in Solemnitatib. funebr. & lætis par. 2. pag. 4.* Abb. Michael de Judice *in Panor. magnifica pag. 28.* & in aliis deſcriptionibus feſtivis S. Roſaliæ, à ſe editis: Ignatius de Vio, Petrus Vitalis, aliique *in variis eorumdem feſtorum deſcriptionib.* Habet ſub prælo opus, cui titulus Italicè

La Nuova Prattica di Proſpettiva, nella quale ſi ſpiegano alcune nuove opinioni, e la Regola Univerſale di deſignare in qualunque ſuperficie qualſivoglia oggetto. Opera utile, e neceſſaria a' Pittori, Architetti, Scultori, e Profeſſori del diſegno. Parte Prima. Panormi typis Vincentii Toſcani 1714. in fol. Huic Secunda operis Pars ſubſequetur.

PAULUS LOMBARDINUS Drepanitanus Tertii Ordinis S. Franciſci, natus 26. Julii anno 1660. Ingenium à natura aſſequutus egregium, ejus vires humanioribus literis, ac oratoria arte magno progreſſu expolivit. Tertii Ordinis inſtitutum amplexus eſt Romæ in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenulam anno 1675. ubi editâ ſolemni profeſſione, ſeverioribus Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudiis operam dedit, quas à celeberrimo Antonio Cotonio accepit. In his addiſcendis ea valuit ingenii acie, ac celeritate, ut in ſcholaſticis diſputationibus Magiſtri, non diſcipuli partes explere videretur. Doctrinâ inſigniter inſtructus eaſdem ſcientias ſodales ſuos docuit: ac ita dilucidè, ac profundè abſtruſiores quæſtiones explanavit, ut tum in domeſticis concertationibus, tum in publicis Romæ Academiis communem omnium plauſum, ac literatorum venerationem promeruerit. Hinc in literariorum laborum præmium Doctoris laureâ in Romana Sapientiæ Academia cohoneſtatus eſt. Inter primos enituit, qui cum aliis doctiſſimis viris, Præſulibus, ac Ordinis ſui Magiſtris, Romæ Academiæ Dogmatico-Polemicam Sacrorum Conciliorum excitarũt anno 1694. in Collegio prædicto S. Pauli, quæ poſteà ad Collegium de Propaganda tranſlata, adhuc floret, ut refert Bartholomæus Piazza *in Euſevol. Rom. cap. 31. pag. 65.* Ipſe verò omniũ primus in ejus exordio ad ſuſcitanda ea ſtudia, elegantiſſimam habuit orationem. In SS. Patrum lectione, ſacriſq; literis verſatiſſimus, Sacrã Scripturam ſodalibus ſuis aliquandiù expoſuit. Ad pleniorem verò hujus intelligentiam, ac animi ornatum, idiomata Grecum, Hebraicum, & Gallicũ didicit. Meritis refertiſſimus ad nonnullos Ordinis honores evectus eſt; nam Examinator, & ſtudiorum Regens Generalis fuit conſtitutus. Pluries Romæ Cœnobium S. Pauli ad Arenulam prudentiâ, regularis obſervantiæ zelo, magnoque illius Collegii beneficio gubernavit; cujus Eccleſiam iconibus egregio penicillo expreſſis, ſacriſque ornamentis inſignivit. Ter Procuratorem Generalem Ordinis egit, cujus partes magna cum laude, & regularis familiæ gloria per novem ſucceſſivè annos exercuit: quod nunquam alii Ordinis Procuratori evenerat. Demum Comitiis Generalibus in Cœnobio Aſſiſii coactis, omnium votorum ſuffragio 3. Junii 1713. ſupremus Ordinis Moderator electus eſt, ad cujus clavum nunc ſedens, longè, latèque effulget. Fabritio Spadæ S. R. E. Cardinali Ordinis Protectori, aliiſque Romanæ Aulæ Præſulibus acceptiſſimus vivit Romæ, à prudentia, doctrina, & integritate commendatus. Ex Gallico idiomate in Italicum tranſtulit, ediditque ſuppreſſo nomine librum, cui titulus:

Riſleſſioni Morali ſopra l'Iſtoria del Vecchio, e Nuovo Teſtamento, cavate da' SS. Padri per regola, e ri coſtumi de i Fedeli di ogni condizione, con un brieve Riſtretto nel fine della Sacra Cronologia; date in luce in lingua Franceſe dal Signor di Rayaumont, e ora tradotte in lingua Italiana. Romæ typis Joſephi Nicolai de Martiis 1710. in 8.

PETRUS JARDINA nobilis Panormitanus, ex Marchionibus S. Nymphæ, Clericus Regularis, vir ſanctimoniæ famâ celeberrimus. Natus anno 1585. à ſæculi illecebris divinitùs vocatus, ſpretis mundi oblectamentis, Clericorum Regularium inſtitutum amplexus eſt Panormi anno 1614. In ipſo religioſi tyrocinii curriculo arctiſſimæ perfectionis iter impigrè arripuit: editâ verò ſolemni profeſſione 20. Aprilis 1615. nihil illi antiquius niſi omnium virtutum ſtudium, quibus ampliſſimè animum locupletavit. Concepto apoſtolici viri ardore, totus fuit in revocandis ad ſemitam ſalutis perditæ vitæ viris, in conſervanda puellarum pudicitia, in expiandis fidelium conſcientiis, ac moderandis ad ſanctitatis leges, in exſtimulandis ad virtutis amorem cordibus. Innumeros itaque è vitiorum cœno eduxit: varia pietatis monumenta inſtituit; præſertim anno 1645. Conſervatorium, cui nomen *l'Oſpidaletto*, puellis inſtituendis dicatum: Conſervatorium S. Juliani anno 1647. exinde in Monaſterium evectum: Sodalitia nonnulla ad fovendam confluentium pietate n. Miſſionibus obeundis dicatus ubique cœleſtis ſpiritus ignem effundebat; & ad meliorem frugem omnes traducere ſtudioſè curabat: Ideoque ſedulus

Digitized by Google

dulus animarum venator in omnium oculis elucebat. Panormitanam Domum S. Joſephi Præpoſiti munere gubernavit. Ordinis tyrones, ac juniores profeſſos ſanctè erudivit. A Siciliæ Moderatoribus, Præſulibus, Dynaſtis, omnibus veneratus, longè, latèque inclaruit. Meritis, ac virtutibus refertiſſimus, ac miraculorum gloria illuſtratus, Panormi ſanctè deceſſit 29. Novembris 1660. Ejus imago graphicè exculta Romæ Superiorum permiſſu edita eſt, hac inſcriptione exornata.

Vera Effigies Venerabilis Servi Dei P. D. Petri Jardinæ Panormitani, Clerici Regularis, qui ſanctarum heroicarum virtutum, ac dierum plenus obiit Panormi die 29. Novembris 1660. ætatis ſuæ 75.

Sparſit opes; animas traxit: pia vota cruore
Scripſit: Apoſtolici cætera cuncta viri.

Ejus vitam ſcripſit Franciſcus Maria Magius Cl. Reg. Panormitanus, cujus editio ſummoperè deſideratur: ab eodem in operibus luci traditis frequentiſſimè memoratur, præſertim in libro *Deiparæ Providentiæ cap. 7. pag. 233. in Crucifixo Cathedralis Eccl. Panor. cap. 2. pag. 55. cap. 4. pag. 82. 95. 96. cap. 6. pag. 142. 150. cap. 9. pag. 213. in Vita latina Ven. Urſulæ Benincaſæ pag. 385. & ſeq. in Calateo Religioſo diſq. 50. pag. 177. & diſq. 82. pag. 329. in vita Joſephi Caraccioli cap. 17. pag. 324. & 325. in Propoſ. benè moriendi prop. 6. pag. 55. in ritib. incolendæ ſolit. to. 1. lib. 1. diſq. 23. pag. 80. de ſacris Carem. tom. 1. opuſc. 2. diſq. 14. pag. 209. diſq. 16. pag. 232. diſq. 17. pag. 235. diſq. 18. pag. 245. tom. 2. opuſc. 2. diſq. 7. pag. 123. opuſc. 3. diſq. 2. pag. 241. diſp. 7. pag. 263.* & alibi. De eo etiam Joſephus Silos *in hiſt. Cler. Regul. par. 2. lib. 12. pag. 545. lib. 13. pag. 632. & par. 3. lib. 9. pag. 340. & 341.* Joannes Bonifacius Bagatta *in Vita Caroli Tomaſii par. 1. cap. 11. pag. 72. & 74.* Bartholomæus Ferrus *in miſſionib. Cler. Reg. tom. 1. lib. 1. cap. 26. pag. 282.* aliique. Scripſit

Praxim Exercitiorum Spiritualium. m. ſ. Hoc opus citat laudatus Magius *de ritib. incol. ſolitud. tom. 1. lib. 5. diſq. 9. pag. 253. tom. 2. lib. 11. diſq. 4. pag. 467.* & alibi.

PETRUS COELESTINUS Meſſanenſis Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, Concionator, eruditione, & eloquentiâ clarus. Edidit Italicè

Per San Felice Capuccino Panegirico Sacro. Panormi typis Gaſparis Bajonæ 1712. in 4.

SALVATOR MARIA RUFFUS Panormitanus, Tertii Ordinis S. Franciſci, lucem aſpexit 26. Julii 1674. A pueritia inter coetaneos ſuos non mediocriter profecit in mitiorum literarum, ac Rhetoricæ ſtudiis, quibus ingenii dotes, ac tenacem memoriam devoverat. His ſatis inſtructus, regularem vitam, quam à prima ætate exoptaverat, accepit, Tertii Ordinis inſtitutum amplexus Panormi 21. Januarii 1691. Emiſsâ profeſſione, Philoſophiæ, ac Theologiæ operam dedit, cujus curriculum Romæ confecit in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenulam. Hinc Philoſophię Lector enunciatus, in Patriam remeavit, Sodalibus ſuis eam facultatem tradidit; nunc verò Scholaſticam Theologiam in Panormitano Cœnobio S. Marię de Miſericordia, eoſdē docet. Oratoriæ artis pręceptis abundè imbutus, panegyricas orationes habuit, ſermonesque plures è ſuggeſtu ad populum, de Novi Teſtamenti hiſtoriis, ac de virtutibus non ſine audientium commendatione. Ut eſt ingenio ad ſacram, profanamque hiſtoriam mirè propenſus, eccleſiaſticæ eruditionis, Siculæque Hiſtoriæ, præſertim Patriæ, ac Ordinis ſui, literariam ſupellectilem ſibi inſigniter comparavit. Quà rogatus, quà conſultus de Siciliæ, & Patriæ antiquitatibus reſponſa ſcripſit, deditque. Inſcriptiones, Elogia, Epiſtolas, Proluſiones, aliaque ſimilia, latini ſermonis puritate, & elegantiâ ſatis ornata condidit. Notitias quoque hiſtoricas pro Patriæ gloria, cujus amantiſſimus vivit, aliis pluries ſuggeſſit: id unum, pro eximia animi ſui moderatione, ſemper urgens, ut ejus nomen penitus lateret. A Superioribus ſuis juſſus, orationem habuit in Comitiis Provincialibus Siciliæ anni 1708. pro recta Moderatoris electione: iterumque aliam dixit iiſdem in Comitiis an. 1711. cum eruditionis, & eloquentiæ laude ſemper auditus. Vivit hoc anno 1714. Panormi, & literatos, quos novit, amat, & veneratur; ab ipſis viciſſim amatus, & veneratus. Inter varia, quæ ex diuturna librorum lectione collegit, & inter ſchedas ſervat, methodo, ac ordine digerenda; & tempore ſuo, Deo favente, typis tradere molitur, ſolùm ad augendam in Deiparam Virginem pietatem, rogatus edidit Italicè

Lodi, overo Pie Congratulazioni alla Beatiſſima Vergine Maria Noſtra Signora Annunziata dall' Arcangelo S. Gabriele. Panormi typis Didaci Buæ 1708. in 16. & iterum typis ejuſdem eodem anno. Ipſe omnium primus in Panormitano Cœnobio Ordinis ſui, Deiparæ Virgini Annunciatæ dicato, inſtituit novem Sabathi dies, Annunciationis feſtum præcedentes: hoc verò pietatis ſtudium editis laudibus, ſermonibuſque habitis accendit.

Habet præ manibus

Elogia Virorum Illuſtrium Tertii Ordinis S. Franciſci Provinciæ Siculæ, qui ab anno 1538. Sanctimoniæ famâ, & literis claruerunt, ad noſtram uſque ætatem.

Elogia Selectiora, quibus Viri Sancti, Summi Pontifices, Reges, Epiſcopi, Scriptores, & Hiſtorici Tertium Ordinem S. Franciſci, ejuſque Sectatores tú Sæculares, tú Regulares honorificè proſequuntur.

Tractatum de obligationibus Confeſſarii, & Pœnitentis in materia occaſionis, & conſuetudinis peccandi; cui ſubnectuntur ad calcem funeſta aliquot exempla.

De Fide Panormitanorum ergà Principes, quotquot Siciliam tenuerunt, per omnes ætates, uſque ad Philippum V. Hiſpaniarum Regem.

Italicè

Riſtretto della Vita, Virtù, e Miracoli del Ven. Servo di Dio F. Luca da Cirami, della nobil famiglia di Nicaſtro, Laico Profeſſo del Terz'Ordine di S. Fran-

Digitized by Google

Franceſco, defonto con fama di Santità in Meſſina nel 1603.

Diſcorſo Iſtorico della Naſcita, e Patria del B. Agoſtino Novello Palermitano, della nobil famiglia Termine, Religioſo dell'Ordine di S. Agoſtino.

SALVATOR PISANUS Mylenſis, Franciſci Mariæ, & Laurentii Mariæ, de quibus ſuis locis, frater. Natus 21. Junii 1669. ſeptimus aliorum fratrum, ſine intermedia fœmina: dono ſanandi ſalivâ ſtrumas inſignitus: quod pluries experimentis probatum eſt. Eis ingenii dotibus ornatus ſtatim enituit, ut anno ætatis ſuæ undecimo ſcientiis addiſcendis ſeſe dicaverit. Abſoluto Philoſophiæ curriculo, cùm annum ageret tertiumdecimum, Cæſareo Juri, exinde Pontificio, operam dedit; eaq; jura à Franciſco Maria fratre accepit. Studia legalia proſequutus in Catanenſi Academia, ibidem 9. Aprilis 1686. Doctoris laureâ cohoneſtatus eſt. Doctrinâ abundè exornatus, ſemel & iterum Judicis munere in patria perfunctus, ſui opinionem excitavit. Panormum tranſvectus, eâque civitate donatus, cauſarum patrocinium ſuſcepit in ſupremis Siciliæ ſubſelliis: ac fœlici exitu egregiè propugnavit magni momenti quæſtiones, non ſine permagna doctrinæ laude. Panormitani Prætoris Conſultorem anno 1696. & Senatus ejuſdem urbis Advocatum egit. Anno 1712. Judex Panormitani Prætorii conſtitutus, juſtitiæ zelum ampliſſimè prodidit. Vivit vir inſignis, doctrinâ, probiſque moribus ornatus Panormi hoc anno 1714. Edidit

Allegationes deciſione excelſi M. R. C. Senatus illuſtratas, in cauſa ſucceſſionis feudorum Dominici de Joannio Principis Trium Caſtaneorum, pro D. Maria Anna Alliata Principiſſa Villæ Francæ &c. contra Dominam Hieronymam de Vigintimilliis, & de Joannio Marchioniſſam Hyeracis, ad intellectum textus in l. cohæredi §. qui diſcretas ff. de vulgar. & pupillar. Panormi typis Antonii Pecoræ 1714. in fol.

Habet & *Allegationum tomos duos, deciſionibus roboratarum*, quas, Deo favente, in lucē emittet.

SANCTUS OCCUS Panormitanus, vir amœnioribus literis excultus, poeticis ſtudiis dicatus, latio, Etruſco, ac Siculo carmine multa ſcripſit: at ſolùm edidit Italicè

Il Tempio della Gloria dedicato alla Sacra Real Maeſtà di Vittorio Amedeo Rè di Sicilia, Geruſalemme, e Cipro, Panegirico. Panormi apud Antoninum Epirum 1713. in 4.

SEBASTIANUS RAGUSA Siculus Orator, Sacræ Theologiæ Doctor, Canonicus Eccleſiæ Collegiatæ S. Nicolai, & S. Mariæ de Stella Militelli. Edidit Italicè

La Spada Orazione funebre per l'eſequie dell' Ill. Sig. D. Giacomo Interlandi, de Barbarà, Rizzo, e Rao, Principe di Bellaprima, Barone del Caſale, e ſcudi Buſcialca, Corvo, Reccurato, ed Anglia. Catanæ apud Biſagnium 1711. in 4.

Digitized by Google

APPENDIX SECUNDA

COMPLECTENS NONNULLA ADDENDA SCRIPTORIBUS, DE QUIBUS EGIT AUCTOR in utroque tomo.

AD TOMUM PRIMUM.

Pag.7. ad AGATHINUM GUIGLIAM, adde: deceſſit Panormi Februarii 1708.

Pag.15. ad ALEXANDRUM BURGOS, adde: Arcadum Academię nomen dedit ab anno 1699. Doctrinæ, eloquentiæ, & eruditionis lumina latè emiſit, publicus hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Profeſſor Peruſiæ: Romæ eloquentiæ Præceptor in Archigymnaſio Sapientiæ: nunc in Patavina Academia publicus Methaphyſices Prælector. Ipſum laudant Joannes Marius de Creſcimbenis *in Carminibus pag.*187. & in Arcadia *lib.*5.*pag.*187. ſub Eumonis nomine, Acta Eruditorum Lipſiæ, & Diarium Literatorum Italiæ, locis infra citandis. Edidit etiam

De neceſſitate, & uſu Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ in rebus Theologicis diſſertationem. Peruſiæ literis Conſtantini 1702. in 4.

De uſu, & neceſſitate Eloquentiæ in rebus Sacris tractandis, diſſertationem habitam in Archigymnaſio Romanæ Sapientiæ. Romæ excudebat Franciſcus Gonzaga 1710. in 4. Hanc ſummoperè laudant Acta Eruditor. Lipſiæ *an.* 1711. *pag.*83. & Diarium Literatorum Italiæ *tom.* 1. *pag.* 455.

In funere Leonis X. Orationem. Ibidem apud eumdem 1710. in 4. De ea Diarium cit. *tom.* 2. *pag.* 516.

In funere Leonis X. Orationem alteram. Ibidem typis Rev. Cameræ Apoſtolicæ 1711. in 4. De ea Diarium cit. *tom. 6. pag.* 530.

Orationem pro ſtudiis primæ Philoſophiæ, habitam in Gymnaſio Patavino anno M.DCC.XIII. Patavii typis Seminarii 1713. in 4. Ex Diario cit. *tom.* 13. *pag.* 422.

Pag.21. ad ALPHIUM MATTHIOLUM, adde: Obiit anno 1620. Romæ in Eccleſia S.Mariæ Tranſpontinæ hoc epitaphio cohoneſtatus.

Hìc jacet
Mag. Alphius Matthiolus Siculus Alcamenſis
ſanctitate, doctrinâ, prudentiâ, regimine admirabilis,
omnique virtutum genere floridiſſimus.
Multùm docuit, multùm profuit, multùm præfuit.
Obiit M.DC.XX.
ex Carmelitana familia.

De eo etiam Lezana *in annal. Carmel. to. 4. an.* 1500. *n.* 5. *pag.* 1004. & Franciſcus à S. Maria *in Chron.Carmel.Excalc.to.*2.*lib.*8.*cap.*67.*pag.*593.

Pag.32. ad ANDREAM MUSCARA', adde: Scripſit etiam

Allegationes. Extant apud Franciſcum Baronium *de effect. inimicitiæ pag.* 265.

Pag.38. ad ANNIBALEM BUFALUM, adde: Titulus operis in Hippocratem, hic eſt:

Aphoriſmorum Hippocratis Erometaphraſis. Meſſanæ typis Petri Breæ 1605. in 8.

Pag.47. ad ANTONINUM DREPANENSEM. Lege Antonium, & adde: Natus 21. Novembris 1654. ex familia Moſtacio, humanioribus literis inſtructus, regularem veſtem accepit 21. Decembris 1669. Neapoli in Cœnobio S. Mariæ Novæ Philoſophiæ, & Theologiæ curriculum cum laude emenſus, ad Lectoris munus evectus eſt: ideoq; in eodem Cœnobio Philoſophiam docuit; Theologiam verò ſexennio in Conventu Melitenſi, & quatriennio in Panormitano Cœnobio S.Mariæ Angelorum. Lectoris Jubilati titulo inſignitus, ſacris concionibus operam dedit; ac cum eruditionis, & eloquentiæ laude, perplures annos in cinerali jejunio declamavit: quater Panormi, nempè bis in laudato Ordinis ſui Cœnobio, ſemel in Eccleſia Congregationis Oratorii, & in Eccleſia Parochiali S. Nicolai Albergariæ. In Cathedralibus etiam Eccleſiis Meſſanæ, Agrigenti, Mazariæ, Cephalœdii: Drepani quoque, Lilybœi, Alicatæ, & in aliis Siciliæ civitatibus, oppidiſque evangelici Oratoris partes inſigniter explevit. Miſſionarius etiam in nonnullis Siciliæ diœceſibus, fidelium corda accendit, ad ferventiorem venerationem erga SS. Euchariſtiæ Sacramentum, cùm ad morti proximos defertur. Viſitatoris munere perfunctus eſt Provinciarum Neapolis, Vallis Dœmonum, & Neti in Sicilia. Pluries Definitorem, & Cuſtodem Provinciæ Vallis Mazariæ egit: eamdem etiam Provinciam rexit, quam iterum nunc moderatur. A Joſepho Gaſch, Archiepiſcopo Panormitano, Cleri Examinator electus eſt. Hector Algaria Panormitanus, Epiſcopus Pactenſis, Theologum ſuum, & Examinatorem cōſtituit: eiſdemq; muneribus honeſtavit Matthæus à S. Stephano Epiſcopus Cephalœdenſis. Vivit hoc anno 1714. vir egregius, à regularis obſervantiæ zelo commendatus. Ipſum laudat Bonavētura Drepanitanus *in Relatione ſolemnit. S.Cath.Bonon. pag.*15. Edidit etiam Italicè

Brieve Riſtretto della Vita, Morte, e Miracoli della Vergine S. Catarina da Bologna, Religioſa Profeſſa dell'Ordine di S. Chiara. Panormi apud Gaſparem Bayonam 1712. in 4.

Delle Sette Trombe Spirituali neceſſarie nella Guerra contro del nemico infernale, compoſte da S. Catarina da Bologna, con l'aggiunta d'un eſercizio divoto di Sette Salutazioni da recitarſi in lode della Santa. Ibidem apud eumdem 1712. in 12. ſuppreſſo nomine.

Brieve Iſtruzione per l'eſercizio della ſanta Orazione Mentale, ed Eſame della Coſcienza. Meſſanæ apud Maffeum 1710. in 24. ſuppreſſo nomine. Prælo paravit

Abecedarium Tribunalis S. Officii, in quo plura dubia ad Qualificatores, & Conſultores SS. Inquiſitionis pertinentia expenduntur. in fol.

Pag.

Digitized by Google

Pag.48. ad ANTONINUM DE JUDICE, adde: præfuit etiam Judex Magnæ Regiæ Curiæ. Edidit quoque Italicè ſuppreſſo nomine:

Li Prodigj in Debora, ed in Maria Vergine. Oratorio. Panormi apud Joannem Bap. Aiccardum 1707. in 4.

Pag.48. ad ANTONINUM LAGUIDARA, adde: Obiit Meſſanæ anno 1707.

Pag. 50. ad ANTONINUM MOLETUM, dele titulum diſcurſus Academici, & ſubſtitue ex Cinello *in Biblioth. Volante plut.* 12. *pag.* 8.

Il Trionfo della Giuſtitia, overo le due Statue erette per li Magiſtrati, e per li Principi da' Tebani, e di nuovo inalzate in Roma nell'Eſaltazione al Sommo Ponteficato della Santità di N. S. Innocenzo XII. diſcorſo Accademico recitato in caſa dell'Ill. e Rev. Monſignor Gio: Ciampini a dì 2. Decembre 1691. Romę apud Joannem Jacobum Komareck 1691. in 4.

Pag.51. ad ANTONINUM SURDUM, adde: Archipresbyter Alcariæ electus, vivit in patria. Edidit Italicè

Le Vittorie della Penitenza collegata con l'Amor Divino, eſpreſſe nella Vita mirabile, Morte glorioſa, e portentoſi miracoli di S. Nicolò Eremita Solitario nel monte di Calamma preſſo la Città d'Alcara Valle di Demone. Panormi typis Antonini Epiri 1709. in 12.

Pag. 52. ad ANTONINUM DE VINCENTIO, adde: edidit etiam Italicè

Nuova legge di Grazia promulgata ſingolarmente a favor de' Meſſineſi. Panegirico in lode della Lettera ſcritta da Maria Vergine alla Città di Meſſina. Meſſanæ typis Vincẽtii de Amico 1704. in 4.

Pag. 55. ad ANTONIUM PANORMITAM, adde: Leander Albertus *in deſcr. Siciliæ pag.* 46. quem ſequitur Petrus Ricordatus *in hiſtor. monaſt. pag.* 447. falsò ex familia de Benedictis progenitum prodit. Panormi lucis uſuram accepiſſe etiam tradunt Franciſcus Ælius Marcheſius *de Neapol. familiis*, & cum eo Carolus Borrellus in libro: *Vindex Neapolitana Nobilit. pag.* 159. Tantus fuit Panormitæ erga literas amor, ut fundum vendiderit, cujus pretio (120. aureis) Titi Livii hiſtoriam emeret, ut ipſemet Panormita ſcribit *in epiſt. Camp. pag.* 118. De eo etiam Jacobus Gaddus *de Script. tom.* 2. *pag.* 128. Poggius *in epiſtolis, & in fine invect.* 1. *in Vallam*, & ut alios prætercam, Auctores eruditiſſimi Diarii Literator. Italiæ *tom.* 14. *à pag.* 348. quod, dum hæc excuduntur, ad manus meas pervenit. Ex eo, aliiſque hæc addenda. Liber

De dictis, & factis Alphonſi Regis, Hiſpanè verſus à Joanne Molina prodiit Bugis apud Joannem Juntam 1530. in 4. & Cæſaraguſtæ apud Anton. Millam 1553. in 4.

Oratio in coronatione Friderici III. Imp. excuſa eſt etiam Venetiis in 4. & in libro inſcripto: *Principum, & illuſtrium virorum Epiſtolæ*. Amſtelod. apud Lud. Elzevir 1644. in 12. & alibi.

Oratio ad Januenſes contra Venetos. edita quoque ab Alberto de Eiib in libro: *Summa Oratorum omnium*. Romę per Udalricum 1475. in fol.

Lucas Wadingus *tom.* 5. *annal. Ord. Minor. an.* 1434. *n.* 8. *pag.* 264. Antonium laudat: at ejus *Ermaphroditum* ob obſenitatem execratur; ſicut & improbaverat Albertus Sartianenſis Minorita, qui Panormitam admonuit. Hoc etiam admonitionis officio uſus eſt Poggius *in epiſt. ad Panormitam inter hujus epiſt. lib.* 4. *pag.* 79. etſi ipſe operis licentiam excuſare conetur, in reſponſione ad eumdem *pag.* 80. *& in epiſt. ad Bartholomæum Pontificem lib.* 2. *pag.* 38.

Extat apud clariſs. & æquè eruditiſſimum Apoſtolum Zenum

Epiſtolarum, & Carminum liber. m. ſ. in 4. qui omnia ab editis diverſa complectitur.

Pag. 59. ad ANTONINUM CINGALIUM, adde: edidit etiam:

Mimianum, ſeu amœniſſimi ruris Mimiani deſcriptionem, & Eclogam ad D. Franciſcum Moncatam Ducem Montis alti. Panormi apud Joannem Franciſcum Carraram 1589. in 8.

Pag. 61. innumera ad ANTONIUM COTONIUM eſſent addenda; at paucis multa perſtringam. Oratoriâ arte, & Sacrarum literarum peritiâ excelluit: memoriæ vi plurimùm valuit. Idiomata calluit Græcum, Hebraicum, Illiricum. Doctrinâ excultiſſimus, ab omnibus veneratus, ac de rebus graviſſimis conſultus, Venetias profecit, ubi in Cœnobio S. Georgii Caſinenſes Monachos in Jure Canonico erudivit. Tanta doctrinæ opinione effloruit Patavii publicus Metaphyſicæ Profeſſor, ut eidem vel viventi effigies graphicè inſculpta ſit, hac inſcriptione, & epigrammate illuſtrata.

P.M. Antonius Cotonius Nicoſienſis in Gymnaſio Patavino publicus Metaphyſicus, ſuæ æt. anno LIII, MDCLXVI.

Ære micat parvo, toto Cotonus in Orbe,
Qui micat Euganei gloria rara Bovis.
Eſt ſimilis Scoto vultu, probitate. quid ultra?
Deficiat Pallas, Palladis inſtar erit.

Devoti animi ergò Jacobus Grandius Inclytæ Nationis Romanæ Conſiliarius, Philoſ. & Medic. Doctor.

Eâ claruit humilitate, ut uſque ad 36. ætatis ſuæ annum Sacerdotio ſe abſtinuerit, & honoribus aditum occluderet: at perlato ſibi Card. Franciſci de Lugo conſilio per epiſtolam Sfortię Pallavicini, poſtmodum etiam S. R. E. Cardinalis, (qui in ea Cotonium ſapientiſſimum, ac religioſiſſimum virum appellat) ſacro presbyteratus ordine ſe inſigniri paſſus eſt. Summam in adverſis patientiam mirificè detexit; falsò enim inſimulatus, calumniiſque exagitatus Venetiis, & Romæ, nedum infractam animi conſtantiam ſervavit, verùm etiam eos, quorum operâ ærumnas, uſque ad vitæ diſcrimen, perpeſſus eſt, beneficiis affecit. Commiſſarium, & Viſitatorem Venetæ Provinciæ Ordinis ſui, & Definitorem Generalem laudabiliter egit. Româ abſens ab Alexandro VII. datis literis 25. Junii 1666. Procurator Generalis Ordinis conſtitutus eſt: eoque in munere regularis diſciplinæ zelum, prudentiæ dotes, ardens in promovendis literis ſtudium, in magna negotiorum copia animi fortitudinem,

Digitized by Google

cum egregia laborum patientia conjunctam, latiſſime patefecit. Cùm autem auctoritate conſpicui apud eumdem Alexandrum, ut etiam apud Clementem IX. & X. Sum. Pont. ad epiſcopales dignitates, & ad Generalem Ordinis Magiſterium evehi admiterentur; mirùm quantâ modeſtiâ reluctaverit: immò ne hujuſmodi onus ſubire cogeretur, voto ſe adſtrinxit, reiiciendi deinceps munus omne, cui adjuncta eſſet animarum cura. Innocentius XI. Sum. Pont. ejus doctrinâ, cum præſtantioribus urbis Theologis adjunctâ, in proſcribendis 65. propoſitionibus uſus eſt: & in Cardinalium Collegium Cotonium cooptare moliebatur: quod ex ejuſdem Pontificis ore ſe accepiſſe teſtabatur Paulutius de Alteriis Cardinalis. At mors omnium vota decepit. Jacet Romę in Eccleſia S. Pauli ad Arenulam ante majorem aram, hac inſcriptione cohoneſtatus.

D. O. M.

Venerabili Viro

Antonio Cotonio S. T. M. Siculo Nicoſienſi Tertii Ord. S. Franciſci Ex-Procuratori, & Regenti Generali Perpetuo,

excelſi, ac invicti animi dotibus,

divinique honoris zelo nulli ſecundo,

in ſcientiis ferè omnibus ſingulari,

oblatarum inſignium Infularum contemptori,

Apoſtolicæ Sedis jurium Propugnatori,

Alexádro VII. Cleméti IX & X. Innocentio XI. caro, Patavii olim per XVIII. annos Publico Metaphyſico, Summâ Dianæ, aliiſq. operibus, præſertim Panſophiâ, novam philoſophandi methodum continente, cōſpicuo, Patres Conventus S. Pauli in Arenula, quē ipſe in Collegiū erexit, rexit, magniſq. ſumptibus auxit, hoc gratitudinis, & venerationis monumentū poſuere Anno M.DC.XCV.

Hæc ſummariè excerpſi ex Apologia quadam edita Italicè Romæ typis Rev. Cameræ Apoſtolicæ in fol. ſuppreſſo anno, & Auctoris nomine, aliiſque fide dignis.

Cotonium celebrant Joannes Caramuel *in Theol. Reg. to. 2. n.* 3189. apud Tambur. *de quinque Eccl. præc. pag.* 247. idem Tamburinus *in Germana doctrina cap.* 24. *n.* 17. Stephanus Spinola *elect. in moral. diſp. ſect.* 6. *concl.* 3. Julius Clemens Scottus *in Pædia Peripatetica in præf. ad lect.* Carolus Bartholomæus Piazza *in Eutievologio Rom. cap.* 31. *pag.* 162. *& in Hierarchia Cardinalitia diacon.* 6. *pag.* 829. Joannes Cinellus *in Biblioth. Volante plut.* 4. *pag.* 55. Petrus Comes *in Poeſi Sacra pag.* 15. aliique. Edidit etiam

Orationem pro ſtudiis Metaphyſicæ habitam Patavii; quod ſtudia literarum ſint Arces Imperii. Patavii 1656. in 4.

Dialogum in Regiminis Monarchici favorem, occaſione libellorum Caroli Regis Angliæ. Ex eodem Cotonio *in Contr. lib.* 4. *contr.* 9. *cap.* 1. *n.* 6. *pag.* 556.

Dialogi titulus in honorem Catholici Regis Italicè hic eſt:

Diſcoprimento della falſità, e fallacie dello Scrittor Franceſe sù le pretenſioni della Regina Chriſtianiſſima, del Brabante. Neapoli 1668. in 8. ſuppreſſo nomine.

Scripſit etiam, at non edidit

Controverſiarum Tomum Secundum libros decem complectentem. Hic ſervatur m.ſ. apud Reformatores Studii Patavini.

In libros Metaphyſicos Tom. III. m. ſ. in fol. Romæ in Bibliotheca Collegii S. Pauli ad Arenulam.

Conſilia varia, Proluſiones, Orationes, aliaque Philoſophica, & Theologica. m. ſ. in codē Collegio.

Opuſculum de Opinione Probabili. ex Bonaventura de Rubeis *in præf. ad lect. Contr. Celebr. paulò poſt initium.*

Pag. 67. ad ANTONIUM FORTEM, adde: Obiit vir clariſſimus in Panormitano Collegio 23. Octobris 1707. Edidit etiam opus inſcriptū:

Theopoliticæ Phyſiognomonicæ Intuitus, ſeu quædam Proverbia Salomonis, per humani corporis indicem, in Chriſtianæ Politicæ ſpecimen applicata. Panormi apud Vincentium Toſcanum 1707. in 12.

Ejus Philoſophiæ editæ titulus hic eſt:

Philoſophia Negativa, ſeu diſputationes Philoſophicæ in quinque libros diviſæ, quorum primus Summulæ: ſecundus Logica: tertius Phyſicæ pars prior: quartus Phyſicæ pars poſterior: quintus Metaphyſicæ: quibus probari contenditur, Philoſophiam purè Humanam, ſibi relictam, in argumenta Negativa paſſim ſolvi. Tomus primus. Panormi ex typographia Vincentii Toſcani 1707. in 4.

Tomus Secundus poſthumus, librum tertium complectens, Phyſicæ partem priorem. Ibidem typis Franciſci Cichè 1709. in 4.

Tomus Tertius libros quartum, & quintum comprehendens, Phyſicæ partem poſteriorem, & Metaphyſicam. Ibidem apud eumdem 1710. in 4. Italicè poſt ejus mortem prodiit

Riſtretto di Meditazioni breviſſime per tutti i giorni dell'anno, con l'aggiunta nel fine di tredeci Meditazioni ad uſo de' divoti di S. Agneſe V. e M. in onore de' tredeci anni della ſua vita. Ibidem apud eumdem 1708. in 12. Meditationes de S. Agnete editæ ſunt etiam ſeorſim, eodem anno apud eumdem.

Pag. 68. ad ANTONIUM IGNATIUM MANCUSUM, adde. In quadrageſimali curriculo conciones habuit non ſine audientium frequentia, & plauſu, Panormi, Lilybæi, Ennæ, & Drepani. Tempore Adventus etiam Panormi, & Mazareni auditus, ab eloquentia, eruditione, ac fructu laudatus. Nunc Panormi in Eccleſia Domus Profeſſorū ſacras literas è ſuggeſtu expēdit. Edidit etiam Italicè

Orazione ſacra nel monacato di Suor Euroſia Maria Strazzeri degniſſima figliuola del Sig. D. Giantommaſo Strazzeri Barone del Cotomino. Panormi typis Dominici Corteſii 1709. in 4.

Orazione Sacra recitata nell'ultimo giorno del ſuo Ottavario nell'anno 1709. a 5. Giugno per la Solennità del Corpus Domini nel Duomo dell'inſigne Città del Mazzarino. Ibidem apud eumdem 1709. in 4.

Orazione Sacra in lode dell'ammirabile Verginella, e Romita S. Roſalia, Cittadina della feliciſſima, e fe-

Digitized by Google

e fedeliſſima Metropoli di Palermo Conca d'Oro. Ibidem apud Antonium Pecoram 1712. in 4.

Predica recitata nel ſuo corſo Quareſimale dell' anno 1712. d'innanti al Sacratiſſimo Tribunale dell' Inquiſizione di Sicilia in Palermo contro gli occulti nemici di S. Fede, e principalmente contro il Gianſeniſmo d'oggidì. Ibidem apud eumdem 1712.in 4.

Orazione Funerale nell'eſequie celebrate al M. R. P. M. Benedetto Inghilleri del Terz'Ordine di S. Franceſco con fama di Gran Servo di Dio. Ibidem apud Gaſparem Bayonam 1712. in 4.

Habet præ manibus alia edenda, nimirùm

Conſulta Moralia, & Canonica.

Adnotationes particulares ſuper Propoſitiones damnatas à diverſis Pontificibus.

Sacrarum Fœminarum Collectio, qua in veteri, & novo Teſtamento, pulchritudine, famâ, gloriâ fulgent, quantùm differant in charitate ab una Virguncula diva Roſalia.

Italicè

Quareſimale.

Panegirici.

L'Antichriſto da venire.

L'Opre dell'Onnipotenza ne' Santi di Sicilia, che contiene una ſcelta di fatti prodigioſi in ogni genere.

La Pietra ſpecolare, in cui ſi ſpecchia il cuore di Roſalia eſpoſto al Mondo Criſtiano per accendere fiamme d'Amor Divino. Cioè 18. meditazioni sù la lapida di Quiſquina, a onor di quei 18. anni, che viſſe in Romitorio S. Roſalia.

L'Obligazione de' Principi Eccleſiaſtici, e Secolari.

Riſleſſioni Morali ſul Commentario della Sacra Scrittura.

Pag. 69. ad ANTONIUM MONTALTUM, adde. Laudatur à Hieronymo Manſono *in epiſt. pag.* 13. 15. 16. & 19. Scripſit etiam

De Regia Monarchia in Regno Siciliæ. m. ſ. in fol. circumfertur cum Ludovico de Paramo *de Monarchia.*

Pag. 71. ad ANTONIUM PORTUM, adde. Ipſum laudat Leonardus Orlandinus *in Imaginib. pag.* 55. Edidit etiam Italicè

Canzone del Sig. Fabio Coloſio ſopra i ſucceſſi di Ferrara. Meſſanæ apud Petrum Bream 1598. in 4. Hanc à Porto editam obſervavi in exemplari Bibliothecæ Seminarii Montis-Regalis, in quo, manu Archiepiſcopi Ludovici de Torres additum eſt: opus à Porto verè conditum.

Relationem Imaginis Virginis Drepanitanæ commemorant etiam Joannes Bap. Lezana *in anval. Carmel. tom.* 4. *an.* 1230. *n.* 6. *pag.*171. & Octavius Cajetanus *in Vitis SS. Sicul. tom.* 2. *pag.*103.

Pag. 72. ad ANTONIUM SERROVIRAM adde: edidit Italicè ſuppreſſo nomine

Le Muſe Vendicate, Poeſie a genio di chi deſidera introdotta la modeſtia in Parnaſo. Parte Prima, e Seconda. Panormi apud Dominicum Corteſium 1709. in 8.

L'Inganno Schernito, overo la Suſanna, Opera Sacra Tragi-Comica. Ibidem apud eumdem 1709. in 8.

Pag. 82. ad ARCHIMEDEM adde:

Lemmata Archimedis apud Græcos, & latinos jampridem deſiderata è vetuſto codice m. ſ. Arabico à Joanne Gravio traducta, & cum Arabum ſcholiis publicata. Edidit in miſcellaneis ſuis Samuel Forſterus. Londini 1659. in fol. ex Actis Erud. Lipſiæ an. 1700. *pag.* 518.

Pag. 86. ad AUGUSTINUM DENTICEM adde: Obiit in oppido Muſumellis 17. Februarii 1713.

Pag. 87. ad AUGUSTINUM GERVASIUM, adde: Panormitanæ Urbis Archiater electus, doctrinâ, eruditione, & experimentis clariſſimus, ſui opinionem longè, latèque prolatat. Edidit etiam orationem inſcriptam:

Perfecti Medici ſpecimen, ſeu Ars muta, cum Eloquentia glorioſè conjuncta. Oratio Funebris in obitum immarceſcibilis Famæ Viri, D. Dominici Alaymi, Medici, dum viveret, longè celeberrimi. Romæ 1709. in 8.

Pag. 87. ad AUGUSTINUM INVEGES, adde: Prodiit ejus opus inſcriptum:

Ad Annales Siculos præliminaris Apparatus, in quo de Siculæ Hiſtoriæ dignitate, antiquitate, & Scriptorum præſtantia, & numero fusè diſſeritur. Opus poſthumum, Annaliumque Siculorum Auctoris diu deſideratorum Prodromus. Acceſſerunt in fine aliquæ Notæ, & Additiones. Panormi ex typographia Joannis Napoli 1709.in 4. Lucem aſpexit operâ Abb. Michaelis de Judice, cujus ſunt Notæ, & Additiones. Laudatur opus, ut etiam Inveges, & de Judice, in Diario Literatorum Italiæ *tom.* 2. *pag.*504. & 505. & *tom.*7.*pag.*156.

Pag. 88. ad AUGUSTINUM NOVELLUM adde: Apologeticum opuſculum edidit eruditiſſimus Vincentius Auria, ut in hoc *tom.* 2. *pag.* 276. quo ſolidiſſimè firmat, Auguſtinum Panormi natum. Scripſit etiam

Conſtitutiones Ordinis Fratrum S.Mariæ ægrotis miniſtrantium Senis. Ex Philippo Bonanno *in Catalogo Ord. Regul. par.* 1. *pag.* 140.

Pag. 92. ad BALTHASSAREM ABRUZZUM adde: ſcripſit etiam

Addictiones ad Hiſtoriam Caſtriboni Octavii Abruzzi Patris. Extant m. ſſ. apud Marchiones Hieracis, eaſque citat Rogerius de Vigintimilliis *in Geneolog. Comitum Hieracenſiū pag.*52. & 53.

Pag. 97. ad BARTHOLOMÆUM PETRACCIUM adde: ſcripſit etiam

Poema de Miraculis SS. Placidi, & Sociorum. m. ſ. ſervatur Meſſanæ in Bibliotheca Domus Profeſſorum Soc. Jeſu, ex Benedicto Chiarello *in monum. ſacris Meſſanæ pag.* 165.

Pag. 99. ad BARTHOLOMÆUM SPATAFORAM adde: Ampliſſimo Patritiorum Venetorum Ordini aggregatus eſt ex peculiari privilegio 17. Martii 1550. ut habent eruditiſſimi Auctores celeberrimi *Diarii Literatorum Italiæ tom.* 13. *art.* 8. *pag.* 255. qui ad primum hujus Bibliothecæ tomum (humaniſſimè pro illorum benignitate, cum ejus Auctore, ſupra meritum, celebratum) addunt, Bartholomæum, præter orationes tres à me relatas, etiam & quartam edidiſſe, Italicè inſcriptam:

Ora-

Digitized by Google

Oratione in lode della Diſcordia recitata nell' Accademia degli Uniti l'anno 1553. Quatuor ſimul orationes prodiere inter Orationes à Sanſovino collectas *par.* 2. editas Venetiis apud Altobellum Salicatum 1584. in 4. At antea lucem aſpexerant operâ Hieronymi Ruſcelli, amicitiæ vinculis cum Spatafora conjunctiſſimi. Venetiis apud Plinium Petramſanctam 1554. in 4. Harum etiam una in creatione Ducis Venieri recuſa eſt Meſſanæ typis Joãnis Franciſci Blanci 1627. in 4.

Pag. 100. ad BENEDICTUM BARBAGALLUM, adde: Vincentius Coronellus *in Biblioth. tom.* 5. *n.* 998. *pag.* 304. falsò Benedictum edidiſſe teſtatur: Hiſtoriam Magnæ Regię Curię Regni Siciliæ Panormi *667.* non enim Hiſtoriam, ſed Praxim legalem de modo procedendi in cauſis ejuſdẽ Curiæ edidit anno 1667. ut ſcripſi.

Pag. 100. ad BENEDICTUM CHIARELLUM, adde: edidit etiam Italicè

La Bellezza della divina Giuſtizia eſpoſta in Meditazioni per tutti i giorni del meſe, colla maniera di placarla. Panormi apud Antonium Pecoram 1709. in 12.

Pag. 105. ad BERNARDINUM SICULUM, adde: Ordinis Minorum Conventualium.

Pag. 109. ad BERNARDUM SABIAM, dele obiit Romæ, & adde: Pluries rexit Cœnobium Romanum SS. Coſmæ, & Damiani, quod nonnullis ædificiis amplificavit. Siculæ Provinciæ præfuit Moderator, ac Generalem Definitorem egit. Dum Procuratoris Generalis munere fungebatur anno 1602. apud Clementem VIII. Sum. Pont. maximè curavit, ut Fratres Ordinis ſui Provinciæ Dalmatiæ, qui ab antiquis temporibus ad illam uſq; ætatem proprio ex ipſis electo Provinciali tantummodo ſuberant, perpetuò futuris temporibus juriſdictioni Miniſtri Generalis ejuſdem Ordinis ſubiicerentur; ac ſocietatem cum Fratribus Provinciarum Italiæ inirent. Hac de re ab eodem Pontifice Bullam obtinuit dat. Romæ 2. Sep. 1602. quam habes *in Bullario Tertii Ord. S. Franc. pag.* 557. Dum Provinciam Siculam ſedulò perluſtrabat, obiit Meſſanæ 13. Januarii 1623. Ex Chronica m. ſ. Provinciæ Sic. 3. Ord. à Joanne Alberghino ſcripta.

Pag. 110. ad BIONEM, adde: Bionis, & Moſchi Idyllia in Gallicos verſus translata, notiſq; illuſtrata, prodiere Pariſiis apud Petrum Aulovinum 1686. in 12. ex Actis Erudit. Lipſiæ *tom.* 1. *ſupplem. ſect.* 2. *pag.* 99. Anglicè etiam edidit Thomas Stanlejus Londini 1651. ex Actis cit. *an.* 1702. *pag.* 46.

Pag. 111. ad Blaſium Militellum, adde: obiit Panormi 2. Novembris 1708.

Pag. 112. ad BONAVENTURAM BATTALEAM, adde: Prioris munere multoties rexit Ordinis Cœnobia, Siculam Provinciam gubernavit. Obiit Panormi 31. Auguſti 1627. magno honore parentatus in Eccleſia S. Mariæ de Miſericordia. Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis ſtudioſiſſimus, *de ea multa ſcripſit*, quæ in lucem emittere cupiens, morte præventus m. ſſ. reliquit. Ex Chronica m. ſ. Provinciæ Siculæ 3. Ord. S. Franciſci Joannis Alberghini.

Pag. 114. ad BONAVENTURAM DE RUBEIS, adde: Venetiis per aliquod tempus commoratus, Cœnobium Benedictinum S. Georgii Majoris inhabitavit; tantoque effulſit doctrinæ, regularis obſervantiæ lumine, morumque ſuavitate, ut illius Monaſterii Monachi, eidem juniorum Monachorum curam tradiderint, quos nonnullis Philoſophiæ lectionibus erudivit. Jacet Romæ in Eccleſia **S. Pauli ad Arenulam,** ſeorſim ſepultus, & hoc epitaphio cohoneſtatus.

D. O. M.

P. F. Bonaventura Roſſi S. T. M. Siculus Ceramenſis Tertii Ordinis S. Franciſci, Viſitatoris, Commiſſarii, & Procuratoris Generalis pluries ſumma cum laude obitis muneribus, ac in primis Regularis Obſervantiæ promovendæ, omniumque virtutum ſtudio conſpicuus: Novitiis, & Collegialibus per annos XXV. in Ordinis inſtitutis non tam magiſterio, quàm exemplo, totique Conventui ſæpè præfectus, paternâ quidem in eos geſtâ providentiâ: Cardinalibus, Præſulibus, Magnatibus, Matronis, ob ſpectatam probitatem, ac in rebus arduis componendis dexteritatem præcharus: in Monialium etiam Viſitatorem, Confeſſarium, ac Directorem, frequentiſſimè adſcitus: Puellis ad tuitionem, vel revocationem à lapſu, quà monaſtico ſtatui, quà nuptui tradendis, in ære creberrimè quærendo, indefeſſus: in Pauperes, & mærentes, comitate, conſilio, ac beneficentiâ ſemper profuſus: poſt templum hoc ferè totum ex eleemoſynis, ſolerti operâ ſuâ comparatis, excitatum: poſt inſtitutam qualibet tertia feria ſolemnem ſalutaris hoſtiæ expoſitionem, fundo ad eam habendam perpetuùm obtento: IV. Kal. Aprilis An. MDCCI. Ætat. ſuæ LXXV. Religionis LIX. variis, gravibuſque morbis unà toleratis, ac magno ſui deſiderio relicto, denatus, gloriæ, memoriq; poſteritati victurus, Religioſiſſimus Sacerdos Summi Sacerdotis Filii Dei vocem hic expectat.

Conſtitutiones Italicè editas, in latinum ſermonem vertit, adauxit, ediditque Panormi typis Thomæ Rummoli 1681. in 12.

Hujus etiam extat *Præfatio ad lectorem*, quam præfixit Controverſiis celebribus Antonii Cotonii. Venetiis apud Thomaſinum, & Hertz 1661. in fol.

Pag. 121. ad CAJETANUM CRESCI, adde: Ad ejus ſepulchrum Anna Benenata Panormitana, Marchionis Benenati filia, hanc inſcriptionem marmori inſculptam appoſuit.

Hunc, quem cernis lapidem, Viator,
In obſequentis animi monimentum
Erga Patrem Cajetanum Creſci
Panormitanum, Societatis Jeſu Profeſſum,
Innocuâ morum integritate inſignem,
Hic defunctum, & tumulatum,
Panormitana Virgo
Spiritualis ejus filia
Poſuit
Fauſto non ſine auſpicio:
Die XII. Novembris MDCXCVI. ætatis ſuæ XLI.
Palmæ obiit, meliorem palmam
reportaturus.

Pag.

Digitized by Google

Pag.127. ad CAROLUM MARIAM VIGINTIMILLIUM, adde: Laudatur etiam à Joanne Bap. Hodierna *in Archimede Redivivo pag.* 18. à Joanne Andrea Maſſa *in ſua Sicilia par. 1. pag.* 24. *& par. 2. pag.*345. & à Fabio Columna in libro: *Minus cognitarum plantarum pars altera pag.* 45. *&* 89. ubi Epiſtolæ ipſius fragmentum adducit de obſervatione ſeſſus Lampyridum. Scripſit etiam Italicè

Deſcritione della Sicilia, e delle ſue Iſole convicine. m. ſ. Hanc citat Maſſa *loc. cit. par. 2. pag.* 345. *&* 453.

Oratione della Felicità di Palermo. m.ſ. in 4. Aſſervabatur à Vincentio Auria: eamdem citavi *in obſervat. ad Siciliam Inventricem ejuſdem Auriæ cap. 1. §. 1. pag.* 93. & à Maſſa citatur *par. 1. pag.* 131.

Pag.157., ad DIODORUM SICULUM, adde. Franciſcus Baldellus in Italicum ſermonem vertit Diodori Hiſtoriam, quam edidit Venetiis apud Gabrielem Giolitum 1575. in 4. Joannes Jonſius in lucem emiſit lectiones Lucianeæ, cum epiſtola ad Joannem Georgium Grævium ſuper aliquot Diodori locis. Hagæ Com. apud M. Vitwerf 1699. in 8. Ex Actis Lipſiæ an. 1699. *pag.* 48. *& in ſupplim. tom. 3. ſect. 12. pag.*521. Joſephus Walle Anglus novam Diodori editionem curabat anno 1711. Amſtelodami ex typographia Wetſteniana. Ex Actis Lipſiæ *an.*1711. *pag.* 825. & Diario Liter. Italię *tom. 9. art. 14. pag.* 454.

Pag. 165. ad DOMINICUM BANDINUM, adde: Provinciam Siculam Viſitatoris munere triennio gubernavit. Nunc habet ſub prælo Italicè

Il Religioſo Iſtruito. Panormi typis Joannis Baptiſtæ Aiccardi 1714. in 8.

Pag. 165. ad DOMINICUM BOTTONUM, adde: edidit quoque vir ſanè doctiſſimus opuſculum inſcriptum:

Febris Rheumaticæ Malignæ, quam Em. Dominus D. Raymundus Perellos Melitenſis Inſulæ Princeps, S. H. O. Magnus Magiſter, non ſine ingenti vitæ diſcrimine, ſubiit an. 1708. *Hiſtoria Medica.* Meſſanæ typis D. Victorini Maffei 1712. in 8.

Pag.168. ad DOMINICUM PALAMENGUM, adde: Italicè etiam edidit:

La Taumaturga Roſa di Pietra, Orazione Encomiaſtica alle Glorie di S. Roſalia Vergine Palermitana. Panormi typis Dominici Corteſii 1709. in 4.

Pag. 170. ad DOMINICUM STANISLAUM ALBERTUM, adde: Ipſum laudat Antonius Ignatius Mancuſus *in vita S. Roſaliæ pag.* 236. Italicè edidit etiam

L'Apoſtolo Taumaturgo dell'Oriente S. Franceſco Saverio della Comp. di Gieſù riverito da' ſuoi divoti con varj oſſequj. Panormi apud Honuphrium Gramignanum 1704. in 24.

Il Giglio Fiorito, cioè il B. Luigi Gonzaga della Comp. di Gieſù riverito da' ſuoi divoti con varj oſſequj. Ibidem apud eumdem 1704. in 24.

Il Meſe di Luglio conſagrato alle Glorie di S. Ignazio Fondatore della Comp. di Gieſù, propoſto a' divoti del Santo. Ibidem apud Thomam Pignatarum 1707. in 12.

Lo Specchio dell'Amore, che moſtra Iddio ad ogni Criſtiano, che ſi comunica: per facilitare a tutti l'apparecchio alla Santa Comunione, e l'Azione di grazie dopo d'eſſa. Ibidem apud eumdem 1707. in 12. & apud Antonium Pecoram 1711. in 16.

Invito univerſale alla divozione del Glorioſo Patriarca S. Giuſeppe, colla Prattica di varj oſſequj allo ſteſſo Santo, novamente accreſciuta. Ibidem apud Angelum Felicellam 1708. in 24. ſuppreſſo nomine.

L'Antidoto contro ogni male, la divozione verſo il Diletto di Criſto N. S. San Gio: Apoſtolo, ed Evangeliſta propoſto a' divoti del Santo. Quarta edizione. Ibidem apud Antonium Pecorã 1711. in 12.

Piccolo Teſoro de' Verbi latini, cioè Compendio della Fraſologia del P. Placido Spatafora della Comp. di Gieſù, utiliſſimo a' Grammatici, e Rettorici. Aggiuntovi nel fine un'Indice volgare, che dimoſtra tutti i Verbi Latini, i quali poſſono ridurſi ad un medeſimo ſignificato. Ibidem apud Angelum Felicellam 1708. in 8. Nonnulla etiam addidit ad vitam Aloyſii la Nuza Soc. Jeſu, quam ſcripſit Michael Frazzetta, recuſam ibidem apud eumdem 1708. in 8.

Pag. 180. ad ENTIUM, adde: obiiſſe anno 1272. ex ejus epitaphio Bononiæ in Eccleſia S. Dominici, rudi carmine condito, apertè patet: quod exſcribit ex Girarduccio *in hiſt. Bononienſi lib.*7. Nicolaus Angelus Caſerrius *in Synth. vetuſtatis pag.* 64. en illud:

Tempora currebant Chriſti nativa potentis,
Tunc duo cum decies ſeptem cum mille ducentis,
Dum pia Cæſarei proles cineratur in arca
Iſta Federici maluit, quam ſternere Parca.
Rex erat & comptos preſſit diademate crines
Hentius, inque Poli meruit mens tendere fines.

Ex Entio ſuam deducere nobiliſſimam familiam Bentivoliam tradunt nunnulli, negant alii, ut prodit Caſerrius cit. Vide Coronellum *in Bibliot. tom. 5. n.*3304. *pag.* 1083. Entii carmina, præter memorata, extant m. ſſ. Florentiæ in Bibliotheca Strotiana, ex Ubaldino *in Catalogo prefixo tabulæ documentorum Amoris Franciſci Barberini*: ibidẽ apud Franciſcum Redum, qui ejus carminum librum aſſervabat, ut ipſe tradit *in adnot. ad poematium inſcriptum*: Bacco in Toſcana *pag.*256. Cantionem editam apud Juntas, aliaq; inveniri in Bibliotheca Vaticana, teſtatur eruditiſs. ac nunquam pro meritis laudatus Joannes Marius de Creſcimbenis *in comm. hiſt. Poeſis Vulgaris vol. 2. tom. 2. pag.* 19. ex ea exſcripſit, carmen, vulgò *Sonetto*, ac edidit *in vol. 3. comment. pag.*24. demum nonnulla etiam habet apud ſe Apoſtolus Zenus, vir à literarum gloria ornatiſſimus; eaque accepit ex codice Ab. Franciſci del Teglia Florentini Poetæ egregii.

Pag. 200. ad FRANCISCUM ALIBRANDUM, adde: dum Meſſanæ proprio in lecto quieſcebat, ſempiterno ſomno oppreſſus manè repertus eſt. Obiit 14. Auguſti 1711. Edidit etiam Italicè

Dell'Opinione Probabile ad uſo delle coſcienze opuſcolo. Meſſanę typis Dominici Coſtę 1707. in 4.

Re-

Digitized by Google

Reliquit etiam opus

De Uſura. m. ſ.

Pag.200. ad FRANCISCUM AMBROSIUM MAJAM, adde: Scripſit etiam Italicè

Iſola di Sicilia paſſeggiata. m.ſ. in 4. aſſervatur à Joanne Maria Amato Panormitano Soc.Jeſu,& apud Innocentium Roccafortem Panormitanum Canonicum Catanenſem.

Pag. 202. ad FRANCISCUM ARENAM,adde: edidit Italicè

Panegirici Sacri . Panormi typis Dominici Corteſii 1709. in 4.

Pag. 102. ad FRANCISCUM AVELLINUM adde : Magnâ nominis famâ Meſſanæ vixit vir doctiſſimus,& æquè eloquentiſſimus. Practicam medicinam ſumma cum laude in Meſſanenſi Lyceo publicè docuit.Edidit etiam opus inſcriptũ:

Hæreſis impuro corpori malignâ febre laboranti Veſicantium uſum interdicentis ex Sacra Medicorum doctrina caſtigatio. Meſſanæ ex typog. Ill. Senatus apud Paulum Bonacotam 1664. in 4.

Pag.108.ad FRANCISCUM BISSUM.I.adde: Ipſum laudat Julius Jaſolinus *de remediis naturalib. Inſulæ Pithecuſæ lib. 1. cap. 9. pag.* 63. qui ſcripſiſſe teſtatur:

Vitam Joannis Philippi Ingarſiæ.

Pag. 213. ad FRANCISCUM CUPANUM, adde : deceſſit Panormi vir eximius cum omnium dolore 19. Januarii 1710.

Pag. 217. ad FRANCISCUM LATIUM , adde: obiit Alcami 28. Auguſti 1688.

Pag.217.ad FRANCISCUM LEONTINUM, adde: ſcripſit etiam:

Collectaneam Privilegiorum Religionis Cler. Regul. Miniſtrantium Infirmis . m. ſ. in 4. extat in Bibliotheca Meſſanenſi Ordinis ſui . Italicè

Il Criſauro Comedia in verſo. Hanc m.ſ.ſervat Blaſius Benedictus Pactenſis ejuſdem Ordinis.

L'Eremita di Mompelieri Tragedia in verſo. m. ſ. apud eumdem.

Pag.218.ad FRANCISCUM MANNELLUM, adde: obiit Panormi 10. Octobris 1713.

Pag. 219. ad FRANCISCUM MARIAM CIRINUM, adde: edidit quoque

Legale Reſponſum pro Eccleſiaſtica Immunitate. Meſſanæ typis Vincentii de Amico 1707. in fol.

Pag.219.ad FRANCISCUM MARIAM GRAPHEUM, dele Pactenſis , & adde : Mazarienſis, Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci. Adoleſcens Juriſprudentiæ ſtudiis dicatus, Doctoris laureâ donatus eſt.Regulari veſte inſignitus , ac gravioribus diſciplinis apprimè inſtructus,Sacrę Theologię Magiſterio exornatus fuit. Regentis munere Scholaſticam Theologiam in Ordinis Lyceis Melitæ, Meſſanæ,& Drepani docuit , ab inſigni doctrina laudatus . Sacrâ eloquentiâ abundè munitus , per annos nonnullos quadrageſimali tempore conciones habuit magno cum plauſu.Nonnulla rexit Ordinis Cœnobia:Commiſſarium Generalem in Sicilia egit;ac Siculam Provinciam gubernavit . Anno 1684. Epiſcopus Mazarienſis electus , & anno 1685. Romæ conſecratus,ſeduli Paſtoris partes laudabiliter explevit:Synodum enim Diœceſanam celebravit : Cathedralem Eccleſiam à fundamentis refecit , & die 6. Auguſti 1694 ſolemni ritu conſecravit.Multas ad inſtaurationem, ac ædificationem Cœnobiorum Ordinis ſui, Carmelitarum Excalceatorum,& Monialium S.Catharinæ contulit eleemoſynas. Editis pietatis,vigilantiæ, ac zeli paſtoralis ampliſſimè argumentis , diem clauſit extremum Mazariæ 16. Januarii 1695.& in Cathedrali Eccleſia ſepultus eſt . Ejus laudes habes in luculenta *oratione funebri* , quam Drepani dixit Seraphinus à SS. Petro, & Paulo Auguſtiniano Excalceato , ac Panormi edidit anno 1711.& Laurentius Mauricis in poemate inſcripto : *Inauguratio Auguſtiſſimi Templi Cathedralis Mazarienſis. Multa* ſcripſit *Philoſophica, Theologica, Oratoria*: at ſolùm edidit Italicè

Orazione in lode di S. Febronia Cittadina , & Protettrice della Città di Patti.

Pag.219. ad FRANCISCUM MARIAM MAGIUM,adde:edidit etiã Italicè ſub alio nomine:

Riſpoſta del Sig. Giulio Andriotto Nolano a ciò, che hà dato in luce il R.P. Pietro Antonio Tornamira Monaco Caſineſe nel ſuo Patriarcato ſopra tutti i Religioſi al foglio 98. 99.246. e altri luoghi. Venetiis apud Joannem Baptiſtam Cataneum 1678. in fol.

Diſcorſo interno al Combattimento Spirituale del P. D.Lorenzo Scupoli Cler. Reg. Neapoli 1672. & cum eodem libro Scupoli Parmæ apud Joſephum Roſſettum 1701. in 12.

Pag. 226. ad FRANCISCUM MARIAM PISANUM, adde: Cùm anno 1696. Panormum ſe contuliſſet , Panormitana Civitate ex privilegio donatus, ſui opinionem,inſigni doctrinâ conſpicuus , excitavit . Anno 1704. in ejuſdem Urbis Prætorio præfuit Judex ; & anno 1705. Meſſanæ in Regiæ Audientiæ Foro etiam Judicem , & Meſſanenſis Gubernatoris Conſultorem egit: ab integritate , & Juſtitiæ zelo, laudatus . At anno 1712. rejectis ſæculi curis, honoribuſque, clericali militiæ nomen dedit ; ac ſacerdotio initiatus literarum , ac virtutum ſtudia proſequitur. Edidit etiam

Otia Juridica. Matriti 1703. in fol.

Selectas Juris Conſultationes ad materiam de Primogeniis , & Fideicommiſſis . Panormi apud Honuphrium Gramignanum 1714. in fol.

*Quæſtiones Canonicas ad materiam de Juriſdictione.*Panormi typis Antonii Pecora 1714.in fol. Italicè

*Campo di delitie.*Panormi typis Antonii Pecora 1714. in 12.

Pag. 226. ad FRANCISCUM MAUROLICUM , adde: Syracuſanum etiam voluere Franciſcus Baronius *in Siculæ nobilitatis amphiteatro pag.*22. & Nicolaus Angelus Caferrius *in Synth. vetuſtatis pag.* 412. Scripſit etiam

Chronicon Siciliæ Simeonis Leontini in compendium latinum redactum 25. *Julii* 1537.

Hiſtoriam defectionis Siculorum à Carolo V. Imp. ſcriptam 2. *Auguſti* 1537. Utrumque opus m.ſ. extat Catanæ apud Innocentium Roccafortem

Digitized by Google

tem Panormitanum, Catanenſem Canonicum.

De Incendio Ætneo ad Petrum Bembum. Ex Geſnero *in Biblioth. pag.* 241. & Jacobo Gaddo *de Scriptorib. tom.* 2. *pag.* 79.

Pag. 239. ad FRANCISCUM SCORSUM, adde: ſcripſit etiam:

Enarrationem Paſtoralis Officii, & Status Eccleſiæ, & Diœceſis Panormitanæ pro Viſitatione liminum Apoſtolorum Ill. & Rev. F. D. Martini de Leon, & Cardenas, Archiepiſcopi Panormitani. Panormi apud Petrum de Iſola 1653. in 4.

Pag. 245. ad FRIDERICUM GRAPHEUM, adde: Dogmaticam Theologiam docuit, ac etiam edidit Italicè

Il Vaticinio di Geremia avverato nella morte del M. R. P. M. Vincenzo Maria Oliveri, già due volte Provinciale, e Diffinitore Generale de' PP. Predicatori accaduta ſotto li 25. *Settembre* 1708. *Oratione Funebre*. Panormi typis Honuphrii Gramignani 1708. in 4.

Pag. 252. ad GASPAREM MEAZZAM, adde: libri titulus excidii Maomethanæ ſectæ, quem nuper vidi, hic eſt:

Excidii Maomethanæ ſectæ ſub Quarto Maomethe per Quatuor Fœderatos Principes ab anno Quarto ſupra milleſimum ſexcenteſimum octuageſimum ſuſcipiendi Conjecturæ, quibus à Prophetarum Oraculis, ac divinis Myſteriis pōdus dedit eodem anno Mag. F. Gaſpar Meazza de Luna &c. Matriti in officina Joannis Martini de Barrio 1684. in 4. In ejus calce ſubjunctum habes aliud opuſculum inſcriptū:

Sacri Parnaſſi Muſæ ab eodem P. M. Gaſpare Meazza &c. leniter excitatæ, quæ imminentis Maomethanæ Sectæ excidii Conjecturis, quibus pondus datum fuit à Divinis Myſteriis, Numerum addunt, & Menſuram. Ibidem apud eumdem 1684. in 4. Scripſit etiam

Dictionarium Morale, ac Dogmaticum, ſex tomis comprehenſum ad Catholicos erudiendos, & Hæreticos profligandos.

Pag. 258. ad GORGIAM, adde: Gorgiam contra Platonem defendit doctiſſimus Hieronymus Cardanus in libro inſcripto: *Antigorgias, ſeu de recta vivendi ratione*, quod advertit Auctor libri Gallici, cujus titulus eſt: *Des Satires Perſonnelles*, ideſt, *Satyræ Perſonarum*, *pag.* 38. ex Actis Erud. Lipſiæ *an.* 1690. *pag.* 203. Gorgiæ Orationem edidit Joannes Patuſa in *Enciclopedia Philologica tom.* 3.

Pag. 280. ad HIERONYMUM LA MANNA, adde: laudatur à Joſepho Malateſta Garuffo *in Italia Academica pag.* 18. Edidit etiam Italicè

Amaſeno Idillio: la Conteſa della Città, e la Villa, con le delitie d'Amaſeno Idillio ſecondo. In libro: *Tre Idillii, con varie, e diverſe compoſizioni fatte in lode dell'opere, & attioni dell'Ill. Sig. D. Franceſco Lanario, & Aragona, Duca di Carpignano.* Panormi apud Decium Cyrillum 1621. in 4.

Pag. 284. ad HIERONYMUM RAGUSAM, adde: Ipſum laudat Ab. Michael de Judice *in addict. ad appar. Siculor. Annalium Auguſtini Inveges pag.* 90. edidit quoque Italicè

Iſtoria della Paſſione, e Morte di Noſtro Signor Gieſù-Criſto, diſteſa con Riſleſſi Morali. Meſſanæ apud D. Joſephum Maffeum 1712. in 8. De ea Diarium Literator. Italiæ *tom.* 13. *pag.* 474.

Triduo della Sepultura del Religioſo per riſorgere rinovato nello ſpirito. Overo, Trattenimenti Aſcetici per apparecchio alla Rinovatione de' Voti Religioſi, diſtribuiti in tre giornate. Ibidem apud eumdem 1713. in 8.

Prodiit etiam libellus inſcriptus:

Animadverſiones in Caput XXII. Pſeudo-Iſagoges ad Hiſtoriam Siculam Sacram P. Octavii Cajetani Soc. Jeſu Syracuſani, ſeu everſiones fraudum carpentium adventum Divi Pauli Meſſanam, ac Meſſanenſium legationem ad B. Mariam Virginem ipſo duce ſuſceptam. Auctore Parthenio Graphiophilo. Ibidem apud eumdem 1712. in 8. Huic Literas Amanti larvam detraxere eruditiſſimi Auctores Diarii cit. ac Raguſæ adſcribunt opuſculum, *to.* 13. *pag.* 476. ubi ęqua lance operis judicium proferunt: & quod intendebat (nempè, detrahendo Cajetanæ lucubrationi fidem, Marianæ Epiſtolæ tuitionem) haud aſſequutum demonſtrant.

Pag. 286. ad HIERONYMUM ROSAM, adde: In Societate Jeſu Philoſophiam, ac Theologiam hauſit. E Societate egreſſus, ſacram eloquentiam profeſſus eſt: ideoque in quadrageſimali curriculo pluries cum laude declamavit. In Eccleſia Collegiali S. Mariæ Conſolationis Siclis Decani munere præfuit. Demum anno ætatis ſuæ circiter 42. deceſſit in patria 13. Novembris 1702.

Pag. 287. ad HIERONYMUM TURANUM, adde: Obiit Agrigenti menſe Junii 1710.

Pag. 287. ad HIERONYMUM VIGINTIMILLIUM, adde: Diem clauſit extremum Romæ anno 1710.

Pag. 292. ad HONUPHRIUM FORTINUM, adde: Obiit Panormi 2. Maii 1711.

Pag. 299. ad JACOBUM LA LOMIA, adde: ſcripſit etiam ex Jo: Petro Creſcentio *in Præſidio Romano pag.* 108.

Contra Hæreticos.

Pag. 301. ad JACOBUM MAGDALENAM, adde: Panormitanus.

Pag. 305. ad JACOBUM ZUMBUM, adde: Vir fuit Zumbus virtutum omnium genere ornatiſſimus: miraculis in vita, & poſt mortem clariſſimus. Natus Syracuſis 13. Februarii 1573. Panormi ſanctè deceſſit 24. Aprilis 1643. Conſule vitam, quam edidi *in hiſt. Fundationis Monaſterii S. Mariæ Omnium Gratiarum.* Scripſit etiam Italicè

Regole delle Monache del Monaſtero della Madonna di Tutte le Grazie del Terz'Ordine di S. Franceſco, con l'Aggiunta di altri due voti, con le Conſtitutioni fatte con l'autorità del Sommo Pontefice. Panormi apud Cyrillos 1648. in 8. Ibidem apud Petrum de Iſola 1682. & apud Michaelem Conſtantium 1695. in 8.

Scripſit etiam Italicè.

Vita della Ven. Serva di Dio Suor Eliſabetta Maria della Paſſione, nel ſecolo Marcheſa della Gibellina. m. ſ. in fol. ſervatur in codē Monaſterio.

F Pag.

Digitized by Google

Pag. 306. ad JANUM VITALEM, adde: Hymni de SS. Trinitate hoc titulo primùm prodiere

Janus Vitalis de Divina Trinitate. Romæ apud Marcellum Silber, alias Franck, nonis Maiis 1521. in 4. Opus Leo X. grato animo excepit, & in Auctoris honorem ampliſſimum edidit diploma 1. Martii 1521.

Ibidem col. 1. lin. 29. dele verba: *melius forſan* 1554. ex Auctoribus clariſſimis Diarii Liter. Italiæ *tom.* 13. *pag.* 260. qui advertunt, opus inſcriptum: *Theratorizion*, editum Romæ apud Jacobum Mazochium 1514. in 4.

Ex Greço in latinum vertit ex eiſdẽ Auctoribus

Orationes Lyſiæ, nempè, *orationem pro Athenienſibus, qui Corinthiis adverſus Lacædemonios auxilium ferentes prælio interiere: & Apologiam pro Eratoſthene.* Romæ apud Mazochium 1515. in 4.

Ejus operâ lucem aſpexit *liber Xenophontis de dictis, & factis Socratis à Card. Baſſarione latinitate donatus*. Romæ apud Ariottum de Trino impenſis Jo. Mazochii 1521. in 4.

Pag. 319. ad JOANNEM ANTONIUM BRANDUM, adde: Epitaphium promiſſum, Romæ in Eccleſia SS. Coſmæ, & Damiani, Brando, & Joanni Baptiſtæ Provenzano appoſitum, hic exſcribam.

Hic jacent duo lumina Fratrum Tertii Ord. S. Franciſci, Reverendiſſimus P. M. Joannes Baptiſta Provenzanus Siculus Drepanenſis, & P. M. Jo. Antonius Brandus Siculus à Salem, ſanctis moribus, & meritis præclari, in verbi Dei, & ſcientiis ſummoperè verſati: quorum Secundus, cùm eſſet Definitor Generalis obiit XIII. Maii MDCVIII. ętatis ſuę LIII.; Primus tamen bis ad Generalatus dignitatem electus, ſecunda vice vix annum perficiens, fuit ſtatim morte præventus X. Aprilis MDCXIV. ætatis ſuæ IIIL. In cujus dignitatem Reverendiſſimus P. M. Sanctorus Pecorella Siculus à Salem, à SS. Paulo V. Vicarius Apoſtolicus aſſumptus eſt; qui ob ſingularem erga eos benevolentiam, lapidem hunc libenti animo dicavit Idibus Maii Anno MDCXIV.

Pag. 321. ad JOANNEM ANTONIUM VIPERANUM, adde: edidit quoque opuſculum

De Bello Melitenſi. Peruſiæ typis Andreę Briſciani 1567. in 4.

Pag. 322. ad JOANNEM AURISPAM, adde: Annum propè agens nonageſimum, Romæ deceſſit anno 1459. *ex Commentariis Pii II.* editis ſub nomine Joannis Gobellini *lib.* 2. *pag.* 103. apud Diarium Liter. Italiæ *tom.* 11. *pag.* 358. & *tom.* 13. *pag.* 262. De eo etiam Platina *in vita Eugenii IV*. Dialogus Corteſii apud Diarium *cit. to.* 12. *pag.* 348. M. Dacier *in præf. ad vitam Pithagoræ, & Hieroclis*. In epiſtolis Franciſci Filelphi plures habes epiſtolas ad Auriſpam amicum ſuum ſcriptas. Latinitate etiam dedit

Dialogum Luciani de præcedentia Hannibalis, Alexandri, & Scipionis. Extat m. ſ. in membranis apud Jacobum Bracchum Venetiis, ex Auctoribus laudati Diarii *tom.* 13. *pag.* 262. qui addunt: Commentarium Heroclis in aurea carmina Pythagoræ, ab Auriſpa è Græco verſum, à Lambecio *in comment. Biblioth. Cæſar. lib.* 7. *pag.* 133. & à Joanne Fabricio *in Biblioth. Græca lib.* 2. *cap.* 12. ſummoperè laudatum.

Pag. 324. ad JO: BAPTISTAM CAMPANILEM, adde: Ipſum etiam laudat Abb. Michael de Judice *in Obſer. ad appar. Siculor. annal. Aug. Inveges pag.* 103. Obiit Panormi 6. Februarii 1712.

Pag. 325. ad JOANNEM BAPTISTAM CARAMBAM, dele anno 1646. & adde, 28. Septembris 1645. anno æt. ſuæ 52. ex Chronica m. ſ. Tertii Ord. S. Franc. Provinciæ Siculæ.

Pag. 330. ad JOANNEM BAPTISTAM GUARNERIUM, adde: edidit etiam Italicè

Gemmaſeno Idillio. Catanæ apud Roſſum, & Petronium 1626. in 12. prodierat ante in libro:

Tre Idilli con varie, e diverſe compoſitioni fatte in lode dell'opere, & attioni dell'Ill. Sig. D. Franceſco Lanario, & Aragona, Duca di Carpignano. Panormi apud Decium Cyrilium 1621. in 4.

Compagnia de i Benefattori dell'Anime de i Parenti, & Amici nel Purgatorio. Catanæ apud Joannem Roſſum 1648. in 16.

Pag. 330. ad JOANNEM BAPTISTAM HODIERNAM, adde: Præ foribus ejus domus Palmæ adhuc hæc legitur inſcriptio Italicè, quâ ſe exhibebat omnibus bonarum artium amantibus, multiplicis doctrinæ copiam tradere.

Il Dottor D. Gio: Battiſta Hodierna Arciprete di Palma alli ſtudioſi delle buone lettere, quando pur in eſſo ſi ritrovaſſe qualche bene communicabile, ſi offeriſce ad inſegnare li virtuoſi nelle Scienze, Aritmetica, & Algebra: Computo Eccleſiaſtico: Teorica, e Geometria prattica: Optica, e Proſpettiva: Architettura, e Scenografia: Sferica, e Coſmografia: Aſtronomica, e Meteora. Di più ſi offeriſce a fabricare in Proſpettiva Portici, Tempii, Palagi, Atrii, Loggie, Villaggi, Scene, Memorie, Sepolcri, Archi Trionfali. Scripſit etiam opus inſcriptum:

Geneologia Temporum, ſeu Hiſtoriæ anni civilis Romani, Principum Romanorum arbitrio inſtituti, ac ſæpius innovati, corrupti, & inſtaurati, à Romulo ad Gregorium XIII. Pont. Max. libri tres, in quibus Anni ipſius cum ad Lunæ, tum ad Solis circuitus variæ applicationes, & magnitudines menſium, ritus, numerus, ordo ſingulorum, magnitudo, atque denominatio diverſas apud Nationes habentur, & recenſentur. m. ſ. Panormi extat in Bibliotheca Ioſephi de Boſco Principis Catholicæ. Italicè

Diſcorſo contro le Coree Modicane di Placido Carafa. m. ſ. in 4. ſervabat Franciſcus Paternòus Raguſanus, nunc apud Hæredes: ut etiam:

Diſcorſo contro Mariano Perrello per la Pedata nella Chieſa della Madonna delli Milici preſſo Scicli. De hoc veſtigio Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. pag.* 257.

Pag. 332. ad JOANNEM BAPTISTAM MIGNIAM, adde: ſcripſit præterea Italicè

Relatione delle feſte fatte nella Città di Palermo per il felice Parto della Maeſtà Cattolica della Regina Noſtra Signora, ſotto il governo dell'Ill. Sig. Card. Doria Vicerè, e Capitan Generale in queſto Re-

gno

Digitized by Google

gno di Sicilia l'anno 1616.m.ſ.in 4.extat apud me.

Pag. 334. ad JOANNEM BAPTISTAM PAGANUM, adde: Siculam Provinciam rexit ab anno 1708. ac vivit Panormi hoc anno 1714. doctrinâ inſigniter cumulatus. Edidit etiam Italicè ſuppreſſo nomine

Vita in compendio della Ven. Serva di Dio Suor Franceſca del Serrone del Terz'Ordine di S. Franceſco. Panormi apud Iſolam 1671. in 8.

Pag.335. ad JOANNEM BAPTISTAM PROVENZANUM, adde: Morum gravitate clarus, virtutes ſingulariter coluit; præſertim linguâ eâ cuſtodiâ ſervavit,ut ne quidem verbum jocoſum unquam protulerit.Ad caſtitatis tuitionem jejuniis,vigiliis,ac flagellis corpus edomare curavit. Orationis ſtudio dicatus diu, noctuque ſacræ pſalmodiæ ſemper interfuit. Cùm ſacrum offerret, magnam lacrymarum vim profundebat. Septem Urbis Eccleſias,Sanctorumque Reliquias nudis pedibus viſitare conſuevit. Sanctitatis famâ defunctus,funebri oratione laudatus eſt:& ad corpus populi avidiſſimè confluxere. Hæc ex Joanne Alberghino *in Chron. m. ſ. Prov. Siculæ Tertii Ord.S.Franc.* Ad ejus ſepulchrum in Eccleſia SS. Coſmæ, & Damiani epitaphium appoſitum, quod habes in his addictionibus *pag.* 42. Ipſum etiam celebrant Joannes Petrus Creſcentius *in Præſid.Rom. pag.*95. & Hieremias Fuzzius *in Vita B.Hieremiæ de Lambertenghis pag.*67. Edidit etiam Italicè

Conſtituzioni Generali Romane de' Frati del Terz'Ordine di S.Franceſco Regolari Oſſervanti,fatte nell'anno 1601. Romæ typis impreſſorum Cameralium 1601. in 4.

Pag. 344. ad JOANNEM DOXOPRATUM, adde: fuit Ordinis S. Baſilii in Cœnobio Meſſanenſi SS. Salvatoris, ex Silveſtro Maurolico *in mari Oceano lib.* 1. *pag.* 69. Scripſit etiam, Octavio Cajetano teſte, *in Iſagog. ad hiſt.Sicul.cap.*36. *n.* 24. *pag.* 268.

Adverſus omnes Hæreſes, cujus volumina ex Bibliotheca laudati Monaſterii in Hiſpaniam deportata, in Regiam Bibliothecam S.Laurentii illata ſunt.

Pag.350.ad JOANNEM FRANCISCUM MUSARRAM, dele titulum Poeticæ, & Oratoriæ,& adde: edidit primùm Italicè

Introduzzione alle Arti Oratoria, e Poetica. Genuæ apud Antonium Caſamarum 1696.in 12. exinde latinè opus inſcriptum:

Introductiones ad artem Oratoriam, & Poeticam. Panormi typis Dominici Corteſii 1705. in 12. etſi liber hic Italici ſubſtantiam complectatur; non tamen ad verbum verſus eſt,immò aliquid in latino habetur, quod non in Italico.

Pag.355. ad JOANNEM NASUM, adde:Paulus Jovius in quadam epiſtola ad Hieronymum Scannapecum, inter epiſtolas collectas, & editas à Ludovico Dominico, Venetiis 1560.*pag.*8.ait, Petrum Gravinam, celeberrimum Poetam Panormitanum,laudaſſe magnâ eloquentiæ vi Carmina *Siculi*.Sub hujus Siculi Poetæ nomine Ciullum de Alcamo latitaſſe nonnulli cenſuerunt: at horum opinionem reiicit, rectiſſimè eruditiſſimus Joannes Marius de Creſcimbenis *in Comment. hiſt. Poeſ. vulg. vol.* 4. *lib.* 2. *pag.* 67. Sub hujus nomine Siculi, Ferdinandum Balamium Poetam, & Medicum Siculum celebraſſe Gravinam putat Leo Allatius *in epiſt. ad lectorem Poetar. Antiq. pag.* 37. at de Ioanne Naſone intelligendum exiſtimo, eo enim tempore, quo claruit Gravina, Ioannes Naſo antonomaſticè Siculus vocabatur, ob literariam excellentiam: id verò ex Lucio Marineo Siculo,& coævo deducitur: hic enim *in epiſt. lib.* 5. in ea ad Cataldum Pariſium ait: *obiit Joannes Naſo, cui Siculus fuit cognomen*, & Alphonſus Seguritanus *in epiſt. de laudib. Marinei*, cujus verba habes *pag. cit.* 355.

Pag. 363. ad JOANNEM QUINGLES,adde: obiit Panormi 1. Februarii 1712.

Pag. 370. ad JOSEPHUM ABBATEM, adde: titulus libri de Indulgentiis, hic eſt:

*Compendio delle Indulgenze, e grazie conceſſe alle Chieſe, e Fratri, e a quelli, che portano il Cordone de' Minimi.*Panormi apud Roſſellū 1646.in 8.

Pag.374. ad JOSEPHUM BLONDUM,adde: Ex relatione habita ab eruditiſſimo Equite Proſpero Mandoſio ſcripſit etiam Italicè

Relazione della Prigionia, e morte del Signor Troilo Savelli Barone Romano. m.ſ.Romæ vagatur per multorum manus.

Pag. 390. ad JOSEPHUM MARIAM POLITIUM, adde: Obiit Panormi 5. Martii 1708.

Pag. 390. ad JOSEPHUM MARIAM THOMASIUM,adde: Panormitanus paſſim exiſtimatus, ac Panormitanus vocatur in Catalogo Profeſſionum Clericorum Regularium edito Romæ, in Relatione inſcripta: *Nomina,Cognomina,Dignitates, & Patriæ Em. & Rev. DD. S.R.E. Cardinalium à SS. D. N. Clemente Papa XI.creatorum*:edita Romæ, & recuſa Panormi 1712.in Relatione Canonizationis SS. Pii V. Andreæ Avellini,Felicis Capuccini, & Catharinæ Bononienſis *pag.* 8. in Imagine ipſius Ioſephi inſculpta Romæ,& in Diario Literatorum Italiæ *tom.* 10. *pag.*526. Vir generis ſplendore, doctrinæ præſtantiâ,ac virtutum ornamento conſpicuus, Sacræ Romanæ, & univerſalis Inquiſitionis Qualificator, & Congregationis Sacrorum Rituum Conſultor,à Clemente XI. Pontif. Max. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, reluctante ejus modeſtiâ, creatus eſt 18. Maii 1712. quam dignitatem eidem antea prædixerat ejus Soror Maria Crucifixa à Conceptione, ſanctitatis gloriâ celebris. Bonis omnibus mirificè plaudentibus, ſacram purpuram adeptus, vir ſanè clariſſimus, in Arcadum Academicorum album relatus, emeritis laudum præconiis, ipſo inſcio, acclamatus eſt 9. Auguſti 1712.At hoc Eccleſiæ lumen parum temporis effulgere, parum gaudere licuit; poſt paucos enim menſes, virtutibus ornatiſſimus, prædicto mortis die, magnâ ſanctitatis opinione Romæ extinctum primo Januarii 1713.congemuere omnes. Plura ad eumdem eſſent addenda: at adeat Lector, ſi plura exoptat, ipſius Vitam ſcriptam ab Antonio Maria Borromeo,editam Venetiis 1713.

Digitized by Google

ex Diario Literatorum Italiæ *tom.* 13. *pag.* 441. quam adhuc non vidi. Ipſum etiam laudant Bernardus de Montfaucon *in Diario Italico cap.* 14. *pag.* 191. & Auctores Diarii Literatorum Italiæ *tom.* 10. *pag.* 526. 527. *& ſeq.* & locis infra citandis: Paulus Olympius Franchettus in oratione Panegyrica edita Faventiæ 1712. & Innocentius Raphael Savonarola in oratione edita Genuæ 1712. ex Diario cit. *tom.* 11. *pag.* 398. *&* 401. Vincentius Leonius *in vita Jo. Juſtini Ciampini inter vitas Arcadum Ill. par.* 2. *pag.* 222. *& ſeq.* Idem Ciampinus, Thomaſio amicitiæ vinculis mirè adſtrictus, ob ſimultanea ſtudia de rebus eccleſiaſticis, in libro: *Sacra hiſtorica diſquiſitio de duobus emblematibus*, Thomaſio nuncupato; Clariſs. Juſtus Fontaninus *in epiſt. ad Theodoricum Ruinartum* apud Diarium cit. *to.* 9. *pag.* 292. aliique. Edidit etiam hæc alia inſcripta:

Indiculus Inſtitutionum Theologicarum Veterum Patrum. Romę per Corbellettum 1701. in 4.

Inſtitutiones Theologicæ Antiquorum Patrum, quæ aperto ſermone exponunt breviter Theologiam ſive Theoricam, ſive Practicam. Tomus Primus. Romæ ex typographia Sacrę Cong. de Propaganda Fide 1709. in 8. *Tomus II. & III.* Ibidem 1710. & 1712. in 8. Laudantur in Diario Liter. Italiæ *tom.* 2. *pag.* 514. *tom.* 5. *pag.* 57. *& tom.* 9. *pag.* 468. Ex eodem Diario *tom.* 10. *pag.* 529. prælo paraverat hæc alia inſcripta:

Breviculus aliquot monumentorum veteris moris, quo Chriſti Fideles ad ſæculum uſque decimum utebantur in celebratione Miſſarum ſive pro ſe, ſeu pro aliis, vivis, vel defunctis, & in ejuſdem rei oneribus.

De privato Eccleſiaſticorum officiorum Breviario extra Chorum.

Memorialis Indiculus veteris, & probatæ in Eccleſia conſuetudinis concedendi Indulgentias.

Demùm ex Diario cit. *tom.* 9. *pag.* 469. parabat genuinam, & legitimam editionem *Sacramentarii S. Gregorii Magni.*

Pag. 398. ad JOSEPHUM POMAM, adde: edidit etiam Italicè

L'Italia Impoverita, Orazion funerale per l' Eſequie del Sereniſſimo Principe Franceſco Maria Medici, celebrate per comando dell' Em. e Rev. Sig. Franceſco Cardinale di Acquaviva nella Ven. Chieſa de' Padri dell' Oratorio di Palermo. Panormi apud Antoninum Corteſium 1711. in 4.

Pag. 398. ad JOSEPHUM PRESCIMONIUM, adde: Vir eximius (cujus Majores generis claritate effulſere) ex Proregis, ac Regii Patrimonii facultate, Viſitatorem Generalem in Civitate Calatagironis egit, non ſine publicæ rei beneficio. Meſſanæ in Regiæ Audientię foro pluries præfuit Judex, quo in munere juſtitiæ zelum non obſcurè detexit. In arduis negotiis pertractandis adhibitus, ſui opinionem ampliavit, ac in dies prolatat. Edidit etiam Italicè

Il Parto di Latona, preſervato dall' Iride, ne' Natali del Sole. Serenata per feſteggiare nella ſontuoſa Galleria del Real Palazzo la fauſtiſſima Naſcita del Ser. Luigi, Carlo, Filippo Prencipe dell' Aſturie. Panormi apud Antoninum Epirum 1707. in 4.

L'Acqua mirabile di Eliſeo riſtoratrice di Tre Re, e Tre eſerciti ſitibondi, e diſſipatrice de' Moabiti ribelli. Alluſione drammatica all' Eucariſtia Sacroſanta, Grazia de' Fedeli, e Perdizione de' Reprobi. Ibidem apud Antoninum Corteſium 1712. in 4.

Pag. 411. ad JULIANUM FALCIGLIAM, adde, ex eruditiſſimo Dominico Antonio Gandolfo *in diſſertatione de* 200. *Auguſtinianis Script. pag.* 245. quod, Pauli Veneti, & Joannis de Cypro fuit diſcipulus. In ſtudio Senenſi anno 1422. aſſignatus à B. Auguſtino Romano Ordinis Generali, inſtante laudato Paulo; ibidem, ut etiam in Lyceis Bononienſi, & Patavino, ſcholaſticas ſcientias didicit. Anno 1432. Sacræ Theologiæ Doctor, ac Regens Ariminienſis, Generalis ſocius electus eſt. Anno 1433. Capitulo Rheni, & Sveciæ Provincię interfuit Pręſes. Primarias infulas recuſavit. Dum Generalem Ordinis ageret, regiminis ſui tempore, ob eximiam ejus curã, ac indefeſſam vigilantiam, ab Eugenio IV. Sum. Pont. S. Nicolaus Tolentinus in Sanctorum numerum eſt relatus anno 1446. Demum Meſſanæ deceſſit ante diem 20. Maii anno 1459. Scripſit etiam

Definitiones, & Additiones ſuper Conſtitutiones, nec non Formularium, & Privilegia Ordinis.

Tractatum de Probatione Religionis.

Terminorum naturalium lib. I.

Tractatus ſingulares.

AD TOMUM SECUNDUM.

Pag. 23. ad LUDOVICUM PANORMITANUM, adde: edidit quoque Italicè

Modo prattico, dato dal Serafico Patriarca S. Franceſco a' ſuoi Religioſi, per applicarſi nel tempo della Solitudine à gli Eſercizj Spirituali. Panormi apud Corteſium 1711. in 12.

Novenario di Meditazioni ſopra la vita del Serafico P. S. Franceſco precedente alla ſua Solennità. Ibidem apud eumdem 1709. in 12. ſuppreſſo nomine.

La Infelicità Dominante. Diſcorſi Morali. Ibidem apud eumdem 1712. in 12.

Habet ſub prælo

Vita del Ven. Servo di Dio F. Salvatore della Pantellaria Sacerdote Capuccino. Ibidem apud Gaſparem Bayonam 1714. in 4.

Pag. 27. ad LYSIAM, adde. Janus Vitalis Panormitanus latinitate donavit duas Lyſiæ orationes, nempè:

Orationem in laudem eorum, qui in acie perierunt, dum Athenienſes Corinthiis auxilium tulerunt. Pro cæde Eratoſthenis. Romæ apud Jacobum Mazochium 1515. in 4.

Tres Lyſiæ Orationes edidit Joannes Patuſſa *in tom.* 3. *Enciclopediæ Philologicæ.* Venetiis apud Nicolaum Sarum, & Antoniũ Bartolũ 1710. in 8.

Pag.

Digitized by Google

Pag. 33. ad MARCUM ANTONIUM CATANIAM, adde: Juris utriuſque Doctor, & Academicus Reaccenſus, edidit quoque Italicè

La Gara Planetaria nel dì ſolenne de' 19. Decembre 1710. per la feſtività degli anni della Maeſtà Cattolica di Filippo V. Re delle Spagne. Panormi apud Antoninum Corteſium 1710. in 4. Prodiit etiam in libro: *le ſimpatie dell'Allegrezza*, Petri Vitalis, à quo *pag. 9.* laudatur.

Pag. 34. ad MARCUM ANTONIUM NICOLICCHIAM, adde: pluries vir eximius præfuit Judex in Syracuſano Foro, à doctrinâ, & integritate laudatus. Edidit Italicè

L'Eſito funeſto delle Congiure, diviſato in quella, che fu fatta contro Claudio Nerone. Racconto Iſtorico-Politico. Meſſanæ apud D. Victorinum Maſſeum 1708. in 12.

Vſo, ed Abuſo del Tabacco, o ſia Diſertazione Fiſico-Medico-Morale, ſulle Vtilità, e Nocumenti del medeſimo. Lugduni 1708. in 12. & Panormi apud Dominicum Corteſium 1710. in 12.

Pag. 36. ad MARCUM ANTONIUM SCODANIGLIUM, adde: obiit Panormi 27. Martii 1712. dum habebat ſub prælo Vitam Ven. Joannis Peccatoris.

Pag. 48. ad MARIUM FELICEM, adde: edidit etiam Italicè

Amaſeno Idillio. In libro: *Tre Idillii con varie, e diverſe compoſizioni fatte in lode dell'opere, & attioni dell'Ill. Sig. D. Franceſco Lanario, & Aragona Duca di Carpignano.* Panormi apud Decium Cyrillum 1621. in 4.

Pag. 58. ad MATTHÆUM MORVELLUM, adde: edidit Italicè

Invito all'ajuto degli Agonizanti per tutto il Mondo, e neceſſario a chi deſidera morir bene, & ajutare gli altri nel tempo della morte. Romæ apud Grignanum 1644. in 12.

Pag. 69. ad MICHAELEM ANGELUM BONADIES, adde: titulus Statutorum accipe:

Conſtitutiones, & Statuta Generalia Ciſmontanæ Familiæ Ord. S. Franciſci de Obſervantia, ex Decretis Capituli Generalis Romani anno 1639. & Toletani an. 1658. compilata, & per Sacram Congregationem ſuper negotiis Epiſcoporum, & Regularium reviſa, & approbata. Romæ ex typog. Rev. Cam. Apoſtolicæ 1663. in 4.

Pag. 82. ad MOSCHUM, adde: Moſchi Idyllia, cum Bionis Idylliis, Gallicis carminibus expreſſa, notiſque illuſtrata, prodiere Pariſiis apud Petrum Aulovinum 1686. in 12. Ex actis Erud. Lipſiæ *ſupplem. tom. 1. ſect. 2. pag. 99.* Anglicè etiam cum eodem Bione edidit Thomas Stanlejus Londini 1651. ex Actis cit. *an. 1702. pag. 46.*

Pag. 85. ad NICOLAUM ALBERTUM, adde: Prodiit Italicè etiam ejus opuſculum inſcriptū:

Offerte fervoroſe al SS. Crociſiſſo, e Maria Immaculata ſempre Vergine da farſi in ogni principio di meſe da chi deſidera eſſer vero ſchiavo delle Piaghe di Criſto Noſtro Redentore, e della ſua Madre SS. Avvocata de' Peccatori. Panormi apud Gaſparem Bayonam 1713. in 12. & ibidem typis Vincentii Toſcani 1714. in 12.

Sub prælo

Compendio de' Commentarii Sacro-Storici della Vita di Criſto N. S. Panormi typis Gaſparis Bayonæ 1714. in 4.

Pag. 92. ad NICOLAUM MARIAM JANUARIUM, adde: ſcripſit etiam opus, cui titulus:

Ecdicus Europeus ad Sinas, Theologorum Sacræ Pariſienſis facultatis ſententias, quas ſuper Sinenſium cultu, Confucio, & Progenitoribus defunctis exhibito, protulere, commentariolis vindicans. Authographum m. ſ. in fol. vidi in Bibliotheca egregii viri Jacobi Longhi, nuper ad dignitatem Judicis Regiæ Monarchiæ evecti.

Pag. 96. ad NICOLAUM SERPETRUM, adde: Scripſit etiam librum inſcriptum:

Imperatorum Romano-Germanorum Series, ac rerum geſtarum epitome. m. ſ. in 4. extat apud Vitum Riccium Sacerdotem oppidi Ravanuſæ.

Pag. 148. ad PETRUM MANCUSUM, adde: deceſſit Calataniſſectæ primo Martii 1713. non ſine probitatis famâ; Panormi verò funebri oratione laudatus eſt ab eximio viro Vincentio Pariſio, in peculiari Academia habita in Eccleſia S. Mariæ Agonizantium: & à viris eruditis variis poeticis monumentis commendatus.

Pag. 165. ad PETRUM VITALEM, adde: edidit etiam Italicè ſuppreſſo nomine

La vera Fortuna della Città Felice S. Roſalia incontrata con le Pompe Feſtive dell'anno 1713. Panormi apud Franciſcum Cichè, & Antoninum Epirum 1713. in 4.

Habet ſub prælo: Deſcriptionem Solemnitatis pro fauſtiſſima Coronatione Amedei Victoris I. Regis Siciliæ invictiſſimi, habita Panormi, Siculorum Regum more, 24. Decembris 1713.

Pag. 166. ad PHILEMONEM, adde: Prodiere *Philargyrii Cantabrigienſis Emendationes in Menandri, & Philemonis Reliquias ex nupera editione Jo. Clerici.* Amſtelodami apud Henricum Schelte 1711. in 8. in hac etiam editione habentur, Ab. Antonii Mariæ Salvini, viri in Orbe literato celebris, Adnotationes in Philemonis fragmenta: ex Diario Liter. Italiæ *tom. 11. pag. 387.*

Pag. 247. ad THEOCRITUM: adde: *Theocriti Adonem* nuper edidit Joannes Patuſſa *in Enciclopedia Philologica tom. 4.* Venetiis apud Nicolaum Sarum, & Antonium Bartholum 1710. in 8.

Pag. 250. ad THEOGNIDEM, adde: Theognidis ſententias in lucem etiam emiſit idem Patuſſa in eodem tomo Enciclopediæ.

Pag. 291. ad VINCENTIUM ORTALEM, adde: edidit etiam Italicè ſuppreſſo nomine

Chriſto Appaſſionato propoſto all'Anime Chriſtiane per oggetto de' loro ſanti penſieri. Opera utiliſſima, diſtinta in ſette Meditationi per tutti i giorni della ſettimana. Panormi typis Boſſii 1676. in 12.

Digitized by Google

ALEXANDER GUARRASIUS Panormitanus, natus 17. Septembris 1666. adoleſcens in Panormitanum Clericorum Seminarium admiſſus, humaniorum, graviorumque ſcientiarum curriculum in Societatis Jeſu Collegio laudabiliter perfecit: ac anno ætatis ſuæ 21. die 5. Julii 1687. Philoſophiæ, & Theologiæ lauream eſt adeptus. In Metropolitana Panormi Eccleſia Beneficiatorum numero adſcriptus; mox anno 1695. Matritum ſe contulit, ubi Nobilium, ac Dynaſtarum æſtimationem aſſequutus, poſt paucos menſes anno 1696. 24. Aprilis ex regia præſentatione, inter ſex Metropolitanę Panormitanę Eccleſiæ Canonicos, Abbates perpetuos Commendatarios Monaſterii S. Joannis Eremitarum adnumeratur 26. Septembris 1696. Cùm in patriam remeaſſet, concionatoris munus aliquando exercuit. Canonicatus ſui, & Abbatiæ prædictæ jura acerrimè promovit, ac propugnavit; annuoſque cenſus jam deperditos revocavit, & auxit. Anno 1702. à Ferdinando Bazan, Panormitano Archiepiſcopo, Viſitatoris Generalis munere totius diœceſis fuit inſignitus: & à Joſepho Gaſch, ejuſdem Eccleſiæ Panormitanæ Archipræſul, Judex Synodalis, & Sanctimonialiũ Deputatus conſtitutus. Plurimorum etiam Ordinum Regularium Judicem Conſervatorem egit. Anno 1704. 27. Februarii Theſaurarius ejuſdem Panormitanæ Eccleſiæ à Clemente XI. Pont. Max. electus eſt: at decennio litium repagulâ, exoptatam ejus poſſeſſionem inhibuere: ideoq; in Regiis Siciliæ Tribunalibus jus ſuum, pluribus conditis allegationibus, propugnare ſtuduit: ac demum, objectionibus diſſolutis, hoc anno 1714. poſſeſſionem conſequutus eſt. Vivit Panormi ingenio, doctrinâ, morumque probitate clarus. Habet ſub prælo

Fulmen legale funditus evertens Propugnaculum Juſtitiæ firmiter à fundamentis erectum, & juridicè vindicatum in cauſa Theſaurariæ Sanctæ Metropolitanæ Eccleſiæ Panormi. Panormi in fol.

B. DOMINICUS SPATAFORA nobilis Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, vir sanctimoniæ famâ clariſſimus. Panormi Dominicum exortum, multis probavi in ejus vita, quam edidi in Vitis SS. Panormitanorum: ideoque repellenda opinio Dominici Mariæ Marcheſii, qui *in Diario Dominic. tom. 6. pag.* 171. Meſſanenſem falsò cenſuit Dominicum: ſolo n. ductus argumẽto deſumpto à Julio Rancono: hic etenim *in vita B. Dominici edita Romæ an.* 1667. *pag.* 20. ait: Dominicum Siculum fuiſſe, ejuſque familiam ex primariis Meſſanæ familiis eſſe. Marcheſium verò Benedictus Clarellus Meſſanenſis *in monum. ſacris Meſſanæ pag.* 279. ſequutus eſt. At familiæ conjecturam ſatis infirmam eſſe quiſque animadvertet; hæc etenim in duos diſpartita ramos claruit, ut modò effulget, ex Auguſtino Invegio *in appar. Panor. Nobilis pag.* 137. Meſſanæ, & Panormi: hic verò tum ante, tum poſt B. Dominici ævum, in multos honorum gradus aſcendiſſe oſtendi. In Panormitano Cœnobio S. Dominici extat ejus antiqua effigies, hac inſcriptione exornata: *B. P. M. F. Dominicus Spatafora Nobilis Panormitanus.* Panormi natum Dominicum produnt Joannes Maria Bertinus *in Sacroſanctæ Inquiſitionis Roſa Virginea quæſt.* 10. *contempl.* 2. *pag.* 387. Thomas Maria Vaginellus in oratione inſcripta: *Hercules Atlanticus pag.* 28. Vincentius Auria *in hiſtor. Crucifixi Eccl. Cathed. Panor.* ex tertia editione *pag.* 249. Petrus Cannizzarus *de Religione Panor. m. ſ. pag.* 2. *&* 290. Hyacinthus Montaltus *in hiſt. m. ſ. Ord. Præd. in Sicilia*. Superſtes adhuc fama in oppido Ginguno, vulgò, *Monte Cerignone*, & Panormi docet, Dominicum Ordinis inſignia accepiſſe in Panormitano Cœnobio S. Citæ: quod teſtatur Gaſpar Bononienſis Vicarius Conventus Ginguni in epiſtolis datis ad Priorem Conventus S. Citæ, & ad Proceres Siculos familiæ Spataforæ 6. Septembris 1636. Adhuc ſervantur in eodem Cœnobio Ginguni literæ patentes ſcriptæ 24. Maii 1494. quibus Benedictus Utinenſis, Provincię S. Dominici Moderator, Vicarium dicti Conventus conſtituit B. Dominicum: in his ait: *Filio cariſſimo F. Dominico Spatafora Sacræ Theologiæ Rev. Magiſtro Conventus S. Citæ de Panormo Provinciæ Trinacriæ Ord. Præd.* Vide vitam à me editam. Natus Panormi in Cœnobio S. Citæ Ordini Prædicatorum nomen dedit. Studiorum curriculo Patavii emenſo, Sacræ Theologiæ Magiſter electus, doctrinâ eminuit. Panormum reverſus, Concionatoris munus ſuſcepit magno cum animarum fructu. Præcipuum ſtudium in adipiſcendis virtutum ornamentis poſuit: ideoque adeò ejus ſanctimoniæ opinio invaluit, ut Romam accerſitus Ordinis Generalis in ſuum aſſumpſerit ſocium. Ut Cœnobium Gingunum Ordinis Prædicatorum fundaret, ad illud oppidum miſſus, anno 1493. Cœnobium excitavit, extruxit; ac uſque ad extremam vitæ lineam gubernavit. Eo in oppido evangelica prædicatione, piiſque operibus, incolas omnes ad pietatis officia inſlammavit: indefeſſus operarius ſpiritualem omnium ſalutem ſedulò curavit. Regulari obſervantiæ cultu, orationis ſtudio, duriſſimo vitæ genere, charitate, humilitate, aliiſque virtutibus claruit, ac omnium æſtimationem promeruit: & ob doctrinæ, ac vitę ſanctimoniã, velut novus Thomas habitus. Prædicto demum mortis die ſanctè deceſſit in eodem oppido 11. Decembris 1521. ac miraculis ante, & poſt obitum à Domino illuſtratus. Conſule Auctores ſupra relatos. Scripſit

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Horum auctographa paucis ab hinc annis ſervabat Dominicanus quidam Tauromenitanus, ex Montalto citato.

NICOLAUS MONDIA Monteregalenſis Sacerdos, adoleſcens in patrio Clericorum Seminario literarum ſtudio operam dedit: humaniores etenim literas, Philoſophiam, ac Theologiam

in

Digitized by Google

in Societatis Jeſu Collegio didicit, ac Doctoris laureâ donatus eſt. Sexennio eidem Seminario præfuit Miniſtri munere: nunc vivit doctrinâ, & eruditione ornatus, in Cathedrali Eccleſia ejuſdem Urbis, Vivanderius, ut vocant, vel ut volunt, Canonicus Secundarius. Edidit ſuppreſſo nomine opus inſcriptum:

De Controverſiis Eccleſiæ Cathedralis Metropolitanæ Montisregalis Reſolutiones variæ, Auctore J. V. D. D. Mario Lancellotto Almæ Urbis originario, quas D. Caſtrenſi Capuano Pontifici Doctor Anonimus Caloddoni Auctoris Secretarius cõſecrat. Romæ per Georgium Placcum 1713. in 4. ſub anagrammatico nomine Anonimi Caloddoni latat Don Nicolaus Mondia, verus operis auctor.

VINCENTIUS MONTANA, Melitenſis, Syracuſanus incola, ex Angelo Matthæo Bonfante in libro: *il Cigno Provocato*, ſub nomine Friani Forbottæ edito, *pag.* 6. & Angelico Aproſio in libro: *Viſiera Alzata pag.* 30. at ex aliorum, & ipſius Vincentii relationibus Syracuſanum fuiſſe comperi: itaque hic apponere placuit. Natus anno 1634. adoleſcens, ut patris voluntati obſequeretur, Juriſprudentię ſtudiis ingenii partes dicavit: ac Romæ quatriennio huic facultati operam dedit. Syracuſas repetiens, Meſſanæ Doctoris laureâ inſignitus eſt. At mortuo patre, ut propriæ indulgeret propenſioni, Martis ſtudia amplexus eſt: ideoq; in Hiſpaniã ſe contulit, ac in bello inter Hiſpanos, ac Luſitanos animi ſui fortitudinem pugnando detexit. A Joanne Auſtriaco militum Hiſpanorũ Dux electus in Belgio, ac navigii cujuſdam gubernator cõſtitutus, navitèr ſe geſſit. In bello etiam inter Hiſpanos, Galloſq; in Sicilia non obſcura edidit viri ſtrenui argumenta. Demum Liparis, ac adjacentium inſularum Gubernatorem non impigrè egit. Inter militaria exercitia literarum ſtudia excoluit, Muſis, ac amœnioribus literis impenſè addictus. Academicus Reaccenſus Panormi, & Officinæ Meſſanenſis ſui opinionem inter literatos excitavit. Ineunte etiam ætate graviora ſtudia ſequutus, Philoſophicis, Aſtrologicis, Hiſtoricis, ac Politicis facultatibus animum adjecit, ex quibus eruditionem hauſit non vulgarem. Demum Meſſanæ deceſſit anno 1702. Laudatur à Joanne Montalto *in Carmin. Officinæ par.* 2. *pag.* 184. Edidit Italicè

Giudicio Poetico di Antonio Zancume ſopra una Canzone di D. Franceſco Mugnòs. Venetiis apud Guerilios 1659. in 8. cui reſpondit laudatus Bonfantes in libro: *Cigno Provocato.*

Poeſie. In carminibus Officinæ *par.* 3. Neapoli apud Ægidium Longum 1659. in 12. & *par.* 4. ibidem apud Sebaſtianum de Alecce 1660. in 12. & in libro: *Stravaganze Liriche degli Accademici della Fucina.* Ibidem apud eumdem 1661. in 12. Hæc ejuſdem carminum pars; cùm enim ejus navis propè Meſſanam naufragium feciſſet, poetica ſua monumenta maris fluctus abſumpſere; ipſe verò natatione è furentibus undis emerſit.

Diſcorſo Filoſofico, ed Aſtronomico. Barcinone in 4.

Farmaco Politico.

Hiſpanâ etiam linguâ

Arcano de Principes.

Prælo etiam paraverat Hiſpanicè

Epitome Hiſtorico de la Siçilia antigua, y moderna. Opus hoc ad manus Jo. Mariæ Amati Soc. Jeſu, poſt ejus mortem pervenit.

Poema Eroico ſopra l'Iſola di Malta. Ex Joanne Montalto *in carmin. Officinæ par.* 2. *pag.* 184. at ſi in lucem emiſerit, incompertum eſt.

ANTONINUS MONGITORIUS Panormitanus Sacerdos, hujus Bibliothecæ Auctor. Etſi è Scriptorum Siculorum albo nomen meum excludendum diu cenſuerim; attamen impellentibus multorum ſuaſionibus, hic tandem poſt omnes, tanquam cæterorum minimum, ſubnectere ſtatui. Patre Joſepho Mongitore, ſpectatæ probitatis viro, in lucem editus primo Maii 1663. tum ut genio indulgerem, tum ut amicorum voluntati morem gererem, inter innumeras mentis evagationes, hæc rudi calamo ſcripſi, typiſque tradidi inſcripta:

Bibliotheca Sicula, ſive de Scriptoribus Siculis, qui tum vetera, tum recentiora ſæcula illuſtrarunt, Notitiæ locupletiſſimæ; in quibus non ſolùm Siculorum Auctorum, qui ad hæc uſque tempora ſcripſerunt, Codices excuſi, vel manuſcripti adnotantur; verùm etiam eorumdem Patria, Ætas, Profeſſio, Munia, Dignitates, Memoranda, Obitus, & Epitaphia recenſentur. Encomia itidem, quibus adhuc exteri Scriptores Siculos Auctores exornarunt, in Lectorum gratiam indicantur: nonnulli Scriptorum lapſus corriguntur: pluresque Siculi Scriptores vel ab alienigenis Provinciis uſurpati, veræ Patriæ reſtituuntur. Acceſſit Apparatus prælimiuaris Operi prævius, complectens Sicanæ Hiſtoriæ proſpectum, Diſquiſitiones de nomine Siciliæ, Siculorum Ingenio, & Literis, & de Computo Olympiadum. Tomus Primus. Panormi ex typographia Didaci Bua 1708. in fol.

Bibliotheca Sicula &c. Tomus hic Secundus. Ibidem typis Angeli Felicellæ 1714. in fol.

Italicè

Breve Compendio della Vita di S. Franceſco di Sales Veſcovo, e Principe di Genèva. Ibidem typis Angleſi, & Leonis 1695. in 12. ſuppreſſo nomine.

Il Trionfo Palermitano nella Solenne Acclamazione del Cattolico Re delle Spagne, e di Sicilia Filippo V. feſteggiata in Palermo a 30. di Gennajo 1701. Ibidem apud Felicem Marinum 1701. in 4.

Vita de' due Santi Mamiliani Arciveſcovi, e Cittadini di Palermo, e de' ſuoi diſcepoli pure Palermitani, cioè di S. Mamiliano Martire, e Ninfa, Procolo, Euſtotio, e Golbodeo; e di S. Mamiliano Confeſſore, di Sentio Prete, Convuldio, Euſtochio, ed Infante Monaci Confeſſori. Ibidem apud Michaelem Conſtantium 1701. in 4.

Vita di S. Filareto Confeſſore Palermitano dell' Ordine di S. Baſilio, col Ragguaglio dell' Invenzione del ſuo Corpo in Calabria, Traslazione del ſuo Braccio in Palermo, e Relazione delle Pompe feſtive celebrate per la ſteſſa Traslazione, accoppiate alla Solennità di S. Roſalia nel 1703. Ibidem ex typographia Corteſii 1703. in 4.

Com-

Digitized by Google

Compendio della Vita di S. Roſalia Vergine Romita Palermitana. Ibidem apud eumdem 1703. in 12. ſuppreſſo nomine.

Vita di S. Oliva Vergine, e Martire Palermitana. Ibidem apud eumdem 1709. in 12.

Vita del B. Agoſtino Novello Palermitano della Nobile Famiglia Termine dell'Ordine di S. Agoſtino. Ibidem apud eumdem 1710. in 4.

Vitæ relatæ vel primùm editæ, vel poſtea recuſæ prodiere in libro inſcripto:

Palermo Santificato dalla Vita de' ſuoi Santi Cittadini. Vita de' Santi, e Beati Palermitani. Ibidem apud Buam 1708. in 8.

Divertimenti Geniali, Oſſervazioni, e Giunte alla Sicilia Inventrice del Dottor D. Vincenzo Auria. Ibidem apud Felicem Marinum 1704. in 4.

Memorie Iſtoriche della Fondazione del Venerabil Monaſtero di S. Maria di Tutte le Grazie nella Città di Palermo, detto di S. Vito, del Terz'Ordine di S. Franceſco. Con le Vite de' ſuoi Fondatori, e d'alcune Religioſe morte in eſſo con fama di Santità. Ibidem apud Dominicum Corteſium 1710. in 4.

Vita di D. Vincenzo Auria Palermitano, detto trà gli Arcadi Imante. In Tomo Tertio Vitarum Illuſtrium Arcadum, Romæ 1714. in 4.

Sub prælo

Muſeo Palermitano, in cui ſi contengono gli Elogj de' Pontefici, Cardinali, Patriarchi, Arciveſcovi, Veſcovi, Inquiſitori, e Generali di Religioni Palermitani. in 4.

Quamprimum typis tradere Deo favente ſpero Italicè:

Palermo Divoto di Maria Vergine, e Maria Vergine Protettrice di Palermo. Opera diviſa in quattro libri. Nel Primo ſi dona notizia dell'antica, e continuata divozione alla SS. Vergine in Palermo, e della favorevole Protezione di Maria, moſtrata ſempre verſo l'iſteſſa Città. Nel Secondo l'Origine delle Miracoloſe Immagini di Maria Vergine, che s'adorano in Palermo. Nel Terzo una gara di vicendevole amore tra Maria Vergine, e ſuoi divoti Palermitani. Nel Quarto li Palermitani, che hanno publicato le Glorie di Maria Vergine con i libri dati alle ſtampe. in 4.

Degli Scrittori Maſcherati Centurie Cinque. in 12.

Alia vel jam numeris omnibus abſoluta, vel non dum ad umbilicum perducta, quia an in lucem emittantur ambigo, ſubnectere ſupervacaneum cenſeo.

Digitized by Google

SCRIPTORUM, QUOS EX HAC BIBLIOTHECA SICULA EXCLUSIMUS, NOTITIÆ.

IN ipſo Bibliothecæ hujus veſtibulo (*in præf. pag. x.*) innui , non opus eſſe, Siciliam alienis ſpoliis diteſcere : nec fictis Scriptoribus rem noſtram amplificare . Unaquæque Provincia ſuos habet Scriptores,ſuis gaudeat: propriis ſatis dives Sicilia. Hinc ſicut Siculos ab aliis uſurpatos Siciliæ reſtituere ſtudui ; ita, in veritatis obſequium, alienos Scriptores à nonnullis inter Siculos recenſitos, libenter aliis reddere curavi:in alienum enim chorum pedem inferre nunquam placuit,ne Æſopicum graculum imitari videatur Sicilia.Siculos quoque nonnullos inter Scriptores adnumeratos,ob libros ipſis falsò adſcriptos : & Apocryphos quoſdam pſeudo-ſcriptores Siculos animadverti . Hos omnes ab hac Bibliotheca excludendos cenſui. Ideoque brevem hic attexere horum Notitiam propoſui.

EXTERI SCRIPTORES INTER SICULOS A NONNULLIS RECENSITI, ET DELETI.

S. AMBROSIUS clariſſimus Eccleſiæ Doctor, Mediolanenſis Paſtor egregius. In Sicilia natum tradidit Anonymus,ſed antiquiſſimus Auctor,qui S.Lucæ Abbatis vitam ſcripſit,quam habes apud Octavium Cajetanum *tom. 2. SS.Siculor.pag.96*.ſed ut idem Cajetanus hoc Scriptoris, vel amanuenſis lapſum putavit *in Idea SS.Siculor. pag. 23. & in animad. ad tom.2. SS.Siculor. pag. 34.* ita & ego. Ille ex Sanctorum Siculorum albo Ambroſium delevit, ego ex Scriptorum Siculorum catalogo.

ARNALDUS VILLANOVANUS . Matthæus Silvagius *de tribus Peregrinis cap.49.*tradit Montem Albanum, Siciliæ oppidum, patriam Arnaldi Philoſophi , & Medici peritiſſimi extitiſſe : & in eodem oppido ejus corpus ſepulchro conditum addit . Ibidem ſepultum prodit Fazellus *de reb. Siculis dec. 1. lib. 10. cap. 1. pag. 212.* qui Raynaldum vocat : ait enim : *nobilitatur* Mons Albanus *Raynaldi Villanovæ medici,& mathematici clariſſimi ſepulchro, quod in ſacello arcis ab omnibus viſitur.* At falſum eo in oppido,vel in Sicilia natum. Hiſpani , & Galli pro ejus patria decertant , ut ait Joannes Imperialis *in Muſæo pag. 9.* Inter Hiſpanos Scriptores recenſetur ab Andrea Scoto *in Biblioth.Hiſpan. tom.2.pag.326.* aliiſque. In oppido,cui nomen *Cervera* in Hiſpania, exortum ſcribit Hieronymus Surita *in annal.Aragon.* apud Carreram in m.ſ.*de Scrip.Sic.* Natione Gallum,Provincialem,vel Catalaunum,renunciat Joſias Simlerus *in epit.Bibl.Geſneri pag.*18.Narbonēſem fuiſſe tradit Joānes Villanus *in hiſt.lib.9.c.3.* additque in mari demerſum,dum Friderici Aragonii , & Siciliæ Regis Orator, ad Pontificem ſe conferebat : at Genuæ defunctum , ubi & ejus ſepulchrum adhuc viſitur, prodit Imperialis cit. Hoc unum certum,Siculum nō fuiſſe Arnaldum, cujus libri, pravis opinionibus fœdati, meritò à Sacra Congregatione Indicis prohibentur.

BENEDICTUS MAZARA Ordinis Reformatorum S. Franciſci , edidit Italicè : *Leggendario Franceſcano.* Venetiis apud Barth.Tramontinum 1676. in 4. Hunc Siculum vocat Fortunatus Hueberus *in menolog. Ord. S.Franc. in hiſt. proloq.* §.13.*pag.*348.at Sulmonenſem rectiùs putat Nicolaus Toppus *in Bibl. Neapol. pag. 314.* à quo inter Neapolitanos Scriptores collocatur.

CALLIMACHUS. Duos Callimachi nomine prænotatos apud Scriptores legimus. Celebrior Callimachus Cyrenæus Poeta non inglorius,qui Ptolomæi Philadelphi tempore vixit, & uxorem habuit Euphratis Syracuſani filiam . De eo conſule Suidam, Athenæum, Patritium, Gyraldum, Voſſium, alioſque . Cyrenæum fuiſſe, præter auctores relatos , ipſemet Callimachus fatetur , ut obſervat Gyraldus . Alter autem Callimachus etiam Poeta, prædicti Callimachi nepos fuit, ex Gyraldo *dial. 3. de Poet. hiſt. pag. 112.* Suida *tom. 1. pag. 1360.* Patritio *in Poetica dec. hiſt. lib. 1. pag. 118.* Hunc Syracuſanum putat Fazellus *de reb. Sicul. dec. 1. lib. 4. cap. 1. pag. 102.* Thomas Porcachius *in Inſulis pag. 41.* Goltzius *in hiſt. poſt. Sic. pag. 89.* Rocchus Pirrus *in not.Eccl. Syrac. pag. 212.* & Hieronymus Raguſa *in elogiis Sicul. pag. 68. & in Biblioth. pag.60.* At hunc ſecundum Callimachum Cyrenæum etiam volunt Suidas *cit.* Carolus Stephanus *in dict. pag. 553.* Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græc. pag. 98.* & Jacobus Bonannus *in Syrac.Illuſtr. lib.2.pag.249.* qui Fazelli,& Porcachii auctoritatem reiicit: rejeciſſet & alios , qui poſt Bonannum ſcripſere . Hunc & ego non Syracuſanum cenſeo.

CORNELIUS SEVERUS Poeta , & declamator eximius,claruit extremo Auguſti ævo. Scripſit carmine *Bellum Siculum* , ſed non abſolvit morte præventus, ut notat Fabius *lib.*10. De eo etiam Seneca *ſuaſor.6.* Scripſit etiam Poema inſcriptum : *Ætna*, ex Seneca *epiſt. 79.* Vide Voſſium *de hiſt. latinis lib. 1. cap. 21. pag.*108. Hunc Philadelphus Mugnòs *in novo Laertio pag. 151.* vel Catanenſem, vel Leontinum ex aliis, at verè Tauromenitanum fuiſſe tradit, ex Petro Crinito *de Poetis* . Mugnoſii ſententiam ſequitur Hieronymus Raguſa *in Sicil. Bibl. vet. pag.70.* At Crinitus *de Poetis latinis lib. 3. cap. 57. pag. 479.* de Cornelio , ejuſque operibus ſcribens, Tauromenitanum fuiſſe non ſcribit . Lapſum hunc innui Ab. Michaeli de Judice, qui errorem *in obſer. ad appar. Siculor. annal. Aug. Invegii pag.92.* prodidit:ſicut & notaverat Vincentius Auria in libro: *la Verità hiſtorica ſvelata pag.35.* Auctorum nullus Siculum fuiſſe ſcripſit.

DECIUS CARREGA Ordinis Prædicatorum, ex Auguſtino Oldoino *in Athenæo liguſtico pag.148.* fuit Siculus,Genuâ oriundus;eoque teſte *ſcripſit multa Theologica, quæ m.ſſ. apud Ordinis ſui Religioſos Panormi aſſervantur.* At virum egregiū doctrinâ,& ſanctimoniâ illuſtrem,non Sicu-

Digitized by Google

lum fuiſſe ſcimus, ſed Genuenſem: Panormi verò Ordinis inſignia accepit in Cœnobio S.Citæ, ubi ſanctè deceſſit anno 1643. Genuæ natum tradunt Joſephus Boccadifocus *in orat. funebri* edita Panormi anno 1644. & Petrus Cannizzarus *de Relig. Panorm. m. ſ.* hoc verò ſat notum Panormi. Hinc meliùs dicendum, Decium ortu Genuenſem, Religione, ac diuturnâ habitatione Panormitanum.

DIOGENIANUS ex Heraclea Siciliæ urbe, teſte Matthæo Silvagio *de trib.Pereg. cap.46.pag.171.* qui *Dictionarium per ordinem literarum, multaque alia in arte Grammatica, & Collectionem Proverbiorum* ſcripſit. Heraclienſem vocant Raphael Volaterranus *in anthropol. lib.15. pag.172.* & Carolus Stephanus *in Dict. pag.* 824. aliique ex Suida. Magirus verò *in eponymologio critico pag.* 71. ex eodem Suida, Heraclienſem Ponticum fuiſſe tradit: ita & Petrus Angelus Spera *de nobilit. Prof. Gramm. lib. 4. pag.* 231. Sicut non alius, præter Silvagium, Heracleæ urbi Siciliæ adſcribit, ita nec ego Siculum puto.

FABRITIUS LUNA. In primo hujus Bibliothecæ tomo *pag.*192. Fabritium ut Panormitanum propoſui: cùm enim Elegiarum, & Epigrammatum librum idem Fabritius Scipioni Vigintimillio Panormitano dicaſſet, in ipſa epiſtola nuncupatoria pluries teſtatur, familiam Lunam (hanc ſanè Panormitanam) cum Vigintimillia ſanguine conjunctam. Nonnullos etiam Panormitanos, Siculoſque literatos, ac Dynaſtas laudibus ornat. Cl.L. Scipanus in epigrammate in libri calce cecinit de Fabritio:

Proceres quandoque tuos tremuere Sicani:
Floruit Æthneis gens tua verticibus.

Ac cùm demum in quodam m.ſ. vidiſſem Fabritium vocari Panormitanum, inter Siculos ſine hæſitatione repoſui. At poſtmodum ad meas pervenit manus ejus Vocabularium editum Neapoli 1536. in quo animadverti è Neapolitano Regno in Siciliam advenisse, ac Neapolitanum civem ſeſe dixiſſe: præſertim *ver. Parthenope.* Hinc Neapolitanis reſtituendum cenſeo: ac libenter eruditiſſimis Auctoribus Diarii Literatorum Italiæ adhæreo, qui *in tom.* 13. *pag.*258. notant, Fabritium ſe Neapolitanum in vocabulario ſe declaraſſe.

FRANCISCUS NIGER. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. pag.* 233. quem ſequitur Petrus Paulus Morretta *de Caltagirono cap.* 12. *pag.* 54. hunc Calatajeronenſem fuiſſe ſcribit, ac ediſſe teſtatur librum *de conſcribendis epiſtolis.* Deceptū fateor Pirrum; nam etſi hæc familia Calatajeronenſis ſit, ex qua exortus Franciſcus Niger alter Panormitanus, Mathematicus inſignis, de quo *tom.* 1. *pag.*231. attamen hic, qui memoratum opuſculum ſcripſit, Venetus fuit; quod ſatis liquet ex ipſa libri fronte, in qua legitur: *Franciſci Nigri Veneti.* Huic opinioni adſtipulantur Petrus Angelus Spera *de nobil. Prof. Gramm. lib.* 4. *pag.* 232. Auguſtinus Superbus *in Triumpho Heroum Venet. lib.* 3. *pag.* 132. & Jacobus Algericius *in Catalogo Scrip. Venet. pag.* 29.

S. FRANCISCUS PAULANUS Ordinis Minimorum Conditor. Petrus Opmeerus *in Chronograph. an.*1440. & Volaterranus *in anthropol. lib.* 21. Siculum fuiſſe ſcribunt. At lippis, & tonſoribus notum, Franciſcum in oppido Paulæ apud Calabros natum. Solummodo hìc addam, quòd Antoninus Amicus *in diſſert. epiſtolaribus, ep.* 3. hac reiictâ opinione, firmat à Siculis progenitoribus exortum.

GEORGIUS GUALTERIUS. Gulielmus Cave *in elencho Auctorum præfixo tomo* 2. *hiſtoriæ literariæ Scrip.Eccl.* Georgium Gualterium Meſſanenſem publicavit. At certo certius Germanum fuiſſe, Meſſanæ autem antiquas Siciliæ tabulas ediſſe anno 1625.

S. GREGORIUS MAGNUS Summus Eccleſiæ Pontifex. Stephanus Maurus *in ſua Meſſana cap.* 25. *pag.* 238. inter Sanctos, quos Meſſanæ adſcribit, Gregorium repoſuit: at non ſine formidine hoc tradidit. Audentior Joſephus de Ambroſio *in deſcrip. Epiſtolæ Marianæ pag.* 468. Meſſanæ natum putat, ac probare nititur: nam Gregorius, ait, hæc ſcribit: *iſtis partibus unà vobiſcum in infantia nutritus ſum.* At hæc ſunt non Gregorii verba, ſed Felicis Meſſanenſis Epiſcopi, in epiſtola ad Gregorium ſcripta: quibus innuit, Felicem unà cum Gregorio Romæ nutritum. Videatur epiſtola apud Meſſanenſes Albertum Piccolum *de antiquo jure Eccl. Sicul. par.* 1. *cap.* 18. *pag.* 47. Carolum Morabitum *in annal. Eccl.Meſſ.pag.*118. Placidum Reinam *in hiſt.Meſſ. par.* 2. *pag.*444. Gregorium verò non Meſſanenſem, non Siculum, ſed Romanum fuiſſe cùm innumeri tradant, non opus eſt auctorum teſtimonia hìc proferre.

HERALDUS Siculus, ſcripſit Gallicè *de coloribus*, ex Wolphango Hungaro *in notis vocum ad Caroli Bovilli fabulas.* At non eſt inter Siculos adnumerandus, ut rectè tradit Petrus Carrera *in fragment. de Scrip. Siculis*, additque Siculi voce Heraldi cognomen deſignari, non gentis originem; ac fortaſſe Gallum, nō Siculum fuiſſe putat.

HERACLIDES LEMBUS. Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 331. & 345. Heraclidem hunc Philoſophum, Hiſtoricum, & Poetam, Siculum fuiſſe ſcripſit: quod apud neminem obſervavi. Bonannum forſan decepit Laertius *lib.*5. *in vita Heraclidis Pontici*, qui Heraclidem Lembum Callicianum, ſive Alexandrinum vocat: ideoque ex Calacta Siciliæ urbe forſan Heraclidem putavit Bonannus. Sed verius Callitianum, ſeu ut Voſſio *de hiſt.Græcis lib.*1.*cap.*20.*pag.*127. placet, Callatianum credendum ex Callatia in Mœſia minori, juxta Ptolomæum, ut idem Voſſius opinatur. Calactæ enim noſtræ civis Calactinus dicitur, ex Cluverio *Sicil.antiq. lib.*2. *cap.* 4. *pag.* 291. Neutrum approbant Suidas *tom.* 1. *pag.* 1195. & Joſias Simlerus *in epit. Biblioth.Geſneri pag.* 73. qui Oxyrynchitem Heraclidem hunc vocant: Oxyrynchus verò Ægypti civitas ex Ptolomæo, Strabone, aliiſque. Hinc à Siculis Scriptoribus Heraclidem Lembum amovendum puto.

HU-

Digitized by Google

HUGO FALCANDUS, auctor celebris *Hiſtoriæ de rebus geſtis in Siciliȩ Regno*, quȩ prodiit primùm Pariſiis 1550. exinde inter Rerum Siculanum Scriptores Francofurti 1579. Siculus à nonnullis exiſtimatur. Siculum putant Auguſtinus Inveges *in Panor. Nobili pag.* 417. Joannes Buſeus *in notis ad epiſt. Petri Bleſenſis epiſt. 46. pag.* 683. & Joſephus Ambroſius *in deſcrip. feſti epiſt. Marianæ pag.* 564. Hi autem ſententiam amplexi ſunt Gervaſii Tornacei, qui in ejus hiſtoriæ præfatione Siculum arbitratus, de Falcando, ejuſque hiſtoria ait: *hæc quæ ſuperſunt reliquiæ hominis Siculi*: quod ex eodem Falcando eruit; hic enim in præfatione ad Petrum Panormitanæ Eccleſiæ Theſaurarium, de Sicilia, ejuſque calamitatibus *pag.* 2. ait: *Verùm quia difficile eſt in morte nutricis alumno perſuaderi ne lugeat, non poſſum, fateor, lacrymas continere, non poſſum deſolationem Siciliæ, quæ me gratiſſimo ſinu ſuſceptum benignè fovit, promovit, & extulit, vel præterire ſilentio, vel ſiccis oculis memorare*. His verbis addit in ore libri Tornaceus: *Siculum ſe innuit*. Hinc in ipſa libri facie affixum Siculi nomen legitur: *Hiſtoria Hugonis Falcandi Siculi*: quod ab eodem Tornaceo additum puto. At ex allatis Falcandi verbis potius extra Siciliam, quàm in Sicilia natum, colligitur: ſi enim Siculus fuiſſet, non *in morte nutricis alumno perſuaderi ne lugeat*, dixiſſet, ſed in morte matris filio perſuaderi. In verbis verò: *quæ me gratiſſimo ſinu ſuſceptum benignè fovit*, clarè patet Siculum non eſſe, ſed alibi natum, à pueritia in Siciliam delatum. In eadem præfatione *pag.* 12. Panormitani agri delicias deſcribens, addit: *quod ſi in partem aliam viſum deflexeris, occurret tibi mirandarum ſeges harundinum, quæ cannæ mellis ab incolis nuncupantur.* & paulò poſt: *comunes autem fructus, & qui penes nos habentur his adjungere ſuperfluum exiſtimavi*. Cùm autem extra Siciliam hiſtoriam ſcripſiſſet Falcandus, ut ex fine præfationis liquet; nonne ex allatis verbis ſe non Siculum innuit? Hinc meritò Marianus Valguarnera *de orig. & antiq. Panormi pag.* 76. & 78. ex allatis verbis, non Siculum Falcandum rectè deducit. Ideoque non audiendus Joſephus Bonfilius *in hiſt. Sicil. par.* 1. *lib.* 4. *pag.* 189. *in deſcrip. Meſſanæ lib.* 8. *pag.* 61. & 63. & *in apolog. ad topographiam Siciliæ pag.* 3. qui Panormitanum vocat Falcandum: eoque animo id ſcripſiſſe puto Bonfilium, ut ſcilicet Falcandi auctoritatem enervaret, qui Panormi laudes in ipſius hiſtoria latè, ornatèque proſequitur: & innueret Falcandum, Panormi encomia ſcribentem, patriæ ſtudio permotum. Natione Normannum fuiſſe cum Valguarnera *cit. pag.* 76. ſtatuo: ideoque ab hac Bibliotheca excludendum.

JOACHIM Abbas Florenſis, Ordinis Ciſtercienſis, qui in Sacram Scripturam, multa ſcripſit, ejuſque Vaticinia circumferuntur. Hunc Siculum vocat Martinus del Rio *in diſq. mag. lib.* 4. *cap.* 1. *quæſt.* 2. *sect.* 2. Baronius verò *in annal. Eccl. tom.* 12. *an.* 1190. *n.* 5. ait: *in Sicilia Monachus Ciſtercienſis*. At Scriptores innumeri Calabrum fuiſſe volunt. Conſule ejus vitam latè ſcriptam à Gregorio de Lauro, ac editam Neapoli 1660. ideoque non immeritò inter Neapolitanos Scriptores recenſetur à Nicolao Toppio *in Biblioth. Neapol. pag.* 112. & à Leonardo Nicodemo *in addict. ad eamdem pag.* 91.

JOANNES ALPHONSUS BORRELLUS vir celeberrimus, ab editis libris ubique notiſſimus. Angelicus Aproſius *in Biblioth. Aproſiana pag. XXXVII.* Meſſanenſem protulit. Stephanus de Angelis edidit librum Italicè: *Terze conſiderazioni ſopra una lettera del Molt'Ill. & Ecc. Sig. Gio: Alfonſo Borrelli Meſſineſe.* Venetiis 1668. ut etiam *Quarte conſiderazioni ſopra la confermazione d'una ſentenza del Sig. Gio. Alfonſo Borrelli Meſſineſe.* Patavii 1669. Etſi mathematicas diſciplinas in Meſſanenſi Lyceo docuerit; attamen fuit verè Neapolitanus: Neapoli enim 28. Januarii 1608. lucis uſuram accepit, teſte Carolo Joanne à Jeſu in ejus vita edita cum ipſius opere poſthumo *de motu animalium*, ita etiam Auctor *tom.* 3. *magni dictionarii, ſive ſupplem. ad Morerium pag.* 205. & Nicolaus Amenta *in vita Leonardi de Capua* edita *in vitis Arcadum Illuſtr. tom.* 2. *pag.* 10. qui Toppii, & Nicodemi negligentiam exprobare videtur, dum in Bibliotheca Neapolitana, ejuſque addictione Borrellum non accenſere. Idem Borrellus in epiſtola nuncupatoria libri ſui *de motionibus naturalibus à gravitate pendentibus*, ſe Neapolitanum prodit. Ultrò Neapolitanum Scriptorem Neapolitanis concedimus.

JOANNES BAPTISTA JULIANA Ordinis Minimorum. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Agrig. pag.* 358. hunc Siculum ex oppido Julianæ putavit: at ipſum decepit cognomen, fuit etenim ex familia Juliana, non ex oppido Julianæ. Ex provincia Terrȩ laboris in Regno Neapolitano prodiiſſe tradit Toppius *in Biblioth. Neapol. pag.* 132. Averſanum fuiſſe tradit Jo: Bap. Pacichellus in libro: *Napoli in Proſpettiva par.* 1. *pag.* 100. Neapolitanum vocat Hippolytus Marraccius *in Biblioth. Mariana par.* 1. *pag.* 679. & Joſephus Galeanus *in triumpho S. Caſimiri pag.* 33. Nos non Siculum putamus: ideoque à Sicula Bibliotheca concionatorem eximium excludimus.

JOANNES DE NEAPOLI Theologus celebris Ord. Prædicatorum. Siciliæ noſtræ adſcribitur ab Antonio Poſſevino *in appar. ſacro to.* 2. *pag.* 224. Marraccio *in Bibl. Mariana par.* 1. *pag.* 767. Luſitano *in Biblioth. Ord. Præd. pag.* 136. At paſſim Neapolitanus à Scriptoribus appellatur, præſertim à Leandro Alberto *de viris ill. Ord. Præd. pag.* 138. Joanne Michaele Pio *de viris ill. Ord. Præd. par.* 2. *lib.* 1. *pag.* 139. Nicolao Toppio *in Bibl. Neap. pag.* 121. Leonardo Nicodemo *in addict. ad eamdem pag.* 104. Ambroſius Altamuranus *in Biblioth. Ord. Præd. pag.* 105. & 471. qui ex familia Sicula exortum tradit: at an verum, videant eruditi. Conſule etiam Dominicum Gravinam in ejus vita, quam edidit cum ejuſdem *quæſtionibus variis.*

S. ISIDORUS Siciliæ Epiſcopus. Secundus Lancellottus in libro, cui nomen: *Farfalloni degli Antichi Hiſtorici far.* 81. ait, Iſidorum, Siciliæ

G 2 Epi-

Digitized by Google

Epiſcopum Etymologiarum libros XX. ſcripſiſſe. Non me latet Iſidorum quemdam incertæ ſedis Epiſcopum in Sicilia claruiſſe, de quo Rocchus Pirrus *Siciliæ Sacræ lib. 2. pag.* 463. Arnaldus Wion *in ligno vitæ par. 1. lib. 2. cap.* 57. *pag.* 581. *& par. 2. lib. 3. pag.* 20. *&* 24. Octavius Cajetanus *tom. 1. SS. Siculor. pag.* 225. Ughellus *in Ital. Sac. tom. 2. pag.* 11. Tomayus *de SS. Hiſpaniæ pag.* 497. Nicolaus Antonius *in Biblioth. Hiſp. veter. tom.* 1. *pag.* 245. aliique. Hunc à Stephano Mauro *in ſua Meſſana cap.* 25. *pag.* 258. & à Joſepho Ambroſio *in deſcrip. Epiſt. Marian. pag.* 466. inter Sanctos, quos Meſſanæ adſcribunt, collocatur, eo jure, quod relicta ſunt primi occupantis. At hic Iſidorus in Sicilia Epiſcopus, à Hieronymo Raguſa *in Siciliæ Biblioth. vet. pag.* 164. inter Siculos Scriptores recenſitus, nihil penitus ſcripſit. Ideoq; in ambiguitatem lapſum puto Lancellottum: ac forſan typographi incuria Italicè pro *Siviglianο*, repoſuit *Siciliano*: quis etenim neſcit Etymologiarum opus à S. Iſidoro Hiſpalenſi ſcriptum?

JULIUS MAZARINUS S. R. E. Cardinalis, tot orbe celeberrimus. Siculum fuiſſe innuit Emmanuel Theſaurus *in Inſcrip. editis Venetiis* 1679. *pag.* 286. ubi in notis additum *pag.* 290. *Mazarinus Siciliâ oriundus*. Siculum, & Panormitanum renunciavit Joannes Mollerus *de Scrip. Homonymis ſect. 1. cap. 3. n. 15. pag.* 67. at ſole clarior eſt, Julium, patre Petro Mazarino Panormitano, natum in oppidò Piſcinæ apud Samnites anno 1602. ut poſt alios tradunt Michael Juſtinianus *de Scrip. liguris pag.* 469. Auguſtinus Oldoinus *in Athenæo Liguſtico pag.* 384. Nicolaus Toppius *in Biblioth. Neapol pag.* 340. & Alphonſus Pajolus *in ejus Vita pag.* 2. qui *pag.* 1. falsè ait, Mazarenum obſcurum Siciliæ oppidum, Cardinali Mazarino nomen dediſſe, ubi ejus pater Petrus exortus: quod etiam ſcribit Alphonſus Loſchus *in comp. hiſtor. tit. 1. de regiis familiis Galliæ pag.* 42. Pater enim Julii Panormi natus, non ab oppido Mazareno cognomen traxit, ſed à progenitoribus ſuis: familia enim Mazarina origine Genuenſis, Panormum invecta, hic Julium Mazarinum Soc. Jeſu, Cardinalis Julii patruum, edidit, de quo *tom.* 1. *pag.* 414. Hinc Julius Cardinalis, non ortu, ſed origine Siculus fuit: ideoque Robertus Deucherius in opuſculo: *de Comparatione Card. Richelii, & Mazarini*, rectè ait: *Mazarinum de ſanguine Siculo progenitum.*

LANDULPHUS. Hieronymus Raguſa *in elogiis Siculor. pag.* 170. inter Siculos Scriptores Landulphum recepit; ait enim, quòd inter lucubrationes, quas ſe editurum pollicebatur Antoninus Amicus Meſſanenſis, Chronicon Landulphi recenſetur. *Has inter*, ait, *Auctoris Siculi cenſendum Chronicon Landulphi, Abbatis S. Mariæ de flumine apud Caccamum à Card. Baronio Foſſæ novæ nuncupatum, & in ſuis Annalibus Eccleſiaſticis ſæpè laudatum.* At *in ſua Siciliæ Biblioth. veteri pag.* 168. ait: *Has inter Auctoris Siculi minimè* (hoc addidit adverbium) *cenſendum Chronicon Landulphi &c.* Apud Amicum in fine opuſculi *de antiquo Urbis Syracuſarum Archiepiſcopatu pag.* 61. non Caccamum legitur, ſed Ceccanum. Caccamum ſive Caccabum Siciliæ Civitatem; Ceccanum verò Campaniæ oppidum eſſe ſcimus. Chronicon attamen edidit primùm Ferdinandus Ughellus *in calce tom. 1. Italiæ Sacræ.* Romæ 1644. cum hoc titulo: *Chronicon Foſſæ novæ Joanne de Ceccano auctore ab anno primo noſtræ ſalutis ad annum* 1217. *ex pervetuſto m. ſ. exemplari Cœnobii Foſſæ novæ hactenus ineditum.* Hinc vides Auctorem, Joannem vocatum non Landulphum de Ceccano: quod & affirmat Michael de Judice *in obſerv. ad appar. Siculor. annal. Auguſtini Invegii pag.* 99. etſi poſtmodum infra *pag.* 103. ex Raguſa Landulphum appellet. At de Chronici hujus auctore hæc Ughellus præfatus eſt *pag.* 447. *Illud porrò Chronicon, cui, & Foſſæ novæ, & Ceccani nomen inſcriptum eſt, ob laudatos in eo ſæpius Ceccani Comites, præfixum nomen inſcriptum fuit. Hoc ingentibus laudibus extollunt nonnulli authores. Author tamen Comitum Ceccani familiarem fuiſſe videtur, extenditque res ſuas ad annum uſque* 1217. *temporibus Honorii III. Ceccanum verò Campaniæ oppidum eſt, cujus Domini Ceccani Comites nomen accepere.* Eadem etiam habet Gulielmus Cave *in Scrip. Eccleſ. hiſt. liter. par. 2. pag.* 247. Ex his clarè patet auctorem hunc ſive Landulphum, ſive Joannem voces, ad Siciliam non pertinere. De Chronico pauca Voſſius *de hiſtoricis latinis lib. 3. cap. 7. pag.* 781. ſuppreſſo auctoris nomine; ipſumque citat Baronius ad annum 1151. 1166. & alibi ſæpius.

LUDOVICUS MAJORANUS, ſive ut aliis placet MAJORINUS, Canonicus Regularis Lateranenſis, exinde Epiſcopus Stabienſis. Meſſanenſem voluit Petrus Anſalonius *de ſua familia Anſalonia pag.* 310. At Ludovicum Gravinæ civitatem in Apulia protuliſſe, ipſamet ejuſdem opera proclamant: en liber, cui titulus: *Clypeus militantis Eccleſiæ, ſeu de vero Dei cultu libri tres ad Carolum IX. Gallorum Regem Chriſtianiſſimum. Ludovico Majorano Gravinate Canonico Regulari Lateranenſi Auctore.* Romæ apud Vincentiũ Accoltum, & Valentem Patritium Socios 1575. in 4. & Antuerpiæ apud Petrum Bellerum 1589. in 8. Conſule Nicolaum Toppium *in Bibl. Neapol. pag.* 189. Leonardum Nicodemum *in addict. pag.* 154. & Ughellum *in Italia Sacra tom. 6. pag.* 811.

NICOPOMPUS. Celeberrimus Joannes Caramuel in indice auctorum, quos *in ſua Rhythmica* citat, ait: *Nicopompus Poeta Siculus*: ipſumque in eodem opere citat *pag.* 140. At ſub hoc nomine latet Joannes Barclajus, vir ab editis libris clariſſimus: quod ex clavi ad ſuam Argenidem addita ſatis patet.

PARMENIDES Græcus Philoſophus, & Poeta, à Franciſco Patritio *in Poetica dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 71. Eleates Siculus renunciatur. At Elea non Urbs Siciliæ, ſed Peloponneſi regio, juxta Geographos: ideoque Scriptorum nullus Siciliæ adſcribit Parmenidem. Conſule Laertium, Suidam, alioſque apud Laurentium Craſſum *in hiſt. Poet. Græc. pag.* 403.

Digitized by Google

PETRUS DIACONUS Monachus Caſinenſis, & S.R.E. Cardinalis, multorum operum auctor. Hunc Catanenſem vocat Octavius Cajetanus *in animad. ad tom. 2. SS. Siculor. pag. 3. n. 1.* citans ejus appendicem ad vitam S.Placidi. At ibidem *pag. 22. n. 12.* eamdem appendicem in teſtimonium adducens, Petrum Caſinenſem appellat: ita etiam *in animad. ad tom. 1. pag.* 145. hinc typographi incuriæ adſcribendus error. Fuit Petrus Romanus, non Siculus, ex Voſſio *de hiſtor. latinis lib. 2. cap. 49. pag. 409.* Oldoino *in addict. ad Ciacconium to. 1. pag. 923.* eruditiſſimo Proſpero Mandoſio *in Biblioth. Romana vol. 1. cent. 4. n. 1. pag.* 213. aliiſque innumeris.

PETRUS DE VINEIS à ſecretis Friderici II. Imp. Siculus vocatur à Joanne Georgio Triſſino *in Poet. diviſ. 4. pag.* 34. ſed Capuanis reſtituimus; nam Capuanum fuiſſe, poſt ſexcentos alios, rectiſſimè prodit Joannes Marius de Creſcimbenis *in comm. hiſt. Poeſis vulg. vol. 2. par. 2. pag. 6.*

PHALARIS à tyrannide celebris, patriâ Agrigentinus exiſtimatus eſt à Tobia Magirio *in eponymolog. critico pag.* 150. qui falsè totius Siciliæ ſe potitum tradit; in Agrigentinos enim ſolùm tyrannidem exercuit. Non in Sicilia, ſed ex inſula Cretâ, urbe Aſtyphalide, prodiit. Conſule auctores, quos exhibet Thomas Fazellus *de reb. Siculis dec. 1. lib. 6. cap. 1. pag.* 130. *& ſeq.*

PHILIPPUS REMARCINECTUS. Editus eſt liber inſcriptus: *Fides Cajetana in controverſia Conceptionis B. Virginis Mariæ ad libram veritatis appenſa, & nulla inventa, Auctore Philippo Remarcinecto Siculo.* Panormi typis Nicolai Buæ 1655. in 8. & alibi. Sub anagrammatica hujus nominis larva latet Hippolytus Marraccius Lucenſis, Cler. Reg. Congregationis Matris Dei, à libris editis, ac pietate eximia in Deiparam Virginem celeberrimus. Ideoque è noſtra Sicula Bibliotheca honorificè dimittimus.

PHILOLAUS Philoſophus Pythagoricus, & Poeta. De hujus patria non eſt una Scriptorum ſententia. Syracuſanum cenſuit, patre Crotoniatâ, Fazellus *de reb. Sicul. dec. 1. lib. 4. cap. 1. pag.* 101. quem ſequuntur recentiores Joſephus Carnilivarius *in hiſt. Sic. lib. 2. pag.* 214. Thomas Porcachius *in inſulis pag.* 40. Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Syrac. pag.* 211. Hieronymus Raguſa *in elog. Sicul. pag.* 234. *& in Sicil. Biblioth. veter. pag.* 227. aliique. Hubertus Goltzius *in hiſt. poſt. Sicil. pag.* 87. *Philolaus*, ait, *Syracuſanus, ut nonnulli contendunt, Crotoniata fuit.* At verius Crotoniatam fuiſſe putat Laertius *lib. 8. in ejus vita*, cujus ſententiam amplexi ſunt Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sicil. pag. 16.* Jacobus Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib. 2. pag.* 247. Petrus Carrera *in hiſt. Catan. vol. 1. lib. 4. pag.* 425. aliique, quos adducit Joannes de Flores *in Calabria Illuſt. lib. 4. cap. 3. §. 3. pag. 369.* Ex Nicolao Scutellio *in vita Pythagoræ*, & Joanne Juvene *in antiq. Taranti* apud Laurentium Craſſum *in hiſt. Poet. Græc. pag.* 238. Tarantinus. Duos Philolaos propoſuit Leonardus Cozzandus *de magiſt. antiq. Philoſ. lib. 5. cap. 1. pag.* 302. *&* 303. Crotoniatam unum, alium Tarantinum. Hoc apud me certum, Siculum non fuiſſe: ideoque ſicut Bonannus *loc. cit.* à Syracuſana urbe Philolaum excluſit, ita & ego à Sicilia excludendum cenſeo.

PHILOXENUS Poeta. Etſi Daniel Heinſius *in lect. Theocrit. cap.* 17. Siculum vocet Philoxenum: Fazellus verò *loc. cit. pag.* 102. Porcachius *loc. cit.* Pirrus *loc. cit. pag.* 212. Goltzius *loc. cit. pag. 90.* & Raguſa *in elog. pag. 236. & in Biblioth. pag.* 228. Syracuſanum velint; attamen antiquiores Scriptores Cytherium fuiſſe produnt, inter hos accenſendi Athenæus *lib. 4. cap. 11. pag. 146. lib. 13. cap. 2. pag.* 564. Diodorus Siculus *lib. 14. n.* 47. Suidas *tom. 2. pag.* 1057. his adde recentiores, qui id ipſum ſcribunt, nempè Gyraldus *de Poet. hiſtor. dial. 9. pag.* 344. Volaterranus *in anthropol. lib. 18. pag.* 261. Craſſus *cit. pag.* 239. Bonannus *cit. pag.* 248. Carrera *loc. cit.* aliique innumeri: ideoq; hi Philoxenum à Sicilia meritò rejecerũt.

PHOCILYDES Philoſophus, & Poeta moraliſſimus. Thomas Fazellus *de reb. Siculis dec. 1. lib. 9. cap. 9. pag.* 205. Mylenſem exiſtimavit Phocilydem: at in errorum indice ſeipſum correxit, ac Philoſophum hunc à Sicilia relegavit. In Siciliam iterum ab exilio revocarunt Mylenſes Flaccomius *in Sicelide ſect. 3. pag.* 34. & Philippus de Amico *in Reflex. hiſt. pag.* 31. 32. *&* 50. Mylenſem, vel Myleſium fuiſſe, dubiè propoſuere Phocilydem Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sic. lib. 1. pag.* 22. Goltzius *in hiſt. poſt. Sic. pag.* 90. & Raguſa *in elogiis Sicul. pag. 237. & in Siciliæ Biblioth. vet. pag.* 229. At Suidas, Voſſius, Gyraldus, Craſſus, & quotquot de Phocilyde ſcripſere, omnes Myleſium fuiſſe tradunt: ideoque Myleſiis ultrò concedendum puto.

PROCLUS Philoſophus. Suidas, ubi de Proclo Lycio ſcribit, duos alios hoc nomine inſignitos addit, quorum primum Siculum dicit; ait enim: *Proclum è Sicilia Malleotem patriâ, qui ſcripſit in Sophiſmata Diogenis, & contra Epicurum.* Id ipſum ſcribit Raphael Volaterranus *in anthrop. lib.* 18. Malleotem etiam, ſine Siculi nomine vocant Carolus Stephanus *in dict. pag.* 1608. & Hieronymus Ruſcellus *in indice vir. illuſtr. pag.* 130. At nullam hujus nominis urbem in Sicilia invenies. Mallea verò oppidum fuit Calabriæ, nunc everſum, teſte Philippo Ferrario *in lex. Geogr.* cum aliis.

QUINTUS HORATIUS FLACCUS. Fidelis Honuphrius in libello, cui titulus: *Sommario Hiſtorico*, edito Venetiis 1675. *pag.* 102. ait: *Meſſanam patriam fuiſſe Horatii celebris Poetæ.* Sed quem latet, Horatium Vanuſinum fuiſſe?

SICULUS PERSONATUS. Prodiit liber Italicè inſcriptus: *Regola certiſſima, e ſicura per ritrovare i ſemplici exotici più difficili a raccoglierſi, ne' luoghi più naſcoſi, e per le montagne più aſpre, nella quale ſi inſegna il vero modo di ſcavarli, e di conſervarli con la virtù, e temperamento proprio per adoperarli a tempo a' malori; opera del Siculo Maſcherato, Botanico del Gran Re del Magor, primo Satrapo dello ſteſſo, e Sopraintendente generale del ſuo giardino, e delle materie medicinali.* Panormi apud

Pol-

Digitized by Google

Pollocronium Malateſtam 1682. in 4. De eo Joannes Cinellus *in Biblioth. volant. plut. 6. pag.* 102. *&* 103. At ſicut ſatis certum eſt, librum hunc nunquam Panormi editum, nec unquam Panormi Pollocronii nomine typographum extitiſſe; ita incompertum eſt, à quonam auctore ſcriptum hoc opuſculum. Id cenſent eruditi, non à Siculo Botanico conditum.

SIMONIDES Poeta. Cælius Calcagninus *in judicio vocalium*, & Alexander Sardus *de rerum inventorib. pag. mihi* 18. Simonidem Syracuſanum proponunt. Bonannus verò *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 247. Calcagnini ſententiam reiicit; Athenæus enim, Suidas, aliique Scriptores centum antiquiores, Ceum non Siculum volunt; etſi Syracuſas inhabitaverit apud Hieronem I. Bonanni ſententia tanquam vera ſine heſitatione amplectenda.

SYGISMUNDUS ARQUARDUS, ex Abrahamo Ortelio *in Theatro* ſcripſit de Sardinia; & eumdem Siculum Calaritanum fuiſſe tradit. Mirum ſanè, à Geographo ſcriptore Calaritanam urbem in Sicilia deſignari; lippis enim, & tonſoribus notiſſimum eſt, quòd Calaris urbs ſit Sardiniæ, non Siciliæ.

SYGISMUNDUS GELOUS hiſtoricus non incelebris, ſcripſit, Hiſtoriam Franciſci Spiræ, aliaque à Joſia Simlero *in epitome Biblioth. Geſneri pag.*166. recenſita. At cave ne inter Siculos Scriptores reponas; fuit etenim Tranſylvanus, eodem teſte, non Gelous. Claruit anno 1550. cùm Gela Siciliæ urbs multis retroactis ſæculis defeciſſet. Geloum verò Sygiſmundi cognomen intelligendum.

THEODULPHUS. Auguſtinus Paolettus à concionibus editis clarus *in Sanctuario, & in panegyr. S. Auguſtini pag.* 450. citat Theodulphum Epiſcopum Tauromenitanum *in Biblioth. Vet. PP. tom.* 9. *pag.* 645. ejuſque nonnulla adducit carmina. Cùm autem in hunc locum à Paoletto citatum vir quidam eximius Tauromenitanus incidiſſet, datis ad me literis 3. Decembris 1704. inſtitit, ut hunc Theodulphum in meam Bibliothecam infererem. Sed cùm Patrum Bibliothecam vidiſſem, ut citatum à Paoletto locum recognoſcerem, non Theodulphum Epiſcopum Tauromenitanum, ſed Theodulphum Epiſcopum Aurelianenſem inveni, qui carminum libros ſcripſit, ibique exſcriptos à Paoletto verſus comperi. Hinc Paolettum aliud egiſſe animadverti, cùm pro Aurelianenſi, Tauromenitanum ſcripſit.

XANTHUS. Ob ejus neceſſitudinem cum Steſichoro (Xanthum Steſichori Himeræi legatum fuiſſe tradit Carolus Stephanus *in dict.* apud Raguſam infra cit.) quis ſuſpicari poteſt Xanthum Siculum fuiſſe; & inter Siculos repoſuit Raguſa *in Sicil. Bibl. vet. pag.* 280. attamen Lydium fuiſſe tradit Gyraldus *de Poet. hiſtor. dial.* 9. *pag.* 324. etſi cognomine *Lydium* putet Patritius *in Poet. dec. hiſt. lib.* 1. *pag.* 104. Conſule Craſſum *in hiſt. Poet. Græc. pag.* 452.

SICULI INTER SCRIPTORES ADSCITI, ET DELETI.

AGATHOCLES Saccenſis, Rex vel potius Syracuſarum Tyrannus. De eo Siculi, exterique Scriptores fusè. A Hieronymo Raguſa *in Elogiis Siculor. pag.* 14. *& in Sicil. Bibl. vet. pag.* 14. inter Siculos Scriptores collocatur; ait enim *pag.* 16. *Biblioth.* quod ſcripſit *Commentaria de officinis Vulcani*, ex Scholiaſte Apollonii *in lib.* 4. *Argonat.* apud Cluverium *in Sicil. antiq. lib.* 2. *cap.* 4. *pag.* 411. At fallitur vir eruditus; Agathocles enim noſter, ut ex hiſtoricis omnibus liquidò patet, nunquam literas didicit. Opus verò de officinis Vulcani, alterius Agathoclis eſt: nonnulli etenim hoc nomine inſigniti ſcripſere aliqua, ex Konigio *in Biblioth. vet. & nov.* apud eumdem Raguſam, & Vincentio Coronello *in Biblioth. tom.* 2. *n.* 735. *& ſeq. pag.*127. Conſule Jo. Gerardum Voſſium *de hiſt. Græcis lib.* 3. *pag.* 317. qui librum memoratum de officinis Vulcani Agathoclis Babylonii fœtum eſſe non immeritò putat. Hanc meam ſententiam amplexus eſt Michael de Judice *in obſer. ad appar. Siculor. annal. Auguſtini Invegii pag.* 92. ideoq; Agathocles è ſcriptorum numero expungendus. Agathoclem hiſtoricum Siculum citat etiam Honuphrius Panvinus *in comment. Urbis Rom.* apud Bonannum *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.*248. at opus à ſe conditum, & à Panvino memoratum, *de rebus Cyzicenis*, ejuſdem eſt Agathoclis Babylonii, ut obſervant Bonannus, & Voſſius *loc. cit.*

ANGELICUS RAMPULLA Siculus, qui ter Generalis munere Ordinem S. Joannis de Deo gubernavit. Sub hujus nomine prodiit opuſculum Italicè ſcriptum, cui titulus: *Relazione del Rev. P. Angelico Rampolla, Generale della Religione del B. Gio. d'Iddio, all'Ill. Senato della Città di Palermo intorno a un maraviglioſo Muniſtero Reale di Teatine Romite &c.* Panormi apud Buam, & Camagnam 1668. in 8. At librum hunc verè ſcripſit Franciſcus Maria Magius Panormitanus Cler. Reg. cui adſcripſi *tom.* 1. *pag.* 223.

ARISTON Syracuſanus, ut Fazellus opinatur *de reb. Sic. dec.* 2. *lib.* 5. *cap.* 1. *pag.*379. fuit Tragœdiarum Scriptor. At meritò à Bonanno reiicitur *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.*254. nam Livius *lib.* 24. Ariſtonem hunc Tragœdiarum Actorem, non Auctorem renunciat. Ita & Gyraldus *de Poet. hiſt. dial.* 7. *pag.* 295. & Craſſus *in hiſt. Poet. Græcor. pag.* 72. qui etſi Actorem Tragœdiarum cenſeant, neſcio quo jure inter Poetas collocent. De hoc intelligendum puto Athenæum *lib.*12. ubi inter hiſtriones Ariſtonem reponit.

DIOCLES Panormitanus Orator, à nonnullis memoratur ex Cicerone *in Verrem act.* 4. *or.* 8. at apud Ciceronem Arator, non Orator legitur. Vide *tom.* 1. *pag.* 156.

HENRICUS DE SIMONE. Ex Roccho Pirro *in not. Eccl. Panor. pag.* 215. & Jacobo Philippo Tho-

Digitized by Google

Thomaſino *in annal. Canonic. S. Georgii in Alga. an.* 1377. *pag.* 179. *& an.* 1386. *pag.* 380. Panormitanus; ſed ex Leonardo Orlandino *in deſcrip. Drepani pag.* 46. nobilis Drepanitanus, qui Panormi Collegium Canonicorum Regularium S. Georgii in Alga fundavit, inter Siculos Scriptores recenſetur à Hier. Raguſa, tum *in elogiis Siculor. pag.* 137. tum etiam *in Sicil. Bibl. Vet. pag.* 137. ait enim ex Orlandino cit. Henricum ſcripſiſſe *Commentaria in Ariſtotelis Philoſophiam.* Sed nec apud Orlandinum, nec apud alium inveni aliquid ſcripſiſſe: ideoque à Scriptorum Siculorum catalogo excludendum cenſui.

JACOBUS RHEDA Drepanitanus Ordinis Prædicatorum, Sac. Theologiæ Magiſter, vir doctrinâ clarus, & an. 1478. S. Officii Siciliæ Vicarius. De eo Rocchus Pirrus *in not. Eccl. Mazar. pag.* 546. & Orlandinus *cit. pag.* 48. Siciliæ Quęſitorem vocat Vincentius Nobilis *in Theſauro abſcondito de Virgine Drepanitana cap.* 23. *pag.* 790. ut etiam Hier. Raguſa *in elogiis Sicul. pag.* 142. *& in Sicil. Bibl. Vet. pag.* 143. Hic autem in utroque loco citato ſcripſiſſe tradit: *duo volumina contra Hæreticos: & unum volumen in Job:* citatque Orlandinum *in deſcrip. Drepan.* primùm *pag.* 48. inde *pag.* 41. at in nullo horum locorum, nec alibi Orlandinus prodit Jacobum aliquid ſcripſiſſe: hinc inter Siculos Scriptores inſerere nolui.

OCTAVIUS DE FRANCISCO Meſſanenſis, Sacrę Theologię Doctor. Sub hujus nomine prodiit liber Italicè inſcriptus: *Ducento, e più calunnie oppoſte da Gio: Marſilio all'Ill. e Rev. Cardinale Bellarmino, confutate dal Dottor Ottavio de Franceſchi Teologo Meſſineſe.* Maceratæ apud Sebaſtianum Martellinum in 4. Verè opus eſt Benedicti Juſtiniani Genuenſis Soc. Jeſu, qui ſub Octavii nomine librum evulgavit. Conſule Michaelem Juſtinianum *de Scrip. Liguris pag.* 134. Auguſtinum Oldoinum *in Athenæo Liguſtico pag.* 103. & Angelicum Aproſium in libro: *Viſiera alzata pag.* 40. edito ſub nomine Jo. Petri Jacobi Villani.

SCRIPTORES APOCRYPHI SICILIÆ ADSCRIPTI.

CUm nonnullos animadvertiſſem Siculos, inter Scriptores à quibuſdam recenſitos, at verè effictos, & apocryphos; ne decepti Siculi, exterique, umbram pro corpore amplectantur, horum notitiam hic ad operis calcem reiicere curavi. Philadelphus Mugnòs, comminiſcendi arte nulli ſecundus, multos protulit hujus farinæ antiquos Philoſophos, Oratores, Poetas *in ſuo novo Laertio* edito Panormi 1654. ut etiam *in ſua Proſerpina Rapta* edita Meſſanæ 1643. ab eo nonnullos mutuavit Hieronymus Raguſa *in ſuis Elogiis*, ac *in Siciliæ Bibliotheca veteri*: etſi in hujus præfatione *pag.* 4. de Philadelpho ſcripſerit: *multa comminiſci videtur, & aliena à vero profiteri.* Hujus fraudem detexit, ac cenſoriâ virgulâ notavit, eruditiſſimus vir Vincentius Auria in libro inſcripto: *la Verità Hiſtorica Svelata, o vero Avvertimenti, e correttioni al nuovo Laertio di D. Filadelfo Mugnòs.* Horum præcipuorum catalogum accipe.

Archilochus Panormitanus.
Argotes Ennenſis.
Ericles Erycinus.
Gneus Egreſtus Panormitanus.
Gorgadorus Leontinus.
Heliodorus Panormitanus.
Hermodorus Panormitanus.
Hieron Leontinus.
Hiperides Panormitanus.
Hipparcus Selinuntinus.
Lampradion Herbitenſis.
Leonidas Leontinus.
Leuſippus Lilybœtanus.
Licinius Leontinus.
Nicophemus Leontinus.
Pampidonius Solentinus.
Phelicudius Tyndaritanus.
Phirmion Triocolitanus.
Quintilius Licodienſis.
Quintius Meneleon Tauromenitanus.
Rophron Syracuſanus.
Spurion Murgantinus.
Suetonius Murgantinus.
Theodectes Minous.
Theximonides Herbeſſenſis.
Thraſimacus Panormitanus,
Timæophon Leontinus.
Timonactes Leontinus.
Traconitus Panormitanus.

His adde, & alios hic ſequentes apud alios.

DION. Leander Albertus *in Inſulis pag.* 61. & Joſephus Carnilivarius *in hiſt. Sicil. lib.* 2. *pag.* 214. Dionis hiſtorici Syracuſani meminere. At Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 256. cùm nec inter antiquos ſcriptores, nec inter recentiores, hunc Dionem invenerit, meritò futilem hanc Alberti, & Carnilivarii opinionem putat. Id ipſum ſentio, ac fictum Scriptorem cenſeo.

DION alter Calactinus. Matthæus Silvagius *de tribus Peregrinis pag.* 138. nonnulla Ptolomęi loca referens, ait: *Ætna civitas poſtea Adranum, nunc Adernio, ut ſcribit Dion Calatianus.* Hunc Dionem apud neminem comperi: ideoque deceptum puto Silvagium: ac forſan Dionem cum Diodoro confundit: Diodorus enim Siculus de Ætna, inde Hadrano, egit *lib.* 14.

DIONYSIUS. Conſtantinus Laſcaris apud Maurolicum *in hiſt. Sic. lib.* 1. *pag.* 19. poſt primum, ac ſecundum Dionyſium, de quibus *tom.* 1. *pag.* 160. *&* 163. alium tertium Dionyſium adducit, etiam Syracuſarum tyrannum; ac ſcripſiſſe ait, Comœdias, Tragœdias, & hiſtorica. Sed Bonannus *in Syrac. Illuſtr. lib.* 2. *pag.* 256. meritò hanc Laſcaris opinionem repellit: nam Scriptorum nullus hujus tertii Dionyſii meminit. Qui verò Comœdias, Tragœdias, ac hiſtorica ſcripſit, primus fuit Dionyſius. Ideoque hic tertius Dionyſius è Siculorum Scriptorum albo

ex-

Digitized by Google

expungendus. Nec ſatis intelligo cur Laurentius Craſſus *in hiſt. Poet. Græc. pag.* 163. & Raguſa *in elogiis Siculor. pag.* 102. Bonanni opinionem adducentes, hunc pſeudo-Dionyſium inter Poetas, ac Siculos Scriptores conſtituant: etſi Raguſa recuſis, ac ampliatis elogiis, Bibliothecæ titulo editis, in nova editione Dionyſiũ deleverit.

LAMPRIDIUS USCO. Anſelmus Craſſus Acenſis *in notitiis S. Veneræ diſt.* 1. *pag.* 53. ait, Lampridium Uſconem Acenſem, hiſtoricum antiquum ex Theophilo *in hiſtor. Siciliæ* ſcripſiſſe *de incendiis Ætnenſibus*. Ita etiam *in Compendio ejuſdem vitæ cap.* 1. *pag.* 12. At fictum auctorem cenſent eruditi: ſi enim Theophili opus de Sicilia jam deperditum, nunquam apparuiſſe ſcimus, ut innui *tom.* 2. *pag.* 252. quis non videt hunc Lampridium, à nullo memoratum, niſi à ſolo Theophilo, eſſe apocryphum?

OROPHONIUS. Idem Craſſus *in epiſtola ad lectorem* præfixa *notitiis S. Veneræ pag.* 5. tradit, Orophonem tempore Rogerii Comitis vixiſſe, ac Græcè *Hiſtoriam Siciliæ* ſcripſiſſe. Hujus exemplar anno 1563. Romæ in Theſauro S. Praxedis aſſervatum tradit, à quo nonnulla latinitate donata ſibi. Id ipſum habet Jo: Bap. Guarnerius in libro: *Zolle Catanee pag.* 52. Philippus de Amico *in Reflex. hiſt. Mylar. pag.* 1. & 2. aliique. At Apocryphum auctorem eſſe hunc Orophonem eruditi cenſent, ac effictum à quodam, ut mentis adinventiones, hujus auctoritati aſtrueret. Hujus fictionis ſuſpicionem innuit Placidus Reina *in epiſt. ad lect. hiſtor. Meſſan. par.* 1. Joannes Andreas Maſſa *in ſua Sicilia par.* 1. *pag.* 3. 279. & 303. & *par.* 2. *pag.* 34. aliique.

PHTIANDER. Hunc inter Catanenſes illuſtres recenſet Jo: Bap. de Groſſis *in decac. Catan. cord.* 9. *pag.* 160. & Hiſtoricum, Philoſophum, & Aſtrologum prædicat. Ex eo Hier. Raguſa *in Sicil. Bibl. vet. pag.* 231. inter Siculos Scriptores exſcribit. At de Groſſis ex Petro Carrera *in hiſt. Catan. vol.* 1. *lib.* 4. *pag.* 450. hunc Auctorem eruit, qui apocryphis Diodori epiſtolis innixus, nonnulla de Phtiandro enarrat. Si verò Epiſtolæ Diodori ſuppoſitiæ ab eruditis cenſentur, ut *tom.* 1. *pag.* 58. innui, inter apocryphos hunc Phtiandrum potiùs, quàm inter Siculos Scriptores collocandum puto.

F I N I S.

IN

INDEX NOMINUM, ET COGNOMINUM

TOMI PRIMI.

NUMERUS POST LITERAM A. DESIGNAT APPENDICEM.

A

Accenſorum Academia 1
Achæus, ſive Achivus 2
Acron 2
Adamus Aſmundus A. 1
Adamus Laurifex A. 1
Ægydius Cæſarenſis 3
Honeſtus 3
Leondelicatus 4
Mancurtius 4
Panormitanus 4
Scrignus A. 1
Tutinus 4
Æſchylus 4
Aetius 7
Agathinus Caſtilionus 7
Guiglia 7. A. 34
Lupus. v. Paulus Junta.
Agathon 7
S. Ag-tho 8
Alanus 10
Albanicius ab Albano 11
S. Albertus 11
Albertus Fardella 12
Jozzi 12
Palicius 12
Picciolus 12
Tuccarus 12
Alcadinus, ſive Alcadimus 13
Alcimenes 13
Alcimus 13
Alcman 13
Alexander Bonannus 14
Burgos 15. A. 34
Calamatus 15
Chiarenza 16
Dionyſius 17
Grandis 17
Guarraſius A. 46
Palazolus 17
Staiti 17
Alexius Grignanus 17
Lombardus. v. Laurentius Finicchiaro.
Alipandrus 17
Aloyſius Bononius 17
Brancifortius 17
Ciaccius 18
Guilelmus Mõtecatinus, ſeu Mõcada 18
Heredia 18
la Farina 19
Aloyſius la Nuſa 20
Sadoc. v. Ludovicus Sadoc.
lo Scavuzzo 20
Serrovira A. 1
Alphius Ferrarottus 21
Luſſanus. v. Alphonſus Salvus.
Matthiolus 21. A. 34
Urſus 21
Alphonſus Bocconus 21
Cajetanus 21
Caribdus 22
Salvus 22
S. Lucia 23
Alvarus Paternionius 23
Ambroſius Borgheſius 23
Piaggia 23
Ameriſtus. v. Mamertinus.
Anchitus 23
Andreas 23
Andreas Adonninus 29
Andalorus A. 1
Barbatia 25
de Bartholomæo 25
Caſtroregalenſis 27
Chiarellus 28
Cirinus 28
Cordone 29
à Cruce 29
Ferrarius 27
Giambrunus A. 1
Juſtinianus 29
Lomoſtolphus. v. Thomas Fardella.
Laus 29
Longus 30
Maſtrillus 30
Minutolus 31
Mugnòs 31. A. 34
Muſcarà 31
Noledo 32
Panarellus 32
Perruccius 32
Rizzus, ſive Riccius 34
Scamardus 34
Trimarchus 34
Vatticanis 34
Vayola A. 1
Vetranus 34
Angela Crux à SS. Trinitate A. 2
Angelicus Calataniſſectenſis 34

Digitized by Google

Angelicus Spatafora 34
Vavanuzza 34
Angelus Andalorus 201
Antonius Fotius 35
Fardella 35
Galiotus 35
Angelus Carmignanus 35
Giardina, ſive Jardina 35
Maria Annabata A. 2
Maria Rampulla 35
Maria à Reſurrectione 35
Matthæus Bonfantes 36
de Settis 36
B. Angelus Sineſius 36
Angelus Titonus A. 2
Anna Marcheſia Lavaggi 37
Anna Maria Ardoina 37
Annibal de Afflictis 37
Annibal Bufalus 38. A. 34
Annibal Rubà 39
Anonymus Catanenſis 1 39
Catanenſis 2 39
Catanenſis 3 39
Drepanitanus 39
Juriſconſultus 39
Juriſconſultus 39
Melitenſis 39
Panormitanus 39
Siculus 39
Siculus 39
Siculus 39
Siculus 39
Siculus 39
Siculus 40
Siculus 40
Syracuſanus 1 40
Syracuſanus 2 40
Anſelmus Craſſus 40
Fatius 40
Fatius 40
Sampſon 40
Antander, ſive Antandrus 40
Antiochus 41
Antonia Felix Amata 349
Antoninus Agraz 41
Aidonius 53
Alfanus 52
Amatus 42
Amicus 42
Amicus. v. Laurentius Amicus.
Anſaldus. v. Gerardus Anſaldus.
Anſalonius 43
de Aſſali 43
Bononia. v. Antoninus Bononia.
Bottus 43
Brancaccius 43
Brunus 43
Caſora A. 26
Cœli 44
Collurafi 44
Diana 45
Drepanitanus 47. A. 34
Faba 47
Antoninus Falſaperla 47
Fatius A. 4
Ferrara 66
Ferrarottus 47
Formica 47
Gallegus 47
Guercius 48
de Judice 48. A. 35
Juratus 48
Laguidara 48. A. 35
Magri 49
Marcheſius 49
Maria Sieriepepolis 49
Mazzonus 49
de Michaele 49
de Michaele 50
Mirellus, & Mora 50
Moletus 50. A. 35
Mongitorius A. 47
Moſtacius. v. Antoninus Drepanitanus.
Pilus 50
Platamonius 50
Randatienſis 50
Ruffus A. 4
Salomon 51
Saldinus. v. Gerardus Anſaldus.
Salonia 51
Saponius 51
Serra 51
Surdus 51. A. 35
Roſea 51
Tantillus 52
Tettus 50
Thermitanus 52
Vigintimillius A. 4
de Vincentio 52. A. 35
Xibecca 53
Antonius de Alexandro 54
Anſaldus. v. Gerardus Anſaldus.
de Ballis 54
de Ballis 54
Blandus 54
Bononia 55
Bononia 58
Calpurnius A. 5
Caſalettus 58
Caſſarinus 58
Caſtronovus 59
Celeſtris 59
Cianciolus A. 5
Cingalius 59. A. 35
Cordici 60
Corſettus 60
Cotonius 61. A. 35
Cotrona 61
Criſpus 63
Drepanitanus A. 5
lo Duca 63
lo Faſo 64
de Federicis 65
Fermo 65
Fernandez de Guevara 66

An-

Digitized by Google

Antonius Ferrara 66
Ferrarus 66
Ferrus 66
Ferrus 66
Filoteus de Homodeis 66
Flaminius 67
Fortis 67. A. 36
Gangutia 68
la Greca 68
Jannapolis 68
Jardina A. 5
Ignatius Mancuſus 68. A. 36
Inveges 68
de Joanne A. 6
Lancea 68
Lancella A. 6
Lombardus 69
Malfi 69
Manriquez. v. Ferdinandus Bazan.
de Maria 69
Mazarienſis 69
Meſſina 69
Montaltus 69. A. 37
Natalis 69
Natolis 71
Oliverius 70
Pactenſis 71
Panormita 54. A. 35
Pirrus 71
Politius 71
Portus 71. A. 37
Prinzivallis 71
à S. Roccho 72
Romanus Columna 72
Sapiolus 72
Sarzana 72
Scillanus 72
Serrovira 72. A. 37
Siculus 72
Spata A. 7
Spatafora A. 7
Toſcanus 72
Trigona A. 7
Venetianus 73
lo Verſo 74
Vincentius Pandolfus A. 7
Vinutus 75
de Virgilio 75
Viſalli 75
Ura 75
Uſo di mare 75

Apollodorus 75
Apollonius à SS. Trinitate 76
Apuleus Celſus 76
Archangelus Adragna 77
Caprona 77
Garinus 77
Gualterius A. 7
Meſſana 78
à S. Nympha 78
Scandura 78
Tropea 78
Archeſtratus 78
Archetymus 79
Archimedes 79. A. 37
Archinus, ſive Archivus 83
Argiſtrus Juſſredus 84
Ariſtocles 84
Ariſtolocus 84
Ariſtoteles 84
Ariſtoxenus 85
Arſenius 85
Aſcanius Donguidius A. 8
Athanaſius Acenſis A. 8
Baſcus 85
Athanes, ſive Athanas 85
Attalus 85
Attilius Opizinga 85
Auguſtinus Arata 85
Baldus 86
Brunus 86
Dentice 86. A. 37
Donatus 86
Floritus 86
Floritus 86
Gervaſius 87. A. 37
Inveges 87. A. 37
Lavaggi 88
de Laurentio 88
Lazzara A. 8
Leondelicatus 88
Martius 88
B. Auguſtinus Novellus 88. A. 37
Papaſidera 90
Rubeus 91
Scilla 91
Spinous 91
Toranus 91
Aurelius Botticella 91
Purpura 91
Riſaliti 92
Auſonius Noctinot. v. Antonius Cotonius.

B

Balthaſſar Abruzzus 92. A. 37
Bononia 92
Cultrana 93
Falſaperla 93
Mazzara 93
Melatius A. 8
Meſſanenſis 93
Paglia 93

Barnabas Durante 94
Baptiſta Baſilis 95
Barbarinus Conſtantius 95
Bartholomæus Aſmundus 95
Bonannus 95
Caſtellus 95
Caſtellus A. 9
Comandus 95

Bar-

Digitized by Google

Bartholomæus Coppolinus 95
Corbera 95
Cremona 96
Cucejus 96
Grandis 277
Meſſanenſis 96
de Neocaſtro 96
Petraccius 97. A. 37
Piſa 97
Raguſius 97
Rubeus 97
à Sancto Fauſto 98
Sirillus 98
Spatafora 99. A. 37
Taberna 99
Vita A. 9
Bartholus Magius A. 9
Baſilius Amabilis 99
Campanella 99
Cavarretta 99
de Laurentio 100
Benedictus Barbagallus 100. A. 38
Chiarellus 100. A. 38
Chiavetta A. 10
Dini 1 100
Dini 2 100
Emmanuel 101
Fernandez 101
Fidelis 101
Francofontenſis 102
Gaeta 102
Maja 102
Maria Caſtronius 102
de Paſſaflumine 103
Porcarus 103
Salvagus 103
Vitalis 103
Berlingherus Vigintimillius 103
Bernardinus Aſcalcus. v. Franciſcus Alibrandus.
Agliata 104
de Bernardo 104
Faſo 104
Masbel 105
Panormitanus 105
Rocchus 105
Bernardinus Siculus 105. A. 38
Bernardus Buſcemi 105
Collis 105
Colnagus 106
Gentilis 107
Guttadaurus 107
de Judice A. 10
Juſtinianus 107
Maja A. 10
Maria de Jeſu 108
de Medico 108
Meſſanenſis 108
Meſſanenſis A. 10
Monſecatus 108
Raja 108
de Regibus 109
Riccius 109
Riera 109
Sabia 109. A. 38
Betarmen 109
Bion 1 109. A. 38
Bion 2 110
Blæſus 110
Blandinus 110
Blaſchus Joppolus 110
Lancea 111
Blaſius Burgenſis 111
Draco 111
Militellus 111. A. 38
Bonaventura Angilerius 112
Battalea 112. A. 38
Bellutus 112
Conocchiella 113
Drepanitanus. v. Bonaventura Piſanus.
Genuenſis A. 10
Piſanus A. 11
Sant-Elia 113
Murchius 114
de Rubeis 114. A. 38
Secuſius 115
Stabilis 116
Bornaſius 116
Bothrys 116
Bruno Pactenſis 116

C

Cæcilia A. 11
Cæcilius 117
Cœleſtinus Graffi 118
Cæſar Albamonte 118
Bellia *to. 2. pag.* 108.
de Boſco A. 11
Columna Romanus 118
Faraci 118
Ferro 119
Gothus 119
Gravina 119
de Judice 119
Lancea 119
Marullus 120
Cajetanus Baronius A. 11
Buſacca 120
Creſci 120. A. 38
dd Martino 121
Panormitanus 121
Calogerus Cajetanus A. 12
Campailla A. 12
Calphurnius. v. Titus Calphurnius.
Callias 121
Callimachus Monſviridis 121
Camillus Morellus 122
Capito 122
Carcinus 122
Carolus Amicus 123

Ca-

Digitized by Google

Carolus Antonius Converſanus 123
Antonius Gallella 123
Battone 123
Belleus 123
Bergallus 123
Carrera 124
Caruſus 124
Cirinus 124
Ficarola 124
Finamore 124
Galluccius 124
Giaconia 124
de Graſſis 125
de Gregorio 125
de Gregorio A. 12
Janlongus 126
Joſephus Cicala 126
Latius 126
Lombardus 126
Maccagnone 127
Mancinus 127
Maria Piazza 127
Maria Pica 127
Maria Vigintimillius 127. A. 39
Mirabella 128
Morabitus 128
Moriſcianus 128
Muſarra 128
de Neapoli 129
Paternionius 129
Regius 129
Salpegni 129
de Tocco 130
Thomaſius 130
Trigona 133
Caſimirus Draco 134
Caſſianus 134
Cataldus Amodei 134
Aquila, ſive Pariſius 134
Cataldus Fimia 135
Florentia 135
Siculus. v. Vincentius Errans.
Celidonius Siinus 135
Ceres 135
Charmus 136
Charondas 136
B.Cheromenus 138
Cherubinus Bellus 138
Chriſtophorus Brignone 138
de Benedictis A. 12
Chryſippus 139
Citharius, ſive Citherius 139
Ciullus dal Camo 140
Claudius Marius Aretius 141
Clemens Ficarra 141
Lardia 141
Netinus 141
Cleon 142
Clitiæ Academia 142
Conradinus de Puteo 142
Conradus 142
Conſtantinus Cajetanus 143
Panormitanus 145
Conus Amorgomia. v. Jacobus Romanus.
Corax 146
Corcetus A. 12
Cornelius Morſia 147
Coſmanus 147
Coſmas à Jeſu Maria A. 12
Coſmas Lenzus 147
Nepita 147
Creon. v. Acron.
Cteſias. v. Tiſias.
Cyrillus 147
Cyrillus Thermitanus 148
Martorana 148
Cyrinus Maurus 148

D

Daphnis 149
Datius Agliata 150
Decius Aloyſius 151
Juſtinianus 151
de Marco 151
Demetrius 152
Demolocus. v. Dinolocus.
Dicæarchus 152
Didacus de Aghirre 153
Aloyſius Monterus 154
Cannata. v. Didacus Sgroi.
Ferula 154
Filippazzi 154
Mataratius 154
Salemius 154
Sgroi 155
Zambutus 155
Zirillus A. 13
Dimolocus 155
Dinolocus 155
Diocles 156
Diocles Panormitanus 156
Diodorus Siculus 156. A. 39
Syracuſanus 159
Diomus 159
Dion 159
Dionyſius 1 160
Dionyſius 2 160
Dionyſius A. 13
Dionyſius Fortunatus 164
à S. Andrea 164
Siculus 164
Diophantus. v. Ecphantus.
Dominicus Alaimus *to. 2. pag.* 331
Arganantius 164
de Auguſtino 165
Bandinus 165. A. 39
Bordonaro 165
Bottonus 165. A. 39
Bucalus 166

Dominicus Campiſi 166
Caramella. v. Honorius Dominicus Caramella.
Græcus 166
Guglielmini 166
Maria Serpetrus 167
Maria Regius A. 13
Monacò 167
Olivares 167
Dominicus Palamenghi 168. A. 39
à S. Petro 167
Quarteronus A. 13
Roſſius, ſeu Rubeus A. 14
la Scala 168
Scalmatus 169
Spatafora A. 46
Stanislaus Albertus 170. A. 39

E

Ecphantus 170
Elias Luna 170
Panormitanus 171
Eliſabeth Ajutamichriſto 171
Maria à Paſſione 171
Eliſeus à S. Roſalia 171
Elipis 171
Emmanuel Calaſcibetta 174
Empedocles 1 174
Empedocles 2 179
Empedotimus 179
Enzus, ſive Entius 179. A. 39
Epicharmus 180
Epiphanius 184
Eraſmus Marotta 184
Salatus 184
Xacca 185
Evagrius 185
Euclides 185
Eudoxus 188
Euhemerus 189
Eumachus 190
Euſebius 191
B. Euſtochia A. 14
Euſtachius Nicoſia 191
de Pernis 191

F

Fabianus Columbus 192
Fabius Aſcenſus 192
Ballus 192
Fabritius Bertuleus 192
Luna 192
Spuces 193
Felix Epiſcopus Meſſanenſis 193
Bonafides 193
Brandimarte 193
Poteſtà 194
Urſus 194
Ferdinandus Balamius 194
de Bazan 195
Bongiornus 196
Letus 196
Paternionus 196
Pompianus 197
Filiæ Steſichori 197
Flaccus Siculus 197
Flaminius Godanus 198
Palmula 198
Patè 198
Flavius Vopiſcus 198
Fortunatus Fidelis 199
Franciſca Bononienſis 199
Intrigliolo. 199
Franciſcus Agliata 200
Albamons A. 14
Alibrandus 200. A. 39
Alphonſus 200
Ambroſius Maja 200. A. 40
de Amore 201
Andalorus 201
Franciſcus Anſalonus 201
Antonius Aretius 201
Antonius Bardi 201
Antonius Coſta 202
Antonius Poma A. 15
Apares 202
Arena 202. A. 40
Avellinus 202. A. 40
Avola 202
Auria. v. Jo: Franciſcus Auria.
Baeli 202
Balduccius 203
Baliſtreri 205
Barberinus Benici 205
Bardi 205
Barone 205
Baronius, & Manfredi 206
Baronius 207
li Baſſi. v. Vincentius li Baſſi.
Bellus 207
Bertolus 207
Betruccius, ſive Bertuccius 207
Biſagni 207
Biſſus 207. A. 40
Biſſus 208
Blanditius 209
Blundus A. 15
Bonus 209
de Boſco 209
Branciforte 209
la Bruna 209
Brunus 210
Buſcellus 210

Fran-

Digitized by Google

Franciſcus Caffarellus 210
Cagnus 210
Calona 210
Capuanus 210
de Carreċto 210
Carrera 211
Catania 211
Catena 211
Cavallus 212
Cavanna 212
Cavatore 212
Centelles 212
Chiſari 212
Comitus 212
Coſta. v. Franciſcus Antonius Coſta.
Creſcentius 212
Criſtaudus 212
Cupanus 212. A. 40
Diſpenza 213
Dominedous A. 15
Flaccomius 213
Frangimore 213
Galletti 214
Garſia 214
Gaſtone 214
Gemma 215
Gentilis 215
Gravina 215
Gueli 215
la Guzza 215
à Jeſu Maria 216
Inguardiola 216
Intorcetta 216
Joannellus 216
Jojuſienſis 216
Italia 217
Latius 217. A. 40
Leontinus 217. A. 40
Londres 217
Magius 217
Magretti 217
Majorana 217
Mannellus 218. A. 40
Marcheſius 218
Maria Arena 219
Maria Billeci 219
Maria Cirinus 219. A. 40
Maria Grapheus 219. A. 40
Maria Joangrandis Muſarra 219
Maria de Leone 219
Maria Magius 219. A. 40
Maria de Monaco 225
Maria Paſſalacqua. v. Franciſcus Paſſalacqua.
Maria Piſanus 226. A. 40
Maria Riccius A. 15
Maria Rhini A. 16
Maria Spinellus 226
Maurolycus 226. A. 40
Maurolycus 229
Mazarenſis 229
Mazarenſis 230
Mellaurus 230

Franciſcus Meſſanenſis. v. Franciſcus Panarellus.
Milanenſis 230
Milus A. 17
Miroldus 230
Monachus 230
Monsleo 230
Morabitus 230
Mugnòs 230
Neapolis 231
Niger 231
Niger 231
Nocetus A. 17
Oliverius 231
Paċtenſis 231
Palma 231
Panarellus 232
Pancaldus 232
Paruta 232
Paſſalacqua 232
Perdichizzi 232
Petronius 233
Pharaonius 233
Piſanus 233
Platamonius 233
de Podio 233
Politius. v. Petrus Anſalonius.
Polyntius. v. Franciſcus Vita Polyntius.
Pomius 234
Potenzanus 234
Previ 234
Principatus 235
Protus A. 17
Privitera 235
Provenzalis 235
de Puteo 234
Rajatus 236
Riccius 236
Rificatus 236
Romanus 236
Romanus 237
Rubbaus 237
Saccenſis 237
Salaſia 238
Salernus 238
de Sanċto Stephano 239
Sclafani 238
Scorſus 239. A. 41
Scolarus 239
Scuderius 239
Siclenſis 240
Siclenſis 240
Solitus 240
Sparacinus 241
Spinola 241
de Stephano 241
Tabonus A. 17
Tedeſchius 241
Torneſius 241
Torres 242
Trahina 242
Tramontana 242
Turanus 243

Fran-

Franciſcus Valcaſſar 243
Velez 243
Vetranus 243
Vita 244
Vita Polyntius 244
Fridericus Agrigentinus 244
Auria 244
Campixianus 245
de Carretto 211
Fridericus Graphens 245. A. 41
Imperator 245
Lætus 248
Orioles A. 18
Sabia 248
Frontinus. v. Sextus Julius Frontinus.
Fulgentius Caccabenſis 249
Caſtiglionus 249

G

Gabriel Cicer 250
de Fabiis 250
Filoramus 250
Gandulphus A. 18
Garſias Maſtrillus 251
Gaſpar Arianus 251
Buccerius 251
Catalanus 251
Liccus 251
Meazza 252. A. 41
Orioles 252
Paſſarellus 252
Regius 252
Riera 252
Sghemma 253
Vigintimillius 254
Gaſto Spinola 254
Georgius 254
Georgius Fighera 254
Tagliavia 255
Vaccarinus 255
Gerardus Agliata 255
Agliata 255
Anſaldus 255
Columba 256
Nocitus 256
Germanus à S. Vincentio 256
Geſualdus de Bononiis 257
la Farina 257
Guarnerius 257
Panormitanus 257
Gibertus Piſaurus A. 18
Gilibertus Iſtar, & Corilles 257
Glicerius ab Annunciatione 258
B.Gordianus 262
Gorgias 258. A. 41
Gratianus Cremata. v. Ignatius Camerata.
S.Gregorius Agrigentinus Epiſcopus 262
Gregorius Archiepiſcopus Siciliæ 263
de Auguſtino 263
Benignus A. 18
Canalis 264
Cerameus. v.Theophanes Cerameus.
Marſala 264
Matina 264
Morellus 264
Tancredus 264
Valentianus 264
Gualtherius Paternionus 265
Gualtherius Paternionus 265
Guilelmus de Hieraci 265
de Perno 265
Guido de Columnis 265
Gutterras della Valle 267

H

Helenus 268
Helianactes 268
Heliodorus Scrignus 268
Henricus de Medicis 268
Henricus Rex Siciliæ 268
Henricus Teſta 269
Heraclides 1 269
Heraclides 2 269
Hermodorus 270
Herodicus 270
Hicetas 270
Hieron 271
Hieronyma Meſſanenſis A. 18
Hieronymus de Angelis 272
Aprea 273
Avila 273
Auſilia 273
Baſilicò 273
Bononia 274
Hieronymus Branci 275
Brancifortius 275
Camerata A. 18
Carafa 275
Carybdus 275
la Chiana 275
Clarusmons 275
Comes 276
Dragonettus 276
Errans. v.Hieronymus Politienſis.
Fazellus 276
Ferlitus 276
Fimia 279
Fraſſia 277
Gagliardus 277
Gandolfus 277
Germanus 277
Grandis 277
Gravina 278

Hie-

Hieronymus la Jacona 278
de Joanne 278
Jorlandus 279
Jovinus 279
Iveglia 279
Lancea 280
Lombardus 280
Magius 280
la Manna 280. A. 41
Manſonus A. 18
Maria Calataniſſectenſis 281
Maria Guagenti 281
Matranga 281
Minà 282
Montaltus 282
Nicoloſius 282
Opizinga 282
Orlandus 282
Panormitanus 282
Panormitanus 283
Panormus 283
Pharaonius 283
Politienſis 284
Pugliſius 284
Purpugnanus 284
Raguſa 284. A. 41
de Rapis 285
Regius 285
Renda-Raguſa 285
Riccius 286
Roſa 286. A. 41
Salomon 286
à S. Georgia 286
Seidi 286
Sileci 286
Spucces 286
Suterenſis 286
Hieronymus Traina 287
Trimarchi 287
Triolus 287
Turanus 287. A. 41
Vigintimillius 287. A. 41
Hilarion Perdicarus 288
Hilarius 288
Hippolytus 289
Hippolytus Arminius 289
Falcone 289
ab Hippolyto 290
Maja 290
Honorius Dominicus Caramella 291
Honorius Anſalonius 292
de Jorlanda 292
Honuphria Bonanno 292
Honuphrius Cicala 292
Fortinus 292. A. 41
Malateſta 292
Paruta 293
Pugliſi 293
Vita 293
Horatius Alimena 293
Amantia 294
Hortenſius Scammacca 294
Hyacinthus ab Aſcenſione 294
Campolus 294
Ciaccius 295
Comparatus 295
Grimaldus 295
Maria Fortunius 295
Maria Roſcianus 296
Montaltus 296
Penſabene 296
Politus 296
Salemius 296
Trabona 296

I

Jaceta. v. Hicetas.
Jacobus Agliata 297
Alicatenſis. v. Jacobus Lalumia.
Amatus 297
Bendicis 297
de Benedictis A. 19
Bonannus 297
Bonincontrus 297
Cæſarius 297
Caldarone 297
Cardia 298
Caribdus 298
lo Caſcio 298
Catanzarus 298
de Chirco 298
Cita 298
Confortus 299
Corſalis 299
Craſſus 299
Diacetus 299
Fuſca 299. A. 19
Gaginus 299
Jacobus Gemma 299
Humana 299
Lalomia 299. A. 41
Leontinus 299
Longus 300
Loredanus 301
Magdalena 301. A. 41
Manganus 301
de Maria 301
Masò 301
Melatius 301
Moncada 301
Morellus 301
Muccionius 302
Mugnòs A. 19
Neapolis 302
Pacti 302
Pirronus 302
Pizzolus 302
Profectus 302
Ribaldus 302
Romanus 302

Jacobus S. Lucia 302
Scaſilis 303
Scimè A. 19
Sortinus 303
Spinellus 303
Syracuſa 303
Syracuſa 303
de Thermis 304
Tramontana 304
Virga 304
Vitalis 304
Urbanus 304
Zummus 305. A. 41
Janus Vitalis 305. A. 42
Ibycus 306
Iceta. v. Hicetas.
Jeremias Panormitanus 308
Ignatius Balſamus 309
Camerata 309
Galeanus 309
Gaſtone 309
Guglielmus 310
Ingarſia A. 19
Mazara 311
Munneci. v. Vincentius Mignia.
de Panormo A. 20
à S. Raymundo A. 20
Tedeſchius 311
Timpanarus 311
de Vio 311
Illuminatus de Cuzanitis 311
de Martio 312
Meſſanenſis 311
Oddus 311
Panormitanus 312
Inghilfredus 312
Innocentius Marcinonius 312
Roccafortis 313
Involutorum Academia 313
Joachim Bona A. 20
Joannes N. 313
Joannes N. 314
Joannes Agliata 314
Alberghinus 314
Alberghus 314
Albertus à S. Joſepho 314
Albertus Paſqualis 314
Aloyſius Lellus 315
Aloyſius Septimus 315
Ambroſius Priaroggia 316
Ancona 316
Andreas Bartolus 317
Andreas à Cruce 317
Andreas Gattus 317
Andreas Roſcianus 317
Andreas Roſcianus 318
Anſalonius 318
Antonius Brandus 319. A. 42
Antonius Cannetius 319
Antonius Faſſarus A. 21
Antonius Giuffus 320
Antonius Joppolus 320
Panormitanus. v. Jo. Antonius Seſſa.
Joannes Antonius Phaſides A. 21
Antonius Provina 320
Antonius Reitanus 320
Antonius Salonia 320
Antonius Sclafanus 320
Antonius Scrofanus 320
Antonius Seſſa A. 21
Antonius Trigona 321
Antonius Viperanus 321. A. 42
Aragona 322
Auriſpa 322. A. 42
Joannes Baptiſta Arata 323
de Ballis 323
Baſilis 323
Bitlus 323
de Biaſchis 323
Bonfantes 324
Brunus 324
Campanilis 324. A. 42
Caramba 325. A. 42
Carminata 325
Carvana A. 22
Caſtellus 325
Chiaverta 326
Chriſtadorus 326
Daverus 327
de Franchis 327
Giattinus 327
Grapheus 328
de Groſſis 329
Guarnerius 329. A. 42
Guccionus 330
Hodierna 330. A. 42
Jaluna 332
de Judice 332
Lartius 332
Maccarellus 332
Mangionus A. 22
Mignia 332. A. 42
Nicoloſius 332
Paganus 334. A. 43
Panormitanus 334
Pilus 334
Provenzanus 335. A. 43
Romanus Columna 335
Romanus Columna 335
la Roſa 336
Rubeus 336
de Septimo 336
Sidoti 337
Spinola 337
Valdina 337
Vallegius 337
Vizzari 338
Joannes Bernardinus Nocetus 338
Beroaldus A. 22
Bertonius. v. Proſper Jambertonus.
Bonajutus 340
Boneſera 340
Bononia 340
Brancaccius 340
Burgius 341
de Campo 342

Digitized by Google

Joannes Carrozza 342
Caſtagna 342
Chriſoſtomus Ajellus A. 22
Chriſoſtomus à S. Anna A. 23
Criſpus 342
Dies 342
Dominicus Ballus 343
Dominicus Candela 343
Dominicus Cardullus 343
Dominicus de Cavallaris 343
Dominicus Epiſcopus 343
Dominicus Profimus 344
Doxopater 344. A. 43
Evangeliſta Panormitanus 344
Evangeliſta Florentia 344
Filingerius 344
Formica 345
de Franchis 345
Franciſcus Amagrima. v. Franciſcus Maria Magius.
Franciſcus Aſſarus 345
Franciſcus Auria 345
Franciſcus de Caſtillo 346
Franciſcus Muſarra 346. A. 43
Franciſcus Turanus. v. Franciſcus Turanus.
Gattus. v. Joannes Andreas Gattus.
Gothus 346
Jacobus Adria 346
Jacobus Cuffarus 347
Jardina 347
Juſſredus 347
Lætus A. 23
Leonardus Homodeus A. 23
de Leone 347
Lucas Barberius 347
Mannus 347
Maria Amatus 348
Maria Amicus 350
Maria Bertinus 349
Maria Brunus 351
Maria Calatanifſectenſis 350
Maria Cotonius A. 23
Maria Ferrerus 350
Maria Hieracenſis 350
Maria Netinus 351
Maria Preſtiphilippus 351
Maria Tuſenſis 351
Marraſius 352
Martinus de Aquino 352
Martinus Gaglio 352
Matthæus Ciaccius. v. Matthæus Ciaccius. 352
Matthæus Gibertus 352
Melatius 355
Miſtretta 355
Mylenſis A. 24
Montaltus 355
Naſus 355. A. 43
Natalis 355
Nicolaus Rizzari 357
Nicolaus Rizzari 357
Onofrius 357
Joannes de Paternione 357
Paulus Chiarandanus 358
Paulus ab Epiphania 358
Petrus Apulus A. 24
Petrus Caſtellus 359
Petrus Corilanza 359
Petrus Flaccomius 359
Petrus Graſeus 359
Petrus Marcheſius 360
Petrus de Villadicanibus 360
Philippus Bonus 360
Philippus Ingarſia 360
Philippus de Lignamine 361
Philippus Paternionus 362
Philippus Teſtai 363
de Planis 363
Præcopius 363
Quingles 363. A. 43
Rainerius 363
Ramondettus S. Martinus 363
Reitanus 364
Ricca 365
Ricciarus A. 24
Ruſtici 365
à Sancto Jacobo Majori A. 23
Scorſus 365
Siculus 313
Stella 366
Storniolus 366
Thomas Moncata 366
Thomas Longobardus 367
Tornamira 367
Vigintimillius 367
Vigintimillius 368
Vincentius Aliſerius 368
Vincentius Valenti 368
Zitus A. 24
Jonius A. 25
Jordanus Anſalonius 368
Caſcini 369
Faſus A. 25
à Sancto Stephano. v. Jordanus Anſalonius.
à Sancto Vincentio A. 25
Jorlandus Bonamanus 370
Maſcardus 370
Joſephus Abbas 370. A. 43.
Agliata 370
Alaimus *tom. 2. pag. 33.*
Albion Calaſcibetta 370
Amatus 370
de Ambroſio 370
de Andrea 370
Anellus 371
Artalis 371
Auguſtinus 372
Auguſtinus 372
Ballus 372
Barlotta 373
Bernardus Caſtelluccius 374
Blondus 374. A. 43
Boccadiſuoco 374
Bonfilius 379

Ca-

Joſephus Caſora A. 26
Cagius, ſeu Cajus 375
Cajola 375
Cammaratatenſis 375
Cannizzarus A. 26
Capri 376
Caruſus 376
Caruſus 376
Caſtellus 376
Caſtilionus 376
Celeſtris 376
Centorbus 376
Cicala 376
Colleſanenſis 377
Columbus 377
Cordicius 377
Cozzo. v. Baſilius de Laurentio.
Cumia 377
de Curtis 378
Dens 378
Dominici A. 27
de Evola A. 27
Facella 378
Faracius 378
Faulifius 378
Fernandez 379
Ferruggia 379
de Flores 380
Fraſſica 381
Galeanus 381
Galia 383
Gallettus 383
Galluzzo 383
Gangutia 383
Geloſus 383
Genoveſa 383
Giacolnus. v. Joſephus Panormitanus.
Granus A. 27
Grimaldus A. 27
Gulì A. 27
S. Joſephus Hymnographus 384
Joſephus Januarius 386
de Judice 386
de Judice 386
de Judice 386
S. Julianus 387
Landolina 387
Lauria 387
Licata 387
Lombardus A. 28
Magdalena A. 28
Mancuſus 388
Mancuſus 388
Marcheſius 388
Mareſca 388
Maria Coſta 389
Maria Malacria 389
Maria Mazzara 389
Maria Polizzius 390. A. 43
Maria Requeſens 390
Maria Salamonius A. 28
Maria Thomaſius 390. A. 43
Maria Trainitus A. 28
Joſephus Mariconda 391
de Martino 391
Martius 391
à Matre Dei 392
de Meſſana A. 29
Michael Marquz 392
Millemagius 392
Moletius 392
de Montagna 393
Moradellus 393
Morellus 394
Morſicatus 394
Munebria 394
Muni 394
de Neapoli 394
Nocera 395
Palazzottus 395
Palumbus 395
Panormitanus 395
Perdicarus 395
Pirronus 396
Pilaja 396
Pittalà 396
Planzonus 397
Politus 397
Polizzius 398
Poma 397
Pomius 397
Pomius, ſeu Poma 397. A. 44
Preſcimonius 398. A. 44
Quartararus 400
Quartus 400
Raguſa 400
Ricciardus 401
Riccius 401
Riccius 401
Ridulphus 401
Romanus 401
Roſſus A. 29
Rotella. v. Seraphinus Rotella.
Saidì 402
Sala 402
Sancetta 402
Scala 402
Scala 402
Scammacca 402
Scibilia A. 29
Scimè A. 29
Scimeca 403
Scoma 404
Seminara. v. Joſephus Colleſanenſis.
Severinus 404
Spataſora 404
Spina 404
Spucces 404
Squillacius 405
Taberna. v. Joſephus Cammaratenſis.
Tamagna. v. Joſephus à Matre Dei.
Thomas Riotta 406
Triſtainus 406
Vadaſuſus 406
Vaſſallus 406
Villardita 406

Joſe-

Digitized by Google

Joſephus Vincentius Maraſcia 406
Viſtarchus 407
Vita 407
Vitalis 408
de Voglia 408
Vollarus 409
Xibecca 409
Xibecca 409
Iſaaccus 409
Iſidorus Comitinus 411
Carbonarus 410
de Caſtillo 410
Guccionus A. 29
Panormitanus 411
Sicienſis 411
Spinellus 411
Julianus Calagiura 411
Julianus Falciglia 411. A. 44
Majalis 411
Monteſuſcus 412
Julius de Campo 412
Firmicus Maternus 412
Frontinus. v. Sextus Julius Frontinus.
Jandaidonus 414
Mazarinus 414
Morra 415
Oriſtaneus 415
Philoteus de Homodeis 415
de Simone 415
Thomaſius 416
Xifo. v. Iſidorus Sicienſis.
Juniperus Drepanitanus 416
Juſtinus 417
Juſtinus Fimia 419

INDEX TOMI SECUNDI.

L

Ælius Centurionus 3
Lælius Palumbus. v. Paulus Bellus.
Laudantius Alcides 3
Laura Bonanno 4
Laurentius Abbas 4
Amicus 4
Antiquus 4
Arpa 4
Balſamus 5
Bolanus 5
Cioſſus. v. Laurentius Panormitanus.
Corradus 5
Ferrarus 5
Finicchiarus 5
Lancea 6
Maria Piſanus 6
Mariconda 6
Maurici 6
Panormitanus 6
Pegolus 6
Vigevi 7
Lazarus Cardona 7
S. Leo II. 7
Leo Centuripinus 11
Corinthius 11
Roſſellus 11
Leodorus Scrignus. v. Heliodorus Scrignus.
Leonardus Amatus 11
de Bartholomæo 11
Campagna 12
Ciminus 12
Cinnamus 13
Fragalis 13
Germanus 13
Homodeus 13
Loredanus 13
Orlandinus 13
Patè 14
Sacconius 15
Simon 15
Teſta 15
Leopoldus à S. Joanne Baptiſta 15
Lucas Barberius. v. Joannes Lucas Barberius.
Calaſcibectenſis 15
Marineus. v. Lucius Marineus.
Meſſanenſis 15
Siculus. v. Petrus Siculus.
S. Lucianus 15
Lucianus Riccardus 16
Lucius Cintius 16
Lucius Flaminius A. 30
Marineus 16
Portius Calbetus. v. Albertus Picciolus.
S. Marcus. v. Thomas Tamburinus.
Siviglia 18
Ludovicus Baldus 18
Blancus. v. Ludovicus Panormitanus.
de Blaſchis 18
Bonitus 18
Buglius 20
Lalomia 20
Manſonius 20
Maraſcia 21
Meſſanenſis 21
Minutolus 21
Monacò 22
Montaltus 22
Nocilla 22
Panormitanus 22
Panormitanus 92. A. 44
Pappalardus 23
Protoſpatarus 23
Sadoc 23
Scotus 23
Selvagius 24
Spotus 23
Viſitanus 24
Lupus 24
Lycus 24
Lyſias 25. A. 44
Lyſinus 27

Digitized by Google

M

Malacus. v. Maracus.
Maldatus 28
Mamercus 28
Mamertinus 28
Mamertinus 28
Manfredus Cremona 28
Manfredus Placentia 29
Manfredus Rex 29
Manfredus Sammatarus A. 30
Marachus 30
Marcellus Capra 30
Catanenſis. v. Marcellus Romanus.
Cirinus 30
Converſanus 30
Craſſus 31
Romanus Columna 31
B. Marcus 31
Marcus Alegambius 32
Antonius Alaimus 32
Antonius Catania 33. A. 45
Antonius Ferrara 34
Antonius Marcheſius 34
Antonius Martines 34
Antonius Nicolicchia 34. A. 45
Antonius Seſtinus. v. Placidus Samperius.
Aurelius Scodaniglio 36. A. 45
Baſilius Plancarenus. v. Marcus Plancarenus Baſilius.
la Cava 36
Manolopolus 37
Plancarenus Baſilius 37
à Robore 37
à S. Roſalia 37
Serius 37
Valdeſius 38
Maria Crucifixa à Conceptione 38
Magdalena à S. Auguſtino 39
Marianus Accardus 40
Alcamenſis 41
Bichettus 41
Bonincontrus 41
Bononia 41
Bruſcatus 42
Carafa 42
Cœlius 42
Draco 42
de Jeſu 42
de Juliana 42
de Laurentio 43
Maringus 43
Migliaccius 43
Muſcus 44
Peronus 44
Perrellus 44
Valguarnera 44
lo Vecchio 45
Marinus v. Mamertinus.
Marius Albioſus 46
Aretius. v. Claudius Marius Aretius.
Marius Bonafides 46
Buglius 46
Caribdus 47
Cutellus 47
Diana 48
Draco. v. Marianus Draco.
Felix 48. A. 45
de Gatta 48
Giurba 48
de Gregorio 49
Italia 49
Migliaccius 49
Muta 49
Reitanus 50
Tortellius 50
Trabuccus 51
Xaverius Bottonus 51
Martha Bonanno 52
Martinus Anaſtaſius 52
Barbarà 53
Ciaurella 53
la Farina 53
Mira 53
Perſona 53
Platienſis 54
Salpetra 55
Martius Albergus 55
Matthæus ab Alexandro 55
Anna 55
Caldus 55
Candidus 56
de Caſtillo 56
Catalanus 56
Catanenſis. v. Matthæus Silvagius.
Ciaccius 56
Donia 56
Fatius 57
Fatius. v. Matthæus Ciaccius.
Gibertus. v. Joannes Matthæus Gibertus.
de Gregorio 57
Morvellus 57. A. 45
Orlandus 58
Riccius 59
Riccius 59
Rubeus 59
Rubinus 59
à S. Stephano 59
Scammacca 60
Silvagius 60
Surianus A. 30
Maturinus Textor 61
Mauritius Epiſcopus Catanenſis 61
Mauritius de Gregorio 61
Maurus Burgius 62
Chiaula 62
Marcheſius 63
Panormitanus. v. Maurus Chiaula.
S. Maximianus 64
Maximus Montorus 64

Ma-

Digitized by Google

Maximus Panormitanus 64
Mazzeus de Ricco. v. Matthæus Riccius.
Rubeus. v. ut ſupra.
Medicorum Academia 65
Melchior Maja 65
Menecrates 66
Menecrates 66
Meſo. v. Mœſon.
Metellus 66
S. Methodius 66
Michael Amodeus 69
Angelus Bibonenſis 69
Angelus Bonadies 69. A. 45
Angelus Caſſati 70
Angelus Clarusmons A. 30
Angelus Corleonenſis 70
Angelus Fardella 70
Angelus Mancharuſus 71
Bertoluccius 72
Boa 72
Burgius 72
Calvus 73
Calvus 73
Cantellus 73
Caracocius 73
Caruſus 74
Michael Caſſarinus 74
Felſina 74
Frazzetta 74
Glycas 75
Ingaſionus 76
Joeuius 76
de Judice 76
Juvinus 77
Liparis 77
Moraſchinus. v. Michael Remigius Moraſchinus.
Perramutus 78
Platienſis 78
Remigius Moraſchinus 78
de Vio 79
Modeſtus Gambacurta 80
Modeſtus à SS. Sacramento 81
Mœſon 81
Monachi Siculi 81
Monachi Siculi Benedictini 81
Monymus 81
Moſchion 82
Moſchus 82. A. 45
Moſchus 83
Mythæcus 83

N

Natalis de Amico 84
Donadeus 84
Schittinus 84
Natalitius Adonius. v. Joſephus de Voglia.
Buſcellus 84
Monteſanus 85
Muratorius 85
Nicea. v. Hicetas.
Niceta. v. Hicetas.
Nicias 85
Nicolaus 85
Nicolaus Albertus 85. A. 45
Antonius Coloſſus 86
Antonius de Federicis 86
Antonius Serina 86
Aragonia 86
Aronica 86
Bellus 86
Blaſcus 87
Bonetus 87
Brunus 87
Cannizzarus 87
Catanutus 87
Chiuppa 88
Coppola 88
Coxia 88
Datus 88
Deodatus. v. Nicolaus Datus.
Gervaſius 88
Jacobus de Alibrando 89
Jacobus Saccanus. v. Nicolaus Saccanus.
Intrigliolus 89
Nicolaus à S. Joanne Baptiſta 89
Joſephus Preſcimonius. v. Joſephus Preſcimonius.
Lavaggis 90
Letus 90
Lipſous 90
Longombardus 90
Magri 91
Maria Januarius 91. A. 45
Maria Sclavus 92
Maria Sollima 92
Maria Tedeſchius 93
Marſala 93
Maugerius 93
Mondia A. 46
Morſus 93
Muſacchius. v. Nicolaus à S. Jo. Baptiſta.
Muſſutus 94
Nigidus. v. Placidus Nigidus.
Petrus Chilleus 94
Riccius 94
Riccius 94
Ritzonus 95
Saccanus 95
Serius 95
Serpetrus 95. A. 45
Sollima 96
Sollima. v. Nicolaus Maria Sollima.
Spetialis 96
Spetialis 96
Stizzia 97
Sylvaticus 98

Digitized by Google

Nicolaus Tedeſchius 98
Terranova 102
Toſcanus 102
Valla 102
Urſus 103
Urſus 103
Nicolaus Zummus 103
Nicoletta Paſchalis 104
Nina 104
Nuntius Perciaboſcus A. 30
Surdanus. v. Antonius Surdus.
Nymphodorus 104

O

Octavianus Bulgarinus 105
Præconius 1 105
Præconius 2 107
Octavius Abruzzus 107
Archangelus 107
Auguſtinus 108
Balſamus 108
Bellia 108
de Bononia 109
Brancifortius 109
Buglius 110
Cajetanus 110
Caracciolus 111
Catalanus 111
Octavius Corſettus 1 111
Corſettus 2 112
Gravina 113
Potenſanus 113
Rizzarus 113
Sapientia 114
Spinola 114
Tedeſchius 114
Odo de Columnis 114
Officinæ Academia 114
Olympius Julianenſis 115
Orpheus 115
Orthon 115

P

Pamphilus 116
S. Pantænus 116
Partenius Zanglajus 118
Paſchaſius 118
Paulus Abbatiſſa 119
Aidonius 119
Alpherius 119
Amatus A. 30
Anca 119
de Angelis 120
Bellus 120
Biſcontis. v. Paulus Vicecomes.
Bocconus. v. Sylvius Bocconus.
Cajus, ſive Chaggius 121
Catania 121
Cœleſtinus A. 32
Crinius 122
Ferrus 122
Franciſcus Perramutus 122
Friſca 123
Jordanus 123
Junta 123
Lombardinus A. 31
Mazzonius 123
Mel 123
Ortalis 123
Pizzutus 123
Principatus 124
Reſtifa 124
Salernus 124
Saponius 124
Sarmientus 124
Thermitanus. v. Paulus Aidonius.
Tintus 124
Varveſius 124
Paulus Vicecomes 124
Viperanus 125
Pauſanias 125
S. Peregrinus 126
Peregrinus Adernionenſis 126
Perottus de Offida 126
Petro 126
Petrus Abbus 127
Alagona 127
Alcamenſis 127
Alliata 127
Amicus 128
Anellus 128
Anſalonius 128
Antonius Caſaccius. v. Sigiſmundus Ruſſus.
Antonius Majorana 149
Antonius Tedeſchius 128
Antonius Tornamira 128
Argirus 130
Attardus 130
de Blaſio 131
Blondulillus. v. Petrus Braccerus.
Blondus 131
Braccerus 131
Brechixius 131
Cajetanus 132
Cajetanus 132
Calanna 132
Caldarinus 132
Calzolarius 132
Cannizzarius 132
Capacius 133
Carrera 133
Cicer 134

Digitized by Google

Petrus Clemens 134
Comes 135
Cordicius 135
Corilanza. v. Joannes Petrus Corilanza.
Corſectus 135
Diſcordanus 137
Donzella 137
Donzella 137
Draco 137
Draco 138
Emmanuel 138
Emmanuel 138
Flaccomius. v. Jo. Petrus Flaccomius.
Fontanetta 138
Fortis 139
Fullonus 139
Gambacurta 140
de Graſſis 140
Gravina 140
de Gregorio 142
de Gregorio 143
Gulotta 143
Henricus 143
Hieremias 143
Jardina A. 31
Intelisanus 146
Jojuſienſis 146
Joſephus Rodriquez 146
Joſephus Sanclemens, v. Joſephus Galeanus.
Luna 146
Macheronus 147
Magius 147
Magrus 147
Majorana 148
Mancuſus 148. A. 45
Marcheſius 149
Maria Cicala 149
Maria Mutolus 150
Martyr Emmanuel. v. Petrus Emmanuel.
Martyr Scandariatus 150
Mataplana 150
Mennitus 151
de Minio 151
Oliverius 151
Opezingha 151
Pariſius 152
Patavinus 152
Paternionius 152
Paulus Corſus 152
Paulus Morretta 153
Paulus Piſanus 154
Paulus Platania 154
Paulus Scicolonus 154
Pavonus 154
Petrolus 154
Pipis 154
Piſciotta 176
de Platea 154
Ranzanus 155
Riaca 157
Rizzarus 157
Roſa 157
Petrus Salernus 157
Sanmartinus 158
Santeranus 158
Sarnus 158
Scotus 158
Siculus 158
Siculus 159
Specialis 160
Squillacius 160
Tognolettus 160
Trimarchius 161
Velaſcus 161
Veneroſus 161
Vincentius Platamonius. v. Petrus Martyr Scandariatus.
Vincentius Tedeſchius 162
Vincius 162
Vitalis 162
Vitalis 162. A. 45
Phaneſtus Muſica. v. Stephanus Amicus.
Philadelphus Maurus 163
Mugnòs 163
Philemon 1 164. A. 45
Philemon 2 166
Philemon 3 167
Philina 167
Philinus 167
Philinus 167
S. Philippus 167
Philippus Amicus 168
de Barberiis 168
Bologninus 168
Burſa 169
Cammarata 169
Clemens 169
Ferrarius 169
Gambinus 170
Giacomazzus 170
Gothus 170
Kersbelius 171
Macerius 171
Maſſaria 171
Mazzerius 171
Meſſanenſis 172
Natolus 173
Paruta 173
Perdicarus 176
Piſciotta 176
Piſciotta 176
Platienſis. v. Joannes Maria Hieracenſis.
Politius 177
Salernus 177
à Samperio 177
Savona 178
Scafilis 178
Setajolus 178
Siculus. v. Philippus de Barberiis.
Syracuſanus. v. Philippus de Barberiis.
Triolus 179
Philiſtion 179
Philiſcus 180

Digitized by Google

Philiſtus 180
Philiſtus 182
Philometor 182
Philon 182
Philonides 182
Philonides 182
Phormus 183
Photinus. v. Phormus.
Piſtorius 183
Pius Angelus Fardella. v. Angelus Fardella.
Pius Coſta 183
Placidus Agitta 184
Bertuccius 184
Calvarius 184
Campulus 184
Carafa 184
Catanuſus 185
Coſta 185
Ebanus 185
de Judice 185
Maria Vannus 185
Merlinus 186
Nigidus 186
Reina 187
Rubeus 187
Placidus Samperius 187
Io Sciglio 188
Scilla 188
Spatafora 188
Polus 188
Polycarpus Allous 189
Polycletus 189
Polycritus 189
Polydorus 190
Polyzelus 190
Pompeus de Angelis. v. Paulus de Angelis.
Pompeus Raguſius 190
Porphyrius 191
Priamus Capotius 192
Probus 192
Proſper Fabarius 192
Jambertonus 192
Incorcetta 193
Pacificus 194
Tomaſellus 194
Proxenus 194
Ptolomeus Gallina 194
Publius Fabritius Berteleus. v. Fabritius Bertuleus.
Python 194

R

Radicatorum Academia 195
Rainerius Panormitanus 195
Rainerius Scipio Chiavellus 195
Raphael Bonherba 195
Maffeus 196
Trigona 196
Raymundus de Amico 196
Bonfilius 196
Cinthius Ligippus 196
Maria Protus 196
de Puteo 196
Raymundetta 197
Raynaldus de Montauro 197
Reaccenſorum Academia 198
Regina Jurata 200
Reginaldus de Montauro. v. Raynaldus de Montauro.
Ricardus la Monacha 200
Rinthon 200
Rocchus Gambacurta 201
Minutolus 201
Pirrus 201
Potenzanus 203
Sortinus 203
Rogerius Panormitanus. v. Rogeronus.
Paruta 203
Vigintimillius 203
Rogeronus Panormitanus 204
Romanus Sincerus 204
Rufinus Scaciottus 204
Rutilius Xirotta 204
Xirotta 204

S

Salvator Francionus 206
Majorana 206
Marcheſius 206
Maria Ruffus A. 32
Narenſis 206
Piſanus A. 33
Sambucenſis 206
Salvus Caſetta 207
Panormitanus 208
Stanchainchiano 208
Sanctorus Bava 208
Meſſanenſis 208
Oliva 208
Pariſius 209
Sanctorus Vitalis 209
Sanctus Ayellus 209
Cigas 209
Occus A. 33
Sala 209
Scipio de Caſtro 209
Henricus 210
de Laurentio 212
Portius 212
Sapientia 212
Trigona 212
Scopas 212
Sebaſtianus Anſalonus 213
Bagolinus 213

Se-

Digitized by Google

Sebaſtianus Caronitus 215
Combus 215
la Farina 215
Giuſinus 215
Neapolis 216
Petraſicta 215
Raguſa A. 33
Saccus 216
à Sancta Roſalia 216
Tauromenitanus 216
Vella 216
Ugolinus 216
Seminarium Catanenſe 216
Seraphinus Calatajeronenſis 217
Corleonenſis 217
Gonzalez 217
Intrigliolus 217
Legius 217
Mylenſis 218
Oddus 218
Panormitanus 218
Pontanus 218
Rotella 218
à S. Catharina Senenſi 218
à SS. Petro, & Paulo 218
à S. Bernardo 219
Sofia 219
S. Sergius 219
Sergius Monachus 221
Sextus Clodius 221
Sextus Julius Frontinus 222
Sibylla Sicula 224
Siculus Flaccus. v. Flaccus Siculus.
Siculus Poeta 225
Sigyſmundus Cappellus 225
de India 225
Roſſius 225
Silenus 225
Silveſter Maurolycus 226
Rifica 226
Sigonius 226
Sylvius Bocconus 227
Tornamira 228
Simon Algaria 229
Fimia 229
de Hieronymo 229
Impellizzerius 229
Leontinus 229
Pariſius 230
Parmenſis 231
Raus 231
Raus 231
Siſtus 233
Tuballinus 233
Valguarnera 233
Vivacitus 233
Sophocles 233
Sophron 233
Soſicles 235
Soſiphanes. v. Soſicles.
Soſitheus 235
S. Stephanus Papa 236
Stephanus Abbas 237
de Amico 238
de Anna 238
Maurus 239
Mira 239
Monſapertus 239
Monſregalis 239
Panormitanus 239
Politius 239
Porrus 239
Prothonotarius 239
Tuccius 239
Steſichorus 241
Symmias 244

T

Terpſion 245
Thales 245
Theleſtes 245
Themiſtogenes 245
Theocritus 246. A. 45
Theodoridas 248
Theodorus 248
Theodorus Arianus 248
Belleus 249
Theodoſius 249
Theodoſius 249
Theognis 249. A. 45
Theophanes Cerameus 250
Theophanius Mancius 252
Theophilus 252
Theophilus Pius. v. Benedictus Dini.
Theſeus Capotius 252
Thomas Afflictus 252
Agnus 252
Averſa 254
Ballus 254
Thomas Bellorofius 255
Bonjoannes 259
Buſcemius 255
Calona 256
Caloria 256
Campailla 258
Caula, ſive Chiaula 258
Comes 259
Corvaja 259
Fardella 259
Fannutius Picenumbrus 259
Fazellus 259
Giglius 260
de Gregorio 260
Jacona 261
Leontinus. v: Thomas Agnus.
Mannarinus 261
Maria Vaginelli. v. Petrus Martyr Scandariatus.
Meſſanenſis. v. Thomas Caloria.
de Monacho 261

Tho-

Digitized by Google

Thomas Moncata. v. Jo. Thomas Moncata.
Panormitanus. v. Thomas Mannarinus.
Sanchez de Haro 262
de Sancto Raymundo 262
Saxus 262
Schifaldus 262
Spatafora 263
Tamburinus 263
Tedeſchius 264
Thomas Tropianus 264
Thyrſis 264
Timæus 264
Timagoras 266
Timocles 267
Timotheus Fulcus 267
Titias 267
Titus Julius Calphurnius 268
Tobias Bonfaris 270

V

Valens Quareſima 271
Valentinus Vitalis 271
Valerianus Bulzeus 271
de Franchis 271
Valerius Ruffus 271
Ubertinus de Marinis 271
Veſpeſianus Spucces 272
Victorinus Aucellus 272
Victorius Laudus 272
Victorius Panormitanus 273
Vincentia Maria Landolina 273
Vincentius Abbatiſſa 273
de Agrigento 273
Alcamenſis. v. Ciullus dal Camo.
Alias 273
Alphonſus 274
Amatus 274
Arnaus 274
Auria 274
Barbarus 277
Belandus 277
Bonannus 277
de Boſco 277
Bonincontrus 277
Brancifortius 278
Calabrous 278
Calogerus 278
Candidus 278
Caquetius 280
Caſtagnola 280
Celeſtris 280
Cicala 280
Cicala 280
Colocaſius 280
Cremona 280
de Cutellis 280
de Helia 281
Errans 281
Vincentius Euſtachius Beninceſa 281
la Farina 281
Faſſarus 281
Ferrarottus 282
Ferrerius 283
Ferrerius 284
Finocchiarus 284
Galataus 284
Gallus 284
Giattinus 284
Giglius 285
Græcus 285
la Grua 285
Hieremia 285
Homodeus 285
Jancardus 286
de Joanne 286
de Judice 287
Libaſſi 287
Lipocellus 287
Littara 287
Maraxia 289
Maria de Neapoli 289
Maria Verdinus 289
Mautus 289
Mazza 289
Micciulla 289
Mignia 289
Mirabella 290
Moncata 290
Montana A. 47
Morellus 290
Motycenſis. v. Vincentius Raguſa.
Navarra 290
Nobilis 290
Ortalis 291. A. 45
Vincentius Paganus 291
Pandolfus 291
Pariſius 292
Percolla 292
Pizzutus 292
Politius 293
Pollaſtra 293
Raguſa 293
Regius 294
Ricciarella 294
Riccius 294
Rifica 294
Romanus 295
Salemius 295
à S. Angelo 295
Sanctus Marcus 295
Senenſis, ſive Seneſius 295
Siculus 295
Silvarius 295
Solitus. v. Franciſcus Solitus.
Spinous 295
Tancredus 296
Turris 296
Turturetus 296
Valguarnera 297
Vigintimillius 297
Viraldus de Roccho 297
Vitus Albertus Muſtacius 297
Carvinus 297
Chiappiſius 298
Coloſius 298
Pizza 298
Salernus 298
Sicomus 298
Sorba 299
Urbanus Meſſanenſis 299
Politienſis 299

X

Xaverius Acciarellus 300
Caſtellus 300
Xenarchus 300
Xenophon, ſive Xenophron 301

Digitized by Google

INDEX
COGNOMINUM, ET NOMINUM

A

ABbas S. Albertus
Joſephus
Laurentius
Petrus
Stephanus
Abbatiſſa Paulus
Vincentius
Abruzzus Balthaſſar
Octavius
Accardus Marianus
Acciarellus Xaverius
Acenſis Athanaſius
Adonnimus Andreas
Adragna Archangelus
Adria Joannes Jacobus
de Afflictis Annibal
Thomas
de Aghirre Didacus
Agitta Placidus
Agliata Bernardinus
Datius
Franciſcus
Gerardus
Gerardus
Jacobus
Joannes
Joſephus
Petrus
Agnus Thomas
Agraz Antoninus
Agrigentinus Fridericus
de Agrigento Vincentius (nus
Aidonius Antoninus Thermita-
Paulus
Ajellus Jo: Chriſoſtomus
Sanctus
Ajutamichriſto Eliſabeth
Alagona Petrus
Alaimus Dominicus
Joſephus
Marcus Antonius
Albamontius Cæſar
Franciſcus
ab Albano Albanicius
Alberghinus Joannes
Albergus Joannes
Martius
Albertus Dominicus Stanislaus
Nicolaus
Albion Calaſcibetta Joſephus
Albioſus Marius
Alcamenſis Marianus
Petrus
Alcides Laudantius
Alegambius Marcus
de Alexandro Antonius
ab Alexandro Matthæus
Alſanus Antoninus
Algaria Simon
Alias Vincentius
Alibrandus Franciſcus
Nicolaus Jacobus
Alimena Horatius
Aliſerius Jo: Vincentius
Alliata Petrus
Allous Polycarpus
Aloyſius Decius
Alpherius Paulus
Alphonſus Franciſcus
Vincentius
Amabilis Baſilius
Amanthia Horatius
Amata Antonia Felix
Amatus Antoninus
Jacobus
Jo: Maria
Joſephus
Leonardus
Paulus
Vincentius
de Ambroſio Joſephus
de Amico Natalis
Raymundus
Amicus Antoninus
Antoninus
Carolus
Jo: Maria Calataniſſe-
ctenſis
Laurentius
Petrus
Philippus
Amodei Cataldus
Amodeus Michael
de Amore Franciſcus
Stephanus
Anaſtaſius Martinus
Anca Paulus
Ancona Joannes
Andalorus Andreas
Angelus
Franciſcus
de Andrea Joſephus
Anellus Joſephus
Petrus
de Angelis Hieronymus
Paulus
Anghilerius Bonaventura
Anna Matthæus
de Anna Stephanus
Annabata Angelus Maria
ab Annunciatione Glicerius
Anſaldus Antoninus
Antonius
Gerardus
Anſalonius Antoninus
Franciſcus
Honorius
Joannes
Jordanus
Petrus
Sebaſtianus
Antiquus Laurentius
Apares Franciſcus
Aprea Hieronymus
Apulus Jo: Petrus
Aquila Cataldus
de Aquino Jo: Martinus
Aragona Joannes
Aragonia Nicolaus
Arata Auguſtinus
Jo: Baptiſta
Archangelus Octavius
Ardoina Anna Maria
Arena Franciſcus
Franciſcus Maria
Aretius Claudius Marius
Franciſcus Antonius
Arganantius Dominicus
Argirus Petrus
Arianus Gaſpar
Theodorus
Arminius Hippolytus
Arnaus Vincentius
Aronica Nicolaus
Arpa Laurentius
Artalis Joſephus
ab Aſcenſione Hyacinthus
Aſcenſus Fabius
Aſmundus Adamus
Bartholomæus
Aſſalis Antoninus
Aſorus Jo: Franciſcus
Attardus Petrus
Aucellus Victorinus
Avellinus Franciſcus
Averſa Thomas
de Auguſtino Dominicus
Gregorius
Octavius
Auguſtinus Joſephus
Joſephus
Avila Hieronymus
Avola Franciſcus
Auria Fridericus
Jo. Franciſcus
Vincentius
Auriſpa Joannes
Auſilia Hieronymus

Digitized by Google

B

Baeli Franciſcus
Bagolinus Sebaſtianus
Balamius Ferdinandus
Balducci Franciſcus
Baldus Auguſtinus
Ludovicus
Baliſtreri Franciſcus
de Ballis Antonius
Antonius
Jo: Baptiſta
Ballus Fabius
Jo: Dominicus
Joſephus
Thomas
Balſamus Ignatius
Laurentius
Octavius
Baudinus Dominicus
Barbagallus Benedictus
Barbara Martinus
Barbaraci Germanus à S. Vincentio
Barbarus Vincentius
Barbatia Andreas
de Barberiis Philippus
Barberius Jo: Lucas
Bardi Franciſcus Antonius
Franciſcus
Barlotta Joſephus
Barone Franciſcus
Baronius Archangelus à S. Nympha
Cajetanus
Franciſcus
Baronius,& Manfredi Frăciſcus
de Bartholomæo Andreas
Leonardus
Bartholus Jo: Andreas
Baſcus Athanaſius
Baſilicò Hieronymus
Baſilis Baptiſta
Jo: Baptiſta
Baſtone Carolus
Battalea Bonaventura
Bava Sanctorus
Bazan Ferdinandus
Belandus Vincentius
Belleus Carolus
Theodorus
Bellia Cæſar
Octavius
Bellorofus Thomas
Bellus Cherubinus
Franciſcus
Nicolaus
Paulus
Bellutus Bonaventura
deBenedictis Chriſtophorus
Jacobus
Benici Franciſcus Barberinus
Benignus Gregorius
Benincaſa Vincetius Euſtachius
Bergallus Carolus
Bernal Bernardus Maria à Jeſu
de Bernardo Bernardinus
Beroaldus Joannes
Bertinus Jo: Maria
Bertoluccius Michael
Bertolus Franciſcus
Bertonus. v. Jambertonus.
Bertuccius Placidus
Bertulcus Publius Fabritius
Betruccius Franciſcus
Bianco Franciſcus Mazarenſis
Bibonenſis Michael Angelus
Bichettus Marianus
Billeci Franciſcus Maria
Biſagni Franciſcus
Biſſus Franciſcus
Franciſcus
Jo: Baptiſta
Blancus Ludovicus Panormitanus
Blanditius Franciſcus
Blandus Antonius
de Blaſchis Jo: Baptiſta
Ludovicus
Blaſcus Nicolaus
de Blaſio Petrus
Blondolillus Petrus
Blondus Franciſcus
Joſephus
Petrus
Boa Michael
Boccadifuoco Joſephus
Bocconus Alphonſus
Silvius
Bolanus Laurentius
Bologninus Philippus
Bona Joachim
Bonadies Michael Angelus
Bonafides Felix
Marius
Bonajutus Joannes
Bonamanus Jorlandus
Bonanna Honuphia
Laura
Martha
Bonannus Bartholomæus
Franciſcus
Jacobus
Vincentius
Bonafera Joannes
Bonetus Nicolaus
Bonfantes Angelus Matthæus
Jo Baptiſta
Bonfaris Tobias
Bonfilius Joſephus
Raymundus
Bongiornus Ferdinandus
Bonherba Raphael
Bonincontrus Jacobus
Marianus
Bonincontrus Vincentius
Bonjoannes Thomas
Bonitus Ludovicus
Bononia Aloyſius
Antonius
Antonius
Balthaſſar
Hieronymus
Joannes
Marianus
Octavius
Bononienſis Franciſca
de Bononiis Geſualdus
Bonus Franciſcus
Jo: Philippus
Bordonaro Dominicus
Borgeſius Ambroſius
de Boſco Cæſar
Franciſcus
Vincentius
Botticella Aurelius
Bottonus Dominicus
Marius Xaverius
Bottus Antoninus
Braccerus Petrus
Brancaccius Antoninus
Joannes
Brancifortius Aloyſius
Franciſcus
Hieronymus
Octavius
Vincentius
Brancius Hieronymus
Brandimartis Felix
Brandus Jo: Antonius
Brechixius Petrus
Brignone Chriſtophorus
la Bruna Franciſcus
Brunus Antoninus
Auguſtinus
Franciſcus
Jo: Baptiſta
Jo: Maria Tuſenſis
Nicolaus
Bruſcatus Marianus
Bucalus Dominicus
Buccerus Gaſpar
Bufalus Annibal
Buglius Ludovicus
Marius
Octavius
Bulgarinus Octavianus
Bulzeus Valerianus
Burgarellus Conſtantinus Panormitanus
Burgenſis Blaſius
Burgius Joannes
Maurus
Michael
Burgos Alexander
Burſa Philippus
Buſacca Cajetanus
Buſcellus Franciſcus

Bu-

Digitized by Google

Buſcellus Natalitius
Buſcemus Bernardus
Thomas

C

Caccabenſis Fulgentius
Cæſarius Jacobus
Cæſarò Ægidius
Caſſarella Franciſcus
Cafora Antoninus
Joſephus
Cagius Joſephus
Paulus
Cagnus Franciſcus
Cajetanus Alphonſus
Calogerus
Conſtantinus
Octavius
Petrus
Petrus
Cajola Joſephus
Cajus Joſephus
Paulus
Calabrous Vincentius
Calafata B. Euſtochia
Calafatus Jo: Chriſoſtomus à S. Anna
Calagiura Julianus
Calamatus Alexander
Calanna Petrus
Calaſcibetta Emmanuel
Calaſcibetta Joſephus Albion
Calaſcibectenſis Lucas
Calatajeronenſis Seraphinus
Calataniſſectenſis Angelicus
Hieronymus Maria
Caldarinus Petrus
Calderonus Jacobus
Petrus
Caldus Matthæus
Calogerus Vincentius
Calona Franciſcus
Thomas
Caloria Thomas
Calphurnius Titus Julius
Calpurnius Antonius
Calvarius Placidus
Calvus Michael
Calvus, & Salonia Michael
Calzolarius Petrus
Cammarata Hieronymus
Ignatius
Philippus
Cammaratenſis Joſephus
Campagna Leonardus
Campailla Calogerus
Thomas
Campanella Baſilius
Campanilis Jo: Baptiſta
Campiſi Dominicus
Campixianus Fridericus
lo Campo Julius
Campolus Hyacinthus
Placidus
Campus Joannes
Julius
Canalis Gregorius
Candela Jo: Dominicus
Candidus Matthæus
Vincentius
Cannetius Jo: Antonius
Cannizzarus Joſephus
Nicolaus
Petrus
Cantellus Michael
Capacius Petrus
Capotius Priamus
Theſeus
Cappellus Sigyſmundus
Capra Marcellus
Caprì Joſephus
Caprona Archangelus
Capuanus Franciſcus
Caquetius Vincentius
Caracciolus Octavius
Caracocius Michael
Carafa Hieronymus
Marianus
Placidus
Caramba Jo: Baptiſta
Caramella Honorius Dominicus
Carbonarus Iſidorus
Cardia Jacobus
Cardona Lazarus
Cardullus Jo: Dominicus
Caribdus Alphonſus
Hieronymus
Jacobus
Marius
Carmignanus Angelus Maria
Carminata Jo: Baptiſta
Caronitus Sebaſtianus
Carrera Carolus
Franciſcus
Petrus
Carretto Franciſcus
Fridericus
Carrozza Joannes
Carvana Jo: Baptiſta
Carvinus Vitus
Caruſus Carolus
Joſephus
Joſephus
Michael
Seraphinus Mylenſis
Caſalettus Antonius
Caſcini Jordanus
Caſcio Jacobus
Caſetta Salvus
de Caſſarinis Angelus Matthæus
Caſſarinus Antonius
Michael
Caſſati Michael Angelus
Caſtagna Joannes
Caſtagnola Vincentius
Caſtelluccius Joſephus Bernardus
Caſtellus Bartholomæus
Bartholomæus
Jo: Baptiſta
Jo: Petrus
Joſephus
Xaverius
Caſtilionus Agathinus
Fulgentius
Joſephus
de Caſtillo Jo: Franciſcus
Matthæus
Iſidorus
de Caſtro Scipio
Caſtronius Benedictus Maria
Caſtronovus Antonius
Caſtroregalenſis Andreas
Catalanus Gaſpar
Matthæus
Octavius
Catania Franciſcus
Marcus Antonius
Paulus
Catanzarus Jacobus
Catanuſus Placidus
Catanutus Nicolaus
Catena Franciſcus
de Cavallaris Jo: Dominicus
Cavallus Franciſcus Siclenſis
la Cava Marcus
Cavanna Franciſcus
Cavarretta Baſilius
Cavatore Franciſcus
Celeſtris Antonius
Joſephus
Vincentius
Celius Marianus
Celſus Apuleus
Centelles Franciſcus
Centorbi Joſephus
Centurionus Lælius
Cerameus Gregorius
Theophanes
Chacon Thomas
Chagius Paulus
Chaula Thomas
la Chiana Hieronymus
Chiappiſius Vitus
Chiarandanus Jo: Paulus
Chiarellus Andreas
Benedictus
Chiarenza Alexander
Chiavellus Rainerius Scipio
Chiavetta Benedictus
Jo: Baptiſta
Chiaula Maurus
Thomas
Chilleus Nicolaus Petrus
de Chirco Jacobus
Chiſari Franciſcus

Chiup-

Digitized by Google

Chiuppa Nicolaus
Ciaccius Aloyſius
Hyacinthus
Matthæus
Cianciolus Antonius
Ciaurella Martinus
Cicala Carolus Joſephus
Honuphrius
Joſephus
Petrus Maria
Vincentius
Vincentius
Cicer Gabriel
Petrus
Ciminus Leonardus
Cincius Lucius
Cingalius Antonius
Cinnamus Leonardus
Cinthius Ligippus Raymundus
Cioffus Laurentius Panormitanus
Citinus Andreas
Carolus
Franciſcus Maria
Marcellus
Cita Jacobus
Clara Coſmas à Jeſu Maria
Clarusmons Hieronymus
Michael Angelus
Clemens Petrus
Philippus
Cœleſtinus Petrus
Cœli Antoninus
Colleſanenſis Joſephus
Collis Bernardus
Collorafius Antoninus
Colnagus Bernardus
Colocatius Vincentius
Coloſius Vitus
Coloſſus Nicolaus Antonius
Columba Gerardus
Columbus Fabianus
Joſephus
Columna Romanus Cæſar
de Columnis Guido
Odo
Comandus Bartholomæus
Combus Sebaſtianus
Comes Hieronymus
Petrus
Thomas
Comitinus Iſidorus Panormitanus
Comitus Franciſcus
Comparatus Hyacinthus
Confortus Jacobus
Conocchiella Bonaventura
Conradus Laurentius
Conſtantius Barbarinus
Converſanus Carolus Antonius
Marcellus
Coppola Nicolaus
Coppolinus Bartholomæus
Corbera Bartholomæus
Cordicis Antonius
Joſephus
Petrus
Cordonus Andreas
Corilanza Jo: Petrus
Corinthius Leo
Corleonenſis Michael Angelus
Seraphinus
Corſalis Jacobus
Corſettus Antonius
Octavius
Octavius
Petrus
Corſus Petrus Paulus
Corvaja Thomas
de Coſciis Nicolaus
Coſta Franciſcus Antonius
Joſephus Maria
Pius
Placidus
Cotonius Antonius
Joannes Maria
Cotrona Antonius
Coxa Nicolaus
Cozzus Baſilius
Craſſus Anſelmus
Jacobus
Marcellus
Cremona Bartholomæus
Manfredus
Vincentius
Creſcentius Franciſcus
Creſci Cajetanus
Crinous Paulus
Criſpus Antonius
Joannes
Criſtadorus Jo: Baptiſta
Criſtaudus Franciſcus
à Cruce Andreas
Cucejus Bartholomæus
Cuſſarus Jo: Jacobus
Cultrana Balthaſſar
Cumia Joſephus
Cupani Franciſcus
de Curtis Joſephus
de Cutellis Vincentius
Cutellus Marius
Cutrana Balthaſſar
de Cuzanitis Illuminatus Meſſanenſis

D

DAtus Nicolaus
Daverus Jo: Baptiſta
Dente Joſephus
Dentice Auguſtinus
Diacetus Jacobus
Diana Antoninus
Marianus
Dies Joannes
Dini Benedictus
Dini Benedictus
Dionyſius Alexander
Diſcordanus Petrus
Diſpenza Franciſcus
Dominici Joſephus
Dominedous Franciſcus
Donadeus Natalis
Donatus Auguſtinus
Donguidius Aſcanius
Donia Matthæus
Donzella Petrus
Petrus
Doxopater Joannes
Drepanitanus Antoninus
Bonaventura Piſanus
Juniperus
Draco Blaſius
Caſimirus
Marianus
Petrus
Petrus
lo Duca Antonius
Durante Barnabas

E

EBanus Placidus
Emmanuel Benedictus
Petrus
ab Epiphania Jo: Paulus
Epiſcopus Jo: Dominicus
Errans Hieronymus Politienſis
Vincentius
Evola Joſephus

F

FAba Antoninus
Fabarius Proſper
de Fabiis Gabriel
Facella Joſephus
Falciglia Julianus
Falcone Hippolytus
Falſaperla Antoninus
Balthaſſar
Fannutius Picenûbrus Thomas
Faracius Cæſar
Joſephus
Fardella Albertus
Angelus
Maria Magd. à S. Auguſtino
Michael Angelus
Thomas
Farina v. la Farina.
Faſſarus Jo: Antonius
Vincentius
Faſus Antonius
Bernardinus
Jordanus à S. Vincentio
Fatius Anſelmus

Digitized by Google

Fatius Anſelmus
Antoninus
Matthæus
Fauliſius Joſephus
Fazellus Hieronymus
Thomas
de Federicis Antonius
Nicolaus Antonius
Thomas à S. Raymundo
Felix Marius
Fellina Michael
Ferlitus Hieronymus
Fermus Antonius
Fernandez Benedictus
de Guevara Antonius
de Medrano Joſephus
Ferrara Antonius
Marcus Antonius
Ferrarius Andreas Caſtroregalenſis
Antonius
Laurentius
Philippus
Ferrarottus Alphius
Antoninus
Vincentius
Ferrerius Jo: Maria
Vincentius
Vincentius
Ferruggia Joſephus
Ferrus Antonius
Antonius
Cæſar
Paulus
Ferula Didacus
Ficarola Carolus
Ficarra Clemens
Fidelis Benedictus
Fortunatus
Fighera Georgius
Filingerius Joannes
Filippazzi Didacus
Filoramus Gabriel
Filotheus de Homodeis Antonius
Fimia Cataldus
Hieronymus
Juſtinus
Simon
Finamore Carolus
Finicchiarus Laurentius
Vincentius
Firmicus Maternus Julius
Flaccomius Franciſcus
Jo: Petrus
Flaminius Antonius
Lucius
Florentia Cataldus
Jo: Evangeliſta Panormitanus
de Flores Joſephus
Floritus Auguſtinus
Auguſtinus
Fontanetta Petrus

Formica Antoninus
Joannes
Fortinus Honuphrius
Fortis Antonius
Petrus
Fortunatus Dionyſius
Fortunius Hyacinthus Maria
Fotius Angelus
Fragalis Leonardus
de Franchis Joannes
Joannes Baptiſta
Valerianus
Francionus Salvator
Francofontenſis Benedictus
Frangimore Faanciſcus
Fraſſia Hieronymus
Fraſſica Joſephus
Frazzetta Michael
Friſcia Paulus
Frontinus Sex. Julius
Fulcus Timotheus
Fullonus Petrus
Fuſca Jacobus

G

Gaeta Benedictus Francofontenſis
Gaginus Jacobus
Gagliardus Hieronymus
Galataus Vincentius
Galeanus Ignatius
Joſephus
Galeotus Angelus
Galia Joſephus
Gallegus Antoninus
Gallella Carolus Antonius
Gallettus Franciſcus
Joſephus
Gallina Ptolomæus
Galluccius Carolus
Joſephus
Gallus Vincentius
Gambacurta Modeſtus
Petrus
Rocchus
Gambinus Philippus
Gandolfus Hieronymus
Gangutia Antonius
Garinus Archangelus
Garſia Franciſcus
Gaſtone Franciſcus
Ignatius
Michael
la Gatta Marius
Gattus Joannes Andreas
Geloſus Joſephus
Gemma Franciſcus
Jacobus
Genoveſa Joſephus
Gentilis Bernardus
Franciſcus

Genuenſis Bonaventura
Germanus Hieronymus
Leonardus
Gervaſius Auguſtinus
Nicolaus
Giacalone Joſephus Panormitanus
Giacomazzus Philippus
GiaconaSebaſtianus àS.Roſalia
Giaconia Carolus
Giambrunus Andreas
Giardina Angelus
Giattinus Jo: Baptiſta
Vincentius
Gibertus Jo: Matthæus
Gigas Sanctus
Giglius Thomas
Vincentius
Giuffus Jo: Antonius
Giurba Marius
Giuſinus Sebaſtianus
Glycas Michael
Gonzalez Seraphinus
Godanus Flaminius
Gotus Cæſar
Joannes
Philippus
Græcus Dominicus
Vincentius
Grandis Alexander
Bartholomæus
Hieronymus
Granus Joſephus
Grapheus Franciſcus Maria
Fridericus
Jo: Baptiſta
Jo: Petrus
Graſſi Cœleſtinus
de Graſſis Carolus
Petrus
Gravina Cæſar
Franciſcus
Hieronymus
Octavius
Petrus
la Greca Antonius
de Gregorio Carolus
Carolus
Jeremias Panormitanus
Marius
Matthæus
Mauritius
Petrus
Petrus
Thomas
Grignanus Alexander
Grimaldus Hyacinthus
Joſephus
de Groſſis Jo: Baptiſta
la Grua Vincentius
Guagentus Hieronymus Maria Calataniſſettenſis
Gualterius Archangelus
Guarnerius Geſualdus
O Guar-

Digitized by Google

Guarnerius Jo: Baptiſta
Guarraſius Alexander
Guccionus Jo: Baptiſta
Iſidorus
Gueli Franciſcus
Guercius Antoninus
Guglielmini Dominicus
Guglielmus Ignatius
Guiglia Agathinus
Guli Joſephus
Gulotta Petrus
Guttadauro Bernardus
la Guzza Franciſcus

H

de Helia Vincentius
Henricus Petrus
Scipio
Heredia Aloyſius
Hieracenſis Jo: Maria
de Hieraci Gulielmus
Hieremias B. Petrus
Vincentius
de Hieronymo Simon
ab Hippolyto Hippolytus
Hodierna Jo: Baptiſta
de Homodeis Julius Philotheus
Homodeus Jo: Leonardus
Leonardus
Vincentius
Honeſtus Ægidius
Honuphrius Joannes
Humana Jacobus
Hymnographus S. Joſephus

I

la Jacona Hieronymus
Jacona Thomas
Jaluna Jo: Baptiſta
Jambertonus Proſper
Jancardus Vincentius
Jandaidonus Julius
Janlongus Carolus
Jannapolis Antonius
Januarius Joſephus
Nicolaus Maria
Jardina Antonius
Joannes
Petrus
de Jeſu Bernardus Maria
Marianus
à Jeſu Maria Coſmas
Maria Franciſcus
Impellizzerius Simon
India Sigyſmundus
Ingarſia Ignatius
Jo: Philippus
Ingaſtonus Michael
Inguardiola Franciſcus
Intelifanus Petrus
Intorcetta Franciſcus
Proſper
Intrigliola Franciſca
Intrigliolus Nicolaus
Seraphinus
Inveges Antonius
Auguſtinus
Joangrandis Franciſcus Maria
de Joanne Antonius
Hieronymus
Vincentius
Joannellus Franciſcus
Jojenius Michael
Jojuſienſis Franciſcus
Petrus
Joppolus Blaſcus
Jo: Antonius
Jordanus Paulus (tanus
de Jorlanda Honorius Panormi-
Jorlandus Hieronymus
Jovinus Hieronymus
Michael
Jozzi Albertus
Iſfar, & Corigliés Gilibertus
Italia Franciſcus
Marius
de Judice Antoninus
Bernardus
Cæſar
Joannes Baptiſta
Joſephus
Joſephus
Michael
Placidus
Vincentius
Iveglia Hieronymus
Juſiredus Argiſtrus
Joannes
de Juliana Marianus
Julianenſis Olympius
Junta Paulus
Jurata Regina
Juratus Antoninus
Juſtinianus Andreas
Bernardus
Decius

K

Kersbelius, ſive Kersbeelius Philippus

L

Lætus Ferdinandus
Fridericus
Joannes
Nicolaus
Lafarina Aloyſius
Geſualdus Panormitanus
Lafarina Martinus
Sebaſtianus
Vincentius
Laguidara Antoninus
Lalomia Jacobus
Ludovicus
Lamanna Hieronymus
Lampoſtus Andreas
Lancea Antonius
Blaſcus
Cæſar (ſione
Eliſabeth Maria à Paſ-
Hieronymus
Laurentius
Lancella Antonius
Landolina Joſephus
Vincentia Maria
Lanuſa Aloyſius
de Lape Bernardus de Regibus
Lardia Clemens
Lartius Jo: Baptiſta
Laſcala Dominicus
Latius Carolus
Franciſcus
Lavaggi Anna Marcheſia
Auguſtinus
Nicolaus
Laudus Victorius
de Laurentio Auguſtinus
Baſilius
Clemens Netinus
Marianus
Scipio
Lauria Joſephus
Laurifex Adamus
Laus Andreas
Lazara Auguſtinus
Leggius Seraphinus
Lellus Jo: Aloyſius
Lenzus Coſmas
Leondelicatus Ægidius
Auguſtinus
de Leone Franciſcus Maria
Joannes
Leontinus Franciſcus
Jacobus
Simon
Thomas
Libaſſi Vincentius
Licata Joſephus
Liccus Gaſpar
de Lignamine Jo: Philippus
Liparis Michael
Lipocellus Vincentius
Lipſous Nicolaus
Littara Vincentius
Lombardinus Paulus
Lombardus Alexius
Antonius
Carolus
Hieronymus
Joſephus
Londres Franciſcus

Lon-

Digitized by Google

Longobardus Jo: Thomas
Nicolaus
Longus Andreas
Jacobus
Loredanus Jacobus
Leonardus
Luna Elias
Fabritius
Petrus

M

MAcarellus Jo: Baptiſta
Maccagnone Carolus
de Maceriis Philippus
Macheronus Petrus
Maffæus Raphael
Magdalena Jacobus
Joſephus
Magius Bartholus
Franciſcus
Franciſcus Maria
Hieronymus
Petrus
Magretti Franciſcus
Magri Antoninus
Nicolaus
Magrus Petrus
Maja Benedictus
Bernardus
Franciſcus Ambroſius
Hippolytus
Maimon Michael Angelus Bibonenſis
Majorana Franciſcus
Petrus
Petrus Antonius
Salvator
Malacria Joſephus Maria
Malateſta Honuphrius
Malfis Antonius
Mancharuſus Michael Angelus
Mancinus Carolus
Mancius Theophanius
Mancurtius) Ægidius
Mancuſius)
Mancuſus Antonius Ignatius
Joſephus
Joſephus
Petrus
Manganus Jacobus
Mangionus Jo. Baptiſta
la Manna Hieronymus
Mannarinus Thomas
Mannelli Franciſcus
Mannus Joannes
Manolopolus Marcus
Manriquez Antonius
Manſonius Hieronymus
Ludovicus
Maraſcia Joſephus Vincentius
Vincentius

Marcheſius Antoninus
Franciſcus
Jo: Petrus
Joſephus
Marcus Antonius
Maurus
Petrus
Salvator
Marcinonius Illuminatus
de Marco Decius
Mareſca Joſephus
de Maria Antonius
Jacobus
Mariconda Joſephus
Laurentius
Marineus Lucius
Maringus Marianus
de Marinis Ubertinus
Marotta Eraſmus
Marquez Joſephus Michael
Marraſius Joannes
Marſala Gregorius
Nicolaus
Martines Marcus Antonius
de Martino Cajetanus
Joſephus (tanus
de Martio Illuminatus Panormitanus
Martius Auguſtinus
Joſephus (nus
Martorana Cyrillus Thermitanus
Marullus Cæſar
Masbel Bernardinus
Maſcardi Jorlandus
Masò Jacobus
Maſſaria Philippus
Maſtrillus Andreas
Garſias
Mataratius Didacus
Mataplana Petrus
Maternus Julius Firmicus
Matina Gregorius
Matranga Hieronymus
Matraſcia Ludovicus
à Matre Dei Joſephus
Matthiolus Alphius
Maugerius Nicolaus
Maurici Laurentius
Maurolycus Franciſcus
Franciſcus
Silveſter
Maurus Cyrinus
Philadelphus
Stephanus
Mayalis Julianus
Mazara Balthaſſar
Ignatius
Joſephus Maria
Mazarenſis Antonius
Franciſcus
Franciſcus
Mazarinus Julius
Mazerius) Philippus
de Mazeriis)

Mazonius Paulus
Antoninus
Mazza Vincentius
Meazza Gaſpar
de Medicis Henricus
de Medico Bernardus
Mel Paulus
Melatius Balthaſſar
Jacobus
Joannes
Mellaurus Franciſcus
Mennitus Petrus
Merlinus Placidus
de Meſeriis Philippus
Meſſana Archangelus
de Meſſana Joſephus
Meſſanenſis Balthaſſar
Bartholomæus
Bernardus
Bernardus
Lucas
Ludovicus
Philippus
Sanctorus
Thomas
Urbanus
Meſſina Antonius
Micciulla Vincentius
de Michaele Antoninus
Antoninus
Michael Marquez Joſephus
Migliaccius Marianus
Marius
Mignia Jo: Baptiſta
Vincentius
Milanenſis Franciſcus
Militellus Blaſius
Millemagius Joſephus
Milus Franciſcus
Minà Hieronymus
de Minio Petrus
Minniti Jo: Maria Netinus
Minutolus Andreas
Ludovicus
Rocchus
Mira Martinus
Stephanus
Mirabella Carolus
Vincentius
Mirellus Antoninus
Miroldus Franciſcus
Miſtretta Joannes
Moletius Joſephus
Moletus Antoninus
la Monacha Ricardus
Monacò Dominicus
Ludovicus
de Monaco Franciſcus Maria
Thomas
Monachus Franciſcus
Moncata Aloyſius
Jacobus
Jo: Thomas
Mon-

Digitized by Google

Moncata Vincentius
Mondia Nicolaus
Mongitorius Antoninus
Monſapertus Stephanus
Monſecatus Bernardus
Monſleo Franciſcus
Monſregalis Stephanus
Monſviridis Callimacus
de Montagna Joſephus
Montalbanus Salvator Sambucenſis
Montaltus Antonius
Hieronymus
Hyacinthus
Joannes
Ludovicus
Montana Vincentius
de Montauro Raynaldus
Montecatinus. v. Moncata.
Montefuſcus Julianus
Monterus Didacus Aloyſius
Monteſanus Natalitius
Montorus Maximus Panormitanus
Raynaldus
Mora Julius
Morabitus Carolus
Franciſcus
Moradellus Joſephus
Moraſchinus Michael Remigius
Morellus Camillus
Gregorius
Jacobus
Joſephus
Vincentius
Morſia Cornelius
Moriſcianus Carolus
Morretta Petrus Paulus
Morſicatus Joſephus (ſione
Morſo Eliſabeth Maria à Paſ-
Nicolaus
Morvellus Matthæus (tanus
Moſtacius Antonius Drepani-
Vitus Albertus
Muccionius Jacobus
Mugnos Andreas
Franciſcus
Jacobus
Philadelphus
Munebria Ioſephus
Muratorius Natalitius
Murchius Bonaventura
Muſacchius Nicolaus à S. Io: Baptiſta
Muſarra Carolus
Io: Franciſcus
Muſcarà Andreas
Muſcus Marianus
Muſſutus Nicolaus
Muta Marius
Mutolus Petrus Maria
Mylenſis Ioannes
Seraphinus

N

Narenſis Salvator
Naſo Ioannes
Natalis Antonius
Ioannes
Natolis Antonius Pactenſis
Philippus
Navarra Vincentius
de Neapoli Carolus
Ioſephus
Vincentius Maria
Neapolis Franciſcus
Iacobus
Sebaſtianus
de Neocaſtro Bartholomæus
Nepita Coſmas
Nicolicchia Marcus Antonius
Nicoloſius Hieronymus
Io: Baptiſta
Nicoſia Euſtachius
Niger Franciſcus
Franciſcus
Nigidus Placidus
Nocera Ioſephus
Nocetus Franciſcus
Io: Bernardinus
Nocilla Ludovicus
Nocitus Gerardus
Nobilis Vincentius
Noledus Andreas
Novellus B. Auguſtinus

O

Occus Sanctus
Oddus Illuminatus
Seraphinus
de Offida Paulus
Oliva Sanctorus
Olivares Dominicus
Oliverius Antonius
Franciſcus
Petrus
Onofrius Ioannes
Opizinga Attilius
Hieronymus
Petrus
Orioles Gaſpar
Fridericus
Oriſtaneus Iulius
Orlandinus Leonardus
Orlandus Hieronymus
Matthæus
Ortalis Paulus
Vincentius

P

Pacificus Proſper
Pactenſis Antonius
Pactenſis Bruno
Franciſcus
de Pactis Iacobus
Paganus Io: Baptiſta
Vincentius
Paglia Balthaſſar
Palamenghi Dominicus
Palazzolus Alexander
Palazzottus, & Tagliavia Ioſe-
Palicius Albertus (phus
Palma Franciſcus
Palmula Flaminius
Palumbus Ioſephus
Panarellus Andreas
Franciſcus
Pancaldus Franciſcus
Pandolfus Antonius Vincẽtius
Vincentius
Panormita Antonius
Panormitanus Ægidius
Bernardinus
Geſualdus
Hieronymus
Hieronymus
Io: Baptiſta
Ioſephus
Laurentius
Ludovicus
Ludovicus
Maximus
Salvus
Seraphinus
Stephanus
Victorius
de Panormo Ignatius
Panormus Hieronymus
Papa Glicerius ab Annunciatione
Papafidera Auguſtinus
Pappalardus Ludovicus
Pariſius Cataldus
Io:Paulus ab Epiphania
Petrus
Sanctorus
Simon
Vincentius
Parmenſis Simon
Paruta Franciſcus
Honuphrius
Philippus
Rogerius
Paſchalis Nicoletta
Paſqualis Ioannes Albertus à S. Ioſepho
de Paſſaflumine Benedictus
Paſſalacqua Franciſcus
Paſſarellus Gaſpar
Patavinus Petrus
Patè Flaminius
Leonardus
Paternionus Alvarus
Carolus
Ferdinandus
Pa

Digitized by Google

Paternionus Gualterius
Gualterius
Ioannes
Io: Philippus
Petrus
Pavonius Petrus
de Pazzis Cataldus
Pegolus Laurentius
Penſabene Hyacinthus
Perciaboſcus Nuntius
Percolla Vincentius
Perdicarus Hilarion
Ioſephus
Philippus
Perdichizzi Franciſcus
de Pernis Euſtachius
de Perno Gulielmus
Peronus Marianus
Perramutus Michael
Paulus Franciſcus
Perrellus Marianus
Perronus Ioſephus
Perruccius Andreas
Perſona Martinus
Petraccius Bartholomæus
Petraſicta Sebaſtianus
Petrolus Petrus
Petronius Franciſcus
Pharaonius Franciſcus
Hieronymus
Philippi Franciſcus (tonius
Philotheus de Homodeis An-
Piaggia Ambroſius
Piazza Carolus Maria
Vitus
Pica Carolus Maria
Picciolus Albertus
Pilaja Ioſephus
Pilus Antoninus
Io: Baptiſta
Pipis Petrus
Pirronus Iacobus
Pirrus Antonius
Bartholomæus à S.Fauſto
Rocchus
Piſa Bartholomæus
Piſanus Bonaventura
Franciſcus
Franciſcus Maria
Laurentius Maria
Petrus Paulus
Salvator
Piſaurus Gibertus
Piſciotta Petrus
Philippus
Philippus
Pittalà Joſephus
Pizzolus Jacobus
Pizzutus Paulus
Vincentius
Placentia Manfredus
Plaja Melchior
Plancarenus Baſilius Marcus

de Planis Joannes
Planzonus Joſephus
Platamonius Antoninus
Franciſcus
Platania Petrus Paulus
de Platea Petrus
Platienſis Martinus
Michael
de Podio Franciſcus
Politienſis Hieronymus
Urbanus
Politius Antonius
Joſephus
Joſephus Maria
Philippus
Stephanus
Vincentius
Politus Joſephus
Pollaſtra Vincentius
Polyntius Franciſcus
Poma Franciſcus Antonius
Joſephus
Joſephus
Pomius Franciſcus
Joſephus
Joſephus
Pompianus Ferdinandus
Pontanus Seraphinus à S. Ca-
tharina Senenſi
Porcarus Benedictus
Porrus Stephanus
Portius Scipio
Portus Antonius
Potenſanus Franciſcus
Octavius
Rocchus (nus
Poteſtà Cajetanus Panormita-
Felix
Potitus Hyacinthus
Præconius Octavianus
Octavianus
Præcopius Joannes
Preſcimonius Joſephus
Preſtiphilippus Jo: Maria Hie-
racenſis
Previ Franciſcus
Priaroggia Jo: Ambroſius
Principatus Franciſcus
Paulus
Prinzivallis Antonius
Privitera Franciſcus
Profectus Jacobus
Profimus Jo: Dominicus
Prothonotarius Stephanus
Prothoſpatarus Ludovicus
Protus Franciſcus
Raymundus Maria
Provenzalis Franciſcus
Provenzanus Jo: Baptiſta
Provina Joannes Antonius
Puglifius Hieronymus
Honuphrius
Purpugnanus Hieronymus

Purpura Aurelius
de Puteo Franciſcus
Raymundus
Puteus Conradinus

Q

Quareſima Valens
Quartararus Joſephus
Quarteronus Dominicus
Quartus Joſephus
Quingles Joannes

R

Raguſa Hieronymus
Joſephus
Sebaſtianus
Vincentius
Raguſius Bartholomæus
Pompeus
Raja Bernardus
Rajatus Franciſcus
Rainerius Joannes (nes
Ramondetta S.Martinus Joan-
Raymundus
Rampulla Angelus Maria
Randatienſis Antoninus
Ranzanus Petrus
de Rapis Hieronymus
Raſia Urbanus Meſſanenſis
Raus Simon
Simon
de Regibus Bernardus
Regius Carolus
Dominicus Maria
Gaſpar
Hieronymus
Joſephus
Vincentius
Reina Placidus
Reitanus Joannes
Joannes Antonius
Marius
Renda-Raguſa Hieronymus
Requeſens Joſephus Maria
Reſtifa Paulus
à Reſurrectione Angelus Maria
Rhini Franciſcus Maria
Riaca Petrus
Ribaldus Jacobus
Ricca Joannes
Riccardus Joſephus
Lucianus
Ricciarella Vincentius
Licciarus Joannes
Joannes Nicolaus
Joannes Nicolaus
Octavius
Petrus
Riccius Andreas

Digitized by Google

Riccius Bernardus
Ferdinandus
Franciſcus
Franciſcus Maria
Hieronymus
Joſephus
Joſephus
Matthæus
Nicolaus
Nicolaus
Vincentius
de Ricco Mazzæus
Riera Bernardus
Gaſpar
Riotta Joſephus Thomas
Riſaliti Aurelius
Riſica Silveſter
Vincentius
Riſicatus Franciſcus
Ritzonius Nicolaus
Rizzari v. Ricciarus
Rizzo v. Riccius
à Robore Marcus
Roccafortis Innocentius
Rocchus Bernardinus
de Roccho Vincentius
Rodriquez Joſephus Petrus
Romanus Franciſcus
Jacobus
Joſephus
Vincentius
Romanus Columna Antonius
Franciſcus
Jo:Baptiſta
Jo:Baptiſta
Marcellus
Rotella Seraphinus
Roſa Hieronymus
la Roſa Jo: Baptiſta
Roſa Petrus
Roſcianus Hyacinthus Maria
Jo: Andreas
Jo: Andreas à Cruce
Roſca Antoninus
Roſſellus Leo
Roſſius Dominicus
Joſephus
Sygiſmundus
Valerius
Rubà Annibal
Rubbaus Franciſcus
Rubeus Auguſtinus
Bartholomæus
Dominicus
Jo: Baptiſta
Mazzeus
Placidus
de Rubeis Bonaventura
Rubinus Matthæus
Ruffus Antoninus
Salvator Maria
Ruſtici Joannes

S

SAba Sanctus
Sabia Bernardus
Fridericus
Saccanus Nicolaus
Saccenſis Franciſcus
Sacconius Leonardus
Saccus Sebaſtianus
Sadoc Ludovicus
Saidi Joſephus
Sala Joſephus
Salaſia Franciſcus
Salatus Eraſmus
Saldanus Antoninus
Salemius Didacus
Hyacinthus
Vincentius
Salernus Franciſcus
Paulus
Petrus
Philippus
Vitus
Salomon Antoninus
Hieronymus
Joſephus Maria
Salonia Antoninus
Jo: Antonius
Salpegni Carolus
Salpetra Martinus
Salvagus Benedictus
Salvus Alphonſus
Sambucenſis Salvator
Sammatarus Manfredus (pus
à Samperio Montisfortis Philip
Samperius Placidus
Samſon Anſelmus
Sancetta Joſephus
Sanchez de Haro Thomas
à S. Anna Jo: Chriſoſtomus
à S.Catharina Senenſi Seraphinus
à S. Georgia Hieronymus
S. Lucia Alphonſus
S. Lucia Jacobus
à S. Nympha Archangelus
à S. Roſalia Eliſeus
à S. Roſalia Marcus
à S. Roſalia Sebaſtianus
à SS. Trinitate Angela Crux
à SS. Trinitate Apollonius
à SS. Petro,& Paulo Seraphinus
à SS. Sacramento Modeſtus
à S. Andrea Dionyſius
à S. Angelo Vincentius
à S. Auguſtino Maria Magdalena
à S. Bernardo Seraphinus
S. Clemens Petrus Joſephus
S. Elia Bonaventura
à S. Fauſto Bartholomæus
à S. Jacobo Majori Joannes
à S. Jo: Baptiſta Leopoldus
à S. Jo: Baptiſta Nicolaus
S. Marcus Vincentius
à S. Petro Dominicus
à S. Raymundo Ignatius
Thomas
S. Rocchus Antonius
de S. Stephano Franciſcus
à S. Stephano Jordanus
à S. Stephano Matthæus
à S. Vincentio Germanus
à S. Vincentio Jordanus
Sanmartinus Jo: Ramondetta
Petrus
Raymundus Ramondetta
Santeramus Petrus
Sapientia Octavius
Scipio
Sapiolus Antonius
Saponius Antoninus
Paulus
Sarmientus Paulus
Sarnus Petrus
Sarzana Antonius
Savona Philippus
Saxus Thomas
Scadura Archangelus
Scaciottus Ruffinus
Scaſilis Jacobus
Philippus
la Scala Dominicus
Joſephus
Joſephus
Scalmatus Dominicus
Scamardi Andreas
Scammacca Hortenſius
Joſephus
Matthæus
Scandariatus Petrus Martyr
lo Scavuzzo Aloyſius
Schifaldus Thomas
Schittinus Natalis
Scibilia Joſephus
Scicolonus Petrus Paulus
lo Sciglio Placidus
Scilla Auguſtinus
Scillanus Antonius
Scimè Jacobus
Joſephus
Scimeca Joſephus
Sclafanus Franciſcus
Jo: Antonius
Sclavus Nicolaus Antonius
Scodaniglius Marcus Aurelius
Scolarus Franciſcus
Scoma Joſephus
Scorſus Franciſcus
Joannes
Scotus Ludovicus
Petrus
Scrignus Ægidius
Heliodorus
Scrofanus Jo: Antonius
Scuderius Franciſcus

Se-

Digitized by Google

Secuſius Bonaventura
Seidi Hieronymus (ſis
Seminara Joſephus Colleſanen-
Senenſis) Vincentius
Seneſius)
de Septimo Jo: Aloyſius
Jo: Baptiſta
Serina Nicolaus Antonius
Serius Marcus
Nicolaus
Serpetrus Dominicus
Nicolaus
Serra Antoninus
Serrovira Aloyſius
Antonius
Seſſa Jo: Antonius
Placidus
Seſtinus Marcus Antonius
Setajolus Philippus
de Setti Angelus
Severinus Joſephus
Sghemma Gaſpar
Sgroi Didacus
Siclenſis Franciſcus
Franciſcus
Iſidorus
Sicomus Vitus
Siculus Antonius
Bernardinus
Petrus
Petrus
Sidoti Jo: Baptiſta
Sieripepolis Antoninus Maria
Sigonius Sylveſter
Siinus Celidonius
Sileci Hieronymus
Silvagius Ludovicus
Matthæus
Silvarius Vincentius
de Silveſtro Antonius
Simon Leonardus
de Simone Julius
Sincerus Romanus
Sineſius Angelus
Sirillus Bartholus
Siſtus Simon
Siviglia Lucius
Sofia Seraphinus à S.Bernardo
Solitus Franciſcus
Sollima Nicolaus
Nicolaus Maria
Sorba Vitus
Sortinus Jacobus
Rocchus
Sparacinus Franciſcus
Spata Antonius
Spatafora Angelicus
Antonius
Bartholomæus
B.Dominicus
Joſephus
Placidus
Thomas

Specialis Nicolaus
Nicolaus
Petrus
Spina Joſephus
Spinellus Franciſcus Maria
Jacobus
Iſidorus Siclenſis
Spinola Franciſcus
Gaſto
Jo: Baptiſta
Octavius
Spinous Auguſtinus
Vincentius
Spotus Ludovicus
Spucces Fabritius
Joſephus
Hieronymus
Veſpeſianus
Squillacius Joſephus
Petrus
Stabilis Bonaventura
Staiti Alexander (mitanus
Stancainchiano Salvus Panor-
Stella Joannes
de Stephano Franciſcus
Stizia Nicolaus
Storniolus Joannes
Strata Ignatius à S.Raymundo
Surdus Antoninus
Surianus Matthæus
Suterenſis Hieronymus
Sylvaticus Nicolaus
Syracuſa Jacobus
Jacobus

T

TAberna Bartholomæus
Joſephus Camara-
tenſis
Tabonus Franciſcus
Tagliavia Georgius
Tamburinus Thomas
Tamagna Joſephus à Matre Dei
Tancredus Gregorius
Vincentius
Tantillus Antoninus
Tauromenitanus Sebaſtianus
Tedeſchius Franciſcus
Ignatius
Nicolaus
Nicolaus Maria
Octavius
Petrus Antonius
Petrus Vincentius
Thomas
Terranova Nicolaus
Teſta Henricus
Leonardus
Teſtai Jo: Philippus
Tettus Antoninus Randatienſis
Textor Maturinus

de Thermes B: Auguſtinus
Jacobus
Thermitanus Timotheus
Thomaſia Crucifixa Maria à
Conceptione
Thomaſius Carolus
Joſephus Maria
Julius
Timpanarus Ignatius
Tintus Paulus
Titonus Angelus
de Tocco Carolus
Tognolettus Petrus
Tomaſellus Proſper
Toranus Auguſtinus
Tornamira Joannes
Petrus Antonius
Silvius
Torneſius Franciſcus
Torres Franciſcus
Tortellius Marius
Toſcanus Antonius
Nicolaus
Trabona Hyacinthus
Urbanus Politienſis
Trabuccus Marius
Traina Franciſcus
Hieronymus
Trainitus Joſephus Maria
Tramontana Franciſcus
Jacobus
Trigona Antonius
Carolus
Jo: Antonius
Raphael
Scipio
Trimarchi Andreas
Hieronymus
Petrus
Triolus Hieronymus
Philippus
Triſtainus Joſephus
Tropèa Archangelus
Tropianus Thomas
Tuballinus Simon
Tuccari Albertus (nitate
Tuccittus Apollonius à SS.Tri-
Tuccius Stephanus
Turanus Auguſtinus
Franciſcus
Hieronymus
Turris Vincentius
Turturetus Vincentius
Tutinus Ægydius

V

VAccarinus Georgius
Vadaſuſus Joſephus
Valcaſſar Franciſcus
Valdeſius Marcus
Valdina Jo: Baptiſta

Va-

Digitized by Google

Valenti Jo: Vincentius
Valentianus Gregorius
Vualguarnera Marianus
Simon
Vincentius
Valla Nicolaus
della Valle Gutterras
la Valle Nicolaus
Vallegius Jo: Baptiſta
Vannus Placidus Maria
Varveſius Paulus
Vaſſallus Joſephus
Vatticane Andreas
Vavanuzza Angelicus Calatanisſectenſis
Vayola Andreas
lo Vecchio Marianus
Velaſcus Petrus
Velez Franciſcus
Vella Sebaſtianus
Veneroſus Petrus
Venetianus Antonius
Verdinus Vincentius Maria
lo Verſo Antonius
Vetranus Andreas
Franciſcus
Ugolinus Sebaſtianus
Vicecomes Paulus
Vigevi Laurentius
Vigintimillius Antoninus
Berlingherius
Carolus Maria
Vigintimillius Gaſpar
Hieronymus
Joannes
Joannes
Rogerius
Vincentius
de Villadicanibus Jo: Petrus
Villardita Joſephus
de Vincentio Antoninus
Vincius Petrus
Vinutus Antonius
de Vio Ignatius
Michael
Viperanus Jo: Antonius
Paulus
Virga Jacobus
de Virgilio Antonius
Viſalli Antonius
Viſitanus Ludovicus
Viſtarchus Joſephus
Vita Bartholomæus
Franciſcus
Franciſcus
Honuphrius
Joſephus
Marcus à S. Roſalia
Vitalis Benedictus
Jacobus
Janus
Joſephus
Petrus
Petrus
Vitalis Sanctorus
Valentianus
Vivacitus Simon
Vizzari Jo: Baptiſta
de Voglia Joſephus
Vopiſcus Flavius
Ura Antonius
Urbanus Jacobus
Uſodimare Antonius
Urſus Alphius
Felix
Nicolaus
Nicolaus

X

Xiacca Eraſmus
Xibecca Antoninus
Joſephus
Joſephus
Xirotta Rutilius
Rutilius

Z

Zambutus Didacus
Zirillus Didacus
Zitus Joannes
Zummus Jacobus
Nicolaus

Digitized by Google

INDEX TOPICUS.

COMPLECTENS SICULOS SCRIPTORES JUXTA ORDINEM CUJUSCUMQUE PATRIÆ.

ABULENSIS
Michael Calvus.
ACENSES
Anſelmus Craſſus
Archangelus Scandura
Archangelus Tropea
Athanaſius Acenſis
Benedictus Barbagallus
Cœleſtinus Graſſi
Eraſmus Xiacca
Petrus Paulus Platania
Vincentius Hieremia.
ADERNIONENSES
Joſephus Galluzzus
Peregrinus Adernionenſis.
ÆTNEUS
Thyrſis.
AGRIGENTINI
Acron
Archinus, ſive Archivus
Auguſtinus Lazara
Carcinus
Carolus Caruſus
Conradinus de Puteo
Dinolocus
Dominicus Palamenghi
Empedocles
Empedocles
Franciſcus Antonius Bardi
Franciſcus de Carrecto
Franciſcus Cavallus
Franciſcus Petronius
Fridericus Agrigentinus
Fridericus de Carrecto
S. Gregorius Epiſcopus
Joannes Baptiſta Caroana
Jorlandus Maſcardus
Joſephus Blondus
Joſephus Caruſus
Ludovicus Matraſcia
Maria Crucifixa à Conceptione
Marius Diana
Martinus Perſona
Metellus
Moſchus
Nicolaus Valla
Petrus Attardus
Philinus
Sophocles.
AGYRENSES
Benedictus Fidelis
Diodorus Siculus
Euſebius
Fortunatus Fidelis
Franciſcus Mellaurus
Iſaaccus
Raphael Bonherba.
AIDONENSIS
Valerianus Bulzeus.
ALCAMENSES
Alphius Matthiolus
Andreas Cordone
Antonius Romanus Columna
Auguſtinus Spinous
Carolus Latius
Ciullus dal Camo
Franciſcus Latius
Franciſcus Tabonus
Hieronymus Auſilia
Joſephus Abbas
Marianus Alcamenſis
Petrus Alcamenſis
Petrus Antonius Tornamira
Sebaſtianus Bagolinus
Silvius Tornamira
Stephanus Politius
Vincentius Politius.
ALEXANDRINUS
Michael Angelus Clarusmons.
ALICATENSES
Aloyſius Lanuſa
Aloyſius Serrovira
Antonius Serrovira
Bonaventura Murchius
Didacus Ferula
Franciſcus Barberinus Benici
Franciſcus Blundus
Jacobus Lalomia
Joſephus Maria Thomaſius
Petrus Anellus
Petrus Paulus Sicolonus.
ARCARENSES
Antoninus Surdus
Franciſcus Brunus
Joannes Vincentius Valenti
Joſephus Riccardus
Michael Angelus Caſſati
Michael Boa
Natalis Donadeus
Nicolaus Chiuppa
Philippus Salernus
Placidus Merlinus
Victorius Laudus
Vincentius Gallus.
ASSORINI
Archangelus Garinus
Franciſcus de S. Stephano
Hyacinthus Penſabene
Michael Cantellus.
AUGUSTENSES
Franciſcus Vita
Honuphrius Vita
Petrus Patavinus.
BIBONENSES
Joſephus Romanus
Michael Angelus Bibonenſis
Vincentius Romanus.
BICARENSES
Franciſcus Salernus
Martinus Mira.
BIDENI
Bernardinus Rocchus
Jo: Baptiſta Guccionus
Jo: Franciſcus Muſarra
Lucius Marineus
Seraphinus Oddus.
BLANCAVILLENSES
Franciſcus Gemma
Jacobus Gemma.
BRONTENSES
Paulus Ortalis
Vincentius Ortalis.
BUCCHERIENSIS
Joſephus Riccius.
BURGIENSES
Blaſius Burgienſis
Dominicus Monacò
Franciſcus Turanus
Hieronymus Turanus
Philippus Giacomazzus
Sebaſtianus Saccus.
BUSACCHINENSES
Coſmas à Jeſu Maria
Petrus Fontanetta
Proſper Pacificus.
CACCABENSES
Antonius lo Faſo
Fulgentius Caccabenſis
Georgius Vaccarinus
Hyacinthus Ciaccius
Jordanus à S. Vincentio.
CÆSARENSIS
Ægidius Cæſarenſis.
CALACTINI
Cæcilius
Demetrius
Silenus
Thales.
CALATABILLOCTENSES
Gregorius Canalis
Ioſephus Scoma.
CALATAFIMENSES
Franciſcus Avola
Hieronymus Triolus
Vitus Albertus Moſtacius
Vitus Sicomus.
CALATAHIERONENSES
Antonius Fortis
Antonius Politius
Balthaſſar Paglia

Digitized by Google

Bonaventura Secuſius
Franciſcus Monſleo
Hieronymus Lancea
Innocentius Marcinonius
Joannes Burgius
Joannes Millretta
Joannes Nicolaus Rizzari
Joſephus Lauria
Manfredus Sammatarus
Marius Trabuccus
Michael Perramutus
Nicolaus Longombardus
Paulus Franciſcus Perramutus
Petrus Paulus Morretta
Seraphinus Calatahieronenſis.
CALATANISSECTENSES
Angelicus Calataniſſectenſis
Didacus Filippazzi
Hieronymus Gravina
Hieronymus la Jacona
Hieronymus Maria Calataniſſectenſis
Jo: Chriſoſtomus à S. Anna
Jo: Maria Calataniſſectenſis
Nicolaus Aronica
Philippus Ferrarius
Thomas Tamburinus
Vincentius S. Marcus.
CALATAXIBECTENSES
Joſephus Vita
Lucas Calataxibectenſis.
CAMARATENSES
Franciſcus Diſpenſa
Jacobus Virga
Joſephus Camaratenſis
Ludovicus Lalomia
Mauritius de Gregorio.
CAMERINENSIS
Orpheus.
CARINENSES v. HYCCARENSES.
CASTROBONENSES
Balthaſſar Abruzzus
Octavius Abruzzus
Vincentius Errans.
CASTROLEONENSIS
Michael Felfina.
CASTRONOVANI
Bartholomæus Comandus
Hieronymus Traina.
CASTROREGALENSES
Andreas Caſtroregalenſis
Bartholomæus Coppolinus
Marianus Peronus
Octavianus Præconius
Octavianus Præconius
Paulus Crinous
Petrus Cicer
Vincentius Maria de Neapoli.
CASTROVETERANI
Bartholus Magius
Blaſius Militellus
Felix Brandimarte
Franciſcus Magius
Georgius Tagliavia
Joſephus Pomius
Joſephus Quartararus
Paulus Anca
Petrus Luna
Petrus Magius
Petrus Martyr Scandariatus
Raphael Maffæus
Simon Fimia.
CATANENSES
Adamus Aſmundus
Albertus Palicius
Alvarus Paternionius
Andreas Laus, ſive à Cruce
Andreas Rizzus, ſive Riccius
B. Angelus Sineſius
Anonymus 1
Anonymus 2
Anonymus 3
Antoninus Platamonius
Antonius de Alexandro
Antonius Lancea
Bartholomæus Aſmundus
Bernardus Colnagus
Betarmen
Blandinus
Blaſcus Lancea
Bonaventura Bellutus
Cæſar Gravina
Carolus Mancinus
Carolus Paternionius
Cataldus Fimia
Ceres
Charondas
Coſmas Nepita
Dominicus Guglielmini
Epiphanius
Euſtachius Nicoſia
Euſtachius de Pernis
Ferdinandus Paternionus
Franciſca Intrigliolo
Franciſcus Blanditius
Gaſtone
Milanenſis
Monachus
Morabitus
Privitera
Provenzalis
Romanus
Tedeſchius
Fridericus Campixianus
Gaſpar Riera
Geſualdus Guarnerius
Gualtherius Paternionus
Gualtherius Paternionus
Henricus de Medicis
Hieronymus Dagonettus
Fimia
la Manna
Horatius Amantia
Hyacinthus Potitus
Jacobus Romanus
Ignatius Gaſtone
Tedeſchius
Joannes Anſalonius
Baptiſta Baſilis
Baptiſta Caramba
Baptiſta de Groſſis
Baptiſta Guarnerius
Dies
Filingerius
de Franchis
Nicolaus Rizzari
de Paternione
Philippus Paternionus
Rainerius (tinus
Ramondetta Sanmar-
Ricciarus
Thomas Moncata
Joſephus Cumia
de Judice
Licata
Munebria
Squillacius
Juſtinus Fimia
Laurentius Bolanus
Finicchiarus
Ludovicus Scotus
Marcellus Romanus Columna
Marius Cutellus
Matthæus Silvagius
Mauritius
Maurus Burgius
Michael Joenius
Juvinus
Nicolaus Catanutus
Intrigliolus
Maria Tedeſchius
Ritzonus
Stizzia
Octavius Archangelus
Buglius
Rizzarus
Sapientia
Tedeſchius
Petrus Amicus
Capacius
Diſcordanus
Gulotta
Pavonus
Rizzarus
Squillacius
Philiſtion
Philonides
Ptholomæus Gallina
Python
Raymundus Raymondetta Sāmartinus
Sanctorus Oliva
Scipio Portius
Scipio Sapientia
Seraphinus Intrigliolus
Simon Vivacitus
Thomas Tedeſchius
Valerianus de Franchis

Vin-

Vincentius de Cutellis
Finicchiarus
Græcus
Maurus
Moncata
Seneſius
Xaverius Acciarellus.
CENTURIPINI
Apuleus Celſus
Leo Corinthius.
CEPHALÆDITANI
Antonius lo Duca
Benedictus de Paſſaflumine
Jo: Baptiſta de Franchis
Jo: Baptiſta Spinola
Joſephus de Flores
Matthæus Anna
Petrus Velaſcus
Sebaſtianus Combus
Stephanus de Anna
Thomas à S. Raymundo.
CERAMENSIS
Bonaventura de Rubeis.
CIMINNENSES
Bonaventura Battalea
Felix Urſus
Octavianus Bulgarinus
Paulus Amatus
Sanctus Gigas
Vincentius Amatus.
CLARAMONTANI
Ægydius Mancurtius
Theophanius Mancius
Thomas Chiaula
Vitus Pizza.
CLUSENSES
Joſephus Riccius
Nicolaus Blaſcus.
COLLESANENSES
Jacobus Amatus
Illuminatus Oddus
Joannes Ruſtici
Joſephus Colleſanenſis.
CORLEONENSES
Antonius Sarzana
Franciſcus de Amore
Joannes Naſo
Joſephus de Martino
Marianus Maringus
Michael Angelus Corleonenſis
Seraphinus Corleonenſis
Simon de Hieronymo
Valerius Ruffus.
DREPANITANI
Ægydius Honeſtus
Ægydius Scrignus
S. Albertus
Albertus Fardella
Angelus Fardella
Anonymus
Antoninus Drepanitanus
Maria Sieripepolis
Antonius de Ballis
Antonius de Ballis
Caſtronovus
Criſpus
Ferrus
Ferrus
Portus
Baſilius Cavarretta
Bernardinus de Bernardo
Bernardus Riera
Bonaventura Genuenſis
Piſanus
Stabilis
Cæſar Ferrus
Carolus Carrera
Elias Luna
Eraſmus Salatus
Franciſcus Antonius Poma
Maria de Monaco
Valcaſſar
Heliodorus Scrignus
Hieronymus Riccius
Jacobus Bendicis
Cita
de Maria
Scafilis
Joannes Baptiſta Provenzanus
Criſpus
Mannus
Maria Cotonius
Joſephus Barlotta
Galia
Poma
Thomas Riotta
Julius Oriſtaneus
Juniparus Drepanitanus
Leonardus Orlandinus
Martinus Barbarà
Michael Angelus Fardella
Michael Burgius
Nicolaus Magrì
Riccius
Terranova
Paulus Jordanus
Lombardinus
Petrus Pariſius
Philippus Clemens
Politius
Scafilis
Triolus
Thomas Fardella
de Monacho
Vincentius Barbarus
Nobilis
Vitus Sorba.
ENNENSES
Adamus Laurifex
Anſelmus Fatius
Fatius
Ceres
Ferdinandus Letus
Hieronymus de Angelis
Jo: Baptiſta Brunus
Joſephus Spina
Octavius Catalanus
Philiſtion
Philonides
Vincentius Bonannus.
ERYCINI
S. Albertus
Antonius Cordici
Antonius Toſcanus
Carolus Joſephus Cicala
Franciſcus Palma
Joannes Ancona
Joſephus Cordicius
Joſephus Grimaldus
Nicolaus Toſcanus
Petrus Cordicius
Petrus de Platia
Vitus Carvinus
Vitus Salernus.
FRANCAVILLENSES
Joſephus Pittalà
Joſephus Preſcimonius
Michael Caracocius.
FRANCOFONTENSIS
Benedictus Francofontenſis.
FRAZANENSES
Antoninus Magri
Dominicus Bordonaro
Policarpus Allous.
FURNARIENSIS
Joſephus Millemagius.
GALATENSIS
Antonius Cingalius.
GANGIENSIS
Philippus Kerſbelius.
GELOI
Apollodorus
Archeſtratus
Euclides
Pauſanias
Timagoras.
GERACENSIS, ſive HERACENSIS
Jo: Maria Hieracenſis.
GIOJUSIENSES. v. JOJUSIENSES.
GUALTERIENSES
Archangelus Gualterius
Nicolaus Petrus Chilleus.
HERBITENSIS
Philinus.
HIMERENSES
Filiæ Steſichori
Helianactes
Mamertinus
Petro
Steſichorus.
HYCCARENSES
Jo. Baptiſta Paganus
Matthæus Orlandus.
JOJUSIENSES, ſive GIOJUSIENSES
Franciſcus Jojuſienſis
Petrus Jojuſienſis.

ISPI-

ISPICEFUNDANUS
Franciſcus Chiſari.
JULIANENSES
Joſephus Raguſa
Olympius Julianenſis.
LAPIDARIENSIS
Ludovicus Pappalardus.
LEONFORTENSIS
Petrus Mancuſus.
LEONTINI
Agathinus Caſtilionus
Agathon
Alphius Ferrarottus
Carolus Antonius Converſanus
Cyrinus Maurus
Dominicus Bottonus
Franciſcus Apares
Gabriel de Fabiis
Gorgias
Henricus Teſta
Herodicus
Hieronymus Clarusmons
Hippolytus Arminius
Hortenſius Scammacca
Jacobus Leontinus
Joſephus Ridulphus
Scammacca
Laurentius Antiquus
S. Lucianus
Marcellus Converſanus
B. Marcus
Matthæus Candidus
Paulus Mel
Petrus Clemens
Philadelphus Maurus
Mugnòs
Silveſter Sigonius
Simon Leontinenſis
Thomas Agnus.
LIBRITIENSES
Andreas Muſcarà
Antoninus Collorafi.
LICODIENSES
Andreas Mugnòs
Franciſcus Mugnòs.
LILYBOETANI
Alexius Grignanus
Antonius Lombardus
Antonius Prinzivallis
Benedictus Emmanuel
Bonaventura Angilerius
Gregorius Valentianus
Joſephus Marcheſius
Paſchaſinus
Priamus Capotius
Probus
Theſeus Capotius
Thomas Schifaldus
Vincentius Colocaſius.
LIMINENSIS
Joſephus de Evola.
MARSALENSES v. LILYBOETANI.
MAZARIENSES
Anſelmus Sampſon
Antonius de Federicis
Antonius Mazarienſis
Auguſtinus Floritus
Floritus
Lavaggi
Martius
Bartholomæus Cremona
Raguſius
Callimachus Monsviridis
Carolus Maccagnone
Mirabella
Ferdinandus Pompianus
Franciſcus Galletti
Franciſcus Maria Grapheus
Mazarienſis
Mazarienſis
Hippolytus ab Hippolyto
Joannes Jacobus Adria
Joannes Melatius
Joſephus Anellus
Centorbus
Politus
Vadaſuſus
Nicolaus Antonius de Federicis
Antonius Serina
Bellus
Urſus
Urſus
Paulus Ferrus
Philon
Pompeus Raguſius
Vincentius Arnaus.
MAZARINENSES
Antonius Blandus
Bernardus Buſcemi
Joſephus Artalis
Rocchus Sortinus.
MEDIUSSENSIS
Baſilius de Laurentio.
MEGARENSES
Alcimenes
Theognis.
MELILLENSES
Joſephus Triſtainus
Leonardus Germanus.
MENDÆUS
Polycritus.
MENENSES
Alexander Palazolus
Antonius Flaminius
Franciſcus Betruccius
Capuanus
Gaſpar Buccerius
Jo: Baptiſta Jaluna
Jo: Leonardus Homodeus
Ludovicus Buglius
Michael Amodeus
Bertoluccius
Natalitius Muratorius
Placidus Nigidus.
MESSANENSES
Albertus Jozzi
Picciolus
Tuccarus
Aleman
Alexander Burgos
Calamatus
Staiti
Alphonſus Caribdus
Andreas Adonninus
Andalorus
Barbatia
de Bartholomæo
Chiarellus
Cirinus
Juſtinianus
Minutolus
Panarellus
Trimarchus
Vatticanus
Vayola
Angelicus Spatafora
Angelus Andalorus
Antonius Fotius
Giardina, ſive Jardina
de Settis
Anna Maria Ardoina
Annibal Bufalus
Rubà
Anonymus
Antoninus Amicus
Anſalonius
Brancaccius
Cœli
Faba
Ferrarottus
Laguidara
Mirellus
Moletus
Ruffus
Serra
Antonius Cianciolus
Ferrara
Jannapolis
Meſſina
Oliverius
Sapiolus
Spatafora
Viſalli
Ariſtocles
Aſcanius Donguidius
Auguſtinus Donatus
Scilla
Balthaſſar Meſſanenſis
Bartholomæus Caſtellus
Cuccius
Meſſanenſis
de Neocaſtro
Petraccius
Piſa
Spatafora
Baſilius Amabilis
Benedictus Chiarellus

Bed

Benedictus Dini
Dini
Porcarus
Salvagus
Bernardus Juſtinianus
Meſſanenſis
Meſſanenſis
Raja
Riccius
Bothrys
Cæcilia
Cæſar Gothus
Lancea
Marullus
Carolus Antonius Gallella
Cirinus
Galluccius
de Gregorio
de Gregorio
Morabitus
Moriſcianus
Muſarra
Clemens Lardia
Coſmas Lenzus
Decius Juſtinianus
de Marco
Dicæarchus
Didacus Sgroi
Zirillus
Dominicus Arganantius
Bucalus
Quarteronus
Roſſius, ſive Rubeus
la Scala
Scalmatus
Euhemerus
B. Euſtochia Calafata
Felix
Flaminius Patè
Franciſcus Alibrandus
Andalorus
Anſalonus
Antonius Coſta
Arena
Avellinus
Baliſtreri
Biſagni
Cavatore
Joannellus
Maria Arena
Maria Cirinus
Maria Joangrandis Muſarra
Maria de Leone
Maurolycus
Maurolycus
Nocetus
Panarellus
Pancaldus
Pharaonius
de Puteo
Romanus
Rubbaus
Franciſcus Tornefius
Tramontana
Gaſpar Paſſarellus
Gerardus Columba
Gregorius Tancredus
Guido de Columnis
Hieronyma
Hieronymus Baſilicò
Carybdus
Fraiſia
Pharaonius
Trimarchi
Hyacinthus ab Aſcenſione
Campolus
Jacobus Cæſarius
Cardia
Caribdus
Confortus
Fuſca
Longus
Loredanus
Manganus
Moncata
Neapolis
Pacti
Pirronus
Tramontana
Ibycus
Ignatius Balſamus
Camerata
Guglielmus
Ingarſia
Illuminatus Meſſanenſis
Joannes Andreas Gattus
Antonius Viperanus
Baptiſta de Blaſchis
Baptiſta Caſtellus
Baptiſta Grapheus
Baptiſta Romanus Columna
Baptiſta Vizzari
Bernardinus Nocetus
Carrozza
Dominicus Cardullus
Dominicus Proſimus
Formica
Gothus
Natalis
Petrus Apulus
Petrus Caſtellus
Petrus Marcheſius
Petrus de Villadicanibus
PhilippusdeLignamine
Reitanus
Storniolus
Thomas Longobardus
Vigintimillius
Joſephus de Ambroſio
de Andrea
Bonfilius
Columbus
de Curtis
Joſephus Dens
Fraſſica
Gallettus
Genoveſa
Guli
Maria Coſta
Maria Trainitus
à Matre Dei
de Meſſana
Moletius
Nocera
Pilaja
Severinus
Spataſora
Viſtarchus
Iſidorus Carbonarus
Laudantius Alcides
Laurentius Abbas
Corradus
Vigevi
Leonardus Campagna
Loredanus
Patè
Simon
Teſta
Leopoldus à S. Jo: Baptiſta
Lucas Meſſanenſis
Ludovicus Meſſanenſis
Minutolus
Monacò
Viſitanus
Lupus
Lycus
Mamertinus
Marcellus Cirinus
Marcus Antonius Ferrara
Antonius Nicolicchia
Manolopolus
Plancarenus Baſilius
Marianus Cœlius
de Jeſu
Marius Bonafides
Caribdus
Giurba
de Gregorio
Reitanus
Xaverius Bottonus
Matthæus Caldus
Ciaccius
Riccius
Rubinus
à S. Stephano
Maturinus Textor
Michael Liparis
Nicolaus Antonius Coloſſus
Bonetus
Brunus
Coxia
Jacobus de Alibrando
Maria Januarius
Maria Sclavus
Maria Sollima
Saccanus

R Ni

Nicolaus Sollima
Nicoletta Paſchalis
Octavius Balſamus
Odo de Columnis
Parthenius Zanglajus
Paulus Abbatiſſa
Bellus
Principatus
Saponius
Varveſius
Petrus Anſalonius
Blondus
Caldarinus
Cœleſtinus Meſſanenſis
Comes
de Gregorio
de Gregorio
Henricus
Marcheſius
Maria Murolus
Mennitus
Paulus Corſus
Paulus Piſanus
Riaca
Santeranus
Trimarchius
Philippus Burſa
Gambinus
Gothus
Meſſanenſis
Placidus Bertuccius
Calvarius
Campolus
Catanuſus
Coſta
Reina
Rubeus
Samperius
Io Sciglio
Sella
Polycletus
Polyzelus
Raymundus de Puteo
Rocchus Gambacurta
Minutolus
Salvator Marcheſius
Sanctorus Meſſanenſis
Scipio de Caſtro
Scipio Henricus
Seraphinus Rotella
à S. Bernardo
Silveſter Maurolycus
Riſica
Stephanus Maurus
Porrus
Prothonotarius
Theodorus Arianus
Thomas Caloria, ſeu Meſſanenſis
Comes
de Gregorio
Saxus
Spatafora
Valentinus Vitalis
Victorinus Aucellus
Vincentius Abbatiſſa
Alias
Calogerus
Caſtagnola
EuſtachiusBenincaſa
Ferrarottus
Galataus
Mazza
Riccius
Riſica
Vitus Coloſius
Urbanus Meſſanenſis
Xaverius Caſtellus.
MILITELLENSES IN VALLE NETI
Ægidius Tutinus
Alphius Urſus
Franciſcus Brancifortius
Jo: Baptiſta Rubeus
Marius Tortellius
Michael Ingaſtonus
Petrus Carrera.
MILITELLENSIS IN VALLE NEMORUM
Sebaſtianus Caronitus.
MONFORTENSIS
Stephanus Tuccius.
MYRTHENSIS
Franciſcus Cupanus.
MISTRECTENSES
Joſephus Gangutia
Thomas Averſa.
MONFORTENSES. v. S. PETRI MONFORTIS.
MONTALBANUS
Leonardus Sacconius.
MONTEREGALENSES
Antonius Venetianus
Franciſcus Baronius
Joſephus Lombardus
Nicolaus Mondia
Paulus Catania
Vincentius Turris.
MOTYCENSES
Carolus Janlongus
Didacus Mataratius
Salemius
Dominicus Olivares
Fabius Aſcenſus
Fabritius Bertuleus
Franciſcus Oliverius
Hieronymus Raguſa
Hieronymus Renda-Raguſa
Hyacinthus Salemius
Joſephus Celeſtris
Lazarus Cardona
Petrus Sanmartinus
Placidus Caraſa
Regina Jurata
Thomas Campailla
Vincentius Raguſa.
MUSUMELLENSES
Franciſcus Frangimore
Joannes Baptiſta Bonfantes
Octavius Caracciolus.
MYLENSES
Antonius Ura
Cæſar Columna Romanus
Cajetanus Buſacca
Cajetanus de Martino
Franciſcus Baeli
Caſſarellus
Flaccomius
Maria Piſanus
Neapolis
Perdichizzi
Jacobus Catanzarus
Joannes Mylenſis
Jo: Petrus Flaccomius
Joſephus Caſtellus
Joſephus Perronus
Laurentius Amicus
Laurentius Maria Piſanus
Natalis de Amico
Philippus Amicus
Raymundus Maria Prothus
Salvator Piſanus
Seraphinus Mylenſis.
NARENSES
Antonius Trigona
Balthaſſar Melatius
Calogerus Cajetanus
Hieronymus Gagliardus
Joſephus Roſſus
Proſper Fabarius
Salvator Narenſis
Sigyſmundus Roſſus
Vincentia Maria Landolina.
NESITANI
Jacobus Muccionius
Jo: Jacobus Cuſſarus
Joſephus S. Julianus
Julianus Monteſuſcus
Marius Albioſus
Petrus Draco.
NETINI
Andreas Barbatia
Antoninus Mazzonus
Antonius Caſſarinus
Corſettus
Vinutus
Archangelus Meſſana
Bonaventura Conocchiella
Clemens Netinus
Hieronymus Iveglia
Hieronymus Pugliſius
Jacobus Humana
Profectus
Ribaldus
Joannes Antonius Provina
Auriſpa
Baptiſta Larsius
Lucas Barberius
Maria Netinus
Joan-

Joannes Marraſius
Ricca
Joſephus Landolina
la Scala
la Scala
Marianus Accardus
de Laurentio
Michael Caſſarinus
Nicolaus Datus
Specialis
Specialis
Paulus Mazzonius
Petrus Pipis
Raymuudus de Amico
Bonfilius
Raynaldus de Montauro
Rocchus Pirrus
Sebaſtianus Vella
Sigyſmundus Cappellus
Simon Impellizzerius
Vincentius Littara
Paganus
Ricciarella.

NICOSIENSES

Antonius Cotonius
Joſephus Pianzonus
Villardita
Marcellus Capra
Martinus Ciaurella
Petrus Vincius.

NOARENSIS

Julius de Campo.

PACTENSES

Bruno Pactenſis
Dionyſius Fortunatus
Franciſcus Dominedous
Magretti
Pactenſis
Protus
Vita Polyntius
Jacobus de Benedictis
Jo: Martinus Gaglio
Petrus Cajetanus
Piſciotta
Philippus Piſciotta
Piſciotta
Placidus Agitta.

PALATIOLENSIS

Bernardus Maria de Jeſu.

PANORMITANI

Ægidius Panormitanus
Agathinus Guiglia
S. Agatho Papa
Alexander Bonannus
Dionyſius
Guarraſius
Aloyſius Bononius
Brancifortius
Guglielmus Moncata
Heredia
la Farina
lo Scavuzzo
Alphonſus Bocconus
Alphonſus Salvus
S. Lucia
Ambroſius Borgeſius
Piaggia
Andreas
Andreas Longus
Maſtrillus
Noledo
Perruccius
Scamardus
Vetranus
Angela Crux à SS. Trinitate
Angelus Maria Rampulla
Maria à Reſurrectione
Matthæus Bonfantes
Titonus
Anna Marcheſia Lavaggi
Annibal de Afflictis
Anonymus Panormitanus
Antonia Felix Amata
Antoninus Agraz
Alfanus
Amatus
de Affali
Bottus
Brunus
Cafora
Diana
Falſaperla
Fatius
Gallegus
Guercius
de Judice
Marcheſius
Mongitorius
Pilus
Salomon
Salonia
Saponius
Tantillus
Vigintimillius
de Vincentio
Xibecca
Antonius Bononia
Calpurnius
Caſalettus
Celeſtris
la Greca
Jardina
Ignatius Mancuſus
de Joanne
Lancella
de Maria
Natalis
Panormita
à S. Roccho
Ufodimare
Archangelus Adragna
Caprona
à S. Nympha
Argiſtrus Juffredus
Athanaſius Baſcus
Attilius Opizinga
Auguſtinus Arata
Baldus
Gervaſius
de Laurentio
B. Auguſtinus Novellus
Auguſtinus Papaſidera
Rubeus
Toranus
Aurelius Botticella
Purpura
Riſaliti
Balthaſſar Bononia
Falſaperla
Baptiſta Baſilis
Barnabas Durante
Bartholomæus Bonannus
Caſtellus
Corbera
Sirillus
Baſilius Campanella
Benedictus Chiavetta
Fernandez
Maja
Maria Caſtronius
Vitalis
Berlingherius Vigintimillius
Bernardinus Agliata
Faſo
Masbel
Panormitanus
Bernardus Collis
de Judice
Maja
de Regibus
Sabia
Blaſcus Joppolus
Blaſius Draco
Bonaventura Sant-Elia
Cæſar Albamontius
Bellia
de Boſco
de Judice
Cajetanus Baronius
Creſci
Panormitanus
Camillus Morellus
Carolus Amicus
Baſtone
Bergallus
Ficarola
Finamore
Giaconia
de Graſſis
Lombardus
Maria Piazza
Maria Pica
Maria Vigintimillius
de Neapoli
Regius
Salpegni
de Tocco
Caſmirus Draco
Cataldus Aquila, ſive Pariſius

Cc-

Digitized by Google

Celidonius Siinus
Chriſtophorus de Benedictis
Brignone
Clemens Ficarra
Conradus
Conſtantinus Panormitanus
Cornelius Morſia
Datius Agliata
Decius Aloyſius
Didacus Aloyſius Monterus
Zambutus
Diocles
Dominicus Alaimus
de Auguſtino
Græcus
Maria Regius
Serpetrus
Spataſora
Stanislaus Albertus
Elias Panormitanus
Eliſabeth Ajutamichriſto
Eliſeus à S. Roſalia
Enzus, ſive Entius
Fabianus Columbus
Ballus
Fabritius Spucces
Felix Bonafides
Poteſtà
Ferdinandus de Bazan
Bongiornus
Flaminius Palmula
Franciſca Bononienſis
Franciſcus Agliata
Albamontius
Ambroſius Maja
Balduccius,
Bardi
Barone
Baronius
Biſſus
Biſſus
de Boſco
la Bruna
Buſcellus
Calona
Catania
Cavanna
Centelles
Comitus
Creſcentius
Criſtaudus
Garſia
Gentilis
Gravina
Gueli
à Jeſu Maria
Italia
Londres
Majorana
Mannellus
Marcheſius
Maria Billeci
Maria Magius
Franciſcus Maria Riccius
Maria Rhini
Milus
Miroldus
Niger
Paruta
Piſanus
Platamonius
Pomius
Potenſanus
Principatus
Rajatus
Sclafani
Scolarus
Scorſus
Sparacinus
Trahina
Velez
Vetranus
Fridericus Auria
Grapheus
Imperator
Sabia
Fulgentius Caſtiglionus
Gabriel Cicer
Garſias Maſtrillus
Gaſpar Arianus
Catalanus
Liccus
Meazza
Orioles
Regius
Sghemma
Vigintimillius
Gaſto Spinola
Gerardus Agliata
Agliata
Germanus à S. Vincentio
Geſualdus de Bononiis
Panormitanus
Gibertus Piſaurus
Gilibertus Isfar, & Corilles
Glicerius ab Annunciatione
Gregorius de Auguſtino
Caraſa
Marſala
Matina
Morellus
Guilelmus de Hieraci
Gutterras de la Valle
Henricus Rex
Hieronymus Aprea
Bononia
Branci
Brancifortius
Caraſa
la Chiana
Fazellus
Ferlitus
Gandolfus
Germanus
de Joanne
Jorlandus
Hieronymus Magius
Manſonus
Matranga
Minà
Nicoloſius
Opezinga
Orlandus
Panormitanus
Panormitanus
Panormus
Purpugnanus
de Rapis
Regius
Sileci
Spucces
Vigintimillius
Hippolytus Maja (la
Honorius Dominicus Caramel-
Honorius Anſalonius
de Jorlanda
Honuphria Bonanna
Honuphrius Cicala
Fortinus
Malateſta
Paruta
Pugliſi
Horatius Alimena
Hyacinthus Comparatus
Grimaldus
Maria Fortunius
Maria Roſcianus
Montaltus
Jacobus Agliata
Calderone
de Chirco
Craſſus
Diacetus
Gaginus
Magdalena
Morellus
Mugnòs
Scimè
Sortinus
Spinellus
de Thermis
Vitalis
Urbanus
Janus Vitalis
Jeremias Panormitanus
Ignatius Galeanus
à S. Raymundo
Timpanarus
de Vio
Illuminatus Panormitanus
Inghilfredus
Innocentius Roccafortis
Joachim Bona
Joannes Agliata
Alberghinus
Albertus à S. Joſepho
Aloyſius Lellus
Aloyſius Septimus
Ambroſius Priaroggia
Joan-

Digitized by Google

Joannes Andreas Bartholus
Andreas à Cruce
Andreas Roſcianus
Antonius Faſſarus
Antonius Giuffus
Antonius Reitanus
Antonius Seſſa
Baptiſta Arata
Baptiſta de Ballis
Baptiſta Biſſus
Baptiſta Campanilis
Baptiſta Carminata
Baptiſta Chiavetta
Baptiſta Chriſtadorus
Baptiſta Daverus
Baptiſta Giattinus
Baptiſta de Judice
Baptiſta Maccarellus
Baptiſta Mangionus
Baptiſta Mignia
Baptiſta Panormitanus
Baptiſta Pilus
Baptiſta Romanus Co-
lumna ,
Baptiſta la Roſa
Baptiſta de Septimo
Baptiſta Sidoti
Baptiſta Vallegius
Joannes Beroaldus
Bonaſera
Bononia
Brancaccius
de Campo
Caſtagna
Chriſoſtomus Ajellus
Dominicus Ballus
Dominicus Epiſcopus
Evangeliſta Panormi-
tanus
Franciſcus Auria
Franciſcus de Caſtillo
Jardina
Juffredus
Lætus
de Leone
Maria Amatus
Maria Bertinus
Maria Ferrerus
Martinus de Aquino
Matthæus Gibertus
Onofrius
Paulus ab Epiphania
Petrus Corilanza
Petrus Graſeus
Philippus Teſtai
Præcopius
Quingles
à S. Jacobo Majori
Scorſus
Stella
Tornamira
Vigintimillius
Vincentius Aliſerius

Joannes Zitus
Jordanus Caſcini
Joſephus Agliata
Alaimus
Amatus
Auguſtinus
Auguſtinus
Ballus (cius
Bernardus Caſtelluc-
Caſora
Cajus, ſive Cagius
Cannizzarus
Caruſus
Caſtilionus
Cicala
Dominici
Facella
Fernandez
Galeanus
Geloſus
Januarius
de Judice
de Judice
Magdalena
Mancuſus
Mancuſus
Mareſca
Maria Polizzius
Maria Requeſens
Maria Salamonius
Maria Thomaſius
Mariconda
de Montagna
Moradellus
Morellus
Morſicatus
Palumbus
Panormitanus
Perdicarus
Pomius, ſive Poma
Quartus
Sala
Sancetta
Scimè
Scimeca
Spucces
Vincentius Maraſcia
Vitalis
de Voglia
Vollarus
Xibecca
Xibecca
Iſidorus de Caſtillo
Guccionus
Panormitanus
Julianus Calagiura
Majalis
Julius Mazarinus
Laura Bonanno
Laurentius Arpa
Balſamus
Ferrarus
Lancea

Laurentius Mariconda
Maurici
Panormitanus
Pegolus
Leo Roſſellus
Leonardus de Bartholomæo
Ciminus
Cinnamus
Homodeus
Lucianus Riccardus
Ludovicus Baldus
de Blaſchis
Bonitus
Manſonius
Nocilla
Panormitanus
Panormitanus
Protoſpatarus
Sadoc
Salvagius
Manfredus Rex
Marcellus Craſſus
Marcus Antonius Catania
Antonius Marcheſius
Antonius Martines
Aurelius Scodaniglio
la Cava
à S. Roſalia
Serius
Valdeſius
MariaMagdalena à S.Auguſtino
Marianus Bichettus
Bonincontrus
Bononia
Bruſcatus
Carafa
Draco
de Juliana
Migliaccius
Valguarnera
lo Vecchio
Marius Buglius
Italia
Migliaccius
Muta
Martha Bonanno
Martinus Anaſtaſius
la Farina
Martius Albergus
Matthæus de Caſtillo
Catalanus
Donia
Fatius
Morvellus
Scammacca
Maurus Chiaula
Marcheſius
Maximus Panormitanus
Michael Caruſus
Frazzetta
de Judice
Remigius Moraſchinus
de Vio

Digitized by Google

Modeſtus Gambacurta
à SS. Sacramento
Natalis Schittinus
Natalitius Buſcellus
Nicolaus Albertus
Cannizzarus
Coppola
Gervaſius
à S. Jo: Baptiſta
Lavaggis
Letus
Marſala
Morſus
Muſſutus
Serius
Tedeſchius
Octavius Auguſtinus
Bellia
de Bononia
Brancifortius
Corſettus
Corſettus
Gravina
Potenſanus
Spinola
Paulus Alpherius
Cajus, ſive Chaggius
Pizzutus
Sarmientus
Tintus
Vicecomes
Viperanus
Petrus Abbus
Alliata
Antonius Majorana
Barcerus, ſive Blondo-
Cajetanus (lillus
Cannizzarius
Corſettus
Donzella
Draco
Emmanuel
Emmanuel
Fortis
Fullonus
Gambacurta
de Graſſis
Gravina
Hieremias
Jardina
Inteliſanus
Joſephus Rodriquez
Magrus
Majorana
Maria Cicala
Mataplana
Opezinga
Paternionius
Ranzanus
Salernus
Sarnus
Scotus
Specialis
Petrus Tognolettus
Veneroſus
Vitalis
Vitalis
S.Philippus
Philippus Bologninus
Cammarata
Maſſaria
Paruta
Perdicarus
Savona
Setajolus
Pius Coſta
Placidus de Judice
Maria Vannus
Spataſora
Proſper Tomaſellus
Rainerius Panormitanus
Rainerius Scipio Chiavellus
Raymundus Cinthius Ligippus
Rocchus Potenzanus
Rogerius Paruta
Vigintimillius
Rogeronus Panormitanus
Rutilius Xirotta
Xirotta
Salvator Francionus
Majorana
Maria Ruffus
Salvus Caſetta
Panormitanus
Sanctorus Bava
Pariſius
Vitalis
Sanctus Ayellus
Occus
Sala
Scipio de Caſtro
de Laurentio
Sebaſtianus Anſalonius
la Farina
Giuſinus
à S. Roſalia
Seraphinus Gonzalez
Legius
Panormitanus
à S.Catharina Senenſi
S.Sergius Papa
Sextus Coldius
Sigyſmundus de India
Silvius Bocconus
Simon Algaria
Pariſius
Parmenſis
Raus
Raus
Tuballinus
Valguarnera
Stephanus Abbas
de Amico
Mira
Monsapertus
Monsregalis
Stephanus Panormitanus
Thomas Afflictus
Ballus
Belloroſius
Bonjoannes
Calona
Jacona
Mannarinus
Tropianus
Titus Julius Calphurnius
Tobias Bonfaris
Ubertinus de Marinis
Veſpeſianus Spucces
Victorius Panormitanus
Vincentius de Agrigento
Alphonſus
Auria
de Boſco
Bonincontrus
Calabrous
Cicala
Cicala
Cremona
la Farina
Faſſarus
Ferrerius
Ferrerius
Giattinus
la Grua
de Helia
Jancardus
de Joanne
Libaſſi
Lipocellus
Maraſcia
Maria Verdinus
Micciulla
Mignia
Morellus
Navarra
Pandolfus
Pariſius
Percolla
Pizzutus
Pollaſtra
Regius
Silvarius
Tancredus
Turturetus
Valguarnera
Vigintimillius.

PARTANNENSIS

Bartholomæus Vita.

PARTHENICENSIS, SIVE SA-
LÆ PARTHENICI

Franciſcus Scuderius.

PATERNIENSES

Alexander Chiarenza
Bartholomæus Taberna
Bernardus Monſecatus
Cæſar Faraci
Gerardus Anſaldus
Jo: Baptiſta Nicoloſius.

PE-

Digitized by Google

PETRENENSIS
Joſephus Fauliſius.
PICTINENSES
Angelus Maria Annabata
Philippus Natolus.
PIRAINENSES
Antonius Pactenſis
Bartholomæus Rubeus.
PLANÆ GRÆCORUM
Seraphinus à SS. Petro, & Paulo.
PLATIENSES
Antonius Pirrus
lo Verſo
Bartholomæus à S. Fauſto
Carolus Trigona
Dominicus Bandinus
Emmanuel Calaſcibetta
Franciſcus Cagnus
Inguardiola
Intorcetta
Maria Spinellus
Niger
Previ
Hieronymus Montaltus
Seidi
Joannes Antonius Trigona
Franciſcus Aſarus
Paulus Chiarandanus
Philippus Bonus
Joſephus Albion Calaſcibetta
Boccadiſuoco
Polizzius
Seidi
Marcus Alegambius
Martinus Platienſis
Michael Platienſis
Proſper Jambertonus
Intorcetta
Raphael Trigona
Richardus la Monacha
Scipio Trigona
Vincentius Salemius.
POLITIENSES
Antonius Ferrari
Balthaſſar Cultrana
Hieronymus Politienſis
Hilarion Perdicarus
Hyacinthus Trabona
Placidus Ebanus
Romanus Sincerus
Urbanus Politienſis.
RACUDIENSES
Franciſcus Catena
Nicolaus Lipſous
Serpetrus
Rufinus Scaciottus.
RAGUSANI
Antoninus de Michaele
Carolus Belleus
Thomaſius
Jo: Antonius Cannetius
Jo: Antonius Joppolus
Jo: Antonius Sclafanus
Jo: Baptiſta Hodierna
Joſephus Michael Marquez
Julius Thomaſius
Sebaſtianus Ugolinus
Theodorus Belleus.
RAMETTENSIS
Fridericus Orioles.
RANDATIENSES
Antoninus Randatienſis
Eraſinus Marotta
Franciſcus la Guzza
Hieronymus Camerata
Jo: Dominicus de Cavallaris
Joſephus Martius
Nuntius Perciaboſcus
Petrus Oliverius.
REPHAUDALENSIS
Joſephus Ferruggia.
RAYHALBUTENSES
Cataldus Florentia
Dominicus Campiſi
Jo: Philippus Ingarſia
Marcus Antonius Alaimus
Petrus Brechixius
Petrus Macheronus.
RAYHALMUTENSIS
Bernardus Guttadauro.
ROCCELLENSIS
Franciſcus Riſicatus.
ROCCHENSES
Jo: Baptiſta Valdina
Joſephus Scibilia
Paulus Junta.
SACCENSES
Ægydius Leondelicatus
Andreas Giambrunus
Angelus Galiotus
Antonius Inveges
Malfi
de Virgilio
Auguſtinus Brunus
Inveges
Leondelicatus
Cataldus Amodei
Franciſcus Bellus
Saccenſis
Gerardus Nocitus
Joſephus Granus
Julius Jandaidonus
Leonardus Amatus
Nicolaus Riccius
Paulus Fiſcia
Sergius
Thomas Buſcemius
Thomas Fazellus
Vitus Chiappiſius.
SALEMITANI
Didacus de Aghirre
Franciſcus Paſſalacqua
Ignatius de Panormo
Jo: Antonius Brandus
Julianus Falciglia
Manfredus Cremona
Manfredus Placentia
Petrus de Blaſio.
SAMBUCENSES
Melchior Plaja
Michael Angelus Bonadies
Salvator Sambucenſis.
S. LUCIÆ DIOECESIS MESSANENSIS
Jacobus S. Lucia.
S. ANGELI
Martinus Salpetra
Matthæus de Alexandro
Vincentius à S. Angelo.
S. MARCI
Paulus Salernus.
S. PETRI MONFORTIS
Gabriel Filoramus
Philippus à Samperio.
S. PHILADELPHUS, SIVE SANFRADELLUS
Jo: Dominicus Candela
Joſephus Cajola.
S. STEPHANI VALLIS MAZARIÆ
Joannes Alberghus.
S. STEPHANI VALLIS NEMORUM
Jordanus Anſalonius.
SAVOCENSIS
Jacobus Pizzolus.
SELINUNTINI
Ariſtoteles
Ariſtoxenus
Theleſtes.
SICLENSES
Balthaſſar Mazzara
Calogerus Campailla
Franciſcus Bonus
Carrera
Siclenſis
Siclenſis
Hieronymus Roſa
Jacobus Bonincontrus
Ignatius Mazzara
Joannes de Planis
Joſephus Maria Mazzara
Iſidorus Siclenſis
Marianus Perrellus
Michael Calvus
Vincentius Celeſtris.
SORTINENSIS
Vincentius Spanous.
SPACCAFURNENSIS. v. ISPICEFUNDI.
SUTERENSES
Hieronymus Jovinus
Hieronymus Suterenſis.
SYRACUSANI
Achæus
Alcadinus
Alipandrus
Alphonſus Cajetanus
Anonymus Syracuſanus

Ano-

Digitized by Google

Anonymus Syracuſanus
Antander
Antiochus
Antonius Cotrona
Montaltus
Archeſtratus
Archetymus
Archimedes
Athanes
Bartholomæus Grandis
Bernardus de Medico
Bion
Bion
Callias
Charmus
B. Cheromenus
Citharius
Claudius Marius Aretius
Cleon
Conſtantinus Cajetanus
Corax
Dinolocus
Diocles
Diodorus
Dion
Dionyſius
Dionyſius
Dionyſius à S. Andrea
Ecphantus
Epidotimus
Epicharmus
Eudoxus
Flavius Vopiſcus
Franciſcus Antonius Aretius
Leontinus
Salafia
Georgius
B. Gordianus
Gregorius Benignus
Gulielmus de Perno
Helenus
Heraclides
Heraclides
Hicetas
Hieron
Hieronymus Avila
Comes
Grandis
Hippolytus Falcone
Jacobus Bonannus
Jacobus Maſò
Zummus
Joannes Montaltus
S. Joſephus Hymnographus
Julius Morra
Lucius Siviglia
Ludovicus Montaltus
Lyſias
Marachus
Marius Felix
S. Maximianus
Menecrates
Menecrates
S. Methodius
Michael Angelus Mancharuſus
Monymus
Moſchion
Moſchus
Mythæcus
Natalitius Monteſanus
Nicias
Nicolaus
Nicolaus Zummus
Nymphodorus
Octavius Cajetanus
Paulus de Angelis
S. Peregrinus
Petrus Alagona
Philemon 1
Philemon 2
Philemon 3
Philina
Philippus de Barberiis
Philiſtus
Philiſtus
Phormus
Polydorus
Rinthon
Scopas
Sophron
Soſicles
Soſitheus
S. Stephanus Papa
Symmias
Terpſion
Themiſtogenes
Theocritus
Theodoridas
Theodorus
Theodoſius
Theodoſius
Thomas Sanchez de Haro
Timocles
Tiſias
Vincentius Candidus
Homodeus
Mirabella
Montana
Xenarchus.
TAUROMENITANI
Evagrius
Georgius Eighera
Joſephus Capri
Sebaſtianus Tauromenitanus
Theophanes Cerameus
Thomas Corvaja
Timæus.
TERRANOVANI
Antoninus Juratus
Cherubinus Bellus
Petrus Donzella.
THERMITANI
Aloyſius Ciaccius
Antoninus Thermitanus
Auguſtinus Dentice
Cyrillus Thermitanus
Franciſcus Bertolus
Solitus
Hieronymus Salomon
Jacobus lo Caſcio
Joſephus Faracius
Joſephus Maria Malacria
Leonardus Fragalis
Paulus Aidonius
Petrus Calanna
Roſa
Timotheus Fulcus.
TRABIENSIS
Eliſabeth Maria à Paſſione.
TROYNENSES
Joſephus de Neapoli
Leo Corinthius
Petrus Vincentius Tedeſchius
Sebaſtianus Neapolis
Vincentius Turturetus.
TURTURICENSIS
Vincentius de Judice.
TUSENSES
Antoninus de Michaele
Jo: Maria Tuſenſis.
UCRIENSES
Matthæus de Gregorio
Petrus Argirus.

SCRIPTORES SICULI INCERTÆ PATRIÆ

Æſchylus
Aetius
Alanus
Albanicius ab Albano
Alcimus
Alexander Grandis
Anchitus
Antoninus Formica
Antonius Fernãdez de Guevara
Antonius Filotheus de Homodeis
Antonius Gangutia
Antonius Scillanus
Antonius Siculus
Ariſtolocus
Arſenius
Attalus
Barbarinus Conſtantius
Bernardinus Siculus
Bernardus Gentilis
Blæſus
Bornaſius
Capito
Caſſianus
Chryſippus
Corcetus
Coſmanus
Cyrillus
Daphnis
Diomus
Dionyſius
Elpis
Eumachus

Fer-

Ferdinandus Balamius
Flaccus Siculus
Flaminius Godanus
Franciſcus Alphonſus
de Podio
Riccius
Spinola
Torres
Fridericus Letus
Gandulphus
Gregorius Archiepiſcopus
Hermodorus
Hieronymus Lombardus
Hieronymus à S. Georgia
Hilarius
Hippolytus
Jacobus Corſalis
Jacobus Melatius
Joannes Siculus
Siculus
Antonius Salonia
Aragona
Bonajutus
Doxopater
Jonius
Jorlandus Bonamanus
Joſephus Muni
Joſephus Palazzottus
Joſephus Vaſſallus
Julius Firmicus Maternus
Julius Philoteus de Homodeis
Julius de Simone
Juſtinus Epiſcopus
Lælius Centurionus
S. Leo II. Papa
Lucius Cincius
Lucius Flaminius
Lyſinus
Maldatus
Mamercus
Marcus à Robore
Marianus Muſcus
Marius de Gatta
Matthæus Surianus
Michael Glycas
Mœſon
Nicolaus Aragonia
Nicolaus Maugerius
Nicolaus Sylvaticus
Nina
Orthon
Panphilus
S. Panthænus
Paulus Reſtiſa
Perottus de Offida
Petrus Antonius Tedeſchius
Petrus de Minio
Petrolus
Siculus
Siculus
Philippus Mazzerius
Philometor
Piſtorius
Porphyrius
Proxenus
Sebaſtianus Petraſicta
Sebaſtianus Raguſa
Sextus Julius Frontinus
Sibylla
Simon Siſtus
Theophilus
Thomas Fannutius
Thomas Giglius
Valens Quareſima
Vincentius Belandus
Brancifortius
Coquetius
Giglius
Siculus
Xenophon

GYPSIENSIS

Antonius Fermo.

Tom. 1. pag. 213. ad FRANCISCUM CUPANI adde: Cùm Cupanus morte præventus Hiſtoriam Naturalem Siciliæ, ſeu de Plantis Siculis &c. unà cum exoticis, imaginibus earum ſeptingentis ex ære ſculptis, ſuiſque, quæ præfixo Aſteriſco afferuntur, deſcriptionibus, præſertim Sicularum Stirpium noviter à ſe adinventarum, cum nova Animalium, ac Foſſilium Siculorum acceſſione, haud mediocri ex parte confusè tamen elucubratam, perficere, & undequaque conſcribere non potuerit: ne XXV. annorum laboribus molitum opus penitùs periret, Antonius Bonannus, & Gervaſius, Panormitanus, acerrimi judicii eximius Botanophilus, ſub auſpiciis Panormitanorum Procerum D. Joſephi de Boſco Principis Catholicæ, & D. Joſephi Alliatæ Villæfrancæ Principis, ſumptus munificentiſſimè ſuppeditantium, tantum opus communi Botanicorum voto expetitum, concinnâ methodo, ordine alphabetico, deſcriptionibus etiam quàmplurimis propriis, ac numeris omnibus perficiendum, & abſolvendum ſummo labore, ac ſtudio ſuſcepit; ejus tandem ſolertiſſimâ operâ extat Panormi ſub prælo in plures tomos diſtribuendum in fol. hac inſcriptione:

Pamphyton Siculum, ſive Hiſtoria Naturalis Plantarum Siciliæ. Continens Plantas omnes in Sicilia ſponte naſcentes, & exoticas eamdem incolentes, cum ſuis etymologiis, certis proprii generis notis, Auctorum tum Veterum, tum Recentiorum ſynonymis, vernaculis linguarum nominibus, deſcriptionibus, locis, uſu, & viribus. Compluribus inſuper ſtirpibus noviter adinventis, & accuratè deſcriptis, quas denotat Aſteriſcus, locupletata, & demum æreis imaginibus circiter ſeptingentis è vero tractis, & graphicè inciſis, in quibus non ſolùm plantæ noviter adinventæ, ſed quædam ab Auctoribus tantùm deſcriptæ, vel malè exſculptæ enumerantur, illuſtrata. Huic accedit Animalium, Siculorumque Foſſilium curioſiſſima Selectio. Opus olim inchoatum ab Adm. Rev. P. Franciſco Cupani, Tertii Ordinis S. Franciſci, S. T. M. ex Oppido Myrthi in Sicilia, Botanoſopho ſui temporis celeberrimo; nunc verò perfectum, omnibus numeris abſolutum, & in lucem editum ſummo ſtudio, & labore Antonii Bonanni, & Gervaſi, Panormitani.

Tom. 1. pag. 311. ad IGNATIUM DE VIO adde: Rogatus edidit Italicè ſuppreſſo nomine

Faſcetto di fiori eruditi raccolti inſieme, ed eſpoſti nella Speziaria del Sig. Vincenzo Bonanno, e Gervaſi, preſentati alla Sacra Real Maeſtà di Vittorio Amedeo Primo N. S. Re di Sicilia, di Geruſalemme, e di Cipro, Duca di Savoja, e Monferrato, Principe del Piemonte &c. & Anna Maria d'Orleans Regina N. S. nella ſolenne entrata di queſto Gran Monarca, celebrata nella Città di Palermo Capitale di tutto il Regno. Panormi apud Cichè 1713. in 4.

Note ſopra l'Iſcrizione intagliata nella Mole Marmorea, eretta nel Portico meridionale del Duomo della Felice, e Fedeliſſima Città di Palermo, Capo del Regno. Per la Regia Coronazione della Sacra Real Maeſtà di Vittorio Amedeo di Savoja, Re di Sicilia, Geruſalemme, e Cipro, e della Maeſtà di Anna di Francia, e d'Inghilterra, Reina. Ibidem apud Gaſparem Bayonam 1714. in 4.

Digitized by Google

SP. D. JOANNES BRANCACCIUS

JCtus PANORMITANUS

ERUDITORUM SECULORUM NOMINE

AD TYPOGRAPHUM.

SIſte, Bibliothecam ne evulges Typographe: typis tuis noſtras perfecit laudes Author, non opus ſuum; cùm enim ſapientiſſimi viri, iidem modeſtiſſimi eſſe conſueverint, modeſtiæ plus æquo conſulens Antoninus, finem operis, licèt operi dederit, è conſpectu amiſit, dum ſe celare ſtuduit. Multa de nobis, pauca de ſe, in hoc opere dicit Antoninus, & non rectè. Quamquam enim ab elogio ſibi elucubrando, uti ſibi conſcripſerat unà cum vitæ ſuæ hiſtoria Carolus Patinus vir doctiſſimus in Vitis Lectorum Patavienſium, Antoninum avocaret, & non leviter, ſola ſcilicet, quam prodit, Bibliotheca; quæ elogium quodcumque, quod Antoninus Antonino efformaret, ſtatim evincet ſuperfluum; ſi enim Mongitorius uno hoc in libro includit omnium Siculorum libros; & lance, quâ debet, Scriptorum doctrinam librat, ac laùdat; quis ſupervacaneum non ducet, ſi ipſe de ſe dicet, vel quòd ſcivit, quæ Scriptores ſinguli ſciverunt, vel quæ ſinguli neſciverunt? certè omnia ſcire debet, qui omnium Eruditorum æquus æſtimator, laudator eſt, ac cenſor: permittat nihilominus Antoninus vera, quæ de ſe ipſo prodere, umbratilis vanitatis nota, ejus animum ſubduxit, nobis ad veritatis amorem, virtutis ſtimulum, & poſterorum exemplum hic potiùs delibare, quàm conſcribere. Redi ad torcularia tua, Typographe, & ejus operi abſolutiſſimo perfectionem hanc unam adde; quæ illi deeſt, Authoris Elogium. Nec dedigneris, ut ejus ablandiaris genio, nobis obtemperare, qui nobis hucuſque deſudaſti. Scimus te Mongitorio obſequentiſſimum, ſi ex hoc uno fonte bona, ac lucra innumera fluxerunt tibi. At quoque non ignoramus, illi diſplicere nequaquam poſſe, niſi velit ſe, opuſque ſuum improbare, quæ nunc tibi mandamus, aut typis tuis. Si enim illi placuit Scriptores Siculos celebrare; & ut hoc aſſequeretur impenſis, nullis pepercit, aut ſtudio; cur ergo Siculus Author cùm ſit; & inter hos, quamquàm ſe minimum appellet, maximus, elogium de ſe inſcribit nullum? Certè ſui elogium in hoc opere, quod tacet ut Author, non evitabit ùt Siculus: Strue ergo literas, & excude: Antoninus Mongitorius Panormi lucis uſuram accepit die primo menſis Maii anno 1663. honeſtis parentibus natus, pièq; ab ipſis educatus, ab ineunte ętate vividum, ac pręcox ingenium humanioribus primùm literis, dein Oratorię Arti ità feliciter admovit, ut coëtaneos ſuos longè ſuperaret: mox pari animi contētione, ac ſtudii aſſiduitate, gravioribus Philoſophię, ac Theologię ſcientiis operam dedit, eo profectu, ut abſolutis magna cum laude illarum curriculis in laborum præmium Doctoris lauream in utraque facultate obtinuerit. Clericali militiæ adſcriptus omne ferè ſcientiarum genus, quod Eccleſiaſticum virum ornare poteſt, perdidicit, ac tam egregiè perdidicit, ut in illarum quolibet ingenii acumen, doctrinę quęſtum, eruditionis copiam mirificè prodiderit. Hiſtoriæ tùm Eccleſiaſticæ, tùm profanæ, ac præſertim Siculæ, & Patriæ ſuæ, luculentiſſimam ſupellectilem, vel ex totius Antiquitatis theſauro, vel ex oblivionis latebris erutam, Juris utriuſque ſanctiones, ſacræ Bibliæ peritiam, Sanctorum Patrum ſententias, Theologiæ Moralis, Scholaſticæ, Dogmaticæ, Aſceticæ, atque etiam Myſticæ præcepta ità tenet, ut plerique etiam literati viri, quos inter emicuit Ferdinandus de Bazan Archiepiſcopus Panormitanus, cui à Sacello fuit, ab Antonino noſtro conſilia in arduis illarum ſcientiarum adytis expeterent. Cùm idem Antiſtes ad Cleri exercitationem, & ornatum, in Palatii ſui ædibus nonnullas ſcientiarum Academias, per ſingularum hebdomadarum dies diſtributas inſtituiſſet, noſtrum Antoninum inter Academicos Theologiæ Myſticę adſcriptum voluit: in eaque plures habuit cum Auditorum approbatione diſcurſus. Sanè eximiâ valuit non modò apud Siculos, verùm etiam exteros in illuſtrandis Siculis hiſtoriis opinione, quâ perciti Viri eruditiſſimi, hac tempeſtate in Italia florentes, arctiſſimam cum eo amicitiam contraxere, ac epiſtolarum uſu ultrò, citròque commeantium magna cum ejus nominis celebritate fovērunt; demirati enim ſunt viri clariſſimi in Mongitorio certare maximam hiſtoricæ eruditionis copiam, & Antiquitatum ſtudium ſingulare, cum integro veritatis candore, ſano vera à falſis diſcernendi judicio, accuratâ omnium criſi, & magnâ, cum res poſtulat, confutandi modeſtiâ. Inter illos adnumerantur, ut Siculos innumeros mittam, Antonius Magliabechi, Proſper Mandoſius, Joannes Marius de Creſcimbenis, Apoſtolus Zenus, Hyacinthus Gimma, Vincentius Coronellus, Bonaventura Sant'Elia, aliique ab editis libris ſatis celebres. Amœniora Muſarum ſtudia dilexit ad animi oblectamentum ſimul, & ornatum, ac plura cecinit poëſi latiâ, etruſcâ, & ſiculâ; ideoque adſcriptus Reaccenſorum Academiæ, egregia ingenii ſui monumenta prodidit, magna cum commendatione ſemper excepta, quorum multa inedita, alia in aliorum libris excuſa circumferuntur. Hinc meritò recenſitus inter Academicos Arcados Romę ſub nomine Liparii Tritiani, & Incurioſos Roſciani. Operoſiſſimus Sacerdos feriari neſcius, vel in conſcribendis elucubrationibus, vel in obeundis, quæ Virum eccleſiaſticum decent, muniis inſudat; quâ

enim

Digitized by Google

enim rudes ſacrâ cathecheſi inſtruxit, & apoſtolicis concionibus ad pietatem accendit, quà Chriſti-Fidelium, ac præſertim Monialium ſacrâ exomologeſim excipit,& ad virtutis ſemitâ dirigit,quà in Sęcularium Sodalitiis varia religionis officia verbo, & exemplo promovet; hoc unum inter tot literarios labores, quibus quotidiè pertinaciter eſt addictus, ſemper præ oculis habens, ut Sacerdotali muneri, ac oneri, & nomine,& re non deeſſet, ideoque magnam apud omnes ſibi promeruit laudem. Neque hoc loco prætereundum cenſeo, quòd ſæpè Mongitorium de Antiquitatibus Siciliæ,ac Patrię conſulerint viri eruditiſſimi, Præſules, Dynaſtæ, ut nuper evenit, pro ſolemni, ex more Veterum Regum Siciliæ, Panormi habita inauguratione Sereniſſimi Regis noſtri, quem Deus ſoſpitet,Victorii Amedei, ac quâtum profuerit illius inexhauſta Sicularum rerum notitia, perſpectum Viri Nobiles habuere. Anno, quo hujus Bibliothecæ tomus ſecundus evulgatur, 1714. vivit Author, & illuſtrandis Patriæ, ac Siciliæ rebus, quotidianam operam impendit, à doctrina, prudentia, comitate, ac probitate commendatus: dignus profectò, ut ei diuturniſſimam vitam à D.O.M. apprecemur. Antoninum ſummis laudibus celebrant ex exteris Scriptores nobiliſſimi *in Actis Eruditorum Lipſiæ an.*1702.*pag.*141.& Bibliothecę Siculę,quam Author apparabat, cum laude meminere, & an. 1707. menſis Octobris *pag.* 465. ubi *de Sicilia Inventrice Vincentii Auriæ*,& ad eam *Animadverſionibus,& Additamentis* noſtri Mongitorii,honorificentiſſimum fertur judicium,eum *Doctiſſimum* appellant, & in eiſdem *Actis* an. 1708. menſis Aprilis *pag.*189. ubi pleno calamo de Bibliothecæ Siculæ tomo primo, *Doctiſſimum, optimèque de Patria ſua merentem*, ejus Bibliothecam *opus abſolutiſſimum* commendant; & *pag.* 542. Authori noſtro vitam,& vires apprecantur. Authores doctiſſimi libri Italicè editi, cui titulus: *Galleria di Minerva tom. 4. par.* 11. *fol.* 225. hæc de Antonino noſtro habent, latinè verſa: *D. Antoninus Mongitore, Eruditus Sacerdos ejuſdem Urbis* (Panormi) *in rebus Patriæ ſuæ verſatiſſimus, quique edendæ Bibliothecæ Siculæ (opus eſt ſummè à literatis viris expetitum) adlaborat*. & *f.*358. in Indice: *operâ Domini Mongitorii impatienter exoptatur à literaria Republica Sicula Bibliotheca, in qua omni ſolertiâ eruditorum Siculorum elucubrationes, ac monumenta recenſebuntur*. & in *tom.* 5. Joannes Cinellus Bibliothecam, quam Volantem vocat, adnectens in noſtri Authoris laudibus ſiſtit. Authores eruditiſſimi Diarii Literatorum Italiæ *tom.* 5. *f.* 404. *Vita B. Auguſtini Novelli conſcripta à D. Antonino Mongitore Panormitano Presbytero, literato Orbi notiſſimo, ob tot opera in lucem edita, ac præſertim Bibliothecam Siculam, cujus abſolutio communi omnium voto expectatur; ejus enim beneficio Scriptorum Siculorum monumenta,quæ majori ex parte oblivione conſepulta jacebant, illuſtrabuntur*. & *tom.* 7. *f.*159. *Attentiſſimum* Mongitorium vocant, & ibidem *f.*173. inter recentiores,qui elucubrationibus ſuis magnum Siciliæ ſplendorem attulere, Antoninum noſtrum accenſent; & *tom.* 13. *art.* 8. *f.* 225. *& ſeq.* luculentiſſimum,idemque honorificentiſſimum tomi Primi Bibliothecæ Siculæ judicium promunt, ad cujus eadem *f.* 263. hæc in latinum translata reponunt: *Cum impatientia expectatur Siculæ Bibliothecæ, cui Dominus Mongitorius ſupremam manum impoſuit, tomus ſecundus; quo is tot Scriptorum nomen, multoque magis ſuum toti reddet poſteritati memorandum*. & *tom.*14.*art.*15.*f.*348. ſcribunt: *Dominus Mongitorius admodum probè probat eos omnes deceptos eſſe &c.* De eo etiam honorificè meminere Clariſſimi Scriptores Galli Monumentorum Trevoltianorum *tom.menſ.Martii* 1702.*f.*95. ab edita duorum SS. Mamilianorum Panormi Civium,& Archiepiſcoporum,Joſephi Vincentii Maraſciæ Hiſtoria poſthuma. Dominicus Antonius Gandolfus Auguſtinianus in libro: *Diſſertatio Hiſtorica de ducentis Celeberrimis Auguſtinianis Scriptoribus f.* 247. *De ipſo tamen* (videlicet de Juliano Falciglia) *diſſerent clariſſimi eruditi D. Antoninus Mongitorius Panormitanus Presbyter ſæcularis, & P. Hieronymus Raguſa Motycenſis Soc. Jeſu*. Blaſius de Avitabile in libro, qui inſcribitur: *Componimenti della Colonia Sebezia nel dottorato dell'Ecc. Principe Signor D. Annibale Albani*, in epiſtola ad Apoſtolum Zenum hæc latinè facta habentur: *D. Antoninus Mongitore, nobilis literatus Panormitanus*. Eum allegat Vincentius Coronellus in Bibliotheca univerſali *tom.* 3. *n.* 994. *& tom.* 4. *f.* 285. *& tom.* 5. *f.* 420. Joannes Marius de Creſcimbenis in ſuis *Rhythmis* italicè editis Romæ *f.* 297. in Authoris noſtri laudem ità cecinit:

Ambra, dono pregiato
Del Chiaro Mongitore:
Dono, o quanto a me grato!
Del famoſo Scrittore,
Che or di Sicilia eterna i dotti Eroi
Ne' chiari fogli ſuoi.

& *f.* 424. ibidem de Authore noſtro hæc in latinum verſa extant: *D. Antoninus Mongitore Panormitanus: Vir hic literatus, ut mihi refertur, Bibliothecam Siculam conſcribit*. Idem *in Arcadia f.*186. inter literaria nuncia hæc recenſet: *Legerunt hinc Arcanium, indè Liparium* (nomen Mongitorio in illa Academia ſortitum) *exactam diſquiſitionem inſtituere, illum augendi gratiâ illuſtrium Scriptorum Magni Hipponenſium Paſtoris Alumnorum monumenta, hunc illa Siculorum,qui literis claruerunt, inſignium*. & *in Commentar. ad Hiſtor. vulgar. Poeſ. vol.* 2. *par.* 2. *fol.* 3. *has noſtras opiniones ſequutus eſt doctiſſimus Antoninus Mongitore in Bibliotheca Sicula, in qua amplè effulget ejus inexhauſta eruditio, egregia cum diſcretione, ſanoque judicio copulata*; & *ibidem f.* 16. 20. 79. 261. *& vol.* 4. *Commentar. f.* 91. *&* 159. Antoninum appellat *Doctiſſimum*, & *vol.* 2. *f.* 283. *Judicioſiſſimum*, & *ibidem f.* 316. & *vol.* 5. *f.* 58. *Accuratiſſimum*, & in præcit. *vol.* 4. *f.*108. *&* 200. & *vol.* 5. *f.*33. *Eruditiſſimum*, & *vol.* 4. *f.* 190. ejus Bibliothecam *eruditiſſimam* inſcribit. Ejus authoritate fulcit dicta ſua, & allegat *vol.* 2. *par.* 2. *f.* 2. 12. 13. 15. 17. 19. 22. 39. 309. *&* 424. *& vol.* 4. *f.*74.

Digitized by Google

78. 87. 90. 91. 99. 100. 106.109.116.140.141. 143. 146. 147. 152. 153.160. 162. 163. 194. 200. 201. 202. & *in vol.* 5. *f.* 32. 50. 51.54.58. 61. 90. & 92. Bernardus Triviſanus dignum putavit noſtrum Antoninum,ut in cœtum primi nominis literatorum cooptaretur, ex quibus (*Arcoati* ab eo appellantur) juxtà ſibi optimè propoſitam Idæam nova, ac benè formata in Italia conſurgeret ad promovendas ſcientias, ac artes literaria Reſpublica, ut patet in calce libri, qui inſcribitur: *Rifleſſioni ſopra il buon guſto intorno le ſcienze, e le arti di Lamindo Pritanio*, Venetiis apud Aloyſium Pavinum 1708. in 12. P. Joannes Andreas Maſſa Finalienſis è Soc. Jeſu *in ſua Sicil. par.* 1. *pag.* 153. *Eruditiſſimum* dicit *D. Antoninum Mongitore*, cumque allegat *pag.* 212. & *in ſuis Notis ad Iſagog. P. Octavii Cajetani cap.* 42.*pag.*357.*Eruditiſſimum* repetit;& Abbas Hyacinthus Gimma *in Elog.Academic. Roſciani par.* 1. *fol.* 3. ejus Bibliothecæ meminit, & *par.* 2. *f.* 187. Bibliothecam hanc *volumen proficuum*, & Mongitorium *eruditum Scriptorem* appellat. E' Siculis nonnullos ſeligam,quos inter Vincentius Auria *in Relat. Imaginis Chriſti Domini Servatoris è Cruce pendentis*, quæ in Metropolitana Panormi Eccleſia colitur, ex tertia editione *pag.* 43. inter Scriptores à literis, & eruditione omni laude dignos Mongitorium reponit, & *pag.* 116. ejus *ad Siciliam Inventricem Animadverſiones*, & *Additiones eruditiſſimas* vocat, & *pag.* 160. *Eruditiſſimum Panormitanum à notitiis ejus* (ideſt Vitę SS. duorum Mamilianorum Pan. Archiepiſc.) *veterum, ac recentiorum monumentorum, ac virtutibus omni laude dignum.* & *pag.* 170. *fervidum Antonini zelum*, & *pag.* 201. ipſum *Eruditiſſimum* laudat. Et in *Gagino Redivivo pag.* 35. *D. Antoninus Mongitore Eruditus Panormitanus, qui illuſtranda Bibliothecâ Siculâ, Siculiſque Scriptoribus Siciliæ adlaborat.* & *in Sicilia Inventrice cap.* 7. §. 13. *pag.* 20. *De Joanne Baptiſta Hodierna, ejuſque opere commerità laude diſtinctè, ac pleniſſimè agit D. Antoninus Mongitore in Bibliotheca Sicula.* P. D. Michael de Judice Abbas Caſſinenſis *in Notis ad Appar. Annal. Sicul. Auguſt. Inveg. pag.* 87. *Inſigne Patrii ſoli ornamentum D. Antoninus Mongitore in Obſervationibus ad cap.* 2. §. 1. *Siciliæ Inventricis eruditiſſimi viri Vincentii Auriæ*, & pag. 90. *Hypis Rheginus: de eo, de aliis Hiſtoricis Siculis hìc reſignandis, vide diligentiſſimè extructam Bibliothecam Siculam à numquam ſatis laudato D. Antonino Mongitore.* & pag. 93. *De ſanctiſſima Gregorii Matre Cajetanus tom.* 1. *SS. Siculor.* & *D. Antoninus Mongitore inter Panormitanas Divas eruditiſſimè vindicans.* & pag. 95. *De eo ingenuè ſcribit D. Antoninus Mongitore*, & infra: *De Diodori epiſtolis accipe judicium eruditiſſimi*, & *ingenui viri Antonini Mongitore*; & pag. 104. *Plurima alia rerum Siculatum m. ſ. requiri poterunt in Bibliotheca Sicula diligentiſſimi de Mongitore*; cumque allegat *pag.* 95. 100. 101. 102. 104. 108. 110. 111. 112. Antonius Joſeph Maria Surdus in libro italico: *Vittorie della Penitenza pag.* 134. hæc in Antonini laudem concinnat latinè verſa: *Legitur recens Bibliotheca Sicula tàm in primo, quàm in ſecundo tomo Eruditiſſimi Doctoris D. Antonini Mongitore, in qua ſpectabuntur Alcarenſes Viri, qui opera ſua in lucem ediderunt, & hujus S. Pontificis* (Leonem II. intelligit) *Patriæ Prætenſores; ubi non modò memorati Authoris ingenium demiratur, ac doctrina, verùm etiam officium, quod ei debet Sicilia univerſa, quòd tot viros literatos in ſuis doctiſſimis elucubrationibus æternati commiſiſſet.* Honuphrius Fortinus *de Natura, & Salubritate Aeris Panormitani ſect.* 9. *pag.* 58. *D. Antoninum Mongitore Sacerdotem Panorm. virum omni eruditione præditum in ſua Bibliotheca Sicula.* Auguſtinus Gervaſi in *Oratione funebri* D. Dominici Alaymi, cui titulus: *Perfecti Medici Specimen* editâ in calce *Pompæ Emortualis* memorati Dominici *pag.* 80. *Trinacria Heroum fœcundiſſima Mater, in qua viri omni ſcientiarum genere ornatiſſimi ſemper extitere, quos recenſet in Bibliotheca Sicula eruditiſſimus Concivis noſter D. Antoninus Mongitore Siciliæ decus inſigne, & ornamentum.* Author Anonymus præfatæ *Pompæ in funere antedicti Dominici pag.* 23. *Innuit eruditus ſermo Doctoris D. Antonini Mongitore paucis, ſed perpenſis verbis hujus ſcientiæ neceſſitates juxtà ſpiritnoſas vaſti ingenii ſui dotes, ut qui facundus operam ſuam adhibuit in ſtudioſè colligendis omnibus, quotquot extiterint, Scriptoribus in fertiliſſima Trinacria, cujuſcumque ſcientiæ monſtra parere aſſueta, quibus ſummariè perfruèris in ejus Bibliotheca Sicula, quâ Siculos Authores immortales effecit, glorioſam famam, & ejus nomen æternum*; & pag. 54. *ejus magis individuæ prærogativæ delineatæ videntur à celebri calamo Doctoris D. Antonini Mongitore.* Marcus Antonius Nicolicchia *in epiſt. dedicat. in lib.* cui titulus: *Uſo, ed Abuſo del Tabacco*, hæc habet, latinè reddita: *D. Antoninus Mongitore, Panormitanus, celebris Scriptor de Viris literatis, & de rebus Siculis memoriâ dignioribus. Vir profundæ doctrinæ, & eruditionis.* Joannes Maria Amatus in opuſculo, quod inſcribitur: *la Conca d'oro in tripudio: pag.* 6. *à me libenter prætermittuntur* (Regalium Acclamationum deſcriptiones) *cùm eas nitidiſſimo ſtylo retuliſſet in ſuo Triumpho Panormitano Sacerdos D. Antoninus Mongitore, qui hactenùs hanc nobiliſſimam Patriam multis in lucem productis operibus illuſtravit, magiſque ſplendoribus ditabit Bibliothecâ Siculorum omnium Scriptorum, quam in dies monumentis plurimùm reconditis pretioſiorem facit*; Hæc ex Italico in latinum verſa Amatus, cumque citat *in orat.* 1. *Studior. pag.* 25. 30. & 60. Andreas Perrucci *in epiſtol.*, cujus fragmentum Petrus Æmilius Guaſcus exſcribit *in epiſt. ad Lector. par.* 1. *Elogior. Academicorum Roſciani Hyacinthi Gimma: prætermittam igitur, Orbem literatum, ingeniumque tuum doctiſſimum de eo Judices agant.* Antonius Lancella *in diſcurſu de Utilitate Proſodiæ P. Placidi Spataphori* italicè edito *n.* 17. Antoninum *celebrem Scriptorem*, ejuſque *ad Siciliam Inventricem Animadverſiones* appellat *eruditiſſimas*, allegatque *n.* 7. 8. 13. 14. 15. 16. ſicuti etiam Antonius Ignatius Mancuſus *in Vita S. Roſaliæ Virg. Pan. pag.* 20. 26. 27. 28. 35. 46. 50. 51. 56.62. 65. 70. 79. 87. Ignatius de Vio *in Notis ad*

Epi-

Digitized by Google

Epigraphen inſculptam in Metropolitana Pan. Eccleſia de ſolemni Coronatione Sereniſſimi Regis Noſtri Victorii Amedei *pag.* 36. *&* 72. Ferdinandus Litonus *in præf. ad Lect.* libri, cui titulus: *Clypeus diſtinctionis Scoticæ, ſeu Formalis pag.* 8. *Antoninus Mongitore S. T. D. Panormitanus Presbyter, vir à multiplici eruditione, hiſtoriæ criſi, & veritatis ſtudio commendatus, de Siciliæ, & Patriæ rebus ſatis benemeritus.* aliique. Præter editos libros *pag.* 47. Appendicis exhibitos, evulgavit etiam ſuppreſſo nomine

Vita di D. Nicolò Alberti Sacerdote Palermitano, e brieve Notitia della ſua opera del Paradiſo. Prodiit Panormi apud Joannem de Neapoli 1709. in fol. cum ejuſdẽ Alberti opere, quod ipſe expumicavit, ac in publicam lucem emittendum curavit. Inter permultas lucubrationes, quas impigro complurium annorum ſtudio, & mirâ eruditione vel abſolvit, vel ferè ad umbilicum perductas habet; quaſque edere molitur, etiam recenſentur hæ aliæ.

Addictiones Variæ ad Siciliam Sacram celeberrimi, & ingenui Viri Abbatis D. Rocchi Pirri.

Aurea Concha Panormus encomiis exterorum, Siculorumque Scriptorum exornata. Tomus Secundus, additus tomo primo Hyacinthi Mariæ Fortunii Panormitani.

De Scriptoribus Siciliæ, ſive Notitia Auctorum, qui de Sicilia, ejuſque rebus, Urbibus, oppidiſque ſcripſere.

Vetera Siculorum Poetarum fragmenta, notis illuſtrata.

Siciliæ Tribunalia, eorumque origo, leges, progreſſus, Præſides, Judices.

Italicè etiam

Vite degli Uomini Illuſtri in ſantità Palermitani. Tomi due.

Iſtoria Sacra di tutte le Chieſe, Conventi, Monaſterj, Spedali, e altri luoghi pii della Città di Palermo. Tomi IV.

Iſtoria Cronologica degli Arciveſcovi della Metropolitana Chieſa di Palermo, Primaria nel Regno di Sicilia.

Memorie lapidarie della Città di Palermo, in cui ſi contengono tutte le antiche, e moderne Iſcrizioni, che ſi vedono ne' Tempj, Palaggi, Teatri, Fonti, Piazze, Ponti, Baloardi, Porte, ed altri più conſpicui luoghi della Città di Palermo, brievemente ſpiegate.

Degli Annali di Palermo Tomo Quarto, dal tempo, che laſciò D. Agoſtino Inveges.

La Regia, e Capo della Sicilia, Compendio Iſtorico degli Annali di Palermo.

Sicilia Ingannata, overo del culto degl'Idoli nella Sicilia, de' Tempj, Altari, Statue, e luoghi conſacrati alle falſe Deità, prima della venuta del Redentore in tutta la Sicilia.

I Terremoti della Sicilia Diſcorſo Iſtorico.

Sicilia ricercata nelle ſue coſe più memorabili naturali, e artificiali.

Elucidario Siciliano.

Vocabulario Siciliano.

Memorie Iſtoriche del Monaſtero de' Setti Angioli dell'Ordine delle Minime nella Città di Palermo.

Diſcorſi varj apologetici in difeſa de' Santi Palermitani.

Vita del Ven. Servo di Dio Sac. D. Giuſeppe Quartararo della Città di Caſtelvetrano in Sicilia.

Proverbj Siciliani riſcontrati con i Proverbj Greci, latini, e Italiani, brievemente ſpiegati.

Le Accademie d'Italia.

Dal Piacevole il Serio, Racconti ameni moralizati.

Gli Eceſſi regolati con la miſura della Prudenza.

Et alia.

Digitized by Google

ERRATA GRAVIORA

PRIMI TOMI

EX NOVA RECENSIONE CORRIGENDA.

IN APPARATU.

Prior numerus deſignat paginam, ſecundus lineam.

Pag.	lin.	*Error*	*Correctio*
10.	38.	elenchum	elenchus
18.	55.	confundiſſe	confudiſſe
19.	4.	Italia	Italiam
	9.	Sicilia	Siciliam
	25.	Sicilia	Siciliam
27.	42.	annus	annum

IN PRIMO TOMO OPERIS.

Prior numerus deſignat paginam, ſecundus columnam, tertius lineam.

Pag.c.lin.	*Error*	*Correctio*
12.2.33.	clarus	clarum
32.2.34.	depopulabantur	depopularentur
37.2.14.	Romæ	Romam
42.1.32.	pro Sereniſſimæ	pro Agente Sereniſſimæ
44.2.12.	eminentiorem	eminentius
45.1. 6.	lingua	linguam
47.2.19.	demeſticis	domeſticis
48.1. 4.	fundotore	fundatore
51.1.33.	Hiereſolymitanus	Hieroſolymitanus;
62.1.26.	*dele verba*	nonnullorum Cardinalium à Confeſſionibus fuit
68.1.55.	editus	editus Meſſanæ
87.1.63.	Galeno Chimicũ	Galeno-Chimicũ
2.60.	idea	ideam
61.	chronologia Pontificia	chronologiã Pontificiam
62.	chronologiaRegia	chronologiãRegiã
107.2.11.	Fabariæ	Rayhalbuti
124.1.42.	hæc	hæ
128.1.18.	Kircherius	Kircherio
135.1.34.	Catanenſis	Rayhalbutenſis
2.57.	relata	relatam
140.1.18.	incompertum	compertum
163.1.18.	urbe	urbem
172.1.45.	Amicorum	Aniciorum
2.40.	*dafuncta*	*defuncta*
54.	erga	ergo
182.2.34.	ærea ſtatua	æream ſtatuam
190.1. 1.	FABIUS	FABIANUS
2.47.	cojectare	conjectare
194.2.15.	incompertum	compertum
206.2.21.	Smilacis	Salmacis
217.2.29.	fama	famam
226.1.47.	natura	naturæ
240.1. 3.	natus anno 1617.	ex literis teſtimonialibus Baptiſmi nunc mihi exhibitis natus 10. Martii 1616,
245.1.20.	incompertum	compertum
255.2.27.	eumdem	idem
261.1.12.	alio	alii
264.1.43.	Caſinenſis	Siculæ
311.1.20.	*Mariggio*	*Meriggio*
316.2.56.	in 4.	in fol.
341.1.22.	beari	beare
353.2.59.	Veronenſem	Veronenſe
356.1.33.	Carolo	Joſepho
357.2.38.	inſula	infula
63.	ediecit	adjecit
365.1.60.	Spinola	Spinoſa
366.2.26.	Antonius	Thomas
372.2.48.	furtunæ	fortunæ
373.1.36.	domicili	domicilii
376.2.67.	Satella	Statella
277.2.47.	*Anacorata*	*Anacoreta*
378.2.48.	Supranæ	Inferioris
380.1.12.	conſiiio	conſilio
2.51.	acris	aeris
381.2.14.	una	unam
15.	quarta	quartam
390.1.14.	1675.	1673.
394.2.36.	Italia	Italiæ
398.2.53.	Juriſperitis ſcientiſſimis integerrimis	Juriſperiti ſcientiſſimi integerrimi
403.1. 4.	Maria	Mariæ
407.1.44.	*to. p.*	*to. 3. p. 94.*
408.2.60.	candidati	candidatos
410.2.69.	Ptnormitanus	Panormitanus
411.2.54.	Caſinenſis	Siculæ
416.1.33.	materatione	maceratione

IN SECUNDO TOMO.

Pag.c.lin.	Error	Correctio
5.2. 1.	Caſinenſis	Siculæ
6.1.25:	ſacroſque canones	ſacriſq; canonibus
27.	in arduis	de arduis
8.1.50.	tedio	tœdio
59.	adductas	adductæ
9.2.21.	illuc	illic
11.1.23.	quam	quæ
2.55.	tractatum	tractatuum
17.2.46.	Marineus	Marineum
62.	ibi	illuc
19.1.22.	Bergomenſam	Bergomenſem
35.1. 1.	Academias	Academiæ
40.2.42.	poſſet	poſſe
44.2.40.	veneta	venerata
47.2.15.	Panormi	Panormum
51.2.38.	Senenenſes	Senenſes
59.	à morum	à moribus
55.2,16.	quodam	quoddam
24.	quemdam	quamdam
30.	Manniti	Menniti

Pag.c.lin.	*Error*	*Correctio*
57.1.61.	Romæ	Romam
58.1.19.	aliun	aliud
61.1.34.	promeritis	promeritorum
2.24.	delactus	delatus
65.2.36.	proſolvit	perſolvit
67.2.47.	Judices	Judicibus
52.	calumnioribus	calumniatoribus
68.2.62.	Ballandus	Bollandus
69.1. 9.	verſum,& editum	verſo, & edito
48.	moſtrum	monſtrum
72.2.10.	vereeendi	verecundi
73.2.60.	jurgium	jurgiorum
74.2.15.	fœcundiæ	facundiæ
77.1.14.	erupuiſſet	eripuiſſet
78.2.33.	Theologis	Theologicis
79.1.59.	Poeticæ	Poeticas
2.10.	maritimus	maritimas
80.2. 5.	dignitatem	dignitate
16.	Boroniæ	Baroniæ
81.2.19.	Peritiſſimus pariter coquus urbanus	Peritiſſimũ pariter coquum urbanum
85.2. 6.	ſegeſtum	ſugeſtum
86.1.35.	magna pars	magnam partem
87.1.54.	Tertariam	Tartariam
88.2.45.	ſepultus	ſepultum
93.1.55.	rudura	rudera
95.2.54.	perſcrutare	perſcrutari
97.1.12.	dictioni	ditioni
98.2.57.	progenitum	progenitus
100.1.36.	Parmæ	Parmam
103.2.23.	comparuit	comparavit
104.1.58.	in eo	in eum
105.2.36.	nonnullorum	nonnullarum
106.2. 5.	cumque	idque
7.	vinum	vivum
57.	laude	laudem
111.1. 1.	redactus	redacto
112.1.30.	abborrens	abhorrens
113.2.17.	vividiſſimæ	vividiſſimas
116.2.57.	Italus ſtrenuus	Italum ſtrenuum
117.1. 4.	in Sicilia	in Siciliam
2.63.	longa annorum epoca	longam annorum epocam
118.1.23.	inclytos	inclyti
121.1.33.	vinculis	vincula
126.1.18.	ſagrificia	ſacrificia
56.	ſolitudine	ſolitudini
60.	comprehenus	comprehenſus
136.1.33.	diſcidente	diſcedente
36.	militania	militaria
50.	paricisque	paucisque
2. 9.	eſaltationem	exaltationem
137.2.63.	ordins	ordines
138.1. 2.	poſtomodum	poſtmodum
139.1.34.	vedi	vidi
2.13.	Siulorum	Sicularum
140.2.53.	fuiſſe	fuiſſe
141.1.39.	à naturam	à natura
142.1.58.	ſire	ſine
2.35.	geſtit	geſſit
144.1.19.	obeumdum	obeundum
27.	ſanctimonia	ſanctimonia

Pag.c.lin.	*Error*	*Correctio*
145.1.28.	Bononiam	Bononiæ
59.	Hæc	Hanc
149.1.15.	dictione	ditione
63.	*decida*	*deicida*
150.2.34.	1613.	1713.
151.2.56.	neptis	neptem
157.2.26.	eumdem	idem
163.1.56.	Relatæ	Relatas
57.	editæ	editas
171.1.45.	mortuum	mortuus
174.1.46.	inteloquutores	interloquutores
177.1.38.	Rigentis	Regentis
42.	Exitatato	Excitato
180.2.14.	profeciſſe	profectum fuiſſe
183.1.54.	hic	hunc
62.	&	ex
2.46.	Monaſterio	Monaſterium
184.1.40.	Phledotomia	Phlebotomia
185.1.61.	etruſis	etruſcis
186.1. 8.	ſcholaſticam, ac	, ac ſcholaſticam
187.2.54.	in qua	in quam
190.2.39.	artiùs	arctius
192.1.12.	perviſitus	perquiſitus
195.1.32.	antiquioris	antiquioribus
201.2.47.	præbendus	præbendas
203.2.53.	Paleſtrinæ	Præneſtris
206.1.31.	emit	emiſit
207.1.30.	hoc	hunc
2.41.	quocumque	cuicumque
208.1. 3.	emeritæ	emeritas
211.1.34.	librum	liber
213.1.14.	deſcibi	deſcribi
214.1.37.	blanditias	blanditiis
215.2.10.	Indicem	Judicem
217.1. 5.	Rigi	Regii
2.26.	Caſtagutus	Coſtagutus
44.	pubicè	publicæ
218.1.13.	contemplatione	contemplationi
220.2. 5.	rerum	reum
221.1.42.	inſciptionibus	inſcriptionibus
2.33.	locus	locum
34.	allatus	allatum
228.1.41.	initia	inita
2. 1.	metitis	meritis
230.2.51.	clarior	clarius
232.1.19.	petiones	petitiones
43.	c	&
2. 3.	ſolemniis	ſolemnia
36.	diuturos	diuturnos
46.	magna pars	magnam partem
234.1.53.	evaueſcit	evaneſcit
235.2.54.	Soitheum	Soſitheum
57.	pœnieus	pœnitens
2.27.	virum in Sicilia natum	vir in Sicilia natus
237.1.51.	multoſq;Epiſcopos	multiſq;Epiſcopis
238.2. 5.	novam Abbatiam	nova Abbatia
239.1.23.	à Rationum	à Rationibus
59.	doctrinam	doctrina
240.1.22.	gregiè	egregiè
2.23.	cadavere	cadaveri
39.	ſanctimonia	ſanctimoniam

Digitized by Google

Pag.c.lin.	*Error*	*Correctio*
242.2.53.	toidemq:	totidemq:
245.2.50.	fœctum	fœtum
247.1.11.	detrhare	detrahere
248.1.19.	ſchoiis	ſcholiis
249.2. 7.	redditam	reddita
24.	Morerio	Morerius
250.1.42.	adverſati	adverſari
251.1.51.	id in	in
252.2.20.	traditum	tradito
37.	adſcitus	adſcitum
253.1. 4.	ex Siculus	ex Siculis
2.54.	hanc S.Petri vitam	hæc S. Petri vita
254.2.53.	ictu	ictui
255.2.20.	Anverſæ	Antuerpiæ
257.2.48.	unus	unum
258.2.21.	exceller	excellit
259.1.52.	ſtudiorum	ſtudiorum cauſa
260.1. 3.	hìc	hùc
262.2.43.	incultu	inculto
263.1.36.	hanc	hæc
265.2.14.	covitio	convitio
268.2.23.	confundiſſe	confudiſſe
271.2.50.	Regi	Regni
275.1.49.	imago ære inſculpta	imaginem ære inſculptam
277.1.31.	Reacceníorum	Reaccenſos
279.1.17.	recolit	recoluit
284.1. 1.	*poſt pag.363.adde:*	ejus Authographũ ſummo ſtudio ſervat Panormi Jo: Franciſcus Ferrerius Vincentii affinis, Patriç olim Senator, & Tabulæ nummulariæ Præfectus.
287.1. 5.	anni	annis
296.1.51.	ſuperaſſe	ſupereſſe
297.1.63.	quos	quas
298.2.13.	exempla-	exemplar
299.1.47.	pater	patrem

IN APPENDICE.

Pag.c.lin.	*Error*	*Correctio*
1.1.21.	juſta	juxta
3.2. 3.	fuit	fuerit
28.	podagiæ	podagræ
4.1.46.	Præſules	Præſulibus
47.	Proreges	Proregibus
8.1.37.	Meſſanæ	Meſſanam
12.1.54.	Camitatu	Comitatu
59.	Rationum	à Rationibus
14.1.18.	ALBAMONS	ALBAMONTIUS
15.2.41.	*ad Franciſcum Antonium Pomá adde:*	edidit etiam Italicè: *Breve Compendio d'alcune Allegrezze, e ſpeciali giubili de' Santi Spoſi Gioachino, ed Anna, Genitori dell'Immaculata Vergine Maria, ed Avi di Gìesù Criſto.* Romæ apud Bernabò 1714. in 12.
15.2.56.	Drepanitanus	Panormitanus
22.2. 9.	Avenionenſis	Avenionenſe
23.2.36.	profeciſſent	profecti fuiſſent
24.1. 1.	Milenſis	Mylenſis
31.2.37.	*ad Paulum Lombardinum adde:*	ex Gallica lingua librum ad formam dialogi etiam tranſtulit in Italicam, & ad formam diſcurſus redegit, inſcriptum: *Inſtruzioni ſopra gli oblighi più principali de' Cavalieri di Malta*. Romæ typis Bernabò 1713. in 12.
35.2.27.	profecit	profectus eſt
37.1.10.	*con fama*	*diſonto con fama*
45.1.12.	Autonium	Aurelium
46.1.24.	Archipræſul	Archipræſule
2.44.	Regulari	Regularis
50.2. 8.	reijcta	rejectâ
46.	oſſervavi	obſervavi
51.2.26.	accenſere	accenſuere
55.	Ambroſins Altamuranus	Ambroſio Altamurano
52.1.10.	Hunc	Hic
24.	tot	toto
54.1.21.	eumdem	idem
2.18.	ibique	indèque
56.2. 7.	innunt	innuunt
65.2.35.	Politus	Potitus
72.1.37.	Crinius	Crinous

Edi inceptum opus anno 1708. poſt multa repagula abſolutum eſt die 10. Junii S. Olivæ Virgini & Martyri Panormitanæ ſacrâ, anno 1714.

LAUS DEO.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google